Caſſoni di Bettona

UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 00680593 1

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/bullariumordinis07cath

BULLARIUM
Ordinis FF. Minorum S. P. Francisci
CAPUCINORUM
SEU
Collectio Bullarum, Brevium, Decretorum, Reſcriptorum &c. quæ à Sede Apoſtolica pro Ordine Capucino emanârunt.

SUB GUBERNIO

REVERENDISSIMI PATRIS
P. SIGISMUNDI A FERRARIA
Totius dicti Ordinis Ministri Generalis,

Variis Notis & Scholiis elucubrata

A
P. F. MICHAELE A TUGIO IN HELVETIA
Ejuſdem Ordinis Concionatore, olim Sacræ Theologiæ Lectore, ac pro Natione Germanica Secretario Generali.

TOMUS SEPTIMUS
IN TRES PARTES DIVISUS

Quarum prima Documenta & Decreta Apoſtolica de Officio Divino, SS. Miſſæ Sacrificio, cultu Sanctorum &c. pro dicto potiſſimum Ordine edita, ſerie chronologica continet, cum Appendice Decretorum circa Beatificationem, & Canonizationem Servorum Dei in communi obſervandorum.

Secunda, Documenta Apoſtolica, Miſſiones Ordinis Capucini extra Provincias, & ſpeciatim in partibus Infidelium conſtitutas concernentia recenſet.

Tertia verò Supplementum, ſeu proſecutionem priorum Sex Tomorum cum generali totius Operis Indice concludit.

PARS PRIMA

De Divino Officio, SS. Miſſæ Sacrificio, cultu Sanctorum &c.

ROMÆ MDCCLII.

Typis Joannis Zempel Austriaco-Viennensis prope Montem Jordanum.
SUPERIORUM PERMISSU.

LIBRARY
AUG 19 1966
UNIVERSITY OF TORONTO

BX
3104
A2
1740
t.7

Ludovicus Stern Romanuſ inv. et pin. P. Campana ſculpſit Romæ ſup. pe

Intendens in Cœlum vidit gloriam Dei, et JESVM stantem act. 7. v. 55.

VENERABILI SERVO DEI,

FR. LAURENTIO
A BRUNDUSIO

Ordinis FF. Minorum S. P. Francisci Generali &c.

COncluditur in Laureato tuo Nomine opus Ordinis , cujus Tu, Venerabilis Serve Dei , Generale fuiſti Caput. Ritè quoque hujus ultimi Tomi Monu-

mentum tuæ conſecratur memoriæ , cum Te inter-& ipſum Tomum accomoda intercedat analogia. Hic in ſua compage unus eſt , & ex materiæ varietate in tres diviſus partes. Unus fuiſti & Tu, non tam mole corporis, quàm virtute, dum juxta Divum Gregorium Magnum tom. 2. in Lib. 1. Reg. c. 1. pag. mihi 1230. Sæculum potenter deſpexiſti , ſolis internis inhiâſti, & ad ea tantùm, quæ de Viſione Conditoris ſunt , æterna gaudia ſuſpirâſti; *fuiſti & diviſus in tria ſpecialius objecta , in Deum videlicet , Proximum, & Sacrum Ordinem. Dum Te unum fuiſſe virtute dico , tota nominis , & meriti Tui laus jam exhauſta , nonnemini videri poſſet , cum teſte eodem Divo Gregorio loc. cit.* perfectio Viri in præconio ponatur unitatis, *penſiculatiùs tamen ſi rem inſpiciamus, mutuat unitas tuæ virtutis ex ejuſdem in tria objecta diviſione claritatem eò majorem, quò hæc in ſe eminent præſtantiora, & quò aptiora fuerunt media, quibus Te in Deum, per cultum externum , in proximum, per zelum animarum, & in Ordinem, per cumulata in eo beneficia diviſiſti, & quæ appoſitè tres Tomi hujus partes attingunt . Vagus ne errem , ordinatè ad quemlibet tuæ diviſionis articulum progredior , Teque in Deum diviſum repeto, dum ea, quæ illius cultum præcipuè*

puè in Viro Religioſo conſtituunt, ac Divini Officii penſum, Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium, ac rituum Eccleſiaſticorum obſervantiam reſpiciunt, ſollicito ſemper ſtudio ac ſpiritu palmari curâſti.

Primum, quod attinet, videtur ab infantia tecum creviſſe divinæ laulis zelus; jam enim in Sæculo, & in ephebis odaria pſallentium frequentare geſtiebas, & in ſortem Divi P. Franciſci vocatus, ſtatis horis divinæ pſalmodiæ intereſſe, ſumma fuit animi tui voluptas, ita quidem, ut nec gracilis corporis conſtitutio, nec negotiorum cumulus, nec etiam æquitatis aut diſcretionis ratio Te unquam ab ea avellere poſſent. Nec ad chorum ire, ſed volare videbaris, ut, quem Angeli Sancto triſagio adorant in cœlo, Tu in Seraphico Fratrum odeo primus eum laudares oratione, quæ ſicut incenſum dirigeretur in conſpectu Dei.

Aræ Domini quoties recordabaris, toties intumuit præ amoris æſtu cor tuum, manſitque inquietum, uſque dum ad Altare Dei, & ad Deum, qui lætificaverat animam tuam, introire poſſes, &, dum præ atritidis, ſeu podagræ dolore, pedibus inniti non valebas, Fratrum ulnis eò portari velles; nonnunquam, dum Sacram actionem ad plures horas vagante inter cœleſtes delicias animo protrahebas, corpore de terra raptus, & entheus cernereris, & ſemel Je-

ſum ipſum, quem in Altari conſecrabas, viſibilem in corpore coram Te ſtantem cerneres, ita quidem, ut in te inſigne illud gratiæ prodigium, quod Divo Stephano olim collatum, Sacræ paginæ memorant, in Te aliquo modo renovatum advertam, & ritè quoque de Te ex impreſſę vitę tuę actis aſſeram = Intendens in cœlum vidiſti gloriam Dei, & Jeſum ſtantem *in S. Altari ante Te.*

Sancta autem ut ſanctè tractarentur, peculiari niſu in id ſemper incubuiſti, ut in Choro & Ara exacta ſemper Sacrorum Rituum fulgeret amuſſis. Exemplo tuo æque hanc in te probâſti, ac Fratribus verbo inculcâſti, & vix alia in re zelus Te eouſque comedit, ac armavit ad ſeveritatem, quàm, ubi Opus Dei negligenter agi conſpicabaris.

En primam tuam in Deum diviſionem, quæ ſi mira fuit, cum unitatem tuæ virtutis non læderet, ſed ex ipſo objecto divinæ operationis charactere perficeret, Teque arctius Deo vinciret, fuit ſecunda, qua Te in proximum, ſalutem animarum quærendo, partitus es, verè Apoſtolica.

Ipſe Deus Te in hoc munere excellere voluit, dum tibi donum prædicationis contulit, verè rarum, & eximium; hinc vocem tuam in Sacris roſtris, ceu tuba, vix exaltare cœpiſti, ſonus ejus penetravit uſque ad Solium

Va-

Vaticanum ea laude, ut S. m. Clemens VIII. de Provincia tua Veneta Te ad almam Urbem vocaret, deſignaretque per tria Cineralia Concionatorem gentis Hebraicæ, cujus linguam, præter plures alias, apprimè callebas. Celebre Italiæ pulpitum haud fuit, in quo baptiſmum pœnitentiæ prævaricanti populo annuntiare non debebas, Eccleſiæ Præſulibus ſortem igniti tui eloquii certatim ambientibus. Stupuêre ad hoc omnes, qui illud vivum audierunt, ſtupebit & poſtera ætas, ſi illud mutum in tuis ſcriptis, lydio Sacrorum Rituum Congregationis lapide jam probatis, & typo publico digniſſimis, olim legere contingat. Fructum animarum, ut colligeres ampliorem, ſpiritui concionum ſociâſti exercitium Miſſionum, in quibus Cæſares, Reges & Principes unxiſti ad pœnitentiam, militem in campo armâſti ſcuto bonæ voluntatis, & virtutis, & paſſim peccatores à ſemita iniquitatis retraxiſti. Ut & Hæreticos de ſuæ ſectæ delirio ad lucis veritatem, & fidei unitatem congregares, ſtrinxiſti quoque contra eos calamum tuum, divino rore tinctum, ita feliciter, ut Ildephonſus Fernandez in ſua hiſtoria Eccleſiaſtica lib. 3. cap. 3. *à Te congeſtis contra eos triumphis* multum fructum Eccleſiæ allatum *eſſe ſcribat.*

Nihil inde eorum, quæ ad animarum ſa-

ſalutem faciebant, unquam omiſiſti, ac ſemper, & ubique tum in Italia, tum in Gallia, Hiſpania, Portugallia, Pannonia, ac præcipuè in Germania, ac in hac Viennæ in Auſtria, Monachii in Bavaria, Pragæ &c. virtutem tuam in proximi ſalutem Apoſtolico effluvio effuſam, & diviſam probáſti.

Quantâ bonorum ſcaturigine demum Te diviſeris ad Sacri Ordinis commoda, anguſta explicare non ſinit charta. Meminiſſe ſufficiat, Te, arbitra Themide, ad Generalis Miniſterii pertigiſſe culmen, à nemine unquam conſcenſum, cui prævia merita viam per ſuccedaneos gradus non aptâſſent. Factus forma Gregis ex animo, juxta Divi Gregorii monitum, Sublimitatem tuæ dignitatis adæquâſti ſplendore converſationis, *& multiplicâſti lætitiam non ſolùm variarum Provinciarum, & Conventuum fœtu, ſed etiam communi ſolatio, quo Fratres, quos benefaciendo, & ſanando pertranſiviſti, ubertim repleviſti. Ordo totus de memoria tuæ erga eum beneficentiæ ſicut lætatur, ita & de ratione cenſet, ut, ubi in Te præceſſit beneficiorum in eum effuſio, in illo ſequatur grata horum compenſatio: ſequatur Sacri Altaris honor, pro quo Tibi, ſecundante Cœlo, decernendo impiger laborat, & pro quo felicia jam facta ſunt auſpicia.*

Re-

Redeo jam ad eam, à qua nonnihil deflexi, inſtituti mei viam, & cum diviſio hujus Tomi adumbret tuæ virtutis partitionem, ſeu analogum tuæ vitæ typum, cum, inquam, prima pars exhibeat ea, quibus cultus erga Deum probatur, ſecunda pars explicet illa, quę animarum lucrum concernunt, ac tertia memoret analecta Documentorum Ordinis, cujus commoda tam ſollicitè quæſiviſti, neminem fore arbitror, qui illum Tibi dicari mihi ſuccenſeat, nec Tibi dicatum, minùs Tibi placiturum, vereri debeo.

Quod totum, ſi factum non probaret, compelleret ad id alia, quę de trivio non eſt, illum Tibi ſacrandi ratio. Quę? Vir Dei, LAURENTI, *fuiſti meę Provincię Helveticę Miniſter Provincialis, ſeu (uti tunc conſuetum erat) Vicarius Provincialis, in Capitulo Lucernę ſub pręſidio Patris Hieronymi à Sorbo Miniſtri Generalis anno 1598. celebrato juxta Provincię tabulas abſens electus, & ſubſequo anno 1599. in Capitulo Generali juxta librum primum Actorum Capitularium Romano in Archivo aſſervatum* pag. 73. à terg. *confirmatus. Sorte quidem perſonalis tui Gubernii frui datum ei non fuit, cum Ordinis negotia ad altiora Te diſtraxerint, honore tamen factę electionis privata non manet, vi cujus Tu Provinciam in tuam Filiam*

ac-

acceptâſti, & Provincia Te in ſuum cooptavit Patrem. Dignum proinde eſt ex parte Provinciç, ut ſibi de hoc ſuç felicitatis acceſſu applaudat, & ex parte mea juſtum, ut publico Monumento, prçſenti videlicet opere, caſus glorię à me çternetur.

Quieſcat proin ſub auſpiciis tuis Tomus, quem cernuus tibi offero; quieſcat cum eo ſub iiſdem totum Bullarii opus, nomine tuo coronatum. Quieſcam & ego ſub lauro tuo, conſtitutus ſingulariter in ſpe tuç apud Deum validç interceſſionis pro me

Cliente tuo Minimo & Humillimo
Fr. Michaële à Tugio Capuc. In.

APPRO-

APPROBATIO ORDINIS.

NOS infraſcripti Diffinitores Generales Ordinis FF. Minorum Sancti Patris Franciſci Capucinorum, de mente, & mandato Rm̃i P. Sigiſmundi à Ferraria, Miniſtri noſtri Generalis, vidimus, revidimus, & attentè conſideravimus Tomum Septimum Bullarii noſtri Ordinis, à P. Fr. Michaële Tugienſi, Ordinis noſtri Concionatore, & Provinciæ noſtræ Helveticæ olim Sacræ Theologiæ Lectore &c. magna ſollicitudine, & induſtria collectum, variiſque notis ac notitiis ad majorem legentium utilitatem illuſtratum. Cumque in iiſdem notis nihil ſanæ Doctrinæ, aut bonis moribus diſſonum, nec aliud quidpiam, quod in præjudicium tertii vergere poſſit, invenerimus, dignum omnino cenſemus, ut ſervatis de jure ſervandis ad debitam Provinciarum, ac rerum geſtarum notitiam typis dari, & imprimi poſſit.

Dedimus Romæ die 12. Septembris 1751.

Fr. Gelaſius Gorizien. Definitor Generalis (l. i.)
Fr. Hilarion à Feroleto Definitor Generalis (l. i.)

Fr. Sigiſmundus à Ferraria, Ordinis Fratrum Minorum S. P. Franciſci Capucinorum Miniſter Generalis (*l. i.*)

CUm Tomum Septimum Bullarii Ordinis noſtri à R. P. Michaële Tugienſe ejuſdem Ordinis Concionatore, Sacræ Theologiæ in Provincia Helvetica Ex-Lectore, & pro Natione Germanica olim Secretario Generali compilatum, variiſque notis & notitiis illuſtratum duo ejuſdem Ordinis Diſſinitores Generales reviderint, & in lucem edi poſſe probaverint, tenore præſentium facultatem concedimus, ut ſervatis ſervandis typis imprimatur.

Datum Bruxellis Brabantiæ in Conventu noſtro ad Immaculatam Conceptionem SS. Virginis Mariæ die 10. Menſ. Novemb. An. 1751.

Fr. Sigiſmundus qui ſupra.

L. ✝ S.

IM-

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendiſſimo Patri Magiſtro Sacri Palatii Apoſtolici.

F. M. de Rubeis Patr. Conſtant. Viceſgerens.

IMPRIMATUR.

Fr. Vincentius Elena, Magiſter, Socius Reverendiſſimi Patris Magiſtri Sacri Palatii Apoſtolici Ordinis Prædicatorum.

PRÆFATIO.

PRodit in apricum ultimus Romani mei ſtudii partus, multò tardius, ac ego ipſe autumabam, & forſan alii quoque ab aliorum tomorum intra brevius tempus evulgatorum exemplo exiſtimârunt. Injecit currenti aliàs operi exactior Documentorum de Miſſionibus noſtris Apoſtolicis tum præteritis, tum præſentibus perquiſitio, eorum cum Decretorum Autographis in Archivo Sacræ Congregationis de Propaganda Fide aſſervatis collatio, ac demum præſcripta Sacri hujus Senatûs pro eorum typo approbatio. Evênit tandem, ut cum utilitate in prænotatione ſecundæ partis celebranda abſolveretur, in quo longior interceſſit intercapedo, & ſumeret ſub prælo initium tomus, qui eſt totius mei operis finis.

Documenta & Decreta Divinum Officium, Auguſtiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, Sanctorum, aut Servorum Dei cultum &c. concernentia, quæ prima jam operis pars recenſet, typo ſubjicere diu quidem hæſitavi, cum ea cuilibet Fratrum obvia, ac ex ipſo quotidiano uſu nota arbitrarer, tandem tamen, ut opus compareret integrum & perfectum, aliorum conſilio obſecundare, & ea quoque, quæ à Sacrorum Rituum Congregatione ſub nomine Capucino ſpecialiter edita fuerunt, operi Capucino inſerere ſtatui, eâ tamen lege, ut, ne tomus nimiùm intumeſceret, aut aliàs lectio tædium pareret, tum ex communi hujuſmodi Decretorum ſerie, tum ex illorum proviſione, Ordini noſtro ſpeciali, nonniſi peculiaris notæ, & attentionis digna, aut forſan alicubi prorſus adhuc aliena ſeligerentur. Qui ſeriem Decretorum non à primævis inſtitutæ Sacræ Rituum Congregationis annis à me deduci obſervat, nolit deſuper mirari, & cum Cavalieri infra laudando, & Meratum *tom.* 1. *Comment. pag.* 23. citante Decreta à dicta Sacra Congregatione nonniſi anno 1602. in Regeſtis ſcribi cœpiſſe reflectat, & conſectariò priora à me extrahi non potuiſſe concludat.

Ad hæc volvenda & revolvenda Fratres noſtros ipſa, quam Apoſtolica hæc Documenta reſpiciunt, rei dignitas, incitare debet. Agitur in iis potiſſimùm de illis precibus & laudibus, quarum originem Bonartius *lib.* 1. *c.*2. *de hor. Canon.* Cardinalis Bona *cap.* 1. *de div. pſal.* §.4. & alii, ab Apoſtolis repetunt, quæ ex inſtitutione Juris Canonici jam certis horis in Eccleſia diu noctuque canuntur, & quæ vel *Officium Divinum*, *penſum ſervitutis*, *opus Dei*, *Canon*, *Synaxis*, *Collectæ*, *Breviarium*, & in nonnullis Conciliis

ciliis *Agenda*, ob rationes à P. Cavalieri *tom. 2. Comment. in Decr. pag. mihi* 520. adductas appellantur.

Quanto ſtudio Summi Pontifices (De Conciliis, & Sanctis Patribus &c. conſultò ſileo) Leo Magnus, Gelaſius I. Gregorius I. Gregorius VII. Innocentius III. Sanctus Pius V. Clemens VIII. Urbanus VIII. &c. invigilârint, ut methodus & pſalmodia Officii Divini Regularis in Eccleſia Dei induceretur, ut collapſa illius diſciplina, correcto rituum exceſſu, vel defectu reſtitueretur, aut etiam reſtituta novorum rituum additione perficeretur, nulli non notum ſuppono: ſpecialiùs tamen hîc commemoro ſollicitum in hoc Sixti V. ſtudium, dum Conſtitutione ſua incipiente *Immenſa*, ſub die 22. Januarii 1587. emanatâ, Congregationem Sacrorum Rituum dictam, & ex nonnullis Eminentiſſimis Dominis Cardinalibus, & aliis rei Liturgicæ peritiâ inſignibus Viris conſtitutam inſtituit, demandatâ ei provinciâ, ut *præcipuâ curâ incumbere debeat, ut veteres Ritus Sacri ubivis locorum in omnibus Urbis, Orbiſque Eccleſiis, etiam in Capella Pontificia, in Miſſis, Divinis Officiis, Sacramentorum adminiſtratione, cæteriſque ad divinum cultum pertinentibus, à quibuſvis Perſonis diligenter obſerventur; cæremoniæ, ſi exoleverint, reſtituantur, ſi depravatæ fuerint, reformentur; libros de Sacris Ritibus & Cæremoniis, imprimis Pontificale, Rituale, Cæremoniale, prout opus fuerit, reforment & emendent . . . . . . controverſias de præcedentia in proceſſionibus, aut alibi, cæteraſque in hujuſmodi Sacris Ritibus & Cæremoniis incidentes difficultates cognoſcant, ſummariè terminent, & componant*. Prædeceſſorum ſuorum veſtigiis inſiſtens ſan. mem. Benedictus XIII. in Concilio Romano, anno Jubilæo MDCCXXV. Eccleſiarum Antiſtites diſtrictè monuit, ut vigentes vel gliſcentes Rituum abuſus cohibeant, & econtra horum approbatorum obſervantiam ſtudioſè urgeant, ita *tit.* XV. *cap.* I. ſtatuendo = *Paſtoralis noſtri muneris curam ad hoc intendimus, & ab omnibus fieri volumus & mandamus, ut in Sacramentorum videlicet adminiſtratione, in Miſſis, & Divinis Officiis celebrandis, aliiſque Eccleſiaſticis functionibus obeundis, non pro libito inventi, & irrationabiliter inducti, ſed recepti, & approbati Eccleſiæ Catholicæ ritus, qui in minimis etiam ſine peccato negligi, omitti, vel mutari haud poſſunt, peculiari ſtudio, ac diligentiâ ſerventur. Quam ob rem Epiſcopis diſtrictè præcipimus, ut contraria omnia, quæ in Eccleſiis, ſeu Sæcularibus, ſeu Regularibus (iis exceptis, qui proprio vel Rituali, vel Miſſali, vel Breviario utuntur à Sancta Sede probato) contra Præſcriptum Pontificalis Romani & Cæremonialis Epiſcoporum, vel Rubricas Miſſalis, Breviarii, & Ritualis irrepſiſſe compererint, deteſtabiles tanquam abuſus & corruptelas prohibeant, & omnino ſtudeant removere: quavis non obſtante interpoſita appellatione, vel immemorabili allegata conſuetudine, cum non quod fit, ſed, quod fieri debet, ſit attendendum*.

Quæ omnia, & alia plura, quaſi Liturgicæ Diſciplinæ haud ſufficerent, Sanctiſſimus Dominus Benedictus XIV. impræſentiarùm Cathedram Divi Petri, & gloriâ ſcientia & ſpiritu virtutis adornans, præter ea, quæ in Inſtitutionibus, ſeu Notificationibus, aliiſque aureis ſuis libris ad ſtabiliendum Rituum Eccleſiaſticorum nitorem & vigorem, aut elucubravit Cardinalis, aut ſancivit Pontifex, novam Liturgicam Scholam ſeu Academiam in huiate Gregoriano Lycæo ſub primo & eruditiſſimo Magiſtro P. Emmanuele de Azevedo, Societatis Jeſu Clerico, prædictæ Sacræ Congregationis Conſultore, ac Regio Poſtulatore &c. inſtituit & erexit, quam & ſatus Rev. Pater publica oratione *tom. 9. operis Pontificii pag.* XV. extenſè

ſe videnda, 21. Novembris anno MDCCXLIV. ſolemniter aperuit.

Ne & Sanctionibus Pontificiis, aut Sacræ Congregationis Decretis quid deeſſet, diverſo tempore illas & hæc Clariſſimi Viri, vel integris Commentariis, vel Scholiis & notis illuſtrârunt, ac obvias difficultates enodârunt. Quos inter ſpeciali memoria dignos commendo Bartholomæum Gavantum, Clericum Regularem S. Pauli, dictæ Sacræ Congregationis pariter Conſultorem, Carolum Guyetum, Societatis Jeſu, Baruffaldum, Cajetanum Mariam Meratum, Clericum Regularem Theatinum, ejuſdem Sacr. Rit. Congregationis itidem Conſultorem, & Clariſſimum Joan. Michaëlem Cavalieri à Bergomo, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Lectorem Emeritum, qui *opere novo, hactenus intentato, ac doctrina varietate contexto*, ac in quinque tomos diſtributo, Sacræ Congregationis Decreta noviſſimè explanavit. Quibus jure merito ex Noſtratibus adjungo eos, qui de Rituum Sacrorum diſciplina ex profeſſo ſcripſerunt, in Bibliotheca Scriptorum Ordinis noſtri in Indice *ſ. Sacri Ritus pag.* 290. prolixo, & alphabetico ordine recenſiti.

Protenſa hucuſque ritus quidem Officii Divini ſpecialiùs tantùm concernunt, ea tamen benignus Lector ad ritus Sacroſanctæ Euchariſtiæ, ceu ſub ratione Sacramenti, ceu Sacrificii conſideratæ, ad Decreta cultûs Sanctorum, & Servorum Dei, aliaque Eccleſiæ myſteria & functiones libenter extendet, tum quod Apoſtolica Monumenta, quæ prima hujus tomi pars exhibet, ea quoque promiſcuè attingat, tum quod S. Sedis providentia pari ſollicitudine illa commendet, tum, quod ideo dumtaxat fuſiùs hìc de Officio Divino egerim, quod potior Decretorum pars hoc divini cultûs, muneris & obſequii penſum concernat.

Diſperſa jam colligamus, & ex unito Summorum Pontificum ſtudio, ac Doctorum litterario conatu concludamus, quantùm illi puræ Rituum obſervantiæ inſtiterint, quantum & hi hanc coadjuvare contenderint, non tam, ut ſanctitatem rituum & cæremoniarum, quas Sectarii adunco lividoque ſemper dente, teſte Cardinale Bona *lib.* 1. *rer. Liturg. cap.* 7. invadunt, & rodunt, aut aliàs calamo felle tincto traducunt, ſuffulciant, quàm ut in unitate Rituum varietas actionum, & in varietate cœremoniarum unitas ſubſtantiæ in Eccleſia Dei glorioſiùs reſplendeat.

Concludamus, quantum & Capucino, qui vi Regulæ Officium Divinum juxta Ritum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ recitare tenetur, incumbat, ut Pontificiæ voluntati & mandato ritus ſuos ritibus Eccleſiæ Romanæ accomodet, uſus Apoſtolicis Decretis contrarios eliminet, & uniformi cultu ſe dignum Sanctuarii Miniſtrum præbeat. Non ſufficit, juxta Concilii Tridentini monitum *ſeſſ.* 24. *de reform.* dumtaxat *in choro ad pſallendum inſtituto, hymnis & canticis Dei nomen reverenter, diſtinctè & devotè laudare*, ſed adamuſitato Decretorum Apoſtolicorum & Rituum uſu opus Dei complendum eſſe meminerit.

Audi proin *Iſrael Cœremonias atque judicia*, quæ in hoc tomo tibi ad regulam exhibentur, *diſcite ea, & opere complete. Audi*, & ubi Decretum Sacræ Congregationis, & ſententia Authoris in ritûs ſenſu contrariè occurrunt, amplectere Urſayæ *tom.* 1. *par.* 1. *diſcep.* 1. *num.* 7. doctrinam, & privatæ opinioni præfer Decretum Apoſtolicæ authoritatis munimine roboratum.

Diſcite canonicas Eccleſiæ leges, memores, quod Hipponenſium Præſul Auguſtinus *lib.* 1. *oper. imperf. num.* 105. conſequentem peccandi neceſſitatem in illo arguat, qui, quod ſcire & facere tenetur, culpabiliter neſcit:

ſcit: memores, inquam, quod & Angelicus Doctor Thomas 1. 2. *qu.76. art.* 2. ignorantem, quæ ad illius ſtatum vel officium pertinent, aut ſine quorum ſcientia actum ex officio debitum, exercere haud valet, peccati inſimulet. *Diſcite* & cavete ab eo judicio, quod gentium Apoſtolus Paulus 1. *Cor.* 14. minitatur = *Si quis ignorat, ignorabitur. Complete* denique Opus Dei opere ex integra cauſa bono, & perfecto, ſervantes ritus à Sede Apoſtolica præſcriptos, & Domino fide non fictâ, & ex toto corde pſallentes.

MONU-

MONUMENTA APOSTOLICA

Seu potiſſimùm Sac. Rit. Congregationis Decreta, Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium, Officium Divinum, Sanctorumque cultum generaliter concernentia.

Kalendariis, *etiam* propriis, Sanctorum Officia abſque Sedis Apoſtolicæ licentia addi, aut Officium de Sancto Titulari, aut de quo Reliquia aſſervatur, per totam Civitatem, aut Diœceſin perſolvi inhibetur. Quænam ſint Reliquiæ inſignes, declaratur: ac Miſſæ quædam S. Gregorii, SS. Auxiliatorum, ac de Patre Æterno rejiciuntur.

D E C R E T U M

Sacræ Congregationis Rituum ubique obſervandum.

SAcra Rituum Congregatio ad tollendos abuſus, qui variis in locis irrepſerunt, re maturè diſcuſſa, cenſuit, & decrevit.

1. Non potuiſſe, nec poſſe Locorum Ordinarios, tam Sæculares, quàm Regulares addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, niſi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, ſeu Sedis Apoſtolicæ licentiâ conceduntur.

2. Inſuper vetuit, & prohibuit celebrari per totam Civitatem, vel Diœceſim, etiam de cujuſque Ordinarii auctoritate, Miſſam, vel Feſtum cum Officio de Sancto, eo quòd in loco adſit Eccleſia Parochialis, vel Regularis, aut aliqua Reliquia, ſed tantùm in ipſius Sancti Eccleſia Titulari, ſeu,ubi aſſervatur inſignis Reliquia, & non alibi.

3. Inſignes autem Reliquias declaravit eſſe Corpus, Caput, Brachium, Crus, aut illam partem Corporis, in qua paſſus eſt Martyr, modo ſit integra, & non parva, & legitimè ab Ordinariis approbata.

4. Miſſas item, quæ circumferuntur, à Sacra Congregatione non approbatas, ſancti Gregorii pro vivis, & defunctis, XV. Auxiliatorum, & de Patre Æterno, & quaſcunque alias, exceptis iis, quæ ſunt permiſſæ Regularibus tantùm, veluti Roſarii, Sanctæ Mariæ de Carmelo, & aliàs; ſicut etiam Officia ab eadem non approbata, prohibuit, rejecit omnino, & damnavit reſpectivè, & pro prohibitis, rejectis, & damnatis haberi voluit.

5. Quæ omnia decrevit, ſtatuit, & mandavit ſub pęnis contentis in Bullis Pii V. initio Breviarii, & Miſſalis poſitis, quòd ſcili-

ſcilicet non ſatisfaciant muneri recitandi Divini Officii, quò verò ad utentes ſupradictis Miſſis ſub aliis pœnis contentis in Indice librorum prohibitorum ex Decreto S. Concilii Tridentini edito.

6. Et ne præmiſſorum ignorantia ullo unquam tempore poſſit ab aliquo prætendi, neque oblivio poſſit irrepere, eadem S. Congregatio voluit, & mandavit, Decreta hujuſmodi affigi in Sacriſtiis omnium Eccleſiarum, tam Sæcularium, quàm Regularium, etiam Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & aliarum quarumcunque, in eiſque perpetuò affixa aſſervari.

7. Facta demum relatione horum Decretorum SSmo D. N. Urbano Papæ VIII., idem Sanctiſſimus ea laudavit, approbavit, atque ab omnibus ubique ſub prædictis pœnis ſervari præcepit. In quorum fidem manu, & ſigillo Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi D. Cardinalis Deti præſens Decretum ſignatum, & munitum fuit die 8. Aprilis 1628.

Ex Regeſt. Archivi S. Congreg. prædictæ, & reperitur in principio Breviarii.

N O T A.

Quoad articulum quartum hujus Decreti circa Miſſas S. Gregorii ſuborta eſt contentio, cum aliqui illas indiſtinctè prohibitas eſſe opinarentur, alii verò licitè adhuc illas celebrari poſſe prætenderent; inde Sac. Congregatio Rituum ad tollendam omnem æquivocationem declaravit, ut ſequitur:

Sacra Rituum Congregatio declaravit per Decretum contra abuſus emanatum, non prohiberi Miſſas 30. pro Defunctis à D. Gregorio inſtitutas in Lib. Dial. cap. 55. ſed ſolùm illas Miſſas noviter impreſſas, & ab eadem S. Congregatione non approbatas, quæ circumferuntur pro vivis, & Defunctis. Die 28. Octobris 1628.

Viget adhuc uſus harum Miſſarum non ſolùm in quibuſdam Monaſteriis, in quibus vi Statuti particularis celebratione illarum Defunctis Religioſis parentatur, ſed etiam inter Sæculares, qui non rarò eas pro Defunctis celebrari poſtulant. Inde, ut tam Celebrantes, quàm celebrari petentes diſtinctam illarum notitiam habeant, de earum origine, conditionibus, & effectu pauca hìc addere operæ pretium duxi.

Originem trahit devotus hic ritus occaſionaliter ex vitio proprietatis, quo Monachus, Juſtus vocatus, tres aureos occultatos retinuit. In vitæ periculo dum infelix verſabatur, fuit à Copioſo, pariter Monacho, de vitio prædicto apud D. Gregorium accuſatus, qui ut tum morientem Fratrem ad Spiritum reſipiſcentiæ reduceret, tum Confratres ſalutari terrore ab hujuſmodi delicto præſervaret, non ſolum Juſtum communione Fratrum privavit, verùm etiam ſancivit, ut mortuus Eccleſiaſtica Sepultura ſpoliaretur, in foſſa Sterquilinii humaretur, tres aurei prædicti ſuper cadaver ejus jacerentur, ac omnes Monachi interim clamarent: *pecunia tua tecum ſit in perditione.* Res ad vota D. Gregorii ſucceſſit, reſipuit Juſtus, & *de reatu ſuo vehementer ingemiſcens*, emiſit ſpiritum. Triginta diebus à morte Juſti elapſis, Gregorius Pretioſo Monaſterii Præpoſito mandavit: *Vade itaque ab hodierna die, diebus triginta continuis offerre pro eo Sacrificium, ſtude, ut nullus omnino prætermittatur dies, quo pro abſolutione illius hoſtia ſalutaris non offeratur.* Paruit Abbas, & Defunctus Juſtus ſacroſancto Suffragio tricies perſoluto ſe à carbonibus deſolatoriis, ſeu à pœna Purgatorii redemptum fuiſſe, præfato Monacho Copioſo una nocte apparens retulit. Ex quo (uti D. Gregorius *lib. 4. dial. c. 55. pag. mihi 1465.* ſubjungit.) *Fratres ſollicitè computaverunt dies, & ipſe dies extiterat, quo pro eo trigeſima hoſtia fuerat expleta.*

Divulgato hoc facto ingens hujuſmodi Miſſarum invaluit æſtimatio, & eoipſo, quod illo tempore parcus adhuc in Eccleſia Dei indulgentiarum plenariarum, & Altarium privilegiatorum extaret uſus, creberrima illarum celebratio fuit inducta, cum hàc Animam Defuncti de pœna purgantis ignis certiùs liberari crederetur.

Apici & verbis hiſtoriæ inhærere ſi velimus, ſequentes ad hunc ritum conditiones requiri obſervamus.

Prima quidem deducitur ex D. Gregorii verbis = *ab hodierna die* = quæ celebrationem dictarum Miſſarum triginta diebus ab obitu illius, pro quo offeruntur, elapſis, inchoari debere, inferre videntur.

Secundam notant verba = *diebus triginta* = per quæ Miſſas non in una die, aut paucioribus, ſed in 30. diebus celebrandas eſſe indicatur.

Tertia eruitur ex verbis = *Diebus triginta continuis, & ut, nullus omnino prætermittatur dies* = quæ interpolationem excludunt.

Quarta fluit ex verbis = *Vade offerre* = quæ Miſſas hujuſmodi ab individuo Sacerdote celebrari debere juxta nonnullos innuunt.

Quinta & ultima conditio clauditur in verbis = *Offerre pro eo, & pro abſolutione illius*, = quæ non nudam Miſſarum celebrationem, ſed illarum applicationem pro Defuncto important.

Quantùm hæ conditiones in ſe clareſcunt, ceu ex ipſo hiſtoriæ fonte, & textu deductæ, tantùm difficultatis in quatuor primis (cum circa quintam Authores concordent) latère videtur.

Dura præſertim apparet prima conditio, vi cujus 30. dies poſt mortem exſpectari deberent, antequam hic Suffragii ritus inchoaretur. Omnes inde ab illa recedunt, eamque non ſolùm ceu non neceſſariam, ſed etiam ceu minus commendabilem rejiciunt, exemplum D. Gregorii in eo excuſantes, quod tum in vitii proprietatis abominationem, tum ad conſervandum in Monachis timorem,

ani-

animæ Defuncti Juſti nonniſi poſt 30. dies ſolutionis à corpore ſuffragari voluerit; hinc & ex communiore uſu immediatè poſt obitum, ſaluti fidelium Gregoriano hoc ſuffragio conſulitur.

Circa ſecundam conditionem cavendum eſt, ne in determinato numero vis aliqua conſtituatur ſpecialis, aliàs ſuperſtitioni panderetur via.

Senſum conditionis tertiæ mitigat quidem Garzias *diſſ.* 11. *dub.* 4. *n.* 18. aſſerens, paucioribus quàm triginta diebus, imò in una die à 30. Sacerdotibus illas celebrari poſſe, à quo tamen, ceu Sanctioni Gregorianæ apertè contrario, dignè receditur. Accedo econtra circa continuationem ſenſui P. Cavalieri, qui *tom.* 3. *Coment. in Decr. pag.* 186. *Non putat eam tolli in triduo mortis Chriſti: quinimo nec, ſi ob ægritudinem una vel altera die Sacerdos à celebrando probiberetur*.

Major eſt difficultas in conditione quarta: nonnulli enim Scriptores ab uno eodemque Sacerdote celebrari debere contendunt; ex quo tamen in Gregoriano contextu *per ſe* non exprimitur, Gavantus *p.* 1. *tit.* 5. *litt.* *D.* illas à pluribus Sacerdotibus celebrari poſſe affirmat, quod & praxi Monaſteriorum aut Communitatum firmatur, quæ dum Miſſas hujuſmodi in ſe ſuſcipiunt, eas tamen individuo Sacerdoti alligare non conſueſcunt, nec etiam alligare poſſunt.

Locuturus de harum Miſſarum effectu incido in ſcopulum; hunc in redemptione animæ à piaculari igne conſtitutum eſſe, facilè dicitur, & ab ipſo Monachi Juſti exemplo deducitur; cum autem exin effectus 30. Miſſarum non differat ab effectu unius Miſſæ in Altari privilegiato celebratæ, oportet produci prærogativam, quâ Miſſæ Gregorianæ pollent, & ab aliis Miſſis diſtinguuntur. A Scriptoribus hanc in majore efficacia, ſeu ſecuturæ animæ redemptionis certitudine conſtitui animadverto, non quidem majore certitudine, fundata in majore Miſſarum numero, ſed proveniente juxta Quartum *p.* 1. *tit.* 5 *dub.* 16. vel ex eo, quod D. Gregorius hanc gratiam majoris certitudinis à Deo impetraverit, vel quod ipſe, in cathedra Petri poſtmodum ſedens, eam operi & ritui Sacrificii per 30. dies continuati alligaverit. At cum & hæc non ſatis probari videantur, illa bona fide ſuppleri neceſſum eſt.

Quin etiam aliis dubiis, quæ de effectu Miſſarum privilegiatarum, & illarum cum 30. Miſſis Gregorianis comparatione, ac moderna deſuper Theologica doctrina reſultant, immorer, ceu certum concludo, quod inſpecto Miſſarum valore animæ Purgatorii citiùs liberarentur, ſi Miſſæ 30., paucioribus diebus, aut in una omnes celebrarentur.

Ita autem incautus Scriptor harum Miſſarum efficaciam magnificavit, ut 30. Miſſas imprimeret, evulgaretque celebrandas, quando Gregorianæ peterentur. Quod cum propria authoritate feciſſet, Sac. Congregatio novitatis auſum reprehendit, Miſſas ita impreſſas per Decretum ſuperius & primum proſcribendo, ita tamen, ut & per ſecundum, Miſſas D. Gregorii nuncupatas, & *in Lib Dial.* c. 55. memoratas non prohibitas eſſe declararet, quemadmodum & duo Summi Pontifices videlicet Benedictus XIII. *Serm.* 20. *de Purg.* & Benedictus XIV. *tom.* 2. *notific.* 14. idipſum declarârunt.

Idem judicium ferunt Anthores de Miſſis XV. Auxiliatorum, num. 4. ſuperioris Decreti memoratis, præſertim Lohner *p.* 4. *tit.* 2. §. 2. *n.* 3. & noviſſimè Cavalieri *tom. ſupra citato pag.* 185. qui, dum prohibitionem S. Congregationis ad Miſſam ſine illius licentia impreſſam coarctant, de iis tamen Miſſam de communi Martyrum, cum (excepto D. Ægidio Abbate) omnes alii laurea Martyrii ſint inſigniti, dici poſſe conſequenter affirmant. In Decreto numerus Auxiliatorum ad Quindecim protendi obſervo, et, quâ ratione id factum ſit, ignoro. Scio tamen ex praxi, illorum nonniſi quatuordecim numerari, qui ſunt SS. Acatius M., Ægidius Abb., Blaſius Ep. M., Chriſtophorus M., Cyriacus Diac. M., Dionyſius E.M., Eraſmus E.M, Euſtachius M., Georgius M., Pantaleon M., Vitus M., Barbara V.M., Catharina V. M.. Margarita V. M. Quinam jam ſit decimus quintus, curioſus non inveſtigo, illumque libertati Fidelium pro arbitraria devotione adjungendum relinquo, & cum Cavalieri *loco ſupra cit.* etiam Miſſam de Sanctiſſima Trinitate, ſi aliqua ex approbatis facilè accomodanda afforet, celebrari poſſe concludo.

Dies pro feſtis de præcepto colendos determinat; Ordinarios Locorum ab introducendis novis feſtis de præcepto abſtinere, & circa licentiam laborandi in diebus hujuſmodi antiquos Canones obſervari monet.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

UNiverſa per Orbem novit Eccleſia Romani Pontificis ſupremæ incumbere ſollicitudini Dominicum gregem ad æternam dirigere ſalutem, & Apoſtolica ſic explicare præcepta, ut Fideles in viam mandatorum currere, & ad beatitudinem valeant feliciter pervenire. Plurimorum ſiquidem Venerabilium Fratrum noſtrorum Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum per varias Regiones conſtitutorum relatione ad Nos pervenit, Feſtorum multitudinem per ſingulas eorum Diœceſes, ac Provincias adeo creviſſe, devotione, atque conſuetudine nova in dies introducente, ut multi jam dubitare videantur, quænam ex præcepto, quæve ex libera cujuſcunque voluntate ſint ſervanda, pietatis fervore ob nimiam eorumdem numeroſitatem tepeſcente: quinimo & clamor pauperum frequens aſcendit ad Nos, eandem multitudinem ob quotidiani victûs laboribus ſuis comparandi neceſſitatem ſibi valde damnoſam conquerentium, &, quod ſummopere dolendum eſt, magno cum animi noſtri mœrore didicimus, tanta ſæpe ſæ-

pius malignatum inimicum in Sancto, ut ipſa multitudine non ad ædificationem, & ad laudandum in Eccleſiis Deum Populi utantur, ſed ad otia, vanitates, & vitia frequenter abuti non formident, ita ut, quæ ad glorificandum Divinum Nomen ſunt primitus inſtituta, temporis decurſu inimicus homo corruperit, & in magnam illius offenſionem, gravemque jacturam converterit animarum; Quamobrem dicti Ven. Fratres Archiepiſcopi, & Epiſcopi Nobis fecerunt humiliter ſupplicari, ut in prædictis de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine congruam aliquam iniremus rationem.

Nos itaque volentes ex debito Paſtoralis Officii providere, & ſanctificationi Feſtorum, certum deinceps firmare præceptum, antiquam Eccleſiæ in hoc conſuetudinem ſectantes, habitis prius frequentibus per doctos, pioſque Viros, quos ad hæc ſpecialiter deputavimus, conſultationibus, ut rei videtur gravitas poſtulare, motu proprio, & certa ſcientia, meraque deliberatione noſtris, necnon de prædictæ Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis, hac perpetua valitura Conſtitutione, de voto etiam Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum, Apoſtolica auctoritate decernimus, & declaramus infraſcriptos duntaxat dies pro Feſtis ex præcepto colendos eſſe, quos nempe vel ab initio veneranda ſacravit antiquitas, vel univerſalis Eccleſiæ probavit conſuetudo, vel omnium gentium unanimis pietas veneratur; Dominicos videlicet dies totius Anni, Nativitatis D. N. J. C., Circumciſionis, Epiphaniæ, Reſurrectionis cum duabus pariter ſequentibus feriis, Aſcenſionis, Pentecoſtes cum duabus ſequentibus feriis, SS. Trinitatis, Solemnitates Corporis Chriſti, & Inventionis S. Crucis, necnon Feſtivitatum Purificationis, Annunciationis, Aſſumptionis, & Nativitatis Deiparæ Virginis, Dedicationis S. Michaëlis Archangeli, Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ, SS. Petri & Pauli, S. Andreæ, S. Jacobi, S. Joannis, S. Thomæ, SS. Philippi & Jacobi, S. Bartholomæi, S. Matthæi, SS. Simonis & Judæ, & S. Matthiæ Chriſti Domini Apoſtolorum; item S. Stephani Protomartyris, SS. Innocentium, S. Laurentii Martyris, S. Silveſtri Papæ & Confeſſoris, S. Joſephi etiam Confeſſoris, & S. Annæ, Deiparæ reſpectivè Sponſi, ac Genitricis, Solemnitatis omnium Sanctorum, atque unius ex principalioribus Patronis in quocunque Regno, ſive Provincia, & alterius pariter principalioris in quacunque Civitate, Oppido, vel Pago, ubi hos Patronos haberi, & venerari contigerit. Ad reliquorum verò dierum obſervantiam, quos hactenus ſive in univerſa Eccleſia, ſive in quavis Natione, aut Regno, Provincia, Diœceſi, aut loco quomodocunque ſive ex præcepto, ſive ex conſuetudine, ſive ex devotione Chriſtifideles tanquam feſtivos celebrârunt, nequaquam ex præcepto ipſos teneri dicta auctoritate tenore præſentium perpetuò etiam decernimus, & declaramus. Ne autem dies feſtos à Locorum Ordinariis nimiâ aliquorum facilitate, aut populorum importunitate deinceps iterum multiplicari contingat, eoſdem Ordinarios in Domino monemus, ut ad Eccleſiaſticam ubique ſervandam æqualitatem de cætero perpetuis futuris temporibus ab indictione ſub præcepto novorum feſtorum ſtudeant abſtinere. Ut verò ea, quæ ſuperiùs expreſſa ſunt, ferventiori, quâ decet, veneratione ac devotione colantur, eiſdem Ordinariis antiquorum Canonum obſervantiam ad memoriam revocamus in concedendis licentiis laborandi diebus feſtis, quæ quidem licentiæ non aliter, quàm ad formam prædictorum Canonum, ut præmittitur, concedenda nonniſi gratis, liberè, & ſine ullo prorſus precio, aut pacto, directè, vel indirectè concedantur, ſub pœnis etiam gravioribus noſtro, Succeſſorumque noſtrorum arbitrio infligendis. Non intendimus tamen per hanc noſtram Conſtitutionem dies feſtos circa judicialia in aliquo immutare, quos ad hunc effectum relinquimus in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus erant ante ejuſdem promulgationem. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ pœna, nunc, & pro tempore exiſtenti noſtro in Urbe, ejuſque diſtrictu Vicario in ſpiritualibus generali, ac univerſis & ſingulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, aliiſque Prælatis, ac cujuſcunque generis Locorum Ordinariis, etſi Cardinalatûs honore fulgeant, ut has præſentes litteras, omniaque & ſingula in eis contenta, ſinguli videlicet in eorum reſpectivè Diœceſibus publicent, ac ab omnibus eorum ſubditis ad unguem obſervari faciant, non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, etiam in Provincialibus, Synodalibus, & univerſalibus Conciliis, editis & edendis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac ſingularum Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, & Locorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus longiſſimo tempore præſcriptis, ac obſervatis, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, Decretis, Declarationibus, & Literis Apoſtolicis, aliiſque gratiis, tam per ipſos Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac Nos, etiam

motu

motu ſimili, tam conſiſtorialiter, quàm per Ordinarios Locorum cujuſcunque qualitatis, etiam Cardinalatûs honore, ut præfertur, fulgentes, Legatos etiam de Latere, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ipſis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, & Locis, aliiſque quibuſcunque, etiam quantumvis privilegiatis Perſonis, etiam Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, Ducum, aut aliorum Principum contemplatione, vel intuitu, ac aliàs in contrarium, forſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, etſi aliàs pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica &c. expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem &c. ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum Decretorum, Declarationum, Monitionis, intentionis, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem &c. ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Domini milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo, Idibus Septembris, Pontificatûs Noſtri Anno vigeſimo.

Ex Bullario Romano edit. antiquæ t. 4. pag. 230.

Per recitationem Officii de Beatis, abſque Sedis Apoſtolicæ licentia, præcepto non ſatisfieri declaratur, ac nomina Beatorum, quibus cultus cum Officio & Miſſa non eſt conceſſus, in Kalendario poni prohibetur.

RECitatio Officii de Beatis non canonizatis non eſt ſatisfactoria præcepti, niſi quoad illos, quibus Sedes Apoſtolica de hoc indulſit; nec talium Beatorum nomina poni poſſunt in Kalendario, niſi illius tantùm loci, earumque Perſonarum, in quo, & à quibus cultus Beati cum Officio & Miſſa celebratur. *S. R. C. 27. Sept. 1659. in Decreto generali approbante Alexandro VII.*

In Oratorio publico, in diebus Solemnioribus anni, pro commodo Villicorum, etiam Parocho contradicente, Miſſa celebrari poteſt.

MIſſæ Sacrificium peragi poteſt in publico Oratorio extra aliquod Oppidum conſtructo de licentia Epiſcopi, in diebus Solemnioribus anni, etiam contradicente Parocho, pro commoditate Villicorum circumhabitantium, dummodo habeat omnia requiſita ad Eccleſiam, vel ſaltem ad publicum Oratorium conſtituendum. *S. Rit. Congregatio 3. Sept. 1661.*

N O T A.

HOc idem fuit ſancitum 30. Aug. 1664. cum expreſſione, quod nec obſtet Decretum Epiſcopi in Synodo Diœceſana, aut à quocunque alio, etiam in erectione Eccleſiæ, editum. Si autem Oratorium hujuſmodi Eccleſię Parochiali ſit vicinum, Miſſę celebratio, antequam Parochus in ſua Eccleſia celebraverit, prohibetur à Benedicto XIV. in ſua Conſtitutione incip. *Etſi minimè Nobis.* 7. Febr. 1742. edita, tomo 1. Bullarii pag. 113. videnda, in cujus §. 14. hæc leguntur = *Et primò quidem quoad parvas Eccleſias Parochiali proximas expreſſâ lege caveatur, ne quis antea Sacrificium faciat, quàm Parochus Miſſam celebraverit, ſermonem habuerit, cæteraſque muneris ſui partes expleverit.* Ubi autem notandum eſt, quod hæc Benedictina prohibitio cauſaliter procedat à Doctrina Chriſtiana, quam à DD. Parochis inſtitui ibi mandatur.

In feſtis duplicibus Miſſas de Requiem celebrare prohibetur, & incidentes in feſtum duplex, de feſto cum applicatione Sacrificii dici præcipitur.

OMnibus, & ſingulis Sacerdotibus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus cujuſvis Ordinis, etiam neceſſariò exprimendi, diſtrictè præcipitur, ut Miſſas privatas pro Defunctis, ſeu *de requiem*, in duplicibus nullatenus celebrare audeant, vel præſumant; quod ſi ex Benefactorum præſcripto Miſſæ hujuſmodi celebrandæ incidant in feſtum duplex, tunc minimè transferantur in aliam diem non impeditam, ne dilatio animabus ſuffragia expectantibus detrimento ſit, ſed dicantur de feſto cum applicatione Sacrificii

crificii juxta mentem eorumdem Benefactorum, curentque Eccleſiarum Rectores, Sacriſtæ, aliique, ad quos ſpectat, ut hujuſmodi Decretum inviolatè ſervetur, atque in Sacriſtia affixum retineatur, ubi commodè ab omnibus celebrare volentibus conſpici & legi poſſit; in eos autem, qui contra facere auſi fuerint, vel præmiſſa adimplere neglexerint, locorum Ordinarii, tam Sæculares, quàm Regulares pro modo culpæ animadvertant. *S.R.C. approbante Alexandro VII.* 5. *Aug.* 1662.

NOTA

IDem judicium ferendum non eſt de Anniverſariis, & Miſſis cantatis, cum Decretum ſuperius de Miſſis privatis limitatè loquatur, & proin nec Anniverſaria, nec Miſſas cantatas comprehendat. Hinc & Sacra Congregatio has & illa, etiam in Duplici majori, celebrari poſſe per ſequens Decretum declaravit:

Anniverſaria & Miſſæ cantatæ de Requiem, relictæ ex diſpoſitione Teſtatorum, quotannis in die ipſorum obitûs, etiam in duplici majori contingentis, poſſunt celebrari, & proinde in Decreto die 5. Aug. 1662. edito non comprehenduntur. Sac. Rit. Congregatio 22. Nov. 1664. in Novarien.

Quod Sacra Congregatio in hac cauſa Novarien. particulari ſancivit, poſtmodum generaliter confirmavit Decreto ſequente:

Anniverſaria & Miſſæ de Requiem, quæ ex diſpoſitione Teſtatorum cum cantu quotannis ſunt celebrandæ, poſſunt cantari, etiamſi ipſorum obitus inciderit in feſto duplici majori. Sac. Rit. Congreg. 20. Julii 1669. annuente Clemente IX. die 13. ejuſdem anni in Decreto generali.

Semper autem notari debet, quod ultra Miſſam ſolemnem & cantatam, aliæ privatæ *de Requiem* maneant prohibitæ, cum eas nec in ipſo die obitûs præſente corpore licere conſtet.

Procedit dein conceſſio uſque ad feſtum duplex majus, hinc ſi hujuſmodi Anniverſaria cadant in feſtum ritûs altioris, oritur quæſtio, an & in hoc Miſſæ *de Requiem* celebrari queant? ad quam S. Rit. Congregatio dudum jam reſpondit Decreto ſequente:

In Anniverſario occurrente in feſto duplici 2. claſſis non poteſt cantari Miſſa de Requiem. S. Rit. Congreg. 5. Julii 1698. in Collen.

Regulares feſtum Dedicationis Eccleſiæ Cathedralis ſub ritu duplici ſecundæ claſſis ſine octava celebrare debent.

REgulares tenentur quidem celebrare feſtum de Dedicatione Eccleſiæ Cathedralis, ſed ſub ritu duplici ſecundæ claſſis, & ſine octava. *S. Rit. Congr.* 1. *April.* 1666. *approbante Alexandro VII. die octavo ejuſdem menſis, & anni.*

A' Sacerdote Sæculari celebrante in Regularium Eccleſia, in qua perſolutum eſt Officium duplex, non poteſt dici Miſſa de Requiem.

SAcerdos Sæcularis, ſive Cappellanus, ſive non, qui recitavit Officium ſemiduplex, vel ſimplex, vel feriale, illo die celebrans in aliqua Eccleſia Regularium, in qua recitatum eſt ab ipſis Regularibus eadem die Officium duplex de præcepto, prout de aliquo Sancto ſui Ordinis, non poteſt dicere Miſſam *de Requiem*. *S. R. Cong.* 9. *Jun.* 1668.

In occurſu feſti Purificationis in Dominicis Septuageſimæ, poſt Completorium die ſecundo Februarii, antiphonam *Ave Regina Cælorum* dicendam eſſe ſancitur, uſu quocunque non obſtante.

OCcurrente feſto Purificationis B.M.V. in Dominicis Septuageſimæ, vel ſimilibus aliis privilegiatis, ita ut illius Officium ex hoc contingat transferri, non eſt ob id protrahenda etiam recitatio Antiphonæ *Alma Redemptoris &c.* Sed die 2. Februar. poſt Completorium, illâ dimiſſâ, ſumenda eſt Antiphona *Ave Regina Cælorum &c.* ſublato quolibet aſſerto difformi quarumcunque Eccleſiarum uſu, ſive conſuetudine; & ita ab omnibus, qui Romano Breviario utuntur, pa-

pariformiter ſervari mandavit. *S. Rit. Cong.* 11.*Jan.* 1681. *in una Urbis*, *& Orbis*.

Regulares ad Officium Patroni Principalis loci, ac Titularis Eccleſiæ Cathedralis, non tamen ad octavas tenentur.

REgulares non poſsunt uti Kalendario Diœceſano, tenentur tamen ad recitationem Officii Patroni Principalis loci, ac Titularis Eccleſiæ Cathedralis, ſed non ad eorumdem octavas. *Sac. Rit. Cong.* 20. *Martii* 1683.

N O T A.

EAdem Sac. Rit. Congregatio explicavit die 20. Martii 1683. illa verba = *non tenentur recitare Officium de octava* Patroni, vel Titularis principalis, & Dedicationis Eccleſiæ Cathedralis, ac Patroni Diœceſis, Regni, Provinciæ, vel Civitatis &c. dicendo, quod ly *non tenentur* nedum excludat ad libitum, ſed importet etiam non poſse, niſi id ſpecialiter ipſis Regularibus indultum fuerit à Sede Apoſtolica, vel mandatum à Conſtitutionibus Religionis, ab Apoſtolica Sede approbatis.

Tam feſtum Dedicationis, quàm Titularis Eccleſiæ Conventûs, in quo morantur, à Religioſis ſub ritu duplici primæ claſſis, cum octava celebrari debet.

REligioſi tenentur celebrare ſub ritu duplici primæ claſſis cum octava feſtum tam de Dedicatione, quàm de Titulari Eccleſiæ illius Conventûs, in quo morantur. *S. Rit. Cong.* 13. *Junii* 1682.

Et eodem die, & anno decrevit, quod in occurſu Officii Sancti proprii, & Officii conceſſi aliquibus locis, ſeu Provinciis, vel Regnis ad libitum, debent recitare Officium proprii Sancti.

Præceptum de duabus aliis Miſſis in nocte Nativitatis Domini poſt primam Solemnem non celebrandis, ac de communione Fidelibus non diſtribuenda, omnes Regulares ſine exceptione ligare declaratur, ac etiam Confeſſiones, præſertim Mulierum, durante tempore nocturno excipi inhibetur.

PRæceptum, quod in nocte Nativitatis Domini poſt Miſsam decantatam non poſſint ſucceſſivè aliæ duæ Miſsæ celebrari, nec communio exhiberi Euchariſtica Fidelibus depoſcentibus, ligat etiam omnes Regulares tum Ordinum Mendicantium, tum Congregationum Monachalium, tum etiam Patres Societatis Jeſu, tum omnes cujuſcunque alterius Inſtituti, etiam ſpeciali mentione nominandi. Neque poſsunt excipi in Eccleſia confeſſiones, maximè Mulierum, durante tempore nocturno, ſed expectandum eſt, ut illuceſcat aurora, tam pro confeſſionibus Mulierum excipiendis, quàm pro Euchariſtia miniſtranda Fidelibus utriuſque ſexûs. *S. R. C.* 23. *Martii* 1686. *in Senen.*

Officia Sanctorum ratione corporis ſeu inſignis Reliquiæ recitanda, debent intelligi de Sanctis in Martyrologio Romano deſcriptis: de cœteris autem abſque ſpeciali S. Sedis licentia, nec Officium recitari, nec Miſſam celebrari poſſe declaratur.

OfficiaSanctorum ratione Corporis, ſeu inſignis Reliquiæ recitanda, intelligi debent de Sanctis duntaxat in Martyrologio Romano deſcriptis, & dummodo conſtet de identitate Corporis, ſeu Reliquiæ inſignis illiuſmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano deſcriptus. De cæteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non deſcriptis, aut quibus à S. Sede non fuerit ſpecialiter conceſſum, Officia recitari, & Miſsæ celebrari non debent, non obſtante, quod ipſorum Corpora, vel inſignis Reliquia in Eccleſiis aſſerventur: quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis, debita Fidelium veneratio (prout hactenus ſervatum eſt) exhibeatur, ſed abſque Officio & Miſsa, ſub pœnis de non ſatisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliiſque in Conſtitutione B. Pii V. contentis. *S.R.C.* 11. *Aug.* 1691. *in Decreto generali approbante Innoc. XII.*

NOTA.

N O T A.

QUænam ſit inſignis Reliquia, ob quam Officium recitari, & Miſsa celebrari poteſt, vide ſuprà pag. 1. num. 3.

Sub ritu duplici eſt recitandum Officium de Sancto, cujus habetur inſignis Reliquia, vel dein ſit corpus integrum, aut magna pars ejuſdem, aut caput, dummodo ſit ex Sanctis approbatis, & poſitis in Martyrologio Romano. *S. R. C.* 3. *Junii* 1617.

Eadem S. Congregatio 12. Maji 1618. ſtatuit ad explicationem ſuperioris Decreti ſuper vocem *Ubi*, intelligi debere Eccleſiam, non verò Civitatem, vel Oppidum, ita ut Eccleſiæ aliæ totius Civitatis, vel Oppidi, poſſint idem Officium recitare: quod nequeunt. *Vide & ſuprà pag.* 1. *num.* 2.

Tertiariis S. P. Franciſci Sæcularibus Breviario Ordinis Minorum uti, ac illius Kalendario ſe conformare indulgetur.

TErtiarii S. Franciſci degentes in ſæculo poſsunt uti Breviario Ordinis Minorum, & illius Kalendario conformari. *S. Rit. Congregat.* 7. *Auguſt.* 1694. *in una Ordinis Minorum.*

N O T A.

JAm prius autem de Tertiariis choro obligatis, S. Rit. Congregatio decreverat, quod ſequitur:

Tertiarii S. Franciſci in Sæculo degentes, qui fuerint de gremio alicujus Eccleſiæ, & illius choro obligati, debent recitare Officia particularia illius Eccleſiæ: ſecus autem, ſi non de gremio, & nullatenus choro intervenire debuerint. 28. Sept. 1602.

In tranſlatione feſtorum æqualis ritûs, priùs tranſlatum celebrari ſancitur.

CUm nonnullorum non ritè ſenſum generalis Rubricæ Breviarii Romani tit. 10. num. 7. de Tranſlatione feſtorum percipientium obrepſerit opinio, quod de feſto transferendo, quod poteſt in ſequentem diem immediatè transferri, ſit recitandum Officium ante alia æqualis ritûs priùs tranſlata. S. R. C. ad relationem Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Dom. Cardinalis Petrucci ſupradictam generalem Rubricam omnino ſervandam, & quocunque alio Decreto in contrarium non obſtante, in caſu propoſito (ſervato ſemper ordine Kalendarii) Officium de primo tranſlato prius recitandum eſse declaravit. Ita tamen, ut per hanc declarationem nihil penitus circa ſemiduplicia in Dominicis infra octavas occurrentia veniat immutandum, pro quibus prædictam genelem Rubricam *tit.* 10 *num.* 5. pariter omnino ſervandam eſse cenſuit, & ita ſervari mandavit. *S.R.C.* 22. *Decemb.* 1696. *in Decreto generali.*

Regulares, & quicunque alii Sacerdotes celebrantes in Eccleſiis alienis, in quibus agitur feſtum cum Solemnitate, debent celebrare Miſſas conformando ſe ritui, & colori earumdem Eccleſiarum.

SAcerdotes, etiam Regulares, diebus, quibus propria Officia recitant ſub ritu duplici, celebrantes in Eccleſiis alienis, quando peragitur feſtum cum Solemnitate, & concurſu populi, debent celebrare Miſſas conformando ſe ritui, & colori earumdem Eccleſiarum, in aliis verò diebus poſſunt. Sed quando prohibentur Miſſæ votivæ, vel Defunctorum, debent ſe uniformare ſaltem quoad colorem. *S. R. C.* 11. *Jun.* 1701. *In una Tertii Ord. S. Franciſci.*

N O T A.

RItè junguntur huic Decreto & alia, quæ illi cohærent in eadem cauſa, die, menſe & anno edita:

1. *Sacerdotes exteri confluentes ad Eccleſias, etiam Regularium, & celebrantes de Sanct.s, etiam Ordinis, quando feſtum celebratur cum Solemnitate, & concurſu populi, debent in Miſſis ſe uniformare cum Sacerdotibus illius Eccleſiæ, etiam Regularibus, quoad Credo, & numerum orationum more duplicium, in aliis verò diebus poſſunt.* S. Rit. Congreg. 11. Jun. 1701. in una Tertii Ord. S. Franciſci.

2. *In*

2. *In Eccleſiis Regularium diebus Dominicis, quibus tam Regulares, quàm exteri celebrant de Dominica, poſſunt Exteri uti coloribus paramentorum, quibus utuntur Regulares ratione alicujus octavæ: & Regulares celebrantes in alienis Eccleſiis, uti coloribus juxta ritum earumdem; & tam Exteri in Eccleſiis Regularium, quàm Regulares in alienis poſſunt apponere commemorationem octavæ, ut ſuprà, occurrentis, ſervatâ rubricâ de duplici oratione in Dominicis infra octavam*. S. R. Congr. 11. Jun. 1701. in unâ, ut ſuprà.

Occurrentibus feſtis Kalendarii particularis, ac Kalendarii univerſalis cum paritate ritûs, primum celebrari, & ſecundum transferri debere ſancitur.

IN occurrentia feſti Kalendarii particularis, & feſti Kalendarii univerſalis cum paritate ritûs, & ſine excellentia majoris dignitatis, faciendum eſt de primo, translato ſecundo. *S. R. C. 12. Jul.* 1704. *in una Urbis, & Orbis. Vide de hoc Decreto Cavalieri tom. 2. Comment. p.* 330.

Indultum ſingulis menſibus recitandi varia Officia Sanctorum &c. nonnullis Ordinibus conceſſa reſtringitur, feſtum duplex vel ſemiduplex pro recitandis hujuſmodi Officiis dies impeditus declaratur, ac in Lytaniis, & *Confiteor* nomen Fundatorum vi communicationis privilegiorum addi prohibetur.

CUm Sacrorum Rituum Congregationi demiſsè ſupplicatum fuerit ſequentia dubia declarare:

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, ſive Eccleſiis, vel Nationibus conceſſum ſit à Sancta Sede Apoſtolica, ut ſemel vel pluries in ſingulis hebdomadibus, vel menſibus celebrentur varia Officia per annum v. g. de Sanctiſſimo Sacramento, vel de Sancto in diebus non impeditis aliquo feſto duplici vel ſemiduplici, liceat ejuſmodi Officia facere, etiam in diebus Quadrageſimæ, Adventûs, Vigiliarum, & quatuor temporum, etiamſi de his diebus nulla ſit facta ſpecialis mentio in aliquibus officiorum conceſſionibus?

Secundum. An dies impeditus feſto duplici vel ſemiduplici pro dictis officiis recitandis intelligantur etiam dies, in quibus ponendum eſt Officium de feſto duplici vel ſemiduplici translato, quemadmodum dicitur reſponſum fuiſſe olim à Sac. Congregatione, quod ſcilicet feſtum duplex, vel ſemiduplex, etiam translatum, necnon dies octavæ, ſit dies impeditus reſpectu talium officiorum?

Tertium. An Regulares abſque ſpeciali privilegio, ſed ſola communicatione privilegiorum aliorum Religioſorum poſſint addere nomen S. Fundatoris in Lytaniis & *Confiteor*, itemque recitare Officia & Miſſas conceſſas aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum Congregatio ad relationem Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini Cardinalis Colloredo reſpondit:

Ad primum negativè, & hujuſmodi Officia non habere locum in feriis Adventûs, Quadrageſimæ, quatuor temporum, Vigiliarum, ſive cum jejunio, ſive abſque jejunio, nec in feria ſecunda Rogationum, nec in illa feria, in qua ſecundùm Rubricas ſit apponendum Officium Dominicæ.

Ad ſecundum affirmativè.

Ad tertium negativè in omnibus.

Et ita declaravit, ac ſervari voluit, ac inſuper, ut declarationes, ſeu Decreta prædicta omnibus innoteſcant, typis ea imprimi mandavit. Die 20. Mart. 1706.

N O T A.

PRimum Decretum in Religione noſtra quoad aliqua Officia votiva ex tenore gratiæ, qua nobis vel conceſſa, vel confirmata fuit, recipit exceptionem, prout videre eſt in principio noſtri Breviarii pag. LII. de ritu ſervando in recitandis Officiis ex indulto Apoſtolico conceſſis.

Quoad tertium Decretum, ſciendum eſt, quod Religio noſtra nomen S. P. Franciſci, nec communicatione privilegiorum, nec ſpeciali S. Sedis privilegio, ſed ex conſuetudine Lytaniis, & *Confiteor* apponat, prout & Reſolutiones ultimi Capituli generalis anno 1747. celebrati declarant. Cum enim olim S. Rit. Congregationi inter alia dubia, & hoc fuiſſet propoſitum = *An Religio noſtra à Sanctiſſimo licentiam nomen S. Patris lytaniis, &* Confiteor *adjungendi obtinuerit, vel an ſola longa conſuetudo valeat*? & dubium à S. Congregatione ad R. P. Bartholomæum Gavantum, Clericum Regularem S. Pauli, & ejuſdem S. Congregationis Conſultorem fuiſſet remiſſum, hic propria manu ad marginem dubii ita reſcripſit = *Conſuetudo longa eſt ratio-*

rationabilis & valet ; de novo alii non poſſunt addere. De quo Autographum aſſervatur ſub litt. B. in Archivo Generali Ordinis, Armario *S. Rit. Congregatio.*

Capellanis, & Confeſſariis Monialium celebratio Miſſarum de Sanctis, de quibus illæ recitant Officium, juxta Miſſale Romanum tamen, & de communi conceditur.

COnfeſſario, & Capellanis tantùm quarumcunque Monialium ſervitio addictis, licitum eſt Miſſas Sanctorum, de quibus ipſæ Officium recitant, celebrare, ſed cum Miſſali Romano, & de communi, non verò Miſſas proprias eorum Sanctorum, variis Ordinibus conceſſas. *Sac. Rit. Congreg.* 20. *Nov.* 1717.

N O T A.

PRæceſſerunt Decretum prædictum alia duo Decreta de eadem gratia, quæ ſunt:

1. *Capellani Sæculares in propriis Eccleſiis Monialium, quæ Romano non utuntur Breviario, dicere poſſunt Miſſam de Sancto Ordinis, de quo Moniales Officium recitant, ſed cum Miſſali Romano, ut in proprio de Sanctis, vel de communi.* S.R.Cong. 20. Novemb. 1628.

2. *Facultas celebrandi cum Miſſali Romano pro Capellanis Monialium intelligi debet pro omnibus, & ſingulis, qui ex debito tenentur celebrare in Eccleſiis ipſarum Monialium, dummodo celebrent cum Miſſali Romano.* S. R. Cong. 11. Febr. 1702.

Annua commemoratio Defunctorum alicujus Ordinis, ſeu Communitatis ob occurſum feſti Duplicis minoris, etiam tranſlati, non transfertur.

ANnua Commemoratio omnium Defunctorum alicujus Ordinis, ſeu Communitatis non eſt transferenda, ſi in illa die occurrat feſtum duplex minus, etiam tranſlatum, ſed fiet Officium de duplici cum ſola Miſſa ſolemni poſt Tertiam; Officium verò Defunctorum recitandum erit poſt Laudes ſub ritu duplici, & omnes Miſſæ privatæ dicentur pro Defunctis in paramentis nigris. *S.R.C. 5. Maji* 1736.

Super Altare, in quo SS. Sacramentum expoſitum eſt, Sanctorum Reliquiæ non debent collocari.

SAnctorum Reliquiæ non ſunt collocandæ ſuper Altare, in quo reipſa SS. Sacramentum publicæ venerationi eſt expoſitum. *S.R.C.* 2. *Septemb.* 1741. *in Aquen.*

N O T A

ET alia Decreta, quæ expoſitionem Sanctiſſimi Sacramenti reſpiciunt, & ſequentia ſunt:

In expoſitione Sanctiſſimi Sacramenti cantatis, ſeu recitatis verſiculis Panem de Cœlo &c. *Sacerdos inſurgens non debet reiterare genefle xionem, antequam recitet orationes.* S. Rit. Congregatio 2. Aug. 1698. *in una Urbis*, & 6. Sept. 1698. in Ravennaten.

In expoſitione, & depoſitione Sanctiſſimi Sacramenti non eſt addendum Alleluja ad verſic. Panem de Cœlo. Sac. Rit. Congr. 5. Julii 1698.

Decreto huic à compilatore Florentino notanter ſubjungitur, quod illud nec tempus Paſchale, nec octavam Corporis Chriſti comprehendat, cum in hac & illo, prædicto verſiculo Alleluja addendum ſit.

Benedictio cum Sanctiſſimo Sacramento danda eſt in fine hymni Pange lingua &c. *non verò ad verſum* Sit & benedictio. S. R. Cong. 5. Febr. 1639. in Sabinen.

In Miſſis Defunctorum communio Sæcularium fiat cum particulis intra eandem Miſſam conſecratis, non autem præconſecratis.

IN Miſſis Defunctorum, quæ in paramentis nigris celebrantur, non miniſtratur Euchariſtia per modum Sacramenti, ſcilicet cum particulis præconſecratis, extrahendo pixidem à Cuſtodia: poteſt tamen miniſtrari per modum Sacrificii, prout eſt, quando Fidelibus præbetur communio cum particulis intra eamdem Miſſam conſecratis. *Sac. Rit. Congr.* 2. *Sept.* 1741.

N O T A.

LIber Decretorum &c. Florentiæ 1743. impreſſus, hoc Decretum in ea parte, qua Communionem in Miſſis Defunctorum

ex particulis præconſecratis prohibet, doctrinæ aliàs traditæ adverſari notat, doctrinamque eandem *pag.* 80. *v. Euchariſtiæ adminiſtratio* ita deſcribit:

Cum SS. Euchariſtiæ adminiſtrationem, in Miſſis præſertim, de quibus aliqui dubitant, Defunctorum, ac ſententiam negativam tuentibus adduci ſolet Decretum à S. R. C. emanatum de anno 1701. *in quo denegata videtur Communio in ejuſmodi Miſſis. Hoc tamen, & quæcunque alia, ſi emanârunt, ſimilis diſpoſitionis Decreta, ab eadem Sac. Congregatione die* 21. *Martii* 1711. *ſuſpenſa fuerunt, ut teſtatur, & docet Meratus par.* 2. *tit.* 10. *num.* 29. *ubi cum validis apertiſque rationibus, tum ipſo etiam non recenti quidem, ſed antiquo uſu, qui in omnibus Urbis Eccleſiis ſervatur, ſatis probatur, ac patet: quod quamvis ante & poſt Miſſam Defunctorum, debeat Sacerdos abſtinere à diſtribuenda Euchariſtia Fidelibus, quum non ſit conveniens, neque decens extra Miſſam in paramentis nigri coloris tale Sacramentum adminiſtrare, certum tamen eſt, non prohiberi intra eandem Miſſam, ſed apertè concedi Communionem populi, tali Miſſæ aſſiſtentis; neque ex Particulis ſolùm in ipſa Miſſa conſecratis, ſed ex præconſecratis etiam in alia Miſſa, ſeu in Tabernaculo contentis; ut cum pluribus Rubriciſtis, ac Sacrarum Cæremoniarum Arbitris docet idem Merat. par.* 2. *tit.* 10. *num.* 28. 29. 30. 31., *& ut clarè evincitur ex Rubrica Miſſalis, quæ habetur in Canone Miſſæ, ubi poſt Communionem factam à Celebrante ſic diſponitur:* Si qui ſunt communicandi, eos communicet, antequam ſe purificet. *Hæc autem Rubricæ verba indiſtinctè locum habent tam in Miſſis Vivorum, quàm etiam Defunctorum, quum ordo Miſſæ ſacras cujuſcunque Miſſæ actiones dirigat. Quod autem dubium omne, omnemque ambiguitatem tollit, eſt, quod relata Rubricæ diſpoſitio:* Si qui ſunt communicandi, eos communicet, antequam ſe purificet, *habetur etiam in parvo Miſſali Defunctorum in Canone Miſſæ poſt Celebrantis communionem. Quia tamen SS. Euchariſtiæ adminiſtratio ſæpius accidere poteſt, & quæ in illa ſervanda ſunt, ſcire maximè confert: propterea Decreta à Sac. Congregatione Viſitationis Apoſtolicæ ſub Pontificatu Urbani VIII. hac de re edita, idem Meratus adducit in ipſa par.* 2. *tit.* 10. *num.* 29. *prout habentur in Regeſtis ejuſdem Congregationis tom.* 1. *fol* 23. *cap.* 4. *in quo agitur de Communione; quæ proinde in omnium uſum & utilitatem hic afferuntur, ex quibus Decretum num.* 3. *poſitum, SS. Euchariſtiæ adminiſtrationem intra Defunctorum Miſſam apertè comprobat, & ſunt ea, quæ ſequuntur:*

1. *Antequam Miſſa incipiat, communio abſque gravi neceſſitate non fiat, & in hoc caſu accendatur Cereus elevationis.*
2. *Communio intra Miſſam in Miſſali deſcripta eſt laconicè: in fine communionis non detur Benedictio, ſed in fine Miſſæ.*
3. *Quando fit Communio intra Miſſam de Requiem, fiat idipſum, nec detur aliqua benedictio, nec obliviſcatur Celebrans, ſolitâ pallâ interim tegere calicem.*
4. *Qui communicat Miſſa finitâ, Caſulam & manipulum retineat, uti præſcribit Rituale Romanum: nec Clericus Cereum elevationis extinguat, uſque dum communio fuerit abſoluta.*
5. *Strophiolum, quod datur pro communione, uſui huic deſtinatum maneat: nec unquam velum calicis, multò minus ſtrophiolum Altaris ſeu ampullarum Sacerdoti porrigatur ad manus abſtergendas.*

Vide de communione infra & litteras Encyclicas, à Sanctiſſimo D. N. Papa Benedicto ad Prælatos Italiæ datas.

Ad Pſalmos Graduales, Pœnitentiales, Officium B. V., ac Defunctorum non tenentur, qui choro non interſunt.

PErſolventes Divinum Officium extra Chorum, non tenentur ad pſalmos Graduales, nec Pœnitentiales, nec ad Officium parvum B. M. V., nec Defunctorum, quæ quidem Officia, & Pſalmi ſunt onera tantummodo ex præcepto implenda in Choro. *Sac. Rit. Cong.* 2. *Sept.* 1741.

In Miſſis Defunctorum quotidianis poſſunt plures, quàm tres orationes dici, dummodo ſint impares, & loco orationis *Deus veniæ largitor* poteſt alia, v. g. pro Patre, Matre &c. ſubſtitui.

IN Miſſis quotidianis, quæ pro Defunctis celebrantur, poſſunt quidem dici plures orationes, quàm tres, ſed curandum, ut ſint numero impares. Sicut pro illa *Deus veniæ largitor &c.* poteſt ſubrogari alia, nempe pro Patre, pro Matre &c. dummodo ul-

timo loco dicatur oratio *Fidelium &c. Sac. Rit. Cong.* 2. *Sept.* 1741.

Tertia oratio ad libitum, poteſt ſumi de variis.

TErtia oratio dicenda ad libitum Sacerdotis, poteſt eſſe vel de Sancto, vel de Sanctiſſimo Sacramento, vel de Patrono, vel de paſſione, vel pro quacunque neceſſitate. *S. Rit. Cong.* 2. *Sept.* 1741.

Sacerdotes Miſſam celebrantes, Sacram Euchariſtiam omnibus petentibus infra ipſam actionem miniſtrare non teneri declarat.

Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis Italiæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

CErtiores effecti, pullulare in nonnullis Italiæ Diœceſibus controverſiam de obligatione, quâ Sacerdotes Miſsas celebrantes adſtringuntur Euchariſtiam miniſtrare intra eaſdem fidelibus iis, qui ad ipſam accipiendam paratos ſe exhibent, ac petunt Sacrificii, cui adſtant, participes fieri; Noſtro proinde animo reputavimus, gliſcenti malo Apoſtolicæ hujus paginæ documento obviam ire, ne ulteriùs, haud abſque fidelium eorumdem ſcandalo, progrediatur. Itaque, Venerabiles Fratres, ſermonem noſtrum ad Vos convertimus, ut ipſi quoque Paſtoralis hac in re Officii partes minimè negligatis. Ac primò quidem dicendum Nobis occurrit, nemini ex fidelibus in mentem venire poſſe, Miſſas privatas, in quibus Sacerdos ſolus ſacram ſumit Euchariſtiam, propterea veri, perfecti, & integri Sacrificii incruenti à Chriſto Domino inſtituti rationem amittere, ideoque illicitas eſſe exiſtimandas. Nec enim ignorant fideles, aut ſaltem facilè edoceri poſſunt, Sacroſanctum Tridentinum Concilium innixum doctrinæ, quam perpetua Eccleſiæ Traditio ſervavit, huic adverſantem novam falſamque Lutheri ſententiam damnâſſe *ſeſſ.* 22. *cap.*6. *& can.*8. = *Si quis dixerit, Miſſas, in quibus ſolus Sacerdos ſacramentaliter communicat, illicitas eſſe, ideoque abrogandas, anathema ſit.*

Nihilominus, quandoquidem vetus Eccleſiæ praxis & diſciplina, juxta quam fideles Miſſis adſtantes participare paſſim, atque in publicis Conventibus ſolebant Sacroſanctum Sacrificium, inſtitutioni, & exemplo Chriſti Domini omnimodè convenit, verba ejuſdem Concilii eo ipſo ſpiritu, quo ab eodem prolata ſunt, iteramus: *Optaret quidem Sacroſancta Synodus, ut in ſingulis Miſſis fideles adſtantes, non ſolùm ſpirituali affectu, ſed ſacramentali etiam Euchariſtiæ perceptione communicarent, quò ad eos ſanctiſſimi hujus Sacrificii fructus uberior proveniret.*

Utinam autem eo ipſo Chriſtianæ pietatis fervore, quo primorum ſæculorum fideles exardebant, noſtrorum quoque temporum homines inflammati, avidè ad publicam ſacram Menſam advolare, Sanctorumque Myſteriorum ſolemnitati non adeſſe tantùm, ſed religiosè eorumdem participationem exoptare conſpicerentur. Nulla certè res eſt, qua utiliùs Epiſcopi, Parochi, Confeſſarii ſtudium ſuum omne impendere valeant, quàm in excitandis fidelibus ad eam mentis puritatem ſectandam, unde digni reddantur frequenti ad ſacram Menſam acceſſu, & non ſpirituali tantùm, ſed Sacramentali etiam participatione illa Sacrificii, quod à Sacerdote, tamquam publico Eccleſiæ Miniſtro, non pro ſe tantùm, ſed pro ipſis, & ipſorum nomine offertur. Et quamvis de eodem Sacrificio participent, præter eos, quibus à Sacerdote celebrante tribuitur in ipſa Miſſa portio Victimæ à ſe oblatæ, ii etiam, quibus Sacerdos Euchariſtiam reſervari ſolitam miniſtrat; non tamen idcirco aut vetuit unquam Eccleſia, aut modò vetat, ſatisfieri ab ipſo Sacerdote pietati, & juſtæ eorum petitioni, qui Miſſæ adſtantes ad conſortium admitti poſtulant ejuſdem Sacrificii, quod & ipſi pariter offerunt eâ ratione, quæ ipſos decere poteſt: imò probat atque cupit, ne id omittatur, eoſque Sacerdotes increparet, quorum culpâ, & negligentiâ fidelibus participatio illa denegaretur.

At, quoniam in Eccleſia Chriſtiana opus eſt cuncta ordinatè, & congruenter diſponi, Paſtores vigilantiam, & curam ſuam conſerent, ut ex una parte fidelium pietas minimè fraudetur eo acceſſu, eâque participatione, ex alia verò ita utrumque ſortiatur, quin ulla in laudabilibus aliis inſtitutis oriatur perturbatio, unde facilè confuſio, etiam & ſcandalum oriretur. Quare Paſtores monere debent eoſdem fideles, ut participes eſſe cupientes ſacræ Menſæ (quod maximopere probandum diximus) ſtudeant tempus, locum,

cum, & circumſtantias nanciſci, quibus & ipſi juſtorum votorum ſuorum compotes evadant, nec inſtituta illa pietatis impediant. Hiſque Paſtorum ſuorum monitis fideles ſe ſe dociles præbentes, cavebunt, ne ſibi injuriam factam querantur, ſi quandoque pro tempore, loco, & perſonis, Epiſcopus, minimè opportunum cenſuerit, à Sacerdote celebrante Euchariſtiam diſtribui iis, qui adſtant, quibus ſcilicet eo ipſo tempore facilis, & obvia ſuppetit ratio ad eamdem Menſam accedendi, pluribus aliis locis cuivis inſtructam.

Haud ægrè Epiſcopi, & Parochi id fidelibus perſuadebunt, quoties ipſis ſignificent, ex Eccleſiæ diſciplina, quæ modò viget, non quidem difficiliorem, ſed faciliorem evaſiſſe iiſdem participationem, quam optant. Siquidem veteri more in ſingulis Eccleſiis paſſim unica Miſſa celebrabatur, cui fideles adſtabant, indeque participabant; quin à ſolis propriis Paſtoribus, quemadmodum reliqua Sacramenta, ita etiam Euchariſtiam licitè accipere valebant: hiſce verò temporibus ex Sacerdotum celebrantium, ex locorum, Altariumque, quibus ea celebratio publicè peragitur, multiplicitate, patet cuilibet facilè parabilis ſacra Menſa, & ad Sacrum Convivium admiſſio. Sin autem iidem fideles ita moniti, importunè inſiſterent pro recipienda Euchariſtia in iis temporis, loci, & perſonarum circumſtantiis, quas excipiendas cenſuiſſet Epiſcopus, Rituali Romani authoritate etiam fretus; hæc illorum petitio, utpote nec juſta, nec rationabilis, contumacem, ac refractarium animum demonſtraret, cupidumque perturbationis, ac proinde minimè compoſitum Euchariſtiæ, qua par eſt, pietate percipiendæ.

Dum Paſtores erga fideles ita ſe gerent, dumque fideles Paſtorum dictis pronas ita aures accommodabunt, orietur abſque ulla dubietate pax illa perfecta, atque concordia, qua Capita invicem, & Membra magnopere colligari decet; deſinentque importunæ illæ controverſiæ, quæ eò tandem tendunt, ut turbas gignant, ac ſcandalum, verique animarum fructûs, quo nihil Paſtori chariùs eſſe debet, perniciem. Verbis itaque Apoſtoli Pauli ad Corinthios utimur. *Obſecro Vos, Fratres, per nomen Domini Noſtri Jeſu Chriſti, ut id ipſum dicatis omnes, & non ſint in Vobis ſchiſmata; ſitis autem perfecti in eodem ſenſu, & in eadem ſententia.* Quæ quidem dum Vobis, Venerabiles Fratres, per hæc Apoſtolica ſcripta nota eſse volumus, in felicitatis auſpicium, & Paternæ dilectionis pignus Apoſtolicam benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die XIII. Novembris MDCCXLII. Pontificatûs Noſtri Anno Tertio.

Ex Bullar. hujus Summi Pontificis tomo 1. pag. 212.

Crucifixi Salvatoris imaginem palam, & viſibiliter expoſitam ſuper Altaria, in quibus Miſſæ Sacrificia peraguntur, retineri debere ſtatuit.

Venerabilibus Fratribus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Ordinariis Ditionis Eccleſiaſticæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Accepimus præſtantium Virorum teſtimoniis jampridem in quibuſdam Pontificiæ Ditionis Civitatibus inductam eſſe conſuetudinem, quæ, licèt pietatem, ac religionem præſeferat, Eccleſiæ tamen inſtitutis, ac diſciplinæ plurimùm adverſatur. Idem Nos ipſi deprehendimus in aliquibus Eccleſiis hujus noſtræ Romanæ Urbis, & aliis pariter, quæ Epiſcopis Suburbicariis ſubjiciuntur. Quapropter muneri Noſtro deeſſe magnopere videremur, niſi de hac re monerentur illi, qui pro ſpirituali hujus Civitatis regimine Miniſtri à Nobis conſtituti ſunt, & alii, qui Suburbicarios Epiſcopatus, vel alterius Civitatis in Ditione Pontificia Sedem obtinentes, curam gerunt animarum.

In Altaribus, quæ per Eccleſias erecta ſunt, & in quibus Sacrum fieri conſuevit, præter majorem Tabulam, quæ vel depictam, vel inciſam exhibet imaginem Sancti, in cujus nomen, & memoriam Altare conſecratum eſt, adjungi cæpit alia minor Tabula, in quâ vel coloribus exprimitur, vel ære, ligno, aut marmore inciditur Effigies alterius Sancti, itaut Crux auferatur, quæ, juxta Rubricas, inter Candelabra collocari debet: Cùm verò neminem lateat, rem Divinam confici non poſſe, niſi Crux cum Imagine Sanctiſſimi Crucifixi ſuper Altari conſtituatur, hinc minori Tabulæ ſuperadditur exiguus adeo Crucifixus, ut neque Presbyteri celebrantis oculis facilè occurrat, neque ab ullo alio diſtingui fermè poſſit, niſi hic diligenter perſcrutetur, utrum ſuper Altari revera Crucifixi Imago propoſita fuerit.

Equi-

Equidem non improbamus, quod idem Altare in plurium Sanctorum nomen ac memoriam dedicetur, quodve in majori Tabula aut unus tantùm, aut plures etiam Sancti pingantur, vel denique, quod alia minor Tabula collocetur inferior, aut alio quocunque modo, ubi unus, vel plures Sancti Fidelium venerationi proponantur. Illud permittere nullatenus poſſumus, quod Miſſæ Sacrificium in his Altaribus celebretur, quæ careant Imagine Crucifixi, vel ipſa incommodè ſtatuatur ante Presbyterum celebrantem, vel ita tenuis, & exigua ſit, ut ipſius Sacerdotis, & Populi aſſiſtentis oculos penè effugiat: Id enim alienum eſt à Legibus, & Inſtitutis Eccleſiæ, quæ in Rubricis, aliiſque Eccleſiaſticis Sanctionibus continentur: Id etiam maximè contrarium eſt Sacræ antiquitati, & Eccleſiarum, etiam Orientalium, conſuetudini; itaut certiſſimum ſit violari Leges Eccleſiæ, ſi exigua ſolùm Imago Crucifixi præfigatur minori Tabulæ, vel Statuæ Sancti, qui ſuperadditur, ut illum Fideles venerentur.

In Rubricis Miſſalis *tit. de præparatione Altaris, & ornamentorum ejuſdem*, hæc leguntur = *Super Altare collocetur Crux in medio, & Candelabra ſaltem duo cum Candelis accenſis hinc & inde in utroque ejus latere.* In Romano Pontificali *tit. de Conſecratione electi in Epiſcopum*; cùm ſermo eſt de Altari, ubi conſecrandus Epiſcopus Sacrum operatur uſque ad Offertorium, quo peracto, Miſſæ Sacrificium proſequitur in alio Altari, ubi Epiſcopus conſecrans rem Divinam facit; in eo, inquam, Pontificali hæc habentur: *In Cappella verò minore pro Electo, quæ à majore debet eſſe diſtincta, addatur Altare cum Cruce, & duobus Candelabris.* Cœremoniale autem Epiſcoporum, poſtquam *lib.* 1. *cap.* 12. commemoravit Candelabra, & Candelas, hæc addit: *In quorum medio collocabitur Crux ex eodem metallo, & opere præalta, itaut pes Crucis æquet altitudinem vicinorum Candelabrorum, & Crux ipſa tota Candelabris ſuperemineat, cum Imagine Sanctiſſimi Crucifixi verſa ad anteriorem Altaris faciem.*

Nos ipſi verba fecimus de hoc veteri ritu collocandæ Crucis in Altari, cum Sacrum peragitur, in noſtris Commentariis *De Sacrificio Miſſæ*, quæ Italico Sermone à Nobis confecta fuerunt *par.* 4. *ſect.* 1. *num.* 17. *ac ſequentibus*; Plura deinde addidimus *ſect.* 1. §. 18. & 19., cum ipſa latinè reddita, lucem iterum publicam adſpexerunt. His etiam adjungimus, ob vetuſtatem præſertim hujuſce Ritûs, tantam venerationem, cultumque ſemper exhibitum fuiſſe Cruci, quæ in medio Altari collocatur, cum Miſſæ Sacrificium conficitur, ut Novatores ipſi magis infenſi, illam de medio auferre pertimuerint, cum ſuam Cœnam inſtituunt; hæc teſtatur Gretſerus *in ſuo Tractatu de Cruce cap.* 13. *tom.* 1. ejus editionis, quæ poſtremò typis vulgata fuit.

Si verò diſciplinam Orientalium inſpiciamus, Græcis in more poſitum eſt, ut ad Portam Regiam Sanctuarii utroque latere Imagines Chriſti Domini, ac Beatæ Virginis & ſuper Altari Crucem unà cum Libro Sanctorum Evangeliorum conſtituant: In Lyturgia verò Cophto-Arabica, quæ deſumpta ex manuſcriptis Codicibus Vaticanis impreſſa fuit anno 1736. in Collegio Urbano de Propaganda Fide, *pag.* 33. indicitur Sacerdoti celebranti, ut Benedictionem cum Cruce Populo impertiat, eam deinde oſculetur, ac Diacono tradat, qui ipſam ſuper Altari collocat: Poſtremò Ritus Syriacus Maronitarum eadem prorſus decernit, quæ in Rubricis Romani Miſſalis præſcribi ſuperiùs indicavimus. Nam Patriarcha Stephanus *lib.* 2. *tract.* 2. *ſect.* 4. ita ſcriptum reliquit = *Mos iſte in omnibus Eccleſiis inolevit, ut ſuper Altaris gradum ſalutiferæ Crucis vexillum collocetur* = In Synodo etiam Nationali, quæ coacta fuit *anno* 1736. in Monte Libano, quam Literis Apoſtolicis Nos ipſi confirmavimus, *par.* 2. *cap.* 13. *de Sacroſancto Miſſæ Sacrificio can.* 8. ita ſancitum eſt: *Super Altare collocetur Crux in medio, & Candelabra ſaltem duo cum Candelis accenſis hinc & inde in utroque ejus latere.*

Scriptores, qui ſacros ritus explicârunt, nonnullas diſputationes inſtituunt; ac primò, utrum ſatis ſit nudam Crucem in Altari ſtatuere, an Imago Crucifixi addenda ſimul videatur. Equidem Rubricæ Miſſalis ſolam Crucem commemorant. Cùm tamen Cœremoniale Epiſcoporum Crucem unà & Crucifixum nominet, idque communi Eccleſiæ conſuetudini conſentaneum ſit, hanc ideo ſententiam probandam nemo ſapiens dubitabit. Ita ſentiunt Gavantus, & Claudius la Croix, qui *lib.* 6. *par.* 2. *de Sacrificio Miſſæ num.* 318. fatetur, ob veterem, communemque uſum, ſine Imagine Crucifixi, quæ pendeat è Cruce, rem Divinam fieri non poſſe, niſi neceſſitas intervenerit: Et profectò initio Eccleſiæ, cùm Fideles concitare ad furorem Gentiles magnopere timerent, ſi Chriſtum Crucifixum publicè adorandum proponerent; Crucem tamen pluribus modis exornatam palam exponebant, atque inciſum, vel depictum Cruci apponebant Agnum, qui Typus amantiſſimi Salvatoris ſemper habitus eſt, ut eo ſaltem modo Crucifixi Imaginem exhiberent; Id conſpicitur adhuc in nonnullis hujus Civitatis Eccleſiis,

& te-

& teſtimonio etiam Magrii comprobatur *in ejus Hierolexico*, *in vocabulo CRUX*.

Secundo loco inquiritur, utrum Crucifixus pendens à Cruce debeat in Altari conſtitui, etiamſi Salvator noſter Crucifixus in majori Tabula Altaris depictus, aut cælatus appareat. Gavantus id quidem probat; alii verò neceſſarium id minimè arbitrantur, dummodo tamen Crucifixus in majori Tabula vel pictus, vel cælatus, primum locum obtineat præ cæteris omnibus, quæ in eadem Tabula exprimuntur. Ita cenſent Paſqualigus *de Sacrificio Miſſæ quæſt.* 716.; Quartus *ad Rubricas Miſſalis par.* 1. *tit.* 20. *dub.* 10.: & Giribaldus *de Sacramentis in tract.* 5. *de Sacrificio Miſſæ cap.* 9. *dub.* 2. *num.* 20.; Huic pariter ſententiæ ſe conformavit Congregatio Sacrorum Rituum, uti conſtat ex reſponſione, quam ipſa promulgavit *anno* 1663., & quam Meratus recenſet *tom.*1. *par.*1. *tit.*20. *de præparatione Altaris num.* 6., & in Indice Decretorum *eodem tomo par.*2. *num.* 400.

Tertio loco quæritur, utrum Crucifixus in Altari collocari debeat, cum Sacrificium Miſſæ in eo conficitur Altari, ubi poſitum eſt Tabernaculum, in quo Pyxis cum Sacris Particulis continetur; cum præſertim eidem Tabernaculo parva Crux cum Imagine Salvatoris Crucifixi ſemper præfigatur. Equidem in Cœremoniali Epiſcoporum hæc habentur: *Non incongruum*, *ſed maximè decens eſt*, *ut in Altari*, *ubi Sanctiſſimum Sacramentum eſt*, *Miſſæ non celebrentur*, *quod antiquitus obſervatum eſſe credimus*; In veteri Cœremoniali, cùm Clemens VIII. Pontificatum gereret, ita legebatur, *quod antiquitus obſervatum eſſe videmus*. Attamen id prorſus difficile nonnullis videtur, ob eam cauſam, quod, ut ipſi argumentantur, cùm unicum Altare in veteribus Templis extrui ſoleret, aut Divina Euchariſtia in eis conſervata non fuiſſet, aut nullum Miſſæ Sacrificium in eis eſſet inſtitutum. Aliter verò ſentiunt ii, quibus cognitum, perſpectumque eſt, eum morem fuiſſe antiquitus, ut Sacra Euchariſtia in Eccleſiæ Sacrario ſervaretur, vel in decenti Armario, quod parieti configebatur, uti nunc etiam perſpicimus in Baſilica Sanctæ Crucis in Jeruſalem: Idem perpendit Mabillon *in Muſæo Italico tom.* 1. *pag.*89., *ac tom.*2. *pag.*139. At quod in præſenti ingerit difficultatem, nec ullum ab examine propoſitæ controverſiæ liberum facit, illud eſt, quod juxta vigentem diſciplinam, Sacra Euchariſtia conſervatur in Tabernaculo, quod eſt poſitum ſuper uno ex Altaribus Eccleſiæ, & quod in eo paſſim Miſſa celebratur; cùm, ſedulò perpenſo Cœremonialis textu, deprehenſum ſit, eum prædictæ celebrationi abſolutè non obſtare; uti Chriſtianus Lupus expendit *tom.* 11. recentioris editionis in Diſſertatione *de Sacris Proceſſionibus pag.* 356. Hanc itaque controverſiam quum aliàs Nos ipſi expenderemus in ſupracitatis Commentariis *de Sacrificio Miſſæ par.* 4. *ſect.* 1. *num.* 18.; illorum ſententiam probavimus, qui exiſtimant Crucifixum inter Candelabra ſtatui debere, neque parvam Crucem, quæ Tabernaculo præfigitur, ſatis eſſe, ne Rubrica violetur, quemadmodum inferiùs explicabimus. Idemque cenſuit Congregatio Sacrorum Rituum anno 1663., uti perſpicitur ex Indice Decretorum, quem Meratus exhibuit, *par* 2. *tom.* 1. *num.* 400., ubi hæc leguntur verba = *Crux parva cum Imagine Crucifixi poſita ſuper Tabernaculum*, *in quo aſſervatur incluſum Sanctiſſimum Sacramentum in Altari*; *non eſt ſufficiens in Miſſa*, *ſed poni debet alia Crux in medio Candelabrorum*.

Quarto loco diſputatur, utrum Crucifixus inter Candelabra collocandus videatur, cum Sacrum peragitur in eo Altari, ubi Divina Euchariſtia non includitur Tabernaculo, ſed publicæ Fidelium venerationi exponitur. Id neceſſarium eſſe putavit Sacrorum Rituum Congregatio *die* 14. *Maij anno* 1707. Hoc enim petitum fuerat = *An ſuper Altare*, *in quo Sanctiſſimum Sacramentum expoſitum eſt*, *Crux de more collocari debeat* =. Sic autem reſponſum eſt = *Nunquam omittendam Crucis cum Imagine Crucifixi appoſitâ collocationem* =. Porrò quum Nos ipſi tunc in minoribus conſtituti Coadjutorem Promotoris Fidei gerentes, ipſius loco eidem Congregationi præſentes adfuerimus, adhuc memoriâ retinemus, in illâ ſententiâ ferendâ varia fuiſſe ac diſcrepantia ſuffragia, cautumque deinde fuiſſe, ne ipſa ſententia in lucem ederetur. Itaque res iterum deducta eſt in examen initio Pontificatûs Noſtri *die* 2. *Septembris anno* 1741. in eadem Congregatione Sacrorum Rituum, quæ, poſtquam omnia diligenter, accuratèque perpendit, decrevit, ut quælibet Eccleſia morem, & inſtitutum, quod antea ſervaverat, in poſterum quoque retineret. Et quidem pro Cruce ab Altari removenda, dum Miſſa in eo celebratur, & ſuper eo publicæ venerationi Euchariſtia expoſita eſt, parùm urget, quod nonnulli aſſerunt, indecens eſſe, ut Chriſti Imago in eo loco ſit, in quo Chriſtus ipſe ſub ſpecie panis realiter præſens eſt, & ab omnibus ſub eadem ſpecie panis videtur: id quippe prorſus contingit, quoties Sacerdos in quolibet Altari rem Divinam faciens, materiam Euchariſtiæ conſecravit; nec enim Eccleſia unquam decernendum putavit, ut, peractâ Conſecratione, Crux ab Altari removea-

moveatur. Quemadmodum nec aſſerentibus Crucem neceſſariò eſſe debere in Altari, in quo expoſitum eſt Sacramentum publicæ venerationi, ſi in eo Miſſa celebretur, quidquam prodeſſe poteſt, quod in publica Euchariſtiæ expoſitione ſignificetur triumphus, & gloria Salvatoris, in Miſſæ autem Sacrificio ejuſdem mors repræſentetur; cùm Eccleſia, tam in actione Miſſæ, in qua Euchariſtia conſecratur, quàm in concluſione precum, quæ coram eâdem jam conſecratâ, & Fidelium venerationi palàm expoſitâ recitantur, unâ eâdemque Collectâ æquè utatur, quam S. Thomas Aquinas confecit, nimirùm: *Deus, qui Nobis ſub Sacramento mirabili paſſionis tuæ memoriam reliquiſti, tribue, quæſumus, ita nos Corporis, & Sanguinis tui ſacra Myſteria venerari, ut redemptionis tuæ* (hoc eſt paſſionis, ac mortis) *fructum in nobis jugiter ſentiamus*. Quæ cùm ita ſe habeant, Rituumque Interpretes, & Scriptores, ob ea, quæ mox relata ſunt, in varias abierint ſententias, ſatis commendari non poſſunt ea, quæ prudenter, ſapienterque decreta fuerunt à prædicta Sacrorum Rituum Congregatione, nempe, ut quælibet Eccleſia, vel Diœceſis ſuam retineat conſuetudinem; itaut nihil immutetur in ea Diœceſi, ubi Crux in Altari conſtitui ſoleat, dum Miſſa celebratur, etiamſi Sacra Euchariſtia publicè proſtet: neque nova diſciplina excitetur in ea Diœceſi, ubi contraria hujuſce rei conſuetudo jampridem invaluerit.

Hæc omnia diligenter expoſuimus, non quidem, ut hac de re plenum, juſtumque tractatum adornaremus, ſed ut ex eis cognitum eſſet, atque perſpectum, quàm alienum ſit a Sacris Ritibus id, quod plures temerè, & inconſultò peregerunt, nempe, ut Sacrum facerent ad Altaria, in quibus Crux haud promineat inter Candelabra, ſed exiguus tantum Crucifixus præfigatur Tabulæ alicujus Sancti, qui vel depictus, aut cælatus majori Tabulæ Altaris adjungi conſuevit.

Si etenim, juxta Rubricas Miſſalis, Crux inter Candelabra ſtatuenda eſt; ſi juxta Cæremoniale Epiſcoporum, Crux ipſa cum Imagine Crucifixi Candelabris ſupereminere debet; ſi juxta ſenſum Congregationis Sacrorum Rituum, non ſatis eſſe judicatur exiguus Crucifixus Tabernaculo infixus, cùm Miſſa celebratur ad Altare, ubi Pyxis cum ſacris Particulis in Tabernaculo includitur; ſi in præſenti non agitur de Altari, in cujus Tabula Imago Salvatoris Crucifixi primo loco Fidelibus exhibeatur; nec minus de Altari, in quo Sacra Euchariſtia publicè adoranda propoſita ſit; nemo eſt, qui non videat praxim, de qua agitur, recenter inductam, proprioque marte à privatis perſonis uſurpatam, ex ſupradictis dicendam eſſe omnino improbatam; eòque magis, cùm ex exiguo Crucifixo, qui præfigitur Tabulæ ejus Sancti, qui Altari ſuperadditur, ea profectò utilitas non conſequitur, quam proponit Eccleſia, dum Crucem inter Candelabra collocandam decernit. De hac re præclariſſimus Vir Cardinalis Bona ita ſcriptum reliquit Rerum *Liturgicarum lib.* 1. *cap.* 25. *num.* 8. = *Ab aſpectu ſiquidem Crucis Sacerdoti celebranti Paſſio Chriſti in memoriam revocatur, cujus Paſſionis viva imago, & realis repræſentatio hoc Sacrificium eſt, mortem cruentam Salvatoris noſtri incruentè exprimens, tamquam idem Sacrificium, quod in Cruce oblatum eſt, quamvis diverſo modo offeratur*. His poſtremis verbis indicatur orthodoxa doctrina, quam Tridentina Synodus declaravit *ſeſſ.* 22. *de Sacrificio Miſſæ cap.* 2.

Itaque, Vos omnes, Venerabiles Fratres, ad quos hæc Apoſtolica ſcripta dirigimus, curam magnopere impendite, ne veſtras in Diœceſes irrepat conſuetudo, quam ſuperiùs explicavimus; quod ſi jam ipſa invaluerit, humanitatem priùs, ac deinde ſeveritatem, ſi opus fuerit, adhibentes, illam penitùs convellite. De Sacrificio Miſſæ res agitur, ideoque nemo veſtrûm ignorat, à Tridentino Concilio eam tribui auctoritatem Epiſcopis, & Ordinariis Locorum, ut etiam tamquam Sedis Apoſtolicæ Delegati corrigere valeant pravas conſuetudines, quæ Ritui Miſſæ celebrandæ adverſantur; Ita clarè deſumitur *ex ſeſſ.* 22. in Decreto *de obſervandis, & evitandis in celebratione Miſſæ*. Neque Vos latet, nullum eſſe privilegium, aut immunitatem, quæ delinquentibus in hac re ſuffragari poſſit, ut veſtra ab auctoritate, pœniſque per Vos irrogatis vindicentur: Idem ſæpiùs confirmavit Sacra Congregatio Tridentini Concilii interpres, Decreto inhærens ejuſdem Synodi, quod paulò ante memoravimus: Id Fagnanus teſtatur ad *Cap. Grave, num.* 46. *de officio Ordinarii*, his verbis = *Et generaliter hoc Decretum* (de quo ſuperiùs dictum eſt) *cenſuit Sacra Congregatio comprehendere etiam Regulares, quantumvis exemptos, eoſque ea omnia, quæ ab Ordinariis Locorum circa obſervanda, & evitanda in Miſſarum celebratione ſtatuta fuerint, omninò ſervare teneri, ad idque etiam pœnis & cenſuris Eccleſiaſticis ab iiſdem Ordinariis cogi, & compelli poſſe* =. Nos quidem his Literis eandem auctoritatem, quâ jam præditi eſtis, iterum Vobis confirmamus. Illud monendum ſupereſt, eam Nobis mentem haud eſſe, ut Imagines Sanctorum, quæ majori Tabulæ Altaris ſuperadditæ ſunt, de medio auferatis, cùm fortaſſe deſuturi non eſſent invidi, qui ut pietati veſtræ maculam inu-

inurerent, in vulgus diſſeminarent, Vos nullâ duci religione in eum Sanctum, cujus Imaginem Fidelium venerationi ſubducitis: Illud Vobis præcipimus, ut nullo modo patiamini rem Divinam fieri ad hujuſmodi Altaria, niſi Crucifixus inter Candelabra ita prromineat, ut Sacerdos celebrans, ac Populus Sacrificio aſſiſtens eundem Crucifixum facilè, & commodè intueri poſſint; quod evenire nequit, ſi exigua ſolùm Crux minori Tabulæ defixa Fidelibus exhibeatur. Si ejuſmodi corruptela in Diœceſim non valde propagata eſt, facilè extingui poterit, ſi privatim Regulares, aut Sæculares Eccleſiarum Superiores de hac re moneantur: Sin autem latè per Diœceſim invaluerit, tunc à Vobis Edictum neceſſariò promulgandum erit, quod his noſtris Literis conformetur. Plura ſcribere Vobis prætermittimus, quos prudentiæ, ac doctrinæ laude ſatis præſtantes exiſtimamus. Auctoritatem noſtram, ut rem perficiatis, &, quoties opus fuerit, Vobis petentibus nunquam defuturam pro certo habeatis. Interim Fraternitatibus Veſtris, & Populis curæ veſtræ commendatis Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die XVI. Julii MDCCXLVI. Pontificatûs Noſtri Anno ſexto.

Ex Bullario hujus Pontificis tomo 2. pag. 123.

MONUMENTA
APOSTOLICA.

Reſolutiones, Decreta, &c. potiſſimùm à Sac. Rit. Congregatione pro Ordine FF. Capucinorum ſpecificè emanata.

Sacra Corpora ſuper Altare à Capucinis Neapoli reponi inhibetur, & modus ea reponendi præſcribitur.

NUllo modo probatur Sacræ Congregationi, ut Sancta Corpora reponantur in Arca Cryſtallina, exponenda ſuper Altare, quemadmodum ſcribitur Patres Capucinos intendere, cum id à ritu, & uſu Eccleſiæ alienum ſit, quæ ſolet Sanctorum Corpora tenere ſub terra, vel intra Altaria, ſupra quæ tremendum Sacrificium offertur. Proinde faciendum erit pulchrum Altare marmoreum, intra quod priùs ritè conſecratum Sacra Corpora reponantur, ſic, ut illa collocentur diſtinctim intra tres arculas plumbeas, ſin verò aliter videatur, intra unam, ſeparatim tamen per intervalla. Ipſa autem involvantur ſericis pannis coloris convenientis Ordini eorum, puta Confeſſorum, vel Martyrum: atque intra eandem capſam, ſeu capſas ponatur lamina ænea cum litteris bene ſculptis continens Sanctorum nomina, & tempus, quo iſthic fuerunt collocati, ac notitiam loci, ex quo translati fuerunt. Facienda præterea erit Tabula marmorea, vel ænea, & loco Eccleſiæ conſpicuo affigenda, per quam conſtet, intra ejuſmodi Altare eſſe Corpus, vel Corpora ejuſdem Sancti, vel Sanctorum, qui illuc transferentur, addito expreſsè id factum de licentia Suæ Sanctitatis. Poterunt autem per Patres aliquæ Reliquiarum non admodum grandes reſervari, ut hierothecis decentibus incluſæ in eorumdem Sanctorum Feſtis, aliiſque ſolemnitatibus Populo ſupra Altare venerandæ exponantur. *Ita fuit reſponſum nomine Sacræ Congregationis Rituum à Cardinali Ruſticuccio anno 1592. cuidam petitioni apud eandem Congregationem factæ à Patribus Capucinis Civitatis Neapolitanæ.*

Ex Eminen. Lambertini, nunc Benedicti XIV. de Canonic. lib. 4. part. 2. cap. 25. num. 3.

NOTA.

TRia Sacra Corpora, quorum Decretum meminit, fuêre, & ſunt SS. Euphebii, Fortunati, & Maximi, Civitatis Neapolitanæ Epiſcoporum, prout refert Caval. *tom. 1. Comment. in Decr. pag. mihi* 443.

Poſtremis autem hiſce temporibus fuit Decretum, ſeu potius Epiſtola Cardinalis Ruſticuccii nomine & juſſu Sac. Congregationis exarata, confirmata occaſione, qua facultas Corpus Beati Joannis Nepomuceni Mart. ſuper Altare collocandi fuit petita,

& S. Congregatio juxta antiquam Eccleſiæ praxin, & antiqua Decreta reſpondit = *Corpus B. Joannis intra menſam Altaris eſſe collocandum*, = uti ex Decreto 7. Junii 1721. edito, per Innocentium XIII. die 25. ejuſdem menſis, & anni confirmato conſtat.

Circa Officium & Miſſam de Sancto Martyre per immemoriale tempus continuatum, nihil innovandum eſſe, ac Decretum 11. Aug. 1691. emanatum non obſtare reſpondetur.

EPiſcopus Ripanus Sac. Congregationi Rituum exponit, aſſervari in Parochiali Eccleſia Caſtri S. Benedicti Corpus cujuſdam S. Benedicti Martyris, & in ejus honorem ab immemorabili tempore celebratum fuiſse Sacrificium Miſsæ, & recitatum Officium de Communi; aſt, cum obſtare videatur Decretum Sac. Congregationis editum die 11. Aug. 1691., quærit, an id imposterum permittere debeat? Et eadem Sacra Congregatio cenſuit, nihil eſse innovandum, & ratione immemorabilis temporis permittendam eſse continuationem recitationis Officii, & celebrationis Miſsæ de Communi unius Martyris. *S. Rit. Congr. apud Eminen. Lambertini, nunc Pontificem Maximum, de Canoniz. Sanctorum lib. 4 par. 2. cap. 17. n. 29.*

Reſolutio hæc, quantumvis pro Capucinis expreſsè edita non fuerit, hic tamen ponitur, cum illis ſæpius pro reſponſo ad dubia mota, ſit data.

DECRETO

Sac. Congregationis Rituum

Concurrente quotannis in Eccleſia Conventûs Verruchii feſto Nativitatis B. V. Mariæ, & Dedicationis ejuſdem Eccleſiæ, feſtum Dedicationis cum commemoratione de Nativitate per totam Octavam celebrandum eſſe, & pro Fratrum devotione duas Miſſas Conventuales dici poſſe declaratur.

ARIMINEN.

FRatres Capucini, Terræ Verucchii, Diœceſis Ariminenſis, cum eorum Eccleſia dedicata, ſeu conſecrata fuerit die octava Septembris in feſto Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, eadem die Officium & Miſsam Dedicationis Eccleſiæ celebrare ſolent; ſed ob devotionem erga Beatam Virginem Mariam, ut ejus Nativitatis feſtum ſolemniter celebrare poſſint, petierunt, ut eis liceat die octava Septembris celebrare feſtum Nativitatis ipſius Beatæ Mariæ cum commemoratione de Dedicatione, & Feſtum Dedicationis transferre in diem ſequentem, illudque ſolemniter celebrare cum commemoratione Octavæ Beatæ Mariæ, & per totam Octavam celebrare Feſtum B. M. V. cum commemoratione Dedicationis.

Sacra Rituum Congregatio, non eſse ordinem hactenus obſervatum, mutandum cenſuit; ſed Feſtum Dedicationis, cum ſit ex ſolemnioribus, celebrandum eſse ea die, quâ venerit, cum commemoratione tamen de Nativitate B. Mariæ ipſa die, & per totam Octavam. Devotioni verò erga Beatam Mariam Fratres ſatisfacere poſse celebrando duas Miſsas Conventuales, unam de Dedicatione, alteram de Beata Maria. Et ita cenſuit, & declaravit. Die 15. Oct. 1604.

Ex regeſt. Secret. Congreg. menſ. & anni præd. fol. 152.

Omnibus Ordinis Fratribus, ſicut & Monialibus, illis ſubjectis, ſingulis Sabbatis non impeditis, Officium Immaculatæ Conceptionis B. V Mariæ ſub ritu ſemiduplici recitandi licentia conceditur.

Franciſcus Maria, Miſeratione Divina tituli S. Laurentii in Lucina S. R. E. Presbyter Cardinalis à Monte, Congregationis S. Rituum Præpoſitus, univerſis, & ſingulis præſentes inſpecturis, lecturis, & audituris ſalutem in Domino ſempiternam.

CUm SS. D. N. Paulus Papa V. vivæ vocis Oraculo conceſserit Religioſis Fratribus Obſervantibus Ordinis Sancti Franciſci, ut ſingulis Sabbatis non impeditis feſto novem lectionum poſſint recitare Officium Immaculatæ Conceptionis Deiparæ Virginis Mariæ, de quo quidem vivæ vocis Oraculo fidem fecit in ſcriptis Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dominus Pompejus, Cardinalis Arigonus, ejuſdem Religionis Protector, ſub die 21. Januarii 1609., & deinde ad inſtantiam Procuratoris Generalis, & totius Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci eadem gratia à Sanctiſſimo Domino

mino

mino Noſtro, cum voto ejuſdem Congregationis Sac. Rituum, conceſsa fuit Fratribus Conventualibus ejuſdem Ordinis S. Franciſci, ut conſtat ex Decreto ejuſdem Sac. Congregationis ſub die 14. Januarii præſentis anni 1612. & ex literis patentibus expeditis, & ſubſcriptis ab Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo D. Franciſco, Epiſcopo Oſtien. Cardinali de Jojoſa ſub die 30. ejuſdem menſis Januarii: noviſſimè verò cum Fratres Capucini, qui ſub eadem Regula Sancti Franciſci militant, eandem gratiam Obſervantibus, & Conventualibus ejuſdem Ordinis conceſsam, habere, & gaudere poſtulâſsent, propoſito hujuſmodi negotio in eadem Congregatione Sac. Rituum ab Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Creſcentio ſub die 7. præſentis menſis Julii, Eadem Sac. Rit. Congregatio cenſuit poſse dictam gratiam concedi & prædictis Fratribus Capucinis ejuſdem Ordinis Sancti Franciſci, ſi Sanctiſſimo Domino Noſtro placuerit, & facta per Nos relatione de prædicto ſenſu Congregationis eidem Sanctiſſimo D.N. Paulo Papæ V. in Conciſtorio ſecreto, hac die infraſcripta Sanctitas Sua annuit, & conceſſit, ut, ſicut Fratres Obſervantes, & Fratres Conventuales Ordinis Sancti Franciſci poſsunt liberè, & licitè ſingulis Sabbatis non impeditis feſto novem lectionum recitare Officium Conceptionis B. M. V. ſub ritu ſemiduplici, ita & itidem Officium eodem modo, & tempore recitare poſſint, & valeant per totum Orbem Fratres Capucini ejuſdem Ordinis S. Franciſci, & Moniales, quæ eiſdem Fratribus Capucinis ſubditæ ſint:

In quorum omnium, & ſingulorum fidem, & teſtimonium præſentes per infraſcriptum noſtræ Congregationis Rit. Secretarium fieri juſſimus, manu noſtra propria ſubſcripſimus, & noſtri ſoliti ſigilli impreſſione muniri fecimus, hac die 16. menſis Julii anno Domini 1612. Pontificatûs verò ejuſdem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Pauli Divina Providentia Papæ V. Anno Octavo.

Ex Archivo Secret. Congr. regeſto, menſ. & anni præd. pag. 93.

Ordo in recitando prædicto Officio præſcribitur.

SAnctiſſimus D. N. Paulus, Divina providentia Papa V. propter eximiam ſui devotionem, erga Immaculatam Deiparæ Virginis Conceptionem, anno 1612. die 16. Julii conceſſit per Sacram Rituum Congregationem, quod omnes Fratres Capucini Sancti Franciſci omnibus diebus Sabbatis (feſto novem Lectionum eo die occurrente non impeditis) poſſint recitare Officium Immaculatæ Conceptionis ſub ritu ſemiduplici. Sed quia ordo in omnibus ſemper eſt laudabilis, ideo ut omnes Lectiones, quæ per totam Octavam Sanctiſſimæ Conceptionis habentur, etiam per annum, ſuum proprium obtineant locum, ſerventur ut infra.

In primo Nocturno ſemper legantur Lectiones de ſcriptura occurrente, quæ cum certis temporibus non habeantur, tunc legendæ erunt, quæ diei Feſto ſunt aſſignatæ.

In ſecundo & tertio Nocturno.

Menſibus Januarii, & Februarii Sermo & Homilia, quæ in ipſo die Conceptionis habentur.

Menſibus Martii, & Aprilis, quæ ſecunda die infra Octavam habentur.

Menſibus Maji, & Junii, quæ quarta die habentur.

Menſibus Julii, Auguſti, & Septembris, quæ ſexta die habentur.

Menſibus Octobris, Novembris, & Decembris, ea, quæ poſita ſunt die octavo ejuſdem ſolemnitatis.

Notandum eſt tandem pro Menſe Decembris, quod Sabbato immediatè antecedente Vigiliam Nativitatis Domini, non fit Officium de Sanctiſſima Conceptione, ſed de Feria; eò quod Antiphonæ in Laudibus ſuo proprio loco aſſignatæ nunquam omittuntur.

Exempl. in Typographia Cameræ Apoſtolicæ impreſſum in Archivo generali Ord. Armario *Sac. Rit. Congregatio.*

Tempus recitandi idem Officium reſtringitur.

Pro moderatione Officii Conceptionis.

CUm aliàs ſub die 20. Januarii 1609. Sanctiſſimus D. N. Paulus Papa V. conceſserit Religioſis Fratribus Obſervantibus Ordinis Sancti Franciſci, ut ſingulis Sabbatis non impeditis Feſto novem Lectionum poſſint recitare Officium Immaculatæ Conceptionis Deiparæ Virginis Mariæ: quæ gratia cum etiam Fratribus Conventualibus ſub die 14. Januarii, & Fratribus Capucinis ſub die 7. Julii 1612. de voto Congregationis Sacrorum Rituum ab eodem Sanctiſſimo D. N. conceſsa fuerit; & eandem gratiam

non eſſe ſimpliciter intelligendam, ſed indigere aliqua declaratione in eadem Sac. Rituum Congregatione ab Illuſtriſſimo & Reverendiſſimo Domino Cardinali Bellarmino propoſitum fuerit;

Placuit eidem Sacræ Congregationi, ut dicta gratia de Officio Conceptionis in Sabbato recitando, declaretur eſſe intelligenda eo modo, quo intelligitur Rubrica de Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, ideſt, ut excipiantur Sabbata occurrentia in Adventu, Quadrageſima, Quatuor Temporibus, & Vigiliis. Et facto de prædicta declaratione verbo cum Sanctiſſimo Domino Noſtro, placuit Sanctitati Suæ Congregationis declaratio, ut dicta gratia prædictis Religioſis conceſſa, intelligatur cum ſupradicta moderatione.

Et ita in futurum à prædictis Fratribus Obſervantibus, Conventualibus, & Capucinis Ordinis S. Franciſci Officium Conceptionis Beatæ Mariæ in Sabbatho, eadem Sacra Rituum Congregatio recitandum eſſe cenſuit & declaravit, die x. Novemb. 1612.

Exemplar impreſſum in Archivo & Armario ſuprà relatis.

N O T A.

Circa hocce temporis moderamen videſis ea, quæ ſuprà pag. 9. ex Ordinis Breviario ſunt adducta.

Feſtum S. Patris Franciſci inter feſta de præcepto in perpetuum reponi ſancitur.

Ordinis S. Franciſci.

Cum debeat imprimi carta, in qua adnotari debent feſta de præcepto, & feſta de devotione, quæ Romæ celebrantur, fuit dubitatum, an feſtum S. Franciſci deberet reponi inter feſta de præcepto, an inter feſta ex devotione? præſertim cum adſit Bulla Sixti IV., in qua mandatur ſervari tamquam feſtum de præcepto, licèt Bulla illa nunquam fuerit executioni demandata, niſi à fel. rec. Sixto V.: Sacra igitur Congregatio, referente Illuſtriſſimo Millino, cenſuit diem feſtum S. Franciſci perpetuis futuris temporibus reponi debere inter feſta de præcepto. Hac die 3. Januarii 1622.

Ex Regeſt. Secret. Sac. Congreg. menſ. & anni præd. fol. 72.

N O T A.

Quantumque Conſtitutio Sixti IV. incip. *Præclara Sanctorum merita*, videnda tom. VI. Bullarii pag. 156. moribus utentium à Silveſtro *verb. Dominica num.* 3. §. 6. non approbata dicatur, nihilominus Sacra Congregatio vi præpoſiti Decreti feſtum hoc de præcepto ſervari ſancivit, & Joannes Petrus Maſſarius Decretum Romæ publicari, & in tabella feſtorum Romanæ Eccleſiæ, ubique ex præcepto obſervandorum apponi mandavit. Jam verò per Conſtitutionem Urbani VIII. incipien. *Univerſa* ſuprà pag. 3. extenſam Decretum revocatum fuiſſe, & feſtum prædictum quoad forum non ampliùs de præcepto eſſe, cum Cavalieri *tom.* 2. *Comment. pag.* 34. & aliis concluditur, cum in Urbana Conſtitutione inter feſta de præcepto non recenſeatur.

Ad inſtantias P. Miniſtri Generalis Capucin. Officium Sancti Conradi, Tertii Ordinis S. P. Franciſci ab omnibus, & ſingulis Ordinis Minorum Religioſis recitari indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Domini noſtri Jeſu Chriſti, qui ſervos ſuos æternæ gloriæ præmio donat in cœlis, vices, quamquam immeriti gerentes. *Reſiduum vide tomo primo Bullarii pag. 75.*

Facultatem recitandi Officium & Miſſam de B. Felice à Cantalicio ad pauca loca priùs reſtrictam, ad omnes Ordinis Eccleſias, & Fratres extendit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper nomine Dilectorum Filiorum, Nobilium Virorum, Maximiliani Bavariæ, Sacri Romani Imperii Principis Electoris, & Caroli Lotharingiæ Ducum reſpectivè, nec non. *Reſiduum vide tomo primo Bullarii pag. 76.*

Oratio

Oratio quindecim Auxiliatorum à Fratribus Paſſavii dici ſolita, ſub prohibitione Miſſæ eorundem Auxiliatorum comprehendi declaratur.

PASSAVIEN.

PRovincialis Capucinorum Civitatis Paſſavien. petiit declarari, An ſub prohibitione Miſſæ quindecim Auxiliatorum, comprehendatur etiam prohibita Oratio ipſorum peculiaris in honorem dictorum Auxiliatorum quotidie recitari ſolita à ſuis Capucinis; Et Sac. Congregatio reſpondit, Orationem prædictam eſſe prohibitam. Die 10. Februarii 1629.

Ex Regeſto Secret. Sac. Congreg. menſis & anni prædict. pag. 259.

A' Regularibus Officium Patronorum, ſeu Titularium Cathedralium cum Miſſa ſub ritu, quo in dictis Cathedralibus celebratur, ſine octavis celebrari debere ſtatuitur.

URBIS.

PEtiit Procurator Generalis Capucinorum declarari, quomodo concurrere debeant Regulares in celebratione feſti Patronorum, ſeu Titularium Cathedralium locorum circa Officium, & Miſſam; & Sac. Rituum Congregatio reſpondit, Regulares in Feſtis Patronorum, ſeu Titularium Cathedralium locorum debere celebrare ſub ritu duplici Officia, cum Miſſa, prout celebratur in dictis Cathedralibus, ipſo tantùm die feſti, & ſine octavis, & ita per quoſcumque Regulares ſervari debere declaravit. Die 14. Junii 1630.

Autogr. in Secret. S. R. Congreg. menſ. & ann. præd. pag. 84. de quo exemp. auth. in Arch. gen. Ord. Arm. prædicto.

Fratribus Miſſionis Hyberniæ, feſta SS. Patritii, Columbani, ac Brigidæ Virginis cum Officio, & Miſſa de communi recitandi facultas datur.

MISSIONIS HYBERNIÆ.

CApucini Miſſionis Hyberniæ habitantes Carolopoli, ob eorum peculiarem devotionem, quam gerunt, erga SS. Patritium Epiſcopum, Columbanum Abbatem, & Brigidam Virginem, ſupplicârunt pro licentia celebrandi eorum feſta cum Officio, & Miſſa de communi, prout in Breviario Romano; & Sac. Congregatio cenſuit concedendam juxta Rubricas, ſi Sanctiſſimo placuerit &c. & Sanctiſſimus annuit. Die 22. Junii 1633.

Autog. in Secret. S. Rit. Congreg. menſ. & anni præd. pag. 102.

NOTA.

HOc idem Decretum ad novas inſtantias 7. Auguſti 1717. factas fuit confirmatum, reperiturque in Regeſto Secretariæ Sac. Congregationis, & anni prædicti fol. 193.

Nonnulla dubia à P. Provinciale Lugdunenſi de Officiis votivis, de Sanctis in Martyrologio non notatis, & Eccleſiarum particularium, de Miſſa Defunctorum poſt Dominicam Paſſionis &c. propoſita reſolvuntur.

LUGDUNEN.

QUæſitum fuit ad inſtantiam Provincialis Capucinorum Provinciæ Lugdunenſis; An illæ Religiones, quæ ex privilegio recitant ſingulis quintis feriis Officium de Sanctiſſimo Sacramento, vel ſingulis Sabbatis de Conceptione, vel ſemel in menſe die non impedita de Patrono, poſſint & debeant aliquod ex dictis Officiis recitare, quando in illo menſe alia non ſupereſt dies, in qua Officium de Defunctis ſecundùm Rubricas recitari poſſit?

2. An Miſſa celebrari poſſit de Sanctis illis, qui non ſunt notati in Kalendario in diebus, in quibus notatur illorum ſolemnitas in Martyrologio?

3. Quid in Locis, & Eccleſiis particularibus, in quibus celebratur eorum memoria?

4. An debeat dici Miſſa de Defunctis feria ſecunda poſt Dominicam Paſſionis, quando Officium Defunctorum recitatum eſt, cum in aliis feriis ſecundis Quadrageſimæ non dicatur ſecundùm Rubricas, eò quod oratio *Omnipotens ſempiterne* ſit communis pro Vivis, & Defunctis, quæ Oratio non dicitur poſt Dominicam Paſſionis, unde videtur, ut concor-

cordet Miſsa cum Officio; quod debeat dici Miſsa de Defunctis, vel Oratio, *Fidelium &c.*

5. An in Officiis votivis Sanctiſſimi Sacramenti, quod ſingulis quintis feriis celebratur apud quaſdam Religiones, debeat dici, Alleluja, in Reſponſoriis brevibus Horarum?

6. An cum hujuſmodi Officium, vel aliquod votivum, velut de Conceptione, vel de Patrono, poſt diem, in quo factum eſt de feſto ſemiduplici, recitari contingit, debeat incipi tale Officium à Capitulo feſti præced.?

Et Sac. Congregatio proponente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo D. Cardinali Cæſarino reſpondit.

Ad primum, non eſſe omittendum Officium de Defunctis.

Ad ſecundum, poſſe celebrari ſervatâ forma Rubricarum.

Ad tertium, explicandum eſſe, quid appellatione memoriæ intelligatur.

Ad quartum, in caſu propoſito non teneri, nec ad Miſſam de Defunctis, nec ad Orationem Fidelium &c.

Ad quintum, omittendum eſſe Alleluja in Reſponſoriis brevibus Horarum.

Ad ſextum, ſervandas eſſe Rubricas Breviarii Romani. Die 11. Julii 1643.

Ex Regeſto Secretariæ S. Congreg. menſis & anni prædict. fol. 265.

Archiepiſcopo Salisburgenſi, & Epiſcopo Labacenſi pro Eccleſiis Domuum Fratrum Marpurgi, & Villaci, quarum conſecrationis dies ignorabatur, certum diem pro Anniverſario Dedicationis feſto aſſignari indulgetur.

SALISBURGEN., ET LABACEN.

FRatres Capucini de Marpurgo, & de Villaco, cum ignorent diem Dedicationis eorum Eccleſiæ, ſupplicârunt per Sac. Congregationem eam deputari. Et S. Congregatio attentis narratis benignè impertita eſt Archiepiſcopo Salisburgenſi, & reſpectivè Epiſcopo Labacenſi facultatem pro eorum arbitrio, atque conſcientia ſtatuendi certam diem pro celebrando anniverſario Dedicationis Eccleſiæ prædictæ, dummodo hujuſmodi dies ſemel electa, amplius immutari non poſſit. Die 11. Julii 1643.

Ex Regeſt. Secret. S. Congreg. menſis & anni prædictorum fol. 274.

N O T A.

IDem ob eandem cauſam pro Eccleſia Domûs Radtkerſpurgenſis fuit indultum per epiſtolam ſequentem:

SALISBURGEN.

REverendiſſime Domine &c. Procurator Generalis Capucinorum Congregationi S. Rituum ſuppliciter exponit, eorum Monaſterium, unà cum ſcripturis in Civitate Radtkerburgenſi occaſione bellorum in Provincia Styriæ ſævientium, igne conſumptum fuiſſe, Eccleſiam tamen ſine Altari cum ſolitis conſecrationis ſignis remanſiſſe, ſed, qua die fuerit conſecratio peracta, ignorari; ſupplicat propterea, ut dies pro hujuſmodi Dedicatione celebranda ſibi concedatur, & aſſignetur. Et Eminentiſſimi Patres hoc Amplitudini Tuæ committendum exiſtimârunt, ut re maturè perpenſa diem fixum, non tamen feſtivum, deputari curet. Et Deus &c. die 2. Martii 1652.

Ex Regeſto Secret. Sac. Congreg. menſ. & anni prædictorum pag. 39. à tergo.

Officium de SS. Honorato, & Fortunato MM. in die tranſlationis eorum Corporum ad Eccleſiam Conventûs Ferrarienſis tantùm conceditur.

FERRARIEN.

CUſtos Conventûs Ferrar. Capucinorum ſupplicavit Emis Patribus Congregationi Sac. Rit. præpoſitis pro eorum pietate indulgere, ut in tranſlatione facienda die 30. Menſis Octobris proximè futuri cum ſolemni ſupplicatione Corporum SS. Honorati, & Fortunati MM., cum conſenſu Emi Cardinalis Epiſcopi, poſſit recitari Officium duplex eorumdem Sanctorum, quibuslibet annis in prædicta die præter Officium, quod recitatur in die, quo Martyrii coronam obtinuerunt, cui petitioni Eminentiſſimi PP. pro die tantùm, qua fiet tranſlatio, benignè indulſerunt. Die 10. Septembris 1650.

Ex Regeſto Secret. S. Congregat. menſ. & an. prædict. fol. 107. à tergo.

Nec in Lytaniis omnium Sanctorum juxta Conſtitutiones poſt Matutinum &c. recitari ſolitis, nomina alia Sanctorum, ultra expreſſa in Lytaniis Breviarii Romani, nec verſiculo *& Benedictus fructus Ventris tui, Jeſus* addi poſſe cenſetur.

CUSENTINA.

INſtante Fr. Bartholomęo de Camerino, Ordinis Capucinorum, occaſione Viſitationis Provinciarum Regni Neapolis pro declaratione. Primò, an in Lytaniis, quæ dicuntur in Eccleſiis Capucinorum, ut aſſeritur ex forma Conſtitutionis poſt Matutinum, & poſt Nonam, liceat addere nomina Sanctorum, ultra expreſſa in Lytaniis, quæ habentur in Breviario Romano, ex eo quod ſint Sancti ejuſdem Ordinis, vel Patroni Provinciarum, vel etiam ex Devotione. Secundò, an in verſiculo conſueto de Beata Virgine, *Benedicta tu in mulieribus* cum Reſponſorio, *& Benedictus fructus Ventris tui* liceat addere, Jeſus, & dicere, Et benedictus fructus Ventris Tui Jeſus. Sac. Rit. Congregatio in utroque caſu non licere quicquam addere cenſuit. Die 20 Junii 1654.

Ex Regeſto Secret. S. Congregat. menſ. & anni præd. pag. 241.

A Capuccinis Galliæ hymnos novos, dimiſſis antiquis, recitari debere ſancitur.

GALLIARUM.

FRatres Capucini Regni Galliarum declarari ſupplicârunt, an ſtante, quod finis Conſtitutionis Urbanæ injungendo tum Sæcularibus, tum Regularibus recitationem hymnorum novorum, fuerit inducendi uniformitatem in Eccleſia, & adhuc Clerus Galliarum recitet hymnos antiquos, ipſi Oratores poſſint, vel debeant reſpectu uniformitatis cum reliquo Clero recitare hymnos modernos. Et Sacra Congregatio declaravit, Oratores debere recitare hymnos novos; Etenim ab illis, qui contra diſpoſitionem Conſtitutionis adhuc recitant antiquos, inducitur difformitas contra finem ejuſdem Conſtitutionis die 13. Julii 1658.

Ex Reg. Secret. S. Congr. menſ. & anni prædict. fol. 406.

NOTA.

COnſtitutio, quæ in hoc Decreto de Urbano VIII. emanata memoratur, fuit ſequens:

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm aliàs Hymni Breviarii Romani, paucis exceptis, qui non metro, ſed ſoluta oratione, aut etiam Rythmo conſtant, juſſu noſtro vel emendatioribus adhibitis codicibus, vel aliqua facta mutatione ad carminis, & latinitatis leges revocati, nonnulli etiam de integro conditi, dictoque Breviario, auctoritate noſtra recognito, inſerti fuerint, &, ut accepimus, Breviarium prædictum cum Hymnis hujuſmodi à majori parte Chriſtifidelium, qui ad illius recitationem ſunt adſtricti, privatim ubivis terrarum recitetur; Hinc eſt, quod Nos, qui Hymnos prædictos cum notis muſicis hac in Alma Urbe noſtra elegantibus typis, & exacta induſtria excudi juſſimus, ne eorum publica recitatio à privata diſcrepet, ſed ea in re uniformitas ubique, prout decet, ſervetur, pro paſtorali noſtra ſolicitudine providere volentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quod deinceps perpetuis futuris temporibus in omnibus, & ſingulis Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Cathedralibus, Collegiatis, Parochialibus, cæteriſque tam ſæcularibus, quàm cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, & Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, aliarumque Militiarum utriuſque ſexûs Regularibus, ac Archiconfraternitatum, & Confraternitatum quarumlibet, etiam quantumlibet exemptis, ac ſpeciali nota, & individua expreſſione dignis Eccleſiis, Baſilicis, Capellis, Oratoriis, earumque, & eorum Choris in Divinorum Officiorum celebratione, prædicti Hymni juſſu noſtro emendati, ac de integro conditi, & typis editi, ut præfertur, non autem ampliùs antiqui tam in Urbe prædicta, quàm in reliquis Orbis Chriſtiani partibus recitentur, ac decantentur, recitarique, & decantari debeant, tenore præſentium præcipimus, & mandamus. Volentes, ut præceptum noſtrum hujuſmodi in dicta Urbe, & ejus diſtrictu, infra duos, in aliis verò locis citrà montes infra octo, ultra montes autem infra duode-

duodecim menſes reſpectivè omnino executioni demandetur. Quocirca dilectis Filiis, noſtro in eadem Urbe Vicario in ſpiritualibus generali, ac Locorum Ordinariis per præſentes committimus, & mandamus, ut quoad Urbem, & ejus diſtrictum hujuſmodi Vicarius prædictus, quò verò ad reliqua Loca Ordinarii in ſuæ juriſdictioni ſubjectis quidem, ſua ordinaria, in exemptis autem Apoſtolica auctoritate tanquam noſtri, & Sedis Apoſtolicæ Delegati eaſdem præſentes cum omnibus, & ſingulis contentis in illis ſolemniter publicantes, faciant ad unguem illa inviolabiliter obſervari, contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis deſuper haben. ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit; auxilio brachii ſæcularis. Non obſtantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, aliiſque, etiam noſtris, & in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumvis Locorum, ac Eccleſiarum, Baſilicarum, Monaſteriorum, Domorum Regularium, Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum regularium, etiam Societatis Jeſu, ac Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, aliarumque Militiarum, ac Archiconfraternitatum, & Confraternitatum, & aliis quibuslibet, etiam juramento, & confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis prædictis, & aliis quibuslibet locis, & perſonis, ſub quibuſcunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, ac forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, ut præſentium noſtrarum litterarum exemplaribus, etiam in prædictorum Hymnorum libris, ac Breviariis impreſſis, vel manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo Perſonæ alicujus in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. *Aprilis* MDCXLIII. *Pontificatûs Noſtri anno vigeſimo.*

Fratribus Civitatis Pariſienſis die 9. Julii recitandi Officium de Conceptione B. V. Mariæ, Miſſamque Solemnem &c. celebrandi facultas conceditur.

PARISIEN.

SAcra Rituum Congregatio precibus Capucinorum Pariſien. benignè inclinata, iis facultatem attribuit celebrandi quotannis die 9. Julii, ratione concurſûs populi, Miſſam Solemnem, & recitandi Officium Conceptionis B. M. V. in Capella, in qua Imago prædictæ B. V. eâdem die translata eſt, non omiſſis tamen Miſſa Conventuali, necnon Officio currenti, & quidem ſolemniori ritu, & conſuetis horis celebrandis. Die 7. Septembris 1658.

Ex Reg. Secret. Sac. Congregat. menſ. & an. præd. pag. 427.

A' Capellano Monialium Capucinarum Civitatis Toletanæ Miſſam de S. Maria Ægyptiaca in ejus Altari, tanquam votivam, celebrari indulgetur.

TOLETANA.

SAcra Rituum Congregatio ad preces Monialium Capucinarum Civitatis Toletanæ facultatem indulſit earum Cappellano celebrandi Miſſam de S. Maria Ægyptiaca ſuper Altare eidem Sanctæ dicato, tanquam votivam, ſumendam è communibus Miſſalis Romani Die 4. Aprilis, niſi tamen fuerit impedita Miſsâ Conventuali omiſsâ. Die 29. Martii 1659.

Ex Reg. Secret. S. Congr. menſ. & anni præd. fol. 491.

DE-

DECRETO

Sacræ Congregationis Rituum.

Officium Octavæ S. Claræ, Officio Octavæ S. Laurentii, non verò Octavæ Aſſumptionis præferri debere, ad inſtantiam Monialium Urbis declaratur.

URBIS.

QUæſitum fuit à Monialibus Capucinis Urbis, an Officium Octavæ S. Claræ earum Inſtitutricis, & Patronæ præferendum ſit Officio Octavæ S. Laurentii, & Aſſumptionis B. M. V.? Et Sacra Rit. Congregatio reſpondit, quoad Octavam S. Laurentii præferendum eſſe. Quò verò ad Octavam Aſſumptionis B. M. V., negativè. Die 5. Auguſti 1662.

Ex Regeſt. Secret. S. Congr. menſ. & an. præd. fol. 492.

Officium de S. Clara Aſſiſiate quolibet menſe tum à Fratribus, tum à Monialibus Capucinis recitari indulget.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis officio pia Chriſtifidelium, illorum præſertim, qui Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi arctioris Religionis jugo mancipati, bonoque Chriſti odore de bona converſatione fragrantes, uberes bonorum fructus in Eccleſia Dei adſpirante Superni favoris auxilio proferre jugiter ſatagunt, vota, ad augendam in terris Cœleſtis Regni incolarum venerationem tendentia libenter exaudimus, illaque favoribus, & gratiis proſequimur opportunis.

Cum itaque, ſicut Dilectus Filius Miniſter Generalis Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum. *Reſidua vide tomo primo Bullarii fol.* 122.

NOTA.

CIrca Officium prædictum fuit quæſitum, an, quando quolibet menſe recitatur, in ſecundo, & tertio Nocturno Lectiones ex Octavario Romano de communi Virginum, vel illæ, quæ habentur in S. Claræ feſto die 12. Auguſti, vel illæ in ejuſdem translatione 3. Octob. recitari deberent? Et S. Congr. inſtante P. Antonio à Campobaſſo Ordinis Min. Obſerv. Commiſſario Generali die 13. Junii 1682. reſpondit, recitari debere Lectiones in illius feſto.

Supplicantibus Fratribus Hiſpaniæ die 17. Septembris, feſtum SS. Nominis Mariæ transferri, & Indulgentias aſſiſtentibus Miſſæ Conventuali ejuſdem S. Nominis conceſſas, eo die acquiri indulgetur.

Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum Regnorum Hiſpaniæ.

SUpplicantes Capucini Regnorum Hiſpaniæ Indulgentias à Sanctiſſimo Domino Noſtro conceſſas iis, qui interſunt Miſſæ Conventuali Sanctiſſimi Nominis Mariæ in die decima ſeptima Septembris, transferri ad ipſorum Eccleſias ſub eadem die, non obſtante impedimento feſtivitatis Sacrorum Stigmatum S. Franciſci. Sacra Rituum Congregatio reſpondit: Transferatur feſtum Sanctiſſimi Nominis Mariæ ad primam diem non impeditam Officio novem Lectionum; & quoad Indulgentias concedi poſſe ſi Sanctiſſimo placuerit. Hac die 14. Maii 1672.

Et facta per me Secretarium relatione, Sanctitas Sua ſenſum Congregationis approbavit, & Indulgentias prædictas conceſſit. Hac die 18. Maii 1672.

Officium S. Antonii Patavini ſemel in menſe extra tempus Quadrageſimæ, Adventûs, dieſque Vigiliarum à Fratribus, & Monialibus recitari poſſe concedit.

Capucinorum Ordinis Minorum S. Franciſci.

SAnctiſſimus D. N. Clemens Papa X. ad pias preces R. P. Bonaventuræ Recinetenſis, Procuratoris, & Commiſſarii Generalis Capucinorum Ordinis Minorum S. Franciſci Sanctitati Suæ porrectas, per Eminentiſſimum D. Cardinalem Baſadonna benignè annuit, atque conceſſit, ut ab omnibus, & ſingulis utriuſque ſexûs prædicti ſui Ordinis

Religioſis Capucinis, tam Fratribus, quàm Monialibus, in quibuſcunque Mundi partibus exiſtentibus, & ad horas canonicas obſtrictis recitari poſſit, & valeat Officium S. Antonii de Padua, ſemel in menſe, per ſingulos annos, ſub ritu ſemiduplici, die non impedita feſto novem Lectionum; Excepto tamen tempore Adventûs, & Quadrageſimæ, & Vigiliarum, ad inſtar ſimilis conceſſionis, aliàs ſub diebus 19. Julii, & 25. Novembris 1673. ab eadem Sanctitate ſua factæ Ordini Minorum Conventualium, & Minorum Obſervantium ejuſdem S. Franciſci. Hac die 14. Martii 1674.

Exempl. Auth. in Arch. Gen. Ord. Armario *S. Rit. Congregatio.*

N O T A.

Ordo autem ſervandus, quoad lectiones, hic erit.

IN primo Nocturno de ſcriptura occurrente: Pro ſecundo, & tertio Nocturno ſic diſponentur.

Menſibus Januarii, & Februarii; Quæ poſita ſunt in die feſto.

Menſibus Martii, & Aprilis; Quæ tertia die infra octavam.

Menſibus Maii, & Junii; Quæ quarta die.

Menſibus Julii, & Auguſti; Quæ quinta die.

Menſe Septembris; Quæ ſexta die.

Menſe Octobris; Quæ ſeptima die.

Menſibus Novembris, & Decembris; Quæ die octava.

Fratres Provinciæ Colonienſis uſui communi Religionis quoad feſta, & Officia Sanctorum Diœceſanorum approbata, ſe conformare debere declaratur.

COLONIEN. SEU CAPUCINORUM.

PRo parte Provincialis Capucinorum Provinciæ Coloniæ ſupplicatum fuit pro declaratione, an dicta ſua Religio poſſit tuta conſcientia, & debeat ſe conformare uſui communi prædictæ ſuæ Religionis, & facere Officium, & feſta Sanctorum Diœceſanorum approbata pro talibus à Sancta Romana Eccleſia? Et Sac. Rituum Congregatio reſpondit, debet ſe conformare cum Directorio Officii ſuæ Religionis, & ita declaravit. Die 21. Maii 1676.

Ex Reg. Secret. S. Congreg. menſ. & an. prædict. fol. 18.

Occurrente feſto duplici infra octavam Sanctiſſimi Corporis Chriſti, ac etiam feſto ſimplici, nonam Lectionem de Sancto feſti ſimplicis recitari debere decernitur.

ORDINIS CAPUCINORUM.

SAcra Rituum Congregatio, ſupplicante Fr. Ambroſio Sacerdote Capucino, inhærendo Decreto aliàs in ſimili caſu emanato, iterum declaravit, quod occurrente feſto duplici infra octavam Sanctiſſimi Corporis Chriſti, ac etiam feſto Sancti ſimplicis, nonam Lectionem in Breviario habentis, de hoc Sancto recitari debet nona Lectio tam apud Sæculares, quàm Regulares, qui ad Horas Canonicas tenentur. Die 21. Januarii 1679.

Ex Reg. Secret. S. Congr. menſ. & anni prædict. pag. 5.

Dubia de Miſſa Conceptionis B. V. M. de feſtis transferendis, ac per participationem privilegiorum recitandis, de indulgentiæ translatione, ac de Stolæ delatione &c. reſolvuntur.

Ordinis Capucinorum.

SUpplicavit Sac. Rit. Congregationi Pater Procurator Generalis pro ſequentium dubitationum declaratione.

Primò. An Miſſa aſſignata feſtivitati Conceptionis Virginis Mariæ pro Fratribus Minoribus poſſit celebrari in Sabbatis, ut votiva?

Secundò. An feſtum duplex occurrens ante Octavam non privilegiatam, ſi eſt transferendum, transferri debeat in diem infrà Octavam, vel poſt Octavam?

Tertiò. An Fratres Minores, qui ex Regula cap. 3. tenentur facere Officium ſecundùm Ordinem, ſeu Kalendarium S.R.E. propter communicationem, ſeu participationem privilegiorum Mendicantibus conceſſam, poſſint recitare Officia ſpecialiter alte-

alteri Religioni conceſſa, ut de Corpore Chriſti, tempore Adventûs, & Quadrageſimæ?

Quartò. An in Regionibus Imperio ſubjectis, in quibus ex Indulto recitatur Officium S. Angeli Cuſtodis cum Octava menſe Septembris, debeat de eodem fieri ſecunda die Octobris?

Quintò. An feſtum ſemiduplex incidens in feſto duplici infrà Octavam non privilegiatam transferendum ſit poſt Octavam, vel de eo faciendum ſit Officium die immediatè ſequenti non impedito feſto duplici, vel ſemiduplici, ſicut ſit de ſemiduplici occurrente in Dominica infra Octavam non privilegiatam?

Sextò. An de feſto translato faciendum ſit Officium die immediatè ſequenti non impedito, etiamſi adſit aliud ejuſdem dignitatis feſtum priùs translatum?

Septimò. An translato feſto, in cujus die conceditur Indulgentia, transferatur etiam Indulgentia?

Octavò. An in Aſperſione Aquæ benedictæ, quæ apud Capucinos fit à Sacerdote Alba, & Stola ſola induto, celebraturo immediatè Miſſam Conventualem, Stola ſit aptanda ante pectus in modum Crucis, vel ad utrumque latus pendens à collo?

Nonò. Solent Capucini Sacerdotes in die Cœnæ Domini Sanctiſſimum Corpus Chriſti ſumentes, deferre Stolam ante pectus in formam Crucis accomodatam; Quæritur, an debeant obſervare conſuetudinem introductam, vel deferre Stolam à collo pendentem?

Ad ſupradicta novem dubia Sac. Congregatio reſpondit, ut ſequitur:

Ad primum. Negativè.

Ad ſecundum. Transferendum eſſe in diem infra Octavam.

Ad tertium. Negativè, & quatenus extenſio petatur, omnino quoad tempus Adventûs, & Quadrageſimæ non eſſe concedendam.

Ad quartum. Negativè.

Ad quintum. Faciendum eſſe Officium de ſemiduplici, die immediatè ſequenti, feſto duplici, vel ſemiduplici non impedito.

Ad ſextum. Affirmativè.

Ad ſeptimum. Negativè.

Ad octavum. Stolam eſse ante pectus ad modum Crucis aptandam.

Ad Nonum. Poſse utrumque obſervari.

Et ita declaravit die 30. Septembris 1679.

Ex Regeſt. Secret. S. Congreg. & reperitur exemplar impreſſum in Arch. gen. Ord. Arm. *S. Rit. Congregatio.*

A' die 17. Decembris uſque ad Nativitatem, ſicut & tempore Adventûs, Quadrageſimæ, Quatuor Temporum & Vigiliarum, non Officia votiva Religioni conceſſa, ſed de feria recitari debere ſtatuitur.

ORDINIS MIN. CAPUC.

EXponente Fr. Carolo à Crevalcono Capucino, quod apud Regulares per Decreta Summorum Pontificum ſit Officium infra menſem de eorum Fundatore, & aliis Sanctis, ſicut etiam apud Capucinos ſit ſemel in menſe de S. Franciſco, Conceptione B.M.V. Immaculatæ, & de aliis, etiam tempore Adventûs, & Quadrageſimæ per ſpeciales clauſulas; ſed cum in Breviario non extet Rubrica prohibens Officium novem lectionum, (ſicut habetur pro hebdomada majori) à die 17 Decembris uſque ad Nativitatem Domini, ſcilicet quando ponuntur Antiphonæ propriæ ad Laudes, & Magnificat, ſupplicante propterea pro declaratione, an recitari debeat dicto tempore Officiorum, nempe de S. Franciſco, & de aliis Sanctis, vel potiùs Officium ſit de feria à dicta die 17. uſque ad Nativitatem? Et Sac. eadem Congregatio, reſpondit: Officium ſit de feria non ſolùm à dicta die 17. uſque ad Nativitatem, ſed etiam tempore Adventûs, Quadrageſimæ, Quatuor Temporum & Vigiliarum, & ità declaravit. Die 24. Febr. 1680.

Ex Regeſt Secret. S. Congreg. menſis & anni præd. fol. 19.

N O T A.

ET vide quoad clauſulam reſtrictivam ſupra fol. 9. dicta.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Rituum

Hymnum *Gloria in excelſis* in Miſſis, etiam privatis, quæ celebrantur de B. V. Maria in Sabbato, dicendum eſſe decernitur.

PROVINCIÆ BRIXIEN.

SAc. Rit. Congregatio ad inſtantiam Fratris Simonis à Darſo Sacerdotis Capucini

cini Provinciæ Brixien. declaravit , juxtà Rubricas Miſsalis Romani , & decreta aliàs in Placentina 19. Martii 1607., & Urbis 27. Julii 1609. edita , Hymnum *Gloria in excelſis Deo* dicendum eſse in Miſsis votivis de S. Maria , etiam privatis , quæ celebrantur in Sabbato , quamvis non fiat Officium de ea ; Et ita decrevit, & ſervari mandavit. Hac die 23. Septembris 1684.

Autog. in Secret. S. Congreg. menſis & anni præd. pag. 213. *de quo exempl. Auth. in Arch gen.* Ord.Arm.*prædict.*

Occurrentibus eadem die feſtis Dedicationis Eccleſiæ , & SS. Angelorum Cuſtodum , feſtum horum transferendum eſſe declaratur .

BAVARIEN.

EX parte Procuratoris Generalis Capucinorum Provinciæ Bavariæ expoſitum fuit, quod, cum eadem die occurrant Feſtum Dedicationis eorum Eccleſiæ , & SS. Angelorum Cuſtodum ; proinde dubitaverit, de quo feſto deberet fieri translatio; Et Sac. Rit. Congregratio SS. Angelorum transferendum eſse cenſuit ; & ita decrevit , hac die 4. Decembris 1688.

Ex Regeſt. Secret. Sac. Congr. menſis & anni præd. fol. 211.

In Eccleſia Fratrum Burghuſii feſtum SS. Angelorum Cuſtodum , transferri jam permiſsum , in diem , feſto duplici vel ſemiduplici non impeditam transferri , ac caſu , quo ob feſta duplicia vel ſemiduplicia per totam Dedicationis octavam transferri contingat , Rubricas Breviarii Romani, deſuper ſervari ; ac, ſi infra octavam Dedicationis celebretur Officium de octava Dedicationis cum commemoratione octavæ Sanctorum Angelorum Cuſtodum , recitari debere declaratur .

SALISBURGEN.

AD dubia Procuratoris Generalis Capucinorum Provinciæ Bavariæ Sac. Rit. Congreg. ita reſpondendum cenſuit, Ad primum , feſtum S. Angeli Cuſtodis incidens in Feſto Dedicationis Eccleſiæ Capucinorum Civitatis Burghuſii , Saliſburgenſis Diœceſis, ex ſpeciali Indulto Sac. Congregationis transferri permiſsum , debet in primam diem transferri feſto duplici , vel ſemiduplici non impeditam . Ad ſecundum , ſi idem feſtum ob duplicia , vel ſemiduplicia per totam octavam Dedicationis transferri contingat , celebrandum eſt ſine Octava juxta Rubricas Breviarii Romani *tit. de translat. feſtorum num.* 1. juxta finem. Ad tertium , ſi celebretur infra octavam Dedicationis, Officium faciendum eſt de octava Dedicationis cum commemoratione octavæ Sancti Angeli Cuſtodis. Die 18. Junii 1689.

Ex Regeſt. Secret. S. Congreg. menſis & anni prædict. fol. 39.

DECRETO

Sacræ Congregationis Rituum

In Miſſæ Collecta contra Turcas & hæreticos , non *Turcarum & hæreticorum* ſecundùm Rituale , ſed *Paganorum*, prout in Miſſali Romano habetur , dici debere , ſtatuitur .

SUpplicante Fratre Laurentio à Zibello Provinciali Capucinorum Provinciæ Lombardiæ , pro diffinitiva reſponſione , utrum in præſentium bellorum emergentiis dici debeat in Miſsæ collecta Turcarum, & hæreticorum , ut in Rituali , vel potius Paganorum tantùm , ſicut in Miſsali ? Propoſito itaque allato dubio in Sacra Rituum Congregatione , Eadem reſpondit : In Miſsa dicendas eſse orationes , quæ habentur in Miſsali Romano juxta ea , quæ in ſimilibus reſpondit ipſa Sac. Congregatio in Egittanen. die 4. Aprilis 1626. juxta Conſtit. B. Pii V. Clement. VIII. , & Urbani VIII. in eodem Miſſali editas , & ita declaravit, & ſervari mandavit. Die 30. Julii 1689.

Ex Regeſt. Secret. Sac. Congr. menſis & anni præd. fol. 49.

Dubia

Dubia de feſtis SS. Alexii, & Philippi Benitii cadentibus in octavas SS. Bonaventuræ, & Ludovici Epiſcopi; de Miſſis pro omnibus Defunctis, & aliis pro anima magis indiga reſolvuntur.

BAVARIÆ ORDINIS CAPUCINORUM.

EX parte Miniſtri Provincialis PP. Capucinorum Provinciæ Bavariæ porrecta fuerunt Sac. Rit. Congregationi pro reſolutione infraſcripta dubia, videlicet:

Primum. Occurrente Feſto S. Alexii 17. Julii inter octavam S. Bonaventuræ, & Feſto S. Philippi Benitii die 23. Auguſti inter octavam S. Ludovici Epiſcopi Toloſani Ordinis S. Franciſci, declarari rogatur, quo die à Religioſis dicti Ordinis S. Franciſci celebrari debeant?

Secundum. Quæ Miſſa in curſu anni pro omnibus Defunctis dici debeat, &, an ſola oratio ſufficiat, &, ſi plures dici debeant, quænam illæ ſint?

Tertium. Cum aliquoties pro ſecundanda Perſonarum devotarum pietate, applicari debeat Miſſa pro anima Purgatorii magis indiga, qualis Miſſa & oratio dici debeat?

Super quibus eadem Sacra Congregatio reſpondit;

Ad primum. De feſto S. Alexii tanquam de ſimplici de præcepto faciendam eſſe commemorationem infra octavam S. Bonaventuræ, ut dictum fuit in Ordine Minorum Obſervantium 13. Junii 1682. De S. Philippo Benitio occurrente infra octavam S. Ludovici Epiſcopi, nihil, juxta Decreta de non transferendis Officiis ad libitum, & ſignanter die 24. Januarii 1682.

Ad ſecundum, & tertium. Servandas eſſe Rubricas Miſſalis Romani in iiſdem Miſſis Defunctorum approbatas, & ita declaravit, die 15. Decemb. 1691.

Ex Regeſt. Secret. S. Congr. menſis & anni prædict.

Cadavera pauperum derelictorum, vel Perſonæ conſpicuæ, & privilegiatæ in Eccleſiis noſtris, loco tamen à Fratrum ſepultura ſeparato, ſepeliri poſſe confirmatur, & econtra Miſſam abſque burſa celebrari prohibetur.

ORDINIS CAPUCINORUM.

FR. Fortunatus à Bononia, Guardianus Capucinorum Caſtri S. Petri, Diœc. Bononien. ſupplicavit Sacrorum Rituum Congregationi pro declaratione infraſcriptorum dubiorum:

Primò. An in Eccleſiis ſui Ordinis poſſint ſepeliri Cadavera Sæcularium in eadem ſepulturâ, in qua reconduntur Cadavera Religioſorum?

Secundò. An liceat Sacerdotibus Capucinis celebrare Miſſam abſque uſu Burſæ Corporalis, uti requirit ritus S. Romanæ Eccleſiæ?

Et Sacra Congregatio reſpondit:

Ad primum. In caſu pauperis derelicti, vel alicujus conſpicuæ Perſonæ à Superiore diſpenſatæ (quod rarò, & non ſine juſta cauſa eſt faciendum) poſſe hujuſmodi Cadavera ſepeliri in Eccleſia dicti Ordinis, ſed in loco ſeparato ab illo, in quo tumulantur Religioſi.

Ad ſecundum reſpondit omnino negativè. Die 19. Januarii 1692.

Ex Regeſt. Secret. Sac. Congr. menſis & anni prædict. fol. 2. de quo exemplar auth. in Arch. gener. Ordinis Armario *S. Rit. Congr.*

Concurrente in Eccleſia Fratrum noſtrorum loci de Arco, Tridentinæ Diœceſis, cum feſto Annuntiationis B.V.M., die Dedicationis ejuſdem Eccleſiæ, hanc in Dominicam tertiam Septembris cum octava transferri decernitur.

TRIDENTINA.

CUm juxta Rubricas ſemper transferri debeat à PP. Capucinis loci de Arco, Tridentinæ Diœceſis, feſtum Annuntiationis B. M. V., ex quo ea die conſecrata fuerit eorum Eccleſia; Cumque expoſitum fuerit ob prædictam translationem, à Fratre Joanne à Riva, Guardiano Capucinorum Conventûs præfatæ Eccleſiæ, ut Sacra Rituum Congregatio concedere dignaretur facultatem transferendi feſtum Conſecrationis ad diem 20. Auguſti, Sacra verò Congregatio attentâ relatione Reverendiſſimi Ordinarii dictam Dedicationis illius Eccleſiæ celebritatem, in Dominicam videlicet tertiam menſis Septembris minus impeditam, cum ſua octa-

va

va inpoſterum ſingulis annis transferendam eſse decrevit. Die 20. Decembris 1692.

Ex Regeſt. Secret. S. Congr. menſis & anni præd. fol. 149.

Officium S. Bonaventuræ per annum ſemel in menſe recitandi toti Ordini Minoritano conceditur, exceptis Quadrageſimæ, & Adventûs feriis.

ORD. MIN. S. FRANCISCI.

SAcrorum Rituum Congregatio referente Eminentiſſimo & Reverendiſſimo Domino Cardinali de Lauræa ad preces Patris Franciſci Diaz à S. Bonaventura, Ordin. Minorum de Obſervantia Diffinitoris Generalis, ac Majeſtatis Cæſareæ Theologi, accedente conſenſu P. Procuratoris Generalis præfati Ordinis, benignè indulſit, ut inpoſterum Fratres Minores Ordinis S. Franciſci recitare poſſint ſemel in menſe die Feſto novem Lectionum non impedita, Officium Sancti Bonaventuræ S. R. E. Cardinalis, & Doctoris Seraphici, ſub ritu ſemiduplici, exceptis tamen Adventûs, & Quadrageſimæ temporibus. Die XIII. Junii 1693.

Exempl. Auth. in Arch. generali Ordinis Armario *S. Rit. Congregatio.*

Officium cum Octava, & Miſſa de S. Dominico Fundatore ab omnibus Ordinis noſtri Fratribus recitari indulgetur.

ORDINIS CAPUCINORUM.

SAcrorum Rituum Congregatio ad preces P. Procuratoris Generalis Ordinis Capucinorum gratiam extendendo benignè conceſſit, ut inpoſterum ab omnibus Fratribus Ordinis Capucinorum celebrari poſſit die 4. Auguſti in Feſto S. Dominici, Ordinis Prædicatorum Fundatoris, Officium cum Octava, & Miſſa ad inſtar conceſſionis aliàs factæ 2. Septembris 1679. Ord. Min. S. Franciſci de Obſervantia. Die 11. Julii 1693.

Exempl. Authent. in Arch. Gener. Ord. Armario *S. Rit. Congregatio.*

In Ordine noſtro Rubricam 36. Breviarii de Antiphona B. V. Mariæ locū non habere, ſed Antiphonas finales ante Lytanias pro principio Orationis mentalis dicendas eſſe declaratur.

ORDINIS CAPUCINORUM.

QUæſitum fuit à Sac. Rit. Congregatione An Rubrica 36. Breviarii Romani de Antiph. Beatæ Mariæ *num.* 3., in qua habetur, quod nunquam dicantur poſt aliquam horam, quando ſubſequuntur cum Officio diei Officium Defunctorum, vel ſeptem Pſalmi Pœnitentiales, aut Lytaniæ, habeat locum etiam, quando à PP. Capucinis poſt completas Laudes Matutini, dicuntur Lytaniæ, non pro fine Officii, ſed ſpecificè pro præludio, & principio Orationis mentalis ſubſequentis?

Et Sac. Rit. Congregatio reſpondit in caſu propoſito Rubricam prædictam 36. *n.* 3. non habere locum, & Antiphonas finales dicendas eſſe ante Lytanias, quæ dicuntur pro principio orationis mentalis, & ita declaravit Die IX. Iulii 1695.

Autograph. in Secret. Congregat. menſis & anni prædict. pag. 306. *à tergo, de quo exemp. Auth. in Arch. gen. Ord.* Armario *S. Rit. Congregatio.*

Calicem in fine Miſſæ velo in anteriore parte cooperiendum, & Lectionem nonam feſti ſimplicis ſine titulo Sancti, ſeu Sanctorum legendam eſſe reſpondetur.

PRAGEN.

FRater Adamus Turtenſis, Ordinis Capucinorum Civitatis Pragen. humiliter Sac. Rituum Congregationi ſupplicavit pro declaratione infraſcriptorum dubiorum.

Primò. Utrum Calix in fine Miſſæ debeat totus velari in parte anteriori, prout ab initio Miſſæ?

Secundò. Utrum Lectio Feſti ſimplicis, adhibita pro nona Lectione in Officio Divino, debeat legi cum titulo v.g. Nona Lectio pro SS. Coſma, & Damiano.

Et Sacra eadem Rituum Congregatio reſpondit.

Ad primum. Ante verſiculum, quod dicitur Communio, cooperiendum velo Calicem

licem in anteriori parte, prout ante Confeſſionem.

Ad ſecundum. Sine Titulo.

Et ita declaravit die 1. Martii 1698.

Ex Regeſt. Secret. S. Congreg. menſ. & anni prædict. pag. 279.

Dubia de translatione feſtorum ad annum ſequentem; de concurſu feſti dup. min. SS. Angelorum Cuſtodum cum feſto pariter dup. m. Sanctæ Virginis non Martyris; de tranſlatione feſti Eccleſiæ univerſalis, & alterius Ordinis Minorum, æqualis, & inæqualis ritûs; de Commemoratione S. Dominici, S. P. Franciſci; ac de Officiis votivis per annum reſolvuntur.

ORDINIS CAPUCINORUM.

NOn minus ad paccandas Religioſorum ſuorum conſcientias, quàm ad perſolvendas debito ritu Divinas Laudes, Fratre Franciſco Maria ab Aretio, Procuratore & Commiſſario Generali Capucinorum, nomine ſuo, ac Definitorii Generalis ſuæ Religionis humiliter Sac. Rituum Congregationi ſupplicante declarari infraſcripta dubia.

Primò. Cum ſæpe contingat aliqua Officia unius anni non poſſe in eodem celebrari, an liceat anno proximè ſequenti perſolvi?

Secundò. An concurrente feſto dup. min. Sanctorum Angelorum Cuſtodum, cum feſto dup. min. Sanctæ Virginis non Martyris, ſit faciendum in ſecundis Veſperis Sanctorum Angelorum, à Capitulo de Sancta Virgine, vel ſimplex commemoratio?

Tertiò. Si incidat in eumdem diem duplex Officium novem Lectionum ritûs æqualis, unum Eccleſiæ univerſalis, aliud verò Ordinis Minorum, & ambo transferantur; quodnam ex duobus priùs debeat transferri? Quid verò dicendum, ſi ſint ritûs inæqualis, ut contingit die 12. Novembris, in qua occurrunt feſtum S. Martini Mart. & Pontif., quod eſt ſemiduplex, & feſtum Sancti Didaci, quod eſt duplex ſecundæ claſſis.

Quartò. An commemoratio de S. Dominico ex conceſſione fel. rec. Clementis Papæ X. facienda, quando ſit Officium de Sancto Franciſco, tunc ſolùm fieri debeat, quando de eo ſit ſemel in menſe, vel etiam in die feſto Sancti Franciſci, & per Octavam, necnon in feſto Sacrorum Stigmatum, & Translationis; Et econtra idem faciendum ſit de S. Franciſco in feſto, & Octava Sancti Dominici, &, ſi immediatè, vel poſt alias commemorationes Sanctorum, etiam feriæ, & ſimplicis?

Quintò. An in Officiis per annum ſemel in menſe recitandis de SS. Bonaventura, Antonio Patavino, & Clara, ſervandus ſit ordo conceſſionis, vel potiùs eorumdem Dignitatis?

Sacra eadem Rituum Congregatio, exquiſito ſuper eiſdem priùs Voto Magiſtri Cæremoniarum, ab Eminentiſs. & Reverendiſs. DD. Cardinalibus Colloredo, Ponente, & Petruccio juxta præſcriptum ejuſdem Sacræ Congregationis approbato, reſpondit.

Ad primum. Transferri poſſe.

Ad ſecundum. Secundas Veſperas Sanctorum Angelorum, cum ſequenti duplici minori, eſſe dimidiandas.

Ad tertium, & ad primam partem. Officium, quod ab Eccleſia univerſali celebratur, priùs perſolvendum. Ad ſecundam, Particulare alteri univerſali eſſe poſthabendum. Ad tertiam. Feſta particularia majoris ritûs, minori præferenda eſſe, etiamſi in Kalendario pro univerſali Eccleſia deſcripta.

Ad quartum. Quatenus verificetur aſſertum Decretum, habere tantùm locum in Officio S. Franciſci, quod ſemel in menſe recitatur poſt alias commemorationes.

Ad quintum. Non eſſe attendendum ordinem Dignitatis. Et ita declaravit die 27. Septembris 1698.

Exempl. Auth. in Arch. Gen. Ord. Armario *S. Rit. Congr.*

N O T A.

ALiud jam circa primum à Sac. Rituum Congregatione generaliter diſpoſitum eſſe exhibebit Decretum ſub 8. Martii 1738. emanatum, & infra in Ordine ſuo Chronologico extendendum.

In tertio quoad partem = *particulare alteri univerſali eſſe poſtponendum* = relato ad Decretum ſupra *pag.* 9. *col.* 1. poſitum, contradictionem latère, in ſuperficiali paret aſpectu. Eâ tamen, quâ P. Cavalieri pollet, & quâ obſcuritatem in hujuſmodi Decretis aliquando obviam

obviam dilucidat, perſpicaciâ, utrumque Decretum conciliat. Pro quo *tom. 2. Commentar. pag. mihi* 330. *& ſeq.* ſupponit, quod aliquando Sancti quidam ceu proprii aut particulares in Provinciis, Diœceſibus, Locis, aut Religionibus colantur, factique ſint vel ortu, vel occubitu, vel longiore incolatu, vel Apoſtolico labore, vel ſignis, vel prodigiis, in iis juxta præclara Theodoreti *lib. 8. Græc. affect.* verba *Urbium Custodes, ac Locorum Præſides, hominum Duces, Principes, ac Propugnatores, per quos à nobis infortunia avertuntur, proculque arcentur, quæ à Dæmonibus inferuntur, mala*: & proinde populus quoque erga eos peculiaris devotionis feratur affectu. Ex quo concludit = *Hujuſce igitur ſpecialis vi attinentiæ, affectûs, & connaturalis ſolemnitatis, & celebritatis, qua deſtituuntur Sancti Kalendarii univerſalis, illis credita meritò fuit favorabilis Rubrica de transl. feſt. num.6., quæ in paritate ritûs, & dignitatis ſolemnius præfert Officium* = *fiat de ſolemniori, & quæ minoris ſolemnitatis ſunt, transferantur*; Et in fine repetit = *Congruum eſt, ut* (Sancti particulares) *inibi tanquam ſolemniores illis de Eccleſia univerſali præferantur*. Inde Decretum, ſeu reſolutio tertia quoad partem illam = *particulare alteri univerſali eſt poſtponendum* = intelligi oportet cum conditione, ſi particulare non habeat ſolemnitatem majorem, in prædictis prærogativis fundatam. Quod & ipſa S. Rituum Congregatio confirmavit Decretis 23. Junii 1736. *in Einſidlen.*, & 16. Februar. 1737. *in Mechlinen.* editis, ac aliis.

Circa quintum, quod ordo Dignitatis in officiis votivis non ſit attendendus, idem Cavalieri *tom. 2. Comment. fol.* 283. mentem Sacræ Congregationis ita explicat: *non eſſe ſervandum ordinem dignitatis, cenſuit Congregatio, de neceſſitate, non tamen quod liberum non ſit ordinem dignitatis ſervare, vel non ſervare.*

Lampadem intra- & ante Altare Sanctiſſimi Sacramenti, excluſâ omni conſuetudine contraria, ſemper accenſam retineri ſancitur.

ORDINIS CAPUCINORUM.

EXpoſito humiliter Sac. Rit. Congregationi per Procuratorem Generalem Ordinis Capucinorum, in nonnullis Provinciis, in quibus Chori Eccleſiarum ſuæ Religionis ſupra valvas earumdem Eccleſiarum diametraliter Altari Sanctiſſimæ Euchariſtiæ oppoſitas exiſtunt, conſuetudinem obrepſiſſe, in iiſdem Choris tempore nocturno, tam ad lumen afficiendum Altari Sanctiſſimi Sacramenti, quàm Dormitorio, unicam Lampadem in arcellula ex tela conſtructa retinendi, ex qua quidem ſituatione Lampadis, cum ex maxima diſtantia Chori ab Altari Sanctiſſimi Sacramenti, hoc nihil, vel puſillum luminis recipiat, Sac. Rituum Congregationi ſupplicavit declarare.

An in Eccleſiis ſuæ Religionis prædictis, juxta recenſitam conſuetudinem retentio Lampadis ante Altare Sanctiſſimi Sacramenti nocturno tempore, modo ſuperiùs expreſſo ſufficiat, vel potiùs ſit retinenda Lampas intra, & ante Altare Sanctiſſimi Sacramenti ſemper accenſa, prout de die retinetur?

Et Sac. eadem Rit. Congregatio reſpondit: Negativè, & omnino Lampadem eſſe retinendam intra, & ante Altare Sanctiſſimi Sacramenti, ut continuò ardeat. Et ita decrevit, & ſervari mandavit. Die 22. Auguſti 1699.

Ex Regeſto Secret. Sac. Congr. menſ. & anni prædict. pag. 97. à tergo.

Nona Lectio, & Oratio in vigilia Sancti P. Franciſci approbatur.

Die 3. Octobris

IN VIGILIA S. FRANCISCI CONF.

NONA LECTIO.

Lectio Sancti Evangelii ſecundùm Mathæum.

IN illo tempore dixit Ieſus Diſcipulis ſuis: Si quis vult poſt me venire, abneget ſemetipſum &c.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Quia Dominus, ac Redemptor noſter novus homo &c.

Ad *Benedictus* Antiph. & Verſ. de feria occurrente.

Oratio. Domine Ieſu Chriſte, qui frigeſcente mundo &c.

Supraſcriptam nonam Lectionem cum Oratione, ad demiſiſſimas preces P. Procuratoris Generalis Ordinis Capucinorum ab Emi-

Eminentiſſimo & Reverendiſſimo D. Cardinale Colloredo relatam, Sac. Rit. Congregatio gratiam, aliàs toti Ordini Minorum Obſervantium S. Franciſci factam benignè extendendo, à toto etiam Ordine Capucinorum ſingulis annis in vigilia S. Franciſci die tertia Octobris cum commemoratione ejuſdem tam in Officio, quàm in Miſſa recitari poſſe cenſuit Die 16. Septemb. 1702.

Exempl. Authent. in Arch. Gen. Ordinis Armario *S. Rit. Congr.*

Cruces Altarium ſeu Proceſſionum ex præcepto non benedici debere, & proin ſimplicem Sacerdotem eas benedicere poſſe declaratur.

URBIS.

FRatre Ioſepho Maria à Turribus, Ordinis Capucinorum, ſupplicante demiſsè Sac. Rit. Congregationi declarari.

An Cruces Altarium, ſeu Proceſſionum ſint benedicendæ de præcepto, &

An, ſi non ſint de præcepto, poſſit ſimplex Sacerdos eas benedicere privatè, & non ſolemnitèr?

Sacra eadem Rit. Congregatio cenſuit reſpondendum:

Ad primum. Negativè.

Ad ſecundum. Affirmativè. Et ita declaravit die 12. Iulii 1704.

*Ex Regeſto Secret. S. Congr. menſis & ann. præd. fol.*826.

Dubia à Capucinis Galliæ de Antiphona *Ave Regina Cælorum* ſecunda die Februarii; de feſto Annunciationis; de Dominicis Septuageſimæ, Sexageſimæ vel Quinquageſimæ; Patrono loci; feſto S. Marci; de digniore ex Clero, & celebrante in diebus Purificationis, Cinerum,& Palmarum; de S.Hoſtia feria 6.in Cœna Domini,ac Miſſa Conventuali &c.reſolvuntur.

ORD. CAPUC. GALLIÆ.

EX parte Capucinorum Galliæ infraſcripta dubia declarari S. Rit. Congregationi demiſsè ſupplicatum fuit:

Primum. An, cum ex decreto Sac. Rit. Congregationis 11. *Januarii* 1681. dicenda ſit Antiphona Beatæ Virginis *Ave Regina Cælorum*, cum ℣. *Dignare me &c.* in fine Completorii ſecundæ diei Februarii, licèt transferatur Officium Purificationis ejuſdem B. V. Ita ſimiliter, licèt nondum recitatum ſit Officium Purificationis, dici tamen debeant in ſuffragiis, quando fit de Officio ſemiduplici, vel ſimplici ℣. *Ora pro nobis ſancta Dei Genitrix*, cum oratione: *Concede nos famulos &c.* Et in Miſſa ſecunda oratio: *A' cunctis*, tertia ad libitum?

Secundum. An tranſlato Officio Annuntiationis B. M., de quo poteſt fieri quinta die Aprilis,omiſſo Officio ad libitum S. Vincentii Ferrerii hac die occurrentis, ſatiùs ſit celebrari Officium Annunciationis, vel hac die, vel die ſequenti, ut non omittatur Officium S. Vincentii? Et ſi hoc ultimum ſatiùs judicetur, An in Diœceſibus, in quibus celebratur quinta die Aprilis Officium tranſlatum Annuntiationis B. M. cum feriatione diei, in quam transfertur, ſatiùs ſit & nos illud celebrare hac die, omiſſo Officio ad libitum S. Vincentii Ferrerii, in gratiam Populorum, qui ad noſtras Eccleſias accedunt audituri Miſſam, & Officium de Myſterio Annuntiationis?

Et inde etiam, An tranſalto eodem Officio Annuntiationis juxta Romanas Rubricas in quartam diem Aprilis, debeamus tamen, vel poſſimus illud differre in ſequentem diem quintam Aprilis, in Diœceſibus, in quibus tunc transfertur cum feriatione in hanc diem, ob feſtum S. Ambroſii, quod celebratur quarta Aprilis, propria ipſius obitûs die?

Tertium. An in Diœceſibus, in quibus in Dominicis Septuageſimæ, Sexageſimæ, vel Quinquageſimæ fit de Officio Purificationis Beatiſſimæ Virginis, in his Dominicis occurrentibus debeamus,vel poſſimus iis diebus recitare Officium cum ſola commemoratione, & 9. lectione Dominicæ in gratiam Populorum ad noſtras Eccleſias accedentium?

Quartum. An ſub nomine Patroni loci, de quo juxta Bullam Gregotii XIII. tenemur recitare Officium ſub ritu duplici primæ Claſſis, veniat etiam Patronus Parochiæ, in qua commoramur? Et, ſi ſub hoc nomine comprehendatur, An, ubi Eccleſia dedicata eſt in memoriam, & honorem Plagarum Ieſu Chriſti, vel Dolorum B. V., debeamus de his recitare Officium, cum de his nullum extet in Breviario Romano?

Quintum. An in Diœceſibus, in quibus feſto S. Marci occurrente per octavam Paſchæ, vel in Dominica, Lytaniæ transferan-

rantur cum abſtinentia poſt Octavam, vel poſt Dominicam debeamus hæc obſervare?

Sextum. An Dignior è Clero, à quo Celebrans in diebus Purificationis, Cinerum, & Palmarum, recipit Candelam, Cineres, Palmam &c. debeat accedere ad Altare cum vel ſine ſtola? Et, ſi ſine ſtola, an ipſe debeat genuflexus, ſicut alii, vel ſtans inclinatus recipere candelam, cineres, palmam à Celebrante, & oſculari manum Celebrantis porrigentis candelam, palmam?

Septimum. An toleranda ſit conſuetudo quorumdam, qui contra quod præſcribitur in Miſſali, exponunt patenter hoſtiam conſecratam reſervandam à feria quinta in Cœna Domini, uſque ad ipſius conſumptionem in feria ſexta Paraſceve?

Octavum. An poſtremò poſſit omitti in Choro Antiphona Beatiſſimæ Virginis in fine Officii, licèt immediatè ſequatur Miſſa, quam apud nos Capucinos vocamus Conventualem, quæ tamen juxta Rubricas Miſſalis *tit.3. num.1. & 2.* & *tit. 15. num. 2.* cum non cantetur à Choro, ſed ſubmiſsè recitetur à Celebrante, verè Conventualis dici non poteſt, nec pars Officii antecedentis? Secundò. Cum non verè Conventualis ſit talis Miſſa, nec ſolemnis, licèt in feſtis ſecundæ claſſis celebretur cum incenſo, quia non celebratur cum aliis cœremoniis, & Miniſtris ad Miſſam ſolemnem requiſitis, ut patet ex Ritibus Miſſæ ſolemnis in Miſſali, An in ea, in feſtis ſecundæ claſſis poſſit omitti commemoratio ſimplicis eodem die occurrentis, cujus omiſſio præſcribitur à Rubrica Miſſalis *tit.7. num.1.* in Miſſa tantùm ſolemni?

Et Sac. Rit. eadem Congregatio referente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo D. Cardinali Colloredo reſpondendum cenſuit:

Ad primum. Affirmativè.

Ad ſecundum. Quando transfertur ſolum Officium, & non ſolemnitas, tunc poteſt fieri de Sancto ad libitum occurrente.

Ad tertium. Negativè.

Ad quartum. Negativè.

Ad quintum. Quoad primam partem, quoad Lytanias & Proceſſionem, ſervetur Rubrica particularis Miſſalis in feſto S. Marci, quoad ſecundam partem ſervetur conſuetudo loci.

Ad ſextum. Quoad primam partem, ſine ſtola; quoad ſecundam, cum genuflexione, & cum oſculo manûs.

Ad ſeptimum. Servandam omnino Rubricam Miſſalis.

Ad octavum. Quoad primam partem circa Antiphonam finalem ſervetur *Rubrica 36. num.3.*

Circa Miſſam, habenda eſt tamquam Conventualis: Quoad ſecundam partem, proviſum in prima parte, & ſervetur rubrica Miſsalis in dubio allegata *tit.7. num.1.*

Et ita declaravit. Die 14. Febr. 1705.

Ex Regeſto Secret. S. Congr. menſ. & anni prædict. fol. 7. 8. 9.

Officium de S. Juſtina Virg. & Mart. quoad Lectiones ad Fratres Conventûs Civitatis Utinen. extenditur.

UTINEN.

RElatis ab Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinale Colloredo in Sac. Rit. Congregatione enixis precibus PP. Capucinorum Conventûs S. Juſtinæ Virginis, & Martyris Civitatis Utini pro extenſione Officii, & Miſſæ de Sancta prædicta, aliàs pro Eccleſia, & Diœceſi Patavina conceſſorum demiſsè ſupplicantium, Sac. Rituum eadem Congregatio petitam extenſionem quoad Lectiones tantùm Oratoribus benignè indulſit, atque conceſſit. Die 24. April. 1706.

Ex Reg. Secret. S. Congr. menſ. & anni prædict. fol. 160.

Dubia alia de celebrante Miſſam de uno Martyre &c. de feſto titulari S. Mariæ Angelorum; de occurſu ejuſdem Evangelii; de feſto Apparitionis Sancti Michaëlis Archangeli; de duobus feſtis translatis &c. de Officiis, Miſſis Defunctorum, & de Indulgentiis reſolvuntur.

PARISIEN.

FRatre Humile Franciſco Pariſienſi, Ordinis Capucinorum in Gallia pro declaratione infraſcriptorum dubiorum Sacr. Rituum Congregationi demiſsè ſupplicante.

1. An Sacerdos ſatisfaciat onori celebrandi Miſsas de uno Sancto Martyre, cujus inſignes, & approbatæ Reliquiæ aſservantur religioſiſſimè, & publico Fidelium cultui expoſitæ, ſed de quo, ſaltem nominatim, Miſſam celebrare non licet, cum ejus nomen non legatur in Martyrologio Romano: Si Sacerdos iſte celebret Miſsas de Martyribus generatim, & indiſtinctè, ſumendo Miſsas de communi plurium Martyrum, ſuppreſſis nomi-

minibus quorumcunque Martyrum in orationibus? Sin autem hoc probetur, quæritur, quid agendum iſti Sacerdoti in his caſibus?

2. An Titularis Eccleſiarum Dedicatarum ſub titulo S. Mariæ Angelorum, id eſt, Beatiſſimæ Virginis, ut Dominæ, & Reginæ Angelorum, non ſit Aſſumptio ejuſdem Beatiſſimæ Virginis, in qua, ut Domina, & Regina Angelorum ſupra omnes eorum choros exaltata eſt; Sin ita ſit, quæritur, undenam ſumendum Officium de Beatiſſima Virgine ſub iſto titulo, & quandonam perſolvendum?

3. An in Ordine Fratrum Minorum quædam Eccleſiæ dedicatæ ſub titulo S. Mariæ Angelorum, ideſt, in memoriam miraculoſæ Apparitionis Domini Noſtri Ieſu Chriſti, ac Beatiſſimæ Virginis cum ingenti multitudine Angelorum Beato Franciſco in Eccleſia S. Mariæ Angelorum, primaria univerſi ſui Ordinis, rectè perſolvant Officium de hocce ſuo Titulari, recitando ſecunda die Auguſti cum toto hoc Ordine Officium Dedicationis hujuſce primariæ Eccleſiæ de Communi Dedicationis cum lectionibus propriis in ſecundo Nocturno de iſta miraculoſa Apparitione? Sin ita videatur, quæritur, undenam ſumendum Officium de hocce Titulari, & quandonam celebrandum?

4. An in Ordine etiam Fratrum Minorum quædam Eccleſiæ dedicatæ ſecunda die Auguſti, ſicut primaria ſui Ordinis Eccleſia, poſſint hacce eadem die unoque Officio utramque ſimul Dedicationem celebrare, & in ſecundo Nocturno recitare lectiones, quæ in Officio Dedicationis primariæ Eccleſiæ leguntur de præfata miraculoſa Apparitione?

5. An occurrente eodem Evangelio Vigiliæ omnium Sanctorum, & Officii Sanctorum Coſmæ, & Damiani in hanc Vigiliam transferrendi, ſufficiat in hoc caſu ſola commemoratio Vigiliæ ſine nona lectione de ea? Vel, an alterutrius mutandum Evangelium, & cujuſnam, cum utrique aptè conveniat? Et ſi Vigiliæ mutandum foret, undenam ſumendum? Item, an non in hac occurrentia dicenda ſit in Miſſa iſtorum Sanctorum tertia oratio de Spiritu Sancto, quæ eſt ſecunda Miſſæ hujus Vigiliæ, non verò tertia oratio *A' cunctis*, cum in hac fieret etiam omnium Sanctorum memoria jam immediatè antè facta in oratione pro commemoratione Vigiliæ?

6. An, ſicut ex Decreto Sacr. Congregationis 1685. 24. Novembris dividendæ ſunt ſecundæ Veſperæ Officii dup. min. Sanctorum Angelorum Cuſtodum cum primis veſperis Officii ſequentis duplicis, etiam minoris de una Sancta Virgine, ita etiam in pari concurrentia Officii duplicis majoris Apparitionis S. Michaëlis Archangeli cum Officio etiam dup. majoris de uno Sancto Confeſſore dividendæ ſint Veſperæ? Vel, an potiùs ſola commemoratio ſequentis, juxta Rubricam generalem *tit.* XI. *num.* 2. cujus hoc Decretum videtur tantùm exceptio firmans Rubricam, Ideoque ſemper extet in Breviariis, ut in aliis concurrentiis obſervetur?

7. An ex duobus Feſtis translatis æqualis Solemnitatis poſſit priori extra totam ſuam octavam translato præferri poſteriùs translatum, eò quod de hoc ultimo poſſet fieri Officium, vel in aliqua die infra ſuam octavam, vel in ipſius die octava? Vel, an potiùs recitandum priùs ſit Officium de priori translato, juxta decreta Sac. Congregationis 1696. 22. Decembris, ad firmandam Rubricam de translatione Feſtorum *num.* 7.

8. An in Officio Defunctorum in die obitûs dicenda ſit etiam pro Sacerdote Defuncto oratio communis *Abſolve quæſumus Domine*, vel an oratio: *Deus, qui inter Apoſtolicos Sacerdotes*? Cum hæc reſpectivè communis ſit pro Epiſcopis, & Sacerdotibus, & in Cœremoniali Epiſcoporum notetur dicenda in Officio Defunctorum in die obitûs Epiſcopi? Item, an in hoc Officio, & Miſſa in die obitûs pro Patre vel Matre Celebrantis, dicenda ſit ab ipſo Celebrante oratio, *Deus, qui nos Patrem & Matrem honorare*? vel dicenda ſit in Officio oratio, *Abſolve quæſumus Domine*: Et in Miſſa, *Deus cui proprium eſt miſereri*?

9. An in Miſſis pro anima in Purgatorio magis derelicta, vel graviores pœnas ſubeunte, aut diuturniores ſubitura, vel citiùs à Purgatorio liberanda, dici poſſint cum ſpeciali intentione pro hac anima orationes, quæ leguntur in Miſſali pro pluribus Defunctis? Non extant enim in Miſſali ſpeciales orationes pro iſtis ſingillatim animabus, & an viri, aut fœminæ ſit iſta anima, ignoratur?

10. An Fratres Minores in ſuis Eccleſiis, & Fratres, & Sorores Sæculares Tertii Ordinis S. Franciſci in ſuis Cappellis promereri poſſint Indulgentias à Summo Pontifice non pro ipſis tantùm, ſed pro omnibus generatim, & indiſtinctè conceſſas, & quibuſdam diebus in iſtis Eccleſiis, vel Cappellis aſſignatas, licèt non viſæ ſint ab Epiſcopo? Et ſi hoc daretur, an in iſtis caſibus titulus harum Indulgentiarum poſſit iis diebus, quibus aſſignatæ ſunt, exponi publicè non extra, ſed intra has Eccleſias, vel Cappellas?

Eadem Sac. Rit. Congregatio referente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Dom. Car-

dinale Sancti Clementis reſpondit:

Ad 1. Non licere præfatum onus ſuſcipere, ſed ſervandum omnino decretum Sac. Congregationis XI. Auguſti 1691., & pro ſatisfactione oneris jam ſuſcepti celebrent Miſſam currentem cum applicatione Sacrificii ad mentem Benefactoris.

Ad 2. & 3. Pro meliori informatione.

Ad 4. Negativè.

Ad 5. Juxta votum, nempe quoad primam partem, non immutandum, & recitandum Evangelium, & reſpectivè Homiliam omnium Sanctorum; Et quoad ſecundam partem, recitandam eſſe orationem Vigiliæ, & tertiam *A cunctis*.

Ad 6. Detur Decretum in Gerunden. 12. Iulii 1704.

Ad 7. Servandum Decretum Sac. Congregationis.

Ad 8. Serventur Rubricæ, & Rituale Romanum.

Ad 9. Relata.

Ad 10. Negativè, ſed Indulgentias eſſe legitimè publicandas ad formam Concilii.

Et ita declaravit, & ſervari mandavit. Die 18. Septembris 1706.

Ex Regeſto Secret. S. Congr. menſ. & anni præd. pag. 206. 207. 208.

Ad dubia in priore ſolio non reſoluta reſpondetur.

PARISIEN.

PRopoſitis ab Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinale S. Clementis die 18. Septembris 1706. ad inſtantiam Fratris Humilis Franciſci Pariſini ex Provincia, & Majori Conventu Pariſienſi, Ordinis Minorum Capucinorum, quampluribus dubiis, Cum Sac. Rit. Congregatio ſuper ſecundo, & tertio reſcribendum cenſuerit pro meliori informatione, revocatis impræſentiarùm ad trutinam prædictis dubiis, non reſolutis, nempe

Secundum. An Titularis Eccleſiarum dedicatarum ſub titulo Sanctæ Mariæ Angelorum, id eſt, Beatiſſimæ Virginis, ut Dominæ, & Reginæ Angelorum, non ſit Aſſumptio ejuſdem Beatiſſimæ Virginis, in qua ut Domina, & Regina Angelorum ſupra omnes eorum choros exaltata eſt? Sin ita ſit, quæritur, undenam ſumendum ſit Officium de Beatiſſima Virgine ſub illo titulo, & quandonam perſolvendum?

Et tertium. An in Ordine Fratrum Minorum quædam Eccleſiæ dedicatæ ſub titulo S. Mariæ Angelorum, id eſt, in memoriam miraculoſæ Apparitionis Domini Noſtri Ieſu Chriſti, ac Beatiſſimæ Virginis cum ingenti multitudine Angelorum B. Franciſco in Eccleſia S. Mariæ Angelorum Primaria univerſi hujus Ordinis, rectè perſolvant Officium de hocce ſuo Titulari, recitando ſecunda die Auguſti cum toto hoc Ordine Officium Dedicationis cum lectionibus propriis in ſecundo Nocturno de illa miraculoſa Apparitione? Sin ita videatur; Quæritur, undenam ſumendum Officium de hocce Titulari, & quandonam celebrandum?

Eadem Sac. Congregatio eodem Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali S. Clementis referente reſpondit:

Ad ſecundum. Celebrandum feſtum Sanctæ Mariæ Angelorum in die Aſſumptionis cum octava ejuſdem.

Ad tertium. Proviſum in ſecundo.

Et ita declaravit. Die 14. Maji 1707.

Ex Regeſto Secret. S. Congr. menſ. & anni prædict. fol. 44.

Dubia de feſtis Patronorum, anticipatione Officii Annuntiationis B. V., ac S. Joſephi, de commemoratione omnium Fidelium Defunctorum cadente in Dominicam, de Patrono Eccleſiæ Parochialis, de prima die feſtorum translatorum, de Monialibus Tertiariis Capucinis, ac duorum feſtorum occurſu reſolvuntur.

ORDIN. CAPUC. PROVINCIÆ LEODIENSIS.

FRater Martinus ex Provincia, & Conventu Leodienſi, Ordinis Capucinorum infraſcripta dubia declarare Sac. Rit. Congregationi demiſsè ſupplicavit.

In Urbe Stabuletenſi Clerus Sæcularis facit Officium duplex primæ claſſis cum octava 20. Ianuarii de S. Sebaſtiano Protectore Civitatis. Item etiam ſecunda Septembris de S. Remaclo Epiſcopo, totius Patriæ Patrono Principali; Ac inſuper 17. Septembris de S. Lamberto Martyre, qui eſt Patronus Principalis totius Diœceſis Eccleſiæ Cathedralis, quæritur, An Officium de dictis Patronis debitè fiat ſub eo ritu, &, an poſſint Regulares eadem Officia celebrare ſub eodem ritu ſecluſâ octavâ?

Secundum. In Diœceſi Leodienſi ex ſtatuto Diœceſano, & conſuetudine immemo-

morabili, quando feſtum Annuntiationis B.M. V 25 Mart. incidit in hebdomadam ſanctam, ſolet præfatum feſtum unà cum Officio anticipari ad Sabbatum præcedens, etiam quovis alio feſto impeditum, quod & fieri (ſed non ita pridem) conſtitutum eſt, & conſuevit de feſto, & Officio S. Ioſephi 19. Martii, & hinc quæritur, an Regulares, & qui ſequuntur ritum Romanum, poſſint in dicta anticipatione tam quoad Officium, quàm quoad feſtum ſe aliis conformare, prout hactenus ſemper fecerunt?

Tertium. Uſitatum eſt etiam in Urbe Leodienſi ex ſtatuto, & conſuetudine immemorabili ſemper facere commemorationem omnium Fidelium Defunctorum, die 2. Novembris, quamvis hæc incidat in Dominicam, quia ſequens dies eſt impedita per feſtum S. Huberti Epiſcopi, qui eſt Protector Civitatis, & feſtum præcepti. Unde quæritur, An liceat Regularibus, & aliis, qui ſequuntur ritum Romanum, Officium, & Miſſam Defunctorum celebrare in Dominica, prout ſemper fecerunt, quotieſcumque caſus propoſitus contigit?

Quartum. Solent Capucini Conventûs Leodienſis ex conſuetudine, pluſquam centum annorum, facere Officium duplex majus de S. Servatio Epiſcopo 13. Maji, quia eſt Patronus Principalis Parochiæ, in qua morantur, & eſt feſtum Devotionis in Populo, quæritur, an liceat prædictis Officium illud ſub eo ritu continuare, ac etiam tranferre in alium diem, dum contingit ab alio majori feſto impediri?

Quintum. In Rubricis particularibus novi Breviarii Franciſcani, pro Fratribus Min. de Obſervantia editi, anno 1696., extat ſpecialis Conſtitutio, num. 15. dictarum rubricarum his verbis expreſſa: = *Quando autem plura officia de praecepto eadem die in aliquibus locis ita fixè occurrant, ut translatio alicujus, ſeu aliquorum ſit perpetua, tunc prima dies proximè non impedita aſſignata cenſeatur in perpetuum pro die propria feſti translati reſpectivè* =. An hæc rubrica poſſit in uſum deduci ab aliis alterius Congregationis Regularibus, ita ut cenſeri poſsit ab illis feſta perpetuò transferenda, fixa eſſe in perpetuum ad primam diem non impeditam?

Sextum. Frequentes ſunt in his Regionibus Regulares Congregationes Monialium Tertii Ordinis S. Franciſci, quæ vulgò Pœnitentes Capucinæ nuncupantur, quia Conſtitutiones Regulares amplexæ ſunt Conſtitutionibus noſtris omnino conformes, & Habitum noſtro conſimilem deferunt ſine calceamentis, ſuntque Ordinariorum directioni ſubjectæ; Quæritur, An prædictæ Moniales non poſſint divina Officia perſolvere juxta Breviarium noſtrum, communicando gratiis Congregationi noſtræ conceſsis, quemadmodum illis communicant Moniales Capucinæ profitentes primam Regulam S. Claræ? à qua communicatione ſi forſan excludantur, ad illam benignè admitti humillimè poſtulant.

Et demum, cum in Conventu Ordinis Capucinorum Leodienſi, S. Michaëlis nuncupato, habeantur Reliquiæ inſignes Sanctorum Martyrum Trevirenſium, quorum memoria in Martyrologio Romano agitur ſexta Octobris, quæ dies cum ibidem ſit impedita per octavam S. Michaëlis propriæ Eccleſiæ Titularis, fiatque die ſequenti de S. Brunone, humiliter petitur pro congrua dictarum reliquiarum commemoratione, vel diem 17. Octobris, in qua occurrit ſemiduplex ad libitum, vel aliam diem proximam, Officio novem lectionum non impeditam, aſſignare.

Et Sacra Rituum eadem Congregatio referente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali S. Clementis reſpondit.

Ad primum. Dentur Decreta.
Ad ſecundum. Serventur Rubricæ.
Ad tertium. Negativè.
Ad quartum. Negativè.
Ad quintum. Negativè.
Ad ſextum. Negativè.

Et tandem commemorationem Martyrum Trevirenſium pro die 31. Octobris poſſe concedi cenſuit; Et ita decrevit, & declaravit, die 28. Auguſti 1706.

Ex Regeſt. Secret. S.Congr. menſ. & anni prædict. fol. 195. 196. 197.

Dubia à Provincia Leodienſi noviter propoſita reſolvuntur.

ORDIN. CAPUC. PROVINCIÆ LEODIENSIS.

Ex parte PP. Capucinorum Provinciæ Leodienſis pro aſſignatione dierum fixarum nonnullis feſtis Sanctorum, Sacr. Rit. Congregationi dimiſsè ſupplicatum fuit, prout in infraſcripto ſupplici libello.

Eminentiſſimis Sac. Rit. Congregationis Cardinalibus.

Cum placuerit EE. VV. die 28. *Auguſti* 1706. *ad dubia per nos Capucinos Conventûs, & Provinciæ Leodienſis in partibus Germaniæ propoſita, negativè reſpondendo declarare, nullatenus nobis eſſe licitum uti facultate,*

quæ

quæ in Rubricis particularibus PP. Obſervantium num.13. conceſſa habetur, ut, quando plura Officia de præcepto eadem die in aliquibus locis ita fixè occurrant, quod translatio alicujus, ſeu aliquorum ſit perpetua, tunc prima dies proxima non impedita aſſignata cenſeatur in perpetuum pro die propria feſti translati reſpectivè. Hinc iterum compellimur ab EE. VV. eâ, qua par eſt, humilitate ſupplicare, quatenus dignentur feſtis quibuſdam eadem die ſemper occurrentibus, & quorum proinde translatio debet apud nos eſſe perpetua, propriam, & fixam ſedem benignè aſſignare: ſunt autem ſequentia.

I. Die 13. Maji occurrit Trajecti Feſtum S. Servatii Epiſcopi, qui eſt Protector Civitatis cum feſto S. Petri Regalati, poteſtque dies immediatè ſequens pro ultimo aſſignari.

II. Die 10. Septembris occurrit Thudinii feſtum S. Theodardi Epiſcopi, & Martyris, qui eſt Protector Civitatis cum feſto S. Nicolai de Tolentino, ſuntque ab illa die reliquæ omnes impeditæ uſque ad 23. Septembris, quæ poſſet aſſignari pro ultimo.

III. Die 17. Septembris occurrit in tota Diœceſi Leodienſi feſtum S. Lamberti Epiſcopi, & Martyris, qui eſt Titularis Eccleſiæ Cathedralis, cum feſto SS. Stigmatum S. P. N. Franciſci, quod ſequenti die 18. ſemper celebratum fuit, quæ dies cum ſit iterum impedita per feſtum S. Thomæ de Villanova, placeat EE. VV. huic ultimo, quod eſt minoris ritûs, propriam diem aſſignare: Prima autem non impedita erit 26. ejuſdem menſis.

IV. Sexta Octobris occurrit Leodii Octava S. Michaëlis propriæ Eccleſiæ Titularis cum feſto S. Brunonis; & Stabuleti, ac Malmundarii occurrit feſtum S. Brunonis, cum feſto Sanctorum Martyrum Trevirenſium, de quibus habentur inſignes Reliquiæ, poſſuntque unum, & alterum ex prædictis feſtis in diem ſequentem figi.

V. Die 10. Octobris occurrit Malmundarii feſtum S. Gereonis Martyris, qui eſt Protector Civitatis, cum feſto S. Franciſci Borgiæ, & prima poſt illam dies vacua eſt 29. Novembris.

VI. Die 28. Octobris occurrit in Diœceſi Leodienſi Dedicatio Eccleſiæ Cathedralis cum feſto Sanctorum Apoſtolorum Simonis & Judæ, poteſtque uni, aut alteri ex illis dies ſequens aſſignari.

VII. Cum autem Dedicationes Eccleſiarum noſtræ Provinciæ diebus Dominicis, iiſque ut plurimùm valdè incongruis celebrentur; Nos infraſcripti Provincialis, & Definitores noſtri demiſsè ſupplicamus EE. VV., ut dignentur unam, & eandem diem aſſignare pro uniformi celebratione Dedicationis omnium Eccleſiarum hujuſce Provinciæ noſtræ Leodienſis, dies autem ad hoc convenientiſſima videtur, aut 26. Februarii, aut Dominica ſecunda poſt Paſcha.

In pluribus Diœceſibus Galliæ omnium fiunt Eccleſiarum Dedicationes eadem die, ut cum majori devotione, ſolemnitate, & uniformitate celebrentur, quam eamdem gratiam ab EE. VV. humiliter poſtulamus iiſdem de cauſis, pro Dedicationibus omnium Eccleſiarum noſtrorum Conventuum Provinciæ Leodienſis, ut nunquam omittatur hæc celebratio, ut non raro accidit, cum tempore, quo deberet celebrari Eccleſiæ alicujus Conventûs Dedicatio, ſæpe ſæpius fiant noſtræ mutationes capitulares, & ſic Religioſi tranſeuntes de Conventu, in quo proxima eſt Eccleſiæ Dedicatio, ad alium, in quo jam celebrata eſt, teneantur, ut ſe conformare poſſint aliis Religioſis in recitatione Officii, illud Dedicationis omittere hoc anno, quod advenientibus iiſdem mutationibus annis ſequentibus, ut poteſt fieri, ferè ſemper omittant.

VIII. Cum placuerit etiam EE. VV. eadem die 28. Auguſti 1706. ad dubium per nos propoſitum, An liceat Regularibus, & aliis, qui ſequuntur Ritum Romanum, Officium, & Miſſam Defunctorum celebrare in Dominica, prout ſemper fecerunt hucuſque juxta conſuetudinem immemorabilem Civitatis Leodienſis, in qua fit commemoratio omnium Fidelium Defunctorum die ſecunda Novembris, quamvis hæc incidat in Dominicam, quia ſequens dies eſt impedita per feſtum S. Huberti Epiſcopi, qui eſt Protector Civitatis, & feſtum præcepti, Reſpondere Negativè, hinc iterum compellimur ſupplicare EE. VV., quatenus dignentur declarare nobis, an poſſit, & debeat differre dicta dies commemorationis uſque ad ſextam diem ejuſdem menſis, cum diebus tertia, quarta, & quinta occurrant feſta, quorum Officia fiunt ſub ritu duplici, an verò poſſit, & debeat fieri die quarta, qua occurrit feſtum S. Caroli, quod non eſt de præcepto, quoties dicta dies commemorationis incidit in Dominicam, & hac die non poteſt celebrari, nec die tertia, ut ſupra dicitur, ſi hoc ultimum, tunc poſſet pro feſto S. Caroli aſſignari dies prima infra octavam Sanctorum omnium non impedita.

IX. Die 31. Octobris aſſignatâ noviſſimè ab EE. VV. pro die propria feſti Sanctorum Martyrum Trevirenſium, quorum habentur Reliquiæ inſignes in Eccleſia Conventûs noſtri Leodienſis, occurrit feſtum S. Wolfgangi Epiſcopi, cujus feſtum in tota

Ger-

Germania celebratur ſub ritu duplici, ſuntque ab illa die 31. Octobris reliquæ omnes impeditæ, uſque ad primam Decembris, quæ ſic poſſet ab EE. VV. pro die prædicta Sanctorum Martyrum Trevirenſium concedi.

Et eadem Sac. Rit. Congregatio, Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo D. Cardinali Sancti Clementis referente, Ad primum uſque ad octavum incluſivè reſpondit negativè; Ad nonum pro gratia. Die 19. Februarii 1707.

Ex Regeſt. Secret. S. Congr. menſ. & anni præd. fol. 16. à tergo.

In occurſu Titulari feſto Inventionis S. Crucis, & Dedicationis Eccleſiæ Conventûs Bononienſis Officium cum integris Veſperis de feſto Inventionis celebrari debere præſcribitur, & aliam diem (non ampliùs immutandam) pro feſto Dedicationis aſſignari, arbitrio Eminentiſſimi Archiepiſcopi remittitur.

BONONIENSIS.

Occurrentibus die tertia Maji in Eccleſia Fratrum Capucinorum Civitatis Bononiæ feſto Inventionis S. Crucis, quæ eſt titulus Eccleſiæ, & Dedicationis ejuſdem, petitum fuit ab eiſdem Fratribus Capucinis per Sacrorum Rituum Congregationem ſequentia dubia declarari:

Primum. An de Titulari (de Inventione ſcilicet S. Crucis) ſeu potiùs de Dedicatione Eccleſiæ occurrente eadem die celebrandum ſit Officium?

Secundum. De quonam debeant eſſe ſecundæ Veſperæ ipſa die tertia: de eo, de quo celebratum eſt Officium, vel potiùs de ſequenti, ſeu à Capitulo, vel cum ſola commemoratione de antecedenti, vel de ſequenti feſto?

Tertium. Ne ullum eorumdem duorum feſtorum tam ſolemnium privetur debito cultu: an ſatiùs ſit conſulere Emin. Ordinario pro aſſignanda alia Sede feſto Dedicationis, ut poſſit celebrari cum debita ſolemnitate & ejus Octava?

Et eadem Sacra Congregatio ad relationem Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini Cardinalis S. Clementis cenſuit reſpondendum.

Ad primum. Eſſe celebrandum Officium Inventionis S. Crucis cum integris Veſperis juxta Rubricam decimam Breviarii de concurrentia feſtorum *num.* 2.

Ad ſecundum. Jam proviſum.

Ad tertium. Arbitrio Eminen. Archiepiſcopi pro aſſignatione alterius diei nunquam inpoſterum immutandæ.

Et ita declaravit, & ſervari mandavit. Die 24. Novembris 1708.

Ex Regeſto Secret. S. Congr. menſ. & anni præd. fol. 165.

Dubia de Officio Martyris in concurſu Confeſſoris, aut Confeſſoris cum Virgine; de translatione feſti in diem non impeditam; de Officio Octavæ S. P. Franciſci cadentis in Dominicam SS. Roſarii; de Communione Sabbati Sancti, & de applicatione Miſſæ in die commemorationis omnium Fidelium Defunctorum reſolvuntur.

ORDIN. CAPUCINORUM.

Ex parte Fratris Franciſci à Neapoli infraſcripta dubia à Sacra Rituum Congregatione demiſsè declarari ſupplicatum fuit.

1. Supponunt nonnullæ Eccleſiæ (& hoc ex earum Kalendariis) Sanctos Martyres in concurrentia Officii duplicis cum Sancto Confeſſore debere habere Veſperas integras propter majorem dignitatem, & nobilitatem, quam habet Martyr præ Confeſſore, & hanc majorem dignitatem, & nobilitatem tribuunt etiam Confeſſori concurrenti cum Virgine, ſicque in concurrentiis, quæ poſſunt accidere, tribuentes ſemper integras Veſperas ei, quem putant digniorem, non aliter, ac fit in concurrentia Feſtorum Domini, Beatæ Virginis Mariæ, Angelorum, Apoſtolorum &c. Quæritur, an hæc major Dignitas interſit, & attendenda verè ſit inter Officia æqualis ritûs, ac ejuſdem ſolemnitatis, aut potius ſtandum ſit præſcriptioni Rubricæ Breviarii Romani de concurrentia Officii *num.* 2., quæ dicit: = *Regulariter fit à Capitulo de ſequenti &c.*

2. Cum nonnulla Officia Sanctorum propter perpetuam occurrentiam cum aliis Officiis majoris dignitatis, ſeu ſolemnitatis, ſeu ritûs perpetuam habeant translationem, & juxta Rubricam *de Translat. Feſt. num.* 6. in primam diem non impeditam ſemper trans-

transferenda ſint. Quæritur, an illa prima dies cenſenda ſit propria illius Translati ſedes perpetuò, juxta Gavant. *ſect.* 3. *cap.* 10. *num.* 15. Ita ut debeat de eo celebrari ſemper illa prima die, etiamſi occurrat transferri aliud Officium ejuſdem, vel ſuperioris ritûs?

3. Decrevit hæc Sacra Rituum Congregatio, ſub die 22. Ianuarii 1707. quod occurrentibus in Dominica infra octavam Nativitatis B. M. V. Officiis Sanctiſſimi Nominis ejuſdem B. M. V., & octavæ S. Roſæ Viterbien. Ordinis Minorum, transferatur primum in aliam diem, & in ea Dominica fiat de ſecundo, nempe de die octavæ &c. Quæritur, an idem ſit ſervandum cum Officio Sanctiſſimi Roſarii ejuſdem B.M.V., & octavâ S. Patris Franciſci ſi occurrant ſimul in Dominica ſecunda Octobris, propter translationem primi ad dictam ſecundam Dominicam juxta conceſſionem hujus Sacræ Rit. Congregationis, quando prima Dominica impeditur alio Officio majoris ritûs &c. nempe, An debeat in prædicta ſecunda Dominica recitari Officium diei octavæ Sancti P. Franciſci, & transferri in aliam diem, ſeu Dominicam Officium Sanctiſſimi Roſarii, quod in Regno Neapolitano celebratur, cum magno Populi concurſu?

4. An in die Sabbati Sancti, in qua unica tantùm Miſſa celebratur in Eccleſiis, juxta Decretum hujus Sacræ Congregationis &c. licitum ſit miniſtrare Fidelibus non infirmis Sacram Communionem?

5. An in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum licitum ſit applicare Miſſas in particulari ad libitum Celebrantis, & à petentibus eaſdem Miſſas eleemoſynam accipere, uti tenent nonnullæ Eccleſiæ, ſeu potiùs debeant applicari Miſſæ ſecundùm intentionem Sanctæ Matris Eccleſiæ pro omnibus Fidelibus Defunctis, licèt pro Miſſis dentur eleemoſynæ;

Et eadem Sac. Rit. Congregatio cenſuit reſpondendum.

Ad primum. Negativè.

Ad ſecundum. Negativè, & ſerventur Rubricæ generales.

Ad tertium. Negativè.

Ad quartum. Non propoſitum.

Ad quintum. Detur Decretum die 4. Aug. Dalmatiarum 1663. & ita declaravit, & ſervari mandavit. Die 14. Dec. 1709.

Ex Regeſto Secret. Sac. Congreg. menſis & anni prædict. pag. 91. 92.

N O T A.

Decretum, quod Sac. Congregatio ad dubium quintum pro reſolutione dari mandavit, fuit tenoris ſequentis: *In die commemorationis omnium Fidelium Defunctorum Sacrificia poſſunt à Sacerdotibus celebrantibus applicari ad libitum, ſcilicet, vel pro omnibus Fidelibus Defunctis, vel pro aliquibus tantùm*. Sac. Rit. Congregat. 4. Aug. 1663. in una Dalmatiarum.

Dubia de feſto ſemiduplici in Vigilia omnium Sanctorum; de ſemiduplici occurrente in Dominica infra Octavam non privilegiatam; & de antiphona Commemorationis &c. reſolvuntur.

Emi ac Rmi Domini.

Frater Victorius à Novellaria, Concionator Capucinus in Provincia Lombardiæ, de mandato ſuorum Superiorum incumbens rectæ directioni Kalendarii pro exacto cultu Divino in recitatione Officii Divini, ac Miſſa in eadem Provincia, cum inter Clerum tam Sæcularem, quàm Regularem ſuper infraſcriptis dubiis invenerit quot capita tot ſententias; ut rectiùs omnia dirigantur, & ad mentem Sanctæ Sedis, humillimè proponit EE. VV. dubia, ac eadem humilitate ſupplicat pro declaratione.

Primum. Si contingat fieri Officium de Feſto ſemiduplici in Vigilia omnium Sanctorum: Utrum, non obſtante commemoratione Vigiliæ, tunc dici debeant ſuffragia communia in Laudibus, & Oratio *A' cunctis* in Miſſa ejuſdem ſemiduplicis; An verò utraque ſint omittenda, & dicenda in Miſſa oratio *de Spiritu Sancto*?

Secundum. Utrum de ſemiduplici occurrente in Dominica infra octavam non privilegiatam, fieri debeat Officium die immediatè ſequenti non impedito, quamvis adſint alia feſta majoris ritûs priùs translata?

Tertium. Si pro facienda in Laudibus Commemoratione alicujus diei infra Octavam, ſumenda ſit antiphona ex eodem Communi, unde ſumpta eſt pro Officio: Quæritur, utrum in hoc caſu ſervanda ſit Rubrica generalis *de Commemorationibus num.* 8., ut ſcilicet ſumatur ex primis Veſperis; an verò ſumi debeat ex ſecundis Veſperis, ex

eo,

eo, quia dies infra octavam non habeat primas Veſperas?

Quartum. Cum ab hac Sacra Congregatione ſub die 12. Decembris *1626.* declaratum fuerit, dicendam eſſe Præfationem communem in Miſſa quatuor Temporum occurrentium in octava Nativitatis Beatiſſimæ Virginis: Quæritur, utrum eadem dicenda ſit etiam, quando occurrente feria quarta quatuor Temporum Decembris infra octavam Conceptionis ejuſdem Beatiſſimæ Mariæ Virginis, facienda ſit in Miſſa feriæ commemoratio de dicta octava? Et quænam erit tunc tertia oratio, utrum de Spiritu Sancto, an de Eccleſia, vel pro Papa?

Quintum. Utrum quinque, vel ſeptem orationes, quæ in Rubrica *de Orationibus num* 12.: conceduntur ad libitum pro Miſſis de feriis per annum, intelligantur etiam conceſſæ pro Miſſis Vigiliarum, quæ jejunantur?

Sextum. Cum apud quoſdam inoleverit conſuetudo miniſtrandi Sanctiſſimam Euchariſtiam in Miſſa poſt Communionem Celebrantis per eumdemmet Celebrantem permultis accedentibus, ex quo ſequitur interruptio ejuſdem Miſſæ per unum quadrans horæ, & aliquando etiam per majus, aliquando per minus ſpatium temporis, & hoc ſaltem bis in hebdomada: Quæritur, An talis interruptio Miſſæ ſit quid relevans, & conſuetudo licita?

Septimum. Cum *in una Congregationis Montis Coronæ* inter plura dubia propoſitum fuerit = XI. *An in Miſſis de Requiem Sacram liceat diſtribuere Euchariſtiam?* = Et hæc Sacra Congregatio die 22. Januarii 1701. reſponderit: Ad XI. *Omnino Negativè* = Quæritur, An hoc Decretum afficiat omnes, & pro ſemper, vel potiùs ii, qui non ſunt ex eadem Congregatione Montis Coronæ, poſſint ad eorum placitum, in Miſſis *de Requiem* diſtribuere Fidelibus accedentibus Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, præcipuè infra Octavam Defunctorum.

Pro Gratia &c. Quam Deus &c.

N O T A.

ANtequam Sac. Rituum Congregatio ad horum dubiorum reſolutionem procederet, requiſivit deſuper votum D. Juſtiniani Chiapponi, Sanctæ Sedis Cœremoniarum Magiſtri, quod ita dedit:

E M I N E N T I S S I M I   P A T R E S.

QUoad primum: Dubium hoc originem trahit ab Oratione Vigiliæ tam in Officio Ordinis Capucinorum, quàm in Miſſa; utpote quæ reſpicit ſolemnitatem Omnium Sanctorum, quorum Vigiliam celebrando, prævenimus glorioſa ſolemnia, quaſi non ſint recitanda Sanctorum ſuffragia, ſeu commemorationes communes in Officio ſemiduplici præſcripta, uti ſuperflua in particulari, cum in Oratione hujus vigiliæ omnium quodammodo Sanctorum ſuffragia comprehendantur in communi. Res tamen aliter ſe habet, dum pluries in anno vigore rubricæ in Officio feriali in Choris, ubi Rubrica ſervatur exactè, ſtatis horis recitatur etiam Officium B. M. Virginis, prout in mea Vaticana Baſilica, Sacrorum Rituum omnium Eccleſiarum Magiſtra, in quo ad Laudes, & ad Veſperas fit commemoratio omnium Sanctorum in communi, & nihilominus in Laudibus Officii ferię currentis, & in Veſperis fiunt denuo ſuffragia Sanctorum in particulari, excepta commemoratione B. V. Marię, quia de ea factum eſt Officium; & ideo bene ſimul dici poſſunt oratio Vigilię omnium Sanctorum in Officio, & recitari conſuetę commemorationes communes. Ultra quod commemoratio de Pace, ultima inter prędictas, non comprehenditur in oratione Vigilię. Hęc quoad Officium: Quoad Miſſam ſimiliter pluries in Anno vigore Rubricę celebratur Miſſa de Sancto ſub ritu ſimplicis, vel ſemiduplicis, in qua pro ſecunda oratione aſſignatur A' cunctis: *propria ad poſcenda Sanctorum ſuffragia: Et quis ignorat in ea omnes Sanctos, inter quos etiam connumeratur ille, de quo Miſſa celebratur, invocari? In Miſſa quotidiana Defunctorum dicitur prima oratio pro Epiſcopis, & Sacerdotibus, ſecunda pro Fratribus, & tertia pro Fidelibus Defunctis in communi. Nunquid in hac ultima oratione* = Fidelium = *Non comprębenduntur omnes Epiſcopi, omnes Sacerdotes, omnes Propinqui? Juvat ergo & in particulari, & in communi ſuffragia Sanctorum poſtulare, eaque repetere, juxta Evangelium Lucę* 11. Petite, & dabitur vobis, quærite & invenietis, pulſate & aperietur vobis &c. *Reſpondendum itaque cenſerem ad primam partem* Dubii: *Affirmativè. Ad ſecundam,* Ne*gativè.*

Quoad ſecundum Dubium *Affirmativè, & detur Decretum.*

Ad tertium, ſervetur citata Rubrica de Commemoration. num.8. *Vel reſpondendo ad duplicem* Dubii *partem; quoad primam Affirmativè; Quoad ſecundam* Ne*gativè; quia ſi dies*

infra Octavam non habet primas Veſperas, eas tamen habet Feſtum, de quo ſit Octava.

Ad quartum, Pro intelligentia hujus dubii ſciendum, celebrandas eſſe duas Miſſas in Cathedralibus, & Collegiatis, quandocumque occurrit aliquod feſtum diebus Vigiliarum, quatuor Temporum, & Quadrageſimę: Una ſcilicet de Feſto, altera de Vigilia, quatuor Temporum, ſeu Quadrageſimę, Rubr. Miſſal. general. tit. 3. num. 1., & tunc, ſi Feſtum habet Prefationem propriam, utique in Miſſa de Feſto debet dici Prefatio propria. In Miſſa verò Vigiliarum, quatuor Temporum, ſeu Quadrageſimę, debet dici Prefatio communis, niſi Ferię prędictę habeant & ipſę Prefationem propriam, de tempore ſcilicet Quadrageſimę, & de Octava Pentecoſtes: Et ita intelligendum eſt Decretum citatum de anno 1626. 12. Decembris; Adeoque reſpondendum crederem diſtinguendo: Vel loquuntur Oratores de Miſſa ſolemni cum cantu? & tunc negandum ſuppoſitum; ſupponunt enim infra Octavam Conceptionis B. M. V. occurrente feria quarta quatuor Temporum celebrandam unicam Miſſam de feria, cum duæ ſint celebrandæ, ut ſupra dictum eſt, prima ſcilicet de die infra Octavam, juxta ritum Octavę currentis ſine commemoratione ferię, & altera de feria ſine commemoratione feſti, cum omnibus propriis, & Præfatione communi, ut ex ordine Romano ad uſum Baſilicæ Vaticanæ de anno 1695., & ita reſpondendum ad primam partem diſtinctionis. Vel loquuntur de Miſſa privata ſine cantu, & tunc Miſſæ dicuntur de feria ſine Gloria, & Credo, cum ſecunda oratione octavæ, tertia Eccleſiæ, vel pro Papa, & Præfatione de Octava, ut in ordine Romano præcipuè de anno 1695.

Ad quintum, Affirmativè, quia Feriæ, & Vigiliæ pari paſſu ambulant, ut videre eſt ex Titulo 2. Rubr. general. Miſſalis; in quo agitur unitim de feriis, & Vigiliis.

Ad ſextum, Nihil reſpondendum quoad relevantiam; Quoad conſuetudinem verò, reſcriberem, permittendum uſum communicandi Fideles iis Particulis, quas particulariter conſecravit Sacerdos ad ſatisfactionem nonnullorum Fidelium, negandum verò, & omnino tollendum abuſum nonnullorum Sacerdotum, qui poſt Sanguinis Sacratiſſimi ſumptionem extrahunt è Tabernaculo Pyxidem cum Particulis ad hoc primùm conſecratis, & confluentes, quotquot ſunt, Sacra Communione reficiunt per quadrantem horæ, & ultra, maximo audientium Miſſam incommodo, & naturali diſplicentia: Tollerandum autem uſum miniſtrandi Sacramentum Fidelibus è Tabernaculo in Pyxide extractum ante vel poſt Miſſam pro majori confluentium commodo.

Ad ſeptimum. Dandum Decretum Montis Coronę citatum; quia, licèt Sac. hęc Congregatio tunc reſcripſerit in una Montis Coronę, Dubium tamen erat univerſale, unde voluit omnes afficere, & ſemper; quia color Caſulæ non eſt conveniens diſtributioni Panis Angelici; & quia, ſicuti in Miſſis Defunctorum non datur Pax, quę olim erat ad Fidelium intereſſentium ordinata; ita neque debet fieri Eucbariſtiæ diſtributio, etiam infra Octavam, ut dicitur, Defunctorum, quia viget eadem ratio., & ſemper in Eccleſiis adeſt Altare pro diſtributione Sacramenti: Et ita &c. ſalvo &c.

Juſtinianus Chiapponus Apoſt. Sedis Sac. Cærem. Magiſter.

Voto hoc habito, & in Sacra Congregatione diſcuſſo, prodiit Decretum, ſeu reſolutio ſequens.

Sac. Rituum Congregatio referente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinale Gabriellio cenſuit reſpondendum.

Ad primum, Affirmativè quoad primam partem, Negativè quoad ſecundam.

Ad ſecundum. Detur Decretum 22. Decembris 1696.

Ad tertium, Affirmativè quoad primam partem, Negativè quoad ſecundam.

Ad reliqua verò dubia reſolutio data non reperitur.

Ex Regeſto Secret. S. Congr. menſis & anni præd. fol. 141.

Dubia

Dubia de Officio Patronorum Eccleſiarum particularium, etiam nondum conſecratarum; de ritu faciendi Officium Patroni; de celebratione feſti, & Officii Nominis Mariæ; de communione in Miſſis Defunctorum &c. reſolvuntur.

CUm ex parte PP. Capucinorum Provinciæ Lugdunenſis pro declaratione infraſcriptorum dubiorum Sac. Rit. Congregationi demiſsè ſupplicatum fuerit, videlicet:

Primò. An debeat fieri Officium primæ claſſis cum octava Patronorum, ſeu Titulorum Eccleſiarum particularium, quales ſunt, v. g. Eccleſiæ Religioſorum, etiamſi ab Epiſcopis non fuerint conſecratæ, ut non rarò accidit in pluribus Diœceſibus, in quibus plures Eccleſiæ nondum fuerunt conſecratæ, licèt à multo tempore, ac etiam à ſæculis fuerint extructæ, & in eis Divina myſteria celebrentur, & illæ à tempore, quo fuerint fabricatæ, habeant pro Patrono, ſeu Titulari aliquem Sanctum?

Secundò. Sub quo ritu debeant Regulares, quorum Religio diviſa eſt in plures Provincias, pro illius faciliori, & ſtrictiori regimine facere Officium Sancti, quem ſibi elegerunt pro Patrono ſuæ Provinciæ à principio erectionis illius: an ſub ritu dup. primæ claſſis, vel ſecundæ claſſis, & cum octava, an ſub ritu ſimpliciter duplici, an verò ſub ritu tantùm ſemiduplici?

Tertiò. Quale à Capucinis obſervari debeat dictorum Decretorum, 24. ſcilicet Septembris 1685., & 22. Januarii 1707. à Sac. Rit. Congregatione emanatorum circa celebrationem Feſti, & Officium SS. Nominis B. M. V., quando die pro tali feſto, & Officio aſſignatâ ab eadem Sacra Congregatione, occurrit dies octavæ alicujus Sancti?

Quartò. An Decretum, quo prohibetur dare Communionem in Miſſis pro Defunctis, debeat ita intelligi, ut Sacerdos celebrans talem Miſſam in quacunque occaſione, nequeat abſolutè communionem dare, ſcilicet, nec tempore celebrationis ante Poſt-Communionem, nec poſt celebrationem, finito ſcilicet Evangelio S. Joannis?

Quintò. An Altare, quod fuit conſecratum, amittat ſuam conſecrationem abſolutè, & ſimpliciter toties quoties demolitur?

Et Sacra eadem Rituum Congregatio ad relationem Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi D. Cardinalis S. Clementis reſpondendum cenſuit:

Ad primum. Affirmativè, juxta votum D. Abbatis Chiapponi.

Ad ſecundum. Negativè.

Ad tertium. Servandum Decretum generale, juxta votum.

Ad quartum. Negativè in omnibus.

Ad quintum. Juxta votum.

Die 21. Junii 1710.

Verùm ſub die 21. Martii 1711. ab eodem Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Card. S. Clementis repropoſito quarto dubio, nempe = An Decretum, quo prohibetur dare communionem in Miſſis pro Defunctis, debeat ita intelligi, ut Sacerdos celebrans talem Miſſam in quacunque occaſione nequeat abſolutè communionem dare, ſcilicet, nec tempore celebrationis ante Poſt-Communionem, nec poſt celebrationem, finito ſcilicet Evangelio S. Joannis?

Eadem Sacra Congregatio Rituum reſpondendum cenſuit = Dilata, & ad mentem, & mens fuit, ut reſolutio ad quartum edita 21. Junii 1710. non extradatur; & ita declaravit, ac ſervari mandavit.

N O T A.

ET circa hæc quoque dubia Sac. Congregatio reſpondere noluit, niſi præhabito ejuſdem prædicti D. Juſtiniani Chiapponi voto, quod proin & hic extenſum ſequitur:

EMINENTISSIMI PATRES.

PRimum dubium verſatur circa Eccleſiam conſecratam, vel non conſecratam, videlicet: An poſſit fieri Officium, ut præſcribitur in tabella Rubricæ, ſub ritu dup. primæ claſſis de Sancto Titulari Eccleſiæ nondum conſecratæ? & non eſt dubium, quia Eccleſia non conſecrata gaudet iiſdem privilegiis, quibus gaudet conſecrata, iis tamen exceptis, quæ illi obveniunt poſt impletam conſecrationem; v. g. Indulgentia, & celebratio feſti Dedicationis. Eccleſia enim nondum conſecrata, fuit tamen ritè benedicta, cum invocatione Nominis Dei, & Sancti, ſub cujus titulo, & Patrocinio fuit erecta tam in oratione, quàm in Litaniis Sanctorum, ut in Rituali Romano, quinimo de Eccleſia diruta, vel execrata poteſt fieri Officium de Sancto Titulari. Guyet. de Feſtis Sanctorum lib. 1. cap. 4. quæſt. 6., qui & in quæſt.

quæſt. 5. antecedenti ejuſdem libri, & cap. agit de præſenti dubio, firmat feſtum Patroni, *ſeu Tit. Eccleſiæ nondum conſecratæ, ſed ritè benedictæ fieri, & celebrari poſſe, imò, & debere, ideoque cenſerem reſcribendum = Affirmativè.*

Ad ſecundum. An extra Italiam Decretum Urbani VIII. de Sanctis Patronis notum ſit, ignoro; recognoſci debere affirmarem: declinantes ab eodem Oratores *ſupplicant pro gratia recitandi Officium Patronorum Provinciæ Regularis proprii Ordinis. Nihil de tali Officio interim reperitur in dicto Decreto Urbani VIII., inclinarem tamen ad gratiam per modum extenſionis; Legitur enim talis gratia conceſſa Fratribus Min. Obſerv. S. Franciſci, ut in tabella duplicium primæ claſſis eorum Breviarii nuper editi, & in ejuſdem* Rubrica *particulari num.77., & ideo reſcribendum fore cenſerem = Pro gratia ad formam Rubricæ, & tabellæ Breviarii* FF. *Minorum Obſervantiæ.*

Ad tertium. Neutrum ex allegatis Decretis attendendum eſt à PP. *Capucinis Oratoribus; illa ſiquidem emanârunt, in caſibus particularibus, & ideo non ſunt invicem contraria, neque generalia. Si habent Oratores caſum particularem, exponant illam Sacræ Congregationi. Interim ſervandum Decretum generale pro Officio Sanctiſſimi Nominis Mariæ ultimo loco editum, reſcribendum cenſerem.*

Ad quartum. Decretum allegatum in hoc præſenti dubio eſt de una Montis Coronæ, in qua reſolutam fuit negativè, videlicet, non debere à celebrante Miſſam Defunctorum Sacratiſſimum Eucharistiæ Sacramentum fidelibus miniſtrari. In altera Capucinorum Provinciæ Lombardiæ in dies ab Eminentiſſimis Patribus decidenda, cenſui reſpondendum ſimiliter negativè. Recedendi à ſententia nullam invenio cauſam. In illa enim Montis Coronæ dubium fuit formiter examinatum, & ideo reſcribendum cenſerem = Negativè in omnibus.

Ad quintum, & ultimum diſtinguendum putarem: vel Altare fuit conſecratum ad modum Altaris fixi, ut in Pontificali Romano, cum ſacris Sigillis, & unctionibus inter ſtipitem, & Altare, id eſt Altaris menſam, & tunc certum eſt, ſi motus fuerit lapis ſuperior, qui format menſam Altaris, à ſuo ſtipite, eſſe execratum Altare juxta Cap. Ad hæc, *ubi Gloſſ litt.* A. & Cap. quod in dubiis de conſecratione; *vel fuit conſecratum ad modum Altaris portatilis, ut in eodem Pontificali, & tunc ſine execratione poteſt amoveri, & in eodem loco reaptari, quia non franguntur ſigilla. Sigilla enim, quæ ſunt Cruces, quæ fiunt ab Epiſcopo cum pollice dexteræ manûs ſacro chriſmate intincto, inter ſtipitem, & menſam Altaris, quaſi ea inter ſe conjungat, non fiunt in conſecratione Altaris portatilis, atque ita cum tali diſtinctione reſcribendum cenſerem, ſalvo ſemper &c.*

Juſtinianus Chiapponus Sac. Cærem. Sedis Apoſtolicæ Magiſter.

EPISTOLA

Sac. Congregationis S. Officii.

Abuſum *in Litaniis, & Ave Maria* adjungendi = *Regina ſine labe originali concepta* = tolli committitur.

Eñe, ac Rme Dñe Obſme.

CUm in hac Sacra Congregatione S. Officii ſuerit perceptum, quod inter Capucinos Alaſſii, & Finalis in Provincia Genuenſi invaluerit abuſus cantandi in Litaniis & Ave Maria = *Regina ſine labe originali concepta* = cupit eadem, ut Eminentia Veſtra penes Superiores hujus Ordinis authoritatem ſuam interponat, quatenus hujuſmodi abuſus removeatur. Et cum obſequiorum meorum &c.

Romæ 7. Ianuarii 1713.

G. Card. *Mareſcottus.*

Foris = Eminentiſſimo, ac Reverendiſſimo Domino Cardinali Acciajoli, Ordinis PP. Capucinorum Protectori.

Autograph. in Arch. Gen. Ord. Armario *S. Congr. S. Officii.*

Electio B. V. Mariæ ſub myſterio Sanctiſſimæ Conceptionis in Patronam Principalem totius noſtri Ordinis approbatur, & recitatio Officii ſub ritu duplici primæ claſſis cum octava, omneſque aliæ prærogativæ Patronis principalibus competentes, conceduntur.

ORDINIS CUPUCINORUM.

EXhibita Sac. Rituum Congregationi per Fr. Ioannem Antonium à Florentia Procu-

Procuratorem Generalem Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum, nomine etiam Diffinitorium Generalium totius Ordinis prædicti electione in Patronam Principalem B. M. V. ſub myſterio Sanctiſſimæ Conceptionis, nuper ab ipſis facta; ad preces modò Fr. Ioannis Antonii prædicti pro confirmatione humillimè ſupplicantis, Sac. Rit. Congregatio referente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo D. Cardinale Caſſino, attento, quod electio prædicta fuerit ſer. ſer., & juxta præſcriptum in Decreto fel. rec. Urbani Papæ VIII. die 23. Martii 1630. edito, legitimè facta, eamdem approbavit, ac confirmavit, & B. M. V. Sanctiſſimæ Immaculatæ Conceptionis ſic in Patronam Principalem electæ, prærogativas omnes Patronis Principalibus competentes, cum recitatione Officii ejuſdem ſub ritu duplici primæ claſſis cum octava in univerſo prædicto Ordine attribuit, atque conceſſit. Die 10. Martii 1714.

Autog. in Secret. S. Congr. menſ & ann. præd. p.102. de quo exempl. Authent. in Arch. Gen. Ord. Arm. S. Rit. Cong.

N O T A.

ALia, quæ electionem Deiparæ, ſub titulo Conceptionis Immaculatæ, in noſtræ Religionis Patronam concernunt, primus Bullarii Tomus pag. 150. explicat, quibus unicè addi debet Decretum Definitorii Generalis, quo B. Virgo ſub prædicto Titulo fuit electa, & quod fuit tenoris ſequentis;

In Nomine Domini. Amen.

NOs Frater Michael Angelus à Raguſa, Miniſter Generalis Ordinis S. Franciſci Capucinorum unà cum A. RR. PP Definitoribus Generalibus Romæ congregatis, ſeriò animadvertentes, Religionem noſtram innumeris à Domino beneficiis Deiparâ intercedente fuiſſe cumulatam, eandemque Religionem ardentiſſimâ erga myſterium Immaculatæ Conceptionis ejuſdem Deiparæ devotione ſemper conflagrâſſe, de prædictorum A. RR. PP. Definitorum Generalium conſilio, & conſenſu, ſtatuendum duximus, prout de facto præſenti Decreto ſtatuimus, & decernimus, eligendam eſſe, ſicut de facto eligimus, Deiparam ſub hoc myſterio Immaculatæ Conceptionis ſpecialiter cultam, in principalem totius Religionis noſtræ Patronam & Protectricem, ejuſque Immaculatæ Conceptionis feſtum inpoſterum omni, quâ poterit, ſolemnitate ſingulis annis celebrandum.

Datum Romæ die 15. Octobris 1712.

L. S.

Fr. Michael Angelus, qui ſupra.
Fr. Joan. Antonius à Florentia Definitor, & Procurator Generalis.
Fr. Antonius à Cramburgo Definitor Generalis.
Fr. Maximus à Muro Definitor Generalis.
Fr. Timotheus à Flexia Definitor Generalis.
Fr. Joachimus à Soranea Definitor Generalis.
Fr. Timotheus à Rodenas Definitor Generalis.

Feſtum SS. Fauſtini, & Jovitæ ad omnes Provinciæ Brixienſis Conventus extenditur.

BRIXIEN.

PAtre Provinciale Ordinis Capucinorum Provinciæ Brixienſis S. Rit. Congregationi humiliter ſupplicante, ut Officium SS. Fauſtini, & Iovitæ, quod in Diœceſi Brixienſi cum octava recitari aſſeritur, ad omnes Conventus ſui Ordinis Provinciæ prædictæ extendere dignaretur, Sacra eadem Rituum Congregatio ad relationem Eminentiſſimi, ac Reverendiſſimi D. Cardinalis Prioli extenſionem petitam concedendam eſſe cenſuit Die 16. Iunii 1714.

Ex Regeſto Secret. Congr. menſ. & anni præd. fol. 131. de quo exempl. Authb. in Arch. Ord. Armario *S. Rit. Congregatio.*

Offi-

Officium de S. Martha in Eccleſia Civitatis Taraſcenſis recitandum eſſe, decernitur, Officio de S. Armando omiſſo.

TARASCEN.

CUm ex parte PP. Capucinorum Eccleſiæ Civitatis Taraſcen. expoſitum fuerit, quod eorum Eccleſia tam in primarii lapidis collocatione, quàm in ſui benedictione habuit pro Patrona, vel Titulo S. Martham, quodque poſt multos annos à fundatione præfatæ Eccleſiæ Eminentiſſimus Armandus Cardinalis de Richelieù dictam Eccleſiam conſecravit, ac ſub titulo S. Armandi eamdem poſuit abſque ulla aſſignatione diei feſti dicti Sancti, qui in Martyrologio Romano nequaquam deſcriptus reperitur: Cumque PP. Capucini prædicti, ob ambiguitatem, nec de S. Martha, de qua Officium diei feſti cum octava ſemper celebrârunt, neque de S. Armando modò recitent, propterea pro determinatione recitationis Officii Sancti Patroni Principalis eorum Eccleſiæ Civitatis Taraſci, Sac. Rituum Congregationi humillimè ſupplicârunt. Et Sacra eadem Congregatio Rituum, Officium de Sancta Martha tamquam Patrona Principali ſupradictæ Eccleſiæ recitandum eſſe declaravit, & ita decrevit Die 21. Martii 1716.

Ex Arch. Secret. S. Congr. p. 25.

Translatio Officii B. Nicolai de Rupe ad 23. Martii conceditur.

ORD. CAPUC. PROVINCIÆ HELVETIÆ.

EXponentes Patres Capucini Provinciæ Helvetiæ, quod uſque ab anno 1671. à ſan. mem. Clemente X. Clero Sæculari, & Regulari Diœceſum Conſtantienſis, & Curienſis, ſive totius Helvetiæ Catholicæ Officium Beati Nicolai de Flue, uti Patroni ſupradictæ Provinciæ, pro die 22. Martii ſub ritu duplici minori ad libitum conceſſum fuerit, quodque ob indultum recitandi eadem die Officium S. Benvenuti, Epiſcopi Auximani, Ordinis S. Franciſci, ſub ritu duplici majori univerſo Ordini Capucinorum à Sacra Rit. Congregatione anno 1711. conceſſum, prædictum Officium Beati Nicolai de Flue in præfata Provincia juxta Rubricas recitari nequeat, ideo pro facultate transferendi ad diem 23. Martii Officium dicti Beati Nicolai Sac. Rituum Congregationi humillimè ſupplicârunt; Et Sac. eadem Rit. Congregatio gratiam petitam Oratoribus concedendam eſſe cenſuit. Die xi. Julii 1716.

Autogr. in Secret. S. R. Congreg. menſ. & ann. præd. pag. 84. *de quo exemp. auth. in Arch. gen. Ord.* Arm. *Sac. Rit. Congregatio.*

Fratribus Provinciæ Rhenanæ die 19. Novembris ſub ritu duplici ſecundæ claſſis feſtum S. Eliſabeth Viduæ celebrari conceditur.

ORD. CAPUC. PROVINCIÆ RHENANÆ.

POrrecto à Patribus Capucinis Provinciæ Rhenanæ libello, quo Sac. Rituum Congregationi enixè ſupplicârunt, ut feſtum S. Eliſabethæ Viduæ die 19. Novembr. ſub ritu duplici minori celebrari conſuetum, indeque ob occurrentiam octavæ Sancti Didaci Conf. ad diem 27. ejuſdem menſis translatum, inpoſterum die prædicta 19. ſub ritu duplici ſecundæ claſſis ſine octava celebrari poſſit; Sac. eadem Congregatio referente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinale de Abdua gratiam petitam Oratoribus concedendam eſſe cenſuit. Die 17. Aprilis 1717.

Ex Regeſto Secret. Sac. Congreg. menſ. & anni præd. fol. 149.

Occurrente in Eccleſia Conventûs Aquæ nigræ die octava Dedicationis cum feſto S. Annæ, Officium de hac cum commemoratione diei octavæ Dedicationis faciendum eſſe declaratur.

MANTUANA.

EX parte Fratrum Capucinorum Conventûs Aquænigræ Diœceſis Mantuanæ Sac. Rit. Congregationi humillimè ſupplicatum fuit, quatenus ob occurrentiam diei

diei octavæ Dedicationis eorum Eccleſiæ cum Feſto S. Annæ, prædictum feſtum Dedicationis, ſive ante, ſive poſt Feſtivitatem Sanctæ Annæ inpoſterum transferri benignè concedere dignaretur; Et Sac. eadem Congregatio reſpondit, feſtum Dedicationis minimè transferendum, ſed faciendum eſſe Officium Sanctæ Annæ cum commemoratione diei octavæ Dedicationis dictæ Eccleſiæ. Die 15. Julii 1719.

Ex regeſto Secret. Congreg. menſ. & anni præd. fol. 64.

Lectiones ſecundi & tertii Nocturni propriæ cum Oratione, & Miſſa pariter propria de S. Felice à Cantalicio approbantur, ac in die feſto ipſius Sancti cum Officio ſub ritu duplici ſecundæ claſſis ab univerſo Ordine recitari poſſe conceditur.

ORDIN. CAPUCINORUM.

SAc. Rituum Congregatio ad humillimas preces P. Procuratoris Generalis Capucinorum, nomine etiam totius Religionis, ſupraſcriptas Orationem, & Lectiones ſecundi, & tertii Nocturni proprias, necnon Miſſam S. Felicis Capucini ab Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Barberino Ponente reviſas, correctas, & in S. Rit. Congregatione per Eminentiſſimum, ac Reverendiſſimum Dominum Cardinalem Picum, loco Eminentiſſimi Barberini abſentis, relatas approbavit, & in feſto ipſius Sancti cum Officio ſub ritu ſecundæ claſſis ab univerſo præfato Ordine utriuſque ſexûs inpoſterum recitari, ac celebrari poſſe benignè conceſſit die 25. Maji 1726.

N O T A.

TUm Miſſam propriam, tum Orationem, tum Elogium Martyrologio Romano de S. Felice apponendum extensè exhibet tomus 1. Bullarii fol. 170. & fol. 139. de extenſione autem Officii de Eodem ad totam Italiam, & Inſulas adjacentes agit idem tomus fol. 214. & alia deſuper dabuntur infrà.

A' Fratribus noſtris Domûs S. Antonii Madriti Officium ejuſdem S. Felicis cum octava celebrari indulgetur.

TOLETANA.

SAnctiſſimus D. N. Benedictus PP. XIII. ad humillimas preces nomine PP. Capucinorum Conventûs S. Antonii Oppidi Matriti Sanctitati Suæ porrectas, benignè indulſit, ut ipſi feſtum S. Felicis Capucini, quod hactenus cum Officio ſub ritu duplici majori peragere conſueverunt, inpoſterum ſub ritu duplici ſecundæ claſſis cum octava celebrare poſſint, & valeant. Die x. Junii 1726.

Ex Reg. Secret. S. Congr. menſ. & anni prædict. fol. 402.

A' Fratribus Conventûs Lugi feſtum S. Blaſii Epiſc. Mart. die tertia Febr. ſub ritu duplici celebrari, & concurrens B. Ludovicæ Albertoniæ Officium transferri, conceditur.

RAVENNATEN.

SAc. Rituum Congregatio ad humillimas preces Patris Guardiani Ordinis Capucinorum Conventûs Lugi in Provincia Boboniæ, Diœceſis Ravennaten. benignè indulſit, ut præfati Patres Conventûs die tertia Februarii Officium S. Blaſii, cujus feſtum ratione Reliquiæ, magno Populi concurſu, in ipſorum Eccleſia cum ſola Miſſa cantata ob occurrentiam alterius Officii B. Ludovicæ Albertoniæ hactenus celebratum fuit, in poſterum ſub ritu duplici recitare, & Officium dictæ Beatæ Ludovicæ ad aliam diem transferre poſſint, & valeant. Die 3. Aug. 1726.

Ex Regeſto Secret. S. Congregat. menſ. & anni præd. fol. 420.

Feſtum S. Bernardi ob occurrentiam diei octavæ Sanctorum Martyrum Hippolyti & Caſſiani transferri, & die 21. Auguſti tanquam proprio à Fratribus Civitatis Toloſanæ celebrari indulgetur.

EXpoſito à P. Fratre Stephano à Caſtillar Provinciali Fratrum Minorum Sancti

ẞti Franciſci Capucinorum Provinciæ Toloſanæ quod à nonnullis Religioſis dicti ſui Ordinis Civitatis Toloſanæ Feſtum cum Officio S. Bernardi Abbatis, quod ob occurrentiam octavæ Sanctorum Martyrum Hippolyti, & Caſſiani Eccleſiæ prædictorum Fratrum Patronorum, & ob ſupervenientiam Dominicæ ad aliam diem transfertur, ut plurimùm per oblivionem omittitur: propterea pro aſſignatione in poſterum diei 21. Auguſti tanquam propriæ pro recitatione Officii ipſius Sancti Bernardi, Sac. Rituum Congregationi humillimè ſupplicatum fuit; & Sacra eadem Congregatio hujuſmodi Oratoris inſtantiæ juxta petita annuendum eſſe cenſuit. Die 20. Martii 1728.

Ex Reg. Secret. Sac. Congr. pag. 254.

Officium & Miſſam de B. Seraphino à à Monte Granario quotannis 12. Octobris in toto Seraphico Ordine, Civitate & Diœceſi Aſculana, ac in terra Montis Granarii celebrari annuitur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

CUm attentâ approbatione publici cultûs vigore indultorum Apoſtolicorum B. Seraphino de Aſculo Ordinis Minorum Capucinorum præſtiti. *Vide tomo primo Bullarii pag. 194. reſiduum, ſicut & alia Beatum hunc Dei Servum concernentia.*

In Eccleſia Conventûs Civitatis Placentinæ die 12. Octobris Officium de eodem B. Seraphino celebrari, & occurrens feſtum conſecrationis Eccleſiæ ad alium diem ab Ordinario deſignandum transferri conceditur.

PLACENTINA.

CUm, prout expoſitum fuit, Feſtum Beati Seraphini de Monte Granario in Civitate Placentina, in qua maxima erga dictum Beatum viget veneratio, à Fratribus Ordinis Capucinorum illius Civitatis die 12. Octobris minimè celebrari valeat, ratione occurrentiæ alterius feſtivitatis Conſecrationis eorumdem Eccleſiæ; cumque ex parte P. Procuratoris Generalis dicti Ordinis pro translatione diei feſti Conſecrationis eorumdem Eccleſiæ præfatæ ad 22. dicti menſis, Sac. Rit. Congregationi humillimè ſupplicatum fuerit, translationem, ut ſuprà, petitam, ad diem ab Ordinario inpoſterum ſemel deſignandam, & ampliùs non immutandam poſſe concedi cenſuit. Die 10. Decembris 1729.

Ex Regeſto Secret. S. Congreg. menſ. & anni prædict. fol. 552.

Officium & Miſſa de B. Fidele à Sigmaringa Protomartyre &c. toti Ordini Minoritano conceditur.

ORDINIS S. FRANCISCI.

CUm ex parte P. Maximiliani de Wanghena cauſæ Ordinis Min. Capucinorum S. Franciſci, & Canonizationis B. Fidelis à Sigmaringa Poſtulatoris, pro extenſione officii prædicti Beati ad univerſum Ordinem S. Franciſci. *Reſid. vide tom. prim. Bullarii pag. 284. ubi & fol. 185. Decretum Urbis & Orbis de Elogio Martyrologio Romano inſerendo reperitur: Bulla autem Canonizationis ejuſdem Sancti Protomartyris infra in parte Supplementi dabitur.*

Pro ſervanda uniformitate à Fratribus Conventuum Provinciæ Tuſciæ ſub diverſis Statibus exiſtentium Officia Provinciæ conceſſa recitari indulgetur.

ORDINIS CAPUCINORUM PROVINC. HETRURIÆ.

SAcra Rituum Congregatio ad humillimas preces Patris Provincialis Ordinis Capucinorum Provinciæ Hetruriæ benignè indulſit, ut ad ſervandam uniformitatem in recitatione Officiorum Hetruriæ conceſſorum Fratres ſupradicti Ordinis trium Conventuum, quatenus ipſi ſint ſub aliorum Statibus, ſed in dicta Provincia, Officia Provinciæ Hetruriæ jam conceſſa inpoſterum recitare poſſint, & valeant. Die 9. Decembris 1730.

Ex Reg. Secret. S. Congr. menſ. & anni præd. fol. 77.

Occur-

Occurrentibus in Provincia Januenſi ad 24. Aprilis feſtis S. Georgii Martyris ſub ritu duplici primæ claſſis, & B. Fidelis à Sigmaringa pariter Mart. ſub ritu dup. maj., hoc ultimum ad 27. ejuſdem menſis transferri permittitur.

ORDINIS CAPUCINORUM PROVINC. JANUEN.

CUm ex parte Fratrum Ordinis Capucinorum Provinciæ Januen. expoſitum fuerit, quod Officium Beati Fidelis à Sigmaringa juxta Indultum Apoſtolicum die 24. Aprilis in dicta Provincia, ob occurrentiam alterius Officii S. Georgii ſub ritu duplicis primæ claſſis, minimè recitari valeat. Cumque modò pro translatione inpoſterum Officii dicti Beati Fidelis à Sigmaringa ad 27 præfati menſis Sac. Rit. Congregationi humillimè ſupplicatum fuerit, Sacra eadem Rituum Congregatio Oratorum inſtantiæ juxta petita annuendum eſſe cenſuit. Die 21. Januarii 1730.

Ex Reg. Secret. S. Congreg. menſ. & an. prædict. fol. 7.

Recitatio Officii de quinque Plagis D. N. J. Chriſti Monialibus Civitatis Pariſienſis quotannis in prima die Veneris Quadrageſimæ indulgetur.

CUm ex parte Monialium Capucinarum Civitatis Pariſienſis Sac. Rituum Congregationi humillimè ſupplicatum fuerit, quatenus extenſionem Indulti ab ipſis in poſterum recitandi Officium quinque Plagarum D. N. J. Chriſti in prima die Veneris Quadrageſimæ, prout aliàs ſub annis 1658., & 1663. Monialibus prædictis elargitum fuit, concedere dignaretur, Sacra eadem Rituum Congregatio hujuſmodi inſtantiæ, juxta petita, benignè annuendum eſſe cenſuit. Die 17. Januarii 1733.

Ex Reg. Secret. Sac. Congr. menſ. & anni prædict.

N O T A.

COnceſſiones, quæ ſuprà de annis 1658., & 1663. memorantur, fuerunt ſequentes: prima quidem,

Monialibus Capucinis de Paſſione nuncupatis enixè inſtantibus, ut Sac. Rit. Congregatio eis facultatem tribuere dignaretur publicè recitandi qualibet prima feria ſexta Quadrageſimæ Officium quinque Plagarum Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Eadem Sac. Congregatio Apoſtolico Nuntio Galliarum, qui hujuſmodi inſtantiam ſuis ſtudioſiſſimis litteris commendaverat, reſcribendum eſſe cenſuit, quod ejus arbitrio remitteretur, Officii prædicti recitationem, & fortaſſis ad tempus, & non in perpetuum, Monialibus prædictis indulgere. Die 13. *Julii* 1658.

Secunda verò fuit tenoris ſequentis:

Ad petitionem & preces R. P. D. de Piccolominibus, Archiepiſcopi Cæſareæ, S. Rit. Congregatio conceſſit ad quinquennium Monialibus Capucinis Pariſiis facultatem recitandi Officium quinque Plagarum Domini Noſtri Jeſu Chriſti in prima die Veneris Quadrageſimæ, prout etiam aliàs die 13. *Julii* 1658. *pariter conceſſerat. Die* 16. *Junii* 1663.

Officium & Miſſa de Sanctiſſimo Redemptore ad univerſum Ordinem extenditur.

ORDINIS CAPUCINORUM.

POrrectis à R. P. Fr. Bonaventura Barberino Miniſtro Generali, & P. Procuratore Generali Ordinis Capucinorum, nomine etiam totius Deffinitorii ejuſdem Religionis, humillimis precibus, quibus ad magis promovendam devotionem erga Sanctiſſimum Redemptorem, pro extenſione in poſterum illius Officii proprii, & Miſſæ ad univerſum ſuum Ordinem pro Dominica tertia Julii, aliàs pro toto Dominio Reipublicæ Venetiarum conceſſi, enixè ſupplicatum fuit, illiſque per Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum Dominum Cardinalem Guadagni in Sacra Rituum Congregatione relatis, Sacra eadem Congregatio dictum Officium, & Miſſam juxta petita in univerſo præfato Ordine ſub ritu duplici majori recitari, & reſpectivè celebrari poſſe benignè indulſit, atque conceſſit. Die 12. Martii 1735.

Exempl. Auth. in Arch. Gen. Ord. Armario *S. Rit. Congr.*

N O T A.

PLures, etiam ex ipſis Noſtratibus, hoc Sanctiſſimi Redemptoris Officium in univerſa noſtra Religione celebrari mirantur; malè inde actum non crediderim, ſi tum ejus originem, tum motivum illius ad totum Ordinem noſtrum extenſionis ſubjungam. Sciendum proin eſt, quod anno 1577. contagioſa lues Civitatem Venetiarum invaſerit, & longa horrendaque ſtrage eam populo plenam in ſolitudinis figuram redegerit, quin vel humanæ prudentiæ conſilia, vel artis remedia ſævientis mali curſum cohiberent, vel etiam communes preces iracundiam Domini lenirent. Quapropter Aloyſius Mocenigus, tunc Sereniſſimæ Reipublicæ Princeps ſeu Dux, furorem Domini, voto publici templi, ſub titulo Redemptoris, conſtruendi, placandum eſſe, gravi ſermone in conſpectu Senatûs propoſuit: acceſſit & hic extemplò Principis conſilio, dieque conſtituto in Eccleſia S. Marci, votum vovit Domino, in publicis Senatûs tabulis ita expreſſum:

Ex his, quæ tam in Sacris litteris, quàm rerum humanarum hiſtoriis memoriæ tradita ſunt, facilè cunctis exploratum eſſe poteſt, Divini furoris flagella, quæ publicè in populos ſæviunt, vix unquam, præterquam publicæ pœnitentiæ, ac humilitatis exhibitione depelli. Quamobrem, cum Dei iram, gravi hoc pœnitentiæ flagello adverſus nos concitatam, luce clariùs ſpectemus, ſanè æquum eſt, ut præter ea, quæ ad morbum effugandum, in Urbe hactenus ſumma prudentia ſtatuta ſunt, publicæ orationes, ac ſupplicationes inſtituantur, quibus divina ab omnibus Clementia exoretur.

Idcirco Sereniſſimus noſter cum univerſo Magiſtratu ac conſilio diebus Jovis, Veneris, ac Sabbati in Eccleſia S. Marci ſimul convenient, ubi Sacro Miſſæ Myſterio celebrato ſupplicatio fiat, in qua Sanctiſſimum Domini Corpus per Urbem circumferetur, Sabbato verò ſupplicatione peracta, Sereniſſimus Princeps publico totius Reipublicæ nomine votum emittat, quo Templum ſub Chriſti Redemptoris titulo ædificandum Deo ſpondeat, ut eò faciliùs Urbem ſua pietate à peſtilentia liberet. Qua die verò Urbs à contagio liberata fuerit, quotannis Sereniſſimus Princeps, ac Senatus Templum illud Chriſto Redemptori dicatum, omni pietate adeunto, ac in perpetuam tanti beneficii memoriam præſentes venerantor.

Quàm acceptum in conſpectu Divini Throni fuerit appenſum anathêma, probavit effectus, *conſolatus* eſt enim Dominus miteſcente illico peſte Venetam *Sion*, *omneſque ejus ruinas: poſuitque Deſertum illius* novas *delicias*, *& ſolitudinem ejus*, *quaſi hortum Domini*. Hinc & Senatus indilatè ad votum explendum proceſſit, ſitu Conventui noſtro vicino ad fabricam ſelecto, tertio Maji ejuſdem anni primarium lapidem cum inſcriptione = *Ex pio ſolemni voto Reipublicæ, ad arcenda fulgura diræ peſtis, Redemptori Deo ſanctè dicatum, Gregorio XIII. Pont. Max. Venetiarum Duce Aloyſio Mocenigo, & Joanne Tarviſano Patriarchâ* 1577. poſuit, ædificium, pro quo aliàs ſumma decem millium aureorum duntaxat deſtinata erat, ex congenia Sereniſſimæ Reipublicæ in res divinas liberalitate, expenſo poſtmodum propè centum millium aureorum pondere, teſte noſtro Boverio *tom.* 1. *Annal. pag.* 815. abſolvit, illiuſque curam & adminiſtrationem Fratribus noſtris gratioſiſſimo delectu, & ſervatis ſervandis demandavit, ad quod & ſingulis annis, *qui redempti ſunt à Domino*, ſolemnitate maxima, Dominica 3. Julii, *revertuntur*, hymnis & canticis recolentes memoriam redemptionis ſuæ. Devotionem ut Fratres noſtri adaugerent, Sacræ Congregationi ſupplicârunt, ut prædictâ Dominica Officium Dedicationis recitandi, & in Miſſa collectam pro gratiarum actione addendi facultas ipſis concederetur, quam & obtinuerunt Decreto ſequenti:

Cum ex parte P. Provincialis Ordinis Capucinorum Provinciæ Venetæ Sac. Rit. Congregationi humillimè ſupplicatum fuerit, quatenus facultatem benignè concedere dignaretur, ut Officium Dedicationis Eccleſiæ ſub titulo Sanctiſſimi Redemptoris Civitatis Venetiarum, ab antiquo tempore à Reverendiſſimo Patriarcha jam conſecratæ, inpoſterum tertiâ Dominica menſis Julii, quâ, maximâ ſolemnitate, etiam cum interventu Sereniſſimi Ducis, ac totius Senatûs in memoriam liberationis à peſte, feſtum à Patribus Capucinis Civitatis præfatæ in dicta Eccleſia celebratur, recitari valeat, Sacra eadem Rituum Congregatio, attentis circumſtantiis in libello ſupplici expreſſis, Officium petitum pro prædicta die, arbitrio tamen Reverendiſſimi Patriarchæ ſemel aſſignanda, & nequaquam ampliùs immutanda, poſſe concedi cenſuit, & quod in Miſſa addi poſſit collecta pro gratiarum actione. Die 9. Auguſti 1721.

Ad novas eorumdem Fratrum inſtantias, fuerunt & ab eadem Sac. Congregatione lectiones propriæ approbatæ per Decretum ſequens:

Supra-

Supraſcriptas lectiones pro diebus ſecunda, quarta, & quinta, ac in Octava Sanctiſſimi Redemptoris, per Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum Dominum Cardinalem Gotti correctas, atque relatas, Sac. Rit. Congregatio ad humillimas preces Patrum Capucinorum Eccleſiæ ſub dicto titulo Civitatis Venetiarum approbavit, & à Patribus ejuſdem Ordinis præfatæ Civitatis per Octavam Sanctiſſimi Redemptoris inpoſterum recitari poſſe benignè indulſit, atque conceſſit. Die 28. Aprilis 1731.

Altiùs poſtmodum penſavit de hoc Officio Generale Ordinis Definitorium, illudque ad totam Religionem extendi congruum cenſuit, non tam, ut Ordo, qui in honore Templi communicaret, etiam in Officio laudis partem haberet, quàm ut feſtum Redemptoris, quod in Eccleſia Dei, ſub hoc titulo adhuc rareſcere noverat, univerſi Ordinis noſtri cultu dilataretur, ac in medio omnium noſtrorum Templorum eadem die in voce exultationis benediceretur ei, qui *redemit nos in Sanguine ſuo*, & *in tempore tribulationis multiplicavit in nobis virtutem ſuam.* Hinc & patefacto hoc ſuæ devotionis conſilio, Sac. Rit. Congregatio, petitam extenſionem ratam gratamque habuit Decreto antepoſito: & poſtmodum orationes quoque proprias in Miſſa recitari poſſe indulſit, ut ſequitur:

Ordinis Minorum Capucinorum.

AD humillimas preces Patris Procuratoris Generalis Ordinis Minorum Capucinorum, nomine etiam totius ſuæ Religionis, porrectas, ac per Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum Dominum Cardinalem Georgium Spinula relatas, Sacra eadem Congregatio ſupraſcriptas Orationes proprias pro Miſſa Sanctiſſimi Redemptoris, jam pro toto Dominio Reipublicæ Venetiarum approbatas, inpoſterum etiam in univerſo præfato Ordine recitari poſſe benignè indulſit, atque conceſſit. Die 7. Decembris 1737.

In memoriam Seraphicæ Regulæ, ab Apoſtolica Sede 29. Novembris approbatæ, Feſtum Sanctorum trium Ordinum in dictum diem transferri, & econtra feſtum B. Delphinæ in 26. Novemb. anticipari conceditur.

CUm in tota Religione Capucinorum celebretur die 26. Novemb. Feſtum omnium Sanctorum trium Ordinum S. Franciſci ſub ritu duplicis ſecundæ claſſis, & alterum B. Delphinæ Tertii Ordinis die 29. dicti menſis, in qua S. Franciſcus reportavit ab Honorio Papa III. confirmationem Regulæ, P. F. Bonaventura à Ferraria Miniſter Generalis dicti Ordinis ob tam inſignem memoriam, pro translatione inpoſterum feſti dictorum Sanctorum Trium Ordinum ad 29. Novemb. & pro anticipatione illius B. Delphinæ ad 26. dicti menſis, ſupplicavit, & Sac. Rit. Congregatio hujuſmodi Oratoris inſtantiæ juxta petita benignè annuit. Die x. Martii 1736.

Exempl. Auth. in Arch. Gen. Ord. Armario *S. Rit. Congr.*

Fratribus Oppidi Novellaræ, in Officio Dedicationis S. Mariæ Angelorum, ſeu Portiunculæ, commemorationem diei octavæ de S. Anna Titularis Eccleſiæ facere permittitur.

RHEGIEN.

CUm Octava Sanctæ Annæ Tituli Eccleſiæ Patrum Capucinorum Oppidi Novellaræ Diœceſis Rhegienſis incidat in diem ſecundam Auguſti, in qua in tota Religione Minoritana celebratur ſub ritu duplici majori Feſtum Dedicationis Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Angelorum cum Indulgentia de Portiuncula: & quia Octavæ, juxta rubricas, non transferuntur, Pater Procurator Generalis ejuſdem Ordinis pro facultate, ut inpoſterum in præfata Eccleſia die ſecunda Auguſti peragi poſſit in Officio, & Miſſa dictæ Dedicationis commemoratio Sanctæ Annæ, Sac. Rit. Congregationi humiliter ſupplicavit. Et Sac. eadem Congregatio petitam gratiam ratione Indulgentiarum, & Populi concurſûs concedendam eſſe cenſuit. Die 23. Junii 1736.

Ex Regeſto Secret. S. Congr. menſ. & anni prædict. fol. 97.

Electio B. Mariæ de Monte Serrato in Patronam Principalem, ac S. Eulaliæ in Patronam minus Principalem à Provincia Cataloniæ facta ratihabetur, & Officium cum Miſſa pro utroque feſto juxta ſtylum conceditur.

ORDIN. CAPUCINORUM PROV. CATHALONIÆ.

POrrectis ex parte Patrum Capucinorum Conventuum Provinciæ Matris Dei Cathaloniæ Sacræ Rituum Congregationi humillimis precibus, quibus pro approbatione Electionum Beatæ Mariæ de Monte Serrato in Patronam Principalem, & S. Eulaliæ in Patronam minus Principalem Conventuum Ordinis Capucinorum ſupradictæ Provinciæ, nuper ab ipſis in Capitulo Provinciali ſervatis ſervandis, ac legitimè factarum, necnon pro conceſſione Officiorum, nempe de Monte Serrato ſub ritu duplici primæ claſſis cum octava pro die 8. Septembris, & de Sancta Eulalia ſub ritu duplici pro die 12. Februarii cum oratione, & lectionibus ſecundi Nocturni, jam pro Regnis Hiſpaniarum approbatis, illiſque relatis, Sac. eadem Congregatio electiones, ut ſuprà, factas approbavit, & prærogativas omnes Sanctis Protectoribus Principalibus, & minus Principalibus competentes cum Officio, & Miſſa juxta petita attribuit, atque conceſſit. Die 8. Martii 1738.

Ex Regeſto Secret. S.Congr. menſ. & anni præd. fol. 365.

N O T A

ET libellum ſupplicem à Provincia Sacræ Congregationi pro hac gratia præſentatum, vide *tom. v. Bullarii pag.* 327. quæ per errorem *numero* 329. notatur.

Similem quoque electionem in S. Joſepho à Provincia Franconiæ factam, & à Sac. Congregatione approbatam exhibet *tom.* IV. *fol.* 170.

Officia de Sanctis, quæ in fine anni ſuperſunt, non ampliùs ad annum ſequentem transferri, ſed in die proprio commemorationem de hujuſmodi Sanctis illo anno fieri debere ſancitur.

EX parte P. Joſephi à Vernio Ord. Min. Capucinorum ſupplicatum fuit pro declaratione infraſcripti dubii: *An Sancti, de quibus in toto anni decurſu celebrari Officium non potuit, transferendi ſint ad annum ſequentem, vel potiùs eo anno ſint omittendi?* Sac. Rituum Congregatio inhærendo alteri reſolutioni in ſimilibus datæ ad inſtantiam Reverendiſſimi Archiepiſcopi Hiſpalen. ſub die 26. Novemb. 1735. reſcribendum cenſuit: *Sanctos, qui in fine anni ſuperſunt, non eſſe ad annum ſequentem transferendos, ſed quoties toto anni decurſu de illis celebrari non valeat, tunc in illo anno diebus eorum propriis conſiderandos eſſe tanquam ſimplices, faciendo illorum commemorationem, ut fit in ſemiduplicibus, cum nona lectione ad Matutinum compoſita ex omnibus eorum lectionibus propriis ſecundi nocturni ad modum unius.* Et ita declaravit. Die 8. Martii 1738.

Autog. in Secret. S. Rit. Congreg. menſ. & anni præd. pag. 365.

N O T A.

REgula ita conſtanter pro Ordine noſtro ſtabilita ne ex dubio quoad feſta duplicia, an ſcilicet & hæc eo anno, quo celebrari nequeunt, omitti debeant? reddatur minùs univerſalis, eam & hujuſmodi feſta duplicia comprehendere, Sacra Congregatio ſequenti declaravit Decreto:

Decreta, quæ ſtatuunt, non eſſe transferendos ad annum ſequentem Sanctos illos, qui in fine anni ſupererunt, intelligenda ſunt non ſolùm de ſemiduplicibus, ſed etiam de duplicibus, & locum habent, ſive ab accidentali, ſive à perpetuo occurrente impedimento, eorum celebratio fuerit impedita. S. R. Congreg. 16. Septemb. 1741.

A' diſpoſitione hujus Decreti, relati *pagina* 288. *num.* 41. inter Decreta Florentiæ anno 1743. impreſſa, P. Cavalieri feſta majora per annum præſervat, prout in ejus *tom.* I. *Comment. pag.* 520. *n.* IV. occurrente caſu videri poteſt.

RE-

RESCRIPTO PONTIFICIO.

Miſſa & Officium proprium de S. Felice à Cantalitio ad totam Italiam, & Inſulas adjacentes extenditur, & reviſio orationis, lectionumque propriarum, ac diei aſſignatio Sac. Rit. Congregationi committitur.

Beatiſſime Pater.

BArtholomæus Cardinalis Ruſpolus, Ordinis Minorum Capucinorum S. Franciſci Protector, Orator humillimus, & Sanctit. Veſtræ Creatura cum omni obſequio exponit, qualiter Officium proprium, & Miſſa S. Felicis à Cantalicio Laici Profeſſi prædicti Ordinis ex Apoſtolicis indultis non ſolùm in universa Religione Capucina, ſed etiam Cantalicii in Diœceſi Civitatis Ducalis, in toto Dominio Reipublicæ Genuenſis, & Beneventi, quod eum in ſuum elegit Protectorem, de facto recitatur. Cumque à Poſtulatore cauſæ pro extenſione dicti Officii & Miſſæ ad Eccleſiam univerſalem ſan. me. Benedicto XIII. fuiſſet ſupplicatum, ſub 7. Febr. 1730. exiit reſcriptum, quod Illuſtriſſimus Dominus Promotor Fidei deſuper loqueretur. Cum autem ob ſubſecutam poſt paucos dies alteſati Pontificis mortem id fieri non potuiſſet, cumque devotio Fidelium erga præfatum Sanctum in tota Chriſtianitate evaſerit univerſalis, & ob continua miracula, quæ Deus ad illius interceſſionem operatur, quotidie augeatur, Orator Sanct. Veſtræ humillimè ſupplicat, quatenus extenſionem memorati Officii & Miſſæ ad Eccleſiam univerſalem extendere dignetur, & exaudiri ſperat, tum quod agatur de Sancto, quem cum ſpecialiſſima devotione omnis natio Catholica jam diu coluit, tum quod primus ſit prædictæ Religionis, de Eccleſia & fide Catholica tantò benemeritæ, & alium Sanctum in Kalendario univerſali deſcriptum non habentis, tum, quod non ſolùm pro duobus aliis Sanctis eodem tempore à ſan. mem. Clemente XI. canonizatis, videlicet S. Pio V. & Andreæ Avellino, verùm etiam pro aliis Sanctis ſucceſſivè canonizatis, ſimilis gratia fuerit conceſſa. Si dein Sanctit. Veſtra circa hoc difficultatem haberet, in hoc caſu Orator pro extenſione dicti Officii & Miſſæ ad totam Italiam, & Inſulas adjacentes, ſaltem rogat, quemadmodum id ad petitionem, & ſupplices preces EE. DD. Cardinalium Pico & Columna (uti ex Decreto 18. Maji 1737. emanato patet) pro Sancto Aloyſio Gonzaga poſteriùs canonizato conceſſit. Gratiam hanc &c.

Ex audientia Sanctiſsimi die 3. *Octobris* 1738.

Sanctiſſimus cenſuit ex particularibus circumſtantiis petitæ executioni Miſſæ & Officii proprii S. Felicis à Cantalicio Laici Profeſſi Ordinis Capucinorum pro tota Italia, & Inſulis adjacentibus tantùm; & commiſit Sac. Rituum Congregationi examen & reviſionem orationis, & lectionum propriarum; necnon deſtinationem diei pro ejuſdem Miſſæ & Officii recitatione.

L. de Valentibus S. Fidei Promotor.

Autog. in Arch. Gen. Ord. Arm. *S. Rit. Cong.*

N O T A

APprobationem Orationis & Lectionum pro Italia, & Inſulis adjacentibus ſpecialium, nec non deſignationem ad vigeſimam primam Maji exhibet Sac. Congregationis Decretum *tom.* 1. *Bullar. fol.* 215. extenſum.

Pro feſtis SS. Vincentii à Paulo, Gertrudis, & Joannis à Cruce perpetuò in Kalendario Provinciæ Bavaricæ impeditis, alium diem à præfatæ Provinciæ Patribus aſſignari conceditur.

ORDINIS CAPUCINORUM PROVINCIÆ BAVARICÆ.

NOn valentes Patres Capucini Provinciæ Bavaricæ recitare tria Officia, nempe, S. Vincentii à Paulo 19. Julii, S. Gertrudis 15. Novembris, & S. Joannis à Cruce 24. ejuſdem menſis, quæ in eorum Kalendario ab aliis Officiis perpetuò impediuntur; Propterea P. Provincialis ſupradictæ Provinciæ pro facultate, ut ab ipſis inpoſterum aſſignetur prædictis Officiis prima dies proxima non impedita, tamquam fixa, Sac. Rituum Congregationi humillimè ſupplicavit. Et Sac. eadem Rituum Congregatio petitam aſſignationem à Patribus præfatæ Provinciæ fieri poſſe cenſuit. Die 21. Martii 1739.

Ex Regeſto Secret. S. Congreg. menſis & anni prædict. fol. 34.

Novum

Novum Ordinis Kalendarium cum quarumdam octavarum dimiſſione &c. approbatur.

Emi, ac Revmi Domini.

CUm ex repetitis Sacræ hujus Congregationis Indultis nimis excreverit in Kalendario Minoritano octavarum Sanctorum ejuſdem Ordinis numerus, itaut vix remaneant in eo dies liberi pro reponendis in toto anni decurſu feſtis, ſeu Officiis translatis: quinimò etiam nonnulla feſta Kalendarii univerſalis faciant transferre, atque è propria die amovere.

Miniſter Generalis Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum, ejuſque Generales Definitores hæc attendentes, ſimulque huic octavarum propriarum nimietati, varias, ac multiplices incongruentias afferenti conſulere cupientes, humiliter ſupplicant EE. VV., ut Kalendarium proprii Ordinis (quod hìc exhibent) cum abraſione quarundam peculiarium octavarum, reſtitutione Sanctorum in proprios dies, collocationeque aliorum Officiorum, ad rubricarum rationem accomodatum, atque diſpoſitum, approbare dignentur, & ab omnibus præfati Ordinis Religioſis obſervari mandare, ac præcipere; ob quam gratiam &c. Ut Deus &c.

ORDINIS CAPUCINORUM.

CUm Fr. Bonaventura à Ferraria, Miniſter Generalis, Petrus Maria à Luca, Procurator Generalis, cæterique Definitores Generales Ordinis Minorum Capucinorum ex parte propriæ Religionis expoſuerunt, ob multiplices octavas in eorum Kalendario exoriri officiorum, & feſtorum impedimenta, adeoque humillimè ſupplicaverint pro dimiſſione dictarum octavarum, & mutationum approbatione, Sacra eadem Congregatio, audito prius voto R. P. D. Ludovici de Valentibus Fidei Promotoris, ad relationem Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi D. Cardinalis Belluga, Ponentis, dimiſſionem prædictarum octavarum à Religioſis præfati Ordinis prius recitari ſolitarum, & retentionem illarum tantùm, quæ in ſuprascripto Kalendario continentur, nec non aſſignationem dierum pro Sanctorum feſtis celebrandis, prout in eo ſtatuuntur, approbavit, & ita inpoſterùm in univerſo præfato Ordine ſervari mandavit. Die 23. Januarii 1740.

Ex Regeſt. Secret. S. Congreg. menſis & anni præd. fol. 189.

N O T A.

SUbjungere hìc ipſum Kalendarium, prout à S. Congregatione fuit approbatum, ſupervacaneum judico, cum Noſtratum nullus ſit, qui illud in Breviario Ordinis ab anno 1740. impreſſo non reperiat extenſum. Prætermitti tamen non debet animadverſio, quod inſtantia à Religione pro ita reformato Kalendario facta validiorem, quàm crederetur, invenerit obicem in Scriptura cenſoria prævië S. Congregationi porrecta. Territa tamen, & otioſa non manſit Religio, ſed incunctanter Scripturæ Scripturam oppoſuit. Quam utramque tum ob eruditionis complexum, tum ob alia plura, ſpeciali notâ digna hìc ſubnecto, & quidem primò primam, & in exceſſu Kalendario novo contrariam.

Quantùm laude dignus eſt Adm. RR. Patrum Capucinorum zelus in quærendo remedio incongruentiis, quæ in illorum Kalendario ob nimiam Officiorum propriorum pluralitatem occurrunt, quemadmodum in parte ii ipſi in foliis communicatis fatentur, ubi quoad octavas aſſerunt = *Quod hæ non ſolùm inter ſe colluſiones faciant, ſed etiam cauſent incongruentiam, quod ſemiduplicia aliquoties ad finem Decembris, vel extra annum debeant transferri &c. nonnulloſque Sanctos Kalendarii univerſalis à proprio die removeant, reddant magis anguſtos dies Sanctiſſimo Natali proximos, ita ut vel nunquam, vel rarò Officia currentium Feriarum, ad tantæ devotionis myſterium præparatoriarum celebrari poſſint eouſque, ut per annum vix diem ad recitandum Officium Defunctorum à rubricis ſemel in menſe præſcriptum relinquant liberum &c.*, tantùm videtur, quod remedium ab iis in diminuendis duntaxat octavis juxta novum Kalendarium exhibitum conſtitutum, & propoſitum, non ſufficiat ad tollendas incongruentias aliter, quàm quoad aliquas ſolùm ſuperficialiter, & pro annis paucis, quin è medio tollantur duæ illæ radices, quæ ſunt omnium incongruentiarum cauſa, & conſiſtunt primò in exceſſiva multiplicitate Rituum ſuperiorum ſecundæ claſſis, duplicis majoris, & minoris, vel paucitate ſemiduplicium, & ſecundo, in multiplicitate feſtorum ſecundariorum, & adventitiorum. Quod totum ſcaturit non tantùm ab ipſis Sacræ Congregationis conceſſionibus, quantùm ab antiquis abuſibus in Kalendarium Minoriticum, ante Breviarii Romani reformationem inductis, poſt-

modum

modum retentis, & adauctis, quin unquam tale Kalendarium ad perfectam cum rubricis conformitatem juxta Decretorum generalium ſenſum, ac Sac. Rit. Congregationis, omniumque magis exactorum, & authoritate pollentium Rubriciſtarum mentem fuerit redactum; hinc jam à ſuo tempore celebris Rudolphus Tungrenſis in Libro *de obſervant. Canon. propoſ.* 17. *per totum*, poſtquam parſimoniam variorum Kalendariorum, & in ſpecie Chartuſiani, Ciſtercienſis, & Ordinis Prædicatorum commendâſſet, maturè ponderavit *contrarium Fratrum Minorum uſum*, quem multis reprobat, utpote ab antiquo Romano ordine prorſus aberrantem, quemadmodum & Guyetus *lib.* 2. *cap.* 11. *q.* 9. obſervat.

Quapropter Sac. Rit. Congregatio, cui obſervantia Rubricarum, & Decretorum cum reductione Kalendariorum particularium ad uniformitatem ritûs Romani cordi eſſe debet, ſpeciatim in occaſione, qua nova Kalendaria cum conſenſu Religioſorum approbantur, hoc procurare debet, aut aliàs Kalendaria tantùm tollerentur, & relinquantur in ſtatu, in quo ſunt, quin ulterius approbentur.

Duplicia ſecundæ claſſis in hoc Kalendario Capucino incirca viginti ſunt, Duplicia majora excedunt triginta, & totidem quaſi reperiuntur Duplicia minora, dum econtra Semiduplicia ſunt duntaxat tria. Dum econtra regula Rubriciſtarum cum Gavanto, & aliis fixa manet, quod, quò majora ſunt feſta, eò quoque rariora, minuſque frequentia eſſe debeant, prout fusè Guyetus *loc. cit.* comprobat, & demonſtrat, ubi merè duplicium hanc, ceu iis connaturalem, firmat idæam = *En tibi veram, genuinamque duplicium indolem, ut videlicet talia ſint, quæ parem diei Dominicæ populi conventum exigant. Et verò, an non illud æquiſſimum eſt, quandoquidem & ipſa Duplicia Dominicis preferuntur &c.*

Nec minor eſt incongruentia in ipſis ritibus, cum ſint aſſignati abſque regula, imò contra regulam omnium Rubriciſtarum, quorum res certa eſt, quod penes Eccleſiam ſeu Familiam magis diſtingui debeant ii Sancti, qui magis ad hujuſmodi Eccleſiam, vel Familiam ſpectant.

Jam in novo Kalendario Capucino obviat ritus ſecundæ claſſis conceſſus alicui Sancto, qui de Ordine Franciſcano non eſt, quin tamen ille concedatur Sancto Felici, qui de Familia Capucinorum eſt. Similiter ritus ſecundæ claſſis Martyribus Japponenſibus, merè Beatis, & Congregationis Diſcalceatorum Hiſpaniæ Alumnis attribuitur, & vice verſa B. Fideli à Sigmaringa, & B. Joſepho à Leoniſſa, qui ſunt propriè de Familia Capucinorum, conceditur duntaxat ritus duplicis majoris. Inſuper B. Seraphinus ejuſdem Capucinorum Familiæ collocatur inter duplicia minora, quin ratio poſſit penetrari.

Paſſim quoque videntur *Beati* aliarum Familiarum, etiam Tertii Ordinis, cum aſſignatione Duplicis majoris, & econtra Sancti Canonizati cum duplici minore; Alii quoque Beati qualificati, ceu *primi Ordinis*, *ſecundi Ordinis* in ipſo PP. Capucinorum Kalendario reperiuntur redacti ad ſemiduplex duntaxat, quando è contrario, ſtante quoque, quod inter Beatos, & Sanctos circa duplex minus non ſit ſolida differentia, maxima tamen hæc eſſe deberet circa alios ritus ſuperiores primæ, & ſecundæ claſſis, ac Duplicis majoris, cum hi magis diſtincti ritus à Rubricis aſſignentur ſolis Patronis, ideſt, Patronis principalibus ritus primæ claſſis, quaſi Principalibus ritus ſecundæ claſſis, & Secundariis ritus duplicis majoris, uti ex ipſis tabellis Breviario cum rubricis præfixis conſtat.

Jam, quemadmodum Decreta generalia Sacræ Congregationis anni 1630. poſtea ab Alexandro VII. confirmata, expreſsè prohibent, ne *merè Beati* eligantur in Patronos vel Principales, vel Secundarios, prout fuſius cum aliis Cardinalis Lambertinus explicat, ita intrinſecè prohibiti cenſentur *Beatis* ritus Sanctis Patronis proprii, ideſt, ritus primæ, & ſecundæ claſſis, & duplicis majoris.

Nec juvat allegare quoddam exemplum diſpenſationis à S. Sede factæ circa electionem cujuſdam *Beati* in Patronum, cum hujuſmodi exempla hucuſque rareſcant, nec fuerint conceſſa, niſi poſt formalem electionem Loci, vel Regni, ubi feſtum apparatu, concurſu, ac devotione, illi Patronorum conformi celebrabatur, quando econtra in Kalendario Capucino agitur de inducenda integra ſerie Duplicium majorum abſque ſpeciali, & feſtivo apparatu. Hinc talis ritus ad aliud non tendit, quàm ad fovendum abuſum, & ad hunc authenticandum cum nova & expreſſa Sanctæ Sedis approbatione, quando hucuſque fuerat duntaxat tolleratus.

Etſi etiam hujuſmodi ritus expreſsè foret conceſſus, abſurdum non erit, ſi ad regulas generales reducatur, poſtquam ob multiplicitatem palpatur incongruentia, quam cauſavit, & quam ipſi Patres Oratores confitentur, & quam magis in futurum cum creſcente numero *Beatorum* (quorum Religio Franciſcana non paucos habet) cauſabit per novum ſemper hujuſmodi abusûs augmentum, ſi ad opportunum remedium non cogitetur ſemel

pro

pro ſemper ponendum. Et quidem eò magis, cum ita ſit ſenſus tam Rubricarum, quàm Decretorum generalium circa *Beatorum* cultum, quem volunt limitatum, loco illius illimitati, ſolis Sanctis proprii, & quidem etiam quoad ritum, uti Gavantus *in Rubr. Breviar. ſect. 1. c. 5. tit. 2. n. 12.* obſervat = *Sedes Apoſtolica quoad locum, tempus, ritum in Beatorum cultu limitatè procedit* = ubi & P. Meratus *in nov. obſervat.* = *Veriſſimum eſt, quod Eccleſia limitatè procedit in cultu Beatorum tum quoad tempus, tum quoad locum, tum quoad ritum celebrandi eorum feſta, Miſſas, & Officia* = Militat Decretum anni 1630. de Beatis in Patronos non eligendis, & conſectariò ipſis non debet dari ritus duplex, Sanctis Patronis ſpecialis, uti dictum: militant Decreta 5. Octobris 1652. 1659. & 1660., per quæ picturæ Beatorum ſuper Altaria generaliter prohibentur = *firmis remanentibus Decretis, ne Beati in Patronos eligantur, ne eorum Natalitia cum octavis celebrentur, & aliis quibuſcumque* apud Meratum *tom. 2. in Ind. n. 361. & ſeq.* Lambertinum *tom. 1. p. 317. & ſeq.*, ubi notatur, quod à tempore Clementis XI. in Brevibus Beatificationis fuerit omiſſa, & omittatur clauſula = *tutò procedi poſſe ad Canonizationem* &c. Militat tandem Decretum anni 1736. quo reſpectu Beatorum conceſſio Officiorum propriorum prohibita eſt.

Ex quibus Decretis, & proviſionibus clarè colligitur mens & intentio Sac. Congregationis ſemper magis reſtringendi, & limitandi cultum merè Beatorum, etiam ex motivo magis ſtimulandi Poſtulatores ad Canonizationes: hinc & eò magis neceſſarium creditur reducere ad reformationem etiam ritum, ipſis abſolutè non competentem, in quo ſi conceſſio facta ſit anterior Decretis prædictis, approbatio, quæ hodiedum expetitur, dictis Decretis eſt poſterior. Unde videtur, vel quod ad illorum normam Kalendarium regulari, vel quod in terminis puræ tollerantiæ, abſque nova approbatione relinqui, debeat.

Nec minor eſt incongruentia in dicto Kalendario quoad feſta ſecundaria, nam, quantùm congruit, ut feſta ſecundaria Sanctorum, Primariorum Patronorum, vel aliorum magis principalium, quæ ritu primæ, vel ſecundæ claſſis gaudent, uti in caſu noſtro ſunt feſta S. Franciſci, S. Claræ, S. Bonaventuræ, & S. Antonii Patavini, permittantur tantùm incongruum eſt, quod Sanctis inferioribus concedantur. Imò eoipſo, quod PP. Capucini aliorum Sanctorum octavas removerint, ſequitur, quod dum illos ceu Sanctos, aut principaliſſimos Patronos non amplius reſpicere volunt, etiam feſta ſecundaria omittere debeant, utpote ipſis non amplius competentia. Pro quo notari debet, quod Eccleſia univerſalis alia feſta ſecundaria, præterquam Beatiſſimæ Virginis, S. Joannis Baptiſtæ, & SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli, Joannis, & Stephani Protomartyris, ceu primorum noſtræ ſanctæ Fidei Cardinum, celebrare non ſit aſſueta, prout Guyetus *lib. 1. cap. 8. per totum* obſervat, ubi in aliis terminis de feſtis ſecundariis, præter Sanctos Patronos, aut Principales non loquitur.

Eapropter omiſſis etiam aliis magis minutis obſervationibus Officiorum, quæ ob hujuſmodi rituum majorum, & Feſtorum impedimentum extra dies proprios vagari debent, ita ut nec cum diebus Kalendarii univerſalis, nec cum enuntiatione proprii martyrologii &c. concordare poſſint, videtur, quod huc uſque dicta ſufficere poſſint, ut S. Congregatio ponderare dignetur, non jam an poſſit, ſed an expediat ad Kalendarii Capucini approbationem procedere &c.

Oppoſitio hæc Illuſtriſſimi Scriptoris, ne vota Religionis noſtræ in Sac. Congregationis conſeſſu contraria impreſſione implicaret, extempló fuit impugnata ſcripturâ ſequente.

Religio Capucina, quæ inter omnes alias in Eccleſia Dei juſto titulo ſe minimam reputat, ne ab aliis Minoritanis, cum quibus ſub uno Capite, & eodem Fundatore unum ſolum conſtituit Corpus, degeneret, nec deviet ab obſervantia illius præcepti, quod pari cum aliis zelo in Seraphica Regula profitetur = *Clerici faciant Divinum Officium ſecundùm ordinem S. Romanæ Eccleſiæ*. Reg. c. 3., neceſſarium cenſuit reformare Kalendarium proprium eo modo, quo Sac. Congregationi exhibet, non quidem, quod Kalendarium ab ordine, & ritu S. Rom. Eccleſiæ aberret, aut à ritu Ambroſiano, vel Monaſtico dependeat, cum hoc expreſſè intentioni Seraphici Patris adverſetur, ſed ob motiva, quæ religioſo candore in præſentata inſtantia exponuntur: nam, quamvis tali reformatione Religio omnes illas incongruentias, quas, qui dictum Kalendarium exactitudine ſua Perſona dignâ examinavit, in illo obſervavit, removere nequeat, non tamen negari poterit, quin per remotionem novem octavarum, per collocationem variorum Officiorum Kalendarii univerſalis in diebus propriis, & per liberum curſum feriarum, quas prædictæ octavæ occupabant, multæ dictarum incongruentiarum tollantur. Ex quo limpidò reſultat, quantùm reformatio talis Kalendarii, ſi approbetur, ad majorem ordinis Romani conformitatem conducat.

Pro-

Progredi pro melius accomodando Kalendario Capucino ad reductionem arctorum limitum, & ſenſum antiquorum Decretorum generalium (de quibus non pauca dicenda forent etiam reſpectu Kalendarii Romani) idem eſt, ac prætendere, ut in tali demum ſtatu perpetuò conſiſtat. Opus hoc eſt (Ut cum pace illius, qui id ſibi imaginatur, loquar) quod compleri non poteſt, quin procedatur ad exciſionem totalis derogationis, & deſtructionis omnium aliorum Decretorum poſteriorum, & hujuſmodi ideæ contrariorum, & quin claudatur porta omnis ulterioris conceſſionis ritûs, & Officii pro tempore futuro. Ad quod faciendum nec Sacra Congregatio, nec Summi Pontifices ſe ligari, nec propriam ipſorum ſummam authoritatem cum hiſce limitibus reſtringi permittent, cum illam omni lege antiquæ Rubricæ, vel Decretorum jam promulgatorum ſuperiorem recognoſcant.

Advertitur effectivè, quod juxta variationem temporis, etiam variatæ ſint diſpoſitiones Kalendariorum, rituum, & multi errores, qui tempore antiquo currebant immunes, hodiedum reperiantur eliminati. Veteres Legiſlatores rerum Eccleſiaſticarum circumſtantias rerum futurarum prævidere non poterant; ex quo ſequitur, quod Sacra Congregatio, & Summus Pontifex *pro tempore* novis, & magis diſcuſſis rationibus aliquoties ad res aliter regulandas moveantur. Quod non eſt nova temporis noſtri diſpoſitio, ſi credere velimus id, quod Eminentiſſimus Bona in ſuo tractatu rerum Liturgicarum *lib.* 1. *c.* 5. *n.* 3. ſcriptum reliquit = *Creſcente Fidelium numero cœperunt Apoſtoli Lectiones, preces, cœremonias adjicere, quibus & Sacrificii dignitas clariùs eluceſceret, & major ipſi veneratio conciliaretur, pietaſque fidelium, ac fervor magis accenderetur* = & idem ipſum de Officio Divino, ritu, & Kalendario dici poteſt. Multiplicitas rituum ſecundæ claſſis, & Duplicium majorum, quæ in noſtro obſervatur Kalendario, à Sede Apoſtolica Ordini FF. Minorum non fuit conceſſa abſque ſpeciali intuitu meriti, & characteris cujuslibet Sancti, vel Beati, ſi aliàs quis Sacram Congregationem, aut Sanctam Sedem de exceſſu reprehendere nolit: nec etiam ipſis FF. Minoribus imputari poteſt, quod pro eorum arbitrio in Kalendario ſuo hujuſmodi ritus poſuerint. Interim per errorem dictum eſt, quod primo, & propriiſſimo noſtræ Reformationis Sancto, videlicet Felici à Cantalicio, in Kalendario non fuerit datus ritus diſtinctus.

Mos gradatim elevandi ritum Sanctorum in Kalendario Romano, tempore antiquo practicatus, laudabilis videbatur, juſtumque ſuum habebat motivum; nam pro ratione, quo devotio, & cultus populi erga Sanctos extendebatur, S. Sedes ad ritum eorum elevandum incitabatur. Hoc idem cum tali rigore magis moderno noſtro tempore practicare, viſum non fuit expedire, cum nec ſtatutum, nec lex, cui contraveniatur, adſit. Nec neceſſarius poſtmodum judicatus eſt hujuſmodi rigor reſpectu illorum Sanctorum, qui cultum ſuum inter Ordinis Regularis limites coarctatum habent, cum à benignitate S. Sedis, in ſuis conſiliis ſemper liberæ & providæ, ipſis eodem tempore illa ritûs diſtinctio aſſignetur, ad quam in temporis progreſſu poſſent aſcendere, & hoc in finem, ut, ubi cultus eſt reſtrictus, honor ritûs ad minus ſit competens.

Ad quod notari debet id, quod Guyetus ſcribit = *In nullo magis Eccleſiæ alicujus decus eminere, quàm ſi talibus Sanctis referta ſit, quorum celebritas duplicis gradum quocumque tandem legitimo ſibi titulo vindicet, cujuſmodi ſunt Sancti plurimarum Sedium Antiſtites, aliique Locorum Naturales inſignioris notæ, aut quorum inſignes habentur Reliquiæ. Item primarii Ordinum Profeſſores, aut Inſtauratores.*

Attendi non debet, quod in noſtro Kalendario Beati Martyres Japonenſes ritu ſecundæ claſſis gaudeant, cum ſciatur, quod illorum cauſa Canonizationis jam ſit terminata, & pro ultima ſolemni ejus functione emanatum Decretum = *Sacrorum Rituum Congregatio ad eorum Canonizationem deveniri poſſe decrevit* = prout in ipſorum legitur hiſtoria. Hæc autem ultima formalitas ad effectum non fuit deducta vel ex impotentia illius, qui expenſis debebat ſuccumbere, vel ex alio accidente; hinc hi Beati Martyres debent habere ritum parem aliis Beatis, quorum cauſæ in ſuo ſunt curſu, vel derelictæ habentur, aut qui per Beatificationis æquivalentiam Beatorum titulo coluntur.

Quo non obſtante, ſi Sacra Congregatio in hocce caſu aliqualem ritûs moderationem inducere velit, Religio Capucina prudentiſſimo illius judicio circa hujus determinationem ſe remittit, præſertim intuitu quorumdam Sanctorum, aut Beatorum Ordini noſtro minus propriorum, prout ſunt illi Tertii Ordinis de Pœnitentia, de quibus tamen dici non poteſt, quod ad Ordinem non ſpectent, cum ab hoc ad hunc ſtatum ceu Filii ejuſdem Inſtitutoris, & Patris fuerunt admiſſi.

Circa Sanctos, & Beatos primi Ordinis, juſtum & rationabile videtur, ut iiſdem prærogativis, quibus in PP. Conventualium, aut Obſervantium, aut cujuſcunque alterius Reformationis Kalendario gaudent, etiam in noſtro potiantur, & quidem non ſolùm

propter uniformitatem poſſibilem dicti primi Ordinis in eo, quod concernit Sanctorum propriorum cultum, verùm etiam ne dividatur gratia, quam Sancta Sedes cum Decretis cumulativis, & ſine ulla diſtinctione univerſo FF. Minorum Ordini æqualiter conferre dignata eſt.

Multiplicitas conceſſionum, aut Officiorum in noſtro Kalendario notata, ab altero non procedit, quàm à multiplicitate Sanctorum, vel Beatorum, qui temporis progreſſu à S. Rom. Eccleſia cultum ſuum obtinuerunt. Hoc idem autem ſuccedit reſpectu Kalendarii Romani, &, quamdiu Canonizationes Sanctorum inſtituentur, adaugeri non ceſſabit. Verum quidem eſt, quod in noſtro Kalendario Officia, & Feſta Sanctorum majorem conficiant numerum, cum illis Eccleſiæ univerſalis adjungantur propria Ordinis, ſufficit tamen ad hoc, ut numerus ſit juſtificatus, & quod omnes conceſſiones ſint legitimæ, & tandem, quod in facie ſolemnis, & univerſalis Decreti, à S. Congregatione promulgati, à s. m. Urbano VIII. approbati, & in fronte Breviarii collocati nihil in dicto Kalendario ſit reprehendendum. De cœtero *è re omnino ac dignitate eſſe alicujus Eccleſiæ*, Guyetus *lib.* 1. *c.* 1. *quæſt.* 19. aſſerit, *plurimis propriis feſtis abundare, ſi ea verè illius Eccleſiæ propria ſunt*, hoc eſt, ſi Sanctos omnes illos, quorum feſta recolit, utero ſuo conceptos, ac in ſinu veluti educatos, Cœlo tandem ipſa pepererit; cui enim Matri ſummæ gloriæ non ſit tam fauſta fœcunditas?

Omnia Feſta, vel majoris vel minoris ſint ritûs, collocata ſingillatim in noſtro Kalendario in diebus ſuis, & juxta rubricas Breviarii Romani diſpoſita, inter ſe non faciunt colluſionem, nec cauſant incongruentiam, nec impediunt ferias magis venerabiles, nec alias intra annum &c. Hoc autem dici non poſſet, ſi manerent intactæ octavæ, quas Religio de Kalendario tollere ſtatuit, cum hæ ſequelam multorum dierum impeditorum ſecum portent.

Quantùm ad Officia, Ordini noſtro non propria, in noſtro Kalendario unica & ſola octava Magni Patriarchæ Dominici, quæ à Sacra Congregatione ſub 11. Julii 1693. ad nos Capucinos fuit extenſa, numerari poteſt, ſique hujus conceſſionis ponderentur motiva, nullus deſuper mirabitur; ſicut mirari nullus debet, quod Ordo Prædicatorum vice verſâ & modo ſpeciali Feſtum Glorioſi noſtri Patris Sancti Franciſci celebret, & per hoc in Filiis unius, & alterius ſuave illud ſpiritualis amicitiæ vinculum, quo in vita corda Magnorum horum duorum Patrum erant ligata, exemplariter continuetur.

Multiplicitas tandem Feſtorum ſecundariorum in noſtro Kalendario cenſurata, ad alterum non reducitur, quàm ad quaſdam paucas translationes Sanctorum primariorum Profeſſorum noſtri Seraphici Inſtituti, quibus juxta prælaudati Guyeti judicium, ceu Patronis minus principalibus debetur cultus à communi aliorum Sanctorum diſtinctus, & conſequenter incongruum non eſt, quod à Sancta Sede Religioni facultas fuerit conceſſa celebrandi feſtum eorum translationis, per quod plerumque refricatur memoria cujuſdam prodigioſi ſucceſsûs, qui in oblivione non debet relinqui. Eò majore autem ratione in noſtro Kalendario hæc feſta Translationum Sanctorum celebriorum intacta manere debent, quod occaſione reformationis Kalendarii illorum octavæ tollantur, & proin per celebrationem eorum Translationum aliqualiter extenſio illius cultûs, qui abraditur, ſuppleatur.

Quantumvis in Kalendario Romano pauca Sanctorum feſta ſecundaria numerentur, in particularibus tamen Diœceſium, vel Religionum ſunt multa, & meritò approbata. Ad quid proin conduceret tollere ea de noſtro Kalendario duntaxat, ſi cum Decreto univerſalis revocationis non tollerentur ab omnibus? Digna hìc eſt animadverſio, & authoritas Guyeti *lib.* 18. *q.* 3. *c.* 1. dicentis = *Omnium Feſtivitatum bujuſce generis potiſſima, ac uſitatiſſima eſt Tranſlatio, qua videlicet recolitur memoria Corporis Sancti alicujus olim ex uno loco in alium ſolemni apparatu deportati, cujuſmodi Translationes numero 22. recenſentur in Martyrologio Romano.*

Inſignis hic Author ad favorem feſtorum ſecundariorum, ſpeciatim Translationum, multa profert, imò excedere videtur dicendo, quod hujuſmodi feſta ab Epiſcopis poſſint inſtitui, *ubi ſup q.*7. Aſſertio hæc eſt, quæ Romæ non placet: tantùm tamen, dum dicit, plurimum noſtrum juvat propoſitum, ita, ut perſuadeamur *à fortiori*, quod majore ratione nos illa à S. Sede conceſſa, & à Papa confirmata celebrare valeamus, & conſectariò à Breviario noſtro ex quacunque cauſa ſive ab antiquis ritibus, ſæpius repurgatis, aut mutatis, ſive à Scriptoribus, venerandis licèt, & æſtimatis, ſi paucis tamen, attentis temporum circumſtantiis, & viciſſitudinis neceſſitate acceptatis proveniente, deleri non poſſint.

Quod FF. Minores poſt Breviarii Romani reformationem, aliquos antiquorum abuſuum in illorum retinuerint Kalendario, & ideo hoc ceu ab antiquo ordine Romano aberrans reprehenſione dignum ſit, facilè quidem cum authoritate extrinſeca ad manum dicitur,

tur, non tamen ita facile erit adducere deſuper exempla, & probationes. Si ergo noſtrum Kalendarium Minoriticum cum ordine Romano non conſonet, conſonabunt exin Ciſterciense, Carthuſianum, Dominicanum, ceu ſupra noſtrum exaltata? Scitur, quod Tungrenſis poſt traductum FF. Minorum ritum, ceu illi Eccleſiæ Romanæ non conſonantem, à veritate poſtmodum fuerit compulſus ad ita ſcribendum = *Sciendum tamen, quod Nicolaus Papa III. natione Romanus de Gente Urſinorum, qui cœpit anno Domini MCCLXXVII. & Palatium apud S. Petrum conſtruxit, fecit in Eccleſiis Urbis amoveri Antiphonarios, Gradualia, Miſſalia, & alios Libros Officii antiquos quinquaginta, & mandavit, ut de cætero Eccleſiæ Urbis uterentur libris, & Breviariis Fratrum Minorum, unde hodie in Roma omnes Libri ſunt novi & Franciſcani*. Ita ille *lib. de Canon. obſerv.* Quod refertur ad id, quod Author iſte jam ſupra dixerat = *Hodie omnium credulitas, & opinio divulgatur, quod nullæ ſervent ordinem S. Romanæ Eccleſiæ, niſi Fratres Minores, nec aliquorum, niſi in ipſorum Breviariis, & Libris contineatur, ex eo, quia B. Franciſcus in Regula præcipit, ut Clerici faciant Officium Divinum ſecundùm dictum Ordinem, ubi Breviaria habere poſſint*. Et quamvis contrarium à ſe repertum aſſerat, fama tamen communis non poteſt minui â teſte ſingulari, quantumque omni exceptione majore.

Species dein meræ tollerantiæ, quæ pro noſtro Kalendario ſuggeritur, non videtur, qualiter verificari poſſit in diſpoſitione feſtorum, & Officiorum ab eo, qui legitimam habebat facultatem, approbatorum. & quidem *non ſeorſim*, ſed generaliter approbatorum cum octavis in Kalendario ipſo, uti in Regeſtis S. Congreg. Rituum ſub 8. Februar. 1728. videre eſt.

Omnia hæc dicta ſint non ad oppugnandas ſapientiâ & zelo plenas obſervationes illius, qui noſtrum examinavit Kalendarium, ſed duntaxat ad tollendam quamcunque umbram repugnantiæ, quam Sacra Congregatio in illo approbando habere poſſet. Quod à ſacro conſeſſu, & ejus ſumma benignitate Religio Capucina ſperat, & pro gratia habebit.

Qam Deus &c.

Feliciter res ſucceſſit, fuitque Decreto antepoſito Kalendarium approbatum.

Feſta Dedicationis Eccleſiarum Conventuum Viennæ ad S. Udalricum, & Waythoviæ ad Thajam ad alios dies transferri indulgetur.

ORDINIS CAPUCINORUM PROVINCIÆ AUSTRIÆ, ET HUNGARIÆ.

Cum in duabus Eccleſiis Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum Provinciæ Auſtriaco-Hungaricæ, feſtum Dedicationis celebrari minimè valeat, nimirum Viennæ ad S. Udalricum, ubi idem feſtum incidit in diem commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, & Waythoviæ ad Thajam, ubi dies octavę ſemper incidit in Dominicam Pentecoſtes, P. Fr. Sanctus Gmunden. dicti Ordinis, & Provinciæ Miniſter Provincialis, ac Miſſionis Præfectus Sac. Rituum Congregationi humillimè ſupplicavit, quatenus prædictum feſtum Dedicationis Viennæ ad S. Udalricum ad Dominicam immediatè ſequentem infra octavam commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, & alterum Waythoviæ ad Thajam ad Dominicam quintam poſt Paſcha transferre dignaretur. Et Sac. eadem Congregatio petitas translationes pro diebus ab Ordinariis deſignandis, & nunquam inpoſterum mutandis concedendas eſſe cenſuit. Die 22. Aprilis 1741.

Ex Reg. Secret. S. Congr. menſ. & anni prædict. fol. 284.

N O T A.

Vix eſt Ordinis Provincia, quæ in occurſu hujuſmodi Dedicationis cum alio feſto ad S. Rit. Congregationem recurrere non debuerit, & Decretum antepoſito reſpectivè ſimile non obtinuerit. Inter hos numerari poſſunt Conventus Civitatis Ducalis, Civitatis Mutinenſis, Œnipontanus, Cathacenſis &c. &c. Ne autem hujuſmodi Decretis in ſubſtantia iiſdem hæc prima tomi pars nimium intumeſcat, & Autographa illorum in omnibus reſpectivè Conventibus aſſervari mihi perſuadeam, pauca hîc inſerere, & cum hoc ultimò ea, quæ Sac. Congregatio in hujuſmodi occurſu impræſentiarùm reſcribere conſueſcit, aliis Conventibus ad inſtructionem & regulam relinquere volui.

Lectiones univerſo Ordini RR. PP. Conventualium pro Officio diei feſti S. Ludovici Epiſcopi Toloſani jam conceſſas Breviario Ordinis noſtri inſeri, ac imprimi indulgetur.

ORDINIS MIN. CAPUC.

SAnctiſſimus Dominus noſter Benedictus XIV. ad humillimas preces P. Procuratoris Generalis Ordinis Capucinorum benignè indulſit, ut ad normam Kalendarii ejuſdem Ordinis à S. Rit. Congregatione noviſſimè reformati, & approbati, ſupraſcriptæ Lectiones propriæ ſecundi nocturni cum oratione pro Officio diei feſti S. Ludovici Epiſcopi Toloſani, jam univerſo Ordini Minorum Conventualium conceſſæ, in Breviario præfati Ordinis inſeri, & imprimi poſſint, & valeant. Die 5. Maji 1741.

Authog. in Arch gen. Ord. Armario S. Rit. Congregatio.

Modus recitandi Officium diei feſti Dedicationis Eccleſiæ ſub titulo S. Mariæ *del Pilar*, ac per totam octavam Monialibus Civitatis Oſcenſis præſcribitur.

OSCEN.

AD humillimas preces nomine Monialium Capucinarum Monaſterii S. Mariæ *del Pilar* Civitatis Oſcen. ſupplicantium pro aſſignatione Officii diei Feſti Dedicationis ipſarum Eccleſiæ ſub titulo Sanctæ Mariæ *del Pilar*, ac per totam octavam Sac. Rituum Congregationi porrectas, atque relatas, Sac. eadem Rituum Congregatio benignè conceſſit, ut Moniales prædictæ in Feſto Dedicationis Eccleſiæ Officium, & Miſſam B. M. V. prout in die 5. Auguſti feſtivo Sanctæ Mariæ, exceptis lectionibus ſecundi Nocturni, pro quo ſumantur lectiones ab Officio Sanctæ Mariæ, in Sabbato de menſibus Maji, Junii, & Julii, ſub ritu duplici primæ claſſis cum octava inpoſterum recitare poſſint, & valeant. Die 21. Julii 1742.

Ex Regeſto Secret. Sac. Congr. menſis & anni præd. fol. 378.

A' Fratribus Civitatis Peruſinæ feſtum SS. Cornelii & Cypriani à propria die perpetuò amotum, die 22. Septembris, licet ſeptimo infra octavam Dedicationis, ſtatè celebrari non improbatur.

PERUSINA.

FR. Bernardus à Tipherno modernus Guardianus Conventûs Capucinorum Civitatis Peruſinæ, quatenus ad tollenda jurgia inter Fratres Choriſtas præfati Conventûs exorta circa Translationem Feſti SS. Martyrum, & Epiſcoporum Cornelii, & Cypriani occurrentis die 16. Septembris cum Feſto Dedicationis ejus Eccleſiæ Sac. Rituum Congregationi humillimè ſupplicavit pro declaratione infraſcripti dubii, nempe:

An Officio Sanctorum Martyrum, & Pontificum Cornelii & Cypriani dies 22. Septembris, ſeptima octavæ Dedicationis, ut non impedita ab alio Feſto, aut alia non impedita poſt octavam ejuſdem Dedicationis, aſſignanda ſit?

Et Sacra eadem Congregatio audito prius Voto unius ex Apoſtolicarum Cæremoniarum Magiſtris reſcribendum cenſuit.

Feſtum Sanctorum Cornelii, & Cypriani à propria die perpetuo amotum, die 22. Septembris, licet ſeptima infra octavam Dedicationis, ſtatè celebrari deinceps poſſe non improbatur. Et ita &c. Hac die 28. Novembris 1744.

Ex Regeſto Secret. S. Congr. menſis & anni prædict.

In Provincia Rhegienſi ulterioris Calabriæ 16. Nov. feſtum B. Salomeæ, & 17. ejuſdem S. Gregorii Thaumaturgi celebrari indulgetur.

PROVINCIÆ REGIEN. ULTERIORIS CALABRIÆ.

CUm P. Provincialis Capucinorum Sancti Franciſci Ulterioris Calabriæ expoſuerit in eâdem Provincia venerari corpus S. Gregorii Thaumaturgi, ac per Decretum Sacræ Rituum Congregationis recitari die 17. Novembris ejus Officium ſub ritu duplici: Cumque eâdem die in Kalendario Ordinis Capucinorum aſſignatum reperiatur Officium B. Salomeæ Virginis pariter duplex;

plex, propterea Sac. Rituum Congregationi humillimè ſupplicavit, quatenus Oratori facultatem benignè impertiri dignetur, ut in Conventibus memoratæ Provinciæ recitari valeat à ſuis Religioſis die 16. Novembris Officium B. Salomeæ, & die 17. ejuſdem alterum S. Gregorii Thaumaturgi; Sac. eadem Congregatio gratiam petitam Oratori concedendam eſſe cenſuit. Hac die 27. Martii 1745.

Ex Regeſto Secret. Sac. Congr. menſis & anni præd.

Feſta S. Walburgæ, & S. Cunegundis ex Sanguine Bavariæ, diebus non impeditis, more Diœceſano à Provincia Bavariæ recitari annuitur.

ORDINIS CAPUCINORUM PROVINCIÆ BAVARIÆ.

EXponente P. Provinciale Ordinis Capucinorum Provinciæ Bavaricæ, quod in dicta Provincia colunt Feſta S. Walburgæ, & S. Cunegundis &c. ex genere & ſanguine Bavarico. Cumque in dictis diebus feſtivis Fratres Capucini ejuſdem Provinciæ feſtum Ordinis aliquoties celebrandum non habeant, Sac. Rit. Congregationi demiſsè ſupplicârunt, quatenus ipſis facultatem celebrandi dicta Feſta ritu & more Diœceſano, quando incidunt in dies non impeditos, benignè indulgere dignaretur; Et Sacra eadem Congregatio Oratoris inſtantiæ juxta petita benignè annuit hac die 6. Julii 1746.

Ex Regeſto Secret. S. Congr. menſ. & anni præd.

In Conventu Tugienſi die 2. Auguſti Feſtum Dedicationis S. Mariæ Angelorum, vulgò Portiunculæ, ad ritum duplicis ſecundæ claſſis elevari, & die dicto cum commemoratione diei octavæ S. Annæ Patronæ recitari indulgetur.

CONSTANTIEN.

AD enixas preces porrectas nomine Patris Procuratoris Generalis Ordinis Capucinorum humillimè ſupplicantis pro indulto favore Religioſorum ſui Ordinis Conventûs Tugienſis Provinciæ Helveticæ recitandi die ſecunda Auguſti quotannis Officium Feſti Dedicationis S. Mariæ Angelorum, quod vocant Portiunculæ, cum commoratione diei octavæ S. Annæ, licèt hujus feſtum cum octava tanquam Patronæ Eccleſiæ prædicti Conventûs Tugienſis ſub ritu ſuperioris claſſis recolatur. S. Rit. Congregatio, attentis peculiaribus circumſtantiis, in caſu, de quo agitur, concurrentibus, benignè reſcripſit pro gratia, prævia elevatione Feſti præfatæ Dedicationis à ritu duplicis majoris ad duplicem ſecundæ claſſis. Hac die 19. Aprilis 1748.

Ex Regeſto Secret. Sac. Congr. menſ. & anni prædict.

N O T A.

SImile indultum obtinuit ſub 8. Martii 1749 Conventus Provinciæ Styriæ Leopolienſis in Carniola.

Lectiones ſecundi Nocturni Officii de S. Joſepho à Leoniſſa propriæ pro omnibus locis & Eccleſiis, quibus Officium de Sancto prædicto conceſſum eſt, approbantur.

ORDINIS CAPUCINORUM.

ENixis precibus Patris Procuratoris Generalis Ordinis S. Franciſci Capucinorum Sac. Rituum Congregationi porrectis; ac per Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum Dominum Cardinalem de Gentilibus relatis, Sacra eadem Congregatio, audito priùs R.P. D. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore, ſupraſcriptas Lectiones ſecundi Nocturni proprias pro Officio diei Feſti S. Joſephi à Leoniſſa diligenter reviſas, atque examinatas, prout jacent, benignè approbavit, ut tam in univerſo Ordine Capucinorum, quàm in iis locis, & Eccleſiis, quibus Apoſtolica Sedes idem Officium, & Miſſam conceſſit, inpoſterùm recitari valeant. Die 7. Septembris 1748.

Autograph. in Arch. Gen. Ord. Armario *S. Rit. Congr.*

In

In Eccleſiis FF. Capucinorum Italiæ ſub titulo S. Mariæ Angelorum dedicatis, 2. die Auguſti Officium cum Miſſa de B. V. Maria titulari, prout in Feſto ad Nives, præter lectiones ſecundi Nocturni &c. juxta alia Decreta recitari debere ſancitur.

ORDINIS CAPUCINORUM PROVINC. ITALIÆ.

HUmillimis precibus P. Provincialis Capucinorum Provinciæ Calabriæ tam ſuo nomine, quàm aliorum ſui Ordinis Provincialium Italiæ Sanctiſſimo Domino Noſtro porrectis, & ab eo ad Sac. Rituum Congregationem remiſſis, quibus ſupplicat pro declaratione Dubii = *An in Eccleſiis Capucinorum Italiæ ſub titulo S. Mariæ Angelorum dedicatis fieri debeat die 2. Auguſti Officium cum Miſſa de B. Maria Virgine, prout hactenus ſervatum fuit, vel potius Feſtum S. Mariæ Angelorum ſit celebrandum die Aſſumptionis ejuſdem*? Sac. Congregatio, re maturè diſcuſsâ, ad relationem Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini Cardinalis Alexandri Albani reſcribendum cenſuit *ſervari ſolitum*, nempe in caſu propoſito die 2. Auguſti faciendum eſſe Officium cum Miſſa de B. M. V. Titulari Eccleſiæ, prout in Feſto ad Nives, præter lectiones ſecundi Nocturni, quæ ſumendæ ſunt ex ſecundo Nocturno Nativitatis B. Mariæ mutato verbo *Natali* in verbum *Feſtivitate*, juxta Decretum editum die 10. Junii an. 1690. Et ita decrevit die 7. Septemb. 1748.

Ex Regeſt. Secret. S. Congr. menſ. & an. præd.

MONUMENTA,

ET DECRETA GENERALIA

Servos Dei cum Sanctitatis aut Martyrii fama defunctos quoad eorum Beatificationem, & Canonizationem concernentia.

ANIMADVERSIO

Deliberato conſilio cum Monumentis, & Decretis prædictis deflecto à materia Ordinem Capucinum ſpecificè tangente, eoipſo tamen, quod illa generalia ſint, & in Ordine noſtro non rarus illorum occurrat uſus, Anterioribus Decretis, quæ ex parte cultum jam Beatificatorum, vel Canonizatorum afficiunt, dignè & ad plurium Fratrum noſtrorum inſtantias ſubnectuntur.

Recedit Ordo Capucinus hucuſque ab illorum exemplo, qui Alumnos ſuos Sanctitatis famâ, & miraculorum gloria illuſtres ad Sacri Altaris honores promoveri, vel in Apotheoſin referri detrectant, vel, ne Sancti in Ordine ſuo aliqualiter vileſcere videantur, vel, ne frequens Canonizatio hujus exiſtimationem apud vulgum diminuat, vel, ne Religioſa Solitudo accurrentis populi multitudine in illorum Cænobiis perturbetur, & proin id ipſum hiſce Ordinibus univerſim applicari queat, quod Theophilus Raynaldus operum tom. 9. in S. Brunone punct. 10. §. 2. *de Ordine Carthuſiano ſingillatim commendat* = non tam ſolliciti ſunt Sanctos ſuos patefacere, quàm multos Sanctos facere. *Sicut autem utrumque facere multò perfectiùs eſſe videtur, ita alii Regulares Ordines non tantùm Sanctos in ſuæ religioſæ perfectionis ſinu genuiſſe, & lacte Sanctitatis cibâſſe geſtiunt, ſed etiam eos in memoria ſæculorum Vivos, & Sacro honore inſignitos conſervare quærunt, tum, ut illorum exemplo poſtera ætas ad imitationem illarum præſertim virtutum, in quibus claruère, provocentur, tum, ut etiam in terris, ubi locus agonis, & campus certaminis extitit, laboris merces, & luctæ corona recipiatur, ac gloriæ eſſentiali, quâ gaudent inter comprehenſores, correſpondeat accidentalis inter Viatores, tum, ut Eccleſia militans in præmio Sanctorum exultet*, & Rex ſempiternæ Majeſtatis & gloriæ (*quemadmodum in Bulla Canonizationis S. Petri de Alcantara memoratur*) in Sanctorum concilio glorificetur, divini cultûs obſervantia augeatur, Fidelium pietas & devotio excitetur, deteſtandæ hæreſes magis magiſque convincantur &c. *Meliora horum Religioſorum Ordinum chariſmata æmulans Religio Capu-*

pucina Fratres illos, quos mirabilis in Sanctis ſuis Deus donis ſupernaturalibus cumulavit & diſtinxit, triviali aliorum cineri commiſceri, ac in terra oblivionis ſepeliri piaculum ſibi ducit; hinc jam à ſuo initio de debito illorum honore ſollicita, geſta eorum exactè colligere, pluresque cauſas, de quarum nonnullis opus Bullarii vagam præbet notitiam, ad Sac. Congregationis cenſuram portare ſategit. Id etiam & tantum effecit, ut intra 40. annorum ſpatium tres Sanctos, videlicet Fidelem à Sigmaringa, Sac. Congregationis de Propaganda Fide Protomartyrem, Joſephum à Leoniſſa, ac Felicem à Cantalicio Laicum, Confeſſores, Eccleſiæ Dei ſe dediſſe meritò gloriari poſſit. Notatus quoque jam eſt in Canonizandorum albo Beatus Seraphinus à Monte Granario, opuſque gratiæ & gloriæ ſuo tempore, divino favore aſpirante, complendum fore confidimus: in via Beatificationis econtra feliciter (uti jam omnibus patet) procedunt cauſæ Venerabilium Dei Servorum Laurentii à Brunduſio, Ordinis noſtri Generalis, & Bernardi à Corleone Laici, ac pro cauſa Servæ Dei Veronicæ à Julianis, Monialis, opera ab illa edita jam ſunt diſcuſſa, & alia neceſſaria impigrè parantur: De proceſſibus hinc inde de Servis Dei Capucinis auctoritate ordinariâ confectis longiùs hic agere ſupervacaneum judico, cum paucis abhinc annis tales de Servis Dei, Antonio ab Olivado, Provinciæ Rhegienſis, Angelo ab Acrio, Provinciæ Cuſentinæ, Bonaventura Barberini, Ordinis Miniſtro Generali, Archiepiſcopo Ferrariæ &c. Provinciæ Bononienſis, fuiſſe inſtitutos, ac illum de Servo Dei Fr. Criſpino à Viterbio, Provinciæ Romanæ, defacto in Curia Epiſcopali Urbevetana continuari, ſcire ſufficiat.

Non tamen ex tam uberi germine fœcunditas Agri Capucini minuitur, languet, aut areſcit, ſed fortiùs econtra in dies vireſcit in productione Virorum, quorum vitam ſingularis morum innocentia, ac varia Signorum operatio commendat, & mors voce populi perſonat pretioſa: In Domino quoque ſperamus duraturam eſſe hanc claram Virorum, ſeu Servorum Dei in nobis progeniem; hinc ne conſilium, de perpetuando illorum poſt mortem honore, aliquando conceptum, vel actionum exceſſu, vel formalitatum defectu (quemadmodum pluries jam id factum eſſe dolere debemus) corruere contingat, ſupradicta Decreta Generalia, quæ in libellum Romanis typis cuſum reſtricta, Sacra Congregatio ad unguem obſervari cupit, pro norma & regula hîc extendi neceſſum cenſui:

Hæc autem Decreta eo, quo in aureo Lambertino opere *tom.* 2. in appendice reperiuntur, modo exſcribuntur, intermixtis ad ſervandum ordinem Chronologicum inter Decreta Urbani VIII. & Ven. Dei Servi Innocentii XI. nonnullis aliis Decretis, vel Beatificandos, vel Beatificatos &c. concernentibus.

DECRETO
Sanctiſſimæ Inquiſitionis

Imagines Servorum Dei cum Sanctitatis aut Martyrii fama Defunctorum in Oratoriis, aut locis publicis, aut privatis amoveri jubetur, & libros de illorum miraculis, revelationibus &c. imprimi, tabellas ex cera, argento &c. confectas, aut pictas ad illorum tumulum appendi, ac lumina accendi, ſervandis non ſervatis, prohibetur.

Feria v. die 2. Octobris 1625.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. Urbano, Divina Providentia Papa Octavo, ac Illuſtriſſimis, & Reverendiſſimis Dominis S.R.E. Cardinalibus, adverſus hæreticam pravitatem Inquiſitoribus generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

CUm Sanctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus Noſter D. Urbanus Divina Providentia Papa VIII. die xiij. Mart. 1625. decretum ediderit infraſcripti tenoris, videlicet:

Sanctiſſimus Dominus Noſter ſollicitè animadvertens abuſus, qui irrepſerunt, & quotidie irrepere non ceſſant in colendis quibuſdam cum Sanctitatis, aut Martyrii fama, vel opinione defunctis, qui, etſi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore inſigniti ſint ab Apoſtolica Sede, eorum tamen Imagines in Oratoriis, atque Eccleſiis, aliiſque locis publicis, ac etiam privatis, cum laureolis, aut radiis, ſeu ſplendoribus proponuntur, miracula, & revelationes, aliaque beneficia à Deo per eorum interceſſiones accepta, in libris rerum ab ipſis geſtarum enarrantur, & ad illorum ſepulchra, tabellæ, Imagines, & res aliæ ad beneficia

acce-

accepta teſtificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur. Volenſque proinde hujuſmodi abuſibus pro debito officii paſtoralis occurrere, re etiam cum Illmis, & Reverendiſſimis Dominis Cardinalibus contra hæreticam pravitatem in univerſa Republica Chriſtiana Generalibus Inquiſitoribus, communicatâ, & maturè conſiderata, ac diſcuſſa, declaravit, ſtatuit, & decrevit, ne quorumvis hominum, cum Sanctitatis, ſeu Martyrii fama (quantacumque illa ſit) defunctorum Imagines, aliaque prædicta, & quodcumque aliud, venerationem & cultum præſeferens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, ſeu privatis, vel Eccleſiis tam ſæcularibus, quàm Regularibus, cujuſcumque Religionis, Ordinis, Inſtituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apoſtolica Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & (ſi quæ appoſitæ ſunt) amoveantur, prout eas ſtatim amoveri mandavit.

Ac pariter imprimi de cætero inhibuit libros, eorumdem hominum, qui Sanctitatis, ſive Martyrii fama, vel opinione (ut præfertur) celebres è vita migraverint, geſta, miracula, revelationes, ſeu quæcumque beneficia tanquam eorum interceſſionibus à Deo accepta continentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarii, qui in iis recognoſcendis, Theologos, alioſque pios, ac doctos Viros in conſilium adhibeat, & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid novum, ac inordinatum in re tam gravi committatur, negotium inſtructum ad Sedem Apoſtolicam tranſmittat, ejuſque reſponſum expectet. Revelationes verò, & miracula, aliaque beneficia ſupradicta, quæ in libris horum hominum vitam, & geſta continentibus, hactenus ſine recognitione, atque approbatione hujuſmodi impreſſa ſunt, nullo modo approbata cenſeri vult, mandatque Sua Sanctitas.

Ad horum hominum ſepulchra vetuit etiam, ac inhibuit, tabellas, atque Imagines ex cera, aut argento, ſeu ex alia quacumque materia, tam pictas, quàm fictas, atque ex ſculptas appendi, ſeu affigi, & lampades, ſive alia quæcumque lumina accendi ſine recognitione ab Ordinario omnino, prout ſupra facienda, Sedique Apoſtolicæ referenda, ac probanda.

Declarans, quod per ſupraſcripta præjudicare in aliquo non vult, neque intendit iis, qui aut per communem Eccleſiæ conſenſum, vel immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, Virorumque Sanctorum ſcripta, vel longiſſimi temporis ſcientia, ac tolerantia Sedis Apoſtolici, vel Ordinarii, coluntur.

Ut autem præmiſſa diligentiùs obſerventur, Univerſis & ſingulis, tam Ordinariis, quàm hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus diſtrictè præcipit, ut in ſua quiſque Diœceſi, vel Provincia ſedulò pervigilet, ne ſine approbationibus prædictis, Imagines cum memoratis ſignis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contra ſuperiùs diſpoſita fiant, tranſgreſſores verò, ſi Regulares fuerint, privationis ſuorum officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ, nec non & ſuſpenſionis à divinis, ſi verò Clerici ſæculares, privationis pariter ſuorum officiorum, ſuſpenſionis à divinis, & ab adminiſtratione Sacramentorum, exequutioneque ſuorum Ordinum reſpectivè, aliiſque arbitrio prædictorum Ordinariorum, ſeu Inquiſitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo. Qui autem libros impreſſerint, aut Imagines pinxerint, ſculpſerint, ſeu quoquo modo affixerint, vel formaverint, cæterique Artifices circa præmiſſa qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, & inſuper pecuniariis, aliiſque etiam corporalibus pœnis, juxta criminis gravitatem eorumdem Ordinariorum, ſeu Inquiſitorum arbitrio afficiantur. Contrariis quibuſcumque non obſtantibus.

Et ne præmiſſorum ignorantia poſſit ab aliquo prætendi, voluit, ut Decretum hujuſmodi, ſeu illius exemplum ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum Urbis, ac in Acie Campi Floræ affixum, omnes proinde arctet, atque afficiat, ac ſi unicuique perſonaliter intimatum fuiſſet: quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Poſtmodum verò idem Sanctiſſimus D. N. à quibuſdam revocari in dubium accepit, an Tabellas, & Imagines, quas in poſterum offerri contigerit, recipere, & antea oblatas conſervare liceret, Sanctitas Sua, quæ tantummodo voluit, occurrendo abuſibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam ad eorum in terris gloriam, quorum ſanctimoniam Divinæ Clementiæ placuerit admirandis operibus illuſtrare; re priùs cum Illuſtriſſimis, & Reverendiſſimis DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus communicata, præſenti Decreto declaravit. Quòd, ſicut nunquam prohibuit, nec ſuæ intentionis fuit, prohibere oblationem, receptionemque Tabellarum, & Imaginum hujuſmodi, ita, ut nulli deinceps hæſitationi locus relinquatur,

ſta-

ſtatuit impræſentiarum; & decernit, ut quoties ad aliquam Eccleſiam, aut Oratorium, locumve alium publicum ſæcularem, ſeu regularem Tabellas, & Imagines, aliudve ſimile quiſpiam detulerit, ac interceſſione hominum inter Sanctos, vel Beatos non adſcriptorum, quamvis cum martyrii, vel ſanctitatis fama demortuorum, optata ſe impetraviſſe dixerit, liceat Eccleſiaſticis Perſonis, Eccleſiarum, locorumve prædictorum curæ Præpoſitis, Tabellas, & Imagines, ſive pictas, ſive ex quavis materia fictas, atque alia quæcunque collatæ gratiæ fidem facientia ſimul cum deferentis, aliorumque, qui conſcii fuerint, atteſtationibus recipere, atque approbantibus Ordinariis, ad quos referre ſtatim omnia teneantur, in ſecreto aliquo, ſeorſum ab Eccleſia, loco cuſtodire, ibidemque jam amota collocare, & aſſervare, ut, ſi quando Dominus talium Virorum merita Beatificationis, ſeu Canonizationis honore in terris decorare voluerit, extent hujuſmodi ſanctitatis qualeſcumque probationes, Apoſtolicæ Sedis judicio tunc examinandæ, contrariis quibuſcunque non obſtantibus.

Jo. Antonius Thomaſius S. Rom. & Univerſal. Inquiſitionis Not.

Anno milleſimo ſexenteſimo vigeſimo quinto, Indictione octava, Pontificatûs S. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. die verò 30. menſis Octobris, ſupradictæ Literæ, ſive Decretum affixum & publicatum fuit ad Valvas Principis Apoſtolorum Urbis, ac in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum Prælibati Sanctiſs. D. N. PP. Curſorem.

Decreta circa Proceſſus pro Beatificatione, & Canonizatione Ven. Servorum Dei conficiendos præpoſita confirmat & declarat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CÆleſtis Hieruſalem Cives, quorum glorioſis natalitiis ſancta lætatur mater Eccleſia, ſicut hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ miniſterio à piis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus venerantur in terris, ita Romanum decet Pontificem, militantis Eccleſiæ regimini divinâ providentiâ præpoſitum, pro ſuo præcipuo honoris Domûs Dei zelo invigilare, ne quid in Perſonarum cum Sanctitatis, aut Martyrii fama, vel opinione defunctarum memoriam, ſive cultum, inconſultâ SanctaSede prædicta innovetur. Aliàs ſiquidem Nos ſolicitè animadvertentes abuſus, qui irrepſerant, & irrepere non ceſſabant in colendis quibuſdam cum Sanctitatis, aut Martyrii fama, vel opinione defunctis, qui, etſi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore inſigniti eſſent ab eadem Sede, eorum tamen imagines in Oratoriis, atque in Eccleſiis, aliiſque locis publicis, atque etiam privatis cum laureolis, aut radiis, ſeu ſplendoribus proponebantur, miracula, & revelationes, aliaque beneficia à Deo per eorum interceſſiones accepta in libris rerum ab ipſis geſtarum enarrabantur, & ad illorum ſepulchra tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta teſtificanda, & lampades, & alia lumina apponebantur, volenteſque proinde hujuſmodi abuſibus pro debito officii paſtoralis occurrere, re etiam cum Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem in univerſa Republica Chriſtiana generalibus Inquiſitoribus ab eadem Sede ſpecialiter deputatis communicatâ, & maturè conſideratâ, ac diſcuſsâ, de eorumdem Cardinalium conſilio ſub die xiij. Martii 1625. declaravimus, ſtatuimus, & decrevimus, ne quorumvis hominum cum Sanctitatis, ſeu Martyrii fama (quantacumque illa eſſet) defunctorum Imagines, aliaque præfata, & quodcumque aliud venerationem, & cultum præſeferens, & indicans in Oratoriis, aut locis publicis, ſeu privatis, vel Eccleſiis, tam ſæcularibus, quàm Regularibus cujuſcumque Religionis, Ordinis, Inſtituti, Congregationis, aut Societatis apponerentur, antequam ab Apoſtolica Sede canonizarentur, aut Beati declararentur, & (ſi quæ appoſitæ eſſent) amoverentur, prout eas ſtatim amoveri mandavimus. Ac pariter imprimi de cætero inhibuimus libros eorumdem hominum, qui Sanctitatis, ſive Martyrii fama, vel opinione, ut præfertur, celebres è vita migraviſſent, geſta, miracula, vel revelationes, ſeu quæcumque beneficia tanquam eorum interceſſionibus à Deo accepta continentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarii, qui in iis recognoſcendis Theologos, alioſque pios, ac doctos Viros in conſilium adhiberet, &, ne deinde fraus, aut error, aut aliquid novi, & inordinati in re tam gravi committeretur, negocium inſtructum ad Sedem Apoſtolicam tranſmitteret, ejuſque reſponſum expectaret, revelationes verò, & miracula, aliaque beneficia ſupradicta, quæ in libris horum hominum vitam, geſtaque continentibus, eatenus ſine recognitione, atque approbatione hujuſmodi impreſſa erant,

erant, nullo modo approbata cenſeri voluimus, mandavimuſque. Ad horum hominum ſepulchra vetuimus etiam, ac inhibuimus tabellas, atque imagines ex cera, aut argento, ſeu ex alia quacumque materia tam pictas, quàm fictas, atque exculptas appendi, ſeu affigi, & lampades, ſive alia quæcumque lumina accendi ſine recognitione ab Ordinario omnino, prout ſuprà, facienda, Sedique Apoſtolicæ referenda, ac probanda. Declarantes, quod per ſupraſcripta præjudicare in aliquo noluimus, neque intendimus iis, qui aut per communem Eccleſiæ conſenſum, vel immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, Virorumve Sanctorum ſcripta, vel longiſſimi temporis ſcientia, ac tolerantia præfatæ Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarii celebrantur.

Cumque poſtea die ij. Octobris ejuſdem anni 1625. à quibuſdam revocari in dubium accepiſſemus, an tabellas, & imagines, quas inpoſterum offerri contingeret, recipere, & antea oblatas conſervare liceret; Nos, qui tantummodo voluimus occurrendo abuſibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam ad eorum in terris gloriam, quorum ſanctimoniam divinæ clementiæ placuerit admirandis operibus illuſtrare, re prius cum eiſdem Cardinalibus communicatâ de ſimili eorum conſilio declaravimus, quod, ſicut nunquam prohibuimus, nec intentionis noſtræ fuit prohibere oblationem, receptionemque tabellarum, & imaginum hujuſmodi, ita ut deinceps nulli dubitationi locus relinqueretur, ſtatuimus, & decrevimus, ut, quoties ad aliquam Eccleſiam, aut Oratorium, locumve alium publicum ſæcularem, ſeu Regularem tabellas, & imagines, aliudve ſimile quiſpiam deferret, ac interceſſione hominum inter Sanctos, vel Beatos non adſcriptorum, quamvis cum Martyrii, aut Sanctitatis fama demortuorum, optata ſe impetraviſſe diceret, liceret Eccleſiaſticis Perſonis Eccleſiarum, locorumque prædictorum curæ præpoſitis tabellas, & imagines ſive pictas, ſive ex quavis materia fictas, atque alia quæcumque collatæ gratiæ fidem facientia ſimul cum deferentis, aliorumque, qui conſcii fuiſſent, atteſtationibus recipere, atq; approbantibus Ordinariis, ad quos referre ſtatim omnia tenerentur, in ſecreto aliquo ſeorſim ab Eccleſia loco cuſtodire, ibidemque jam amota collocare, & aſſervare, ut, ſi quando Dominus talium Virorum merita Beatificationis, ſeu Canonizationis honore in terris decorare voluiſſet, extarent hujuſmodi Sanctitatis qualeſcumque probationes, Apoſtolicæ Sedis judicio tunc examinandæ.

Demum verò, ut ejuſmodi Decreta obſervarentur indubiè, ac omnimodam ſortirentur executionem, cum eiſdem Cardinalibus re pariter communicatâ, deque eorumdem conſilio præmiſſis addidimus, ſtatuimus, decrevimus, atque declaravimus, ne ex tunc deinceps quiſpiam Ordinariorum, aut ab Apoſtolica Sede ad hoc ſpecialiter delegatorum ſuper alicujus utriuſque ſexûs cum Sanctitatis, aut Martyrii fama, vel opinione defuncti miraculis, revelationibus, aliiſve ejuſmodi Sanctitatem redolentibus, ex integro informationes quoquo modo reciperet, aut proceſſum inſtrueret, vel huc uſque receptas informationes, inſtructumve proceſſum ulterius proſequeretur, niſi Poſtulator prius per legitimas juridicè ſuſceptas probationes circa Perſonam ejus, de cujus miraculis, revelationibus, aliiſve rebus geſtis Sanctitatem præſeferentibus ageretur, præſcriptam in præfato noſtro Decreto formam omnino ſervatam extitiſſe docuerit, &, niſi poſtea ſucceſſivè idem Ordinarius, aut ab Apoſtolica Sede ad hoc ſpecialiter Delegatus, diligenti præhabita diſquiſitione circa eandem Perſonam, ſupracitato Decreto nullatenus contraventum eſſe, ritè pronunciaverit. Utque id inviolabiliter obſervetur, ſtatuimus inſuper, ac decrevimus, ne tranſmiſſi ad Urbem undecumque hujuſmodi proceſſus à Congregationis Sacrorum Rituum Secretario, minuſque à Sanctæ Fidei Promotore quomodolibet aperiantur, niſi prius in ipſa Sacrorum Rituum Congregatione, alio ſejunctim oblato authentico proceſſu, ex eo Ordinarium, aut ab Apoſtolica Sede ſpecialiter Delegatum ritè, ac rectè, ut præmittitur, cognoviſſe, ac prænunciâſſe prælibato Decreto nequaquam contrarium eſſe plenè conſtiterit, ac deinde à Nobis judicialiter aperiendi eos proceſſus facultas indulta fuiſſet. Inſuper longiſſimum tempus, illiuſve immemorabilem curſum, de quo in prædicto Decreto, intelligi declaravimus eſſe tempus centum annorum metam excedens, deque his, atque infraſcriptis omnibus, quæ in his Decretis diſpoſita & ordinata ſunt, aliquâ ſuboriente difficultate, Ordinariis locorum, & Delegatis Apoſtolicis quibuslibet, omnem omnino interpretandi facultatem ademimus, ut Sedem Apoſtolicam deſuper conſulerent, ab eaque reſponſum expectarent, mandavimus eiſdem, & aliàs, prout in Decretis deſuper editis pleniùs continetur.

Quare inviolabili Decretorum prædictorum obſervationi, quantùm cum Domino poſſumus, conſulere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Decreta prædicta, cum omnibus & ſingulis in eis contentis, tenore præſentium per-

perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omniaque & ſingula Decreta hujuſmodi ab omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, obſervari omnino præcipimus ſub pœna nullitatis quarumcumque informationum, proceſſuum, ac interpretationis aliter, quàm prævia ſupraſcripta præcognitione inſtructorum, eorumque admiſſionis, publicationis, ac interpretationis, itaut earumdem informationum receptiones, proceſſuumve inſtructiones, necnon eorum admiſſiones, ac publicationes, & interpretationes habeantur pro non receptis, non inſtructis, non admiſſis, non publicatis, non interpretatis, eorumque ampliùs ratio aliqua nullatenus alicubi unquam haberi debeat. Decernentes præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis, ſeu eorum aliquo intereſſe habentes, ſeu quomodolibet habere prætendentes, ad præmiſſa vocati, & auditi, minuſque cauſæ, propter quas eædem præſentes emanârint, adductæ, verificatæ, ſeu aliàs ſufficienter, aut etiam nullatenus juſtificatæ fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno inexcogitato, & ſubſtantiali, ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, ſive eorum aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauſo, ſeu occaſione, vel cauſa, etiam quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſariò exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra hujuſmodi, & aliis ſuperiùs expreſſis ſeu relatis nihil ullibi appareret, ſeu aliter probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ, remedium impetrari, ſeu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel conceſſo quempiam uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac per omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum inviolabiliter obſervari, ſicque & non aliter in præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Nuncios, & alios quavis auctoritate, & poteſtate fungentes in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & diffiniri debere, irritum quoque & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon dilectis filiis noſtris, & Apoſtolicæ Sedis Nunciis, ac hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus, ubilibet exiſtentibus, per Apoſtolica ſcripta mandamus, ut ſtatim atque præſentes litteræ noſtræ ad eorum, & cujuslibet eorum notitiam pervenerint, in ſua quiſque reſpectivè Diœceſi, vel Provincia ſedulò pervigilet, ne ſine approbationibus prædictis Imagines cum memoratis ſignis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contra ſuperiùs diſpoſita fiant, traſgreſſores verò ſi Regulares fuerint, privationis ſuorum Officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ, necnon ſuſpenſionis à divinis, ſi verò Clerici ſæculares privationis pariter ſuorum officiorum, ſuſpenſionis à divinis, & ab adminiſtratione Sacramentorum, exequutioneque ſuorum ordinum reſpectivè, aliiſque arbitrio prædictorum Ordinariorum, ſeu Inquiſitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo. Qui autem libros impreſſerint, aut imagines pinxerint, ſculpſerint, ſeu quoquomodo affixerint, vel formaverint, cæterique artifices circa præmiſſa qualitercumque delinquentes prædicta omnia amittant, & inſuper pecuniariis, aliiſque etiam corporalibus pœnis, juxta criminis gravitatem, eorumdem Ordinariorum, ſeu Inquiſitorum arbitrio afficiantur. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmiſſis non parentes per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recurſu, & reclamatione remotis, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis. Non obſtantibus quatenus opus ſit rec. me. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, cæteriſque in contrarium facientibus quibuſ-

buſcumque. Ut autem præſentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere poſſit, volumus pariter, & mandamus, quod eædem præſentes per aliquem, ſeu aliquos ex Curſoribus noſtris ad Eccleſiæ Lateranenſi, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cum inde amovebuntur, earumdem exempla in eiſdem locis affixa dimittantur, quæ ſic publicatæ, & affixæ poſt duos menſes à die publicationis computandos, omnes & ſingulos quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac ſi unicuique illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent, quodque illarum tranſumptis impreſſis, ſigillo alicujus Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & alicujus Notarii publici ſubſcriptis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die v. Julii MDCXXXIV. Pontificatûs Noſtri Anno Undecimo.

M. A. Maraldus.

Anno milleſimo ſexenteſimo trigeſimo quarto, Indictione ſecunda, Pontificatûs Sanctiſſimi Domini Noſtri D. Urbani divina providentia Papæ VIII. die verò 5. Septemb. ſupradictæ litteræ, ſive Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicarum Sancti Joannis in Laterano, & Principis Apoſtolorum Urbis, ac in acie Campli Floræ, ut moris eſt, per me Alexandrum Latinum prælibati S: D. N. Papæ Curſ.

Pro D. Mag. Curſ. Dominicus Mag. Curſ.

Verùm, cum aliqui ſuper his hæſitare non ceſſabant, idem Sanctiſſimus noſter infraſcriptas Declarationes, ac inſuper alia Decreta inferiùs adnotata, per nonnullos Eminentiſſimos, & Reverendiſſimos S. R. E. Cardinales, & RR. PP. DD. Romanæ Curiæ Prælatos diligenter examinata, fieri mandavit:

Imagines eorum, qui cum Sanctitatis ſeu Martyrii fama obierunt, non apponantur in Altari publico, vel privato, & multò minus cum diademate, laureolis, aut radiis, ſeu ſplendoribus, vel alio quocumque modo venerationem & cultum præſeferente, & indicante. Hæ enim prohibentur apponi non ſolùm in Altaribus prædictis, ſed etiam in Oratoriis vel Eccleſiis, aut locis publicis, ſeu privatis quibuſcumque, antequam à Sede Apoſtolica canonizentur, vel Beati declarentur.

Reſponſum, quod à Sede Apoſtolica in vim prædictorum Decretorum exſpectare debent Ordinarii locorum, ut imprimi poſſint libri continentes geſta, miracula, ſeu revelationes eorum, qui cum prædicta fama Sanctitatis ſeu Martyrii deceſſerunt, non detur, niſi cum infra ſcriptis proteſtationibus in dictis libris, & hiſtoriis inſerendis. Declarando etiam expreſsè, quod tales libri ſeu hiſtoriæ, licèt ab Ordinariis reviſæ, & poſt Sedis Apoſtolicæ reſponſum approbatæ, non faciant majorem gradum probationis in ordine ad Canonizationem, ſeu Beatificationem, quàm quæ aliàs abſque tali approbatione de jure feciſſent, non obſtante quocumque longiſſimi temporis curſu.

Proteſtatio Authoris in principio libri imprimenda.

Cum Sanctiſſimus D. N. Urbanus Papa VIII die 13. Martii anno 1625. in Sacra Congregatione S. Rom. & Univerſalis Inquiſitionis Decretum ediderit, idemque confirmaverit die 5. Julii anno 1634. quo inhibuit libros imprimi hominum, qui Sanctitate aut Martyrii fama celebres è vita migraverunt, geſta, miracula, vel revelationes, ſeu quæcumque beneficia tanquam eorum interceſſionibus à Deo accepta, continentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarii, & , quæ hactenus ſine ea impreſſa ſunt, nullo modo vult cenſeri approbata; Idem autem Sanctiſſimus die 5. Junii 1631. ita explicaverit, ut nimirum non admittantur elogia Sancti vel Beati abſolutè, & quæ cadunt ſuper Perſonam, bene tamen ea, quæ cadunt ſuper mores & opinionem, cum proteſtatione in principio, quod iis nulla adſit autoritas ab Eccleſia Romana, ſed fides tantùm ſit penes Authorem. Huic Decreto, ejuſque confirmationi & declarationi obſervantiâ, & reverentiâ, quâ par eſt, inſiſtendo profiteor, me haud alio ſenſu, quidquid in hoc libro refero, accipere, aut accipi ab ullo velle, quàm quo ea ſolent, quæ humanâ dumtaxat auctoritate, non autem divina Catholicæ Romanæ Eccleſiæ, aut Sanctæ Sedis Apoſtolicæ nituntur, iis tantummodo exceptis, quos eadem Sancta Sedes Sanctorum, Beatorum, aut Martyrum catalogo adſcripſit.

Sequens verò proteſtatio in fine libri.

Lector adverte in elogiis Virorum illuſtrium, quos hoc libro complexus ſum, nonnulla me obiter attingere, quæ Sanctitatem ipſis videantur adſcribere: perſtringo nonnunquam alia ab iis geſta, quæ cum vires humanas

manas ſuperent, miracula videri poſſunt, præſagia futurorum, manifeſtationes arcanorum, revelationes, illuſtrationes, & , ſi quæ ſunt, alia hujuſmodi: beneficia item in miſeros mortales eorum interceſſione divinitus collata: demum nonnullis Sanctimoniæ, vel Martyrii videor appellationem tribuere. Verùm hęc omnia ita meis Lectoribus propono, ut nolim ab illis accipi tanquam ab Apoſtolica Sede examinata, atque approbata, ſed tanquam, quæ à ſola ſuorum authorum fide pondus obtineant, atque adeo & non aliter, quàm humanam hiſtoriam. Proinde Apoſtolicum S. Congregationis S. Rom. & Univerſalis Inquiſitionis Decretum anno 1625. editum, & anno 1634. confirmatum, integrè atque inviolatè, juxta Declarationem ejuſdem Decreti à Sanctiſſimo Domino Noſtro Dom. Urbano Papa VIII. anno 1631. factam ſervari à me omnes intelligant, nec velle me, vel cultum aut venerationem aliquam per has meas narrationes ulli arrogare, vel famam, & opinionem Sanctitatis, & Martyrii inducere ſeu augere, nec quidquam ejus exiſtimationi adjungere, nullumque gradum facere ad futuram aliquando ullius Beatificationem, vel Canonizationem, aut miraculi comprobationem, ſed omnia in eo ſtatu à me relinqui, quem ſeclusâ hac meâ lucubratione obtinerent, non obſtante quocumque longiſſimi temporis curſu. Hoc tam ſanctè profiteor, quàm decet eum, qui S. Sedis Apoſtolicę obedientiſſimus haberi filius cupit, & ab ea in omni ſua inſcriptione, & actione dirigi.

Ego N. N.

Particularis proceſſus cum ſubſequenti pronuntiatione Ordinarii, ſeu Sedis Apoſtolicæ Delegati ſicut præcedere debet ex forma prædictorum Decretorum ſuper cultu non adhibito, ita etiam præcedere debet, & ab iiſdem reſpectivè faciendus eſt, quando aliquis Poſtulator allegaret, ſe verſari in uno ex caſibus exceptuatis, nempe, quod cultus fuerit adhibitus ex indulto Summorum Pontificum, vel permiſſione Sac. Congregationis, vel per communem Eccleſiæ conſenſum, vel per immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, Virorumque Sanctorum ſcripta, vel longiſſimi temporis ſcientia, atque tollerantia Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarii, ut ſemper appareat in primis fuiſſe ſatisfactum ſupradictis Decretis.

Votivæ tabellæ, imagines & res aliæ ad beneficia accepta teſtificanda, quæ in ſecreto retineri mandantur, etiam in Sacrario cuſtodiri permittuntur, & eo modo, quo cultum & venerationem non præſeferant.

Sub prohibitione facta Secretario Congregationis Sac. Rituum, nec non Sanctæ Fidei Promotori, ne aperiant proceſſus undecumque ad Curiam tranſmiſſos, niſi ſervatâ formâ tradita in prædictis Decretis, comprehendi declaratur etiam Protonotarium Apoſtolicum ad hujuſmodi munus pro tempore deſtinatum, & alium quemcumque.

In cauſis Canonizationum & Beatificationum propter earum gravitatem ſolet Sedes Apoſtolica procedere cum magna maturitate, & hoc, ut meliùs adimpleatur, pro illis referendis & diſcutiendis mandavit Sanctiſſimus Dominus Noſter tres Congregationes de Menſibus Januarii, Maji, & Septembris coram Sanctitate ſua fieri debere, prohibens agi de dictis cauſis extra præfatas tres Congregationes, in quibus ultra Cardinales Congregationi Sac. Rit. Præpoſitos, & Protonotarium Apoſtolicum, Sacriſtam Sanctiſſimi, Promotorem Fidei, & Secretarium eidem aſſiſtentes, intereſſe etiam debeant illi Auditores Rotæ, quibus contigerit aliquam ex cauſis proponendis fuiſſe commiſſam. Et hi omnes, præter Congregationis Secretarium, & Fidei Promotorem, non admittantur in Congregatione, priuſquam cauſæ per Cardinales fuerint propoſitæ, & poſtea eorum votis patefactis à Congregatione recedant, ad hoc, ut Cardinales liberiùs poſſint examinare merita cauſæ.

Conſultores Sac. Rit. Congregationis debeant in qualibet ex dictis Congregationibus adeſſe præ foribus Aulæ Pontificiæ, ut, ſi Sanctitati Suæ placuerit illos audire ſuper aliquo articulo, ſeu difficultate, poſſint præſto eſſe.

Ad hoc, ut in Congregationibus dictis coram Sanctitate Sua habendis ordinatè, dilucidè, ac breviter procedatur, in unaquaque ex eis referantur per Cardinales tres, vel ad ſummum quatuor tantùm cauſæ, & ſaltem per dies 15. antecedentes dictis Congregationibus coadunari debeat altera particularis Sac. Rit. Congregatio, vel plures (ſi opus fuerit) in Palatio antiquioris Cardinalis Sac. Congregationis præpoſiti, tunc temporis in Urbe præſentis, in qua Cardinales Ponentes cauſarum, concordato priùs facto cum Promotore Fidei, illoque præſentato Sanctitati Suæ, ac tranſmiſſo Cardinalibus Sac. Congregationis, Protonotario, Rotæ Auditoribus intereſſe debentibus, Sacriſtæ, & Conſultoribus, referant cauſas pro faciliore reſolutione poſtea facienda coram Sanctiſſimo.

Quando propter alias urgentes occupationes non poterit Sanctitas Sua vacare alicui ex dictis Congregationibus, ut ſuprà, deſtinatis, mandavit, ut cauſæ hujuſmodi proponantur coram ſe in menſe immediatè ſequenti,

ti, & in die ab ea deputando, declarans ſuam voluntatem omnino eſſe, ut quolibet anno tres convocentur Congregationes pro dictis cauſis diſcutiendis.

Si in aliqua ex dictis tribus Congregationibus poſt diſcuſſionem, quæ erit diligentiſſimè facienda ſuper unoquoque proceſſu circa illius validitatem, virtutes, ac miracula alicujus Servi Dei, non ſupererit tempus Cardinalibus referendi ſtatum & merita alicujus cauſæ, poterit de ea agi, & ad expeditionem procedi per Cardinales in prima eorum Congregatione ordinaria immediatè ſequenti poſt quamlibet ex dictis tribus Congregationibus, factâ deinde relatione per Secretarium Sanctitati Suæ.

Idemque ſervari permittitur circa cognitionem & examen miraculorum, quæ coram Sanctitate Sua erit referenda, ſi in aliqua ex dictis Congregationibus diſcuti, vel expediri non potuerit.

Permittit inſuper Sanctiſſimus, ut in qualibet ex Congregationibus ordinariis diſcutiantur & terminentur omnia & ſingula concernentia declarationem paritionis ſupradictis Decretis de conſilio Congregationis Sanctiſſimæ Inquiſitionis à Sanctitate Sua editis, aperitionem omnium & ſingulorum proceſſuum, deputationem & ſubrogationem Judicum, & his ſimilia, dummodo de reſolutionibus habitis ſuper prædictis fiat per dictum Secretarium relatio Suæ Sanctitati.

Juramentum præſtari ſolitum in Congregatione Sanctiſſimæ Inquiſitionis ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ Sanctiſſimo reſervatæ, mandavit Sanctitas Sua, ut omnino præſtetur tam per Cardinales Sac. Congregationis Rituum, & per duos Familiares, ab unoquoque eorum deputandos, quàm per Rotæ Auditores & unum pro quolibet eorum arbitrio eligendum pro videndis, & transferendis ſcripturis neceſſariis & opportunis, ac etiam per Protonotarium, Sacriſtam, Promotorem Fidei & Conſultores de non revelandis his, quæ in prædictis Congregationibus tractabuntur: à qua excommunicatione Sanctiſſimus declaravit, & voluit nulli competere facultatem abſolvendi, neque etiam Majori Pœnitentiario, ſed Sanctitati Suæ, & Succeſſoribus duntaxat: Sub quo juramento & pœna voluit etiam comprehendi omnes ſuprà nominatos, qui receptis litteris commendatitiis, ſupplicibus libellis, aut aliis ſimilibus officiis oretenus ſuper dictis cauſis, ea non revelaverint Secretario Congregationis ad effectum deducendi ad notitiam Sanctitatis Suæ.

Formula Juramenti.

Nos infraſcripti S.R.E. Cardinales Congregationis Sac. Rituum tactis per Nos Sacroſanctis Evangeliis coram nobis poſitis juramus, & promittimus fideliter exercere officium noſtrum in his, quæ proponuntur in Congregationibus Sac. Rituum habendis coram Sanctiſſimo, & non revelare, nec loqui, niſi cum aliis dictæ Congregationis Cardinalibus, tribus antiquioribus Rotæ Auditoribus, Conſultoribus, & Officialibus prædictæ Congregationis, ac duobus Familiaribus ab unoquoque noſtro deputandis, quæ fient, aut tractabuntur, non ſolùm in Cauſis ſpectantibus ad dictam Congregationem, ſed etiam in aliis ad illam non ſpectantibus in dicta Congregatione coram Sanctitate Sua occaſione diſcurſûs de rebus Magnatum, Religionum, vel aliàs gravioribus occurrentibus, ſub pœna perjurii, & excommunicationis latæ ſententiæ, à qua non niſi à Summo Pontifice duntaxat (excluſo etiam Majori Pœnitentiario) præterquam in articulo mortis, abſolvi poſſimus, & ſub eadem pœna perjurii & excommunicationis, de qua ſuprà, juramus ſimiliter, & promittimus, quod ſi per litteras, aut ſupplices libellos, ſive etiam oretenus, vel per interpoſitas Perſonas, commendationes à quocunque etiam cujuſvis dignitatis & præeminentiæ Nobis factæ fuerint, de Cauſis pertractandis in dictis Congregationibus, præfatas litteras ſcienter non aperiemus, ſed clauſas & ſigillatas mandabimus conſignari in manibus Secretarii dictæ Congregationis; ſi verò non informati de contentis in prædictis litteris contigerit per Nos aperiri, & legi, ſi eædem continebunt ſimiles commendationes tantummodo, pariter eas tranſmittemus ad eundem Secretarium; Verùm ſi de aliis negotiis in prædictis litteris pertractabitur, mandabimus tranſcribi illam tantùm partem continentem commendationem, diem datæ, & locum, necnon etiam ſubſcriptionem illius, qui negotium commendavit, quam pervenire curabimus ad manus prædicti Secretarii, atque eiſdem litteris non reſcribemus, niſi de mandato dictæ Congregationis, & ſaltem in ipſo actu votandi propalabimus à quo, vel à quibus Cauſa fuerit Nobis commendata. Et ita Nos præfati Cardinales promittimus & juramus; ſic Nos Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Idem Juramentum præſtabitur ab Officialibus, Rotæ Auditoribus, Conſultoribus, & Familiaribus, mutatis mutandis.

Sanctitas Sua expreſsè prohibuit Sac. Rit. Congregationi ne deinceps procedat

in

in Cauſis Servorum Dei ad effectum Canonizationis ſeu Beatificationis, aut declarationis Martyrii, niſi lapſis quinquaginta annis ab obitu illius:quinimo etiam lapſis quinquaginta annis de ſimilibus Proceſſibus tam factis, quàm faciendis agi vetuit, niſi habita priùs, & expreſsè obtenta licentia à Sanctitate Sua, vel ejus Succeſſoribus.

Sub Decreto hujuſmodi vult comprehendi etiam Cauſas, in quibus modo repeřiuntur expeditæ litteræ Remiſſoriales, & Compulſoriales, ac omnes aliæ nunc pendentes, quæ adhuc expectant perfectionem ſuam, & complementum à facto futuro finalis determinationis. Quod ut firmiùs obſervetur, inſuper jubet, ut, ſi Memoriale ſuper hoc directum Congregationi porrigatur cum Reſcripto Sanctitatis Suæ, ut aliqua ex hujuſmodi Cauſis ad præfatos effectus examinetur, nullum ſortiatur effectum, niſi in eodem Reſcripto ſpecialis prædictæ prohibitionis derogatio reperiatur.

Verùm,ne pereant hujuſmodi dilationis occaſione probationes, permittit Sanctitas Sua, non habitâ ratione dictorum quinquaginta annorum, ut agi poſſit de prædictis Proceſſibus, ſive de aliis, authoritate Ordinaria fabricatis, vel fabricandis, ad effectum deliberandi, an per Sedem Apoſtolicam debeant concedi litteræ Remiſſoriales in genere, quibus obtentis, & fabricatis ſuper eis Proceſſibus, ſervatis ſervandis, illiſque Sac. Rituum Congregationi præſentatis, permittit pariter Sanctitas Sua, ut in Sac. Congregatione diſcutiatur de eorum validitate, ac etiam de relevantia in ordine,& ad effectum tantùm cognoſcendi, an ſit procedendum ad Proceſſus in ſpecie. Et Proceſſibus in ſpecie completis, & Sac. Congregationi delatis, videatur tantùm de illorum validitate; quibus definitis, iidem Proceſſus per Secretarium claudantur, & conſignentur Sigillo Sac. Congregationis, non aperiendi, donec veniat plenitudo temporis dictorum quinquaginta annorum, quo completo, nullo modo de eis agi poſſit, niſi expreſsè mandetur à Summo Pontifice.

In Proceſſibus faciendis ſervari ſolent omnia diſpoſita in Cæremoniali, ſeu Rituali Romano ſub Leone X. impreſſo, ac tradita per Hoſtien. & alios Doctores in *cap.*1. *de reliq. & venerat. Sanctor.* Nec prius moveri ſolet Sedes Apoſtolica, quàm Reges, Principes, & aliæ Perſonæ authenticæ, & honeſtæ inſtanter ſupplicaverint Summo Pontifici, & tunc etiam non ſtatim, ſed exſpectare, quod diu pulſetur; nam, ſi perdurabunt miracula, & ſupplicantium inſtantiæ, præſertim ſpontaneæ, tunc Summus Pontifex (ſi ei videbitur) per commiſſionem manu Sanctitatis Suæ ſignatam, citato Promotore Fidei, committit cauſam Congregationi Sac. Rituum, in qua in primis & ante omnia cognoſci debet de adimplemento dictorum Decretorum, de conſilio Congregationis Sanctiſſimæ Inquiſitionis à Sanctiſſimo Domino Noſtro emanatorum.

Forma Commiſſionis generalis.

Beatiſſime Pater. Adeo hactenus aucta, in dieſque magis augetur fama Sanctitatis Servi Dei N. de N. unà cum miraculis, quæ Omnipotens Deus ejus meritis & interceſſione concedere dignatur,ut ob conceptam in diverſis Mundi partibus, maximè verò N. N. erga eum devotionem, à pleriſque in eorum neceſſitatibus invocetur, & plurimorum etiam gravium Virorum exiſtimatione Beatificationis, & Canonizationis honore dignus, intercedente infallibili S.V. judicio reputetur. Ex quibus motus, piâque intentione, ac particulari erga dictum Servum Dei N. devotione ductus Sereniſſimus Rex N. (aut alius Magnus Princeps N. vel plures Principes N. N. qui pro tali Beatificatione, vel Canonizatione inſtent) *per ſuas litteras inſtanter petiit à S. V. ut ad ejuſdem N. Beatificationem & Canonizationem procedere dignaretur. Propterea cum jam ſint confecti Proceſſus authoritate Ordinaria ſuper Sanctitate vitæ, Virtutibus, & Miraculis dicti Servi Dei N. illique jam ad Urbem tranſmiſſi, ad effectum eoſdem Proceſſus præſentandi in Sac. Rit. Congregatione, Pro parte devoti S. V. Oratoris N. de N. Procuratoris ſpecialiter in hac Cauſa à præfato Sereniſſimo Rege, ac etiam ab N. & N.* (quæ debent eſſe Perſonæ authenticæ, & honeſtæ, nempe Univerſitates, Capitula, Religiones, & ſimiles) *qui pariter eidem S. V. pro Beatificatione & Canonizatione dicti Servi Dei N. inſtantiam faciunt, conſtituti,humiliter eidem S. V. ſupplicatur, quatenus dignetur cauſam, & cauſas Beatificationis & Canonizationis, necnon cognitionem Virtutum, Morumque, & Miraculorum, ac publicæ famæ Sanctitatis dicti Servi Dei N. Populorumque erga ipſum devotionis cum ſuis inciden. dependen. emergen. annexis & connexis eidem Sac. Rit. Congregationi committere & mandare, cum facultate in primis, & ante omnia aliquem ex Eminentiſſimis Dominis Cardinalibus ejuſdem Sac. Congregationis in cauſæ Relatorem deputandi, & Proceſſum ad partes factum ſuper obſervantia Decretorum à S. V. in Congregatione Sanctiſſimæ Inquiſitionis ſuper non cultu editorum* (quatenus factus ſit) *recipiendi, aperiendi, & citato, & audito Fidei Promotore, diſcutiendi, ex eodemque declarandi dictis Decretis ſufficienter paritum*

fuiſſe

fuiſſe (quatenus verò dictus Proceſſus ſuper obſervantia dictorum Decretorum ad partes factus non ſit) *illius confectionem, ſi in Curia aderunt probationes, committendi Eminentiſſimo Domino Cardinali, S.V. Vicario, ſi verò extra Curiam, alicui Epiſcopo, ut ad ejuſdem Proceſſûs ad partes confectionem, juxta tenorem eorumdem Decretorum deveniat, ad effectum illum poſtea in eadem Congregatione præſentandi, & audito* R. P. D. *Fidei Promotore diſcutiendi, & ex eo, ut ſuprà, declarandi; factaque per eandem Sacram Congregationem declaratione, ſupradictis Decretis ſufficienter paritum eſſe, eâque poſt relationem* S. V. *per* R. P. D. *Secretarium Congregationis faciendam, ab eadem* S. V. *approbatâ, ad Proceſſuum auctoritate Ordinaria confectorum, & coram ea legitimè præſtandorum aperitionem, diſcuſſionem, ac diligentem examinationem ad relationem Eminentiſſimi Cardinalis in ea deputati, audito pariter & citato D. Promotore Fidei deveniendi, & , ſi ex illis eidem Sac. Congregationi viſum fuerit, & S. V. placuerit, poſſe ad generalem inquiſitionem ſuper eâdem Sanctitate Vitæ, Virtutibus, & Miraculis Apoſtolica auctoritate deveniri, eidem Sac. Congregationi pariter indulgere, & liberam facultatem concedere, ut aliquibus Epiſcopis Provinciæ* N. *committere valeat, ut per ſe ipſos inquirat de fama & devotione populi, de miraculis, & aliis denunciandis dicti Servi Dei N. in genere tantùm, & non in ſpecie, & quoad famam, ſi vigeat de præſenti, & ad hunc effectum aliquot articulos ad eoſdem Epiſcopos tranſmittat, ſuper quibus, & ſuper interrogatoriis per Promotorem Fidei conficiendis, debeant per ipſoſmet, & non alios, Teſtes examinare cum interventu Sub-Promotoris Fidei, per eundem Promotorem in Curia nominandi, & cum poteſtate citandi, & inhibendi, etiam ſub cenſuris &c. & etiam per Edictum &c. Contradictores &c. Invocato &c. & aliis facultatibus opportunis. Quibus peractis, ea, quæ invenerint, fideliter reſcribant, & Proceſſum hujuſmodi ad eandem Sac. Congregationem ſub ſigillo clauſum per fidelem Nuncium tranſmittant cum ipſorum litteris, in quibus ſignificent, an eis videatur, quod prædictis Teſtibus, & eorum depoſitionibus ſit danda fides, & quod ſuper veritate eorundem ſit in ſpecie committenda inquiſitio; quo Proceſſu recepto, & per Sac. Congregationem diſcuſſo, eadem Sac. Congregatio S. V. referat, quid de ejus relevantia ſentiat ad effectum, ut S. V. ſtatuere poſſit, an ſit deveniendum ad inquiſitionem ſpecialem. Quod ſi S.V. ei locum eſſe judicaverit, eidem Congregationi mandare & injungere, quatenus eiſdem Epiſcopis* N. N. N., *vel aliis Epiſcopis committere valeat, ut veritatem ſuper dicti Servi Dei* N. *fama, devotione populi, vitæ Sanctitate, puritate Fidei, miraculis, & aliis à Sacris Canonibus requiſitis exactè fideliter, & prudenter ſecundùm articulos, & interrogatoria in Curia per Promotorem Fidei danda, & illis tranſmittenda, in ſpecie inquirant, & jura, & monumenta exhibenda coram ipſis recipiant cum interventu Sub-Promotoris, per eundem Fidei Promotorem in Curia nominandi, & quicquid per inquiſitionem ſpecialem hujuſmodi invenerint, ſuis ſigillis incluſum cautè ad eandem Sac. Congregationem tranſmittant, ut deinde omnibus maturè examinatis decernat, an Proceſſus hujuſmodi ad Rotæ Auditores ſint tranſmittendi, ut forment rubricas, ſuamque faciant relationem de his, quæ in dictis Proceſſibus continentur, abſque tamen prolatione voti conſultivi, alibi quàm in Sacra Congregatione coram S. V. habenda, & eadem poſtea S. V. referatur, an talia ſint, propter quæ ad Canonizationem dicti Servi Dei* N. *juxta Sacrorum Canonum Decreta, & S.R.E. Ritum deveniri poſſit cum facultate litteras Remiſſoriales, & Compulſoriales ſuper præmiſſis citato dicto Fidei Promotore ad quaſcumque Mundi partes decernendi, & relaxandi, etiam in Curia, jura, & monumenta recipiendi, & ſi opus fuerit, Teſtes per Eminentiſſimum Dom. Cardinalem Vicarium, ſeu Epiſcopos in loco ab eo deputando juxta Decreta S. V. examinari faciendi, prævia citatione, & cum interventu dicti Promotoris, vel ejus Sub-Promotoris ſub eiſdem articulis & interrogatoriis, ſub cenſuris, pœnis, & aliis facultatibus antedictis, aliaque omnia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea quomodolibet, neceſſaria & opportuna faciendi, gerendi, & exequendi. Non obſtantibus Conſtitutionibus, etiam in univerſalibus & Synodalibus Conciliis editis, & aliis ordinationibus Apoſtolicis, Regulis Cancellariæ, cæteriſque contrariis quibuſcumque, ſtatum &c. tenores &c. pro plenè & ſufficienter expreſſis habentes &c.*

Addendum, vel minuendum prædictæ Commiſſioni juxta ſtatum Cauſæ, & contingentiam facti, & formandæ Commiſſiones particulares in unoquoque articulo (prout Sanctiſſimo videbitur).

Advertendum eſt, quod in omnibus actis citari debet in Urbe Promotor Fidei juxta formam Brevis à Sanctiſſimo Domino Noſtro eidem conceſſi, & extra Urbem Sub-Promotor ab eodem Promotore deputandus.

Breve

Breve Promotoris Fidei.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

CUpientes cauſas Beatificationum & Canonizationum Sanctorum, eâ, quâ par eſt, circumſpectione tractari, ac de tua ſingulari pietate, doctrina, & Catholicæ Religionis zelo plurimùm in Domino confiſi, Te, qui noſtræ Conſiſtorialis Aulæ, Fiſci, & Cameræ Apoſtolicæ Advocatus exiſtis, & quem à quibuſvis excommunicationis —— & abſolutum fore cenſemus, in Promotorem Fidei cum facultate quibuſcumque Congregationibus, quæ ſuper Canonizationibus & Beatificationibus hujuſmodi, tam coram Ven. Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, quàm etiam Nobis fient, interveniendi, & in eis votum conſultivum ferendi, ac objectiones ſuper materiis pro tempore occurrentibus faciendi, & ſuper eis tam in facto, quàm in jure ſcribendi, &, quando opus fuerit, tam Nos, quàm dictos Cardinales oretenus informandi, & cum hoc, ut Tu deinceps in omnibus proceſſibus ſuper dictis Canonizationibus & Beatificationibus conficiendis, & in ſingulis actis faciendis, tanquam pars formalis, & adinſtar Commiſſarii Cameræ, & Fiſci Procuratoris citari debeas: quodve Tu interrogatoria cum proteſtationibus, quæ Tibi videbuntur neceſſariæ, dare, & examinibus Teſtium, & compulſationibus jurium, & Scripturarum quarumcumque, confectionibus planctarum, viſitationibus ſepulchrorum & aliis quibuſcumque tam in Romana Curia, quàm in qualibet alia parte Orbis terrarum coram quibuſcumque Judicibus, etiam Delegatis per Te, ſeu per alium Sub Promotorem cum facultatibus, quę Tibi opportunæ videbuntur, à Te deputandum, intervenire valeas; quodque Sub Promotorem unum eligere poſſis, & deputare ad tuum beneplacitum in Romana Curia, qui proceſſus hucuſque factos, vel alios in futurum faciendos, tam auctoritate ordinaria, quàm Apoſtolica videre, ac in facto ſcribere, & comparere poſſit in actis coram Notario, & Secretario dictæ Congregationis; & etiam coram dictis Cardinalibus ad concordandum factum ſuper dubiis in Congregationibus proponendis, & alia faciendi nomine, & arbitrio tuo, quæ tibi videbuntur opportuna & neceſſaria, & cum quo etiam conferre poſſis difficultates, & alia omnia, quæ in dictis Congregationib. tractabuntur, recepto tamen prius à Te, & ab eo ſolito juramento de ſervando ſecretum, & cum hoc inſuper, ut Tibi copia authentica proceſſuum factorum, ac omnium Scripturarum producendarum, ac informationum faciendarum ſuper dubiis tempore opportuno diſputandis ad effectum ea videndi, & conſiderandi, eiſque objectiones & reponſiones opportunas faciendi detur, alioquin Tu propoſitiones impedire valeas: ac demum cum omnibus & ſingulis aliis facultatibus Promotoribus hujuſmodi de jure, uſu, aut conſuetudine competentibus Apoſtolica auctoritate tenore præſentium deputamus. Mandantes præterea in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, ut Te in Promotorem prædictum juxta tenorem præſentium recognoſcant, ac decernentes præſentes litteras validas, firmas, & efficaces exiſtere & fore, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, ſicque per quoſcumque Judices —— Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die XI *Januarii* MDCXXXI. *Pontificatûs noſtri Anno Octavo.*

Poſtquam verò fuerit declaratum eſſe ſatisfactum dictis Decretis, ſi Sacra Congregatio coram Sanctitate Sua habenda cenſuerit, eſſe locum probationibus recipiendis, committit aliquibus Epiſcopis, Patriæ, Viciniæ, ſeu Provinciæ illius, qui petitur canonizari, ut inquirant de fama, de devotione populi, de miraculis & aliis denuntiandis in genere tantùm, & non in ſpecie.

Hujuſmodi litteræ remiſſoriales (ſi fieri poteſt) dirigi debent omnino Epiſcopis, & non minùs quàm tribus, ita ut duo ſaltem ex illis intervenire debeant in proceſſu conficiendo, ut pro forma tradi debet, ut teſtes primò examinentur juxta interrogatoria per Promotorem Fidei ex officio danda, & litteris inſerenda, deinde ſuper articulis in eiſdem litteris includendis.

Formulæ litterarum Remiſſorialium & Compulſorialium in genere.

Nos S. R. E. Cardinalis N. ac Sac. Rit. Congregationis Præfectus Vobis Illuſtr. ac Admodum RR. DD. Epiſcopis N. N. N. & Judicibus per Nos ad infraſcripta ſpecialiter deputatis ſalutem in Domino, & in commiſſis obedientiam, ac noſtris hujuſmodi, imò veriùs Sedis Apoſtolicæ firmiter obedire mandatis.

Noveritis, quod aliàs Sanctiſſimus Dominus Noſter per ſpecialem Commiſſionem huic Sacræ Congregationi directam Cauſam Beatificationis & Canonizationis Servi Dei N. de N. commiſit tenoris infraſcripti, videlicet (hîc ponatur tenor Commiſſionis) *&*

coram eadem Sacra Congregatione exhibitis proceſſibus auctoritate ordinaria, ſeu ad perpetuam (ut dicitur) rei memoriam pluribus in locis confectis ſuper Sanctitate vitæ, virtutibus, & miraculis Servi Dei N. de N. unà cum ſupplicibus libellis Sanctiſſimo Domino Noſtro Urbano Papa VIII. nomine N. N. N. porrectis, & ad eamdem Sac. Congregationem ab eodem Sanctiſſimo tranſmiſſis, viſis, ac diligenter diſcuſsis, & examinatis hujuſmodi proceſſibus ad relationem Eminentiſſimi ac Reverendiſsimi Domini Cardinalis N. coram Sanctitate Sua in Congregatione ad id ſpecialiter deputata, communi omnium voto & conſenſu prædictorum Eminentiſsimorum, & Reverendiſsimorum Dominorum Cardinalium cenſuit eadem Congregatio, & decrevit, poſſe, ſi eidem Sanctiſsimo Domino Noſtro videatur ad generalem Inquiſitionem quoad famam tantùm per probationes deveniri, cui Decreto Sanctiſsimus Dominus Noſter annuit, ideoque in executionem ejuſdem Decreti ac vigore facultatis in præinſerta Commiſsione eidem S. Congregationi conceſſæ requiſiti pro parte dictorum Oratorum, quatenus pro examinandis teſtibus tam in Curia, quàm extra degentibus, aliiſque in præinſerta Commiſſione narratis probandis & verificandis opportunè providere dignaremur ad Dei gloriam, & ad S. R. E. exaltationem.

Volentes igitur ea, quæ à Sanctiſsimo Domino Noſtro committuntur, & quæ in ipſa S. Congregatione conſtituta ſunt, debitæ executioni, ut par eſt, demandare, expoſito Nobis in dicta S Congregatione nonnullos teſtes in Civitate & Diœceſi N. nec non in locis adjacentibus adeſſe & reperiri de vita, Sanctitate, & miraculis ejuſdem Servi Dei N. notitiam habentes: conſiderantes etiam æquum & juſtum eſſe, Dei gloriam, quæ in Servis ſuis reſplendet, manifeſtam fieri præſentes litteras ad Vos dirigendas ſub hac forma cenſuimus. Quamobrem pro parte N. de N. Procuratoris in hujuſmodi cauſa deputati, prout de ejus legitimo mandato docuit, exhibitis nonnullis poſitionibus & articulis continentibus vitam, mores, virtutes & miracula prædicti Servi Dei N. illiſque per Nos admiſsis, Remiſſoriales & Compulſoriales præſentes in genere dumtaxat, & non in ſpecie, & quoad famam tantùm ſuper præmiſsis conceſsimus, Voſque in Judices Executores illarum tam pro examinandis teſtibus, quàm pro extrahendis Scripturis neceſſariis ad præfatum effectum ſolummodo nominavimus, & conſtituimus. Idcirco Vobis omnibus ſupradictis, de quorum fide, integritate, ac Religionis zelo, & perpetua ac debita erga hanc S. Sedem Apoſtolicam obedientia plurimùm in Domino confidimus, auctoritate ordinariâ hujus Sac. Congregationis, & reſpectivè Apoſtolica, quâ fungimur in hac parte, per præſentes committimus, & mandamus, ut Vos, vel duo ad minus ex Vobis conjunctim & ſimul, ac non aliàs, aliter, nec alio modo vice noſtra in ſingulis actibus procedentes omnes & ſingulos teſtes, litteras, ſcripturas, inſtrumenta, monumenta & alia quævis probationum genera, qui, ſeu quę coram Vobis, ſeu duobus ſaltem ex Vobis ſimul & conjunctim, ut ſuprà, produci & compulſari contigerit à Perſonis legitima mandata procurę habentibus, recipiatis, & juxta interrogatoria à Promotore Fidei hîc in Curia data, ac ſuper poſitionibus & articulis in præſentibus noſtris contentis, quę & quos ſub Sigillo noſtro incluſos & incluſa tranſmittimus in calce præſentium regiſtrandarum in locis ſuprà nominatis in Eccleſiis, aut Oratoriis, piiſque locis, exprimendo ſemper locum loci, reſpectu verò infirmorum quibuſcumque aliis locis per Vos eligendis, ſeu deputandis, pro Tribunali ſedentes admittatis, receptoque prius in manibus veſtris ab ipſis teſtibus, cujuſcumque gradûs, ſtatûs, ſexûs, & conditionis, etiam Sacerdotibus (Epiſcopis exceptis) exiſtant, juramento, tactis Sacroſanctis Evangeliis coram Vobis ipſis poſitis, & non aliàs, aliter, nec alio modo, de veritate dicenda ſuper iis, ſuper quibus examinabuntur, primò juxtà dicta interrogatoria, & deinde ſuper poſitionibus & articulis prædictis per extenſum coram Vobis, ſive duobus ſaltem conjunctim, ac coram fide digno Notario publico Apoſtolico, ſeu Eccleſiaſtico à Vobis ſimiliter deputando, qui coram Vobis, ſeu duobus veſtrûm, & in manibus veſtris ſolitum præſtet juramentum, tactis Sacroſanctis Evangeliis de fideliter exercendo officium ſuum, diligenter juxta formam ſuperiùs expreſſam examinetis; hoc expreſsè ſervato, quod teſtes in Eccleſiis, Oratoriis, piiſque locis, & in loco loci in iiſdem deputato omnino interrogentur, eorumque dicta excipiantur, animadvertendo, ut iidem teſtes, quæcumque habent, explanatè, & per extenſum deponant, nec ſe referant ad atteſtationes, aliàs redditas, neque eis recitentur, quæ aliàs ipſi depoſuerunt, cætera verò proceſsûs acta in loco ſolitæ audientiæ conficiantur, ipſorumque teſtium atteſtationes, dicta, depoſitiones, nec non acta, citationes, & actitata quæcumque tranſcribi fideliter faciatis; nec non collationem, ſeu auſcultationem ſupradictorum omnium per Vos ipſos Judices, vel ſaltem duos ex Vobis conjunctim, adhibito alio Notario, qui etiam juramentum præſtet, ut ſuprà, faciatis, omniaque clauſa, veſtriſque Sigillis, aut duorum veſtrûm munita, prævio prius juramento per fidelem Nuntium ſeu portitorem præſtito, ad Nos tranſmitti curetis,

ſigni-

ſignificantes Nobis, non ſolùm generaliter, quæ fides teſtibus deſuper examinatis ſit adhibenda, ſed etiam particulariter ſuper his, quæ per eoſdem teſtes depoſita fuerunt, &, an in deponendo aliquid viderint, per quod reddatur ſuſpecta eorum depoſitio, &, an Vobis videatur, quod ex prædictis poſſit deveniri ad ſpecialem Inquiſitionem. Decernentes irritum, & inane, quidquid contra formam præſentis remiſſoriæ ſcienter vel ignoranter fuerit executum. Ut autem prædicta omnia, & ſingula liberiùs exequi valeatis, eâdem authoritate, quâ ſuprà, Vobis committimus, & mandamus, ut Nuntium ſeu Nuntios pro citationibus faciendis & aliis mandatis & Decretis veſtris exequendis, prævio prius juramento ab eis recepto de fideliter exercendo officium ſuum deputare valeatis authoritate noſtra, eumdemque & teſtes præfatos, ut ſe examini ſubjiciant, ſub cenſuris & pœnis Canonicis, omni & quacumque appellatione poſtpoſita, omnibus juris & facti remediis opportunis cogere, & compellere valeatis, & eodem modo recuſantes ſcripturas exhibere ad cauſam facientes, compellere valeatis, citato in omnibus actis Dom. Sub-Promotore Fidei per Promotorem in Curia nominato, & non aliàs, aliter, nec alio modo. Pro quibus omnibus exequendis, ut ſuprà, veſtram diligentiam, & curam, &, qualem de Vobis ſperamus, fidem adhibere, atque in præmiſſis ita vos gerere ſtudeatis, ut & gratiam ab hac Sac. Congregatione inire, & retributionem laboris veſtri ab Altiſſimo pro Servis ſuis conſequi poſſitis. In quorum omnium & ſingulorum præmiſſorum teſtimonium præſentes manu noſtrâ, nec non infraſcripti Protonotarii Apoſtolici de numero Participantium ad Acta Congregationis pro tempore deputati, & ejuſdem Sac. Congregationis Rituum Secretarii, noſtroque ſolito ſigillo munitas fieri, expediri, & relaxari mandavimus per Acta infraſcripti Notarii ejuſdem Sac. Congregationis. Datum Romæ in Palatio noſtræ ſolitæ Reſidentiæ Anno &c. Indictione &c. Die &c. Pontificatûs &c. præſentibus &c.

Poſitiones & articulos infraſcriptos dat, exhibet & producit Procurator, & eo nomine N. Regis N. & N. ad docendum de fama, & devotione populi, & de miraculis, & aliis denuntiandis, & ſuper his in genere, & non in ſpecie, & quoad famam tantùm Servi Dei N. & ad omnem alium bonum finem, & effectum, petens illos ad probandum admitti, litteraſque deſuper opportunas pro examinandis teſtibus ad Civitates ſeu loca N. & N. &, ubi opus fuerit, concedi, non ſe adſtringens &c. ad onus ſuperfluæ probationis, de quo expreſsè proteſtatur, non ſolùm præmiſſo, ſed & omni alio meliori modo &c. ſalvo jure &c.

In primis igitur repetit omnes & ſingulos proceſſus, inſtrumenta, jura &c. in quantum tamen, & non aliter &c. de quo &c. ex quibus credit, ſatis abundè conſtare non ſolùm de fama, devotione populi, & miraculis & aliis denuntiandis in genere, & quoad famam tantùm, ſed etiam in ſpecie prædicti Servi Dei N. & his ſalvis poſſit, &, quatenus opus ſit, probare vult, & intendit.

Hîc inſerendi ſunt articuli concernentes locum, ubi natus ſit Servus Dei, tempus, & Parentes, vitam & mortem illius.

Item, quod dictus Servus Dei ſemper vixit cum fama Sanctitatis, quæ continuavit etiam poſt mortem, & nunquam diminuta fuit, ſed potius aucta, non ſolùm in locis, ubi vixit, & mortuus fuit, ſed etiam in aliis vicinis & remotis, & quod iſtud fuit, & eſt publicum, & notorium, & fuit & eſt publica vox & fama.

Item, quod ejus corpus ſepultum fuit in loco N. & Eccleſia N. & ſemper, ac continuò fuit ad illud venerandum magnus concurſus populi, & aliquorum exterorum ad illud confluentium propter famam & opinionem Sanctitatis illius: & quod hoc fuit, & eſt publicum & notorium, & eſt publica vox & fama.

Item, quod in locis, ubi vixit, & mortuus fuit, atque etiam in aliis locis dictus Servus Dei habitus fuit in magna veneratione, & erga illum fuit maxima devotio non ſolùm illorum, qui in dictis locis habitabant, ſed etiam aliorum exterorum; & quod hoc fuit & eſt publicum & notorium, & fuit & eſt publica vox & fama.

Item, quod fecit multa & magna miracula non ſolùm in vita, ſed etiam poſt mortem, ſanando infirmos ab omni genere infirmitatis, prævidendo futura, & alia operando, quæ fieri naturalitèr minimè poterant; & quod iſtud fuit & eſt publicum & notorium, ac fuit & eſt publica vox & fama.

Item, quod de prædictis omnibus non ſolùm in dictis locis, ubi vixit, & mortuus fuit, ſed etiam in aliis propinquis & remotis, ac ubique locorum, fuit ſemper, & nunc etiam eſt publica vox, & fama, & communis reputatio, quæ ſemper inconcuſſa, & conſtans fuit, ita ut nunquam aliquid fuerit dictum, vel auditum, vel factum in contrarium.

Antonius Cerrus Sac. Conſiſtorialis Aulæ & Fiſci, & Cameræ Apoſtolicæ Advocatus in omnibus cauſis Beatificationum & Canonizationum Sanctorum à Sanctiſſimo Domino Noſtro per ejus Breve datum in Urbe ſub

ſub die 2. Januarii 1631. ſpecialiter deputatus petit, & inſtat, teſtes inducendos & examinandos in cauſa Beatificationis, & Canonizationis Servi Dei N. tam in Urbe, quam extra, & ubique locorum pro parte & ad inſtantiam Adm. R. D. N. N. hujus Cauſę Procuratoris, vel ejus Subſtitutorum ſuper fama, & devotione populi, & ſuper miraculis, & aliis denuntiandis, & ſuper his in genere, & non in ſpecie, & quoad famam tantùm Servi Dei N. ac denique ſuper articulis in hac cauſa datis, antequam ſuper hujuſmodi articulis examinentur, præmiſſo juramento, tactis &c. & cum aſſiſtentia & interventu Sub-Promotoris Fidei per eum nominati ſuper infraſcriptis interrogatoriis fideliter & ſeparatim interrogari.

1. *In primis ſeriò moneatur quilibet teſtis, quantumvis nobilis, & quacumque dignitate præditus, de vi & importantia juramenti, & gravitate perjurii, præſertim in cauſis graviſſimis, prout ſunt iſtæ Canonizationum Sanctorum.*

2. *Deinde interrogetur quilibet teſtis, ut ſuprà, de nomine, cognomine, patria, ætate, Parentibus, exercitio, ſeu profeſſione, divitiis, vel paupertate, & aliis circumſtantiis, ad ejus perſonam, & conditionem ſpectantibus.*

3. *Item, an ſit confeſſus peccata ſua, & SS. Eucbariſtiæ Sacramentum ſumpſerit; in qua Eccleſia, à quo Sacerdote, quibus præſentibus, de quo menſe, & anno ultimâ vice id fecerit.*

4 *Ulterius, an fuerit unquam inquiſitus, accuſatus, vel proceſſatus de aliquo crimine, & quo, coram quo Judice, de quo anno; & an ſemel, vel pluries, & an ſecuta ſit appellatio, vel condemnatio, vel abſolutio.*

5. *Similiter, an ob aliquam cauſam unquam fuerit excommunicatus, & quoties, et ex qua cauſa; et an fuerit abſolutus, vel adhuc in eadem excommunicatione permaneat.*

6. *Rurſus, an fuerit ab aliquo inſtructus, quomodo deponere debeat, et à quo, et quo loco, quibus verbis, et quo tempore.*

7. *Amplius, an ſciat, in qua Provincia et Diœceſi ſit Civitas N. Si dixerit ſcire, illum exprimat, et dicat, an unquam acceſſerit ad talem Civitatem ſeu locum, et ob quam cauſam.*

8. *Inſuper, an cognoſcat, vel audiverit, nominare N. Si reſponderit illum cognoviſſe, dicat, quomodo, et qua occaſione, in quo loco, in quo tempore, et an fuerit ipſum unquam allocutus, ac quoties, et de quibus rebus, vel negotiis, et quibus præſentibus: ſi verò dixerit, illum audiviſſe nominare, dicat à quo, ſeu quibus, quâ occaſione, et ad quem finem et effectum, et quoties id contigerit.*

9. *Præterea interrogetur, an ſciat, in quo loco, et loco loci dictus N. vitam ſuam egerit, et quæ fama et reputatio fuerit de ejus vita, et Sanctitate in dicto loco; et an eadem fama et reputatio fuerit etiam in aliis locis, et quibus, et an fuerit continua vel interpolata, et per quantum tempus duraverit; et an fuerit communis reputatio omnium de illo loco, vel aliquorum tantùm; et, an ipſe teſtis idem reputaverit, et tam ipſe, quàm alii unquam ſecus ſenſerint, aut aliter alios ſentire audiverit.*

10. *Interrogetur quoque, an ſciat, in quo loco, et loco loci, et quo tempore, et ex qua infirmitate dictus N. obierit, et, an ſciat, ubi ſit ſepultum corpus ejus, et an unquam ipſe acceſſerit ad ejus ſepulchrum, et audiverit alios ad illud accedere, et an ſemel, aut aliquoties tantùm, vel frequenter et ſæpius; et an fama foret, quod talis acceſſus fieret, quia reputaretur pro Sancto, et intercedere poſſet pro ipſo et aliis, et dicat, à quibus, et quoties audiverit, et an audiverit, an diminutus fuerit concurſus, vel potius auctus, et quotidie augeatur ab eo tempore, à quo incepit.*

11. *Interrogari debebit, an audiverit, quod populus habeat devotionem erga dictum N. Si dixerit, quod ſic, dicat, qui populus fuerit, et an pars tantùm, vel major pars, aut totus populus unius tantùm loci vel plurium; et qui, et in quibus audiverit conſiſtere eorum devotionem; à quo tempore dicatur incepiſſe, et, an ab illo tempore audiverint, quod diminuta, vel potius aucta fuerit, et quotidie augeatur.*

12. *Interrogetur, an dici audiverit, quod dictus N. fuerit exactus obſervator Mandatorum Dei, et Eccleſiæ, ſalutis animarum, et Dei gloriæ zelator, amator virtutum, et laudabilis Vitæ, et, ſi dixerit, audiviſſe, interrogetur, à quibus, quoties, et quibus in locis audiverit.*

13. *Interrogetur, an ipſe ſciat, quid ſit miraculum, et explicet, quid ſit; et an audiverit, quod dictus N. quandoque fecerit miracula in vita, vel in morte, et à quibus, in quo loco, et loco loci audiverit, et an fuerit communis reputatio et fama, quod dictus N. miracula fecerit, aut aliquorum tantùm, et an alii reputarent contrarium, quod miracula non fecerit, et quod illa, quæ pro miraculis reputabantur, proceſſerint ex medicamentis adhibitis, vel aliâ cauſâ naturali.*

14. *Ultimò generaliter interrogetur circa famam, an ſciat, quid ſit fama, et an illa viguerit in aliqua parte populi, an verò in majore; an orta ſit ex probabilibus cauſis, vel potius fuerit vanus rumor populi. An habuerit originem à Perſonis nimis affectis, vel*

ſuſpe

ſuſpectis, & intereſſatis, puta, conjunctis, vel affinibus, amicis intrinſecis, Religioſis ejuſdem Ordinis, vel aliis quibuſcumque, qui ratione Eccleſiæ, in qua Corpus reperitur, vel ob aliquam aliam cauſam aliquod intereſſe, ſaltem affectionis, habere poſſint. An Perſonæ, à quibus fama orta eſt, eſſent perſonæ graves, & fide dignæ, an potius leves, & ordinariæ, puta, mulieres, ruſtici, & alii idiotæ vel ignari. An hujuſmodi fama fuerit conſtans, & perpetua, quæ ſemper duraverit, vel brevi, & per modicum tempus, & citò evanuerit. An contra hujuſmodi famam fuerit unquam aliquid dictum, factum, vel auditum in contrarium. Denique, an hujuſmodi fama viguerit non ſolùm in loco, ubi dictus N. vixit, vel mortuus fuit, ſed etiam in aliis locis, & in quibus, vel potius in aliis locis, non autem in eo, in quo vixit, & mortuus fuit, vel econtra fuerit tantùm in loco, in quo vixit, & mortuus fuit, non autem in aliis locis; & unde hoc proceſſerit, quod fama non fuerit in omnibus locis, & maximè in eo, in quo vixit, vel mortuus fuerit.

In hac prima remiſſoria ſuper inquiſitione generali fieri ſolet magnum fundamentum, & meritò, quia ſi non probetur fama Sanctitatis, in loco præſertim, ubi mortuus fuit ille, pro quo inſtatur, concedi non debet remiſſoria ſuper inquiſitione in ſpecie, & propterea nunquam debet omitti hæc inquiſitio in genere. Et eſt advertendum, quod non prius conceditur commiſſio Inquiſitionis ſpecialis, quàm ſit abſoluta omnino inquiſitio generalis: ſuper qua ſi Epiſcopi deputati, ultra proceſſum, quem tranſmittere debent, reſcripſerint S. Rituum Congregationi talia, per quæ videatur, quod committi debeat inquiſitio in ſpecie ſuper veritate eorumdem, tunc proponi debet negotium in Congregatione habenda coram Sanctitate Sua ad effectum, ut Sanctitas Sua (ſi ei videbitur) requiſito conſilio Cardinalium Congregationis poſſit definire, utrum commiſſio ſpecialis ſit committenda, vel non. Quod ſi committenda videbitur, iterum erit committendum eiſdem Epiſcopis, vel aliis, prout magis expediens judicabitur, ut veritatem inquirant primò de fama, ſecundò de vita, tertiò de miraculis exactè, diligenter, fideliter, & prudenter ſecundùm articulos tranſmittendos, & interrogatoria inſerenda in Litteris remiſſorialibus mittendis clauſis, & obſignatis Epiſcopis deputandis, qui proceſſum conficere debent citato Subpromotore Fidei nominando à Promotore generali.

Formula Litterarum Remiſſorialium, & Compulſorialium in ſpecie.

Eſt eadem, quæ ſupra poſita in genere, ſolùm mutato verbo (genere) in ſpecie, & ulterius in fine ante verſ. *Pro quibus omnibus exequendis*, ſuperadditur facultas viſitandi Sepulchrum per infraſcripta verba.

Inſuper vobis Judicibus prædictis, ut ſuprà, committimus, & mandamus, ut pro finali complemento præmiſſorum, ſepulchrum, ſeu tumbam, in quo, ſeu in qua dicitur reconditum Corpus dicti Servi Dei, & alias ejus memorias exiſtentes viſitetis, atque aperiatis, illudque, & illas cum omnibus & ſingulis circumſtantiis, & qualitatibus recognoſcatis, & deſcribatis, recognoſcique, & deſcribi faciatis, nec quivis alius, cujuſcumque fuerit ſtatûs, dignitatis, & conditionis, etiam Ducalis, Archiducalis, & Regiæ, Eccleſiaſticæ, vel Laicalis dignitatis, aliquid in dicto ſepulchro, ſeu tumba ponere, vel ex eo, ſeu ex ea ſubtrahere, auferre, vel ſubjicere, etiam ex devotione audeat vel præſumat, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, eò ipſo auctoritate ejuſdem Sac. Congregationis, de qua ſuprà, incurrenda, à qua nonniſi à Romano Pontifice poſſit abſolvi, ſed omnia prout in viſitatione, & recognitione hujuſmodi fuerint inventa, eodem in ſtatu reponantur. Actus autem viſitationis & recognitionis hujuſmodi reſpectu Sepulchri ſecretè fiat, adhibitis tantùm iis Perſonis cum dicto Sub-Promotore Fidei, quæ vobis videbuntur pro teſtimonio ferendo de repertis, ut concurſus Populi, & omnis occaſio, vel offenſionis, vel periculi evitetur.

Forma verò Articulorum hîc non ponitur, quia in qualibet cauſa debent exhiberi à Procuratore partis, ſuper quibus Promotor Fidei debet formare Interrogatoria, cum eiſdem articulis in Litteris Remiſſorialibus tranſmittenda, ut ſupra dictum eſt.

Eſt autem obſervandum in executione utriuſque Remiſſoriæ, generalis ſcilicet, & ſpecialis, quod Juramentum præſtetur tactis Sacris Scripturis ab omnibus Teſtibus, etiam Sacerdotibus, & Prælatis, exceptis Cardinalibus, & Epiſcopis, quorum Juramentum ſufficiat tacto pectore, & examen fiat in aliqua Eccleſia, vel Loco pio Deo dicata, niſi infirmitas Teſtis, vel alia urgens neceſſitas aliud ſuadeat.

Nec prætereundum eſt, quod in Commiſſionibus Summi Pontificis Sac. Rit. Congregationi directis, apponi debet clauſula, quod, quando erunt conficiendi Proceſſus, & examinandi Teſtes in Curia, eadem Sac. Congregatio ſubdelegare debeat SS. D. N. Papæ Card. Vicarium, qui per ſe, ſeu ipſo impe-

impedito, per alios tantùm Epiſcopos, ab eo deputandos, capiat informationes neceſſarias cum interventu Protonotarii pro tempore Sac. Rit. Congregationi deſtinati.

Poſtquam verò per Epiſcopos Commiſſarios fuerit remiſſum ad Sac. Rituum Congregationem, & Secretario ejuſdem conſignatum ſub ſigillis clauſum, quicquid ipſi invenerint in inquiſitione ſpeciali; ſi Proceſſus fuerint Servi Dei, qui infra 50. annos obierit, videndum erit tantùm de illorum validitate, prout ſuprà diſponitur; Si verò dicti Proceſſus fuerint alicujus Servi Dei, qui ſupra 50. annos deceſſerit, cognito priùs in Congregatione, ut ſuprà, habenda coram Sanctiſſimo, an ſint in ſtatu, quo poſſint ad Rotam tranſmitti, tunc ad eamdem Rotam tranſmittantur ad effectum cognoſcendi de validitate, de virtutibus, & miraculis, atque de eiſdem Rotæ Auditores facere debent relationem Summo Pontifici, niſi Sac. Congregatio ſuper præmiſſis pronunciaverit.

Rotæ Auditores, quibus cauſæ fuerint commiſſæ, formare debent rubricas de iis, quæ in Proceſſibus continentur, non tamen in relationibus proferre eorum vota conſultiva, quæ ſervari debent aperienda in Congregationibus, ut ſuprà, faciendis.

In Proceſſibus faciendis illud maximè, & præcipuè obſervandum eſt, ut videatur exitus vitæ illius, qui petitur canonizari; quoniam, cum (ut dici ſolet) exitus acta probet, ſi finis vitæ illuſtris, & ſanctimoniâ plenus, & publicâ præſertim teſtificatione notatus, argumentum erit, quod actiones anteactæ potuerunt eſſe ſanctæ, & ideo in formandis articulis videndum eſt, qualis fuerit vitæ exitus, & qualibus circumſtantiis Sanctitatis ſit munitus, nam in hoc articulo magnum cauſæ pondus conſiſtit.

Magnopere etiam conſiderari debet, antequam ad aliquos actus deveniatur, ut exploretur in loco, ubi mortuus fuit, vel requieſcit ille, pro quo petitur Canonizatio; ſi ad præſens fuerit, & vigeat communis reputatio, & fama Sanctitatis, & unde ortum habuerit; an ſponte homines ad venerationem moveantur, an verò arte, & diligentia humana procuretur id exhiberi, quod non procuratum non exhiberetur.

Præterea illud etiam diligentiſſimè indagandum eſt, an ille, vel illa, pro cujus Canonizatione inſtatur, ſcripſerit aliquos libros, tractatus, opuſcula, meditationes, vel quid ſimile, nam ſi ſcripſiſſe conſtiterit, non priùs eſt ad aliquem actum inquiſitionis deveniendum, quàm tales libri diligenter in Sac. Congregatione examinentur, utrum contineant errores contra fidem, vel bonos mores, vel doctrinam aliquam novam, & peregrinam, atque à communi ſenſu Eccleſiæ, & conſuetudine alienam.

Pro habenda certiori veritate virtutum, ſanctitatis vitæ, & miraculorum Servorum Dei, pro quorum Canonizatione inſtatur, mandavit Sanctiſſimus non deberi in futurum procedi ad Canonizationem alicujus, qui aliqua veneratione, vel titulo Beati ſit decoratus, niſi priùs in eadem Sac. Congregatione coram Sanctitate Sua fuerit iterum per Cardinalem in ordine Ponentem facta plena, & diſtincta relatio, non modò eorum, quæ in Proceſſibus, & aliis Scripturis continentur, & quæ illi per Summos Pontifices intuitu ipſius venerationis elargita fuerunt, verùm etiam eorum, quæ ſupervenerunt poſt conceſſam eidem venerationem, de quibus conſtare poſſit ad hoc, ut ex prædictis omnibus valeat Summus Pontifex deliberare, an ſit procedendum ad Canonizationem.

Idem obſervandum circa Proceſſus fabricatos ante publicationem præſentium Decretorum, quia, antequam ad ulteriora deveniatur, docendum erit de paritione prædictorum Decretorum Sanctiſſimæ Inquiſitionis, & videndum, an Proceſſus fuerint per æquipollens ſufficienter inſtructi, & ideo formandum erit dubium, an ſit procedendum ad ulteriora.

Proceſſus omnes in eadem Sac. Congregatione præſentati, ſigillati, & clauſi per Secretarium conſignari debent Notario ejuſdem Congregationis, deferendi ad Protonotarium deputatum ad acta Canonizationum, per quem præcedente Decreto Sacræ Congregationis, & citato priùs Promotore Fidei, ſervatiſque ſervandis aperiri debent.

Ut obviaretur multis aliis abuſibus fuit conſcripta Epiſtola particularis pro Nunciis Apoſtolicis ubique degentibus, & alia circularis cum inſertione infraſcripti Decreti mittenda Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis ultra, & citra montes.

Litteræ pro Nunciis.

Admodum Illuſtris, & Reverendiſſime Domine. Cum Sac. Rituum Congregatio maturâ habita conſideratione judicaverit, ſi Pontificis per Europam Nuncii ſe ſe ingerant in excipiendis inquiſitionibus de integritate vitæ, virtutibus, atque miraculis Viri cujuſpiam cum aliqua Sanctitatis fama defuncti, facilè futurum, ut progreſſione temporis, præſumpta palam opinione, videantur hujuſmodi acta tanquam habere pondus Apoſtolicæ auctoritatis. Ideo Sac. eadem Congregatio (re priùs ad Sanctiſſimum relatâ) cenſuit Dominationi Tuæ in memoriam revocandum, ne ullius omnino hominum rogatu impulſivè duca-

ducatur in poſterum, ut apud tuum Tribunal, & ab aliis tua auctoritate ſuffultis, de hujus generis rebus àgi, atque inquiri permittat, niſi eadem Congregatio per litteras Remiſſoriales, & Compulſoriales, aut quavis alia ratione per Te ipſum fieri debere ſpecialiter ſignificet; Et, ne aliquis in tam gravi negotio ſubrepet abuſus, juſſit eadem Congregatio Amplitudinem tuam hac Epiſtola fieri certiorem de iis, quæ continentur in adjuncto Decreto, ut curet ab omnibus omnino ſervari. Sacræ igitur Congregationis ſenſum libenter ſequetur Dom. Tua, quam interim Deus incolumem, proſperamque conſervet. Romæ die 12. Martii 1631.

DECRETUM.

Cum in tota Eccleſiæ gubernatione nihil majus, nihil ſit auguſtius Beatificatione, & Canonizatione Sanctorum, utpote homines jam demortuos, etiam cum fama ſanctitatis, ac miraculorum declarare pro Sanctis, eoſque uti tales colendos, & venerandos decernere, Sacra Rit. Congregatio, ut res hæc planè ampliſſima, atque graviſſima ritè ſanctèque conficiatur, prohibet omnibus, & ſingulis Perſonis Eccleſiaſticis tam Sæcularibus, quàm Regularibus, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, Societatis Jeſu, vel aliorum quantumvis ſpeciali nota dignorum, ne audeant ipſi per ſe, aut per alios capere informationes ſuper ſanctitate, aut miraculis alicujus defuncti, neque ullo modo exquirere, aut obtinere ad hunc effectum extrajudiciales teſtificationes, aut ſubſcriptiones ſub pœnis arbitrio S. Congregationis infligendis. Quod, ſi Superiori, Sacriſtæ, ſeu alteri Officiali illius Eccleſiæ, in qua requieſcit Corpus ipſiuſmet Defuncti, vel alterius etiam Eccleſiæ, fuerint revelata aliqua miracula, ſeu prophetiæ dona, poſſint ea recipere ſub Sigillo Secreti ab ipſis tantùm relatoribus, in quorum gratiam ea contigiſſe narrabitur. Teneantur tamen, quamprimùm commodè poterunt, eadem referre, vel obſignata remittere Epiſcopo Loci cum expreſſa declaratione, quod revelationes ſic, ut ſuprà, receptæ non faciant aliquem probationis gradum, etiam cujuſvis longiſſimi temporis curſu.

Quod Decretum dum fuerat ad notitiam Sanctiſſimi D. N. Urbani VIII. deductum, Sanctitas Sua illud approbavit, ac imprimi, & ubique publicari mandavit.

Die 12. Martii 1631.

Litteræ pro Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis.

Admodum Illuſtris, & Reverendiſſime Domine. Cum quotidie magis notum fiat, quantâ ſinceritate mentis & maturitate cognitionis incipere & proſequi deceat eorum cauſas, qui diem ultimum obiére non ſine aliqua populis relicta opinione Sanctitatis, & quàm accuratè, fideliterque in re tanti momenti adhiberi teſtes, & in examen vocari conveniat, Sacra Rit. Congregatio (facto prius verbo cum Sanctiſſimo) ne aliquis ſubrepat abuſus, juſſit Amplitudinem tuam hâc peculiari Epiſtola fieri certiorem de iis, quæ in adjuncto Decreto continentur, nempe, ut curet, ne in poſterum ulla ex parte adverſus illud à quoquam in tua Diœceſi aliquid committatur, ſed ab omnibus omnino inviolabiliter obſervetur: & quando apud Amplitudinem tuam ab aliquo petitum fuerit, ut velit inquirere in Sanctitatem vitæ, & miracula alicujus, qui cum prædicta fama obiiſſe dicatur, quoniam nimia plerumque proclivitas, atque celeritas occaſionem errori præbet, non prius generaliter ſuper Vitæ Sanctitate inquiri permittat, quàm particulariter de alicujus virtutis eminenti gradu, aut peculiari aliquo miraculo præcedat famæ comprobatio, prout prudentiæ tuæ magis videbitur. Quod per ſeipſum exequi Sacra Congregatio ſummoperè exoptat; ſed, ſi ob invalitudinem ſive ob legitimum aliud, & grave impedimentum id conficere non valebis, ſuper quo conſcientiam tuam onerat Sac. Congregatio, poterit Amplitudo tua delegare Vicarium tuum generalem, vel alium in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutum, qui Delegatus, ſive ille ſit Vicarius, ſive cujuſcumque dignitatis, cum aliis ad minus duobus doctis Viris, altero ſcilicet Magiſtro in Theologia, altero verò Graduato, vel Licentiato in jure Canonico rem totam ita peragere debeant, ut omnes ſua nomina ſubnotent poſt ſubſcriptionem cujuſcumque teſtis, antequam diſcedant à loco ipſius examinis.

Curabit inſuper Amplitudo tua, ut teſtes omnes, quæcumque habent, explanatè, & per extenſum deponant, nec ſe referant ad atteſtationes redditas, neque eis recitentur, quæ aliàs ipſi depoſuerunt. Poſtquam verò fuerint per Amplitudinem tuam, vel per alios à Te ex cauſis ſuprà narratis ſubrogatos acta completa, ſecretò retineantur, præſtito etiam juramento à Notariis & teſtibus, ſe nemini promulgaturos, quidquid ipſi ſcripſerint, vel de quibus interrogati fuerint. De his autem actis per Te, aut juſſu tuo confectis certiorem ſtatim reddere debebit Amplitudo tua Summum Pontificem, eaque, quantò citius poterit, authenticè tranſcripta, ac ſigillo obſignata ad Sac. Rit. Congregationem tranſmittere. Originalia verò eodem modo obſignata, & in capſa clauſa pluribus clavibus, quæ diverſis ad arbitrium tuum cuſtodiendæ tradantur, in Archivo Patriarchali conſerventur. Notum tamen ſit Amplitudini tuæ, neque per hanc epiſtolam, neque per aliquid in ea propoſitum voluiſſe Summum

Ponti-

Pontificem, neque Sac. Rit. Congregationem tribuere, aut augere juriſdictionem aut facultatem, quæ aliàs Epiſcopis competere poſſet. Atque ut hæ litteræ nulla in poſterum oblivione deleantur, ſed ſemper in recordatione vigeant, & tua, & tuorum deinceps Succeſſorum, dabit operam Amplitudo tua, ut illæ quantocitiùs tam in Curia tua Patriarchali, quàm in Archivo Capitulari ad perpetuam rei memoriam aſſerventur. Vale. Datum Romæ die 12. *Martii* 1631.

Amplitudinis Tuæ

Uti Frater.

Declarando per hujuſmodi Decreta, & Ordinationes non cenſeri Ordinariis aliquam novam facultatem conceſſam ultra eam, quæ de jure eis competit.

Poſtquam verò Sedes Apoſtolica appoſuerit manum in aliqua ex prædictis cauſis, non poterit Ordinarius amplius in ea quoquomodo ſe intromittere, nec etiam ad effectum conficiendi particularem proceſſum ſuper cultu non adhibito, qui formandus erit per eum, cui per Summum Pontificem, vel per Sac. Rit. Congregationem hujuſmodi facultas fuerit delegata.

Relationes Auditorum Rotæ, informationes in facto, & in jure, & aliæ quæcunque Scripturæ tractantes de cauſis Beatificationum, & Canonizationum imprimi omnino prohibentur ante earumdem cauſarum terminationem.

Decreta ſuper hac materia extendenda per Secretarium S. Congregationis concipiantur ſemper nomine Congregationis per verbum *Videtur*, vel ſimile, ſervatâ in unoquoque negotio ſuprema determinatione Summi Pontificis, poſt factam relationem Sanctitati Suæ.

Quando Cardinales, Ponentes cauſarum, erunt abſentes à Curia, pro interponendis Decretis neceſſariis in cauſis hujuſmodi, poterit adiri Cardinalis Præfectus pro tempore Sacræ Congregationis, ut illa interponat pro Cardinale abſente.

Promotor fidei, ut melius hujuſmodi cauſæ inpoſterum diſcutiantur, teneatur in ſcriptis proponere difficultates, quæ continentur in quolibet proceſſu.

Subſtituto Promotoris Fidei pro quolibet proceſſu ab eodem ſubſtituto examinando per Procuratores cauſarum perſolvatur ſtipendium decem Ducatorum.

Sanctiſſimo D. N. ſic annuente, indultum eſt Protonotariis de numero participantium,

Primò, quòd in proceſſibus fabricandis, & præcipuè in examinandis teſtibus ſuper Martyrio alicujus Servi Dei hìc in Curia omnino intervenire debeat R. P. D. Protonotarius pro tempore Sac. Congregationis.

Secundò, quòd examen prædictum debeat eſſe ſubſcriptum ab ipſo D. Protonotario, aliàs examen nullam faciat fidem.

Tertiò, quòd Notarius, qui prædictum examen recipiet, in hoc actu ipſi D. Protonotario ſubordinatus cenſeatur, & reputetur.

Item mandatum eſt, ut declamationes de rebus profanis, & plerumque de atrocioribus criminibus confictis, & imaginariis, quæ fieri ſolebant in Conſiſtorio publico ab Aulæ Conſiſtorialis Advocatis, quando Legati Sedis Apoſtolicæ in eorum reditu ad Urbem excipiuntur in eodem Conſiſtorio, vel quando per Summum Pontificem traduntur Pilei Cardinalitii novis Cardinalibus creatis, vel admittuntur Legati Principum ad præſtandam obedientiam Sedi Apoſtolicæ, abrogentur omnino, & earum loco ſubrogentur propoſitiones Cauſarum Servorum Dei, qui famâ Sanctitatis conſpicui mereantur adſcribi in numero Sanctorum, ſive Beatorum: pro quibus poterunt inſtare apud Summum Pontificem Advocati, petendo committi proſequi, vel expediri reſpectivè cauſas arbitrio Sanctitatis Suæ.

Et factâ per me Secretarium infraſcriptum de præmiſſis omnibus relatione Sanctiſſimo, cum interventu R. P. D. Cerri Fidei Promotoris, Sanctitas Sua approbavit, abrogando ea, quæ his contraria exiſtunt, & imprimi mandavit.

Hac die 12. Martii 1642.

J. Card. Sacchettus.

Julius Cincius Secret.

In cauſa Martyrii, ſaltem individualis, Miracula requirenda eſſe decernitur.

In Congregatione Sacrorum Rituum

Diſputatum fuit in genere pro cauſis Martyrum, quæ ſolent in Sacra Congregatione examinari, utrum pro declarando Martyre à Sancta Sede Apoſtolica requirenda ſint miracula? Et aliqui, ſcilicet P. Luca, P. Alciatus (licèt hìc ambiguè) Reverendiſſimi Albicius, Ghislerius, Dunozet, & Homodeus fuerunt in voto, quod non ſint requirenda, ex eo, quod Martyrium ad-

inſtar

inſtar Baptiſmi operetur in inſtanti remiſſionem peccatorum, & conferat gratiam; & ex eo, quod innumerabiles Martyres colantur in Eccleſia, de quorum miraculis non conſtat, nec Eccleſia de illis mentionem facit. Alii fuerunt in voto, quod requirantur, ſcilicet Reverendiſſimus Origius, Sacriſta, Magiſter Sacri Palatii, Epiſcopus Civitatis Plebis, Promotor Fidei, ſi non conſtet de actu interno, & Secretarius, ex eo, quod ad conſumandum Martyrium requiratur voluntas probata patiendo pro fide vel juſtitia, & permanſio in charitate uſque in finem; quæ veritas cum reſideat in corde, cujus tantùm, Deus Scrutator eſt, & pendeat ab actu interno finali, non poteſt probari, niſi per ſignum à Deo, quod eſt miraculum, ſive mirabile. Sic videbantur conciliari iſtæ opiniones ex ſuppoſitione, quod nimirum dato vero Martyrio miracula non ſint neceſſaria, ad hoc verò, ut in individuo hoc & hoc Martyrium probetur, miracula requirenda eſſe. Die 13. Sept. 1642.

Ex Tom. 1. Operis Lambertini edit. Bononien pag. mihi 242. num. 9.

N O T A.

Eminentiſſimus Lambertinus diſſidenti in hoc articulo Doctorum opinioni, dubiiſque non ſemel in S. Congregatione obortis coronidem impoſuiſſe videtur in opere & loco ſuprà relato, ita deſuper concludendo: *Series hæc monumentorum oſtendit, quod, licet nunquam editum fuerit Decretum Generale de neceſſitate miraculorum in cauſis Martyrum pro obtinenda Beatificatione aut Canonizatione, nunquam tamen formalis Beatificationis aut Canonizationis honores Martyribus indulti ſunt à Sede Apoſtolica, niſi ad approbationem Martyrii, & cauſæ Martyrii miracula acceſſerint; quod mihi ſatis videtur pro ſtatuenda Romanæ Sedis diſciplina de minimè Beatificandis aut Canonizandis Martyribus abſque miraculis.*

Dubia de Promotore Fidei citando, de tempore inſtantiarum in actis producendarum, de Reſcripto in Commiſſione ſcribendo, & de proceſſibus de non cultu in Beatificatis &c. reſolvuntur.

Cum non reperiatur ſpecialiter diſpoſitum circa obſervantiam infraſcriptorum dubiorum, Eminentiſſimi Patres, Sacræ Congregationis Rituum præpoſiti, cupientes cauſas Beatificationum & Canonizationum Sanctorum, eâ, quâ par eſt, circumſpectione coram Sanctiſſimo tractari, ideo in Congregatione habita ſub die 27. Maji 1645. quæ fuit præparatoria alterius Congregationis habendæ coram Sanctiſſimo, ut maturiùs procedatur, infraſcripta dubia propoſuerunt diſcutienda.

Primum. An Promotor Fidei ſit citandus ad dicendum cauſam, quare commiſſio generalis ſignari non debeat?

Secundum. Quo tempore inſtantiæ ſint producendæ in actis, an ante ſignatam Commiſſionem generalem, vel poſtea?

Tertium. Per quem ſit ſcribendum Reſcriptum à Sanctiſſimo ſignandum per verbum *Placet* in calce Commiſſionis?

Quartum. An in jam Beatificatis à Sede Apoſtolica requiratur Proceſſus ſuper non cultu, vel ſuper caſu exceptuato, vel potius ſatis ſit producere Breve Beatificationis?

Et quoad primum fuerunt in voto, amplectendam eſſe affirmativam ſententiam.

Ad ſecundum. Inſtantias dandas eſſe in manibus Dom. Secretarii ante Commiſſionem, & poſtea in actis.

Ad Tertium. Reſponderunt eſſe ſcribendum per Sanctiſſimum Reſcriptum per verbum *Placet* in medio Commiſſionis.

Ad ultimum in jam Beatificatis à Sancta Sede non requiri Proceſſum ſuper caſu excepto, ſed ſignata Commiſſione, & productis inſtantiis ſatis eſſe produci Breve Beatificationis. Quæ omnia ſupraſcripta Decreta Sac. Rit. Congregatio ſervari, ſi Sanctiſſimo placuerit, mandavit. Die 27. Maji 1645.

Lambert. tom. 2. cap. 35. num. 10. pag. mihi 375. & pag. 382. col. 2.

Depoſitiones teſtium eodem ſermone ac idiomate, quibus ab ipſis teſtibus proferuntur, deinceps ſcribi mandatur.

Audito per Sanctiſſimum, quod in Proceſſu B. Felicis à Cantalicio Capucini peracto coram Eminentiſſimo Domino Cardinali Vicario, ac relato in Congregatione Sac. Rit. præpoſita, habita die infraſcripta coram Sanctitate Sua, depoſitiones teſtium fuerant exceptæ ac ſcriptæ ad dictamen Sub-Promotoris Fidei latino idiomate, quodque

ita etiam in aliis proceſſibus factis in Curia dicebatur obſervatum fuiſſe, improbando hujuſmodi abuſum de conſilio Eminentiſſimorum Patrum Sac. Rit. Præpoſitorum decrevit, ac juſſit, quod deinceps depoſitiones teſtium examinandorum in cauſis Beatificationum & Canonizationum excipiantur ac ſcribantur eodem ſermone, ac idiomate, quibus proferuntur ab ipſis teſtibus, ut ex verbis ab eiſdem prolatis ſincerè, ac integrè haberi ac ponderari poſſit verus & germanus ſenſus uniuſcujuſvis Deponentium, eorumque dicta non amplius à Sub-Promotore Fidei, ſed ab ipſis Judicibus pro tali examine à Sac. Congregatione deputatis ſeu deputandis fore, & eſſe dictanda. Die 6. Februarii 1652.

Quod Decretum fuit confirmatum alio Decreto edito à Sac. Rit. Congreg. 3. Dec. 1672. quod cum ſuperiore extenſum reperitur tom. 2. oper. Lambert. cap. 49. pag. 510. col. 2.

Pro complenda centenaria, geſta poſt Decreta Generalia non attendi debere cenſetur.

CUm in Decretis Sanctiſſimæ Inquiſitionis ſuper non cultu editis, fel. rec. Urbanus VIII. prohibuerit Servis Dei cum aliqua Sanctitatis aut Martyrii fama defunctis quidquam cultûs, aut quamcumque venerationem præſeferens & indicans in Oratoriis aut locis publicis aut privatis in quibuſcumque Eccleſiis apponi, antequam ab Apoſtolica Sede canonizentur, & Beati declarentur, & appoſitum amoveri mandaverit, exceptis iis, qui aut per communem Eccleſiæ conſenſum, vel immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum Virorumque ſcripta, vel longiſſimi temporis ſcientia aut tollerantia Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarii coluntur, & longiſſimum tempus, illiuſque immemorabilem curſum, de quo in prædictis Decretis, intelligendum eſſe declaraverit, tempus centum annorum metam excedens, & multoties dubitari contingat, an pro complenda hujuſmodi centenaria ſint attendenda geſta poſt eadem Decreta. Hoc articulo in Congregatione Sac. Rit. præpoſita examinato, Eminentiſſimi Patres cenſuerunt, non eſſe attendenda. Die Sabbati 23. Martii 1652.

Tom. 2. oper. Lamber. cap. 22. pag. 189. col. 1.

Ad conficiendos in cauſis Beatificationum &c. proceſſus in litteris Remiſſorialibus terminum à die conceſſionis præfigi, & Decretum hujuſmodi Decretis Urbani VIII. adjungi præcipitur.

CUm in litteris remiſſorialibus hactenus expeditis per Sac. Rit. Congregationem ad conficiendos proceſſus in cauſis Beatificationum & Canonizationum non conſueverit præfigi certus terminus, & in diſcutiendo validitatis articulo ſæpius dubitatum fuerit, num terminus legalis præſcriptus de jure *in leg. 1. & leg. final. C. de dilat.* & *in cap. Induciæ 4. §. ſpatium 3. quæſt. 3.* attendendus ſit in hujuſmodi cauſis, Sanctiſſimus Dominus Noſter Alexander Divina Providentia Papa VII. ad tollendas hujuſmodi hæſitationes, conſulendumque abuſibus, qui in cauſis tam arduis quomodolibet irrepere poſſent ex dilatione & procraſtinatione executionis dictarum Remiſſorialium, in Congregatione habita 2. Oct. 1655. re etiam cum Eminentiſſimis Dominis Cardinalibus ejuſdem Congregationis communicata & maturè perpenſa ſtatuit & decrevit, in litteris remiſſorialibus in poſterum expediendis certum terminum à die conceſſionis earumdem litterarum omnino computandum aſſignari, & exprimi debere, & quod non obtentâ illius prorogatione ſeu conceſſione novi termini proceſſus tam inchoati, quàm inchoandi ex defectu juriſdictionis, nullius roboris, ac momenti exiſtant, nec ullum probationis gradum conſtituant, ſed penitus irriti, & inanes ſint: atque ut deinceps nullus dubitationi locus relinquatur, dictumque Decretum irrevocabiliter ſervetur, illud noviſſimis Decretis juſſu fel. record. Urbani VIII. editis adjici mandavit.

Tom. 2. oper. Lamber. cap. 56. pag. 524. col. 1.

Per ſignaturam Commiſſionis nullum cultûs initium importari declaratur.

SAnctiſſimus Dominus Noſter in Congregatione Sac. Rituum habita die 19. Februarii 1658. noviſſimis Decretis, editis juſſu fel. record. Urbani VIII. ſuper cauſis Beatificationum & Canonizationum, ſequentem declarationem addi mandavit, ne per commiſſiones introductionis, vel reaſſumptionis, ſeu ulterioris progreſsûs cauſarum tum ſigna-

gnatas, tum ſignandas ullum Beatitatis vel Sanctitatis, aut indultæ venerationis vel cultûs argumentum vel minimum deſumi, nec aliud quodcumque jus, quantumvis modici, aut fere ullius momenti in iiſdem cauſis quæſitum dici, vel prætendi poſſit, ſed ipſæ commiſſiones præter finem & effectum obtinendi Remiſſoriales & Compulſoriales tam in genere, quàm in ſpecie, gratiâ probandi articulatâ, & alia in eiſdem Decretis contenta, & expreſſa, ſeu alioquin neceſſaria de jure, ad præſcriptum tamen eorundem Decretorum peragenda duntaxat, in reliquis effectu & viribus quibuſvis careant, ac deſtitutæ penitus cenſeantur, nullamque propterea in ordine ad Beatificationem & Canonizationem probationis vim & gradum conſtituant &c.

Tom.2. Oper. Lambert.cap.35.pag.375. col. 2.

Nomen *Martyris* ante Eccleſiæ approbationem, præmiſſis & poſtpoſitis ſolitis proteſtationibus in libris permittitur.

In Congregatione Sancti Officii die 7. Novembris 1658.

PRopoſito quæſito, an ſint appellandi abſoluti Martyres ab Infidelibus occiſi, eorumque mors dicenda Martyrium ante omnem Eccleſiæ approbationem, & an liceat dicere, *mortuus eſt pro Chriſto*, *occiſus eſt pro Fide*, *combuſtus pro Chriſto*, vel potiùs *in odium Fidei*, *Chriſtianæ Religionis*, *Evangelii &c. cum non poſſint typis mandari miracula*, *& revelationes Servorum Dei*, *nec etiam cum proteſtationibus &c.* fuit dictum, ut permittatur uſus nominis Martyrii in caſu expreſſo, quando tamen præmittantur, & poſtponantur ſolitæ proteſtationes, addita in eiſdem expreſſione, quod non intendit Author eos, quorum vitæ conſcribuntur, nec in vim ejus ſcriptorum aliquo pacto teneri pro Martyribus.

Aliud conſimile Decretum editum fuit & 13. Novembr. ejuſdem anni & menſis, & utrumque reperitur tom.2. operis citati c.12. pag.90. num.5.

Ad coadjuvandas probationes cauſâ Beatificationum &c. ſemel articulatâ, novas remiſſoriales relaxari inhibetur, & primò articulatis non concludenter probantibus, omnem ulteriorem aditum cauſis clauſum eſſe declaratur.

Decretum generale.

CUm hactenus in Cauſis Beatificationum & Canonizationum ſemel articulata novis probationibus coadjuvari poſſe, Sac. Rit. Congregatio indulgere quandocunque conſueverit, verùm in re tam gravi indulgentiæ quælibet effugiendæ videantur, ut, quæ in humanis eſt ſinceram veritatem indagandi, ac prælibandi facultas, Sacra Congregatio eam faciliùs, ac pro viribus aſſequatur, Sanctiſſimus D. N. vetuit, poſt hæc quibuſvis ſub prætextu, vel urgenti, ac rationabili cauſa Remiſſoriales quaſcunque, vel Compulſoriales Litteras ad coadjuvandas probationes decerni, & relaxari, vel ſumendi in Urbe ſimiles probationes Eminentiſſimo D. Cardinali pro tempore Vicario facultatem attribuit. Ita ut ſi primò articulata concludenter tunc non probari contigerit, jam nulla ſit ſpes, & omnis ſit præcluſus aditus, eamet novis probationibus coadjuvandi; Hujuſmodi autem Decretum referri, & inconcuſsè ſervari mandavit: die 9. Novembris 1658.

Tom. 2. Oper. Lamb. c. 53. pag. 552. col. 1.

Informationes tam in facto, quàm in jure, aliaſque Scripturas ad cauſas Beatificationum pertinentes deinceps imprimi indulgetur.

Die 19. Julii 1661.

QUamvis fel. rec. Urbanus VIII. Decreto edito die 31. Januarii 1631., moxque relato, & impreſſo inter noviſſima Decreta die 12. Martii 1642. pag.61. in Cauſis Beatificationum, & Canonizationum expreſsè prohibuerit relationes Auditorum Rotæ, informationes in facto, & in jure, & alias quaſcunque Scripturas tractantes de Cauſis Beatificationum, & Canonizationum imprimi ante earumdem Cauſarum terminationem, cum autem experientia fue-

rit deinceps compertum in illis exemplandis per Amanuenſes ob eorum imperitiam, vel incuriam, ut plurimùm, multa errata irrepere, quæ rerum illarum ſenſum immutant, & Poſtulatores cogi graves expenſas ſubire, quæ maxima ex parte minuerentur, ſi eiſdem liceret illas typis mandare. Ideo Sanctiſſimus D. N. Alexander Papa VII. utrique malo, provida ſollicitudine conſulere volens, de conſilio S. R. E. Cardinalium Sac. Rituum Congregationi præpoſitorum, in qua hujuſmodi negotium diſcuti mandaverat, habitâ die 9. Aprilis præſentis anni 1661. motu proprio, & ex certa ſcientia, ſuo ſpeciali Decreto indulſit, & mandavit, ut inpoſterum Informationes tam in facto, quàm in jure, Summaria, Memorialia, Oppoſitiones R. P. D. Fidei Promotoris, Reſponſiones, Replicationes, atque omnes, & quæcunque aliæ Scripturæ quomodolibet pertinentes ad Cauſas Beatificationum, & Canonizationum imprimi, & typis mandari poſſint, & valeant: non obſtantibus præfatis Decretis, quibus in hac parte duntaxat Sanctitas Sua ſpecialiter, & expreſsè derogavit, & derogatum eſſe voluit.

Tom. 1. Oper. Lambert. c. 19. p. 155.

Approbationem librorum de Servis Dei ab Ordinariis factam, ipſos duntaxat libros, non autem miracula, revelationes &c. afficere declaratur.

In Congregatione Sanctiſſimæ Inquiſitionis die 23. Maii 1668.

CUm dubitatum fuiſſet, utrum Decretum Sanctæ Inquiſitionis editum die 2. Octobris 1625., & confirmatum per Breve Apoſtolicum a s. m. Urbano VIII. die 5. Julii 1634. unà cum declarationibus inde emanatis exigeret (ante impreſſionem librorum continentium geſta, miracula, ſeu revelationes eorum, qui cum fama Sanctitatis deceſſerunt) approbationem Ordinarii quoad veritatem prædictorum miraculorum, fuit reſolutum Decretum ſupradictum cum Brevi, & explicationibus inde emanatis reſpicere approbationem tantùm libri, non autem miraculorum, revelationum, aliarumque rerum geſtarum, ut ſuprà, & ideo ſufficere proteſtationes, & quod libri prædicti approbentur ab Ordinariis cum participatione Theologorum, expectato reſponſo à S. Sede Apoſtolica.

Tom. 2. Oper. Lamb. c. 12. pag. 91.

Modus, & limites cultûs Beatis necdum Canonizatis præſtandi præſcribuntur, abuſibuſque præcavetur.

AD aures Eminentiſſimorum Patrum Congregationis Sacr. Rituum plures devenerunt, qui patrantur, Indultorum exceſſus in materia præſtationis cultûs Beatis adhuc non Canonizatis.

Quamobrem eos eliminare, ac, ne in futurum inducantur, providere ſtudentes, ad infraſcripta devenerunt Decreta, &

I. Quòd eorumdem Beatorum Imagines, etiam non principaliter, & uti ſupplices appoſitæ, Simulacra, Picturæ, Tabellæ, aut Scripturæ eorum præclara geſta repræſentantes, aut referentes, in Eccleſiis, Sacrariis, & Oratoriis quibuſcunque, & præſertim in quibus Miſſæ ſacrificium, vel alia Divina Officia peraguntur, inconſultâ Sede Apoſtolica nullo pacto exponantur.

II. Quòd ubi indultum fuerit per Sedem Apoſtolicam Imagines, Simulacra, pictaſque Tabellas in Eccleſiis poni, & coli poſſe, in pariete tantùm, non autem ſuper Altari collocandi facultas tributa cenſeatur.

III. Quòd ſi conceſſa fuerit per eamdem Sedem Apoſtolicam Altarium erectio, non tamen ob id Miſſam, & Officium de prædictis Beatis celebrandi, vel recitandi facultas tradita præſumatur; etenim ſpecifica, & expreſſa conceſſio ſuper his præcedere debet.

IV. Ubi in uno loco cultus fuerit conceſſus, non extendatur inconſulto Pontifice ad alium locum, quavis alia concurrente auctoritate.

V. In locis, ubi Beatos prædictos ab omnibus coli permiſſum fuit, non inde publica Officii recitatio permiſſa cenſeatur, ſed tantummodò privata, nec ſatisfactoria præcepto recitationis, niſi quoad illos, quibus Sedes Apoſtolica hoc indulſerit.

VI. Miſſæ pariter, quæ fuerint indultæ certis Perſonis, nempe Presbyteris Regularibus, vel ſæcularibus alicujus loci, vel Monaſterii, ſeu Presbyteris alicujus Eccleſiæ ſervitio præcipuè addictis, à confluentibus Sacerdotibus quavis dignitate, etiam Cardinalatûs inſignitis, minimè celebrentur.

VII. Dies feſti in Beatorum eorumdem memoriam non celebrentur, niſi ſpeciali Indulto Apoſtolico proviſum fuerit.

VIII. Eorumdem nomina in Kalendariis non apponantur, niſi illius tantùm loci, earumque perſonarum, in quo, & à quibus cultus cum Officio, & Miſſa celebretur.

IX. In quibuſvis Eccleſiaſticis precibus etiam in Oratoriis privatis recitandis par-

particularia eorumdem ſuffragia non apponantur, vel recitentur.

X. Publicis in precibus præter indultas, & à Sede Apoſtolica approbatas iidem Beati non invocentur.

XI. Eorumdemque reliquiæ in proceſſionibus minimè circumferantur.

Sacra tamen Congregatio præſentibus declaratione, & juſſione removere non intendit cultum Beatis per communem Eccleſiæ conſenſum, vel per immemorabilem temporis curſum, aut per Patrum, Virorumque Sanctorum ſcripta, vel temporis centum annorum metam excedentis ſcientiam, ac tolerantiam Sedis Apoſtolicæ, aut Ordinariorum hactenus præſtitum, ac certis modo, & forma ab eo tempore eis exhibitum. Verùm, ſi â centum annis citrà, cultus hujuſmodi aliqua ex parte conſtiterit auctus, & extenſus, eo caſu Sacra eadem Congregatio eumdem in priſtinum reduci jubet, prout quemvis cultum extra caſus prędictos ad expreſſa tantùm verbaliter in Apoſtolicis indultis omnino revocari mandat ſub pœnis &c.

Firmis quoque remanentibus Decretis, nempe, ne Beati in Patronos eligantur, ne eorum Natalitia cum Octavis celebrentur, & aliis quibuſcunque à S. Congregatione hactenus emanatis, quæ præſenti Decreto renovantur.

His autem Sanctiſſimo relatis, & in Congregatione Sac. Rituum ordinaria habita coram Sanctitate Sua per Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum D. Cardinalem Sacchettum accuratè perlectis, maturè diſcuſſis, Sanctitas Sua ea approbavit, & pro omnimoda eorumdem obſervatione mandavit typis imprimi, ad valvas affigi, & publicari, ut elapſo termino ſex menſium à die publicationis eorumdem omnes, & ſingulos afficiant, & arctent, ac ſi omnibus, & ſingulis eadem exhibita, vel perſonaliter præſentata, intimata, ſeu notificata fuiſſent. Indulſitque locorum Ordinariis, ut auctoritate Sedis Apoſtolicæ poſſint, imò debeant Sæculares, & Regulares quoſcunque, quantumvis exemptos, etiam Societatis Jeſu, Sancti Antonii Viennen., & S. Joannis Hieroſolymitani, ac reliquos omnes, ſpeciali expreſſione indigentes, etiam ſub cenſuris compellere.

Cumque aliqui nulli ſubdantur Epiſcopo, qui eos, ſi exceſſerint, coërcere valeant: eo caſu à Sedis Apoſtolicæ Nunciis, ſi aderint, ſin minus ab Archiepiſcopis, in quorum Provinciis, vel ab Epiſcopis Romano tantùm Pontifici ſubjectis, intra, vel prope quorum Diœceſis limites eorum Eccleſiæ, vel Monaſteria ſita fuerint, tanquam à Sede Apoſtolica Delegatis ad hujuſmodi Decretorum obſervationem prædicti omnino cogantur. Die 27. Septembris 1659.

Tom. 1. *Oper. Lambert. cap.*37. *fol.*316. *col.* 2.

Decreta præpoſita per dubiorum deſuper ortorum reſolutionem declarantur.

Allatis ad Sacrorum Rituum Congregationem dubiis circa obſervantiam, & intelligentiam Decreti ſuper cultu Beatis adhuc non Canonizatis editi die 27. Septembris 1659., & publicati 3. Februarii præſentis anni 1660.

Primò, an, ubi indultum fuerit, ut Miſſa de aliquo Beato celebretur, liceat ejus imaginem, & ſimulacrum ſuper altari exponere, nec non votivas tabellas ibidem appendere?

Secundò. An §. = *Dies feſti in Beatorum honorem non celebrentur* = extendatur ad feſta devotionis?

Tertiò. An indulta recitandi Officium cum octava, vel ſine octava, & celebrandi Miſſam de Beatis fuerint revocata per dictum Decretum S. Congregationis?

Quartò. An in Eccleſiis, in quibus Miſſa, & Officium de Beatis recitari, ac reſpectivè celebrari poſſunt, liceat eorum Reliquias exponere?

Quintò. An Epiſcopi Regulares, qui ex indulto Sedis Apoſtolicæ gaudent privilegiis ſuæ Religionis, de quibus ſunt capaces pro eorum conditione, poſſint de Beatis ſuæ Religionis recitare Officium, & in propriis Cathedralibus Miſſam celebrare, & Altare Beatis prædictis erigere?

Sacrorum Rituum Congregatio reſpondit

Ad primum affirmativè.
Ad ſecundum negativè.
Ad tertium pariter negativè.
Ad quartum affirmativè.
Ad quintum negativè. Die 17. Aprilis 1660.

Tom. 1. *Oper. Lamber. edit. Bononien. fol.* 318.

In

In Decretis approbationis Librorum à Servis Dei editorum, titulos ſingulorum exprimi, impreſſoris nomen, locum, ac impreſſionis tempus addi &c. jubetur.

SAcra Rituum Congregatio mandavit, ut in poſterum in Decretis approbationis operum à Dei Servis, dum viverent, editorum, exprimantur tituli ſingulorum, & nequaquam verba generalia adhibeantur; ita ut, ſi quæ alia opera ad notitiam, vel ad manus Sacræ Congregationis delata fuerint, Decretum jam editum declaratione non egeat, vel idem in aliqua parte nullatenus abrogandum ſit: Die 1. Octobris 1661.

Facto autem verbo cum Sanctiſſimo, Sanctitas Sua annuit, ac præterea, ſi quæ fuerint impreſſa hujuſmodi opera, addi mandavit, & impreſſoris nomen, locum, ac tempus impreſſionis, & aliàs, quot Capitula contineant, & quot foliis conſtent. Die 10. ejuſdem menſis Octob. eodem anno 1661.

Tom. 2. Oper. Lamber. cap. 27. num. 13. fol. 310.

In tranſitu Beatificationis ad Canonizationem, in Congregatione plenam duntaxat relationem de iis, quæ cultûs conceſſionem præceſſerunt &c. fieri, & econtra, quæ poſt indultam venerationem ſupervenerunt, per juridicas probationes diſcuti ſancitur.

SAnctiſſimus Dominus N. Clemens IX. ad omnem hæſitationem deſuper penitus tollendam, die 10. Septemb. 1668. in Congregatione habita coram Sanctitate Sua declaravit, ac reſpectivè decrevit, quòd inpoſterum in cauſis Servorum Dei, qui aliqua veneratione, & titulo Beati à Romanis Pontificibus decorati ſunt, Cardinalis in Ordine Ponens in Congregatione coram Summo Pontifice habenda plenam, & diſtinctam relationem facere tantummodò debeat eorum, quæ cultûs conceſſionem præceſſerunt, & quæ intuitu ipſius venerationis quomodolibet elargita fuerunt; ea verò, quæ poſt indultam venerationem, ſeu cultum quomodolibet ſupervenerunt, debeant per juridicas probationes diſcuti, ac prævià maturà diſcuſſione ad juris trutinam redigi, prout haſtenus inconcuſsè ſervatum fuit, ut ex iis conſtare poſſit, num Sedes Apoſtolica tutò valeat ad ſolemnem illius Canonizationem, juxta S. Romanæ Eccleſiæ ritum, & Canonicas Sanctiones devenire.

Ex Tom. 1. Oper. Lamber. cap. 25. fol. 202. col. 1.

DECRETA

Sacræ Rituum Congregationis

Servanda in cauſis Beatificationum, & Canonizationum edita juſſu s. mem. Innocentii XI., & ab eodem laudata, confirmata, & approbata.

SAnctiſſimus Dominus Noſter Innocentius XI. providè conſiderans, quod in tota Eccleſiæ gubernatione nihil majus, aut gravius ſit, quàm homines declarare pro Sanctis, eoſque uti tales colendos, & venerandos decernere, & perpendens, quòd licèt fel. rec. Urbanus VIII. de conſilio Congregationis Sanctiſſimæ Inquiſitionis nonnulla ſuper hoc ediderit Decreta, ſubindeque Sac. Rit. Congregatio alias ordinationes fecerit ſecundùm caſuum contingentias à Summis Pontificibus approbatas; nihilominus experientia docuit, quòd adhuc nonnulla deſiderantur pro meliori Cauſarum hujuſmodi directione; idcirco juſſit, materiam diligenter diſcuti primùm in Congregationibus particularibus, deinde verò in generalibus, prout factum fuit: & ſub diebus 9. Julii, & 6. Auguſti 1678. emanârunt Reſolutiones ſequentes, ſi eidem Sanctiſſimo placuerit, publicandæ.

Primò. Animadvertens eadem Sacra Congregatio, quod neceſſarium ſit, ut Proceſſus auctoritate ordinaria fabricandi conficiantur cum maxima diligentia, cenſuit, mandari Ordinariis Locorum, ut ultra Teſtes inductos à Poſtulatoribus, teneantur ipſi quoque inquirere, ac examinare alios Teſtes bene inſtructos ſuper vita, & moribus Servi Dei, &, ſi aliquid repererint in contrarium, quod ipſis videatur relevans, ſuperſedeant in ulteriori inquiſitione, donec Sacra Congregatio ab eis certiorata per Litteras mandet, quid agendum ſit.

Secundò. Hujuſmodi diligentias ſervari vult, etiam in Proceſſibus, auctoritate Apoſtolica faciendis à Judicibus delegatis, quibus per Litteras particulares Sacræ Congregationis enixè id commendari debeat: & idem faciat Promotor Fidei in Litteris ſcribendis Sub-Promotoribus.

Ter-

Tertiò. Et pro majori cautela præſcribi debeat in Litteris Remiſſorialibus, quod non ſolùm Interrogatoria retineantur ſemper clauſa, & ſigillata cum ſigillis eorumdem Judicum, non aperienda, niſi in actu examinis, & claudenda in fine, ſed ulterius depoſitiones ipſæ, antequam Proceſſus ſit abſolutus, in fine cujuslibet ſeſſionis claudi, & ſignari debeant cum Sigillis Judicum, nec poſſint aperiri, niſi in præſentia ipſorum in principio cujuslibet examinis & ſeſſionis; ac hujuſmodi diligentiæ fieri debeant etiam in Proceſſibus fabricandis in Curia. Iidem Judices, prout etiam Sub-Promotores, & Notarii, tam in partibus, quàm in Curia, ac Teſtes, & in Curia etiam Protonotarius, debeant ante inchoationem Proceſſuum præſtare juramentum de ſervando ſecretum religiosè, ſub poena excommunicationis ipſo facto in caſu contraventionis incurrendæ, juxta formulam ejuſdem juramenti imprimendam in fine Decretorum, & pro omnimoda obſervantia, tranſmittendam Judicibus delegatis in ipſis Litteris Remiſſorialibus, & Sub-Promotoribus in Litteris Promotoris.

Quartò. Conſiderans quoque Sacra Congregatio, quod principale fundamentum in Cauſis Beatificationum, & Canonizationum conſtitui debet in fideli interpretatione Proceſſuum extero idiomate confectorum, & quod, licèt ex laudabili obſervantia Interpres ſemper fuerit electus ab Eminentiſſimo Ponente, citato, & audito R. P. Fidei Promotore, nihilominus ſuper hoc Decreta generalia nihil diſponunt; idcirco decrevit, quod inpoſterum in qualibet cauſa Interpres eligatur ab Eminentiſſimo Cardinali Ponente, citato, & audito R. P. Fidei Promotore, & pro majori cautela, poſtquam interpretatio fuerit facta, revideatur ab aliquo Viro probo, & perito, qui ſecretè ad hoc officium aſſumatur ab eodem Eminentiſſimo Ponente, &, ſi reperiatur aliquis error ſubſtantialis, Interpres ſeverè puniatur arbitrio Sac. Congregationis: per quem Eminentiſſimum deferri debeat tam Interpreti, quàm Reviſori juramentum de fideliter ſibi munus commiſſum adimplendo; quibus etiam eadem Sacra Congregatio aſſignavit mercedem pro ſuis laboribus, nempe carolenum unum pro quolibet folio reducto, ita ut facies ſit linearum 24., & linea ſyllabarum 16.

Quintò. Advertens etiam, quàm neceſſaria ſit diligens cuſtodia Proceſſuum originalium, decrevit, quod ii, ſicuti etiam interpretationes originales illorum, qui ſunt extero idiomate confecti, retineri debeant in Archivo Sac. Congregationis in Vaticano in loco clauſo, & ſeparato ab aliis ſcripturis, nec poſſint amoveri, niſi de ordine Eminentiſſimi Cardinalis Ponentis, vel ad inſtantiam R.P.D. Promotoris, ad effectum videndi, quatenus opus ſit, & deinde reportandi; cujus Archivi duæ ſint claves, una penes Protonotarium Apoſtolicum, qui pro tempore intervenerit Sacræ Congregationi, & altera penes Secretarium, & clavis loci, in quo cuſtodiuntur dicti Proceſſus, ſtet penes eundem Protonotarium, alterius verò, in quo retinentur aliæ ſcripturæ Sac. Congregationis, penes Secretarium.

Sextò. Idemque Protonotarius curam habeat revidendi Inventarium dictorum Proceſſuum, &, quatenus non eſſet, illud diligenter fieri mandet cum quatuor copiis, quarum una ſtet penes eundem Protonotarium, altera penes Promotorem, altera penes Secretarium, & quarta in eodem Archivo; & in fine anni iidem Protonotarius, Promotor, & Secretarius revidere debeant dictum Inventarium, & conferre cum Proceſſibus, ad effectum recognoſcendi, an aliquid deficiat, & curandi, ut reportentur, & Secretarius referat in prima ſequenti Congregatione.

Septimò. Cum pluries dubitatum fuerit circa intelligentiam Decretorum pag. 28. quod non prius Sedes Apoſtolica moveri ſoleat, quàm Reges, Principes, & aliæ Perſonæ authenticæ & honeſtæ inſtanter ſupplicaverint Summo Pontifici, & tunc etiam non ſtatim, ſed expectare, quod diu pulſetur, nam, ſi perdurabunt miracula, & ſupplicantium inſtantiæ, tunc Sanctiſſimus Pontifex, ſi ei videbitur, committit cauſam Sac. Congregationi; ideo, ſi ita Sanctiſſimo viſum fuerit, cenſuit eadem Sac. Congregatio Commiſſionem non eſſe ſignandam, niſi poſt elapſum tempus decem annorum à die præſentationis Proceſsûs auctoritate Ordinaria fabricati, & cum præcedenti rigoroſa diſcuſſione ejuſdem Proceſsûs cum Scriptura & Summario, & inſuper habitis poſt decennium à die fabricationis illius novis litteris Epiſcoporum circa percrebeſcentiam famæ Sanctitatis & Miraculorum, ac devotionis Populi enixè pro Beatificatione & Canonizatione inſtantis: niſi tamen in aliqua Cauſa ex peculiaribus circumſtantiis Sacra Congregatio exiſtimaverit, anticipari poſſe tempus in diſcuſſione Proceſſuum auctoritate Ordinariâ confectorum, & Sanctiſſimus hoc approbaverit.

Octavò. In cauſis Servorum Dei ante Decreta fel. recor. Urbani VIII. introductis non ſignentur Commiſſiones reaſſumptionis, niſi priùs per Sacram Congregationem exami-

minatis Proceſſibus tam auctoritate Ordinaria confectis, quàm auctoritate Apoſtolica, quatenus adſint.

Nonò. Cum in Decreto approbato à fel. rec. Urbano VIII. die 12. Martii 1631. impreſſo in libello pag.57. Sac. Congregatio cognoſcens, quod in hac re, utpote graviſſima, ritè, ſanctèque procedendum eſt, prohibuit omnibus & ſingulis Perſonis Eccleſiaſticis tam ſæcularibus, quàm Regularibus, quantumvis ſpeciali nota dignis, ne audeant per ſe, vel per alios capere informationes ſuper Sanctitate, aut Miraculis alicujus, nec ullo modo exquirere, aut obtinere ad hunc effectum extrajudiciales teſtificationes, aut ſubſcriptiones, ſub pœnis arbitrio ipſius Sacræ Congregationis, infligendis, illud confirmando juſſit, quod hujuſmodi extrajudiciales atteſtationes non ſolùm exquiri, aut obtineri non valeant, ſed rurſus, quod hactenus obtentæ, ſive in futurum obtinendæ, non faciant aliquem gradum probationis, nec inſeri poſſint in Proceſſibus tam Ordinaria, quàm Apoſtolica auctoritate fabricandis.

Decimò. Sub-Promotor Fidei à R. P. Promotore deputatus, cui onus incumbit primo loco ſpoliandi, & examinandi Proceſſus (ex quibus pendet Beatificationum, & Canonizationum ſubſtantia) ad effectum referendi eidem Promotori, debeat hujuſmodi munus diligentiſſimè, ac cum omni rigore adimplere, ac Summaria, quæ ſolent à Procuratoribus fieri, antequam typis mandentur, conferat cum Proceſſibus, ſubſecuta atteſtatione, quod fuerunt per ipſum reviſa, & in quolibet folio ſe ſubſcribat, eandemque diligentiam conferendi cum exemplari manuſcripto iterum faciat, poſtquam fuerint impreſſa, cum iterata ſubſcriptione in fine, quam ſubſequatur ſubſcriptio & ſigillum Secretarii: nec ante prædictas ſubſcriptiones poſſint tam Summarium, quàm Informationes publicari ſub graviſſimis pœnis tam quoad Poſtulatores, quàm etiam quoad Impreſſorem arbitrio Sac. Congregationis, ſeu Eminentiſſimi Cardinalis Præfecti infligendis. Idemque Sub-Promotor (quatenus ipſe D. Promotor ex diligenti, & accurata reviſione Proceſſuum, quam facere ſolet, neceſſarium vel opportunum duxerit) teneatur aliud Summarium objectionale ad comprobationem oppoſitionum conficere, quod Sac. Congregatio plurimùm expedire cognoſcit ad hoc, ut veritas magis eluceſcat. Et pro quolibet Proceſſu ab eodem Sub-Promotore examinando in quolibet dubio perſolvatur ei ſtipendium decem ducatorum auri præſcriptum in Decretis generalibus pag.62. cum declaratione tamen, quod reſpectu Proceſſuum auctoritate Apoſtolica in ſpecie, qui pluries ad diverſum effectum examinari debent, dictum ſtipendium debeatur pro tribus dubiis tantùm, nempe prima vice, quando diſputatur Validitas, ſecunda vice, quando diſputatur de Virtutibus, ſeu de Martyrio & cauſa Martyrii, & tertia vice, quando diſputatur de Miraculis, quamvis diſputationes alicujus ex dictis dubiis pluries reiterari contingat, ſeu eadem dubia in diverſas inſpectiones pro faciliori reſolutione dividantur.

Undecimò. Et, quia materiæ gravitas & dignitas expoſcit, ut pertractetur, & dirigatur à Viris notæ probitatis, experientiæ, & peritiæ, cenſuit Sac. Congregatio, quod ad conficiendum tam Informationes in facto, quàm Summaria, in quibus potiſſimùm conſiſtit Cauſarum pondus, aſſumantur ſolùm Procuratores Collegii Sacri Palatii Apoſtolici, tribuendo Poſtulatoribus libertatem eligendi ex dicto Cœtu, quem voluerint, dummodo quilibet ex eis non poſſit eodem tempore patrocinari plures Cauſas, quàm quatuor, ad hoc, ut eis faciliùs operam dare poſſint, ſub pœna inhabilitatis ampliùs ſcribendi in caſu contraventionis: & liceat Partibus in quocumque ſtatu Cauſæ, rationabiliter tamen, & prævia licentia Eminentiſſimi Ponentis, mutare Procuratorem, dummodo alius in ejus locum ſubrogandus ſit de eodem Collegio, & non habeat in totum plures Cauſas, quàm quatuor.

Duodecimò. Advocati verò ad ſcribendum in Jure aſſumi debeant ad libitum Poſtulatorum, dummodo ſint ex Collegio Sac. Conſiſtorialis Aulæ, vel ex duodecim aliis approbatis à Sacra Congregatione; ita tamen, ut quilibet eorum ſex tantùm Cauſas patrocinari poſſit.

Decimotertiò. Pro mercede autem prædictorum, ac etiam Notarii, Sacra Congregatio juſſit ſervari Taxas ab ea diligenter reviſas, quæ, ut omnibus innoteſcant, typis mandari debeant, & in fine Decretorum inſeri.

Decimoquartò. Cum etiam obſervatum fuerit, ſæpe Poſtulatores dare ſcripturas Medicorum, vel Chirurgorum pro confirmatione Miraculorum, & ex alia parte non fuerit ſolitum reſponderi per Peritos ejuſdem profeſsionis, ideo videtur neceſſarium ad hoc, ut reſpondeatur ſecundùm artem, quod Eminentiſſimus Ponens deputet ex officio, ſecretò, ac prævio juramento alium Medicum & Chirurgum celebriorem, qui reſpondeat pro veritate ad effectum videndi, an aſſerta Miracula excedant vires naturæ.

Die

Die 15. Octob. facta per me infraſcriptum relatione Sanctiſsimo præfatorum Decretorum cum eorum integra lectura, Sanctitas Sua ea laudavit, & approbavit, atque ſervari mandavit, ac publicari.

Joan: Baptiſta de Luca Auditor, & Secretarius Memorialium.

Bernardinus Caſalius Sac. Rit. Cong. Secretarius.

Forma Juramenti Judicum ante proceſſuum inchoationem.

Ego infraſcriptus tactis Sacroſanctis Evangeliis coram me poſitis juro, & promitto fideliter adimplere munus mihi commiſſum, circa fabricationem Proceſsûs in Cauſa Beatificationis, & Canonizationis Servi Dei N. juxta formam Decretorum Sac. Congregationis Rituum, & præcipuè noviſſimorum, quæ confirmata fuerunt à Sanctiſſimo Dom. Noſtro Innocentio XI. Necnon juro, & promitto religiosè ſervare ſecretum, tam de contentis in Interrogatoriis, quàm de Teſtium depoſitionibus ſuper iiſdem, & ſuper articulis, nec de iis loqui cum aliqua Perſona, exceptis Judicibus, & Sub Promotore, ac Notario pro eodem Proceſſu deputatis, & in Curia excepto etiam Protonotario, ſub pœna perjurii, & excommunicationis latæ ſententiæ, à qua non niſi à Summo Pontifice (excluſo etiam Majori Pœnitentiario) præterquam in mortis articulo, abſolvi poſſim: Et ita promitto, & juro; ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Idem Juramentum præſtabitur à Sub-Promotore, & Notario, & in Curia etiam à Protonotario, mutatis mutandis.

Forma Juramenti Teſtium.

Ego infraſcriptus tactis Sacroſanctis Evangeliis coram me poſitis, juro dicere veritatem tam ſuper Interrogatoriis, quàm ſuper Articulis, ſuper quibus examinabor, necnon ſervare ſecretum, nec alicui penitus revelare, tam contenta in iiſdem Interrogatoriis, quàm reſponſiones, ac depoſitiones à me factas, ſub pœna perjurii, & excommunicationis latæ ſententiæ, à qua nonniſi à Summo Pontifice (excluſo etiam Majori Pœnitentiario) præterquam in mortis articulo, abſolvi poſſim: Et ita promitto, & juro; ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Ex libello Decretorum impreſſo typis R. C. Apoſt.

Religioſos in Notarios proceſſuum de Servis Dei ejuſdem Ordinis conficiendorum aſſumi ſub pœna nullitatis eorumdem proceſſuum inhibetur.

UT cauſæ Beatificationis & Canonizationis Servorum Dei, quæ ſunt inter majores, quæ ad Sedem Apoſtolicam deferuntur, & unicè pertinent, omni, quâ par eſt, diligentia & abſque ullo ſuſpicionis nævo peragantur, Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens Papa XII. audito verbo Eminentiſsimorum ac Reverendiſsimorum Dominorum Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum, præſenti Decreto ſuo mandat, & prohibet, ne in poſterum in confectione quorumcumque proceſſuum, ſive ſuper virtutibus & miraculis, ſive ſuper fama Sanctitatis, aut cultu immemorabili, aliiſque eorumdem Servorum Dei, quæ in cauſis prædictis fieri ſolent, in Notarios præfatorum proceſſuum Religioſi ejuſdem Ordinis, quem Servi Dei, dum vixerunt, profeſsi ſunt, aſſumantur, etiamſi prædicti Religioſi privilegiis Protonotariorum Apoſtolicorum, aut aliis quibuſcumque favore ſuæ Religionis, & Ordinis fuerint inſigniti, ſub pœna nullitatis eorumdem proceſſuum ſtatim, ipſo facto, & abſque ulla declaratione incurrenda: præcipiens R. P. D. Fidei Promotori, ut in ſuis inſtructionibus, quas ſuper hujuſmodi proceſsibus conficiendis ad Judices Delegatos tranſmittere ſolet, præſentis Decreti mentionem expreſſam faciat, aut per extenſum, prout ſibi viſum fuerit, illis id inſerere non omittat. Et ita Sanctitas Sua inviolabiliter obſervari mandat. Die 18. Auguſti 1731.

Tom. 2. Oper. Lambert. cap. 47. num. 9. fol. 486.

Teſtes ex officio in proceſſibus etiam ſuper miraculis examinari ſancitur.

Dectetum Generale.

UT cauſæ Beatificationis & Canonizationis Servorum Dei pari diligentia, & conſueto Apoſtolicæ Sedis rigore peragantur, Sac. Rit. Congregatio ad evitandas in poſterum Poſtulatorum earumdem cauſarum excuſationes & effugia præſenti Decreto jubet ac præcipit, ut, ſicut in proceſsibus, qui fiunt ſuper Virtutibus Servorum Dei ex præſcripto ſan. mem. Innocentii Papæ XI. Te-

ſtes ex officio ſub pœna nullitatis, à Judicibus, ſive Ordinariis, ſive Delegatis examinari debent, ita iidem Teſtes ex officio in proceſsibus etiam ſuper miraculis omnino examinentur juxta normam in litteris Remiſsorialibus contentam, & expreſsam ſub eadem pœna nullitatis prædictorum proceſsuum, qui ſine examine Teſtium ex officio etiam ſuper miraculis in poſterum fient. Et ita decrevit &c. hac die 31. Martii 1733. Factâque per me Secretarium infraſcriptum de hac re Sanctiſsimo Domino Noſtro relatione, Sanctitas Sua Decretum Sac. Congregationis approbavit, & ſervari mandavit. Die 28. ejuſdem menſis & anni.

Tom.2. Oper. Lamber.cap.48. pag.498. col. 2.

De Secreto Suffragiorum tenendo, de Officio Poſtulatoris à nullo Conſultorum aſſumendo, de auxilio Conſultoribus ab Advocatis non præſtando, & de Conſultoribus Congregationibus intereſſe non debentibus.

DECRETUM.

CUm Sanctiſſimo D. N. Clementi XII. innotuerit, nonnullos in examinandis Cauſis Beatificationis, & Canonizationis Servorum Dei, quæ inter Majores apud Sedem Apoſtolicam pertractari ſolitas numerandæ ſunt, irrepſiſſe abuſus, quibus antiquus, perpetuuſque rigor, diſciplina, ac praxis Sacræ Rituum Congregationis imminui, & notabiliter relaxari videtur, iis obviam ire, efficaxque remedium adhibere volens, Reverendiſſimo D.Cardinali Zondadario, ejuſdem Sacræ Congregationis Pro-Præfecto vivæ vocis oraculo, ſuaque auctoritate injunxit, ut præſens Decretum omnibus, qui de gremio præfatæ Congregationis ſunt, communicandum, & intimandum ederetur.

Mandat igitur Sanctitas Sua, & in virtute ſanctæ obedientiæ præcipit, ut Secretum, quod inviolabiliter hucuſque (paucis nonniſi annis nova, inauditæque Doctrinæ diſſeminatione exceptis) ſervatum fuit, de Suffragiis nedum in Generali Congregatione coram Sanctitate Sua latis, ſive ſuper Virtutibus, ſive ſuper Miraculis Beatorum, & Servorum Dei, verùm etiam in Congregationibus, quæ Antepræparatoriæ, & Præparatoriæ nuncupantur, quæque ad illam Generalem coram Sanctitate Sua ordinem dicunt, & connexionem cum ea habent, omnino ſervetur, & teneatur; ita ut nemini inpoſterum ſub quocumque prætextu liceat Vota affirmativa, negativa, aut ſuſpenſiva ſuper memoratis Virtutibus, & Miraculis, aliiſque rebus, difficultatibus, obſtativis, cenſuris, & ſermonibus in prædictis Congregationibus latis, & habitis, alteri cuicumque, qui de Congregatione Sac.Rituum non eſt, ſive directè, ſive indirectè, propalare, & referre, ſub pœna Perjurii, & Excommunicationis latæ ſententiæ ipſo facto incurrendæ in formula juramenti præſtari ſoliti contenta, & expreſſa, & à qua nonniſi à Summo Pontifice pro tempore exiſtente, excepto etiam majori Pœnitentiario, præterquàm in articulo mortis, abſolvi poſſit.

Inſuper, ut omnis cujuſcumque privatæ, & domeſticæ affectionis radix amputetur, Dominique Conſultores munus ſuum illibatè, & conſtanter exerceant, ac in Suffragiis ferendis, prout in Domino judicaverint, liberè, & indifferenter ſe gerant, mandat & præcipit Sanctitas Sua, nemini ex Conſultoribus licere, officium, nomen, & partes Poſtulatoris Cauſarum, ſive ſuæ, ſive alterius Religionis, Civitatis, Loci, Patriæ, & Regionis, etiam ſub velamine, quod alter Poſtulator deputatus jam ſit, peragere; minuſque Cauſas antedictas aliis Conſultoribus, prætextu etiam eos informandi, commendare. Ipſi verò Conſultores, tales, qui id audere præſumpſerint, minimè admittant, imo rejiciant, nec cum illis ſermonem immiſceant, ſub eadem pœna Perjurii, & Excommunicationis latæ ſententiæ ipſo facto incurrendæ &c.

Prohibet etiam Sanctitas Sua, ne Advocati, Procuratores, & Poſtulatores prædictarum Cauſarum DD. Conſultoribus in examinandis Virtutibus, & Miraculis Beatorum, & Servorum Dei, ſuper quibus Suffragium ferri debet, inſerviant; caveatque D. Secretarius Sacræ Congregationis illos fucato titulo, ſive obtentu Conſultoribus inſerviendi, ad juramentum admittere. Incongruum enim, imo inconveniens valde eſt, ut, qui memoratarum Cauſarum vel Patroni, vel Promotores ſunt, earumdem inde meritorum, ac Suffragiorum conſcii, & participes ſint.

Demum præcipit Sanctitas Sua, ut, cum cauſæ cujuſcumque Beati, vel Servi Dei Ordinem aliquem, vel Religionem, dum vitâ frueretur, profeſſi, tractantur, Conſultores, qui de prædicto Ordine, vel Religione ſunt, Congregationibus omnibus tam Antepræparatoriis, & Præparatoriis, quàm Generali coram Sanctiſſimo omnino non interſint.

ſint. Exceptis tamen Perſonis in Dignitate Epiſcopali conſtitutis, nec non Sac. Palatii Apoſtolici Magiſtro.

Hæc omnia, ut exactius obſerventur, Sanctiſſimus Dominus Noſter præſens Decretum typis edi, & publicari, ac in libello Decretorum ſan. mem. Urbani VIII., & Innocentii XI. apponi mandavit. Hac die 11. Maii 1733.

Exempl. Impreſ. in Arch. Gen. Armario *S. Rit. Congr.*

In cauſis Beatorum beatificatione æquipollenti immemorabilem cultum in ſpecie quoad cultum cum Miſſa, & Officio probari debere decernitur, & Beatis beatificatione formali Miſſas, & Officia propria concedi inhibetur.

SAcra Rituum Congregatio ad præoccupandas multiplices, & fere continuas, quæ proponuntur, inſtantias pro conceſſione Officii, & Miſſæ tam pro Beatis & Sanctis ex cultu immemorabili, qui hujuſmodi Officii, & Miſſæ prærogativa nunquam potiti fuêre, quàm pro Beatis à S. Sede Apoſtolica beatificatis, præſenti ſuo Decreto jubet, & mandat, immemorabilem probatam ſuper veneratione, & cultu alicujus Sancti non Canonizati, nec Beatificati, non ſuffragari ad effectum, quod de illo poſſit concedi Miſſa, vel Officium, ſed in ſpecie, & in illo loco eſſe probandam immemorabilem quoad cultum cum Miſſa, & Officio juxta aliàs Decreta per eandem Sac. Congregationem ſub die 20. Novembris 1628. annuente s. m. Urbano VIII., ac ſucceſſivè confirmata per s. m. Innocentium XII. ſub die 17. Octob. 1693., quæ vult inpoſterum omnino eſſe ſervanda, & exequenda. Quò verò ad Beatos, ſcilicet à Sede Apoſtolica Beatificatos, expreſsè etiam mandat, & præcipit, inſtantias amplius non recipi, vel admitti tam pro conceſſione Miſſæ, & Officii proprii in eorumdem honorem, nec pro iis determinatis locis, & particularibus Perſonis, quibus in Brevibus Beatificationum facultas celebrandi Miſſam, & recitandi Officium de communi indulta eſt, quàm pro extenſione ejuſdem Miſſæ, & Officii de communi, ad alia loca, & perſonas, præter illa, ſeu illas in dictis Brevibus aſſignatas.

Die 11. Auguſti 1736.

Factâque deinde per me Secretarium Sanctiſſimo D. N. Clementi Papa XII. relatione, Sanctitas Sua Decretum iſtud S. Congregationis confirmavit, & approbavit, ac inpoſterum inviolabiliter ſervari juſſit. Die 17. ejuſdem menſis Auguſti 1736.

Tom. 4. par. 2. Oper. Lambert. in addit. fol. 359.

INSTRUCTIO

Pro conficiendis Relationibus Miraculorum, quæ identidem in diverſis mundi Partibus operari dignatur Altiſſimus ad interceſſionem Beatorum, aliorumque Venerabilium Servorum ſuorum, quorum Cauſæ ad effectum Beatificationis, aut Canonizationis introductæ, vel introducendæ ſunt in Sac. Rituum Congregatione.

CUm mirabilis Deus in Sanctis ſuis Eccleſiam Catholicam, ceu Sponſam ſuam unicè dilectam, per ſigna & miracula certam reddere conſueverit de gloria ſempiterna illarum animarum, quæ Chriſto in Charitate conjunctæ in hac vita mortali bonum certamen certârunt, curſum conſummârunt, fidem ſervârunt; indeque nedum coronam juſtitiæ reportârunt in Cœlis, verùm etiam ejuſmodi adeptæ coronæ teſtimonio in conſpectu Eccleſiæ militantis ex divino beneplacito condecorari merentur, ideo Supremus Chriſti Vicarius in Terris Romanus Pontifex Divinæ voluntati obſequens, tum demum ad Canonizationem Beatorum, aut ad Beatificationem Venerabilium Servorum Dei ſolemniter procedit, quando poſt factam omnem poſſibilem humanam diligentiam, quæ in re tanti momenti per rigoroſiſſimum examen Virtutum, Martyrii, & Miraculorum judicialiter ſolet adhiberi, poſtque fuſas ad Deum preces cælitus moveri ſe ſentit, ad primum cultum, vel ipſius cultûs augmentum Venerabilibus Dei Servis, & Beatificatis reſpectivè decernendum. Quam in rem quia ſufficere non poſſunt relationes illæ ſuccinctæ & compendioſæ, quæ de ſignis, & miraculis paſſim ad Urbem mittuntur, eò quòd nec relevantia facti, nec probationum ſufficientia inde ſatis deſumi, ac multò minus Articuli, & Interrogatoria pro formando Proceſſu Apoſtolico deſuper efformari poſſint, ex juſto motivo, ne cum maxima temporis, & ſumptuum jactura quis innitatur relationibus ejuſmodi Factorum, quæ miraculoſa quidem apparent, ſed talia revera non ſunt, aut verò, quæ ſufficienter in judicio probari non poſſunt &c.; hinc opportunum maximè, & conſultum duximus omni-

omnibus iis, ad quos ſpectat, notum facere, quæ vel maximè in colligendis ejuſmodi relationibus, iiſque ad Urbem mittendis obſervare, ac peragere oportet.

In primis igitur advertere juvabit, eorum dumtaxat Factorum relationes à Nobis exigi, quæ ex judicio prudentûm verè miraculoſa dignoſcuntur, ſeu, quæ talia ſunt, ut omnis naturæ creatæ vires penitus excedant, quod tripliciter contingere poteſt.

Primò. Si excedat vires omnes naturæ creatæ quoad *ipſam ſubſtantiam Facti*, uti ſi unum Corpus ſit in duplici loco, vel duo Corpora in uno loco, ſi Sol ſtat, aut retrocedat &c. Quæ & alia his ſimilia nullo modo poteſt operari natura, ac proinde ejuſmodi Facta miraculoſa inter miracula primæ claſſis ſolent numerari.

Secundò. Si excedat *quoad ſubjectum*, ut ſi reſuſcitetur mortuus, illuminetur cæcus, multiplicentur cibi, vel liquores, ac generaliter loquendo, ſi ſanetur quis à morbo naturaliter inſanabili; in quo ſecundo genere miraculorum non eſt neceſſariò probanda inſtantaneitas, aut medicamentorum, vel criſis abſentia: poteſt enim natura vitam, & viſum dare &c. ſed non mortuo, & cæco &c., idque nec modico, nec multo temporis ſpatio, neque item cum medicamentis, & criſi &c.

Tertiò. Si excedat *quantum ad modum, & ordinem faciendi*, ut ſi gravis quædam increſcens infirmitas ſubito, ac ſine medicina, vel criſi depellatur; nam cum natura quoque ejuſmodi morbos paulatim, ac curando pellat, ſanationes ejuſmodi ut miraculoſæ cenſeantur, inſtantaneas fuiſſe oportebit, ita ut tota morbi vis, ac malitia in inſtanti ſublata remanſerit, quo modo naturaliter ſequi non poteſt. Item neceſſe eſt, ſi non totalem, ſaltem notabilem ſimul receptam fuiſſe virium recuperationem, abſque eo, quod alia adhibita fuerint medicamenta, vel ſaltem non talia, quæ ſanationem eo tempore, quo ſecuta eſt, efficere potuerint; neque præceſſerit aliqua criſis naturæ, quæ eſſe potuerit ſalutaris; item, quod taliter ſanatus per notabile tempus in recuperata ſalute perſeverârit, vel ſaltem in priſtinam infirmitatem non reinciderit.

Conſideratâ taliter miraculi revelantiâ, indagare ſimul oportet, an adeſſe poſſit ſufficiens ejuſdem miraculi probatio, quòd nimirum haberi poſſint ad minus tres, aut quatuor Teſtes, qui de viſu, & propria obſervatione illud conteſtari valeant cum omnibus ſuis circumſtantiis.

His ita præmiſſis, ſuper omnibus iis miraculis, quæ prudentûm judicio tantæ exiſtimantur relevantiæ, ut de iis ſperare liceat ab Apoſtolica Sede approbationem, ac ſuper quibus haberi poteſt ſufficiens probatio, quò citius fieri valet, extendantur, & ad Urbem mittantur pleniſſimæ, ac diffuſiſſimæ relationes.

Quoniam verò pleraque Miracula, ſic diſponente Domino in ſanationibus à diverſis morbis contingere ſolent, ideo cum earumdem ſanationum hypotheſi procedendo, opportunè advertitur, quod in qualibet ex dictis relationibus exprimi primô locô debet Nomen, Cognomen, & Ætas Sanati: qua in ætate erat conſtitutus, dum infirmari cæpit: quo, ſeu qua ſpecie morbi fuerit affectus: quæ & qualia medicamenta ab initio morbi uſque ad ſanationem eidem fuerunt propinata, eadem diffusè, ac diſtinctè explicando, an ex eis aliquod unquam levamen reportârit, vel potius, iis non obſtantibus, morbus ſemper in ſua contumacia perſeveraverit, quanto item tempore dicto morbo ille laboravit, recenſendo diſtinctè, ac diffusè ejuſdem morbi qualitatem, acceſſum, augmentum, durationem, ſymptomata, omneſque alias circumſtantias ab initio ejuſdem uſque ad invocationem Servi Dei, ſeu applicationis Reliquiæ ad illum ſpectantis; & an idem morbus incurabilis, vel difficilis curationis judicatus fuerit à Medicis, vel Chirurgis, & ex quibus rationibus, & motivis.

Rurſus num tempore habiti recursûs ad interceſſionem Servi Dei morbus in ſua contumacia & gravitate perſeveraret: an eo tempore aliqua interceſſerit naturæ criſis, & quæ: inſuper quo impulſu, & cujus inſinuatione ad Patrocinium Servi Dei Sanatus confugerit: quibus verbis illius opem, & auxilium imploraverit: an tunc firmam, & vivam fiduciam habuerit per ejus merita, & interceſſionem adipiſcendi ſanitatem.

Inſuper, an ſtatim & incontinenti poſt imploratum Beati, aut Venerabilis Servi Dei patrocinium, ac applicatam ejus Reliquiam tota vis, & malitia morbi abſceſſerit, vel potius paulatim, & ex intervallo, exprimendo diſtinctè, quantum temporis ſpatium interceſſerit ab invocatione Servi Dei ad totalem, & perfectam ſanationem, quove modo, quibuſque circumſtantiis eadem ſecuta ſit: an ulteriùs ſanatus ſtatim ac eodem tempore, quo morbus abſceſſit, naturales ſimul vires, colorem, alacritatem, & alia quæcumque, perfectam ſanitatem indicantia, recuperaverit, & adhuc in eadem ſanitate perſeveret; atque demum omnes & ſingulæ circumſtantiæ, & motiva diſtinctè, ac diffusè exprimi debent, ex quibus Teſtes moventur ad formandum certum judicium, quod talis ſanatio non niſi evidenti miraculo adſcribi debeat, atque demum ſignificari debet,

debet, quot, & quales teſtes deponere poſſunt ſuper quolibet ex dictis miraculis.

Præ cæteris autem curandum eſt, ut ſuper iiſdem miraculis extendantur diffuſiſſimæ relationes à Medicis, vel Chirurgis(quatenus ſint) qui tales infirmos miraculosè ſanatos curârunt. Iſtique in eorum atteſtationibus dſtinctè recenſere debent morbi ſpeciem, cauſas, effectus, acceſſum, augmentum, ſtatum, durationem, ſymptomata, omneſque ſingulas alias circumſtantias ab initio ejuſdem morbi uſque ad ſanationem, necnon omnia, & ſingula medicamenta, per eos ad curationem adhibita, & quo effectu: exprimendo etiam omnes, & ſingulas rationes, & motiva, quæ eorum peritia eis ſuggeret pro certo efformando judicio, quod talis ſanatio non niſi virtute ſupernaturali ſequi poterat.

Significari inſuper debet, quâ in Civitate, quo in loco, & in qua Diœceſi reperiuntur Teſtes informati de unoquoque miraculo; item nomen Epiſcopi Diœceſani uniuſcujuſque loci, in quo ſequentur, vel ſecuta ſunt miracula; & an in talibus locis adſint alii Epiſcopi Suffraganei, aut Vicarius Generalis, ac Dignitates, ſeu Canonici Eccleſiæ Cathedralis, aut in defectum Cathedralis, alicujus Collegiatæ; hujuſmodi enim notitia neceſſaria eſt, ad effectum ſtatuendi, cui, vel quibus Judicibus committi valeat Apoſtolica Commiſſio pro conſtructione Proceſſuum.

Atque demum inſinuare opportunum ducimus, neceſſarium non eſſe, ut ſupradictæ relationes ſint authenticæ, aut recipiantur per acta alicujus Notarii; ſed ſufficit, ut ſint ſimplices, & abſque ulla judiciali ſolemnitate à Teſtibus ſubſcriptæ, quæ hìc in Urbe nullam probationem facere debent, ſed tantùm deſervire Poſtulatori Cauſæ ad dignoſcendum, an ejuſmodi prætenſa miracula re ipsâ talia ſint, pro quibus examinandis Apoſtolicam Commiſſionem petere, eorumque relationes Procuratori Cauſæ, & Reverendiſſimo Domino Promori Fidei extradere dignum ſit ad extendendos deſuper Articulos, & Interrogatoria, ſuper quibus poſtea examinandi erunt Teſtes in Proceſſibus conſtruendis in vim enunciatæ Commiſſionis Apoſtolicæ. Atque hæc dicta ſint, & ſcripta, ſalvo ſemper &c.

Exempl. impreſſ. in Arch.gen.Ord.Arm.
S.Rit.Congregatio.

BULLA.

BULLARIUM

Ordinis FF. Minorum S. P. Franciſci

CAPUCINORUM

SEU

Collectio Bullarum, Brevium, Decretorum, Oraculorum &c. quæ à Sede Apoſtolica pro Ordine Capucino emanârunt

SUB GUBERNIO

REVERENDISSIMI PATRIS

P. SIGISMUNDI A FERRARIA

Totius dicti Ordinis Miniſtri Generalis

Variis Notis & Scholiis elucubrata

A

P. F. MICHAELE A TUGIO IN HELVETIA

Ejuſdem Ordinis Concionatore, olim Sacræ Theologiæ Lectore, ac pro Natione Germanica Secretario Generali.

TOMI SEPTIMI

PARS SECUNDA

Documenta Apoſtolica, Miſſiones Ordinis Capucini extra Provincias, & potiſſimùm in partibus Infidelium conſtitutas concernentia complectens.

PRÆNOTATIO.

Poſt ea, quæ ordinem, ritumque cultûs Sanctorum concernunt ac Divini, opportunè tranſgredior ad illud, quod teſte Dyoniſio Carthuſiano *Opuſc. de reg. arch. c.* 11. *Omnium divinorum diviniſſimum eſt*, ac *cooperando Deo in reductione Animarum ad ipſum* expletur. Quàm amplo effluvio hæc ſcaturiat ex Miſſionibus inter Infideles potiſſimùm inſtitutis, probant abundè hiſtoriæ Eccleſiaſticæ libri, ac continuæ, quæ ad almam Urbem mittuntur, diſperſorum Miſſionariorum relationes. Quapropter de his acturus, conſultum cenſui nonnulla prælibare, per quæ excellentia Miſſionum magis eluceſcat, & plenior ordinis, quem jam in iis ſervari oportet, acquiratur notitia.

Porro Miſſiones Apoſtolicas in diverſis Mundi terraquei plagis inſtitui, ipſa harum conditio dictat neceſſarium: in hiſce enim reperiri, vel in dies detegi ſcimus homines, *quibus*, juxta illud Sap. 13. v. 1. & 2. *non ſubeſt ſecretum Dei, & qui de his, quæ videntur bona, non poſſunt intelligere Eum, qui eſt, neque operibus attendentes agnoſcunt, quis ſit artifex; ſed aut ignem, aut ſpiritum, aut citatum aërem, aut gyrum ſtellarum, aut nimiam aquam, aut ſolem & lunam, rectores orbis terrarum Deos putant*, & qui, etſi ex cœtu hominum ſint, abſque humanitate tamen inter ſe vivunt, per ſylvas vagantur, aut in cavernis hoſpitantur, ſine lege viventes, & ſine lege pereuntes. Jaciatur ſuper quatuor Mundi partes fugax obtutus, & videbitur Aſia fere tota, & Affrica Mahumetiſmi & infidelitatis tenebris involuta, ac (quin de Europa varia hæreſi ac ſchiſmate diſſecta quid memorem) America maxima adhuc ex parte paganiſmi errore immerſa. Videbitur, quod etiam ii, quibus in his ipſis orbis partibus gratia Salvatoris noſtri Dei illuxit, & qui de jugo ſervitutis tranſierunt in libertatem Evangelicæ adoptionis, adhuc lacte, quo nutriantur, indigeant, & adhuc ceu parvuli petant ipſis frangendum panem, quo roborati feliciùs pugnent contra infernum, *animam ſuam* contra eos *dilatantem, & aperientem os ſuum abſque ullo termino*. Iſ. 5. v. 14. Ex quo maniſeſtam Miſſionum vel inſtituendarum, vel conſervandarum neceſſitatem, nemo eſt, qui non agnoſcat: quomodo enim gentes verba ſalutis, Evangelium gratiæ, ac dogmata veræ ſidei *audient ſine prædicante? quomodo verò prædicabunt, niſi mittantur?*

Jam verò authoritatem mittendi in ſolo Summo Romano Pontifice reſidere eò

firmiùs

firmiùs concluditur, quò certiùs eidem univerſalem animarum curam incumbere, tum ex traditis illi regni Cœlorum clavibus, tum ex conceſſa ligandi ac ſolvendi poteſtate, tum ex concredito oves paſcendi munere dignoſcitur. *Habent alii*, inquit D. Bernardus lib. 2. de conſiderat. cap. 8. *ſibi aſſignatos greges, ſinguli ſingulos: Summo verò Pontifici univerſi crediti ſunt, uni unus.* Petro, Chriſti Vicario, in mentis exceſſu oſtenſum eſt *quatuor initiis* defluum de aperto cœlo in terram *vas quoddam, velut linteum magnum, in quo erant omnia quadrupedia, & ſerpentia terræ, & volatilia Cœli.* Ad Petrum ibi facta eſt vox, *ſurge Petre, occide & manduca.* Act. 10. v. 11. 12. ſeu, uti Philippus Rovenius Archiep. Philip. in ſuo tract. de Miſsion. pag. mihi 17. ait, Petro dictum eſt, *ſpiritualiter interfice in his immundis gentilibus per quatuor orbis partes diſperſis vitam præteritam, & fac, ut tranſeant in Corpus Eccleſiæ, in quo novam vitam ſortiantur. Tu tanquam Caput Eccleſiæ infideles converte, ex non ovibus oves fac, & ex non fidelibus fideles*, grataſque Deo hoſtias effice annuntiando iis fidem, ſine qua Deo placere impoſſibile eſſe toties Sacra Scriptura clamat.

Munus hoc graviſſimum ſibi adhærere S. Petri Succeſſores, Summi Pontifices agnoverunt ſemper, & illud in iis univerſale Patres declarârunt, ita, ut D. Bernardus *lib. 3. de conſiderat. c.* 10. eos etiam *Infidelibus Debitores* nuncupet. Excurrere autem perſonaliter ad remotas Regiones, ad diſſita maria, & nauſeantis naturæ deſerta cum non poſſint, utpote quos ſollicitudo omnium Eccleſiarum, ac provida gubernii ratio in fixa detinet ſede, Epiſcopos, alioſque Apoſtolicos Viros in partem laboris vocare, ac in opus Evangelii ſegregare eos oportet, ſectantes in hoc D. Petri exemplum, qui, dum ob molem, & concluſam piſcium copiam retia cum Andrea reſtringere non valebat, ex alia navi ſocios ad opem ferendam vocavit. Noſſe, quàm ſedulâ curâ, & indefeſsâ vigilantiâ Summi Pontifices haſce muneris ſui partes ſemper adimpleverint, aliud non requiritur, quàm, ut inſpiciantur Bullaria Pontificia, legantur hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, volvanturque Annales Ordinum Regularium &c. tot enim ibi obviabunt aſſertionis meæ documenta, quot pro concilianda fide longè abundant.

Vix tamen unquam ſalubrius quid circa Miſſiones actum videtur, quàm dum ſapientiſſimo Gregorii XV. conſilio Congregatio Eminentiſſimorum Dominorum Cardinalium, de Propaganda Fide vocitata, anno 1621. fuit inſtituta, cum facultate *omnia & ſingula negotia ad fidem in univerſo mundo propagandam pertinentia cognoſcendi, tractandi .... Miniſtros neceſſarios conſtituendi, & mutandi &c.* Ex hoc enim jam evenit, ut, quæ olim confusè circa Miſſiones agebantur, regulato greſſu procedant, libertatis actio ſtatutâ lege coarctetur, &, dum Miſſionarius in agro Dominico operatur, Roma modum dictet ad uberioris fructûs collectam.

Quæ omnia dum ceu certa relinquo, propiùs ad meum finem accedo, ac ad Ordinis noſtri Capucini Miſsiones progredior.

Tria videntur potiſsimum capita, quæ Capucinum ad ſuſcipiendas ſtimulare debent Miſsiones, exemplum videlicet S. P. Franciſci, libertas Fratribus in Sacra Regula conceſſa, & deinde ipſe Miſsionum finis & ſcopus.

Nihil ita ad virtutis, quantumque etiam arduæ, æmulationem movet, quàm exemplum: oſtenſum hoc in extero, allicit, captivat, incitat: oſtenſum autem in Patre, trahit ad ſequelam; eoipſo enim, quod tenero Paternitatis charactere ſit affectum, excitat in Filio reverentiam, quæ attractivæ exempli virtuti unita reddit impulſum fortiorem. Vertendum mihi in vitium meritò foret, ſi Fratres no-

ſtros de zelo, quo Sanctus Pater noſter erga ſalutem hominum flagravit, prolixiore excurſu inſtruere cogitarem. Nulli enim non nota eſt tenera compaſsio, qua cor Franciſci penetravit & feriit recordatio tot infidelium, quorum *ſpes inter mortuos eſſet, & qui appellarent Deos, opera manuum hominum, aurum & argentum, artis inventionem, & ſimilitudines animalium, aut lapidem inutilem, opus manûs antiquæ. Sap. cap.* 13. & qui in cognitione veri Dei cum animarum ſuarum perditione cæcutirent. Scimus omnes, quod *Vir Catholicus, & totus Apoſtolicus* in Dei opere, ſeu converſione miſeræ ejus gentis ita fervuerit, ut non ſolùm Sociorum ſuorum quoſdam ad Occidentale Miramolini regnum, anno ſuæ converſionis undecimo deſtinaret, ſed etiam ipſemet ad Orientis Provinciam, Syriam, pergeret, quatenus uno eodemque tempore in Occidente, orientem luciferi ſalvifici figeret, & in Oriente, occidentem ſectarum tolleret, ac Orientem & Occidentem in vinculo fidei uniret, animaſque diabolica fraude ibi deceptas veritatis lumine muniret.

Quo uno exemplari Divi Patris actu (plures enim conſultò reticeo) in quocunque ejuſdem Filio non degener zeli ſtudium accendi debet. Nullus eſſe debet Capucinus, in cujus corde non ebulliat ſanguis, dum S. Patris exemplo ſe ad animas quærendas invitari audit, & qui non geſtiat glorioſa Illius veſtigia ſectari, eaque proprii cruoris ſacrificio renovare.

Conſpirat ad hæc ſacra conſilia ipſa D. Patris intentio, dum Fratribus ad hunc finem libertatem conceſſit in Regula cap. 12. ita expreſſam = *Quicunque Fratrum divina inſpiratione voluerint ire inter Saracenos, & alios Infideles, petant inde licentiam à ſuis Miniſtris Provincialibus: Miniſtri verò nullis eundi licentiam tribuant, niſi eis, quos viderint eſſe idoneos ad mittendum* = Notari tamen hîc oportet verba, & ſignari myſteria: notari oportet, quod univerſalitas ex verbo *quicunque, to omnis* correſpondente reſultans, à duplicata divinæ inſpirationis, & examinatæ idoneitatis conditione reſtringatur: non omni Capucino *data eſt manifeſtatio ſpiritûs ad utilitatem* Eccleſiæ, nec quilibet ſibi ſumere debet Miſſionis honorem, niſi ſit vocatus, & de veritate divinæ inſpirationis, cui libertas Regulæ annexa eſt, non ſolùm interna voce, ſed etiam exquiſito ſaniorum & ſeniorum conſilio, ſufficienter perſuaſus: non omni ſpiritui credi hortatur Divus Joannes, cum multoties Angelum Sathanæ in Angelum lucis ſe transfigurare non ignoremus, & aliquando divinæ inſpirationis effectus proponatur, quod poſtmodum volubilis ſpiritûs delirium deprehenditur. Ritè & rectè tamen Frater Regulæ utetur libertate, ſi inſpirationi divinæ, quam allegat, accedat idoneitas, de qua Miniſter Provincialis judicat. Perfectum ut hoc ſit judicium, non ſolùm in Fratre aliæ virtutes, & qualitates, inſpirationis divinæ teſtes, ad cenſuram revocari, ſed etiam omnis partialitatis affectus, & vitioſa ſtudia in ipſis Miniſtris deponi debent. Meminiſſe juvat Miniſtros Provinciales, monitum fuiſſe à D. Paulo Timotheum, ne citò manus quibuslibet imponat, quare? *ne communicet peccatis alienis*. Deplorat & idem Doctor gentium fictum quorumdam Evangelizantium zelum, quare? *quia ex contentione Chriſtum annuntiant, non ſincerè*. Repellit denique idem Paulus ab Apoſtolico miniſterio nonnullos alios, quare? *quia quæ ſua ſunt, quærunt, non quæ ſunt Jeſu Chriſti*. Eapropter ſi Miniſtri Provinciales alieno peccato contaminari nolint, ſeligant Fratres pios: ſi venerandum Apoſtolatûs officium ficto Miſſionis colore prophanari non cupiant, deſtinent ad id Fratres ſinceros: ſi fructum, quem exſpectat Eccleſia, vagâ videndæ terræ curioſitate, cognoſcendi populi vanitate, rerumque mundanarum collectione ſuffocari nolint, proponant Fratres, nonniſi in Jeſu Chriſto, & hoc Crucifixo gloriantes.

Propo-

Proponant, inquam, hujuſmodi Viros Sacræ Congregationi de Propaganda Fide per Reverendiſſimum Patrem Procuratorem Generalem, (nulli enim jam Miniſtrorum, nec etiam Majorum Superiorum ampliùs competit facultas deſtinandi Operarios ad partes Miſſionum, quæ ſoli dictæ Congregationis ſubſunt juri), & mediatè, vel immediatè ab hac deſtinatos ſua ſancta benedictione, merito S. Obedientiæ Regularis, digniſque charitatis officiis comitentur. Ita autem ſi obviet Fratris libertati rectum judicium Miniſtrorum, probabit ſuâ gratiâ Deus ſelectum, & feliciter attingetur finis Miſſionum, qui Capucino tertium ad has addere debet ſtimulum, in lucro, & in converſione animarum conſtitutus.

Quàm glorioſa de hac locuti ſint Sancti Patres, multa ambage recenſere hic non vacat: brevis illius ad ſua objecta conſideratio juſtam nobis ſubminiſtrabit dijudicandæ ejus dignitatis regulam. Eam ſi intueamur ad ipſum Deum relatam, nullum, D. Gregorio *lib.* 1. *in Ezech. hom.* 11. teſte, *Omnipotenti Deo gratius eſt Sacrificium, quàm ſit zelus & converſio animarum*. Illam ſi metiamur ex ipſo pretio animæ, opus toto mundo æſtimabilius reperitur, dum, ut ait Divus Bernardus, *totus iſte mundus ad unius animæ pretium æſtimari non poteſt; non enim pro toto mundo Deus animam ſuam dare voluit, quam pro anima humana dedit* lib. med. cap. 3. Ad ipſum Miſſionarium conſiderata, firmat hunc in certiore ſpe immarceſcibilis illius coronæ, quam fidus Paſtorum Princeps iis præſertim, qui relictis Patriæ, Provinciæque commodis per ſentes & dumos, ac per immanes terrarum mariumque tractus in expirantis mundi angulos excurrunt, errantes oves conquirentes, in Evangelicum ovile congregantes, pro iiſdemque animam ſuam ponere lætantes, adpromittit. Illam denique ſi inſpiciamus in ſe, ea illud *opus unum* eſt, quod à Chriſto per excellentiam factum Joannes 7. *verſ.* 21. commemorat, vel, de quo Origenes *tract.* 13. *in Joan.* dicit, *perfectio operis ejus eſt, ſalus hominis*. Mirari proin non oportet, dum jam primum Ordinis noſtri luſtrum ſpiritu Miſſionis ſeu converſionis animarum in plagis infidelium conſpicuum enituit, & jam anno 1551. quo tentatio Fratrum externa nonnihil quievit, in horum animis Evangelicus zelus pullulavit. Horum Athletarum primum Annales noſtri *tom.* 1. *pag* 452. exhibent Fr. Joannem Zuaze à Metymma campeſtri, in Hiſpano Caſtellæ Regno ſita oriundum, qui Spiritu Domini actus cum Fr. Joanne Appulo laico Conſtantinopolin perrexit prædicaturus ibi Jeſum Chriſtum. Vocem autem Evangelizantis illico interrupit ſonus flagrorum, quibus in eorum corpora lunatica debacchata eſt barbaries: & dum illa verberum ſanguine vivacior in Regia Majeſtatis reſonuit, clauſa inter carceres obmuteſcere debuit. Ex his denique uterque dimiſſus excuſſit pulverem de pedibus, & Alexandriam Ægypti, ac inde Memphim ſeu Cairum, Civitatem Ægypti inſigniorem, proceſſit, ubi dum & prædicationem Evangelii cœpit, repetiit veſanus furor flagella, & dum hæc conſtantem animum à Sacro propoſito dimovere non poſſent, perpetuo carceri abſque cibo & potu ſententia Judicis utrumque mancipavit. Libertate, quam pro iis Gallus Orator poſt tempus obtinuit, frui non amplius poterant, cum eorum corpora ſiti & fame jam conſumpta, & exanimata Cuſtos repererit.

Progreſſum Reformationis noſtrę ſi inſpicere libeat, plures obviant Fratres, veri illius Seraphici Patris, *qui non ſibi ſolùm vivere, ſed & aliis proficere voluit, zelo Dei ductus*, Filii, qui anguſti termini, in quo Profeſſio illos poſuerat, quaſi pertæſi, eruperunt in Regiones Orientis & Aquilonis, eaſque imbre cœleſtis doctrinæ irrigârunt. Unus pro omnibus ſit teſtis S. Joſepus à Leoniſſa, qui

& ipſe ut in Byzantina Civitate glorioſum Chriſti Crucis Vexillum erigeret, magnanimo ſpiritu ipſa Imperatoris interiora cubicula penetravit. Finem quidem heroici conſilii non attigit, gloriam tamen veteris Martyrii non amiſit, dum unco ferreo manu pedeque dexteris ſuſpenſus, capite & reliqua corporis compage in terram pendente, per triduum permanſit.

Inſtitutâ, uti ſuprà dictum eſt, S. Congregatione, quæ de Propaganda Fide vocatur, Religio noſtra non ſine æmulatione novellum hujus zelum coadjuvare, Sacraque ejus juſſa ſemper exequi ſtuduit. Quantùm illo ipſo tempore celebres Patres Leonardus, & Joſepus de Tremblay Pariſienſes, quorum memoriam tomus quintus exhibet, pro dilatatione Miſſionum in Oriente &c. egerint, nulla poſtera ſilebit ætas. Ducenta & quadraginta millia ſcutorum Fr. Antonius Cardinalis Barberinus, Capucinus, in Sacræ Congregationis ærarium, teſte Ciacconio, intulit, eandemque ex aſſe hæredem reliquit. Scripſit & Eandem ſuæ ſubſtantiæ hæredem Fr. Franciſcus Maria Cardinalis Caſſinus, pariter Capucinus, hinc & in æviternam benefacti memoriam depicta utriuſque imago in Palatio Sac. Congregationis, & quidem in eo cubili, cui alterum ad Sacrum Congreſſum deſtinatum, contiguum adjacet, appenſa aſſervatur. Reticeo libros, quos Capucini de Miſſionibus conſcriptos typis evulgârunt, cum eos Bibliotheca Scriptorum Ordinis enarret: Sileo Authores, qui Capucinorum in Miſſionibus zelum de ſuis libris incidenter commendant, ne nimium divager: Non revoco ad calculos heroica facinora & geſta, quibus Capucini characterem Miſſionarium, in aſſumptâ vel ſibi commiſſa Evangelica Statione, illuſtrârunt, cum præter ea, quæ ſequuntur, inſtitutum meum aliud non exigat. Præterire tamen nec debeo nec volo, partiali utcunque ductus affectu, quod Ordo Sacræ Congregationi non ſolùm primum, qui eam ex aſſe hæredem conſcripſit, Benefactorem, videlicet, eminenter dictum Cardinalem Antonium Barberinum, ac primum Martyrem, S. Fidelem à Sigmaringa dederit, verùm etiam Fratres ſuos, & horum Sanguinem Sacratiſſimis ejuſdem nutibus ſacrificare gloriæ ſibi ſemper duxerit, & adhuc ducere pergat.

De anteactis hæc dicta ſint; præſentaneum jam ſtatum Miſſionum, quas extra ſuas Provincias Ordo colit, ſi inſpiciamus, obviat ille primo obtutui ex Miſſionum numero glorioſus, & ex locorum conditione conſpicuus. Juvabit perfectionem hujus obtutûs lectio eorum, quæ continent præludia, cuilibet Miſſioni, & Miſſionis præfixa Documentis. De his ut plenior habeatur inſtructio, illa non ex trivio librorum, ſed ex ipſo pro more meo hauſta & deſumpta eſſe fonte ſciendum eſt. Conſtitutionum Pontificiarum & Decretorum Sacrarum Congregationum (illa de Propaganda Fide exceptâ) ſtante Reviſorum approbatione liber mihi patuit typus; circa Decreta autem hujus S. Congregationis oportuit à me ſervari Sanctiones Pontificias; oportuit nullum horum à me ſubjici prælo, quod prius non fuiſſet cenſorio illius judicio remiſſum, cum ipſo Apoſtolici Archivi autographo collationatum, & ad lydium ejus lapidem probatum. Sat multum quidem temporis, uti jam in primæ partis præfatione annotavi, in hoc fuit inſumptum, diuturnitatem tamen & damna coactæ meæ patientiæ plurimùm compenſavit copia Documentorum, quæ, cum mihi deeſſent, humaniſſimâ Illuſtriſſimi ac Reverendiſſimi Domini Nicolai Lercari, prædictæ Sac. Congregationi à Secretis benignitate mihi fuerunt communicata, ita ut ſi quæ gloria Religioni noſtræ ex hujuſmodi Documentis accedat, Religio illius partem Illuſtriſſimo huic Præſuli debeat.

Cir-

Circa hæc ipſa autem Sacræ Congregationis Decreta monendum occurrit, quod, quantumvis authentico polleant vigore, pro cujuslibet tamen Miſſionarii arbitrio ad univerſalem uſum & conſequentiam facilè trahi non debeant. Una quidem eſt in omnibus Miſſionariis habendarum facultatum neceſſitas, ſed non eſt una omnium Miſſionum & locorum conditio, hinc nec & ipſa Sac. Congregatio omnibus Miſſionariis unam eandemque facultatum formulam largitur, ſed eam, quæ diverſitati loci ſeu Perſonæ congruit, concedit ab aliis diverſam. Nec mens Sacri Senatûs eſt, ut, quod pro ſpeciali Miſſione & caſu individuo ab ipſo deciſum eſt, violentâ & imperfectâ illatione ad omnem Miſſionem, & Miſſionis caſum torqueatur. Inſpiciendæ ſunt à Miſſionario facultates ipſi pro ſua Miſſione in ſpecie, & ſingillatim conceſſæ, & hæ ſint ipſi juſta illa decempeda, ſecundùm quam limites ſuæ poteſtatis metiatur. Pro caſibus particularibus alia Decreta ſcrutari et conſulere, actio quidem rationi conſona cenſetur, ubi tamen vel loci diverſitas, vel casûs diſparitas aliqualiter advertitur, recedatur ab aliena et torta conſequentia, et ſimilis deciſio diſsimili non applicetur caſui.

Nec etiam in hac tomi parte hujuſmodi Decreta exhibentur, ut confuſo illorum uſu in Miſſiones inducatur pernicioſum chaos, ſed ideo referuntur, ut hiſtoriæ Ordinis diplomaticæ deſerviatur, & veneranda Apoſtolicæ Sedis Documenta, quæ aliàs in Archivi forulis marceſcerent, in publica charta perennent, & æquè, quid olim circa Miſſiones actum ſit, ac quid impræſentiarùm agatur, vel ad gaudium, vel ad ſtimulum, vel ad eruditionem à Noſtratibus conſpiciatur.

Ne etiam præcipiti conſilio Præcones Fidei ad privilegiorum ſuorum aſylum confugiant, prætenſoque horum vigore Decretorum Sacrorum vim eludere nitantur, monendi ſunt. Sparſo quidem in Miſſionum exercitio ſanguine, ac fuſo multiplici in Vinea Domini ſudore illa potiſſimum parta fuiſſe ipſæ Sanctiſſimæ Pontificum Conſtitutiones docent, ea tamen, in Miſsionibus præſertim, reſtringi & arctari, diverſarum circumſtantiarum ſuaſit neceſsitas. Reminiſcantur, quod Decreta Sac. Congregationis generalis de Propaganda Fide ex Sanctione Urbani VIII. vim & valorem Conſtitutionis Apoſtolicæ contineant, & dicta Sanctio ab Innocentio X. contra Miſſionarios, qui in *Inſulis Philippinis Decreta prædictæ Congregationis facere tantùm opinionem probabilem, ac eſſe puram & ſimplicem declarationem, unde etiam contrarium poſſit defendi*, divulgârunt, fuerit confirmata. Reminiſcantur, quod eoipſo, quod hujuſmodi Decreta, Conſtitutionibus privilegiorum ſint poſteriora, hæ per illa infirmentur, ac ſuo careant vigore. Revocata autem pro parte privilegia, qui ſcire ambit, Verricellum *de Apoſt. Miſſionibus tit.* XVII. quem Rmus P. Bremond jam aliàs laudatus *tom.* VIII. *Bullarii Ordin. Præd. pag.* 345. neceſſariò à Miſsionariis legendum monet, conſulat: inſpiciat recentiores Bullas & Conſtitutiones Pontificias, luſtret modernos de Miſsionibus agentes Authores, aut noviter de iis evulgatos Libros, & in iis plura Regularium circa Miſsiones privilegia, ad terminos juris reducta facili negotio animadvertet.

Ut tandem viam, quam ingreſſus ſum, abbreviem, regredior ad Fratres, qui præclaro Miſsionariorum charactere aut jam ſunt inſigniti, aut adhuc inſignientur, eoſque in Domino exhortor, ut non ſolùm in omnibus ſeipſos præbeant exemplum bonorum operum, ſimiles facti S. Regis Joſaphat Sacerdotibus, *qui docebant populum in Juda, habentes Librum Legis Domini, & circuibant cunctas Urbes Judæ, atque erudiebant populum*, verùm etiam à triplici vitio

vitio, quod potiſsimùm Miſsionarios coinquinat, ſibi caveant. Caveant à Sanctæ Regulæ, & Habitui ſuo difformi bonorum colligendorum cupidine, *nec queſtum exiſtimantes pietatem, in avaritia fictis verbis negotientur, & in hypocbriſi loquantur mendacium*, ac duplicata iniquitate & miniſterium ſui Apoſtolatûs, & profeſsionem ſuæ vitæ contaminent.

Caveant à mundani honoris vanitate, veri Fratres Minores, ne inanis gloriæ cupidi gloriam Dei, quam quærere debent, negligant, & tum Sac. Congregationi, tum ipſi Ordini noſtro ſe reddant contemptibiles. Caveant denique immiſcere ſe Sæcularium negotiis, cum nemo Deo militans manus ſuas polluat ſæcularis curæ ſorde. Revocent ad mentem ea, quæ D. Joannes Chryſoſtomus *hom. 46. ſuper Matth.* in Apoſtolis commendat, & Miſſionariis in exemplum proponit: *magnos* illos fuiſſe aureus Doctor commemorat, quod univerſum Orbem ab errore ad veritatem, ac à veteri ſuperſtitione ad veræ Fidei cultum, non miraculorum pompa, ſed virtute vitæ ab omni avaritia, vana gloria, & ſæcularium negotiorum turbine purgata perduxerint = *Quid eſt enim, quod eos magno oſtendit? pecuniarum contemptus, gloriæ deſpectus, & ab omnibus vitæ negotijs ereptio: quæ ſi non habuiſſent, etſi mortuos ſuſcitâſſent, non ſolùm nullos juviſſent, ſed etiam Seductores æſtimati eſſent.* Miſsionarie Capucine, Frater Minor, Magnus ſi cupis eſſe coram Domino, fac te Apoſtolum, & Vale.

Licentiam imprimendi &c. à Sac. Congregatione de Propaganda Fide datam Lector in fine hujus ſecundæ partis reperiet.

MONU-

MONUMENTA APOSTOLICA

Miſſionariis Apoſtolicis communia, & ea potiſſimum loca, in quibus Miſſionarii Capucini exiſtunt, afficientia.

Indos Baptizatos, vel baptizandos cum Uxore, pariter baptizata aut baptizanda, tanquam cum Uxore legitima, aliis dimiſſis, remanere poſſe declarat.

S. PIUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

ROmani Pontificis æqua & circumſpecta prudentia, ne ea, quæ pro ſalutis Indorum noviter ad fidem converſorum & convertendorum directione ſanciri debent & terminari, alicujus dubitationis ſcrupulo ſubjaceant, declarationibus & aliis opportunis conſuevit providere remediis. Cum itaque, ſicut accepimus, Indis in ſua infidelitate manentibus plures permittantur Uxores, quas ipſi etiam leviſſimis de cauſis repudiant: hinc factum eſt, quod recipientibus Baptiſmum permiſſum ſit manere cum ea Uxore, quæ ſimul cum marito baptizata exiſtit. Et quia ſæpenumero contingit illam non eſſe primam Conjugem, inde tam Miniſtri, quàm Epiſcopi graviſſimis ſcrupulis torquentur, exiſtimantes illud non eſſe verum Matrimonium; ſed, quia duriſſimum eſt ſeparare eos ab Uxoribus, cum quibus ipſi Indi Baptiſmum ſuſceperunt, maximè, quia difficillimum foret primam Conjugem reperire: ideo Nos ſtatui dictorum Indorum paterno affectu benignè conſulere, atque ipſos Epiſcopos & Miniſtros hujuſmodi ſcrupulis eximere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut Indi (ſicut præfertur) baptizati, & in futurum baptizandi cum Uxore, quæ cum ipſis baptizata fuerit, & baptizabitur, remanere valeant, tanquam cum Uxore legitima, aliis dimiſſis, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium declaramus Matrimonium hujuſmodi inter eos conſiſtere, ſicque per quoſcumque Judices ac Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, ſublatâ eis & cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; & ſi ſecus ſuper his à quocumque quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum ac inane decernimus. Non obſtantibus &c. cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 11. Auguſti MDLXXI.

Ex Bullario Romano edit. antiquæ.

NOTA.

NOTA.

VIdeſis & Conſtitutionem 117. Benedicti XIV. tom. I. Bullarii pag. 483. extenſam, & idem privilegium Neophytis in loco pio Cathecumenorum Venetiis conceſſum ampliore conditione explicantem. Quinam verò ſub nomine Neophytorum comprehendantur, dilucidat ſequens paragraphus ex Conſtitutione glor. mem. Clementis IX. emanatâ 8. Januar. 1669. & incipiente *Animarum ſaluti* excerptus:

Quia à nonnullis dubitatum fuit, an omnes indigenæ illarum Regionum oriundi, & naturales, & Chriſtianorum indigenarum & baptizatorum filii, etim in eorum infantia baptizati, jure Neophyti appellari poſſint: idcirco tenore earumdem præſentium decernimus, & declaramus, omnes oriundos, ſeu naturales ſupradictarum omnium tam Orientalium, quàm Occidentalium partium; imò etiamſi Æthiopes, Angolani, vel quarumvis aliarum transmarinarum Regionum, & ſi Chriſtianorum filii, & in infantia baptizati: vel etiam intra ſe, vel cum Europeis mixtim progeniti ſint, ad conceſſionis hujuſmodi effectum, eſſe & intelligi debere Neophytos, dictoſque Presbyteros cum hujuſmodi, ut vel Matrimonio conjungi, vel in jam contracto remanere poſſint, ſive eorum alter tantùm, ſive etiam uterque inde oriundus, ac propriè indigena ſit in locis, & aliàs, ut ſupra, in quibuſcumque conſanguinitatis vel affinitatis gradibus jure Divino, ut ſupra, non prohibitis, primo excepto, & aliàs, ut præfertur, gratis tamen diſpenſare poſſe concedimus & indulgemus. Quin etiam, quia de mixtim progenitis, quos Meſtiſos *vocant, majus dubium eſſe accepimus, cum eiſdem Meſtiſis, quos ſimiliter ad hunc effectum Neophytos cenſendos eſſe decernimus, in gradibus & matrimoniis contractis & contrahendis prædictis, gratis tamen, dummodo non ita facile fiat, diſpenſare &c.*

Miſſionariis ad deſtinatas ſibi Provincias rectâ tendere mandat, ac in via morari, aut ab ea deflectere prohibet.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

ACcepimus non ſine animi noſtri moleſtia, Religioſos, qui Religionis Catholicæ propagandæ, & aliàs in vinea Domini laborandi causâ, ad Indiarum partes, & certas illius Provincias à ſuis Superioribus delegantur, deſtinatas ſibi Provincias & loca non petere, verùm vel in ipſo itinere immorari, vel aliò deflectere, non ſine Religionis ejuſdem diſpendio, & ſalutis animarum detrimento.

Quare Nos pro noſtra Paſtoralis officii ſollicitudine omnium ſaluti intendentes, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, omnibus & ſingulis cujuſcumque Ordinis, Congregationis, ac Societatis Regularibus Perſonis, quæ ad partes Indiarum ad fidem Catholicam prædicandam, ſive alia Eccleſiaſtica miniſteria exercenda, & in meſſem Domini Operarii mittentur, ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda, præcipimus & mandamus, ut memores voti obedientiæ per eos emiſſi, ad eas Provincias & loca rectè ſe transferant, ad quæ ab eorum Superioribus miſſi fuerint, nec quovis prætextu abſque eorumdem Superiorum licentia (legitimo tamen impedimento ceſſante) in itinere immorentur, vel ad loca eis non deſtinata declinent. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinum, quorum illi profeſſi fuerint, etiam juramento &c. Quibus omnibus &c. expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem &c. ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Præſentibus ad noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum duraturis.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum die VIII. Julii MDCIX. Pontificatûs noſtri Anno Quinto.

Ex Bull. Rom. edit. veteris.

A' Supe-

A' Patribus Superioribus Generalibus Ordinum Regularium ſubditos ſuos ad Provincias Indiæ Orientalis etiam per alias, quàm Luſitaniæ vias mitti poſſe confirmat: impedientes horum acceſſum cenſuræ ſubjicit: mercaturam Miſsionariis interdicit, ac controverſias exortas à locorum Epiſcopis decidi, aut in gravioribus negotiis ad Sacram Sedem recurri mandat.

URBANUS PAPA VIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes litteras inſpecturis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

EX debito Paſtoralis officii ſaluti animarum, & Fidei Catholicæ propagationi proſpicientes, ea, quæ providè à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris propterea ordinata fuerunt, ſi ſubinde experientia doceat ea mutatione indigere, libenter immutamus, aliàſque diſponimus, prout ad fidei Catholicæ propagationem, & animarum ſalutem hujuſmodi conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Aliàs ſiquidem fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter, certis tunc expreſſis cauſis adductus, per ſuas in ſimili forma Brevis litteras ſub dat. die 28. Januarii 1585. Pontificatûs ſui anno 13. omnibus Patriarchis & Epiſcopis, etiam Provinciæ Chinæ & Japonis, ſub interdicti Eccleſiaſtici, & ſuſpenſionis ab ingreſſu Eccleſiæ, & Pontificalium exercitio; aliis verò Sacerdotibus, Clericis & Miniſtris Eccleſiaſticis, tam ſæcularibus, quàm cujuſvis Ordinis Regularibus, cujuſcumque ſtatûs, gradûs, Ordinis, & conditionis exiſterent, ſub excommunicationis majoris pœnis ipſo facto incurrendis, interdixit & inhibuit, ne ad earum Regiones & Provincias Japonicas Evangelii prædicandi, vel doctrinam Chriſtianam docendi, ac Sacramenta adminiſtrandi, aliaque munia Eccleſiaſtica obeundi causâ, ſine ſua, & Sedis Apoſtolicæ expreſſa licentia proficiſci auderent. Poſtmodum autem rec. mem. Clemens Papa VIII. ſimiliter Prædeceſſor noſter accepto, quod tam Chinæ, & Japonum, quàm aliæ illius vicinæ & adjacentes Inſulæ, Regiones & Provinciæ, ac finitima regna Indiæ orientalis ampliſſima, & populis refertiſſima erant, & pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, & ſpiritualibus alimentis fovenda, plures Operarii ac Miniſtri neceſſarii erant, quàm ex ſola Religioſorum Societatis Jeſu haberi poterant, omnibus & ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, ſeu Prioribus Generalibus, tunc & pro tempore exiſtentibus indulſit, ut, cum neceſſitas poſtulâſſet, quoslibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ & eruditionis Religioſos, quos nimirum ad prædicta officia & miniſteria idoneos & utiles fore in Domino judicarent, per Luſitaniam dumtaxat, & ſuſceptâ inde navigatione, in Indias, & Civitatem Goam, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes tranſmittere, & tam ipſi ſic tranſmittendi, quàm alii ſupradictorum Ordinum Religioſi in eiſdem Indiarum partibus exiſtentes, & ad hoc munus obeundum à ſuis Magiſtris, Miniſtris, vel Prioribus Generalibus, ſeu aliis Superioribus electi & approbati, tam ad Japonicas prædictas, quàm ad alias proximas & adjacentes, etiam Chinæ, & finitimorum Regnorum, & terræ firmæ Indiæ orientalis Inſulas, Regiones, & Provincias accedere poſſent. Cæterùm omnibus & ſingulis Religioſis, cujuſcumque ſtatûs, gradûs, Ordinis, & conditionis eſſent, ſub excommunicationis majoris, à qua nonniſi à Romano Pontifice, præterquam in articulo mortis, abſolvi poſſent, necnon privationis vocis activæ, quàm paſſivæ, ac dignitatum, adminiſtrationum, & officiorum quorumcumque, necnon inhabilitationis ad illa, & alia inpoſterum obtinenda ac exercenda pœnis ipſo facto abſque ulla declaratione incurrendis, interdixit & prohibuit, ne ex Inſulis *Philippinis* nuncupatis, ſive qualibet alia Indiarum occidentalium, vel quæ pro partibus Indiarum occidentalium tunc habebantur, parte ad illas pertinente, in Japonicas, & alias illis proximas, adjacentes, & finitimas Inſulas, Provincias & Regiones prædictas, etiam quorumcumque privilegiorum, eis, vel ſuis Ordinibus à dicto Clemente, & Romanis Pontificibus prædeceſſoribus ſuis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, in genere vel in ſpecie, etiam ſuper facultate prædicandi Verbum Dei per univerſum Mundum eatenus conceſſorum, ſeu inpoſterum etiam concedendorum, approbandorum, & innovandorum, niſi in illis de prohibitione hujuſmodi & interdicto, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio, cum ſufficienti derogatione fieret, aut quovis alio prætextu & quæſito colore proficiſci & tranſire auderent vel præſumerent; & ſi qui eatenus, vel inpoſterum ſecus facerent, poſtquam moniti eſſent, ſtatim ſub eiſdem pœnis, omni mora & excuſatione ceſſante, ad dictas Inſulas Philippinas, vel alias partes Indiarum occidentalium reverti & redire omnino tenerentur, & ad id per quoſcumque Judices Eccleſiaſticos ſub eiſdem,

& aliis eorum arbitrio infligendis pœnis cogi & compelli poſsent.

Et ſubinde fel. rec. Paulus Papa V. ſimiliter Prædeceſsor noſter, accepto, experientiâ compertum eſse, quod prohibitio accedendi ad Indias, & Civitatem Goam, aliàs quàm per Luſitaniam, nec qui ſperabatur, ex eo fructum protulerat, neque Catholicæ Fidei propagationis negotio utilis fuerit, & propterea, ut tantum opus Dei, ſublato omni impedimento, liberè peragi poſset, providere volens, omnibus & ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus Generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus tunc, & pro tempore exiſtentibus, ut, cum neceſſitas poſtularet, quoslibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ & eruditionis Religioſos, quos nimirum ad prædicta officia & munia idoneos & utiles fore in Domino judicâſsent, ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes, etiam per aliam viam, quàm per Luſitaniam, in Japonicas, & alias illis proximas, adjacentes, & finitimas Inſulas, Provincias, & Regiones prædictas, ſervatâ in reliquis dictarum litterarum Clementis prædeceſsoris formâ in omnibus & peromnia, & non aliter tranſmittere liberè & licitè valerent, indulſit, & aliàs, prout in Gregorii, & Clementis, & Pauli V. Prędeceſsorum prędictorum litteris deſuper expeditis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Cum autem experientiâ plurium annorum compertum fuerit, ordinationes in prædictis litteris contentas non ſufficere, eaſque aliqua proviſione indigere, ut in prædictas Inſulas & Regna felicius ac faciliùs Sacroſanctum Chriſti Domini Evangelium prædicari ac propagari poſſit ac valeat; Nos pro Officii noſtri debito poſt habitam cum Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus negotio propagandæ fidei per univerſum mundum præpoſitis maturam deliberationem, præfati Pauli Prædeceſsoris noſtri litteris inhærentes, omnibus & ſingulis Religioſorum cujuſcumque Ordinis aut Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, Magiſtris, & Miniſtris, ſeu Prioribus Generalibus, aut quocumque nomine nuncupentur, Ordinum Capitibus nunc & pro tempore exiſtentibus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & indulgemus, ut, cum eis expedire viſum fuerit, quoslibet ſuarum Religionum, Ordinum & Inſtituti Religioſos, quos ætate, vita, moribus & ſcientia idoneos eſse ad Miſſiones judicaverint, ad prædictas Inſulas, Provincias, Regiones, & Regna Indiæ Orientalis, etiam per alias vias, quàm per Luſitaniam, liberè & licitè mittere poſſint ac valeant, ſervatâ tamen in reliquis præfatarum litterarum Clementis Prædeceſsoris noſtri formâ in omnibus & per omnia, & non aliter. Necnon quoſcumque Eccleſiaſticos, & Religioſos cujuſcumque Ordinis & Inſtituti, tam non Mendicantium, quàm Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, & Sæculares, Religioſorum, ut præfertur, mittendorum ad Inſulas, Provincias, Regiones & Regna prædicta acceſsum hujuſmodi impedientes, excommunicationis latæ ſententiæ vinculo innodamus: Religioſos verò, ut ſuprà, mittendos, ac etiam miſsos, & in prædictis locis nunc degentes plurimùm in Domino hortamur, ut in docendo populos, & præſertim de recenti ad fidem Chriſtianam converſos, uniformes ſint, ne ob doctrinæ diverſitatem, præſertim in materiis moralibus, Neophyti illi aliquod ſcandalum patiantur: & quia in hac re Generalium præfatorum curam & vigilantiam plurimùm profuturam arbitramur, eiſdem injungimus, ut prædictos ſuos Religioſos ad ſervandam prædictam conformitatem ſæpius adhortentur.

Ut autem id faciliùs ſuccedat, præfati Religioſi in inſtruendis populis prædictorum locorum Indiæ orientalis, Catechiſmum Romanum, & Doctrinam Chriſtianam parvam & magnam bon. mem. Roberti S. R. E. Cardinalis Bellarmini nuncupati, in linguas prædictorum populorum translatas, & impreſsas, ſi fieri poterit, omnino adhibeant. Quoniam autem, ſicut non ſine animi noſtri dolore intelleximus, in Japone à pluribus annis contra Chriſtianos, & præſertim Religioſos, acerrima perſecutio fuit commota, eaque uſque ad præſens perdurat & viget, omnibus & ſingulis Chriſtianis nunc in Japone exiſtentibus, & pro tempore futuris, ut à quibuſvis Sacerdotibus, ut ſuprà, à Generalibus eorum illuc miſſis ac mittendis, quorum copiam habere poterunt, Sacramenta, Ordinem tamen Epiſcopalem non requirentia, etiam Parochialia, durante præſenti rerum ſtatu, ſuſcipere liberè, & licitè valeant, concedimus pariter & indulgemus.

Cæterùm, quia à Sacris Canonibus, Conciliorum Decretis, ac Apoſtolicis Conſtitutionibus, omnibus Religioſis, ac etiam aliis Eccleſiaſticis, præſertim in ſacris Ordinibus conſtitutis, mercatura & negotiationes ſæculares diſtrictè prohibentur, ac valde damnoſum, indecorum, & indecens exiſtit, hujuſmodi Perſonas Divino cultui mancipatas, ac præcipuè illas, quæ ad prædicandum Sacroſanctum Chriſti Domini Evangelium deſtinatæ ſunt, præfatis mercaturæ & negotiationibus ſe immiſcere, aut operam dare, præ-

prædictorum Sacrorum Canonum, ac Decretorum, Conſtitutionumque Apoſtolicarum diſpoſitioni inhærentes, auctoritate Apoſtolica, earundem tenore præſentium, Religioſis omnibus cujuſcumque Ordinis & Inſtituti, tam non Mendicantium, quàm Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, eorumque ſingulis, tam in prædictis locis nunc exiſtentibus, quàm in futurum ad illa mittendis, omnem & quamcumque mercaturam ſeu negotiationem, quocumque modo ab eis fieri contingat, ſive per ſe, ſive per alios, ſive proprio, ſive Communitatis nomine, directè,ſeu indirectè, aut quovis alio prætextu, cauſa, aut colore interdicimus & prohibemus ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœnâ ipſo facto incurrenda, ac privationis vocis activæ & paſſivæ, officiorum, ac graduum, & dignitatum quorumcumque, etiam inhabilitatis ad ea, & inſuper amiſſionis mercium & lucrorum ex eis factorum, quæ omnia à Superioribus Religionum, ex quibus delinquentes exiſtent, reſervanda erunt ad uſum Miſſionum, quas eædem Religiones habent & habituræ ſunt in futurum in prædictis Indiis, & non in alios uſus, eiſdem Superioribus diſtrictè præcipientes ſub eiſdem pœnis, ut in hoc invigilent, & contra delinquentes ad prędictas pęnas procedant, ſublatâ eiſdem facultate hujuſmodi delinquentibus aliquid ex dictis mercibus & lucris, quantumvis minimum, remittendi, aut condonandi.

Quod ſi fortè aliquæ controverſiæ inter Religioſos dictarum Religionum, quod Deus avertat, oriantur, Epiſcopi locorum prædictorum pro tempore exiſtentes, tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegati, illas decidant ac terminent. Si verò graviora quædam negotia occurrerint, ea ad Nos & Romanos Pontifices Succeſſores noſtros quantocitiùs ab eiſdem Epiſcopis referantur, ut, quod in illis ſtatui ac decerni debeat, maturâ conſultatione adhibitâ, provideri poſſit, ſicque volumus & ordinamus. Decernentes præſentes litteras validas &c. Sicque per quoſcumque Judices &c. contigerit a tentari. Mandantes propterea univerſis & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac ceteris Eccleſiarum & locorum, etiam Regularium, Prælatis per univerſum Orbem conſtitutis, ut præſentes litteras in ſuis quiſque Provinciis, Civitatibus, Diœceſibus, Capitulis & juriſdictionibus ab omnibus inviolabiliter obſervari, & quoties ab Ordinum prædictorum Religioſis requiſiti fuerint, ſolemniter publicari curent. Non obſtantibus interdicto & prohibitionibus, ac litteris prædictorum Prædeceſſorum, aliiſque præmiſſis, necnon Apoſtolicis, ac in Synodalibus &c. necnon prædictæ Societatis Jeſu, aliarumque Religionum, Provinciarum, & Regionum prædictarum juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis & litteris Apoſtolicis, illis, eorumque Prælatis, Superioribus, & Perſonis etiam particularibus, ſub quibuſcumque tenoribus &c. Quibus omnibus &c. cæteriſque contrariis quibuſcumque. Declarantes etiam ac decernentes facultatem eligendi poſteriorem datam quibuſvis Ordinibus, Societatibus, etiam Jeſu, nunpatis, & aliis quibuſcumque, etiam ſpeciali notâ dignis, conceſſam, nemini adverſus præſentes noſtas litteras poſſe unquam ſuffragari. Et quia difficile foret præſentes litteras &c. ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXII. Februarii MDCXXXIII. Pontificatûs noſtri Anno Decimo.

Ex Bullario Ordinis Prædicator. tom.6. pag. 85.

Nova loca ſub titulo de Propaganda Fide, abſque Sedis Apoſtolicæ facultate erigi vetat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NE nova loca ſub titulo de Propaganda Fide inpoſterum ùbivis gentium temerè & inconſulta Sede Apoſtolica erigantur, aut inſtituantur, quantùm cum Domino poſſumus, opportunè providere volentes, de Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotio Propagandæ Fidei hujuſmodi præpoſitorum conſilio, Superioribus cujuſcumque Ordinis, Religionis, Congregationis, Societatis aut inſtituti ſub pœnis privationis officiorum, & vocis activæ & paſſivæ, ac inhabilitatis ad ea, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium prohibemus, ne Monaſteria, Conventus, Domos, Seminaria, Collegia, Hoſpitia ſeu Oratoria ſub titulo de Propaganda Fide conſtruant, aut erigant, vel à ſuis ſubditis conſtrui aut erigi, permittant, ſine ſpeciali eorumdem Cardinalium licentia. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac cujuſcumque Ordinis, Religionis, Congregationis, Societatis & Inſtituti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſue-

tudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, ac inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi — — — expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Secretarii Congregationis dictorum Cardinalium de Propaganda Fide, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti Congregationis hujuſmodi, vel Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 13. Martii MDCXL. Pontificatûs noſtri Anno Decimoſeptimo.

Ex Bull. antiq. tom. 5. p. 125. col. 2.

Nonnulla Decreta à Sac. Congregatione de Propaganda Fide pro ſpirituali animarum regimine edita ab omnibus Miſsionariis tam Sæcularibus, quàm Regularibus obſervari mandat.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

SAcroſancti Apoſtolatûs officii, quo divina diſponente clementia Catholicæ Eccleſiæ regimini, meritis licèt imparibus, præſidemus, ſollicitudo Nos monet, ut noxia quæcumque à Dominico grege, quantùm Nobis ex alto conceditur, removere ſtudeamus. Cum itaque ad aures noſtras devenerint querimoniæ Chriſtifidelium Goæ, atque in adjacentibus Inſulis degentium de nonnullis abuſibus Eccleſiaſticorum, eorum præcipuè, penes quos ipſorum Chriſtifidelium ſpirituale regimen, ac cura reſidet: Nos prædictis abuſibus, quatenus irrepſerint, quantocitius occurri, aut ſaltem præcaveri, ne illi inpoſterum contingant, volentes, de nonnullorum Venerab. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ex Congregatione negotio Propagandæ Fidei præpoſita, quibus querimonias hujuſmodi diſcutiendas remiſimus, conſilio, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſtatuimus, præcipimus & mandamus ſedulò, inviolabiliter, & exactè ſervari ab omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat, & inpoſterum ſpectabit, Decreta infraſcripta, videlicet.

Primò. Caveant Parochi, aut Eccleſiaſtici quicumque, ſive Sæculares, ſive Regulares, ne inpoſterum ullo pacto cogant pauperes ad operas, ſeu laborem impendendum pro ſuis Eccleſiis, non perſoluta juſta mercede, niſi id ſponte, & ex pietate præſtare voluerint, multoque minus audeant eos mulctare, qui renuerint.

Secundò. Cum iis, qui Sacro, aut Catecheſi Doctrinæ Chriſtianæ non interfuerint (ſi mos ſit eos, ut ſupponitur, aliqua pœna mulctare) ea moderatione ſe gerant, ut nonniſi verè contumacibus & contemnentibus, eaque modica, nec crebrò erogetur.

Tertiò. Inſtruant populum omni, qua decet, lenitate, abſtinentes omninò à ferula, & à verbis indecentibus, maximè ſi cum Mulieribus, Viris nobilibus, ſeu ætate provectis agatur.

Quartò. Ad Seminarium (niſi ejus Inſtitutio, ſeu fundatio obſtet) locus etiam iis, qui ex nobili ſunt genere, & congrua (ni pauperes ſint) perſolverint alimenta, concedatur, ne à rectæ educationis beneficio prorſus excludantur, habitâ tamen prudenti diſtinctione à reliquis, ut quieti conſulatur.

Quintò. Ad ſcientias addiſcendas, & ſcholas quilibet admittatur, nullo habito nobilitatis ſeu generis diſcrimine, niſi ex propria aliqua culpa quis indignus cenſeatur.

Sextò. Neophytos Deo ſub Religionis jugo ſervire volentes, ſine rationabili cauſa Regulares non reſpuant, ſed pari charitate omnes, qui ſpiritu Dei aguntur, & ad perfectionem anhelant, amplectantur.

Septimò. Presbyteri ſæculares doctrina & moribus idonei, à beneficiis curatis, & à quolibet alio Eccleſiaſtico munere, ſive prædicationis, ſive adminiſtrandi Sacramenta Pœnitentiæ minimè arceantur, attentâ præſertim indigentia tot animarum millium, quibus longè impares ſunt pauci Regulares, illuc ex Europa adventantes.

Octavò. Caveant itidem Parochi ſæculares, & Regulares ullo modo ſe ſe ingerere in rebus ſpectantibus ad politiam ſæcularem, nec ullum ad officia publica proponant, quamvis aptior cæteris videatur, nec unquam interſint Comitiis aut Conventibus, ubi de rebus politicis agitur.

Nonò. Ut majori cum gaudio verbum Dei ſuſcipiatur, altiùſque radices agat, & fructum afferat, concionentur omnino Regu-

gulares pluries in anno idiomate vernaculo, & patrio populorum: utque idipſum faciliùs & frequentiùs præſtetur, curet omnino Vicarius Capitularis, aut Superior qui fuerit, ut etiam Clerus Sæcularis ejus regionis in Verbi Dei prædicatione exerceatur.

Decimò. Deputet Vicarius plures ex Sacerdotibus ſæcularibus indigenis, quos idoneos repererit ad confeſſiones excipiendas, quò faciliùs & liberiùs Fideles Sacramentum Pœnitentiæ valeant frequentare, nec cogantur ſolis Regularibus, aut exteris ſe ſe ſubjicere.

Undecimò. Ut autem radicitùs evellatur abuſus, qui in prædictis Regionibus, ut præfertur, irrepſit, excipiendi confeſſiones per Interpretem, aut lecto Pœnitenti Catalogo peccatorum, ut nutibus innuat, ſi quæ fuerint ab eo commiſſa, diſtrictè præcipitur Vicariis Capitularibus (graviter etiam onerando conſcientiam ipſorum Regularium, & quorumcumque, ad quos pertinet) ut inpoſterum id nullo modo permittant, ſed ab iis tantùm audiantur confeſſiones, qui illius idiomatis ſenſum ſufficienter percipiunt, & ad ipſorum numerum pro rei exigentia augendum, promoveantur omnino Sacerdotes ſæculares ejus Regionis ad confeſſiones fidelium patrio idiomate excipiendas.

Duodecimò. Cumque audiatur maximè Catholicorum numerum contra præceptum Domini, qui voluit debiles & claudos admitti, ſub prætextu ignobilitatis & rudioris ingenii rejici à Sacra Synaxi, id eadem Sacra Congregatio omnino vetat ac prohibet, niſi prorſus ejus Myſterii ſint incapaces.

Decimotertiò Ægrotis morti proximis, cujuſcumque ſint conditionis, quamvis in ſordido, ac vili degant loco aut tugurio, Sacrum Euchariſtiæ Viaticum deferatur, cum apud Deum nulla ſit acceptatio perſonarum, ac pro noſtra ſalute nec ſtabulum, nec Crucis ignominiam abhorruerit.

Decimoquartò. Ne ob inſtructionis defectum, qui Sacro Baptiſmate initiantur, immaculatam Chriſti legem prophanis & gentilitiis inſtitutis ex ignorantia fædent, ac idololatriam cum Orthodoxa fide confundant, ut ſæpe inibi evenire enuntiatum eſt; caveant ii, qui iiſdem inſtruendis incumbunt, ne inpoſterum ullus ad Baptiſma admittatur, qui veterem hominem, ac gentilitios mores prorſus exutus, Chriſtum plenè non induerit, & in fide ſit ſufficienter inſtructus.

Decimoquintò. Quoniam verò, ut Veritas ipſa docet, nemo poteſt venire ad Chriſtum, niſi Pater cœleſtis eum traxerit, moneantur Eccleſiaſtici tum Sæculares, tum Regulares, cæterique, qui Ethnicorum converſionibus dant operam, ut illos non vexationibus, pollicitationibus, aut vi, ſed Verbi Dei prædicatione, & bonorum operum exemplo ad Baptiſmum inducant, perſcrutantes præcipuè diligenter, quo fine & ſpiritu ducantur, qui baptizari poſtulant.

Decimoſextò. Nihil prorſus, ne quidem ſub prætextu pietatis Parochi tam Sæculares, quàm Regulares à ſuis Parochianis quæſtuent, & ſi qnid pro feſtorum celebratione ſponte ab iis tribuatur, integrè in eam cauſam inſumant, & quidquid ſupereſt, pauperibus ejuſdem Parochiæ diſpenſetur, ita ut quævis minima aviditatis ſuſpicio à Viris Eccleſiaſticis abſit.

Decimoſeptimò. Pro temporali regimine Confraternitatum exiſtentium in Eccleſiis Regularium deputentur in poſterum Officiales ſæculares, qui redditiuum adminiſtrationi incumbant, nullatenus Regularibus ea in re ſe ſe ingerentibus.

Decimooctavò. Cum Goæ, & in adjacentibus Inſulis vetitum ſit Ethnicis ritus gentilitios publicè exercere, diſtrictè prohibetur Eccleſiaſticis, ne eiſdem permittant, & maximè (quod nefas eſt) turpis lucri gratia, cadavera Ethnicorum inde aſportari, ut juxta prohanum eorumdem ritum comburantur.

Decimonono. Cadavera pauperum fidelium gratis omnino poſthac à Parochis ſepulturæ tradantur, nec ad extorquendam aut emendicandam à vicinis, vel affinibus eleemoſynam publicè exponantur.

Vigeſimò. Diſtrictè prohibetur, ne Ethnicis ullo pacto permittatur in Eccleſiis ſacrificare, ſeriò Vicariis Capitularibus injungendo, ut in contravenientes, & maximè ob lucrum, graviter animadvertant, curentque inpoſterum, ne Eccleſiis præficiantur Neophyti parum inſtructi.

Vigeſimoprimò. Similiter Regularium Superiores ſedulò curent, ut Parochi extra Conventus in prædictis Regionibus commorantes, Regularis Obſervantiæ ſpecimen cunctis ubique præbeant, eoſque idcirco ad Clauſtra & Regularem diſciplinam aliquando revocent, ne Regulari Inſtituto paulatim exoleſcente, dum aliis incumbunt, ſeipſos amittant, ac demum in deſtructionem potiùs, quàm ædificationem Populorum miſſi videantur. Decernentes ita in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis, editis gene-

neralibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus, ac, quatenus opus ſit, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Collegiorum &c. confirmatis & innovatis. Quibus omnibus &c. expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem &c. ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XVIII. Januarii MDCLVIII. Pontificatûs noſtri anno Tertio.

Ex Bull. Rom. ant. tom. 5. pag. 260. col. 1.

Decreta Sac. Congregationis de Propaganda Fide de Capellanis in Indiis Orientalibus à Parochis non naturalibus illorum locorum tenendis; de Sacerdotibus indigenis ad celebrandam Miſſam urbaniter excipiendis; de pueris in artibus inſtruendis; ac de nonnullis ritibus in proceſſionibus abolendis, jam ab Alexandro VII. confirmata innovat, & ad omnes Indiarum Regiones extendit.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

IN excelſa Sedis Apoſtolicæ ſpecula, meritis licèt imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam conſtituti, vigilantiæ noſtræ oculos per univerſas Chriſtiani Orbis partes jugiter circumferimus, & ſollicitis ſtudiis providere ſatagimus, ut divinus cultus ubique floreat, populorum devotio excitetur & foveatur, ac omnium Chriſtifidelium præſertim in remotiſſimis partibus degentium quieti, & animarum ſaluti opportunè conſulatur. Hoc conſilio, ea, quæ pro ſalubri illorum directione à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, eorumque juſſu piè prudenterque decreta, atque conſtituta fuiſſe comperimus, ut firmiùs ſubſiſtant & ſerventur exactiùs, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio corroboramus, ac opportunè extendimus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Eccleſiæ honorem, ſpiritualemque eorumdem Chriſtifidelium ædificationem, & conſolationem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Dudum ſiquidem emanârunt à fel. rec. Alexand. PP. VII. prædec. noſtro litteræ in ſimili forma Brevis, tenoris qui ſequitur, videlicet. *Alexander Papa VII. ad futuram rei memoriam. Sacroſancti Apoſtolatûs officii &c.* Et ſubinde Congregatio tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſita, alia nonnulla Decreta die 22. Julii 1658. edidit tenoris ſequentis, videlicet: Ad meliùs & faciliùs occurrendum neceſſitatibus ſpiritualibus Chriſtifidelium in Indiis Orientalibus degentium, Sac. Congregatio de Propaganda Fide decrevit: Primò, ut Parochi non naturales illarum partium, ſive Regulares, ſive Sæculares ſint, teneantur omnino habere apud ſe Cappellanum natalibus & origine Indum pro confeſſionibus audiendis, & diebus feſtis hortationibus ad populum lingua vernacula habendis, ne tali auxilio deſtituti, in eâ, qua initiati ſunt, Orthodoxâ fide langueant, & paulatim deficiant, iiſque pro ſuſtentatione & labore, ubi populus ipſe id ſponte non præſtiterit, congruum ſuppeditent ſtipendium. Secundò, præcipit iiſdem Parochis, cæteriſque Eccleſiarum quarumcumque Superioribus, ut nedum Sacerdotes indigenas in eorum Eccleſiis celebrare volentes non arceant, verùm etiam perurbaniter excipiant, quò frequentiùs illuc redeant ad Omnipotenti Deo immolandum, ſentiantque Chriſtianam charitatem omnes æquis officiis amplexari. Tertiò, ut verò fides adhuc in iis Regionibus pubeſcens, litterarum alimento coaleſcat, & pueri reddantur idonei ad res Eccleſiaſticas percipiendas, iiſdem Parochis, & maximè Pagorum & Villarum injungit, ut eos, vel per ſe vel per Capellanos naturales, ſi tales ipſi non ſunt, ultra fidei Chriſtianæ rudimenta grammatices etiam inſtitutionem, cæteraſque artes liberales, quoad fieri poteſt, edoceant. Quartò, decrevit, quoniam, ut auditum eſt, in Proceſſionibus ſolemnibus, etiam SS.mi Corporis Chriſti, ex Gentilium moribus ritus aliqui, ſive actus irrepſerunt, qui, licèt honoris & majoris cultûs gratiâ exhibeantur, majeſtatem nihilominus Chriſtianæ Religionis non minimum dedecent, Sacra Congregatio vetuit, ne in poſterum permittantur, & arceatur omnino quidquid ludicri, aut minus gravis ſpeciem aliquam habuerit, nullo modo autem liceat Eccleſiaſticis, & præcipuè Regularibus prætextu dignitatis, gradûs aut officii umbellam in iis geſtare, ſed quò majori præfulgeant dignitate, eò demiſſiùs Divinæ Majeſtati obſequium præſtare, alioſque Chriſtianos humilitatis exemplo præire nitantur. Datum Romæ die 22. Julii 1658.

Nunc autem Nos ſpiritualibus Chriſtifidelium non ſolùm Goæ & in Inſulis adjacentibus, ſed etiam in univerſis Indiarum Orien-

Orientalium Regnis, Provinciis, & Regionibus degentium neceſſitatibus, proſperiſque in via Domini progreſſibus paſtorali ſollicitudine, atque charitate ſalubriter conſulere cupientes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei Præpoſitorum conſilio, litteras Alexandri Prædeceſſoris, & ſubinde emanata Decreta præinſerta, omniaque & ſingula in eis reſpectivè contenta & expreſſa, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò approbamus, confirmamus & innovamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia ac ſingula ad omnia Indiarum Orientalium Regna, Provincias, & Regiones extendimus, ibique locum habere decernimus, ac per quaſcumque Perſonas, etiam Regulares cujuſvis Ordinis & Inſtituti, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, Goæ, & in Inſulis adjacentibus, ac in univerſis Indiarum Orientalium Regnis, Provinciis, & Regionibus hujuſmodi, nunc, & pro tempore degentes, cujuſcumque ſtatûs, gradûs, conditionis, qualitatis, & præeminentiæ exiſtant, ad unguem inviolabiliter, & exactè obſervari, eâdem auctoritate, harum ſerie itidem perpetuò præcipimus, volumus, & mandamus. Decernentes pariter ita in præmiſſis per quoſcum Judices &c. ac irritum &c. contigerit attentari. Non obſtantibus omnibus & ſingulis illis, quæ memoratus Alexander Prædeceſſor in ſuis litteris præinſertis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem &c. ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub anno Piſcatoris die XIII. Septembis MDCLXIX. Pontificatûs noſtri anno Tertio.

Ex Bull. Rom. ant. tom. 5. pag. 474. col. 2.

Miſſionariis in Regnis Indiarum Orientalium, ac partibus Americæ tam Auſtralis, quàm Septentrionalis mercaturam ſub quocumque prætextu, litteras Urbani VIII. deſuper emanatas confirmando, inhibet; lucra & merces in caſu inobedientiæ ad pios uſus converti jubet; ac Ordinum Superiores, hujuſmodi tranſgreſſores ſubditos non punientes, eidem cum hiſce cenſuræ ſubjicit.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

SOllicitudo Paſtoralis officii, quo Eccleſiæ Catholicæ per univerſum Orbem diffuſæ regimini per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ abundantiam præſidemus, Nos ſtimulat, ut ea, quæ Chriſtianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagationi remoram, vel impedimentum injicere, ac in Virorum in ſortem Domini vocatorum, & præſertim Religioſorum, qui ſemetipſos abnegârunt, & mundana omnia contempſerunt, ut Chriſtum lucrifacerent, ejuſque obſequiis mundo corde, & mente tranquilla unicè intenderent, honeſtatis gloriæ maculam ponere poſſent, ſalubri ſanctione è medio tollere, atque radicitus evellere ſtudeamus.

Dudum ſiquidem fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædeceſſor noſter conſiderans per Sacros Canones, Conciliorum Decreta, & Conſtitutiones Apoſtolicas, omnibus Religioſis, ac etiam aliis Perſonis Eccleſiaſticis, præſertim in Sacris Ordinibus conſtitutis, mercaturam, & negotiationes ſæculares diſtrictè prohiberi, ac valde damnoſum, indecorum, & indecens exiſtere hujuſmodi Perſonas divino cultui mancipatas, ac præcipuè illas, quæ ad prædicandum Sacroſanctum Chriſti Domini Evangelium deſtinatæ ſunt, mercaturæ, & negotiationibus hujuſmodi ſe immiſcere, aut operam dare per quamdam ſuam in ſimili forma Brevis die 22. Februarii 1633. emanatam Conſtitutionem inter alia Religioſis omnibus cujuſcumque Ordinis & Inſtituti, tam non Mendicantium, quàm Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, eorumque ſingulis, tam tunc in Inſulis, Provinciis, Regionibus & Regnis Indiæ Orientalis, ac China, & Japonum exiſtentibus, quàm in futurum ad illa mittendis, omnem, & quamcumque mercaturam, ſeu negotiationem quocumque modo ab eis fieri

fieri contingeret, ſive per ſe, ſive per alios, ſive proprio, ſive Communitatis nomine, directè vel indirectè, aut quovis alio prætextu, cauſa, vel colore, interdixit, & prohibuit ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœnâ, ipſo facto incurrenda, ac privationis vocis activæ & paſſivæ, officiorum, ac graduum, & dignitatum quarumcumque, & inhabilitatis ad ea, ac inſuper amiſſionis mercium, & lucrorum ex eis factorum, quæ omnia à Superioribus Religionum, ex quibus delinquentes exiſterent, reſervanda eſſent ad uſum Miſſionum, quas eædem Religiones habebant, & in futurum habituræ erant, in Indiis prædictis, & non in alios uſus: ac iiſdem Superioribus diſtrictè præcipit ſub iiſdem pœnis, ut in hoc invigilarent, & contra delinquentes ad prædictas pœnas procederent, ſublatâ eiſdem facultate hujuſmodi delinquentibus aliquid ex dictis mercibus, & lucris, quantumvis minimum, remittendi, aut condonandi, & aliàs, prout in dicta Urbani prædeceſſoris Conſtitutione, cujus tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberiùs continetur.

Cum autem, ſicut non ſine graviſſimo animi noſtri dolore, accepimus, multi ex iiſdem Religioſis, & Perſonis Eccleſiaſticis, propriæ profeſſionis, injunctique ſibi graviſſimi Miniſterii immemores, ab ejuſmodi mercatura, & negotiationibus ſæcularibus non abſtineant, ſed ſeſe à debita prædictæ Conſtitutionis Urbani Prædeceſſoris obſervatione ſub variis prætextibus, coloribus, & ſubterfugiis eximere conati fuerint, & ſatagant de præſenti, in deplorandam animarum ſuarum perditionem, pernicioſum quoque exemplum & ſcandalum plurimorum; Nos ſalutaribus Doctoris Gentium præceptis edocti, quod nemo militans Deo implicet ſe negotiis ſæcularibus, ut ei placeat, cui ſe probavit, tam grande, tamque exitioſum ab Eccleſia Dei malum Apoſtolici zeli vigore propellere, ſcandalorumque inde naſcentium occaſiones recidere, ac ſaluti animarum, & Chriſtianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagationi, quantùm Nobis ex alto conceditur ſalubriter conſulere, omnemque lucrorum mundanorum ſpem Perſonis cæleſti militiæ adſcriptis, præſertim ad Infidelium converſionem, & Evangelii prædicationem deſtinatis, & in futurum deſtinandis, quas, ſicut bonos Chriſti Milites laborare, & Miniſterium ſuum honorificare oportet, ut eò ſtudioſiùs, ac impenſiùs, adſpirante ſuperni favoris auxilio, horrea Domini novis ſemper frugibus locupletare ſatagant, omnino adimere decrevimus.

Itaque Sacris Canonibus, ac Decretis, & Conſtitutionibus prædictis inhærentes, illaque & præſertim memoratam Urbani prædeceſſoris Conſtitutionem in iis, quæ præſentibus litteris non adverſantur, approbantes, & innovantes, & circa præmiſſa de novo diſponentes, & ſtatuentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnibus, & ſingulis Perſonis Eccleſiaſticis tam Sæcularibus, quàm Regularibus cujuſcumque ſtatûs, gradûs, conditionis, & qualitatis, ac cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, & earum cuilibet, quæ ad Inſulas, Provincias, & Regna Indiarum Orientalium, & præſertim in Provinciam Societatis Jeſu de Japone nuncupatam, ac in partes Americæ tam Auſtrales, quàm Septentrionales à Sede Apoſtolica, vel Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum, aut ab earum Superioribus ſub nomine Miſſionariorum, aut quovis alio titulo pro tempore miſſæ fuerint, aut in illis partibus quomodolibet morabuntur, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis vocis activæ & paſſivæ, & officiorum, dignitatum, & graduum quorumcumque per eas obtentorum, & inhabilitatis ad illa, & alia quæcumque inpoſterum obtinenda, necnon amiſſionis mercium, & lucrorum omnium ipſo facto incurrendis, ac aliis noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, vel prædictæ Cardinalium Congregationis arbitrio imponendis pœnis, tenore præſentium diſtrictè prohibemus, pariter & interdicimus, ne mercaturis & negotiationibus ſæcularibus hujuſmodi, quovis prætextu, titulo, colore, ingenio, cauſa, occaſione, & forma, etiam ſemel, per ſe, aut mediantibus Miniſtris, ſeu aliis perſonis ſubſidiariis, directè vel indirectè, tam nomine proprio, quàm ſuarum reſpectivè Religionum, ſeu Congregationum, aut Societatum, etiam Jeſu, ſeu aliorum quorumlibet, & aliàs quovis modo, & qualitercumque ſe ingerant, vel immiſceant, ac ex nunc, prout ex tunc, & econtra, poſtquam caſus evenerit, merces, & lucra quæcumque, quæ ex hujuſmodi mercaturis, & negotiationibus provenerint, & provenient, in uſus, & commodum pauperum, Hoſpitalium, Seminariorum Eccleſiaſticorum, ac Operariorum (non tamen Religionum, Congregationum, & Societatum, etiam Jeſu, ſeu Inſtituti eorum, qui in præmiſſis, vel circa ea deliquerint) ſed aliorum non delinquentium, harum ſerie applicamus, qui teneantur conſignare merces, & lucra hujuſmodi locorum Ordinariis, ſeu eorum

Vi-

Vicariis in ſpiritualibus generalibus, aut Officialibus, vel Apoſtolicis Vicariis, ſeu Pro-Vicariis. Hi verò tanquam dictæ Sedis Delegati illa, ut præfatur, & non in alios uſus diſtribuere, & erogare debeant; ſuper quibus eorum conſcientiam diſtrictè oneramus.

Et quia in præmiſſis, & circa ea delinquentes, ut plurimum prætextu neceſſitatis pro eorum Miſſionibus ſe excuſare præſumunt, excuſationes hujuſmodi eis, eorumve cuilibet nullo modo ſuffragari poſſe, vel debere decernimus, & declaramus. Inſuper eiſdemmet cenſuris, & pœnis innodamus, & innodatos fore declaramus Superiores immediatos, ac Provinciales, & Generales prædictorum Ordinum, Congregationum, & Societatum, etiam Jeſu, qui eorum reſpectivè ſubditos in præmiſſis, vel circa ea, etiam pro unica vice quomodolibet delinquentes, ſaltem per amotionem illorum à locis commiſſi per eos delicti non puniverint: à ſententia verò excommunicationis hujuſmodi per Superiores, vel alium, ſeu alios quoſcumque, etiam quavis facultate ſuffultos, nemo ex prædictis delinquentibus abſolvi poſſit, præterquam in mortis articulo conſtitutus, niſi lucris hujuſmodi prius reſtitutis. Decernentes eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod in præmiſſis intereſſe habentes ſeu habere quomodolibet prætendentes, & alii quilibet cujuſcumque ſtatûs, gradûs, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, ſeu aliàs ſpecifica, & individua mentione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ, propter quas ipſæ præſentes emanârint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juſta, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſûs, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quemquam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter, & inconcuſsè obſervari: Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generalem, & Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Cameræ præſidentes Clericos, Theſaurarium Generalem, Commiſſarium, alioſque Officiales, & Miniſtros, necnon S.R.E. prædictæ Camerarium, ſeu Pro-Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, cæteroſque quoslibet quacumque præeminentia, vel poteſtate fungentes, & functuros, in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus quoad ea, quę prȩſentibus adverſantur, prædicti Urbani Prædeceſſoris, ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris pariter noſtri, de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, ita ut vigore præſentium etiam ultra duas, pluresve dietas quilibet in judicium trahi poſſit, & piæ mem. Pii IV. & Pauli V. aliorumque Romanorum Pontificum, etiam prædeceſſorum noſtrorum, ſuper ſpoliis Cameræ prædictæ applicandis, ac ejuſdem Pii IV. Prædeceſſoris de gratiis, qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus in ipſa Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, ita ut præſentes litteras ibidem præſentari, regiſtrari, & inſinuari nunquam neceſſe ſit: necnon, quatenus opus ſit, de jure quæſito non tollendo, aliiſque noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, cæteriſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac dictæ Cameræ, & Provinciarum, Regnorumque, Regionum, Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, Societatum, etiam Jeſu, Domorum, & Collegiorum quorumcumque, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, facultatibus, licentiis, & litteris Apoſtolicis quibuſvis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Jeſu, eorumque Superioribus, & perſonis, etiam particularibus, & aliis quibuſcumque, etiam ſpeciali nota dignis, & de neceſſitate juris vel facti omnino exprimendis, etiam cum facultate eligen-

di poſteriorem datam, quam nemini adverſus eaſdem præſentes litteras ullo modo ſuffragari unquam poſſe ſtatuimus, & decernimus, ac ſub aliis quibuſcumque verborum tenoribus & formis, & cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum eſſe cenſeri, illaque nemini adverſus præſentes litteras ſuffragari volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Cæterum volumus, & expreſsè mandamus, ut eædem præſentes litteræ, ſeu earum exempla, etiam impreſſa, notificentur, & intimentur omnibus, & ſingulis Ordinum, Congregationum, Inſtitutionum, & Societatum, etiam Jeſu, hujuſmodi Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, ad hoc, ut eorum, & prædictorum Religioſorum eis reſpectivè ſubditorum nominibus illas accepient, & earum exempla tranſmittant ad illos cum arctiſſimis præceptis eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, plenariè & integrè, ac verè, realiter & cum effectu exequendi, & obſervandi: ac inſuper quibuslibet locorum Ordinariis, eorumque Officialibus, ſeu Vicariis in ſpiritualibus Generalibus, ac Apoſtolicis, & Capitularibus Vicariis amplam, & liberam concedimus, & impertimur facultatem præſentes litteras in locis eorum cujuslibet reſpectivè juriſdictionis publicandi, ad hoc ut illarum ignorantia allegari nequeat, & allegata minime ſuffragari debeat. Et quia difficile foret præſentes litteras originales ubique oſtendi & publicari, volumus pariter, & decernimus illarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus in judicio & extra ubique locorum fidem haberi, quæ haberetur ipſis præſentibus litteris, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Junii MDCLXIX. Pontificatûs noſtri Anno Secundo.

Ex Bull. Rom. edit. ant. &c.

Facultatem mittendi Religioſos ad partes Indiarum per alias quàm Luſitaniæ vias confirmat, eam ad Vicarios Apoſtolicos, & Sacerdotes ſæculares extendit & horum ad Chinam &c. acceſsum impediri vetat.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

Injuncti Nobis cœlitus Paſtoralis officii ratio poſtulat, ut ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris pro temporum conditione providè conſtituta fuerunt, ſi mutatis rerum circumſtantiis fini per eos piè intento impedimentum adferri cognoſcimus, immutare ſtudeamus, ſicut ad Catholicæ fidei propagationem, & animarum ſalutem expedire in Domino arbitramur. Dudum ſiquidem fel. record. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter, per quaſdam ſuas litteras inter alia indulſerat omnibus & ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, ſeu Prioribus Generalibus, tunc, & pro tempore exiſtentibus, ut, cum neceſſitas poſtulâſſet, quoslibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis Religioſos, quos ad officia & miniſteria prædicandi Evangelium, vel doctrinam Chriſtianam docendi, & Sacramenta adminiſtrandi, aliaque munera Eccleſiaſtica obeundi idoneos, & utiles fore in Domino judicarent, per Luſitaniam dumtaxat, & inde navigatione ſuſcepta in Indias, & Civitatem Goam, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes tranſmittere, & tam ipſi ſic tranſmittendi, quàm alii ſupradictorum Ordinum Religioſi, in eiſdem Indiarum partibus exiſtentes, & ad hoc munus obeundum à ſuis Magiſtris, Miniſtris, vel Prioribus Generalibus, ſeu aliis Superioribus electi & approbati tam ad Japonicas, quàm ad alias Provincias, & adjacentes etiam Chinæ, & finitimorum Regnorum, & Terræ firmæ Indiæ Orientalis Inſulas, Regiones & Provincias accedere poſſent. Et fel. mem. Paulus Papa V. etiam prædeceſſor noſter, accepto, quod experientiâ compertum eſſet,

eſſet, prohibitionem accedendi ad Indias, & Civitatem Goam, aliàs quàm per Luſitaniam, eum, qui ſperabatur, fructum minimè protuliſſe, nec Catholicæ Fidei propagationis negotio utilem fuiſſe: Et propterea, ut tantum opus Dei, ſublato omni impedimento liberè peragi poſſet, providere volens, itidem per quaſdam ſuas litteras omnibus & ſingulis Ordinibus Mendicantium Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus Generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus, tunc, & pro tempore exiſtentibus, ut, cum neceſſitas poſtularet, quoſlibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis Religioſos, quos nimirum ad prædicta officia, & munia idoneos, & utiles fore in Domino judicâſſent, ad Superiores Ordinum, in illis partibus exiſtentes, etiam per aliam viam, quàm per Luſitaniam, in Japonicas, & alias illis adjacentes Provincias, & finitimas Inſulas, Provincias, & Regiones prædictas, ſervata in reliquis dictarum litterarum Clementis Prædeceſſoris forma, in omnibus & per omnia, & non aliter, tranſmittere liberè, & licitè valerent, pariter indulſerat. Piæ memoriæ Urbanus Papa VIII. ſimiliter Prædeceſſor noſter conſiderans, experientia plurimorum annorum compertum fuiſſe ordinationes in præfatis litteris contentas non ſufficere, eaſque aliqua proviſione indigere, ut in ipſis Inſulis, & Regionibus feliciùs, ac faciliùs Sacroſanctum Chriſti Domini Evangelium prædicari, & propagari poſſet, poſt habitam cum tunc exiſtentibus S. R. E. Cardinalibus negotio Propagandæ Fidei, per univerſum Mundum præpoſitis maturam deliberationem, pręfati Pauli Prædeceſſoris litteris inhærens, omnibus, & ſingulis Religionum cujuſcumque Ordinis, aut Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus Generalibus, aut quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus tunc, & pro tempore exiſtentibus auctoritate Apoſtolica conceſſit, & indulſit, ut, cum eis expedire viſum foret, quoslibet ſuarum Religionum, Ordinum & Inſtitutum Religioſos, quos ætate, vita, moribus, & ſcientia idoneos eſſe ad Miſſiones judicâſſent, ad præfatas Inſulas, Provincias, Regiones, & Regna Indiæ Orientalis, etiam per alias vias, quàm per Luſitaniam, liberè & licitè mittere poſſent, & valerent, ſervata tamen in reliquis prædictarum litterarum Clementis Prędeceſſoris formâ in omnibus, & per omnia: necnon quoſcumque Eccleſiaſticos, & Religioſos cujuſcumque Ordinis & Inſtituti, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, & Sæculares, Religioſorum, ut præfertur, mittendorum ad Inſulas, Provincias, Regiones, & Regna antedicta acceſſum hujuſmodi impedientes excommunicationis latæ ſententiæ vinculo innodavit, ac pleraque alia conſtituit, prout in ipſius Urbani Prædeceſſoris litteris deſuper in ſimili forma Brevis die 20. Febr. 1633. editis, quarum tenores ac præfatorum Clementis, & Pauli Prædeceſſorum litterarum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis haberi volumus, uberiùs continetur.

Cum autem, ſicut Ven. Fr: Epiſcopi, & Vicarii Apoſtolica auctoritate deputati in partibus Orientis commorantes Nobis nuper exponi fecerunt, non minus ipſis, ac Presbyteris ſæcularibus, & laicis ad eaſdem partes miſſis, & mittendis, quam Religioſis ſupradictis difficile, ac Catholicæ Fidei propagationi inutile ſit iter & navigationem ad Indias Orientales, & partes Sinarum per Luſitaniam ſuſcipere, eiſque aliæ viæ longè faciliores, ac expeditiores pateant, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur ſpecialem ipſis Epiſcopis, & Vicariis Apoſtolicis gratiam facere volentes, & eorũ ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pęnis à jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de præfatæ Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium negotiationi Propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio, præfatas Urbani Prædeceſſoris litteras auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, approbamus, & innovamus, ipſaſque litteras ad eoſdem Epiſcopos, & Vicarios Apoſtolicos, necnon Sacerdotes ſæculares, & laicos tam miſſos, quàm in poſterum mittendos in Chinam, Concincinam, Tunchinum, Siam, & alia loca, Inſulas, Provincias, Reges, & Regna Indiarum, & aliarum partium Orientis, ita ut ipſi & eorum quilibet illuc per alias quaſcumque vias ſibi bene viſas, quàm per Luſitaniam proficiſci liberè pariter, & licitè poſſint, ac valeant, nec per Luſitaniam hujuſmodi tranſire, aut navigationem inde ſuſcipere ullo modo teneantur, ſervata tamen cæteroquin prædictarum Clementis Prædeceſſoris litterarum forma, auctoritate, & tenore præfatis extendimus, & ampliamus: ac quoſcumque Eccleſiaſticos, & Religioſos cujuſcumque Ordinis, & Inſtituti tam non Mendicantium, quàm Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, & ſæ-

& ſæculares Epiſcoporum, & Vicariorum Apoſtolicorum, necnon Sacerdotum ſæcularium, & laicorum tam miſſorum, quàm in poſterum mittendorum, ut præfertur, ad Chinam, Concincinam, Tunchinum, Siam & alia loca & Inſulas, Provincias, Regiones, & Regna Indiarum, & aliarum partium Orientis hujuſmodi acceſſum quomodolibet impedientes excommunicationis latæ ſententiæ vinculo pariformiter innodamus; Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter & inconcuſsè obſervari: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios & Delegatos, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & alios quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes propterea univerſis & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac cæteris Eccleſiarum & locorum, etiam Regularium Prælatis per univerſum Orbem conſtitutis, ut præſentes litteras in ſuis quiſque Provinciis, Civitatibus, Diœceſibus, Capitibus, & Juriſdictionibus, ab omnibus inviolabiliter obſervari, & quoties à præfatis Epiſcopis, & Vicariis Apoſtolicis, necnon Sacerdotibus ſæcularibus, & laicis tam miſſis, quàm mittendis, ut præfertur, ſeu eorum aliqui fuerint requiſiti, ſolemniter publicari curent, & faciant. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus & ſingulis, illis, quæ memoratus Urbanus Prædeceſſor in ſuis præfatis litteris voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIII. Decembris MDCLXXIII. Pontificatûs noſtri Anno Quarto.

Exemplar impreſ. in Arch. Gen. Ord.

Libros de Miſſionibus, vel de rebus Miſſionum agentes vel per ſe, vel per alium ſine ſcripta, & in libro apponenda Sacræ Congregationis de Propaganda Fide licentia, ſub cenſuris aliiſque pœnis prohibet.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

CReditæ Nobis cœlitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio poſtulat, ut, ſi quos in Eccleſia Dei abuſus pullulare, ac invaleſcere noſcamus, eos opportunè ſanctionis ſarculo recidere, atque è medio tollere ſtudeamus. Cum itaque (ſicut accepimus) licèt alias Congregatio Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium juſtis de cauſis vetuiſſet, ne quis ſine ipſius licentia typis evulgâſſet libros & ſcripta, in quibus aliquo pacto de Miſſionibus ageretur, nihilominus multi, vel ignari, quid eadem Congregatio decreverit, vel temerè Decretum ejus tranſgredientes ſcripta edunt, & libros ſæpè falſa & inepta continentes, non ſine piorum & Doctorum hominum offenſione: Nos his, aliiſque gravibus cauſis adducti, de memoratorum Cardinalium conſilio, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium prohibemus, ne quis cujuſcumque ſtatûs, gradûs & conditionis, etiam Regularis, cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, etiam Jeſu, licet is eſſet, de quo ſpecifica & individua mentio facienda foret, ſine licentia in ſcriptis Congregationis eorumdem Cardinalium, quam in operis initio imprimere teneantur, libros & ſcripta, in quibus de Miſſionibus, vel de rebus ad Miſſiones pertinentibus agitur, per ſe, vel per alium edat, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, à qua nemo, à quoquam, præterquam à Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutus, abſolvi poſſit, ac privationis officii, & vocis activæ, & paſſivæ, necnon operum ſuppreſſionis, pœnis ipſo facto incurrendis. Hoc autem denuntiari volumus omnibus & ſingulis Superioribus Generalibus cujuſcumque Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, etiam Jeſu, qui ſub iiſdem pœnis & ipſi præſentes litteras ſervent, & à ſubditis ſuis curent omnino ſervari; ac præcipimus ſub pœna privationis vocis activæ & paſſivæ, ut quolibet anno teneantur Superiores præfati eaſdem præſentes litteras, ſive earum tenorem in Capitulis legere, ſeu legi curare, ne aliquis ſub prætextu ignorantiæ ſe excuſare poſſit. Decer-

nen.

nentes ipſas præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, necnon ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium, ſeu habere prætendentium conſensûs, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac individuam expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci ullo modo poſſe; Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fongentes, & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari & definiri debere: ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque & Synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis præfatis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Jeſu, illorumque Superioribus, & perſonis, aliiſve quibuslibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & efficaciſſimis, ac inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere vel in ſpecie, ſeu aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac etiam pluries, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem ut earumdem præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VI. Aprilis MDCLXXIII. Pontificatûs noſtri Anno Tertio.

Bull. Rom. tom. 7. pag. 212.

Tum ab Epiſcopis Indiarum, aliarumque partium Orientalium, tum à Miſsionariis Regularibus Conſtitutiones ac Decreta, à Sacra Congregatione de Propaganda Fide emanata, inconcuſsè ſervari mandat.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Quoniam ea, quæ ex ſolita hujus Sanctæ Sedis rectitudine, atque æquitate providè ſapienterque emanârunt, & in dies, prout juſtitiæ ratio exigit, & propagandæ ſolidandæque Fidei Catholicæ ſuadet utilitas, piè prudenterque emanant, ab omnibus Chriſtifidelibus, & præſertim à Catholicis Antiſtitibus, in partem ſollicitudinis Apoſtolicæ vocatis, ac ab illis, qui votorum Religioſorum nexu Dei Eccleſiæque obſequiis arctiùs devincti ſunt, inviolabiliter obſervari oportet: Nos, quibus, licèt immeritis, & tantæ oneri imparibus, Eccleſiæ ſuæ Sanctæ curam commiſit Altiſſimus, debitæ Apoſtolicorum Decretorum obſervationi, quantùm Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum ſuper ritus Sinarum deputatæ conſilio, Venerabiles Fratres, Epiſcopos Indiarum, aliarumque partium Orientalium, harum ſerie paternè monemus, eiſque, ac etiam Regularium Superioribus, & eiſdemmet Regularibus, etiam Societatis Jeſu, auctoritate Apoſtolica in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipimus, & mandamus, ut omnes Conſtitutiones Apoſtolicas, & Decreta Congregationis eorumdem Cardinalium ſub pœnis arbitrio ejuſdem Congregationis

tionis imponendis quoad omnes, & quoad Regulares, etiam Societatis Jeſu, eorumque Superiores præfatos, etiam privationis vocis activæ, & paſſivæ ipſo facto incurrendæ, ſtrictè ac inconcuſsè, & inviolabiliter obſervari. Decernentes præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri & obtinere; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, alioſque quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus; necnon, quatenus opus ſit, dictæ Societatis Jeſu, aliarumque Congregationum & Ordinum quorumcumque, & aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum qaomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitotæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romę apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VII. Junii MDCLXXIV. Pontificatûs noſtri Anno Quinto.

Ex Bull. prędicto.

Epiſcoporum, Vicariorum Apoſtolicorum, eorumque Operariorum in partibus Orientis commorantium jurisdictionem ſeu illius exercitium in Provinciis ipſis aſsignatis impedientes cenſuris innodat.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Cum dudum fel. recòrd. Urbanus Papa VIII. Prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis litteras die 22. Februarii 1633. emanatas, quarum initium eſt: *Ex debito*, in quibus ſuper Miſſionibus Religioſorum ad Iaponiam, & alia Regna Indiarum Orientalium multa ſalubriter conſtituit, quoſcumque Eccleſiaſticos & Religioſos cujuſcumque Ordinis, & Inſtituti tam non Mendicantium, quàm Mendicantiam, etiam Societatis Ieſu, & ſæculares, Religioſorum mittendorum ad Inſulas, Provincias, Regiones & Regna earumdem Indiarum acceſſum impedientes excommunicationis latæ ſententiæ vinculo innodavit, & alias, prout in eiſdem litteris, quarum tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, plenius continetur, &, ſicut pro parte Venerabilium Fratrum Epiſcoporum, & Vicariorum Apoſtolicorum in partibus Orientis commorantium, Nobis nuper expoſitum fuit, nonnulli propriæ ſalutis immemores, ipſorum Epiſcoporum, & Vicariorum Apoſtolicorum juriſdictionem, ſeu illius exercitium impedire audeant, ſeu præſumant, Nos ejuſmodi temeritatem opportuna Sanctione cohibere, dictoſque Epiſcopos, & Vicarios Apoſtolicos ſpeciali favore proſequi, ac in piis ſalubribuſque eorum ſtudiis ad Dei gloriam, & Chriſtianæ Religionis Catholicæ Fidei incrementum paterno affectu confovere cupientes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum ſuper rebus Sinarum deputatæ conſilio, præfatas Urbani

ni Prædeceſſoris litteras, etiam contra impedientes exercitium juriſdictionis dictorum Vicariorum Apoſtolicorum, eorumque operariorum in Provinciis ſibi à Sancta Sede aſſignatis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus & ampliamus. Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuosque plenarios, & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter & inconcuſsè obſervari; Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, alioſve quoslibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus & ſingulis illis, quæ memoratus Urbanus Prædeceſſor in ſuis ſupradictis litteris voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent oſtenſæ, vel exhibitæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VIII. Junii MDCLXXIV. Pontificatûs noſtri Anno Quinto.

Exemp.imp.in Arch.Gen.Ord. Arm. *Miſſiones.*

Conſtitutionem Clementis XI. incipientem = *Ex illa die* = in cauſa Rituum ſeu Coeremoniarum Sinenſium editam confirmat; nonnullas eorumdem Rituum ac Coeremoniarum permiſſiones damnat, ac novam formulam juramenti à Miſſionariis præſtandi præſcribit.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ex quo ſingulari Dei providentiâ factum eſt, ut Orientalium, & Occidentalium Indiarum Regiones Europæ innoteſcerent, Apoſtolica Sancta Sedes, quæ ab ipſis Eccleſiæ incunabilis Evangelicæ veritatis lumen ubique diffundere, & illud ab omni erroris umbra ſervare maximo ſtudio curavit, in his quoque noviſſimis temporibus Evangelicos Operarios in antedictas Regiones ſedulò miſit; ut Idololatriâ ibi latè dominante funditus eradicatâ Chriſtianæ Fidei ſemen opportunè ſpargerent, atque horrentes illos & incultos campos in fertiles florenteſque vineas, uberrimos æternæ vitæ fructus daturas commutarent. Ex Regionibus autem illis, quas Sancta Sedes præ cæteris ante oculos habuit, fuit profecto ampliſſimum Sinarum Imperium, in quo quidem negari non poteſt, quin Chriſtiana Fides progreſſus ingentes fecerit, longè etiam majores factura, niſi coorta inter Operarios à Sancta Sede illuc miſſos diſſidia curſum intercidiſſent.

Occaſionem diſſidiis ejuſmodi dederunt Coeremoniæ quædam, & Ritus, quibus Sinenſes ad Confucium Philoſophum, & Majores ſuos honoribus proſequendos uti conſueverunt: cum nonnulli ex Miſſionariis contenderent, eas eſſe Coeremonias, & Ritus merè civiles, adeoque concedendos iis, qui relicto Idolorum cultu Chriſtianam Religionem amplectebantur; contra verò alii eos, utpote ſuperſtitionem olentes, ſine gravi Religionis injuria permitti nullo modo poſſe aſſererent. Quæ ſanè controverſia multis annis Apoſtolicæ Sedis curam & ſollicitudinem ad ſe traxit; cum id maximè caveat, ne zizania in agro Dominico radices agant, aut, ſi fortè egerint, eæ, quàm cito fieri poteſt, evellantur.

Primò itaque ad Sanctæ Sedis Tribunal Cauſam hanc detulerunt ii, qui Cęremonias illas, & Ritus Sinicos ſuperſtitione imbutos ſuſpicabantur. Super illis dubia nonnulla propoſita fuerunt Congregationi de Propaganda Fide, quæ anno 1645. comprobavit reſponſa ac deciſiones Theologorum, qui Cęremonias & Ritus eoſdem ſuperſtitione revera infectos judicârunt. Proinde Innocentius Papa X. ad præfatæ Congregationis preces, omnibus & ſingulis Miſſionariis ſub pęna excommunicationis latæ ſententiæ, ſibi, ac Sanctæ Sedi reſervatæ, mandavit, ut reſponſa ac deciſiones prædictas omnino obſervarent, eaſque ad praxim deducerent, donec ſibi & Apoſtolicæ Sedi aliter viſum non eſſet.

Verùm paulò poſt ab aliis ejuſdem Miſſionis Operariis alia dubia de iiſdem Ritibus & Cęremoniis ipſimet Congregationi de Propaganda Fide fuerunt exhibita, ex quibus Cęremoniæ ipſæ, Rituſque nullam in ſe ſuperſtitionem habere videbantur. Negotium itaque hujuſmodi ab Alexandro Papa VII. Sa-

Sacræ Inquiſitionis Congregationi commiſſum fuit: quæ, prout variâ diversâque ratione fuerat ſibi de eiſdem Cęremoniis expoſitum, alias quidem tamquam merè civiles & pol iticas eſſe permittendas, alias verò minimè tolerari poſſe judicavit: idemque Alexander Pontifex anno 1656. hanc ſententiam probavit, & confirmavit.

Sed ecce tertiò ad Sanctam Sedem hæc eadem controverſia. Cum plura dubia Sacræ Inquiſitionis Congregationi propoſita fuiſſent, illud quoque ab ea quæſitum fuit, utrum adhuc vigeret Innocentii Papæ X. præceptum, quo ſub pęna excommunicationis latæ ſententiæ mandabat obſervantiam reſponſionum, ar deciſionum, quæ à Congregatione de Propaganda anno 1645. ut ſupra dictum eſt, emanaverant. Præterea, an, ſtantibus recens expoſitis dubiis, earum praxis retinenda foret: cum præſertim obſtare videretur decretum Sac. Inquiſitionis, quod ab ea emanavit anno 1656. ſuper quæſitis nonnullis diversâ ratione, aliiſque circumſtantiis propoſitis ab Operariis Apoſtolicis in Sinarum Regno commorantibus. Reſpondit ad hæc Sac. Inquiſitionis Congregatio anno 1669. præfatum Congregationis de Propaganda Fide Decretum adhuc vigere habitâ ratione rerum, quæ fuerunt in dubiis expoſitæ; neque illud fuiſſe circumſcriptum à Decreto Sacræ Inquiſitionis, quod anno 1656. emanavit; imo eſſe omnino obſervandum juxta quæſita, circumſtantias, & omnia ea, quæ in antedictis dubiis continentur. Declaravit pariter eodem modo eſſe obſervandum prædictum Sacræ Congregationis Decretum anni 1656. juxta quæſita, circumſtantias, & reliqua in ipſis expreſſa. Hoc autem Decretum Clemens Papa IX. comprobavit.

Cum autem omnia præfata Decreta pro varia rerum expoſitarum ratione fuerint facta, ac promulgata, tantum abſuit, ut Rituum Sinenſium controverſia finem obtineret, ut magis illa vires, & incrementum acquireret. Nam ſciſſis Evangelicis Operariis in partes, adducta res fuit in acriorem animorum, ac ſententiarum contentionem. Atque hinc, non ſine gravi ſcandalo, magnoque Fidei damno, conſecuta eſt prædicatio non uniformis, & non eadem ubique Chriſtianorum illorum diſciplina & inſtitutio. De his autem abſurdis certior factus Innocentius Papa XII. Prædeceſſor noſter, id muneris ſui omnino eſſe putavit, ut perniciofis adeo diſſidiis finis daretur; proinde exactam maximèque accuratam totius hujus controverſiæ diſcuſſionem Sacræ Inquiſitionis Congregationi commiſit. Cumque nihil intentatum reliquiſſet, quo ſinceram facti notitiam obtineret, firmata quoque fuerunt de illius mandato ſumma cum diligentia quæſita, quæ per eamdem Sacram Congregationem reſolverentur.

Quæſitorum illorum examen Innocentii Papæ XII. mors intercepit. Clemens autem XI., qui ſucceſſit, Prædeceſſoris ſui zelo plenus, coram ſe quæſitorum eor umdem examen fieri voluit. Quamobrem poſt diuturnam, maturam, & accuratiſſimam rei diſcuſſionem, poſt auditas ex utraque parte rationes, quibus liberè producendis unicuique locus ampliſſimus datus fuit, idem Clemens Papa XI. anno 1704. confirmavit, & Apoſtolicâ auctoritate comprobavit præmemoratæ Sacræ Congregationis reſponſiones ad omnia & ſingula quæſita propoſita, quibus Ritus Sinenſes, utpote ſuperſtitione imbuti, prohibebantur; mandavitque præfatas reſponſiones ad Carolum Thomam de Tournon, Antiochiæ Patriarcham, Commiſſarium, & in Sinarum Regno Viſitatorem Apoſtolicum tranſmitti; ut nimirum exactam earumdem obſervantiam omnibus & ſingulis Miſſionariis, pęnis quoque Canonicis in refractarios indictis, præciperet.

Promulgavit quidem Patriarcha Antiochenus deciſionem Apoſtolicam, addito Decreto, quæ ab univerſis ejus obſervantiam exigebat. Cum autem illam tentâſſent eludere, variiſque inanibus rationibus effugere ii, qui Sinenſes Ritus tamquam politicos, ac merè civiles propugnaverunt, prædictus Pontifex Clemens XI. Decreto, quod per Sacræ Inquiſitionis Congregationem emanavit, anno 1710. præcepit omnimodam, & inviolabilem earumdem reſponſionum abs ſe Apoſtolica authoritate confirmatarum obſervantiam, & alia, quę Decreto ipſo continentur, quod eſt tenoris ſequentis:

DECRETUM

Super omnimoda, ac inviolabili obſervatione Reſponſorum, aliàs in Cauſa Rituum, ſeu Ceremoniarum Sinenſium à Sacra Congregatione datorum, & à Sanctiſſimo approbatorum cum aliis Ordinationibus.

Feriâ v. die xxv. Sept. MDCCX.

In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Quirinali coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. Clemente Divinâ Providentia Papa XI., ac Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Idem-

Idem Sanctiſſimus Dominus Noſter in Cauſa Rituum, ſeu Cæremoniarum Sinenſium, auditis tam in Congregationibus anno præterito non ſemel, quàm in aliis, menſe & anno præſentibus pluries coram Sanctitate Sua habitis, præfatorum Eminentiſſimorum & Reverendiſſimorum DD. Cardinalium, qui rem maturè, ac diligentiſſimè diſcuſſerunt, ſententiis, decrevit, & declaravit, reſponſa alias in Cauſa hujuſmodi ab eadem Congregatione data, & à Sanctitate Sua die 20. Novembris 1704. confirmata & approbata, necnon Mandatum, ſeu Decretum ab Eminentiſſimo & Reverendiſſimo Domino D. Cardinali de Tournon, tunc Patriarcha Antiocheno, Commiſſario, & Viſitatore Apoſtolico Generali de Imperio Sinarum die 25. Jan. 1707. hac de re editum, ab omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat, inconcuſsè, & inviolabiliter, ſub cenſuris & pœnis in Mandato, ſeu Decreto hujuſmodi expreſſis, obſervanda eſſe, quovis contrafaciendi quæſito colore, ſeu prætextu penitus ſublato, ac potiſſimum non obſtante quacumque appellatione à quibuſvis Perſonis ſive Sæcularibus, ſive Regularibus, etiam ſpecificâ & individuâ mentione, & expreſſione dignis, ac quivis Eccleſiaſticâ dignitate fulgentibus, ad Sedem Apoſtolicam interpoſitâ, quam propterea Sanctitas Sua rejiciendam eſſe decrevit, ac re ipſa rejecit. Porro cum idem D. Cardinalis de Tournon in ſuo Mandato, ſeu Decreto ſupradicto Apoſtolicæ deciſioni die 20. Novembris 1704. latæ ſe expreſsè inhærere profeſſus fuerit, Sanctitas Sua ulterius declaravit, ipſum Mandatum, ſeu Decretum unà cum cenſuris in eo contentis ad normam eorumdem reſponſorum accipiendum eſſe, ita ut nihil per illud reſponſis præfatis additum, ſeu detractum fuiſſe cenſendum ſit, ac omnia, quæ in eis inſunt, etiam in Mandato, ſeu Decreto prædicto ineſſe intelligantur. Cæterùm Sanctitas Sua, tametſi non ſine ingenti animi ſui mœrore acceperit, quod humani generis hoſtis multiplicia in dies zizania in latiſſimis illis Regionibus ſuperſeminare non ceſſat, non tamen propterea in eis Catholicæ Religionis propagandæ ſaluberrimum ac ſanctiſſimum opus ullatenus deſerere volens, ſed illud majori, qua poteſt, animi contentione, ac ſtudio, iiſque potiſſimùm diſſidiis, quibus inibi Chriſtianæ Fidei ſeges veluti ſpinis ſuffocatur, prorſus ſubmotis, ardentiùs ſemper, & enixius promovere cupiens, congruam ſuper præmiſſis, aliiſque ad ea pertinentibus Inſtructionem confici, illamque dicto D. Cardinali de Tournon, quatenus adhuc in illis partibus commoretur, ſin minus, illi, qui ejus loco deputatus fuerit, necnon Epiſcopis, & Vicariis Apoſtolicis earumdem partium tranſmitti mandavit, quæ non minus debitæ Apoſtolicorum Decretorum executioni, quàm Miſſionariorum concordiæ, Evangelicæ veritatis prædicationi, atque animarum ſaluti opportunè conſulatur. Demum, ut nimiæ illi de his rebus ſcribendi licentiæ, quæ non ſine Fidelium ſcandalo inter Partes diuturnâ contentione exaſperatas invaluit, modus imponatur, Sanctitas Sua diſtrictè præcepit omnibus & ſingulis cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti & Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ, Regularibus, aliiſque quibuſcumque ſæcularibus perſonis tam Eccleſiaſticis, quàm Laicis, cujuſcumque tandem ſtatûs, gradûs, conditionis, & dignitatis exiſtant, ut in poſterum non audeant ſub quovis quæſito colore, vel prætextu imprimere, vel quoquo modo in lucem edere Libros, Libellos, Relationes, Theſes, Folia, ſeu Scripta quæcumque, in quibus ex profeſſo, vel incidenter de Ritibus Sinicis hujuſmodi, vel de controverſiis deſuper, ſeu illorum occaſione exortis quomodolibet tractetur, ſine expreſſa & ſpeciali licentia à Sanctitate Sua, ſeu pro tempore exiſtente Romano Pontifice in Congregatione ſupradictæ Sanctæ & Univerſalis Inquiſitionis obtinenda. Ut autem ejuſmodi prohibitio inviolabiliter obſervetur, eadem Sanctitas Sua voluit, & declaravit, contravenientes quoſcumque excommunicationis latæ ſententiæ; Regulares verò etiam privationis vocis activæ & paſſivæ pœnas ipſo facto abſque alia declaratione incurrere, & nihilominus aliis etiam pœnis Sanctitatis Suæ, & Succeſſorum ſuorum Romanorum Pontificum arbitrio infligendis ſubjacere. Libros porro, Libellos, Relationes, Theſes, Folia, ac Scripta quæcumque, quæ in futurum contra præſentis prohibitionis tenorem edi contigerit (citra ullam aliorum hactenus editorum approbationem, ſuper quibus opportunè providebitur) pro expreſsè prohibitis haberi voluit, abſque alia declaratione, ſub pœnis & cenſuris in Regulis Indicis Librorum prohibitorum contentis. Impreſſores verò, præter Scriptorum ſic impreſſorum amiſſionem, pecuniariis, aliiſque corporalibus pœnis, juxta criminis gravitatem, teneri mandavit. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Joſeph Bartolus S. Romanæ & Univerſalis Inquiſitionis Notarius.

At verò nec Decretum hujuſmodi ad difficiles animos ſubjiciendos valuit. Itaque Clemens idem Papa XI. quò illos tandem aliquando frænaret, Conſtitutionem anno 1715. evulgavit, qua ſolemniter iterum confirmavit antedictas Sacræ Inquiſitionis reſponſiones, eaſque exactè & ad amuſſim obſervari mandavit, præcluſis omnibus iis effugiis

giis, quibus perfectam earum obſervantiam contumaces homines aliquo pacto evadere potuiſſent, & eſt tenoris, qui ſequitur:

CLEMENTIS PAPÆ XI.

Præceptum ſuper omnimoda, abſoluta, integra, & inviolabili obſervatione eorum, quæ aliàs à Sanctitate Sua in Cauſa Rituum, ſeu Cęremoniarum Sinenſium decreta fuerunt: cum rejectione quarumcumque rationum, ſeu excuſationum ad ejuſmodi Decretorum executionem declinandam allatarum, ac præſcriptione Formulæ Juramenti per Miſſionarios illarum partium præſentes & futuros hac in re præſtandi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EX illa die, qua, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, Catholicæ Eccleſiæ gubernacula, hoc eſt, munus ſuâ amplitudine graviſſimum, ac temporum iniquitate moleſtiſſimum, Deo ſic diſponente, ſuſcepimus, nihil Nobis manum clavo admoventibus antiquius fuit, quàm acerrimas contentiones jampridem in Imperio Sinarum inter Apoſtolicos illarum partium Miſſionarios exortas, ſemperque in dies magis invaleſcentes tam circa quaſdam voces Sinicas ad ſanctum & ineffabile Dei nomen exprimendum inibi uſurpatas, quàm circa nonnullos earum gentium Ritus, veluti ſuperſtitioſos à quibuſdam ex Miſſionariis prædictis reprobatos; ab aliis verò, utpote eos civiles tantùm aſſerentibus, permiſſos, Apoſtolici Judicii cenſurâ opportunè dirimere, ut, ſublatis diſſidiis, Chriſtianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagationem turbantibus, omnes tandem id ipſum dicerent, in eodem ſenſu, & in eadem ſententia, unoque ore glorificaretur Deus ab iis, qui ſanctificati ſunt in Chriſto Jeſu.

Hoc conſilio reſponſa illa, quæ ad varias quæſtiones ſuper ejuſmodi rebus excitatas, prævio diuturno examine, dudum, videlicet tempore ſel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædeceſſoris noſtri inchoato, ac deinde juſſu noſtra per plures annos continuato, auditiſque utriuſque partis rationibus, necnon complurium Theologorum, & Qualificatorum ſententiis à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium in tota Republica Chriſtiana Generalium Inquiſitorum adverſùs hæreticam pravitatem auctoritate Apoſtolicâ deputatorum, data fuerunt, Nos die 20. Novembris 1704. eâdem auctoritate confirmavimus, & approbavimus.

Ea autem, quæ in reſponſis hujuſmodi decreta fuerunt, ſunt quæ ſequuntur: Cum Deus Optimus Maximus congruè apud Sinas vocabulis Europęis exprimi nequeat, ad eumdem verum Deum ſignificandum, vocabulum *Thien Chù*, hoc eſt, Cęli Dominus, quod à Sinenſibus Miſſionariis, & Fidelibus longo ac probato uſu receptum eſſe dignoſcitur, admittendum eſſe: nomina verò *Thien* Cęlum, & *Xang Tì* Supremus Imperator, penitus rejicienda.

Idcirco Tabellas cum inſcriptione Sinica *King Tien*, Cœlum colito, in Eccleſia Chriſtianorum appendi, ſeu jam appenſas in poſterum inibi retineri permittendum non eſſe.

Ad hęc nullatenus, nullaque de cauſa permittendum eſſe Chriſtifidelibus, quod pręſint, miniſtrent, aut interſint ſolemnibus Sacrificiis, ſeu Oblationibus, quę à Sinenſibus in utroque ęquinoctio cujuſcumque anni Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri ſolent, tamquam ſuperſtitione imbutis. Similiter nec eſſe permittendum, quod in Ædibus Confucii, quæ Sinico nomine *Miao* appellantur, iidem Chriſtifideles exerceant, ac peragant Cęremonias, Ritus, & Oblationes, quæ in honorem ejuſdem Confucii fiunt tum ſingulis menſibus in Novilunio & Plenilunio à Mandarinis, ſeu primariis Magiſtratibus, aliiſque Officialibus, & Litteratis; tum ab eiſdem Mandarinis, ſeu Gubernatoribus, ac Magiſtratibus, antequam dignitatem adeant, ſaltem poſt ejus poſſeſſionem adeptam; tum denique à Litteratis, qui poſtquam ad gradus ſunt admiſſi, è veſtigio ad Templum, ſeu Ædem Confucii ſe conferunt.

Præterea non eſſe permittendum Chriſtianis in Templis, ſeu Ædibus Progenitoribus dicatis Oblationes minus ſolemnes eiſdem facere, nec in illis miniſtrare, aut quomodolibet inſervire, vel alios Ritus, & Cęmonias peragere.

Item nec eſſe permittendum præfatis Chriſtianis Oblationes, Ritus, & Cęremonias hujuſmodi coram Progenitorum Tabellis in privatis domibus, ſive in eorumdem Progenitorum Sepulchris, ſive, antequam defuncti ſepulturæ tradantur, in eorum honorem fieri conſuetas, unà cum Gentilibus, vel ſeorſim ab illis peragere, eiſque miniſtrare, aut intereſſe; imo prædicta omnia, utpote quæ, perpenſis hinc inde deductis, necnon diligenter, ac maturè diſcuſſis omnibus, ita peragi comperta ſunt, ut à ſuperſtitione ſeparari nequeant, Chriſtianæ Legis cultoribus ne quidem permittenda eſſe, præmiſſa publica, vel ſecreta proteſtatione, ſe, non religioſo, ſed civili, ac politico tantùm cul-

cultu erga defunctos illa præſtare, nec ab eis quidquam petere, aut ſperare.

Non tamen per hæc cenſendam eſſe damnatam præſentiam illam, ſeu aſſiſtentiam merè materialem, quam cum Gentilibus ſuperſtitioſa peragentibus, citra ullam ſive expreſſam, ſive tacitam geſtorum approbationem, ac quovis miniſterio penitus ſecluſo, eiſdem ſuperſtitioſis actibus quandoque præſtari contingat à Chriſtianis, cum aliter odia & inimicitiæ vitari non poſſunt: factâ tamen prius, ſi commodè fieri poterit, Fidei proteſtatione, ac ceſſante periculo ſubverſionis.

Demum permittendum non eſſe Chriſtifidelibus Tabellas defunctorum Progenitorum in ſuis privatis domibus retinere, juxta illarum partium morem, hoc eſt, cum inſcriptione Sinica, qua Thronus, ſeu Sedes Spiritûs, vel Animæ N. ſignificetur, imo nec cum alia, qua Sedes, ſeu Thronus, adeoque idem, ac priori, licet magis contracta inſcriptione, deſignari videatur. Quo verò ad Tabellas ſolo defuncti nomine inſcriptas, tolerari poſſe illarum uſum, dummodo in eis conficiendis omittantur omnia quæ ſuperſtitionem redolent, & ſecluſo ſcandalo, hoc eſt, dummodo qui Chriſtiani non ſunt, arbitrari non poſſint, Tabellas hujuſmodi à Chriſtianis retineri eâ mente, quâ ipſi illas retinent, necnon adjectâ inſuper declaratione ad latus ipſarum Tabellarum apponendâ, quâ, & quæ ſit Chriſtianorum de defunctis fides, & qualis Filiorum, ac Nepotum in Progenitores pietas eſſe debeat, enuntietur.

Per præmiſſa nihilominus non vetari, quominus erga defunctos peragi poſſint alia, ſi quæ ſint, ab iis gentibus peragi conſueta, quæ verè ſuperſtitioſa non ſint, nec ſuperſtitionis ſpeciem præſeferant, ſed intra limites civilium & politicorum Rituum contineantur. Porro, quænam hæc ſint, & quibus adhibitis cautelis tolerari valeant, tum pro tempore exiſtentis Commiſſarii & Viſitatoris Generalis Apoſtolici, ſeu ejus vices exercentis in Imperio Sinarum, tum Epiſcoporum, & Vicariorum Apoſtolicorum illarum partium judicio relinquendum eſſe: qui tamen interea omni, quo poterunt, ſtudio, ac diligentiâ curare debebunt, ut Gentium Cœremoniis penitus ſublatis, illi ſenſim à Chriſtianis, & pro Chriſtianis hac in re uſu recipiantur Ritus, quos Catholica Eccleſia pro defunctis piè præſcripſit.

Poſt hæc verò labente ferè ſexennio, nempe die 25. Septembris 1710. auditis iterum dictorum Cardinalium, qui rem maturè, ac diligentiſſimè diſcuſſerunt, ſuffragiis, eadem reſponſa, necnon Mandatum, ſeu Decretum, quod illis expreſsè inhærendo, à piæ recordationis Carolo Thoma, dum vixit, ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali de Tournon nuncupato, tunc Patriarcha Antiocheno, Commiſſario, & Viſitatore Apoſtolico Generali in præfato Imperio Sinarum, die 25. Januarii 1707. editum fuit, ab omnibus & ſingulis, ad quos ſpectabat, inconcuſsè & inviolabiliter ſub cenſuris & pœnis in Mandato, ſeu Decreto hujuſmodi expreſſis obſervanda eſſe decrevimus & declaravimus, quovis contrafaciendi quæſito colore, ſeu prætextu penitus ſublato, ac potiſſimùm non obſtante quacumque appellatione à quibuſvis Perſonis ad Nos, & Sedem Apoſtolicam interpoſitâ, quam propterea prorſus rejiciendam eſſe ſimiliter decrevimus, ac re ipſa rejecimus, prout in decreto hac de re edito fuſius continetur.

Hæc omnia plenè & abundè ſufficere debuiſſent, ut ea, quæ inimicus homo ſuperſeminaverat, zizania ex agro illo radicitus evellerentur, Fideleſque omnes noſtris, & hujus Sanctæ Sedis mandatis eâ, quâ par erat, humilitate & obedientiâ obſequerentur: præſertim cum in calce reſponſorum prædictorum à Nobis, ſicut præmittitur, confirmatorum & approbatorum, Cauſam jam finitam eſſe apertis, & perſpicuis verbis pronunciatum fuerit.

Verùm, cum, ſicuti ex eiſdem partibus non ſine intimo animi noſtri dolore ad noſtri perveneris Apoſtolatûs auditum, tam enixè à Nobis præſcripta reſponſorum hujuſmodi executio malè à pleriſque, ſive vano falſoque obtentu, quod illa à Nobis ſuſpenſa fuerint, vel minus legitimè promulgata, ſive conditionum, ut perperam aſſeritur, in eis inſitarum, & ante executionem ipſam verificandarum, factorumve, ſuper quibus ipſa emanârunt, non juſtificatorum ratione, ſive ulteriorum à Nobis ea in re edendarum declarationum colore, ſive gravium, quæ tam Miſſionariis, quàm Miſſioni ipſi ex demandata executione obvenire poſſent, periculorum formidine, ſive demum Decreti dudum, nempe die 23. Martii 1656. ſuper ejuſmodi Ritibus, ſeu Cæremoniis Sinicis à præfata Congregatione Cardinalium editi, ac à recol. mem. Alexandro Papa VII. etiam Prædeceſſore noſtro approbati prætextu, necnon ſine gravi Pontificiæ noſtræ authoritatis injuria, Chriſtifidelium ſcandalo, ac ſalutis animarum detrimento, ſatis diu, multumque eludatur, aut ſaltem nimium retardetur.

Hine eſt, quod Nos, ex commiſſæ Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis munere difficultates, tergiverſationes, ſubterfugia, & prætextus hujuſmodi penitus & omnino è medio tollere, ac rejicere, necnon Chriſtifidelium quieti, animarumque ſaluti, quantùm Nobis ex alto conceditur, proſpicere cupientes, de-

eorumdem Cardinalium conſilio, ac etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnibus & ſingulis Archiepiſcopis, & Epiſcopis in ſupradicto Sinarum Imperio, aliiſque ei conterminis, ſive adjacentibus Regnis, ac Provinciis nunc & pro tempore quandocumque exiſtentibus ſub ſuſpenſionis ab exercitio Pontificalium, & Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, eorum verò Officialibus, ac Vicariis in Spiritualibus Generalibus, aliiſque illorum locorum Ordinariis, ac etiam Vicariis Apoſtolicis, qui Epiſcopi non ſint, eorumve Provicariis, necnon Miſſionariis tam ſæcularibus, quàm cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, etiam Jeſu, Regularibus, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, à qua nemo à quoquam, præterquam à Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutus, abſolvi poſſit, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis per contrafacientes ipſo facto abſque alia declaratione incurrendis, tenore præſentium præcipimus, ac in virtute ſanctæ obedientiæ mandamus, ut reſponſa præinſerta, omniaque, & ſingula in eis contenta exactè, integrè, abſolutè, inviolabiliter, & inconcuſsè obſervent; ac ab eis, quorum cura ad illos ſpectat, ſimiliter obſervari, quantum in ipſis eſt, curent, & faciant: neque illis, ſive ullo ex ſuperius expreſſis, ſive alio quovis titulo, causâ, occaſione, colore, vel prætextu contravenire quoquo modo audeant, vel præſumant.

Præterea motu, ſcientiâ, deliberatione, vel poteſtatis plenitudine paribus, harum ſerie ſtatuimus, & ſub eiſdem excommunicationis reſervatæ, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis ordinamus, ut omnes & ſinguli Eccleſiaſtici tam ſæculares, quàm prędictorum Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, Regulares, ad Sinas, aliave pręfata Regna, & Provincias, ſive ab hac Sancta Sede, ſive etiam ab eorum Superioribus miſſi, & quandocumque in poſterum mittendi, cujuſvis tandem tituli, aut facultatis vigore illic exiſtant, vel in futurum extiterint, miſſi ſcilicet, ſtatim ac pręſentes Litterę eis innotuerint, mittendi verò, antequam ibidem aliquod Miſſionarii munus exercere incipiant, Juramentum de fideliter, integrè, ac inviolabiliter obſervando ejuſmodi Pręcepto, ac Mandato noſtro, juxta formulam in pręſentium Literarum calce annotandam, in manibus Commiſſarii & Viſitatoris Apoſtolici in pręfato Imperio Sinarum pro tempore exiſtentis, vel alterius ab illo deputati, ſive, eo deficiente, in manibus Epiſcoporum, vel Vicariorum Apoſtolicorum dictarum partium, in quorum reſpectivè juriſdictione commorantur, vel commorabuntur, aut aliorum ab eis deputatorum, Regulares verò in manibus inſuper Superiorum ſuę Religionis, vel ab illis deputatorum in eiſdem partibus exiſtentium, pręſtare omnino debeant, ac teneantur: ita ut ante pręſtationem Juramenti hujuſmodi, & ſubſcriptionem ſub eadem formula ab unoquoque, qui juramentum ipſum pręſtiterint, propriâ manu faciendam, nullum Miſsionarii munus continuare, aut exercere, imo nec tanquam deputati ab Epiſcopis, ſeu Ordinariis locorum, aut tamquam ſimplices ſuę Religionis Presbyteri, ſive alio quovis titulo, causâ, ſeu privilegio, de quibus expreſſa, ſpecialis, & ſpecialiſsima eſſet facienda mentio, Chriſtifidelium Confeſsiones audire, concionari, aut Sacramenta quomodolibet adminiſtrare ullo modo valeant, nulliſque omnino facultatibus, ſive ſibi ſpeciatim, ſive ſuis reſpectivè Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Jeſu, hujuſmodi generaliter à Sede pręfata conceſſis uti poſsint, ſed quoad eos, pręter, & ultra ſuperius expreſſas pœnas, omnes & ſingulę facultates prędictę omnino ceſſent, nulliuſque roboris ſint, & eſſe cenſeantur.

Omnia autem Juramenta hujuſmodi per quoſcumque Miſsionarios tam Sęculares, quàm Regulares, in memoratorum ſive Commiſſarii & Viſitatoris Apoſtolici pro tempore exiſtentis, sive Epiſcoporum, aut Vicariorum Apoſtolicorum manibus, ſicut pręmittitur, pręſtanda, poſtquam ſubſcriptione munita fuerint, vel ſaltem authentica illorum exempla per eoſdem Commiſſarium & Viſitatorem Apoſtolicum pro tempore exiſtentem, Epiſcopos, & Vicarios Apoſtolicos, ad præfatam Congregationem Cardinalium, quanto citius fieri poterit, tranſmittantur.

Superiores verò Regulares cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, etiam Jeſu, illic nunc, & pro tempore exiſtentes, ſub eiſdem pœnis teneantur non ſolùm idem Juramentum in præfatorum ſive Commiſſarii, & Viſitatoris Apoſtolici pro tempore exiſtentis, ſive Epiſcoporum, aut Vicariorum Apoſtolicorum manibus, juxta modum ſupra præſcriptum, præſtare, ejuſque formulæ ſubſcribere, ſed etiam illius præſtationem à ſuis reſpectivè Subditis exigere, ac authentica ea ſuper re documenta quamprimum tranſmittere ad ſuos reſpectivè Superiores Generales, qui illa memoratæ Congregationi Cardinalium ſtatim tradere debebunt.

Decernentes, eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatûs, gradûs, ordinis, pręeminentiæ, & dignitatis exiſtant, ſeu

aliàs

aliàs ſpecificâ & individuâ mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, cauſæque, propter quas præſentes emanârint, ſufficienter adductæ, verificatę, & juſtificatę non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prętextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimę, & totalis lęſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtrę, vel intereſſe habentium conſensûs, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controverſum vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas apertionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratię remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud, uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; sed ipſas pręsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore quibuſcumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas, etiam quorumvis à Sede pręfata conceſſorum privilegiorum prętextu, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu quavis ex cauſa opponi, seu objici poſſent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, easque propterea, omnibus & ſingulis quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter & inconcuſsè obſervari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſię Cardinales, etiam de latere Legatos, & pręfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque pręeminentia & poteſtate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & authoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum & inane, ſi secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus pręmiſſis, &, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulâ de jure quęſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, ac quarumvis Eccleſiarum, & aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ac præſcriptionibus, quantumcumque longiſſimis, & immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apoſtolicis, Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, Societatibus, etiam Jeſu, ac Eccleſiis prędictis, aliisve quibuslibet perſonis, etiam quantumvis ſublimibus, & ſpecialiſsimâ mentione dignis à Sede prędicta ex quacumque cauſa, etiam per viam contractûs, & remunerationis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſsimis, & inſolitis clauſulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ſeu ad quarumcumque perſonarum, etiam Imperiali, Regali, aliâve qualibet mundanâ, vel Eccleſiaſticâ dignitate fulgentium inſtantiam, aut earum contemplatione, seu aliàs quomodolibet in contrarium pręmiſſorum conceſsis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quęvis alia expreſsio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & formâ in illis traditâ obſervatâ, exprimerentur, & inſererentur, pręsentibus pro plenè, & sufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad pręmiſſorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expreſsè derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Formula autem Juramenti, ſicut præmittitur, præſtandi eſt, quę sequitur, videlicet: Ego N. Miſſionarius ad Sinas, vel ad Regnum N., vel ad Provinciam N. à Sede Apoſtolica, vel à Superioribus meis, juxta facultates eis à Sede Apoſtolica conceſſas, miſſus, vel deſtinatus, Præcepto, ac Mandato Apoſtolico ſuper Ritibus, & Cœremoniis Sinenſibus in Conſtitutione Sanctiſſimi Domini Noſtri Domini Clementis Divina Providentia Papæ XI. hac de re edita, qua præſentis Iuramenti formula præſcripta eſt, contento, ac mihi per integram ejuſdem Conſtitutionis lecturam optimè noto, plenè ac fideliter parebo, illudque exactè, abſolutè, ac inviolabiliter obſervabo, & abſque ulla tergiverſatione adimplebo. Si autem (quod Deus avertat) quoquo modo contra-

ve-

venerim, toties, quoties id evenerit, pœnis per prædictam Conſtitutionem impoſitis me ſubjectum agnoſco & declaro. Ita tactis Sacroſanctis Evangeliis promitto, voveo, & juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Ego N. manu propria.

Cęterum volumus, & expreſsè mandamus, ut eędem præſentes litterę, ſeu earum exempla, etiam impreſſa, noviſicentur, & intimentur omnibus & ſingulis memoratorum Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, ad hæc, ut tam ſuo, quàm prędictorum eis reſpectivè ſubditorum, ſeu inferiorum nomine, ipſas litteras fideliter exequi & obſervare ſpondeant, actumque ſponſionis hujuſmodi in ſcriptis reddant; earum verò exempla prædicta pluribus viis, quanto citius fieri poterit, tranſmittant ad eoſdem ſuos ſubditos, ſeu inferiores in Sinis, aliisque Regnis, & Provinciis ſupradictis degentes, cum arctiſſimis pręceptis eaſdem litteras, & in eis contenta quęcumque plenariè, & integrè, ac verè, realiter, & cum effectu in omnibus & per omnia ſimiliter exequendi, & obſervandi. Quia verò difficile foret, litteras hujuſmodi originales ubique oſtendi, & publicari, volumus pariter, & decernimus, illarum tranſumptis, ſeu exemplis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eamdem prorſus fidem tam in judicio, quàm extra illud, ubique locorum haberi, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romę apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 19. Martii 1715. Pontificatûs Noſtri An. Decimoquinto.

F. Oliverius.

Per Conſtitutionem Apoſtolicam adeo ſolemnem, qua Clemens Papa XI. ſe huic controverſiæ finem dediſſe teſtatur, juſtum & æquum videbatur, eos, qui Sanctæ Sedis authoritatem ſe ſe quam maximè revereri profitentur, humili & obſequenti animo illius judicio ſemet omnino ſubjicere, nec ulterius quidquam cavillari. Nihilominus inobedientes & captioſi homines exactam ejuſdem Conſtitutionis obſervantiam ſe effugere poſſe putârunt, eâ ratione, quod illa Præcepti titulum præfert, quaſi verò non indiſſolubilis Legis, ſed Præcepti merè Eccleſiaſtici vim haberet; tum etiam, quod illam debilitatam exiſtimarent ex permiſſionibus quibuſdam, quas ſuper iiſdem Sinenſibus Ritibus publicavit Carolus Ambroſius Mediobarbus Patriarcha Alexandrinus, cum Commiſſarium & Viſitatorem Generalem Apoſtolicum in iis Regionibus ageret.

Nos igitur animadvertentes, prædictam Conſtitutionem Chriſtiani cultûs puritatem reſpicere, quem illa ab omni ſuperſtitione labe immunem ſervare contendit, nullo modo ferre poſſumus, quemquam exiſtere, qui eidem repugnare temerè audeat, aut contemnere, perinde ac ipſa Supremam Apoſtolicæ Sedis deciſionem non contineret, & id, de quo agitur, non ad Religionem ſpectaret, ſed quid per ſe indifferens foret, aut quædam variabilis diſciplinæ ratio. Proinde authoritate ab Omnipotenti Deo Nobis traditâ uti volentes ad illam in ſuo robore omnino ſervandam, de authoritatis ejuſdem plenitudine non modò eam approbamus & confirmamus, ſed etiam, quantùm poſſumus, omnem vim & firmitatem, ad illam magis, magiſque roborandam ac ſtabiliendam, adjicimus, eamque in ſe plenam & omnimodam Apoſtolicæ Conſtitutionis authoritatem habere dicimus & declaramus.

Permiſſiones autem, quarum obtentu aliqui prædictæ Conſtitutionis robur infringere conantur, originem duxerunt à reſponſionibus quibuſdam, quas duo Viri, qui jampridem in Sinarum Regno fuerant, ad quæſita nonnulla dederunt, quæ ſuper ejuſdem Conſtitutionis Apoſtolicæ executione, ac praxi Miſſionarii quidam propoſuerant. Reſponſiones itaque hujuſmodi unâ cum dubiis illis, nullo tamen Romani Pontificis ſive approbantis, ſive aliquid de ſuo addentis indicio, tranſmiſſæ fuerunt ad præfatum Patriarcham Alexandrinum, ejus animi inſtruendi causâ, utque illis uteretur, prout circumſtantiæ rerum, ac temporis poſtularent: integro tamen remanente Apoſtolicæ Sedis Iure eas comprobandi, vel etiam revocandi, ſi quando conformes, aut repugnantes Conſtitutionis præfatæ decretis ullo modo compertæ forent.

Vix Sinarum Regnum Patriarcha Alexandrinus ingreſſus, in iis anguſtiis ſe poſitum intellexit, ut coactus fuerit in publicum emittere, non quidem reſponſiones, quas præmemorati duo Viri ad propoſita quæſita dederant, bene verò Permiſſiones octo, quæ ab illis fuerant deductæ, atque inde ab eodem Patriarcha in Paſtorali ſua Epiſtola inſertæ, cujus tenor eſt, uti ſequitur:

Carolus

Carolus Ambroſius Mediobarbus Dei, & Apoſtolicę Sedis gratiâ Patriarcha Alexandrinus, necnon in Indiis Orientalibus, ac Sinarum Imperio, finitimiſque Regnis, & Inſulis Commiſſarius, & Viſitator Generalis Apoſtolicus cum facultate Legati de Latere &c.

Omnibus Epiſcopis, Vicariis Apoſtolicis, ac Miſſionariis, qui in prædictis partibus degunt, ſalutem in eo, qui eſt omnium vera ſalus.

BEnedictus Deus, & Pater Domini noſtri Jeſu Chriſti, Pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis, qui conſolatur nos in omni tribulatione noſtra, ut poſſimus & ipſi conſolari eos, qui in omni preſſura ſunt, per exhortationem, qua exhortamur & ipſi à Deo. Nil etenim Nobis magis in animo fuit, ex quo in Sinarum Imperium, Deo favente, pervenimus, quàm eum iis omnibus, qui in hac Evangelica Vinea laborant, os ad os loqui. Deſideravimus enim videre vos, ut aliquid impertiremur vobis gratiæ ſpiritualis ad confirmandum vos, id eſt ſimul conſolari in vobis per eam, quæ in invicem eſt, fidem veſtram, atque meam. Verùm, quia non ſapientiam hujus ſæculi loquuti fuimus, in timore & tremore multo fuimus apud vos, ſatiuſque duximus, ad ſedandam tempeſtatem adversùs Evangelicos Operarios ingruentem, Nos in mare projicere, ut vos jactari ſinatis. Adjutor noſter nunc & erit ille Deus, qui dedit Nobis in mari viam, & in aquis torrentibus ſemitam. Veritatem dicimus in Chriſto, non mentimur, teſtimonium Nobis perhibente conſcientiâ noſtrâ in Spiritu Sancto; quoniam triſtitia Nobis magna eſt, & continuus dolor adhæret cordi noſtro, quod præſentes non potuerimus ſolari vos, ut fructum aliquem haberemus & in vobis, & in cæteris gentibus. At verò, quod non licuit per præſentiam agere, ſaltem per epiſtolam non impedimur. Primùm quidem gratias agimus Deo noſtro per Jeſum Chriſtum pro omnibus vobis, qui Spiritu Sancto ferventes, & fortes Sanctæ Sedis mandatis rationabile exhibetis miniſterium veſtrum jactantes cogitatum in eum, cui à Domino dictum eſt: Paſce oves meas; cui traditæ ſunt claves Domûs David: ſi aperit, non eſt qui claudat, ſi claudit, non eſt qui aperiat. Quotquot eſtis macte animis vigilate, ſtate in fide, viriliter agite, & confortamini, quia merces veſtra magna eſt in Cælis. Miniſterium veſtrum implete, attendite vobis, & doctrinæ. Lucernæ eſtote, non minùs lucentes exemplo, ac zelo prædicationis ardentes. Si qui verò adhuc eſſent hæſitantes & in opere non efficaces, obſecramus vos, Fratres, per nomen Domini noſtri Jeſu Chriſti, ut idipſum dicatis omnes, & non ſint in vobis Schiſmata, ſitis perfecti in eodem ſenſu, & in eadem ſententia. Non ampliùs invicem judicemus. Unuſquiſque veſtrûm pari humilitate, ac obedientiâ S. Sedi mandatis obſequatur, ut veſtra obedientia in omnem locum divulgetur. Non enim opus eſt, ut aliquem actum faciamus, ut Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis Papæ XI. mandata jam promulgata vobis innoteſcant, vimque habeant, ut abſque ulla tergiverſatione executioni mandentur. Nihil proinde innovamus: ſed relinquimus res, prout ſunt; hoc eſt, nullatenus Conſtitutionem ſuper Ritibus Sinicis à Sanctiſſimo Domino Noſtro Clemente Papa XI. die 19. Martii 1715. emanatam ſuſpendimus, aut, quæ in ea vetantur, permittimus. Ob aliqua tamen quibuſdam Miſſionariis circa quaſdam Cæremonias paragi conſuetas ſuborta dubia, ut quilibet in Vinea Domini ſtrenuè, ac viriliter laborare queat, nonnulla adnotamus, quæ permitti poterunt, quæ & ſeparatim unicuique ſecundùm quæſita dediſſemus, niſi compertum Nobis eſſet, unà cum incertis nuntiis jam diſſeminata proborum animos, & Chriſtifideles bonæ voluntatis non parùm perturbâſſe. Omni igitur, quo poteritis, ſtudio ac diligentia curare debetis, ut gentium Cæremoniis penitus ſublatis, illi ſenſim à Chriſtianis, & pro Chriſtianis uſu recipiantur Ritus, quos Catholica Eccleſia piè præſcripſit. Primò. Permittitur Chriſtianis Sinenſibus in ſuis privatis domibus uti Tabellis defunctorum inſcripto ſolo nomine defuncti, appoſitâ ad latus declaratione debitâ, & omiſsâ quacumque ſuperſtitione in earum conſtructione, nec non ſecluſo omni ſcandalo. *Secundò.* Permittuntur omnes Cœremoniæ Nationis Sinicæ erga defunctos, quæ non ſint aut ſuperſtitioſæ, aut ſuſpectæ, ſed civiles. *Tertiò.* Permittitur Confucii cultus ille, qui civilis eſt, & etiam ejuſdem Tabellæ, purgatæ & literis, & ſuperſtitioſâ inſcriptione, & adjunctâ declaratione debitâ, ſicuti permittitur ante ejus Tabellam correctam accendi candelas, uri odores, apponi comeſtibilia &c. *Quartò.* Permittitur pro uſu, & expenſis funerum offerri candelas, odores, adjunctâ in ſchedula debitâ declaratione. *Quintò.* Permittuntur reverentiæ genuflexionum, & proſtrationum erga Tabellam correctam, aut etiam erga feretrum, aut defunctum. *Sextò.* Permittitur præparari menſas cum dulciariis, fructibus, carne, & cibis uſualibus circa, aut coram feretro, ubi ſit Tabella correcta, cum debita declaratione, & omiſſis ſuperſtitioſis, pro quadam honeſtate tantùm, & pietate erga defunctos. *Septimò.* Permittitur coram Tabella correcta reverentia di-

cta

cta *Ko teu* tum in anno novo Sinico, tum in aliis anni temporibus. *Octavò*. Permittitur coram Tabellis reformatis accendi candelas, uri odores cum debitis cautelis, ſicuti etiam ante tumulum, ubi pariter collocari poſſunt cibi, ut ſupra dictum eſt, adhibitis cautelis, ut in Superioribus. *Apoſtolici ergò Viri Eccleſiam adhibentes non habentem maculam, neque rugam, ponant manum ſuam ad aratrum, nec reſpiciant retro. Videte Fratres vocationem veſtram; non enim auditores Legis juſti ſunt apud Deum, ſed factores Legis juſtificabuntur. Obſecramus itaque vos, ut dignè ambuletis vocatione, qua vocati eſtis, ſolliciti ſervare unitatem Spiritûs in vinculo pacis. Nè diutius agamus ſecundùm poteſtatem, paternè vos commonere voluimus per epiſtolam. Amabilem illum Patrem-familias, qui exiit primo manè conducere Operarios in Vineam ſuam, audite*: Quid hìc ſtatis totâ die otioſi: Ite & vos in Vineam meam. *Vocem Patris perpendite, & illam Judicis timete. Ipſi vos probate; virtus enim Dei erit vobis in auxilium, ac plenam miniſterio Verbi Dei functi recipietis mercedem, immarceſcibilem nimirum à Paſtorum Principe gloriæ coronam. Ne quis vos ſeducat inanibus verbis obedire veritati. Scitote, quod obedientes voci ejus, qui miſit vos, rationem non eritis reddituri pro animabus, ſed unuſquiſque veſtrûm pro ſe rationem reddet Deo. Quicumque ſub diverſis prętextibus ceſſandum ſibi putat à Miniſterio Miſſionarii, lædit animam ſuam, & de alienis æterno Judici rationem reddet. Quam dabit homo commutationem pro anima ſua, & pro alienis? Deus eſt vitis vera, vos palmites. Qui non ferent fructus in eum, areſcent tamquam palmites; & collecti, & alligati in faſciculos ad comburendum mittentur in caminum ignis inextinguibilis. Reſpicite Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum ſecus viam ambulantem, qui in fici arbore nihil invenit, niſi folia tantum, & ait illi*. Nunquam ex te naſcantur fructus in ſempiternum. *Si aliqui palmites jamdiu converſi in amaritudinem, qui expectabantur, ut tandem facerent uvas, ſpinas ſuper ſpinas adjeciſſent, væh, væh à die iræ, à die furoris, & indignationis Domini! Attendite ad verba, quæ mandat vobis per Servum ſuum Dominus adhuc miſericors. Revertimini ad Deum veſtrum, manete in eo, qui manens in vobis purgabit vos, & deſideratos cunctis gentibus fructus afferetis. Apoſtolico ſatisfeciſſe nos muneri judicamus; non enim ſubterfugimus, quominus annuntiaremus omne conſilium Dei vobis, ut nullam excuſationem habeatis de peccatis veſtris. De cætero quotquot eritis obedientes, Fratres, gaudete, perfecti eſtote, exhortamini, idem ſapite, pacem habete; & Deus pacis, & dilectionis erit vobiſcum.*

Cum verò ad promovendam in Neophitis debitam Decretis Apostolicis obedientiam, præſentium noſtrarum litterarum notitiam iiſdem Neophitis minimè neceſſariam eſſe, ſed ſatis eſſe eos in viam ſalutis dirigere juxta Pontificiæ Conſtitutionis præſcripta, compertum ſit, ne quis eorum, ad quos præſentes litteræ directæ ſunt, cujuſcumque Ordinis, aut Inſtituti, aut Congregationis fuerit, aut Societatis, etiam Jeſu, præſentes litteras, aut quæ in eis continentur (exceptis Permiſſionibus, quæ quidem cautè, & ubi neceſſitas tantùm, aut utilitas poſtulaverit, patefaciendæ erunt) ſive directè, ſive indirectè per ſe, vel per alium vocetenus, aut ſcripto in Linguam Tartaram, aut Sinicam vertat, aut quocumque modo cuilibet, qui Miſſionarius non ſit, nota faciat, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, à qua nonniſi à Nobis, aut à Summo Pontifice (præterquam in articulo mortis conſtitutus) abſolvi poſſit, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis per Contrafacientes ipſo facto abſque alia declaratione incurrendis tenore præſentium vetamus, & in virtute ſanctæ obedientiæ prohibemus. Datum Macai in Palatio noſtræ Reſidentię die 4. Novembris anno 1721.

Cum autem Patriarcha Alexandrinus in præallata Paſtorali mentem ſuam ſatis prudenter explicuiſſet, nimirum Paſtoralis hujus ſuę Epiſtolę notitiâ opus non eſſe ad promovendam in Neophitis erga Pontificia Decreta venerationem & obſervantiam, cum ſatis eſſet, ut juxta Conſtitutionis Pontificiæ mandata in via ſalutis dirigerentur. Præterea cum omnibus, & quibuſcumque interdictum voluiſſet, ſub pœna quoque excommunicationis latæ ſententiæ, ne quis illam in Sinenſem, aut in Tartaricum ſermonem verteret, aut cuiquam, qui Miſſionarius non eſſet, eam palam faceret; de Permiſſionibus autem cum ſtatuiſſet, nonniſi cautè, & ubi tantùm utilitas, vel neceſſitas id poſtularet, eſſe evulgandas: profectò omnis, ad quem Paſtoralis illa dirigebatur, ex tali procedendi modo haud obſcurè inferre debebat, quantis ille animi anguſtiis obſeſſus, & quàm anceps, ac perplexus in Permiſſionibus hujuſmodi proponendis extitiſſet; adeò ut œconomiâ quadam uſus fuiſſet ad loci & temporis circumſtantias prorſus neceſſariâ: à qua putandum eſt eum receſſurum fuiſſe, ſi libertas ſibi data eſſet rem diſcutiendi cum Epiſcopis, aliiſque doctis Viris, qui nihil aliud, quam Chriſtiani cultûs puritatem, & Apoſtolicæ Conſtitutionis obſervantiam ante oculos haberent. At Permiſſiones illæ contra expreſſam adeo Patriarchæ ipſius voluntatem evulgatæ; &, quod mirum, Pekini Epiſcopus per binas ſuas Paſtorales manda-

vit,

vit, ſub pœna ſuſpenſionis ipſo facto incurrendæ, univerſis Diœceſis ſuæ Miſſionariis, ut obſervarent, & obſervari præciperent Conſtitutionem: *Ex illa die*, juxta Permiſſiones, quas ipſe contendebat, ad ea potiſſimùm referri, quæ in præcitata Conſtitutione fuerant ſolemniter interdicta. Præcepit inſuper, ut Chriſtifideles quater ſingulis annis in diebus omnium celeberrimis diſtinctè inſtruerentur cum in iis, quæ Conſtitutione Apoſtolicâ prohibentur, tum in iis, quæ à Patriarchæ Alexandrini Paſtorali permittuntur.

Enimverò Clemens Papa XII. Prædeceſſor noſter tam audax Epiſcopi Pekinenſis factum æquo animo ferre haud potens muneri ſuo maximè intereſſe judicavit binas illas Epiſtolas damnare, ac penitus reprobare Apoſtolico Brevi, quod anno 1735. promulgavit: in quo ſibi, ac Sanctæ Sedi facultatem reſervavit declarandi Sinenſibus Chriſtianis mentem ſuam, & ejuſdem Sanctæ Sedis ſententiam in iis, aliiſque, quæ ad materiam hujuſmodi ſpectarent. Præfatum autem Breve eſt tenoris ſequentis:

CLEMENTIS PAPÆ XII.

Revocatio, annullatio, & caſſatio duarum Epiſtolarum Paſtoralium bon. mem. Franciſci, Epiſcopi Pekinen. nuper defuncti, die vi. Julii & die xxiij. Decemb. MDCCXXXIII. *circa Ritus Sinenſes editarum.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Apoſtolicæ ſollicitudinis Nobis divinitus commiſſæ ratio Nos admonet, ut ea, quæ Chriſtianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagationi, ac incrementis quacumque ratione obſiſtere poſſe dignoſcuntur, quantum Nobis ex alto conceditur, recidere, ac è medio tollere ſtudeamus. Cum itaque, ſicut ad Apoſtolatûs noſtri notitiam pervenit, occaſione binarum Epiſtolarum, quas Paſtorales vocant, bon. mem. Franciſci, dum viveret, Epiſcopi Pekinen. nuper defuncti, die 6. Julii, & 23. Decembris anni 1733. circea Ritus Sinenſes editarum, graves in Imperio Sinarum inter Apoſtolicos illarum partium Miſſionarios exortæ fuerint diſſenſiones, quæ uberes fructus, quos Sancta Mater Eccleſia ex aſſiduo Operariorum in illam Agri Dominici partem miſſorum labore præſtolatur, impedire, aut morari poſſent; Nos, ut priſtina inter eos Miſſionarios pax, & animorum concordia, ſublatis quibuſvis diſſidiis, reſtituatur, de opportuno in præmiſſis remedio providere volentes, ac Epiſtolarum prædictarum tenores, & alia quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & exactè ſpecificatis habentes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, qui juſſu noſtro Epiſtolas ipſas ſedulò ac diligenter examinârunt, conſilio, ac etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine binas memorati Franciſci Epiſcopi Pekinen. Epiſtolas Paſtorales præfatas, ac pœnas, & alia quæcumque in eis contenta, cum omnibus, & ſingulis inde ſecutis, & forſan quandocumque ſecuturis, penitus, & omnino nulla, invalida, & irrita, nulliuſque prorſus roboris, & momenti eſſe, & perpetuò fore, tenore præſentium declaramus: & nihilominus ad majorem cautelam, &, quatenus opus, illa omnia & ſingula motu, ſcientiâ, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus harum ſerie itidem perpetuò revocamus, caſſamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, caſſatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuis ſemper haberi volumus: Nobis inſuper, & Apoſtolicæ Sedi reſervantes facultatem Chriſtifidelibus in eodem Regno degentibus aperiendi noſtram, & dictæ Sedis mentem poſt maturam itidem habitam deliberationem ſuper aliis rebus, quæ hujuſmodi materiam reſpiciunt: Decernentes ipſas præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab omnibus, & ſingulis, ad quos quomodolibet ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, præſertim verò Archiepiſcopis, Epiſcopis, Vicariis, Pro-Vicariis, & Miſſionariis Apoſtolicis tam Sæcularibus, quàm cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, etiam Jeſu, Regularibus in ſupradicto Sinarum Regno nunc, & pro tempore exiſtentibus, inviolabiliter, & inconcuſſè obſervari, ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis præfatæ Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentiâ, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari: In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præ-

præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitatę conſtitutę munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romę apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. *Septembris* MDCCXXXV. *Pontificatûs Noſtri Anno Sexto.*

F. Card. Oliverius.

Id verò, quod idem Pontifex Clemens XII. ſibi, ac Sanctæ Sedi Chriſtianis Sinenſibus declarandum reſervavit, erat profectò materia Permiſſionum, de quibus certior jam factus fuerat, deque maximâ inde ſecutâ inter Miſſionarios diſſenſione, cum alii contenderent, Conſtitutionem: *Ex illa die:* omnem vim ſuam amittere, ſi Permiſſiones illæ in praxi conſiſtant; alii veró factis palam oſtenderent, Permiſſionum colore ſe ad prædictæ Conſtitutionis obſervantiam minimè teneri, juxta illa, quæ in ipſa Conſtitutione præſcribuntur. Itaque præfatus Prædeceſſor noſter, quò Chriſtianæ Religionis puritatem, quæ in iis Regionibus per exactam præmemoratæ Conſtitutionis obſervantiam ſervanda erat, aſſereret, & controverſiis iſtiuſmodi finem aliquando imponeret, examini perquam diligenti totum Permiſſionum negotium commiſit, ita ut à Theologis, tum etiam à Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacræ Inquiſitioni Præpoſitis maturè ſerióque diſcuteretur. Antequam verò ſupremam de illis ſententiam pronuntiaret, ad pleniorem facti notitiam obtinendam, omnes, & ſingulos, quotquot in Urbe exiſterent, Sinarum Miſſionarios, tum etiam complures Juvenes, qui ex iis Regionibus in Europam, educationis, & Chriſtianæ rei addiſcendæ causâ, venerant, ad examen ſuper his, ſervato juris ordine, vocari juſſit.

Nos igitur Prædeceſſoris noſtri veſtigiis inſiſtentes, eodemque Religionis zelo, quo ille, incenſi, ut tanti momenti opus, quod ipſe morte præoccupatus abſolvere minimè potuit, aliquando tandem, Deo auxiliante, perficeremus, Permiſſiones illas, & quidem ſingulas, coram Nobis ſummo ſtudio, ac diligentiâ examinari curavimus; neque laborem noſtrum tantùm, ſed Cardinalium quoque, & Sacræ Inquiſitionis Conſultorum doctrinam & conſilium exquiſivimus, ac tandem ſatis apertè compertum habemus, antedictas Permiſſiones nunquam à Sancta Sede probatas, Apoſtolicæ Clementis Papæ XI. Conſtitutioni repugnare, atque adverſari, utpote quæ partim Cœremonias, Rituſque Sinenſes à prædicta Conſtitutione proſcriptos admittant, ac veluti probatos atque utendos concedant, partim regulis in ipſa traditis ad vitandum ſuperſtitionis periculum opponantur. Nolentes itaque, quemquam ad Conſtitutionem ipſam ſummo Chriſtianæ Religionis damno malitiosè evertendam Permiſſionibus ejuſmodi uti, definimus, ac declaramus, præfatas Permiſſiones ita eſſe habendas, ac ſi nunquam extitiſſent, earumque praxim tamquam ſuperſtitioſam omnino damnamus & execramur. Itaque præſentis hujus noſtræ Conſtitutionis perpetuò valituræ vi revocamus, reſcindimus, abrogamus, atque omni vigore & effectu vacuas eſſe volumus omnes illas, & ſingulas Permiſſiones, eaſque ſemper uti caſſas, irritas, invalidas, & nullius prorsus roboris, aut vigoris habendas eſſe dicimus ac pronuntiamus.

Præterea cum Clemens XI. in Conſtitutione: *Ex illa die:* appoſuerit hæc verba = *Per præmiſſa nibilominus non vetari, quominus erga defunctos peragi poſſint, ſi quę ſint, quę vere ſuperſtitioſa non ſint &c.* = Nos dicimus & declaramus ea verba = *Alia ſi quę sint* = intelligenda eſſe de uſibus, & Cœremoniis diverſis ab illis, quas idem Pontifex Apoſtolicâ Conſtitutione jam interdixerat, & quos Nos pariter eâdem authoritate configimus, atque interdicimus, ne antedictis Permiſſionibus, quas omnino damnatas volumus, ullus inpoſterum locus pateat.

Diſtrictè itaque prohibemus, ne quis Archiepiſcopus, aut Epiſcopus, aut Vicarius, aut Delegatus Apoſtolicus, aut Miſſionarius tam Sæcularis, quàm Regularis, cujuſcumque Ordinis, Congregationis, Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, aliorumque, de quibus expreſſa, & individua mentio fieri debeat, Permiſſionibus prædictis ullo pacto uti valeat ſive publicè, ſive privatim, ſive palam, ſive clam; neque audeat vel præſumat Conſtitutionis pauloante citata verba aliter, ac Nos ſupra declaravimus, alicui explicare, aut interpretari. Quare ex prædictorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſilio, motu quoque proprio, ac certa ſcientia, maturaque deliberatione, tum etiam de plenitudine Apoſtolicæ poteſtatis, Conſtitutionis præſentis tenore, & in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, & expreſsè mandamus omnibus & ſingulis Archiepiſcopis, & Epiſcopis in Sinarum Imperio, aliiſque Regnis, & Provinciis ſive finitimis, ſive adjacentibus, nunc exiſtentibus, aut olim pro tempore futuris, ſub pœnis ſuſpenſionis à Pontificalium exercitio, & ab Eccleſiæ ingreſſu Interdicti, eorum verò Officialibus, & Vicariis in Spiri-

ritualibus Generalibus, aliiſque eorumdem Locorum Ordinariis, Vicariis quoque, aut Delegatis Apoſtolicis, qui Epiſcopi non ſunt, tum etiam eorum Provicariis, & inſuper Miſſionariis univerſis tam Sæcularibus, quàm Regularibus cujuſcumque Ordinis, Congregationis, Inſtituti, etiam Societatis Ieſu, ſub pœnis privationis quarumcumque, quibus gaudent, facultatum, & ſuſpenſionis ab exercitio curæ animarum, tum etiam ſuſpenſionis à Divinis ipſo facto incurrendæ abſque alia declaratione, demum excommunicationis latæ ſententiæ, à qua non poſſint niſi à Nobis,& à Romano Pontifice pro tempore exiſtente abſolvi, præterquam in articulo mortis conſtituti, additâ quoad Regulares etiam vocis activæ & paſſivæ privationis pęnâ, præcipimus, & diſtrictè mandamus, ut omnia & ſingula, quæ in hac noſtra Conſtitutione continentur, exactè, integrè, abſolutè, inviolabiliter, atque immobiliter non modò ipſi obſervent, ſed etiam omni conatu, ac ſtudio ea ipſa obſervari curent à ſingulis, & univerſis, qui quoquo modo ad eorum curam, & regimen ſpectant; nec colore, causâ, occaſione, ſeu prætextu aliquo huic noſtræ Conſtitutioni ulla in parte contraire, aut adverſari audeant, vel præſumant. Præterea quoad Miſſionarios Regulares cujuſcumque Ordinis, Congregationis, Inſtituti, ac Societatis quoque Ieſu, ſiquis eorum (quod Deus avertat) exactam, integram, abſolutam, inviolabilem, ſtrictamque obedientiam denegaverit iis, quæ à Nobis præſentis hujus Conſtitutionis tenore ſtatuuntur, ac præcipiuntur, eorum Superioribus tam Provincialibus, quàm Generalibus in virtute ſanctæ obedientiæ expreſsè mandamus, ut homines hujuſmodi contumaces, perditos, ac refractarios à Miſſionibus abſque ulla mora dimoveant, eoſque in Europam ſtatim revocent, ac de illis notitiam Nobis exhibeant, ut reos pro gravitate criminis punire valeamus. Quod ſi prædicti Superiores Provinciales, aut Generales huic noſtro præcepto minùs obtemperaverint, aut in eo deſides fuerint, Nos contra ipſos quoque procedere non recuſabimus, atque inter cætera mittendi aliquem ex ipſorum Ordine in earum Regionum Miſſiones privilegio, ſeu facultate eos perpetuò privabimus.

Poſtremò, ut hæc noſtra Conſtitutio in ſuo robore ſemper integra, ac firma maneat, volumus quoque, ut ad Formulam Juramenti à Clemente Papa XI. in ſua Conſtitutione præſcriptam nonnulla adjiciantur, quæ maximè neceſſaria putavimus. Idcirco omnes, qui præfatæ Conſtitutionis vigore ſub pęnis in ea contentis Iuramentum præſtare debebunt, inpoſterum ſequenti Formulâ utentur, videlicet: *Ego N. Miſsionarius ad Sinas, vel ad Regnum N., vel ad Provinciam N. à Sede Apoſtolica, vel à Superioribus meis, juxta facultates eis à Sede Apoſtolica conceſſas, miſſus, vel deſtinatus, Pręcepto, ac Mandato Apoſtolico ſuper Ritibus, ac Cæremoniis Sinenſibus in Conſtitutione Clementis Papę XI. hac de re edita, qua præſentis Juramenti formula præſcripta eſt, contento, ac mihi per integram ejuſdem Conſtitutionis lecturam apprimè noto, plenè, & fideliter parebo, illudque exactè, abſolutè, ac inviolabiliter obſervabo, & abſque ulla tergiverſatione adimplebo, atque pro virili enitar, ut à Chriſtianis Sinenſibus, quorum ſpiritualem directionem quoquo modo me habere contigerit, ſimilis obedientia eidem præſtetur. Ac inſuper, quantùm in me eſt, numquam patiar, ut Ritus, & Cæremonię Sinenſes in litteris Paſtoralibus Patriarchę Alexandrini Macai datis die 4. Novembris 1721. permiſſæ, & à Sanctiſsimo Domino Noſtro Benedicto Papa XIV. damnatę, ab eiſdem Chriſtianis ad praxim deducantur. Si autem (quod Deus avertat) quoquo modo contravenerim, toties quoties id evenerit, pœnis per prædictas Conſtitutiones impoſitis me ſubjectum agnoſco, & declaro. Ita tactis Sacroſanctis Evangeliis promitto, voveo, & juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.*

Ego N. manu propria.

Confidimus igitur fore, ut Princeps Paſtorum Ieſus Chriſtus laboribus à Nobis, qui ejus vices in terris gerimus, in hoc graviſſimo negotio diu impenſis benedicat, ut in ampliſſimis illis Regionibus Evangelica lux clarè, nitidèque effulgeat, ac præpotenti manu ſua ſic pia noſtra conſilia promoveat, ut Regionum earumdem Paſtores intelligant, planèque ſibi perſuadeant obligationem, qua ipſi tenentur vocem noſtram audire, & ſequi. Confidimus quoque, Deo favente, ex eorum cordibus inanem illum metum ſublatum iri, ne videlicet per exactam Pontificiorum Decretorum obſervantiam infidelium converſio retardetur. Nam hæc à Divina Gratia ſperari potiſſimùm debet, quæ quidem ab eorum miniſterio longè non aberit, ſi Chriſtianæ Religionis veritatem impavidè prædicaverint, atque eâ puritate, quæ ipſis ab Apoſtolica hac Sancta Sede tradita eſt, parati quoque ad eam propugnandam ſanguinem effundere, exemplo Sanctorum Apoſtolorum, aliorumque Chriſtianæ Fidei Clariſſimorum Propugnatorum, quorum ſanguis tantum abfuit, ut Evangelii curſum interciperet, aut retar-

daret, ut potius Vineam Domini florentem magis, & fidelium animarum copioſiorem effecerit. Nos quidem pro viribus noſtris Deum obſecrabimus, ut invictam illis hanc animi firmitatem, & Apoſtolici zeli robur concedat. Verùm ad eorum memoriam deducimus, ut, quando ad Sacras Miſſiones deſtinantur, ſe tamquam veros Ieſu Chriſti diſcipulos cogitent, & ab eodem ſe miſſos fuiſſe, non ad gaudia temporalia, ſed ad magna certamina, non ad honores, ſed ad deſpectiones, non ad otium, ſed ad labores, non ad requiem, ſed ad aſſerendum fructum multum in patientia.

Volumus autem, ut earumdem præſentium tanſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem fides prorſus adhibeatur, quæ ipſis originalibus Litteris adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis, innovationis, revocationis, reſciſſionis, abolitionis, caſſationis, annullationis, damnationis, ac ordinationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem quinto Idus Julii Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſecundo Pontificatûs Noſtri Anno Secundo.

P. Card. Pro-Datar.
D. Card. Paſſioneus.

VISA DE CURIA
N. Antonellus.

J. B. Eugenius.

Ex Bullar. Bened. XIV. tom. 1. pag. 188.

Decreta de ritibus Græcorum Melchitarum Patriarchatûs Antiocheni, de juriſdictione Patriarchæ & Epiſcoporum ejuſdem Nationis, ac de Diſciplina Monaſtica, in unum collecta promulgat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

DEmandatam cęlitus humilitati Noſtræ omnium Eccleſiarum curam ſubeuntes, ſub ipſum initium Pontificatûs Noſtri per encyclicas litteras datas die 3. Decembris anni 1740. ad Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, & Epiſcopos per univerſum terrarum Orbem regentes Eccleſiam Dei, inter cæteros animi noſtri ſenſus, quos illis manifeſtos eſſe voluimus, eoſdem etiam omnes hortati ſumus, ut, ſi quibuſcumque in rebus, ad Catholicæ Fidei, diſciplinæque conſervationem, & incrementum pertinentibus, Noſtram, atque hujus Sanctæ Sedis auctoritatem, & opem ſibi, ſuiſque Eccleſiis neceſſariam eſſe contingeret, de iis ad Nos cum omni fiducia referre non dubitarent, atque omnibus illis adjumenta polliciti ſumus, quæ ab Apoſtolica ſuprema Poteſtate Nobis concredita, & ab ea ſollicitudine, quæ noſtrum Paſtorale decet officium, inferiorum Eccleſiarum Prælatis afferri maximè convenit. Hæc autem à Nobis univerſo Epiſcoporum cœtui publicè promiſſa cum ſemper hucuſque omni cura, & vigilantia, in mediis etiam difficillimorum temporum perturbationibus, Domino vires ſubminiſtrante, effectu complere ſtuduerimus, atque iis omnibus, qui hortationibus Noſtris excitati, de ſuis ſuarumque Eccleſiarum rebus ad Nos adierunt, ea omnia præſtiterimus, quæ tum ad propriam ipſorum, tum ad animarum ipſis ſubditarum incolumitatem, atque utilitatem conducere judicavimus; Minimè quidem negligendum eſſe cenſuimus recurſum, quem de rebus non parvi momenti, & aliàs ad fel. record. Prædeceſſores Noſtros Benedictum XIII., & Clementem XII. & nuper ad Nos ipſos habuerat Ven. Frater Cyrillus Patriarcha Antiochenus, qui, ardenti zelo erga Fidei, & diſciplinæ puritatem, atque animarum ſalutem impulſus, pro quo etiam illuſtres labores exantlâſſe, & magna pericula adiiſſe dignoſcitur, complura dubia in ſuæ, aliarumque

que Eccleſiarum ſibi ſubjectarum regimine incidentia, & varia poſtulata de rebus, ſuâ ſententiâ, ſibi opportunis, ad hujus Apoſtolicæ Sedis judicium more Majorum detulerat; ut ſuprema Romani Pontificis auctoritate, & omnis ambiguitas, errorumque tolleretur occaſio, & Eccleſiaſtici regiminis ordo, ac tranquillitas, in iis regionibus, ad Populorum ſalutem providis legibus aſſereretur.

Itaque laudabili, juſtoque illius deſiderio obſecundare, ejuſdemque iteratis precibus, quantùm opportunè fieri poſſet, ſatisfacere cupientes, totam rerum ſummam longo intervallo jacentem reſumpſimus, eamque per Noſmetipſos examinare, atque accuratè definire volentes, ſummo ſtudio, ac diligentia prædicta Dubia, & Poſtulata ſingulatim perpendimus, adhibitiſque in conſilium nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ex eo cœtu delectis, qui Propagandæ Fidei negotiis præſunt, tum etiam aliquibus ex Clero Sæculari, & Regulari gravibus Viris, ac Theologica, & Canonica facultate præſtantibus, quos omnes coram Nobis ſemel, bis, tertiò de prædictis rebus ſententias ſuas aperire mandavimus, ea tandem decernere, atque ſancire ſtatuimus, quæ per has litteras Noſtras, Vobis, Ven. Fratres, per univerſum Antiochiæ Patriarchatum Orthodoxis Græco-Melchitarum Eccleſiarum Epiſcopis, tenenda, atque obſervanda, Apoſtolica auctoritate declaramus; maximam de vobis omnibus in Domino fiduciam habentes, fore, ut Paternæ Noſtræ erga Vos charitati, ac ſtudioſæ de rebus veſtris ſollicitudini integrâ, promptâque, ut par eſt, obedientiâ, atque obſervantiâ reſpondeatis.

Porrò ex dubiis, & poſtulatis à prælaudato Ven. Fratre Cyrillo Patriarcha propoſitis, aliqua pertinent ad conſervationem Rituum, & morum Eccleſiæ Græcæ, tum univerſorum in genere, tum eorum in ſpecie, qui ad jejuniorum obſervantiam, Sacroſancti Miſſæ Sacrificii celebrationem attinent; Alia verſantur circa juriſdictionem ejuſdem Patriarchæ, & Epiſcoporum ei ſubjectorum, quam hinc ab Epiſcopis Maronitis, hinc verò à Miſſionariis Latinis perturbari aſſeritur: Nonnulla denique ſpectant ad Monachorum diſciplinam, eorumque legitimam Superioribus ſubjectionem; tum etiam ad Religioſarum Fœminarum vivendi Regulam, earumque regimen, & tutelam.

De ritibus igitur, & moribus Eccleſiæ Græcæ illud imprimis generatim ſtatuendum decrevimus, nemini licuiſſe, aut licere quovis titulo, & colore, & quacumque auctoritate, aut dignitate, etiamſi Patriarchali, aut Epiſcopali præfulgeat, quidquam innovare, aut aliquid introducere, quod integram, exactamque eorumdem obſervationem imminuat. Hinc eſt, quod Euthymii, olim Archiepiſcopi Tyri, & Sydonis, Viri alioquin Catholici, reique Chriſtianæ propagandæ ſtudioſiſſimi, factum, alias ab hac Sede Apoſtolica de anno 1716. improbatum, iterum cogimur reprobare, inductamque ab eo auctoritate propria, inconſultoque Romano Pontifice, nonnullarum Eccleſiæ Græcæ conſuetudinum immutationem, revocamus, atque irritam fuiſſe, & eſſe decernimus, omneſque impoſterum, & ſingulos Eccleſiæ Græcæ Ritus, & mores à Patribus traditos omnino ſervari mandamus; ſpecialiter injungentes Ven. Fratri Patriarchæ Antiocheno, ut eorum conſervationi diligenter invigilet, ac provideat, ne ulla novitas (unde confuſionis ut plurimùm, & ſcandali occaſio) in ipſis introducatur: Permittentes ſolummodo eidem Patriarchæ, & Epiſcopis Catholicis in propriis Diœceſibus facultatem corrigendi, atque extirpandi abuſus, ſi quos, aut errore vulgi, aut ſchiſmaticorum dolo, ſive ſæculi vitio inter eos irrepſiſſe compererint; vel etiam aliqua peculiaria pietatis exercitia admittendi, ac probandi, ſi quæ ad promovendam Fidelium religionem apta, & proficua prudenter in Domino judicaverint.

Huic autem ſanctioni generaliter à Nobis prolatæ conſentaneum eſt, ut illæ conſuetudines in ſpecie, quæ aliquam mutationem, aut detrimentum ſubjiſſe feruntur, in priſtinum vigorem reducantur, & reſtituantur.

Cum itaque prædictus Cyrillus, Patriarcha Antiochenus, in quodam Epiſcoporum conſeſſu de anno 1736. in Monte Libano habito, ſupra enunciati Euthymii Archiepiſcopi exemplum aliqua ex parte ſequendum ſibi eſſe duxerit, ignorans verò, ut aſſeritur, Apoſtolicæ Sedis Decreta, quæ ad ipſius petitionem anno 1732. prodierant; (& quorum quidem executionem, ab eodem in accipienda ſuæ Dignitatis confirmatione in genere promiſſam, pro illius perſpecta vitæ, officiique religione, & conſtanti in hanc Sanctam Sedem obſervantia, nunquam eum ſcienter prætermiſſurum fuiſſe, in animum inducimus) non ſolùm ſibi licere, ſed etiam expedire putaverit, receptam Eccleſiæ Græcæ diſciplinam circa jejunia immutare: Conſiderans nempe inopiam complurium ſuorum ſubditorum Græco-Melchitarum, deſertos Arabum pagos incolentium, ubi ciborum Quadrageſimalium maxima eſt penuria; magnam

gnam inſuper ſeveritatem, ac diuturnitatem abſtinentiarum, quæ in Eccleſia Græca obſervantur; ubi nimirum præter jejunium Quadrageſimæ, quod in tota Eccleſia Paſchalibus Reſurrectionis Domini Feſtis Apoſtolica inſtitutione præmittitur, ſimilis etiam Quadraginta dierum abſtinentia Natalitiæ Chriſti ſolemnitati præcedit; tum alia quatuordecim dierum ante Feſtum Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis obſervatur; & alia demum ante Feſtum Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, totidem dies complectens, quot à Feria ſecunda poſt Octavam Pentecoſtes ad eorumdem Apoſtolorum Feſtum intercurrunt: Perpendens etiam relaxationem diſciplinæ, quæ per Euthymii decreta jam apud illas Gentes invaluerat, difficilè poſſe ad veterem rigorem revocari: ſuper tribus hujuſmodi abſtinentiis poſtremo loco recenſitis, quoad omnes Incolas Pagorum Montanorum perpetuò diſpenſans, eas coarctaverit ſingulas ad unum diem immediatè præcedentem enunciatas ſolemnitates Natalis Chriſti, Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & Martyrium Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli.

Nos hujuſmodi innovationem, & abſtinentiarum relaxationem, & coarctationem in nimium detrimentum veteris Græcarum Eccleſiarum diſciplinæ vergere judicantes, licet alioquin, deficiente auctoritate Apoſtolicæ Sedis, nullius roboris eſſe dignoſcantur, eas tamen auctoritate noſtra expreſsè revocamus, & nullum effectum inpoſterum habere, neque ullatenus executioni mandari, ſed omnia in priſtinum reſtitui debere, jubemus. Atque inſuper in toto tractu Patriarchatûs Antiocheni laudabilem conſuetudinem à Majoribus derivatam abſtinendi etiam qualibet Feria quarta, & ſexta per annum ab eſu piſcium, quæ ab aliis quoque finitimis Populis ejuſdem Græci Ritus exactè cuſtoditur, indiſtinctè ſervari præcipimus.

Et nihilominus Decreta Congregationis Particularis de Propaganda Fide aliàs die 22. Januarii anni 1732. de ejuſmodi rebus edita, & à prædicto Patriarcha, ut aſſeritur, ignorata, renovantes, ac Paterno animo commiſerantes egeſtatem fidelium Incolarum Libani, & Anti-Libani, & inopiam ciborum Quadrageſimalium, quæ in pleriſque locis illius tractûs adeſſe fertur, ob quam ſæpe accidit, ut carnibus, & lacticiniis neceſſariò veſci debeant, indulgendo ſtatuimus, &, illæſa remanente etiam quoad illos generali lege de jejuniis, & abſtinentiis, à qua nemini liceat diſpenſationem in genere concedere, ſi tamen aliquando vera, & gravis neceſſitas urgeat diſpenſandi cum aliquo coetu, ſeu Communitate, facultatem concedimus Ven. Fratri Patriarchæ Antiocheno, ut in ſingulos tantùm annos, quibus eam neceſſitatem perſiſtere cognoverit, & non aliter, nec alio modo, hujuſmodi diſpenſationem ſingulis præfatis Communitatibus concedere poſſit. Non omiſſis interim debitis cautionibus, per quas veterum Rituum neglectui, & oblivioni ſenſim irrepenti occurri poſſe pro ſuo arbitrio, & prudentia exiſtimaverit.

Simili modo nullam innovationem fieri debere decrevimus in eo, quod reſpicit celebrationem Sacroſancti Miſſæ Sacrificii, quod unicum in ſingulos dies ſuper quolibet Altari offerri, veterum Sanctorum Eccleſiæ Græcæ Patrum præcepto, & conſuetudine traditum eſt; proptereaque minimè indulgendum cenſuimus petitioni per eumdem Patriarcham Nobis porrectæ, qua poſtulaverat, ut ad ſatisfaciendum pietati Sacerdotum, & multiplicibus Fidelium Oblationibus, prædictum Ritum antiquitate commendatum immutari permitteremus, & in Eccleſiis Libani, & Anti-Libani plures Miſſas eodem die ſuper eodem Altari offerendi Sacerdotibus fieret poteſtas; ac præterea in Feriis Quadrageſimæ (quo tempore, exceptis diebus Sabbati, & Dominicæ, nonniſi Præſanctificatorum Miſſa in Græcis Eccleſiis celebratur) integrum Sacrificium peragendi facultatem concederemus. Quibus de rebus veteres Eccleſiæ Græcæ Rubricas omnino ſervari, earumque executionem Sacerdotibus inculcari mandamus; eliminatâ tamen ab opinione vulgi inepta credulitate, qua nonnulli arbitrari dicuntur, Sacerdotem utentem indumentis, & ſupellectilibus, quibus alius Sacerdos eodem die uſus eſt, jejunii obſervantiam infringere.

Permittimus tamen, juxta Decretum latum die 31. Martii 1729. ab aliquibus ex Ven. Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus negotiis Propagandæ Fidei præpoſitis, ut alia Altaria in loco Eccleſiæ apto erigi poſſint. Si autem Altarium numerus Celebrantium, & Offerentium multitudini non reſpondeat, liceat pluribus Sacerdotibus, ubi hujuſmodi conſuetudo viget, ſuper eodem Altari unà cum Epiſcopo, vel alio Sacerdote Sacrificium peragente, concelebrare; ita tamen, ut ſacris veſtibus more Celebrantium induti, unuſquiſque totam Liturgiam integrè recitet, & verba Conſecrationis proferat, perinde ac ſi Sacroſanctum Sacrificium ſingulatim conficerent.

Hujuſmodi autem Sacrificium ſinguli Sacerdotes juxta mentem eorum, qui voluntarias oblationes exhibent, licitè valeant applica-

plicare. Quod ſi ſecunda, & ulteriores oblationes pro ejuſdem Sacrificii applicatione ſuperaddantur, Sacerdos, qui eas receperit, ſemper teneatur monere Fideles poſteriore loco offerentes, de aliis oblationibus ad eumdem finem acceptis; & niſi iidem Offerentes unica Miſſæ celebratione ſe voti compotes fore declarent, ſciat ſe unico Sacrificio plurium voluntati minimè ſatisfacturum. Eorum verò mentem, qui pro Sacrificio obtulerunt, nunquam à Sacerdotibus impletam iri declaramus per ſolam adjectionem Particularum, & commemorationem, quæ in Panis præparatione ante Miſſæ Sacrificium fieri ſolet: cum omnino neceſſaria ſit integra concelebratio, niſi de eorumdem Offerentium voluntate aliter fiat.

Ut autem à Sacerdotibus Græco-Melchitis in Sacris Myſteriis peragendis una, & eadem cœremoniarum ratio, iidemque Ritus ſerventur, & ne aliqua ſenſim in iiſdem obrepat diſſormitas, mandavimus typis Congregationis de Propaganda Fide imprimi Miſſale ad uſum illorum Eccleſiæ juxta Rubricas remotiſſima antiquitate firmatas; quod, abſoluta editione ſacrorum Librorum Ritus Coptici, qui ſub prælo ſunt, inceſſanter impleri curabimus.

Quod verò attinet ad prædictorum Venerabilium Fratrum, Patriarchæ Antiocheni, & Epiſcoporum Græco-Melchitarum Juriſdictionem, cujus conſervatio magnopere Nobis cordi eſſe debet, non ſine magno animi noſtri dolore accepimus, nonnullos Epiſcopos Maronitas prædictorum jura ſibi aſſerentes in illorum ſubditos Juriſdictionem ſibi neutiquam competentem ſæpe, ut aſſeritur, exercuiſſe, abſolvendo eos, qui Eccleſiaſticis Cenſuris à propriis Paſtoribus innodati fuerant; diſpenſationes Matrimoniales concedendo in gradibus, & circumſtantiis à Ritibus Græcis minimè permiſſis; diſpenſando etiam cum Monachis Græco-Melchitis ſuper Votis Religionis; ſubditos deque Antiocheni Patriarchæ ad Maroniticum Ritum amplectendum variis artibus attrahendo. Quæ omnia, & ſingula à dictis Epiſcopis, ut fertur, peracta, jam per ſe nulla, & Pontificio, Canonicoque jure damnata, ne, in alienæ Juriſdictionis perturbationem, & ſimultatum, ac diſcordiarum fomentum, iterum renovari contingat, ſuprema, quam Jeſus Chriſtus Princeps Paſtorum Beato Petro Apoſtolo, Nobiſque hujus Succeſſoribus, in Eccleſia Catholica tribuit poteſtate, omnibus, & ſingulis Maronitarum Epiſcopis, ipſique Patriarchæ Nationis Maronitarum, eorumque Succeſſoribus in perpetuum, in virtute ſanctæ obedientiæ, quatenus Nobis expoſita veritate nitantur, præcipimus, ut ab hujuſmodi impoſterum abſtineant; inhibentes præterea, ne quocumque prætextu, aut obtentu rebus ſpiritualibus Nationis Græco-Melchitarum in iis, quæ ſpectant ad juriſdictionem, & auctoritatem illius Patriarchæ, Epiſcoporum, & Parochorum, ſe ingerere audeant, aut eorum ſubditis tranſitum à Græco ad Maroniticum Ritum ſuadere, vel eos, qui ſponte tranſire vellent, niſi fortè peculiaris à Romano Pontifice licentia interveniret, acceptare præſumant.

Et quoniam intelleximus ſæpedictum Patriarcham Antiochenum, eique ſubjectos Epiſcopos, vereri, ne Miſſionarii Latini, quos in eorumdem adjutorium, & levamen Apoſtolica Sedes in eas regiones mittere, nec ſine gravi incommodo, magniſque ſumptibus illic ſuſtentare conſuevit, utendo facultatibus ſibi conceſſis, eorum juriſdictioni præjudicium inferant, & numerum ſubditorum imminuant; volentes etiam in hac parte eorumdem indemnitati conſulere, ac libero propriæ auctoritatis exercitio proſpicere, ſtatuimus primò, & declaramus, licere tantummodo Fratribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci Cuſtodiæ Terræ Sanctæ Parochialia munia obire circa Græcos Melchitas, eiſque Sacramenta adminiſtrare in iis locorum, & temporum circumſtantiis, quibus omnino deficiat modus habendi Parochum, aut alium Antiſtitem Græci Ritûs: Quo caſu prædicti Fratres emolumenta legitimo jure debita percipere licitè valeant, & à juriſdictione Antiocheni Patriarchæ nullatenus ipſi dependeant; ſed huic dumtaxat petenti teneantur ſingulis annis notulam tradere Animarum Græci Ritûs in ea Civitate, ſeu loco exiſtentium, utpote quæ in reliquis eidem Patriarchæ omnino ſubeſſe intelligantur. Curet autem Patriarcha pro ſui muneris implemento, ut ubicumque opus fuerit, Catholici Parochi copia ſuppetat, à quo præfati Græci-Melchitæ Sacramenta Græco Ritu recipere queant.

Sacramentum verò Confirmationis à Patre Guardiano Terræ Sanctæ in Civitate Hieroſolymitana, & in iis locis, ubi Epiſcopus Græcus Catholicus jure ſuo, & in propria Diœceſi non reſideat, conferri poſſit *ſub conditione* Græcis à ſimplici Sacerdote confirmatis, ac ſponte ab eodem confirmari petentibus. Ubi verò ſit Epiſcopus Catholicus reſidens, hujuſmodi Sacramentum non conferat, niſi de ejuſdem Epiſcopi conſenſu; eo autem diſſentiente, abſtineat.

Præterea omnibus, & ſingulis Melchitis Catholicis Græcum Ritum ſervantibus ad Latinum Ritmm tranſire deinceps expreſsè vetamus. Miſſionariis verò omnibus diſtrictè

ſtrictè mandamus, ſub pœnis etiam infra exprimendis, aliiſque arbitrio Noſtro decernendis, ne cuiquam ex illis hujuſmodi tranſitum à Græco ad Latinum Ritum ſuadere præſumant, aut etiam cupientibus, inconſulta Apoſtolica Sede, permittant.

De iis autem, quos *Latinizantes* appellant, nimirum, qui à Græcis Parentibus progeniti, deficientibus Græcis Sacerdotibus, Latino Ritu à Latinis ad hunc diem baptizati fuerunt, eumque Ritum hactenus tenuerunt; quorum magnus numerus Damaſci inveniri perhibetur, neque ſatis hucuſque definitum fuit, cui potiſſimùm Ritui addicti eſſe deberent, ſtatuimus, & declaramus, ut coram Perſona à Nobis deputanda ſemel profiteri debeant, in quo Ritu vivere malint; in eoque inpoſterùm, omni variandi facultate adempta, perſeverare teneantur.

Filii verò, qui ab hujuſmodi Parentibus poſt emiſſam ab illis prædictam declarationem naſcentur, necnon ii, qui jam nati ſunt, ſed nondum ad uſum rationis pervenerunt, ſequantur conditionem Parentum, ſi Conjuges unum eumdemque Ritum elegerint; ſin minùs, Patris Ritum ſequantur.

Cæterùm ſi quos impoſterùm Græcos neceſſitate cogente ob defectum Parochi Catholici Ritûs Græci, Baptiſmum, aut alia Sacramenta à Latino Presbytero recipere eveniat, illi non ideo cenſendi erunt Latinum Ritum ſuſcepiſſe; ſed, omni dubitatione ſublata, Ritum Græcum, in quo orti ſunt, obſervare teneantur. Et eum quidem, durante prædicta neceſſitate, in omnibus rebus, quibus poſſunt, & præcipuè in jejuniorum obſervatione, retineant; in reliquis vero integrè reſumant, & proſequantur, ſtatim ac Epiſcopus, aut Parochus Græcus ſupervenerit.

Ad præcidendas denique controverſias omnes, quæ ſuper hujuſmodi quæſtionibus oriri ſolent, etiam inter ipſos Miſſionarios, propter diverſas eorum ſententias, atque doctrinas, atque omnis contentio inter Fideles inde promanans penitus extinguatur, expreſſe præcipimus Miſſionariis cujuſcumque Ordinis, & Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, ut ſolliciti ſint ſuper his omnibus ſervare unitatem ſpiritûs, & doctrinæ; quod quidem noſtris hiſce Decretis, aliiſque de Ritibus Græcorum in partibus Orientalibus obſervandis alias à Sede Apoſtolica editis, fideliter obtemperantes, facilè conſequentur. Curent præterea, ut omnia laudabilia Eccleſiæ Græcæ Inſtituta ab antiqua Patrum traditione derivata, & Apoſtolica comprobatione firmata, in ſuo vigore permaneant, atque a Fidelibus iſtius Nationis integrè executioni tradantur; neque aliquid iiſdem ſuggerere, aut ſuadere audeant, quod illorum contemptum, aut imminutionem inducere poſſit; multòque minus auctoritate propria aliquid circa illa innovare, aut etiam ſuper iiſdem ullam diſpenſationem concedere, vel admittere præſumant. Alioquin præter diſtrictam, quam Deo, Nobis, ſuiſque Superioribus (quos de urgenda hujus Decreti obſervantia peculiariter oneramus) rationem reddent, ſciant ſe harum litterarum vigore privationem vocis activæ & paſſivæ, & inhabilitationem ad quemcumque gradum, & officium in ſuis reſpectivè Ordinibus, Inſtitutis, & Congregationibus, ipſo facto incurſuros.

Demum quod attinet ad Regularem Monachorum diſciplinam, decernimus, ut Monachi utriuſque Congregationis ſub invocatione reſpectivè Sanctiſſimi Salvatoris, & Sancti Joannis, obſervent Regulam genuinam Sancti Baſilii, eis tradendam à Venerabilibus Fratribus Noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus negotiis Propagandæ Fidei præpoſitis: abſtineantque ab eſu carnium in ſenſu prædictæ Regulæ. Utriuſque autem ſupradictæ Congregationis, ſive alterius cujuſcumque Inſtituti Monachos immediatè ſubeſſe jubemus Epiſcopis Ordinariis Catholicis, & mediatè Patriarchæ pariter Catholico. At in Diœceſibus, in quibus non eſt Catholicus Antiſtes, Patriarchæ Catholico immediatè ſubjaceant.

Nullius verò generis Libros, aût folia ſine prævia approbatione, & licentia Epiſcopi Diœceſani, & Patriarchæ prædictorum edere poſſint; atque inſuper nullum de rebus ſacris Librum, aut folium publici juris faciant, inconſulta Sede Apoſtolica. Quod ſi novas Librorum ſacrorum ab eadem Sancta Sede jam probatorum Editiones fieri contingat, munus erit Patriarchæ, & Epiſcoporum Catholicorum inſpicere, ne ulla in re diſcordent ab Editionibus approbatis.

Monaſterium porro Monialium in Keſruano erectum à Græco-Melchitis, pro Puellis ſuæ Nationis, & Ritûs, ante omnia declaramus eidem Græco-Melchitarum Nationi jure proprietatis acquiſitum eſſe; ita ut Puellæ alterius cujuſcumque Ritûs, & Nationis nullatenus quacumque de cauſa in eodem deinceps admitti poſſint; ſublata cuicumque, etiam Patriarchæ, atque Epiſcopis, ſuper hoc diſpenſandi facultate. Inſuper prædictum Monaſterium, & Moniales, ſub protectione Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, & Congregationis de Propaganda Fide recipimus; Illius verò, ſeu illarum regimen, tum ſpirituale, tum temporale ad Monachos Congregationis Sancti Joannis de Soairo ſpectare de-

decernimus, cum immediata ſubjectione Epiſcopo Ordinario, & mediata Patriarchæ Græco-Melchitarum Antiocheno: qui etiam immediatam ſuper eo, & illis auctoritatem acquirere debeat, quotieſcumque futuris temporibus non adeſſet Epiſcopus Orthodoxus illius Sedis: Quatenus verò (quod Deus avertat) neuter eſſet Catholicus, per id tantùm temporis, & donec alteruter Catholicus ſupervenerit, prædictum Monaſterium immediatè ſubjaceat Abbati Generali præfatæ Congregationis Sancti Joannis, tanquam Delegato Sedis Apoſtolicæ.

Confeſſarius Ordinarius Monialium prædicti Monaſterii ſit Monachus profeſſus dictæ Congregationis Sancti Joannis, quem ſcientiæ, pietatis, ac prudentiæ commendatione ab ipſius Abbate Generali delectum, & præſentatum, Epiſcopus Diœceſanus probaverit: Idemque ſtatuimus de Confeſſario extraordinario, quem idem Abbas Generalis ter in anno, & quandocumque neceſſitas urgeat, ad audiendas dictarum Monialium confeſſiones valeat deputare. Factâ inſuper prædicto Epiſcopo poteſtate, quatenus id expedire putaverit, alium quemcumque Sacerdotem Regularem, etiam alterius Inſtituti, & Ritûs Latini, vel etiam ſæcularem ejuſdem Ritûs, in Confeſſarium extraordinarium dictis Monialibus deputandi.

Non aliam verò Regulam à prædictis Monialibus ſervandam ſtatuimus, quàm genuinam illam Sancti Baſilii, quam Monachis tradendam ſuprà ſignificavimus. Cui quidem Regulæ ſi tam ſupradicti Monachi, quàm mox enunciatæ Moniales, aliquas peculiares Conſtitutiones addere velint, quæ nec ejuſdem Regulæ obſervantiæ, neque Græcis Ritibus adverſentur, eas ad Congregationem de Propaganda Fide priùs cognoſcendas, & ſi opus fuerit, corrigendas, Nobiſque auctoritate Apoſtolica confirmandas exhibere teneantur.

In omnibus hiſce Decretis, Venerabiles Fratres, quæ prævio maturo examine, ut ſupra diximus, auditoque conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, aliorumque præſtantium integritate, ac doctrina Virorum, ſtatuenda, edenda, ac Vobis denuncianda eſſe judicavimus, minimè dubitamus, quin agnoſcatis, nihil aliud Nobis propoſitum fuiſſe, quàm ut & Venerabiles Eccleſiæ Græcæ Ritus, ac mores in ſuo vigore perſiſtant, & debita Vobis à Populis obedientia, veſtraq; ſimul in eos auctoritas & Juriſdictio ſarta tecta. Quorum utrumque ex una, eademque animi, ac judicii æquabilitate proficiſcitur, per quam & varias Eccleſiarum Inſtitutiones, & conſuetudines juſta æſtimatione penſantes, unum illud ad animarum ſalutem omnino neceſſarium in votis habemus, ut ſcilicet omnes, qui ubique Terrarum Catholico cenſentur nomine, unico Fidei, atque unitatis vinculo teneantur, & ſupremam hujus Sanctæ Sedis auctoritatem, qua ſuper alias Divina inſtitutione præeminet, ad promovendam omnium Eccleſiarum utilitatem ſolummodo interponentes, de cætero Fraternitatibus Veſtris intacta manere volumus jura omnia, ac privilegia, & liberum juriſdictionis veſtræ exercitium, ad regendas Oves veſtræ fidei commiſſas, eaſque per ſemitas mandatorum Dei ad ſalutis æternæ metam, adjuvante Divina Gratia, dirigendas. Hinc eſt, quod & hujuſmodi Decreta libenter à Vobis, & cum debita devotione, atque obſervantia ſuſcipienda, & amplectenda fore confidimus. Et nihilominus auctoritate Noſtra Vobis mandamus, atque præcipimus, ut ea omnia, & ſingula ſervetis, & ab aliis, ad quos attinet, executioni mandari, atque exactiſſimè obſervari curetis. Et Apoſtolicam Benedictionem Fraternitatibus veſtris ex animo impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die XXIV. Decembris MDCCXLIII. Pontificatûs Noſtri Anno Quarto.

Ex Bull. hujus Pontif. tomo I. pag. 290.

Inſtructio Paſtoralis prima ſuper nonnullis dubiis circa Cophtorum ritum ad Vicarium generalem, Præfectum, alioſque Miſſionis Cophtæ Miſſionarios directa.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EO quamvis tempore, quo pro demandato Nobis Apoſtolicæ ſervitutis onere tot tantiſque curis circumdamur, ut penè obruamur, delata ad Nos fuerint nonnulla Poſtulata à Religioſo Viro Jacobo à Cremiſir, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Strictioris Obſervantiæ, & Miſſionum Apoſtolicarum in Ægypto Præfecto, Nihilominus in eo, qui infirmitatem Noſtram miſericorditer regit, confidentes, operã, ſtudiumque noſtrum ad propoſita enodanda dubia libenter adjecimus, in ſpirituale electi illius Gregis ſolatium, qui magno licèt intercedente Terrarum ſpatio à Nobis diſſitus ſit,

Paterno tamen cordi Noſtro charitate proximus efficitur. Quas ſanè Pontificiæ ſolicitudinis, & providentiæ partes cum â nemine deſiderari patiamur, qui verum Deum per veram fidem agnoſcat, peculiari ſibi illas vindicat jure Inclyta Cophtorum Natio, quæ præcipui cultûs, ac Filialis obſequii, quo Romanam Eccleſiam omnium aliarum Matrem, & Magiſtram proſequitur, non ſemel luculenta, & perenni digna laude præbuit ſpecimina; Præſertim verò in Sacra Oecumenica Florentina Synodo, in qua fel: rec: Eugenio Papa IV. Prædeceſſore Noſtro expetitam diu Græcæ Latinæque Eccleſiæ Unionem promovente, veteri ejuſdem Unionis incendi deſiderio viſa eſt, palamque edocuit, oportere membra ſub uno in Terris Capite indiviſa conſiſtere. Id ipſum quoque teſtata eſt Succeſſoribus Romanis Pontificibus Pio IV., & Gregorio XIII. omni conatu in præmiſſæ Unionis ſcopum enitentibus; Ac apertiùs etiam Clementi VIII., ad quem ſolemni, & honorifica decreta Legatione, obſequentis animi, ac devotæ in Romanam Eccleſiam voluntatis publica exhibuit Teſtimonia.

Hanc quoque egregiam propenſionem adhærendi Romanæ Eccleſiæ planè perſpectam habuit alter Noſter Prædeceſſor Urbanus Papa VIII., qui zelo, & ſedulitate pari in id potiſſimùm incubuit, ut prædicta Eccleſiarum Unio indiſſolubili charitatis fœdere pro virili parte firmaretur. Alacriores tamen præ omnium rationum momentis ad hanc exequendam Paſtoralis Officii partem Nos effecit jampridem concepta, intimèque cordi Noſtro infixa ſpes majoris incrementi Catholicæ Religionis, & lucri Animarum, quibus erudiendis in Superiori, ac Inferiori Ægypto, & in Urbe Principe Cairo ſtrenuam, invictamque navant operam Apoſtolici Miſſionarii ex Franciſcana ut plurimum Familia adlecti, qui nullo laborum aſpectu territi, ſed induti fortitudine ex Alto, in ſumma rerum, ac temporum difficultate Nationem illam toto olim Orbe Terrarum celeberrimam, nunc verò aſſiduis ærumnis attritam, ac penè confectam, verbo vitæ informant, vigileſque laborant, ut novi in diem palmites in Vineam Domini traducantur.

Adhibitis itaque in conſilium nonnullis Venerabilibus Fratribus S. R. E. Cardinalibus, Dilectiſque Filiis Conſultoribus in Congregatione Supremæ, & Univerſalis Inquiſitionis contra hæreticam pravitatem conſidentibus, exquiſitiſque, quò maturiùs deliberare poſſemus, aliorum etiam doctrina & prudentiâ præſtantium Virorum ſuffragiis, eorumque præſertim, quibus Orientalium mores, Ritus, & Inſtituta longo uſu & experientia eſſent cognita planèque perſpecta, privati Noſtri laboris acceſſione, ſingulorum ſententias ſcripto traditas expendimus, atque libravimus. Cum tamen ad ſingula definienda dubia impræſentiarùm quamplurima deſiderentur, idcirco hæc Apoſtolica ſcripta Miſſionariis exhibenda mandavimus, ut ea, quæ definitivo reliquorum dubiorum judicio facem quodammodo præferre valent, ad Noſtri Apoſtolatûs auditum quamprimum deducenda curent.

Dub. I. *Cum Fideles Cophti Catholicam profitentes Religionem â Baptiſmo Ritu Eccleſiæ Latinę collato hoc potiſſimùm nomine abhorreant, quod Baptizatis unà ſimul non conferatur Sacramentum Confirmationis: Quęritur, an in caſu, quo Sacerdos Ritûs Cophti commodè adiri nequeat, permittendum ſit PP. Miſſionariis illico poſt Baptiſmum Confirmationem conferre?*

Dub. II. *An Parochis Ritûs Cophti, qui â Schiſmate redeunt ad Catholicę Eccleſię Unitatem, tribuenda ſit facultas adminiſtrandi Catholicis Sacramenta Parochialia, qua prius potiebantur inter Schiſmaticos; quamvis eadem adminiſtratio, nullo exiſtente Parocho Catholico, demandata ſit Patribus Miſſionariis?*

Dub. III. *An Cophtis proprio Ritu in ętate puerili ad Diaconatûs Ordinem promotis, ubi legitima ad contrahendum Matrimonium ętas advenerit, liceat nedum primum, ſed alterum quoque inire Matrimonium vi diſpenſationis obtentę â Patribus Miſſionariis abſque ullo ſpeciali Indulto Apoſtolico?*

Dub. IV. *An dicti Diaconi Officium Divinum recitare teneantur?*

Quod attinet ad *primum*, planè compertum Nobis eſt, veteri more, & diſciplina invaluiſſe apud Cophtos, ut abluti Sacro Regenerationis Lavacro illico ab eodem Sacerdote poſt abſolutas Baptiſmatis Cœremonias Sacro Chriſmate liniantur, ut præ aliis teſtatur Thomas à Jeſu *in ſuo Tractatu de Converſione Gentium lib. 7. cap. 7.* De ſimultanea tamen utriuſque Sacramenti adminiſtratione non una eademque fuit agendi ratio cum Græcis apud Orientales Eccleſias reſidentibus, & illis, qui commorantur in Italia, & Inſulis eidem adjacentibus. Quemadmodum enim Græcis Incolis Italiæ expreſsè vetita eſt adminiſtratio utriuſque Sacramenti ab eodem Miniſtro contemporaneè facienda, Ita patientia quadam, & facilitate Sedis Apoſtolicæ factum eſt, ut unum, & alterum Sacramentum ab eodem Sacerdote in Oriente Græcis conferretur; Nec defuêre idcirco Theologi, qui hujuſmodi tolerantiæ veſtem, & imaginem tacitæ Diſpenſationis obducerent.

Quo

Quo opportunè præmiſſo, aptè diſtinguenda ſunt, diverſoque jure cenſenda duo, quæ exinde profluunt, extrema: Aliud enim eſt, quod Cophti ex Indulgentia Apoſtolicæ Sedis licitam ſibi adſtruant collationem utriuſque Sacramenti, ſervato Orientalis Eccleſiæ Ritu, ab eadem Apoſtolica Sede non expreſsè vetito, ſed tolerato: Longè verò diverſum, quod tolerantiam in pejorem partem detorquentes abhorreant à Baptiſmo Ritu Latino collato, hoc potiſſimùm nomine, quod ſeorſim à Confirmatione adminiſtretur. Idcirco ſicuti lenitati, & patientiæ Sedis Apoſtolicæ conſonum videri poteſt, quod Cophti in ſuo jamdiu recepto, & ab eadem Sede tolerato uſu perſeverent, Ita ferendum non eſt, quod Baptiſmum Ritu Latino, & ſeorſim à Confirmatione collatum acerbo, alienoque animo perhorreſcant.

Præterea licet apud Occidentales etiam Eccleſias in more poſita quandoqne fuerit Baptiſmatis, & Confirmationis ſimultanea collatio, & hæc conſuetudo in aliquibus Diœceſibus anteacto tempore inoleverit, juxta exempla relata à *Vicecomite in Tract. de Confirmat. cap.* 14., & à *Martene de antiqu. Eccleſ. Rit. lib.* 1.*cap.* 2. *art.* 1.: Nihilominus abrogato prorſus à Romana Eccleſia aliarum Matre, & Magiſtra hujuſmodi more, conſultiſſimis Summorum Pontificum Decretis providè cautum eſt, ut renatis Fonte Baptiſmatis conferretur Sacramentum Confirmationis in ea ſolùm ætate, in qua Fideles, evacuatis, quæ erant parvuli, intelligerent, tantùm inter ſe differre Baptiſmum & Confirmationem, quantùm in naturali vita diſtat generatio ab incremento, ſeque per Baptiſmum fuiſſe quidem ad militiam receptos, per Confirmationem verò ad pugnam roboratos, & ad perferendos agones per Gratiam inſtructos. Ex quo fit, ut rigidè animadverti in eos oporteat, ſi qui fortè ſanctioris hujuſce diſciplinæ inſtituta refugerent, aut contemnerent, omnemque curam adhibendam eſſe, ut ab errore, & cæcitate, Eccleſiæ Latinæ adeo injurioſa, retrahantur.

Verùm attributâ, juxta propoſitum thema, Sacerdotibus Latinis facultate conferendi ſtatim poſt Baptiſmum, Confirmationem, tantùm abeſt, ut Orientales captivari poſſint in obſequium veritatis, ut imò animo ſemper obfirmatiore ſuæ adhærerent ſententiæ, erga quam facilem ſe, ac pronam Apoſtolica Sedes exhiberet. Præterea Hæretici, & Schiſmatici, qui improbo, pravoque ut plurimùm ingenio Catholicorum facta interpretantur, vel inconſtantiæ notam inurerent Latinis à ſuſcepta ſemel, probataque diſciplina deflectentibus; vel ſuo exemplo eos commoviſſe, & in ſuas traxiſſe partes ſuperbè dictitarent, ipſa temerè vertentes officia pietatis in elationis argumentum.

Si itaque ea ſit Nationis Copthæ conditio, ut Fideli Populo Confirmatio adminiſtrari nequeat ab Epiſcopis, quibus hujus Sacramenti adminiſtrandi ordinaria poteſtas commiſſa eſt, minime Nos latet, eandem adminiſtrandæ Confirmationis poteſtatem ex Indulto Apoſtolico ad Sacerdotem, vel Miſſionarium pro modo neceſſitatis quandoque deferri poſſe. Hujuſmodi delegatio non nova, nec inuſitata videri debet, cum S. Gregorii Magni, aliorumque Romanorum Pontificum Noſtrorum Prædeceſſorum ſanctiſſimis innitatur exemplis. Cum enim ſæpe contigerit, Chriſtifideles Paſtoris ſolatio eſſe deſtitutos, & Epiſcopis ob diſtantiam locorum impoſſibile, vel difficile admodum fuerit Populorum neceſſitatibus præſentes fieri; in hanc partem Epiſcopalis Miniſterii vocati ſunt Sacerdotes, dummodo uterentur Chriſmate ab Epiſcopo ritè benedicto, & conſecrato: Ne aliàs contingeret, Fideles rem ſanctitatis plenam cunctando negligere, vel decedere ſine hoc Sacramento divinis muneribus cumulato, & ad noſtram ſanctificationem inſtituto.

Apoſtolici igitur Miſſionarii, non ſuæ authoritatis incremento, ſed lucro tantùm Animarum inhiantes, qua par eſt, ſedulitate, & diligentia inquirant, an Catholico Gregi, ſuper quo vigilias cuſtodiunt, deſit præſentia Paſtoris? an difficilis, vel impoſſibilis ſit frequens illius acceſſus? an fidelis Populus in caſu neceſſitatis verſetur? & an demum circumſtantiæ in unum collectæ, præmiſſis conſonent exemplis, ac parem expoſcant providentiam? Integra porro, ſinceraque fide ea omnia quamprimum renuncient Sanctæ Sedi, ut re tota ſedulò cognita, intimèque perſpecta, deliberare poſſit, an, & cui potiſſimùm Presbytero, tamquam Miniſtro extraordinario, tribuenda ſit hæc authoritas confirmandi, & Epiſcopale hoc munus obeundi.

Ipſi interim Miſſionarii, quibus datum eſt exhortari in doctrina ſana, & eos, qui contradicunt, arguere, ſatagant, ut fidelis Populus ab errore ad veritatem, ab odio ad obſequium erga Baptiſmum Eccleſiæ Latinæ reducatur, utque Gens illa tandem agnoſcat, pia ſanctaque ordinatione fuiſſe diſpoſitum, ut ſeorſim à Baptiſmate conferretur Sacramentum Confirmationis iis, qui in provectiori eſſent ætate, & ad percipiendam virtutem Sacramenti accommodata.

Hæc quoad primum Dubium. Quò verò ad ſecundum, licèt in ſui primordio Catholica Eccleſia hæreſim ejurantibus non ſemel oſtenderit dura, ut eos potaret vino compunctionis, ideoque promotos ad Sacros Ordi-

Ordines ſolius Laicæ Communionis participes voluerit, ab hac tamen ſeveritate judicii ſucceſſivis temporibus temperatum eſt, & ipſi Nicenæ Synodi Patres *Canone* 8. ultro conſenſêre, quod Novatiani in Sacris Ordinibus conſtituti, ab errore in ſemitam veritatis reduces, nedum permanerent in Ordine Clericali, ſed etiam obtentarum Dignitatum honore (providis tamen adjectis legibus) fruerentur. Hanc quoque piæ Matris Eccleſiæ lenitatem in amplexum Filiorum occurrentis, experti ſunt Donatiſtæ: Siquidem Catholici Præſules, qui gemino adſtipulante Edicto Marcellini Proconſulis eos pro agenda Religionis cauſa advocaverant in illum Conventum Eccleſiaſticis monumentis tantopere celebratum, quò faciliùs ad veræ Fidei cultum, & unitatem allicerent, retentionem gradûs Epiſcopalis antea adepti, veluti quoddam conciliandæ pacis præliminare, illis conſultò obtulêre.

Præclara hæc lenitatis argumenta attento Nobiſcum animo repetentes, æquum viſum eſt, ut Parochi Ritûs Cophti, validè tamen ac ritè ordinati, qui ex atra errorum, in quibus verſabantur, caligine, in lucem Catholicæ veritatis emergunt, capaces ſint etiam inter Catholicos Adminiſtrationis Sacramentorum Parochialium, quâ priùs in Schiſmate potiebantur, quamvis hæc ipſa ſpiritualis authoritas, nullo exiſtente Parocho Catholico, tributa etiam ſit PP. Miſſionariis, & ab illis exerceatur. Hanc autem capacitatem, quæ ſingulis ineſt, ita temperandam eſſe decernimus, ut non omnes indiſtinctè hoc Paſtorale munus ſibi aſſumant, ſed ii tantùm, quos Vicarius Generalis Dominico Gregi præfecerit; qui pietate, caſtis moribus conſpicui ſint, qui bonorum exemplo præluceant, & in quorum reditu ad Eccleſiam nihil fictum, aut ſimulatum, ſed certum ſinceræ Converſionis indicium deprehendatur. Præterea qui à Vicario Generali inter alios prælecti fuerint, abſtineant ab exercitio dictæ Authoritatis, quouſque non reportaverint neceſſariam in utroque foro abſolutionem, rehabilitationem, nec non diſpenſationem ab Irregularitate, Cenſuris, & pœnis, lapſis in Hæreſim canonicè inflictis. Ritu præterea Catholico adminiſtrent Sacramenta. Nullum eiſdem cum Schiſmaticis in Divinis ſit conſortium, ex quo hæreſis, pravæque mentis ſuſpicio ſuboriatur: Sed interjecto cum Schiſmaticis pariete, corde puro, conſcientia bona, fide non ficta, præcepta Matris Eccleſiæ, quæ denuo eos in Chriſto genuit, intemeratè cuſtodiant.

Ex hac porrò indulgentia uberem in dies ſpiritualium gaudiorum meſſem expectamus, lucrum ſcilicet Animarum ad gremium Eccleſiæ redeuntium: Probè enim intelligent, Nos Paſtoris Jeſu Chriſti vicem in Terris tenentes, tantum quærere, & ſalvum velle, quod perierat, Oveſque inventas non virgâ timoris, ſed officio charitatis ad Ovile congregare.

Nec conqueri jure poterunt Miſſionarii ſuam authoritatem hoc pacto videri imminutam, ſi oportunè in memoriam revocaverint, quæ ab eorum Patre, & Inſtitutore S. Franciſco in ſuo Teſtamento ſcripta leguntur: *Et ſi haberem tantam ſapientiam, quantam Salomon habuit, & invenirem pauperculos Sacerdotes in Parochiis, in quibus morantur, nolo contra eorum voluntatem prædicare.* Cui ſententiæ conſona ſunt documenta S. Bonaventuræ in ſuo Tractatu: *Quare Fratres Minores prędicent*: *Temperatiſſimè*, inquit Sanctus Doctor, *diſpoſuit divina Sapientia, & inſtituit Sedes Apoſtolica, ut per Ordines pręnotatos in prædicatione, & confeſſione defectus Cleri ſuppleatur, & Animę ſalventur, & nec in ſpiritualibus, nec in temporalibus Jus Clericorum aliquatenus minuatur.* Parique cenſura in ſimili negocio, cum Græcis Melchitis nuperrimè diſcuſſo, à Nobis definitum eſt: *Licere tantùm Fratribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci Cuſtodiæ Terrę Sanctę Parochialia munia obire circa Gręcos Melchitas, eiſque Sacramenta adminiſtrare in iis locorum, & temporum circumſtantiis, quibus omnino deficiat modus habendi Parochum, aut alium Antiſtitem Gręci Ritûs.*

Neque etiam perperam timeant Miſſionarii ſibi in Vinea Domini tanquam Operariis tota die otioſis, & à bono opere torpentibus nullam, & exiguam occaſionem impendendi laboris eſſe relictam. Prædicandum eſt ab illis ſanctum Chriſti Evangelium, & docenda Myſteria Chriſtiano Homini neceſſaria ad æternam ſalutem; explicanda vitia, quæ declinare, virtutes, quas ſequi oporteat; adhibenda medela ſauciatis per Sacramentum Pęnitentiæ; Tum alia quoque adminiſtranda ſunt Sacramenta in ſubſidium Presbyterorum Ritûs Cophti; nihil demum derelinquendum eſt, quod ad Animarum ſalutem, & Religionis incrementum pertinere poſſit. Potiſſima tamen ſolicitudo conferenda eſt, ut Sacerdotes Cophti à Fidei unitate, rectâque ſemitâ declinantes, erroris depulſa caligine ad unionem, & amplexum Catholicæ Eccleſiæ revocentur, eorumque numerus augeatur; hoc enim pacto Vinea Domini Sabaoth refloreſcet, optatumque fructum ſalutis, benedicente Domino, dabit in tempore ſuo.

Ad tertium, & quartum Dubium gradientes, pro faciliori & accuratiori illorum examine juvat præmittere, verificari practi-

cè,

cè, & in concreto apud Cophtos, quod in abſtracto, & pro ſuo ingenio diſputant inter ſe Latini Theologi, & Canoniſtæ de Ordine ſacro, Infanti ante rationis uſum, vel ante pubertatem collato. Præmaturam hujuſmodi Ordinationem apud Cophtos veteri uſu, & diſciplina invaluiſſe teſtatur P. Thomas a Jeſu *dicto Oper. de Converſ. Gent. lib. 7. p. 361.*: *Conferuntur*, inquit, *Ordines*, *excepto Presbyteratu*, *omni ætati*, *etiam immediatè poſt Baptiſmum Parvulis*, *ſimulque dantur Tonſura*, *& quatuor Gradus*, *& Diaconatus*, *& Subdiaconatus*; *nec hiſce conferendis interſtitia*, *vel tempora particularia determinata ſunt*. *Ubi Sacros Ordines recipiunt*, *caſtitatem*, *& abſtinentiam pollicentur*, *jejunare videlicet diebus Mercurii*, *& Veneris*, *& tempore Adventûs*, *& Quadrageſimę &c. Inſuper etiam Quadrageſimis Apoſtolorum Petri & Pauli*, *& Aſſumptionis*. *Quando autem Infantulis*, *aut Pueris Sacri Ordines conferuntur*, *pro eis ſpondent*, *& hęc vota obſervant ipſorum Parentes*, *donec dęcimum ſextum ętatis annum*, *aut circiter exegerint*.

Hanc quoque vigentem inter Cophtos conſuetudinem aſſumendi ad Ordinem Diaconatûs conſtitutos in ætate infantili, confirmat ſuo teſtimonio Carolus Franciſcus à Breno *in Manuali Miſſion. Oriental. tom. 1. lib. 3. cap. 2. num. 5.*; idemque uſus evincitur ex litteris P. Bernat Miſſionarii Societatis Jeſu, datis Anno 1706. Cairo ad P. Solerium magni nominis, probatæque doctrinæ Bollandiſtam; memoratis in iiſdem litteris *Cophtorum*, ſeu *Jacobitarum* moribus, & inſtitutis, advertit, Diaconos promotos in ætate ſex, vel ſeptem Annorum in immenſum excreviſſe numerum, cæteroquin neceſſarium, ne Eccleſia debitis fraudetur obſequiis; neve Divina Myſteria abſque decenti Miniſtrorum cultu, & frequentia celebrentur; quemadmodum videre eſt *in continuatione Bollandi tom. 5. Menſ. Jun. pag. 132.*

Nemo adeo rudis eſt, qui ignoret in Eccleſia Occidentali diverſos Ordines, & Miniſtrorum Gradus fuiſſe inſtitutos, & in ſua ritè tempora diſpoſitos. Primâ etenim Tonſurâ initiandi ſunt præditi uſu rationis, qui in ſeptimo ætatis Anno præſumitur. Minoribus verò Ordinibus licèt determinata ætas à Sacris Canonibus præſtituta non ſit, adhuc à ſeptimo ad decimum quartum annum conferri ſolent, concurrentibus tamen in Ordinando qualitatibus deſideratis à Tridentino *ſeſſ. 23. de Reformat. cap. 5. & 11.* Porro ejuſdem Tridentinæ Synodi lege cautum eſt, ad Subdiaconatum ætatem vigeſimi ſecundi anni, ad Diaconatum vigeſimi tertii, ad Presbyteratum vigeſimi quinti, ad Epiſcopatum trigeſimi eſſe neceſſariam; eo tantùm inter Sacros Ordines & Epiſcopatum recurrente diſcrimine, quod pro Sacris Ordinibus ſatis ſit unius, vel alterius reſpectivè Anni inchoatio, pro Epiſcopatu verò complementum trigeſimi anni requiratur. Si tamen in hujuſmodi providè inſtitutarum Legum contemptum contingeret fortaſſe ab Epiſcopo legitima authoritate ſuffulto non ſolùm Minores, ſed etiam Sacros Ordines Infanti conferri, concordi Theologorum, & Canoniſtarum ſuffragio definitum eſt, *validam*, ſed *illicitam* cenſeri hanc Ordinationem, dummodo nullo laboret ſubſtantiali defectu materiæ, formæ, & intentionis in Epiſcopo Ordinante; non attentâ contrariâ ſententiâ, quæ raros habet aſſeclas, & quæ ſupremis Tribunalibus, & Congregationibus Urbis numquam arriſit.

Æque tamen certum, & exploratum eſt, per hanc Ordinum collationem non ſubjici Promotos obligationi ſervandæ Caſtitatis, nec aliis oneribus ab Eccleſia impoſitis; cum electio ſtatûs à libera cujuſque pendeat voluntate, & Altiſſimo noſtra, non autem aliena vota reddere teneamur. Obſolevit enim vetus illa Eccleſiæ Diſciplina, quæ coactè, aut per vim Promotos ad Sacerdotium, & Epiſcopatum duro ſubjiciebat jugo ſervitutis, & obſervationis onerum, & legum cuicumque Ordini impoſitarum, ſpretâ quavis proteſtatione Ordinati, vel Promoti contra vim illatam, ſpretâque declaratione animi à ſuſcepto Ordine abhorrentis. Inſuper, licèt uſque ad ſæculum duodecimum conſueverint Parentes Filios in infantili ætate poſitos in ſacris Monachorum Cœnobiis devovere, & Divino Famulatui mancipare, perpetuò vetito egreſſu è ſeptis Monachorum, attamen mitioribus Clementis III., Cæleſtini III., & Tridentinæ Synodi Decretis abrogata fuit Lex illa, contra quam naturæ, & liberi arbitrii jura clamare videbantur.

Non deſunt tamen graves Theologi, qui accuratiori etiam examine rem intimè ſcrutentur: Ajunt ſiquidem, Infantes promotos ad Sacros Ordines, ubi ſui compotes jam fuerint, diſertè eſſe interrogandos ſuper intentione permanendi, nec ne, in Ordine ſibi collato. Si firmo deliberatoque animo palam aſſenſerint, eo caſu cenſent eos obſtringi voto Caſtitatis: ſin minus, licitum ſit eiſdem ad ſæcularia vota tranſire, ſuſpenſâ exercendi Ordinis poteſtate.

Alium expendunt caſum Theologi, Ordinis ſuſcepti poſt uſum rationis, ſed ante pubertatem. Affirmant, ita Ordinatum tunc ſolùm obligari voto ſervandæ Caſtitatis, quando Ordinationem *expreſsè* ratam habuerit, vel *tacitè* aliquo exteriori ſigno, puta

quia

quia miniſtraverit in Ordine ſuſcepto, vel quia penſum diurnum horarum Canonicarum more aliorum abſolverit: Quouſque ratihabitio non superveniat, iidem Theologi nullam Ordinato imponunt obligationem recitationis Officii Divini; immò cenſent tamdiu interdictum exercitium Ordinis ſuſcepti, quamdiu Ordinatus in ætate impuberi attingat alteram ætatem à ſacris Canonibus promovendis ritè præſtitutam.

Expenſa hucuſque in abſtracto ad tramites Legum Canonicarum, quibus Eccleſia Occidentalis informatur, facilem viam ſternunt reſolutioni non ſolùm tertii Dubii, in quo quæritur: *An Diaconis Ritûs Cophti licitæ ſint primæ, & ulteriores Nuptiæ*; ſed etiam quarti, in quo quæritur: *An Diaconi teneantur Divinum Officium recitare*.

Et ſanè, ſi Miſſionarii, qui Dubia proponunt, ultro conſentiunt, apud Cophtos Eccleſiaſticam Hierarchiam perſeverare in ſuis Ordinibus, & gradibus aptè diſpoſitam; ſi ſacræ illę Ordinationes nullo laborant ſubſtantiali defectu ex parte materiæ, vel formæ; ſi demum ſublato illo, qui olim aderat, diſſidentium opinionum conflictu, nemo eſt, qui hodie validam non fateatur Ordinationem à Miniſtro etiam Schiſmatico factam, neceſſariò ſequitur, ut quemadmodum in Eccleſiis Occidentalibus *validè* conferuntur Ordines Sacri etiam Infantibus; ita Cophtis Sacer Diaconatûs Ordo in infantili ætate *validè* conferatur.

Immo ſi in Eccleſia Occidentali, ut pręmiſſum eſt, eximuntur ab obligatione recitationis Divini Officii non ſolùm Pueri, ſed etiam Impuberes aſſumpti ad Ordinem ſacrum, niſi confirmatâ jam ætate ſuam Ordinationem expreſsè, vel tacitè ratam habeant; Ex paritate rationis idem ferendum eſt in hac quoque parte judicium de Diaconis Ritu Cophto in tenera ætate ordinatis, recurrente in uno, & in altero caſu defectu liberi aſſenſûs ſingulis ad Electionem, & Profeſſionem ſtatûs neceſſarii.

In Concilio Toletano II. relato *in Can. de iis diſt. 28.* ubi ſermo inſtituitur de iis, *quos voluntas Parentum à primis Infantiæ annis Clericatûs Officio mancipavit*, hæc diſciplinæ regula opportunè præſcribitur: *Ubi octavum decimum ætatis ſuæ compleverint Annum, coram Cleri Plebiſque conſpectu voluntas eorum de expetendo Conjugio ab Epiſcopo perſcrutetur, quibus ſi gratia Caſtitatis Deo inſpirante placuerit, Subdiaconatûs Miniſterium, habita probatione Profeſſionis ſuæ, à vigeſimo anno ſuſcipiant &c. Quibus autem voluntas, propriæ interrogationis tempore, deſiderium nubendi perſuaſerit, conceſſam ab Apoſtolo licentiam auferre non poſſumus*. Canonicæ hujus ſanctionis Littera apertè edocet, Infantes à Parentibus Eccleſiaſticis Miniſteriis dedicatos, exacto decimo octavo anno ab Epiſcopo interrogari oportere, an velint in ſancto perſeverare propoſito, vel temporale inire Conjugium? Ab hujuſmodi rectè agendi ſemita non deflectat Præfectus Miſſionis, ſed Diaconos in prima ætate ordinatos apertè iuterroget per ſe ipſum, ſi commodè fieri poſſit; ſin minus, per alium à ſe deputatum, & quæ illorum ſit mens, & voluntas diligenter exploret. Hæc porro interrogatio, & inquiſitio fiat, poſtquam Diaconi *DECIMUM SEXTUM* ætatis Annum exceſſerint: conſonum quippe eſt, Diaconos eo tempore deliberare, quo juxta Tridentini Decreta in quacumque Religione tam Virorum, quàm Mulierum ſolemnia Caſtitatis, Paupertatis, & Obedientiæ vota per Regularem Profeſſionem emittuntur. Si completo decimo ſexto anno Interroganti reſponderint, nolle diutius in Diaconali Officio perſiſtere, liceat illis primum, eoque legitimè ſoluto, alterum quoque inire Matrimonium. Certiores præterea fiant, nulla Eccleſiaſtica lege, vel præcepto ad recitandum Officium Divinum, vel preces à Clero Cophto uſitatas compelli.

Nec turpe videri debet, aut indecorum, Diaconis à quavis Eccleſiaſtica Lege ſolutis aditum ad iteratas Nuptias aperiri. Pro libertate ſecundi Matrimonii Sacræ clamant Literæ, & Doctoris Gentium ſaluberrima conſilia. Ad Fœminas ſermonem inſtituens Apoſtolus in *Epiſtola ad Romanos cap. 7. Si autem*, inquit, *mortuus fuerit Vir ejus, liberata eſt à lege Viri, ut non ſit adultera, ſi fuerit cum alio Viro: Et in 2. ad Corinth. c. 7. Dico autem non Nuptis, & Viduis: Bonum eſt illis, ſi ſic permaneant, ſicut & Ego: Quod ſi non ſe continent, nubant: meliùs eſt enim nubere, quàm uri*. Demum ad Timotheum *cap. 5.* Florentis ævi Viduas denuo ad Matrimonium, & ad ſobolem procreandam hortatur, ne forte in contemptum Caſtitatis ſordibus incontinentiæ coinquinentur. Quâ freti authoritate Orientalis Eccleſiæ Patres graviter erroris arguunt, & tamquam hæreticos damnant, qui putant, poſt primæ Uxoris obitum nefas eſſe ad ſecunda vota tranſire, ut videre eſt apud Petrum Arcudium *de Concordia Eccleſ. Occident. & Orient. lib. 7. cap. 27.*

E contra ſi Diaconi Ritûs Cophti, completo decimo ſexto anno, interroganti, & illorum voluntatem inquirenti ſeriò, ac deliberatè reſponderint, velle ſe in adepto Ordine perſeverare, & Eccleſiaſticis vacare muneribus, eo caſu ſub diſtricti ſeveritate judicii ſecundæ Nuptiæ illis apertè interdican-

cantur, clamante Apoſtolo ad Timotheum *cap. 3. Diaconi ſint unius Uxoris Viri*. Inſuper, cum Perſonas Deo conſecratas maximè puritas, ſanctitaſque deceat, providè *Canones Apoſtolici* 17. *&* 18., quos præcipua veneratione, & cultu Eccleſia proſequitur, prohibent Epiſcopis, Presbyteris, & Diaconis nedum *bigamiam propriam*, quæ profluit ex ſecundo Matrimonio, ſed etiam *ſimilitudinariam* ortam ex primo Matrimonio cum Vidua, vel Corrupta contracto. Diſpoſita per Canones Apoſtolicos innovata fuerunt *in Canone* 3. Concilii Trullani, cujus authoritas, licèt in Eccleſia Occidentali recepta non ſit, illam tamen Orientalis Eccleſia ſuſcipit, & veneratur. Alexius Ariſtenius (magni nominis apud Orientales Auctor, quemadmodum Balſamon, & Zonaras inferiori loco citandi) præfati Canonis Trullani Gloſſator, ita ſcribit: *Illum, qui binis implicatus eſt Nuptiis poſt Baptiſmum, aut Pellicem retinet, aut Viduam, aut ab alio dimiſſam, aut Meretricem, aut Servam, aut Scenicam ducit, non poſſe Epiſcopum, aut Presbyterum, aut Diaconum, aut Hypodiaconum fieri, juxta decimum ſeptimum, & decimum octavum Apoſtolorum Canones, decernunt*.

P. Bernat apud Bollandiſtas *loco citato* propiùs ad rem accedens teſtatur, Diaconos Cophtos vinculo ſecundi Matrimoni alligatos *adepto gradu excidere*, & ab Ordinis antea collati miniſterio ſuſpendi. Nec ſanè deeſt huic Diſciplinæ ſatis firmum rationis præſidium. Cum enim Diaconi oportuno tempore interrogati, libero, & deliberato actu voluntatis ratam Ordinationem habuerint, & novum quoddam vitæ genus ratificando elegerint, ac profeſſi fuerint, deliberato pariter voluntatis actu, cenſendi ſunt, ſe ſubjeciſſe Legibus Ordini ratificato, & vitæ inſtituto neceſſariò connexis, ac Legi præſertim prohibenti ſecunda Connubia, & Bigamiam, adeo ut nefas ſit à propoſito reſilire.

Toti hactenus fuimus in examine ſecundarum Nuptiarum: Nunc verò aliqua *de primis* attingenda ſunt, ut ſingulis propoſiti dubii partibus ſatisfiat.

Quamvis antiquiſſimo tempore, ad augendam Clericalis Militiæ Sanctitatem, utraque Eccleſia Occidentalis, & Orientalis æquè præſcripſerit, nedum Presbyteros, ſed alios etiam in Sacris Ordinibus conſtitutos in perpetuo Cælibatu verſari debere, & hanc cuſtodiendæ Caſtitatis obligationem numquam remiſerit aliarum Mater, & Magiſtra Romana Eccleſia: Secus tamen contigit tractu temporis in Eccleſia Orientali, ut apertè evincitur ex *Can. aliter diſtinct.* 31., *cap. quæſitum de pœnit. & remiſſ.*, *& cap. cum olim de Cleric. conjugat*. Quibus ſanctionibus conſonæ ſunt Literæ Apoſtolicæ felic. record. Gregorii XIII. Prædeceſſoris Noſtri datæ ad Patriarcham Maronitarum, legendæ apud Thomam à Jeſu in ſupra memorato opere pag. 490. ibi: *Cum Stephanus Papa tradat, Orientalium veterem eſſe traditionem, ut eorum Sacerdotes Matrimonio copulati ſint, cumque id illis numquam interdixerit Eccleſia, nec videtur interdicendum Maronitis: Lex enim Cœlibatus ſemper gravis viſa eſt Græcis, propterea Conjugium permiſſum eſt illis &c. Permittendum id itaque videtur Maronitis, dummodo ad Matrimonium non compellantur, qui cœlibes eſſe vellent, ſed ad id potiùs piis hortationibus inducantur*.

Junguntur Matrimonio Græci in Minoribus Ordinibus conſtituti, & Uxore retenta, ad majores Ordines, & ad Sacerdotii gradum ritè promoventur. Ubi tamen contigerit, eos in Statu Cælibi Sacris Ordinibus inſigniri, à quacumque ſpe contrahendi Matrimonii dejiciuntur, ut fusè edocet *Gloſſ. in Canon. Diaconi diſtinct.* 28.

Quin obſtet declaratio, & proteſtatio de expetendo Conjugio in ipſa ſuſceptione Ordinis Sacri emiſſa à Diaconis; qua concurrente, compatibiles videntur Nuptiæ cum ſimultaneo Diaconatûs Miniſterio, ad præſcriptum *Canonis* 10. Concilii Ancyrani, relati *in Canon. Diaconi diſt.* 28.: *Quicumque Diaconi conſtituti, in ipſa ordinatione proteſtati ſunt, & dixerunt, oportere ſe Uxores ducere, cum non poſſint ſic manere, ii, ſi Uxorem poſtea duxerint, in miniſterio maneant, eò quod, hoc ſit illis ab Epiſcopo conceſſum; ſi qui autem, hoc ſilentio prætermiſſo, & in Ordinatione, ut ita manerent, ſuſcepti ſunt, poſtea autem ad Matrimonium venerunt, ii à Diaconatu ceſſent*: Siquidem Balſamon, qui Canonem illum accuratè expendit, expreſsè rejicit in illo diſpoſita, inquiens: *Hunc Canonem ne ſequaris*; & innixus ſolidiori doctrinæ Sexti Canonis Synodi Trullanæ, ineſſicacem eſſe concludit aſſenſum dictæ proteſtationi quoquo modo præſtitum ab Epiſcopo Ordinante: *Sextus enim Canon* (ſunt illius verba) *Synodi in Trullo deponendos decernit Presbyteros, & Diaconos, qui poſt Ordinationem matrimonium contraxerint. Quod ſit autem contra Canones, nec ex permiſſione Epiſcopali, nec ex eo tantùm, quod tacuerint, concedetur, ut quod conſiſtere nequit*.

Eadem eſt quoque Sententia Zonaræ de Canone ſupra relato Concilii Ancyrani; immò ad removendam antinomiam duorum Canonum, nempe Ancyrani & Trullani, qui inter ſe colliduntur, ſextæ Synodi Decreta ſequenda proponit: *Cum igitur ſibi invicem hi Canones manifeſtè adverſentur, ſextæ Synodi*

nodi

nodi Canon, qui & poſterior fuit, & magis cum Apoſtolico Canone conſentit, ſervari debet: Nec diverſimodè etiam ſentit Ariſtenius, qui in hoc authoritatum conflictu adhæret partibus Concilii Trullani; Ait enim: *Sed huic Canoni opponitur ſextus ſextę Synodi Canon, non omnino ei, qui Cęlebs ad Hypodiaconi, aut Diaconi, aut Presbyteri gradum venit, concedens Matrimonio ſibi Fœminam conjungere, ſed eum, qui hoc auſus fuerit, deponi jubens. Et vim retinet ille Canon, ſed hic in deſuetudinem abiit.*

Diu multumque agitata eſt inter Theologos controverſia illa, plena jurgii, ac diſſidii: An ſolùm illicitum, vel potiùs illicitum, & invalidum reputari deberet Matrimonium initum in Eccleſia *Orientali* poſt collationem Sacrorum Ordinum, quemadmodum nullum, & irritum reputatur in Eccleſia *Occidentali*. Placuit ſanè pluribus, *validum*, ſed *illicitum* cenſeri debere hujuſmodi matrimonium, tum quia Canonicæ Sanctiones, & Decreta Eccleſiæ Occidentalis illud irritantia, protendi non poſſunt indole ſua ad Eccleſiam Orientalem; Tum quia Canones Synodi Trullanæ, quorum ſemper à Græcis commendata fuit authoritas, nullibi expreſsè annullant, & irritant matrimonium poſt Sacros Ordines contractum. Strenuè contra pugnârunt alii pro omnimoda invaliditate; & ſaniori certè conſilio, utpote tuentes ſententiam majoribus ſuffragiis ſuffultam, & menti Congregationum Urbis conſentaneam. Nullitatem Matrimonii ſatis erui poſſe judicârunt ex ipſo *Canone* 3. Concilii Trullani his verbis: *Et nefario videlicet diſſoluto Conjugio.*

Favet etiam eidem ſententiæ authoritas Imperatoris Juſtiniani, qui in Codice à Gothofredo illuſtrato *lib. primo de Epiſc. & Cleric. Novell.* 45. hujuſmodi Nuptias nefarias, & inceſtuoſas appellat, & ſoboli inde procreatæ notam illegitimitatis, & turpem paternæ incontinentiæ maculam inurit. Et licèt in Juribus Eccleſiaſticis Poteſtati Laicæ ſola relicta ſit gloria obſequendi, non authoritas imperandi, In ſubjecto tamen caſu loquitur Imperator relativè ad Sacros Canones, ibi: *quæ & Sacris viſa ſunt Canonibus.*

Omnia itaque in unum perſtringentes, ſi ex hucuſque dictis Græcis ad Ordines ſacros jam promotis expreſsè vetitæ ſunt non ſolùm *ſecundæ*, ſed *primæ* etiam Nuptiæ, Pari ſanè jure in propoſito themate prohibenda eſt Diaconis Ordinatis in tenera ætate celebratio *quarumcumque Nuptiarum*, poſtquam ipſi in ætate jam confirmata, ſerio deliberatoque animo conſensère in Ordinationem jamdiu ſuſceptam, illamque publica declaratione ratificârunt; proindeque Patribus Miſſionariis omnis adimitur poteſtas ſuper hoc diſpenſandi.

Nec opitulari quoquo modo poteſt Cophtis ſalutare propoſitum ejurandi Schiſmaticorum errores, ſeque devovendi ex animo unioni Catholicæ Romanæ Eccleſiæ. Si enim Divina tantùm adſpirante aura, nulloque humano impellente conſilio, in piæ Matris gremium ſe reciperint, & ad Nos confugerint, facilè etiam intelligent, ejuſdem Catholicæ Eccleſiæ diſciplinæ, & obſervantiæ eos conformari oportere, Ideoque ſubjici legi Cælibatûs, quam Promoti ad Ordines ſacros, ſive Latini ſint, ſive Græci, in Romana Eccleſia ſanctè, & inviolatè cuſtodiunt.

Imminet etiam Diaconis ratam habentibus ſuam Ordinationem onus dietim recitandi Officium Divinum; de quo inſtituitur quæſtio *in quarto Dubio.*

In Eccleſia Occidentis impoſita eſt Presbyteris, Diaconis, & Subdiaconis dicta obligatio, quamvis nullum Eccleſiaſticum Beneficium fuerint aſſequuti. Cohæret enim Ordini Sacro diurnum penſum Horarum Canonicarum; Illudque veteri traditione acceptum, & immemorabili conſuetudine in more poſitum fuiſſe, docet communior Theologorum opinio. Quantum aſſequi potuimus conjectura, & teſtimonio Monachorum Ritûs Cophti in Urbe degentium, quos ea de re percontari non prætermiſimus, Diaconi, Subdiaconi, & Presbyteri Eccleſiæ Orientis nulla lege expreſſa, Canone, aut Concilii Decreto adiguntur ad recitationem Officii Divini; Quia verò poſiti in hujuſmodi miniſterii gradibus tenentur Omnipotenti Deo orationes, & ſacrificium laudis offerre, etiam apud Orientales laudabilis invaluit conſuetudo recitandi Divinum Officium.

Memoriæ proditum eſt, Patriarcham Maronitarum plura propoſuiſſe Dubia Prædeceſſori noſtro Gregorio XIII., ut ſupremo illius, & Apoſtolicæ Sedis judicio definirentur. Legitur §.6. hoc potiſſimum. *Creamus*, inquit Patriarcha, *Pueros quinque, vel ſex annorum Subdiaconos, ſine obligatione legendi Horas Canonicas*: En Apoſtolica Definitio relata in ſæpe memorato Opere P. Thomæ à Jeſu: *Tenentur etiam omnes Ordinati ad Horas Canonicas, ſaltem illi Nationi conſuetas, & à Viris doctis recognitas, non ſolùm Beneficiati, ſed etiam, qui ſunt in Sacris ſine Beneficio.* Qua de re, ſi Diſciplinæ Eccleſiæ Orientalis ſubjicit obligationi, & præcepto recitandi Officium Divinum *more Nationis* gèneratim omnes in Sacro Ordine conſtitutos, eadem ſanè obligatio, idemque

que

que præceptum perſolvendi Horas Canonicas *more ſuæ Nationis* afficiet Diaconos Cophtos, qui per ſolemnem ratificationem tempore habili emiſſam denuo aſſenſum præſtitêre Ordini Sacro in infantili ætate ſuſcepto.

Satis hæc videri poſſunt pro examine tertii, & quarti dubii, ſemper tamen præ oculis habita firmiterque retenta hypotheſi, quod quæſtio uſque modo inſtituta referenda ſit ad Diaconos ordinatos in prima ætate Ritu Cophto inter Schiſmaticos, qui poſt reditum ad Orthodoxam Eccleſiam, & poſt ratihabitionem Ordinis factam apud Catholicos in ſtatu cælibi vindicent ſibi poſtea legitimi Jura Conjugii.

At ſuſpicari Nobis non temerè licet, crebriùs in praxi alium dari caſum à præmiſſa hypotheſi longè diverſum. Sæpiſſime etenim contingit, à Diaconis apud Schiſmaticos in ætate infantili ordinatis, ubi ætas adolevit, ratam haberi apud eoſdem Schiſmaticos Ordinationem, ſi non expreſsè, ſaltem tacitè, v. g. miniſtrando in Ordine ſuſcepto, & ab ipſis ſubinde contrahi Matrimonium. Demum ab erroribus, in quibus verſantur, quærunt in ſinu Catholicæ Eccleſiæ ſalutare perfugium, ſub ſpe tamen obtinendæ Diſpenſationis ſuper Matrimonio jam inito, ut in ſtatu conjugali legitimè perſeverent.

Caſus iſte quò frequentior eſt, eò etiam explicatu difficilior. Etenim ſi ad tramites jam expenſarum rationum ipſo jure irrita ſunt Matrimonia poſt Ordinem Sacrum contracta, neceſſariò ſequitur, Diaconos in reditu à ſchiſmate ad unitatem Eccleſiæ non poſſe pedes tenere in diverſis, unum in Divinis, alterum in carnalibus, ſed illico ſeparari debere à quovis Uxoris conſortio. Quis erit tamen, qui non agnoſcat, ac fateatur, hanc ſeparationem gravem obicem obtrudere properantibus in viam ſalutis, ac plurimùm obſtare, ne inita de Converſione conſilia ad exitum perducantur?

Econtra verò ſi facilè cum Diaconis diſpenſetur in Matrimonio poſt Sacrum Ordinem contracto (quod tamen omnino novum, ac inuſitatum non eſſet, ut perperam nonnulli arbitrantur) ineluctabiles ſeſe objiciunt difficultates in dicta Diſpenſatione exequutioni demandanda. Siquidem cum apud Fideles etiam Eccleſiæ Orientalis nulla ſint, & irrita Matrimonia poſt Ordines Sacros celebrata, diſpenſatio grave illis ſcandalum ingereret, & acerbè quererentur, maximum infligi vulnus Eccleſiaſticæ diſciplinæ. Inſuper cum res ſit de Matrimonio in radice nullo, Diſpenſatio ſuffragari non poſſet, niſi renovato, ac denuo in faciem Eccleſiæ ritè præſtito à Conjugibus conſenſu. Hanc verò renovationem conſenſùs novam omnino putarent Cophti, vel fortaſſe refugerent, tamquam plenam aleæ, probè intelligentes, unum & alterum Conjugem poſſe pro libito abſtinere à præſtando aſſenſu, imò potiri facultate ſe ſe in libertatem vindicandi.

Cæterum, ut mox innuimus, indubiis Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ monumentis edocemur, aliàs diſpenſatum fuiſſe, ut Orientales ad Unitatem redeuntes perſeverarent in fœdere Matrimonii poſt Sacros Ordines contracti. Exemplum hujuſmodi Diſpenſationis exhibent Apoſtolicæ Literæ fel. rec. Innocentii IV. Prædeceſſoris Noſtri Anno 1244. datæ ad Magiſtrum, & Priorem Fratrum Prædicatorum Terræ Sanctæ, quibus idem Pontifex inter alia indulget, ut per Fratres dicti Ordinis, *qui deputantur ad prædicandum Jacobitis, Neoſtritis, Giorgianis, Græcis, Armenis, Maronitis, Moſſolinis, aliiſque Nationibus in Partibus Orientalibus conſtitutis &c diſpenſari valeat, ut illi ex Nationibus numeratis, qui poſt ſuſceptionem Sacrorum Ordinum, vel in gradibus, & caſibus à Divina minimè Lege prohibitis, Matrimonia contraxerunt, remaneant in eiſdem:* Extat dictarum literarum Exemplar authenticum Romæ in Archivo Ordinis, exſcriptum ad fidem Autographi aſſervati in Cœnobio Viterbienſi, ut videre eſt in noviſſimo Bullario Dominicano edito, & illuſtrato ab Antonino Bremond dicti Ordinis Alumno *tom. 1. pag.* 136.

Sed hæc exempla tanti non ſunt, ut Nos ſtatim ea ſequi velimus. In hoc gravi negocio, in quo multa deſunt, quæ ſcitu digna ſunt, hæremus adhuc; & præcipuum Pontificiæ ſolicitudinis munus eſſe intelligimus, nihil intentatum relinquere, quod ad ſingulas circumſtantias enucleatè aſſequendas pertinere poſſit.

Partes erunt igitur Vicarii Generalis, ac Præfecti Miſſionis, cæterorumque Miſſionariorum, ad quos præſentem Inſtructionem deferri volumus, Articulis infra ſubjectis congruum, ac dilucidum exhibere reſponſum, Noſque certiores quamprimùm efficere, ut tandem firmo, ut ajunt, pede deliberare poſſimus.

I. An ſpes ulla affulgeat proximi reditûs alicujus Epiſcopi ad ſinceram cum Catholica Eccleſia Unitatem.

II. An rebus in eo, in quo hodie ſunt, ſtatu manentibus, expediat, tribui uni, vel pluribus Presbyteris facultatem extraordinariam adminiſtrandi Sacramentum Confirmationis: Cui, vel quibus dicta facultas tutò delegari poſſit, ut Sacro Chriſmate præcipuè liniantur Filii orti à Parentibus Catholicis poſt hæreſim ejuratam, & abluti Sacro

cro Baptiſmate, ſaltem à Sacerdote Latino?

III. An in caſu conceſſionis hujuſmodi facultatis, expediat monere Sacerdotes, ne ea utantur adminiſtrando Confirmationem Infantibus immediatè poſt Baptiſmum (niſi in caſu neceſſitatis), ſed in ea tantùm ætate, qua Confirmandus virtutem Sacramenti valeat mente percipere?

IV. An Diaconi Ritûs Cophti attingant hodie eximium illum numerum, qui à Scriptoribus præfertur? An Diaconi ordinati in ætate puerili, miniſtrent adulti in Ordine ſuſcepto, & in ſtatu cælibi, ita ut inferri poſſit, eos ante Nuptias ratam Ordinationem habere; Cum compertum ſit, teſte P. Benart, *eos à Puero functionibus Eccleſiaſticis aſſueſcere*, & in magno numero ordinari, *ne aliquando deſint*, *qui Eccleſiæ Miniſteriis operam navent*.

V. An & quomodo tolli poſſit, & radicitus extirpari abuſus conferendi Ordines ante legitimum tempus, & induci quoad ætatem Ordinandorum obſervantia Decretorum Concilii Tridentini, quam in caſu ſimili, ad Catholicæ Fidei præſidium, & diſciplinæ Eccleſiaſticæ augmentum, Gregorius XIII. plurimum commendavit Patriarchæ Maronitarum in illis verbis: *Inducendi ſunt Maronitæ, ut Concilii Tridentini Decreta obſervent ſeſſ.* 23. *cap.* 12.

VI. An plus commodi & utilitatis, vel potiùs ſcandali, & detrimenti allatura ſit rei Catholicæ Diſpenſatio ſuper Matrimonio inito poſt Ordines Sacros, libratis in utramque partem omnium rationum, & circumſtantiarum monumentis?

Enixè demum expetimus ea omnia, quæ Evangelici Præcones ad Animarum ſalutem, ad Catholicæ Fidei propagationem, & ſpirituale ſolatium Nationis illius, quam intima complectimur charitate, opportuna eſſe cognoverint. Interim Deum, à quo ſancta deſideria, recta conſilia, & juſta ſunt opera, enixe rogantes, ut Ovibus, ac Paſtoribus ſuorum chariſmatum dona multiplicet, eiſdem optati evenûts auſpicem, Apoſtolicam Benedictionem ex animo impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die IV. Maji MDCCXLV. Pontificatûs Noſtri Anno Quinto.

Ex Bullario hujus Summi Pontif. tom. 1. *fol.* 511. *& ſeq.*

INSTRUCTIO PASTORALIS SECUNDA

Circa dubia alia de eodem Ritu.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecti Filii, ſalutem & Apoſtolica Benedictionem.

ANno vertente reparatæ ſalutis milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quinto, Pontificatûs autem Noſtri quinto, tum ut partes Apoſtolici Noſtri miniſterii impleremus, tum etiam, ut præclaram ſignificationem paterni animi noſtri, ac dilectionis, qua ſemper complexi ſumus, complectimur, ſemperque complectemur inclytam Nationem Cophtam, præberemus, auditis gravium, ac prudentûm hominum ſententiis, noſtris quoque laboribus, ac privato ſtudio adjunctis Paſtoralem Inſtructionem ſuper quibuſdam, de quibus ambigebatur, ad eorum ritus & mores ſpectantibus edidimus.

Ea verò in Inſtructione, quæ typis impreſſa fuit, noſtroque Bullario inſerta, actum eſt de Ritu Cophtorum, quo Sacramentum Confirmationis à ſimplici Sacerdote ſtatim poſt Baptiſmum confertur; agitur etiam de more, ac conſuetudine eorumdem conferendi Ordinem Diaconatûs pueris adhuc in infantili ætate exiſtentibus. Quibus de rebus ea, quæ conſentanea erant & opportuna, conſtituta ſunt: Nonnulla autem indefinita remanſerunt; quia, priuſquam de illis reſponſum à Nobis daretur, neceſſarium viſum fuit, plura, quæ haud ſatis nota & perſpecta erant, exquirere, ut in eadem Inſtructione videre licet. Interea verò omnes curas, ac diligentias adhibere non prætermiſimus, ut eorum, quæ adhuc deerant, cognitionem aſſequeremur. Collectis proinde omnibus, quoad fieri potuit, quæ neceſſaria videbantur, *die* 10. *Martii anni currentis* 1750. nonnullos Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, alios in Sacræ Theologiæ facultate Magiſtos, alios autem in jure Canonico peritos, coram Nobis, rimatis antea per Nos omnibus & perpenſis, congregari juſſimus. In hac autem Congregatione, dubia, quæ proponebantur, in duas claſſes diſpertita fuerunt: una eorum fuit, quibus omnino adhuc nullum reſponſum prçberi poterat; altera verò eorum, quibus & nunc reſponderi poterat, & quæ opportuna videbantur, decerni.

Inter dubia, quæ indefinita remanſerunt in noſtra Paſtorali Inſtructione, unum illud

illud fuit: *An ſpes ulla aſſulgeat proximi reditûs alicujus Epiſcopi ad ſinceram cum Catholica Eccleſia unitatem?* Alterum verò: *An & quomodo tolli poſſit, & radicitus extirpari abuſus conferendi Ordines ante legitimum tempus, & induci quoad ætatem Ordinandorum obſervantia decretorum Concilii Tridentini, quam in caſu ſimili ad Catholicæ Fidei præſidium, & diſciplinæ Eccleſiaſticæ augumentum Gregorius XIII. plurimùm commendavit Patriarchæ Maronitarum.* Hæc autem duo dubia in prædicta ultima Congregatione repoſita fuerunt in eorum Claſſe, quibus neque adhuc reſponderi poterat, cum ex iis, quæ noviſſimè Nobis relata fuerunt, nulla proxima ſpes affulgeat, ut aliquis ex ejuſdem Nationis Epiſcopis, ejuratis ſchiſmatis, ac hæreſum erroribus, ad Catholicæ Eccleſiæ ſinum revertatur.

Similiter inter dubia, quæ indefinita relicta fuerunt in ſuperius laudata Inſtructione, reperitur illud: *An rebus in eo, in quo hodie ſunt, ſtatu manentibus, expediat tribui uni, vel pluribus Presbyteris facultatem extraordinariam adminiſtrandi Sacramentum Confirmationis? cui, vel quibus dicta facultas tutò delegari poſſit, ut Sacro Chriſmate præcipuè liniantur filii orti à Parentibus Catholicis poſt hæreſim ejuratam, & ablutis Sacro Baptiſmate ſaltem à Sacerdote Latino.* Et illud quoque: *An in caſu conceſſionis hujuſmodi facultatis expediat monere Sacerdotes, ne eâ utantur adminiſtrando Confirmationem infantibus immediatè poſt Baptiſmum (niſi in caſu neceſſitatis) ſed in ea tantùm ætate, qua Confirmandus virtutem Sacramenti valeat mente percipere.* Hæc autem poſtrema duo dubia in ultima Congregatione poſita fuerunt in Claſſe eorum, quibus reſponſum præberi nunc poteſt.

Itaque eorum examine aſſumpto, auditiſque Congregatorum ſententiis, Decretum fieri placuit in hunc modum: *Sanctiſſimus conſentaneum judicavit delegare Præfecto Miſſionum Ægypti facultatem extraordinariam conferendi, Chriſmate tamen ab Epiſcopo benedicto, Sacramentum Confirmationis illis, qui à Sacerdotibus Latinis Baptiſmum acceperunt: Caveat autem Præfectus hujuſmodi Sacramentum illis conferre, qui ſeptimum ætatis annum nondum attigerint, niſi forte periculum mortis immineret, ne, ingraveſcente morbo, ſine hoc Sacramento decedant. Denique Sanctitas Sua facultatem elargiri ſolùm intelligit, donec neceſſitas id poſtulaverit, videlicet, donec aliquis Catholicus Epiſcopus in Ægypto habeatur.*

Hujuſmodi Decretum etiam in præſenti à Nobis confirmatur, cum in omnibus, ac per omnia conveniens, ac conſentaneum ſit cum iis, quæ expoſita fuerunt in præcedenti noſtra inſtructione *Anni* 1745. §. *quod attinet ad primum*, tum etiam iis, quæ fusè à Nobis tractata ſunt in noſtro Opere *de Synodo Diœceſana* impreſſo *Anno* 1748 *lib.* 7. *ubi cap.* 7. actum eſt de conſuetudine Presbyterorum Græcorum impertiendi Sacramentum Confirmationis ſtatim poſt Baptiſmum, & de Epiſcopo, qui eſt Miniſter ordinarius hujus Sacramenti: *& cap* 8. de neceſſitate, quam habet Sacerdos Latinus, ſi à Summo Pontifice conſtituatur Miniſter extra ordinem Sacramenti Confirmationis, utendi Chriſmate ab Epiſcopo benedicto, *& cap.* 9. reſumpta integra materia exponitur, quouſque ſe proferat tolerantia Apoſtolicæ Sedis, & in quibus Græcorum Regionibus locum habere valeat vetus conſuetudo, qua eorum Sacerdotes Fidelibus ſtatim, ubi Sacro Lavacro abluti ſunt, Sacramentum Confirmationis conferunt: adeo ut non aliud hîc addere opus ſit, quàm Præfecto Miſſionum Ægypti eamdem à Nobis concedi facultatem, quæ data eſt Guardiano Sancti Sepulchri, qui ex beneficentia, & gratia Sedis Apoſtolicæ durante ejus Officio, ubi Epiſcopi Latini in ſuis Diœceſibus reſidentes non adſunt, in Terræ Sanctæ locis Sacramentum confert Confirmationis; facultatem videlicet conferendi Sacramentum hujuſmodi, Oleo & Chriſmate etiam antiquis, ſi nova haberi non poſſint, per Catholicum Antiſtitem gratiam, & communionem Sedis Apoſtolicæ habentem benedictis, quemadmodum quiſque legere poterit in noſtra Conſtitutione, quæ decima eſt in Tomo primo noſtri Bullarii.

Etenim etſi juxta ea, quæ in Pontificali Romano præſcripta ſunt, ſingulis annis feria quinta in Cœna Domini Sacrum Chriſma renovari debeat, neque liceat uti Chriſmate anno præcedenti conſecrato, id tamen locum non habet, ſi aut Chriſma recipi nequeat, niſi ab Epiſcopo, qui à Communione Apoſtolicæ Sedis ſeparatus ſit, aut etiam, ſi aliquis Epiſcopus adſit in Communione Eccleſiæ Catholicæ degens, ea tamen ſit locorum diſtantia, vel aliud intercedat impedimentum, ut ab eo novum Chriſma accipi nequeat; tunc quippe licere cenſetur uti vetere Chriſmate ab Epiſcopo Catholico annis præcedentibus benedicto, ſicut à Nobis latè demonſtratum eſt in noſtra Notificatione 14. *Tom.* 4. *Bononien. editionis*, cum in ea Urbe degentes Archiepiſcopi munere fungeremur. Quod autem pertinet ad ætatem, qua Sacramentum Confirmationis dari debet, aut conferri permittitur, etiam iis, qui adhuc per ætatem capaces non ſunt probè, ac bene percipiendi vim, ac valorem Sacra-

menti, id, quod reſponſum eſt, apprimè concordat cum iis, quæ à Nobis collecta, & fusè expoſita ſunt in laudato noſtro Tractatu *de Synodo Diœceſana lib.7. cap.*10.

Proſequendo examen dubiorum, quæ in Claſſe collocata ſunt eorum, quibus nunc reſponderi poterat, illud ordine ſuccedit: *An, ſi Diaconi ordinati in ætate puerili miniſtrent adulti in Ordine ſuſcepto, & in ſtatu cœlibi, inferri poſſit, eos ante nuptias ratam Ordinationem habere, cum compertum ſit teſte P. Benart, eos à puero functionibus Eccleſiaſticis aſſueſcere, & in magno numero ordinari, ne aliquando deſint, qui Eccleſiæ miniſteriis operam navent?* Cum igitur examen præſcripti Dubii aggredi placuerit, poſt latum à quolibet ex Congregatis ſuffragium, pronunciatum eſt à Nobis Decretum in hæc verba: *Diaconi in ætate puerili ordinati, licèt ante decimumſextum ætatis annum miniſtraverint in Ordine ſuſcepto, & in ſtatu cœlibi, tamen non cenſentur ante nuptias Ordinationem ratam habuiſſe, eò quod nihili faciendi ſint illi actus, quos in ætate puerili, & ante decimumſextum ætatis annum exercuerint.* Quod Decretum nunc pariter à Nobis confirmatur.

Ut verò ea, quæ decreta ſunt, planiùs intelligantur, opus eſt aliquantum digredi; hac enim ratione procedendo via munietur, ut ad propoſitum finem perveniamus.

Nemo eſt, qui ignoret, duobus modis religioſam Profeſſionem fieri, vel, ut melius dicamus, duplicem eſſe Profeſſionem religioſam, unam expreſſam, alteram verò tacitam. Expreſſa fit, cum debitis ſervatis ſolemnitatibus, tria vota Caſtitatis, Paupertatis, & Obedientiæ conceptis verbis emittuntur, quæ in Conſtitutionibus Ordinis, in quo quis ſe velle vivere profitetur, præſcripta ſunt; Tacita autem in eo poſita eſt, cum quis ea exercet, & operatur, ex quibus arguitur, ad vivendum in aliqua religione ſe obligare voluiſſe, etſi ſolemniter, & expreſsè eam profeſſus non fuerit.

Tacita Profeſſio à ſacro Tridentino Concilio juxta communiorem ſententiam ſublata non eſt, ut latè teſtantur Navarrus, Azorius, Sanchez, Fagnanus. Sed cum in eodem Concilio decretum fuerit, nullas ac irritas eſſe Profeſſiones, quæ in quacumque Religione fiunt ante annum decimumſeptimum ætatis profitentis, & antequam integer annus probationis expletus fuerit, hinc rectè deducitur, etiamſi à Concilio tacita Profeſſio ſublata non ſit, eam tamen locum non habere, ſi actus, ex quibus illa inducitur, peracti non fuerint poſt annum decimumſextum ætatis profitentis, & poſtquam annus probationis completus eſt; ita ut à Concilio Tridentino magna ex parte temperata ſit diſpoſitio Epiſtolæ Decretalis: *Is, qui de Regularibus in ſexto*, & Clementinæ ſecundæ ſub eodem titulo *de Regularibus*.

Adinſtar Conciliaris Diſpoſitionis à Nobis conſtitutum eſt, ut Diaconi Cophti in infantili ætate ordinati, ubi ad annum decimumſextum ætatis ſuæ pervenerint, à Præfecto Miſſionum interrogentur, num velint, necnè, perſeverare in Ordine ſuſcepto, & obligationes omnes Ordini annexas implere, ut inde ſtatui poſſit, quid in futurum in reliqua eorum vita ab ipſis ſervandum ſit, ſicut quiſque videre poteſt in pluries laudata Inſtructione noſtra *anni* 1745. Itaque quemadmodum ſtabilitâ per Concilium ætate anni decimiſexti ad Profeſſionem Regularem emittendam, tacita locum non habet, etiamſi ante prædictam ætatem actus illi expleantur, ex quibus ſecundùm Canonicas diſpoſitiones tacita Profeſſio inducitur; ſed omnes illi nullo in numero, & pro nihilo habentur ad tacitam Profeſſionem Regularem inducendam, niſi expleti fuerint poſt annum ætatis decimumſextum, & poſtquam anno probationis evoluto expreſſa Profeſſio emiſſa non eſt: Ita conſtituto à Nobis anno decimoſexto, quo, ut dictum eſt, Præfectus Miſſionum Diaconos in puerili ætate ordinatos interrogare debet, velintne, an ſecus, perſeverare in Ordine ſuſcepto, & obligationibus Ordini conjunctis ſatisfacere, ex Ordinis exercitio ante annum decimumſextum eorum ætatis peracto nulla tacita ratihabitio argui debet: cum ad ſummum hujuſmodi actus tacitam ratihabitionem importare poſſint, ſi geſti fuerint poſt annum decimumſextum; eo caſu, quo Præfectus Miſſionum anno decimoſexto eorum ætatis ipſos interrogare, quemadmodum ab illo fieri debere ſæpius monitum eſt, neglexerit.

Remanet ultimum ex iis, quæ reſponſo noſtro definiri poſſe diximus; illud autem eſt hujuſmodi: *An plus commodi, & utilitatis, vel potius ſcandali, & detrimenti allatura ſit rei Catholicæ diſpenſatio ſuper Matrimonio inito poſt Ordines ſacros, libratis in utramque partem omnium rationum, & circumſtantiarum momentis?* Præmiſsâ in præcedenti Inſtructione Eccleſiæ Orientalis conſuetudine retinendi cum Ordine ſacro uxorem, quæ tamen ante Ordinis ſuſceptionem accepta ſit, atque indicatâ etiam controverſiâ, an Matrimonium ab Orientalibus initum poſt Ordinem ſacrum irritum ſit, an potius dumtaxat illicitum, tranſitus factus eſt ad aliam quæſtionem; an rectum, probè factum, ac utile videretur, an potius ſcandalo eſſe poſſet, aliquem diſpenſare, qui

uxo-

uxorem poſt Ordinem ſacrum duxerit, ut eam retinere, ac ſimul ſacro Ordine perfungi, & ſacra munia exercere poſſit, quia hujuſmodi diſpenſationes interdum à Sede Apoſtolica conceſſæ fuerunt. Cum autem, quæ ad quæſtionem definiendam neceſſaria videbantur, non ſatis nota, ac perſpecta eſſent, placuit rem differre, & interim exquirere, quæ opus erant, ut pleniùs de re tota inſtrueremur. Cum autem ad noſtram cognitionem, quæ expectabamus, relata ſunt, auditis Congregatorum ſuffragiis in ea fuimus ſententia, ut nemini facultas diſpenſandi concederetur, ſed Sedi Apoſtolicæ reſervaretur, ut, cum caſus contigerit, & diſpenſatio poſtuletur, maturè expendantur, quæ neceſſe eſt conſiderare, ut, vel concedatur, vel denegetur diſpenſatio, cum de re graviſſima, ac magni momenti agatur. Decretum autem conditum eſt in hæc verba: *Recurrant ad Apoſtolicam Sedem in caſibus particularibus, in quibus, ſi ob graves cauſas Diſpenſatio ſuper Matrimonio inito poſt Ordines ſacros concedenda videbitur, tunc nullum verbum fiat de renovatione conſenſûs*. Haud ignotum eſt, quanta difficultas occurrat, quoties ſuper Matrimonio ex impedimento dirimenti nullo diſpenſatio conceditur, ſolitâ conditione, ut inter Conjuges conſenſus renovetur: cum accidere poſſit, & nonnunquam contigerit, ut mulier haud contenta viro, vel vir uxorem faſtidiens, ut ſe in libertatem vindicet, eorum alter, vel uterque novum conſenſum præbere renuat. In Decreto mox relato haud mens noſtra fuit, renovationem conſensûs excludere, cum Matrimonium extra dubitationem nullum ſit; ſed, cum gravis illa controverſia, ut dictum eſt, adhuc vigeat, an Matrimonium in Eccleſia Orientali poſt Ordinem ſacrum contractum, perinde nullum ſit, ac in Eccleſia Occidentali, an potius ſit ſolummodo illicitum? Et cum hujuſmodi controverſia (exceptis Italo-Græcis, quorum Matrimonia poſt Ordinem ſacrum inita, ſtatutum eſt, nulla & irrita eſſe, ut in noſtra Conſtitutione, quæ incipit: *Etſi Paſtoralis* §. 7. *num.* 28., quæ eſt quinquageſima ſeptima in ordine Bullarii noſtri *tom.* 1.) quoad cæteros Orientales Græcos nullo adhuc Decreto Apoſtolico definita fuerit, licet Tribunalia hujus almæ Urbis opinioni eorum adhæreant, qui hæc Matrimonia nulla exiſtimant, nihilominus ſatius viſum eſt, ut adveniente caſu concedendi diſpenſationem, conditio renovationis conſensûs non exprimatur. Decretum autem, de quo agitur, nunc etiam à Nobis ſolemniter confirmatur.

Hæc autem ſunt, quæ à Nobis conſtituta fuerunt, quæque pro recta Cophtorum diſciplina, dirigendiſque moribus opportuna eſſe duximus, ut huic noſtræ ſecundæ Inſtructioni insererentur. Hinc autem inclyta illa Natio, quæ etiam antiquis temporibus ſuæ unionis cum Apoſtolica Sede, quæ centrum eſt unitatis, illuſtria præbuit argumenta, ſatis intelligere poterit, quàm eximio charitatis affectu eam in Domino proſequamur, eique interea veluti dilectionis Noſtræ pignus, Apoſtolicam Benedictionem impertimur.

Datum ex Arce Caſtri Gandulphi die XIX. Junii MDCCL. Pontificatûs Noſtri Anno Decimo.

Exempl.impr.in Arch. Gen.Ord.Arm. Miſſiones.

Circa Coeremonias, ritus & uſus in Regnis Madurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi, Indiarum Orientalium, obſervanda aut vitanda præſcribit, Prædeceſſorum Decreta innovat, ac ad nova poſtulata opportunas declarationes, & reſponſiones adjicit.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

OMnium ſollicitudinum, quæ demandatum Nobis, Divino prorſus conſilio, nulloque merito noſtro, ſupremi univerſaliſque Paſtoris munus graviſſimum præter modum, formidandumque conſtituunt, potiſſima ſanè, quæque magis animum noſtrum exſtimulat, Noſque perpetuò trepidantes, & anxios habet, ea eſt, ut concreditum Nobis Fidei depoſitum, integrum, illibatumque ſervemus; ideoque omne ſtudium noſtrum, operamque in id conferamus, ut latè diffluentes ſuper faciem Terræ Cœleſtis doctrinæ latices nullo aut corruptelæ luto, aut erroris inficiantur veneno; dumque Evangelica lux undequaque diffunditur, nulla fortè Gentilitatis ſuperſtitione obumbretur, atque ut ii, quos è poteſtate tenebrarum erutos, confractis ferreis infidelitatis vectibus, in admirabile lumen ſuum vocavit miſericors Deus, in ſpemque evexit æternæ ſalutis & hæreditatis, corde credentes ad juſtitiam, operibuſque quod credunt, comprobantes, & myſtici Corporis Chriſti, quod eſt Eccleſia, digna ſe membra

bra exhibentes, id ipſum dicant, ùt Apoſtolus exoptabat ardenter, & ſint perfecti in eodem ſenſu, & in eadem ſententia. Hinc cum primum Altiſſimo placuit humilitatem noſtram ad ſummi Apoſtolatûs apicem evehere, nulli unquam labori parcere decrevimus, quem non ſolùm ad propagandam in omnem Terram Fidei, & ſalutis ſcientiam, ſed etiam ad unitatem ſpiritûs, & doctrinæ inter Fideles ubique fovendam, & confirmandam, vel, ſicubi opus eſſet, reconciliandam, & ſtabiliendam, opitulante Deo, proficuum, & neceſſarium fore deprehenderemus.

Verùm quum eam ob cauſam ad extremas uſque Orbis Terræ Plagas mentis noſtræ obtutus dirigeremus, eoſque peculiariter figeremus in novella illa germina Chriſtianitatis, quæ, Divinâ irrorante gratiâ, in novis Eccleſiis Regnorum Madurenſis, Mayſſurenſis, & Carnatenſis dudum pullulârunt, non parvam Nobis indè laborum, atque curarum materiem allatum iri verebamur, dum animo recenſeremus, quantùm, & quam diù Apoſtolica Prædeceſſorum Noſtrum deſudaſſet induſtria, ut ex recens coaleſcentibus prædictorum Regnorum Eccleſiis, vanarum obſervationum, rituumque à Chriſtiana Religione abhorrentium zizania radicitus evellerent, atque importunas controverſias inter ſacros ipſos Regionum illarum Operarios in re tam gravi exortas, &, quod magis dolendum erat, inimici hominis opera, noſtris adhuc temporibus perſtantes, componerent, atque eliminarent. Attamen fiduciam noſtram collocantes in Domino, qui humanos animos, ubi vult, fortiter, ſuaviterque inflectit; potiſſimum verò, quum delatis ad Nos argumentis filialis obedientiæ, qua plerique illarum Partium Miſſionarii ſuprema hujus Apoſtolicæ Sedis Decreta ſe excipere profeſſi ſunt, Nobis expoſitum fuit, ad omnes demum iis de rebus controverſias ſedandas, ac prædictarum Eccleſiarum ſtatum componendum, atque firmandum, nil aliud jam reliquum eſſe, quàm ut ad nonnulla poſtulata, quæ ex parte aliquorum Operariorum hujuſmodi Nobis proponebantur, congruæ reſolutiones, & reſponſiones Apoſtolicâ auctoritate prodirent; magnam in ſpem erecti ſumus, fore, ut ſublatis per opportuna reſcripta propoſitis dubitationibus, ac finitivis demum noſtris, & hujus Apoſtolicæ Sedis mandatis, atque præceptis editis, ac promulgatis, optatus aliquando finis imponeretur diuturnis, moleſtiſque diſſenſionibus, quæ Prædicationis Evangelicæ in prædictis Regnis olim diſſeminatæ fructum late inficientes, ipſaſque novarum Eccleſiarum ſoboles vehementi diſcordiarum turbine agitantes, eò rem adduxerant, ut tot Verbi præcones eximii ſine cauſa adhuc laboràſſe, largoſque ſudores, & ſanguinem ipſum fruſtra effudiſſe viderentur.

Ut enim multa prætereamus, quæ retroactis temporibus hac in re acciderunt; graviores, quas innuimus, controverſiæ hoc ipſo ineunte ſæculo eruperunt, ſeu potiùs renovatæ fuerunt, quum à fel. record. Prædeceſſore Noſtro Clemente Papa XI. miſſus, ad Oram Coromandeli appulit bo. me. Carolus Thomas, tunc Patriarcha Antiochenus, cum poteſtate Legati à Latere in Indiis Orientalibus Commiſſarius, & Viſitator Apoſtolicus, deinde hujus S. R. E. Cardinalis Turnonius nuncupatus. Is enim, eò cum appuliſſet, ad trutinam vocatis nonnullis cæremoniis, quæ ab aliquibus Miſſionariis obſervabantur, vel permittebantur, ab aliis verò tamquam Chriſtianæ pietatis ſpiritui minimè conformes rejiciebantur, unde diſcordiarum, & funeſtiſſimarum diſputationum ſemina, exploratis eâ, qua par erat diligentiâ, factis & circumſtantiis, è re Chriſtiana eſſe, ſuique Officii partes exigere judicavit, plures hujuſmodi cæremonias gravi interdicto proſcribere, atque damnare, latoque Edicto, ſeu Decreto certam Miſſionariis normam præſcribere, quam in excolendo Dominico illo Agro cuncti ſervarent, ut Divini Verbi ſemen, præciſis lolio, & vepribus, altas agere radices, & feliciſſimè poſſet propagari. Quod quidem à ſe editum Decretum a Miſſionum illarum Provincialibus, & Superioribus ſub pœna Excommunicationis latæ ſententiæ, à cæteris verò Subditis Miſſionariis ſub pœna ſuſpenſionis à Divinis ipſo facto incurrendæ, inviolabiliter obſervari, & executioni mandari præcepit, donec aliter Apoſtolica Sedes provideret. Exemplum autem Decreti ejuſmodi eſt, videlicet:

Carolus Thomas Maillard de Tournon, Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia Patriarcha Antiochenus, Sanctiſſimi D. N. Clementis, Divina Providentia Papæ XI. Prælatus Domeſticus, ejus Pontificio Solio Aſſiſtens, necnon Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis contra hæreticam pravitatem Conſultor, ac in Indiis Orientalibus, & Sinarum Imperio, finitimiſque Inſulis Commiſſarius, & Viſitator Apoſtolicus cum facultate Legati de Latere &c.

Inter graviores, quibus premimur, curas pro Apoſtolici Viſitatoris munere Nobis, licèt tanto oneri imparibus, injuncto, ea ſanè eſt præcipua, cum Nos huc miſſos eſſe conſideramus ad expurgandum Dominicum agrum à zizaniis novella Chriſti germina ſuffocantibus, & de alienis peccatis rationem eſſe reddi-

tu

turos, qui æternam Dei ultionem pro noſtris nunquam ſatis expiandis jure formidamus: Quamobrem ſtatim atque ad has Indiarum oras appulimus, mentis noſtræ oculos per vaſtiſſimas illas Orientales Regiones circumferentes, dum corpus pertinaci morbo jaceret detentum, Miſſionum neceſſitates undique inquirere curavimus, ut iiſdem pro viribus de opportuno remedio proſpiceremus. Et quidem meritò inter primas noſtræ ſollicitudini occurrerunt novæ Domini vineæ in Regnis Madurenſi, & Maiſſur, recentiuſque Carnatenſi iiſdem ferè legibus, parique labore ab Evangelicis Societatis Jeſu Operariis Luſitanis, & Gallis plantatæ, ubi inter Ethnicorum, atque Gentilium perſecutiones, ac inter tot vitæ aſperitates virentes germinant Evangelii palmites, aſſiduis Miſſionariorum ſudoribus irrigati; illuc ſanè fuiſſemus, non minùs laboris, quàm gaudii in Chriſto Jeſu participes eſſe vehementer cupientes, niſi hoc Nobis diuturna infirmitas prohibuiſſet. Quod autem per Nos ipſos immediatè obtinere non licuit, exhibitum erga Nos, & S. Sedem Apoſtolicam obſequium à Patribus Venantio Bouchet Carnatenſis Miſſionis Superiore, & Carolo Michaële Bartoldo Madurenſe Miſſionario, viris doctrina, & propagandæ Fidei zelo præſtantibus, opportunè ſuppeditavit. Enimverò cùm ab illis in moribus, lingua, & Religione iſtarum Regionum ex longa in his vitæ conſuetudine apprimè verſatis plura certiùs cognoverimus, quæ eoſdem palmites enerves reddant, & fructu vacuos, utpote qui Gentilium vanitatibus magis inhæreant, quàm viti, quæ eſt Chriſtus, in multo experimento tribulationis abundantia gaudii noſtri fuit. Rebus itaque maturo examini ſuppoſitis, dictiſque Patribus oretenus, ac in ſcriptis fusè auditis, atque Dei ope publicis precibus implorata, ut Fidei puritati, ſpiritualique Chriſtianorum proventui ſalubriter in Domino conſulamus, ut quæ fiat oblatio Gentilium accepta, & ſanctificata in Spiritu Sancto, ad præſens Decretum authoritate Apoſtolica, etiam cum facultate Legati de Latere, devenimus.

Et à Sacramentorum adminiſtratione exordium ſumentes, diſtrictè prohibemus, ne in baptizandis tam pueris, quàm adultis cujuſcumque ſexûs, & conditionis, omittantur Sacramentalia, ſed omnia palàm adhibeantur, & ſignanter ſaliva, ſal, & inſufflatio, quæ ex Apoſtolica traditione Catholica Eccleſia recepit, ac ob recondita in his ſacris cæremoniis Divinæ erga nos bonitatis myſteria, ſanctè, & inviolabiliter cuſtodivit; Decreto Sanctæ Univerſalis Romanæ Inquiſitionis de anno 1656. *pro Sinis facto, ob diverſas rationes & circumſtantias, minimè obſtante.*

Item præcipimus, ut juxta laudabilem Eccleſiæ conſuetudinem ſemper imponatur Baptizando à Baptizante nomen alicujus Sancti in Martyrologio Romano deſcripti, omnino interdictis nominibus Idolorum, vel falſæ Religionis Pœnitentium, quibus Gentiles utuntur, & Neophyti hactenus appellari conſueverant, antequam eſſent per Baptiſmum Divinæ Gratiæ renati. Nec Parochis, ſeu Miſſionariis ſub quovis prætextu liceat, Crucis, Sanctorum, & rerum Sacrarum nomina per translata immutare, nec ea alio idiomate explicare, niſi Latino, vel ſaltem Indico, quatenus voces Indicæ Regionis latinæ ſignificationi liquidò, & adamuſſim reſpondeant.

Et quia audivimus, Baptiſmum Infantium ex Chriſtianis Parentibus ortorum, eorumdem incuriâ ſæpe ſæpius diu protrahi, non ſine maximo dictorum Infantium ſalutis diſcrimine, monemus Evangelicos Operarios, ut Sacrorum Canonum memores, terminum breviorem, quàm fieri poſſit, attentis circumſtantiis, Genitoribus præfigant, graviter conſcientiam eorum onerantes, niſi filios intra præfixum tempus ad Eccleſiam deferant ſacro fonte abluendos.

Præterea cum moris hujus regionis ſit, ut Infantes ſex, vel ſeptem annorum, interdum etiam in teneriori ætate, ex Genitorum conſenſu, matrimonium indiſſolubile de præſenti contrahant per impoſitionem Tally, ſeu aureæ teſſeræ nuptialis, uxoris collo penſilis, Miſſionariis mandamus, ne hujuſmodi irrita matrimonia inter Chriſtianos fieri permittant, nec Sponſos ſic conjunctos cohabitare ſinant, donec completa legitima ætate, & explorato eorum conſenſu, in faciem Eccleſiæ, juxta formam à Sacro Concilio Tridentino præſcriptam, verum & Canonicum matrimonium contraxerint. Et quoniam apud peritiores impiæ illius Religionis Sectatores Tally præſefert imaginem, licèt informem Pulleyaris, *ſive* Pyllajaris *Idoli nuptialibus cæremoniis præpoſiti: Cumque dedeceat Chriſtianas mulieres talem effigiem collo deferre in ſignum matrimonii, diſtrictè prohibemus, ne inpoſterum audeant Tally cum hac effigie collo appendere; & ne uxores innuptæ videantur, poterunt uti alio Taly, vel Sanctiſſimæ Crucis, vel Domini Noſtri Jeſu Chriſti, vel Beatiſſimæ Virginis, vel alia quavis religioſa imagine ornato: Et cum ſuperſtitione non careat funiculus centum & octo filis compoſitus, & croceo ſucco delinitus, quo plerique dictum Tally appendunt, probibemus etiam dictorum filorum numerum, & unctionem.*

Cæremoniæ etiam nuptiales juxta harum regionum morem tot ſunt, tantáque ſuperſtitione maculatæ, ut tutius remedium aptari non poſſet, quàm eas omnino interdicendo, cùm undique noxia Gentilitatis labe ſcateant,

&

& difficillimum ſit eas à ſuperſtitioſis expurgare. At verò ut faciliori converſionum viæ, & Neophytorum commodo, quantùm fieri poteſt, in Domino indulgeamus, Miſſionariis, & præcipuè Miſſionum Superioribus injungimus, ut novis adhibitis diligentiis, ſeveriorique calculo ſuperſtitioſa omnia à dictis cæremoniis expungant, ita ut nihil inultum relinquatur, quod Chriſtianam pietatem offendat, & Gentilium ſuperſtitionem redoleat, & ſignanter præter eas, quas audivimus jam ſtatutas in hac materia ab iiſdem Miſſionariis reformationes, ramus arboris Areſciomara omnino auferatur, ferculorum numerus, non minus ac cibi præſcripta qualitas, varietur, Circuli ſuper caput ſponſorum ad tollenda maleficia, omittantur; Et quod de ferculis diximus, de luteis vaſis ibidem adhiberi ſolitis à nobis dictum & prohibitum intelligatur; fructus etiam vulgò dictus Cocco, ex cujus fractione proſperitatis, vel infortunii auſpicia Gentiles temerè ducunt, vel omnino à Chriſtianorum nuptiis rejiciatur, vel ſaltem, ſi illum comedere velint, non publicè, ſed ſecretò, & extra ſolemnitatem aperiatur ab iis, qui Evangelica luce edocti, ab hujuſmodi auſpiciorum deliramento ſunt alieni.

Nullus ritè & ſufficienter diſpoſitus arceatur à Sacramento pœnitentiæ, ad peccatorum remiſſionem, tanquam inſtrumento divinæ Miſericordiæ, à Chriſto Domino inſtituto, & ſignanter mulieres menſtruali morbo laborantes; non attentis diebus purificationis juxta morem Gentilium, cum hæc Sacramentalis vera animæ purificatio, & non alia, ſit attendenda à Chriſtifidelibus, eorumque Paſtoribus, quibus prǽterea non liceat nec per ſe ipſos, nec per Catechiſtas, nec per alios quoſcumque, dictis mulieribus prohibere acceſſum ad Eccleſiam, vel ad Confeſſarium, durante dicta infirmitate, & dicto purificationis tempore. Dedecet etiam Chriſtianæ Virginis honeſtatem prima vice dicto morbo laborantis, illum Cognatis, Vicinis, & Amicis notum facere, ac inverecundè publicare, iiſque, Ethnicorum more & ritu, in ejus domum collectis, ſuper re tam ſordida feſtum inſtituere; Quocirca hujuſmodi celebritates, & ritus orthodoxis puellis penitus interdicimus, & abolemus, Miſſionariiſque injungimus, ut non ſolùm eas, verùm etiam Genitores moneant, quàm diſſona ſit Virginei pudoris legibus hujuſmodi obſcœna conſuetudo, quę à Gentilium impudentia videtur inducta, ut ita labefactata puellarum verecundia, eas effrenatè ad libidinem provocare valeant.

Ferre pariter non poſſumus, quod à Medicis ſpiritualibus pro animarum ſalute ea charitatis officia denegentur, quæ Medici Gentiles, nobilis etiam generis, ſeu Caſtæ, pro corporis ſalute præſtare non dedignantur Infirmis etiam abjectæ, & infimæ conditionis vulgò dictis Pareas. *Quapropter diſtrictè mandamus Miſſionariis, ut, quantùm in ipſis erit, nemini è Chriſtianis ægrotis, quantumvis* Pareas, *& vilioris, ſi adeſſent, generis hominibus, deſideranda relinquatur in infirmitate copia Confeſſarii; & ne ingraveſcentibus morbis, cum graviſſimo vitæ temporalis periculo, æternæ conſulere cogantur, iiſdem Miſſionariis præcipimus, ne Infirmos hujuſmodi conditionis ad Eccleſiam deferendos expectent, ſed conſultiùs domos, ubi ægrotant, pro viribus petant ad eos inviſendos, ac piis ſermonibus, & precibus, Sacramentorumque pabulo recreandos, atque demum eos in extremo vitę diſcrimine conſtitutos Sancto Infirmorum Oleo deliniant, abſque perſonarum, aut ſexûs acceptione, expreſsè damnantes quamcumque praxim huic Chriſtianæ pietatis officio contrariam.*

Non ſine maximo animi noſtri mœrore accepimus etiam, Chriſtianos tympanorum pulſatores, Tibicines, aut alterius cujuſcumque muſici inſtrumenti ſonatores ad Idolorum feſtivitates, & ſacrificia acceerſiri, ad ludendum, & interdum etiam cogi, ob quamdam ſervitutis ſpeciem erga publicum ab ipſis contractæ per hujuſmodi artis exercitium, nec facile eſſe Miſſionariis eos ab hoc deteſtabili abuſu avertere; Quocirca conſiderantes, quam gravem rationem eſſemus Deo reddituri, ſi hujuſmodi Chriſtifideles à Dæmoniorum honore, & cultu pro viribus non revocaremus, illis prohibemus, ne inpoſterum audeant, nec in Pagodis, nec extra, tum occaſione Sacrificiorum, tum quarumcumque ſolemnitatum ſuperſtitioſo cultu imbutarum, ſonare, aut canere, ſub pœna excommunicationis latę ſententiæ, cum nullo modo liceat Chriſti famulis Belial inſervire; Ideoque Miſſionarii non ſolùm eos monere tenebuntur de præfata prohibitione, verùm etiam illam omnino executioni demandare, & contrafacientes ab Eccleſia expellere, donec ex corde reſipiſcant, & publicis pœnitentiæ ſignis patratum ſcandalum emendaverint.

Declaramus præterea Pontificiam Conſtitutionem Gregorii Papę XV. incipientem = Romanæ Sedis Antiſtes *= ad petitionem Patrum Societatis Jeſu editam, qua indigenis Chriſtifidelibus lavacra non alia occaſione, & fine, quàm corporis reficiendi, & à naturalibus ſordibus mundandi, ab Apoſtolica Sede permittuntur, interdictis tempore, & modo, quibus à Gentilibus adhiberi ſolent, æquè afficere Evangelicos Operarios, quibus propterea non liceat ſub quacumque alia cauſa, & fine, etiam ad effectum, ut exiſtimentur Sanias, ſeu Brachmanes, præ cæteris dediti hujuſ-*

juſmodi ablutionibus, illis uti, præſertim ſtatutis eorum horis, & ante, vel immediatè poſt quamcumque ſacram functionem.

Cineres itidem ex Vaccæ ſtercore confectos, & impiam Gentilium pœnitentiam à Rutren *inſtitutam redolentes, benedicere, eoſque fronti Sacro Chriſmate delinitæ impingere, ſive alia quæcumque ſigna albi, vel rubei coloris, quibus Indi ſuperſtitioſiſſimi in fronte, vel in pectore, aut in alia quavis Corporis parte utuntur, deferre prohibemus; Mandantes, ut Sanctæ Eccleſiæ conſuetudo, piique ritus Cineres benedicendi, illiſque Chriſtianorum caput Cruce ſignandi, ad humanæ infirmitatis memoriam recolendam, religiosè ſerventur tempore, ac modo ab Eccleſia præſcripto, ſcilicet feria quarta Cinerum, & non aliàs.*

Et demum, quia ex librorum de falſa religione, & de rebus obſcænis, ſuperſtitioſiſque tractantium lecturâ venenum ut plurimùm ſerpere ſolet ad cor Fidelium, quo non minus Fidei puritas offenditur, quàm mores corrumpuntur, magnopere commendantes zelum, ac ſtudium Miſſionariorum, qui libros ſacram Eccleſiæ Catholicæ doctrinam, rerumque Sacrarum monumenta continentes, pro Indorum Chriſtifidelium eruditione, in linguam Malabaricam, ſeu Tamulicam tranſtulère, vel novos pro illorum commodo, & inſtitutione compoſuerunt; iiſdem Chriſtifidelibus expreſsè interdicimus fabuloſos Gentilium libros, eoſque legere, & retinere prohibemus, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, niſi priùs habitâ licentiâ Parochi, ſeu Miſſionarii curam animarum exercentis, quorum prudentiæ committimus facultatem ſuper hoc diſpenſandi, & libros (ſi qui fortè ſunt) noxia ſuperſtitione vacuos, & nihil contra bonos mores tractantes, pro Chriſtianorum uſu ſeligendi, eorumque lecturam permittendi.

Ea igitur univerſa, & ſingula authoritate Apoſtolica, & tenore prædictis damnamus, ac diſtrictiori, quo poſſumus, modo prohibemus. Mandantes Patri Provinciali Provinciæ Malabaricæ, cæteriſque Superioribus Societatis Jeſu in Indiis Orientalibus, ut hoc noſtrum Decretum notificent ſingulis Miſſionariis, ſive aliis quibuſcumque curam animarum exercentibus ſibi ſubjectis, illudque perpetuò, & inviolabiliter exequi faciant, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ quoad Provinciales, & Superiores, & ſuſpenſionis à Divinis ipſo facto incurrendæ quoad Subditos contrafacientes, ſeu aliter permittentes. Atque ita decernimus, & mandamus in omnibus, donec aliud fuerit ab Apoſtolica Sede, vel à Nobis ejuſdem authoritate proviſum, inviolabiliter obſervari, non obſtantibus quibuſcumque.

Et ne ex his, quæ expreſsè præcepta, vel prohibita à nobis fuére, tacitum quis deducere valeat, in reliquis practicari ſolitis in iſtis Miſſionibus, noſtrum aſſenſum, ſeu approbationem, (cum plura forſan reformatione digna noſtram cognitionem effugerint, & alia maturius examen poſtulantia indeciſa remanſerint) hanc interpretationem omnino rejicimus, & menti noſtræ eſſe contrariam declaramus. Volumus autem juſtis de cauſis, ut hoc noſtrum Decretum afficiat, & pro publicato habeatur poſt illius traditionem à noſtro Cancellario faciendam Patri Guidoni Tachard Vice-Provinciali Patrum Gallorum Societatis Jeſu in Indiis, cui propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ onus injungimus, quatuor ſimilia exemplaria tranſmittendi ad P. Provincialem Provinciæ Malabaricæ, ut ad Patres Superiores Miſſionum Madurenſis, & Maiſſur, & Carnatenſis, quibus poſt bimeſtre, & reliquis Miſſionariis poſt trimeſtre à die conſignationis faciendæ dicto Patri Tachard, idem Decretum pro publicato, & notificato pariter habeatur. Datum Pudicherii in Sancta Viſitatione Apoſtolica hac die 23. Junii 1704., & publicatum die 8. Julii ejuſdem anni 1704. per traditionem factam coram Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo Domino per me Cancellarium infraſcriptum Rev. Patri Guidoni Tachard, Patrum Gallorum Societatis Jeſu in Indiis Orientalibus Superiori, præſentibus RR. Patribus Franciſco Laines, Superiore Miſſionis Madurenſis, ac Venantio Bouchet Superiore Miſſionis Carnatenſis.

Carolus Thomas Patriarcha Antiochenus Viſitator Apoſtolicus.

Andreas Candela S. Viſitationis Apoſtolicæ Cancellarius.

Quoniam autem de re maxima, eâque graviſſimâ agebatur, idem Antiochenus Patriarcha Litteris ſuis totam rei geſtæ ſeriem Apoſtolicæ Sedi exactiſſimè renuntiavit, latumque ab ſe Decretum ſupremo illius judicio ſubjecit. Quibus ad Urbem allatis Litteris, idem Prædeceſſor Noſter Clemens Papa XI. ſupradictum Vicarii Apoſtolici Decretum ritè perpenſum, atque etiam in Congregatione S. Officii diligenti examini ſubjectum, in omnibus ſervandum, & exequendum eſſe ſtatuit, eâ tamen additâ clauſulâ = *Donec aliter à Sede Apoſtolica proviſum fuerit, poſtquam eos audierit, ſi qui erunt, qui aliquid adverſus contenta in hujuſmod Decreto afferendum habuerint.* = Ea Pontificis

ficis in Congregatione Sancti Officii reſolutio ſequentis eſt tenoris, videlicet:

Feria v. Die vii. Januarii 1706.

In Congregatione Generali Sanctæ Romanę, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Vaticano, coram Sanctiſſimo D. N. Clemente Divina Providentia Papa XI., ac Eminentiſsimis, & Reverendiſſimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus à S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Idem Sanctiſſimus Dominus Noſter relato tenore Decreti editi Pudicherii die 23. Junii 1704 à D. Carolo Thoma de Tournon Patriarcha Antiochæno Commiſſario, & Viſitatore Apoſtolico in Imperio Sinarum, & aliis Indiarum Orientalium Regnis, necnon litterarum inde ſcriptarum ab eodem D. Patriarcha, nempe die 9. Julii dicti anni 1704. ad præfatos Eminentiſſimos, & Reverendiſſimos DD Cardinales, ac die 10. ejuſdem menſis ad R. P. D. Aſſeſſorem, disertè ſuper iiſdem de more loquutus fuit. Auditis deinde Votis præfatorum DD. Cardinalium, dixit, reſcribendum eſſe D. Patriarchę, commendando illius prudentiam, ac zelum, & quod exactè obſervari debeant ea omnia, quę in Decreto ſupradicto fuerunt ab ipſo præſcripta, donec aliter à Sede Apoſtolica proviſum fuerit, poſtquam eos audierit, ſi qui erunt, qui aliquid adverſus contenta in hujuſmodi Decreto aſſerendum habuerint.

Juſsit quoque Sanctitas Sua, quod per Patrem Conſultorem Joannem Damaſcenum Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium reaſſumantur ea omnia, quę circa nonnullos ritus, ut aſſeritur, ſuperſtitioſos Chriſtianis Malabaris in Indiis Orientalibus à quibuſdam Miſſionariis, ut prętenditur, permiſſos, jampridem ad eamdem Apoſtolicam Sedem delata fuerunt à Fratre Franciſco Maria Turonenſi Ordinis Minorum ejuſdem Sancti Franciſci Capucinorum Miſſionario illarum partium, ad hoc, ut idem Pater Conſultor de iis, quę ſive à ſan. mem. Gregorio XV. in ſuis litteris die xxxi. Januarii 1623. in forma Brevis deſuper expeditis, ſive ab eodem Domino Patriarcha in ſuo Decreto prędicto expreſsè damnata, vel prohibita non fuerint, conficiat Summarium, ſuper quo diſcuti, ac decerni valeat, quid ſit agendum.

Quò verò ad quæſtionem de quibuſdam Ignobilibus, ac infimę ſortis hominibus, qui in eiſdem Regionibus vocantur Pareas, *& à Nobilibus tamquam infames, & damnati vitantur, Sanctitas Sua dixit, quod ſeparatim examinari debeat.*

Verùm hanc providentiam, uberesque, quos inde ſpes erat proventuros, fructus fruſtratus eſt falſus rumor, qui paucos poſt annos per Indias increbuit, ipſum nempe Clementem XI. Prædeceſſorem, & relatum Patriarchæ Decretum revocaviſſe, & nonnullas ex iis cœremoniis adprobâſſe, quas ille tamquam ſuperſtitioſas, minimèque ferendas proſcripſerat. Cui falſo rumori curſum intercepturus laudatus Pontifex Clemens XI., utque omnibus manifeſta redderet animi ſui ſenſa, atque impugnatoribus Decretorum à Patriarcha prædicto editorum omne penitus effugium adimeret, quo à præſtanda eiſdem Decretis debita obedientia ſe ſubtrahere quoquo modo poſſent, die prima Septembris anni MDCCXII. extrahi ex Tabulariis mandavit authenticum exemplum Decreti, quod prædicta die VII. Januarii anni MDCCVI. emanaverat, & ſuperiùs tranſcriptum eſt, illudque Epiſcopo Meliapurenſi tranſmitti juſſit, ut ex eo, & is probè noſceret, & aliis etiam Epiſcopis, & Miſſionariis earum Regionum palam faceret, quid eouſque de Patriarchæ Anthiocheni Decreto Apoſtolica Sedes judicâſſet. Ac ne ullo modo Pontificiæ mentis Oraculum in dubium poſſet revocari, Decreti exemplo jungendas, alligandaſque voluit Litteras Apoſtolicas in forma Brevis, ut ſequitur:

Venerabilis Frater &c. Non ſine gravi animi noſtri moleſtia iſtis in partibus evulgatum fuiſſe audivimus, quod præſcripta in quodam Decreto die 23. Junii 1704. Pudicherii edita à bon. mem. Cardinali de Tournon, cum illuc ad Sinenſis Imperii oras tranſmigraturus acceſſit, à Nobis reſciſſa, & abrogata, ac ſimul Cæremonię, & Ritus, qui eodem Decreto ſuperſtitionis labe infecti declarantur, vel omni, vel aliqua ex parte approbati, ac permiſſi fuerint. Cum autem maximè cupiamus, ut in re tanti momenti non modò Fraternitati tuæ, verùm etiam, Te curante, cęteris iſtarum Partium Antiſtitibus, ac Miſſionariis apertè veritas innoteſcat, Tibi conjuncta folia à Notario Sanctę Romanę, & Univerſalis Inquiſitionis ſubſcripta, ac ejuſdem Inquiſitionis ſigno roborata, mittenda duximus, ex quibus abundè, ac luculenter intelliges, quænam ejuſmodi in rebus hactenus fuerit, & adhuc ſit noſtra mens, donec à Nobis, & Apoſtolica Sede aliter decernatur. Quod ſupereſt, Paſtorum Principem enixè rogamus, ut in arduis Paſtoralis Officii curis cęleſti ope ſua tibi jugiter adeſſe velit. Et Fraternitati tuæ Apoſtolicam Benedictionem per-

peramanter impertimur. Datum Romę apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 17. *Septembris anni* 1712. *Pontificatûs noſtri anno duodecimo.*

Quoniam autem unus & alter annus lapſus jam erat, nec dum conſtiterat Sancti Officii Decretum, Pontificiaſque Litteras Meliapurenſi Epiſcopo redditas fuiſſe, idcirco Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis de Propaganda Fide præpoſitorum novum Decreti, Litterarumque exemplum Epiſcopo Claudiopolitano in Cucichenſi Provincia Apoſtolico Vicario die XXIV. Julii anni MDCCXIV. tranſmitti curavit, ipſique Pontificio nomine mandavit, ut, ſi fortè priores Litteræ deperiiſſent, aliâve de causâ Decreti promulgatio ſecuta non eſſet, caveret ipſe diligenter, ut poſteriores hæ ſaltem Meliapurenſi Epiſcopo juridicè redderentur, eoque debitam Pontificiis mandatis obedientiam præſtare, aut reluctante, aut diſſerente, idem ipſe Claudiopolitanus Epiſcopus Apoſtolicæ Sedis judicium, nullâ interpoſitâ morâ, executioni mandaret.

Cum tamen Patriarchæ Antiocheni Viſitatoris, & Commiſſarii Decretum confirmatum quidem fuiſſet, ſed eâ additâ reſervatione = *Donec aliter à Sede Apoſtolica proviſum fuerit, poſtquam eos audierit, ſi qui erunt, qui aliquid adversùs contenta in hujuſmodi Decreto aſſerendum habuerint* =, haud difficilem ſe præbuit Clemens XI. audiendis Miſſionariis, qui poſt Decreti confirmationem, aliiſque temporibus, Romam venerant, eorumque preces benignè excepit, quibus enixè petebant, ut cenſurarum, quæ in eo Decreto continebantur, ſuſpenſionem, unâque ſimul moderationem, aut ipſiuſmet Decreti interpretationem concederet: utque res maturiùs expediretur, auditis jam non ſemel Miſſionariis prædictis, Nobis in minoribus agentibus, Sanctæque Univerſalis Inquiſitionis Conſultoris munus obeuntibus mandavit, ut ab initio rem totam penitus cognoſceremus, atquę collectis, quæ ex utraque Parte afferebantur, rationum momentis, de illa ad S. Officii Congregationem pleniſſimè referremus. Hinc productis ex una Parte à Decreti impugnatoribus, facti, juriſque non exiguæ molis voluminibus, proditiſque antiquis, & recentibus documentis, quibus vetitas Decreto obſervantias ſuperſtitione vacare, omnique labe carere conabantur oſtendere: exhibitiſque ex alia, quæ Decreto favebant, rationibus multiplicibus, plenam inde hauſimus cauſę totius cognitionem, eòque res, quod ad Nos attinebat, adducta erat, ut poſſemus jam de ea exactè referre. Verùm Clemente XI. vitâ functo, ejus Succeſſor fel. pariter record. Innocentius Papa XIII. huic cauſæ cognoſcendæ peculiarem Congregationem ex lectiſſimis conflatam Viris, non minus integritate, quam prudentiâ, doctrinâque præſtantibus (quos inter Nos etiam, etſi prædictis qualitatibus minime præditi, adſcripti fuimus) deputavit. Qui ſelecti Viri ſæpius, per duos, & amplius annos, inter ſe convenientes, communicatis conſiliis, longâ rerum indagine, & exquiſitâ adhibitâ diligentiâ, articulatim rem totam diſcuſſerunt, Partibus tam voce, quàm ſcripto iterum, ac ſæpius auditis. Cum autem eò res perveniſſet, Innocentio XIII. è vivis ſublato, ad Petri Cathedram evectus eſt ſan. mem. Benedictus Papa XIII., qui eorum omnium, quæ in hac cauſa geſta fuerant, certior apprimè factus, nec minori flagrans deſiderio eam ad optatum finem perducendi, ſupradictam Congregationem pro ejuſdem cauſæ recto expeditoque curſu ab Innocentio Deceſſore inſtitutam confirmavit, atque incœptum examen proſequi juſſit, eaque non multò poſt examini finem impoſuit.

His ita peractis, idem prælaudatus Pontifex Benedictus XIII., cauſa ad ſe avocatâ, Apoſtolicas Litteras in forma Brevis anno MDCCXXVII. exeunte, ad univerſos Epiſcopos, & Miſſionarios Regnorum Madurenſis, Mayſſurenſis, & Carnatenſis dedit, quibus prædicti Caroli Thomæ Cardinalis Turnonii Decretum confirmavit, obſervandumque præcepit. Litteræ ſunt hujuſmodi, videlicet:

Venerabilibus Fratribus, ac dilectis filiis, Epiſcopis, & Apoſtolicis Miſſionariis in Regnis Indiarum Orientalium Madurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabiles Fratres, ac dilecti filii, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

AD aures noſtras pervênit, vocationem Gentium, Eccleſiæque incrementa, propter ſubortas inter Operarios Evangelicę Meſſis controverſias, magnis iſthic difficultatibus laborare. Quæ quidem eò graviorem Nobis dolorem attulerunt, quò remedia ſalubriter aliàs adhibita diutiùs à nonnullis repudiari intelleximus. Jam enim per bon. mem. Carolum Thomam Patriarcham tunc Antiochenum, cum poteſtate Legati de latere Apoſtolicum Viſitatorem, deinde hujus S.R.E. Cardinalem, pleraque adgliſcentes lites componendas, explicandaſque difficultates ſapienter præſcripta fuerant, Decreto condito Pudicherii in Sacra Viſitatione Apoſtolica die XXXIII.

menſis Junii anni MDCCIV. *die vero Octava Julii ejuſdem anni promulgato. Partibus autem nondum acquieſcentibus, de mente fel. record. Clementis XI. prædeceſſoris noſtri diverſa opinantibus, & evulgantibus, idem Prædeceſſor noſter, datis ad Ven. Fratrem Epiſcopum Meliapurenſem litteris die* XVII. *menſis Septembris anni* MDCCXII. *ſuam de ſervandis decretis mentem opportunè declaravit. Ut igitur noſtræ quoque ſollicitudinis partes ad controverſias avertendas, & ſalutem gentium concordibus ſtudiis faciliùs à Vobis procurandam adhibeamus, præſertim, ne quis ex ſilentio noſtro detractum aliquid eſſe ſuſpicetur mandatis, & declarationibus antedictis, laudati Anteceſſoris noſtri veſtigiis inhærentes, decreta ejuſdem Patriarchæ Antiocheni, noſtra etiam auctoritate confirmamus, eorumque obedientiam, & obſervantiam similiter mandamus, & requirimus. Decretum quoque de Sacramentis adminiſtrandis moribundis hominibus infimæ conditionis, quos* Pareas *appellant, ulteriori dilatione remotâ, pariter ſervari, & impleri præcipimus. Veſtrûm autem erit, ut mandata per Anteceſſorem noſtrum, & per Nos ipſos Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, in omnibus confirmata, impigrè, & obſequenter facientes opus Dei, quod tanta cum animi alacritate ſuſcepiſtis, ritè, unanimiter, ſtudioſèque perficiatis. Ac vobis, Venerabiles Fratres, dilecti Filii, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die XII. *Decembris* MDCCXXVII. *Pontificatûs noſtri anno Quarto.*

Tantùm verò abfuit, ut, qui pro Ritibus eo Decreto damnatis pugnabant, huic novæ ejuſdem Decreti confirmationi acquieſcerent, quin potiùs anno MDCCXXXII. Prædeceſſori noſtro Clementi Papæ XII. in Benedicti locum ſubrogato declaraverint, ſe nihil de nova confirmatione audiviſſe, neque aliquid, quod ad eam ſpectaret, Epiſcopis, & Miſſionariis Indiarum fuiſſe legitimè denuntiatum, ideoque enixis precibus ab eo poſtulaverint, ut, non obſtante Benedicti XIII. diſpoſitione, dignaretur hanc eandem cauſam denuo S. Officii Congregationis examini, & cognitioni ſubjicere: Et quamquam, earum Partium Miſſionariis cauſam finitam eſſe, & in rem judicatam abjiſſe reputantibus, ſeu excipientibus, non deeſſent, qui poſtulatis haud annuendum eſſe crederent, iiſque adverſarentur, attamen idem Pontifex Clemens XII., ſupremum tandem acerrimis, & pernicioſis diſſidiis finem fieri peroptans, ſupradictorum preces admittendas exiſtimavit, declaravitque in cauſa poſſe procedi. Quare totius materiæ inſtauratâ diſceptatione, & per duos fere annos continuatâ, documentis certis, & neceſſariis ex utraque Parte productis, factâque præſertim Decreti impugnatoribus ampliſſima facultate afferendi, quidquid in controverſum quemque Articulum deducendum, allegandumque è re ſua judicarent; poſt plures Congregationes habitas in Conventu S. Mariæ ſupra Minervam à S. R. E. Cardinalibus in negotiis Fidei Generalibus Inquiſitoribus per univerſam Chriſtianam Rempublicam deputatis, hi tandem, quid ipſorum judicio in controverſis Articulis aut confirmandum, aut moderandum, declarandum denique, aut aliqua ex parte remittendum eſſet, aperuerunt; eorumque reſolutiones probavit, confirmavitque prælaudatus Clemens Papa XII., illaſque inſerendas decrevit Apoſtolicis Litteris in forma Brevis, quibus Madurenſibus, Mayſſurenſibus, & Carnatenſibus Epiſcopis, ac Miſſionariis Apoſtolica auctoritate mandavit, injunxitque, ut lata ab ſe decreta tum religioſè ipſi obſervarent, tum ab aliis omnibus ſummâ fide ac diligentiâ obſervari curarent. Litteræ in forma Brevis ſunt ſequentis tenoris:

Venerabilibus Fratribus, ac dilectis Filiis, Epiſcopis, & Apoſtolicis Miſſionariis in Regnis Indiarum Orientalium, Madurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi.

CLEMENS PAPA XII.

Venerabiles Fratres, dilecti Filii, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Compertum, exploratumque Vobis eſſe non ambigimus, Carolum Thomam bon. mem. tunc Patriarcham Antiochenum cum poteſtate Legati à latere Apoſtolicum Commiſſarium, & Viſitatorem, deinde hujus S. R. E. Cardinalem de Tournon à Prædeceſſore noſtro fel. record. Clemente XI. ad Sinas anno 1702. *miſſum, ubi primùm ad Arcem Pudicherii appulit, ut gravibus, & urgentibus Miſſionum in Regnis Madurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi ſaluberrimè dirigendarum neceſſitatibus opportunè proſpiceret, condidiſſe die* 23. *menſis Junii anni* 1704. *Decreta nonnulla, quæ die* 8. *menſis Julii ejuſdem anni promulgavit. Cum autem aliquot ex Venerabilibus Fratribus, & dilectis Filiis, Epiſcopis, & ſacris Indiarum Orientalium Operariis, quibuſdam in iiſdem Decretis contentis minimè acquieſcentes, reclamâſſent, laudatus Prædeceſſor noſter Clemens XI. Litteris in forma Brevis ad Epiſcopum Meliaporenſem die* 17. *menſis Septembris anni* 1712. *datis, eorumdem Decretorum obedientiam, & obſervantiam tam-*

diu

diu requiſivit, ac mandavit, donec Apoſtolica hæc Sedes Cauſæ momentis fideliter relatis, & accuratiùs inſpectis, quas noviſſet Juſtitiæ magis conſentaneas, & propagandæ Chriſtianæ Fidei magis idoneas providentiæ ſuæ vias, ac rationes iniret. Benedictus etiam XIII. fel. record. itidem Prædeceſſor noſter providè Clementis XI. Mandatis, declarationibus, atque veſtigiis inhærens, Litteris quoque in forma Brevis die 12. *menſis Novembris anni* 1727. *datis memorata Cardinalis Tournonii Decreta confirmationis robore ſimiliter munivit. Nos verò, qui planè immerentes ipſis Summis Pontificibus in Apoſtolica ſervitute ſucceſſimus, nihil optamus impenſiùs, quàm ut Sacroſancta Jeſu Chriſti Fides ampliùs in dies promoveatur, atque omni ope curemus, ut ſi quæ fortè magnis ejuſdem incrementis, & propagationi occurrant impedimenta, (Deo votis noſtris obſecundante) penitus auferantur. Itaque poſtquam neceſſaria, & certiora habuimus documenta, Theologorum, ac præſertim Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium per univerſam Chriſtianam Rempublicam Generalium Inquiſitorum ſuffragia exquiſivimus, quæque iidem Venerabiles Fratres noſtri Cardinales confirmanda, aut moderanda, vel declaranda, atque in nonnullis remittenda Nobis conſulere decreverunt, ex ſequentibus Dubiis hìc inſertis planè vos dignoſcetis.*

Dubia pro Miſſionibus Madurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi exortâ occaſione Decreti clar. mem. R. P. D. Caroli Thomæ Maillart de Tournon Patriarchæ Antiocheni, poſtea S. R. E. Cardinalis, editi Pontícherii die 23. Junii 1704., propoſita in Congregationibus Generalibus S. Officii, habitis in Conventu S. Mariæ ſupra Minervam coram Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis DD. S. R. E. Cardidalibus Generalibus Inquiſitoribus, præſentibus DD. Conſultoribus, infraſcriptis diebus: Super quibus Dubiis iidem Eminentiſſimi ſuam protulerunt ſententiam, prout infrà, videlicet.

Feria 4. *die* 21. *Januarii* 1733.

Primum dubium = An, & quomodo Decretum clar. mem. Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis: Diſtrictè prohibemus, ne in baptizandis tam Pueris, quàm Adultis cujuſcumque ſexûs, & conditionis, omittantur Sacramentalia, ſed omnia palam adhibeantur, & ſignanter Saliva, Sal, & inſufflatio, quæ ex Apoſtolica Traditione Catholica Eccleſia recepit, & ob recondita in iis ſacris Cœremoniis Divinæ erga nos bonitatis Myſteria, ſanctè, & inviolabiliter cuſtodivit, Decreto Sanctæ, & Univerſalis Inquiſitionis de anno 1656. pro Sinis facto, ob diverſas rationes & circumſtantias, minimè obſtante.

Eminentiſſimi dixerunt = Confirmandum eſſe Decretum Eminentiſs. Cardinalis de Tournon, ſed conſulendum Sanctiſſimo, quòd Miſſionariis Regnorum Madurenſis, Mayſſurenſis, & Carnatenſis Diſpenſationem concedat ad Decennium duraturam, omittendi in collatione Baptiſmi Salivam, & occultè utendi inſufflationibus, in caſibus tamen particularibus, & in quibus gravis, & proportionata neceſſitas urgeat, ſuper qua conſcientia Miſſionariorum oneratur: dummodo non laborent errore habendi Salivam, & anhelitum, tamquam materiam ineptam, vel incapacem ad inſerviendum pro Sacramentalibus Cœremoniis in Baptiſmo, utpote omnino incapaces Baptiſmi; Eiſque Miſſionariis injungendum, ut debitam inſtructionem, aliaſque omnes poſſibiles diligentias adhibeant, ut averſio Populorum à Saliva, & Inſufflatione amoveatur, & de inſtructione, aliiſque diligentiis adhibitis Sanctam Sedem intra tempus Decennii certiorent.

Inſuper monendos eſſe Miſſionarios ſuper gravi negligentia non recurrendi ad Sanctam Sedem pro obtinenda facultate diſpenſandi, & malè ſe geſſiſſe Epiſcopos concedendo hujuſmodi diſpenſationem, inconſultâ Apoſtolica Sede.

Secundum Dubium = An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Item præcipimus, ut, juxta laudabilem Eccleſiæ conſuetudinem, ſemper imponatur Baptizando à Baptizante nomen alicujus Sancti in Martyrologio Romano deſcripti, omnino interdictis Nominibus Idolorum, vel falſæ Religionis Pœnitentium, quibus Gentiles utuntur, & Neophiti hactenus appellari conſueverunt, antequam per Baptiſmum eſſent Divinæ Gratiæ renati.

Eminentiſſimi dixerunt = Moderandum eſſe Decretum, deleto verbo = *Præcipimus* = Cum clauſula = *Curent, quantùm fieri poteſt*; firmâ remanente Interdictione, quoad nomina Idolorum, & falſæ Religionis Pœnitentium.

Feria 4. *die* 22: *Aprilis* 1733.

Tertium Dubium = An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Nec Parochis, ſeu Miſſionariis ſub quovis prætextu liceat Sanctiſſimæ Crucis, Sanctorum, & rerum ſacrarum nomina per tranſlata immutare, nec ea alio Idiomate explicare, niſi La-

Latino, vel ſaltem Indico, quatenus voces Indicæ Regionis latinæ ſignificationi liquidò, & ad amuſſim reſpondeant.

Eminentiſſimi dixerunt = Quod ſervetur Decretum Eminentiſſimi de Tournon, & declaretur, non habere locum in vocibus, & nominibus jam ab Inſtitutione Miſſionis communiter receptis, quæ tamen per hanc declarationem nec approbantur, neque reprobantur.

Quartum Dubium = An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Et quia audivimus, Baptiſmum Infantium ex Chriſtianis Parentibus ortorum, eorumdem incuriâ, ſæpe ſæpiùs diu protrahi, non ſine maximo dictorum Infantium ſalutis diſcrimine, monemus Evangelicos Operarios, ut ſacrorum Canonum memores, terminum breviorem, quàm fieri poſſit, attentis circumſtantiis, Genitoribus præfigant, graviter conſcientiam eorum onerantes, niſi filios intra præfixum tempus ad Eccleſiam deferant Sacro Fonte abluendos.

Eminintiſſimi dixerunt = Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon.

Quintum Dubium = An, & quomodo prædictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Præterea cùm moris hujuſmodi Regionis ſit, ut Infantes ſex, vel ſeptem annorum, interdum etiam in teneriori ætate, ex Genitorum conſenſu, matrimonium indiſſolubile de præſenti contrahant per impoſitionem Taly, ſeu aureæ Teſſeræ Nuptialis Uxoris collo penſilis, Miſſionariis mandamus, ne hujuſmodi irrita matrimonia inter Chriſtianos fieri permittant, nec Sponſos ſic conjunctos cohabitare ſinant, donec completâ legitimâ ætate, & explorato eorum conſenſu, in faciem Eccleſiæ, juxta formam à Sac. Concilio Tridentino præſcriptam, verum & Canonicum Matrimonium contraxerint.

Eminentiſſimi dixerunt = Exequendum eſſe Decretum Eminentiſſimi de Tournon, cum declaratione tamen, ſervandam eſſe formam pro Matrimoniis à Sac. Concilio Tridentino præſcriptam in locis, in quibus Decretum dicti Concilii in cap. primo ſeſſ. 24. de Reform. Matrim. publicatum eſt, & impoſterum publicabitur, neque ejus obſervantia ſit impoſſibilis; & Miſſionarii curent, quantùm fieri poteſt, ut in omnibus locis Miſſionum illarum Partium dictum Decretum Concilii publicetur.

Sextum Dubium = An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Et quoniam apud Peritiores impiæ illius Religionis Sectatores Taly præſefert Imaginem, licèt informem, Pulleyaris, ſeu Pylleyaris, Idoli nuptialibus Ceremoniis præpoſiti; Cumque dedeceat Chriſtianas Mulieres talem effigiem collo deferre in ſignum Matrimonii, diſtrictè prohibemus, nè impoſterum audeant Taly cum hac effigie collo appendere; & ne Uxores innuptæ videantur, poterunt uti alio Taly, vel Sanctiſſimæ Crucis, vel Sanctiſſimi Domini noſtri Jeſu Chriſti, vel Beatæ Virginis, vel aliâ quavis Religioſâ Imagine ornato.

Eminentiſſimi dixerunt = Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi de Tournon, quamvis Miſſionarii aſſerant, nunquam permiſiſſe geſtationem dicti Taly.

Septimum Dubium = An, & quomodo prædictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Et cum ſuperſtitione non careat Funiculus centum, & octo filis compoſitus, & croceo ſucco delinitus, quo plerique dictum Taly appendunt, prohibemus etiam dictorum filorum numerum, & unctionem.

Eminentiſſimi dixerunt = Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi de Tournon.

Octavum Dubium = An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Ceremoniæ etiam Nuptiales juxta harum Regionum morem tot ſunt, tantâque ſuperſtitione maculatæ, ut tutius remedium aptari non poſſit, quàm eas omnino interdicendo, cum undique noxia Gentilitatis labe ſcateant, & difficillimum ſit eas à ſuperſtitioſis expurgare. At verò, ut faciliori converſionum viæ, & Neophitorum commodo, quantùm fieri poteſt, in Domino indulgeamus, Miſſionariis, & præcipuè Miſſionum Superioribus injungimus, ut novis adhibitis diligentiis, ſeveriorique calculo, ſuperſtitioſa omnia à dictis Cæremoniis expungant, ita ut nihil inultum relinquatur, quod Chriſtianam pietatem offendat, & Gentilium ſuperſtitionem redoleat, & ſignanter, præter eas, quas audivimus jam ſtatutas in hac materia ab iiſdem Miſſionariis reformationes, ramus arboris Areſciomara omnino auferatur, ferculorum numerus non minùs, ac cibi præſcripta qualitas varietur: Circuli ſuper caput Sponſorum ad tollenda maleficia omittantur; Et quod de ferculis diximus, de luteis Vaſis ibidem adhiberi ſolitis à nobis dictum, & prohibitum intelligatur.

Eminentiſſimi dixerunt = Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon.

Ferla

Feria 4. Die 23. Julii 1733.

Nonum Dubium = An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Fructus etiam, vulgò dictus Cocco, ex cujus fractione proſperitatis, vel infortunii auſpicia Gentiles temerè ducunt, vel omnino à Chriſtianorum Nuptiis rejiciatur, vel ſaltem, ſi illum comedere velint, non publicè, ſed ſecretò, & extra ſolemnitatem aperiatur ab iis, qui Evangelicâ luce edocti, ab hujuſmodi auſpiciorum deliramento ſunt immunes.

Eminentiſſimi dixerunt = Dilata.

Decimum Dubium = An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Nullus ritè, & ſufficienter diſpoſitus arceatur à Sacramento Pœnitentiæ, & ſignanter Mulieres menſtruali morbo laborantes, non attentis diebus purificationis, juxta morem Gentilium; Cum hæc Sacramentalis vera Animæ purificatio, & non alia, ſit attendenda à Chriſtifidelibus, eorumque Paſtoribus, quibus præterea non liceat, nec per ſe ipſos, nec per Catechiſtas, nec per alios quoſcumque, dictis Mulieribus prohibere acceſſum ad Eccleſiam, vel ad Confeſſarium, durante dictâ infirmitate, & dictæ purificationis tempore.

Eminentiſſimi dixerunt = Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon.

Undecimum Dubium = An, & quomodo exequendum ſit dictum Decretum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Dedecet etiam Chriſtianæ Virginis honeſtati primâ vice dicto morbo laborantis, illum Cognatis, Vicinis, & Amicis notum facere, & inverecundè publicare, iiſque Ethnicorum more, & ritu in ejus domum collectis, ſuper re tam ſordida feſtum inſtituere; Quocirca hujuſmodi ſolemnitates, & ritus Orthodoxis Puellis interdicimus, & abolemus, Miſſionariiſque injungimus, ut non ſolùm eas, verùm etiam Genitores moneant, quàm diſſona ſit virginei pudoris legibus ejuſmodi obſcæna conſuetudo, quæ à Gentilium impudentia videtur inducta, ut ita labefactata Puellarum verecundiâ, eas effrenatè ad libidinem provocare valeant.

Eminentiſſimi dixerunt = Quod curent Miſſionarii abolere feſtum ſub titulo Menſtrui, ſed ſub titulo Nuptiarum tantùm permittant.

Feria 4. die 9. Semptembris 1733.

Nonum Dubium ſupradicta die 22. Julii propoſitum, ſed non reſolutum = An, & quomodo prædictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Fructus etiam vulgò dictus Cocco, ex cujus fractione proſperitatis, vel infortunii auſpicia Gentiles temere ducunt, vel omnino à Chriſtianorum nuptiis rejiciatur, vel ſaltem, ſi illum comedere velint, non publice, ſed ſecretò, & extra ſolemnitatem aperiatur ab iis, qui Evangelica luce edocti, ab hujuſmodi auſpiciorum deliramento ſunt immunes.

Eminentiſſimi dixerunt = Servandum eſſe Decretum prædicti Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon.

Decimum ſecundum Dubium = An, & quomodò Decretum prædicti Emi Card. de Tournon ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Ferre pariter non poſſumus, quod à Medicis Spiritualibus pro Animarum ſalute ea charitatis Officia denegentur, quæ Medici Gentiles, Nobilis etiam generis, ſeu Caſtæ, pro Corporis ſalute præſtare non dedignantur Infirmis, licèt abjectæ, & infimæ conditionis, vulgò dictis Pareas. Quapropter diſtrictè mandamus Miſſionariis, ut, quantùm in ipſis erit, nemini è Chriſtianis ægrotis, quantumvis Pareas, & vilioris, ſi adeſſent, generis hominibus, deſideranda relinquatur in Infirmitate copia Confeſſarii; & ne ingraveſcentibus morbis, cum graviſſimo vitæ corporalis periculo, æternæ conſulere cogantur, iiſdem Miſſionariis præcipimus, ne Infirmos hujuſmodi conditionis ad Eccleſiam deferendos expectent, ſed conſultius Domos, ubi ægrotant, pro viribus petant ad eos inviſendos, ac piis ſermonibus, & precibus, Sacramentorumque pabulo recreandos, atque demum eos in extremo vitæ diſcrimine conſtitutos Sancto Infirmorum Oleo deliniant, abſque Perſonarum, aut ſexûs acceptione, expreſsè damnantes quamcumque praxim huic Chriſtianæ pietatis officio contrariam.

Eminentiſſimi dixerunt = Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi de Tournon: Præterea monendos Miſſionarios, quod neque ad Baptiſmum admittant Indos, qui in ea ſunt opinione, Pareas à Deo eſſe reprobatos, & ideo nullam poſſe ſperare ſalutem, niſi eam opinionem depoſuerint.

Decimum tertium Dubium = An, & quomodo dictum Decretum exequendum ſit in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Non ſine maximo animi noſtri mœrore accepimus, etiam Chriſtianos Tympanorum pulſatores, Tibicines, vel alterius cujuſcumque Muſi-

Muſici Inſtrumenti Sonatores ad Idolorum Feſtivitates, & Sacrificia accerſiri, ad ludendum, & interdum etiam cogi, ob quamdam ſervitutis ſpeciem erga Publicum ab ipſis contractæ per hujuſmodi artis exercitium, nec facile eſſe Miſſionariis, eos ab hoc deteſtabili abuſu avertere; Quocirca conſiderantes, quàm gravem rationem eſſemus Deo reddituri, ſi hujuſmodi Chriſtifideles à Dæmoniorum honore, & cultu pro viribus non revocaremus, illis prohibemus, ne impoſterum audeant, nec in Pagodis, nec extra, tum occaſione Sacrificiorum, tum quarumcumque Solemnitatum ſuperſtitioſo cultu imbutarum, ſonare, aut canere, ſub pœna Excommunicationis latæ Sententiæ, cum nullo modo liceat Chriſti famulis Belial inſervire; ideoque Miſſionarii non ſolùm eos monere tenebuntur de prædicta prohibitione, verùm etiam illam omnino executioni demandare, & contrafacientes ab Eccleſia expellere, donec ex corde reſipiſcant, & publicis pœnitentiæ ſignis patratum ſcandalum emendaverint.

Eminentiſſimi dixerunt = Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon.

Decimum quartum Dubium = An, & quomodo dictum Decretum exequendum ſit in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Declaramus præterea Pontificiam Conſtitutionem Gregorii Papæ XV., incipien. = *Romanæ Sedis Antiſtes* = Ad petitionem PP. Societatis Jeſu editam, qua indigenis Chriſtifidelibus lavacra, non alia occaſione, & fine, quàm corporis reficiendi, & à naturalibus ſordibus mundandis, ab Apoſtolica Sede promittuntur, interdictis tempore, & modo, quibus à Gentilibus adhiberi ſolent, æquè afficere Evangelicos Operarios, quibus propterea non liceat ſub quacumque alia cauſa & fine, etiam ad effectum, ut exiſtimentur Saniàs, ſeu Brachmanes, præ cæteris dediti hujuſmodi ablutionibus, illis uti, præſertim ſtatutis eorum horis, & ante, vel immediatè poſt quamcumque Sacram functionem.

Eminentiſſimi dixerunt = Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon.

Feria 4. die 16. Septembris 1733.

Decimum quintum Dubium = An, & quomodo Decretum Cardinalis de Tournon ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Cineres itidem ex Vaccæ ſtercore confectos, & impiam Gentilium Pœnitentiam *a Rutren* inſtitutam redolentes, benedicere, eoſque fronti Sacro Chriſmate delinitæ impingere, ſive quæcumque alia ſigna albi, vel rubei coloris, quibus Indi ſuperſtitioſiſſimi in fronte, vel in pectore, aut in alia quavis corporis parte utuntur, deferre prohibemus, mandantes, ut Sanctæ Eccleſiæ conſuetudo, piique ritus Cineres benedicendi, illiſque Chriſtianorum caput Cruce ſignandi ad humanæ infirmitatis memoriam recolendam religioſè ſerventur, tempore, ac modo ab Eccleſia præſcripto, ſcilicet Feria 4. Cinerum, & non aliàs.

Eminentiſſimi dixerunt = Confirmandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon, ſervatâ in omnibus Conſtitutione Gregorii XV. edita die 31. Januarii 1623., quæ incipit: *Romanæ Sedis Antiſtes*.

Præterea Eminentiſſimi dixerunt = Quod fiat Decretum, quo imponatur Miſſionariis, cujuſcumque Ordinis, etiam Societatis Jeſu, in Partibus Infidelium degentibus, ne audeant permittere Ritus, vel Conſuetudines proprias Gentilium, nec illos, aut illas proprio arbitrio vertere in Ritus, vel Conſuetudines Chriſtianæ Religionis, inconſultâ S. Sede; & Miſſionarii meminerint præceptionis Alexandri VII. in ſua Conſtitutione incipien. = *Sacroſanct.* 46. ſequentibus verbis expreſs. = Ne ob Inſtructionis defectum, qui Sacro Baptiſmate initiantur, immaculatam Chriſti legem profanis, ac gentilitiis Inſtitutis ex ignorantia fœdent, ac Idololatriam cum Orthodoxa Fide confundant, ut ſæpe inibi evenire nunciatum eſt; Caveant ii, qui iiſdem inſtruendis incumbunt, ne inpoſterum ullus ad Baptiſma admittatur, qui gentilitios mores prorſus non exuerit, & in fide non ſit ſufficienter inſtructus.

Decimum ſextum, & ultimum Dubium = An, & quomodo dictum Decretum exequendum ſit in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis = Et demum, quia ex librorum de falſa Religione, & de rebus obſcænis, & ſuperſtitioſis tractantium lectura, venenum, ut plurimùm, ſerpere ſolet ad Cor Fidelium, quo non minùs Fidei puritas oſtenditur, quàm mores corrumpuntur, magnopere commendantes zelum, ac ſtudium Miſſionariorum, qui libros Sacram Eccleſiæ Catholicæ doctrinam, rerumque Sacrarum monumenta continentes pro Indorum Chriſtifidelium eruditione in linguam Malabaricam, ſeu Tamulicam tranſtulêre, vel novos pro illorum commodo, & inſtitutione compoſuerunt, iiſdem Chriſtifidelibus expreſsè interdicimus, fabuloſos Gentilium libros, eoſque legere, & retinere prohibemus ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, niſi prius habitâ licentiâ Parochi, ſeu Miſſionarii curam Animarum exercentis, quorum prudentiæ

tiæ committimus facultatem ſuper hoc diſpenſandi, & libros (ſi qui fortè ſunt) noxiâ ſuperſtitione vacuos, & nihil contra bonos mores tractantes, pro Chriſtianorum uſu ſeligendi, eorumque lecturam permittendi.

Eminentiſſimi dixerunt = Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon.

Quibus dubiis, & eorum reſolutionibus Nobis per Venerabilem Fratrem Archiepiſcopum Dalmatiæ, Congregationis Sancti Officii Aſſeſſorem relatis, Reſolutiones ipſas planè approbantes, cuncta ea, quæ juxta earum tenorem confirmanda, aut moderanda, vel declaranda, ac in nonnullis remittenda viſa ſunt, reſpectivè confirmavimus, moderavimus, declaravimus, & in nonnullis remiſimus: Quocirca, Venerabiles Fratres, dilecti Filii, Vobis injungimus, & mandamus, ut pro ſingulari veſtra in Nos atque hanc Sanctam Sedem reverentia, quæcumque per haſce noſtras Litteras de Apoſtolicæ auctoritatis plenitudine, vel confirmata, vel decreta, aut præſcripta ſunt, ſanctiſſimè cuſtodiatis, atque ab omnibus ſervanda ſtudioſiſſimè curetis: Obſecrantes Vos in Domino per Viſcera Miſericordiæ Dei noſtri, ut Controverſiis jam remotis, & omnino evulſis, alacres, atque animi noſtri ſenſibus concordes, ſtudia, & labores veſtros in Animarum ſalutem, quæ præſtantiſſimus veſtræ vocationis eſt finis, pro viribus conferatis. Atque Vobis, Venerabiles Fratres, dilecti Filii, Apoſtolicam benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. *Auguſti* MDCCXXXIV. *Pontificatûs noſtri anno quinto.*

Poſt diutinam, accuratamque factorum atque rationum in utramque Partem diſceptationem, poſt tam ſolemne denique cauſæ judicium, in magnam ſpem venerat Apoſtolica Sedes, non ſecus ac Romæ litigiis finis erat impoſitus, ita & in Indiis tandem aliquando à diſcordiis, abuſibuſque ceſſatum iri; cum præſertim ii, qui Decretum impugnaverant, ſive illius æquitate cognitâ, ſeu moderationibus, declarationibus, & relaxationibus jam impetratis, ſatis ſibi factum exiſtimantes, non ſolùm æquo animo illud recepiſſent, ſed fidem quoque ſuam obligâſſent, ſe omnino operam daturos, ut quæcumque in Litteris Apoſtolicis eſſent præſcripta, integrè executioni mandarentur. Huc accedebat, quod Apoſtolicæ Sedi non famâ ſolùm, ſed certis, graviſſimiſque teſtimoniis allatum erat, publicatas jam fuiſſe Pontificias Litteras, & ſubſcriptas ab omnibus Miſſionariis, & mutuum inter Partes perfectæ communionis, atque concordiæ vinculum redintegratum, quod multis annis non ſine ingenti Miſſionum damno inter illas fuerat interruptum.

At tam felicibus initiis conceptum gaudium ſtatim evanuit, triſtiſſimus ſiquidem nuntius quàm citiſſimè Sedi Apoſtolicæ allatus eſt, Miſſionarios ſcilicet, qui Cardinalis Turnonii Decretum impugnaverant, non obſtantibus Clementis XII. Litteris Apoſtolicis ſolemni formula ab iis acceptatis, publicatiſque, damnatos tamen ritus, ac cœremonias juxta earumdem Litterarum præſcriptum minimè aboleri poſſe cauſantes, tantùm ſibi licentiæ ſumere, ut eos, eaſque adhuc uſu permittere, & retinere non dubitarent. Cumque de tamdiu dilata ab iis obedientia in dies fama increbeſceret, præfatus Clemens Papa XII., ut debitum Pontificiis mandatis obſequium, & obſervantiam vindicaret, certamque redderet inpoſterum eorum, quæ in prædictis Pontificiis Litteris mandabantur, executionem, alteris in ſimili forma Brevis datis die XIII. Maji MDCCXXXIX. Apoſtolicis Litteris, earum Regionum Epiſcopis, & Miſſionariis præceptum iteravit, gravioribus etiam pœnis impoſitis, ut nedum exactiſſimè ſervarent, quæ in ſuis præmiſſis Litteris mandabantur, ſublatâ cuilibet ſecus interpretandi facultate, verùm ad id illicò ſe adſtringerent ſolemni jurejurando interpoſito, juxta formulas reſpectivè eiſdem præſcriptas. Litteræ in forma Brevis ſequentis ſunt tenoris:

Venerabilibus Fratribus, ac dilectis Filiis, Epiſcopis & Apoſtolicis Miſſionariis in Regnis Indiarum Orientalium Madurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi.

CLEMENS PAPA XII.

Venerabiles Fratres, dilecti Filii, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Concredita Nobis Dominici Gregis cura continuò Nos urget, in id præcipuè, & tota ſollicitudine incumbere, ut ab iis maximè, qui ſortiti ſunt partem Miniſterii hujus, & in lucem Gentium ſunt miſſi, erga S. Sedem, ac Apoſtolica mandata filiale obſequium exhibeatur, atque Fidei dogmata, ſacroſque Eccleſiæ ritus, & ipſi intemeratè retineant, & alios edoceant, ut, quos locorum immenſa ſpatia à Petri Sede longè disjungunt, eos tamen Fides eadem in unitate ſpiritûs & doctrinæ conglutinet. Aliàs itaque per ſingulas Litteras noſtras ſub datum 24. *Auguſti* 1734. *incipientes* = Compertum, exploratumque = *Fratenitates Veſtras, omneſque Miſſionarios eò majori, quo potuimus, Paterno charitatis affectu requiſivimus, & declaravimus,* quàm

quàm impensè expotaremus, ut, qui in Regnis iſtis Chriſti Fidei veritatem agnoſcentes convertuntur, ſuperſtitioſos Gentilium ritus omnino abjicerent, atque averſarentur, ne habeantur & ipſi adinſtar eorum, qui = Cum Dominum colerent, Diis quoque ſerviebant juxta conſuerudines Gentium = *utque in re tanti momenti nulla eſſet offendiculi occaſio, auditis Theologorum, ac præſertim Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium &c. Inquiſitorum ſuffragiis, plura, juxta dubia tunc propoſita, providè ſtatuimus, & à Miſſionariis obſervanda præſcripſimus; Quorum omnium in Nos obſervantia, ac ſtudium amplificandæ Fidei in certam ſpem Nos erigunt, ut pari contentione pro viribus obtemperare ſatagant, nec ullus erit, qui deteſtabili indulgentia aliter fieri poſſe cogitet, &, veluti infideles filii* = Peccare eos faciant peccatum magnum = *Sanè etſi hiſce mediis muneri Noſtro ſatisfeciſſe, ac ſine ſollicitudine eſſe ſuaderent, attamen rei momentum, à qua Fidei puritas, atque integritas pendet, nunquam hanc in nobis curam delebit, niſi ad magnitudinem negotii opportuniora ſemper comparemus remedia. Quare Fraternitatibus Veſtris, & Miſſionariis omnibus, quibus prædictas Noſtras Litteras direximus, ſive Sæculares, ſive Regulares cujuſcumque Religionis, Congregationis, Inſtituti, Societatis, etiam Jeſu, fueritis, demandamus, & præcipimus, ut omnia & ſingula, quæ in dictis noſtris Litteris continentur, integrè, exactè, ac inviolabiliter obſervetis, atque ab eis, quorum cura ad eos ſpectat, remotâ penitus quavis aliter interpretandi poteſtate, adamuſſim obſervari faciatis, in virtute ſanctæ obedientiæ ſub pœna ſuſpenſionis ab exercitio Pontificalium, Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, & reſpectivè excommunicationis latæ ſententiæ, à quo nemo Veſtrûm à quoquam, præterquam à Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, excepto tantùm mortis articulo, abſolvi poſſitis; & quoad Regulares inſuper privationis vocis activæ, & paſſivæ etiam ipſo facto, & ſine ulla alia declaratione incurrendæ. Itidem ſub iiſdem pœnis, & cenſuris pari auctoritate præcipimus, & mandamus, ut omnes, & ſinguli, qui ab hac Sancta Sede, ſive ab eorum reſpectivè Superioribus, ad iſta Regna ſacris obeundis Miſſionibus miſſi eritis, ſtatim, ac de hiſce Litteris noſtris certiores facti fueritis, vel quavis alia denunciatione de illis notitiam habueritis, juramentum præſtetis, integrè, exactè, ac omnimodè implere, quæ providè à Nobis in iiſdem Litteris conſtituta fuerunt, neque illis ulla in parte quovis ſub prætextu contraire. Illis etiam, qui quandocumque hoc munus ſuſcepturi erunt, mandamus, ac præcipimus ſub iiſdem omnibus cenſuris, & pœnis, ut nullo pacto audeant vel minimum actum explere, niſi antea & ipſi juramentum prædictum præſtiterint, quin nec tanquam Presbyteri Sæculares ab Ordinariis Locorum deputati, ſeu veluti ſimplices Religioſi, vel quovis alio titulo, & nomine, Chriſtifidelium Confeſſiones excipere, Conciones habere, aut Sacramenta miniſtrare, ſed omni prorſus careant poteſtate, derogando quibuſvis privilegiis, ſibi ipſis, aut veſtræ reſpectivè Religioni, Ordini, Congregationi, & Societati, etiam Jeſu, ſpecialiter, aut generaliter à Nobis, & à Prædeceſſoribus noſtris, quacumque ex cauſa conceſſis. Juramenta prædicta ſæculares Miſſionarios coram Locorum Ordinariis, Regulares coram Superioribus, vel Apoſtolicis Vicariis præſtare demandamus, Vicarios verò ipſos, & Superiores in manibus Epiſcoporum. Nec eadem tantùm verbo proferre, ſed ſcripto juxta formam per Nos præſcriptam, & infra notandam, ac propria manu ſubſignare teneamini ſub iiſdem cenſuris, & pœnis. Hoc etiam juramentum præſtandum fore mandamus, & requirimus ab illis, qui ad Epiſcopale munus ab hac Sancta Sede promoveri meruerint, vel ipſomet die, quo in manibus Epiſcoporum ſolemnem emiſſuri erunt Fidei profeſſionem, vel in actu eorum conſecrationis. Quorum juramentorum ſubſignata exemplaria, relictâ iſthic in Archiviis authentica copia, ad Congregationem de Propaganda Fide, per Epiſcopos, & Superiores Regulares reſpectivè tranſmitti volumus, à qua ad illam S. Officii remittantur, ut ſint obſequii erga Nos, noſtraſque juſſiones, puritatis, integritatiſque Fidei veſtræ monumenta. Ne verò tam Litterarum noſtrarum ſub prædicta die 24. Auguſti 1734., quàm præſentium, ullus ignorantiam allegare valeat, hortamur Fraternitates veſtras, ac in Domino obteſtamur, ut, quò primum illas, atque præſentes receperitis, ſtatim publicare faciatis, ac ad ſingulos Miſſionarios, ſive Sæculares, ſive Regulares fuerint, ſub veſtra reſpectivè juriſdictione degentes, eaſdem tranſmittatis. Hoc ipſum præcipimus Apoſtolicis Vicariis, aliiſque Regularium Superioribus. Contrafacientes, vel negligentes declaramus incurrere ipſo facto pœnam ſuſpenſionis ab exercitio Pontificalium, & Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ; Regulares autem excommunicationis latæ ſententiæ, privationis Officiorum, & vocis activæ, & paſſivæ.*

Formula autem juramenti, ſicut præmittitur, à Miſſionariis præſtandi, eſt, quæ ſequitur, videlicet = Ego N. Ordinis N., ſeu Societatis Jeſu Miſſionarius ad Regnum N., vel ad Provinciam N. in Indiis Orientalibus à Sede Apoſtolica, vel à meis Superioribus, juxta facultates eis à Sede Apoſto-

lica

lica conceſſas miſſus, vel deſtinatus, parendo præcepto Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Clementis XII. per Literas Apoſtolicas in forma Brevis datas die 13. Maii anno 1739. injuncto omnibus Miſſionariis in dictis Miſſionibus, præſtandi juramentum fideliter ſervandi diſpoſitionem Apoſtolicam circa ritus Malabaricos ad formam Literarum Apoſtolicarum in forma Brevis ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri die 24. Auguſti 1734. incipien. = *Compertum exploratumque* = mihi per integram ejuſdem Brevis lecturam optimè noto, promitto, me plenè, & fideliter pariturum, illudque exactè, integrè, abſolutè, & inviolabiliter obſervaturum, & abſque ulla tergiverſatione adimpleturum, necnon ad formam dicti Brevis inſtructurum Chriſtianos mihi commiſſos tam in Concionibus, quàm in privatis inſtructionibus, ac præſertim Cathecumenos, antequam baptizentur, & niſi promittant obſervantiam dicti Brevis, ejuſque diſpoſitionum, & prohibitionum, me ipſos non baptizaturum, prout quoque curaturum omni ſtudio, quo potero, ac omni diligentia, ut ſublatis Gentium cæremoniis, illi à Chriſtianis ſuſcipiantur, & retineantur ritus, quos Catholica Eccleſia piè præſcripſit. Si autem (quod Deus avertat) in toto, vel in parte contravenerim, toties pœnis à Sanctiſſimo Domino Noſtro impoſitis in Decreto, ſeu Literis Apoſtolicis, ut ſuprà, ſuper præſtatione hujus juramenti, mihi pariter per integram lecturam notis, me ſubjectum agnoſco, & declaro. Ita tactis SS. Evangeliis promitto, voveo, & juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc SS. Dei Evangelia.

Ego N. manu propria.

Formula verò juramenti, ut ſupra, præſtandi ab Epiſcopis, eſt, quæ ſequitur, videlicet = Ego N. Epiſcopus Civitatis N. memor juramenti à me præſtiti in actu meæ ſolemnis Conſecrationis, quo Romano Pontifici fidem, ſubjectionem, & obedientiam promiſi, tum inſuper eorum, quæ providè ſanxit Clemens XII. Pontifex Maximus circa ritus Malabaricos in Literis Apoſtolicis in forma Brevis, Epiſcopis, & Miſſionariis uſque ſub die 24. Auguſti 1734. tranſmiſſis, parendo mandatis Sanctitatis Suæ per alias ſimiles Literas die 13. Maji anno 1739. injunctis, ut in argumentum meæ erga Apoſtolicam Sedem obedientiæ non minùs, quàm filialis obſequii me jurisjurandi Religione obſtringam, juro, & promitto, me plenè, & fideliter eaſdem Literas Apoſtolicas ſub dicta die 24. Auguſti 1734. executurum, atque ea, quæ in illis præſcripta ſunt, exactè, integrè, abſolutè, ac inviolabiliter obſervaturum, curaturum pariter, quantùm in me erit, ut ii omnes, qui mea in Diœceſi Miſſionarii, & Sacerdotes ſunt, vel futuri erunt, illas eodem prorſus modo in omnibus ſervent, atque exequantur, & contra inobedientes, ſi qui fuerint, me proceſſurum ad formam Brevis ſub die 13. Maji anno 1739., ut tandem ſublatis Gentium cæremoniis, illi à Chriſtianis recipiantur ritus, quos Catholica Eccleſia piè præſcripſit, ac jugiter ſervat. Utque de hac mea voluntate, juramento, filialique obſequio erga Romanum Pontificem, ejuſque mandata perenne exiſtat monumentum, propria manu me ſubſcribo.

Ego N. Epiſcopus N.

Cæterùm, etſi magna Nobis ſpes ſit, Fraternitates Veſtras, & Miſſionarios omnes noſtras voces, & monita excipere diligenter, ac filiali obſequio exequi, curam inſuper ſollicitudinemque plurimam gerere, ut tam Orthodoxæ Religionis puritati, integritatique, quàm Gentium ſaluti adjumento ſitis, omneſque in hanc unicam rem, maximam utique, labores, ſudoreſque conferre, ut tandem, qui Chriſti amplectuntur Fidem, ſuperſtitioſos averſentur ritus, eoſque tantùm ſuſcipiant, & retineant, quos Catholica Eccleſia piè præſcripſit, ac jugiter ſervat; attamen pro Paſtoralis Officii debito, ac Paternæ Charitatis ſtimulo, iterum, iterumque commonere non deſiſtimus; ne à Paſtorum Principe in cuſtodia Gregis ſui minùs vigilâſſe dijudicemur; & Vobis interim in auſpicium bonorum omnium Apoſtolicam Benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XIII. *Maji* MDCCXXXIX. *Pontificatûs Noſtri Anno Nono.*

Haſce Clementis XII. Litteras aliæ ſubſecutæ ſunt prænominatis earum Regionum Epiſcopis peculiariter inſcriptæ, quibus idem Pontifex & conceptum animo intimum dolorem, ob nondum ſibi delatam certam exoptatamque notitiam de præſtita Apoſtolicis mandatis debita obſervantia, gravibus verbis patefecit, & eorundem Epiſcoporum zelum, ac religionem excitare curavit, ut ipſi exemplo ac diligentia ſua præeuntes, cæterorum obedientiam ſollicitè promoverent. Harum Litterarum hujuſmodi exemplum eſt:

Venerabilibus Fratribus Epiſcopis in Regnis Indiarum Orientalium, Madurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi.

CLEMENS PAPA XII.

Venerabiles Fratres, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Continere labia noſtra non poſſumus, quin Vos Venerabiles Fratres Apoſtolica voce iterum alloquamur; Moleſte Nos, imò graviter ferre, uſque adhuc certam denunciatiationem minimè accepiſſe, qui tandem exitus contigerit Noſtris Litteris, quas die 24. Auguſti 1734. Vobis, & Miſſionariis iſthic commorantibus dedimus. Sanè taciturnitas hæc curarum, & anguſtiæ noſtro paterno erga Vos amori cauſa eſt, tum & maximè quia, incertæ licèt, ſparſæ hic ſunt voces, eaſdem Noſtras Litteras, & Decreta in publicum ab omnibus minimè poſita fuiſſe, nec exactè, prout oportet, adimpleri, quin non deeſſe aliquos, qui diverſa opinantes, ac loquentes, adducunt diſcipulos poſt ſe. Quare primùm Fraternitates Veſtras ex animo requirimus, ut quomodo iſthic res ſe habeat, quamprimum renuncietis, ne longior tarditas acerbiorem Nobis afferat moleſtiam; deinde firma ſpe ducimur, zelo Dei Vos impellente, in doctrina ſana nobiſcum exſurgere in eos, qui contradicunt, ut memores officii, cui ſe addixerunt, ſedulò caveant, ac diligenter proſpiciant, ne culpa eorum = Gentes iſtæ ſint timentes Dominum, ſed nihilominus & Idolis ſuis ſervientes = *Hac de cauſa alteras miſimus Litteras Fraternitatibus Veſtris, atque Miſſionariis, quibus gravioribus ſub pœnis demandamus, ut noſtræ voluntatis ſenſibus, & Decretis obediant, & opere compleant. Ne verò, ut hactenus, unus alterum incuſet, & Nos qui licèt præſentes iſthic ſpiritu, corpore tamen abſentes, ſuſpenſos incerti nuncii diu retineant, Juramentum ab unoquoque ex Miſſionariis propria manu ſubſignandum, expetere duximus, quò quiſque profiteatur Noſtris juſſionibus promptam, atque exactam præſtare obedientiam, prout latiùs in iiſdem Litteris continetur. Hoc etſi tutò Nobis polliceamur pro omnium pietate, & religione, attamen plurimùm collatura erit Fraternitatum Veſtrarum exempli authoritas, quoties idem Jurisjurandi ſacramentum, in certum erga S. Sedem, & in Nos obſequii veſtri teſtimonium præſtitiſſe, atque Nobis miſiſſe Vos intelligant, prout in Domino etiam, atque etiam obteſtamur. Porro hanc unam eſſe detegendæ veritatis viam, unum præſidium ad obſtruendum os loquentium iniqua, Voſmet facilè cognoſcere non dubitamus: quare Pontificiam voluntatem, cæteroquin in Vos propenſam, magis, magiſque Vobis devincietis, ſi induſtriæ, cogitationi, ſtudio denique veſtro vim addatis exemplo; nec ſanè veremur, quin eam reverentiam, quam, ſuſpicientes Epiſcopale munus, huic S. Sedi, & Apoſtolicis mandatis ſpopondiſtis, hac tamen opportuna occaſione explicaturi luculentiùs eritis, ut, quos ad Juramentum proferendum Vos adire obſtringimus, ex facto etiam veſtro obedire præceptis Noſtris arctiùs impellantur; ac Vobis Venerabiles Fratres, in perpetuum amoris Noſtri pignus Apoſtolicam benedictionem peramanter impertimur.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIII. *Maji* MDCCXXXIX. *Pontificatûs Noſtri Anno Nono.*

Neque verò his, quamvis adeo enucleatè præſcriptis, planè contentus idem Clemens Papa XII., Superiores quoque Generales Miſſionariorum in Orientalibus Indiis degentium, eorum præſertim, qui, ut Apoſtolicæ Sedi relatum erat, detrectabant adhuc obſequentis animi erga ejuſdem Sedis mandata, certa argumenta exhibere, adſtrinxit, eoſque ſub pœnis ſuſpenſionis à Divinis, privationis vocis activæ & paſſivæ, aliiſque gravioribus arbitrio ſuo reſervatis, Apoſtolicæ etiam Sedis indignationis, formali præcepto, eoque juridicè indicto, adegit ad tranſmittenda ſuis reſpectivè Religioſis exempla Apoſtolicarum Litterarum à ſe tunc editarum, atque ad earum publicationem, & exactam, integram, inviolabilemque obſervantiam pro viribus præcipiendam, ea lege addita, ut, ſi aliquis eſſet è Miſſionariis, qui mandatis reluctaretur, aut contra facere auderet, ſolemni ſtatim præcepto per Superiorem Generalem cogeretur, relictis Miſſionibus, è Provincia decedere, atque in Europam reverti. Et ne in re adeo gravi intentatum aliquod remedium relinqueretur, terminum annorum trium conſtituit, intra quem Superiores Generales prædicti tenerentur certis, authenticiſque documentis Sedi Apoſtolicæ plenam atque integram Decretorum Litterarumque obſervantiam indubitatè probare, atque præſertim exempla jurisjurandi, ut præfertur, præſtandi, propria uniuſcujuſque Miſſionarii manu, cujuſcumque fuerit Inſtituti, ſubſcripta exhibere.

His ita conſtitutis, atque mandatis obtemperantes omnes Epiſcopi & Miſſionarii Apoſtolici Regnorum Madurenſis, Mayſſurenſis, & Carnatenſis, nominatimque, qui pridem contra Cardinalis Turnonii Decretum ſteterant, ſide data, ſacramentoque in-

interpoſito, exactam, integram, abſolutam, inviolabilemque obſervantiam Litterarum, quarum ſuperius exemplum inſertum eſt, quodque incipit *Compertum exploratumque*, promiſerunt ſecundùm formulas aliis in Litteris Pontificiis expreſſas, quæ pariter enunciatæ jam ſunt, quæque incipiunt *Concredita Nobis Dominici Gregis*. Utque ſuum Nobis ad Pontificatûs apicem evectis, Sanctæque Sedi fidele obſequium, & ſubmiſſionem certo probarent argumento, ad manus noſtras exempla reddi curârunt ſolemnis jurisjurandi, quod ſinguli præſtiterunt.

Hunc igitur fructum ex prudenti conſtantique, quam hactenus recenſuimus, Prædeceſſorum Noſtrorum agendi ratione Nobis colligere datum eſt: neque jam temerè videmur hanc animo ſpem concepiſſe, ut quæ cumque dubia ſuper executione eorum, quæ ab iiſdem Prædeceſſoribus præſcripta memoravimus, adhuc reliqua ſunt, reſolutis, ut infra, propoſitis quæſtionibus, penitus ſubmoveantur; omneſque demum inter ſacros iſtarum Regionum Operarios diſſenſiones & controverſiæ compoſitæ conticeſcant, atque Apoſtolica mandata & Decreta, quæ, gravi præmiſsâ ponderatione, ac de conſilio Venerabilium Fratrum Noſtrorum in tota Republica Chriſtiana in negociis Fidei Generalium Inquiſitorum ſpecialiter deputatorum, aliorumque Virorum pietate ac doctrina præſtantium, harum ſerie edituri ſumus, pari obedientiæ alacritate ab omnibus iſtarum Partium Miſſionariis excipiantur, ac debitæ executioni demandentur.

Nonnulli ſiquidem, poſtquam Litteris ſuis profeſſi ſunt ſervatas ab ſe fuiſſe Apoſtolicas Litteras *Compertum exploratumque*, ſeque accuſatos idcirco perperam fuiſſe tamquam refractarios; affirmantes nihilominus, in maximas, atque extremas animi anguſtias ſe eſſe conjectos, ob Jurisjurandi religionem, ob excommunicationis periculum, aliaſque graviſſimas pœnas, quibus inobedientes, legive repugnantes inevitabili nexu obligati ſunt, atque obnoxii; communi illorum omnium nomine, qui in pari muneris & periculi ſocietate verſantur, ad ſublevandas ſuas, ut ajunt, oneratas, trepidanteſque conſcientias, atque ad plurimorum Chriſtianorum ſalutem, qui recenter converſi perſecutionum procellis aſſiduè conflictantur, in tuto collocandam, tria à Nobis flagitârunt.

Primum illud eſt, ut onere ſubleventur (quod quidem onus graviſſimum, intolerandumque appellant) tot juramentorum, cenſurarumque, quibus inextricabilibus veluti laqueis eorum conſcientiæ vinciuntur, quibuſque fit, ut propriæ amittendæ ſalutis periculo expoſiti, de aliena procuranda cogitationem prope omnem deponere cogantur.

Alterum, ut diſpenſatio aliàs conceſſa ſuper inſufflationum, atque ſalivæ ritu, in Sacramento Baptiſmatis miniſtrando, prorogetur, eò vel maxime, quod non tali lege ſit hujuſmodi ritus inductus, in quo diſpenſatio locum habere non poſſit; imò, ut ea concedatur neceſſarium eſſe ajunt, ad conſervandam prorogandamque diſſeminatam jam, ac diffuſam Fidem in vaſtiſſimis illis Regionibus, quarum Incolæ ingenito veluti horrore, ſeu potius inveterato, & communi præjudicio, ita ſalivam averſantur, ut de eo evellendo prope jam ſit ab eis deſperatum.

Tertium, ut aperta, atque plana tradatur interpretatio præcepti à Cardinali Turnonio Miſſionariis graviſſimè injuncti, atque ab Apoſtolica Sede confirmati, eiſque inculcati, ut abjectiſſimum hominum genus, vulgò *Pareas*, minimè deſerant, ſed cum domi aliquo morbo laborantes detinentur, eos inviſant, eiſque, cum opus fuerit, Sacramenta miniſtrent, omnibuſque erga eos charitatis atque pietatis officiis defungantur. Nam, ſine aliqua præfati Decreti declaratione, perniciem eis, qui Chriſtianæ Religioni nomen dederunt, imminere prorſus arbitrantur, Gentiliumque ad Fidem converſionem impoſſibilem penitus evaſuram. Itaque eorundem Parearum ſaluti providendum eſſe rentur, non adigendo Sacros Operarios ad ingrediendum eorum Domos, quod certè, ut aſſerunt, exitio Miſſionibus foret, ſed aliâ ratione; atque ea potiſſimùm, quam ipſi primò induxerunt, quaque uſi ſunt poſt Apoſtolicas etiam Litteras promulgatas, quarum initium *Compertum exploratumque*, obtentu verbalis cujuſdam declarationis, quam ipſis ſuus Miſſionum Procurator ſignificaverat.

Rumore itaque ad Nos allato de hujuſmodi vocali declaratione, quæ Clementi Papæ XII. Prædeceſſori noſtro tribuebatur, & cujus etiam exemplum monumentumque in Actis, & Tabulario Sanctæ Inquiſitionis relatum fuiſſe atque reconditum ferebatur, exemplum monumentumve hujuſmodi diligentiſſimè exquiri mandavimus. Cumque illud nuſquam inventum ſit, longâ licèt atque exactiſſima indagine inveſtigatum; cum etiam Adminiſtri, quorum cuſtodiæ mandandum fuerat, ea de re per Noſmetipſos interrogati, nihil hujuſmodi à ſe viſum, nihil auditum fuiſſe, & nunquam ad ſe perveniſſe prædictam declarationem, propptereaque & in Actis, & in Archivo deſiderari conſtanter, & indubitatè affirmaverint: cum denique ipſius Noſtri Prædeceſſoris ea de re mentem, atque ſententiam in Apoſtolicis ejus Litteris ſuprà relatis luce ipſa clarius expreſ-

preſſam, exploratamque haberemus, totum hoc graviſſimum & inveteratum negotium, cum approbatione & conſilio Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Generalium Inquiſitorum, ut ſuprà, deputatorum, tandem dijudicare ac definire deliberavimus. Auditiſque propterea tum eorundem Venerabilium Fratrum Noſtrorum, tum etiam Conſultorum ſententiis, ac rurſus ad trutinam revocatis, & coram Nobis multùm, diuque perpenſis atque diſcuſſis moderationibus illis, quas poſtulârunt à Nobis illi, qui duram atque difficilem Decretorum toties enunciatorum integram abſolutamque obſervantiam exiſtimârunt, in hunc, qui ſequitur, modum, ſtatuimus, atque decrevimus.

Ac primò quidem, animadvertentes impoſitam Jurisjurandi legem eſſe veluti ſaluberrimum antidotum extinguendo gliſcentium litium, diſcordiarumque veneno, aptiſſimumque ad cohibendam licentiam, libertatemque opinandi, interpretandi, agendi denique pro libito in re tam gravi & periculoſa frænum exiſtere; Cenſuras quoque à prædicto Clemente XII. Prædeceſſore Noſtro in enunciatis Litteris, incipientibus *Concredita Nobis* conſtitutas, ad ſolos dumtaxat pertinere Apoſtolicæ legis præceptorum violatores, eaſdemque in hujuſmodi tantùm refractarios, quorum animos neque Eccleſiaſticæ manſuetudinis officia, neque paternæ admonitionis charitas vincere, aut inflectere ullo modo poſſent, juſtiſſimam pœnam eſſe & fore reputantes, non ſolùm inopportunum cenſuimus Jusjurandum aliqua in parte remittere, aut moderari Cenſuras; quod primo fuit ab illis propoſitum, verùm etiam de prædicto conſilio & aſſenſu, ac de plenitudine Poteſtatis à Deo Nobis concreditæ, illud, illaſque probamus, confirmamus, & innovamus, illudque, & illas omne robur & firmamentum, omnemque vim & efficaciam inpoſterum ſemper habere, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, atque ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter & inconcuſsè obſervari decernimus & jubemus.

Quod autem attinet ad ſecundam poſtulationem de proroganda ſupradicta diſpenſatione, quam Prædeceſſor Noſter in decennium conceſſit, ut ſcilicet per id temporis, in Sacramento Baptiſmatis conferendo, ſalivæ uſu abſtinere, & ſacras inſufflationes in occulto adhibere liceret, non tamen hoc generatim, neque indiſtinctè, ſed ubi gravis aliqua, & certa neceſſitas poſtularet, ut luculentiùs in ejuſdem Litteris Apoſtolicis, quarum initium *Compertum, exploratumque* expreſſum eſt, Nos declarare ſatis non poſſumus, quàm ægrè feramus, quod nullis adhuc certis indiciis, aut argumentis cognoſcere potuerimus, utrum Miſſionarii per id decennii tempus, quod jam elapſum eſſe dignoſcitur, ad Apoſtolicarum Litterarum præſcriptum, in eo pro viribus elaboraverint, atque eâ, quâ par erat, fide, ac diligentiâ, omne ſuum ſtudium, operamque adhibuerint, ut vanus ille horror, & parum æqua averſatio prædictorum Sacramentalium, quæ Gentium illarum animis inſidere fertur, ſenſim emendata, demum ab eiſdem penitus deponeretur. Nemo quippe ignorat, Sacramentalium, de quibus agitur, uſum, ſive inſtitutionis antiquitas, ex qua Ritus illi in Eccleſiam derivati ſunt, ſive multiplex myſteriorum ſignificatio, quæ in illis continetur, ſive demum Romanæ Eccleſiæ omnium Magiſtræ ſpectetur auctoritas, quæ eoſdem in ſuis Ritualibus receptos inviolabiliter obſervari præcepit, jure, ac merito venerandum eſſe, præcipuoque ſemper in honore habendum, & conſequenter incapacem prorſus recipiendæ Baptiſmatis Gratiæ eum eſſe, qui falsò ſibi perſuaſerit, inſufflationes, atque ſalivam aptam haud eſſe materiam Sacramentalium cæremoniarum, graviſſimique piaculi expertem non futurum, qui ſic opinanti conferre illud auderet.

Et quamquam exploratum eſſet, Gentes illas hoc pravo errore minimè detineri, ſed ob id tantùm à prædictorum Sacramentalium uſu abhorrere, quod ingenitâ quadam, ut ferunt, averſione ſalivam anhelitumque abominentur, non minori tamen induſtria Sacris Miniſtris adnitendum eſt, ut ex earum animis perperam conceptum horrorem, ineptamque averſionem eliminent, atque ablegent: aliter timendum meritò eſſet, ne illarum Regionum Neophiti, confirmata in ipſorum mentibus hujuſmodi abominatione, euſque deſipiant, ut eandem etiam transferant ad miracula, quæ per ſalivam Chriſtus Redemptor Noſter edidit, ipſumque propterea miraculorum, & ſalutis noſtræ Auctorem, quò nihil profectò magis impium excogitari poteſt, averſentur. Utque alia prætereamus, illud tandem non diutiùs eſt differendum, ut in Regnis Madurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi Baptiſmi Sacramentum ritè, ſanctèque miniſtretur, iiſdem adhibitis Sacramentalibus, & cæremoniis, quibus Romana utitur Eccleſia, ex qua ad Gentes illas Fidei lux propagata eſt, dediſcantque tandem novelli Regionum illarum Fideles id horrere, quod Deus dignatus eſt facere.

Verumtamen, ut memorata Sacramentalium prædictorum abominatio ſuaviter, levi-

leviterque ex eorum animis divelli poſſit, neve hujuſmodi lex, quæ Sacramentalium uſum præſcribit, ad nimiam in ſpeciem ſeveritatem exacta, eas adducere calamitates videatur, quæ ex illa, tamquam è fonte, in Eccleſias, atque Miſſiones dimanaturæ denunciantur, Nos enarratis de cauſis diſpenſationem, quam Prædeceſſor Noſter in Litteris jam relatis conceſſit, iterum concedendam, prorogandamque decrevimus in aliud decennium, quod à die datæ præſentis Noſtræ Apoſtolicæ Conſtitutionis eſt inchoandum.

Ex quo fas eſt intelligere, non eam eſſe, aut fuiſſe noſtram, & Apoſtolicæ Sedis ſententiam, quod ſcilicet nullus diſpenſationi locus eſſe poſſit in hujuſmodi Sacrorum Rituum, & Sacramentalium materia, nec ulla diſpenſandi neceſſitas, aut ſufficiens cauſa unquam valeat allegari. Verùm, quum ex rationibus ſuperiùs allatis, nullo pacto permitti valeat, venerabiles adeo Ritus, ac traditum à Patribus, ſanctèque ab Eccleſia ſervatum hujuſmodi Sacramentalium uſum, penitus aboleri; vel eorum contemptui, aut erroribus circa eadem inducendis, vel jam conceptis amplius confirmandis, occaſionem præberi; idcirco omnibus dictorum Regnorum Miſſionariis diſtrictè præcipimus, ut hac diſpenſatione benignè à Nobis indulta, nonniſi certis in caſibus, & cum gravis id neceſſitas poſtulabit, de quo eorum conſcientiam oneramus, utantur, nec niſi in prædictis caſibus ſalivæ uſum in adminiſtratione Baptiſmatis poſſint omittere, & occultas adhibere inſufflationes, modo ii, qui ſe baptizandos offerunt, in ea non ſint opinione, ut credant ſalivam, atque inſufflationes hujuſmodi ineptam eſſe, atque indecentem Sacramentalis Ritûs materiam; qui enim adeò falſa, atque diſtorta perſuaſione imbuti eſſent, tamquam indigni, & incapaces Sacramenti Baptiſmatis licitè ſuſcipiendi, ab eo repellendi eſſent. Volumus autem, atque omnibus, & ſingulis prædictorum Regnorum Epiſcopis, & Miſſionariis in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, & expreſsè jubemus, ut & communibus ſtudiis, atque conſiliis, & ſinguli pro virili parte, intra præfinitum decennii tempus, omnibus viribus, nerviſque contendant, & quemadmodum fuerat eiſdem à ſa. me. Prædeceſſore Noſtro imperatum, non intermiſſis laboribus aſſiduè curent, ut ex illarum Gentium animis errorum tenebræ, maleſanæque opiniones, quibus obcæcantur, & miſerrimè detinentur, penitus diſcuſſæ, ac radicitùs evulſæ eliminentur. Ut verò indultum, prorogatumque à Nobis tempus Sanctiſſimis Romanæ Eccleſiæ cæremoniis prædictis, quæ tamdiu à Sede Apoſtolica commendatæ, atque inculcatæ fuerunt, faciliùs apud Nationes illas inſinuandis verè conducat, utque ulterior hujuſmodi Rituum prætermiſſio (quam tamen extra veræ neceſſitatis caſus, ut ſuprà, nullatenus conceſſam, aut licitam eſſe, iterùm declaramus), alendis Populorum erroribus, atque difficultatibus augendis, confirmandiſque anſam non præbeat, univerſis Gentium illarum Epiſcopis, & Miſſionariis prædictis notum eſſe volumus, hoc exacto decennio, nullis aut precibus, aut rationibus, quæ porrigi, proferrique unquam poſſent, aliam denuo prorogationem conceſſum iri.

Ad tertium denique quod pertinet poſtulatum, ut nempe apertius, atque diſtinctius declaretur Decreti articulus, quo laudatus bo. me. Carolus Thomas Cardinalis Turnonius ſancivit, ut Miſſionarii ad Parèas ægrotantes accedant, ut Sacramenta deſiderantibus etiam domi adminiſtrent, ut denique illis omnia præſtent ſpiritualia ſubſidia, quæ Charitas, Religio, & Officii ratio Evangelicis Operariis nullo diſcrimine, nulloque reſpectu, Fidelibus univerſis, adverſa præſertim valetudine conflictatis, adminiſtranda præſcribunt: nemo profectò non videt, quantumvis maximæ proponantur difficultates, in quas incurrere Miſſionarii ſe poſſe dicunt, ſi huic præcepto tam juſto, tam ſancto parere velint, ferendum tamen nullo modo eſſe, quod Caſas humiliorum hujuſmodi hominum ex morbo decumbentium ſubire recuſent, atque illos in ſummo etiam vitæ diſcrimine, aut Sacramentis omnino carere ſinant, aut ſaltem eorumdem percipiendorum maximam illis ingerant difficultatem. Nulla etenim apud Deum eſt perſonarum acceptio; nec ullum deſpicere fas eſt eorum, quos Unigenitus Dei Filius per novam generationem ſibi conjunctos, non confunditur Fratres vocare; quin imò *elegit Deus pauperes in hoc Mundo*, *divites in Fide*, *& hæredes Regni*, *quod repromiſit diligentibus ſe*. Quæ qui contemnunt, exhonorantes pauperem, & Fratrem humilem confundentes in humilitate ſua, hi porro longè nimis diſcedunt à doctrina, & exemplo Chriſti Domini Salvatoris Noſtri, qui Nos non Divina tantùm voce, ſed magnis etiam, atque illuſtribus factis edocuit, quanti apud Nos eſſe debeant, qui pauperes, atque abjecti per Mundi inſaniam vocantur; *Ecce enim*, ajebat S. Gregorius Pontifex Maximus, *ire non vult Filius Dei ad Filium Reguli*, *& tamen venire paratus eſt ad ſalutem Servi*. *Certè ſi nos cujuſpiam Servus rogaret*, *ut ad eum ire deberemus*, *protinus nobis noſtra ſuperbia in cogitatione tacita reſponderet dicens*: *non eas*, *quia temetipſum degeneras*,

ras, honor tuus deſpicitur, locus vileſcit. Ecce de Cœlo venit, qui Servo in Terram occurrere non deſpicis.

Quare, ut graviſſimo huic malo remedium afferrent Prædeceſſores noſtri Romani Pontifices Gregorius XV., Alexander VII., & Clemens IX. in ſuis Apoſtolicis Litteris die XXXI. Januarii anno MDCXXIII., die XVIII. Januarii anni MDCLVIII, & die XIII. Septembris MDCLXIX. reſpective datis, omni animorum contentione, atque zelo obtinere curârunt (quod & Nos eorum veſtigiis inhærentes ſummopere optamus, & quantùm in Domino poſſumus, diſtrictè præcipimus, & mandamus), ut Nobiles cum Plebeis in unam, eandemque Eccleſiam convenientes, unà ſimul Divini verbi pabulo reficerentur, & Eccleſiæ Sacramenta reciperent, utque Miſſionarii Regnorum, Provinciarumque Orientalium Indiarum, ſui officii memores, ita animo eſſent comparati, atque diſpoſiti, ut non ſecus, ac Nobilibus, abjectis quoque, & infimæ ſortis hominibus, in iis, quæ ad ſpiritualem eorum profectum pertinent, præſtò eſſent, illiſque in propriis etiam domibus, etſi humillimis, ac ſordidis, Sacrum Viaticum miniſtrare minimè recuſarent. At, quod maxime Nos angit, ſive ob immodicum illum horrorem, quo claro genere nati infimæ Plebis homines, ut fertur, ita averſantur, ut vel illorum contactu ſe commaculari, nobilitateque, & gradu cadere ſibi perſuadeant (qui tamen horror, cum ſit Chriſti lege damnatus, è Chriſtianorom animis omnino eſt eliminandus) ſive ob patrias leges, imperiaque Regum idololatrarum, quibus Chriſtiani in iis Regionibus ſubjecti ſunt, aliave tandem de cauſa id evenerit; fruſtra certe fuerunt Prædeceſſorum noſtrorum conſilia, paternæ exhortationes, præcepta demum, queis uſi ſunt, ut infimi hujus generis hominum converſioni, ac ſaluti procurandæ, quantùm optaverant, plenè conſulerent, atque providerent.

Cum verò & Nos, Chriſti Domini documentis, Prædeceſſorumque Noſtrorum exemplo excitati, anxie cogitaremus, quâ ratione illud tandem reipſa conſequi poſſemus, quod eiſdem Prædeceſſoribus Noſtris tantopere cordi fuit; opportunè accidit, ut Societatis Jeſu Miſſionarii, quorum villicationi Regnorum Madurenſis, Mayſſurenſis, & Carnatenſis Miſſiones potiſſimùm concreditæ ſunt, poſtquam declarari à Nobis articulum de Pareis poſtulârunt, paratos ſe Nobis obtulerint, pollicitique ſint, modò id Nos ipſi probaremus, certos aliquos delegare Miſſionarios, qui Pareis convertendis, dirigendiſque præcipue dent operam. Quod quidem eorum conſilium, quo Parearum converſioni, & ſaluti ſatis bene conſultum fore confidimus, paterno gaudio ſuſcipientes, pro temporum circumſtantiis probandum, commendandumque eſſe duximus, oblationiſque Nobis factæ, ac religioſi promiſſi exemplum ab eorum Præpoſito Generali ſubſcriptum in hujus Romanæ, atque Univerſalis Inquiſitionis Tabularium referri, perpetuò aſſervari mandavimus.

Præmonemus itaque in primis Partium illarum Miſſionarios univerſos, ut, quæ Apoſtolici eorum miniſterii erga Fideles omnes ex Divina inſtitutione potiſſimæ partes ſunt, minimè obliviſcantur, ac ſeriò perpendentes, quod inter eos, qui Filii Dei ſunt, per Fidem, quæ eſt in Chriſto Jeſu, juxta doctrinam Apoſtoli, jam non eſt ſervus, neque liber, non eſt maſculus, neque fœmina, ſed omnes unum ſunt in Chriſto Jeſu; quod ipſe quoque Salvator noſter à Deo Patre ſuo poſtulaverat pro omnibus, qui credituri erant per verbum Diſcipulorum in ipſum, rogans nimirum = *Ut omnes unum ſint, ſicut tu, Pater, in me, & ego in te, ut & ipſi in Nobis unum ſint, ut credat Mundus, quia tu me miſiſti* =; novos credentes inſtruant, oportere illos eo mutuæ charitatis vinculo inter ſe ſe colligari, ex qua veluti teſſera, & Divini Filii ab æterno Patre miſſionem, & Chriſtianæ Religionis veritatem facilè Gentiles agnoſcant.

Deinde verò tot ſtatim pro Pareis Miſſionarios deputari volumus, & præcipimus, quot neceſſarii, & reipſa ſufficientes reputabuntur, pro eorum debita cura ſingulis in locis exercenda; qui peculari ſtudio eorumdem domos, ubi ægrotant, pro viribus petant, ad eos inviſendos, ac piis ſermonibus, ac precibus, Sacramentorumque pabulo recreandos, eoſque demum in extremo vitæ diſcrimine conſtitutos ſancto infirmorum Oleo deliniendos, abſque Perſonarum, aut ſexûs exceptione. Ubi verò contigerit præfatos Miſſionarios ad Parearum curam præcipuè deputatos, aut eorum aliquem, è vivis excedere, vel aliò abire, alterum alterius loco continuò ſubrogari mandamus; & intra ſpatium quinquennii à die præſentium certiſſima, & authentica documenta de mandatorum noſtrorum executione Apoſtolicæ Sedi reddi debere præcipimus. Quod ſi intra quinquennii ſpatium hujuſmodi documenta reddita minimè fuerint, vel iis redditis minimè conſtiterit alios Miſſionarios ad præcipuam illam Parearum curam exercendam ſubrogatos fuiſſe in eorum locum, quos vel objiſſe, vel alia de cauſa officio deeſſe contigerit: tum etiam, ſi intra ſpatium annorum decem omnes non fuiſſent adhibitæ diligentiæ, quæ tam à Prædeceſſoribus noſtris,

ſtris, quàm à Nobis ipſis ſuperiùs præſcriptæ ſunt, ad evincendum, expellendumque horrorem, quo Gentes earum Regionum inſufflationes, atque Salivam in Sacramenti Baptiſmatis adminiſtratione, & ſuſceptione, averſari dicuntur: de quo tamen minimè dubitare Nos ſinit filialis obedientia, quam ii præ cæteris Miſſionarii in Apoſtolicam Sedem ſe profiteri gloriantur; aut denique, ſi omnes adhibitæ diligentiæ fruſtra ceſſiſſent: quod ſecus fore confidimus, dum mentis noſtræ oculos ad Miſericordiarum Patrem, totiuſque conſolationis Deum, cujus agitur cauſa, convertimus, in quemcumque eventum, ne Miſſiones illas tot Virorum laboribus, ac ſanguine fundatas deſeramus, à quo ſanè longiſſimè abſumus, decernimus, & mandamus, ut alii Miſſionarii ſive ſæculares, ſive Regulares ex alio cœtu, vel inſtituto, in ea Regna mittantur, ut experiamur, num Deus, cujus incomprehenſibilia ſunt judicia, in aliorum Operariorum villicationem, divitias miſericordiæ ſuæ effundere decreverit, eorumque labore, atque induſtria illos fructus in præfatis Regionibus, & Gentibus producere, quos Miſſionariorum nunc ibi laborantium ſudoribus, nullâ licèt ipſorum culpâ, vel omiſſione, conſequi non potuerimus.

Et quamquam confidimus prædictos Miſſionarios nunc & pro tempore ibi exiſtentes, pro ſuo erga Apoſtolicam Sedem obſequio, ab excitandis turbis alienos futuros, nec ullum juſſionibus Noſtris obſtaculum, aut impedimentum allaturos, ſi, dum ipſi in iis Regionibus commorantur, eò novi Miſſionarii accederent, ibique verſarentur, tamen quoniam Apoſtolici muneris id à Nobis ratio exigit, ut caveamus pericula, quæ Chriſtianæ charitati offendiculo eſſe poſſent; hinc eſt, quod Societatis Jeſu Miſſionariis, qui in Madurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi Regnis tunc erunt, virtute ſanctæ obedientiæ jubemus, atque præcipimus, ut quicumque caſus ex ſupradictis evenerit, quo vel omnia, vel aliqua ex his, quæ per præſentes Litteras Noſtras circa præmiſſa decrevimus, & obſervari mandavimus, intra præfinitum reſpectivè tempus, integrè exactèque, ut par eſt, impleta non fuerint, ſive id ex eorum facto, ſive ex omiſſione, ſive ex prava, & contra litteralem earumdem præſentium ſenſum diſtortâ mentis, & voluntatis noſtræ interpretatione, ſive demum ex qualibet alia cauſa, etiam de neceſſitate exprimenda, id contigerit, ſtatim relictis prædictarum Regionum Miſſionibus, quarum in iis Regnis exercendarum, & quocumque titulo, etiam Deputatorum ab Epiſcopis, ſeu Locorum, aut ſimplicium ſuæ Religionis Presbyterorum, ſeu quolibet alio colore proſequendarum, jure omni, officio, & facultate ex eo tempore inpoſterum jam nunc eos à Nobis privatos, & imminutos declaramus, atque ex nunc, prout ex tunc, & econtra, auctoritate Apoſtolica, & earumdem præſentium tenore privamus, & imminuimus, illicò, non expectatâ aliâ noſtrâ, & Sedis Apoſtolicæ declaratione, juſſione, aut ſententia, in Europam revertantur, uberiores, ut ſperamus, in hiſce Partibus fructus relaturi.

Demum, etſi ii Miſſionarii, qui moderandas cenſuras, diſpenſandum ſuper inſufflationum, & Salivæ Ritu in Sacramento Baptiſmatis adminiſtrando, atque articulum de Pareis declarandum poſtulaverunt, nil difficultatis præſetulerint circa alia capita Decreti prædicti Caroli Thomæ Cardinalis Turnonii, & Apoſtolicarum Litterarum Clementis Papæ XII., quarum initium *Compertum, exploratumque*, ex aliorum nihilominus Litteris ingenti Noſtro dolore accepimus, ex Miſſionariis alios eſſe, qui nullâ habitâ interdicti à præfato Cardinali Turnonio lati, ampliſſimèque à Prædeceſſore noſtro confirmati ratione, eouſque progrediuntur, ut Chriſtianis Mulieribus geſtare permittant monile collo ſuſpenſum, contracti teſſeram Matrimonii, quod Regionis illius lingua *Taly* denominatum, effigiem quandam habet informem Idoli, quod profanis earum Gentium nuptiis præſidere fertur; ipſiſque pariter Fidelibus, quo tempore ab illis nuptiæ celebrantur, permittant fructum, vulgò *Cocco* nuncupatum, frangere, ad hoc, ut futurorum inde auſpicia vel fauſta, vel infauſta deſumant: Mulieribus demum, cum menſibus detinentur, Templi acceſſum, & ſalutare Pœnitentiæ Sacramentum interdicant. Quamobrem Nos animo reputantes quàm ſit execrandum, Mulieres illas, quæ ſub Crucis vexillo militant, ornatas incedere hujuſmodi inſignibus, quæ aut idololatriam importent, aut de Gentilitatis ſuperſtitione ſuſpecta ſint, prout dubio procul eſt memoratum *Taly*, neceſſariò proinde damnatum: quamque Chriſtifideles dedeceat, ritus, cœremoniaſque ſequi, vel imitari, ethnicam ſuperſtitionem redolentes, quâ certè non vacat illa nuptiarum tempore in prædictis Regionibus uſitata præfati *Cocco* diffractio, quæ idcirco jure & merito pariter reprobata dignoſcitur; quàm denique juſtum ſit, menſium tempore minimè arcere Templis, & ſalutari Pœnitentiæ Sacramento fideles Mulieres, quas laudabili praxi admittit Eccleſia, Redemptoris veſtigiis inſiſtens, qui ſanguinis fluxu laborantem non abjecit: *Si enim*, ut olim ſcripſit laudatus S. Gregorius Magnus, *in ſanguinis fluxu poſita laudabiliter po-*

potuit Domini veſtimenta tangere, cur, quæ menſtruum ſanguinis patitur, ei non liceat Domini Eccleſiam intrare?

Hæc, inquam, reputantes, ac relatis & minimè ferendis abuſibus, pro Apoſtolici muneris ratione remedium adhibere quammaximè cupientes, mandamus & virtute ſanctæ obedientiæ tenore præſentis noſtræ Conſtitutionis, perpetuæ legis vim habituræ, jubemus, atque omnibus & ſingulis tam Sæcularibus, quam Regularibus, ex quocumque ſint Ordine, Congregatione, Inſtituto, nominatimque ex Societate, etiam Jeſu, in Orientalium Indiarum Regnis Madurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi exiſtentibus Apoſtolicis Miſſionariis, ut omnia & ſingula, quæ in ſuprà inſertis Clementis Papæ XII. Litteris, quarum initium *Compertum exploratumque*, quas etiam auctoritate noſtra, quatenus opus ſit, in omnibus, & per omnia approbamus, confirmamus, & innovamus, contenta ſunt, tam quæ ſupradicta capita reſpiciunt, quam alia quæcumque per eaſdem Litteras præſcripta & definita, ad eorum normam, quæ idem Prædeceſſor Noſter alteris pariter ſuperiùs inſertis Apoſtolicis Litteris, incipientibus *Concredita nobis*, conſtituit & ſanxit, non ſolùm ipſi pro virili parte integrè, exactè, abſolutè, inviolabiliter, perpetuòque obſervent, atque adimpleant, verùm etiam, quantùm in ipſis eſt, ut ab univerſis Fidelibus, qui eorum curæ ſunt concrediti, exactè ſerventur & impleantur, omni ſtudio ac viribus curent, atque contendant.

Denique eoſdem Epiſcopos & Miſſionarios omnes rogamus, & obſecramus per Dominum Jeſum Chriſtum, & per charitatem Sancti Spiritûs, ut nihil aliud ſapientes, præter id, quod a Nobis, & à Prædeceſſoribus Noſtris conſtitutum fuit, ſalutare Dei, quod per eorum miniſterium Regionum illarum Gentibus miſſum eſt, pari zelo ac puritate propagare non intermittant, omnique ſtudio dent operam, ut nedum in novellis Chriſtifidelibus veteris hominis veſtigia penitus expurgentur, deleanturque, verùm etiam quæcumque vel ſymbola, vel imagines, aut figuræ, atque omnis demum ſpecies mala, ipſaque veluti umbra, & odor ethnicæ ſuperſtitionis ab ipſis eliminentur, illud cogitantes, ejuſmodi cœremoniis, vaniſque obſervationibus, quæ Idololatriæ reliquiæ ſunt, earum Gentium animos inextricabilibus veluti laqueis irretiri, ac vetuſtos ali, confirmarique errores, quibus miſerè detinebantur. Quod ſi aliquos Regionum illarum Fideles, veluti parvulos adhuc fluctuantes, Paganorum contemptus, contumelias, aut perſecutiones, propter Eccleſiæ præceptorum, & Rituum obſervantiam, formidare conſpexerint, illud ipſis illuſtre monitum, quod Sanctus Auguſtinus Eccleſiæ Doctor in pari argumento reliquit, commemorare, atque inculcare non deſinant: *Si quæritis, unde vincantur Pagani, unde illuminentur*; quodque ad ipſos Evangelii præcones præcipuè dictum eſſe dignoſcitur: *Si quæritis, unde ad vitam vocentur*; *deſerite ſolemnitates eorum, deſerite nugas ipſorum*.

Volumus autem, atque decernimus, eaſdem præſentes Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti Miſſionarii, eorumque Procuratores, & alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatûs, gradûs, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, ſeu aliàs ſpecificâ, & individuâ mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati & auditi, cauſæque, propter quas præſentes emanaverint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente, defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari; ſed ipſas præſentes Litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, quibuſcumque juris, ſeu facti defectibus, qui adverſus illas, etiam quorumvis à Sede præfata conceſſorum privilegiorum prætextu, ad effectum impediendi, ſeu retardandi earum executionem, quovis modo, ſeu quavis ex cauſa opponi, ſeu objici poſſent, minimè refragantibus, ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, eaſque propterea, omnibus, & ſingulis quomodolibet allatis, ſeu afferendis impedimentis penitus, & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſse obſervari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam ejuſdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuntios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes,

tes, & functuros, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, &, quatenus opus ſit, noſtrâ, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulâ de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus; necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, & quarumvis Eccleſiarum, & aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, ac præſcriptionibus, quantumcumque longiſſimis & immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apoſtolicis, Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Jeſu, ac Eccleſiis prædictis, aliiſve quibuslibet perſonis, etiam quantumvis ſublimibus & ſpecialiſſimâ mentione dignis, à Sede prædicta ex quacumque cauſa, etiam per viam contractûs, & remunerationis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus & formis, & cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ſeu ad quarumcumque Perſonarum, etiam Imperiali, Regali, aliâque qualibet mundanâ, vel Eccleſiaſticâ dignitate fulgentium inſtantiam, aut earum contemplatione, ſeu aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & formâ in illis traditâ obſervatâ, exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectus, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Quia verò difficile foret, Litteras hujuſmodi originales ubique oſtendi, & publicari, volumus pariter, & decernimus, illarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eandem prorſus fidem, tam in judicio, quàm extra illud, ubique locorum haberi, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Inſuper volumus, & expreſsè mandamus, ut eædem præſentes Litteræ, ſeu earum exempla, etiam impreſſa, notificentur, & intimentur omnibus & ſingulis memoratorum Miſſionariorum, cujuſcumque Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, etiam Jeſu, Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, ad hoc, ut tam ſuo, quàm prædictorum eis reſpectivè Subditorum, ſeu inferiorum nomine, ipſas Litteras fideliter exequi, & obſervare ſpondeant, actumque ſponſionis hujuſmodi in ſcriptis reddant; earum verò exempla prædicta, præter ea, quæ à Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum, ad Epiſcopos prædictorum Regnorum, legitime publicanda, de mandato pariter noſtro, tranſmittentur, iidem Superiores, aut Procuratores Generales pluribus viis, quantò citiùs fieri poterit, tranſmittant ad eoſdem ſuos Subditos, ſeu Inferiores in Regnis ſupradictis degentes, cum arctiſſimis præceptis eaſdem Litteras, & in eis contenta quæcumque plenariè, & integrè, ac verè, realiter, & cum effectu in omnibus, & per omnia ſimiliter exequendi, & obſervandi.

Et nihilominus, quocumque modo earumdem præſentium exempla in prædictis Regnis legitimè publicata fuerint, & promulgata, volumus, ut ſtatim poſt hujuſmodi publicationem, omnes, & ſingulos, quos concernunt, ſeu concernent in futurum, perinde afficiant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtrarum approbationis, confirmationis, innovationis, declarationum, decretorum, præceptorum, mandati, ſtatuti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quar-

quarto, pridie Idus Septembris, Pontificatûs Noſtri Anno Quinto.

Ex Bull. ſuprad. pag. 396.

Juriſdictionem Epiſcoporum in Regulares, eorumque Eccleſias in Indiis Orientalibus firmat, Conſtitutionem S. Pii V. incipien. = *Exponi Nobis* = quâ Regularibus in Indiis maris Oceani curam animarum independenter ab Ordinariis exercere indulſit, infirmat, & S. Concilii Decreta ac Conſtitutiones hac in re editas in omnibus Indiarum Orientalium Regionibus obſervari mandat.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

QUamvis ad confirmandum Eccleſiaſtici regiminis ordinem, ſuperiori Pontificatûs Noſtri anno, videlicet octavo Idus Novembris MDCCXLIV., Apoſtolicas Litteras ediderimus, quarum initium eſt = *Firmandis, atque aſſerendis*, in quibus non modò Sacroſanctæ Tridentinæ Synodi Decretis, ac Prædeceſſorum Noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutionibus inhærentes, juriſdictionem Epiſcoporum in omnes & quoſcumque Regulares Animarum curam perſonarum ſæcularium exercentes conſtabilivimus, verum etiam, judicia ſequentes in peculiaribus controverſiis prolata à Congregationibus Generalibus Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Eccleſiaſticis diſcutiendis negociis auctoritate Apoſtolica præpoſitorum, certos & congruos limites conſtituimus, quibus tum Epiſcopalis auctoritas in prædictorum Regularium Eccleſias atque perſonas, tum exemptiones in hujuſmodi rerum genere ab ipſis Regularibus prætenſæ, & pluribus in caſibus eiſdem debitæ, continerentur: Has tamen alteras pari auctoritate Litteras adjicere compellimur, ut hac ipſa in re Parochialium etiam Eccleſiarum, quæ in Indiarum Regionibus ſunt, optimo regimini, atque utiliori adminiſtrationi, quantùm cum Domino poſſumus, ſimiliter conſulamus.

Sane ubicumque Animarum cura perſonarum ſæcularium adnexa ſit Monaſteriis ſeu Domibus Regularium Virorum ſive Mulierum, quicumque hujuſmodi curam exerceat, ſive is Regularis, ſive ſæcularis Sacerdos exiſtat, in his, quæ pertinent ad ipſam curam, & ad Sacramentorum adminiſtrationem, Epiſcopi Diœceſani juriſdictioni, viſitationi, & correctioni ſubeſſe debet, ipſo jubente Sacro Tridentino Concilio *ſeſſ.* 25. *cap.* 11: *de Regularibus*, per hæc verba = *In Monaſteriis, ſive Domibus Virorum, ſeu Mulierum, quibus imminet Animarum cura perſonarum ſæcularium, præter eas, quæ ſunt de illorum Monaſteriorum, ſeu locorum Familia, perſonæ tam Regulares, quàm Sæculares, hujuſmodi curam exercentes, ſubſint immediatè in iis, quæ ad dictam Curam & Sacramentorum adminiſtrationem pertinent, juriſdictioni, viſitationi, & correctioni Epiſcopi, in cujus Diœceſi ſunt ſita* = Cujus etiam Concilii providentiâ ulteriùs ſtatutum eſt, ut nemo ad animarum curam in prædictis Eccleſiis, etiam ad tempus, ſive amovibiliter ad nutum, exercendam, admittatur vel deputetur, abſque conſenſu Epiſcopi, & ſine examine coram ipſo, vel coram ipſius Vicario, antea faciendo; ſic enim decrevit = *Nec ibi aliqui etiam ad nutum amovibiles, deputentur, niſi de ejuſdem conſenſu, ac prævio examine per eum aut ejus Vicarium faciendo.*

Equidem aliàs beatæ memoriæ Prædeceſſori Noſtro Sancto Pio Papæ V. ex parte claræ memoriæ Philippi II. Hiſpaniarum Regis Catholici expoſito, quod in partibus Indiarum Maris Oceani, propter deficientiam Presbyterorum, Officia & munia Parochialia à Religioſis Viris exercebantur, qui magno animarum fructu, Indorum converſiones promovebant, & Eccleſiæ Sacramenta eiſdem adminiſtrando, ac Verbum Dei prædicando & explicando, Religioni ac pietati utilem navabant operam; idem Pius Prædeceſſor ſupplicationibus ſuper hoc ex parte dicti Philippi Regis humiliter ſibi porrectis inclinatus, per ſuas Litteras incipien. = *Exponi Nobis* = datas apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Martii anno MDLXVII., omnibus & ſingulis Religioſis, quorumcumque, etiam Mendicantium, Ordinum, in dictis Indiarum partibus, in eorumdem Ordinum Monaſteriis, vel de ſuorum Superiorum licentia extra illa commorantibus, ut in locis ipſarum partium eis de ſimili licentia aſſignatis, vel aſſignandis, Officium Parochi, Matrimonia celebrando, & Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtrando, prout eatenùs conſueverant, (dummodo ipſi in reliquis ejuſdem Concilii Tridentini formam obſervarent) exercere, & Verbum

Dei,

Dei, quatenus Indorum illarum partium Idioma intelligerent, de ſuorum Superiorum licentia, in eorum Capitulis Provincialibus obtenta, prædicare, ac confeſſiones audire, liberè, & licitè valerent, ſecluſâ etiam Ordinariorum Locorum licentiâ, per hæc expreſſa verba = *Ordinariorum Locorum & aliorum quorumcumque licentiâ minimè requiſita* =, facultatem, auctoritate Apoſtolica conceſſit & indulſit: Volens inſuper, & eadem auctoritate ſtatuens = *Ne in locis dictarum partium, in quibus eſſent Monaſteria Religioſorum, qui Animarum curam exercerent, aliquod per Epiſcopos innovaretur*.

Verùm hujuſmodi Privilegium ſive Indultum à Sancto Pio Prædeceſſore, ut præfertur, conceſſum, immutatis forſan rerum circumſtantiis, executione & effectu caruiſſe oportet. Siquidem apertè conſpicimus Epiſcopos prædictarum Regionum, non multos poſt annos, ſuam in præmiſſis auctoritatem & juriſdictionem reſumpſiſſe. Etenim in prima Synodo Provinciali Limana anno Domini MDLXXXII. celebrata, præſidente in ea Synodo S. Turribio, tunc, dum in humanis agebat, Eccleſiæ Limanæ Archiepiſcopo, ipſius Synodi *Cap.* 16. ita expreſsè cautum reperimus = *Nullus poſthac Clericus Parochiam Indorum abſque Epiſcopi collatione ſuſcipiat, vel adminiſtret: qui aliàs ſuſceperit, etiamſi proprio Rectore Parochia deſtituta ſit, anathemate feriatur. Idem à Regularibus obſervetur* = Eidemque Limanæ Synodo conſonat Provincialis itidem Synodus Mexicana anno Domini MDLXXXV. ſub bonæ memoriæ Petro de Moja de Contreras Archiepiſcopo congregata, & ſucceſſivè, nempe anno MDLXXXIX. ab Apoſtolica Sede examinata, & approbata, quæ ſub Titulo = *De Viſitatione propriæ Provinciæ* § 3. ſtatuit, ut infra, videlicet = *Viſitent Epiſcopi Eccleſias, & quas Doctrinas vocant, ſeu conditiones, ubi Religioſi commorantur &c. Viſitent etiam Religioſos in prædictis Doctrinis, ſeu Conditionibus degentes, quoad Animarum curam, quam exercent, eoſque paterno zelo corrigant, eorum honori & bonę famæ proſpiciant, atque id omne præſtent, quod ad effectum hujuſmodi neceſſarium ſit, juxta Decretum Sacri Concilii Tridentini* = Collimantibus in eumdem ſcopum his, quæ præſcribnntur inferiùs *Tit. de Regularibus & Monialibus* §. 19. ibi = *Juxta id, quod à Concilio Tridentino decretum eſt, & per Schedam Regiæ Majestatis diſpoſitum, Regulares, qui Indorum curam gerunt, ab Ordinariis viſitari, eiſdemque Subditi eſſe debent, tam quoad Doctrinam edocendam, quàm quoad Sacramenta adminiſtranda*.

Quamvis verò ſubinde à pię mem. Gregorio Papa XIV. Prædeceſſore quoque Noſtro aliæ Apoſtolicæ Litteræ, quarum initium eſt = *Quantum Animarum* =, aliæque incipientes = *Exponi Nobis* =, de anno MDXCI. emanaverint, per quas ſuperiùs relatæ Sancti Pii Prædeceſſoris Litteræ confirmatæ fuerint, & innovatæ; quum tamen felicis recordation. Prædeceſſor pariter Noſter Clemens Papa VIII., per ſuas Litteras in ſimili forma Brevis ſub die VIII. Novembris anni MDCI. expeditas, quæ incipiunt = *Religioſorum quorumcumque* = in forma ſpecifica confirmaverit, & approbaverit reſolutionem Congregationis Sanctæ Romanę Eccleſiæ Cardinalium negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitæ, per quam firmatum extiterat, *Regularibus, qui ab eorum Superioribus nominati, & à Locorum Ordinariis, seu eorum Officialibus approbati*, ad Animarum curam in Indiarum partibus exercendam, *ob penuriam Sacerdotum ſæcularium*, mittentur, non quidem habendos & reputandos eſſe, tanquam Regulares extra Clauſtra vitam degentes; ſiquidem aliquot per ſingulas hebdomadas diebus ab Eccleſiis ſibi commiſſis diſcedentes, in propriis Religioſis domibus verſabantur, ſed *in concernentibus Curam Animarum, Ordinario Loci ſubeſſe; in reliquis verò, non Ordinario Loci, ſed ſuis Superioribus ſubjectos remanere, de quorum licentia extra Clauſtra degunt*. Quum deinde ſimilis recordationis Gregorius Papa XV. etiam Noſter Prædeceſſor in ſua generali, & perpetuò valitura Conſtitutione, quæ incipit = *Inſcrutabili* = per quam omnes indiſtinctè Regulares Animarum curam ſæcularium perſonarum exercentes, aut quoquo modo Sacramenta adminiſtrantes, Epiſcoporum viſitationi, & correctioni ſubjecit, quibuſcumque contrariis Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque perſonarum atq; Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, & cujuſvis alterius Inſtituti, etiam neceſſariò, & in individuo exprimendi, necnon Statutis, conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus, indultis, etiam in corpore juris clauſis, aut ex cauſa & titulo oneroſo conceſſis, etiam Mari Magno, ſeu Bulla aurea, aut aliter nuncupatis, ſpecialiter & expreſsè de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine pleniſſimè derogaverit; Quum inſuper Noſter quoque Prædeceſſor Innocentius Papa X. in ſuis pariter Litteris Apoſtolicis anno MDCXLVII. datis, quæ incipiunt = *Cum, ſicut accepimus* = confirmans prę-

fatas

fatæ Congregationis reſolutionem editam in Cauſa *Angelopolitana* Indiarum Occidentalium novæ Hiſpaniæ, approbaverit ipſius Congregationis ſententiam, quæ ad propoſitum Dubium = *An Bulla Pii V. la 34 in ordine* (ea nimirum, cujus nos ſuperiùs meminimus) *conceſſa, inſtante & ſupplicante Sereniſſimo Rege Catholico, non ad petitionem Regularium, ſit revocata in Bullis Summorum Pontificum, in quibus exemptiones Regularium mitigantur* = Reſpondit = *Agendum cum Sanctiſſimo, an velit declarare, Bullam non eſſe revocatam; illam tamen non ſuffragari, niſi in locis, ubi eſt defectus Parochorum* = Quum denique ipſi Catholici Hiſpaniarum Reges, de Sacrorum Canonum obſervantia optimè meriti, & de Tridentini Concilii executione ſolliciti, Epiſcopis per Indias ſibi ſubjectas conſtitutis opem auctoritatemque ſuam præſtiterint, ut legitima juriſdictione in Regulares Animarum curam exercentes in ſuis reſpectivè Diœceſibus, pacificè fruerentur, jam conſtat, ipſis fatentibus Hiſpanæ Nationis Scriptoribus, neminem ex Regularibus nunc in iis Regionibus ad obeunda Parochialia munia in perſonas ſæculares admitti, niſi prævio examine & approbatione Epiſcoporum Localium, ſive ipſorum reſpectivè Officialium, & tam Concilii Tridentini Decreta, quàm Romanorum Pontificum Conſtitutiones hujuſmodi Decretis conſentaneas, in prædictis Regionibus ſuum robur, & obſervantiam obtinere.

Neque porro in Indiis Orientalibus ignota ſunt eorumdem Apoſtolicorum, & Conciliarium Decretorum ſtatuta: Siquidem ex Civitate Goana, celeberrimo in Indiis Orientalibus Luſitaniæ Regno ſubjectis emporio, nuperrimè accepimus, Venerabilem Fratrem modernum ipſius Civitatis Archiepiſcopum, ipſo præſertim favente Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro Joanne Illuſtri Portugalliæ & Algarbiorum Rege, cujus perſpecta pietas & Eccleſiaſticæ diſciplinæ zelus hac etiam in re clariſſimè emicuerunt; atque adjuvante dilecto Filio Nobili Viro Marchione Caſtri novi in prædictis Regionibus Pro-Rege, ac ſtrenuo Regiæ voluntatis Adminiſtro, conceſſam ſibi à Tridentina Synodo juriſdictionem & facultatem, quoad examen & approbationem Regularium, ad Animarum curam perſonarum ſæcularium deputatorum, intra Diœceſis ſuæ fines, pleniſſimè, ut par erat, exercuiſſe.

Sed quoniam eorum, quæ bene ſtatuta ſunt, quæque ad optimum Eccleſiarum ſtatum maximè pertinent, perpetua & generalis executio atque inconcuſſa obſervantia, magnopere Nobis cordi eſſe debet, neque committendum, ut ullus inpoſterum dubiis & controverſiis aditus pateat in hujuſmodi rerum genere, in quo maximum Eccleſiaſticæ diſciplinæ momentum vertitur, idcirco motu proprio, & certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, volumus, ſtatuimus, & ordinamus, prædicta Tridentinæ Synodi Decreta, ſingulaſque Apoſtolicas Conſtitutiones, tam à Prædeceſſoribus Noſtris, quàm à Nobis in eorumdem Decretorum confirmationem, ampliationem, & extenſionem editas, quoad Epiſcoporum jura, ac debitam ipſis ſubjectionem à Regularibus Animarum curam perſonarum ſæcularium exercentibus; ut nempe Regulares ipſi, etiam quantumvis exempti, ad hujuſmodi curam obeundam, ſine prævio Ordinariorum Locorum examine & approbatione, accedere, aut in ea ſe ingerere nequeant, & in iis omnibus, quæ ad prædictam curam quoquomodo pertinere dignoſcantur, eorumdem Ordinariorum juriſdictioni, viſitationi, & correctioni ſubjaceant; deinceps tam in prædicta Goana, quàm in reliquis Indiarum Orientalium Civitatibus, Diœceſibus, atque Provinciis locum omnino habere, ac perpetuò, & incommutabiliter obſervari debere: Decernentes & declarantes, præſentes Noſtras Litteras omnes & ſingulos Regulares quoruincumque tam Mendicantium, quàm non Mendicantium Ordinum, Militiarum, etiam S. Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, etiam Ieſu, & cujuſvis alterius Inſtituti, etiam ſpeciali mentione digni, ac neceſſariò & in individuo exprimendi, ac quibuſvis privilegiis & exemptionibus ſuffulti, omnino arctare & afficere, eoſque ad plenam & integram præmiſſorum obſervantiam fore efficaciter obligatos.

Inſuper eaſdem præſentes, etiam ex eo, quod Superiores Regulares, & cæteri quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, ac ſubſtantiali, aut ex quocumque alio capite à jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliquâ reſultante, aut quocumque alio colore, vel cauſa quantumvis privilegiata, etiam in corpore juris clauſa, ac tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſariò exprimenda foret; notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus eas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis

nis ad viam & terminos juris,ſive aliud quodcumque facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari poſſe; ſed ipſas ſemper perpetuòque validas, firmas, & efficaces eſſe & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri & obtinere: ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuntios, ac alios quavis auctoritate & poteſtate fungentes, in quavis Cauſa & inſtantia, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere: Et ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Non obſtantibus, quatenus opus ſit, Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo; necnon memoratis Sancti Pii V. & Gregorii XIV. Prędeceſſorum prædictorum reſpectivè Litteris, cæteriſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam in Conciliis Generalibus editis, etiam ſpecialiter in favorem quarumcumque perſonarum, atque dictorum Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Societatum, etiam prædictæ Militiæ Sancti Joannis Hieroſolymitani, & cujuſvis alterius Inſtituti, etiam Societatis Ieſu, ac Monaſteriorum, Collegiorum, Domorum, ac Locorum Regularium quarumcumque, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque indultis, & privilegiis, etiam ex cauſa, & titulo oneroſo, vel in limine fundationis, & in Mari Magno, ſeu Bulla aurea, aut aliter nuncupatis, ſeu quibuſcumque tenoribus & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, & quorumvis aliorum Principum, & Perſonarum, quacumque Eccleſiaſtica, vel Sæculari dignitate fulgentium inſtantiam, ſeu eorum intuitu & contemplatione, ac etiam conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, & extenſionis, conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, quoad ea, quæ præſentibus quomodolibet adverſantur, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus & formis, ſpecialis & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, ac quævis exquiſita forma ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris; motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine pariter ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Et quia difficile foret præſentes Litteras, ad ſingula quæque loca, in quibus de eis fides forſan facienda foret, deferri, etiam volumus, & eadem Apoſtolica auctoritate decernimus, quod illarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, in judicio, & extra, ac, ubi opus fuerit, eadem prorſus adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtrarum confirmationis, innovationis, declarationis, ſive extenſionis, & ampliationis, derogationis, voluntatis, ſtatuti, ac decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicę milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quinto, ſexto Kalendas Martii, Pontificatûs noſtri Anno Sexto.

Ex Bullario hujus Summi Pontif. tom. 2. pag. 1.

DECRETA

Sacræ Congregationis de Propaganda Fide

Miſſionariis communia, ac ab Eminentiſſimis Reviſoribus ad typum expreſsè ſelecta.

Publicas cum hæreticis diſputationes à Miſſionariis inſtitui abſque S. Congregationis præſcitu prohibetur.

In Congregatione Generali de Propaganda Fide habita die 8. Martii 1625. decretum fuit.

Sacra Congregatio juſſit publicas diſputationes non fieri cum Hæreticis, quia plerumque vel ob loquacitatem, vel audaciam, aut circumſtantias Populi acclamantis, veritas falſitate prævalente opprimitur, & ſi aliquando hujuſmodi diſputationes excuſari non poſſent, primùm de illis certior fiat Sacra Congregatio, quæ juxta temporis, & perſonarum qualitatem, quid agendum ſit, peculiariter præſcribet.

Extractum ex Archivo S. Congreg. ſupradictæ lib.1. Decret. pag. 16. n. 39.

Miſſionariis, quibus à Sancta Sede conceſſa eſt facultas conſecrandi calices & patenas, hac in locis, in quibus ſunt Epiſcopi, uti inhibetur.

In Congregatione de Propaganda Fide habita die 15. Aprilis 1630.

Referente Reverendiſſimo Domino Aſſeſſore S. Officii, Sacra Congregatio mandavit ſcribi Fr. Ioſepho Pariſienſi Capucino Præfecto Miſſionum Orientalium, ſæpius à Sede Apoſtolica fuiſſe declaratum, Sacerdotes Miſſionarios, quibus ab eadem Sede conceſſa eſt facultas conſecrandi Calices, & Patenas, illâ uti non poſſe, ubi ſunt Epiſcopi, & proinde illum præcipere debere ſuis Miſſionariis Capucinis Inſularum Maris Ægæi, & aliorum locorum Orientis, ubi Epiſcopi exiſtunt, ut ab uſu prædictæ facultatis abſtineant.

Extract. ex Arch. & Actis S. Congreg. de Propag. Fide de anno 1630. pag. 53. n. 54.

Vice-Præfectos Miſſionum ad ordinariam reſidentiam in harum locis teneri declaratur.

In Congregatione Generali de Propagan. Fide habita die 19. Januarii 1644.

Referente Emo D. Card. Pamphilio Litteras Procuratoris Dominici Ianſenii, Sacra Congregatio cenſuit generaliter Vice-Præfectos teneri ad ordinariam reſidentiam in locis Miſſionum, ut Miſſionarii in occurrentibus dubiis, difficultatibus, controverſiis, ac aliis eorum neceſſitatibus facilem habeant ad eum recurſum.

Extract. ex Actis S. Congreg. de Propag. Fide de anno 1644. pag. 15. n. 34.

Etiam ſtante periculo vitæ permanentiam Miſſionariorum in loco Miſſionis neceſſariam eſſe declaratur.

In Congregatione Generali de Propagan. Fide habita die 16. Aprilis 1646.

Referente Emo Dom. Cardinali Ginnetto Litteras Patris Irenæi Capucini Vice-Præfecti Miſſionis Rhetiæ, in quibus petebat admoneri à Sacra Congregatione, an cum periculo vitæ perſequentibus Hæreticis Miſſionarii in Miſſionibus ſuis permanere deberent?

Sacra Congregatio dixit tempore perſecutionis eſſe magis neceſſariam Paſtorum præſentiam, ne Fideles pervertantur.

Extract. ex Actis S. Congreg. de Propagan. Fide de anno 1646. pag. 77. n. 14.

Capel-

Capellanis Oratorum, aliis præter Oratores, eorum Conſanguineos, ac Familiares in eorum ædibus degentes Sacramenta adminiſtrare prohibetur, & diſcedentibus Oratoribus facultatem hanc iis ademptam eſſe declaratur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 17. *Auguſti* 1655.

SAc. Congregatio juſtis de cauſis mota decrevit inpoſterum non licere quovis prætextu Capellanis ſeu Sacerdotibus Oratorum quorumvis Principum Sacramenta adminiſtrare, Confeſſiones audire, præterquam dictorum Oratorum, ac eorum Conſanguineorum, & Familiarium Domî degentium, cum obligatione ſuis loco & tempore tradendi notulam prædictarum adminiſtrationum Parocho loci, ſub pœna ſuſpenſionis ab officio & beneficio. Et quod diſcedentibus vel ceſſantibus dictis Oratoribus, etiam hujuſmodi facultas prædictorum omnino ceſſet, quam ſi exercere præſumpſerint, ipſo facto in excommunicationem Suæ Sanctitati reſervatam incidant, nullis ſuffragantibus privilegiis, exemptionibus, conceſſionibus, facultatibus, conſuetudinibus &c.

Exemplar authent. in Arch. Gen. Procuræ Reg. Memor. Decreta &c. fol. 3.

Novam Miſſionem in locis, in quibus exiſtunt Miſſionarii unius Ordinis, ab aliis aliorum Ordinum Religioſis ſine expreſſa Sacræ Congregationis licentia fundari inhibetur.

Decretum Sac. Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitæ die 11. *Jan.* 1656.

SAcra Congregatio cenſuit, nullo modo inpoſterum licere pro bono Religionis Catholicæ ad tollendas inter Miſſionarios diſſensiones, & litigia in locis, in quibus exiſtunt Miſſionarii Apoſtolici unius Ordinis, novam Miſſionem aliorum Religioſorum, etiam Societatis Ieſu, fundare, vel illam ſub quovis prætextu, & auctoritate exercere abſque expreſſa licentia ejuſdem Sacræ Congregationis, ſub pœna privationis Officii, Privilegii, & Facultatis ipſo facto incurrenda non obſtantibus quibuſcumque in contrarium facientibus &c.

Ex Regeſto prædicto fol. 16. *à tergo, & fol.* 19. *ubi habetur exempl. Auth.*

Præfecti Miſsionum, etiam completo tempore, Miſsionariis ad ſuas Provincias redeundi, inconſultâ S. Congregatione, facultatem dare non poſſunt.

In Congregatione Generali de Propagan. Fide habita die 2. *Martii* 1665.

SAcra Congregatio dixit non licere Præfectis licentiam Miſſionariis concedere redeundi, etiam completo tempore ſuarum facultatum, niſi prius Sacrâ Congregatione præmonitâ, ac expectato adventu in Miſſione aliorum Miſſionariorum per eamdem Sacram Congregationem deputandorum: habere tamen Præfectum facultatem in gravioribus ſuſpendendi Miſſionarios ab exercitio Miſſionum, & interim debere certiorare Sacram Congregationem de aſſertis delictis, & tranſmittere Proceſſum informativum cum defenſionibus Miſſionarii delinquentis.

Extract. ex Actis S. Congreg. de Propag. Fide de anno 1665. *pag.* 23. *n.* 12. *& ex lib. Decr. Gener.* 1665. *pag.* 177. *n.* 265.

Idem Decretum confirmatur, & ipſis quoque Miſsionariis à Miſsionibus diſcedere prohibetur.

In Congregatione Generali de Propagan. Fide habita die 13. *Martii* 1668.

SAc. Congregatio providere cupiens damnis ſpiritualibus, quæ ex Miſſionariorum remotione à locis Miſſionum Catholicæ Fidei graviter inferuntur, cum eâdem Sacrâ Congregatione inconſultâ, ab eiſdem Miſſionibus per Præfectos, & Superiores removeantur, vel ipſimet Miſſionarii ad proprias Provincias, & Conventus redeant cum maximo Catholicorum præjudicio, qui Operariorum auxilio hac de cauſa ſæpius privati remanent; propterea innovando Decretum editum die 2. Februarii 1631. diſtrictè præcepit Præfectis Miſſionum, qui à Sacra Congregatione expediuntur, ut à Miſſionibus ipſis aſſignatis abſque licentia Sac. Congregationis Miſſionarios eorum Præfecturis ſubjectos nullâ cauſa removeant, vel dimit-

tant,ipſis verò Miſſionariis injunxit,ne à Miſſione diſcedant,niſi prius à S.Congregatione obtentâ licentiâ redeundi, quamvis tempus reſidendi in Miſſione juxta eorum decreta integrè compleverint, quod etiam per lapſum facultatum expirare non cenſeatur, & in hoc tempus itineris non comprehendatur. Si verò Præfectis aliquem remotione dignum viſum fuerit, teneatur prius conſulere Sacræ Congregationi de cauſa, ob quam removendus erit, reſponſumque expectare, antequam Miſſionarium removeant, aut à Miſſione ſuſpendant, vel dimittant, exceptâ cauſa publici ſcandali,quo caſu liceat eiſdem adhibito conſilio duorum Miſſionariorum ſeniorum removere: debeant tamen S. Congregationem certiorare, ut alios Operarios quamprimum ſubdelegare poſſit, ſub pœna inhabilitatis, & incapacitatis ad munia, & gradus per Sacram Congregationem, vel ejuſdem intuitu Miſſionariis dari ſolitos, aliâque arbitrariâ, & ita ſervari mandavit.

Extract. ex Actis S. Congreg. de Propaganda Fide de anno 1668. *pag* 24. *n* 2.
Et ex lib. Decret. General. 1668.*pag*.177. *num*. 267.

Celebratio Sanctæ Miſſæ ſuper Mare, etiam in navibus ad portum appulſis, Miſsionariis omnibus abſolutè inhibetur.

In Congregatione particulari Sac. Congregationis de Propaganda Fide habita die 29. *Januarii* 1667. *propoſitum fuit inter alia dubia ſequens*.

AN vigore ſolius facultatis celebrandi Miſſam quocumque loco decenti Miſſionariis conceſſæ poſſit licitè Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium ab ipſis celebrari, ſicut à quibuſdam ipſorum, ſingulis diebus Dominicis & feſtis celebratur ſuper Mare in navibus prope littus appulſis abſque præſentia alterius Sacerdotis, qui calicem poſt conſecrationem firmum cuſtodiat ad penitus evitandum effuſionis periculum, ut Doctores opinantes requirunt?

Reſcriptum. Nullo modo licere Capucinis, nec Minoribus Obſervantibus, neque quibuſcumque aliis celebrare, vel mandare, vel permittere celebrare Miſſam in navibus, quia omnino eſt prohibitum.

Extract. ex tomo primo Reſolut. Arch. Sac. Congr. de Propag. Fid. pag. 451.

Miſsionariis abſque expreſſa & ſcripta Sacræ Congregationis licentia apud Magnates & alios morari prohibetur.

Decretum Sacræ Congregationis Generalis de Propag. Fide habitæ die 19. *Julii* 1678.

REferente Eminentiſſimo Cardinale Otthobono, Sacra Congregatio juſtis de cauſis decrevit, quod inpoſterum nullus Miſſionarius poſſit apud Magnates,ſeu alios moram facere abſque expreſſa licentia in ſcriptis ejuſdem Sac. Congregationis, ſed cum debita diligentia ad Miſſionis officium continuò, & aſſiduè ſemper incumbere, oneravitque non ſolùm Superiores Religionum reſpectivè, ſed etiam Epiſcopos Ordinarios, aliosque Miniſtros Sanctæ Sedis, ut præſens Decretum ab omnibus ad unguem obſervari faciant.

Extract. ex Libro Decretorum Sac. Congr. de Propaganda Fide ab anno 1670. *ad* 1707. *pag* 70. *n*. 201.

Præfectis Miſsionum quibuſcumque cum Catholicis Nationum Orientalium ſuper jejuniis, orationibus, & cæremoniis à S. Sede approbatis diſpenſare inhibetur, Catholicis ab hujuſmodi ritûs conſuetudine recedere nec licuiſſe, nec licere declaratur, ac obſervantia, ac executio hujuſmodi Decreti Vicario Apoſtolico in Patriarchatu Conſtantinopolitano inculcatur.

REferente R. P. D. Fortiguerra, Eminentiſſimi Patres juſtis & rationalibus cauſis moti confirmârunt, & renovârunt Decretum alias, & ſignanter ſub die 31. Januarii 1722. editum tenoris, qui ſequitur, videlicet = Referente R. P. D. Auguſtino Fabrono Secretario, Sacra Congregatio mandavit præcipi, prout præſenti Decreto præcipitur omnibus, & ſingulis Miſſionum Apoſtolicarum Præfectis & Miſſionariis, ne ullus eorum inpoſterum quavis occaſione, aut prætextu audeat diſpenſare cum Catholicis quarumcumque Nationum Orientalium ſuper Jejuniis, Orationibus, Cœremoniis, & ſimilibus à proprio earumdem Nationum ritu præſcriptis, & à Sancta Sede Apoſtolica approbatis. Prætereà eadem Sacra Congregatio

tio cenſuit, non licuiſſe, neque licere præfatis Catholicis ullatenus à proprii Ritûs à Sancta Romana Eccleſia, ut ſuprà, approbati conſuetudine, & obſervantia recedere = Hujuſmodi autem Decretum ſic confirmatum, & renovatum Eminentiſſimi Patres ab omnibus, & ſingulis prædictis Præfectis, & Miſſionariis omnino, & abſque ulla tergiverſatione obſervari debere mandârunt, injuncto onere R.P.D. Franciſco Hieronymo Bona Archiepiſcopo Carthaginenſi, & in Patriarchatu Conſtantinopolitano Vicario Apoſtolico, ejuſque in eo munere Succeſſoribus vigilandi, & omni, quo par eſt, ſtudio efficiendi, ut ab illius omnimoda obſervatione nemo in Miſſionibus, & locis ſuæ Iuriſdictioni ſubjectis deflectere audeat.

Ex Arch. Sac. Congreg. de Propagan. Fide Lib. Decret. menſis & anni præd.

C A P I T A

Quibus reſpondere debent Miſſionarii, ut de Regionibus ſibi commiſſis plenam Sac. Congregationi rationem reddant.

Circa infraſcriptas quæſtiones duo animadvertenda ſunt: Primum ad eas, vitato omni ſupervacaneo, præcisè reſpondendum eſſe, adhibito cuique reſponſioni quæſtionis numero. Quoniam verò folium hoc pro cunctis Miſſionariis typis mandatum eſt, ſi quid fortè aliquis reperiat in aliqua quæſtione, quod ad ſuam Miſſionem non ſpectet, is indicare poterit numerum, deinde juxta ſcribere: *Ad talem numerum non eſt, quod reſpondeam*, tum ad cætera pergere.

Secundum, has quæſtiones à Sac. Congregatione ea tantùm de cauſa fieri, ut Regionum ſtatus ſpiritualis, & Religionis ipſi innoteſcat, nullo modo autem temporalis & politicus: quippe res ejuſmodi ad eam minimè pertinent, nec eas ſcire ipſa deſiderat, neque vult omnino Miſſionarios ſuos iis implicari: quamobrem qui reſponſurus eſt, videat, & non reſpondeat ad aliud, quàm ad ea, quæ ſpirituale, divinumque miniſterium præcisè reſpiciunt.

Extenſio Miſſionis, ejuſque qualitas.

1. Quæritur, quot dierum itinere, quotve milliariis lata ſit, longave Provincia, ſeu Miſſio, quibuſque terris, ac Provinciis terminetur?

2. An ſit montana regio & aſpera, an verò plana & facilis, cui nimirum ſine magno labore ſuccurrant Miſſionarii?

3. An opima, ſteriliſve ſit, & inops?

4. Utrum pace fruatur, an militia laboret, eaque hoſtili, aut domeſtica?

5. An Regio ſit negotiantibus aperta, quò Miſſionarii eam faciliùs excurrere poſſint, Chriſtianiſque ſubvenire?

6. Quanam viâ ſecuriùs viciſſim Epiſtolæ reddi poſſint?

Dominium, & Idioma.

7. Cujus Dominii ſit Regio?

8. Quæ lingua exteris uſui eſſe poſſit, ut ibi intelligantur?

Miſſionis loca, & Animæ.

9. Quæ ſint Miſſionis loca, quæ ſingularum nomina, & cujus Diœceſis illa ſint?

10. Quis præ cæteris locus magis præcipuus, & Miſſionibus utilior, in quo videlicet Miſſionarii ſuam animabus opem faciliùs præſtare poſſint?

11. Ubinam reſidere ſoleant Regionis adminiſtratores?

12. Ubi majori cum licentia, & ſecuritate exerceantur Miſſiones?

13. Quot in ſingulis locis exiſtant Chriſtianæ familiæ?

14. An Chriſtianus aliquis cæteros honore, dignitate, religioniſque ſtudio antecellat, cui res Chriſtiana poſſit pro temporis exigentia curanda committi?

15. Num etiam ullus ſit inter Infideles vir doctus, & qua ratione poſſet ad agnitionem fidei adduci, Chriſtianiſque benevolus effici?

Chriſtianæ Religionis exercitium, ritus, errores, & abuſus.

16. An, & quantùm Chriſtianæ Religionis uſus, Sacramentorum adminiſtratio, Divinique Verbi tum Fidelibus, tum etiam Infidelibus prædicatio à Principe permittatur?

17. Cujus ritûs ſint Catholici?

18. An errores aliqui in fide, abuſuſve in Religionis exercitio ab ipſis foveantur?

19. Quæ ſit horum cauſa principalis?

20. Quo ſit opus remedio, quave curâ eradicari poſſint?

21. Cujus ſectæ ſint Infideles, aut Schiſmatici ibi exiſtentes?

22. Qui ſint ipſorum errores, aut ritus?

Libri.

23. Si ullus ſit apud eos liber, quo in ejuſmodi erroribus detineantur, cujuſque ad nos nondum pervenit notitia, quovis ille ſit idiomate, omni cura habendus eſt, hucque ſaltem ejus tranſcriptum accuratè tranſmittendum erit, ut refellatur, ejuſque poſtea confutationis penes eos diſpergantur apographa?

24. Si quis ſit penes eos Catholicus liber, quàm magni faciant, qui verò apud nos ſit parum cognitus, curetur huc tranſmitti in miniſterium fidei profuturus?

Eccleſiæ.

25. Procuretur haberi notitia Eccleſiarum, quæ ad Catholicorum, Schiſmaticorumque uſum tam intra Urbis muros, quàm extra erectæ ſunt.

26. Si extra; quanti diſtent ab Urbe?

27. Specificetur ſingularum titulus?

28. An ſit eis animarum cura annexa, nec ne?

29. Quomodo, & à quo eædem adminiſtrentur?

30. An ſaxis, aliâve materia extructæ ſint?

31. In quo ſtatu reperiantur?

32. An ſervetur in eis Sacroſancta Euchariſtia publicè, & cum lampade, an verò privatim, quantâque cum decentia?

33. Num in eis ſerventur Olea ſacra?

34. Huc tranſmittatur ſupellectilis ſacri, ejuſque qualitatum nota, cum ſpecificatione materiæ, ex qua Calices inflati ſunt.

Eccleſiarum Bona.

35. An Eccleſiarum Adminiſtratores Ædes ipſis annexas habeant?

36. An illæ redditus habeant, & in quo conſiſtant?

37. An ſit eis prædium aliquod, & qui ſint ejus proventus?

38. An revera hodie ab Eccleſia, Catholicisſque poſſideantur, an verò a Schiſmaticis, aut ab aliis occupentur, quibuſque mediis poſſint recuperari?

39. An, qui prædium illud curat, aliquid ex eo percipiat emolumenti, quantum ſit, & in quo poſitum?

Epiſcopi, eorumque Reſidentiæ.

40. Utrum in Provincia, ſeu Miſſione, aliqua ſit Eccleſia Cathedralis, aut Epiſcopi alicujus Reſidentia, & quis ſit Epiſcopus?

41. Qualis ſit ipſius fundus, & quos inde percipiat fructus?

42. An bonis mobilibus dotata ſit menſa Epiſcopalis, qualia ſint, & in quo ſtatu poſita?

43. An revera ab Eccleſia poſſideantur, an ab aliis, & à quibus? num ſuppetat ea recuperandi locus?

44. Num ibi ſit Epiſcopale Domicilium, & quale? num etiam liceat Epiſcopo ibidem commorari?

45. Quænam ſit ejus cura & ſollicitudo, & cum quanto populorum aſſenſu officio Paſtorali fungatur? ſoleatne ibi reſidere?

46. An rebus publicis, politicis, ſtatûs, aliiſve hujuſmodi, quæ Paſtorem minimè decent, ſeſe immiſceat, & implicet?

Regulares.

47. Quinam ibi ſint Regulares, cujus Ordinis, aut Inſtituti?

48. An ſub obedientia vivant, & quis ſit Superior eorum?

49. An Conventus formatos habeant, aut Hoſpitia duntaxat?

50. Ubinam extructa ſint, cujuſque ſint qualitatis?

51. Quot Religioſi in ſingulis habitent? quot inter eos Sacerdotes? quot Laici?

52. Cum quanto decore, & munditia Eccleſiam curent?

53. Num ab officio Chori ad agrorum culturam, aliave ejuſmodi opera adducantur?

54. Utrum in communi vivant, & cum Regulari obſervantia: an verò ſeparatim, & in domibus privatis?

55. Quæ ſit eorum in genere & in particulari fama, tum apud Chriſtianos, tum apud Infideles?

56. An aliquos redditus habeant? an eleemoſynis vivant, vel aliis modis ſuſtententur?

57. Singulorum declaretur nomen, ætas, doctrina, & mores.

Regulares Miſſionarii.

58. Dicant quinam inter eos Miſſionarii ſint, eorumque nomina ſingillatim exprimantur.

59. De ſingulis referatur, à quo tempore hucuſque Miſſionibus illis inſerviant.

60. Quanto cum fructu Miſſionem exerceant, & in quæ opera præcipuè incumbant?

61. Num ex Sacramentorum adminiſtratione aliquod commodum percipiant?

62. An otioſi vivant in locis Reſidentiæ, neglectis aliis, in quibus iis, qui longè diſtant, & auxilio ſunt deſtituti, opitulari poſſent?

ſent? & à quo tempore ſic ſe gerant?

63. Utrum dicti Miſſionarii aliquem fructum licitum percipiant ex Miſſionis exercitio, quis ſit, & in quo conſiſtat?

64. Eadem referenda ſunt de Præfecto Miſſionis, maximè verò cum quanto ſtudio & prudentia Miſſionem dirigat?

65. Quantùm aliis Religioſis gratus ſit, atque etiam ſæcularibus?

Sacerdotes Sæculares.

66. Eadem reddenda eſt ratio nominis, ætatis, & Patriæ quorumlibet Sacerdotum Sæcularium, & Clericorum ibidem commorantium, declarando quoque, quibus literis ſtuduerint, & in quibus locis.

67. An patrimonialibus, Eccleſiaſticiſvè bonis fruantur?

68. Quibus ſint moribus, dotibuſque inſtructi?

69. In quæ nunc opera incumbant, & antea incubuerint?

Sacerdotes Sæculares Miſſionarii.

70. Nominatim exprimendi ſunt, qui ſint Miſſionarii, & à quo tempore.

71. De omnibus ſingillatim dicatur, qua cura, quove ſtudio fungatur officio?

72. Num commiſſa ſibi loca frequenter viſitent, maximè autem, quæ remotiora ſunt?

73. Quanto cum fervore, ac vigilantia rebus fidei, & ad animarum ſalutem ſpectantibus operam navent?

74. Cum quanta prudentia, & moderatione erga omnes ſe gerant, & præcipuè erga Infideles, quantùmque ſint eis accepti?

75. An rebus politicis toties, & tam ſeverè à Sacra Congregatione prohibitis implicentur, licèt ſub prætextu boni?

76. Utrum in eorum functionibus partialitatis nota aliqua effulgeat, lucrive cupiditas; num etiam ex eis aliquid commodi licitè percipiant?

Sacerdotes abſentes.

77. Si fortè extra Miſſionem aut Provinciam reperiantur alii Sacerdotes ex partibus illis oriundi, referenda ſunt eorum nomen, ætas, doteſque, ſicut de cæteris dictum eſt; locus etiam, in quo reſident, & opera, in quæ incumbunt.

Juvenes idonei, & ſtudia.

78. Si in Miſſione, aut Provincia exiſtant Juvenes aliqui Clerici, aut ſæculares moribus inſignes, qui ingenium, ſpiritumque verè Eccleſiaſticum præſeferant, quique ad Sacerdotium, & ad animarum culturam idonei videantur; ſingulorum accuratè dentur nomen, ætas, patria, & conditio.

79. An ad ſtudium aliquod incubuerint?

80. An Principibus Chriſtianis, Infidelibuſve ſubditi ſint?

81. Num ibi ſit in Provincia Magiſter aliquis, qui juventutem exerceat? quas literas doceat, quibuſve ille ſit moribus, ac doctrina inſtructus? quot ſint ipſi Scholaſtici? ubinam commoretur? & quid inde percipiat emolumenti?

Moniales.

82. Si quis ſit Monialium Conventus in aliquo Miſſionis loco, declaret cujus ſit Inſtituti, cujus curæ, & miniſterio ſubſit?

83. An clauſuram Moniales obſervent, vitamque communem?

84. An votis Religionis obſtringantur, an verò ſimplicium Conſervatoriorum obligationibus?

Status præteriti temporis, & progreſſus.

85. Præbeat tandem aliqualem notitiam de ſtatu, in quo temporibus præteritis à viginti aut triginta annis circiter extiterit Catholica fides in illa Provincia, & in particularibus quibuſque locis?

86. An ab illo tempore fuerit aliquo modo progreſſa fides? num revera hoc ipſo tempore promoveatur, aſſignando occaſiones progreſsûs, aut defectionis, ſi qua fortè extiterit?

Impedimenta fidei, neceſſitas, & remedia.

87. Singillatim dicat, quæ ſint progreſſus fidei, Miſſionumque impedimenta, quibuſque remediis utendum ſit?

88. Attentè perpendat ſpirituales Chriſtianitatis illius neceſſitates, eas diſtinctè referat, mediaque proponat, quæ ad præteritorum damnorum reſtaurationem, & ad majorem progreſsûs promotionem ſuus ſibi zelus, locorumque cognitio, in mentem prudenter adduxerunt.

89. Referat quoque, num ſint Diœceſes, Miſſioneſque vicinæ, à quibus illæ pro temporis exigentia faciliùs poſſint adjuvari?

Loca vicinæ.

90. Complectendo etiamnum circumvicina loca, non ſolùm ſtatum fidei in illis, ejuſque neceſſitates referat, ſed etiam ſi locum eſſe perſpexerit, eam in vicinas partes, aliaſve inducendi, Evangeliumque prædicandi, exponat ſincerè, quibus mediis id faciliùs perfici poſſe judicet.

Exempl. typis S. Cong. de Prop. Fide an. 1740. *impreſſum in Arch. generali armario* Miſſiones.

CON-

CONSTITUTIONES ET DECRETA COMMUNIA

Pro Miſſionariis Capucinis in ſpecie emanata.

Miſſionariis Capucinis annuatim relationem de geſtis & fructu Miſsionis ad almam Urbem mitti jubetur.

Decretum Sacræ Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 4. Maji 1626.

SAcra Congregatio mandavit per P. Procuratorem Generalem Capucinorum, Præfectis Miſſionum ſuorum Religioſorum præcipi, ut ſingulis annis ad minus, de eorum geſtis, & in converſione hæreticorum, vel infidelium, progreſſibus, relationem ad Urbem mittant.

Exemp. in Arch. generali Ord. Armario Miſſiones.

In defectu Syndici Capucino Miſſionum Præfecto quoad uſum pecuniarum ſub conditionibus præſcriptis diſpenſatur, eidemque cum Sociis diſpenſandi facultas datur.

Decretum Sacræ Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 20. Septembis 1638. coram Sanctiſſimo.

REferente Eminentiſſimo Domino Cardinali Spada Inſtantiam Miſſionariorum S. Franciſci Capucinorum, ut declaretur, quod eo ipſo, quod ſunt facti Miſſionarii, intelligatur eis conceſſus uſus pecuniæ tam in itinere, quàm in locis Miſſionum, quando non poſſunt habere copiam fidelis Syndici, juxta reſcriptum felic. mem. Honorii Papæ III ad Franciſcanos in Regno Marochii Miſſionar ios.

Circa uſum Pecuniæ;

Sacra Congregatio cenſuit, ſi Sanctiſſimo placuerit, diſpenſandum eſſe in caſu defectûs fidelis Syndici cum Præfectu Miſſionariorum circa pecuniæ uſum juxta petita, additis memorati reſcripti conditionibus, ſcilicet = Quando urget neceſſitas, ac invitat utilitas, doloque, ac fraude ceſſante, eorum ſinceritatem cupiditas non ſeducit = eiſdem Præfectis etiam concedendam eſſe facultatem eodem modo, & cum eiſdem conditionibus diſpenſandi cum Sociis Miſſionum eis benè viſis, non obſtantibus &c.

Eadem die Sanctiſſimus Dominus Noſter Decretum Sacræ Congregationis approbavit.

Exempl. in Arch. & Armario prædicto.

NOTA

UNiverſale quidem in ſuo verborum ſonu eſt Decretum antepoſitum, non tamen univerſale quoad uſum in omnibus Miſſionum locis, quin P. Præfectus emergente neceſſitate debeat Sacræ Congregationi de Propaganda Fide pro hujuſmodi gratia ſupplicare; Quæ & ſub conditionibus in Decreto expreſſis, ac ex Litteris Honorii III. quæ hic annectuntur, excerptis concedi ſolet:

Litteræ Honorii ſunt tenoris ſequentis:

HONORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Dilectis Filiis Fratribus Prædicatoribus, Fratribuſque Minoribus in Regno Marochiano de mandato Sedis Apoſtolicæ commorantibus ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EX parte veſtra fuit propoſitum coram Nobis, quod cum ad mandatum Sedis Apoſtolicæ voluntariè vos diſcriminibus obtuleritis ob multorum ſalutem, provido uſi conſilio interdum

mu-

mutatis Habitum, barbam nutritis & comam, non tam ad declinandum ad tempus gentis barbaræ feritatem, quæ in Chriſtianos crudeliùs debacchatur, quàm etiam ut prodeſſe pluribus, & liberiùs viſitare Chriſtianos in carceribus & locis aliis valeatis ad jungendum eis pœnitentiam, dandum ſalutis monita, & exhibendum Eccleſiaſtica Sacramenta. Cumque in terra illa gratis non poſſitis victualia invenire pro eo, quod non panis, ſed pecunia conſuevit ibidem pauperibus in ſubſidium erogari, urgens neceſſitas vos compellit recipere charitativè, ſed parcè, denarios expendere, & tantummodo propter cibum & veſtes.

Unde, cum hæc ſint contra Ordinis veſtri inſtituta, licèt videatur vos ab his excuſare inevitabilis neceſſitas, ac grandis, & evidens utilitas aliorum, quia tamen cum Job veremini omnia opera veſtra, diſtricti examen Judicis recolentes, humiliter poſtulâſtis veſtræ ſuper his per Sedem Apoſtolicam ſubveniri conſcientiæ, atque famæ. Cum igitur ex cauſa David coram Abimelech legatur habitum commutâſſe, ac Dominum ſe junxiſſe in ſpecie Peregrini Diſcipulis in Emmaus in fractione panis eis poſtmodum revelatum, qui etiam tam dictos Pueros ſuper eo, quod neceſſitate comederant panes Sanctos, quos eis contingere non licebat, quàm Apoſtolos excuſavit, dum ipſos Phariſæi arguerent, quod eſurientes alienas non lotis fricantes ſpicas manibus comedebant. Nos laudabile opus veſtrum piumque propoſitum attendentes, veſtris ſupplicationibus inclinati, ſuper prædictis vobiſcum in illis Regionibus, quamdiu præſcripta vos arctat neceſſitas, & invitat utilitas, miſericorditer diſpenſamus, dummodo tamen fraus non interveniat, ſive dolus, vel ſinceritatem veſtram cupiditas non ſeducat.

Datum Laterani ſextodecimo Kalendas Aprilis Pontificatûs Noſtri Anno Decimo.

Miſſionarios Capucinos non dumtaxat Præfectorum Socios, ſed veros eorum Subditos eſſe declaratur.

Decretum S. Congreg. General. de Propaganda Fide habitæ die 2. Octob. 1724.

CUm Sacræ huic Congregationi innotuerit, in aliquibus Miſſionibus Patrum Capucinorum pernicioſam, eamque prorſus erroneam opinionem irrepſiſſe, ſcilicet, quod Miſſionarii, eò quia tales inſtituti ſunt ab eadem Sacra Congregatione, quæ pariter Præfectos inſtituit, non ſint Subditi, ſed Socii eorumdem Præfectorum, atque ideo, cum par in parem non habeat imperium, eorum præceptis obtemperare non teneantur, Eminentiſſimi Patres, referente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Pico, ad hujuſmodi abuſum, vanamque ſententiam penitus eliminandam declarârunt, quod Miſſionarii ſint verè Subditi, & tenentur obedire Superioribus localibus, etiam occaſione tranſitûs, & iſtos, ac ipſorum ſubditos Præfectis: Præfectos verò & reliquos omnes P. Procuratori Generali Ordinis, & Sacræ Congregationi.

Datum Romæ die & anno, quibus ſupra.

Extract. ex Regeſto Actorum S. Congregat. de Prop. Fide de anno 1724. pag. 313.

Decretum Congregationis Sacrorum Rituum de Officio S. Ludovici Regis & Confeſſoris à Miſſionariis Gallis in partibus Infidelium exiſtentibus ſub ritu primæ claſſis recitando, & Miſſa reſpectivè celebranda confirmat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper ad enixas dilecti Filii Cherubini de Noves, Fratris expreſsè Profeſſi Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, ac dilectorum Filiorum Fratrum Gallorum Miſſionariorum dicti Ordinis in partibus Infidelium in Romana Curia Procuratoris inſtantias emanavit à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet = Ordinis Capucinorum Miſſionariorum remiſſis à Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad Sac. Rituum Congregationem enixis Patrum Ordinis Capucinorum Miſſionariorum inſtantiis per Patrem Fratrem Cherubinum de Noves, dicti Ordinis, ac ſupradictorum Patrum in Romana Curia Procuratorem jam exhibitis, illiſque relatis, Sacra eadem Rituum Congregatio poſſe concedi cenſuit, ut Patres Capucini Galli Miſſionarii in partibus Infidelium exiſtentes, Officium S. Ludovici Regis, quod in dicto Ordine ſub ritu duplici majori peragi-

agitur, ſub ritu primæ claſſis in Feſto ipſius Sancti inpoſterum recitare, & Miſſam reſpectivè celebrare poſſint, & valeant. Die x. Aprilis MDCCXXIV. = A. F. Card. Zondadari Pro-Præf. = N. M. Tedeſchi Archiep. Apamen. S. R. C. Secr. = L. ✠ S.

Cum autem, ſicut pro parte dicti Cherubini Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſe Decretum hujuſmodi, quò firmiùs ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret. Nos ſpecialem ipſi Cherubino gratiam facere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes Litteras firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illos, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſimè ſuffragari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris VIII. Maji MDCCXXXIV. Pontific. Noſtri Anno Quarto.

Exempl. impreſ. in Arch. Generali Ordinis Armario Miſſiones.

Fidelibus Eccleſias ſeu Oratoria Miſſionariorum Miſſionum tum exterarum, tum intra Provincias exiſtentium in feſtis expreſſis accedentibus, Mulieribus verò, quibus ad eas vel ea non patet acceſſus, aliam Eccleſiam à Præfectis ſeu Cuſtodibus in partibus infidelium deſignandas viſitantibus indulgentiam plenariam cum optione eam defunctis applicandi in perpetuum largitur, & eandem indulgentiæ gratiam ad ipſos partium Infidelium Miſſionarios poſt eorum in locis Miſſionum adventum, ac in mortis articulo extendit.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

CŒleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ credidit Divina Dignatio, libenter erogamus, cum ad augendam in terris Sanctorum in Cœlis cum Chriſto regnantium, fovendamque, & excitandam erga illos Fidelium devotionem ſalubriter expedire in Domino arbitramur. Supplicationibus itaque dilecti Filii Ludovici à Taurino Procuratoris ac Commiſſarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, atque BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis, ſeu Oratoriis Miſſionariorum dicti Ordinis ubique exiſtentium tum exterarum, tum domeſticarum, & Provincialium Miſſionum ſtabilium; Mulieribus verò, quibus ad illas ſeu illa liber non patet acceſſus ſeu ingreſſus, quæ aliam Eccleſiam, ſeu Oratorium Catholicorum in partibus Infidelium à Cuſtodibus ſeu Præfectis Miſſionum deſignandam, ſeu deſignandum in Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, Impreſſionis Sacrorum Stigmatum, ac Sanctorum Franciſci Aſſiſienſis, Antonii de Padua, Bonaventuræ, Ludovici Epiſcopi, Felicis à Cantalicio, Petri de Alcantara, Bernardini Senenſis, Joannis à Capiſtrano, Paſchalis Baylon, Jacobi à Marca, Franciſci Solani, Fidelis à Sigmaringa, ac Ioſephi à Leoniſſa, necnon Sanctarum Claræ Aſſiſienſis, Roſæ Viterbienſis, & Catharinæ à Bononia feſtis, ac ſecunda Auguſti, & duodecima Octobris reſpective diebus à primis Veſperis uſque ad occaſum Solis dierum hujuſmodi ſingulis annis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem, quam etiam Chriſtifidelium defunctorum animabus, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum ſuffragii applicare poſſint, miſericorditer in Domino concedimus. Ac inſuper iiſdem Miſſionariis pro tempore in partibus Infidelium ad-

adventantibus poſt eorum uniuscujuſque ad loca Miſſionum adventum, ut ipſimet divino amore ſuccenſi, in vinea Domini Sabaoth ulteriori cum fructu laborent, miniſteriumque ſuum Apoſtolicum dignè impleant; necnon in articulo mortis conſtitutis, ut curſum ſuum quietiùs in oſculo Domini conſumment, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem etiam indulgemus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præſentium litterarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu dicti Ludovici moderni, & pro tempore exiſtentis Procuratoris Generalis præfati ſubſcriptis, ac dicti Ordinis ſigillo munitis, eadem prorſus fides ubique locorum adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Iulii MDCCLI. Pontificatûs Noſtri Anno Undecimo.

Breve formatum in Archivo Gener. Ordinis Armario Miſſiones.

Miſſionariis Miſſionum ſtabilium tum extra, tum intra Provincias munus Miſsionariorum explentibus, ac medicinæ & Chirurgiæ artium peritis, etiam Presbyteris, de Superiorum ſeu Præfectorum Miſsionum licentia, prædictas artes in Sæcularis Medici vel Chirurgi defectu, in caſu neceſsitatis, & gratis exercere, ac alia neceſſaria adhibere in perpetuum indulget.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Ludovicus à Taurino Procurator, ac Commiſſarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quod ſæpe accidere ſolet, ut in locis Sacrarum Miſſionum ubique exiſtentibus, & Ordini prædicto aſſignatis, reperiantur dicti Ordinis Profeſſores, qui Medicinæ, & Chirurgiæ artes callent; verùm per Conſtitutiones ejuſdem Ordinis auctoritate Apoſtolica confirmatas prohibitum, vetitumque exiſtit expreſsè, ne illius Alumni artes prædictas extra memoratum Ordinem exerceant; dictus verò Ludovicus Procurator, & Commiſſarius Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Ludovici deſiderio hac in re, quantùm in Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fratribus Miſſionariis quarumcumque Miſſionum ſtabilium tam exterarum, quàm domeſticarum & Provincialium dicti Ordinis ubique exiſtentium Medicinæ, & Chirurgiæ hujuſmodi artium peritis & callentibus, etiam in Sacro Presbyteratûs Ordine conſtitutis, tum in partibus Infidelium, tum Chriſtifidelium nunc & pro tempore exiſtentibus, & commorantibus de Superiorum, ſeu Præfectorum Miſſionum præfatarum licentia (dummodo in locis prædictis nullus adſit Medicus, vel Chirurgus ſæcularis, qui infirmis in eorum infirmitatibus medeatur) artes Medicinæ, & Chirurgiæ prædictas, juxta illarum præcepta ad commodum & utilitatem Catholicorum in partibus Infidelium & hæreticorum nunc & pro tempore exiſtentium dumtaxat, gratis tamen, & ſine ulla prorſus mercede, ac in caſu neceſſitatis tantùm exercere, ac medicamenta, & alia neceſſaria præbere, & adhibere liberè, & licitè, ac ſine ullo conſcientiæ ſcrupulo, vel irregularitatis, alteriuſque pœnæ, vel cenſuræ Eccleſiaſticæ incurſu poſſint & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & indulgemus. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis &c. confirmatis & innovatis. Quibus omnibus &c. expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Julii MDCCLI. Pontificatûs Noſtri Anno Undecimo.

Breve formatum in Arch. prædicto.

Tum iiſdem Miſsionariis, tum omnibus Chriſtifidelibus virilis ſexûs in Domibus & Hoſpitiis Miſsionum exercitia ſpiritualia per quinque dies continuos peragentibus, plenariam ſemel in anno indulgentiam in perpetuum largitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm, ſicut dilectus Filius Ludovicus à Taurino Procurator & Commiſſarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, exercitia ſpiritualia in quibuſvis Domibus & Hoſpitiis dicti Ordinis ubique exiſtentibus, in quibus Fratres dicti Ord. ad Sac. Miſſiones peragendas deſtinati commorari ſolent, ac Sacris Miſſionibus hujuſmodi operam dare pergunt, fieri, illiſque tam dicti Miſſionarii, quàm alii Chriſtifideles virilis ſexûs tantùm, non ſine magno animarum ſuarum fructu vacare conſueverint. Nos eorum devotionem, qui operi adeo pio & ſalubri deinceps vacaverint, cœleſtium Eccleſiæ theſaurorum elargitione magis excitare volentes, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis, tam prædictis Fratribus Miſſionariis, quàm aliis Chriſtifidelibus virilis ſexûs tantùm, qui in dictis Domibus & Hoſpitiis exercitia ſpiritualia hujuſmodi per quinque dies continuos quandocumque peregerint, & interea temporis verè pœnitentes, & confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ac pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam ſemel dumtaxat in anno per quemlibet eorum lucrifaciendam, omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu dicti Ludovici moderni, ſeu pro tempore exiſtentis dicti Ordinis Procuratoris Generalis ſubſcriptis, & ſigillo dicti Ordinis munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Julii MDCCLI. Pontificatûs Noſtri Anno Undecimo.

Breve formatum in Arch. prædicto.

Miſsionariis tum in Infidelium, tum in hæreticorum Regionibus degentibus, Chriſtifidelibus in articulo mortis conſtitutis Apoſtolicam Benedictionem cum Indulgentia plenaria impertiendi facultas conceditur, ac gratia ad ipſos quoque Miſsionarios extenditur.

Beatiſſime Pater.

QUandoquidem ex Ordine Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum plures diverſarum Nationum, Provinciarumque Alumni, propagandæ Religionis Catholicæ zelo, aliiſque virtutum prærogativis commendati, ſeliguntur, qui tum in remotioribus infidelitatis caligine obrutis, tum in vicinioribus hæreſeos labe infectis partibus, Apoſtolico Miſsionariorum munere funguntur, Fr. Ludovicus à Taurino ejuſdem Ordinis Procurator & Commiſſarius Generalis humillimè ſupplicat, quatenus Sanctitas Veſtra tum Chriſtifidelibus moribundis partium ſupradictarum incolis, queis præfati Miſſionarii aſſiſtent, tum ipſis Miſſionariis, ubicumque locorum Miſſionum ſuarum exiſtentibus, in mortis articulo conſtitutis, Apoſtolicam Benedictionem de benignitate Apoſtolica impertiri dignetur, ut & uberior ſeminati Dei Verbi ſit de Benedictionibus Meſſis, & alacres ii ac ſeduli in vinea Domini Operarii, poſtquam cum pondere diei & æſtûs laborantes, ac non rarò integros, benedicente Domino, fructuum manipulos cum exultatione metentes extiterint, eo labore Evangelico jam contriti, ad extremum Miſſionum vitæque ſuæ cum ſpirituali propriarum animarum ſuarum profectu lætanter explendum, Benedictione Apoſtolica in homine interiori corroborentur, Patrem miſericordiarum, & Deum totius conſolationis in æternum benedicturi. Quam gratiam &c.

Ex audientia Sanctiſſimi die 24. Auguſti 1751.

Sanctiſſimus attentis expoſitis benignè annuendo pro gratia, conceſſit Religioſis Ca-

Capucinorum Ordinis, in Infidelium tamen, atque Hæreticorum Regionibus degentibus, inibique Miſſionarii munus explentibus, facultatem Apoſtolicam impertiendi Benedictionem cum Indulgentia plenaria Chriſtifidelibus, in mortis articulo conſtitutis, & in eorum tranſitu ex hac vita aſſiſtentiam præſtantibus, de licentia Ordinariorum reſpectivè locorum, quatenus adſint, necnon ſervatâ quoad modum formâ Conſtitutionis Sanctitatis Suæ ſub datum 5. Aprilis 1747. ad hujuſmodi effectum emanatæ; Ita pariter annuit pro eadem facultate quoad ipſos Religioſos Miſſionarios in ultimo conſtitutos agone juxta petita.

Joſeph Livizzani Secret.

L. ✠ S.

Autog. in Arch. prædicto.

N O T A

Forma, quam in Conſtitutione ſub 5. Aprilis 1747. emanata expreſſam Reſcriptum Pontificium obſervari monet, eſt tenoris ſequentis:

Modus à Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto XIV. approbatus, pro opportunitate temporis ſervandus, at infra in Rubricis notatur, ad impertiendam Benedictionem in articulo mortis conſtitutis, ab his, qui facultatem habent à Sede Apoſtolica delegatam.

Benedictio in articulo mortis cum ſoleat impertiri poſt Sacramenta Pœnitentiæ, Euchariſtiæ, & Extremæ Unctionis illis Infirmis, qui vel illam petierint, dum ſana mente, & integris ſenſibus erant, ſeu veriſimiliter petiiſſent, vel dederint ſigna contritionis, impertienda iiſdem eſt, etiamſi poſtea linguæ, cæterorumque ſenſuum uſu ſint deſtituti, aut in delirium, vel amentiam inciderint. Excommunicatis verò, impœnitentibus, & qui in manifeſto peccato mortali moriuntur, eſt omnino deneganda.

Habens prædictam facultatem, ingrediendo cubiculum, ubi jacet Infirmus, dicat: Pax huic domui &c. *ac deinde ægrotum, cubiculum, & circumſtantes aſpergat aqua benedicta, dicendo Antiphonam:* Aſperges &c.

Quod ſi Ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, & abſolvat. Si confeſſionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis, de hujus Benedictionis efficacia, ac virtute, ſi tempus ferat, breviter admoneat, tum inſtruat, atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque ſeſe paratum offerat, ad ultro acceptandum, quidquid ei placuerit, & mortem ipſam patienter obeundam in ſatisfactionem pœnarum, quas peccando promeruit. Tum piis ipſum verbis conſoletur, in ſpem erigens fore, ut ex divinæ munificentiæ largitate eam pœnarum remiſſionem, & vitam ſit conſecuturus æternam. Poſtea dicat:

℣. Adjutorium noſtrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit Cœlum, & Terram. *Antiphona.* Ne reminiſcaris Domine delicta Famuli tui (*vel* Ancillæ tuæ) neque vindictam ſumas de peccatis ejus. Kyrie eleiſon, Chriſte eleiſon, Kyrie eleiſon. Pater noſter &c. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Salvum fac Servum (*vel* Ancillam tuam, *& ſic deinceps*) ℟. Deus meus ſperantem in Te. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. *OREMUS.* Clementiſsime Deus, Pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis, qui neminem vis perire in te credentem atque ſperantem, ſecundùm multitudinem miſerationum tuarum reſpice propitius Famulum tuum N. quem Tibi vera fides, & ſpes Chriſtiana commendant. Viſita eum in ſalutari tuo, & per Unigeniti Tui Paſsionem & Mortem, omnium ei delictorum ſuorum remiſsionem & veniam clementer indulge, ut ejus anima in hora exitûs ſui Te Judicem propitiatum inveniat, & in ſanguine ejuſdem Filii Tui ab omni macula abluta, tranſire ad vitam mereatur perpetuam. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum.

Tum dicto ab uno ex Clericis adſtantibus Confiteor &c. *Sacerdos dicat:* Miſereatur &c. *deinde.*

Dominus noſter Jeſus Chriſtus Filius Dei vivi, qui Beato Petro Apoſtolo ſuo dedit poteſtatem ligandi, atque ſolvendi, per ſuam piiſsimam miſericordiam recipiat confeſſionem tuam, & reſtituat tibi ſtolam primam, quam in Baptiſmate recepiſti; & ego facultate mihi ab Apoſtolica Sede tributa, Indulgentiam plenariam, & remiſsionem omnium peccatorum tibi concedo. In nomine Patris &c.

Per ſacroſancta humanæ reparationis myſteria, remittat tibi Omnipotens Deus omnes præſentis & futuræ vitæ pœnas, Paradiſi portas aperiat, & ad gaudia ſempiterna perducat. Amen. Benedicat te Omnipotens Deus, Pater, Filius, & Spiritus Sanctus. Amen.

Si verò Infirmus ſit adeo morti proximus, ut neque confeſsionis generalis faciendæ, neque præmiſſarum precum recitandarum tempus ſuppetat, ſtatim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur.

Bull. Bened. XIV. tom. 11. *fol.*289.

RESCRIPTO PONTIFICIO.

Omnibus Miſſionariis tum in Infidelium, tum Hæreticorum Provinciis degentibus, deficiente Confeſſarii copia, præmiſſum contritionis actum pro Indulgentiarum conſecutione ſufficere declaratur.

Beatiſſime Pater.

QUandoquidem fel. recor. Clemens Papa XII. ſub die 22. Januarii 1733. Miſsionariis in Diœceſi Maliapurenſi commorantibus benignè indulſit = *ut iiſdem, quoties pro conſequendis Indulgentiis deſit copia Confeſſarii, ideoque actualem confeſsionem præmittere nequeant, ſufficiat contritionis actus & confeſsio in voto* = Eapropter P. Ludovicus à Taurino, Ord. Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum Procurator & Commiſſarius Generalis, clementiſſimo fretus charitatis pluſquam Paternæ affectu, quo Sanctitas Veſtra Ordinem ſuum collatione tot inſignium gratiarum uſque modò proſecuta eſt, humillimè ſupplicat, ut ad omnes ac ſingulos præfati Ordinis Capucinorum Miſsionarios in Regionibus Infidelium, & Hæreticorum degentes Indultum ſupradictum extendere dignetur, ex eo potiſsimùm, quod aliàs iidem Evangelici Operarii, dum evangelizantium pedibus in Miſſiones excurrunt, & in Apoſtolico munere exercendo pro Fide Catholica occupantur, ſpirituali gratiâ lucrandi Indulgentias, ſæpius privati exiſterent. Et pro gratia &c.

Ex audientia Sanctiſsimi die 4. *Octobris* 1751.

Sanctiſsimus petitis annuendo pro gratia, Indultum, de quo in precibus, à ſan. me. Clemente XII. prout in ſupplici libello exponitur, elargitum, etiam favore Miſsionariorum Capucinorum Ordinis in Regionibus Infidelium & Hæreticorum degentium, clementiſsimè extendit.

J. Livizzani Secret.

Autog. in Arch. prædicto.

MISSIO-

MISSIONES PARTICULARES PROVINCIARUM ITALIÆ.

MISSIO REGNORUM CONGI ET ANGOLÆ *IN AFFRICA MERIDIONALI.*

IN Ætiopia inferiore, quam ob ſitum ſub zona torrida olim nonnulli inhabitabilem autumârunt, & quæ revera talis quoque foret, niſi ventus plerumque leniter ſpirans infeſti caloris temperaret exceſſum, reperitur, de quo hic primò agendum eſt, Congi Regnum, inter principes ſuas Provincias Fanum S. Salvatoris, Ducatus Bambæ, Sonhi, Battæ, Marchionatum Sunii &c. juxta Bautrandum *tom.* 1.*geogr. v. Congum pag. mihi* 293. connumerans Planitiem oræ maritimæ ſi excipias, regio in aſperos montes, & valles, per quos & quas Elephantes, leones pardi, & regales, Tygres, ſylvatici bubali &c. teſte noſtro Fr. Joanne Franciſco Romano *in ſua relatione de Succeſſu Miſſionis Congenſis Romæ impreſſa pag.* 63. periculosè diſcurrunt, ſerpenteſque horridæ longitudinis & groſſitiei reptant, ita ut Miſſionariis ibi adventantibus ferox horum animalium apparatus tantùm timoris incutiat, quantùm horroris prælibet aſpectus inculti, nigri, & potiſſimùm nudè incedentis populi.

Regno huic veræ fidei lumen primò circa annum 1500. ſub Joanne II. Luſitaniæ Rege à quodam Sacerdote Ulyſſiponenſe, qui nave Affricæ oras alteſati Regis juſſu explorante, & ad quemdam Congi portum firmatâ, ſorte Regiam ſeu Civitatem S. Salvatoris attigit, Regemque, Reginam, ac pediſſequam aulam ſacro Latice regeneravit, illatum fuiſſe fatus Fr. Joannes Franciſcus *loco cit. fol.* 70. ex hiſtoria & traditione Congenſi deducit. Ex quo fauſto principio accenſum lumen in alia Provinciarum capita pedetentim fuit diffuſum, ita tamen, ut Arca Dei & Dagon cultum in populo inter ſe dividerent, uſque dum zelo Dei armatus Rex Alphonſus (prout Jouet in ſua hiſtoria Religionum, in Italicam linguam traductâ *t.*2. *p.mihi* 421.*c.*2.*refert*) corrogata in unum acervum Idola igne cremari, aras bellui-no ſanguine natantes deſtrui, & triumphale S.Crucis trophæum in regno erigi mandavit.

Ad feliciter cœptum Regis opus feſtinus properavit Sacerdos, ex Sanctorum Dominici, P. Franciſci, Ignatii &c. Familiis potiſſimùm accitus, apertumque Evangelici laboris campum per plurium annorum ſeriem eximio cum fructu coluit. Tepuit poſtliminiò vel ob inducta bella, vel ob politici ſtatûs rationem, vel ob populo ingenitam ſuperſtitioſum ritum deſerendi difficultatem, vel ob ipſorum Operariorum, torrido climati reſiſtere non valentium defectum, claritas Catholicæ lucis, donec Rex Alvarus per Oratorem ſuum Miſſionarios Capucinos à Summo Pontifice Paulo V. requiſivit.

Illico horum nonnulli ad Apoſtolatûs iter fuêre ſelecti, cui autem continuando primò Politica obicem poſuit, & dein noviter inchoando moras injecit ſubſecuta Pauli V. mors, donec ſub Pontificatu Gregorii XV. & Urbani VIII. opus fuit completum, & Miſſio Capucina in Regno hoc ſtabilita, uſque ad hodiernum perdurans tempus.

Regno Angolæ, Congenſi ex parte meridionali contermino,& olim Regi Congenſi ſubjecto, Luſitano Marte poſtmodum ſubacto, fuit & in hoc Capucinorum Miſſio inducta, ac demum ex hac & illa, una eademque Præfectura conflata.

Plurimùm utramque Miſſionem illuſtrant tum profeſſio Fr. Franciſci, Antonii Regis Congi ſecundùm carnem Fratris Germani, qui juſſu S. Congregationis de Propaganda Fide ad Ordinis noſtri Habitum ſuſceptus,ac Sacro Presbyteratu inſignitus uſque ad annum 1651. quo piè obiit, exemplo religioſæ vitæ ſpiritum Apoſtolici laboris univit, tum pretioſa mors, quam in ſola Miſſione Congenſi ab hujus origine uſque ad annnm 1746. juxta Necrologium in Archivo Procuræ Generalis aſſervatum, 144. Fratres ſubjerunt, alii quidem in via maris

maris ſubmerſi, alii vel à Belgis vel à Turcis in captivitatem abducti, alii barbarâ gentilium manu trucidati, alii denique ſanctioris vitæ opinione clari, quemadmodum in dicto Nerologio notatum reperitur.

Vix non autem potior Miſſionis gloria ſcaturit à duplicato fructu, cujus primam partem conſtituit converſio ad Catholicam fidem Alphonſi Regis Angolæ cum Regina & Filiis, ac Reginæ Matambæ Annæ, aliàs *Singa* vocitatæ, quarum primum Fr. Bernardinus Hungarus, Provinciæ Romanæ Alumnus, prout in Bibliotheca ſcriptorum Ordinis *v. Bernardinus pag.* 45. videre eſt, ſacri baptiſmatis aquis mundavit, aliam verò Fr. Antonius à Gaeta juxta infrà annotanda, Eccleſiæ Catholicæ reconciliavit. Alia & ſecunda fructûs portio elucet copiosè *ex relatione Succeſsûs Miſsionis &c.* ſuprà memorata, nec non ex deſcriptione trium regnorum Congi, Matambæ & Angolæ, à Fr. Joan. Antonio Cavatio à Monteculo, Provinciæ Bononienſis alumno, manu ſcripta, à P. Fortunato Alamandino ad politiorem ſtylum redacta, anno 1667 publico typo data, ac in actis Lipſiæ anni 1687. *pag.* 649. ac in ephemeride Parmenſi ejuſdem anni *pag.* 649. commendata. Antiquis hiſce fructûs Documentis ſi nova addere debeam, conſultum jùdico producere ex foro Archivi Procuræ Generalis unam alteramve epiſtolam, hujuſmodi fructûs teſtem: quarum prima quidem eſt illa à Principe Sonhi ad P. Generalem noſtrum data, ita ſonans.

REVERENDISSIME P. GENERALIS.

Sors, quæ meis Anteceſſoribus per adoptionem in filios ſpirituales S. Matris Eccleſiæ, mediis RR. PP. Miſsionariis Apoſtolicis Capucinis, Filiis P. V. Rmæ obtigit, anſam mihi ceu Filio dictæ Matris, necnon Filio ſpirituali P. V. Rev. præbuit, uberes fructus, quos in hac vinea S. Eccleſiæ, & in hoc meo Principatu Sonhi continuò dicti PP. Miſsionarii colligunt, Eidem exponendi. M. R. P. Præfectus Fr. Franciſcus à Pavia venit in hanc Miſsionem, factâque illius viſitatione, ſe contulit ad illam Congi pariter viſitandam. Circuivit per integrum biennium illas partes, tractando & urgendo reſtaurationem illius deſolati Regni & Chriſtianitatis, quod & ex ſpeciali Dei gratia, & juxta vota Sancti Pontificis Innoc. XII., qui eundem ad hunc finem ablegavit, ſucceſsit. Adjuvi illum, conſilia dando, iter ejus ſecurum reddendo, & pro ſuæ Perſonæ tutelâ 120. *homines, qui illum ad Regiam Quibango comitari debebant, aſsignando; & cum de facto redierit Loandam ad me inviſendum, ſpirituali conſolatione tum me, tum populum meum replet zelando pro animarum ſalute, & nos ab excommunicatione, in quam ego & populus meus ob venditionem mancipiorum, hæreticis factam, incurrimus, abſolvendo. Hinc æquum mihi viſum eſt hoc perſcribere Rev. Pat. Veſtræ, & ab ea ſuam Sanctam benedictionem efflagitare. Sonhj* 4. *Octobris* 1701.

Filius ſpiritualis & Amicus
Don Antonius Barettus de Sylva
Princeps Sonhi.

Secunda à Principe Succeſſore P. Procuratori Generali inſcripta:

Adm. Rev. P. Procurator, Commiſſarie Generalis magnæ Religionis
RR. PP. Capucinorum.

Ego D. Paulus Generoſus de Sylva, poſt mortem Anteceſſoris D. Antonii Baretti de Sylva, Princeps hujus Principatûs Sonhi, partes meas eſſe duxi Pat. S. M. R. certiorem reddere, qualiter nos omnes in quocunque ſtatu & hora, tum P. S. M. R. ac toti Religioni, tum S. Congregationi Emin. DD. Cardinalium de Propaganda Fide grates rependere tenemur ob eximium fructum, quem in hiſce terris PP. Capucini Miſsionarii Apoſtolici abſq; ulla interruptione colligunt, præſertim verò P. Joan. Maria à Barletta, qui mediante noſtro idiomate operatur mille prodigia, ita, ut nulla quaſi Colonia reperiatur, quæ eum de terris ſuis dimittere velit. Affabilis ille eſt cum omnibus, indefeſſus in officio Apoſtolico, excurrens in omnem terram hujus Regni, infinitis laboribus & perſecutionibus preſſus, quin unquam conturbetur. Mala hæc patimur ob præſens bellum, quod noſtram Civitatem ob Necromantiæ cultores, alioſque malignantes, qui in lege Dei Domini noſtri vivere detrectant, invaſit. Hoſpitium illius penitus & uſque ad ſuppellectilem ac rem ſacram fuit deſtructum, & oculis noſtris propriis prædictum Patrem vidimus cum Gentilibus tonantem verbis, & abſque mortis metu rem Eccleſiæ defendentem, modò amore illos alliciendo, modò timore excommunicationis eos perterrendo. Et ego, ceu Princeps Catholicus, qui pro honore Dei zelari teneor, volo, ut, ſi obedire renuerint,

inju-

injuriis, Eccleſiæ Dei ab iis iniquè illatis, per graves, & horridas pœnas ſatisfaciant. Ne tamen ulteriùs P. S. M. R. ſim moleſtus, ſuam ſanctam benedictionem ex corde efflagito, me verum S. Eccleſiæ, ac P. V. A. R. Filium, nec non Summi Pontificis, Vicarii Chriſti obedientiſſimum Servum declarando ac profitendo. Rogo quoque Sanctiſſimum Patrem, ut Miſſionarios Capucinos ad hunc meum Principatum pro cultura vineę tantò dilatatę, & tot animarum baptizatarum, & Sanguine Chriſti Domini redemptarum ſolatio ablegare dignetur. Hęc mea epiſtola fuit in totius populi prę ſentia exarata, & idipſum, quod dico ego, dicit & ille, & ego ac ille Sanctam Benedictionem precamur. Scriptum in hac mea Civitate Sonhi hac die 28. Auguſti 1708.

Don Paulus Generoſus de Sylva Magnus Princeps Sonhi Regnans.

Tertiam dedit itidem ad P. Procuratorem Generalem Senatus Regiæ Cameræ Angolæ ſub hoc tenore.

Reverendiſsime P. Procurator Generalis.

Gratitudo infinita, quam Senatus Camerę Civitatis Loandę nomine totius Populi, inclytę Religioni Patrum Capucinorum Italorum debet, Nos ad pręſentes exarandas obligat, non tantùm, ut nos Religioni pro tot charitatis officiis, quę tam pio zelo per Miſsionem Operariorum Evangelicorum (veluti ſunt noſtri dilecti Patres ſpirituales Miſsionarii Apoſtolici Capucini Itali) in nobis cumulantur, debitores profiteamur, ſed etiam, ut P. V. Reverendiſſimæ fructum, qui peculiari ſpiritu, & incenſo zelo dictorum Patrum Miſsionariorum cum tanta Dei gloria, & animarum ſalute colligitur, referamus. Speciatim hoc in Miſsione ultimò à M. R. P. Pręfecto Fr. Franciſco à Pavia per duorum annorum ſpatium non interpolatum in vaſtiſsimis Regnis & Provinciis Congi, Bolà, Pombi Magni, & Sonhi facta contigit, ubi ſolitus Apoſtolicus P. Pręfecti ſpiritus eo fervore adlaboravit, ut aliquot millia animarum baptizaret, magnum earum numerum Matrimonio jungeret &c. quin graviſsimum negotium reſtaurationis, & aſsiſtentię Regno Congi, jam per quinquaginta annos deſolato, ac cultu idolatrico & enormibus peccatis cum infinita animarum perditione polluto pręhendæ omitteret. Ex quo adjuvante Dei gratia unionem, pacem & florem Religionis in Regno tam miſerè concuſſo reſtitutum, &, quod majus eſt, offenſam Divinam ſublatam videre confidimus. Gloria hæc & laus poſt Deum, Religioni Capucinę, quę hac occaſione per unum ſuorum Filiorum in tota hac noſtra Æthiopia inferiore Africana bonum tam inſigne, & conſolationem ſpiritualem nobis procreat, debetur.

De facto nos nonnihil deſolatos conſpicimus, cum aſsiſtentiâ Patris tam dilecti, & Socii privandos nos videamus. Semel dum eum ad alios ſeptem annos, uti in hiſce partibus vulgatum erat, in officio confirmandum eſſe ſecuri credebamus, omnes deſuper geſtiebant; jam verò cum ipſe P. Pręfectus Succeſſorem jam conſtitutum, & regreſſum ſuum ad partes Europę neceſſarium eſſe nobis retulerit, diſplicentia generalis nos affligit. Hanc autem Dei voluntatem, ſicut & ipſius Patris deſiderium eſſe conſiderantes, vertimus triſtitiam noſtram in conſolationem, cum indubitatum ſit, quod in hiſce ſeptem annis notabiles anguſtias, & mortales infirmitates pertulerit, deſiderando, & procurando ſemper terminum officii, quatenus ad Europam, prout jam exequitur, redire poſſet. Rogamus Deum, ut ſua ſancta gratia in noſtrę afflictionis levamen, eum comitari dignetur, Paternitatem Veſtram Reverendiſſimam autem, ut nos in ſua conſervet gratiâ. In Regno Angolę 4. Decembr. 1701.

Senatus Camerę.

Fructum, quem hæ & aliæ plures in memorato Archivo originaliter aſſervatæ litteræ abundè exhibent, ut noſter Fr. Hyacinthus Bruſottus à Foro Caſſii, vulgò Vetralla, in Miſſionariis facilitaret, iis reliquit *regulas pro difficillimi Congenſium idiomatis captu ad grammaticæ regulas redactas, nec non doctrinam chriſtianam —— in 4. linguas, ſcilicet latinam, Italicam, Luſitanam & Congicam diſperſam*, Sacra Congregatione de Prop. Fide opus probante, ac ſumptus typo ſubminiſtrante.

Statum Miſsionis præſentaneum conſtituunt loca, quæ ſequuntur:

In Regno Congi 1. Civitas S. Salvatoris. 2. Incucco. 3. Sonhum. 4. Bamba Lubatta. 5. Bamba Pambu. 6. Anguella. In hiſce locis ſtabiles, & ſoli cunctantur Miſſionarii Capucini.

In Regno Angolæ 1. Loangum (aliis Loanda) Regni Metropolis, & Præfecturæ locus. 2. Bengum. 3. Maſſanganum. 4. Cahenda.

Peti-

Petitos ex Ordine Capucinorum Miſſionarios quamprimùm illuc ablegandos Alvaro Regi renuntiat, ejuſque Fidei zelum inſigni præconio extollit.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro Alvaro Regi Congi Illuſtri

PAULUS PAPA V.

Chariſſime in Chriſto Fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

IN proximis Majeſtatis tuæ Litteris xx. die Octobris anni præteriti datis, & Nobis redditis à Dilecto Filio Magiſtro Joanne Baptiſta Vives, utriuſque Signaturæ Noſtræ Referendario, Oratore tuo, invenimus ad vivum expreſſam Imaginem piiſſimi Regis, & Sanctæ Chriſti Eccleſiæ, atque hujus Apoſtolicæ Beati Petri Sedis generoſiſſimi Filii, qualem nimirum ſemper Te Nobis exhibere ſolent litteræ tuæ; quo fit, ut, quoties illas legimus, ſpirituali gaudio repleamur, & ex toto corde noſtro laudemus eum, à quo omne datum optimum, & omne donum perfectum deſcendit: cujus immenſæ gratiæ ſummo beneficio efficitur, ut ſtabilis in ejus famulatu Majeſtas tua perſeveret; quin etiam in dies magis, ac magis in Te divinæ gloriæ, & Catholicæ Religionis in iſtis partibus propagandæ Zelus accendatur; cujus quidem Zeli certum teſtimonium ex tuis litteris, & ex verbis ipſius Oratoris tui accepimus; dum videlicet tam grata, atque ſalutaria fuiſſe Tibi ſignificas ea, quæ ad pietatem, & Cultum Dei augendum in tuo Regno libentiſſimè conceſſimus, & dum tanto affectu, & efficacia Nobis inſtas de Religioſis ex Ordine Capucinorum ad excolendum ampliſſimum iſtum Domini Agrum mittendis, in quo meſſis multa, operarii verò admodum pauci exiſtunt, quos quidem Religioſos ad Te, quamprimum venire curabimus: nec dubitamus, quin vitæ Sanctimonia, verbo doctrinæ, & aſſiduo labore magnum fructum Domino ex animarum ſalute in iſtis Regionibus referant. Cæterùm, quod attinet ad Dilectum Filium Bras, Confeſſarium tuum, de quo Nobis gratias agis, illud perſuaſum habeat volumus, Nos, quod ei contulimus, magna noſtra voluntate, tum Majeſtatis Tuæ intuitu, tum etiam ipſius merito feciſſe, nec decrimus oblatâ occaſione noſtræ in ipſum benevolentiæ alia ſigna pari affectu demonſtrare: ut enim Majeſtatem tuam in intimo corde in viſceribus Jeſu Chriſti gerimus, Tibique gratificari, quantùm cum Domino poſſumus, maximè cupidi ſumus, ita eos, quos tibi charos novimus, beneficiis proſequi ſemper parati erimus. Quod verò Majeſtas tua diligentiam Venerabilis Fratris Epiſcopi Foroſempronienſis Collectoris noſtri in Regno Portugalliæ commendat in tranſmittendis ad Te noſtris litteris, gratum ſane id fuit Nobis intelligere; Confidimus autem, quem illi in eo munere Succeſſorem dedimus, Venerabilem Fratrem Epiſcopum Albinganenſem pari diligentia Majeſtati tuæ ſatisfacturum: nolumus autem præſenti oblata occaſione debita viciſſim laude fraudare Vives, Oratorem tuum, cujus fidem, prudentiam, ac ſollicitudinem in Majeſtatis tuæ negotiis pertractandis perſpectam habemus, etiam nomine valde Nobis gratus exiſtit, ipſum de iis rebus agentem, quæ in mandatis à Te habebat Nobis exponenda libenter, attenteque audivimus, idemque ſemper, cum uſus venerit, pręſtabimus. Quod reliquum eſt Chariſſime Fili, ſiquidem Te præſentem, ut vellemus, non poſſumus, abſentem ſinceræ paternæque charitatis affectu complectimur, ac noſtra Apoſtolica benedictione toto ex animo benedicimus, Dominum enixè precantes, ut Regni tui finibus longè, latèque propagatis, omnique moleſtia ſublata, quæ ad ſui gloriam, Catholicæ Religionis exaltationem, atque animarum æternam ſalutem pertinent, facilè pro tuo deſiderio, ut exequaris, Tibi concedat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXXI. Auguſti MDCXX. Pontificatûs noſtri Anno Decimo ſexto.

Ex Archivo Vaticano, & Regeſto Brevium ad Principes Pauli V. annorum XV. & XVI. *num.* 14. *fol.* 185.

Capucinos duodecim ad viam paratos eidem Regi intimat.

Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro Alvaro Regi Congi Illuſtri

PAULUS PAPA V.

MIttimus ad Majeſtatem tuam, quos à Nobis per Litteras, & per Oratorem tuum, dilectum Filium, Joannem Baptiſtam Vives, Utriuſque Signaturæ noſtræ Referendarium, expetieras, Religioſos Viros ex arctiori regula Ordinis Franciſcani, quos Capucinos appellamus. Hi zelo divini honoris, & ſalutis animarum incenſi iſtuc pro-

fici-

ficiſcuntur, ut cum humani generis hoſte ſtrenuè confligant. Puſillus quidem grex eſt, ſed Dei virtute armatus inſtar validiſſimi exercitûs, de impietate ac vitiis in iſtis Regionibus longè, lateque, Dei adjutrice gratia, triumphabit. Non enim magnum erit, ſi ille Dominus, qui per duodecim Apoſtolos ſuos in univerſum Orbem miſſos, fugatis ubique errorum tenebris, omnia Divinæ veritatis luce complevit. Idem ipſe per duodecim, qui cum ſuo Duce in Affricam veniunt, eadem in tuo Regno, & in finitimis quoque locis, ad ſui gloriam, & ad tot populorum ſalutem efficaciter operabitur. Excipiet Majeſtas tua Chriſtum ipſum in his ejus Pauperibus, qui omnibus ſe rebus ſæculi abdicârunt, ut firmiùs Domino ſuo adhærerent, eique fideliter inſervirent. Externis quidem & caducis bonis ſunt prorſus inanes, ſed veras intus geſtant ſolidaſque divitias ſapientiæ, ac ſcientiæ Dei, quibus Affricæ Nationes copiosè locupletare valeant. Nec ullo pacto Nobis dubitare fas eſt, quin tua ſingularis pietas, quæ Religioſos iſtos ex tam remotis partibus tanto ſtudio ad ſe accerſiit, eoſdem præſentes patrocinio aſſiduè foveat, & protegat. Sic enim fiet, ut ſui ad Majeſtatem tuam adventûs optatum ſibi fructum referant, & alii Religioſi Viri, horum exemplo incitati, & tuo zelo, & benignitate illecti, ad hujuſmodi opus Dei promovendum ex noſtris partibus alacres in has Regiones ſe conferant, Tibique ſuis orationibus, atque etiam fideli operâ non modico adjumento exiſtant. Nos certè, qui Majeſtatem tuam verè paterno affectu in intimo corde, in viſceribus Jeſu gerimus, quique tua omnia commoda, ut propria, noſtræ curæ habemus, quacumque ratione cum Deo poterimus, Tibi auxilio eſſe nunquam deerimus. Interim Dominum enixè rogamus, ut cum ſuæ ſanctæ gratiæ affluentia feliciſſima quæque Majeſtati Tuæ tribuat aſſiduè, cui iterum toto cum animi affectu noſtram Paternam, & Apoſtolicam benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Januarii anno MDCXXI. Pontificatûs noſtri anno Sexto decimo.

Exſcriptum ex tomo Annalium noſtrorum à P. Silveſtro Mediol. editorum par. I. fol. 226.

Iter dictorum Miſsionariorum per ſubſecutam Pauli V. mortem præpeditum, à ſe acceleratum eſſe, eidem Regi ſignificat.

Chariſsimo in Chriſto Filio noſtro Alvaro, Regi Congi Illuſtri,

GREGORIUS PAPA XV.

Chariſsime in Chriſto Fili noſter, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

SAnctæ memoriæ Paulus Papa V. antequam ad æternam in Cœlis requiem, à Domino vocaretur, ut Majeſtatis tuæ maximè pio deſiderio, ac petitioni annueret, ſimulque ſaluti animarum iſtius ampliſſimi Regni tui, & vicinarum Regionum provideret, jam iſtuc deſtinaverat hujus divini operis Miniſtros, Religioſos Dei ſervos ex familia S. Franciſci, quos Capucinos appellamus. Verùm dum hi ad longam navigationem ſe præparant, & opportunum ſolvendi in Affricam tempus opperiuntur, ſublatus è vivis eſt Paulus. Quare tanti momenti negotium, quod ſummopere ipſe cupierat, perfectum videre non potuit. Nos itaque, qui in ejus locum, licèt meritis valde impares, Deo auctore ſucceſſimus, quique Majeſtatem tuam paterno prorſus animi affectu in charitate Chriſti complectimur, pro ea, quâ excellis, verè Regia pietate, Catholicæ Religionis zelo, & in hanc Apoſtolicam B. Petri Sedem obſervantiâ, hujuſmodi Capucinorum adventum maturandum diligenter curavimus. Hi ergo nunc cum noſtra benedictione ad Majeſtatem tuam veniunt, quorum quidem fructum, divina adjutrice gratiâ, uberrimum futurum ſperamus. Quod verò ad Majeſtatem tuam pertinet, non dubitamus, Te iſtos Dei ſervos tam ardenter à Te expetitos benignè excepturum, & Regia tua auctoritate omni ſtudio ſemper protecturum: cum præſertim non aliam ob cauſam tam longum, ac laborioſum iter juſſu noſtro ſuſceperint, niſi ut in animarum ſalutem procurandam, omnes ſuas vires, & vitam etiam ipſam, ſi caſus venerit, libentiſſimè impendant, atque ita Dei gloriæ ſerviant, & tuo ſimul deſiderio ſatisfaciant. Certè, quidquid Majeſtas tua in Operarios cœleſtis Patrisfamilias beneficii contulerit, tanquam ſibi collatum, idem Dominus terrenis, æterniſque bonis compenſabit: quæ bona Nos Majeſtati tuæ à Domino enixè precamur: & iterum Apoſtolicam noſtram benedictionem Tibi ex animo impartimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die XIX. Martii MDCXXI. Pontificatûs noſtri Anno Primo.

Ex Arch. Vaticano Regeſto Epiſt. ad Principes hujus Summi Pontificis fol. 88.

Fr. Bonaventuram ab Aleſſano cum tribus Sociis ad Regnum Congi ablegari decernitur.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater & D. N. D. Urbanus Divina Providentia Papa VIII. omnium hominum ſaluti pro ſuo Apoſtolico munere providere cupiens, Te Fr. Bonaventuram de Aleſſano Ordinis Capucinorum cum tribus Sociis mittere decrevit, & mittit in Regnum Congi, ut cum facultatibus vobis per alias litteras concedendis, Evangelium D. N. J. Chriſti annuntietis, & gentes illas doceatis ſervare, quæcunque S. Mater Eccleſia Catholica Apoſtolica Romana præcipit, & præſertim, ut judicium univerſale futurum eiſdem conteſtemini. Vos itaque rei magnitudinem, & Apoſtolici muneris vobis commiſſi gravitatem ſeriò perpendentes, in primis cavete, ne ad hæreticorum, ſchiſmaticorum & infidelium conciones, aut ritus quoslibet quovis prætextu vel cauſa accedatis. Deinde omnem adhibete curam, ut miniſterium veſtrum dignè ac fideliter, etiam cum ſanguinis effuſione, ac morte ipſa, ſi opus fuerit, impleatis, ut immarceſcibilem coronam à Patre luminum recipere mereamini.

Datum Romæ ex Sac. Congregatione de Propaganda fide die 25. Junii 1640. Pontificatûs ejuſdem Sſmi in Chriſto Patris anno decimo ſeptimo.

Ex actis S. Cong. de Prop. Fide anni 1640. *pag.* 125. *num.* 52.

Eundem Fr. Alexandrum cum Sociis Miſſionariis Alvaro Regi Congi commendat.

Chariſſimo in Chriſto Filio, Alvaro, Regi Congi illuſtri.

URBANUS PAPA VIII.

Chariſſime in Chriſto Fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

PRæclaro pietatis exemplo, & inſigni zelo, quo animum ad Divini nominis gloriam promovendam maximè incenſum oſtendit Majeſtas tua, paternam benevolentiam noſtram ſibi plurimùm obſtrinxit, & ingentem apud veros Romanæ Eccleſiæ Filios, ſolidæ virtutis comparavit gloriam; idcirco aſſidua pro tua incolumitate Deo vota nuncupamus, qui dat ſalutem Regibus, atque ab illo enixè petimus, ut Te immortali ſuo præſidio tueatur, & conatibus, quos ad propagandam catholicam Fidem continenter adhibes, propitium atque ſecundantem ſe præbeat. Nunc autem, ut reipſa teſtatum ſit, quantùm de Majeſtatis tuæ atque univerſi iſtius regni commodis ſolliciti ſimus, iſtuc mittimus Dilectum Filium Religioſum Bonaventuram de Alexano. *Reſiduum Pontificiæ hujus Epiſtolæ, ſicut & ſuccinctam de vita & Apoſtolico P. Bonaventuræ zelo notam vide tom.* 3. *Bullarii pag.* 131.

Commendationem præfatam repetit.

Chariſſimo in Chriſto Filio, Alvaro, Regi Congi illuſtri.

INNOCENTIUS PAPA X.

Chariſſime in Chriſto Fili Noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CHriſtianæ Religionis ſtudio incenſus Majeſtatis Tuæ animus, ejuſque ſervandæ ac provehendæ inditus illi eximius è Cœlo ardor, omnino faciunt, ut ſubjectis tuæ Ditioni populis impensâ curâ proſpicias, eorumque æternæ ſaluti opportuna parari præſidia, piis æquè ac Regiis votis exoptes. Et pari Nos erga Majeſtatem Tuam charitate ſuccendi æquum eſt, qui pro eo, in quo Nos Spiritus Sanctus poſuit, Eccleſiæ univerſæ regimine, hanc in Te mentem amantiſſimè complectimur, eique enixè juvandæ Pontificias cogitationes atque operam vehementer adhibemus. Mittimus propterea in Regnum iſtud Dilectum filium Religioſum Virum, Bonaventuram de Aleſſano, ex Ordine Capucinorum, qui ſuis cum ſociis planè intento ad Divinum cultum animo, curandæ ſeſe animarum ſaluti penitus devovit, doctrinaque ac virtutibus fultus, longiſſimi itineris incerta diſcrimina, quæ certos tamen labores, atque ærumnas habent, magno ſibi in lucro ponit, ut homines Chriſto lucrifaciat. Hunc benignè Majeſtas tua, ut excipiat, eique in ſuo munere tum Divini Verbi prædicandi, tum Sacramentorum miniſteria exercendi Regia authoritate, ac benevolen-

lentia præſidio ſit, omni ſtudio poſtulamus. Proinde verò fore confidimus, ut tuo ille cum iiſdem ſociis patrocinio tectus, nulla à quoquam impedimenta ſubeat; imò & reliqui Regio exemplo edocti, ſpem illi ſuam opportunè conferant, ad ſpiritualia ejuſmodi opera præſtanda, quæ ut idem alacriùs, & uberiore cum fructu peragat, multiplices Nos illi ſacras facultates conceſſimus, non mediocri futuras animarum adjumento, & ſolatio. Hæc tam efficaciter, ut à Nobis expetuntur, tua, Chariſſime Fili, pietas, atque humanitas conficiet, ut, qui probè noris, certam Regnorum ſecuritatem in Religione eſſe poſitam, eorumque felicitatem augeri cum ipſo Divini cultûs incremento. Deferimus porro Majeſtati Tuæ paratiſſimam Paternam noſtram voluntatem, Tibique fauſta omnia à Domino precati, Apoſtolicam benedictionem largiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud S. Mar. Maj. ſub annulo Piſcat. die x. Novembris MDCXXXXV. Pontificatûs noſtri anno ſecundo.

Ex Arch. Secret. Brevium ad Principes *menſe & anno præd. fol.* 188.

Actus obedientiæ, quam pro parte D. Garziæ Alphonſi II. Regis Congi FF. Angelus Valentinus & Joannes Franciſcus Romanus, Capucini, ab Alteſato Rege Oratores ad Innocentium PP. X. miſſi præſtiterunt, ac apographum ſermonis ſeu orationis à P. Procuratore generali Ordinis hac occaſione habitæ.

SAbbato die 9. Maji 1648. habita fuit Congregatio de Prop. Fide coram Sanctiſſimo Domino Noſtro in Palatio Quirinali præſentibus DD. Cardinalibus, ſuper ea deputatis, Mantellettis, & Mozzettis indutis; abſolutâ Congregatione Sanctitas Sua accepit ſtolam per manus Domini Cardinalis Sfortiæ antiquioris Diaconi præſentis, & ſedens, ut prius, ſub Baldachino in Camera contigua Capellæ ſecretæ à latere Atrio magno reſpondenti, cum interventu prædictorum Dominorum Cardinalium, duorum antiquiorum Prothonotariorum Apoſtolicorum cum Rochettis & Mantellettis, & plurium ex Familiaribus Suæ Sanctitatis in habitu Quotidiano admiſit ad audientiam RR. PP. Fratres Angelum Valentinum, & Joannem Franciſcum Romanum, Religioſos Ordinis Capucini Prædicatores, inſignes Oratores miſſos ad præſtandam obedientiam Suæ Sanctitati, & Sanctæ Sedi Apoſtolicæ Romanæ à Sereniſſimo Domino Don Garzia Alphonſo II. Rege Congi in extremis Æthiopiæ partibus, in quas prædicti Patres Oratores nonnullis ab hinc annis miſſi fuerunt ad Fidem Catholicam propagandam ab eadem Congregatione. Ordo autem hujus admiſſionis fuit infraſcriptus, prout mihi retulit Dominus Bellus, noſtri Officii Decanus, meus Socius, ipſe enim, & Dominus Phæbeus ſimiliter Socius ſolummodo interfuerunt; Abſolutâ, ut dixi, Congregatione prædicta, quæ ad hunc effectum habita fuit coram Sua Sanctitate, Pontifex accepit ſtolam, & ſedentibus DD. Cardinalibus, aliis verò ſtantibus, introducti fuerunt à præfatis meis Sociis Oratores prædicti in habitu ſuæ Religionis in Cameram ſupradictam Congregationis, qui tertiò ante Suam Sanctitatem debitis diſtantiis genu ad terram flexerunt, & genuflexi unus poſt alium pedem Pontificium oſculatus eſt, & genuflexi adhuc permanentes, dignior ex eis obtulit Suæ Sanctitati litteras credentiales, & reverentiales, alteram apertam, alteram verò ſigillo munitam, quas Papa accipiens dedit ſuo Præfecto Cubiculi, actum concomitando cum verbis obſequio plenis; poſt hæc aſſurgentes venerunt extra ſubſellia Dominorum Cardinalium, ipſos Dominos Cardinales ſalutando, ibique è conſpectu Pontificis unà cum R. P. Fratre Simpliciano Vicecomite Mediolanenſi, ejuſdem Ordinis Procuratore Generali, qui orationem erat habiturus, genuflexerunt, & ſic genuflexis permanentibus, dictus R. P. Frater Simplicianus orationem infra inſerendam habuit, & nomine prædicti Regis Congi Sanctiſsimo Domino Noſtro Innocentio, divina Providentia Papæ X. ac S. Sedi Apoſtolicæ & Catholicæ Romanæ debitam obedientiam, & obſequium præſtitit & exhibuit; expletâ oratione Dominus Phæbeus Socius meus verſus ad Prothonotarios, dixit: DD. Prothonotarii erunt rogati de hujuſmodi actu obedientiæ præſtitæ Sanctiſsimo Domino Noſtro Innocentio X. per Oratores Regis Congi, &, quandocumque requiſiti fuerint, unum vel plura ſuper eo documentum; ſeu Documenta conficere valeatis; Tunc Dominus Prothonotarius Homodeus antiquior ex præſentibus ſui Ordinis verſus ad circumſtantes dixit clara & intelligibili voce, *Vobis Teſtibus*: & illico prædicti duo Religioſi Oratores, & alter, qui orationem fecit, aſſurgentes, redierunt ad Papam, & pedem iterum ſunt oſculati, prout fecit etiam, qui oravit poſt eos, & ſuppliciter inſtiterunt apud Suam Sanctitatem, ut dignaretur eos admittere ad audientiam privatam ante eo-

rum diſceſſum ab Urbe, expoſituri neceſſitatem illius Regni, & præcipuè illam, ſaltem trium Epiſcoporum ad exercendum Pontificalia; quare Sanctitas Sua mandavit meis ſociis, ut de Ordine ſuo dicerent Præfecto Cubiculi, ut eos admitteret, quoties poſcerent audientiam, & amotâ ſtolâ per manus ejuſdem Cardinalis Sfortiæ receſſit, producto ſigno Crucis ſupra Cardinales & Oratores genuflexos, qui deinde aſſurgentes gratias rependerunt DD. Cardinalibus, & abierunt, redeuntes ad Monaſterium Capucinorum, ubi hoſpitati ſunt, & hoſpitantur. Omnia prædicta ſcripſi ad relationem dicti Domini Belli noſtri Decani, mei ſocii, qui præſens fuit cum Domino Phæbeo, ego enim, nec alius ex nobis interfuit. Oratio autem habita hac occaſione à prædicto Patre Simpliciano fuit tenoris ſequentis &c.

Beatiſſime Pater. Idem ille Don Garzias Alphonſus ſecundus Regni Congi in extremis Æthiopiæ partibus Rex, ad quem Chriſtianæ fidei arcanis imbuendum, & illius gentis, non quidem Æthiopicam pellem mutandam, ſed animarum ſordes ſacri fontis lavacro tergendas, menteſque Verbi Dei magiſterio ac prædicatione informandas miſſi jampridem fuerant Fratres puſillæ veſtræque Beatitudinis clientulæ S. Franciſci Capucinorum Familiæ, ad hanc S. Sedem, tanquam ad Sacrorum Principem, ac totius veritatis Magiſtram Legatos remittit Patres Fratres Angelum Valentinum, & Joannem Franciſcum Romanum, ejuſdem Ordinis Concionatores, ut poſt humillima Beatiſſimorum oſcula pedum, nonnulla, ea, quâ decet, reverentia, ejuſdem nomine ſuppliciter exponant. Rex ille verè pius Apoſtolicas litteras ſic excepit, ut, ſi eaſdem è Cælo ſubmiſſas, non in terris conſcriptas exiſtimâſſet, majori veneratione excipere minimè potuiſſet. Miſſionarios Capucinos incredibili profuſus lætitia, quaſi cœlites ſuſcepit, unumquemque eorum in genua provolutus devotiſſimè amplexans, manus etiam exoſculans, nullumque erga ipſos humanitatis genus, aut initio prætermiſit, aut in præſentiarum decurſu temporis omittit. In Catholicam fidem, & Pontificiam Majeſtatem, amoris, obſequii, & venerationis ejuſdem flammas concepit, ut ad obedientiæ & ſubjectionis perſolvendum tributum cum ſuis epiſtolis Oratores deſtinaverit. Te verè Jeſu Chriſti Vicarium, Petrique meritiſſimum ſucceſſorem indubitanter agnoſcens, atque ideo Paternam tuam charitatem ac pietatem enixè implorans, ut ſanctiſſimum, & ſaluberrimum opus, quod religioſiſſimè incepit, pro viribus glorioſiſſimè proſequatur, novos Miniſtros ſubmittat; Meſſis enim multa eſt, operarii autem pauci, ad colligendam animarum pretioſiſſimam Segetem illarum Regionum, quæ Chriſto exalbeſcunt; Tres verò potiſſimum Epiſcopos conſtituat, qui è muneris ſui ſpecula in illius gregis jam ad Dominum collecti curam incumbant, Eccleſiaſticæ Hierarchiæ formam præſcribat verbis, exemplis, myſteriiſque Cæleſtibus oves Chriſto genitas paſcant. Apoſtolica Eccleſiarum omnium ſollicitudo, quam Romani Pontificis eſſe propriam nemo non novit, & in pectore Beatitudinis Veſtræ præcellentem admirantur univerſi, nulla patitur ratione, quin Congborum Regis juſtiſſimis poſtulationibus non ſit tantò generoſius reſponſura, quantò illius vota ſunt ſpei, charitatis, & fidei pleniora &c.

Nomina autem prædictorum Cardinalium præſentium ſunt, videlicet, Emi Dñi Franciſcus Barberinus, & Bernardinus Spada Epiſcopi, Aloyſius Capponius, Federicus Cornelius, Martius Ginnettus, Franciſcus Maria Brancaccius, Jacobus Panzirolus, Aloyſius Caraffa Presbiteri, & Federicus Sfortia Diaconus: Teſtes fuêre Rev. Dominus Hieronymus Panuccius, Referendarius, Lactantius de Lactantiis Præfectus Cubiculi, & Quintius de Bubalis, Pincerna Suæ Sanctitatis, ambo Baſilicæ Vaticanæ Canonici; De hujuſmodi autem actu, ut prædixi, rogatus fuit Rev. Dominus Homodeus Prothonotarius Apoſtolicus, & Prælatus ejuſdem Congregationis de Prop. Fide: interfuit etiam Dominus Ingolus Secretarius Congregationis prædictæ: His abſolutis Papa remanſit cum Cardinalibus Spada, Capponio, & Panzirolo, peracturus Congregationem ſuper rebus Regni Hiberniæ &c.

Exempl. auth. in Arch. generali Ord. Armario Miſſio Congi.

N O T A

Memorat hic actus, porrectas fuiſſe Suæ Sanctitati à digniore PP. Oratorum litteras credentiales, & reverentiales, quas hic jungere ipſa actûs perfectio exigere videtur: litteræ credentiales fuerunt tenoris ſequentis:

Hiſce

Hiſce meis credentialibus litteris & Scriptura à me ſubſcripta, & ſigillo meo Regio, munitâ, conſtituo & declaro Oratores meos ad Sanctitatem veſtram, RR. Patres Fr. Angelum à Valentia, & Fr. Joan. Franciſcum à Roma, Concionatores Capucinos, & hujus Regni Congi Miſsionarios Apoſtolicos, iiſque omnem meam poteſtatem & facultatem loquendi, proponendi, & materias cum Sanctitate Veſtra, bonum & utilitatem hujus Coronæ Congenſis congenſis concernentes tractandi haud aliter, ac ſi ego perſonaliter, vel in propria mea Regia Perſona id agerem, attribuo; hinc & ipſis plena in omnibus adhibeatur fides, & omne id, quod ipſi tractabunt & determinabunt cum Sanctitatæ Veſtra, ego ceu bene factum, firmum, & validum habeo. Congi 5. Oct. 1646.

Sanctitatis Veſtræ.

Filius Obedientiſſimus
Rex Don Garzias.

Reverentiales econtra ſonabant, ut ſequitur:

Præſto Sanctitati Veſtræ toto mentis affectu obedientiam, ceu Filius S. Rom. Eccleſiæ, ſimulque grates reddo debitas pro ſollicitudine, qua Miniſtros Evangelicos mihi pro hoc Regno Congi mittere intendit. Supplico Sanctitati Veſtræ, ut ii, quos deinceps ablegabit, ſint Fratres S. Franciſci, Capucini nuncupati, cum ego & totum meum regnum illos æſtimet, ceu veros Dei ſervos, & pariter, ut ſint in amplo numero, cum regnum ſit vaſtum, & in eo nonniſi 16. Sacerdotes reperiantur, ob quam penuriam populus in ſpiritualibus non parum patitur. Rogo itidem Sanct. Veſtram, ut cum Miniſtris Evangelii etiam Epiſcopos ad hoc regnum mittere dignetur, quatenus alios Epiſcopos conſecrare, Sacerdoteſque ordinare poſſint, & ita Religio Catholica in regno firmius ſtabiliatur, & perduret. Tandem obſecro, ut gratias illas, quas pro univerſali hujus regni commodo impetrandas oretenus meis Oratoribus commiſi, & quas ſcriptotenus ideo, ne ſim tædio, non exprimo, impertiri non gravetur Sanctitas Veſtra, cujus Perſonam, & dignitatem ſupremam Dominus noſter pro bono Chriſtianitatis conſervet. Congi 5. Oct. 1646.

Filius Obedientiſſ. Sanct. V.
Rex Don Garzias.

Exſcript. utrumque ex rel. impreſ. Miſſ. Cong. Fr. Joan. Franc. Rom. fol. 50. & 51.

Prædictos Fratres, Regios Oratores, à ſe benignè exceptos nuntiat.

Chariſsimo in Chriſto Filio noſtro, Garziæ, Regi Congi

INNOCENTIUS PAPA X.

Chariſsime in Chriſto Fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

UNiverſos æquè Chriſtiani Orbis populos in ſinu paternæ charitatis ex Apoſtolatûs noſtri munere geſtantes, peculiarem iis Chriſti ovibus, quæ ſub aliis Cœli plagis à Nobis tam procul diſſitæ degunt, ſollicitudinem impendimus, ut, quas ab amante Paſtore terrarum, ac marium longinquitas diſtrahit, ejus lateri aſſidua curarum & amoris proximitas jungat. Nobis ergo de Majeſtate tua, & Congi Regno, quod Te ex aliis noſtris litteris jamdiu cognoviſſe credimus, benevolentiſſimè cogitantibus, ac Religionis apud vos cauſæ paternè proſpicientibus, optato advênit devotum obſequii tui in Nos, & hanc Sanctam Sedem officium; quod locupleti litterarum teſtimonio, & dilectorum Filiorum, Fratris Angeli de Valentia, & Fratris Joannis Franciſci de Roma, Ordinis Capucinorum legatione commendatum, Apoſtolica benignitate libenter excepimus, complexi peramanter Oratores tuos, ex quibus piis tuis votis, & Eccleſiarum iſtius Regni ſpiritualibus indigentiis intellectis ſedulam operam daturi ſumus, ut commodis veſtris, prout in Domino expedire viſum fuerit, pro re, & tempore conſulatur. Interim eximia pietate tua in populis iſtis à contagione tam Infidelium, quàm Hæreticorum diligenter tuendis, animarum veſtrarum ſalutem ſitientes ſummopere gaviſi ſumus; Teque, ut magiſque in dies enitaris, hortamur. Sicut enim nullum aliud eſt ſub Cœlo nomen datum hominibus, in quo oporteat nos ſalvos fieri, quàm Chriſti Jeſu, ita hujus Nominis gloriam falsò uſurpant, qui ſe ab Ovili Chriſti ſeparant, & ab ejus Paſtoris cuſtodia, cui Chriſtus Dominus Oves ipſe ſuas paſcendas commiſit. Omnibus igitur animi tui viribus,

Chariſ-

Chariſſime in Chriſto Fili noſter, elabora, tum in conſervanda, tum etiam in partibus iſtis propaganda vera Chriſti Fide, in qua ſola eſt ſalus, totoque pectore in eam curam incumbe, ut juſtitiam, pietatem, ac cæteras Chriſtianas virtutes, quibus Te à luminum Patre donatum magna cum lætitia accepimus, aſsiduò colas, & adauctas jugiter velis, Tibique planè perſuaſum ſit, res tuas, & Regni tui Nobis cordi perpetuò fore. His ab Omnipotente Regum Rege Majeſtati tuæ, Regiiſque cum Conjuge, tum liberis, fauſta omnia, & lætitiæ ſuæ veræ plena peroptamus; quibus Apoſtolicam benedictionem ad ſalutem animarum, & corporum amantiſsimè impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xx. Maji MDCXXXVIII. Pontificatûs Noſtri Anno Quarto.

Autogr. in Arch. Secret. Brev. ad Principes *anno & menſe præd. pag.* 11.

EPISTOLA

Sac. Congreg. de Propaganda Fide

A' Fr. Joanne Franciſco à Roma Miſſionario Coronam Regiam, à Summo Pontifice benedictam cum litteris ſibi præſentandam eſſe, Regi Garziæ nuntiatur.

A P. Ioanne Franciſco à Roma, hujus Sac. Congregationis de Propaganda Fide Miſsionario, Majeſtati Veſtræ Regia Corona, quam dictus Pater cum ſuo Socio Fr. Angelo à Valentia hîc confici curavit, præſentabitur, quæ ut acceptior habeatur, mediante Sac. Congregatione à Sanctiſsimo Domino Noſtro Innocentio X. benedictionem dictæ Coronæ cum cęremoniis Eccleſiæ ſolitis obtinuit.

Viſum eſt mihi conſultum, ut Majeſtati Veſtræ hoc teſtimonium perhiberem, quatenus prædictæ Benedictionis maneat certa, & circa alia negotia hîc pro Majeſtate Veſtra tractata, ad alias litteras & Breve Apoſtolicum, quod dicti Patres ſecum portant, & ad vivam horum vocem me remittens, Majeſtatis Veſtræ manus exoſculor &c.

Romæ 3. Octob. 1648.

Autog. in Arch. S. Congreg. tomo Epiſtol. menſis & anni pręd. pag. 106.

Alios Miſſionarios ſub Fr. Hyacintho à Foro Caſsii, ſeu Vetralla, Pręfecto, ablegandos, Agentem ceu rerum Congi Curatorem in Curia Romana conſtitutum, ac Diploma petiti Jubilæi reddendum eſſe eidem Regi ſignificat.

Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro, Garziæ, Regi Congi

INNOCENTIUS PAPA X.

Chariſſime in Chriſto Fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

MAjeſtatem Tuam, Congique Regnum non tam longè ſejungit à Nobis tanta terrarum, mariumque diſtantia, ut non arctius uniat eum ardens Chriſti charitas, tum eximia pietas, & Religionis veræ ſtudium, quo ſingulariter excellens paternam voluntatem noſtram jampridem Tibi devinxiſti. Porro autem novum hoc obſervantiæ in hanc Sanctam Sedem teſtimonium, quod litterarum ſerie, & expoſitione dilecti Filii Bonaventuræ de Surrento Capucini nuper detuliſti, perlibenti animo accepimus, Teque Chariſſimum in Chriſto Filium noſtrum in ejus Perſona benevolenter complexi ſumus. Quia verò pios ac fructuoſos labores, quos in Vinea iſta Domini, dilecti Filii ex Ordine Capucinorum, ſtrenuè impendunt, tanti meritò facis, Nos Tibi, & Populis iſtis rem gratam, & ſalutarem præſtare cupientes, alios ex eodem Inſtituto probatæ virtutis, ac zeli Operarios, ſub Hyacintho à Vetralla Præfecto, iſthuc delegandos in præſens eſſe duximus, nova ſubinde ſpiritualis boni, ac profectûs adjumenta hujuſmodi pro re, ac tempore ſuffecturi: ſicut eadem benevolentia impulſi officia cuncta, apud quos opus fuit, interponere curavimus, ut iſthuc optata pace, ac tranquillitate, Tuque, Subditique tui auxiliante Deo perfrui poſſitis. Præterea cum Fr. Bonaventura nomine Tuo poſtulaverit, ut Agentem conſtituere vellemus, qui Tuis, Congique negotiis in hac Curia promovendis ſedulò incumbat, id muneris Magiſtro Hieronymo Lanovio, probitate, religione, & amplis officiorum adminiſtrationibus claro Viro demandavimus. Demum expetitos Sanctiſſimi Jubilæi theſauros benignè largiti ſumus, quemadmodum ex Diplomate cernes; quod cum his litteris idem dilectus Filius Bonaventura Tibi reddet; Ipſi autem, ex quo cuncta particulariùs cognoſcere poteris, plenam fidem habere velit Majeſtas Tua, cui ſanè, ac Regiæ Domui, totique Congi Regno Apoſtolicam Benedictionem omni paterni cordis affectu largimur. Da-

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Januarii MDCLI. Pontificatûs noſtri Anno Septimo.

Autog. in Arch. præd. menſ. & ann. præd. fol. 29.

Miſſionarios Congi munia Miſſionis ad quinque leucas intra juriſdictionem Parochorum, ſine horum expreſſa licentia exercere non poſſe ſancitur.

In Congregatione Generali de Propagan. Fide habita die 6. Maji 1653.

REferente Eminentiſſimo Domino Cardinali Pallotto Litteras Fratris Antonii de Rervell Capucini Miſſionarii, ſcribentis ejus Collegas non obſervare diſpoſitionem Privilegiorum circa licentiam petendam ab Ordinariis locorum pro exercitio facultatum, & adminiſtrationis Sacramentorum.

Sacra Congregatio reſpondit, jam decreviſſe in Regno Congi non poſſe munia Miſſionis exerceri ad quinque leucas intra Iuriſdictionem Parochorum dicti Regni abſque eorum expreſſa licentia, ſecus verò in locis extra diſtrictum dictarum quinque leucarum, in quibus auctoritate ejuſdem Sacræ Congregationis, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ quilibet Miſſionarius cum obedientia Præfecti poterit dicta munia liberè exercere &c.

Extract. ex Actis S. Congreg. de Propagan. Fide de anno 1653. pag. 65. n. 9.

Fr. Antonium Romanum cum pluribus Ordinis Sociis ad continuandam Congenſis Vineæ culturam miſſum, Regi refert, ac incenſo illius zelo benedicit.

Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro, Garziæ, Regi Congi

INNOCENTIUS PAPA X.

Chariſſime in Chriſto Fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

NEſcit charitas Chriſti marium fines, limitesve terrarum, imò elatus ſuper aquas ſpiritus Domini, cujus palpebræ interrogant filios hominum, poſuit Nos ſpeculatores Domui ſuæ in lucem gentium, ut ſit ſalus ejus uſque ad extremum terræ, atque ideo urget acriùs ſollicitudinem noſtram, ut ad diſſitas quantumvis Orbis plagas vigilis curæ oculos, manuſque tendentes, & Sanctæ Fidei propagationi, & Fidelium quoque omnium indigentiis conſulamus. Cum igitur, quæ Catholicæ Religionis ſemina jecit iſthic jampridem, dextera Omnipotentis, maximum quoque Apoſtolici operis cultum exigant, quò verbo virtutis Dei fœcundè nutriantur ad fructum vitæ, novis itidem Operariis augendum in Regno iſto duximus Agrum Domini, ne vel teneri adhuc, & faciles rami inimici hominis vi, ac fraude in obliqua cogantur, vel ad rorem gratiæ ſuperabundantis vixdum erumpentes ſegetum culmi urantur hyeme intempeſtiva, aut iniqui ſyderis afflatu corrupti labores, & ſpem villici fallant, ac ſterili eventu fraudent meſſem Dei ſanctam. Hæc verò, ne hactenus Provinciæ iſti metuerimus, opportunè fecit ſumma pietas, ac Religio tua, quæ ſacrorum hominum documenta ſuo exemplo antevertens, Regiâ virtute viam fecit inſtitutioni populorum, atque eximio in rem Catholicam ſtudio, ſic fovit Agricolas, bonum ſemen ſeminantes, ut manûs tuæ ope exurgens videamus iſtic germen Domini in magnificentia, & fructum terræ ſublimem, ac planè deſerta in ubertatem verſa advenæ comedant. Quæ cum Pontificiam mentem provocent ad ſtudia operæ alacrioris, mittimus Fratrem Antonium Romanum cum pluribus Ordinis Capucinorum Sociis, probatæ integritatis, ac famæ Viris, qui iſtic Apoſtolici muneris noſtri conatibus adlaborent, eos autem à Te & humaniſſimè habendos, & pro viribus juvandos etiam confidimus, ut, quod eorum cuſtodia ſeptum, ac ſacris rigatum ſudoribus fuerit, plenâ Spiritûs Sancti virtute creſcat in augmentum Dei. Percepimus ſiquidem cum ingenti Apoſtolicæ lætitiæ jucunditate Te Domûs Domini decorem Regiæ Majeſtati præferentem, in eo totum verſari, ut Sanctæ Fidei incremento, ac ſecuritati proſpicias. Quod magnum enimverò ſedulitatis noſtræ ſolatium Divinæ Bonitati referimus, cui, cum flagrantiſſimis precibus inſtiterimus, ut providentiæ noſtræ pennas daret ſicut Columbæ, quò iſtuc ad rem Chriſtianam publicam aſſerendam, tuendamque convolaret, placuit zelum noſtrum impleri pietate, ac ſolertia tua. Hac ſanè, Chariſſime Fili noſter, meritorum tuorum acceſſione tenerrimi erga Te ſenſus excitantur benevolentiæ noſtræ, ut, quidquid ad Regni, aut Domûs tuæ rationes ſpectet, vehementi paternæ voluntatis amore complectamur. Sed majora Te manent ſupernæ mu-

munera largitatis à Domino, qui permanentes in Spe, ac Fide Evangelii, ereptos de poteſtate tenebrarum transfert in Regnum Filiorum dilectionis ſuæ. Quinimo, ſi pergas eidem obſequi conſtanter, ac illâ, qua Regem decet, probitate, retribuet Altiſſimus theſauros abſconditos, & quam tuo capiti impoſuit galeam ſalutis, in Regno omnium ſæculorum multiplici gloriæ coronâ cumulabit. Quod ut fiat, precibus quidem noſtris à Domino flagitabimus, imò & futurum Tibi in verbo ejus, cujus verba æternùm manent, jam nunc etiam pollicemur. Interim Majeſtati Tuæ & Conjugi, Regiæ pietatis Conſorti, Liberiſque ad Parentum imitationem egregiè adoleſcentibus, ac Regno iſti univerſo, quod paternè diligimus, Apoſtolicam benictionem amantiſſimè impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Novembris MDCLIII. Pontificatûs Noſtri Anno Decimo.

Autog. in Arch. Secret. Brevium ad Principes *menſ. & anno præd. fol.* 30. *à tergo.*

Tria præſertim vitia in Regno impunè graſſari, dolenter ſe comperiſſe, Miſſionariiſque ad ea evellenda omnem nervum impendere mandâſſe, eidem Regi ſignificat, ac, ut illorum extirpationi, ſuæ auctoritatis opem accomodet, hortatur.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Garziæ, Regi Congi, & univerſis Chriſtifidelibus ejus Regni

ALEXANDER PAPA VII.

Chariſſime in Chriſto Fili noſter, Nobiles Viri, dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

ETſi longis Terrarum, Oceanique ſpatiis à Regionibus iſtis abſumus, tamen vigilibus curis paternæ charitatis, quâ Majeſtatem Tuam, & Vos univerſos in Domino complectimur, rebus veſtris aſſiduè præſto ſumus. De his igitur, quæ ad æternam animarum veſtrarum ſalutem pertinent, perſæpe cogitantibus, & inquirentibus Nobis, uti multa, quæ iſtic à Vobis rectè, & piè fiunt, magnam utique lætitiam afferunt, ita nonnulla, quæ Principe tenebrarum ſuadente ſecus geruntur, ſummopere non diſplicere non poſſunt. Verùm quò magis inimicus homo in omnibus, etiam feracioribus, & cultioribus Agri Dominici partibus, zizania ſuperſeminare nunquam deſinit, eò ſanè promptiùs, ac accuratiùs ipſi noxis his germinibus evellendis ſollicitudinem, & operam conferre debemus. Tria porrò, eaque graviſſima peccata non ſatis apud Vos emendatione debita corrigi, ſed impunè potius uſurpari, mœrentes planè comperimus. Primum Necromanticarum fallaciarum, & incantationum abuſus; Alterum apud homines Plebejos prava furtorum, & rapinarum conſuetudo; Tertium in pauperes, & humiles Perſonas plurium Nobilium Virorum vexationes, & oppreſſiones. Quæ ſanè cuncta, quantòque Deus abominetur, deteſtetur, & ulciſcatur, luculentis Sacræ Scripturæ teſtimoniis, & Sanctorum Patrum ſententiis oſtendere ſuperſedemus, quod & hæc Vobis non ignota eſſe credamus, & Miſſionariis noſtris omnibus, & ſingulis, ut, ubi oportet, latè, & diſtinctè cum interminatione quoque Divini Iudicii commemorent, ſedulò mandaverimus. Eorum his de rebus admonitionibus, & exhortationibus, atque adeo noſtris Apoſtolicis, & ipſius Dei præceptis Vos fidem, & obedientiam pro eorum obſervatione, & animarum veſtrarum ſalute præſtituros eſſe ſperamus, idque à Vobis etiam, atque etiam petimus; Teque in primis, Chariſſime Fili Rex, ut auctoritatis Tuæ opem omnem correctioni, & extirpationi talium exceſſuum accomodes, quantùm poſſumus, vehementer hortamur, & monemus; hoc enim profectò civili quoque publici regiminis, & quietis bono conſules; nam his tam enormibus delictis in quavis inſtituta rectè Republica prohibitis, & ſevere vindicatis, communis animorum Societas abrumpitur, Populorum Fides labefactatur, &, quod Caput eſt, juſti, ſummique Iudicis ira non ſine ſubverſione, & translatione Regnorum accendi ſolet, ut omnium temporum exemplis, & experientia comprobatur. Quare pro Viribus enitere, & elabora, ut adeo pernicioſa malefacta, benedicente Domino, è Regno Tuo prorſus eliminentur; quò diu fauſtè in Terris, & perpetuò in cœleſti gloria regnes. Quod, ut ipſe, & Vos univerſi feliciter conſequamini, Majeſtati Tuæ, Populiſque cunctis iſtis Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impartimur.

Datum Caſtri Gandulphi ſub Annulo Piſcatoris die v. Octobris MDCLX. Pontificatûs Noſtri Anno Sexto.

Extract. ex Arch. Sac. Congr. de Propagan. Fide Tomo I. *Brevium pag.* I.

Ad

Ad urgendam Propagandæ Fidei gloriã, Annam, Reginam Singam dictam, accitis in operam FF. Miſſionariis animat, opem Cœli ei ſemper affuturam ſperare jubet, ac diplomata Indulgentiarum petita ei tranſmittit.

Chariſſimæ in Chriſto Filiæ Noſtræ, Annæ, Reginæ Singæ

ALEXANDER PAPA VII.

Chariſſima in Chriſto Filia noſtra ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

MAgna profectò lætitia Majeſtatis Tuæ Litteræ Nos affecerunt: nam, præterquamquod Te ſoſpitem, & incolumem eſſe, & Chriſtianis, Regiiſque virtutibus in dies magis inclareſcere præſeferebant, ex eis novellam iſtam Chriſtianitatis plantationem ingenti ſtudio, zeloque Religionis tuo recentibus aſſiduè fętibus increſcere, & augeri perlibenter ſanè cognovimus. Age igitur, Chariſſima in Chriſto Filia Noſtra, non minus generoſam, quàm piam Sanctæ Fidei propagandæ gloriam iſtam, accitis in operam PP. Miſſionariis Capucinis Tibi tam dilectis, & à Nobis ad opem Tibi continuò præſtandam iterum iterumque ſtimulatis urge, indeque decoris incomparabilis Coronam qua perpetuò in cęlis, diuque in terris potiaris, Tibi fortiter aſſere. Aderit operi à ſe inſpirato benignè Dominus, ut uberi recollectâ meſſe, ſibi ad rationes compûtandas redeunti, magno cum fęnore multiplicata pietatis, Regiæque fortunæ talenta repræſentare queas. Porro Nos devotioni filiali tam illuſtribus notis in litteris tuis expreſſæ, ſingulari paternæ voluntatis affectu reſpondemus, adeo ut, quos longa diſſitarum Regionum ſpatia ſeparant, Chriſti Charitas animarum nexu planè jungat. Hujuſmodi benevolentiæ (quæ rebus tuis uſque præſto erit) pignus interim accipe tum Indulgentias Diplomatibus adjunctis contentas, tum Apoſtolicam Benedictionem, quam hiſce Majeſtati, Domuique Tuæ, necnon iſtius Regni Fidelibus univerſis amantiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VII. Februarii MDCLXV. Pontificatûs Noſtri Anno Decimo.

Extract. ex Arch. Sac. Congr. de Propagan. Fide Tom. I. Brevium pag. 5.

N O T A

MEmorata Regina Singa, aliàs in lingua *abunda* Nginga, ex ortu Æthiopiſſa, in juventute Sacri Baptiſmatis aquâ abluta, turpi regreſſu, in Solio Regni collocata, idololatriæ cultum aſſumpſerat, ac vitioſæ vitæ licentia Catholici nominis gloriam fędaverat, uſque dum Luſitanis armis è Regnis Congi & Angolæ pulſa, Regnum Matambæ invaſit, & à Miſſionario Fr. Antonio à Gaeta, ex Ducum *Laudatorum* Familia, & in Sæculo Equite Melitenſi &c. ad ſemitam mandatorum Dei reducta, & Eccleſiæ fuit reconciliata. Converſionem hanc deſcribit, integro lib. in 4. Neapoli *1669.* impreſſo, noſter Fr. Franciſcus Maria à Neapoli, eamque P. Foreſtus in vita Alexandri VII., Auguſtinus Paradiſi *tom. v. collect.* Notitiarum Italicè editarum *part. 2. fol. 1.* & alii plures commemorant. Regina, Stolâ primâ Catholicæ Fidei inſignita, ſuaſu Miſſionariorum Oratorem, qui tum Summo Pontifici Alexandro VII. homagium ſuæ obedientiæ ac reverentiæ præſtaret, tum Eminentiſſimis Dominis Cardinalibus Congregationis de Propaganda Fide pro Miſſionariorum ſubſidio grates rependeret, Romam ablegavit. Cum autem illi Angolæ proſecutio itineris fuiſſet diſſuaſa, juſſu Reginæ P. Præfecto Miſſionis, ad iter Romanum jam accincto, Litteræ Regiæ fuerunt conſignatæ, quarum prima Summo Pontifici inſcripta ſonuit, ut ſequitur:

BEATISSIME PATER NOSTER.

Mittimus Romam noſtrum Oratorem oſculaturum nomine noſtro pedes, & homagium præſtiturum Sanctitati Veſtræ, quam recognoſcimus ceu Patrem, Paſtorem, & Caput univerſale Eccleſiæ Dei, & Vicarium, in terra Vices, & locum Filii ſui Jeſu Chriſti gerentem; à Nobis de præterito, & antequam Chriſtianam legem amplecteremur, pro Deo non habiti, quantumvis in juventute Baptiſmus Nobis fuerit collatus. Referimus grates tum Almo Deo, quod noſtri recordari dignatus ſit indulgendo tempus ad pœnitentiam pro peccatis noſtris peragendam, tum Sanctitati Veſtræ, quod ad Nos ablegare voluerit Sacerdotem Capucinum, ad Sanctum Evangelium cum tanto ſalutis animarum noſtrarum zelo nobis annuntiandum. Quo mediante, Idolatriam & falſorum Deorum cultum deſeruimus, & ad agnitionem veri Dei, & veritatis Sanctæ Fidei pervenimus. Notum pariter facimus, quod Eccleſiam in noſtra Ci-

vitate jam conſtruxerimus, omneſque noſtræ Aulæ Proceres lavacrum ſacræ regenerationis acceperint. Dignetur Sanctitas Veſtra Nobis, ceu Filiæ obedientiſſimæ, Sanctam Benedictionem impartiri, pro qua flexo poplite ſupplicamus.

Regina Domna Anna.

Secunda ad Eminentiſſimos Dominos Cardinales data, erat tenoris ſubſequentis:

Eminentiſſimi ac Reverendiſsimi Domini mei Cardinales.

Zelus noſtræ ſpiritualis ſalutis, quem Emin. Veſtræ ablegando ad Nos Patrem Fr. Antonium à Gaeta, Sacerdotem Capucinum ad prædicandum nobis Sanctum Evangelium Domini Noſtri Jeſu Chriſti probárunt, Nos ad reddendas EE. Veſtris infinitas grates obligat, cum operá dicti Patris à fraude, & erroribus Idolatriæ nos abduxerint, & duxerint ad agnitionem veri Dei, cujus pietatem & miſericordiam erga nos, qua noſtras culpas condonavit, noſque ſuæ ſanctæ gratiæ dignas reddidit, recognoſcimus & comperimus abundantiſſimam. Velit & idem Deus nos in ea uſque ad mortem conſervare, & facere, ut debito, quod ceu vera Chriſtiana contraximus, correſpondeamus. Si EE. VV. alios Religioſos Capucinos, ad colendam Vineam in noſtro Regno noviter plantatam, & à Chriſto productam, ablegare dignentur, eos benignè recipiemus, idque ceu favorem ſpecialem reputabimus. Deus EE. Veſtris concedat plures vitæ annos pro beneficio noſtro, & omnium fidelium Chriſtianorum.

Ex Regno noſtro Matambæ.

Regina Domna Anna.

Extracta utraque hæc Epiſt. ex libro Converſionis bujus Reginæ prædicto fol. 340. & 341.

Miſit eadem Regina ad eundem Summum Pontificem, & alias Litteras, quarum Breve ſuprapoſitum fuit reſponſivum, & quarum complexus erat ſequens:

BEATISSIME PATER.

Ego D. Anna de Souſa, miſericordia Dei Regina Singa, Filia obedientiſſima Sanctæ Eccleſiæ, ad Sanctitatis Veſtræ pedes proſtrata, majores, quas debeo & poſſum, rependo grates, pro peculiari benevolentia & gratia, per litteras Paſtorales elapſo Martii menſe à me receptas, mihi conceſſâ, ad quas reſponſoriè ſignifico, quod in hocce tam anguſto folio plenè non poſſim exaggerare ingentem ſatisfactionem & gaudium, quod in anima mea, meis Magnatibus, & ſubditis ad lectionem dictæ Sanctitatis Veſtræ Epiſtolæ exuberavit, cum in ea illum amorem, & peculiarem attentionem, quam ceu Pater univerſalis fovet pro ſalute animarum noſtrarum, conſpexerimus. Porro hæ, ceu oves abſque Paſtore, tanto tempore in tenebris infidelitatis errárunt, cum iis lux vera de Cælo defuerit, à nobis de facto ex infinita miſericordia Dei recepta per Patres Miſſionarios Capucinos à Sanctitate Veſtra ad nos ablegatos. Explent hi maxima attentione, & ſancto zelo ipſorum debitum, nihil omittendo eorum, quæ cultum Dei, & animarum profectum concernunt, cum numerus in hac mea Civitate Quilombo, illiuſque diſtrictu uſque ad præſens tempus baptizatorum 8000. excedat, infantibus non comprehenſis, & ultra 600. Matrimonia ab iis fuerint conjuncta.

Sicut autem in materia Religionis totum in unius diei anguſtiis non poteſt confici, ita lentè procedi neceſſum eſt. Si tamen Deus vitam meam elonget, hanc novam Coloniam in bono ſtatu conſtitutam relinquere confido, & econtra, ſi Dominus vitæ & mortis me vocet ad ſe, eam impenſiſſimè, & cum toto cordis mei energia illam ei, ad quem devolvetur, commendabo.

Per multos dies feſtivitas & lætitia, quam in hac mea Civitate Quilombo Sanctitatis Veſtræ Epiſtola cauſavit, fuit protracta, & ego publicè profeſſionem Fidei in Eccleſia, & manibus Patris Fr. Joannis Antonii à Montecuculo Capucini, & hujus Miſſionis Superioris renovavi.

Illud, Beatiſſime Pater, quod à Sanctitate Veſtra demiſſiſſimè flagito, in eo conſiſtit, ut hocce meum Regnum non deſerat, utpote theſauris ſpiritualibus Eccleſiæ multò indigum, quatenus divinę gratię affluxu ditetur. Eapropter cum fiducia ceu Filia in Chriſto Sanctitatis Veſtrę, ut Patri ſpirituali ſupplico pro concedendis duabus Indulgentiis, unâ quidem in feſtivo die S. Annę pro Eccleſia à me in Aula mea conſtructa, & dictę Sanctę dedicata, & aliâ pro Eccleſia Majore, Sanctiſſimo Crucifixo nuncupata, in tertio die Maji, & in ſolemnitate B. V.

Marię

Mariæ 15. Auguſti. Hæ ſunt gratiæ & favores, quas à Sanctitate Veſtra pro ſalute animæ meæ, & profectu totius mei Regni, ac pro remiſſione peccatorum meorum lachrymabunda, & contrita peto, & noviter ad Sanctitatis Veſtræ pedes proſtrata Sanctam Benedictionem exſpecto.

Quilombo S. Mariæ de Matamba 27. Auguſti 1662.

Obedientiſſima Filia
Regina Domna Anna.

Apogr. hujus Epiſt. in Arch. Gen. Proc. Arm. Miſſio *Congi & Angolæ.*

Alphonſo, Regi Loangi ſeu Angolæ, converſionem illius, Reginæ, ac Filiorum ad Fidem Catholicam ingenti gaudio à ſe perceptam &c. & alia latè & diſtinctè, tum à FF. Capucinis, tum à Litteris Sac. Congregationis ab eodem Rege percipienda nuntiat.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Alphonſo, Loangi in Affrica Regi

ALEXANDER PAPA VII.

Chariſſime in Chriſto Fili Noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Litteræ Majeſtatis Tuæ die 2. Septembris anni 1663. datæ, ingenti profectò lætitia Nos affecerunt, etenim ſignificabant afflatum Te Spiritûs Sancti lumine, veteribus erroribus abjectis, Chriſtianæ Fidei veritatem agnoviſſe, & Baptiſmate ſalutari ablutum eſſe, ac proinde Sanctam hanc Apoſtolicam Sedem, & Perſonam noſtram, tanquam Dei Vices in terris gerentem humiliter venerari. Quare Nos Te, Chariſſime Fili, lectiſſimam etiam Conjugem, & Filios, præcipuo paternæ charitatis affectu complectimur, & ipſi miſericordiarum Patri Deo grates immenſas agimus, quas Te pariter agere, ac habere par eſt, eique preces ex animo porrigere, ut, qui Tibi rectè incipiendi gratiam adeo benignè conceſſit, etiam perficiendi, perſeverandi, ac denique benè conſumandi felicitatem pro ſua clementia largiatur. Quæ cuncta ſi Regiæ providentiæ bonis operibus incumbens, & Populorum ſubjectorum incolumitati, ac potiſſimum æternæ ſaluti penitus intentus orationis inſtantiâ flagitaveris, Te procul dubio conſecuturum eſſe Salvatoris Noſtri promiſſionibus, confiſi Tibi planè pollicemur. Sed hæc omnia, cæteraque ad animæ tuæ, tuorumque bonum, & profectum pertinentia, latè, & diſtinctè magis ex dilectorum Filiorum Patrum Capucinorum, Tui ſtudioſiſſimorum voce cognoſces. Præterea Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Litteris opportunè juvaberis, indeque novum robur, & gaudium in Domino comparare ſanè poteris. Nos Apoſtolicam Benedictionem ad omnia, quâ ſpiritualium, quâ temporalium bonorum incrementa Majeſtati, Domuique Tuæ, ac inſuper aliis Chriſtifidelibus Tibi ſubjectis amantiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris ſub die XXI. Auguſti MDCLXVI. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

Extract. ex Arch. Sac. Congr. de Propagan. Fide Tomo 1. Brevium pag. 46.

A' Fr. Joanne Antonio de Montecucullo, conſtituto Miſſionis Præfecto, Pontificiæ charitatis ſenſa patefacienda Regi Congi prænuntiat, ac eundem Fr. Antonium Regio patrocinio commendat.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Garziæ, Regi Congi

CLEMENS PAPA X.

Chariſſime in Chriſto Fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Magnâ quamvis locorum diſtantiâ disjungamur à Majeſtate Tua, præſentes animo tamen Tibi ſumus, Regiorumque decorum præſtantiam ſedulò contemplamur: inter hæc autem Principem ſibi cum vindicet locum eximius Orthodoxæ Religionis amplificandæ zelus, muneris idcirco eſſe noſtri duximus, quibus ſuprema tanti operis procuratio à Spiritu Sancto demandata fuit,

fuit, de paterna charitate noſtra enixè Te certiorem reddere, validoſque perſpectæ pietati Tuæ ad nova uſque promerita comparanda ſtimulos admovere: Dilecto quocirca Filio Joanni Antonio de Montecuculo Capucino, Evangelicis Operariis ob Chriſtianarum virtutum excellentiam iſtis in Regionibus à Nobis præpoſito, accuratè injunximus, ut propenſos erga Te cordis noſtri ſenſus pluribus coram ediſſerat, atque in obeundis commiſſæ ſibi Provinciæ partibus, illuſtre Tibi de Catholica Fide benemerendi præbeat argumentum. Ad humanitatis itaque Tuæ magnitudinem ſpectaverit, Virum, ad divinam gloriam propagandam accedentem, noſtraque commendatione inſignitum, libenter excipere, Religioſiſque ipſius, ac Sociorum conatibus Regio patrocinio præſto eſſe, perfecti ſic decoris coronam universâ Eccleſia plaudente Capiti Tui ſuperimpoſiturus. Certaturum autem Te egregiis piæ ſuffragationis documentis, ut hanc ſolidæ gloriæ poſſeſſionem aſſequaris, profectò non dubitantes, Majeſtati interim Tuæ proſpera cuncta impensè precamur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die II. Martii MDCLXXIII. Pontificatûs Noſtri Anno Tertio.

Autogr. in Secret. Brevium ad Principes, *fol.* 293. *à terg. menſ. & ann. prædict.*

Garziæ, Regi Congi, Fr. Paulum Franciſcum à Portu Mauritii cum duodecim Sociis ad dictum Regnum proficiſcentem commendat, ac impenſum hucuſque Miſſionariis Regium patrocinium extollit.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Garziæ, Regi Congi

INNOCENTIUS PAPA XI.

Chariſſime in Chriſto Fili Noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Celſorum decorum fama, quibus Majeſtas Tua inſignitur, non iiſdem, quibus Congi Regnum finibus circumſcribitur, ſed exteras quoque Regiones peragrat, meritoſque ubique nomini Tuo plauſus excitat: Nobis verò præſertim eorumdem præſtantia innoteſcit, qui ſupremum ad Eccleſiæ regimen, nullis noſtris præcedentibus meritis, ſed ſola ordinatione Divinæ Providentiæ nuper evecti fuimus. Proficiſcente quocirca iſtuc ad animarum ſalutem procurandam, divinumque cultum enixis ſtudiis promovendum unà cum duodecim Sociis, dilecto Filio Fratre Paulo Franciſco à Portu Mauritii Capucino, quem ob ſpectatas virtutes, præclarumque præcipuè Orthodoxæ Fidei amplificandæ zelum, prædictis ſuis Sociis præfecimus, prætermittere nullo modo potuimus, quin de paternæ erga Majeſtatem Tuam charitatis noſtræ magnitudine, hiſce Te certiorem redderemus, eaſque perſpectæ pietati Tuæ laudes perſolveremus, quarum ob impenſum eximiè hucuſque Evangelicis Operariis Regium patrocinium Tibi debitores ſumus; Etſi autem ſupervacaneum ducimus ad idem quoque inpoſterum præſtandum, in præſentia Te inflammare, ea nihilominus eſt de commiſſo Nobis Grege ſolicitudo noſtra, ut muneris noſtri partibus deeſſe Nos reputaremus, ubi à præfato Fratre Paulo Franciſco, ejuſdemque Sociis iterum, iterumque Majeſtati Tuæ commendandis abſtineremus. Validiores verò hinc ad eoſdem peculiari humanitate fovendos, ſtimulos Te ſumpturum profectò non dubitantes, Tibi, Chariſſime in Chriſto Fili Noſter, à bonorum omnium Authore Deo proſpera cuncta ex animo precamur, atque Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die III. Ianuarii MDCLXXVII. Pontificatûs noſtri Anno Primo.

Extract. ex Tom. 2. Brevium Archivi Sac. Congreg. de Propag. Fide pag. 62.

Eundem Patrem Mauritium cum Sociis Principi Sonhi pariter commendat.

Dilecto Filio Nobili Viro Principi Sonhi

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Ex dilecto Filio, Fratre Paulo Franciſco à Portu Mauritii, Capucino, qui ad divinam gloriam magis, magiſque amplificandam, unà cum duodecim Sociis, quibus ob ſpectatas virtutes præpoſitus à Nobis eſt, longinquas iſtas in Regiones proficiſcitur, diſertè cognoveris, quæ ſit erga Nobilitatem Tuam paterna charitas noſtra ob validum patrocinium, quod Evangelicis Operariis magno

gno cum Orthodoxæ Fidei incremento præſtare conſueviſti. Hujuſce autem propenſæ erga Te voluntas præclara, ubi facultas aderit, profectò Tibi non deerunt argumenta; quicquid enim rationibus tuis conducere poſſe reputabimus, cordi utique erimus habituri, curabimuſque præſertim per noſtrum in Portugallia Nuntium, ut Angolæ Gubernator tecum amicabiliter agat, nullamque Principatui tuo moleſtiam inferat, uti ex Litteris Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, Tibi jam innotuiſſe pro certò habemus. Ad nova verò viciſſim Te conſuetæ pietatis documenta eximiè provocatum jure merito Nobis pollicentes, Nobilitati Tuæ prædictum Paulum Franciſcum, Socioſque ejuſdem iterum, iterumque commendamus, atque Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 11. Ianuarii MDCLXXVII. Pontificatûs noſtri Anno Primo.

Extract. ex Tom. 2. Brevium Arch. præd. pag. 61.

Petrum, Regem Congi, ob zelum, quo Fidem Catholicam, ac Miſſionarios in ſua ditione fovet, laude proſequitur, eique per Fr. Franciſcum Ticinenſen Regium Diadema, ac precatoriam Coronam, Indulgentiis ditatam, dono mittit.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Petro, Congi Regi Illuſtri

CLEMENS PAPA XI.

Chariſsime in Chriſto Fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Pontificiam noſtram benevolentiam ſingulari quodammodo ſtudio ſibi conciliant Reges, & Principes illi, qui, etſi marium, ac terrarum ſpatio à Nobis longè, latèque diviſi, Sanctæ tamen Romanæ Eccleſiæ charitatis vinculo, & Fidei unitate conjuncti, ut Deo miſericordiarum Patri, & bonorum omnium Auctori grati ſint propter inſigne beneficium Evangelicæ lucis, quam à Majoribus acceptam cuſtodire meruerunt, eâ imbui populos, atque Nationes, quibus dominantur, eos per viam æternæ ſalutis deduci gaudent, & curant, ac proinde Sacros Dei Miniſtros, Chriſtianæ veritatis præcones, morum Inſtitutores, diſciplinæ Magiſtros, Miſſionarios Apoſtolicos, benignè excipiunt, favoribus proſequuntur, auctoritate ſuâ fovent, ac juvant. Majeſtati itaque Tuæ, quam hoc animo eſſe audivimus, uberes paterni noſtri amoris ſignificationes deferri volumus per dilectum Filium Religioſum Virum, Franciſcum Ticinenſem, ex Ordine Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Miſſionum iſtarum Præfecturâ pridem functum, ac iſtuc modo revertentem, qui Nobis præter Regiæ Tuæ ſtirpis decora, tuaſque ipſius præſtantes dotes, hoc ipſum tuum in Chriſti Fidem, & Romanam Eccleſiam cultum, ac obſequium, & filialem in Nos, atque Apoſtolicam Sedem obſervantiam, peculiare etiam ſtudium, ac propenſionem, quâ ſui Ordinis Profeſſores, Miſſionarios Apoſtolicos, proſequeris, prolixè Nobis expoſuit. Tu verò viciſſim ab eo ad Te redeunte, quem voluntatis, animique noſtri Interpretem apud Te conſtituimus, percipies, quàm enixè à Deo poſtulemus, ut cum ſalute, ac felicitate, ſuæ gratiæ incrementa Tibi largiatur, incendatque ſemper magis cor tuum zelo promovendæ in iſtis partibus Chriſtianæ Fidei, ut per hæc ſtudia tuum apud eum meritum cumules, amplamque mercedem Tibi pares, quâ, poſt emenſum hujus vitæ ſpatium, perpetuò fruaris. Pignus autem qualecumque amoris noſtri eſſe Tibi cupimus Regium Diadema, quod noſtro nomine per eumdem Religioſum Virum Tibi tradi mandavimus, & cui pretium conciliavimus Pontificia noſtrâ benedictione in auſpicium bonorum omnium, quæ Tibi à Deo impensè precamur. Munus præterea Coronæ precatoriæ, quod Tibi itidem elargimur, cum appenſo Sacro Numiſmate argenteo, & gratum Tibi fore confidimus, utpote ditatum Indulgentiis, theſauris ſcilicet Eccleſiæ, cuſtodiæ, ac diſpenſationi noſtræ deſuper demandatis, prout intelliges à præfato Religioſo Viro, quem cum cæteris ejuſdem Ordinis Miſſionariis Tibi etiam, atque etiam commendatos, intuitu etiam noſtro, eſſe cupimus, iterumque Majeſtati Tuæ Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Iulii MDCCVII. Pontificatûs Noſtri Anno Septimo.

Autogr. in Arch. Secret. Brevium ad Principes *pag.* 78.

Mariæ, Reginæ Congi, delata ſibi per eundem Fr. Franciſcum filialis devotionis teſtimonia, benigno animo excepta eſſe renuntiat, eandemque ad Apoſtolicas Miſſiones conſovendas, ac Catholicæ Fidei incrementa in illis partibus promovenda hortatur.

Chariſſimæ in Chriſto Filiæ noſtræ, Mariæ, Congi Reginæ Illuſtri

CLEMENS PAPA XI.

Chariſſima in Chriſto filia noſtra ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

GRata Nobis præter modum acciderunt officia Majeſtatis Tuæ, per dilectum Filium Religioſum Virum, Franciſcum Ticinenſem, ex Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum tuo nomine ad Nos delata in teſtimonium ſinceræ, ac devotæ voluntatis, quam erga Nos, & Apoſtolicam Sedem profiteris. Quamvis enim compertum Nobis ſit, Chriſti Fidem à multo jam tempore in iſtud Regnum, Deo propitiante, invectam, Eodem miſerente, coli iſthic, & Regum ope adhuc magis vigere: cum tamen muneris noſtri ratio poſtulet, ut, qui Paſtorem agimus, oves agnoſcamus, ipſæque viciſſim Nos agnoſcant, incredibile dictu eſt, quanto repleamur gaudio, ubi è diſſitis Terrarum partibus, cujuſmodi iſtæ ſunt, eorum voces ad Nos deferuntur, qui ſe inter Fideles cenſeri, eſſeque de gremio Eccleſiæ, & ad Chriſti ovile pertinere gloriantur. Parati autem omnes, qui hujuſmodi ſunt, Apoſtolicâ charitate complecti, effuſiùs ſanè lætamur, ubi illi, quibus Populi multi obſequuntur, Sanctam Romanam Eccleſiam, & Pontificiam noſtram auctoritatem reverentur, non quod Regum, aut Principum ſtudio, aut cultu oblectemur, ac extollamur (infirmitatis enim, & humilitatis noſtræ conſcii, non alio, quàm Servi Servorum Dei titulo gloriamur) ſed quia præſidio, & auctoritate eorum, qui latè dominantur, crediti Nobis gregis incrementa faciliùs parari poſſe confidimus. Spem itaque, quam ex tuis officiis concepimus, quod, Te Miſſionibus Apoſtolicis favente, augendus ſit in iſtis partibus Fidelium numerus, & quod contingere poſſint majora in dies animarum lucra, tuum eſt, ò Regina, in Nobis alere, ac præſtanti tua opera favere, ut aliquando uberiora iſthic ſpiritualis lætitiæ argumenta percipiamus, Tibique eadem non levi ex parte debeamus; nec deerit Tibi occaſio, redeunte iſthuc eodem Religioſo Viro, quem pios labores Apoſtolici Miniſterii ſubire paratum Tibi enixè commendamus, & in auſpicium veræ, ac perpetuæ in Domino felicitatis Apoſtolicam Benedictionem Majeſtati Tuæ amantiſſime impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die v. Julii MDCCVII. Pontificatûs Noſtri Anno Septimo.

Ex Archivo & folio ſuprà dicto.

De eadem re.

Chariſſimæ in Chriſto Filiæ noſtræ, Annæ, Congi Reginæ Illuſtri Viduæ

CLEMENS PAPA XI.

Chariſſima in Chriſto Filia noſtra ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

GRatum fore credimus Majeſtati Tuæ à dilecto Filio Religioſo Viro, Franciſco Ticinenſi, ex Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum percipere audita à Nobis nedum libenter, ſed cupide fuiſſe, quæ ille de ſtatu Chriſtianæ Fidei in iſto Regno Nobis enucleatè, ac diligenter expoſuit. Paſtoralis enim noſtræ ſollicitudinis eſt, mente, & animo, quando corporis oculis non poſſumus, totum, quantum eſt, Dominicum Ovile luſtrare. Et cum inter cætera Nobis explicata neceſſariò acciderit commemoratio tuæ pietatis ob opem, quam ipſe teſtatus eſt ſibi, cæteriſque Apoſtolicis ejuſdem Ordinis Miſſionariis à Te allatam fuiſſe, quatenus eorum labores in curandâ animarum ſalute, & propagatione Divini cultûs, & Chriſtianæ Fidei feliciùs progrederentur; exultavit ad hæc præter modum Apoſtolica noſtra charitas, quod animus tuus hoc ſancto fervore incenderetur, Deumque, omnis boni conſilii auctorem precati ſumus, ut Tibi ſpiritum tam rectum ſervet, & augeat ad hoc, ut alia, atque majora ad ipſius honorem aggredi, atque perficere poſſis. Eidem interim Religioſo Viro iſthuc reverti paranti injunximus, ut de paterna charitate, qua Te de Fide Orthodoxâ his ſtudiis probè meritam proſequimur, cum Te adierit, pluribus admoneat, & in auſpicium bonorum omnium Tibi deferat Apoſtolicam Benedictionem, quam Nos, dum has concludimus, Majeſtati Tuæ amantiſſimè impertimur.

Da-

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die v. Julii MDCCVII. Pontificatûs Noſtri Anno Septimo.

Ex Archivo ſupradicto fol. 79.

De eadem re.

Chariſſimæ in Chriſto Filiæ noſtræ, Veronicæ, Reginæ Mattambæ.

CLEMENS PAPA XI.

Chariſſima in Chriſto Filia noſtra ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm à dilecto Filio Religioſo Viro, Franciſco Ticinenſi, ex Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, qui ex quibuſdam partibus Affricæ, ubi diuturnam operam Apoſtolicis Miſſionibus impendit, Romam paulò ante advênit, anxiè, ac ſollicitè pro demandato Nobis, licèt immeritis, Eccleſiæ univerſalis regimine exquireremus de ſtatu Chriſtianæ Religionis in iſtis Regnis, incidit non poſtremo loco commemoratio Majeſtatis Tuę, quam ille teſtatus eſt excelſo, præſtantique animo eſſe, ac favere in primis Chriſtianæ Religioni, cui in iſtis ditionibus propagandæ ope, ac auctoritate ſuâ, ubi res tulit, non ſemel affuiſſe. Quæ tua præclara voluntas cum digna peculiari laude Nobis videretur, ſpem etiam faciebat Te, Deo aſpirante, curaturam aliquando eſſe, initam à Te per Fidem æternæ ſalutis viam, deſpectis, abjectiſque mundi illecebris, quibus mens humana facilè detinetur, alacriter proſequi, & ad veræ, ſolidæque virtutis faſtigium pervenire: caſta enim, & immaculata noſtra Religio cor purum, ac ab omni labe deterſum expoſtulat. Incenſi itaque charitate, & deſiderio tuæ ſalutis injunximus eidem Religioſo Viro, quem pietate præſtare, ac fervere animarum zelo novimus, ut, cum primùm ei licuerit, Te adeat, ac apprecatâ Tibi noſtro nomine ſalute, atque felicitate plurimâ, Te paternis noſtris verbis hortetur, ut veſtigiis, ac exemplo Annæ, inclytæ Reginæ conſanguineæ tuæ, Chriſti Fidem ita apud Populos, quibus præes, vigere, & obſervari cures, ut eam maximè diligere, ac colere oſtendas. Occaſionem itaque advenientis iſthuc ejuſdem Religioſi Viri, à Nobis ad hoc ſpecialiter deputati, ne dimitte, tuàque maximè intereſſe cogita, ſalutaribus ipſius monitis acquieſcere. Ita fiet, ut tuis dotibus accedat præcipuum ornamentum, per quod Deo grata bonis affluas, & non interituram mercedem ab Eo, cui ſervire regnare eſt, aſſequaris. In tanti boni auſpicium Apoſtolicam Benedictionem Majeſtati Tuæ amantiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die v. Iulii MDCCVII. Pontificatûs Noſtri Anno Septimo.

Ex Arch. & fol. ſupradictis.

De eadem re.

Dilecto Viro, Nobili Viro, Petro, Duci Bambæ

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

HAuſta, ut audivimus, è Regia ſtirpe decora Nobilitatis Tuę multi quidem, ut par eſt, facimus, ſed pretium longè maximum apud Nos obtinent tua in Chriſtianam Religionem ſtudia, quæ, utpote Deo grata, veram, ſolidamque laudem promerentur, & Pontificiam noſtram charitatem Tibi prorſus conciliant. Et quoniam eorum, quæ pro Divini nominis gloria aguntur, merces ab eo expectanda eſt, qui, cum liberalis ſit Dominus, nemini congruum præmium deeſſe patitur, confidere debes, quod, quæ pro Dei causâ, id eſt, pro Sanctæ Fidei propagatione hactenus geſſiſti, quæque inpoſterum gerere paras, retributionem cum fenore ſint receptura. Perge itaque Apoſtolicos Viros, qui Sacris Miſſionibus dant operam, & animarum ſalutem in iſtis Regionibus, quà exemplo, quà monitis urgent, tueri, atque fovere, & dilectum Filium Religioſum Virum, Franciſcum Ticinenſem, ex Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum iſthuc revertentem, eodemque zelo incenſum, intuitu etiam noſtro, omnibus officiis complectere, dum Nos Deum Optimum Maximum precamur, ut nedum de rore Cœli, & de pinguedine Terræ, ſed, quod caput eſt, de indeficienti gratiæ ſuæ fonte ditet, & augeat Nobilitatem Tuam, cui Apoſtolicam Benedictionem ex intimo cordis impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die v. Iulii MDCCVII. Pontificatûs Noſtri Anno Septimo.

Ex Arch. præd. fol. 83.

De

De eadem re.

Dilecto Filio, Dominico, Duci Somni.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Cum ex Sacris Litteris certò conſtet, quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis aſcendit, quæ præparavit Deus iis, qui diligunt Illum: qualia confidere debent ſe præmia recepturos, qui Deum ita honorificant, ita adorant, ut ab aliis etiam glorificari, & coli optent, ac curent, atque in hunc ſcopum propagationem Chriſtianæ Fidei, cujus ſolius ope ritè adoratur, omni ſtudio promovere ſatagunt, quo nullum certè majus amoris erga Deum ſpecimen ab hominibus edi poteſt. Quoniam itaque à Religioſo Viro, Franciſco Ticinenſi, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum accepimus, Te eâ probitate, ac pietate eſſe, ut peculiari modo faveas Apoſtolicis Miſſionariis, qui in iſtis partibus animarum ſaluti dant operam, & de augendo Chriſtifidelium numero ſunt piè ſoliciti, gratulamur Tibi ex animo hoc ſanctum propoſitum, & quemadmodum Te tanti meriti participem eſſe agnoſcimus, ita Te, retento eodem inſtituto, ab æquiſſimo bonorum operum Retributore, amplam mercedem conſecuturum eſſe confidimus; quapropter à Deo enixè petimus, ut tuum pro Sancta Fide zelum ſemper magis incendat, & paterni amoris pignus, Apoſtolicam Benedictionem Tibi, dilecte Fili, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die v. Iulii MDCCVII. Pontificatûs Noſtri Anno Septimo.

Ex eodem Arch. & folio ſupradicto.

De eodem negotio.

Dilecto Filio, Duci Battæ.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Cum propagatio Chriſtianæ Fidei præcipuum cordis noſtri votum, & potiſſima ſit Miniſterii noſtri cura, moniti à dilecto Filio Religioſo Viro, Franciſco Ticinenſi, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Te peculiari ſtudio faviſſe hactenus Apoſtolicis Miſſionariis, qui pio huic inſtituto in iſtis partibus dant operam, eidem Religioſo Viro iſthuc reverenti mandavimus, ut Tibi noſtro nomine debitas in Domino laudes tribuat, Teque hortetur, ut in eodem ſalutari propoſito perſeveres, fretus ſpe præmii, quod deeſſe non poteſt Dei honorem promoventibus. De paternâ interim charitate noſtrâ per illum ipſum Te certum reddi volumus, ejuſdemque pignus Apoſtolicam Benedictionem Tibi, dilecte Fili, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die v. Iulii MDCCVII. Pontificatûs Noſtri Anno Septimo.

Ex eodem Arch. & folio.

Principem Sonhi laudat, quod Catholicam Fidem, & Miſſionarios Apoſtolicos in ſua Ditione benignè foveat, eumque, ut ab illicito Mancipiorum cum Hæreticis mercimonio caveat, paternè monet.

Dilecto Filio, Principi Sonhi

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Cum moribus, ac exemplis ſuorum Principum conformari plerumque ſatagant populi, qui eorum auctoritati parent, ex his, quæ de florente in iſtis tuis Ditionibus Chriſtianæ Religionis cultu dilectus Filius Religioſus Vir, Franciſcus Ticinenſis, Ordin. Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Nobis fuse expoſuit, facilè fuiſſet Nobis conjicere, Te eidem Fidei eſſe magnopere addictum, niſi ille idem præclarum etiam teſtimonium de tuâ virtute, deque amore, quo Miſſionarios Apoſtolicos complecteris, Nobis attuliſſet. Verùm quia fervor paternæ noſtræ charitatis expoſtulat, ut de his, in quibus fortè neſcius, aut certè incautus offendis, Te monitum faciamus, credimus Te æqui, bonique conſulturum, ut pro zelo, quo incendimur, tuæ ſalutis, idem Re-

Religioſus Vir in iſtas partes redux Te noſtro nomine admoneat, ut caveas ab illicito Mancipiorum mercimonio cum Hæreticis, quorum etiam Hæreticorum conſuetudo, quantùm fieri poteſt, ſedulò vitanda eſt, nam *qui picem tangit, inquinabitur ab ea.* Interim, dum confidimus Te noſtris vocibus alacriter obſequuturum eſſe, Apoſtolicam Benedictionem Tibi, dilecte Fili, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die v. Iulii MDCCVII. Pontificatûs Noſtri Anno Septimo.

Ex eodem Arch. & folio. Reperiuntur, & hæ eædem Epiſtolę tom. 1. Brevium Select. ſ. m. Clem. XI. pag. 384.

Regem Angolanum ad baptiſmum, niſi à Captivorum baptizatorum venditione hæreticis fieri conſuetâ abſtineat, admitti non poſſe reſolvitur: & inſtructionem Eidem Regi porrigendam, Miſſionariis deſuper tranſmitti, ac in hac venditionem hujuſmodi Perſonis Catholicis, abſque debitarum circumſtantiarum concurſu exin non approbatam, adverti mandatur.

PErſcripſerat Fr. Columbanus Bononienſis, Miſſionum Congi Præfectus, Sac. Congregationi Propagationi Fidei prępoſitæ ſub 20. Junii 1708. quod inter Regem Angolę Gentilem & Filiam Principis Sohni ſtabilitum eſſet Matrimonium, acceptatâ à primo conditione ſecundam ritu Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ducendi, gentiliſmum abjurandi, fidemque Christi cum Sac. Baptiſmatis lavacro amplexandi. Cum autem Rex Fideles captivos Anglis & Batavis, qui illos ad ſuarum Coloniarum laborem abducerent, in magno numero annuatim vendere ſoleret, & conſectariò Ei ante Baptiſmi collationem turpis hęc negotiatio juxta Canonicas, Civileſquè leges inhiberi deberet, duo exin mala oritura providè dictus Pater timuit; primum quidem, vel quod inculcatâ Regi hujuſmodi prohibitione, à propoſito baptiſmi cum ingenti animarum jactura reſilire poſſet; ſecundum autem, & vel quod pręſcriptâ inhibitione, & collato Baptiſmo Miſſionariis cum illo, haud aliter ac cum aliis illarum partium Principibus jam eveniſſet, exitiali ſemper ſciſſurâ pugnandum foret, cum illum ab illicito commercio non receſſurum eſſe prępviderent. Ut perplexo huic caſui opportunè obviaretur, memorata Sac. Congregatio ſub 7. Maji 1709. Epiſtolam P. Præfecti remiſit ad S. Inquiſitionis Romanę Officium, quod 29. Maji ejuſdem anni ad eam reſcripſit = præinſertum dubium tranſmittendum eſſe ad P. Damaſcenum Conſultorem pro voto = *qui & illud in duas partes ſciſſum ſolidè elucubravit, & Sanctiſſimo Domino Clementi XI. pręſentavit, ut ſequitur:*

PRIMUM DUBIUM.

An Regi Angolano infideli licitum ſit Chriſtianos homines Hæreticis Batavis pro Mancipiis vendere? Et quatenus negativè, inſurgit ſecundum dubium poſtea examinandum.

Reſolutio.

Negativè.

Ratio Reſolutionis.

Difficile admodum erit præſens dubium ad examen revocare, & multò magis, ad illud affirmative, vel negativè reſpondere, niſi juſti ſervitutis tituli ſecundùm Theologorum, Canoniſtarum, & Juriſperitorum ſententiam prius firmentur, & explicentur; ex hoc enim, quod juſti vel injuſti ſervitutis tituli concurrant ad venditionem in dubio expreſſam, manifeſtè deducitur juſtitia vel injuſtitia venditionis, & conſequenter, an hæc licita, vel illicita dici debeat, adeoque veniam dabit Sanctitas Veſtra, ſi poſt pauca obiter prænotanda circa Regiones in Epiſtola Præfecti Miſſionum expreſſas in titulis juſtæ ſervitutis examinandis & complicandis diutius fortè immorabor.

Suppono igitur ſermonem eſſe de Rege Angolæ, non autem de Rege Angoi, cujus meminit Epiſtola Præfecti Miſſionum; hoc nomen Angoi nec in tabulis, nec in lexicis geographicis mihi licuit invenire. Itaque dubitari non poteſt, num de Principe Sonhi *del Sogno*; an verò Sundi, *del Sundo*, fiat mentio, cum litterarum exhibitarum initio Princeps *del Sogno*, in fine verò *del Sondo* nuncupetur. Sunt autem duæ Provinciæ inter ſe diſſitæ, licèt ambæ intra terminos Regni Congi contineantur, teſte Michaële Antonio Baudron. in ſua Geographia *tom.* 1. *pag. mihi* 293. *col.* 2. ubi & Sonhi Provincia ſub titulo Comitatûs, Sundi verò ſub titulo Ducatûs commemorat.

Quod verò ad noſtram rem attinet, illud eſt, Regnum ſcilicet Congi, inter cujus ſex Provincias tam Ducatus Sundi, quàm Sonhi Comitatus enumerantur, Affricæ Regio-

gionem eſſe in inferiori Æthiopia ſitam, cui conterminum eſt Regnum Angolæ, quod in pluribus tabulis intra latitudinem Regni Congi deſcribitur, & quondam ad id Regnum ſpectâſſe compertum eſt, ut teſtatur idem Baudron. *loc. cit. col.* 1.. Hæc autem prænotanda eſſe exiſtimavi, ut palam fiat, quod Regnum Angolæ fines Æthiopiæ non egreditur, & ex hoc ad propoſitum dubium reſolvendum, non leve deducitur argumentum.

Sed, quod attinet ad juſtos ſervitutis titulos, plures à Theologis numerantur, ſed ab Imperatore ad duo capita dumtaxat reducuntur *in* §. *ſervi autem.* 4. *inſtit. de jure Perſon.*, ubi = *Servi autem naſcuntur, aut fiunt* = & explicans, quinam ſint ſervi, qui dicuntur nati, ait = *Naſcuntur ex Ancillis noſtris* = & habetur *in L. Partum Cod. de re judicat.* ubi explorati juris eſſe affirmatur, quod partus Ancillæ, Matris ſequatur conditionem. Conſonat jus canonicum *in cap final. de serv. non ordinan.* & hoc jam videtur ſignificare voluiſſe Apoſtolus *in Ep. ad Galatas cap.*4. ubi de Filiis Abrahæ ex ancilla natis ſermonem facit.

Regula igitur eſt, quod, quantùm attinet ad libertatem, Partus ſequatur ventrem, niſi alicubi talis vigeat conſuetudo, ut Filius ſequatur conditionem Patris liberi, ut colligitur *in cap. licèt de Conjug. servor.*, vel alterius ex Parentibus ſervituti obnoxii conditionem imitetur per ea, quæ tradit Gloſſa *in cap. final. de serv. non ordinandis verſ. Mater tua*, poſt textum *in cap. liber*, *cauſ* 32. *q* 4., & adnotavit Gonzal. *de servis non ordinan. in cap. de servor. num.*4. & plura de hoc titulo ſervitutis latè congerit idem Gonzal. *Comment. in cit. cap. finali* de ſervis non ordinandis per totum, & ex Theologis S. Thomas *in* 4. *D.* 36. *art.*4. *per totum*. S. Antoninus 3. *part. tit* 3. *cap.*6. § 6. Fragoſius *de regimine Chriſtianę Reip. part.* 3. *lib.* x. *diſp* 21. § 1 Dicaſtillo *de juſtit. & jure tract.* 1 *diſp.* 1. *dub.* 2. Vericell. *de Apoſt. Miſsion. qu.* 107. *sect.* 2. *per totum*, & alii.

At in ordine ad hunc ſervitutis titulum, ut diſcernatur, an proles juſtè in ſervitute detineatur, examinandus profectò eſt titulus ſervitutis Parentum, ut innuit textus *in cit. c. licet de Conjug servor.*, quia Filius non naſcitur ſervus, ſi Mater injuſtè facta fuerit Ancilla.

Porro, duplici modo homines juſtè fiunt ſervi, nimirum = *Aut jure gentium, id est, ex captivitate, aut jure civili* = ait Imperator *in cit* § *ſervi autem*; jure gentium ii fiunt ſervi, qui bello juſto devicti & capti efficiuntur victorum & capientium; ſed quia victores, & capientes nimium in ipſos captivos deſæviebant, crudeliterque necabant, propterea hâc ab hominibus impietate proſcriptâ, fuit conſtitutum, ut captivi ipſi potius venderentur, & ex hoc ſubinde nomen ſervi non à ſerviendo, ſed à ſervando derivatum volunt Interpretes, juxta *text. in* §. *servi autem in* 3. *de jure Perſon.* ibi: Servi autem ex eo appellati ſunt, quod Imperatores captivos vendere, & per hoc ſervare, nec occidere ſolent = & pergit explicando derivationem alterius nominis, quo ſervi, mancipia appellari quoque conſueverunt, ſubdens = *Qui etiam mancipia dicti ſunt, eò quod ab hostibus manu capiuntur* = quæ omnia improbat S. Auguſt. *tom.* 4. *lib.* 1. *quęst. in Genes. qu.* 153. *mihi pag.* 52. ubi ait = Servum autem hominem homini vel iniquitas, vel adverſitas fecit. Iniquitas quidem, ſicut dictum eſt: Maledictus Chanaam erit ſervus Fratribus ſuis: Adverſitas verò, ſicut accidit ipſi Joſeph, ut venditus à Fratribus, ſervus alienigenæ fieret. Itaque primos ſervos, quibus hoc nomen in latina lingua inditum eſt, bella ſecerunt. Qui enim homo ab homine ſuperatus jure belli poteſt occidi, quia ſervatus eſt, ſervus eſt appellatus, inde & mancipia, quia manu capta ſunt. Hunc proinde ſervitutis titulum Sacri ipſi Canones agnoverunt, ut habetur *in cap. Jus Gentium d.* 1. *cap. cum Redemptor. caus.* 12. *qu.* 2. *cap. ſi quis servum cauſ.* 17. *q.*4. & unanimi conſenſu hunc titulum admittunt SS. Patres, Theologi, Canoniſtæ, & Jurisperiti, quos ſato calamo recenſet Solorzanus *lib.*3. *de Jur. Ind. cap.* 7. *n.* 7.

Plures de ſervitute orta ex hoc titulo excitant controverſias ſive Theologi, ſive juris Interpretes, ſed à caſu ut plurimùm alienas: duo tamen nullatenus prætermittenda eſſe exiſtimavi, Primum ſcilicet, quod inter Chriſtianos bella ad invicem gerentes hic ſervitutis titulus jam abolevit per contrariam conſuetudinem, de qua teſtantur communiter DD. Joan. Harpreſt. *super* §. *omnes autem jus instit. de jure nat.* Covar. *in regul. Peccatum* 2. *parte* §. 11. *n.* 1 *&* 6.: Ayla *de Jur. & offic bellic. lib.* 1. *cap.*5. *num.*19., & Juriſperiti poſt Bartol. *in L. Hostes ff. de captivis*, quos congerit Solorzanus nuper *cit. num.* 51., quibus conſentiunt Theologi relati à Diana *Tom.*7. *resol.*19. *per totum*.

Alterum verò, quod circa hunc ſervitutis titulum multum intereſt adnotare, illud eſt, quod, niſi bellum fuerit juſtum, nullo modo, qui victi fuerunt, poterunt juſtè in ſervitutem redigi, ſiquidem, uno excepto Monchacha, qui *lib.*1. *controv. illustr. cap.*4 *num.*9. *& seq.* docet etiam hoſtes, bello injuſto captos, juſtè redigi in ſervitutem, omnes DD. uno ore prædicta utuntur limitatione, ita ut opinionem Monchachæ, ut ſingu-

gularem, & perſpicuis juribus repugnantem recenſeat & impugnet Solorzanus *lib.* 3. *cap.*7. *num.*10. *&* 75. Ideoque homines capti vel in pugna cum Piratis, vel in civilibus diſſenſionibus, non efficiuntur ſervi, quia cum juſta non exiſtat cauſa ad bellandum, Victores pro latronibus habentur, non pro hoſtibus. *Leg. cum Cognatum Cod. de ingen. manum*; *leg. poſt liminium* §. *à Piratis*, & alibi. Et hæc de ſervitute jure Gentium inductâ, quæ faciunt ad rem noſtram. Supereſt autem, ut pauca de ſervitute, quæ ex jure Civili ortum habet, recolamus.

Jure itaque Civili homo liber poteſt fieri ſervus vel venditione, vel ex pœna: Venditione quidem, cum liber homo major viginti annis ad pretium participandum ſe ſe venundari paſſus eſt: verba *text.* §. *ſervi autem* 4. *inſtitut. de jure Perſon.*, ubi Gloſſa *verſ. major.* quinque conditiones neceſſarias eſſe affirmat ad ſervitutem ex hoc titulo inducendam, quæ ſunt: Ætas major 20. annorum: Intentio participandi de pretio: Realis pretii participatio: quod Venditor ſciat conditionem ſuam; & quando emptor illius conditionem ignorat: Quæ omnia habentur ex juribus ab eadem Gloſſ. allegatis, & propterea non video, quo fundamento nixi, vel majorem ætatem, ut 25. annorum, vel alias exquirant conditiones. Recentiores aliqui, ut Vericellus *de Apoſtol. Miſſion. quæſt.* 107. *ſect.*5. *num.*28. Fragoſius *de Regim. Reipub. Chriſtianæ part.*3. *lib.* 10. *diſp.*21. §. 1. *num.*7. & Dian. *Tom.*7. *tract.*8. *reſol.*7.. Cæterùm hanc venditionem licitam quandoque eſſe clarè docent S. Thomas *in* 4. *deciſ.* 36. *art.*3. S. Antoninus 3. *part. tit.*3. §. 5. Sylveſter *verb. ſervitus quæſt.*3. Sotus *de Juſt. & Jur. lib.*4. *q.*2. *art.*2. & paſſim Theologi recentiores.

Suppoſito autem, venditionem hanc licitam eſſe, oritur quæſtio inter Theologos, an ſcilicet peccet mortaliter, vel ſaltem venialiter, qui non compulſus gravi neceſſitate, ſuam prodigere potius, quàm vendere libertatem diceretur? Quam pertractant Sayrus *in Clav. Reg. lib.* 9. *cap.*6. *dub.* 18., Molin. *de Juſt. & Jur. diſp.*33. *pag. mihi* 242. Fragoſ. *part.* 3. *lib.* 10. *diſp.* 21. §. 1. *num.* 2. Vericell. *q.* 107. *num.* 30. & alii; ſed fortiùs dubitant quamplures, graveſque DD., an licitè in foro conſcientiæ poſſit quis emere ſervum in perpetuum, qui egeſtate ductus paratus eſt ſe vendere? Et quamplures hujuſmodi emptionem illicitam judicant, ſolidiſſima illa ratione ducti, quia proximo gravi vel extrema neceſſitate laboranti, liberaliter unuſquiſque tenetur ex præcepto charitatis. Ita Azor. *part.*2. *lib.*2. *cap.*31. *quæſt.*2. Diana *tom.*7. *tract.*8. *reſol.* 7. *num.* 3. Fagundez *de Juſtit. lib.* 2. *cap.* 1. *in fine*. Vericell. *qu.* 107. *ſect.*6. *num.*35. *& ſeq.* Franciſcus Garzias *de Contract. part.* 1. *cap.* 1.

Hoc eodem venditionis titulo ſervi quoque fiunt Filiifamilias, qui à Patre in caſu à jure permiſſo venduntur. Hæc autem venditio à jure Cæſareo in ſolo caſu nimiæ paupertatis vel egeſtatis permittitur *leg.* 2. *Cod. de Patr. qui Fil. diſtrax.* ubi legitur: *Venditione in hoc tantùm caſu valente*, ibique Gloſſ. hanc juris permiſſionem ad ſolam cauſam famis limitat, & favore Patris duntaxat, non verò Matris valere, ac licitam eſſe cenſet. Gloſſam ſequuntur ferè omnes Cæſarei Interpretes quoad utramque limitationem, & quoad primam de ſolo caſu famis, Azor. Dinus, Accurſius, Alciatus, & alii congeſti à Covarruv. *lib.*3. *variar. cap.*14. *num.*4. Gregor. Lopez *part.* 4. *tit.* 17. *lib.*7., Sanchez *lib.* 1. *conſ. cap.* 1. *dub.* 13. *num* 4.; Quò verò ad ſecundam, ſcilicet ad excluſionem Matris, eſt ſententia ferè communis, ut ait Pinell. *ad rubr. Cod. de bon. Patern. part.* 2. *num.*20., & DD. hanc ſententiam propugnantes recenſentur à Joanne Harpreſt. *in Comment.* §. *Jus autem Inſtit. de Patr. Poteſt. num.*17. *& ſeq.*; licet oppoſitam ſtabilire conetur Hubricus Hulmus *vol.*2. *diſp.*28. *theſ.* 4. *q.* 20.

Attamen meliorem ac probabiliorem eſſe Theologorum ſententiam, qui docent, hæc duntaxat procedere attento jure Cæſareo, exiſtimarem; Attento ſiquidem jure naturæ non videtur poteſtas Patris limitanda ad ſolam cauſam urgentis famis, cum dari poſſit caſus urgentior, qualis eſt, ſi Pater fuerit ab hoſtibus abducendus, vel occidendus, niſi pretio ſe redimat, & hoc ex ſola filii venditione conſequi poſſet. Quò verò ad Matrem pariter docent hanc eandem poteſtatem Matri nullatenus eſſe adimendam, cum ipſam non minus, quàm Patrem tamquam ſui eſſe principium, & vitæ originem filius agnoſcere teneatur, & ex hac ratione non ſolùm erga Patrem, ſed etiam erga Matrem oritur in Filiis obligatio pietatis. Ita Molin. *de Juſtit. tract.* 2. *diſp.* 33. *concl.* 3.; Rebellus *part.* 1. *lib.* 1. *q.*9. *&* 10. Fagundez *de juſtit. lib.*2. *cap.* 1. *num.*9.; Dicaſtill. *lib.*2. *de juſtit. tract.*3. *diſp.*1. *num.* 191.; Franciſcus Garzias *de Contract. part.* 1. *cap.* 17.; Diana *tom.*7. *tract.*8. *reſol.* 9. *&* 10., & alii. Nec obſtat textus Exodi *cap.*21. *verſ.* 7. ubi = *Si quis vendiderit filiam ſuam in famulam &c.*, nam Gloſſ. interlin. ibi ait = *Ex quavis gravi cauſa licuiſſe Judæis filiam vendere*, & Cornel. à Lap. motivum hujuſmodi venditionis alienum etiam à fame cognoſcit.

Tandem noviſſimus ſervitutis titulus oritur ex ſententia Judicis ob crimen tali

pœna dignum, hominem condemnantis. Plura autem ſunt delicta, quibus jure civili talis pœna olim erat definita, quæ videri poſſunt apud Gonzal. *in cap. final. de ſervis non ordinandis num.* 4. circa medium, & Harpreċt. *in Comment.* §. *ſervi autem* 4. *inſtit. de Jure Perſon.*; imò & in antiquis Canonibus non ſemel hæc pœna ſtatuta reperitur, ut *in cap. de famulis tit. de ſervis non ordinandis cap. ita quorum de Judęis cap. eos qui dec.* 32. & propterea Canoniſtæ unanimiter agnoſcunt hunc titulum ſervitutis, quos colligit Barboſa *ſuper cit. cap. de famulis*, & Theologi pariter idem ſentiunt, ut videre eſt apud D. Thomam *in* 4. *diſt.* 36. *art.* 1. *ad* 3. Gabriel *in* 4. *diſt.* 15. *q.* 5. *notab.* 3. Molin. *de Juſtit. diſp.* 33. *&c.* Dicaſtill. *de Juſt. tract.* 1. *diſp.* 1. *num.* 146., & alios apud ipſos. Inſuper ob nonnulla graviora crimina Parentum tum civili, tum etiam Canonico jure filii ſervitutis pœnâ afficiebantur, ut ex perſpicuis utriuſque Juris textibus oſtendit Vericell. *de Apoſt. Miſſion. q.* 107. *ſect.* 4. per totum; & certè id habetur expreſsè *in cap. cum multæ cauſ.* 15. *q.* 8.; ſed uſus talis pœnæ jamdiu receſſit ab Aula. Jura enim civilia fuiſſe revocata à Juſtiniano *novella* 22. *cap.* 8. notavit Gonzal. *in cap. Dilectus de ſervis non ordinandis n.* 4., & habetur *in Authen. de nupt.* §. *quod autem collat.* 4. *conſt.* 1., & huic pœnæ ſucceſſivè pœnas triremium, operis publici, aut carceris perpetui, ſucceſſiſſe advertit Harpreċt. *in Comment. ſuper* §. *Pœnæ ſervus inſtit. quib. mod. Jus Patr. poteſt ſolvi num* 14. ubi allegat concordantes, & univerſaliter hujuſmodi pęnam contraria conſuetudine ceſsâſſe affirmat Vericell. *Q. nuper cit. ſect.* 3. *num.* 14.

Et hæc ſunt, Beatiſſime Pater, quæ neceſſariò & indiſpenſabiliter prænotanda erant circa originem, ac varios titulos ſervitutis, quibus hæc juſtè inducitur; Niſi enim hucuſque recenſitæ Juris quæſtiones prius firmentur, ſuperflua omnino forent, quæcumque hac de re dicta ſubinde fuiſſent, & propterea his veluti juris quæſtionibus præſuppoſitis, dubium ipſum non tam difficulter, ſed facili potius negotio examinare, ac illius reſolutionem ſolidiſſimis, ut par eſt, argumentis, rationibus & auctoritatibus illuſtrare licebit.

Et ſanè, cum verſemur in dubio, quod nullam meo judicio habere poteſt difficultatem circa juris quæſtiones, in quibus, ut præmiſimus, vel nihil, vel parum diſcrepant DD., tota ratio reſolutionis deſumenda eſt ex facto ipſo, & illius circumſtantiis, nempe ab inquiſitione tituli, vel titulorum, quibus Rex Angolæ Baptiſmum petens, tot millium Chriſtianorum tam frequenter exercet venditionem; licèt autem ex relatione exhibitâ nulla hujus tam neceſſariæ circumſtantiæ notitia deducatur, nihilominus cum in hiſce gravioribus cauſis nulli labori aut induſtriæ parcendum ſit, eos propterea evolvere & examinare libros non omiſi, ex quorum lectione factum ipſum, & circumſtantias ſtabilire, & illuſtrare poſſem. Cum igitur agatur de moribus utriuſque Æthiopiæ, cujus pars, ut ſub initio notavimus, Angolæ Regnum exiſtit, ſatis nos inſtruere poſſunt Theologi, & Canoniſtæ Luſitani & Hiſpani tractantes non ſolùm de rebus Æthiopicis in genere, ſed etiam reſpectivè de ipſo Regno Angolæ, & ſignanter de mercatura hujus generis mancipiorum, quam Negotiatores Concives vel Comprovinciales exercere conſueverant, ſiquidem videntes non poſſe Mercatores juſtè emere, quin Venditores juſto titulo poſſideant, toti ſunt in examinandis titulis, quibus miſeri illi homines pro ſervis habeantur, & ut Mancipia pretio diſtrahantur.

Theologorum igitur & Canoniſtarum Hiſpanorum & Luſitanorum, quos alii ſubinde imitati ſunt, examinatis hac de re quæſtionibus, mirum eſt legere, quomodo omnes conſentiant in hoc, quod ut plurimùm nullus juſtus titulus exiſtat, nec præſumi valeat in venditione hujuſmodi mancipiorum pro legitimanda ſervitute tot millium hominum apud gentes, quarum feritas, ignorantia, & injuſtitia ſatis comperta eſt, quaſque Religione in Deum, & pietate erga homines deficere in dubium non revocatur, ideoque ſi unum excipiamus Fagundez, qui *lib.* 2. *de Juſt. cap.* 2. nititur venditionem illam excuſare, cuique videtur adhærere Antonius à Spiritu Sancto *part.* 3. *tract.* 10. *diſp.* 4. *ſect.* 3. Cæteri omnes vel aptè improbant, vel ab aliis improbatam referunt, vel ſe dubitare fatentur. Ita articulo ſedulò examinato Frangoſius Luſitanus *de Regim. Reip. Eccleſ. part.* 3. *lib.* 10. *diſp.* 22 §. 1. *num.* 4. ibi = veroſimilius eſt emptionem factam in Angola eſſe injuſtam, & contra charitatem & juſtitiam = Similia habent Rebell. Luſitanus *de obligat. juſtitię part.* 1. *lib.* 1. *qu.* 10. *ſect.* 2., Molin. celebris in Luſitania Profeſſor *tract. diſp.* 35., Barboſa celeberrimus Canoniſta Luſitanus *de Offic. & Poteſt. Epiſcoporum part.* 1. *tit.* 3. *cap.* 2. *num.* 35.. Conſentiunt Theologi & Juriſperiti Hiſpani, Sanchez *lib.* 1. *conſ. cap.* 1. *dub.* 4. *per totum*, præcipuè *num.* 10. Navar. *in ſumm. cap.* 23. *num.* 96., Mercado *de contract. lib.* 2. *cap.* 20., Ledeſma *in* 2. 2. *q.* 18. *art.* 1. *dub.* 11., Franciſcus Garzias *de contract. part.* 1. *cap.* 17., Petrus Navar. *lib.* 3. *de reſtitut. cap.* 1. *num.* 203., Trullench. *in Decal. tom.* 2. *lib.* 7. *cap.* 2. *dub.* 8. *num.* 10.,

*num.*10., Sot. *de Juſt. & jure lib.*4 *quæſt.*2. *art.*2., Petrus de Aragon. *in* 2. 2. *D. Thomę q.*62.*pag. mihi* 95.*col.*1., Gonzal. *in cap cognoſcentes de conſtitut. num.* 5. *in notis*, quibus addi poſſunt Dian. *tom.* 7. *tract.* 8. *reſolut.*8 *num.* 7., Michaël de Palatio *de Contract. lib.*2. *cap.*8., Vericell. *de Apostol.Miſſion. qu.* 107. *per totum*, præcipuè *ſect.* 8., Azorius *part.*3. *lib.* 8. *cap.* 6. *q.* 5., Gabalin. *de negot. lib.*1. *cap.*4. *art.*3. *conſect.*3., & in hanc partem propendet Solorzan. *de Jure Indiarum lib.* 3. *cap.* 7. *num.* 108. *& ſeq.*; Tandem ſic loquitur Caſtropalaus *de juſt. tract.*31. *diſp. unic. punct.* 10. *num.* 11. = In communi Æthiopum emptione rarò juſtos intercedere titulos, ideoque rarò ſervituti licitè ſubjici.

Duplici autem fundamento præ cæteris tot Doctorum ſententia comprobatur. Famâ ſcilicet & præſumptionibus, graviſſimis conjecturis, & indiciis confirmata, quod nullo legitimo jure Incolæ illius Regionis ſervituti mancipentur. Et ſanè de fama nihil videtur dubitandum, cum tot, & tantæ auctoritatis teſtibus comprobetur, præcipuè ex Luſitania, & Hiſpaniis, ad quas geſtorum in Angolæ Regno, ac Æthiopiæ partibus de facili valent nuncia pervenire; tum propter breviorem diſtantiam, tum propter frequens Incolarum commercium & navigationem.

Accedit non leve ejuſdem famæ fundamentum ex relatione Epiſcoporum, qui teſtantur de improba vita eorum, qui hujuſmodi negotiationi dant operam, ut videre eſt apud Vericell. *loc. cit.*, ita ut Archiepiſcopus Bayenſis in Braſilia, cui tanquam Metropolitano ſubeſt Epiſcopus Angolanus coactus fuerit inter ſibi reſervatos caſus annumerare venditionem, vel emptionem Indorum liberorum, ut teſtatur Ludovicus Nogueira Soc. Ieſu Theologus Luſitanus in Bull. Cruciatæ Luſitanis conceſſæ *diſp.*18. *ſect.*24. *num.* 511., ubi recenſito vigeſimo primo ex caſibus dicto Archiepiſcopo Bayen. reſervatis, qui eſt = *Venditio vel emptio Indorum liberorum*, ſubjungit: *hic caſus comprehendit Vendentes & Ementes Indos liberos, quod est peccatum graviſſimum*.

Præſumptio verò fortiſſima conſurgit ſive ex naturali illarum gentium conditione, ſive ex iis, quæ de earum rudi, ac ſæviſſima vivendi ratione retulerunt oretenus, vel epiſtolis ii, qui inter ipſos verſati diutius fuerunt, ſiquidem bella inter eos, præcipuè Æthiopes, non tam ratione & conſilio, quàm avaritiæ & vindictæ appetitione geruntur, inquit Fragoſius *diſp.*21. *cit.* §.1., verumtamen & *num.*26. ſubjungit = Æthiopes de juſtitia belli nihil curant, ſed totum jus eorum in armis conſiſtit, & qui majorem habent potentiam, majores prædas agunt, & majores Mancipiorum greges aggregant.

Deteriora habet Molina *diſp.*31. *concluſ.*5. *verſ. ſed jam ad Æthiopum bella*, ubi plura ſcribit, quæ exceperat à Viris fide dignis, & quod magis urget ab ipſiſmet Mercatoribus, qui hujus generis mercimonium exercebant, & præ aliis ad rem noſtram ſic habet = *De bellis Æthiopum, quibus ordinariè capiunt mancipia præſumendum eſſe arbitror juxta ea, quæ Mercatores ipſi nulla tormentorum vi coacti, dum interrogantur, reſpondent, potius illa eſſe latrocinia, quàm bella* = & eadem pluribus relatis confirmant Sanchez *cap. cit. dub.*4. *n.*2., Vericellus *qu. cit. num.* 46. *& ſeq.*, qui & alios ſervitutis titulos percurrunt, & ſimul oſtendunt, de ſingulis præſumptionem eſſe, quod nullum ſibi inter Barbaros vindicent locum, & præſertim Æthiopes, qui in pœnis præcipuè pro delictis infligendis, & juſtitiam & charitatem, imò & humanitatis limites excedunt, nam vel ſunt duplo majores ipſo delicto, vel causâ vindictæ potius, quàm juſtæ punitionis infligunt, ita ut aliquoties ob Gallinæ furtum ad perpetuam damnent ſervitutem: vel ob crimen ab uno alicujus familiæ perpetratum totam ſive deſcendentium, ſive collateralium progeniem iniquæ ſervituti ſubjiciunt; Parentes ipſi levi qualibet irâ moti, nec ulla gravi neceſſitate compulſi proprios filios vendunt; adeoque nullum video effugium, quo Angolani Regis praxis poſſit à manifeſta injuſtitia excuſari, quinimò morali certitudine concludendum potius videtur, tot miſerabilium hominum Greges illicitâ prorſus venditione diſtrahi.

Et quatenus quis reſponderet, quod non ſumus in claris & certis, ſed in re omnino dubia, quæ Famæ & Præſumptionibus dumtaxat innititur, & cui de conſequenti certa reſolutio adaptari non poteſt, replicare poſſumus ſine ulla hæſitatione dubium ipſum ſufficere ad cogendum Angolanum Regem in foro conſcientiæ, ut à præfata Baptizatorum hominum venditione abſtineat: Omnia namque jura clamant, quod in dubio favendum ſit libertati *leg. libertas leg. quoties dubia ff. de regul. juris*, & *in cap. licèt de Conjug. ſervor. cap. finali de ſentent.*, *& re judic.*, & in terminis præſentis dubii latè tradit Solorzanus *de Jur. Indiarum lib.* 3.*cap.* 7. *num.* 64. *&* 65. 68. *&* 69., ita ut neque poſſeſſio juvet, quia comperti juris eſt naturalem extare *Conſtitut.*, qua omnes homines liberi naſcuntur §. *Jus autem Inſtit. de Jur. Natur. gent. & Civ.*, & propterea ſervitus dicitur contra naturam §.1. *Inſtit.*

de

de jure Perſon., & hac de cauſâ ſolum dubium ſufficere ad improbandam Mancipiorum Æthiopum mercaturam ſatis eſſe demonſtrant Sanchez *loc. cit. dub.* 4. *n.* 7. *& ſeq.*, Fragoſius *diſp.* 22. *cit. num.* 190., Rebell. *lib.* 1. *q.* x. *ſect.* 1. *in finem*, ubi concludit, quod nec longi temporis poſſeſſione, nec conſuetudine valet præſcriptio contra libertatem.

Quæ omnia optimè confirmantur exemplis & mandatis Regum Hiſpaniarum, qui certiores facti de ſervitute, in qua detinebantur ſive Indi, ſive Mauri, etiam non baptizati, & impii Mahometis falſam Religionem ſectantes, dubiamque eſſe agnoſcerent præfatæ ſervitutis juſtitiam, omnes indiſcriminatim nativæ libertati reſtitui præceperunt, quos eorum aſſerti Domini à ſe juſto titulo poſſideri non evincerent. Harum legum tenorem refert, & illarum juſtitiam optimè propugnat Solorzanus *cap.* 7. *cit. num.* 67 *&* 113. poſt Molinam *de juſt. diſp.* 35. *in princip.*, & Bartholomæum de Laſcaſas Epiſcopum Chiapon. *tract. de Indis*, qui effecti ſunt ſervì eâ potiſſimum ratione, quia dubium erat, An ſervi illi juſtè fuiſſent acquiſiti, & aliud exemplum adducunt de Filiis parvulis Granatenſium rebellium, qui libertati fuerunt reſtituti propter opinionum varietatem.

Sed omiſſis Hiſpaniarum Regum mandatis, examinandum reſtat, an unquam hæc Sancta Romana Sedes quidquam hac de re decreverit, quod negativam Reſolutionem ſanctiſſimo Sanctitatis Veſtræ judicio propoſitam quodammodo comprobare ac firmare valeat? licèt autem adverſa valetudo mihi non permiſerit vel omnem vel meliorem adhibere diligentiam, eam tamen non omiſi, quæ mihi ſufficiens viſa fuit ad comprobandam præſentem reſolutionem.

Paulus III. per litteras Apoſtolicas in forma Brevis expeditas ſub die 23. Maji 1537. & directas Domino Cardinali Tavere, Archiepiſcopo Toletano, poſtquam narravit Carolum V. Imperatorem & Hiſpaniarum Regem edictum promulgâſſe contra eos, qui Indos in ſervitutem redigebant, in mandatis dedit dicto Domino Cardinali, ut interdiceret quibuſcumque perſonis, ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrendæ, ſibique & Succeſſoribus reſervatæ, ne Indos quomodolibet in ſervitutem redigere præſumerent. Exemplar autem, ſive copia dicti Brevis extracta eſt ex ſuo originali exiſtente in Secretaria Brevium, prout retulit Dom. Secretario de Propaganda Fide, & Mihi Dominus Brevium Secretarius.

Clemens VIII. ſuis Litteris pariter in forma Brevis expeditis, eadem vel ſimilia præcipit, ut refert Solorzanus *de Jure Indiarum cap.* 7 *cit. num.* 55., apud quem, ſi lubet, examinari poterunt, cum eas in forma authentica examinare ſuperfluum omnino exiſtimaverim, propter alias Urbani VIII. mox referendas.

Urbanus VIII. per ſuas litteras in forma Brevis expeditas ſub die 22. Aprilis 1639., & directas Collectori ſpoliorum in Regno Portugalliæ, inhærendo iis, quæ Paulus III. mandaverat, eaque extendendo, præfato Collectori committit, ut per comminationem excommunicationis ipſo facto incurrendæ, ac Apoſtolicæ Sedi reſervatæ inhibeat = *Ne de cætero Indos prædictos in ſervitutem redigere, vendere, emere, commutare, vel donare, aut quoquo modo libertate privare, necnon prædicta agentibus conſilium, aut auxilium præſtare, aut id licitum prædicare, ſeu docere, ac aliàs quomodolibet præmiſſis cooperari audeant aut præſumant.*

Sed in terminis præciſis pro præſenti reſolutione extant Decreta, & Reſponſa hujus Supremi Tribunalis, quæ tandem perquiſitis hinc inde actis ad manus devenerunt, fueruntque extracta ex antiquo Volumine exiſtente in Archivo hujus ſupremæ Inquiſ., cui titulus eſt = *Volumen qualificationum* vol. 48., in quo fol. 49. ſequentia perhibentur.

P. Æmidius Portellus, Præfectus Miſſionis Tartariæ nonnulla Dubia huic Supremo Tribunali reſolvenda propoſuit, iiſque examinatis in particulari Congregatione habita ſub die 17. Septembris 1630. fuit reſponſum, ut infra &c.

Secundum. An Fideles Feciolenſes poſſint emere Chriſtianos à Tartaris captos, eoſque in ſervitute retinere?

Sacra Congregatio cenſuit poſſe emere, ſed non poſſe, uti Mancipia, apud ſe retinere, ſed quaſi pignoris loco, donec per operum ſuorum præſtationem pretium ſolvant, ſeu reſtituant.

Quartum. An Fidelibus liceat hujuſmodi captivos, eorumque Filios vendere Infidelibus?

Sacra Congregatio cenſuit, non licere, tum, quia Fideles non ſunt Domini eorum, tum quia iniquiſſima eſt hujuſmodi venditio, per quam Chriſtiani fiunt Mancipia Infidelium.

Quintum. An ſaltem liceat Fidelibus eoſdem captivos, eorumque Filios vendere aliis Fidelibus?

Sacra Congregatio cenſuit, non licere, quia prædicti Captivi non ſunt in Dominio Fidelium, ſed veluti obſides, donec aliquo modo reſtituatur, vel compenſetur pretium.

Ex

Ex his autem reſolutionibus duo maniſeſtiſſimè deducuntur. Primum, quod jure merito præſumitur injuſtitia in venditione Captivorum per Barbaros, licèt belli titulo, qualis reſpectivè erat in dubiis mox relatis acquiſitorum: ſecundum, quantùm Eccleſia abhorreat à ſervitute Chriſtianorum exercenda ſub dominio Infidelium, vel quorumcunque Chriſtianæ & Catholicæ fidei hoſtium.

Inſurgit autem ex hoc aliud ſolidiſſimum fundamentum pro negativa præſentis dubii reſolutione comprobanda, quatenus enim non tam clarè agnoſceretur injuſtitia venditionis in dubio expreſſæ, ex alia gravi circumſtantia illicita prorſus erit affirmanda, quia ſcilicet Chriſtiani ac Catholici homines Hæreticis venduntur, ſiquidem Chriſtianos Catholicoſque ſive Paganis, ſive Judæis, ſive Hæreticis pro mancipiis vendere ſemper improbavit, vetuitque Eccleſia, cui hac de re legibus latis Imperatores auxilium præſtiterunt.

Incipiendo autem à Judæis, certum eſt, quod Chriſtiana mancipia nequeant poſſidere, &, ſi quod habent, citò vendere coguntur, ut expreſsè decernitur *in cap. multor. cap. finali de Judęis cap. 2. de conſtitut. cap. 29. de reſcript.*, cum aliis apud Gonzal. *in cit. cap. Multor. de Judęis n. 3. in com.*, quibus addi poteſt *Can. 9. Concilii Cabylonen.* ſub Vitaliano celeb. an. Chriſti 663., & id ipſum Cæſareo jure ſtatuitur *in l. unic. cod. de Chriſtiani mancip.*, *& in l. final. cod. de Epiſc. & Cleric.*

Eadem prohibitio militat quoque reſpectu Paganorum, & cujuſcumque alterius ſectæ Infidelium *ad text. in cap Judęi de Judęis*, quod deſumptum eſt ex Concilio Lateranenſi *Can. 27.*, *& facit can. 19.* Concilii Ratisbonen. ſub Zacharia Papa celebrati anno 742. ibi -- *Mancipia Chriſtiana Paganis non tradantur*.

Et optimè ad rem noſtram faciunt, quæ ex Anaſtaſio recenſet Baronius *tom. 9. ad an. Chriſti* 752. ſub initio de Zaccharia Papa, ibi: *Porro eodem in tempore contigit plures Veneticorum, Veneticæ Provinciæ ſcilicet banc Romanam veniſſe in Urbem Negotiatores, & mercimonii nundinas peragentes, multitudinem mancipiorum virilis ſcilicet, & fœminei generis emere viſi ſunt, quas ad Paganas Gentes in Africam nitebantur abducere, quo cognito, idem Sanctiſſimus Pater* (*Zaccharias*) *fieri hoc prohibuit, judicans, quod juſtum non eſt, ut Chriſtiani abluti Baptiſmo Paganis Gentibus deſervirent, datoque eiſdem Veneticis pretio, quod in eorum emptionem dediſſe probatum fuit, cunctos à jugo ſervitutis redemit, atque more liberorum detinendos abſolvit*. Porro ſacris Canonibus addenda eſt Conſtitutio etiam Juſtiniani Imperatoris, quę habetur *in l. finali Cod. de Epiſc. & Cleric.*, in qua prohibitio Servorum jam pridem emanata reſpectu Judæorum, nedum ad Paganos, ſed ad quoſvis Hæreticos extenditur, prohibeturque, ne Chriſtiana Mancipia Hęreticis tradantur, &, ſi quæ ſunt in eorum poteſtate, libertati reſtituantur. *Leg. Manichæos Cod. de Hæretic.* Hanque concluſionem ſolidè tuentur Sanchez *lib. 1. conſ. cap. 1. dub. 5.* per totum; Fragoſius *de Regim. Reip. Eccleſ. part. 3. diſp. 21. §. 1. num. 17.*, & alii &c.

Quod autem prædictæ leges juri divino innitantur, concludit S. Thom. 2. 2. *q.* 10. *art.* 10. *&c.* ibi enim propoſito dubio: An permitti debeat fidelem degere ſub dominio Infidelis? ſic reſpondet: Nullo modo permitti debet; cederet enim in ſcandalum & periculum fidei; de facili enim illi, qui ſubjiciuntur, immutari poſſunt ab iis, quibus ſubſunt, & ſimiliter Infideles condemnant fidem, ſi fidelium defectus cognoſcunt: Et hanc rationem attigit quoque Concilium Maldenſe *can.* 73. Judæis, inquit, Chriſtianæ legis nolumus ſervire perſonas, ne occaſione Domini Sacramēta venerandę Religionis immutent: & diſertiùs idem motivum expenditur *in cap ad hoc de Judæis* ubi: Quoniam ipſi de facili ob continuam converſationem & aſſiduam familiaritatem, inſtigante humani generis inimico ad ſuam ſuperſtitionem ſimplicium animos inclinarent.

Hæc autem mala non minus ab Hæreticis, quàm à Judæis timere contingit, & utinam non frequentiùs experiremur, ideoque neceſſariò conſequitur, ut præfatam venditionem hominum Chriſtianorum catholicorumque factam, faciendamque à Rege Angolano Hæreticis Batavis illicitam prorſus pronunciemus, ſaltem, ſi nulla alia ſuppeteret ratio, propter periculum, in quod miſeri illi Æthiopes, & maximè ſimpliciores, deficiendi ſcilicet à fide catholica, præter contemptum, cui Catholica ipſa Religio exponeretur, conjiciuntur.

Quatenus igitur ad hocce dubium negativè reſpondendum eſſe ſapientiſſimo judicio Sanct. Veſtræ videretur, de conſequenti examinandum eſt.

SECUNDUM DUBIUM.

An præfato Regi Angolano, niſi firmiter, ac ſincerè proponat à prædicta venditione deinceps abſtinere, liceat adminiſtrare Baptiſmum?

Reſolutio.

Negativè.

Ratio

Ratio Reſolutionis.

Firmatâ enim priori reſolutione, quod Chriſtianorum Mancipiorum venditio à culpa lethali nequit excuſari, neceſſe omnino eſt deducere quemcumque, qui animum non habet abſtinendi ab hujuſmodi venditione, non poſſe licitè baptizari; ſiquidem hominem, qui peccandi retinet libertatem, ad lavacrum regenerationis admitti non debere, jus ipſum divinum urget, ſemperque prohibuit Eccleſia.

Rem hanc, cæteroquin certam & indubitatam directiſſimè in ſcripturis, & Eccleſiæ traditione demonſtrant duo Eccleſiæ lumina, SS. ſcilicet Auguſtinus, & Thomas de Aquino: Primus enim *in lib. de Fide & operibus* ex profeſsò refellens pernicioſam, ut ait, quorundam opinionem *cap. 6.* inquit: *videamus, utrum ad percipiendum Baptiſmum ita admittendi ſint homines, ut nulla ibi vigilet diligentia, ne ſanctum canibus detur?* & *cap. 12.* ſic argumentatur: *Si ita quiſque veniat ad Sancti lavacri petitionem, ut profiteatur ſe ab Idolorum ſacrificiis non receſſurum, quæro, utrum eum faciendum cathecumenum cenſeant, procul dubio fieri non debere clamabunt. Cum ergo ad Baptiſmum Idolis ſervientes non admittimus, & Fornicatores admittendos putamus? cum de his & cæteris malis Apoſtolus dicat: & hæc quidem fuiſtis, ſed abluti eſtis, ſed ſanctificati eſtis:* Idem argumentum proſequitur *cap. 18.* inquiens: *Meretrices & Hiſtriones, & quilibet alii publicæ turpitudinis profeſſores, niſi ſolutis, aut diſruptis talibus vinculis ad Chriſtiana Sacramenta non permittuntur accedere, qui utique omnes admitterentur, niſi antiquum ac robuſtum morem Sancta Eccleſia retineret, ex illa ſcilicet liquidiſſima veritate venientem, qua certum habetur, quoniam qui talia agunt, Regnum Dei non poſſidebunt: & niſi egerint ab his mortuis operibus pœnitentiam, accedere ad Baptiſmum non ſinuntur:* Et idem tradit *In lib. de Adult. Conjug.* ad Pollentium *cap. 28*, & alibi paſſim.

Conſentit S. Thomas, qui 3. *part. q. 58. art. 4.* per totum efficaciter evincit, Peccatori habenti propoſitum perſiſtendi in peccato, Baptiſmum eſſe denegandum; & hoc probat triplici argumento deducto tum ex natura, tum ex fine, & demum ex ſignificatione tanti Sacramenti.

Primo inquit, quia per Baptiſmum Homines Chriſto incorporantur, ſecundùm illud Galat. 3 *Quicumque in Chriſto baptizati eſtis, Chriſtum Induiſtis:* quandiu autem aliquis habet voluntatem peccandi, non poteſt eſſe Chriſto conjunctus, ſecundum illud 2. Cor. 6. *Quæ participatio juſtitiæ cum iniquitate?*

Secundo, quia in operibus Chriſti & Eccleſiæ nihil debet fieri fruſtra: fruſtra autem eſt, quod non pertingit ad finem, ad quem eſt ordinatum: Nullus autem habens voluntatem peccandi, ſimul poteſt à peccato mundari; ad quod ordinatur Baptiſmus.

Tertio, quia in Sacramentalibus ſignis non debet eſſe aliqua falſitas: Eſt autem ſignum falſum, cui res ſignificata non reſpondet; ex hoc autem, quod aliquis lavandum ſe præbet per Baptiſmum, ſignificatur, quod ſe diſponat ad interiorem ablutionem, quod non contingit de eo, qui habet propoſitum perſeverandi in peccato, & his verbis concludit; *Unde manifeſtum eſt, quod talibus Sacramentum Baptiſmi non eſt conferendum &c.*

Sed poſt Concil. Trident. de hac re dubitare amplius non licet, cum expreſsè decernat *ſeſſ. 6. de Juſtificat. cap. 5.* In adultis ad Baptiſmum recipiendum præmittendam eſſe diſpoſitionem illam, cujus meminit *cap. 6.* ſcilicet: ut moveantur adverſus peccata per aliquod odium & deteſtationem, hoc eſt, per eam pœnitentiam, quam ante Baptiſmum agi oportet. Quodnam verò ſit hoc pœnitentiæ genus, apertè inſinuat *cap. 14.* ubi diſtinguit Pœnitentiam, quam vocat Baptiſmalem, ab ea, quæ competit Chriſtiano poſt lapſum, ac illam ſupponit continere ceſſationem à peccatis, eorumque deteſtationem &c.

Eandem Doctrinam aptiùs explicat, & cõfirmat cathechiſmus ejuſdem S. Synodi juſſu editus ſub titulo de Sacramento Baptiſmi ante medium *pag. mihi* 181. ubi de Adultis Baptiſmum petentibus ſic loquitur: *deinde ut quemlibet admiſſorum ſcelerum, & malæ actę vitę pæniteat, atque ut in poſterum à peccatis omnibus abſtinere ſtatuat, opus eſt.* Aliter enim, qui ita Baptiſmum peteret, ut tamen peccandi conſuetudinem nollet emendare, omnino repellendus eſt.

His autem auctoritatibus & rationibus alia ſubnectere ſupervacaneum omnino videtur, cum tota Theologorum ſchola in illud aſſertum conſpiret: Homini ſcilicet adulto Baptiſmum petenti injungendum eſſe, ut ſaltem eliciat de peccatis præteritis attritionem illam, quæ juxta Tridentini doctrinam *ſeſſ. 14. cap. 4.* voluntatem peccandi prorſus excludat. Videantur S. Thomas *loc. cit.* S. Bonaventura *In 4. ſent. diſt. 4. in procem. dub. 1.*, Scotus *In 4. diſt. 4 part. 7.*, Cardinalis de Laurea *de Baptiſ. diſp. 14.* per multos articulos, Suarez *In 3. part. tom 3. diſp. 24. sect. 2.*, & alii tum antiqui, tum recentiores Theolog.; Quod magis compro-

ba-

batur ex variis reſolutionibus, & inſtructionibus, tam hujus Supremæ, quàm Sac. Congregationis de Propaganda Fide reſpectivè, quas infrà, prout de more, ſapientiſſimo veſtro judicio diſtinctè proponam.

Die 12. *Maji* 1645.

In Congregatione Dominorum Qualificatorum habita ſuper dubiis Sinenſium declaratum fuit = Sinenſes Uſurarios in ſtatu uſurario permanentes baptizari non poſſe.

Vericell. de Apoſtol. Miſſion. *Q.* 103. refert, quod Sac. Congregationi de Propaganda Fide propoſitum fuit dubium = An baptizandus, qui ſit obnoxius reſtitutioni, ſit monendus ante Baptiſmum de ſua obligatione? Et eadem Congregatio, conſultis Theologis ab ea deputatis, reſpondit = omnino proponi debere baptizandis obligationem reſtitutionis exequendam, ſi fieri poteſt, ante Baptiſmum, neque eam monitionem reſervari poſſe poſt datum Baptiſmum, ſic oſtendente Chriſti Domini inſtitutione, & Eccleſiæ antiquo ritu: & oppoſitum fieri, inferret injuriam Sanctitati Eccleſiæ, ac Divinis Sacramentis.

Anno 1669. editæ fuerunt typis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide inſtructiones ad munera Apoſtolica ritè obeunda, quæ compoſitæ fuerunt ab Epiſcopis Hieropolitano, & Beritenſi, Vicariis reſpectivè Apoſtolicis Tunchini & Cochinchinæ, quas juſſu prædictæ Congregationis examinavit, & veluti Apoſtolico ſpiritu conſcriptas, & omnibus Miſſionariis valde neceſſarias approbavit D. Joannes Bona, poſtea S. R. E. Cardinalis ſub die 19. Februarii 1669., & in his multa recenſentur, quæ ab Evangelicis Miniſtris, antequam Cathecumenos ad Baptiſmum admittant, præmitti debent, & præ aliis *cap.* 7. *art.* 3., ea, quæ ad rem noſtram faciunt, fuſiùs recenſentur, quæ ibi examinari poterunt.

Feria 5 *die* x. *Maji* 1703.

Inter dubia propoſita ab Epiſcopo Quebecenſi, quæ coram Sanctiſſimo Dom. Noſtro examinata fuerunt, ſeptimum in ordine erat tenoris, qui ſequitur:

Quæritur, Utrum Miſſionarius ita teneatur baptizandum Adultum ad contritionis, vel attritionis actum impellere, ut omiſſo contritionis, vel attritionis actu illum baptizare non poſſit?

Sanctiſſimus decrevit, Miſſionarium teneri inducere baptizandum Adultum ad actum contritionis, vel attritionis eliciendum; & pro hujus dubii reſolutione multa adnotata & recenſita fuerunt, quæ in ſcripturis tunc datis, &, ſi lubet, reaſſumendis, videri & examinari poſſunt.

Ex hucuſque igitur relatis ſatis apparet, quod, niſi Rex Angolæ venditionem hominum Chriſtianorum, quam illicitam, ac injuſtam plenè demonſtravimus, ſincero, ac contrito animo deteſtetur, atque ab ea ſtatuat toto corde inpoſterum abſtinere, nequeat ad Baptiſmi Sacramentum licitè admitti, ne videlicet, ut ſcribit S. Auguſtinus *in lib. de Fide & Operibus cap.* 6. *in fine*, perverſitate mirabili prius ei dicatur, *Indue hominem novum*, & cum indutus fuerit, poſtea dicatur, *exue veterem*, cum Apoſtolus ſanum ordinem tenens, dicat, *Coloſſ.* 3. *verſ.* 9. & 10. *Exuite veterem*, & *induite novum*: & ipſe Dominus clamet *Matth.* 9. *verſ.* 16. & 17. Nemo aſſuit pannum novum veſtimento veteri, & nemo mittit vinum novum in utres veteres.

Et hæc ſunt, Beatiſſime Pater, quæ Sanctitati Veſtræ pro hacce graviſſima materia examinanda humillimè propoſui, ut ſubinde ea, pro ſapientiſſimo, quo decorata eſt, judicio, decernere valeat, quæ in Domino videbuntur expedire. Se interim humillimè, & ſalvo ſemper meliori judicio, Sanctitatis Veſtræ ſubmittens &c.

Fr. Joan. Damaſcenus Conſ. S. O.

Feria 2. *die* 13. *Aprilis* 1711.

Domini Conſultores reſpondendo ad utrumque dubium per modum unius, fuerunt in voto, non poſſe in caſu, de quo agitur, admitti Regem Angolanum ad Baptiſmum, niſi ſeriò promittat abſtinere à venditione captivorum baptizatorum Hæreticis.

Feria 5. *die* 16. *Aprilis* 1711.

Sanctiſſimus, auditis votis Eminentiſſimorum, reſpondendo ad utrumque dubium per modum unius, dixit: Non poſſe, in caſu, de quo agitur, admitti Regem Angolanum ad Baptiſmum, niſi ſeriò promittat ſe velle abſtinere à venditione captivorum baptizatorum Hæreticis; necnon mandavit fieri inſtructionem tranſmittendam Miſſionariis, quibus demandetur, ut curent ſuaderi Regi Angolano, quod ſi cupit ſacrum Baptiſma ſuſcipere pro ſalute animæ ſuæ, debet omnino ſe abſtinere ab omnibus iis, quæ opponuntur Chriſtianæ Religioni, inter quæ eſt venditio Mancipiorum Chriſtianorum Hæreticis.

Mandavit inſuper Sanctitas Sua, quod in dicta inſtructione adnotetur etiam, quod non per hoc intenditur approbari, hujuſmodi

di venditionem poſſe licitè fieri Perſonis Catholicis, Mancipiorum Infidelium, niſi concurrant circumſtantiæ, quæ illam licitam reddere valeant.

Exempl. in Arch. Generali Armario Miſſio Congi.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Martii MDCCXXIX. Pontificatûs noſtri Anno Decimo nono.

Autog. in Arch. Secret. Brevium ad Principes *Reg. menſ. & an. præd. fol.* 99.

A' Cardinale de Cunha de Attaide rationes Eccleſiæ Congenſis, necnon Capucinos Miſſionarios ejectos, Regis Portugalliæ patrocinio commendari poſtulat.

Dilecto Filio noſtro, Nuño, S.R.E. Presbytero Cardinali de Cunha de Attaide

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte Fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

PLurimùm cordi Nobis eſt, ut Religioſi Viri ex Ordine FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, qui dolo & fraude quorumdam Presbyterorum ſæcularium ex Apoſtolica Miſſione Regni Congi nuperrimè deturbati fuerunt, priſtinum in ſtatum reſtituantur. Hunc igitur in ſcopum ſcriptis hodierna die ad Chariſſimum in Chriſto Filium noſtrum Joannem Portugalliæ, & Algarbiorum Regem illuſtrem aliis noſtris in ſimili forma Brevis litteris, ab eo diligenter flagitamus, ut memoratos intruſos Presbyteros ſæculares ejici mandet, & Apoſtolicos Miſſionarios Capucinos reſtitui curet quamprimùm, ſuoque Regio patrocinio caveat, ne de cætero à præfatis, vel aliis Presbyteris ſæcularibus in ea Statione amplius perturbentur. Minimè profectò dubitamus, quin Rex ipſe pro eximia pietate, ac æquitate ſua poſtulatis noſtris obſecundaturus libenter ſit, nihilominus præter modum ſolliciti, ut neceſſaria mandata Regia illuc primo quoque tempore expediantur, cupimus ea tuis officiis ſedulò promoveri: Satis enim conſtat Catholicæ Religionis rationes in illis partibus peſſum ituras eſſe, niſi hujuſmodi ſeductorum audacia citò & fortiter coerceatur, ac Apoſtolici Miſſionarii in ea, qua diu, nec ſine magno animarum fructu, divinique cultûs incremento potiti ſunt, tranquillitate conſerventur. Id itaque à perſpecto zelo tuo etiam atque etiam poſtulamus, & Apoſtolicam Benedictionem Tibi, dilecte Fili noſter, peramanter impertimur.

Quod idem ab ipſomet Portugalliæ Rege immediatè petit.

Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro, Joanni, Portugalliæ & Algarbiorum Regi Illuſtri

CLEMENS PAPA XI.

Chariſſime in Chriſto Fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

GRavi cum animi noſtri mœrore nuper accepimus, dilectos Filios Religioſos Viros Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Profeſſores, quibus Miſſio Apoſtolica in Regno Congi aſſignata eſt, inde abire coactos eſſe machinatione & dolo cujuſdam Stephani Botheghi Presbyteri ſæcularis, qui abutens facultate ei interdum ab eiſdem Miſſionariis minus cautè tributa adminiſtrandi Sacramenta Baptiſmi, & Matrimonii, eò audaciæ poſtmodum progreſſus fuit, ut ſe Vicarium Generalem, & Magnum Regni Conſiliarium palam evulgare, atque multiplices Iuriſdictionis actus ibidem exercere non dubitaverit. Ad hæc juncto ſibi alio Presbytero ſæculari, qui illuc menſe Septembri anno 1717. appuliſſe fertur, & Viſitatoris titulum falsò uſurpavit, eâ acerbitate præfatos Miſſionarios inſectatus eſt, ut ipſis exiſtimationem, & fidem apud credulam illam gentem penitus abrogaverit, eoſque tandem ab illis partibus aliò demigrare compulerit. Hæc porro, quantam bonis omnibus offenſionem, & quàm grave Orthodoxæ Religionis rationibus, animarumque ſaluti detrimentum attulerint, ſingulari Majeſtatis Tuæ prudentiæ ſatis perſpectum erit. Cupientes igitur pro Paſtoralis Officii noſtri debito ejuſmodi malis & ſcandalis congruum remedium adhiberi, ab eximia pietate, & æquitate Tua majorem in modum petimus, ut Tuis in ea Regione Adminiſtris diſtrictè præcipias, ne memoratos Presbyteros, aut quemcumque alium Sacerdotem ſæcularem, qui Miſſionarii munus in eo Regno obire præſumeret, ibidem conſiſtere patiantur, ſed eos incun-

ctan-

ſtanter ejiciant, ac omnino ab illis partibus diſcedere compellant: illuc autem revocent quamprimùm antedictos Regulares Capucinos, ad quos illa Miſſio pertinet, quique diu, & magno cum animarum lucro in ea laborârunt, ac demum ipſos, ne inpoſterum à quoquam in Apoſtolico illis injuncto Miniſterio perturbari poſſint, omni ope ac ſtudio tueantur. Quod ab egregio, & pluribus aliis præclaris documentis teſtato zelo tuo Nobis omnino pollicentes, Apoſtolicam Benedictionem Majeſtati Tuæ amantiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Martii MDCCXXIX. Pontificatûs noſtri Anno Decimo nono:

In Arch. & Regeſto ſupradicto.

MISSIO BAHIÆ,

SEU SINUS OMNIUM SANCTORUM,

AC FLUMINIS SEU RIVI S. FRANCISCI IN BRASILIA.

Braſiliâ, celebri Americæ Meridionalis parte, à Luſitanis anno 1510. juxta Buffier *in ſua geographia univerſali pag. mihi* 301. detectâ, & ſuam in ditionem redactâ, Rex Indos in populationes, quas *aldeas* vocitant, diviſit, ut aptior illos, ab omni alieno commercio ſegregatos, regendi, & ad fidem ſalvificam convertendi evaderet occaſio. Pauci illo tempore reperiebantur Portugalliæ Sacerdotes, qui novas haſce colonias colere geſtiebant, in aſperis, incultis, ac nauſeantis naturæ terris, & inter gentes vix habentes, quo ſe cooperirent, vivere averſantes. Vocati ſubinde ſunt diverſorum Ordinum Regulares Miſſionarii ad novum Evangelii campum, quorum labori ſeſe univerunt & Capucini Galli, à Regina Chriſtianiſſimâ, Maria, ad inſtantias Dñi de Razilli, qui tunc in illis partibus Regis Chriſtianiſſimi res curaverat, anno 1611. ablegati. Varias hi fundârunt hinc inde Miſſiones, quas & indefeſſo zelo, & glorioſo fructu fæcundârunt, enutritam in latebris populi barbariem cicurando, eumque ſacro fonte in novam creaturam per legem Evangelii formando, uſque dum ab initio hujus ſæculi bello Regem Chriſtianiſſimum inter — & Regem Portugalliæ incaleſcente, Apoſtolicam ſtivam dimittere, & à vernante agro ſecedere debuerunt. Manſit per annos Braſilia Miſſionariis Capucinis privata, effecit autem, quæ ibi viva perſtitit, fructûs à Gallo Capucino reportati memoria, ut Capucinis Italis novus ad ſulcatæ jam terræ culturam panderetur aditus, & diverſæ aſſignarentur ſtationes. Sub una tunc omnes extabant Præfectura, quæ jam in tres diviſa manet. Primatum harum obtinet ea, de qua hic agitur, Bahiæ Præfectura.

Porro Bahia, ſeu Sinus omnium Sanctorum adjacet oræ Orientali Braſiliæ, & ultra mille milliaria, juxta Miſſionariorum relationes, in ea extenditur. Ab Oriente Oceano, & ab Occidente montibus & Sylvis à Barbara gente inhabitatis terminata.

Hujus Emporium conſtituit Civitas S. Salvatoris Archiepiſcopatu inſignita, in qua Capucini Miſſionarii Itali occupant reſidentiam & Eccleſiam anno 1679. à Capucinis Gallis Regio conſenſu conſtructam, ita ſonante.

Ego Princeps Regens & Gubernator Regnorum Portugalliæ & Algarbiorum.

Notum facimus omnibus præſentem hanc noſtram proviſionem inſpecturis, quod penſatis iis, quæ mihi Miniſtri Cameræ Civitatis Bahiæ omnium Sanctorum de peculiari virtute, zelo, & agendi prudentia, quibus Religioſi Capucini Nationis Gallicæ converſioni Infidelium aſſiſtunt, & in qua magnum faciunt progreſſum, cathechizando, & ad S. Fidem reducendo, quin in illa Civitate Miſſionarios ibi tranſeuntes recipere poſſint, expoſuerunt: penſatiſque quoque & aliis, quæ Procurator Coronæ, cui horum omnium notitia data fuit, ac attentâ fiducia, quod dicti Religioſi proſequendo ſua officia in fidei extenſione & reductione gentiliſmi in Braſilia adhuc vigentis magnum profectum ſint facturi, prætérquamquod per ea, quæ ab iis jam facta ſunt, omni favore digni habeantur, libenter iis facultatem concedo conſtruendi in dicta Civitate Hoſpitium pro Miſſionariis, in quo poſſint venientes ex confiniis recipere, adjuncta declaratione, quod in dicto Hoſpitio nunquam plures quàm ſex, uſque ad octo, Religioſi perſiſtant, & ideo pro hujus duntaxat nu-

numeri commode, conſtructio Hoſpitii permittitur. Hinc Capitaneo generali Statûs Braſilienſis, cui & hujus gubernium incumbit, ſicut & aliis Miniſtris & Perſonis, ad quas ſpectabit, mandamus, ut huic proviſioni ſatisfaciant, & eidem exactè ſatisfieri, ac eo, qui in hiſce exprimitur, modo, ſine ullo dubio aut hæſitatione adimpleri curent. Præſentes autem valeant ceu litteræ Patentes, non obſtante, quod in libro edictorum 2. tit. 40. contrarium diſponatur &c. Ulyſſiponæ 25. Auguſti 1679.

Cum poſtmodum, uti ſuprà dictum, Capucinos Gallos, exceptis Britannis, Ulyſſiponæ firmatis, ex Braſilia, aliiſque regni locis diſcedere oporteret, à Regina, tunc clavum Luſitani regni moderante, Capucinis Italis poſſeſsio hujus Eccleſiæ, & Hoſpitii fuit tradita per litteras auguſtales D. Rodericio à Coſta, ſtatûs Braſilienſis Gubernatori, ita inſcriptas:

Domne Roderice à Coſta. Ego magnæ Brittaniæ Regina, Portugalliæ Infans, vos tum præſentibus ſaluto. Factâ conſideratione ad id, quod mihi à Conſilio Miſſionum fuit expoſitum, videlicet, quod tum cultui Dei, tum commodis meis pluriműm conduceret, ſi in iſta Civitate Patribus Capucinis Italiæ Hoſpitium ad modum illius, quod in hac Regia iis datum eſt, concederetur, quatenus Religioſi illi, qui ad Miſſiones Angolæ & S. Thomæ ablegabuntur, & inde illuc redibunt, quando navium commodum vel pro dictis Miſſionibus, vel pro regreſſu ad hoc Regnum non habebunt, vel etiam illi, qui vel in Miſſionibus, vel in via infirmantur, aut, uti ſæpius jam accidit, ob regionis clima in Miſſionibus inhabiles redduntur, pro cura & remediis ad id divertere poſſint; Cumque ibi Hoſpitium B. Mariæ Pietatis *nuncupatum, à Capucinis Gallis relictum, de facto non incolatur, ratum habeo & concedo, ut illi toto illo tempore, quo prædictis Miſsionibus Angolæ, & S. Thomæ aſsiſtent, & iis de Miſsionariis competentibus proſpicient, in illo collocentur, adjectis tamen clauſulis & conditionibus, ut in hoc Hoſpitio alii Religioſi morari nequeant, quàm neceſſarii, quatenus euntibus ad Miſſiones, & inde redeuntibus faciliùs provideatur. Inter neceſſarios erunt, unus, qui aget Procuratorem, alius Superiorem, duo Concionatores, quorum uterque in dictis Miſsionibus jam fuerit, & inſuper duo laici pro Hoſpitii famulatu. In hoc autem prætacti Miſſionarii Angolæ & S. Thomæ longiùs non cunctabuntur, quàm pro tempore, quo vel naves pro diſceſſu non affuerint, vel quo erunt infirmi. Hinc Vobis & veſtris Succeſſoribus vigilem ad hæc omnia obſervanda attentionem inculco, voloque, ut, an ita obſerventur, mihi ratio reddatur: mea enim attentio, & intentio hæc eſt, ut nihil alteretur, & ut hocce medio memoratis Miſsionibus Angolæ & S. Thomæ nihil deficiat, & dicti Religioſi Capucini ex nulla, quæcunque illa ſit, cauſa, in iſta Civitate, vel alio iſtius regni ſtatu aliis Miſsionibus ſe immiſceant, cum multi ibi extent Religioſi ſupplentes, nec etiam ullam in ſe ſuſcipiant abſque ſpeciali noſtro ordine. Curate, ut hoc mandatum non ſolùm in Protocollo Secretariæ iſtius Gubernii, ſed etiam in illo Conſilii Miſsionum hujus ſtatûs regiſtretur, & inſuper id in primo Conſilio publicabitis, quatenus omnibus innoteſcat, & id executioni mandetur, quod deſuper convenit. Scriptum Ulyſsiponæ 26. Febr. 1705.*

Regina Regens.

Fundârunt inde Capucinos in hac Miſsione mutuo concurſu charitas & fides, illa, ut Miſſionarii advenæ aut infirmi ſuum ibi reciperent præſidium; hæc verò, ut pro illius dilatatione Miſſionarii ſtrenue ſui Apoſtolatûs officio fungerentur, & vigili oculo *Aldearum* ſuarum ſeu populationum curam gererent, haſque novâ ſemper prædâ adaugerent. Cum enim in vicinis Sylvis ac Deſertorum latebris plures adhuc infideles Indi deliteſcant, brutorum more viventes, ſpoliis venationis, fructibus agreſtibus, ac etiam ipſa humana carne veſcentes, incedentes nudi, arcu, pharetra & ſagittis, quarum cuſpides venenoſis herbarum ſuccis inficiunt, muniti, Europæorum rei ac vitæ inhiantes, vitæ tum civilis tum moralis inſcii, ac tria potiſſimùm colentes, ſeu potiùs verentes Numina, videlicet *Tupan* ceu Cœli Deum, *Paraya* Deum terræ, ac *Torna* aquæ Deum, quorum iram placare autumant, dum retibus diſcoloribus, arborum foliis, aviumque pennis contecti, ac armis ſuis cincti, adinſtar belluarum ululantes, laſcivos cum fœminis ludos & choreas ducunt, præcipuam operam PP. Miſſionarii ad id impendunt, ut infelices hoſce Indos in ſuas *Aldeas* congregent, captivent in obſequium, de brutalis vitæ ratione abducant, prima fidei rudimenta inſtillent, pedetentim ad baptiſmum diſponant, ac denique ab inſano ſuperſtitionum, ſortilegiorum, divinationum ac incantatio-

num

num errore, in quem etiam poſt ſuſceptas ſacræ regenerationis aquas nativo pruritu feruntur, coërceant.

Perſonuit Capucinorum Italorum zelus in Regia Luſitaniæ Aula ea laude, ut illius falci latiorem laboris & meſſis terram decerneret, mandando, ut Miſſiones, quas RR. PP. Thereſiani, tunc ad Rivum S. Franciſci occupabant, Capucinæ S. Franciſci Proli, ad culturam traderentur, ac Hoſpitio ſeu Præfecturæ Bahiæ unirentur.

Regium, quod deſuper confectum eſt, diploma, ſonuit, ut ſequitur:

Domne Garzia de Avila Pereyra. Ego Rex vobis precor plurimam ſalutem. Attentâ expoſitione, mihi de modico fructu à Religioſis Miſsionariis S. Thereſiæ in diſtrictu Rivi ſeu Fluminis collecto factâ, tum ob mutationem Paſtorum, quæ interceſsit, tum quod in Thereſianis illæ pręrogativę non reperiantur, quæ fulſerunt in Capucinis Gallis, illis Miſſionibus olim aſsiſtentibus, quibus juſſu meo Religioſi S. Thereſię ſuccedebant, nam prę-terquam, quod Capucini prędicti fuerint veri Miſsionarii, ab omni humano lucro mundi, & unicè glorię Dei, & animarum profectui attenderint, Camera noſtra nullas pro iis facere debuit expenſas, ſicuti facere debet cum Thereſianis, cuilibet eorum Miſsionario triginta mille Reis *annuatim erogando: quod committendo tales Miſsiones Fluminis S. Franciſci Religioſis Capucinis Italis, in Civitate Bahiæ cum Hoſpitio reſidentibus, eandem regulam Capucinorum Gallorum profitentibus, eodem animarum ſalutis zelo decoratis, & victu divinæ Providentię contentis evitatur. Sique etiam illos aliqua re neceſſariâ indigere contingeret, Vos iis de tali providere obligatis, quin Camera noſtra Regia alicui diſpendio ſubjacere debeat: Attentis quoque veſtris rationibus, & ipſis Religioſis Thereſianis, quorum Inſtitutum ab illo Miſsionariorum multùm differt, cum potius in Choro, & contemplatione Dei, quàm in communicatione externa, & Miſsionum exercitio occupentur, dum econtra proprius Religioſorum Capucinorum Italorum character eſt, prout experientia tum ex zelo, quo Miſsiones peragunt, tum ab exemplo vitæ, quod prębent, tum ex temporalium bonorum contemptu, quo ſe diſtinguunt, monſtravit, ſtatui, ut Miſsionibus diſtrictûs Fluminis S. Franciſci, quas hucuſque Religioſi S. Thereſię occupârunt, Capucini Itali aſsiſtant. Quem in finem Superiorem Capucinorum Italorum in hac noſtra Regia informari feci, ut cum Religioſis neceſſariis, Miſsionibus dictis aſsiſtat, & Gubernatori Generali illius ſtatûs, ac Proviſori Majori regiarum expenſarum fuit intimatum, ut ſumptus, aliàs cum Miſsionariis S. Thereſię fieri ſolitos, ſuſpendant, cum Vos Capucinis Italis veſtris expenſis aſsiſtere obligaveritis. Quod vobis perſcribo, quatenus reſolutio in hac materia à me capta vobis innoteſcat. Ulyſſiponæ* 10. *Decembris* 1709.

Exempl. hujus, & aliarum hîc inſertarum Epiſtolarum in Lingua Luſitana in Archivo Generali Ord. Armario Miſſiones Braſiliæ.

Cuilibet *Aldearum* præeſt P. Miſſionarius, qui juxta regium Decretum in ſpiritualibus Parochum, in re Domeſtica Patrem, ac in civili regimine Gubernatorem & Judicem agit.

Ipſæ demum *Aldeæ* ſunt luculenti Apoſtolici fructûs teſtes, cum nonniſi populum acquiſitionis & prædam ſanctam complectantur. Eſtque fructus hujuſmodi eò glorioſior cenſendus, quò ferocior eſt gentis natura, quò durior eam è latebris abducendi labor, & quò major illius linguam capiendi occurrit difficultas.

Ex quibus omnibus ſtatum hujus Miſsionis ex locis Bahiæ, & Fluminis S. P. Franciſci conflatæ præſentem ita ſormo, adjuncto, quo quælibet populatio utitur, idiomate.

IN CIVITATE S. SALVATORIS

Reſidentia ſeu locus Præfecturæ Aldeæ.

Patacuba, idiomatis Karapato.
S. Petrus, idiomatis Romonez.
Rodella, ubi ſupremus Gubernator Indorum reſidet, idiomatis Porcaz.
Axarà, ejuſdem idiomatis.
Vargè, idiomatis ejuſdem, & Parcarutas.

Pambù,

Pambù, idiomatis Kaſirs.
Cavallo, ejuſdem.
Trapoa, ejuſdem.
Varacapa, ejuſdem.
Rivus *dos Contas*, idiomatis Grems.

Et tandem *Aldea* Cairù noviſſimè juſſu Excellentiſſimi Domini Comitis Andreæ de Galveas, Braſiliæ Pro-Regis, opera P. Anſelmi ab Andorno Miſſionarii Pedemontani erecta.

Fr. Michael Angelus à Neapoli primus Miſsionis Præfectus inſtituitur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitæ 29. *Febr.* 1712.

REferente R. P. D. Sylvio de Cavaleriis Secretario, Sac. Congreg. Præfectum Miſſionum prope Fluvium S. Franciſci in America Meridionali ad ſeptennium declaravit P. Michaelem Angelum à Neapoli, Ordinis Capucinorum, cum authoritate ea, quæ ad Miſſionis regimen pertinent, ad præſcriptum Decretorum Sac. Congregationis, & facultatum eidem conceſſarum exercendi, & non aliàs, nec alio modo. Dat. Romæ ex Ædibus dictæ Sac. Congregationis die & anno, quibus ſupra.

Exemp. in Arch. gen. Armario Miſſiones Braſiliæ.

Nullum Miſſionarium Congi, vel Inſulæ S. Thomæ, non expleto ſuæ Miſſionis termino, aut infirmitate non cogente, ad exercitium Miſſionum Rivi S. Franciſci admitti, P. Præfecto mandatur.

CUm Miſſiones Rivi S. Franciſci, climatis ſint multùm mitioris, & benignioris, quàm aliarum, quæ à Religioſis ſui Ordinis Congi, & in Inſula S. Thomæ coluntur, & proin juſte ſupponi poſſit, quod deinceps omnes Religioſi ad Miſſiones iſtarum partium, & non ad illas Congi, & S. Thomæ, ubi aliàs amplior Sacrorum Operariorum numerus neceſſarius eſt, ablegari ſint petituri, aut ſaltem plures Miſſionarii ſuarum Miſſionum pertæſi, omnes vias ſint tentaturi, quatenus ad obſequium iſtius populi cum præjudicio aliorum, quos derelinquent, transferantur, ad obviandum opportunè omni abuſui mandâtur, ne ullus Religioſus ad harum novarum Miſſionum exercitium admittatur, qui ſuæ Miſſionis tempus Congi, vel in Inſula S. Thomæ non adimpleverit, vel ex cauſa infirmitatis ad diſceſſum non fuerit coactus.

Romæ ex Ædibus Propag. 14. Martii 1712.

Exempl. in Arch. Generali Armario Miſſiones Braſiliæ.

RESCRIPTO PONTIFICIO.

Accedentibus Doctrinam Chriſtianam in Civitate Bahiæ indulgentiæ conceduntur.

Beatiſſime Pater.

FR. Romualdus à Burgo S. Donnini, Præfectus Miſſionum Bahiæ in Braſiliis, Sanctitati Veſtræ reverenter exponit, quod inter alia exercitia, quibus ipſe, & ipſius Miſſionarii occupantur, unum quoque eſt Catechiſmus, quem duo Miſſionariorum omnibus Dominicis in eadem Civitate Bahiæ omnium Sanctorum, cum magno confluxu Perſonarum omnis ordinis, & ampliſſimo animarum fructu in forma Dialogi inſtituunt; Hinc ad alliciendos fideles ad proſecutionem inſtructionis, ad tantum ſpiritualem eorum fructum redundantis, Sanctitatis Veſtræ Orator demiſſiſſimè ſupplicat, pro gratia, ut cuilibet concurrenti Indulgentiam temporaneam ſeu partialem, & cuilibet frequentanti in una dictarum Dominicarum, ad ſuam electionem, quâ confeſſus & communicatus fuerit, Indulgentiam plenariam concedere dignetur.

Ex audientia Sanctiſſimi 4. *Martii* 1746.

Sanctiſſimus benignè annuendo pro gratia, conceſſit Indulgentiam centum dierum, lucrandam per Chriſtifideles qualibet vice, quâ Catechiſmo, de quo agitur in pre-

precibus, adſtiterint, eidemque Catechiſmo frequenter aſſiſtentibus plenariam Indulgentiam una vice in ſingulos annos conceſſit, eo die, quo ſacramentaliter confeſſi, ac Sacra Communione refecti fuerint.

Joſeph Livizzanus Secret.

Exempl. in Archivo prædicto.

MISSIO PERNAMBUCI.

INter primarias Dynaſtias, ſeu Præfecturas, quas *Capitaneatus* vocant, & in quas Braſilia dividitur, numeratur & Pernambucenſis, æquè in ſua extenſione vaga, ac fertilitate terræ beata. In hac quoque Præfectura à Capucinis Gallis prima Evangelii ſemina jacta fuiſſe comprobant litteræ Regiæ, quarum primis 1646. exaratis, Rex Joannes IV. illorum zelum plurimùm commendavit, & Epiſcopo iis in omnibus & per omnia gratificari commiſit, aliis verò & ſecundis anno 1652. datis, eos, non obſtante factâ aliàs contra Extraneos prohibitione, Pernambuci ſtabiliri decrevit. Fructum, quem primi hi Coloni in horrea Domini intulerunt, juratum complectitur teſtimonium ſequens:

Antonius Bezerra, Vicarius proprietarius Eccleſiæ S. Petri Civitatis Olindę, & Commendatarius Eccleſię Cathedralis dictę Civitatis, notum facio, qualiter PP. Capucini Galli, Fr. Joſias, & Fr. Boniſſimus cum aliis ejuſdem Ordinis Religioſis ad Capitaneatum Pernambuci eo tempore, quo Batavi armorum vi illum ſubjugaverant, pervenerint, & in eo ad fidem Jeſu Chriſti non ſolùm indigenas Luſitanos, verùm etiam alienigenas diverſę Nationis, Batavo militi commixtos vel perduxerint, vel in ea confirmaverint, hinc inde maximâ vigilantiâ & curâ ad diverſa loca curſitantes ad Sacramenta ibi adminiſtranda, & ubique ſe probos & ſollicitos Religioſos exhibentes, quin ulla unquam de iis turpis lucri macula fuerit viſa aut audita. In vicinia Olindę parvum Conventum ex eleemoſyna à Romano-Catholicis hujus Capitaneatûs amore Dei iis erogata conſtrui curârunt: tempore quoque pręſentis belli contra Batavos ubique militi pedeſtri aſtiterunt, eumque ad tenacem hujus ſtatûs defenſionem animârunt, vix non omni quoque conflictui pręſentes. Tempore, quod reſiduum erat, in loco, ubi Gubernator Henricus Dias morabatur, reſidebant, ad Sacramenta magno Fidei zelo adminiſtranda ſemper parati, & exemplum ſacratioris vitæ tum Sæcularibus, tum Eccleſiaſticis ubique præbentes, hinc omnis gratiæ, qua Regiæ ſuæ Majeſtati illos proſequi complacuerit, ſeſe dignos effecerunt, quem in finem præſens atteſtatum ſignavi, per Sancta Dei Evangelia, & Sacros Ordines, quibus ſum inſignitus, jurans, quod prædicta omnia, ſint ipſa rei veritas.

Olindæ 16. *Junii* 1649.

Quod & ipſum in ſequentibus annis Gubernator Pernambuci renovavit litteris ſuis ad Regem Portugalliæ ita expeditis:

REX. Zelus, quo Capucini Galli Regiæ Veſtræ Majeſtati inſerviunt, charitas, quâ Xenodochiis aſſiſtunt, & ſollicitudo, quâ, ubi cum inimico pugnandum eſt, adſunt, me devinciunt ad ſignificandum, quod in quacumque occaſione, & quocumque modo non ſolùm ſe ſollicitos, verùm etiam peculiari zelo tum pro Dei cultu, tum pro Majeſtatis Veſtræ ſervitio accenſos exhibeant. Luculentiùs hoc probârunt in hujus Dominii reſtauratione, præſentes ſemper in periculis &c. & ſe non ſolùm pios Religioſos, ſed & inſignes Heroes manifestantes, alios exemplo ſuo incitantes, & in periculis primi. Eapropter ad notitiam Majestati Veſtræ deſuper dandam me obligatum cenſui, quatenus illos iis gratiis & honoribus, quibus ita benemeritos diſtinguere ſolet, cumulare dignetur. Deus &c.

Ex Fortalitio S. Luciæ 20. *Julii* 1654.

Franciſcus de Figuairoa.

Gloriam tam felicis principii, necnon ſubſequi, & converſione Gentilium adaucti progreſsûs cum ipſo jam memorato Patrum Gallorum diſceſſu diſtraxit enatum ad hujus ſæculi initium Galliam inter—& Portugalliam bellum; quo terminatô, relictum Pernambuci in loco Reciffè Hoſpitium Rex Capucinis Italis conſignari juſſit per ſequens Edictum:

Gubernatori Capitaneatûs Pernambuci. Ego Rex vobis precor multam ſalutem. Frater Hieronymus à Genua Superior & Procurator Miſſionariorum Capucinorum Italorum à me ſup-

ſupplex, & pro gratia requiſivit, quatenus ipſi Hoſpitium in Reciffe à Capucinis Gallis olim occupatum conſignari mandarem. Ex quo enim hi ab illo fuerunt ſemoti, Capucini Itali ſine asylo, quo prius euntes & redeuntes à Miſſionibus ſuis Angolæ, & in Civitate S. Thomæ exiſtentibus gaudebant, manſerunt, ita quidem, ut ad Ædes Sæcularium æquè cum horum incommodo, ac majore ipſorum Religioſorum obſervantiæ & profeſſionis præjudicio divertere cogantur. Cumque hi Religioſi ob eorum austeram, & exemplarem vitam, ac ardentem in Miſſionibus zelum pro Dei cultu & animarum fructu, omni favore digni existant, poſſeſſionem prędicti Hoſpitii iis concedi mea voluntas est, quod & executioni dari vobis injungo.

Ulyſſiponæ 18. *Martii* 1709.

R E X.

Inductis ibi Miſſionariis Italis, jam non amplius velitandum eſt cum Hæreticis, cum Capitaneatus ab hujuſmodi lue purgatus reperiatur. Ad efferos Infideles in prooemio Superioris Miſſionis deſcriptos, & Catholicos curas ſuas convertere debent: ad illos, ut ſervitutem Idolorum libertate Chriſtianæ vitæ permutent, & receptas Baptiſmi aquas, tabo ſuperſtitioſæ iniquitatis non amplius coinquinent: ad hos verò, ut Catholici nominis dignitatem degenere actione non obfuſcent, & ſuæ virtutis exemplo Neophytam prolem ædificantes, in gratum Deo & hominibus ſpectaculum ſe efforment. Labore hoc ad præſens uſque producto totius Pernambucenſis populi amorem ſibi conciliârunt, eouſque partialem, ut ſine iis vivere ſe quaſi non poſſe autumarent. Teſtis eſt dolor ab omnibus conceptus, dum Miſſionarii diſceſſum è Perbambuco olim parârunt, à Superioribus ſuis indictum, & quem abundanter probant litteræ, quibus nomine Loci Reciffè enuntiatum diſceſſum à Senatu Cameræ impediri, ita petitum fuit.

Infraſcripti hujus Loci Incolæ pro commodo & utilitate reſidui populi ejuſdem Loci Dominationibus Veſtris, ceu Corpori hujus Reipublicæ, exponunt eximium fructum, qui Divinæ Majeſtati, ac humanæ exhiberi poteſt, ſi omni meliore, quo fieri poteſt, modo, diſceſſus, quem ab hocce loco Religioſi Capucini Itali, in Conventu B. Virginis de Penha di Francia *in via S. Antonii hujus & ejuſdem Loci habitantes meditantur, impediatur. Res indubitata manet, quod à tempore, quo prædicti Religioſi memoratum Conventum incolere cœperunt, viſus ſit ampliſſimus fructus in populo, collectus tum eorum doctrinâ, tum fervido ac efficaci zelo, quo incumbunt Miſſionibus, adminiſtrando diu noctuque Sacramenta, celebrando Miſſas, excipiendo confeſſiones, horâ quidem competente, uti & confeſſiones pauperum fœminarum, quæ ob veſtium defectum Eccleſias publicas accedere non poſſunt. Veneratione præterea dignos ſe reddunt exemplo vitæ, & proborum morum, quod meritò corda ad compunctionem illorum diſceſſus inducat. Modica eſt temporis intercapedo, quod ſtupuerint omnes ea, quæ in ſua Miſſione P. Fr. Carolus in Capitaneatu Rivi Januarii uſque ad illam Siaræ (quod extenſionem 350. & ultra milliariorum conficit) operatus eſt cum manifeſtis prodigiis tum in ſylvis, tum in deſertis, tum in plateis locorum, per quæ tranſiit, & ultimò in Civitate Olindæ, Emporio hujus Provinciæ, & tandem actualiter in hac Villa, reconciliando amicitiam inter perſonas diſtinctas, inter Maritos & uxores, ſeparando ab inveterato concubinatu, & denique inculcando, quod ad animarum ſaluti conducit. Hinc Domin. Veſtras enixè rogamus, ut ſuæ Regiæ Maieſtati haſce rationes exponere velint, quatenus permanentiam horum Dei Servorum in hoc Conventu, ex quo ad Miſſiones, quæ ipſos tangunt, excurrunt, ordinare & ſtabilire dignetur. Rogantur pariter D. Emmanuel Rollim de Moura, Gubernator & Capitaneus generalis, & ejuſdem Dominus Locum-tenens, ſicut & Illuſtriſs. Capitulum, ut dictos Religioſos ad permanentiam in hoc loco, ſaltem uſque dum reſolutio ſuæ Regiæ Maieſtatis pateat, perſuadeant, & eidem Maieſtati motiva recurſûs exponant. Hinc de bonitate & clementia ſuæ Maieſtatis confiſi ſperamus, quod auditis hiſce rationibus, ac aliis, quas prudentia Dom. Veſtrarum Eidem ſuggeret, ſubditis ſuis proficuam hanc gratiam ſit conceſſura, à Superioribus præfatorum Religioſorum licentiam ad hoc neceſſariam procurari iubendo. Ex Villa S. Antonii in Reciffè 8. Dec. 1723.*

Emmanuel Lopes Santiago cum aliis 58. proprio nomine ſubſcriptis.

Ejuſdem tenoris & clamoris litteras dedit hæc eadem Civitas immediatè ad Regem Portugalliæ ſub 25. Dec. 1723. dum prius D. Gubernator, Emanuel Rollim de Moura, omnem operam pro impediendo PP. Miſſionariorum propoſito apud Regiam Majeſtatem à ſe impendendo ſub 13. Decembris 1723. eidem Civitati adpromiſit. Fortiùs egerunt Dignitates & Canonici Olindæ, cum ſub excommunicationis majoris pœna Navarchis, ne Miſſionarios in naves ſuas reciperent, Monitorio ſub 21. Decembr. dicti anni relaxato, inhibuerunt.

Ex-

Exaudivit gemitum populi Deus, ac omni contrarietatis lapide per opportuna Sacræ Congregationis conſilia ſublato, permanſit Miſſio in ſuo ſtatu, qui in præſentia eſt ſequens:

LOCUS PRÆFECTURÆ.

Receiffe, à Civitate Olindæ parum diſtans.

ALIA LOCA MISSIONUM.

Araripe, Bregio, Caziris novus, Mepibù, Taypu, Piancò, Rivus *de Peixe* &c.

Præfecturæ Pernambucci Miſſionem Araripe incorporari & uniri mandatur.

Decretum Sacræ Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 5. Sept. 1735.

ATtento, quod Miſſio Fratrum Capucinorum in diſtrictu, nuncupato *Araripe*, in Braſilia, valde diſtat à Miſſionibus Fluminis S. Franciſci ejuſdem Ordinis, quibus nuper aggregata fuerat; quam ob cauſam à Patre pro tempore Præfecto ejuſdem Fluminis S. Franciſci, nequit commodè regi, ac viſitari; Emi Patres, referente Emo Dño D. Card. Barberino, præviâ diſmembratione prædictæ Miſſionis à Præfectura dictarum Miſſionum Fluminis S. Franciſci, eam uniendam, & incorporandam eſſe cenſuerunt, prout reipſa eam unièrunt, & incorporârunt Miſſionibus Præfecturæ Pernambucci; ita ut in poſterum earum pro tempore Præfecto in omnibus, & per omnia ſubjaceat.

Datum Romæ ex Ædibus ejuſdem Sac. Congregationis die, & anno, quibus ſupra.

Extract. ex lib. Decret. Sac. Congr. anni 1733. fol. 68.

Nonnulla dubia circa Epiſcoporum, & Miſſionariorum jura &c. reſolvuntur, & P. Præfecto reſolutiones communicari jubetur.

INter Miſſionarios Miſſionis Pernambucci in Braſiliis orta ſunt dubia ſequentia:

Primò. An vivente & reſidente Epiſcopo, Præfectus Miſſionariorum Capucinorum, ſive de ejus licentia, quiſvis alius Miſſionarius poſſit licitè & validè diſpenſare ante factum in impedimentis matrimonii, ad normam privilegiorum non tantùm Indos Miſſionum, ſed etiam Cives, cujuſcunque gradûs & conditionis cum debita ſolemnitate?

Secundò. An ſaltem poſſint eodem modo, vel abſente Epiſcopo, vel Sede vacante?

Tertiò. An Præfectus unius Miſſionis poſſit concedere facultates, vel in toto, vel in parte Miſſionariis alterius Miſſionis, dum ratione itineris, vel alia quavis ratione tranſeunt, vel aliquo tempore morantur in Miſſione ipſiuſmet Præfecti, ſaltem ſuppoſito uſu, non obſtante reſtrictione, quæ legitur in fine privilegiorum?

Quartò. An ſuppoſitus uſus, vel aliquis alius poſſit præſcribere contra Decreta Sac. Congregationis?

Quintò. An ſuppoſitâ licentiâ Præfecti poſſit Miſſionarius propriæ Miſſionis uti facultatibus, nedum durante ſpatio ſeptem annorum, uti concedunt Decreta Sac. Congregationis, ſed etiam completo ſeptennio, etiamſi habeant obedientiam redeundi in Italiam, & nolint vel nequeant?

Cum autem talia dubia non ſint facilis reſolutionis, humillime ſupplicatur EE. VV. pro declaratione.

Datum Pernambucci die 15. Aprilis 1730.

Dubia hæc à S. Congregatione de Propag. fide pro opportuna reſolutione fuerunt remiſſa ad S. Officium, quod coram Sanctiſſimo habitum articulatim ad illa reſpondit, juſſitque, ut Emin. Dominus Cardinalis Petra, prædictæ S. Congregationis Secretarius, per modum inſtructionis deciſionem per litteras, quarum apographum in Archivo Generali aſſervatur, P. Præfecto communicaret. Reſolutiones fuerunt ſequentes:

Ad dubium primum, clara eſt diſpoſitio articuli 4. facultatum, quæ à S. Sede Apoſtolica P. Præfecto conceduntur, propriis Religioſis Miſſionariis communicabiles quoad diſpenſationes Matrimoniales, quibus in foro interno conſcientiæ indefinitè, non autem in utroque foro, ubi ſunt Epiſcopi, uti poſſunt = *hæ vero Matrimoniales diſpenſationes, videlicet quarta, quinta, ſexta, & ſeptima non* cen-

concedantur &c. in utroque foro, ubi erunt Epiſcopi, ſed in foro conſcientiæ tantùm = Inde, cum quæſitum tendat ad hoc, an Miſſionarii, vivente & reſidente Epiſcopo cum debita ſolemnitate diſpenſare poſſint, indubitatum eſt, quod tali facultate cum ſolemnitate, id eſt, in foro publico uti nequeant, utpote Miſſionariis inhibitâ, & ſolis Epiſcopis reſervatâ, qui tamen eam delegare poſſunt. Nec facultates diſpenſationum Matrimonialium, prout ex earum formula apparet, ad ſolos Indos reſtringuntur, ſed omnes indiſtinctè cujuſcunque conditionis complectuntur, quantumvis cum clauſula graduum, & expreſſione Matrimoniorum contractorum, ſeu contrahendorum limitentur.

Ad Dubium ſecundum: In facultatibus, quæ iſtarum partium Epiſcopis conceduntur, exprimitur, quod eas (exceptis iis, quæ characterem Epiſcopalem requirunt) Sacerdotibus idoneis, præſertim tempore mortis communicare valeant = *prædictas facultates comunicandi (non tamen illas, quæ requirunt ordinem Epiſcopalem, vel non ſine ſacrorum oleorum uſu exercentur) Sacerdotibus idoneis, qui in eorum Diœceſibus laborabunt, & præſertim tempore ſui obitûs, ut Sede vacante ſit, qui poſſit ſupplere, donec Sedes Apoſtolica certior facta (quod quamprimùm fieri debebit) per Delegatum, vel per unum ex eis alio modo provideat* = Interim ex ſuppoſito, quod Epiſcopus ſit abſens ex Diœceſi, & quod ſuos ſubſtitutos in perſona Vicarii Generalis, aut aliorum Sacerdotum pro uſu prædictarum facultatum, in foro externo reliquerit, in hocce caſu uſus illarum in hoc foro eſt prohibitus. Si verò Epiſcopus fuerit vitâ functus, Capitulum tunc in uſu dictarum facultatum non ſuccedit, ſed ille, vel illi, quibus Prælatus tempore ſui obitûs vi poteſtatis, quam dicta formula ipſi dabat, eas communicaverit, & conſequenter Miſſionarii, iis in foro externo uti non poſſunt, cum S. Sedis mens ſit, ut in Diœceſi adſit, qui in caſu vacantis Epiſcopatûs poſſit ſupplere, prout ex enunciata deducitur formula. Nihilominus, quando Epiſcopus è vitâ deceſſit, quin priùs alicui facultates conceſſerit, P. Præfectus in hujuſmodi caſu S. Sedem certiorem reddere, & ab ea providas & opportunas diſpoſitiones expectare debet.

Circa tertium, & quartum Dubium: P. Præfectus unius Miſſionis facultates Miſſionariis alterius Miſſionis communicare non poteſt, cum hoc in formula facultatum, quæ Præfectis conceduntur, clarè prohibeatur, quin prætenſa conſuetudo in contrarium ullatenus poſſit ſuffragari: verba dictæ formulæ ſunt ſequentia = communicandi has facultates in totum, vel in parte Fratribus ſuæ Miſſionis, quos S. Congregatio de Propaganda fide deſtinaverit & approbaverit, & non aliis =

Tandem ad Dubium quintum, an Miſſionarii terminato tempore in eorum patentialibus, vel Decreto præfixo in exercitio Miſſionis, cum Præfecti licentia continuare poſsint? Debet circa hoc diſpoſitio Decreti ab hac S. Congregatione 12. Febr. 1704. editi obſervari, quod declarat = *Miſſionarios, donec confirmationem Miſſionis, ſeu licentiam diſcedendi à Miſſione obtinuerint, facultates ſuas exercere poſſe, ut antea, etiamſi tempus eorum lapſum fuerit* = Cum autem in præſenti Dubio ſupponatur, quod Miſsionarii licentiam diſcedendi jam obtinuerint, & ex motivo rationabili diſcedere non poſſint, vel ex propria voluntate illam exequi renuant, in primo caſu, in uſu ſuarum facultatum cum Præfecti permiſsione continuare poſſunt; in ſecundo verò & ulterioris moræ voluntariæ contra licentiam à S. Congregatione obtentam, quæ eodem tempore regreſſum ad Provincias Europæ injungit, hujuſmodi mora eſt delictum abſque cauſa neceſſaria: hinc Religioſi non ampliùs ceu Miſſionarii cum exercitio facultatum reputari poſſunt.

Romæ 31. Aug. 1737.

Exempl. in Arch. gen. Ord. Armario. Miſſiones Braſiliæ.

MISSIO RIVI
SEU FLUMINIS JANUARII.

Sedit & ad hunc rivum ſeu flumen laborioſus Provinciæ Britanniæ Capucinus jam anno 1659. & quemadmodum fluvius exundante ſua aqua patulos campos percurrit, lambit, aridoſque illorum hiatus impinguat, ita & dictus Capucinus Apoſtolico excurſu aquas ſalientes in vitam æternam ibi effudit, & cæleſtis doctrinæ rore ita fœcundavit, ut viſo multiplici-

plici fructu illum ibi firmari non tam proficuum, quàm neceſſarium judicaretur. Rei apodixis eſt Monumentum in Archivo noſtro generali aſſervatum, & ita exſcriptum:

Doctor Emmanuel de Suza d'Almada Dei, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ gratiâ Prælatus Adminiſtrator hujus Civitatis S. Sebaſtiani Rivi Januarii, aliorumque ſuæ juriſdictionis Capitaneatuum &c. omnibus præſentem hanc noſtram proviſionem viſuris vel audituris, ſalutem & pacem perpetuam in Chriſto noſtro Salvatore, qui eſt omnium ſalus & præſidium.

Notum facimus, quod in his partibus Apoſtolicam R. P. Fr. Joannis Baptiſtæ Religioſi Capucini, Provinciæ Britanniæ, Miſſionarii Apoſtolici, operam ſummopere neceſſariam cenſuerimus, cum juxta Apoſtolica facultatum ſuarum Documenta, amplâ facultate munitus exiſtat diſpenſandi in diverſis caſibus, tum internum, tum externum forum concernentibus, in quibus aliàs & alius in hiſce partibus non habetur recurſus, quàm ad Sedem Apoſtolicam, ita tardus & difficilis (uti omnibus innoteſcit) quod non ſemel diutius in incerto vagari, ac in Salvatoris noſtri Dei offenſa hæreri contingat. Malo huic prætactus P. Fr. Joann. Baptiſta in pauco dierum intervallo haud parum conſuluit, juxta ſuarum facultatum tenorem diſpenſando, & (prout nobis per proceſſus nobis exhibitos conſtat) abſolvendo. Hinc attendentes tum ad charitatem, quâ confeſſiones excipit, Verbum Dei annuntiat, & Hoſpitalibus inſervit, tum ad ſpem, quæ ampliorem fructum pro Dei cultu ab illo producendum nobis pollicetur, tum ad amorem, quo eum omnes hujus Civitatis Incolæ proſequuntur, ſimulque reminiſcentes, quod dictus Pater ab hinc diſcedere cogitet, allegando, quod abſque ſuæ Religionis Sociis exercitium Miſſionis, ad quam Superiores illum elegiſſent, continuare nequiret, conſultum duximus ei licentiam concedendi, prout & eam illi per præſentem noſtram proviſionem concedimus, apud Eccleſiam B. V. Immaculatæ, in colle huic Civitati adjacente ſitam, Hoſpitium, ſimile illi, quod Capucini Pernambuci incolunt, conſtruendi, ad quod ille, ac inſuper duo vel tres alii ſui Ordinis Socii ſecedere, & in eo realiter reſidere poſſint. Interim uſque dum Superiores ſuos deſuper informaverit, eidem permittimus, quantùm poſſumus, & in quantum noſtra ſe extendit juriſdictio, ut dictum Eremitorium B. Virginis ſub titulo Conceptionis in Eccleſiam ſui Hoſpitii aptare, & in hac portas aperire, omniaque alia, quæ ibi neceſſaria videbuntur, facere poſſit. Quem in finem monemus & exhortamur in Domino omnes hujus Civitatis & Diœceſeos Vicarios, ut præfato Patri aſſiſtant, eidem omnem favorem exhibeant, ac alios quoque finitimos ad præſtandam eleemoſynam diſponant. Supplicamus inſuper Domino Gubernatori generali hujus Civitatis, ac ejus Senatui, ut nomine Suæ Majeſtatis fabricam in dicto loco permittant, cum opus hoc ſit neceſſarium, & ex eo amplus pro Dei gloria fructus naſciturus prævideatur.

Datum in Civitate S. Sebaſtiani Rivi Januarii 9. Junii 1659.

Fabricâ feliciter terminatâ, inductiſque Evangelicis Operariis, noviter ſpecioſa Deſerti & Rivi horum ſudore pingueſcere cæperunt: non ſolùm enim depoſitum fidei ab iis repertum, diligenti cura cuſtodire ſtuduerunt, ſed & omnem operam in eo collocârunt, ut Infideles, præcognitos quidem ante mundi conſtitutionem, manifeſtatos autem noviſſimis temporibus, ad regiam Cœli viam perducerent. Hinc jam integrum Indorum cœtum ſeu *Aldeam* in agro *Guaitacazes* 1687. erexerunt, quos omnes juxta Regias Litteras ad Epiſcopum ſub 27. Januarii dicti anni datas, ab illis ſolis, lavacro regenerationis ablutos fuiſſe patet.

In memorato poſtmodum Gallorum ex Braſilia retroceſſu, ſui juris fecit Epiſcopus relictum Hoſpitium; quod autem ordine Regio fuit reſtitutum Capucinis Italis, qui in Meſſem Gallorum introierunt, eamque labore continuant eò majore, quò plures in dies deteguntur Infideles, tum ipsâ ſui nominis varietate, tum idiomatis confuſione, tum humanæ carnis pabulo pluſquam barbari; quò plures annuatim onorariæ diverſarum Nationum ibi appellunt naves; quò copioſior mancipiorum in aurifodinis, fabrica tabacci, & Sacchari &c. durè laborantium reperitur numerus; & quò latior excurrit Miſſionis terminus, ex divortio plurium Comarcharum in unam coaleſcens Præfecturam, ac quò paucior ibi eſſe ſolet Miſſionariorum numerus.

Manſit diutiùs Miſſio hæc ſub Præfectura Pernambuci, cum autem locorum diſtantia arduum redderet illius gubernium, ab hac ſciſſa, conſtituit Præfecturam independentem & fixam.

In Civitate Rivi Januarii, olim S. Sebaſtiani dicta.

RESCRIPTIS

Sac. Congregationis de Propaganda Fide.

Duos Miſſionarios Capucinos ex Rivo Januarii ad Gentiles populationes *Muanes & Quapes* ſe conferre, & Miſſionem Rivi Januarii in Præfecturam independentem erigi ſtatuitur.

PAter Antonius à Peruſio Capucinus jam à quatuordecim annis bonus & utilis Miſſionarius in America cum litteris ſub 2. Junii anni elapſi ex Rivo Januarii datis, varios illius Miſſionis caſus perſcribit, quatenus Eminentiæ Veſtræ id, quod magis expedire, & neceſſarium judicaverint, deſuper reſolvere dignentur, quemadmodum & Procurator Generalis ſupplicat.

Primò. Exponit dictus Pater in primis, quod in illa Americæ parte, in qua Miniſterium ſuum de facto exercet, duæ Gentilium Nationes, *Muanes & Quapes* dictæ, verſus Rivum magnum ſitæ, & ad Sanctæ Fidei amplexum ſat dociles & diſpoſitæ reperiantur, ad quarum culturam eò libentiùs ſe contuliſſet, cum cognitionem & uſum illarum linguæ habeat ſufficientem, ni de transgreſſione limitum ſuæ Miſſionis dubitaret. Eſt autem adhuc promptus illuc ſe transferre, quoties ab EE.VV. id ei permittatur. Circa quod P. Procurator Generalis plenè Eminentiarum Veſtrarum zelo & deliberationi ſe remittit.

Illuſtriſſimus Dominus Secretarius tamen pro lumine & notitia hujus, ac ſequentis inſtantiæ EE. Veſtris ſuggerit, ex hujus Archivi documentis deduci, quod dictus P. Antonius à Peruſio, ſicut & P. Hieronymus à Monte Reale ad Miſſionem S. Thomæ anno 1720. ablegati in itinere à tempeſtate ad Rivum Ianuarii fuerint pulſi, ubi Vicarius Generalis, & Capitulum, Sede vacante, eos ſubſiſtere voluit, tum ut Catholicis ibi aſſiſterent, tum ut Hoſpitium tempore præterito a Capucinis Gallis occupatum incolerent. Approbavit anno 1722. Sacra Congregatio illorum permanentiam, anno 1732. expeditione aliorum duorum Religioſorum ejuſdem Ordinis ſub P. Præfecti Rivi S. Franciſci dependentiâ adauctam.

Quo præmiſſo, Procurator Generalis Capucinorum anteceſſor eodem anno 1733. ſupplicavit declarari, an memorati Patres Antonius, & Hieronymus, ob rationes modo adductas, curâ prædictæ populationis ſylveſtris *Muanes* debeant occupari, addendo, quod ſe ad id paratos exhibuerint, & eò jam ſeceſſiſſent, ni Epiſcopus ex motivo eos non avellendi ab aliis locis, illorum aſſiſtentiâ indigis, illos ibi firmâſſet. Ad quod Sac. Congregatio reſolvit, alios duos Patres in horũ ſubſidium ablegari, prout & factum, & jam ſuprà relatum, & eſt = *Cum pervenerint duo præfati Religioſi, dicti Patres Antonius, & Hieronymus ſive ſimul, ſive alter cum uno ex Religioſis, qui mittuntur, incumbant inſtructioni & converſioni Populorum, de quibus agitur* = Ubi tamen notandum eſt, quod tunc de populo *Muanes* dumtaxat ageretur, dum hîc alii, *Quapes* appellati, adjunguntur. Ad quod à Sac. Congregatione fuit

RESCRIPTUM.

In Congregatione habita die 18. Decembris 1736. fuit reſolutum.

Ad Primum. Pro executione reſolutionis captæ de anno 1733. ac inſuper mittantur alii duo ad effectum inſtruendi tam Populos Fluminis Ianuarii, quàm nuncupatos *Muanes & Quapes*.

Secundò. Exponit, quod Miſſio Rivi Ianuarii ſit vaſta, & tres Capitaneatus, qui in ſubſtantia componunt tres magnas Provincias ſub tribus diverſis Gubernatoribus, videlicet Rivum Januarii, *le M.ne*, & S. Paulum, præter Capitaneatum, vel Provinciam Spiritûs Sancti, contineat. Cumque Miſſio ultra 150. milliaria Italiæ à Bahia, ubi Præfectus reſidet, diſtet, ita ut recurſus ad hunc, occurrente caſu, ſit difficillimus, & per viam terræ impoſſibilis, dictus Pater expedire judicat, ut erigatur Præfectura independens, quemadmodum fuit tempore, quo Capucini Galli dictam Miſſionem adminiſtrârunt. Quod & P. Procurator Generalis non ſolùm conveniens, ſed & neceſſarium judicat, præſertim ſi Miſſioni duæ Nationes in priore puncto memoratæ uniantur, cum diſtantia Præfecti, & phyſica impotentia eidem in caſibus aſſiſtendi, illamque viſitandi ſit indubitata. Debetque hîc in memoriam revocari, quod ex hoc ipſo motivo Sacra Congregatio ſub 5. Septembris 1735. Miſſionem Arerippe Præfecturæ Pernambuci univerit. Ad quod fuit

RESCRIPTUM.

In Congregatione habita die 12. Februarii 1737 fuit reſolutum.

Ad ſecundum. Pro erectione novæ Præfecturæ.

Extract. ex Actis Sac. Congregat. de anno 1737. pag. 67. num. 9.

MISSIO

MISSIO INSULÆ, ET CIVITATIS S. THOMÆ *IN AFFRICA.*

HÆc Capucinorum Italorum Miſſio in Inſula Sancti Thomæ ſub linea æquinoctiali in Africano Guineæ mari ſita, quam Luſitani, teſte Joan. Alb. Fabricio *in ſalutar. luce Evangelii fol. mihi* 701. anno 1405. circa Divi Thomæ feſtum (quod & ipſi nomen, quod gerit, indidiſſe nonnullis videtur) detexerunt, occupârunt, à Belgis autem anno 1640. & 1641. ipſis ereptam poſt ea recuperârunt, ac defacto quietâ poſſeſſione tenent, juxta ea, quæ huic prooemio inſeruntur, Documenta, fundationis ſuæ exordium ad annum 1685. reducit. Quantumvis enim eâ tempeſtate Religio Romano-Catholica ibi jam currente ſæculo XIV. juxta P. Mamachium *tom.2. de orig. antiq. pag. mihi* 325. invecta floreret, ea tamen Divinæ Legis deſolatio, ac Operariorum inopia viguit, ut, dum Incolæ Capucinos ex Miſſione Angolæ ad finitima Regna Benini, & Overii ad Mauros in fide verâ inſtituendos acciri, ex Litteris Portugalliæ Regis animadverterent, eos quoque & in ipſa illorum Civitate & Inſula firmari, unito voto concluderent. Quem in finem non ſolùm Epiſcopus cum Reverendiſſimo Capitulo Eccleſiam Divi Antonii ad ſe ſpectantem eis in gratuitum donum ceſſit, verùm etiam Gubernator cum Camera Regia Hoſpitium in ejuſdem Eccleſiæ ſitu conſtruendi licentiam conceſſit, quemadmodum ſequens & inclytum Monumentum utrumque exprimit.

Nos D. Bernardus Juzaite, Dei & Apoſtolicæ Sedis gratiâ Epiſcopus hujus Inſulæ & Civitatis S. Thomæ, Conſiliarius Suæ Majeſtatis &c. cum aſſiſtentia & præſentia noſtri Reverendi Capituli notum facimus, qualiter R. P. F. Franciſcus à Monte leone Capucinus, Apoſtolicus Suæ Sanctitatis Miſſionarius, Nobis epiſtolam Regis noſtri Domini exhibuit tenoris ſequentis:

Reverende Epiſcope, Amice, ego Princeps vos ex corde ſaluto. P. Fr. Joannes Romanus, Capucinus Italus, Præfectus Miſſionis Angolæ, mihi deſolationem magnam & derelictionem, in qua Chriſtianitas oræ mineralis reperitur, expoſuit, & proin zelo & amore Dei motus, aliquos ſuorum Sociorum ad Regna Benini & Overii ablegare decrevit, quatenus ibi omnes Æthiopes, ſeu Mauros ſpirituali cibo paſcant. Eapropter vobis impensè recommendamus, imò mandamus, quatenus dato caſu, quo aliquis iſtorum Religioſorum ſe ad illam terram acquiſitionis transferret, ad dictam oram, & regna Benin & Overii pro Miſſionibus ibi faciendis perrecturus, non ſolùm illum non impediatis, ſed econtra omnem aſſiſtentiam & favorem præſtetis, quatenus cultus Dei cum illarum animarum converſione ibi plantari poſſit. Et hoc idem Gubernatori iſtius Inſulæ commendo.
Ulyſſipone 20. Martii 1683.

Hinc conſiderantes tum numerum Populi, qui in hac noſtra Civitate reperitur, tum defectum Miniſtrorum Evangelicorum, qui ibi ad tantam ovium copiam paſcendam extat, imò conſiderantes, quod in hac regione nec unicus Concionator, nec unicus Religioſus, qui doctrinâ Chriſtianâ populum inſtruat, moribandis aſſiſtat, & odia à Nobis in hac eâdem Civitate detecta reconciliet, reperiatur, & nobis perſuadentes, majus obſequium à Nobis Deo & Regi, Domino noſtro, præſtari non poſſe, quàm ſi & ad hanc Civitatem, & inter illius populum Religioſos, qui aſſiſtere, & ſupplere ſupradicta poſſent, induceremus. Hinc attentâ famâ, & notitiâ virtutis, inceſſantis laboris, ac indefeſſi zeli, quo in quocunque loco Capucini Itali ſaluti animarum incumbunt, attentoque zelo honoris Dei, ac deſiderio ſalutis noſtrarum ovium, P. Præfecto Angolæ, Fr. Joanni Romano Capucino, illius Conventûs Superiori, ſcribere, ac amore Dei inſtare decrevimus, quatenus ſuos Religioſos ad hanc Civitatem, in qua Hoſpitium pro iis formandum eſſet, ablegaret, confiſi de profectu, quem in animarum ſalute producere poſſent, & moti quoque ex eo, quod hæc Civitas ſit portus, vulgò ſcala pro ſeceſſu ad regna Benini, Overii, & Ardæ, prout Rex, Dominus noſter, R.P. Præfecto, Fr. Joanni Romano, cum adiacente Epiſtola commendat. Porro Pater hic ſpiritu & zelo, quo erga animas ſalvandas flagrat, compulſus, illico ad hanc Civitatem deſtinavit Fr. Franciſcum à Monte Leone, in qua & in præſentiarùm cunctatur, notabilem fructum animarum prædicatione Verbi Dei, & concurſu ſuo generali ad ea omnia,

omnia, quæ ad cultum Dei ſpectant, procurando. Cumque ille Nobis pro licentia, Hoſpitium in eadem Civitate pro aſylo aliorum Religioſorum, quos R. P. Præfectus, Fr. Joannes Romanus, mittendos adpromittit, conſtruendi ſupplicaverit, Nos auctoritate Apoſtolica & ordinaria, tum nomine noſtro, tum omnium noſtrorum Succeſſorum, cum aſſiſtentia & præſentia noſtri Reverendi Capituli, dicto R.P.Concionatori, Fr.Franciſco á Monte Leone, Miſſionario Apoſtolico, licentiam impertimur, in hac Civitate Hoſpitium in ſitu á Gubernatore & Camera ei retrò glorioſi S.Antonii Eccleſiam præſcripto fabricandi. Quemadmodum autem præfata Eccleſia, noſtra eſt, & ad noſtram ſpectat Mitram, ita illam memorato R.P. Fr. Franciſco á Monte Leone, ac omnibus aliis ſui ſacroſancti Ordinis Religioſis Italis ex nunc in perpetuum donamus, ita quidem, ut illâ pacificè & liberè, abſque ulla dependentia aut ſubiectione, ceu Eccleſiá & Conventu proprio cum exemptionibus, quibus omnes alii Regularium Conventus & Domus potiuntur, frui poſſint. Quem in finem præſentes á Nobis, & á noſtro Reverendo Capitulo ſubſcriptas, & ſigillo noſtro munitas expediri fecimus. Datum in hac Civitate & Inſula S. Thomæ 12. Januarii 1685.

Advertatur tamen, quod Venerabile noſtrum Capitulum in dicta Eccleſia quolibet die Jovis Miſſam, & feſta glorioſi S. Antonii, & B. Virginis de exilio, prout ſolet, & ſemper ſolitum fuerat, celebrare poſſit.

Bernardus Epiſcopus S. Thomæ
cum ſubſcriptione 10. Canonicorum, &
Fr.Franciſci á Monte Leone Conc. Capucini Itali, ac Miſſionarii Apoſtolici.

Vix autem Capucini laborem ſuum in hac Inſula cœperunt, Ludovicus Rex Overii, miſero ſtatui, in quo Res Catholica in ſuo amplo, & ad 600. milliaria versùs oram Littoralem extento Regno neglecta hæreret, altiùs indoleſcens, illos ibi non ſolùm per tranſennam Chriſtum prædicare, ſed permanenter (quod tamen hucuſque non ſucceſſit.) ſtabiliri voluit. Voti ſui effectum ut facilitaret, tum Hoſpitium cum Eccleſia in Regia ſua conſtrui mandavit, tum fabricæ expenſis ac Fratrum decori ſe conſulturum, ſequenti adpromiſit Inſtrumento.

Nos D. Ludovicus II. gratiá Dei Rex Overii. Cum hocce noſtrum Regnum Overii, defectum Miniſtrorum Eccleſiæ ſemper habuerit, in eoque vixerimus, ſicut oves abſque Paſtore, quin alium unquam effectivum habuerimus animarum Curatorem, præter quemdam Patrem de annis in annos tranſeuntem: cumque etiam multi elapſi ſint anni, quin adforet, qui SS. Sacramenta Baptiſmi, Confeſſionis, & alia adminiſtraret, & ideo populus abſque armis Dei, & abſque alterius beneficii memoriá remaneret: Cumque ad noſtram notitiam pervenerit, quod in Civitate S. Thomæ, Rev. quidem P. Capucinus Italus, Fr. Franciſcus á Monte Leone vocatus, zelo zelans pro cultu Dei, & faciens mirabilia in illa Regione, moraretur, eidem ſcripſimus, ut pietate motus erga miſerum hoc Regnum, nos ejuſdem charitatis, quàm aliis communicaret, participes redderet, ablegando ad nos unum ſuorum Sociorum ad Sacramenta adminiſtranda, haud aliter, ac retroactis annis R. P. Fr. Angelus Maria, & alii Capucini id feciſſent, Angolâ venientes, & optimè ſe gerentes, ita, ut adhuc multa acta Seniorum noſtrorum, qui illos nobis, ob laudabilem eorum probitatem commendárunt, reperiantur. In hoc rerum ſtatu, in quo quaſi per octo annos verſamur, abſque Sacramentis, ita ut homines ſine confeſſione, & infantes ſine Baptiſmo moriantur, miſimus ceu Filius Eccleſiæ, & pro regionis beneficio ad Civitatem S.Thomæ & Patrem prædictum tres Juvenes, quatenus eos in litteris & virtute inſtrueret. Dum autem ad hoc paternum expectabamus reſponſum, comparuit ille perſonaliter in hocce Regno cum infinita noſtra conſolatione, qui, dum primo adventûs ſui die pietatis exercitia cum labore indefeſſo, & vera Cæli doctrina incepit, quin ullum prætermitteret diem, manſimus omnes quaſi extra nos, & attoniti, viſaque fuit nobis res nova, ad quam alii Patres non perveniſſent. Suſcepimus eum, ceu donum à Cælo nobis datum, ita quidem, ut omnes timor curandæ ſalutis animarum præoccuparet. Cumque à dicto Patre, ut ita nobiſcum maneret, requiſiviſſemus, regreſſum ſuum ad S.Thomam, ubi ſecretò diſceſſiſſet, neceſſarium eſſe repoſuit, addiditque, quod cum alios Socios, quos Rex Portugalliæ & Roma mittere deberent, exſpectaret, prima occaſione, quæ ſe pro hocce Regno præſentaret, aliquos illorum ad nos deſtinare vellet, ad hoc autem Hoſpitium, in quo hi Patres, juxta aliarum Provinciarum uſum habitare poſſent, neceſſarium foret. Eapropter Nos cum conſenſu noſtri Capitanei Majoris, & Nobilium Cameræ magnæ, ac aliorum Nobilium, & Capitum populi, ſtatuimus conſtruere tale Hoſpitium pro dictis Patribus Capucinis Italis, gratum redhibentes animum dicto Patri pro favore hucuſque nobis con-

conceſſo. Quem in finem noſtro Capitaneo majori, & Nobilibus præcipimus, ut cum memorato Patre ſitum pro fabrica Hoſpitii magis accomodum ſeligant. Cumque fatus Pater viam S. Antonii ad manum dexteram, ubi de Palatio noſtro exitur, ſelegerit, prompta voluntate dictis Patribus Capucinis Italis, in præfacta S. Antonii via ad dexteram, totam planitiem pro Eccleſiæ, & Hoſpitii fabrica, ac horto neceſſariam pro hodie & ſemper damus & donamus, ita ut Eccleſia parieti frontiſpicii noſtri Palatii, & Hoſpitium magis antrorſum Eccleſiæ, ac hortus ipſimet Hoſpitio adhæreant, ducendo opus per eandem viam, ſi neceſſarium videbitur, uſque ad viam, quæ viæ Capitanei Majoris correſpondet, & totam planitiem, quæ ad partem poſteriorem prædictæ viæ S. Antonii extenditur, Patrum prædictorum ſatisfactioni relinquendi, quatenus nullum habeant impedimentum, hinc & omnes Ædes ibi exiſtentes ſolo æquari poſſunt; ac hodie pro ſemper enuntiato Patri Fr. Franciſco de Monte Leone Præfecto Apoſtolico Miſſionum harum partium, & omnibus ejus Succeſſoribus Capucinis Italis plenum totius dictæ planitiei poſſeſſum damus, & noſtris ſumptibus dictam Eccleſiam & Hoſpitium, majore, quâ poterimus, celeritate conſtruere, & tum victui dictorum Patrum, aliorumque, qui in eorum ſervitio ibi morabuntur, tum aliis pro fabrica dicti Hoſpitii neceſſariis providere nos obligamus. Inſuper & præfatos Patres cum reſpectu & decore, prout ſacer eorum Habitus requirit, tractare ſpondemus, tam illorum privilegia ſarta tecta ſervando, quàm eorum mandatis obtemperando. Et ita promittimus, juramus, & confirmamus. Utque de hoc clarè & plenè ſemper conſtet, præſentes dedimus nomine noſtro, & omnium aliorum Nobilium ſuprà nominatorum ſignatas, ac noſtro ſigillo munitas in noſtra regia Capella Overii hac die 16. menſis Januarii 1690.

Ego D. Ludovicus II. Rex Overii
cum aliis Nobilium ſubſcriptionibus.

Reſonantem ſemper de fructu â Capucinis Miſſionariis in Inſula D. Thomæ æquè ac in Regno Overii collecto laudis vocem, Inſula Principis non ita audire potuit & voluit, quin & illius percipiendi, ceu communicandi deſiderio incenderetur. Hinc ut ſtabiles eos apud ſe retineret, tum ab ipſis Capucinis, tum & magis â Sereniſſimo Portugalliæ Rege, mediâ Regia Camera & Capitulo Inſulæ S. Thomæ, per ſupplices litteras requiſiverunt. Annuit Regia Sua Majeſtas Inſulari Supplicationi, pro iis conſtructum jam Hoſpitium non ſolùm approbavit, verùm etiam Miſſionem ibidem continuari mandavit, ſequenti, & ad dictum Capitulum & Cameram Inſulæ dato Reſponſo:

Ego Rex Vos ex corde ſaluto. Penſatis iis, quæ de egregio, ac vix non exceſſivo labore & zelo, quo Patres Capucini Itali tum in veſtra Inſula, tum in Regno Overii promulgationi Verbi Dei incubuerunt, & adhuc incumbunt, perſcripſiſtis, & ob quæ P. Fr. Franciſco de Monte Leone illorum Præfecto ſupplicâſtis, quatenus aliquos ſuorum Religioſorum ad Inſulam, Principis dictam, ablegaret, quemadmodum & illico annuit, mittendo ad enuntiatam Inſulam P. F. Joſephum â Venaſca Pedemontanum, multæ virtutis Religioſum, & defacto ibi in Eccleſia S. Antonii dimorantem, ac Hoſpitium cum præſcriptâ ſitûs limitatione fundantem: attento quoque, quod per litteras Supplices, fundationem dicti Hoſpitii â me approbari, ſimulque majorem Religioſorum Italorum numerum eò ablegari curari requiratis: conſideratis denique rationibus â Vobis adductis, &, ceu juſtis recognitis, dignum & conſultum cenſui, fundationem dicti Hoſpitii â dictis Religioſis in Inſula Principis conſtructi approbare, & mandare, ut Miſſio hæc continuetur, ac augeatur, cum ad majorem Dei cultum, ac meum vergat obſequium. Quod Vobis communico, ut mea voluntas & conſilium, quod in hoc particulari expedire judicavi, Vobis innoteſcat.

Ulyſſipone 19. Januarii 1693.

REX.

Zelum ſuum inter Inſulas prædictas, ac Regnum Overii arctari non volentes P. P. Miſſionarii, attentâ, quæ iis innotuerat, Regis Regni Benini, ad fidei Catholicæ amplexum diſpoſitione, Evangelicum pedem & in illo poſuerunt, quibus & Rex publico Inſtrumento, in Archivo generali Procuræ aſſervato, Domum pro habitatione cum horto 18. Octob. 1710. donavit, ac inſuper, ut Miſſio figeretur in Regia ſua ſtabilis, requiſivit litteris P. Procuratori Generali Ordinis, Emin. Cardinalibus S. Congregationis de Propaganda Fide, ac ipſi Summo Pontifici Clementi XI. inſcriptis, quarum exempla hîc ſubnecto:

Litte-

Litteræ Regis ad P. Procuratorem Generalem Ordinis.

Rev. Pater. A longo jam tempore, & præſertim, quando adhuc meus Pater gubernavit, legem Chriſti amplexari ſtatuimus, quod tamen ob varia bella, quæ hoc Regnum adeo vaſtum, & regnis diverſorum Regum Gentilium & Idololatrarum conterminum infeſtabant, executioni *dare non potuimus. Jam verò ſicuti gratiâ Dei, de facto plenâ fruimur pace, ita tempus operis perfectioni opportunum non perditur, attentâ præſertim ſollicitudine P. Præfecti,* Fr. *Cypriani à Neapoli, qui poſt ſuum ad S. Thomæ Inſulæ regreſſum, duos Religioſos Miſſionarios ad hoc meum Regnum ablegavit, eo affectu ab omnibus exceptos, quo fuerant exſpectati. Ego autem iis habitaculum, ſitum, & ædes aſſignari feci, quatenus ab omni ſubjectione liberi eſſent, curâ cultûs Dei, & animarum profectûs duntaxat exceptâ: iis & ulterius aſſiſtam, quatenus omnes Fidem Chriſtianam amplectantur, prout per injunctas litteras, quas Rev. Pat. Veſtra conſignari diſponet Sac. Congregationi de Propaganda Fide, fuſius perſcribo. Nolit Rev. Pat. Veſtra deſiſtere à motu hujus negotii, ne bonum intentum ſuo privetur effectu: nec ego deero partibus meis, & debito gratificandi Patribus in omnibus, quæ pro hujus Miſſionis incremento poſſibilia, & neceſſaria erunt. Ex Regno Benini 2. Novemb.* 1710.

Filius Obligatus
Obba Rex Benini.

Litteræ ejuſdem ad Emin. DD. Cardinales S. Congregationis de Propaganda Fide.

Eminentiſsimi Domini Cardinales.

Jam à longo tempore, quo PP. Miſsionarii Capucini hocce Regnum acceſſerunt, nos omnes ob famam eorum, quæ pro cultu Dei operabantur, eos peculiari obſequio excepimus, & pariter erga illos æquè ob bonos Europæorum mores, ac etiam ob fidem Catholicam, quam profitentur, amplectendam, Nos bene affectos monſtravimus. Hucuſque autem ob bella, quibus occupabamur, id exequi non potuimus; hinc & Præfectus, P. Cyprianus à Neapoli, anno elapſo ad Inſulam S. Thomæ rediit, cum ſpe tamen, quod alia vice operam ſuam ad noſtrum favorem impendere poſſet, prout & ſucceſſit; nam hoc anno ablegavit ad hocce Regnum duos Patres, quos Ego, Magnates, omniſque populus admiſimus, & benignè excepimus: Permanent illi in hacce noſtra Civitate, cum iis quaſdam ædes ſitûs liberi, exempti, & independentis pro libero ipſorum & aliorum Patrum ad hocce Regnum venturorum commodo donaverim. Donationem jam acceptârunt, manetque Summo Pontifici, & EE. Veſtris, quarum Patres prædicti ſubditi ſunt, ſubjecta. Ut autem in hoc noſtro vaſto Regno doctrina Chriſti dilatetur, plures Patres neceſſarii ſunt: quapropter eos, ad tam pii operis perfectionem, & pro divini cultûs incremento, ad me ablegare velint. Ego æquè ac mei Magnates illos omni poſsibili charitate fovere non omittemus, divinctique manebimus EE. Veſtris, à quibus ſanctam precor Benedictionem, & quas Deus conſervet. Ex Regno Benini 2. Nov. 1710.

EE. Veſtrarum.

Humilis & fidelis Filius
Obba Rex Benini.

Litteræ ejuſdem ad Summum Pontificem.

BEATISSIME PATER.

Hodie gratiâ Dei, me voco humillimum Filium Sanct. Veſtræ, quam veneror ceu Chriſti Vicarium, & à qua Sanctam Benedictionem reverenter efflagito, quatenus in me & cunctis meis Subditis deſiderium, Chriſti Fidem amplectendi, jam diu in nobis accenſum perduret, prout duravit à tempore Patris mei, qui & ipſe hujus ſenſûs erat, attentâ ędificatione, & exemplo, quod annis elapſis Capucini Itali in tranſitu hujus Regni ad partes Regni Overii Nobis prębuerunt. Quod autem noſtra converſio tunc non fuerit deducta ad effectum, non ex defectu ſollicitudinis aut prędicationis dictorum Patrum, ſed ex cauſa bellorum, quę totum meum Regnum involvebant, provenit. Poſtquam enim P. Pręfectus, Fr. Cyprianus à Neapoli, qui anno elapſo indefeſſè ad hunc finem apud nos laboravit, difficultates ex dicto belli motivo exortas advertiſſet, ad S. Thomæ Inſulam rediit, firma tamen ſpe in Deum fretus, quod nec ejus operatio, nec noſtrum deſiderium ſuo deſtituendum eſſet effectu. Imprę̨ſentiarum divina Miſericordia nos ſolari dignata eſt, cum enuntiatus P. Pręfectus ad nos miſerit duos Patres, à nobis beni-

benignè receptos, quos tum Ego, tum mei Magnates amplexi, & eorum conſilia ſecuti ſumus. Ordinavi inſuper, ut iis ſitus & domus apta pro habitatione tum illorum, tum aliorum Patrum, qui in futurum appellerent, aſſignaretur, quorum iis facta eſt publica donatio, ita ut liberè illis uti, ibi habitare, & pro Dei cultu laborare poſſint. Attentâ autem vaſtâ Regni mei extenſione, major Operariorum Evangelicorum requiritur numerus: hinc majore, qua poſſum, demiſſione, Sanct. Veſtræ ſupplico, quatenus plures Religioſos pro operis tam ſancti proſecutione ablegare dignetur, perſuaſa, quod pro parte mea debito meo iis in omnibus neceſſariis, quę cultum Dei ęquè, ac eorum Perſonas concernunt, exactè ſim ſatisfacturus. Qua eadem occaſione me obedientię S. Matris Eccleſię ſubjicio, & Sanct. Veſtram, ceu illius Caput, & Dominum hujus mei Regni recognoſco. Deus proſperet Sanct. Veſtram, cujus ſacros pedes majore, qua poſſum, humilitate exoſculor. Ex Regno Benini 2. Nov. 1710.

Indignus & humillimus Filius &c.
Obba Rex Benini.

Miſſio hæc, quacunque inſpiciatur ex parte, ardua, & periculis plena apparet: attingi non poteſt, niſi itinere, per immanes terrarum, mariumque tractus confecto: locus illius calore torret, & aêre minus ſalubri potitur, ita ut Miſſionarii plurimi ſine ſanguinis effuſione ibi martyres occumbant: excurſus ad loca & regna continuus, cum præter dicta loca complectatur & alia infrà in præſentaneo Miſsionis ſtatu exprimenda: labor durus, cum agendum ibi ſit non ſolùm cum infideli, & linguâ & ſectâ barbaro, ſed etiam cum Domeſticis fidei, in quibus caro corrupit viam ſuam, & quos auri ſacra fames ad Catholicæ legis vel neglectum vel deſpectum facilè abducit. Non tamen caret fructu; hunc ſatis explicat converſio Regis Benini &c. Miſsionariorum Capucinorum operâ ſecuta, & continua Miſsionariorum plurium ad colligendam maturam meſſem petitio, quam utramque ſchediaſma Miniſtri Regis Portugalliæ ad Superiorem Capucinorum Italorum datum ita exhibet.

Rex Benini ſcripſit Regiæ ſuæ Majeſtati, ſignificando, quod Religionem Catholicam in ſuo Regno operâ Capucinorum Italorum, P. Veſtræ ſubditorum, ac in Inſula S. Thomæ degentium receperit, ac inſimul poſtulando, ut attentâ dominii ſui vaſtitate, ab Eadem Regia Majeſtate plurium Miſſionariorum ſuccurſus eò ablegetur. Converſionem hujus Regis æſtimat & commendat Sua Majeſtas ſummopere, illudque ex illa hauſit gaudium, quod hujuſmodi notitia, ceu ad divini cultûs incrementum tendens, meretur. Cumque & Pat. Veſtra pro hoc eodem zeletur, mandavit mihi, ut impensè ei recommendarem, quatenus plures alios Miſſionarios ad illam Miſſionem ablegari curet. Et caſu, quo Pat. Veſtra tales in hoc regno de facto non haberet, ſuo Romæ Superiori ſcribat, ut illos ad hanc Regiam, à qua ad Miſſionem ſe conferre, & progreſſum rei Chriſtianæ ibi proſequi, & adjuvare poterunt, deputentur. Deus Pat. Veſtram conſervet. Ex Palatio 15. Martii 1714.

Didacus de Mendonca Cortereal Secretarius ſtatûs.

Componitur ſtatus Miſsionis præſens ex locis, quæ ſequuntur:

Inſula & Civitas S. Thomæ, locus Præfecturæ.
Inſula Principis.
Inſula Anniboni, ita à Luſitanis dicta, cum prima die anni ab iis fuerit detecta.
Sognum.
Avida.
Arda, aliis Ardra; Regnum & Civitas Regia in Guineæ regione, ac in illius parte orientali, inter oram Benini ad ortum, & oram auream ad occaſum ſita.
Beninum, Regnum & regio in eadem Guinea ampla, & ad 600. milliaria verſus oram littoralem extenſa.
Overium, Regnum Benino adjacens.

DECRETO

Sancti Officii Inquiſitionis

P. Præfecto Miſſionis, etiam cum Chriſtianis natis, verè tamen pauperibus quoad futura Matrimonia in tertio & quarto conſanguinitatis & affinitatis intra Miſſionis limites gratis diſpenſandi temporanea facultas conceditur.

Feria 4. die 14. Auguſti 1743.

SAnctiſſimus Dominus Noſter D. Benedictus, Divina Providentia Papa XIV. cui in ſolita audientia per R. P. D. Aſſeſſorem S. Officii relata fuerunt Eminentiſſimorum, & Revmorum Dñorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem generalium Inquiſitorum conceſſit P. Paulo à Civitate Ducali, Ordinis Capucinorum, Præfecto Miſſionum dicti Ordinis in Inſula S. Thomæ, facultatem diſpenſandi in tertio, & quarto Conſanguinitatis & Affinitatis gradu, quoad futura Matrimonia, etiam cum Chriſtianis natis, verè tamen pauperibus & miſerabilibus, & hujuſmodi facultate duratura pro tempore, quo facultates formulæ quartæ conceſſæ durabunt, gratis, ſine ulla mercede, & intra limites tantùm ſuæ Majeſtatis utatur.

Ex Regeſto Docum. hujus Miſſionis in Arch. generali aſſervato anni 1743. pag. 292.

DECRETO

Ejuſdem Sancti Officii Inquiſitionis.

P. Præfecto cum Infidelibus ad Fidem converſis ſuper impedimento primi gradûs affinitatis &c. in foro conſcientiæ diſpenſare indulgetur, cum facultate eandem poteſtatem Sociis Miſſionariis communicandi.

Feria 4. die 14. Auguſti 1743.

SAnctiſſimus Dominus noſter, Benedictus, Divina Providentia Papa XIV. cui in ſolita audientia per R. P. D. Aſſeſſorem Sancti Officii relata fuerunt vota Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Dominorum Cardinalium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Generalium Inquiſitorum, Præfecto Miſſionum Ordinis Capucinorum in Inſula S. Thomæ, facultatem diſpenſandi tam cum converſis, quàm reſpectivè cum iis, qui ab Infidelitate convertuntur ad Fidem ſuper impedimento primi gradûs affinitatis ex copula illicita contracto, ſive ante, ſive poſt eorum converſionem in foro conſcientiæ tantùm, cum poteſtate eandem facultatem communicandi Sociis ſuæ Miſſionis ad decennium benignè conceſſit, ita tamen, ut prædicta facultate in ſua Miſſione tantùm uti valeat.

Ex Regeſto à latere citato.

NOTA

UTraque hæc facultas fuit quoque ſub eadem Data conceſſa Patribus Præfectis Miſſionum Congi, Pernambuci, Rivi Sancti Franciſci, ſeu Bahiæ, ac Rivi Januarii.

ULYSSIPONA.

DUo in hac Regia reperiuntur Ordinis noſtri Domicilia: unum, quod PP. Galli Provinciæ minoris Britanniæ inhabitant; Alterum, quod PP. Itali occupant. Primum primis Regio conſenſu anno 1647. conſtrui & aptari fecit Sereniſſimus Dux de Aveiro, tum devotione hæreditariâ, qua erga S. P. Franciſcum ferebatur, tum gratitudine ob ſanitatem per Sacras Reliquias ipſi à Capucino Gallo applicatas recuperatam permotus. Domûs hujus commodum Regia Majeſtas non ſolùm dono petii de adjacente horto 3. Julii 1664. adjuvit, annuam eleemoſynam 2. Januarii 1663. ei aſſignavit, verùm etiam illam in Regiam ſuam protectionem 13. Maji 1674. per Litteras patentes ſuſcepit. In hac Patres Britanni quieti ſemper habitârunt, quin tempore jam ſæpius memorati belli, quo alios Patres Gallos de Luſitaniæ dominio egredi oportuit, fuerint moleſtati, & tum exemplo vitæ diu no-

ctuque

ctuque Regularis; tum ſpirituali obſequio, quod pro animarum ſalute, & Nationi propriæ, & Luſitanæ indefeſſi præſtant, populi æquè venerationem, ac Regum & Principum amorem ſibi conciliaverunt conſtantem, ita quidem, ut annua eleemoſyna 10. Dec. 1707. à Rege, Patrono, & 6. Januarii 1734. à Duce de Aveiro, Fundatore, fuerit adaucta.

Secundum ſub nomine Hoſpitii PP. Italis pro ſervitio Miſſionariorum, qui ad Miſſiones Congi, Braſiliæ, aliaſque Provincias Portugalliæ acquiſitas pergunt, vel ab iis redeunt, fuit conceſſum. Gubernium illius, Provincia Januenſis diutius privativè ſibi vendicavit; aliter diſpoſuit Fideliſſima Sua Regia Majeſtas Decreto ſub 22. Aprilis 1752. ita emanato:

Decretum Suæ Majeſtatis Fideliſſimæ Regis Portugalliæ circa Hoſpitium Capucinorum Italorum Ulyſſiponæ.

Cum Nobis controverſia inter Religioſos Capucinos Italos circa Familiam ſeu Religioſos, qui in Hoſpitio S. Apolloniæ hujus Civitatis reſidere deberent, an videlicet hi ex omnibus, & quacumque ipſorum Provincia Italiæ, vel privativè ex Provincia Genuæ aſſumi deberent? fuerit repræſentata, & deſuper ſenſa & vota Miniſtrorum, quæ in hac materia requirere voluimus, maturè ponderaverimus cum omnibus Documentis & Allegationibus, tam ab una, quàm ab altera parte exhibitis, præſertim illâ, quæ juxta Decretum Regis, noſtri Domini Avi, ſub 14. Martii 1695. emanata ſtatuit, quod ibi Miſſionarii Capucini Itali, qui ab ipſorum Religione annuatim ad hanc Regiam mittuntur, ad Provinciarum noſtrarum acquiſitarum Miſſiones poſtmodum abituri degerent, & aliâ diſponente, quod ad dicti Decreti tenorem in Hoſpitio aliqui eorumdem Religioſorum, qui in dictis Miſſionibus praextiterint, permanenter reſidere deberent, curam habentes hoſpitalitatis memoratorum Miſſionariorum, aliarumque eorum dependentiarum, & ipſarum Miſſionum; ſicut & allegatione tertiâ, vigore cujus ſupradicti Hoſpitii Dominium à Rege noſtro Domino & Patre fuit reſervatum hujus Regni Coronæ, ad quam ſemper ſpectavit, & ſpectat, ſicut & illius Patronatus, à noſtro Regio arbitrio ita dependens, ut deſuper, prout placet, diſponere poſſimus; Mandamus eapropter, ut in dicto Hoſpitio Miſſionarii Capucini Itali, qui ab ipſorum Religione ex quacumque Italiæ Provincia pro Miſſionibus dictarum noſtrarum Provinciarum ablegabuntur, hoſpitentur, ſicut & illi, qui ex Miſſionibus ad reſpectivas eorum Provincias revertentur, quouſque non poterunt pro locis deſtinationis navem conſcendere. Cumque numerus Miſſionum ſit adauctus, permanenter ibi cunctari poterunt, præter Superiorem, uſque ad octo Sacerdotes ex iis, qui de Miſſionibus redibunt, cum laicis, ad Religioſa eorum miniſteria neceſſariis. Et uſque dum numerus ſupradictus Sacerdotum cum dicta qualitate, qui de Familia dicti Hoſpitii reſideant, non reperiatur, numerus eorumdem Sacerdotum ſuppleri poſſit cum iis, qui ab eadem Religione determinabuntur, ſuo tempore prædictarum Miſſionum culturæ ſucceſſuri, & anticipatè ad Hoſpitium pro reſidentia ablegandi, quatenus interim cum longiore in illo mora in lingua Luſitana, aliiſque rebus ad illas Miſſiones ſpectantibus, meliùs inſtrui poſſint.

Circa Superiorem, neceſſarium non erit, ut in dictis Miſſionibus praextiterit, vel ad eas ſe conferat, ſicut nec Viſitator, quem quocumque tempore ad viſitandum Hoſpitium mitti expediet. Dictus Superior in gubernio ſuo per ſexennium permanere poſſit, ſi tamen prius contrarium à Nobis non diſponatur, vel Superiores majores eum ob juſtas cauſas removere non ſtatuerint: quod tamen Nobis præviè intimandum eſt. Et quoad omnia alia, quæ futuro tempore circa hoc particulare occurrere poterunt, noſtras intentiones per viam noſtræ Secretariæ manifeſtabimus.

Mandamus inſuper, ut mediante hac noſtra determinatione controverſiæ ſupradictæ perpetuum imponatur ſilentium.

Petrus de Motta & Silva noſter Conſiliarius, & Secretarius Status negotiorum Regni, exemplar hujus Decreti tranſmittat eò, ubi neceſſarium & opportunum judicaverit, quando fuerit ſubſcriptum, quatenus plena ei præſtetur fides.

Ulyſſipone 22. Aprilis 1752.

REX.

NOTA

In vim & executionem mandati Regii, P. Joan. Chriſoſtomo, tunc Hoſpitii Superiori, à D. Petro de Motta & Silva ſequentes articuli fuerint intimati:

1. *Regia Sua Majeſtas mandat, ut Pat. Veſtræ exemplar adjuncti Decreti de connota con-*

controverſia Provinciam Genuenſem inter—& alias Italiæ circa hujus Hoſpitium obortam transmittatur, quatenus illud in ea parte, quæ Eandem attingit, exequatur.

2. *Quod concernit obedientiales, quas aliqui dicti Hoſpitii Religioſi à ſuis Superioribus Majoribus pro diſceſſu habent, eas his Rex extradi jubet, cum nullo modo illarum executionem impedire velit.*

3. *Jubet quoque, ut illico legantur Patentes, quæ conſtituunt P. Antonium Mariam à Mentone Superiorem Hoſpitii, & ut ipſi conſignetur, fiatque inventarium omnium mobilium, & ſupellectilis tum Eccleſiæ tum Hoſpitii, & ad hoc vocentur & admittantur, ambo Religioſi P. Clemens à Nicæa, & P. Illuminatus ex Umbria, habitantes in Domo profeſſa S. Rochi hujus Civitatis.*

4. *Regia Sua Majeſtas ſtatuit inſuper, ne Miſſionarii ad Miſſiones Provinciarum acquiſitarum ſe conferant, niſi prius in Secretaria Status negotiorum Regni ſuas Patentes exhibuerint, & hoc idem obſervent illi, qui à Miſſionibus regredientur, in memorato Hoſpitio perſtituri.*

Finaliter mandat, ut novo Superiori efficaciter commendetur, ut cum plena exactæ controverſiæ oblivione, omnes Fratres religioſâ indifferentia, æquanimitate, & charitate à Sancto ſuo Patriarcha præſcripta tractet, ita ut juſtum conquerendi motivum non emergat. Deus &c. Ex Palatio 22. Aprilis 1752.

Petrus de Motta & Silva.

Cum Fratres in utraque hac Domo degentes charactere Miſſionario non gaudeant, nec Miſſionariorum fruantur facultatibus, nulla Documenta, quæ inſtituto meo conducant, reperire licuit. Utriuſque tamen Domûs mentionem hîc fieri, ipſa, quam ad Miſſiones habent, popoſcit relatio. Domus Fratrum Gallorum ſuum principium debet Miſſionibus, quibus Fratres Britanni quinque, in Inſula S. Thomæ, & alii quatuor in Regno aureæ oræ, Commendi &c. ab anno 1641. occupabantur, & quas poſtmodum Pernambuci (quò captivi ab Hollandis abducebantur), à Principe Naſſoviæ, Mauritio, in libertatem reſtituti proſequebantur, cum Rex Joannes ob fructum in iis hinc inde collectum, & ipſi à P. Cyrillo Meduanenſi 1646. relatum, fabricæ conſenſerit. Finis autem alterius Domûs alius non eſt, quàm, ut opportunè Miſſionibus Affricæ, Braſiliæ &c. ac Miſſionariorum ibi appellentium indigentiis conſulatur.

MISSIO GEORGIÆ
IN ASIA.

SEgetem euſque uberem Regio Georgiæ, ſeu Iberiæ Aſiaticæ, Mare Caſpium inter—& Pontum Euxinum extenſa, Eccleſiæ Catholicæ horreis præterito ſæculo pollicebatur, ut, cum RR. PP. Theatini in Provincia Mingreliæ laborantes ob Operariorum ſuorum penuriam, ad illam colligendam, falcem ſuam extendere haud poſſent, alios Miſſionarios ex Europa ad opus deſtinari, & eò ablegari neceſſum fuerit. Dignativo S. Congregationis de Propaganda Fide conſilio, anno à partu Virgineo milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo primo, Ordini noſtro hæc obtigit ſparta, quam & FF. Bonaventura Surrentinus, Præfectus, priùs Congi Miſſionarius, Bernardinus ex S Antimo, Seraphinus à Melicocca, Cyprianus à Cava, Joſephus à Bogognano, Corſus, Carolus Maria à S. Marino, cum duobus laicis eâ, quæ illos animavit, charitate Chriſti, lætabundi aſſumpſerunt. Extinxêre tamen in primo charitatem torrentes aquæ, quibus in via ſubmerſus, curſum legationis Apoſtolicæ, ante Georgiæ ingreſſum conſummavit. Præluſit hæc mors contritioni & anguſtiis, quæ hanc Miſſionem ſtipare, & conſequi debebant; non enim ibi duntaxat contra Turcas, Perſas, Græcos, & Hæreticos dimicandum eſt, ſed & contra Armenos Schiſmaticos, qui, illis pejores, ſectæ ſuæ dementiam ſuperbâ pertinaciâ propugnant, ad rationes fidei, carcere & fuſte reſpondent, verſipellique conatu zelum Miſſionariorum ſemper inſectantur. Aperuit primam & publicam Armeni odii ſcenam jam annus milleſimus ſexcenteſimus nonageſimus ſeptimus, quo Epiſcopus, Eutichetis diſcipulus, vocato in furoris ſui partes Turcâ, Miſſionarios in Civitate Teſlis de Eccleſia & Domo expulit, lapides Sanctuarii in capite platearum diſperſit, & ulteriora quoque tentâſſet, ni Illuſtr. D. Petrus Paulus, Archiepiſcopus Anchyræ, Ord. Carmelitarum Diſcalceatorum, ad Regem Aſpahami, & Imperatorem Chinæ, à S. Sede

de Orator miſſus, malignantis conſilii telam ſuccidiſſet, & in Regia Perſiæ Aula libertati & ſecuritati Miſsionariorum conſuluiſſet. Extinctus tamen non fuit ignis, ſed gliſcens ſub cinere latuit uſque ad annum 1717. quo Patriarchæ Armeni de Eczmiarin ſufflatu in novam erupit flammam, & primæ ſcenæ cataſtrophen renovavit, inter ſequentes Apoſtolicas litteras mœſto ſtylo deſcriptam. Durior tamen ſemper manet ea, quæ Miſsionarios noviſsimè & quidem anno 1742. exagitavit, perſecutio, à Patriarcha in loco, *trium Eccleſiarum* dicto, reſidente excitata; hic ut uno ictu totum è Georgia Catholiciſmū exterminaret, Miſsionarios, triplicis criminis reos, coram PrincipeTefliano ſeu Theopolitano denuntiavit: primò quidem, quod Armenos mitterent in Europam: ſecundò, quod Principum Chriſtianorum Coricæos ſeu emiſſarios agerent: & tandem tertiò, quod cum Romano-Catholicis tributum Principi dare detrectarent. Serpuit malitiæ conſilium animante odio ad illum exceſſum, ut non ſolùm Miſsionarii inter frementis inimici cachinnos & inſultus, velut oves ad occiſionem, ad corrupti Perſici Gubernatoris conſpectum infami cuſtodia abducti, hæreditatem eorum, Eccleſiam, ad alienos, Domumque ad extraneos verſas, omnique ſuppellectile deſtitutas, præſentes cernere, ac demum (quod in nulla priorum perſecutionum evênit) ipſimet è Civitate Teflis, Catholici in Georgia decoris ſede, diſcedere fuerint coacti, gemitu orphanorum Catholicorum, etiam per litteras Romam diffuſo, illos Akalcikè, locum Turcici Dominii, comitante. Confudit hic Turcæ humanitas Armeni furorem, dum ille exules benevolè excepit, & coluit, uſque dum regreſſum ad Teflianam Stationem PerſiaAula, eluſo hujus conſilio, indulſit. Amplo mœſtoque calamo tragœdiæ hujus ſcenę acta deſcribit P. Nicolaus Maria à Burgo S. Sepulchri, Miſsionis & paſsionis ſocius, eodem perſecutionis anno Romam expreſsè miſſus, quæ & in hiſtoriarum faſtis dignæ memorię locum olim occupabit. Igne perſecutionis, haud aliter ac aurum, toties probata hæc Miſsio nunquam tepuit, ſed Dei & Romanæ ſollicitudinis ope adjuta miniſterium, quod à Domino Jeſu accepit, fideliter ſemper explet, & adverſitate perfectior duplicat zeli ſui vigilias, memoriam præteritæ paſsionis emolliens tum cogitatu amoris, quo Catholici ibidem nomen & Habitum Capucinum reverentur, tum opulentiâ fructûs, qui ex converſione Regis Georgii, Entimii Archiepiſcopi, Principis Birzimi, illuſtris Familiæ Orbellianæ &c. conſpicuus, & ex magno numero aliorum converſorum ad fidem verè inſignis eſt, dum enim ante 20. aut 30. annos nonniſi mille Catholicos numeravit, jam eos ad decem millia excreviſſe, relatio Sac. Congregationi de Propaganda Fide à P. Leone à Bova 1746. porrecta refert.

Porro ſtatus, in quo defacto reperitur, eſt ſequens:

Teflis, Metropolis, & locus Præfecturæ.
Akalcikè, juris Turcici, Civitas.
Goridis, vulgò *Gori*, bidui itinere à Teflis diſtans.
Gangia, extra Georgiam quidem ſita, a Præfectura tamen Miſsionis Georgianæ dependens.
Circaſſia, Provincia ſupra Euxinum pontum ad Paludem Mæotidem ſita, Georgiæ & Mingreliæ vicina, ſub Czari Moſcoviæ clientela conſiſtens.

Fr. Bonaventura à Surrento Præfectus Miſſionis cum ſolitis facultatibus, & poteſtate eas ſociis communicandi &c. conſtituitur, & caſu, quo vicinam Mingreliæ Miſſionem deſeri contingeret, interina illius cura ei committitur.

Decretum S. Congregationis generalis de Propaganda Fide habitæ ſub 13. *Junii* 1661.

Referente Secretario, S. Congregatio Præfectum Miſsionum Fratrum Capucinorum in Georgia ad ſeptennium declaravit Fr. Bonaventuram à Surrento cum ſolitis facultatibus & poteſtate eaſdem communicandi Fratribus ſuæ Miſsionis, quos S. Congregatio deſtinaverit, & non aliis, in toto vel in parte, tam pro omnibus locis in ea Miſsione contentis, quàm pro aliquibus eorum, & ad tempus ſibi bene viſum, prout magis in Domino expedire judicaverit, necnon eaſdem, quatenus opus fuerit, quandocunque revocandi, ſive etiam moderandi, tam circa illarum uſum, quàm circa loca, & tempus eaſdem exercendi, ita tamen, ut nec eidem Præfecto, nec ipſorum cuilibet liceat eiſdem ullo pacto uti extra fines ſuæ Miſsionis.

Conceſsit itidem S. Congregatio eidem Præfecto, ac Miſsionariis, ut, quatenus contigerit, proximam Miſsionem Mingreliæ ob Miſsionariorum, qui modò eam exercent, diſceſſum aut deficientiam neceſſaria ope in ſalu-

ſalutem earum animarum deſtitui, liceat eiſdem etiam in eam cum iiſdem facultatibus ſe extendere, donec & quouſque S. Congregatio certiorata, quod ſtatim præſtare tenebuntur, alios in eorum locum tranſmiſerit, aut aliter diſpoſuerit.

Datum Romæ eadem die 13. Junii 1661.

Exempl. in Arch. generali Ord. Armario Miſſio Georgiæ.

Miſſionariis Capucinis in Sacroſancto Miſſæ ſacrificio loco telarum linearum bombycinas in amictis, albis, & Corporalibus per Miſsionum ſuarum loca adhibere conceditur.

Decretum S. Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitæ die 23. Nov. 1665.

AD relationem Emin. Card. Celſi, Sacra Congregatio decrevit Capucinos Miſsionarios in Georgia loco telarum linearum poſſe in Sacroſancto Miſſæ ſacrificio bombycinas telas adhibere in amictis, albis & Corporalibus in locis ſuarum miſsionum tantùm.

Exempl. in Arch. & Armario prædictis.

RESOLUTIONES

S. Congregationis de Propaganda Fide ad dubia à P. Carolo M. à S. Marino Capucino Miſsionario propoſita.

REv. Pater. Per extenſum à S. Congregatione omnes inſtantiæ ac memoriæ à V. P. ob Chriſtianorum in Georgia habitantium bonum relictæ, fuerunt prælectæ, & ab eadem emanârunt reſolutiones ſequentes, quas in ſuo appulſu Præfecto Miſſionum pro felici harum gubernio poterit communicare.

Venditio Chriſtianorum mancipiorum vel Turcis, vel aliis Chriſtianis non approbatur, cum hujuſmodi mercaturæ in contemptum Religionis Catholicæ redundent: nec licita eſſe poteſt, ſtantibus etiam motivis adductis, cum libertate, quam in Baptiſmo obtinuerunt, privari non debeant. Ea propter hunc abuſum pernicioſum, ubicunque occaſio ſe obtulerit, tollere, & cum aliis Miſſionariis, ne noviter introducatur, impedire ſatagat.

Et idem reſpondetur circa pecunias ad uſuram, id eſt, viginti pro centum, nam, ut P. V. jam non latet, tale nullo modo permitti poteſt.

PP. Miſſionariis vigore præſentium uſus butyri in cibis, cum oleum in iſtis partibus deficere aſſeratur, permittitur, ita tamen, ut hujuſmodi uſus in Chriſtianis nec damnum nec ſcandalum cauſet. Jubet Sac. Congregatio, ut Miſſionarii in rebus Eccleſiaſticis novo Calendario utantur, in omnibus & per omnia, iis, quæ in eo præſcripta ſunt, ſe conforment, ac, ut à Chriſtianis in uſum reducatur, procurent.

Alia puncta pro reſolutione ad S. Officium fuerunt remiſſa, cum materia ad hujus Congregationem pertineat: à qua Decreta ſubito, ac prodierint, P. Veſtræ tranſmittentur. Romæ 30. Dec. 1665.

Exemp. in Arch. & Arm. uti ſuprà & in reg. S. Cong. p. 7.

NOTA

INter alia Miſſionis negotia, ob quæ P. Carolus Maria à S. Marino, ex Georgia Romam regredi debuit, fuerunt dubia ſuperiùs diſcuſſa: & hac eadem occaſione Summo Pontifici Alexandro VII. præſentavit litteras à Rege Sciahnava ita ſcriptas:

Sponte & auſpicante Deo, Nos ex ſtirpe Jeſſe Davidis atque Salomonis orti, Pancratiaſta, ac Iberiæ potens poſſeſſor, divinitus diademate coronatus Rex Sciahnavas:

Magno & indeſinenter glorioſo à Deo honorificè protecto, adeo forti, ut eo nullus fortior, & ab impugnantibus eum inexpugnabili, Miſeratione divinâ Patriarcharum omnium maximo, Sancti Petri vicem gerenti, ſuper univerſam terram juſtitiam ſtabilienti, totius Chriſtiani orbis Capiti, atque omnium Magnatum dignitatibus digniori, triplicique diademate decorato, Magnorum Romæ Paparum nomine prædito, Patri, atque Archi-Patrum Domino, atque Diſpoto, altiſſimo Domino Alexandro VII., ſervitutis, obſequiique noſtri deſiderium humiliter exponimus.

Gloria ſit miſericordiſſimo Deo, quod honoratiſſimi nominis veſtri magnificentia, atque bona valetudo ad noſtras aures pervenit, & auſpicatiſſima Sedes veſtra plenipotentiæ veſtræ lumen mundo reddit, atque incolumis ſervatur.

Cete-

Cæterùm humiles Sacerdotes veſtri, Monaſticam vitam degentes, ad noſtrum dominium pervenerunt: Et nos in obſequium ſervitutis noſtræ erga vos, & ad complacentiam veſtram, manſionem illis dedimus, & bene eos tractamus: Eccleſiam erexerunt, aſſiduè magnificantes Deum, & pro Beatitudinis veſtræ capite precantes. Multùm tamen temporis pertranſiit, quod veſtra juſſa ad illos non pervenerunt, qua de cauſa unus ex his Religioſis, Carolus Maria nomine, ad veſtros beatiſſimos pedes deoſculandos accedit, de Nobis, rebuſque noſtris vos commonefacturus. Nos certè, quod vos delectat, cupimus, inſtanterque petimus, ut, ſi ad aliquid vobis ſervire valeamus, jubeatis, noſtrique non obliviſcamini.

Exempl. in Arch. Ord. prędicto.

Dubia de iteranda Schiſmaticorum confeſſione; de interprete in confeſſione adhibendo, & de ordinatis Georgianis reſolvuntur.

Feria 4. die x. *Febr. 1666.*

IN Congregatione generali S. Romanæ & Univerſalis Inquiſitionis habita in Conventu S. Mariæ ſupra Minervam coram Eminentiſſimis & Reverendiſſimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana adverſus hæreticam pravitatem generalibus Inquiſitoribus â S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis, propoſitis dubiis tenoris ſequentis:

Primò. An Georgiani tranſeuntes ad Catholicam fidem, & poſtmodum redeuntes ad ritum Schiſmaticum, confeſſiones pro tempore, quo in ſchiſmate perſtiterunt, repetere debeant, noviter fidem Catholicam amplexantes?

Secundò. Cum in Georgia ſint multiſſimæ linguæ, & omnes â Miſſionariis addiſci haud queant, quæritur, quomodo excipiendo confeſſiones eorum, qui ſe convertunt, aliam tamen linguam non callent, nec interpretem admittunt, ſe gerere debeant?

Tertiò. An Sacerdotes Armeni & Georgiani ab Epiſcopis Schiſmaticis ordinati, ſint verè ordinati?

Sacra Congregatio S. Officii reſpondit.

Ad primum, Confeſſiones eſſe iterandas.

Ad ſecundum dixit, reſpondendum eſſe Miſſionariis, ut hortentur pænitentes ignaros idomatis Miſſionariorum ad adhibendum Interpretem, per quem confiteantur omnia peccata. Quod ſi nolint, ſaltem confiteantur aliqua per Interpretem, & reliqua per nutus & ſigna, quantùm poſſunt. Quod ſi nulla velint per Interpretem confiteri, confiteantur per ſigna & nutus omni meliori modo, ſicut fit cum mutis; ſed Miſſionarii curent addiſcere in quacunque lingua ibi uſuali illa pauca verba, quæ ſunt neceſſaria ad explicanda præcipua peccata contra Decalogum, & contra quinque præcepta Eccleſiæ &c.

Ad tertium: eſſe verè ordinatos, ſed eſſe ſuſpenſos ab executione Ordinum, juxta diſpoſitionem Conſtitutionis Clementis VIII. num. 344. quæ tranſmittatur.

Ex Archivo prædicto.

Miſſionariis Capucinis in caſu neceſſitatis uſum currûs, aut equi; in defectu fidelis Syndici pecuniarum contrectationem; & in quadrageſima, aliiſque diebus jejunii uſum Lacticiniorum concedit.

REferente Eminentiſſimo Domino Cardinali Urſino, Petitiones Fratrum Capucinorum Miſſionariorum in Georgia, Sacra Congregatio, Ad primum de uſu pecuniæ, Currus, aut Equi, tam in Itinere, quàm in locis Miſſionum, cenſuit annuendum, ſi ita neceſſitas urgeat; & quòad Contrectationem pecuniæ, dummodo non poſſit haberi copia fidelis Syndici.

Ad ſecundum de uſu lacticiniorum tempore Quadrageſimæ, aliiſque diebus Jejunii per annum, pariter benignè annuit, quia in illis Miſſionibus Oleum non invenitur. Facto tamen prius verbo cum Sanctiſſimo. Die 25. Januarii 1668. = Sanctiſſimus approbavit, & Diſpenſationes petitas conceſſit.

Ex lib. Decret. S. Congregat. de Propag. Fide anni 1688. pag. 17. de quo exemplar in Arch. gen. Ord.

Fr. An-

Fr. Angelum à Figli ne Miſsionarium, ſibi commendatum, benignè exce ptum, ejuſdemque poſtulatis ſe conſenſiſſe, Magno Hetru riæ Duci reponit.

A tergo. *Dilecto Filio, Nobili Viro, Coſimo, Hetruriæ ſibi ſubjectæ Magno Duci.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

EXcepimus perlibenter dilectum filium, P. Angelum â Figline, Ordinis Capucinorum, quem ab Aſiatica Iberia ad Nos venientem, per litteras Nobis commendavit Nobilitas Tua, ejuſdemque piis poſtulatis annuere non omiſimus. Pro ſuſcepto interim â Te de proſperis prædicta in Iberia Catholicæ Religionis ſucceſſibus, ingenti gaudio, perſpectum zelum tuum magnopere commendamus, ac Nobilitati Tuæ Apoſtolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Dat. Romæ apud S.Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XIV. Maji MDCLXXXVIII. Pontificatûs noſtri anno decimo.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. mens & anni præd. fol. 52. à tergo.*

Catholicæ Fidei profeſsionem â Georgio, Aſiaticæ Iberiæ Rege, ritè emiſſam fuiſſe, ingenti gaudio tum ex illius litteris, tum ex ore Fr. Angeli â Figline, ab ipſo ad S. Sedem ablegato, à ſe acceptam eſſe renuntiat, & à redeunte eodem Fr. Angelo Pontificiæ voluntatis ſenſa pleniùs ab eo percipienda eſſe prænuntiat.

Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro, Georgio, Aſiaticæ Iberiæ Regi illuſtri.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Chariſſime in Chriſto Fili noſter ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

INexplicabili exuberantis lætitiæ ſenſu ex litteris Majeſtatis tuæ, & ex viva voce Dilecti Filii, Patris Angeli à Figline, quem ad Nos ablegâſti, intelleximus, Te, Divina aſpirante Gratia, Mahometicam Sectam penitus ejuráſſe, ac Fidei Catholicæ profeſſionem ex animo emiſiſſe; cum enim animarum pretioſo Chriſti ſanguine redemptarum ſalus, præcipua paſtoralis officii noſtri cura ſit, nullum profectò majus ejus rei teſtimonio evenire Nobis ſolatium poterat. Et quidem tanti facimus exempli tui auctoritatem, ut præſtantiora in dies ejuſdem fidei incrementa prorſus expectemus. Effuſis verò Tibi de tam præclaro opere tributis laudibus, Majeſtatem tuam in Eccleſiæ Catholicæ gremium admittimus, ac inter Reges fideliter ipſi obſequentes connumeramus, non omiſſuri impensè rogare illum, â quo bona cuncta procedunt, ut inexhauſtis beneficentiæ ſuæ theſauris æquam eximiis promeritis tuis largitam velit compenſationem. Plura de propenſa noſtra erga Te voluntate â præmemorato Patre Angelo iſtuc redeunte, quemque Nos admodum Tibi commendamus, planè cognoſces, Chariſſime in Chriſto Fili noſter, cujus interim Majeſtati Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XIV. Maji MDCLXXXVIII. Pontificatûs Noſtri Anno decimo.

Autog. in Secret. præd. Reg. mens & anni præd. fol. 51.

Entimio, in Aſiatica Iberia Archiepiſcopo, ſuum de emiſſa pariter Fidei Catholicæ profeſſione ſolatium ſignificat, ac à reduce Fr. Angelo munus ab eo accipiendum eſſe, reſpondet.

Venerabili fratri, Entimio, in Aſiaticæ Iberiæ Regno Archiepiſcopo.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

NOn ſatis verbis exprimere poſſumus gaudium, quo affecti fuimus, intelligentes ex Dilecto Filio, Patre Angelo à Figline, Ordinis Capucinorum, atque ex ipſis Fraternitatis tuæ literis, Te, Spiritûs Sancti ductu, Catholicæ Fidei profeſſionem ritè emiſiſſe, ac ad hanc ſanctam Sedem, Eccleſiarum omnium Matrem & Magiſtram, ſincero corde animoque acceſſiſſe. Copioſis autem Divinæ Bonitati, quæ fecit tecum miſericordiam ſuam, perſolutis gratiis,

tiis, intimo planè Pontificiæ charitatis affectu, in Domino Te complectimur, nullam, quæ ſe offerat, occaſionem dimiſſuri, luculenter declarandi, quanti præſtans hoc in Aſiaticæ Iberiæ Regno Catholicæ Eccleſiæ lucrum faciamus. Reliquum eſt, ut expectationi, quam de pietate tua gerimus, abundè reſpondere, ejuſdemque Eccleſiæ amplificationem, & gloriam apud iſtas latè gentes, quas præ oculis continenter habemus, totis viribus incumbere ſatagas, dum Nos uberiorem ſenſuum noſtrorum explicationem prædicto Patri Angelo, â quo quoddam etiam benevolentiæ noſtræ pignus, tuo muneri apprime conſonum, accipies, relinquentes, Fraternitati tuæ Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Maji MDCLXVIII. Pontificatûs Noſtri Anno Decimo.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni prædict. f.* 52.

Barzimo, Principi Georgiæ, tum Capucinos Miſſionarios protegenti, tum alios ad fidei Catholicæ amplexum exemplo ſuo commoventi grates rependit, eique cum Rege Georgio concordiam commendat.

A tergo. *Dilecto Filio, Nobili Viro, Barzimo, Principi Georgiæ.*

INNOCENTIUS PAPA XII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm Nobis innotuerit, Te poſt ejuratos, divinâ favente gratiâ, errores Sectæ, in qua natus & educatus fuiſti, ſuſceptamque Catholicam Religionem, extra quam non eſt ſalus, eximio ejuſdem tuendæ propagandæque zelo ſuccenſum, Apoſtolicos Miſſionarios ex Ordine Capucinorum, necnon eos, qui ipſam Catholicam Religionem exempli tui authoritate permoti, amplexi erant, adversùs ſæviſſimam poteſtatem, in illos â Schiſmaticis excitatam, viriliter propugnâſſe, noſtrarum eſſe partium omnino duximus gratos erga Te hac de cauſa, animi noſtri ſenſus hiſce Tibi teſtatos facere, ampliſſimiſque meritis tuis, aliqua ſaltem ratione reſpondere, planè confidentes fore, ut validiores quoque hinc ſtimulos capias ad præſidium tuum prædictis Miſſionariis & Catholicis indefeſsâ conſtantiâ præſtandum. In quem ſcopum conferre cum plurimùm poſſe tuam cum Rege Georgio concordiam exiſtimemus, rem utique Nobis majorem in modum acceptam effeceris, ubi eandem concordiam inconcuſsè ſervare ſtudueris. Hâc autem ſpe freti, indefinitam quà ſpiritualium, quà temporalium bonorum copiam â ſupremo eorum largitore Deo Nobilitati Tuæ impensè precamur, ac Apoſtolicam Benedictionem effusè cum paterni cordis affectu impertimur.

Datum Romæ &c. die VII. Februarii MDCXCII. Pontificatûs noſtri Anno Secundo.

Exempl. in Arch. gen. Ord. Armario Miſsio Georgiæ.

N O T A.

JUnctum fuit Pontificiis hiſce litteris munus devotionis pro Principe, conſiſtens in Cruce aurea, in qua rubini inſerti fulgebant, aureæ catenæ appensâ: in tribus coronis, quarum duæ ex lazulo, & tertia ex achate confectæ erant, appenſo cuilibet earum numiſmate aureo: & in duobus aliis numiſmatibus, aureo uno, & argenteo altero, cui utrique impreſſa fuerat Summi Pontificis effigies.

Quantùm dignus Pontificio encomio, & dono fuit zelus, quo Princeps Barzimus in tumultu à Schiſmaticis excitato Miſſionarios, Catholicos, ac fidei cauſam defendit, tantùm rarum videtur fidei profeſſionis ab ipſo in manibus P. Præfecti emiſſæ exemplar, ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide tranſmiſſum, in duplicata forma expreſſum. Utramque ſubjungo, prout in ſacro dictæ Congregationis conſeſſu die 20. Novembris 1690. fuit relata, & originaliter in Regeſto ejuſdem Sacræ Congregationis ejuſdem anni *num.* 16. reperitur.

Paſtori Paſtorum, & Patri Patrum, Innocentio XI.

Hæc memoria ſit coram Domino, & Principe omnium Chriſtianorum, Propitiatorio gregis optimi, cui lupi rapaces non poſſunt appropiare. Principe *inquam legis & cæremoniæ Chriſti,* *qui*

qui de ſeptem Conciliis & ſeptem Sacramentis optimè agit & tractat, rectè à Deo, optimo Paſtore, Rector electus ex fonte ſuaviter fluente, per quem Sanctum Evangelium dicit, ego ſum aqua viva, & illi, qui bibent de me, non ſitient in æternum. Tu arbor optima, quæ fructus producis dulces: tu Dominus & Princeps, novus Sanctus Apoſtolus Petrus, ad quem vocatus fuiſti infallibili ore, videlicet, tu es Petrus, & ſuper hanc Petram ædificabo Eccleſiam meam, cui portæ infernales non poterunt reſiſtere. Tu novus Joannes Chryſoſtomus, Baſilius Cæſareæ, & Magni Clementis & Silveſtri Sectator: Tu quatuor Evangeliſtis comparatus ſimilis factus es illis: Tu ab uno extremo ad alium Gentilium mundum reducis ad fidem omnes Chriſtianos: Tu ſpes magna, propitiatorium, & turris inexpugnabilis. Tu es, cui dictum eſt: ego ſum Paſtor bonus, & cognoſco oves meas, & meę cognoſcunt me. Tu Dominus, Dominus, Dominus & Princeps ✠ Sitit anima mea ad Te, quemadmodum Cervus ad fontes aquarum. Ego peccator, & preſſus onere gravi, ſicuti Publicanus & iniquus, & ſicut ille Servus decem denariorum condemnatus me converto ad Te, & Te obſecro: Tu ſpes omnium Chriſtianorum, Tu laudabilis, magnificus, magnus & glorificatus, exaltatus, & amplificatus: Plantator Fidei Orthodoxæ, extirpator malorum Chriſtianorum ex radice, Caput Legis Chriſti & principium. Ab Ego ovis tua à Lupo infeſtor, ut devorer ab illis. Ego firmiter credo Immaculatam Genitricem Mariam, Dilectum ejus Filium, Annuntiationem, Nativitatem, Præſentationem in Templo, Transfigurationem in Thabor, Reſurrectionem Lazari, Ingreſſum in Jeruſalem, Paſſionem, Crucifixionem, Sepulturam, Reſurrectionem, Aſcenſionem in Cœlum, Miſſionem Spiritûs Sancti ſupra Apoſtolos, ſupra quos diviſæ ſunt Linguæ ignis. Ego Cultor tuus, & Profeſſor verus ſeptem Conciliorum, primò Nicæni, ſecundò Epheſini, tertiò Conſtantinopolitani, & quartò Chalcedonenſis, & trium aliorum, quæ illis Nicæno & Conſtantinopolitano ſimilia ſunt. Credo ſeptem Sacramenta, Baptiſmum, Confirmationem, Pœnitentiam, Euchariſtiam, Ordines Sacros, Matrimonium, & Oleum Sanctum. Sum Filius, & Profeſſor Eccleſiæ Apoſtolicæ & Catholicæ.

Appropinquate veſtro gregi, & ſalvate nos à Lupis malis, natis ab Iſmaelitis. Ponite ſupra caput noſtrum peccaminoſum benedictionem dexteræ veſtræ. Nos ſperamus in veſtram ſanctam gratiam, & Legi veſtræ ac ritui obedientes, genuflexi, & cum Capite ſuper terram precamur; ó Columna, & immobile Chriſtianitatis fundamentum: nos cum ſpe in Te ſumus ſalvati, Tibi ſumus devoti, & dum tuas gratias exſpectamus & obſervamus, rogamus Principem Chriſtum, ut deſiderium tuum perficiatur, & tua voluntas cum ejus gratia adimpleatur. Jam, Princeps noſter, tua mandata præſtolamur, & tuas gratias ſperamus. Quando in terra & Regione noſtra veſtra ſancta verba, & pretioſa juſſa perſonabunt, nobiſque mandabit, factores illorum erimus, & haud aliter ac David clamabo, Accepta ſit oratio mea, ſicut incenſum in conſpectu tuo: Libera nos à damnatione, ſicut Paulus populum fidelem liberavit, vel Nicolaus Civis Myrenſis tres Innocentes é faucibus mortis liberavit: corda & oculos noſtros ad Te vertimus, & ad tuam bonitatem reſpicimus, & exſpectamus tuam ſanctam Epiſtolam & mandatum: omne id, quod juſſeris, exequemur. Princeps noſter, fac orationem pro nobis, ne miſerè pereamus. Domine, Domine, Domine. Amen.

Omnia Concilia Sanctæ Catholicæ & Apoſtolicæ Eccleſiæ, & Mandata Sancti Evangelii acceptamus, credimus, & ſumus populus tuæ gratiæ, & oves tui gregis: deviavimus, quære nos, & eripe nos in fortitudine à faucibus Lupi, quemadmodum Dominus Jeſus Chriſtus quæſivit Adamum in inferis, eum amplexus eſt, & portavit ad Patrem. Ita & Tu Domine quære nos peccatores, non obliviſcere noſtri, nec nos derelinque. Sapientibus unum ſufficit verbum. Hinc verba tua exſpectamus, & mandatum, quod ad nos venerit, adimplebimus.

Scriptum 1. Januarii à Chriſto uſque ad annum 1690. ✠.

Forma ſecunda ſeu interpretatio Profeſſionis ejuſdem Principis ſonuit, ut ſequitur:

Interpretatio ſincera Barzimi Iberiæ Eriſducis, Tiflis Divani Regis Epiſtolæ Sanctiſſimo Romano Pontifici ſcriptæ in ejuſdem, & Catholicæ Fidei Profeſſionem.

L A U S D E O.

B E A T I S S I M E P A T E R.

En ad tuos Sanctiſſimos Pedes ingens Peccator, Barzimus nomine, ex Eriſtavis quidem Georgiæ, at ſine conſilio huc uſque in tenebris ignorantiæ obvolutus, multis deceptus noſtrorum Epiſcoporum fallaciis, & inſipientia. A veritatis via inſcius erravi, tamen nunc Deo miſericorde comite, luce ſuæ gratiæ affulgente, tuorum Religioſorum nunc Tiflis commorantium, & doctrina, & exemplo manuductus in viam veritatis, errores optimè edoctus, ad Sanctam, & verò Spiritûs Sancti oraculis plenæ Fidei profeſſionem admiſſus, exultans de cæcitate am-

ammiſſa ad tuum Venerabilem Thronum, omni, qua poſſum, reverentia, humilitate, & devotione me proſterno; & licèt inter Præfecti Miſſionum Tiflis commorantis manus totis corde, anima, & lacrymis antiquos abjuraverim errores, tamen denuo ante Sanctitatem Tuam illos deteſtor, ac pro ſemper rejicio. Cumque certò, & infallibiliter agnoſcam, Te verum eſſe Jeſu Chriſti Vicarium, Sanctiſſimi Petri Succeſſorem, Regni Cœleſtis Clavicularium, omnium Fidelium Patrem, Directorem, & Doctorem, obſignatam in tuis manibus volo meam infirmam ſervitutem, firmiter ſpondens me ſemper omnia, quæcumque tuæ placuerint, voluntati, facturum, in Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltationem, in Tui, & Jeſu Chriſti famulatum, ac ad totum, quacumque juſſeris hora profundendum ſanguinem paratus devoveo me, meamque Domum, meoſque ſubditos populos tuæ Sanctæ, & Apoſtolicæ Sedi; nihil aliud exſpectans, quàm tuam ſanctam benedictionem, & conſilium, ut ad dilatationem, & exaltationem Sanctæ Catholicæ, & nunc meæ dilectiſſimæ Matris Eccleſiæ, ſicut fas eſt, & intrepido corde exoptans adjuro, incumbam.

Miſsionariis Capucinis liberam in Regionibus Perſiæ, præſertim in Provinciis Gangiæ & Georgiæ permanendi facultatem dari, à Rege Perſarum requirit, & Fr. Felicem Mariam de Sellano, benignè audiri inſtat.

Illuſtri ac Potentiſsimo Regi Perſarum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Illuſtris ac Potentiſſime Rex, ſalutem & lumen Divinę Gratię.

CUm ad eam animi magnitudinem, qua Celſitudinem tuam præſtare multorum probatorumque hominum teſtimonio novimus, ſummopere pertineat, ut omnes, qui ad ampliſſimas Ditiones tuas properant, ibique moram trahere peroptant, ea pace, ac ſecuritate, quam ſub ęqui, mitiſſimique Principis regimine ſperare fas eſt, fruātur, decet profectò, ut voti hujuſmodi compos fiat Ordo Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, utpote qui non ambitûs gratiâ, nec ullo terreni lucri deſiderio (à quo ſe ſponte ac ſolemniter abdicârunt) ſed, ut rectam viam, quæ ducit ad Deum per Catholicæ veritatis lucem, in ſinceritate ac humilitate cordis oſtendant, ſpectatiſsimam iſtam Orbis partem peragrandam ſuſceperunt. Nos itaque, qui de ſpirituali Animarum profectu pro ratione muneris noſtri ſoliciti admodum ſumus & eſſe debemus, rectè, ut par eſt, de perſpecta tua prudentia ſentientes, à Te etiam atque etiam petimus, ut præfatis Capucinis liberam in Regionibus tuæ Potentiæ ſubjectis, præcipuè verò in Gangia, & Georgia permanendi, atque ibi ea omnia, quæ ſacrum Miſsionis miniſterium reſpiciunt, in privatis eorum domibus, aut Eccleſiis peragendi facultatem velis impertiri. Quò verò alacriùs auctoritate tua fulti officio ſuo vacent, enixè pariter à Te flagitamus, ut nullo pacto eos aut quoſcunque Chriſtifideles, ipſos pietatis causâ adeuntes turbari, aut quoquo modo à tuis ſubditis divexari patiaris, ſed imò indebitos hujuſmodi conatus ſub gravium pœnarum interminatione compeſcas. Fuſiùs autem ſenſus noſtros explicabit dilectus filius ex memorato Capucinorum Ordine, Felix Maria de Sellano, quem de Pontificia noſtra erga Te reſponſione diſſerentem, ut perbenignè audias, vehementer cupimus, dum Nos ſupremum Patrem luminum rogabimus, ut lucis ſuæ radios menti Celſitudinis tuæ clementer infundat, quò perfectam veritatem aſſequi valeas.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die XXVI. Januarii MDCXCIX. Pontificatûs noſtri anno octavo.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *reg. menſis & anni prędict. f.* 148. *à tergo.*

Dirâ denuo perſecutione excitatâ, Catholicorum & Miſſionariorum rationes Regi Perſarum impensè commendat, ac, ut Domum & Eccleſiam quamprimum reſtaurari, & non niſi ſolitum regiis Exactoribus ſolvi tributum jubeat, petit.

Illuſtri ac Potentiſsimo Regi Perſarum.

CLEMENS PAPA XI.

Illuſtris, ac Potentiſsime Rex ſalutem, ac lumen Divinæ Gratię.

OMnem verborum explicationem ſupergreditur animi ſolicitudo atque moleſtia Nobis injecta, ubi ex litteris iſtarum partium

tium nuper audivimus injurias, contumelias, & graviſſima detrimenta, quæ Armeni Catholici Teflis in Provincia Georgiæ, eorumque ſpiritualibus neceſſitatibus opitulantes Religioſi Viri, Miſſionarii ex Ordine Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, qui Celſitudinis tuæ permiſſu inibi commorantur, non ita pridem ſubire compulſi fuerunt. Peſſimè ſiquidem, ut intelleximus, habiti, fuſtibus cæſi, lethaliter ſauciati, exuti bonis, omnique alio calamitatis genere afflicti ſunt. Præterea Domus Miſſionariorum expilata, barbarumque in morem cum aliqua Eccleſiæ parte funditùs everſa, & ſolo æquata fuit. Hæc autem omnia, ut pariter accepimus, contigerunt, nefariâ potiſſimùm inſtigatione, ac dolo Schiſmatici Patriarchæ Armeni de Eczmiarin, & cujuſdam Minas Vartabiet, implacabilium orthodoxæ Religionis hoſtium, qui ad exitium eorumdem Armenorum Catholicorum, & Miſſionariorum eâ animi acerbitate, conſpirârunt, ut illorum impetum, atque furorem cohibere nequidem potuerit Princeps loci, quamvis facinoris indignitate commotus, ipſis quoad licuit, obniti non prætermiſerit. Paſtoralis itaque officii noſtri impellente debito, Celſitudinem tuam impensè rogamus, ac obteſtamur, ut omnes, quotquot fuerunt, diræ hujus perſecutionis Authores, vel participes, præſertim verò memoratos Patriarcham, & Vartabiet, inſigni aliquâ animadverſione coërceri mandet, ac inſuper curet omnia per eos quantocius ſarciri damna, quæ tum Miſſionarii, tum etiam alii Catholici prædicti immeritò paſſi fuerunt. Illud autem in primis diligenter à Te petimus, ut Miſſionariorum Domum, & Eccleſiam inſtaurari quamprimùm jubeas. Nam cum hæ aliud non ſint, quam domicilia quædam pietatis, & ſedes, atque refugium fidelium aſſiduè orantium Deum optimum maximum pro temporum felicitate, ac pro incolumitate Principum, quorum beneficio conſtabilitæ ſunt, Regio tuo patrocinio deſtitui nequaquam debent. Illud inſuper à Te etiam atque etiam flagitamus, ut Miſſionarios, & Catholicos omnes tua in Ditione degentes, quàm maximè commendatos habeas, eorumque rationibus ope, præſidioque tuo ita ſuffrageris, ut deinceps à ſchiſmaticis amplius exagitari, atque vexari non poſſint: Sed ea tranquillitate, liberoque Catholicæ Religionis exercitio potiantur, quo Te Rege, tuiſque etiam majoribus benignè annuentibus, hucuſque potiti ſunt. Majori tandem, quo poſſumus, animi ſtudio à Celſitudine Tua poſtulamus, ut Privilegia omnia, quæ inclyti Progenitores tui præſtitis Catholicis, & Miſſionariis clementer indulſerunt, rata habere velis, ac in primis eos eximas, & prorſus liberes à graviſſima vexatione, quam modò patiuntur ab Exactoribus tuis ob inſueta quædam ac eorum vires excedentia tributa, jubeaſque ab ipſis illud dumtaxat tributum exigi, quod retroactis temporibus, juxta vires, perſolvere conſueverunt. Erit id non tam animi tui æquitate, ac magnitudine apprime dignum, quàm Nobis longe gratiſſimum; Qui viciſſim oblatâ occaſione obſecundandi votis tuis, mutuam propenſamque voluntatem erga Te noſtram palam explicare non omittemus: ac interim Miſericordiarum Patrem, bonorum omnium Authorem enixè precamur, ut Celſitudinem Tuam diu ſoſpitem, omnique felicitate florentem conſervet, &, quod caput eſt, in viam veræ æternæque ſalutis cæleſti ſuo luminè perducere dignetur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die III. Januarii MDCCXIX. Pontificatûs noſtri anno decimo nono.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. Menſ. & anni præd. f.* 24.

Ad Regem Perſarum Litteras Imperatoris, Reipublicæ Venetæ, & Magni Ducis Hetruriæ ob illatam Miſſionariis injuriam mittit, ac Epiſcopum Aſpahamenſem, dictas Litteras ei redditurum, benignè audiri inſtat.

Illuſtri ac Potentiſſimo Regi Perſarum

CLEMENS PAPA XI.

Illuſtris ac Potentiſſime Rex ſalutem, ac lumen Divinæ Gratiæ.

PRæter modum ſolliciti, ut ad Celſitudinem Tuam perferantur Litteræ, quas die tertia mox elapſi menſis Januarii in ſimili forma Brevis Tibi perſcripſimus, conſilium cepimus eas dirigendi ad Venerabilem Fratrem, Barnabam, Epiſcopum Aſpahamenſem, à quo Tibi illæ reddentur. Hunc ipſum in ſcopum mittimus etiam eidem Præſuli tres alias Epiſtolas, quarum primam Chariſſimus in Chriſto Filius noſter, Carolus, in Romanorum Imperatorem electus: Secundam dilecti Filii, Nobiles Viri, Dux, & Reſpublica Venetiarum: Ac tertiam, dilectus itidem Filius, Nobilis Vir, Coſmus, Hetruriæ ſibi ſubjectæ Magnus Dux, eorum impellente pietate

Tibi

Tibi conſcribendas duxerunt. Ex omnibus Præfatis Litteris abundè cognoſces quantopere non Nobis tantùm, verùm etiam ſublimibus Chriſtianæ Reipublicæ Principibus cordi ſit, ut illata nuper Armenis Catholicis, ac Religioſis Viris Miſſionariis ex Ordine Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Teflis in Provincia Georgiæ commorantibus graviſſima injuria ſarciatur, ejus Authores, nimirum Schiſmaticus Patriarcha Armenus de Eczmiarin, & quidam Minas Vartabiet, congrua animadverſione plectantur, ac tandem iidem Armeni Catholici, & Miſſionarii Clementiæ Tuæ patrocinio ita gaudeant, ut nulla de cætero contumelia à quoquam violari poſſint, &, qua par eſt, libertate, & tranquillitate potiantur. Id porro ubi præſtare dignaberis, quemadmodũ Nos iterum à Te vehementer poſtulamus, ac de perſpecta animi tui æquitate, & magnitudine, Nobis etiam certò pollicemur, rem ſanè facies Nobis, ac memoratis Principibus ſummoperè acceptam, communemque noſtram voluntatem Tibi majorem in modum obſtringes. Quod ſupereſt, Te impensè rogamus, ut prædicto Barnabæ Epiſcopo, his de rebus differenti, pronas benignaſque aures præbere velis, dum Nos Divinam bonitatem enixis votis obſecrare non deſinemus, ut Celſitudinem Tuam incolumem ſervet, omnique felicitate florentem.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVIII. Februarii MDCCXIX. Pontificatûs Noſtri Anno Decimo nono.

Autog. in Arch. Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & an. præd. fol.* 81.

Principis Teflis æquitatem, qua ſolo æquatas Eccleſiam & Domum Miſſionariorum, Schiſmaticorum ſumptibus refici decrevit, laudibus effert, &, ut horum furorem & audaciam coërceat, ab eo requirit.

Illuſtri, ac Nobili Viro, Vaktank, Principi Teflis in Provincia Georgiæ.

CLEMENS PAPA XI.

Illuſtris & Nobilis Vir ſalutem, ac lumen Divinæ Gratiæ.

EX Litteris Venerabilis Fratris Barnabæ, Epiſcopi Aſpahamenſis, peculiari cum animi noſtri ſolatio nuper audivimus, Nobilitatem Tuam agnitâ injuſtitiâ diræ perſecutionis, quam Schiſmaticus Patriarcha Armenus de Eczmiarin, & quidam Minas Vartabiet, implacabiles Catholici nominis hoſtes, in Religioſos Miſſionarios ex Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, & Armenos Catholicos iſthîc degentes præteritis menſibus excitârunt, juſtâ indignatione commotam ita fuiſſe, ut admodum propenſam ſe oſtenderit ad ea decernenda, per quæ ejuſmodi iniquæ vexationis Authores, & participes congruis afficiantur pœnis, & ad ſarcienda quamprimum illata damna, præſertim verò ad Eccleſiam & Domum eorumdem Miſſionariorum, quas per ſummam injuriam ſolo æquârunt, propriis ſumptibus reficiendas compellantur. Etſi autem de æquitate tua, benignoque erga Orthodoxam Religionem animo adeò præclarè ſentiamus, ut ad ſuſcipiendum tam neceſſario tempore innocentiæ patrocinium, alienis ſtimulis Te nequaquam indigere arbitremur, Paſtoralis tamen Officii noſtri impellente debito, Nobilitatem Tuam in præſens enixè requirimus, ac obteſtamur, ut memoratos Patriarcham, Vartabiet, illiſque adhærentes inſigni aliqua animadverſione plectas, omniaque detrimenta, quæ tum Miſſionarii, tum etiam alii Catholici prædicti immeritò paſſi fuerunt, per eos quamprimum reparari cures, ac demum ipſorum furorem & audaciam authoritate Tua ita coërceas, ut nihil inpoſterum contra Catholicam Religionem, ejuſque Profeſſores attentare præſumant. Quâ ratione non Nobis tantùm, ſed etiam ſublimibus Chriſtianæ Reipublicæ Principibus, qui datis ad Perſarum Regem litteris, de hujuſmodi perſecutione graviter conqueſti ſunt, rem gratiſſimam planè feceris. A' Nobis autem, quotieſcumque occaſio ſuppetet ſatisfaciendi optatis tuis, congruam prorſus vicem Tibi poteris polliceri. Interim verò Patrem Luminum continenter orabimus, ut Nobilitatem Tuam diu incolumem tueatur, & per vias ſuas, quæ ſunt miſericordia, & veritas, feliciter dirigat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Septembris MDCCXX. Pontificatûs Noſtri Anno Vigeſimo.

Ex Tomo IV. *Epiſt. & Brev. Papæ præd fol.* 773.

Miſſio-

RESCRIPTO PONTIFICIO

Miſſionem Georgiæ, ad Provinciam Circaſſiæ extendi, & Miſsionariis facultates ſolitas communicari indulgetur.

Beatiſſime Pater.

PEr litteras P. Præfecti Capucinorum Georgiæ de copioſo fructu, quem arduæ illæ Miſſiones, præſertim inter Armenos, producunt, allatus eſt Nuntius, pariterque ſignificatum, quod novus campus ad propagationem Sanctæ Fidei aperiatur in Circaſſia, ubi multi quidem Catholici, Sacerdotio tamen privati reperiuntur, qui autem de hoc ſibi provideri ardenter inſtant, præſertim cum illarum partium gubernium non, uti in aliis locis, barbarum, & extraneis averſum exiſtat. Sac. Congregatio de Propaganda Fide arbitrio D. Cardinalis Præfecti expeditionem duorum novorum Miſſionariorum ex eodem Capucinorum Ordine remiſit, poſtquam à Patriarcha Conſtantinopolitano, & aliis Perſonis practicis ulteriores informationes ſumpſiſſet. Cum autem hæc nova Miſſio annexa & dependens eſſe debeat à Præfecturâ Georgiæ, Sanctit. Veſtræ ſupplicatur, quatenus concedere dignetur, ut cum ejuſdem Sacræ Congregationis litteris, ad favorem prædicti Præfecti, facultates jam aliàs Miſſionariis ſuis communicabiles, ad eandem novam Circaſſiæ Miſſionem extendantur.

Ex audientia Sanctiſſimi 22. *Januarii* 1737. Sanctiſſimus annuit.

Autog. in Arch. Gener. Ord. Armar. Miſſio Georgiæ.

Ad tollendos ſepulturæ in loco non Sacro abuſus Altare privilegiatum in Eccleſiis, in quarum Cœmeteriis Fidelium cadavera ſepeliuntur, conceditur.

PROVINCIÆ GEORGIÆ.

Decretum à Sac. Congregatione ſuper Indulgentiis, & Reliquiis emanatum.

CUm, ſicut expoſitum fuit, in Provincia Georgiæ adhuc inter Chriſtifideles plures, præſertim in ſepeliendis eorum Defunctis, abuſus vigeant, ſignanter inter Mulieres, quæ in aperto agro, & minimè Sacro earum Defunctarum cadavera ſepulta volunt, Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus PP. XIV. audito voto S. Congreg. ſuper Indulgentiis, Sacriſque Reliquiis præpoſitæ habitæ die 21. Maji 1742. cupiens, quod ii, qui Catholicam Fidem amplexati ſunt, Catholicos etiam ritus in omnibus ſequantur, quique Deo in unitate Fidei ſunt conjuncti, Eccleſiæ quoque ejus Sponſæ per oppoſitos abuſus, quos extinguere decet, nõ diſſentiant, ſacra in præfata Provincia loca ſpiritualibus Indulgentiarum muneribus pro animabus Fidelium Defunctorum, quorum cadavera in loco Sacro de more ſolito ſepulta fuerint, decorare ſtatuit, ut inde animæ ejuſmodi Domini Jeſu Chriſti, ejuſque Sanctorum ſuffragia meritorum conſequi, & illis adjutæ ex Purgatorii pœnis ad æternam ſalutem per Dei miſericordiam perduci valeant. Volens igitur omnes & ſingulas prædictæ Provinciæ Eccleſias per ejuſdem Apoſtolicum Vicarium deſignandas, in quibus, vel in quarum Cœmeterio Fidelium cadavera ſepeliri ſolent, hoc ſpeciali dono illuſtrare, ut, quandocumque Sacerdos aliquis Sæcularis, ſeu cujuſvis Ordinis, Congregationis aut Inſtituti, Regularis, SS. Miſſæ Sacrificium pro anima cujuſcumque Chriſtifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, cujuſque cadaver in loco Sacro, more & ritu Catholicæ Eccleſiæ tumulatum fuerit, ad Altare per eundem Apoſtolicum Vicarium in ſingulis Eccleſiis præfatis eligendum, quod ſemel electum amplius mutari nequeat, celebrabit, anima ipſa de theſauro Eccleſiæ per modum ſuffragii Indulgentiam conſequatur, ita, ut ejuſdem Domini Noſtri Jeſu Chriſti, ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis ſibi ſuffragantibus, à purgatorii pœnis liberetur, benignè conceſſit, atque indulſit: non obſtantibus in contrarium quibuſcumque. Præſenti ad quindecim annos tantùm valituro. Sanctitas Sua hanc gratiam ſuffragari voluit etiam abſque ulla Brevis expeditione.

Datum in Arce Gandulphi die 18. Junii 1742.

Exempl. in Arch. Gener. Ord. Arm. Miſſio Georgiæ.

Regi

Regi Perſarum Kulikam de fracta Turcarum ferocia applaudit, &, ut Capucinos Miſsionarios, eorumque Hoſpitia Teflis, Gori & Gangiæ exiſtentia, à tributo ob concitatam in eum Popularium conſpirationem generatim impoſito eximat, inſtat.

Illuſtri & Potentiſſimo, Tamas Kulikam, Perſarum Regi

BENEDICTUS PAPA XIV.

Illuſtris & Potentiſsime Rex ſalutem, ac lumen Divinæ Gratiæ.

FAma jucundiſſimis collecta nuntiis ad Nos pervênit, Celſitudinem Tuam non minus militari virtute, atque invicto armorum robore fregiſſe Turcarum ferociam, quàm lenitudine placidaque agendi ratione ſibi conciliâſſe populorum amorem, fidem, atque obedientiam. Quo quidem felici eventu magnam lætitiam hauſimus, rati, hoſtes illos Chriſtianis æquè ac Perſis infenſiſſimos abs Te depreſſos, parùm deinceps Nobis graves, moleſtoſque futuros, ſimul autem, Te ſuaviter regnante, Catholicos per ampliſſimam tuam Ditionem degentes commodam honeſtamque vivendi conditionem habituros. Itaque acceptum à Nobis de rebus ita abs Te proſperè ac ſapienter geſtis, gaudium Celſitudinis Tuæ renuntiare conſtituimus, ut, cum audieris favere Nos ac plaudere felicitati, gloriæque Tuæ, libentiùs Regiâ Clementia tua proſequâre noſtræ Religionis Cives, imperio tuo ſubjectos, quos pro certo habere debes, nobiſcum lætari hac tua inſigni laude, tuaque illectos manſuetudine, magis autem Chriſtianæ Legis inſtituto in fide, atque obſequio ſuo erga Te firmiter permanere. Quod cum penitus perſuaſum Tibi eſſe reputemus, fidentiùs imploramus beneficentiam tuam pro Capucinis Fratribus, in Georgiæ Regno Miſſionariis, eò ab Romana Sede ablegatis, ut, quotquot ibi ſunt Catholici nominis, ad pietatem exerceant. Hactenus enim tributo immunes, nunc eo graviter onerati, in ſummas anguſtias adducti ſunt, quippe ex ſui Ordinis Inſtituto pauperrimi non habent, unde ſibi ad ſolvendum pecunia ſuppetat. Hoc ſatis eſſet ad commovendam generoſi animi tui miſerationem, verùm & illud additur, ipſos Patriam deſeruiſſe, nullo rerum humanarum præmio propoſito, ſed unicè ſtudioſos bene de veſtra gente merendi, cui certum ad æternam felicitatem iter monſtrare cupidi, ſe ideo periculis offerunt, nec parcunt labori ſuo: quâ charitate nihil validiùs ad comparandam magnanimi Principis gratiam. Quod, ſi ad illius Provinciæ Populares nullo diſcrimine mulctandos, occaſionem præbuit facta ibi adverſus Te conjuratio, hinc profectò major Nobis adeſt fiducia, Celſitudinem Tuam libenter remiſſuram iiſdem Capucinis Miſſionariis vectigal eâ de cauſa impoſitum, quos hujuſmodi conjurationis ſcelere ſe obſtrinxiſſe reputari nequit, ab ſua Religione ſeverè & capitali pœna prohibitos Regi & cuicumque Domino ſuam abrogare fidem. Ad hæc ſi diligenter adjicias animum, non dubitamus, quin benevolè Capucinos ipſos, eorumque Hoſpitia, quæ habent Teflis, Gori, & Gangiæ, omni onere ſoluta ac libera ſis dimiſſurus. Quo quidem collato in eos beneficio, obligabis Tibi penitus animum noſtrum, & nihil perficies, unde melius noſtra de Regia tua beneficentia opinio confirmari queat. Qua de re Celſitudinem Tuam etiam atque etiam obſecramus, obteſtamurque Deum Optimum Maximum, ut in vicem Te quotidie magis victoriæ compotem reddat adverſus communem hoſtem, & lumine ſuæ gratiæ proſperamque valitudinem impertiat.

Datum Romæ &c. die XXX. Junii MDCCXLII.

Exempl. in Arch. Gener. Ord. Arm. Miſſio Georgiæ.

Operam Fr. Damiani à Lugduno, quâ Miſsionariis in Georgia libertas rem ſacram faciendi, nec non ablata Templa, Ædes &c. à Rege Perſarum Kulikam fuêre reſtituta, extollit, eique, ut in Aula Regia pro promptiore rei Catholicæ præſidio, incolatum ſibi procuret, ſuadet.

Dilecto Filio, Damiano à Lugduno, Miſsionario in Hiſpaban Capucino.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

NOn ſine tua laude, noſtraque ergā Te benevolentia intelleximus, ope ſtudioque tuo Catholicos in Georgiæ Provincia Armenos in priſtinam libertatem faciendi ſuo ritu rem ſacram reſtitutos fuiſſe à Perſarum Rege Kulikam, unde vi, verberibus, aliiſque

que moleſtiis eos in Schiſmaticorum caſtra abripuerat Pſeudo-Patriarcha ejuſdem Gentis Eczmiarinus. Quin etiam ab ipſo Rege Te impetrâſſe, ut ad Capucinos per eam Regionem Miſſionarios redierit Templum, Ædes, & quicquid Theopolis ereptum ipſis fuerat Adverſariorum incurſu. Adhibita in hujuſmodi ſalutari negotio abs Te opera, grata Nobis adeo fuit, ut perhonorifico noſtrarum in forma Brevis literarum teſtimonio palam Tibi eſſe velimus, multam hinc Te iniiſſe à Nobis gratiam, qua in tui commodum uti poteris, ubi res tua ita ferat: magis verò, magiſque gratiam noſtram Tibi cumulabis, ſi Regis erga te benignitatem ſanctiſſimæ religioni uſui eſſe annitaris. Quod ut faciliùs aſſequi poſſis, vide, ſi manere tibi liceat in Aula Principis, dum tamen ſine gravi tua moleſtia fiat. Sic enim promptus accurreres ad amoliendas Schiſmaticorum inſidias, conſervandamque Catholicis noſtris animi tranquillitatem, quâ Religio plurimùm gaudet. Paratum ſimul perfugium præſidiumque in Te haberent, quotquot in Perſarum regionibus Sacri Miſſionarii degunt, quos idcirco admoneri juſſimus, ut opem abs Te quærant, ſicubi eâ ſibi opus ſit. Id autem, ut alacriùs aggrediaris, Apoſtolicam Benedictionem Tibi, dilecte Fili, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XIV. Septembris MDCCXLIII. Pontificatûs noſtri anno quarto.

Extract. ex Arch. S. Cong. de Prop. Fide, quę & ipſa ad hunc Miſſionarium gratiarum actorias dedit litteras, infra dandas.

N O T A

NOnniſi per tranſennam tangit Pontificia hæc Epiſtola novam perſecutionem, à Schiſmatica Armenorum perfidia contra Miſſionarios, & alios Georgiæ Catholicos anno 1742. excitatam, pleniùs verò illam manifeſtant litteræ ſubjunctæ, & à dicto P. Nicolao Maria à Burgo expreſsè Romam allatæ. Primæ illarum datæ fuerant ad Summum Pontificem, à Catholico Patriarcha Nicolò ita ſonantes:

B E A T I S S I M E   P A T E R.

Digniſſime & ſublimiſſime omnium Princeps, Dator Benedictionum, Judex totius Mundi, Vicarie Apoſtoli Petri, Præſes unius, Sanctæ, & Catholicæ Eccleſiæ, quæ eſt Mater omnium populorum terræ, & cui obediunt omnes linguæ, omneſque throni, qui ſanctos pedes veſtros adorant, recipientes veniam peccatorum, & ſpirituale ac corporale lumen. Nos coram excelſa potentia veſtra proſtrati benedictionem, pacemque à Vobis precamur, & humili amore pedes veſtros oſculamur.

Sicut hæc noſtra Regio jam ab antiquo tempore Vobis præſtitit obedientiam, ſic & Nos adhuc veſtræ benedictionis & gratiæ ſumus præcones. Et quamvis aliqui noſtræ Georgiæ Patriarchæ obedientiæ Vobis debitæ fuerint immemores, Vos tamen, ne me illis ſimilem cenſeatis, rogo, cum ad veſtra juſſa promptum & obedientem me ſiſtam. Veſtri Patres Capucini jamdiu in hac noſtra Georgia morabantur, egoque eos peculiari amore proſequebar, iiſque omnia fauſta precabar; Imò à brevi illo tempore trium vel quatuor menſium, à quo Domenti Patriarcha ab hac ad aliam migravit vitam, & in illius locum Patriarchalis dignitas mihi fuit collata, omnia fauſta & bona iis procurare ſtudui, Armeni tamen tantùm temporis, ut id plenè exequerer, mihi non permiſerunt, cum à Nobis conſilia non ampliùs requirant, & ad arbitrium ſuum in hiſce terris dominentur. Carceri mancipârunt veſtros Patres Capucinos, eoſque tot plagis & verberibus affecerunt, ut plura infligi haud poſſent. Prophanârunt Sacras Imagines, & Cruces veſtræ Eccleſiæ, & poſtquam ipſam Eccleſiam & Domum ſibi appropriârunt, illos in hac Provincia amplius ſufferre non voluerunt, ſed eos ignominiosè ejecerunt. Quodque vulnus dilatat & auget in hac atroci perſecutione, vidimus omnes Catholicos, tum Viros, tum Mulieres variis tormentis affectos, percuſſos, & totâ eorum ſubſtantia ſpoliatos, ac ab eadem Fide, & Genitoribus violenter abſtractos. Hinc nos omnes Georgiani demiſſiſſimè Vobis ſupplicamus, ut manum veſtram ab hac Provincia non ſubtrahatis, & abſque Patribus Capucinis nos non relinquatis. Amore Dei adjuvate nos, nec permittite, ut tot animæ pereant, nec furiis Infidelium veſtrum populum acquiſitionis expoſitum ſinite: difficile enim non eſt magnanimæ Veſtræ Celſitudini tum ei, tum Nobis auxilium præbere. Alia nova meliùs ab ipſis veſtris Patribus percipietis.

Catholicus Patriarcha Nicolò.

Juxta

Juxta uſum Georgianum deberet nomen Papæ, Benedicti XIV. litteris apponi: in ſignum tamen reverentiæ tum in hiſce, tum in ſequentibus litteris id omiſſum eſt, ut ſe quaſi indignos, qui tam Venerabile nomen ſcriberent, profiterentur.

Secundam Epiſtolam pariter ad Summum Pontificem dedit Regius Stabuli Præfectus, ſequentis tenoris:

Excelſo, Potentiſſimo, & omni laude majori, quo inter Dominationes, & Principes terreſtres non eſt ſublimior, cujus inextinguibili Celſitudini cum ſublimi ſolvendi & ligandi poteſtate, & Paradiſi clavibus à Cœlo confertur & unitur Paſtoralis quoque cura totius terræ, quam Potentes Mundi timent, & à qua pœnitentes miſericordiam & veniam exſpectant. Hanc talem dignitatem cum timore & amore nos obedientes & humiles ſervi, corpore quidem diſſiti, corde tamen vicini, unitim & reverenter adoramus, & à qua cum pedum ſacrorum oſculo veniam peccatorum precamur.

Longa jam eſt temporis intercapedo, quod in hac noſtra Regione, veſtra Eccleſia pro Catholicorum commodo fuerit conſtructa, & Patres veſtri Capucini ſuas moras traxerint. Et certè multos hi in ſe ſuſceperunt labores, multas errantes oves ad caulam Domini duxerunt, honoremque Sanctæ Fidei magnanimes ſuffulſerunt. Prævaluit autem jam potentia Armenorum in hac Georgiæ Provincia, & veſtri Patres ex motivo rei Catholicæ ab iis carcerati, verberati, & taliter vexati fuerunt, ut acerbiùs quid vix fieri poſſit. Eccleſia, Sancta Crux, Sacræque Imagines prophanatę & conculcatę fuerunt, &, poſtquam Eccleſia ipſa, ac Domus Fiſco fuit adjudicata, Armeni, Patres veſtros diutius ibi cunctari, noluerunt, ſed eos ex Regione ejecerunt. Quanti erant Catholici, tum Viri, tum Mulieres, ab his fuerunt comprehenſi, graviter verberati, & taliter cruciati, ut ulterius quid dici haud poſſit. Imò direpta eſt eorum ſubſtantia, & eos à Patribus & Sancta Fide diſtraxerunt. Hinc Celſitudinem Veſtram precamur, ne ſubtrahatis manum veſtram ab hac noſtra Regione, nec eam hęreſi cum tot converſis relinquatis, nec nos veſtris Patribus Capucinis privetis. Succurrite proin nobis, & haſce planctibus mixtas preces coram Celſitudinis veſtræ throno recipite. Modus nos adjuvandi, & nobis compatiendi Vobis facilis eſt; quapropter nec nos, nec hanc noſtram Provinciam deſolatos relinquite, quin dictos Patres adjuvetis: nec permittite, ut ii ob inimicos Sanctæ Eccleſiæ non amplius redeant ad haſce partes, & ita tot animæ Catholicæ ruant in perditionem. Reſidua nova veſtri Patres recenſebunt.

Humillimus Servus Servorum veſtrorum
Regius Stabuli Præfectus.

Tertiam Eminentiſſimo D. Cardinali Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Præfecto inſcriptam dedit Familia Orbelliana, quæ à tempore, quo operâ noſtrorum Patrum Miſſionariorum veritatem Catholicæ Fidei agnovit, & publica profeſſione anno 1733. amplexa eſt, magnanimo ſemper ſpiritu eam propugnavit, eximio ſuæ reſolutionis exemplo plures de ſuæ Nationis gente ad viam Orthodoxæ Fidei allexit, & oppreſſos hinc inde Catholicos potenter ſemper adjuvit, ita ut Sac. Congregatio litteris ſub 20. Februarii 1734. datis amplo elogio illius zelum commendaverit. Argumentum dictæ Orbellianæ Epiſtolæ erat ſubjunctum.

Illuſtriſſime, Reverendiſſime, ac Eminentiſſime à Deo electe, Sacræ & Beatę Congregationis Superior, ac Domine noſter Advocate.

Nos veſtri ſpirituales Filii unitim veſtram ſanctam dexteram oſculamur, certiores vos faciendo eorum, quæ tum Vobis, tum Congregationi S. Catholicæ Eccleſiæ jam forſan nota ſunt, videlicet, qualiter nos omnes noſtræ Stirpis & Familiæ jam à longo tempore gloriamur eſſe, & ſumus veſtri Filii obedientes, cum multis aliis tum Viris, tum Mulieribus hujus noſtræ Georgiæ. Anno elapſo (1741.) ablegavimus iſthâc noſtrum Epiſcopum Chriſtophorum, quo mediante, vobis noſtras neceſſitates inſimul cum iis, quæ tum ab hęreticis, tum ab infidelibus nos ſufferre oportuit, expoſuimus; Et quamvis impręſentiarùm ab illo omnia relata fuiſſe credamus, nihilominus de ſalvo & ſano illius appulſu nuntium necdum percepimus. Interim hoc currente anno 1742. in hac noſtra Georgia Armeni invenerunt tempus, executioni conſiliorum ſuorum opportunum. Captos noſtros Patres Capucinos variis plagis & tormentis vexârunt: eos non occiderunt, verum eſt, ſed, quidquid pœnarum eſt, nec unam ex iis omiſerunt: Eccleſia, Sancta Crux, Sacrę Imagines fuerunt prophanatę, & captâ illius poſſeſſione, ut Patres diutius in hac noſtra Provincia conſiſterent, noluerunt permittere, ſed eos expulerunt. Ultra hęc, quot Catholici utriuſque ſexûs hîc fuerunt reperti, omnes comprehenſi, crudeliter verberibus affecti, omni eorum ſubſtan-

tiâ privati, & violenter ad illorum ſectam abrepti. Hinc amore Dei Vos conjuramus, & cum lacbrymis & ſuſpiriis ſupplicamus, ut Sanctiſſimo Patri hos noſtros planctus ſignificetis, & non permittatis tot animarum perditionem. Abſque PP. Capucinis permanere non poſſumus: jam diu tanti Chriſtiani Catholici ſine Confeſſione, & Communione manſimus, tot jam abſque ſepultura, & tot infantes abſque Baptiſmo mortui ſunt. Feſtinate proin in adjutorium noſtrum, & pro nobis apud Sanctiſſimum Pontificem intercedite: in manibus Dæmonii non relinquite tot Chriſtianos Catholicos. Per prędicationem Patrum Capucinorum tranſivimus ad verę Fidei profeſſionem: ſi jam abſque iis, & abſque Eccleſia permanere deberemus, quam Chriſtianorum figuram faciemus? Evénit nunquam, quod Patres hos aliquis ab iſthinc expulerit: Armeni ſoli hoc executioni mandârunt. Afflictio noſtra, & planctus noſter deſuper eſt ille, quem enarravimus, & cujus reliquias percipietis à dictis Patribus.

Humillimi Servi veſtri Orbellianus
cum tota ſua Stirpe.

Exempl. idiomatis Armeni in Arch. Gen. Ord. Armario Miſſio Georgiæ.

DECRETO

Sac. Congregationis de Propaganda Fide.

Miſsionarios Georgiæ ad decennium deinceps ibi perſiſtere debere ſtabilitur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitę die 9. Maji 1746.

REferente R. P. D. Nicolao Lercario, Secretario, Sacra Congregatio juſtis & rationabilibus ex cauſis decrevit, quod inpoſterum Miſſionarii Ordinis Capucinorum deſignandi ad Miſſiones Georgiæ deputentur ad decennium, & ab iis nonniſi expleto decennio ad proprias Provincias redire valeant.

Datum ex Ædibus prædictæ Sacræ Congregationis die & anno, quibus ſuprà.

Exempl. in Arch. & Armar. prædictis.

MISSIO

REGNORUM THIBETI &c.

IN TARTARIA.

TArtariam Thibetanam in duo dividi Regna, videlicet parvum & Orientale, ac Magnum ſeu Occidentale Thibet, tradunt communiùs Geographi, & clariùs exhibent mappæ ſeu chartæ Topographicæ, præſertim illa in fronte titulum præſeferens = *Tartaria magna diviſa in duas partes à Jacobo Cantelli juxta relationem itinerarii Domini Taverniler, D. Teverot, ac itinerariorum RR. Patrum Societatis Jeſu in lucem edita Romę* 1683. quod & ad oculum globi terraquei hinc inde, præſertim Romæ in Palatio Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, & in Collegio prædictorum RR. Patrum, ad Jeſum dicto, aſſervati confirmant. Utrumque hoc Regnum copulativè ſumptum ita vaſtum perhibetur, ut juxta relationem, expenſis p. m. Eminentiſſimi Cardinalis Bellugæ, maximi hujus Miſſionis Mæcenatis, Romæ impreſſam, numerus animarum ad 33. milliones incirca aſcendat. Sub umbra Idolatriæ Regnum hocce ſemper, ſeu uſque ad noſtra ſæcula gemuiſſe Hiſtorici plures negant, & econtra jam in primis Evangelicæ Legis incunabulis lumen veræ Fidei in eo fulſiſſe contendunt. Horum omnium loco teſtem unicum produco Reverendiſſimum Patrem Joannem Facundum Raulin, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Ex-Generalem, in ſua Hiſtoria Eccleſiæ Malabaricæ *pag. mihi* 344. ita loquentem = *Et quidem non ſolùm apud Sinas, verùm etiam in Tartaria, TIBETHO UTROQUE, atque aliis Regionibus lucem Evangelii priſcis irradiâſſe temporibus compertum eſt ex Haythono, Marco Paulo Veneto, qui Imperatori Tartarorum per 17. annos inſervivit, anno incirciter 1256. necnon ex Joanne*

de

de Plano Carpi, *Ordinis Minorum &c.* Sortem hanc reducit idem Reverendiſſimus Pater Ex-Generalis ad tempus & Perſonam D. Thomæ Apoſtoli, quem terras illas prædicando peragrâſſe loco citato deducit. Fœdis idololatitis, & immundo ſacrificiorum ſanguine, turpique animarum metapſychiæ doctrinâ ſplendorem veritatis Evangelicæ obſuſcatam poſtmodum fuiſſe, noverant Reverendi Patres Societatis Jeſu: hinc juxta relationem Rev. P. Kircheri in China illuſtrata *pag. mihi 62. 64. & 68.* in eo circa annum 1624. Miſſionem erexerunt, cujus onus ob hæreditatem à quodam Mercatore relictam, illorum Collegio *Agræ*, Provinciæ Goæ, fuit annexum. Orta 1652. perſecutio ſuſtulit Apoſtolicis Operariis campum Evangelii, eoſque omnes è Regione expulit: non ita tamen, quin ad primi laboris veſtigia redire non ſemel tentaverint, quemadmodum ex religioſæ litis per plures annos Romæ ab initio hujus ſæculi agitatæ hiſtoria extensè patet.

Regnum tam amplum ne Apoſtolicæ proviſionis operâ deſtitutum maneret, & in ſorde idolatrici cultûs induraret, s. m. Clemens XI. Miſſionem novam ibi ſtabiliri, eam Provinciæ noſtræ Marchiæ committi, ac ære Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ſuffulciri anno 1704. decrevit. Deſtinati ad opus novi Coloni per naufragiis infames Oceanos & Ganges, per Mogolem & Indias, per torrentes calore ſolari Regiones, per rigeſcentes frigore & nivibus montes, per ſquallida, hominumque veſtigiis vix non orba Deſerta, inter comitem diverſæ fortunæ luſum, ad metam properârunt, ac in ipſa Regni Thibeti Metropoli, *Laſſa* nuncupata, ſtationem ſuam 19. Junii 1707. firmârunt. Benignè illos tum Rex, tum Magnus *Lama*, ſeu Supremus Regni Pontifex exceperunt, & uterque, ut relationem Legis, ad quam nuntiandam veniſſent, ſibi porrigerent ſcriptam, P. Præfecto commiſit. Juſſa extemplò executioni data fuêre, & ſcriptura idiomate Thibetico, meliore, quo tunc fieri poterat, modo confecta, præſentata. Senſa Regis ad eam, ut P. Præfectus exploraret, poſt paucorum dierum intervallum, illum denuo acceſſit, qui & illa patefecit per hæc verba = *Scias Lama*, ſeu Sacerdos Europæe, *quod Lex*, *quam cum toto meo regno profiteor*, *mihi ſemper viſa fuerit bona*, *cum in ea ſimus educati*: *tibi tamen negare non poſſum*, *quod tua mihi videatur melior*. Cumque P. Præfectus Regi debitum, meliorem legem amplexandi, leniter inculcaret, ille repoſuit: *Lama*, *tempus hoc advenit necdum*, *addiſce prius cum Sociis tuis diſertiùs linguam noſtram*, *&*, *quod in mihi exhibita inſtructione continetur*, *nunciare incipite*, *altero enim impræſentiarùm opus haud eſt* = Sinceritatem verbi Regii probârunt ſucceſſivè emanata edicta, quibus pro Religionis exercitio parvam Eccleſiam, & pro habitatione Miſſionariorum Domum ædificari conceſſit, eoſque moleſtari, aut ab iis conſueta aliàs tributa exigi, ſtrictè inhibuit.

Tenaciorem in ſuo reſponſo P. Præfectus in ſecundo acceſſu invênit Magnum Sacerdotem, ſeu Lamam; nam abſque multa verborum ambage folium, quod difficultates enuntiandæ Catholicæ Legis continebat, illi tradidit, ac ad has ſibi reſponſum dari popoſcit. Quo reportato, aliud non repoſuit, quàm quod facto ad illud examine, ulteriùs inter ſe deſuper eſſent acturi, ac Præfectum ad ſtudium linguæ perficiendæ pariter ſtimulavit.

A' Regia & Pontificia benevolentia non deceſſit Magnatum & Miniſtrorum humanitas, qui æquè de modeſta Capucini veſtitûs paupertate ædificati, de alieno à conquirendis opibus animo edocti, ac de ſolitaria vivendi ratione ſtupefacti, diverſis charitatis ac venerationis officiis eos proſequi ſtudebant. Tam felicia primordia feliciorem quidem pollicebantur Miſſionis ſucceſſum; obſtaculum tamen injecit ipſa Miſſionariorum inopia, inde enata, quod annuum Sacræ Congregationis ſubſidium ob locorum diſtantiam nimiùm aliquando tardaret, & Miſſionarii à Neophytis ſtipem colligere non auderent, ne eos ſub Religionis prætextu, ad quærendum panem, Thibetum veniſſe, Gentiles ſuſpicarentur. Diverſa proin conſilia illos inire, ac ipſam Miſſionem ad tempus deſerere, Romamque Patrem Dominicum à Fano, cum Fr. Michaële Angelo Burgundo, in via maris poſtea ſubmerſo, ad explicandas Miſſionis miſerias anno 1712. ablegare oportuit. Complexa eſt eum Sac. Congregatio conſuetâ charitate, eundemque variis facultatibus, noviſque Sociis munitum, ac modo annui ſubſidii certiùs ſemper acquirendi regulato, ad Miſſionem remiſit. Ultra ea, quæ tunc Romæ circa Miſſionis poſſeſſionem acta ſunt, Miſſio ab anno 1716. denuo ſtabilita, anno 1737. diverſam nacta eſt aleam: ſimilis fuit navi in mari conſtitutæ, & dum aliquoties dulces favonios, quibus feliciter progreſſa, ſeſe ad vicina Regna diffudit, captabat, ſtatim malaciâ in turbinem versa, intumuerunt contra eam perſecutionum procellæ, naviſque Miſſionis ad contradictionis ſcopulos fuit alliſa. Firma tamen in hac varietate ſemper manſit, anchorâ ſpei, quam in Deo collocaverat, firmata. Quapropter, ut ſolidior ſemper evaderet, P. Horatius Billi de Penna Præfectus, anno prædicto Romæ illius ſtatum amplè expoſuit, & petitis facultatibus proviſus, novis Sociis ſtipatus, muneribus onuſtus, ad veterem ſtationem rediit, ac anno 1741. eam attigit. Quieta & pacifica dum

lætus omnia reperit, ac ſiniſtra non timuit, inſidians Sacerdotum invidia tela iniquitatis ſabricavit, & anno 1742. ſub ementitâ larva, quod Catholico baptiſmo, gloria legis ſuæ obnubilaretur, populuſque à fidelitate Regis abduceretur, propenſum alias hujus animum contra Miſſionarios irritavit eouſque, ut violentum illorum exilium apertè minitaretur. Adoravit, auditâ hac rei novitate, puſillus Miſſionariorum grex inſcrutabilia judicia Dei, & inito inter ſe conſilio de Miſſione ſuaviter recedere concluſit, ne, ſi ſe Regio Edicto ſemel expelli contingeret, omnis ad illam regrediendi ſpes juxta Regni legem interciſa maneret. Eapropter vocatos ad ſe Chriſtianos, Thibetanos videlicet 20., Nivarros 2, & Chinenſes 2. ad conſtantem Fidei profeſſionem animavit, exceptâ illorum confeſſione *pane vitę* in luctam confortavit, inter mutuos amplexus & lachrymas in pace dimiſit, & in nomine Domini exiens à *Laſſa*, ad Regnum Nepal anno 1745. ſeceſſit, ubi ſedens in triſtitia, & extollens manus ſuas in ſancta, nuncium accepit, quod Domus Laſſæ cum Eccleſia illicò poſt diſceſſum ſuum ſolo fuerit æquata, & tum relicta ſcripturarum, tum rei ſacræ modica ſupellex, quæ ſalvari non poterat, iniquâ manu diſtracta, ita quidem, ut de facto, ejectis etiam ſubito poſt Miſſionariorum exitum prædictis Chriſtianis, vix ullum Miſſionis ibi ſuperſit veſtigium, & ſparſum per plures annos Apoſtolici laboris ſemen, machinante inſani Lamæ livore maneat ſuffocatum. Perſiſtit tamen Miſſio ad Regna Nepal, Bittia, Behar, Bengalæ, Regno Thibeti contermina, juxta facultatem à Sac. Congregatione ſpecialiter, & jam in Miſſionis principio datam, feliciter dilatata: retinetque nomen Miſſionis Thibeticæ, tum quod ad hoc Regnum tantùm nunquam fuerit reſtricta, tum quod reditus ad illud (immutato præſertim Regio throno) non videatur deſperatus. Hinc ſtatum Miſſionis præſentem loca formant ſequentia:

LOCA MISSIONIS.

In Regno Thibeti
Laſſa, Regni Metropolis, & *Takpo*. Utrumque derelictum.

LOCA RETENTA.

In Regnis Nepal.
Battgao, Katmandù, & Patan.

In Regno Bittię.
Bittia, Civitas Regni Capitalis.

In Regno Behar.
Patna.

In Regno Bengalę.
Chandarnagor.

Fr. Felix à Montecchio Miſſionarius Apoſtolicus in Regnis Thibeti ab anno 1704. declaratur.

Decretum Sacrę Congregationis generalis Propagandę fidei, habitę die 11. Januarii 1704.

REferente R.P.D. Carolo Auguſtino Fabrono, Secretario, Sacr Congregatio Miſſionarium Apoſtolicum in Regnis Thibeti ad decennium declaravit P. Felicem à Montecchio Ordinis Capucinorum ſub directione tamen & dependentia P. Joannis Franciſci à Camerino Præfecti, vel alterius Præfecti, ſeu Vice-Præfecti à Sacra Congregatione deputandi, cui omnino parere debeat, ac neceſſarias facultates ad Miſſiones exercendas ab eodem juxta ſibi tributam auctoritatem in totum, vel in parte recipiat, ſervatâ ſemper ipſius Præfecti, vel Vice-Præfecti tam circa facultates, quàm circa loca, & tempus eaſdem exercendi moderatione; nullo verò modo extra fines ſuę Miſſionis iis uti queat, ad quam, donec, & quouſque pervenerit, nulla prorſus exemptione aut privilegio gaudere poſſit.

Datum Romæ die & anno, quibus ſupra.

Ex Arch. gen. Ord. Arm. Miſſio Thibeti.

Gratum

Gratum animum Regi Laſſæ ob beneficia Miſsionariis Capucinis, ac aliis Chriſti fidelibus collata teſtatur, hoſque & illos Regiæ tutelæ devovet.

Illuſtri, ac Potentiſſimo Regi Laſſę.

CLEMENS PAPA XI.

Illuſtris, ac Potentiſſime Rex ſalutem, & lumen Divinę Gratię.

Inter egregias, magnoque Principe dignas dotes, quibus Celſitudinem Tuam inſignitam eſſe fama vulgavit, præcipuum ſibi vindicare locum clementiam, quâ Chriſtianæ fidei cultores in ampliſſima tua ditione reſpicis, ex Dilecto Filio, Religioſo Viro, Dominico Fanenſi, Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Profeſſore, in iſtis partibus Apoſtolici Miſſionarii munere diu perfuncto, ac iſthuc propediem redituro, non ſine ingenti lætitiæ ſenſu cognovimus. Quia verò ad Nos in primis pertinent beneficia, quibus Celſitudo Tua iſtos Chriſtifideles, ac præſertim Apoſtolicos Miſſionarios regia planè benignitate proſequitur, prætermittere nullo modo voluimus, quin has ad Te daremus litteras, ex quibus tum gratum, pronumque animum erga Te noſtrum, tum etiam propenſum, quod eo nomine gerimus, deſiderium gratificandi Tibi luculenter intelligeres. Etſi autem lætiora in dies de ſingulari tua in eoſdem Apoſtolicos Miſſionarios benevolentia nobis allatum iri conſtanter ſperemus, eos nihilominus prævalido Celſitudinis Tuæ Patrocinio, ac Tutelæ majorem in modum commendamus, non omiſſuri interea Regem Regum, ac Dominum Dominantium enixè, ac aſſiduè rogare, ut ſecundos, fauſtoſque rerum ſucceſſus indeſinenter Tibi tribuere, & quod caput eſt, perfectum veritatis ſuæ lumen oſtendere non dedignetur.

Datum Romæ &c. die VI. Jan. MDCCXIV. Pontificatûs Noſtri Anno Quarto Decimo.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *reg. menſ. & anni præd.*

Charitatem Epiſcopi Meliapurenſis circa Miſsionarios Thibeti Sacra Congregatio de Propaganda fide laudibus effert, & patrocinium illius erga eos continuari commendat.

Illuſtri & Reverendiſſimo, uti Fratri, Domino Epiſcopo Meliapurenſi.

Illuſtris & Reverendiſſime Domine uti Frater.

Ex litteris Amplitudinis Tuæ, multò verò meliùs ac luculentiùs ex P. Dominico à Fano, Ordinis Capucinorum, Sacra Congregatio intellexit, quàm benignè Amplit. Tua Religioſos ejuſdem Inſtituti Viros ex Miſſione Thibeti recedentes, inopes, ac omni penè humanâ ope deſtitutos complexa fuerit, & quàm multa in eos beneficia contulerit; Quamobrem Eminentiſſimi Patres egregiam pietatem tuam maximis meritiſque laudibus proſecuti plurimas Tibi eo nomine meis hiſce litteris gratias agunt, parati etiam ejuſmodi beneficia peculiari benevolentia, ſtudio, ac officiis pro opportunitate, rerumque tuarum exigentia rependere. Præterea iidem Eminentiſſimi Patres pium æquè, ac prudens conſilium tuum de ea Miſſione promovenda, de Sacrorum Operariorum numero multiplicando, ſubſidioque ſingulis annis augendo unanimi voto probârunt, atque adeo novos in ea Regna Religioſos unà cum eodem P. Dominico mittunt, qui duodecim Miſſionariorum numerum compleant, aſſignato pro eorundem ſuſtentatione ſubſidio annuo ſcutorum mille. Reliquum eſt, ut Amplit. Tua eundem P. Dominicum in iſtas tam remotas oras reducem, & Præfecti munere decoratum, pari ac antea benignitate cum Sociis excipias, valido Patrocinio tuo, directione, ac operâ juves; pro certo habens, nihil Te unquam Sacræ Congregationi gratiùs eſſe facturum, nec aliam fortè rationem inire poſſe, qua magis, non modò ejuſdem Sacræ Congregationis, ſed & Sanctiſſimi Domini Noſtri, qui de omnibus à Te geſtis in Apoſtolicorum Miſſionariorum levamen atque ſubſidium certior eſt factus, gratiam, favorem, & protectionem promerearis. Ego autem Amplitudini Tuæ ſummam ac diuturnam incolumitatem enixè precor.

Romæ 9. Januarii 1714.

Ex Arch. gen. Ord. Arm. Miſſio Thibeti.

N O-

N O T A.

Litteræ, quas Illuſtriſſimus Meliapurenſis Franciſcus Laynez, è Societate Jeſu, ad Sacram Congregationem dederat, ac ad quas eadem Sacra Congregatio præpoſitum remiſit reſponſum, fuerant complexûs ſequentis:

EMINENTISSIMI PATRES.

Poſtquam ſuperatis Gangetici fluminis verticibus Eccleſias mihi commiſſus canonica Viſitatione luſtraturus in hoc Bengalæ Regno penetravi, redeuntes vidi è Thibeti Miſſione, ultra hujus meæ Diœceſis terminos ad Orientem ſita, Patres aliquos Capucinos à Sacra Congregatione eò miſſos, quorum cum perſpectum mihi eſſet tum Religioſæ obſervantiæ, tum Divinæ gloriæ propagandæ ſtudium, quá potui, charitate eos excepi, ac benevolentiá complexus ſum. Cum verò ex iis nonnulli nunc in Europam trajecturi ſint, ut cum EE. VV. de rebus ad ſuam ipſorum Miſſionem pertinentibus conferant, mihi quoque, qui per annos non paucos pro modulo meo Miſſionarium egi, ad EE.VV. aliqua perſcribere viſum eſt, quæ juxta eam, quam oculis hauſi, vel idoneis teſtibus accepi, Regionis hujus notitiam ad proſequendam eam Miſſionem appoſita judicarem, atque ita non ſum veritus aliquali mea experientia uti, ut ferventi illi zelo obſecundarem, quo EE. VV. ad propagandam ubique Chriſti fidem, & diffundenda undequaque S. Evangelii lumina conſtantes invigilant. Liceat igitur tria vel quatuor puncta circa Thibeti Miſſionem EE. VV. inſinuare. Primum quidem, quando ſuperatæ jam ſunt immenſæ itinerum difficultates, Gentium illarum notitia comparata, cognita Regionis indoles, ne vitio noſtro aut incuria lætæ quidem meſſis ſpes minimè dubia evaneſcat, Miſſionis illius opus, quod ſubſidii defectu deſerere coacti ſunt Miſſionarii, ulteriùs, ac pro viribus promovendum eſſe exiſtimo. Deinde propter ipſius diſtantiam Miſſionis, quæ ab omnium Europæorum habitatione maximè diſſita eſt, competens Miſſionariorum numerus eò mitti, ac ſemper adeſſe debet, ut per intervalla diſtributi alii alios juvare, & ſibi mutuò opem afferre poſſint. Jam verò ſingulis Miſſionariis id, quod ad victum, ſubſtentationemque neceſſe fuerit, abundè providendum eſt, tum quod é pecuniis, quæ in Europa ſolvuntur, pars magna, vel cambii ratione, vel ipſa vectatione abſumitur, tum quod conſtans eſt Miſſionariorum omnium effatum, in nova præſertim Miſſione ita vivendum eſſe, ut nihil à Neophytis vel accipiatur, vel petatur, ne Miſſionarios religionis prætextu victum quæſituros Patriam deſeruiſſe Gentiles calumnientur. Et quoniam ſæpe accidit, ut propter exurgentia identidem inter Infideles bella, vel alia impedimenta itineris, ſubſidia eò tranſmittendi deſit occaſio, peropportunum videtur duorum vel etiam trium annorum ſubſidia ipſo initio Miſſionariis providere, ac deinde ſingulis omnino annis ſtatutam penſionem ipſis ſolvendam curare. Hæc ſunt, Eminentiſſimi Patres, quæ ad fidei inter gentes incrementum, & animarum ſalutem ſcribere coram Deo, mihi viſa ſunt. Qua occaſione ſingularem meum erga EE.VV. obſervantiam teſtatus SS. Sacrificiis meque, meumque gregem enixè commendo, & ad res omnes obſequii ſui exequendas paratiſſimum ſemper fore me profiteor.

EE. VV.

Bengalæ die 3. Decembris anni 1712.

Ex tract. ex præd. Arch.

Epiſcopus Meliapurenſis.

A' RR. Patribus Societatis Jeſu Miſſionem Thibetanam dimitti decernitur.

Decretum Sacræ Congregationis Generalis de Propaganda fide habitæ die 12. Decembris 1718.

REferente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Domino, Cardinali Franciſco Barberino, Sacra Congregatio inhærendo, ac confirmando Decreta aliàs edita ſub diebus 15. Januarii 1656., 28. Aprilis 1698., prima Martii, & 20. Septembris ſuperioris anni 1717. ſtatuit, & mandavit ſeriò, atque diſtrictè injungi, ac præcipi Patri Præpoſito Generali Societatis Jeſu, ut juxta ejuſmodi Decreta omnino dimittat Miſſiones in Regnis Thibet, utpote PP. Capucinis Italis diu jam aſſignatas: atque inde, quacumque dilatione, tergiverſatione, ac mora

ra ſublata, revocet, ac removeat ſuos Religioſos, qui ad eas excolendas Miſſiones inconſultâ Sacra Congregatione, imò, & contrà ejus Decreta ſe contulerunt.

Datum Romæ Die & Anno, quibus ſuprà.

Ex Arch. prędicto.

NOTA.

EXecuturus veneranda Sacræ Congregationis juſſa eo, quo par erat, ſtudio, Reverendiſſimus Pater Generalis Societatis Jeſu, dedit & repetiit litteras ſequentes, R. P. Hippolyto Deſideri ita inſcriptas:

Admodum Reverende Pater in Chriſto

Pax Chriſti.

Jam anno elapſo P. Provinciali Goæ ſcripſi, ut V. R. è Miſſionibus Thibeti revocaret, cum mihi ita à Sacra Congregatione de Propaganda fide fuerit ordinatum, ex eo, quod Miſſiones utriuſque Regni Thibeti PP. Capucinis cum excluſione cujuſcunque alterius Religionis fuerint concreditæ. Repetii & inculcavi hæc eadem mea juſſa hoc anno, tum dicto P. Provinciali, tum R. V. in meis reſponſoriis ad ſuas, Lisbonam jam miſſis, quatenus inde per viam ordinariam navium Goæ iſthuc dirigerentur.

Quantumvis de prompta hujus meæ diſpoſitionis executione dubitari non poſſit, nihilominus ex novo Illuſtriſſimi D. Secretarii Congregationis de Propaganda fide impulſu, renovo hiſce meis, quæ per aliam viam ad R. V. diriguntur, eundem meum ordinem, cum plurimùm me urgeat executio juſſuum Sacræ Congregationis, præſertim ob Decreta 15. Januarii 1665. & 28. Aprilis 1698. emanata, quibus cavetur, ne ullus in locis, aliis Religionibus pro Miſſionibus aſſignatis, novam Miſſionem abſque expreſſa Sacræ Congregationis licentia fundet. Quando R. V. dedi licentiam ſe transferendi ad Regna Thibeti, aſſignatio hæc Miſſionum Thibeti facta à Sacra Congregatione Capucinis nota mihi non erat: imò à me fuit ſuppoſitum, quod, cum dicta Miſſio fuerit à noſtris Patribus fundata, & ab iis uſque ad annum 1650., quo ob perſecutionem fuerunt ejecti, culta, ab aliis non ampliùs fuerit reaperta; hinc V. R. novam hanc diſpoſitionem, à novis notitiis à Sacra Congregatione receptis provenientem non miretur, & hiſce meis receptis illico de iſta Miſſione diſcedere diſponat, cum merito, quod Eam coram Deo ob iter tam arduum in ſe ſuſceptum, & per cognitionem noſtræ S. Fidei cum ſolidis principiis & tanto zelo in memorato Regno promotam acquiſiviſſe confidimus, cui ſolicitam obedientiam Suæ Divinæ Majeſtati acceptiorem, quàm ſi omnia illa Regna ad fidem veram converteret, adjungat, & ſtatim me de executione hujus meæ diſpoſitionis informet, qui me SS. Sacrificiis, & orationibus ſuis commendo.

Romæ 16. Januarii 1719.

Servus in Chriſto
Michaël Angelus Tamburinus.

Loca, Domos & Hoſpitia per emptionem vel donationem tum in Regnis Thibeti, tum in Indiis Orientalibus à Miſsionariis Capucinis acquiſita, vel acquirenda ſub immediato Sedis Apoſtolicæ jure permanere decernitur.

Decretum Sacrę Congregationis de Propaganda Fide habitę die 12. Dec. 1718.

REferente Eminentiſs., & Reverendiſs. Dño D. Cardinali Franciſco Barberino, Sacra Congregatio decrevit, omnia & ſingula loca, Domos, & Hoſpitia huccuſque aequiſita, & acquirenda per emptionem, vel piorum benefactorum donationem, aut alio quovis titulo, à PP. Capucinis Italis Miſſionariis in Regnis Thibet, & aliis in Indiis Orientalibus, ac præcipuè in Oppidis Chandarnagor, & Patnà: præterea, quidquid aliud ipſis Miſſionariis relictum, donatum vel in eleemoſynam traditum fuerit, ab iiſdem proprio nomine poſſideri non poſſe; ſed omnia eſſe debere, & intelligi ſub immediata proprietate, & dominio Sedis Apoſtolicæ, quibus uti tantùm valeant dicti Patres Miſſionarii pro tempore, quo degunt in iis Regionibus.

bus. Id autem exprimendum eſſe in quibuſcumque ſcripturis, & contractibus per Syndicum ſæcularem catholicum, ſi haberi poſſit, faciendis tam privatim, quàm in publica forma, ſub pœna contra id agentes, ultrà alias inflictas in Extravagantibus: *Exiit qui ſeminat*, & *Exivi*; aliaſque in Decretis Sacrarum Congregationum expreſſas, privationis Officii, ac vocis activæ, & paſſivæ.

Datum Romæ die, & anno, quibus ſuprà.

Exempl. Auth. in Arch. pręd.

Miſsioni à S. Congregatione mille ſcuta aſsignantur, ac horum diſtractio extra caſum expreſſum inhibetur.

Decretum Sac. Congreg. Generalis de Propaganda Fide habitę die 12. *Dec.* 1718.

REferente Eminentiſs., & Reverendiſs. Dño D. Cardinali Franciſco Barberino, Sacra Congregatio decrevit ſubminiſtranda eſſe pro hac unica vice tantùm Patri Procuratori Generali Capucinorum ſcuta mille monetæ Romanæ pro Miſſionibus, & Miſſionariis ejuſdem Ordinis in Regno Thibet, quæ tamen per Syndicum Sæcularem Catholicum, ſi haberi poſſit, in aliquo earundem Miſſionum loco cauto, ac tuto deponi, ac ſervari debeant; ita ut nullo modo, aut ſub quovis colore, ac prætextu diſtrahi, mutuari, ſeu negociari, etiam in minimo obulo, unquam poſſint, ſub pœna privationis Officii, atque etiam vocis activæ, & paſſivæ à contravenientibus incurrenda. Eadem tamen Sac. Cong. declaravit, poſſe permitti, ut eâdem pecuniæ ſumma, aut aliqua ejus parte P. Præfectus, ac Miſſionarii pro tempore uti tantùm valeant in caſu, quo annua ſubſidia, ac proviſiones aliàs à Sac. Congregatione aſſignatæ, & quotannis tranſmitti ſolitæ, aliquando in eas Regiones non pervenerint; ita tamen, ut in earumdem proviſionum adventu, eadem ſumma ſcutorum mille ſtatim, ac integre per eoſdem PP. Miſſionarios compleatur, ac redintegretur, &, ut ſuprà, tutò deponatur: ejuſmodi redintegrationis, atque depoſiti publico aliquo, ac valido documento Romam ad Sacram Congregationem tranſmiſſo: quod & de hujus Decreti executione omnino, & quamprimum faciendum intelligatur.

Datum Romæ die, & anno, quibus ſuprà.

Exempl. Auth. in Arch. pręd.

In Eccleſia Hoſpitii FF. Miſsionariorum loci Chandarnagor in Bengala officium & Miſſa propria translationis Almæ Domûs Lauretanæ ab ipſis Miſsionariis, ac Miſſam ab omnibus quoque Sacerdotibus ad dictam Eccleſiam confluentibus celebrari indulgetur.

Chandernagor in Bengala.

REmiſſis à Sac. Congregatione de Propaganda Fide ad Sac. Rituum Congregationem enixis PP. Miſſionariorum Ordinis Capucinorum Loci Chandernagor in Bengala precibus, quibus pro extenſione Officii proprii, & Miſſæ Translationis Almæ Domûs Lauretanæ, jam die 16. Septembris 1699. pro Univerſa Provincia Picena approbatæ humillimè ſupplicabatur, illiſque relatis; Sac. eadem Rit. Congregatio, attentis circumſtantiis, & ex ſpeciali gratia, officium, ut ſuprà, petitum à PP. Capucinis in ipſorum Eccleſia, & Hoſpitio ſub titulo B. M. V. Lauretanæ loci prædicti die 10. Decembris in feſto ipſius B. M. V. Lauretanæ impoſterum recitari, necnon Miſſam ejuſdem propriam ab omnibus Sacerdotibus ad illam confluentibus celebrari poſſe benignè indulſit, atque conceſsit die 14. Decembris 1720.

Autog. in Secret. S. Cong. Rit. reg. menſ. & anni pręd. p. 187.

Humanitatem Regis Laſſæ in Miſsionarios Capucinos, & inclinum noſcendæ Catholicæ veritatis animum extollit, &, ut per omnes Imperii ſui regiones Catholicam Legem promulgari permittat, inſtat.

CLEMENS PAPA XII.

Illuſtris, ac potentiſſime Rex, ſalutem, & Lumen Gratię.

MAgnam Nobis lætitiam attulit dilectus filius, Franciſcus Horatius à Penna, Religioſæ Capucinorum Societatis Alumnus, à quo Romam regreſſo diligenter edocti fuimus, Celſitudinem tuam ſingulari benevolentia ipſum, ſuoſque Apoſtolicos Miſsionarios excepiſſe, multiſque Regiæ benignitatis argumentis luculenter honeſtâſſe; Tantam verò in Te reperiſſe egregiæ virtutis indolem, atque

atque excelſam mentis ſagacitatem, ut expoſita Celſitudini tuæ admiranda Chriſtianæ fidei myſteria, ſapientiſsimæ leges, morum diſciplina, mirificaque ad hominum cultum, moderandumve Imperium vitæ inſtituta, Te ad ipſius laudem ſtatim commoverint. Quin & illectus ſplendidiſsima noſtræ Religionis ſpecie, quæ non præoccupatis ingeniis facilè patet, & Te plurimùm delectare viſus fuerit. Enim verò hac Tua in eoſdem Miſsionarios humanitate, noſcendæque veritatis inclinatione animum Tibi noſtrum ſuaviſsimo charitatis vinculo devinxiſti, idque Celſitudini Tuæ noſtris hiſce literis compertum reddere ſtatuimus, gratâ memoria proſecuturi, quidquid illis adhuc dederis Patrocinii, & in poſterum daturum, ſpem feciſſe libenter audivimus, quam ut alacriùs implendam ſuſcipias, ipſum Franciſcum Horatium, qui præclaris virtutibus magnam ſibi non minus à Nobis, quàm à Celſitudine Tua gratiam conciliavit, indulgentes deſiderio Tuo, redire ad Te juſsimus cum aliquot Ordinis ſui Sociis opem ipſi allaturis ad prædicandam, tradendamque ſubjectis Imperio tuo populis Evangelii veritatem, unde ſolùm ad ſempiternam felicitatem aditum patefieri, ac ſterni viam poſſe pro certo reputare debes. Illos, ut Regia authoritate munire, & eâ, quam hatenùs experti ſunt, beneficentiâ complecti velis, majorem in modum Te cupidiſsimè oramus, ac obteſtamur.

Quin autem noſtri Nos voti compotes facias, dubitare profectò non ſinit ingens, quæ hucuſque pervenit, fama præſtantiſsimi animi Tui, cùm præſertim Celſitudini Tuæ latere nequeat, nihil aliud, quàm ut Tuam, Tuæque Gentis immortalem ſalutem, de qua pro Apoſtolici noſtri miniſterii munere, pro Tuoque erga Catholicam Religionem ſtudio planè ſolliciti ſumus, præſtandam, curandamque annitamur, præclaros iſtos Viros ad iter adeo ſalebroſum aggrediendum Nos adegiſſe.

Hinc autem, ut uberior proveniat fructus, Celſitudinem Tuam, qua vi maxima poſſumus, hortamur, atque obſecramus, ut Regio Diplomate iis, quos iſthuc legamus, aliiſque deinceps Catholicæ Religionis Præconibus facultatem præbeas, liberè, apertèque non Laſſæ tantùm, in Domicilii tui Sede, ſed per omnes Imperii Tui regiones Evangelicam legem promulgandi, quam ſi ipſe profiteri, tuoque exemplo cæteros præire tandem inducas animum, lætitiæ noſtræ cumulum adderes: Et ſanè, cum Tibi tua gens plurimùm debeat mitiſsimo dominatu non parùm præſentis proſperitatis adepto, nihil ei tamen, ac Tibi dediſſe reputare debes, niſi hæc una ſalutis via ſempiternam Beatitudinem in tuto collocet, quam Celſitudini Tuæ incredibili, ac ſingulari ſtudio vehementer optamus.

Dat. Romæ die XXIV. Sept. MDCCXXXVIII.

Autog. in Arch. Secr. ad Principes *pag.* 271.

NOTA

Rex Laſſæ Pontificiis hiſce litteris, nec non muneribus iis adjunctis ſe plurimùm devinctum agnoſcens, miſit alias litteras, munere pariter ſociatas, ad Summum Pontificem, quarum tenor erat, ut ſequitur:

Regi, qui condit & conſervat legem, gubernat amplam regionem Europæam versùs meridiem, & qui omnes Viatores ad feſta & gaudia immenſa, & interminabilia ducit.

Corpus veſtrum reſplendet haud aliter ac altiſſimus mons Ricoulnumbo, qui à longè ad inſtar ſolis & lunæ radiat. Sicut lex veſtra omnibus viventibus ſuggerit pacem, ita & Nos illam guſtare feciſtis, tranſmittendo Nobis per Lamam, veſtrum ſubditum, tum litteras, tum plura dona mirabilia inſimul cum incomparabili imagine veſtra, egregiè depicta, & alia ex auro confecta; quæ omnia cum ad Nos ſalva pervenerint, cor noſtrum majore affecerunt gaudio. Nos quoque recognoſcentes pro Patre & Matre omne Vivens, omnibus benefacere ſtudemus, præſertim autem Vobis, & veſtris ſubditis, quos cum prædictis muneribus gaudentes excepimus, cor vivum & optimum iis debemus, cum ex regione longinqua, per vias abſtruſas, & abſque intentione negotiandi, ſed ſolùm ob finem legis ad Nos pervenerint. Lama (Præfectus) *legem docere, & Medicus* (alius Miſſionarius) *viventes ab infirmitate liberare ſtudent. Verè magnus, optimus, & mirabilis eſt veſter zelus, dum ad hunc finem abſque intuitu tot laborum, & periculorum, quæ in itinere tam longo ſufferre neceſſum eſt, hujuſmodi homines ad Nos ablegatis. Quemadmodum vaſta hæc regio totum mundi pondus regit, ita Vos omnium Viventium onus portatis, quod ſtupore, laude, & gratiarum actione dignum eſt. Lama veſter, Medicus, ſicut & alii, qui in Thibeto cunctantur, & ad Chinenſes, & alia loca ſe extendunt, aliud non quærunt & ambiunt, quàm ut omnibus benefaciant Viventibus; hinc & Nos eos adjuvamus, &, ne ullum damnum, vel contrarietatem ſufferant, iis publi-*

cum noſtrum Diploma dedimus, & proin deſiderium ſpei veſtræ complevimus. In quantum ad propagationem legis, illiuſque executionem cum diverſus ſit credendi modus in Viventibus, ſolitum non eſt, ut lege noſtra ullius fides proſcribatur, vel ut ullus ad alterius legis tranſitum violenter cogatur, cum hoc aliud non eſſet, quàm Viventes torquere; Nihilominus ſi qui reperiantur, credentes in legem Dei veri, hancque profiteri & exequi velint, à Nobis nec impedientur, nec iis id prohibebitur. Et quantumvis inter Regna noſtra unum ab altero multùm diſtet, oportet tamen vicinos nos eſſe corde, & litteris continuò ablegandis.

Munus quod Vobis mittimus, conſiſtit in quinque laminis auri mineralis, petio panni auro intexti ex China, centum crumenis moſchi, foliis chartæ Thibetanæ &c.

Hanc Epiſtolam Vobis offerimus ex magno Palatio Regio Laſſæ, die meritorio menſis & anni avis Ferri (ideſt 11. Octob. 1741.

Diploma immunitatis, quod in Regiis hiſce litteris, Patribus Miſſionariis jam præviè datum fuiſſe refertur, fuit tenoris ſequentis:

Nos Mivagn, Rex Thibeti mandamus univerſaliter omnibus hominibus, qui ſub ſole ſunt, & particulariter omnibus Miniſtris Laſſæ, Capitibus hominum, Capitibus 100. hominum, Capitibus decem hominum, Capitibus Tartarorum, & omnibus parvis & grandibus, Miniſtris Nemor, Gnalep, Cirtagn, omnibus Fortalitiorum & Provinciarum Gubernatoribus, omnibus Gubernatoribus multorum Caſtellorum, Gubernatoribus ſubordinatis, & Nobilibus, privilegiatis, & omnibus aliis Potentibus, & minus Potentibus, ut nullus veſtrûm Patres Europęos, Religionis Capucinorum appellatæ, ſeu Lamas Gochar (id eſt, Sacerdotes inferiores) qui cum aliis, ad quęrenda propria commoda huc venientibus, partem non habent, nec ad facienda negotia, ſeu mercimonia, ſed unicè ad beneficiendum omnibus, & ad Nos in operibus verorum Sanctorum docendos, ad omnes per viam veram Paradiſi ducendos, ad ſubditos in vera obedientia erga ſuum Regem & Miniſtros inſtruendos, & ad legem veri Dei, id eſt, legem Evangelicam, prędicandam & propagandam huc venerunt, ab executione pręſentis privilegii impedire præſumat. Summus Pontifex, vel Magnus & Supremus horum Patrum Lama, haud aliter ac Pater amore plenus, omnes homines compaſſione & amore proſequitur, & ideo ad eos à via inferni abducendos, & econtra ad eos in ſemitam æternæ & immenſę glorię Paradiſi dirigendos, non attentis quaſi immenſis expenſis, ad omnia Regna, quantùm poſſibile eſt, Prædicatores veræ legis ablegat, & ad hunc quoque ſolum finem, non ex alio motivo, eos ad hoc quoque noſtrum Regnum miſit. Hinc omnibus hiſce Patribus, Europęis nuncupatis, ſeu Sacerdotibus parvis, & omnibus illis, qui deinceps huc pertingent, Sigillum noſtrum pro ſemper damus & concedimus, legem veri Dei prædicandi & propagandi, & quidem liberè, manifeſtè, publicè, non ſolùm in Civitate Laſſæ, ſed etiam in toto Thibeti Regno, in omnibus & quibuſcunque locis, omnibus, & cujuslibet conditionis Perſonis, ſive Religioſis ſive ſæcularibus. Et in hunc finem vobis omnibus ſupradictis generaliter, Potentibus & minus Potentibus, & particulariter Chinenſibus, Tartaris, Hor, & omnibus aliis ſive Religioſis ſive ſæcularibus mandamus, ne ullus eos impedire attentet. Et ſi qui lumine veri Dei in corde ſuo, ad veram legem amplectendam illuminati, hanc liberè, & propria voluntate & arbitrio amplecti deſiderant, & opere amplectentur, Vos omnes ſupradicti non præſumatis illos deſuper impedire: nullus veſtrûm eos turbet, vel iis veram legem obſervare inhibeat. Notum inſuper Vobis omnibus ſupradictis facimus, quod omnes, qui hanc veram legem ſequentur, & obſervabunt, à Nobis, magis quàm prius, ceu fideliſſimi ſubditi ſint recipiendi, omneſque illos, ſi ut & ipſos veræ legis Prædicatores, ſeu Miſſionarios Apoſtolicos defendemus, cuſtodiemus, & ſub noſtra particulari protectione habemus & habebimus. Nec præſumite facere rem minimam, quæ præbeat materiam ſeu occaſionem illos inquietandi, ſed illos ſua quiete frui quilibet ſinat. Vos omnes ſupradicti haſce litteras vobis bene imprimite. Datum ex Caden Chugſar, Reſidentiæ Triumphatoris omnium partium, anno avis ferreæ 30. ſeptimi menſis (juxta nos 7. Septembris 1741.

Exemp. tum epiſt. tum diplom. in Arch. Gen. Ord. Arm. Miſſio Thibeti.

Vices gerenti Magni Lamæ de eximiis naturæ dotibus applaudit, Fr. Horatium à Penna, Miſsionis Præfectum, cum Sociis redeuntem, ac libertatem Evangelicæ prædicationis commendat.

A' tergo. *Magnifico Viro, Vices Magni Lamæ gerenti in Regno Thibet.*

CLEMENS PAPA XII.

Magnifice Vir, ſalutem, & lumen Divinę Gratię.

EA multa de Tuo erga ſe, ſuoſque ſocios Apoſtolicos Miſsionarios benevolo ſtudio, ac voluntate Nobis retulit dilectus filius, Franciſcus Horatius à Penna, Religioſæ Capucinorum familiæ Alumnus, quæ maximam Tibi à Nobis gratiam comparârunt, gratiſſimamque Tui Nominis memoriam apud Nos perpetuò non permanſuram dubitare non ſinunt; Qua de re noſtris quoque literis certiſsimum teſtimonium Tibi reddere æquum duximus. Simul verò ingenti Nos gaudio perfudit narrata ſagaciſsimi Tui ingenii præſtantia, ac docilitas, quibus internoſcere Tibi licuit Catholicæ noſtrę Religionis ſplendentiſsimam lucem, & veritatem amare, inſuper ac magis æſtimare traditam ab ipſa morum diſciplinam graviſsimam, ſanctiſsimaſque vivendi leges, unde hominum genus ad animi tranquillitatem, & ad fortunæ caſus pacificè ferendos inſtitui queat. Quæ quidem Tibi vel ipſa docente natura, atque indito purgatis mentibus recti, bonique ſemine ſe prodidiſſe arbitramur.

Intelligimus enim Te ad honeſtatem, & virtutis cultum naturali inſtinctu, ac veſtræ Religionis documentis plurimùm propendere; quocirca non inani ducimur ſpe, Summi Dei miſeratione illuc tandem Te adductum iri, ut apertè conſpicias, non alium patere aditum ad ſempiternæ vitæ felicitatem, quàm Evangelii doctrinam ſectando, quo veſtris inſtitutis non parum accedere videamini; idque, ut agendum Tibi proponas, Tuoque exemplo, atque authoritate frequentiſsimos populos, quibus ſumma laude præes Sacrorum Imperio Tecum perductos, hoc omnium maximè inſigni, ac perneceſſario beneficio cumules Te hortamur, quod facilè eventurum putamus, ſi eidem dilecto filio, Franciſco Horatio, ejuſque ſociis veniam dederis ubique veſtrarum Gentium Chriſtiana Dogmata promulgandi.

Idcirco ſiquidem illos Tui, omniumque veſtrûm amantiſsimos ad vos difficillimo, & longo itinere redire juſsimus, Tuæ fidentes erga ipſos compertæ benevolentiæ, nec abhorrenti à noſtris legibus voluntati; ad reliquam tuæ dignitatis gloriam hanc omnium ampliſsimam ut addas, utque Miſsionarios noſtros benignè excipias, vehementer obteſtamur, implorantes Tibi ad tantum opus Divinæ Gratiæ præſidium.

Dat. Romæ die XXIV. Sept. MDCCXXXVIII.

Ex Arch. Secr. Brev. ad Principes *pag.* 275.

N O T A

AD haſce litteras reſpondit Summo Pontifici Lama; uti ſequitur:

Clementi XII. Pontifici nuncupato, qui terram, vel Regnum Romæ pacificè gubernat; præſentes litteras offero.

Occaſione, quâ ad Regnum Thibeti Patres Europæos vocatos, Religionis dictæ Capucinorum, miſiſtis, hi Nobis præſentârunt veſtras litteras in forma Brevis, & munus, conſiſtens in vitris ad modum trianguli iridem formantibus, corona ex ambra, una criſta ex vitro in argento cum duodecim lapidibus fictis ligata, in octo vaſculis chryſtalli, parvis & magnis, in teloſcopio magno ac optimo, in 4. aliis teloſcopiis minoribus diverſis, in ſex paribus perſpicilliorum diverſorum, duobus vitris multiplicationis, ſpeculo parvo, in chryſtallo, argento ligato, quo acceditur ignis, & litteræ redduntur majores, 4. duodenis globorum cum lapidibus ex vitro coloris cærulei, capſa cum diverſis medicinæ ampullis, petio coralli, ſerto ex corallis, tribus ſigillis, 12. cultellis ſcriptoriis, in 3. paribus forbicum, in duobus thecis acuum ex ebore, ſerico ornatæ, in multis aciculis, imagine cujuſdam Lamæ, vel Cardinalis affabrè depicta; ſtatua Papæ ex ambra, crumenâ acu phrygio variata, duobus vaſibus pro conſervando thèe, uno ex aurichalco deaurato, & altero ex argento Auguſtano, horologio ex aurichalco cum pondere, imaginibus omnium Paparum, Imperatorum, Regum Franciæ, Hiſpaniæ, Portugalliæ, Magnorum Magiſtrorum Melitenſium impreſſis, chartis geographicis, 8. iconibus Germaniæ inciſis, variis quinternis chartæ Europææ, ſtatua equi cum conchylio ex petra, libro marmoris nigri, petio telæ ex lino, duabus tubis in modum theatri, 2. pixidibus ex metallo gemmato, numiſmate argento cum effigie Papæ &c.

Quod attinet ad gubernium Regni, qualecunque illud ſit, requiritur pax & tranquillitas

litas illius totius. Accepi, quod veſtra eſſentia & incomparabilis potentia, copioſiſſima merita, glorioſæ ac ſublimes virtutes, optim que animi propenſio conſiſtant tum in amore, quo omnes proſequimini, tum in miſſione aliorum, ut operentur bonum, quod verè optimum eſt regimen. Qualecunque ſit infinitum & utile, ſi eo gaudeant viatores, qui ſunt quaſi innumerabiles, & ſi hi omnes maneant in pace, laude dignum eſt.

Hinc ſicut propenſus affectus vos commovit ad mittendas litteras, ita, ut deinceps idem ſequatur, opto. Repeto noviter, quod efficere, ut Regnum conſiſtat in pace, ſit actio laude digna, præſertim ſi & cor in tam excellenti opera ſtabiliatur. Et quantumvis planities, montes, & Maria Vos & Nos disjungant, cor tamen amicitiæ à Nobis non elongatur, hinc ulterius veſtra digna dictamina patefacite.

Noſtrum munus in velo ſerici albi, in 5. laminis auri mineralis, in corona ex lazulo, duobus velis flammantibus, 3. petiis auro laciniatis ex China &c. conſiſtit.

Datum in die optimo meriti primi menſis autumni, Stellæ Trumthò, anno terribili Avis Ferreæ (id eſt 7. Octob. 1741.)

Exempl. in Arch. & Armario prædicto.

Archiepiſcopo S. Dominici pro Miſſionum Thibeti &c. ſubſidio, eleemoſynæ collectionem commendat.

A' tergo. *Venerabili Fratri, Archiepiſcopo Sancti Dominici.*

CLEMENS PAPA XII.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

AB inita Apoſtolica ſervitute, quam, impares licèt viribus, in hac ſuprema ſede locati, Domino Deo ſervire annitimur, magna Nos augit ſolicitudo proferendi Evangelicæ veritatis lumen in tantam terrarum partem, ſacrilego inſanientem Idolorum cultu, quantam latiſſimæ Thibeti, Sinarum, Mogolis, finitimæque Provinciæ tenent. Quæ quidem ſolicitudo nuper incrementum accepit, certiſsimis nuntiis ad Nos perlatis, jam tandem in Thibetum, gentis indole, Regis docilitate, faciliſ complurium falſæ Religionis moderatorum ingenio pandi viam, qua illuc Sanctiſsima noſtra Fides induci, innumerique populi æterna ſalus curari poſsit. Cum autem inſigne iſtud pietatis opus pro alendis Evangelicis Miſsionariis ingenti pecuniâ indigeat, nec proventus Sacræ huic Congregationi ad ipſam propagandam Fidem aſsignati, quamquam non mediocres, ſed nimis in tot Apoſtolicas Miſsiones diſtracti, ſatis non eſſent ad hoc ſumptuoſiſsimum facinus aggrediendum, Miſericors & Miſerator Dominus ejuſdem Sacræ Congregationis inſtauravit ſupplevitque vires, ipſi legatâ grandi pecunia, quæ olim à Spinulis Genuenſibus credita Catholico Regi, hujus celeberrimâ liberalitate nuncupatæ dudum Sacræ Congregationi perſolvenda modo eſt è Mexicano Cruciatæ Ærario, unde illa ad retinendos per ea loca Evangelii Præcones juxta leges ab ſe præſcriptas, patrimonium, Nobis annuentibus, conſtituit. At verò, cum adhuc non parum deſit ad ſummam, quę neceſſariò impendi debet, implendam, ad Fraternitatem tuam, reliquoſque Mexicani Regni Venerabiles Fratres Epiſcopos animum, & curam convertimus, quæ Vobis primùm, deinde veſtro exemplo atque hortationibus ſingularum Diæceſium Gregi, auri argentique divitiis affluenti, ſuaſura videtur, ut piis eleemoſynis huic penitus ſaluberrimo negotio conficiendo opem ferendam cenſeatis. Ad hanc implorandam, Te adire, tuamque Diæceſim, conſcio inclyto Rege, peragrare juſsimus alterum è religioſa Capucinorum Familia, qui Tibi has litteras reddet; & ei, quicquam collegerit, bene creditum fuiſſe exiſtimare debes. Quamquam ſupervacaneum ducimus, eximiæ virtutis Antiſtitem, qualis ipſe, rumore nuntio, apud Nos perhiberis, ad miſericordiam excitare, & urgere, ſua ſponte & Epiſcopalis officii monitu in miſerorum quærendam ſalutem propenſum inclinatumque. Nobis tamen pro paterna in univerſum mortalium genus charitate temperare non poſſumus, quin à Fraternitate tua incredibili ſtudio petamus, ut nullum in re tanti momenti facias tuæ liberalitatis modum, ſed apud Oves tuas amantiſſimas omni vi, conſilio, precibus, auctoritate contendas, ut largiùs in hujuſmodi Miſsionariorum ſacram Expeditionem effundant opes ſuas, magno ſic illas fœnore occupaturi apud cœleſtem Mercatorem, qui, quo habet in pretio hominum ſalutem, oſtendit, quòd illam immenſo ſui ſanguinis pretio redemit. Ad uniuſcujuſque verò expendendum æſtimandumque contributi auxilii meritum, Nobis renuntiari præcipimus, quicquid ex ſingulis Diœceſibus contractum fuerit; ei præcipuam gratiam habituri, plurimùmque Pontificiæ benignitatis collaturi, cui plus hujuſce pii Ope-

Operis conſtitutio debuerit. Quam quidem prærogativam abs Te libenter quæſitum iri, ominamur, & in hujuſmodi Auſpicium Fraternitati tuæ Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XI. Aprilis MDCCXXXIX. Pontificatûs noſtri Anno Nono.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni prǫd. fol.*429.

N O T A.

EOdem exemplo fuit idem collectæ negotium commendatum Illuſtriſsimis Epiſcopis Guatimalæ, Guadalaxaræ, Durangi, Nicaragnæ, Antequerenſi, Mechoacano, Meridiè Yucataniæ, Sanctæ Fidei, S. Jacobi de Cuba, Chiappenſi, Angelopolitano, Venezolano, Sancti Joannis de Portu Rivite, Veræ pacis &c.

Capucinos quatuor in Mexicum ad colligendam pro Miſsione Thibetana &c. ſtipem ablegatos Archiepiſcopi benignitati denuo commendat.

A' tergo. *Vener. Fratri, Archiepiſcopo Mexici*

CLEMENS PAPA XII.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

QUamquam jam antea Fraternitati Tuæ diligenter commendavimus quatuor Capucinos Fratres, quos cum bonâ Chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Catholici Regis veniâ in Mexicum dimittimus, ad exorandas pias eleemoſynas à Venerabilibus ejuſdem Regionis Fratribus Epiſcopis, eorumque Diœceſanis, quæ conſtituendum ſacrarum in Thibeto, Sinis, Mogole, finitimiſque Provinciis Miſſionum patrimonium amplificare debent, ut nuper Tibi renuntiavimus; iiſdem tamen Capucinis Sociis ab Europa nunc diſcedentibus dare iterum ad Te litteras, animum libenter induximus, ut repetita commendatione luculentiùs intelligas, Nos Tibi acceptum relaturos, quicquid in eos tuæ benignitatis contuleris, & quantum facilitatis è conſilio auctoritateque tua ipſis obvenerit ad tantæ utilitatis tantique momenti negotium iſtud gerendum. Eorumdem Tibi nomina recenſemus, ſcilicet Joachim à Barcinone, Paulus Maria à Matelica, Antonius à Bertonico, Quartus à dilecto Filio noſtro Cardinali de Molina deſignabitur. Hac autem in re nihil aliud à Fraternitate tua expectamus, quàm quod ab eximio tuo in Nos Romanamque Sedem obſequio uſuvenire promptè ad obediendum animi ſolet; cui quidem ſingulari benevolentiâ reſpondentes, Tibi, Venerabilis Frater, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XV. Aprilis MDCCXXXIX. Pontificatûs noſtri Anno Nono.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni prǫd. fol.*429.

In caſu mortis Archiepiſcopi Mexici, Capucini prædicti Capitulo Eccleſiæ Cathedralis ibidem pro eodem fine commendantur.

A'tergo. *Dilectis Filiis, Capitulo & Canonicis Cathedralis Eccleſiæ Mexici.*

CLEMENS PAPA XII.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm in remotiſſimam expeditionem iſtuc mittamus quatuor Capucinorum Familiæ Alumnos, ut à Mexicanis Epiſcopis, eorumque Diœceſibus, conſciâ & annuente Catholici Regis Majeſtate, pias eleemoſynas colligant ad Sacras Miſſiones per Thibetum, Sinas, Mogolem, finitimaſque Provincias alendas, evenire poteſt (quod omen Deus avertat) ut Venerabilem Fratrem Archiepiſcopum veſtrum, cui illos diligentiſſimè commendavimus, è vivis ereptum inveniant; hoc uno eventu, & non aliter, eoſdem Capucinos ad Vos noſtris hiſce litteris ablegamus, ut ad impoſitum ipſis negotium promptè ac feliciter conficiendum ope veſtra juvetis, rem ita facturi Nobis præter modum gratiſſimam: Ii ſunt Joachim à Barcinone, Paulus Maria à Matelica, Antonius à Bertonico

tonico, Quartus à Dilecto Filio noſtro Cardinali de Molina deſignabitur; quos quidem ita Vos benignitate veſtra proſequuturos non dubitamus, ut intelligant, commendationem noſtram ſibi maximæ fuiſſe utilitatis. Atque Apoſtolicam Benedictionem Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xv. Aprilis MDCCXXXIX. Pontificatûs noſtri Anno Nono.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. fol.* 435.

DECRETO

Sac. Congregationis de Propaganda Fide.

In Eccleſia Miſsionis loci de Chandernagor fundatas diviſim duas Miſſas perpetuas acceptari, à Syndico Apoſtolico nomine Sanctæ Sedis fundum pecuniarum inveſtiri, fructuſque annuos Miſsionariis eleemoſynaliter præſtari ratihabetur, ac hiſce, contractibus deſuper faciendis ſeſe immiſcere prohibetur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 5. *Septembris* 1740.

Relato per Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum Dom. Cardinalem Petra, Præfectum, libello ſupplici P. Procuratoris Generalis Ordinis Minorum Capucinorum, quo exponebatur P. Franciſcum Horatium à Pinna de Byliis, Apoſtolicarum Miſſionum in Regno Thibet Præfectum, eidem P. Procuratori ſignificâſſe, quemdam Laurentium Agami vigore ultimi ſui, ſub quo deceſſerat, teſtamenti, mandâſſe, quod in Eccleſia eorumdem Fratrum Capucinorum Miſſionis loci de Chandernagor erigi deberet Sacellum ſub titulo Immaculatæ Conceptionis Virginis Mariæ, relicta dote Rupiarum 40. monetæ illius Regionis (quarum quamlibet reſponderi aſſeritur valori juliorum quatuor monetæ Romanæ) ad effectum eos inveſtiendi, & percipiendi fructus, qui juxta morem illarum partium aſcendere ſolent ad octo, novem, & etiam decimum pro quolibet centenario, cum onere unius Miſſæ ſingulis annis in perpetuum die feſto ejuſdem Immaculatæ Conceptionis, in ſuffragium Animæ ipſius Teſtatoris celebrandæ; necnon, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, adeſſe quamdam Nobilem Mulierem Anglicæ Nationis, quæ relinquere intendebat iiſdem Fratribus Capucinis ejuſdem Miſſionis ſortem, ſeu fundum Rupiarum trium millium, & quingentarum cum onere unius Miſſæ quotidianæ perpetuæ. Quamobrem per præfatos Fratres Capucinos ſupplices porrigebantur preces pro facultate acceptandi dicta reſpectiva onera, & legata, eaque inveſtiendi ad eorum favorem &c.

RESCRIPTUM.

Conſulendum Sanctiſsimo pro conceſſione petiti Beneplaciti cum ſequentibus conditionibus, & non aliter, nec alio modo, videlicet, ut Syndicus Apoſtolicus Fratrum Capucinorum, qui ſit Catholicus, nomine Sanctitatis Suæ, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, de quibus agitur, inveſtiat juxta uſum Regionis, fructuſque eleemoſynaliter præſtet Fratribus Capucinis pro tempore Miſsionariis quolibet anno, eis injungendo celebrationem dictarum Miſſarum juxta prædictas pias diſpoſitiones; necnon inſeratur in quibuſcumque Scripturis, & Contractibus faciendis ab eodem Syndico hoc Indultum, nec ullo modo interveniant Fratres Capucini, ut incapaces, in vim Conſtitutionum, & Regulæ, ac Decretorum Sacræ Congregationis, ſub pœnis contra eos aliter facientes in dictis diſpoſitionibus Apoſtolicis.

Ex Audientia Sanctiſſimi habita per eundem Eminentiſſimum Dominum die 29. *ejuſdem* = Sanctiſsimus annuit.

Extract. ex Actis Sac. Congregationis de Propaganda Fide de anno 1740. *pag.* 131 *num.* 40.

Vocanti ad Regnum ſuum Regi Batgao Miſſionarios Capucinos, jam ſatisfactum renuntiat, eidemque liberam fidei Catholicæ prædicationem commendat.

A' tergo. *Illuſtri ac Potentiſſimo Regi Batgao*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Illuſtris, & Potentiſſime Rex ſalutem, & lumen Divinæ Gratiæ.

A' Dilecto Filio, Vito Recinetenſi, Ordinis Sancti Franciſci Capucinorum ſau-

fauſtus nuntius ad Nos pervenit, optare Celſitudinem Tuam, ut aliquot ex ea Religioſa Familia iſthuc ire, & in Regno Tuo commorari jubeamus, qui populos imperio tuo ſubjectos, Chriſtianam Fidem edoceant, dirigantque in viam ſalutis æternæ, quæ una à Sapiente Viro quærenda eſt, & haberi in deſiderio debet. Hinc enimverò cognovimus Celſitudinem Tuam prudentiſſimi ingenii vi pollere, conſiliique ſagacitate. Cum enim Civium tuorum felicitas expetenda Tibi ſit, maximèque curandum, ut eos penitus tuæ voluntati obnoxios habeas, promptaque obedientiâ morigeros, aliam nullam in toto Orbe Terrarum Religionem invenies, quæ Regibus, eorumque Magiſtratibus majori ſeveritate parere jubeat, quæque implacabile magis bellum indicat vitiis omnibus, unde humana ſocietas, velut peſtifero veneno imbuta, quàm maximè labefactatur. Huc ſiquidem ſpectant tradita Nobis à Supremo Cœli Terræque Domino, noſtræ Sanctiſſimæ Religionis Auctore, agendæ vitæ præcepta, ſervata utique diligenter.

Itaque pro noſtra in univerſum genus hominum charitate, pro tuaque in Miſſionarios noſtros benevolentia libenter mandavimus, ut aliqui ex eodem Capucinorum Cœtu ſtatim ad vos iter arripiant, ferantque in veſtras Orientis partes Divinæ ſcientiæ lumen, ac ſternant tuæ genti facilem, munitamque viam ad Cœleſtem Patriam, & ad gaudium ſempiternum. Utinam verò Ipſe, qui Regio aſſenſu permittis Miſſionariis noſtris, unâ commotis charitate in id ſuo labore, ſua pecunia, tantoque per maris, terræque immenſa ſpatia, vitæ ſuæ diſcrimine, ſedulam navare operam, exemplo præire velis ſubditæ Tibi gentis docilitatem! Nihil profectò Nobis jucundiùs, Tibi ſalubriùs evenire poſſet. In hujuſmodi ſpem Nos adducit data tuis litteris fides, eoſdem Miſſionarios Regiæ auctoritatis præſidio fultum iri, & liberum fore per tuum Regnum Chriſtianam Doctrinam palam prædicare, eamque amplecti nullo impedimento. Qua de re ampliſſimas Celſitudini Tuæ agimus grates, Deumque idcirco Bonorum omnium Auctorem aſſiduo ſtudio ſollicitè obſecrabimus, ut Tibi ſuo numine propitius adſit, Teque omni cumulet proſperitate.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 1. Maji MDCCXLII. Pontificatûs Noſtri Anno Secundo.

Ex tomo 1. Bullarii Bened. XIV. pag. 163.

NOTA.

CUm P. Vitus, Superior Miſſionum Regni Nepal, ſuperiùs relatus, Gentiles Regni Batgao dociles reperiret, adverteretque, plures eorum ex timore perdendæ ſuæ ſubſtantiæ temporaneæ, ab amplexu Fidei Catholicæ impediri, anno 1740. eorum Regi ſupplicavit, quatenus ſubditos ſuos, quos ad gremium Eccleſiæ Romanæ tranſire contingeret, à nullo moleſtari, publico Documento caveret: qui & votis annuit, & edidit ſub 28. Novembris 1740. Decretum, cujus ſenſus & explicatio hæc eſt:

Nos Zaervanegitta Malla, Rex Battgao in Nepal, vigore præſentium impertimur licentiam omnibus Patribus Europæis prędicandi, docendi, & ducendi ad eorum Religionem populum Nobis ſubjectum, ſimulque permittimus ſubditis noſtris, Legem Patrum Europęorum amplexari, quin de moleſtiis vel à Nobis, vel Regni noſtri Gubernatoribus ſibi inferendis timeant. Nec ipſi Patres ullo à Nobis afficientur faſtidio, nec in eorum impedientur Miniſterio. Omnia hęc autem fiant ſine violentia, & cum pura & libera voluntate.

Ita eſt.

Caſinat Doctor fuit Scriba.
Criſnanſnigb Gubernator Generalis id confirmat.
Biſorage Magnus Sacerdos confirmat & approbat.
Datum in Nepal anno 861. menſe Marggſio. Bona dies. Salus.

Regii hujus Decreti, quod ſcribendæ ſuperioris Pontificiæ Epiſtolæ anſam præbuit, Autographum ipſi Summo Pontifici traditum eſt, reperiturque illius Apographum in Archivo Generali Ordinis, *Armario prædicto.*

Con-

Conſilium Fidei Catholicæ à Rege Bittiæ acceptandæ, necnon petitionem Miſſionariorum Capucinorum laudat, & Regio, quoad hos, voto jam ſatisfactum eſſe renuntiat.

A' tergo. *Illuſtri, & Potentiſſimo Regi Bittię*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Illuſtris, & Potentiſſime Rex, ſalutem, & lumen Divinę Gratię.

LItteræ Celſitudinis Tuæ, quas Dilectus Filius, Vitus Recinetenſis, è Sacro Franciſcanorum Capucinorum Ordine repræſentandas Nobis curavit, mirificè exhilarârunt animum noſtrum, eumque Tibi ſummoperè obſtrinxerunt. Dum enim poſtulas erudiri in Chriſtiana Doctrina populos Imperio Tuo ſubjectos, atque idcirco apud vos ſua Regia protectione diverſari Miſſionarios Capucinos, ingenti Nos lætitia affeciſti, quippe quibus pro cõmiſſa humilitati noſtræ ſuprema Eccleſiæ poteſtate, quammaximè cordi eſt univerſum hominum genus æternam conſequi felicitatem, nec aliter fieri poſſit, quàm ſi Evangelica veritate imbuatur. Qua de re maximas Celſitudini Tuę gratias agimus, precamurque Deum Optimum Maximum, ut apertus abs Te ad Cives Tuos ejuſdem percipiendæ veritatis aditus, ampliſſimam Tibi, Tuoque Regno afferat felicitatem, eamque imprimis, ut veritas ipſa pateat oculis ſagaciſſimi animi tui, nam intelliges, id unum ſternere Tibi poſſe viam ad æternam ſalutem, & nihil ad retinendos in imperio ſuaviter populos, & ad vitiorum illecebras expellendas magis conducere, ac Sacroſanctam Religionem noſtram, cujus inter præcipua præcepta illud eſt, ut Regibus & Magiſtratibus eximio ſtudio obediri debeat, & prorſus pura mente, atque inviolatis naturæ legibus vivendum ſit, unde pax publica, quies, & honeſtum exſurgit otium. Quod, ut per Tuam Ditionem feliciter eveniat, juſſimus iſthic, ut rogas, degere aliquos Capucinos Miſſionarios, ac Te Auctore, Tuoque Regio præſidio in opus iſtud graviſſimum omnes curas, cogitationeſque intendere. Nec dubitamus, quin Celſitudo Tua ope ac patrocinio foveat ipſorum labores, qui nullo rerum humanarum præmio, ſed unâ ardentiſſima erga vos charitate, immenſa propemodum Terræ, Mariſque ſpatia emenſi, iſthuc Evangelii lucem diffundere ſuſceperunt. Hæc autem, ut & Celſitudini Tuæ fulgeat, & omni cumuleris proſperitate, vehementer cupimus, atque ominamur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 1. Maji MDCCXLII. Pontificatûs Noſtri Anno Secundo.

Ex Bull. & tomo præd. fol. 164.

NOTA

SEnſus & explicatio Epiſtolæ ad Summum Pontificem à Rege datæ, fuit ſequens:

Sum ſanus ego, &, ut Vos quoque bene valeatis, cupio. Ab aliquo tempore intellexi, quod Patres Miſſionarii fuerint miſſi, ut bonum in mundo operentur. Petii deſuper illuminari, & ideo illos ad meam vocavi præſentiam. Et cum totum eorum officium ad charitatem tendere mihi ſignificarent, meo ut in Regno commorentur, volui. At, cum ſe juſſa mea ſine Summi Pontificis ordine exequi non poſſe repoſuerint, ſupplico ideo huic Domino Summo Pontifici, quatenus, ut quis dictorum Patrum in meo perſiſtat Regno, curet, quod pro ſummo favore habebimus. Datum in Battia anno 184. *menſis Buſadabi.*

Subſcriptio Regis.

Ita eſt.

Exemplar hujus & ſuperioris Regiæ Epiſtolæ in Archivo & Armario prædicto.

RESCRI-

RESCRIPTO PONTIFICIO.

Commodum equitandi Miſſionariis omni meliori modo permittitur.

Beatiſſime Pater:

PRæfectus Miſſionariorum Capucinorum Thibeti ad pedes Sanctitatis Veſtræ proſtratus cum omni ſubmiſſione exponit, quod clauſula = *Quando urget neceſſitas* = in Decreto, quo à Sacra Congregatione Miſſionariis in itinere uſus commodi potiùs, quàm levaminis, permittitur, expreſſa, ſæpius in conſcientiis Miſſionariorum ſcrupulos & perplexitates cauſet, cum, de qua neceſſitate dictum Decretum loquatur, non bene diſcernere poſſint, nam cum in neceſſitate gravi, præſente, & evidente, natura, & ipſa Regula à præcepto non equitandi diſpenſet, quin in talibus caſibus alia requiratur diſpenſatio, dictum Decretum de aliis neceſſitatibus ordinariis intelligi debere videtur, & hæ illæ ipſæ ſunt, quas Miſſionarii diſtinguere nequeunt, & pro quarum declaratione Sanctitati Veſtræ ſupplicatur. Regio iſta montibus aſperis, & ordinariè nivibus & glacie obductis abundat, & commoda, quæ aliàs ibi in uſu ſunt, raró in itineribus reperiuntur, inde frequenter obtingit, ut, quando non eſt neceſſitas, adſit commodum, & quando in itineris progreſſu neceſſitas ſupervenit, commodum non ampliùs reperitur. Quapropter Præfectus & Miſſionarii prædicti, humillimè, ut ſuprà, proſtrati, pro majore conſcientiæ quiete Sanctitati Veſtræ pro declaratione cum paterna Pontificia Benedictione ſupplicant. Quam Deus &c.

Ex Audientia Sanctiſſimi die 28. *Novembris* 1742.

Sanctiſsimus attentis laboribus & incommodis, quæ Oratores ad exercendum Miſsionarii munus in Regionibus, de quibus in precibus, ob aëris aſperitatem, ac difficilia itinera, ſuſtinere tenentur, benignè eiſdem indulſit facultatem equitandi omni meliore modo, quem eis præſentabit occaſio, propter Miſsiones inibi pervagandas, & earumdem tempore durante, quibuſcumque in contrarium non obſtantibus.

Ex Archivo & Armario prędicto.

In Oratorio Hoſpitij Miſſionariorum Bengalæ, abſque reſtrictione dierum ſeu feſtorum ſolemniorum celebrari indulget.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, ſicut dilectus Filius, Horatius della Penna, Frater expreſse profeſſus Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, ipſe, qui (ut aſſerit) à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpoſita in Præfectum Fratrum Miſſionariorum ejuſdem Ordinis Sacris Miſsionibus in Regno Thibeti operam navantium deputatus reperitur, in quodam Oratorio ſub invocatione S. Mariæ Domûs Lauretanæ Hoſpitii Bengalæ Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium pro Chriſtifidelium ibidem degentium commoditate celebrari facere poſſe plurimùm deſideret. Nos ſpirituali ejus conſolationi in præmiſsis opportunè providere, dictumque Horatium ſpecialibus &c. volentes, & à quibuſvis &c. cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine &c. inclinati, ut, accedente conſenſu Ordinarii loci, in privato Hoſpitii prædicti Oratorio ad hoc decenter muro extructo & ornato, ſeu extruendo & ornando, ab omnibus domeſticis uſibus libero, per Ordinarium prius viſitando & approbando Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium, per quemcunque Sacerdotem ab eodem Ordinario approbatum ſæcularem, ſeu, de Superiorum ſuorum licentia, Regularem, ſine tamen quorumcumque jurium Parochialium præjudicio, in quorumcumque Chriſtifidelium, quos inibi adeſſe contigerit, præſentia celebrari facere liberè ac licitè poſsit & valeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & indulgemus. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die III. Octobris MDCCXLVI. Pontificatûs Noſtri Anno Septimo.

Ex Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ. & anni prędict.

RESCRIPTO PONTIFICIO.

Indultum ſa.mem. Pauli III. pro Neophytis Indiarum Occidentalium conceſſum, & ad recenter ad fidem converſos in China à Sac. Congregatione, circa feſtorum & jejuniorum obſervantiam extenſum, ad Miſſiones Thibetanas ampliatur.

Beatiſſime Pater.

PRæfectus & Miſsionarii Capucini Thibeti exponunt, quod attentâ ſummâ Thibetanorum miſeria, quam qualitas climatis, & ſterilitas terræ reddunt majorem, populus pro victu lucrifaciendo quotidie laborare neceſsitetur, & tamen hoc non obſtante, ob penuriam ciborum quadrageſimalium, & herbarum jejunia ab Eccleſia præcepta obſervare non poſſit. Hinc, ut tum feſta, tum vigiliæ diminuantur, ſupplicant, haud aliter ac anno 1685. à Vicariis Apoſtolicis Chinæ, pro eadem gratia fuit ſupplicatum, ac à Sac. Congregatione de Propaganda Fide, fuit reſponſum, ut ſequitur: *Quoad petitionem, ut in locis dictis Vicariis Apoſtolicis ſubjectis eâdem indulgentia cum recenter ad fidem converſis poſſint uti circa jejuniorum & feſtorum obſervantiam, qua olim cum Neophytis in Indiis Occidentalibus ſa. me. Paulus III. uſus eſt Conſtitutione, quæ incipit:* Altitudo Divini Conſilii &c. *Datum apud S. Petrum 1587. = Ill. Domini annuerunt, additâ circa obſervantiam feſtorum die Nativitatis S. Joannis Baptiſtę.*

Ex Audientia Sanctiſsimi habita die 25. Septembris 1746.

Sanctiſsimus annuit ad formam reſolutionis Congregationis anni 1685.

Exempl. in Arch. Gener. Ord. Arm. Miſſio Thibetana.

P. Præfecto Miſſionum pro tempore Sacramentum Confirmationis cum præſcriptis conditionibus adminiſtrandi facultas conceditur.

A' tergo. *Dilecto Filio moderno, & pro tempore exiſtenti Præfecto Miſsionum Apoſtolicarum Thibeti nuncupatarum Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

REligionis zelus, vitæ, ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, ſuper quibus apud Nos fide digno commendaris teſtimonio, Nos inducunt, ut Tibi reddamur ad gratiam liberales. Cum itaque, ſicut Nobis nuper exponi feciſti, Tu, qui (ut accepimus) Frater expreſsè profeſſus Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, necnon Miſsionum Apoſtolicarum Thibeti nuncupatarum Præfectus exiſtis, facultatem conferendi Sacramentum Confirmationis ex ſpeciali hujus Apoſtolicæ Sedis delegatione per Nos Tibi concedi plurimùm deſideres, attento, quod in diſtrictu tuæ Præfecturæ Epiſcopi Ritûs Catholici minimè reperiuntur, ideoque Catholici iſtarum partium Sacramento Confirmationis hujuſmodi privati remanent. Nos Te ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, etiam dilecti Filii Ludovici à Taurino, Procuratoris & Commiſſarii Generalis dicti Ordinis, quem paternis complectimur affectibus, nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ſeu pro tempore exiſtenti Miſſionum prædictarum Præfecto, ut ad viginti annos dumtaxat intra limites tuæ Miſsionis, ſeu Præfecturæ hujuſmodi, donec neceſsitas id poſtulaverit, videlicet, donec aliquis Catholicus Epiſcopus in illis partibus habeatur, facultatem extraordinariam, ac poteſtatem conferendi Sacramentum Confirmationis hujuſmodi, receptis Oleo & Chriſmate, etiam antiquis, ſi nova haberi non poſſint, per Catholicum Antiſtitem, gratiam & communionem Sedis Apoſtolicę pręfatę habentem, benedictis, iis, qui à Sacerdotibus Latinis Baptiſmum acceperunt, & ſeptimum ſaltem ſuę ætatis annum attigerunt, niſi fortè periculum mortis immineat, ne ingraveſcente morbo ſine hoc Sacramento decedant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & de ſpeciali gratia delegamus. Non obſtantibus &c. contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Septembris MDCCLII. Pontificatûs Noſtri Anno Decimo tertio.

Breve form. in Arch. Ord. Arm. prædicto.

MISSIO

MISSIO TUNETANA.

IN BARBARIA AFRICANA.

INter alia præclara primorum Chriſtianorum geſta ſingulari præconio Scriptores in Eccleſiæ faſtis extollunt illud pietatis ſtudium, quo zelo fidei, opera miſericordiæ, glorioſo conſortio junxerunt, &, dum illo cultum Sanctæ Crucis in Nationes propagare ſtuduerunt, hiſce fidei ſuæ conſortes, vel in captivitatem abductos, vel in carceribus detentos, vel in his & illa anguſtiatos, omni, quo poterant, compaſſionis officio ſolari contenderunt. Compulit illos ad hoc periculoſæ ſortis exercitium, tum titulus fraternitatis, quæ in iis cor unum, animamque unam, bonâ jucundâque habitatione effecerat, tum excelſa illa ratio, quam Divus Cyprianus *epiſtol. 61. pag. mihi* 146. ita commemorat = *In captivis Fratribus noſtris contemplandus eſt Chriſtus, & redimendus de periculo captivitatis, qui nos redemit de periculo mortis, ut, qui nos de Diaboli faucibus exuit, nunc ipſe, qui manet, & habitat in nobis, de barbarorum manibus exuatur* = Hinc & evênit, ut non ſolùm crebrior, ſed etiam ita frequens ad carceres videretur diſcurſus, ut teſte prædicto D. Cypriano *epiſt. 5. pag.* 10. moderamen in cautelam Chriſtianis ſui temporis præſcribi debuerit = *Ne ex hoc ipſo invidia concitetur, introeundi aditus denegetur, &, dum inſatiabiles multum volumus, totum perdamus* = Urſit alios charitas Chriſti euſque, ut etiam animas ſuas ponerent pro amicis ſuis, Chriſtianis, ſeque hoſtiam ſervitutis pro iis ſiſterent, quod Clemens Romanus *epiſt. ad Corinth.* 1. *num.* 55. *pag.* 76. *tom.* 1. *coll. epiſt. Rom. Pontif. edit. Coutantii*, ita firmat = *Multos cognovimus è noſtris, qui ſeipſos in vincula conjecerunt, ut alios redimerent* = Alii unita oratione Deum pro iis exorârunt, alii ſubſidia nummaria largiter contulerunt, ac omnes lachrymis & ſuſpiriis conſtantem in adverſitate animum iis exoptârunt.

Renovavit jam dudum miſerias Chriſtianorum naſcentis Eccleſiæ pars illa Barbariæ, quæ præter Regna Feſſanum, & Marochianum comprehendit & illa, Tripolitanum videlicet, Algerinum, & Tunetanum, in quibus ejulatus & gemitus Chriſtianorum cum ſtrepitu catenarum confuſi, non ſolùm non ceſſant, ſed quotidiani infortunii caſibus adaugentur, dum audax illorum locorum pyrata, libertate planè injurioſâ, maria pervagatur, novam ſemper Chriſtianam prædam compedibus ferreis onuſtam, & plerumque totius ſuæ fortunæ ſubſtantiâ ſpoliatam, ad ſua ergaſtula conducit, eamque inediâ maciatam ad laborem, æquè ex injuria verborum, ac ex ſtridore verberum crudelem, damnat. Tum ſpiritu naſcentis Eccleſiæ incenſi, tum ad Chriſtianas oras perſonantium lachrymarum echo excitati eò ſe contulerunt pluries Sacri Ordinis noſtri Fratres, vel, ut collecto nummo illorum redemptionem curarent, vel, ut hortatu patientiæ anguſtias illorum lenirent, vel, ut languentes in Fide confortarent, & liberioris vitæ vitio deditos, ad Chriſtianæ virtutis exempla reformarent. Præter FF. Petrum à Placentia, Ignatium Bononienſem, Angelum à Corleone &c. quos Apoſtolicæ litteræ infra dandæ commendant, Fr. Angelus à Forolivio ad Algerinas plagas ad redimendos ibi captivos ſub Sixto PP. V. receſſit, quem & hoc munere, cujus ob vitæ integritatem, & morum præſtantiam dignior habebatur, *ſumma cum probitatis & prudentiæ laude* functum eſſe Annales noſtri *tom.2.pag.*171. commemorant. Cum & Fr. Ambroſius Mediolanenſis, ex illuſtri Familia Stampa ortus, & ob Soncinatis Marchionatum, quo in ſæculo fruebatur, *Soncinus* dictus, mortuâ Conjuge ſuâ, Aſcularis Principis Filiâ, ſelectaque inter nos humili ſede, Martyrii cupiditate flagraret, ac à Clemente VIII. pariter Algerium non tam ad prædicandum Evangelium, quàm ad Jubilæam Indulgentiam Chriſtiano populo ibi promulgandam anno 1600. deſtinatus fuiſſet, indefeſsè animarum lucro ibi inſudavit. Pertulit & ibi diutiùs carceris incomoda & inſultantis Turcæ cachinnos, ac tandem inopina paralyſi vitam perdidit, eâ quidem gloriâ, quam citatus Annalium *tomus* 2. *pag.*664. cum litteris duorum Luſitanorum annexis recenſet, extenſam. Per tres quoque continuos annos Fr. Joan. Chryſoſtomus, Brixienſis, (ut alios ſileam) Tuneti animarum lucrum quæſivit, & vinctum, ac dejectum Chriſtianum in ſpem libertatis Filiorum Dei juxta Bibliothecam Scriptorum Ordinis noſtri *pag.*144. *col.*2. erexit. Non fuit tamen hic labor ibi aliter, quàm per tranſennam impenſus, & plerumque vel cum Fratrum hujuſmodi morte, vel eorum regreſſu ad Provincias, illius fructus terminatus. Stationem firmam acquiſivit Ordo per Miſſionem anno 1634. in Tabarcæ Inſula *tom.2. Bullarii fol.*385. memoratâ, in mari mediterraneo, ac in ora Regni Algerini ſita, corallii piſcatione divite, olim juri Illuſtriſſimæ Genuenſis Familiæ Lomellinæ ſubjecta, ac nunc ſub jugo ſervitutis barbaræ ingemiſcente conſtitutam, ex qua ceu vicina, facilis noſtris Miſſionariis patebat aditus Tunetum ad panem conſolationis gementi & quærenti Chriſtiano frangendum.

Cum autem Miſſionem hanc pro more, vario contradictionum vento jactari contingeret, fuit (prout P. Mamachius *tom. 2. de orig. antiq. pag. 323. in not.* refert, *ceu non neceſſaria* ſuppreſſa. Revixit neceſſitas, ſeu procurandæ per noſtrates utilitatis fiducia anno 1672; hinc nova illorum ad Regnum Tunetanum facta fuit cum charactere Miſſionario expeditio, qui abſque Ordinis Præfecto Vicario Apoſtolico Algerii reſidenti ſubordinati manſerunt uſque ad annum 1685. quo Miſſio proprio Præfecto ex Ordine fuit inſignita.

Civit decor hic non ſemel Vicarium Apoſtolicum inter—& Præfectum in puncto juriſdictionis contrarietatem, Curiæ Romanæ eouſque tædioſam, ut ad tollendam omnem confuſionem, Præfectum Miſſionis à Vicario Apoſtolico deinceps in ſuum Pro-Vicarium Tuneti deputari, per Apoſtolicas litteras fuerit ſancitum. Viget hodiedum hæc Vaticana diſpoſitio, viretque cum ſpecioſo pacis fructu, quo exultantes Miſſionarii, in loco afflictionis & miſeriæ, ac inter gentem rapacem, & humanitatis expertem, ſpirituali curæ apocroti Chriſtiani naviter incumbunt, exercentque obligatum zelum, in Miſſione, impræſentiarùm divertente ad Regnum Tunetanum, ſeu antiquam Carthaginem, Romæ in dominio mundi æmulam, & Annibalis, Terentii, Tertulliani, ac S. Cypriani, juxta Buffier *geograph. univerſ. pag. mihi* 283. Patriam, & ſubſiſtente defacto.

In Civitate Tunetana, loco Præfecturæ,
Civitate & portu Biſertâ
Portu Farinæ &c.

Fr. Petrum à Placentia, ab Archiconfraternitate Confalonis de Urbe pro Captivorum redemptione Algerium, & ad alias Africæ partes ablegatum, variis facultatibus communit.

A' tergo. *Dilecto Filio, Petro Placentino, Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum Profeſſori.*

GREGORIUS PAPA XIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm Algerium, aliaſque ad partes Africæ nomine Archiconfraternitatis Confalonis de Urbe. *Vide reſianum tom. 2 Bullarii fol.* 258. cum nota de hujus Patris zelo ſubjunctâ.

De fructu Evangelico Algerii collecto, Fr. Ignatio Bononienſi congaudet, eumque ad opus Dei ſtrenuè ibi agendum animat.

A' tergo. *Dilecto Filio, Fratri Ignatio de Bononia, Ordinis Capucinorum.*

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

LIbenter ex litteris Dilectionis tuæ ſecunda, & vigeſima Junii die Algerio datis cognovimus de tua ſalute, & de ſpirituali animarum fructu, quem Pater miſericordiarum Deus, in multis, ut ſcribis, per miniſterium tuum operatur. Benedictus Deus, qui Tibi in utroque homine vires præbet, ut afflictos & captivos iſtos conſolari poſſis in Domino, eoſque verbo Dei, & ſalutaribus Sacramentis reficere, ut non deficiant in tribulationibus & ærumnis ſuis, & quorum corpora ferreis catenis adſtringuntur, eorum animæ per Dei gratiam à peccatorum vinculis abſolvantur. Sic age, Fili, eſto magno animo, opus Dei agis, & ipſe Dominus, etiamſi ambulaveris in medio umbræ mortis, tecum erit, & deducet Te in viam pacis dextera ejus. Et Nos quoque Tui memores, tuique ſolliciti ſumus, Tibique, ut tantò fructuoſiùs labores, & captivis iſtis, ut calamitatem ſuam Chriſto juvante patienter perferant, & faciant cum tentatione proventum, noſtram Apoſtolicam benedictionem paterno affectu impartimur.

Datum Romæ apud Sanctos Apoſtolos ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Auguſti MDCII. Pontificatûs Noſtri Anno Undecimo.

Ex Regeſto Epiſt. Clementis VIII. ad Principes *num.* 46. *fol.* 249.

Fr. Angelum à Corleone ad liberandos è captivitate Chriſtifideles Algerium iturum, Apoſtolica licentiâ communit.

A' ter-

A' tergo. *Dilecto Filio, Angelo à Corleone, FF. Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupat. Profeſſori.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EX omnibus Chriſtianæ charitatis officiis, quibus æterna ſalus per gratiam Dei comparatur, illa Redemptori noſtro, vel maximè placere credimus &c. *Reſiduum vide tom.*3. *Bull. fol.*147.

DECRETO

Sac. Congregationis de Propaganda Fide.

In Capellis Conſulum Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum aſſervari non debere ſancitur.

Decretum Sac. Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitæ die 19. *Sept.* 1735.

PRopoſito per Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum Dominum, Dominum Cardinalem Barberinum dubio = An permittendum ſit, quod in Capellis Conſularibus Civitatis Tuneti aſſervari poſſit aſſiduè Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum? = Emi Patres, re maturè perpensâ, reſponderunt, & decreverunt *Negativè*.

Datum Romæ ex Ædibus ejuſdem Sac. Congregationis die & anno, quibus ſuprà.

Ex Regeſto Arch. Gener. Ord. anni 1735. *fol.* 89.

NOTA

SEquitur hæc particularis, ac ad Civitatem Tunetanam reſtricta Sacræ Congregationis reſolutio, alias deciſiones hac de re generaliter datas.

Pro quo tamen notari oportet, quod nec ex his, nec ex illa privilegium, ſeu indultum à Sancta Sede ſpecialiſſimè conceſſum infirmatum eſſe inferri poſſit aut debeat.

Fr. Antonium à Bertonico, Miſſionis Tunetanæ Præfectum, in Pro-Vicarium Generalem Tuneti à Vicario Apoſtolico Algerii inſtitui, ei quamcunque juriſdictionem ordinariam tum ſupra Laicos, tum Eccleſiaſticos, tum Regulares cujuſcumque Ordinis (reſervata dumtaxat appellatione in devolutivo) concedi, ac idem ipſum cum aliis Fr. Antonii in Præfectura Succeſſoribus reiterari jubet.

A' tergo. *Dilecto Filio, Petro Faroux, Presbytero Sæculari Congregationis Miſſionis.*

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

PRo commiſſi Nobis divinitus Paſtoralis Officii curâ, ſpiritualibus Catholicorum in Affrica ſub Turcarum Ditione degentium neceſſitatibus, quantùm Nobis ex alto conceditur, conſulere, Teque, qui (ut accepimus) Presbyter Sæcularis Congregationis Miſſionis exiſtis, ac de tua fide, doctrina, prudentia, pietate, charitate, & Catholicæ Religionis zelo plurimùm in Domino confiſi, ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutum fore cenſentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio, Te in Vicarium Apoſtolicum Algerien. loco defuncti Lamberti Ducheſne, ejuſdem Congregationis Miſſionis Presbyteri, cum extenſione ad Civitatem Tuneti, & cum facultatibus ſolitis & conſuetis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium conſtituimus & deputamus; Attento verò itineris intervallo, quo Tu, Algerii reſidens, longè diſtas à Tuneto, ut opportunè Chriſtifidelium in præfata Civitate Tunetana, ſeu ad eam appellentium ſpiritualibus indigentiis proſpiciatur, Tu ſtatim, ac receperis præſentes præſentes noſtras litteras, per tuas patentes litteras in Pro-Vicarium Generalem pro Miſſione Tunetana dilectum Filium, Antonium à Bertonico, modernum Præfectum Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum ejuſdem Miſſionis Tuneti, & inpoſterum dictas patentes litteras in Perſonam cujuſcumque pro tempore Succeſſoris in præfata Præfectura ab eadem Congregatione Cardinalium de more eligendi reiterare debeas;

In

In quibus quidem patentibus litteris dicto Præfecto Pro-Vicario concedatur facultas omnia & ſingula, quæ etiam ſpecialem poteſtatem requirunt, exercendi, abſque ulla tua reſtrictione ſeu limitatione, ita ut idem Pro Vicarius exercere valeat quamcumque juriſdictionem ordinariam in dicta Miſſione Tuneti, tam ſupra Laicos, quàm ſupra Eccleſiaſticos & Regulares cujuſcumque Ordinis ibidem degentes, ſeu advenientes, tam liberos, quàm captivos, reſervatâ tamen Tibi appellatione in devolutivo tantùm à Decretis, & proviſionibus, quæ à dicto Præfecto Pro-Vicario fieri contigerit. In caſibus autem, quibus Tu procedas pro aliqua gratia vel indulto, favore alicujus Perſonæ, in Miſſione Tunetana exiſtentis, quaſcumque proviſiones Pro-Vicario prædicto dirigere debeas, cum clauſula = Veris exiſtentibus narratis = & dummodo idem Pro-Vicarius non habeat cauſam in contrarium pro executione patefaciendam Tibi, cui, ipſe Præfectus Pro-Vicarius, ut tuus Miniſter, quoſcumque actus officioſos & reverentiales exhibere omnino teneatur; ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis Cardinalium. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus & ſingulis Chriſtifidelibus earumdem Civitatum, cæteriſque, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut Te ad demandatum Tibi per præſentes Vicariatûs Officium, illiuſque liberum exercitium, juxta earumdem tenorem præſentium recipiant & admittant, Teque recognoſcant, & Tibi in omnibus, quæ ad idem Officium pertinent, reſpectivè pareant, faveant, & aſſiſtant, tuaque ſalubria monita & mandata humiliter ſuſcipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin ſententiam ſive pœnam, quam ritè tuleris, ſeu ſtatueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus Auctore Domino, uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari. Non obſtantibus &c. confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus &c. expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xxx. Auguſti MDCCXXXVII. Pontificatûs Noſtri Anno Octavo.

Ex Arch. Secret. Brev. ad Principes *Regeſto menſis & anni præd.*

MISSIONES

DALMATIÆ, CANDIÆ &c.

PROVINCIÆ VENETÆ.

IN Dalmatia, Illyrici proprii Regione, Titum D.Pauli Diſcipulum prima Evangelii ſemina jeciſſe ex ipſa Pauli ſecunda ad Timotheum epiſtola *cap.*4. *verſ.*10. & illius verbis = *abiit -- Titus in Dalmatiam*, rite concludimus, ab ipſo econtra Magno Apoſtolo in Inſula Cretæ, quam nunc Candiam vocamus, Sanctæ Crucis trophæum erectum fuiſſe, probat alia ejuſdem Pauli ad Titum epiſtola per verba = *hujus rei gratia reliqui Te Cretæ*, ut, quæ ipſe perficere ibi non potuiſſet, ille ſuppleret, & Presbyteros, qui cœtus Chriſtianorum moderarentur, conſtitueret. In utraque injuriâ temporum vel per invecta Schiſmata, vel per infelicia bella Sanctuarium Eccleſiæ concuſſum, & decor illius offuſcatum eſt. Ab anno tamen 1645. uſque ad noſtra tempora impigrè laboravit in utraque, præſertim verò in Candia, Venetus Capucinus, ſudorique laboris adjunxit ſanguinem, quo gloria Miſſionis augeretur, & fructus pullularent uberiores. Inter 63. Fratres etenim, qui à dicto anno 1645. uſque ad annum 1717. in Miſſionum exercitio, vel locis occubuerunt, palma Martyrii fulgent FF. Barnabas a Gambellara, & Nicolaus à *Tornai*, 1660. in Inſula Candiæ, & Fr.Sanctes à Verona Ex Provincialis 1687. prope *Singh* à Turcis capite plexi; FF.Aquilinus Helvetus, Laurentius à Verona 1667. pariter in Candia, & Fr.Antonius de Aliacco 1688. in Inſula Eubœa, alias *Negroponte*, glande plumbea trajecti: ac anno 1715.PP.Franciſcus à Baſſano, & Benedictus à Venetiis ignota mihi mortis ſpecie in Romania pariter à Turcis trucidati ſunt. Pauca illa Documenta, quæ colligere licuit, in ſuperficialem memoriam eorum, quæ à Fratribus noſtris in parte geſta ſunt, hîc ſubnecto, cætera, quæ naufragantem in portu Religionem concernunt, ſuſpiria ſupplere debent, & amaræ lachrymæ.

In Inſulâ Cretæ (nunc Candiæ) Fratribus Domum Regularem conſtrui, Epiſcopo Agienſi committit.

PIUS PAPA V.

SAcræ Religionis, ſub qua dilecti Filii, Fratres Ordinis Sancti Franciſci de Obſervantia, Capucini nuncupati, devotum & ſedulum exhibent Domino famulatum, promeretur honeſtas, ut illorum precibus, in iis præſertim, quæ Divini cultûs augmentum & animarum ſalutem, ac Religionis propagationem reſpiciunt, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuamus.

Exponi ſanè Nobis nuper fecerunt iidem Fratres, quod ipſi conſiderantes nullam in Inſula Cretæ pro eorum habitatione Domum ſe habere &c. *Reſiduum vide tom.* 1. *Bullarii fol.*30. ubi & in nota ea, quæ Pater Ignatius ab Apiro in dicta Inſula egit, ſynopticè memorantur.

Fr. Anſelmum de Petra Molaria, viginti novem Fratrum in Claſſe Pontificia contra Turcas ſervientium Præfectum Miſſionis confirmat, eundemque cum Sociis ampliſſimis privilegiis munit.

PIUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

CUm dilectus Filius Vicarius Generalis Fratrum Ordinis Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum &c. *Vide reſiduum tom.*3. *Bullar.fol.*15.

DECRETO

Sac. Congregationis de Propaganda Fide.

Labores Fr. Bartholomæi à Verona, & Fr. Michaëlis Gandavenſis, in Dalmatia impenſos commendari, eoſque Miſſionarios Apoſtolicos declarari jubetur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 7. *Septembris* 1649.

REferente Eminentiſſimo Domino Cardinali Cornelio litteras Fr. Bartholomæi de Verona Capucini, & ſimul litteras Nuntii Venetiarum & Archiepiſcopi Jadren. ſignificantium ea, quæ pro animarum ſalute, & Catholicæ Fidei propagatione geſſit in Dalmatia dictus Pater unà cum Fr. Michaële Gandavenſi ejus Socio, Sac. Congregatio juſſit dictorum Patrum labores commendari, & ſimul referri in Congregatione coram Sanctiſſimo; eoſque Miſſionarios declaravit, & pro facultatibus mandavit adiri Sanctum Officium.

Autog. in Arch. Provinciæ Venetæ.

NOTA

IN executionem hujus Decreti ab Eminentiſſimo Domino Cardinali Cappono, Sac.Congregat. Præfecto datæ ſunt ad prædictum P. Bartholomæum, quæ ſequuntur, litteræ:

REVERENDE PATER.

Glorioſi labores tum Paternitatis Veſtræ, tum P. F. Michaëlis Socii in iſta Provincia non ſolùm in magnum Divini cultûs incrementum, verùm etiam in inſignem Paternitatis Veſtræ laudem redundant; hinc omnem Sacræ Congregationis de Propaganda Fide aſſiſtentiam, ſeu præſidium, ſicut & gratiarum, quas petit, conceſſionem promeretur. Recipiet eapropter Decreta & facultates Miſſionariis dari ſolitas, ut cum proſecutione operis tam ſancti multiplicet fructum, qui à perſpecta virtute & zelo Paternitatis Veſtræ exſpectatur, ad quem finem Aſſiſtricem Divinam gratiam Eidem precor.

Romæ 7. *Septembris* 1649.

Autog. in Archivo prædicto.

Pro-

Progreſſus Religionis Catholicæ in Provinciis Albaniæ & Dalmatiæ, opere & labore Fr. Bonaventuræ à Verona, & converſio 8630. animarum à Sacra Congregatione encomiatur.

In Congregatione de Propaganda Fide habita coram Sanctiſſimo die 18. *Octob.* 1649.

REferente Eminentiſſimo Domino Cardinali Cornelio maximos progreſſus Religionis Catholicæ in Provinciis Albaniæ & Dalmatiæ, opere & labore Patris Bonaventuræ à Verona Capucini, & ſpecialiter converſionem 8630. animarum ad Fidem Catholicam, quæ erant partim Turcæ, & partim Schiſmatici, partim Hæretici, fuit opus valde laudatum. Et quia idem Pater repræſentando fuiſſe Adjutorem ſui laboris D. Triphonem Bucchiam Canonicum Eccleſiæ . . . . ., ſupplicavit illum declarari Miſſionarium, & Sac. Congregatio hujuſmodi petitioni annuit.

Extract. ex Actis Sac. Congregationis de anno 1649. *pag.* 281. *num.*6.

N O T A

COnſervatur in Archivo Provinciæ Venetæ integer FF. noſtrorum operâ ſuprà dict. converſorum ad Fidem catalogus, ita ut hìc aliud ex eo notari non debeat, quàm quod inter illos, etiam Illuſtriſſimus Epiphanius Seejanovich *ab Onza in Boſſena*, Archiepiſcopus Dalmatiæ, & Primas aliorum trium Epiſcoporum vicinorum, Reverendiſſimus P. Michaël Marinevich, Abbas Monaſterii S. Michaëlis Archangeli Charcç cum pluribus ejuſdem Monaſterii Monachis reperiantur.

D E C R E T O

Sac. Congregationis de Propaganda Fide.

Fr. Seraphinus à Vincentia in Fortalitiis Sudæ, Cerigi, Spinalungæ, & Carabuſæ in Inſula Candiæ ſitis Præfectus Miſſionum declaratur.

Decretum Sac. Congreg. Gener. de Propaganda Fide habitæ ſub die 3. *Julii* 1690.

REferente R. P. D. Odoardo Cybo, Patriarcha Conſtantinopolitano, Sacra Congregatio Præfectum Miſſionum Fratrum Capucinorum in Fortalitiis Sudæ, Cerigi, Spinalungæ, & Carabuſæ ad quadriennium declaravit Fr. Seraphinum à Vincentia ejuſdem Ordinis, cum auctoritate ea, quæ ad regimen Miſſionis pertinent, ad præſcriptum Decretorum Sacræ Congregationis, & facultatum eidem conceſſarum exercendi, & Vice-Præfectum ſibi bene viſum ſubſtituendi, & non aliàs.

Datum Romæ die & anno, quibus ſuprà.

Autog. in Arch. Provinciæ Venetæ.

Fr. Rochum à Venetiis Viſitatorem Miſſionum Peloponneſi conſtituit.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUpientes ad animarum ſalutem, Divinumque cultum promovendum Miſſiones in Peloponneſo exiſtentes, auctoritate noſtra Apoſtolica viſitari, ac de tua doctrina, prudentia &c. *Reſid. vide tom.*2. *Bull. fol.*298.

MISSIO MOSCOVIÆ
IN EUROPA.

RUſſiam, quæ celebriorem Europæ partem in Septentrione format, dividunt Geographi in Albam & Nigram: illam cum Morerio in ſuo Dictionario univerſali verb. *Moſcovia* ita vocant ob nives, quæ per majorem anni partem rura & teſqua tegunt: hanc verò appellant & *Magnam* ob vaſtitatem, & continet Regionem, in qua Civitas Princeps, Moſcua, reperitur, juxta Oderbornium in Joan. Baſilidis vita ad Henricum Julium Epiſcopum Halberſtadenſem *lib.*1. & juxta alios ab Eruditiſſimo Joſepho Simonio Aſſemanno in Kalendario Eccleſiæ univerſæ *tom.*1. *fol.* 286. relatos à *Moſch*, vel à *Moſqua* flumine, & juxta P. Mammachium *de orig. antiq. pag. mihi* 182. à veteri Cœnobio *Moſchol* ita appellata. Quæ, quem-

quemadmodum Inſula Franciæ toti Regno ſuum communicat nomen, ita & illa totum Czari Dominium ſua ethymologia afficit. Ab ipſo quidem Divo Andrea Apoſtolo, cum è Græcia Novogardiam, vulgò *Novogorod*, ſe transferret, ibique Evangelium prædicaret, ſe ad Chriſtianiſmum converſos fuiſſe Moſchi, ſeu Ruſſi gloriantur; hoc tamen nonniſi tempore Magni Ducis Woldemiri, cum quo eodem die 20000. Ruſſos myſteriis Fidei noſtræ initiatos fuiſſe Strahlenbergius *pag.*273. tradit, circa annum 989. eveniſſe alii contendunt. Certiùs manet, quod à via Evangelicæ veritatis, quam intraverant, turpiter diſceſſerint, & ſchiſmate rituque Græcorum puritatem Apoſtolicæ Doctrinæ corruperint, eo olim erga Catholicam Religionem odio incenſi, ut Iſidorum Theſſalonicenſem, primò S.Baſilii Monachum, dein Ruthenum Archiepiſcopum, in Concilio Florentino Doſithæi, Patriarchæ Antiocheni Vicarium, ac poſtmodum S.R.E. Cardinalem, dum abſolutâ Synodo Moſcuam Græcæ Eccleſiæ cum Latina unionem promulgaturus ſe contuliſſet, teſte Eminentiſſimo Cardinale de Montibus in *Elog. Card. pag.*63. carceri, ex quo tamen evaſit, mancipaverint, ad ignem damnatum. Et, dum eos aliquoties cum Catholicis agere neceſſitas coegiſſet, manus lavare conſueverint ſeſe ab illorum colloquio contaminatos rati. Imò, dum Schiſmaticis Armenis, Lutheranis, Calviniſtis, Perſis, Turcis, & Tartaris liberum ſuæ Sectæ exercitium relinquebant, Catholicam Religionem, haud aliter, ac Judæorum perfidiam, è finibus ſuis extorrem voluerint.

Variè quidem à Sancta Sede (uti in Jovio in *Moſcb. pag. mihi* 82. in Baronio *ad calcem tom.*VIII. *Annal.edit.Venet.*in Bzovio ad annum 1514. *pag.*226.in Thoma à Jeſu *de proc. omn. gent. converſ. lib.*6. *pag. mihi* 106 & in aliis legere eſt) quæſitum fuit, ut in tam amplo Imperio lex Domini immaculata ſtabiliretur, & trophæum ſalvificæ Crucis in eo noviter erigeretur. Gallia quoque per Capucinos, ſecretò ſaltem, id effici jam anno 1627 & 1633. requiſivit, ac idem noſtra ætate tentavit, dum Sorbona Magno Petro, Pariſiis agenti, Librum de facili utriuſque Eccleſiæ unione obtulit, quin tamen ille aliud, teſte P. Mammachio *tom. cit. pag.* 187. reponeret, quam, quod ceu Laicus de Religione agere nec poſſet, nec deberet. Pedem & alii Operarii diverſo tempore in eo figere tentârunt, horum autem & illius conatum reddidit inutilem nativa populi antipathia. Fortiùs deſuper actum eſt noſtro tempore in partibus Poloniæ,& res eouſque deducta, ut idem Petrus I & Magnus Imperator, Eccleſiam, & Domum pro Ordine noſtro in Civitate Moſcuæ conſtruendas publico & infrà videndo Diplomate adpromiſerit. Applauſit quidem Roma tam felici, gratoque nuntio, ſucceſſum tamen promiſſionis non vidit. Ipſe tandem Czar Capucinos, qui à nullo dependerent Principe, & diverſas callerent linguas, Petroburgum, Civitatem à ſe ædificatam, ablegari, anno 1719. ab ipſo Summo Pontifice Clemente XI. requiſivit. Eapropter cum hujuſmodi Religioſos in Provincia Helvetica reperiri conſtaret, & eodem anno in Alma Urbe Comitia Ordinis generalia celebrarentur, P. Martinianus à Tugio, præfatæ Provinciæ Miniſter Provincialis, juſſu Pontificio incolatum ſuum in ea prolongare debuit, donec negotium ipſi à Summo Pontifice expoſitum, & commendatum foret concluſum, ac Miſſio nova ſoli & uni Provinciæ Helveticæ propria inſtituta. Gaudium, quo poſtea ſelecti Operarii itineri ſe accinxerunt, jam in via interrupit inopina novitas; quandoquidem, dum illi Petroburgum, ubi Aula Czariana reſidebat, properabant, in ſuo Cracoviæ appulſu Moſcuam ſe tendere debere à Pontificio Nuntio audierunt. Eò etiam illos cum ſuo Præfecto, P.Venuſto Friburgenſi, ſecedere oportuit, ubi & laude digna Miſſionis initia poſuêre, ejuſdemque flori cum plurium Religioſorum ſacrificio ſtrenuè inſudârunt, uſque dum commixtio Fratrum diverſarum Provinciarum & Nationum zelum nonnihil diſtraxit, ita tamen, ut hoc adhuc tempore ibidem Præfectum, P. Udalricum à Roſchachio, & paucas Religioſorum reliquias dumtaxat retineat: impenſæ autem à ſe propagandæ Fidei curæ inter alia indicem in Diplomate, quo Petrus Czar Eccleſiam & Domum in Civitate Petroburgi à Capucinis fundari indulſit, à P. Apollinari Suittenſi, tunc Miſſionis Præfecto, non abſque maximo conatu, obtento (ad effectum licèt ob ſubſecutam Czari mortem non deducto) & infrà dando, poſterorum memoriæ reliquit.

Fructum hujus Miſſionis limitat quidem convertendorum Moſchorum prohibitio pœnâ Feloniæ ſeu mortis vallata, ſat amplus tamen adhuc colligitur tum ex Catholicorum ibi degentium in Fide confirmatione, tum ex populi diverſarum Nationum & Sectarum ad illam converſione, & quidem eò uberior, quò majorem Miſſio occupat tractum, conſtitutum in locis, quæ ſunt

Moſcua locus Præfecturæ
Aſtracanum, Tartariæ Aſiaticæ Regnum
Niſchina in Ucrania.

Magnum Ruſſiæ Czarum, Petrum, ob fundationem Eccleſiæ Miſſionariis Capucinis in Civitate Moſcuæ permiſſam &c. & liberum tranſitum ad Sinarum Imperium Miſſionariis conceſſum, laudibus effert, Eundemque Documenta deſuper confecta Romam ablegare rogat.

Potentiſſimo, ac Magno Domino Czari, & Magno Duci, Petro, Univerſæ, Magnæ, ac Parvæ, & Albæ Ruſſiæ Autocratori, necnon Magnorum Dominiorum Orientalium, Occidentalium, & Septentrionalium paterno, avitoque Hæredi, Succeſſori, Domino, & Dominatori.

CLEMENS PAPA XI.

NOn facilè explicare poſſumus, quo gaudio Nos affecerit Nobilis Vir, Dux Boriſius Kurakinus, quem tuis ad Nos litteris, Excelſe, ac Potentiſſime Czare, in fidem eorum, quæ tuo nomine expoſiturus erat, ante aliquot menſes Romam ablegaſti, dum uberrima Nobis reddidit teſtimonia tuæ erga Nos voluntatis egregiæ, ac præclaræ, ſed præſertim gratæ ad rationem, quam à Nobis in rebus Regni Poloniæ ſemel initam ſemper hactenus ſervavimus, & adhuc quidem retinemus: ſolatium verò longè majus ab eodem Nobis allatum eſt, ubi certiores Nos fecit, conſtitutum Tibi eſſe liberum, ac publicum Catholicæ Romanæ Religionis exercitium in univerſâ tuâ ampliſſimâ Ditione permittere; imò jam annuiſſe, ut in Civitate tuâ Moſcuæ nedum fundetur Conventus Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, ſed etiam, ut erigatur Eccleſia, & Domus pro Religioſis Viris Societatis Jeſu, unà cum Gymnaſiis ad erudiendam bonis litteris, & ad inſtruendam Chriſtianis moribus juventutem, quod conſilium magnam profectò tuis Populis utilitatem eſt allaturum. Cumulus tandem lætitiæ noſtræ adjectus eſt, cum ille idem tuo nomine Nobis pollicitus eſt apertum deinde, tutum, ac liberum fore tranſitum per ipſas tuas Ditiones Miſſionariis ad annunciandum Chriſti Evangelium ab hac Sancta Sede ad Sinarum Imperium, & ad alia Regna Orientalia mittendis. Profitemur itaque, poſt gratias Deo humiliter actas, hæc omnia cor noſtrum Tibi, Potentiſſime Czare, magnoperè obſtrinxiſſe, & excitâſſe in Nobis deſiderium declarandi publicis, ac congruis ſignificationibus plenitudinem gaudii noſtri, quod tunc ſanè erit, cum documenta eorum, quæ idem Dux à Te omninò ſperanda, ac expectanda eſſe affirmavit, ad manus noſtras pervenerint. Cæterùm omnis æquitas poſtulat, ut Tibi teſtemur ipſum Ducem magnam probitatis, ac prudentiæ laudem morum ſuorum integritate & gravitate, hìc ab omnibus retuliſſe, ac animum noſtrum ſibi peculiari modo conciliâſſe. Quod ſupereſt, Deum Patrem luminum impensè rogamus, ut lucis ſuæ radios tuæ menti propitius infundat, & Te perfectâ charitate Nobis, & Catholicæ Eccleſiæ conjungat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVIII. Octobris MDCCVII. Pontificatûs Noſtri Anno Septimo.

Ex tomo 1. *epiſt. Select. Clemen. XI. pag. mihi* 406.

N O T A

QUantumvis effectu Czariana promiſſio caruerit, malè actum non crediderim, ſubjungendo Diploma, quo illa fuerat firmata, & quod ita ſonabat:

Nos Petrus Dei gratiâ Magnus Moſcorum Imperator univerſis & ſingulis, quorum intereſt, vel intererit, aut quomodolibet in futurum intereſſe poterit, præſenti Diplomate noſtro notum, teſtatumque facimus perpetuò, & in ævum, quomodo Nos Supremum Numen rebus Noſtris, ac Dominiorum noſtrorum propitium reddere volentes, Ineffabilemque Dei bonitatem, quæ Nos tot Gentibus, Populis, ac Nationibus dignitate ſua præfecit, conſervat, ac protegit, profundiori meditatione, noſtro volventes & revolventes in animo, cum in propugnationem jurium, ac libertatum Sereniſſimæ Reipublicæ Poloniæ, annexarumque Regni Provinciarum, pacto Nos inter — & Regem Regnumq; Poloniæ, non ita pridem pacis perpetuæ fœdere, in ſuppetias Sereniſſimo, ac Potentiſſimo Principi, ac Domino, Domino Auguſto II. Regi Poloniæ, Magno Duci Lituaniæ, Ruſſiæ, Pruſſiæ, Maſoviæ, Samogitiæ, Kioviæ, Volyminæ, Podoliæ, Podlachiæ, Hæreditario Duci Saxoniæ, & Principi Electori, Fratri noſtro Chariſſimo, contra Carolum XII. Regem Suecorum, inclyti Regni Poloniæ Invaſorem, & ab aliquot annis ſævum, & crudelem depopulatorem, uti Regni, ejuſdemque Regis, & noſtrum communem, & juratum hoſtem, cum valido

exer-

exercitu in Dominia Regia Poloniæ, & Magni Ducatûs Lituaniæ introiſſemus, ſcientes optimè victorias, & triumphos à manu Domini exercituum, Dei Noſtri Trini, & unius proficiſci, nullamque in numeroſis copiis noſtris fiduciam ponentes, ſed in dextera ejus, qui facit mirabilia magna ſolus, & inſcrutabilia, quorum non eſt numerus; qui multiplicat gentes, & perdit eas, & ſubſciſſas in integrum reſtituit; qui fundavit terram in fortitudine ſua, & præparavit Orbem in ſapientia ſua, in cujus manu eſt omnis anima viventis, & ſpiritus univerſæ carnis, qui eſt Deus Deorum in Sion, Deus Magnus, & Rex ſuper omnes Deos, qui conterit fortitudinem inimicorum, deprimit ſuperbos, erigit humiles, deponit fortia, ſublevat infirma; qui vivificat, & mortificat, & cum occiderit, poterit mittere in gehennam; in hujus, inquam, dextera omnem ſpem, & fiduciam felicitatis noſtræ reponentes, ad majorem ejuſdem Dei ter Optimi Maximi gloriam, in gratiarum actionem pro omnibus beneficiis hactenus Nobis, ac Populis Nobis ſubjectis præſtitis, pro deprecatione in futurum præſtandorum, necnon impetratione felicium armorum noſtrorum ſucceſſuum, adhibito in præmiſſo maturo Miniſtrorum noſtrorum conſilio, animo deliberato, ſponte, & liberè ſtatuimus, ac decrevimus per præſentes, Ordinem Sancti Franciſci Capucinorum in Urbe noſtra primaria Moſcuæ introducere, Religioſoſque dicti Ordinis, quorum vitæ pietatem, ſanctimoniam, exemplaritatem, morum integritatem apprimè commendatam accepimus, fundare, ac erigere, veluti omni meliori modo, via, forma, jure, ac ſtylo introducimus, fundamus, ac erigimus: Quibus Religioſis Eccleſiam ſub titulo Sancti Petri Principis Apoſtolorum, tam Conventum ædificare, quàm Hortum inſtruere, ac plantare demandavimus, idque in loco . . . . quem immunitati Eccleſiaſticæ adſcripſimus, ac incorporavimus, tituloque perpetuæ, ac irrevocabilis donationis dedimus, donavimus, impertiti, & elargiti ſumus, liberumque ab omnibus contributionibus, exactionibus facimus, ac pronunciamus, veluti noſtro, ac Sereniſſimo noſtrorum Succeſſorum nomine adſcribimus, incorporamus, damus, donamus, impartimur, elargimur, facimus, ac pronunciamus perpetuò, & in ævum hoc Noſtro Diplomate ad præmiſſa mediante.

Cavemus inſuper, & Edicto noſtro Supremæ Poteſtatis præcipimus, & inhibemus, ne quiſquam ſpiritualium, aut ſæcularium Perſonarum Dominiis noſtris ſubjectarum, eoſdem Religioſos Ordinis Sancti Franciſci Capucinos quovis modo, prætextu, colore, & ingenio circa exercitia ſpiritualia, ac devotiones illorum pivatas in Eccleſiæ ritu eorumdem Romano impediat, vel impedire per ſe, vel per ſubordinatas perſonas faciat: verùm iiſdem debitum honorem, amorem, & obſervantiam omnes, & ſinguli, & quilibet in particulari facere, præſtare, & exhibere tenebitur. Quam quidem fundationem pura intentione ad majorem Dei Ter Optimi Maximi Gloriam modo præmiſſo per Nos factam, ratam, & gratam habentes, haberique à Sereniſſimis Succeſſoribus volentes, ipſam fovere paterno affectu, tueri, ac defendere adpromittimus, cæteraque ad erectionem, conſervationem, ac manutentionem ejuſdem fundationis noſtræ neceſſaria, & opportuna procurare, & procurari facere permittimus, ac concedimus præſentium litterarum vigore. In fidem verò præmiſſorum omnium, & ſingulorum, ac teſtimonii Diploma hocce manu noſtra ſubſcriptum, ſigillo noſtro communiri fecimus, & demandavimus.

Datum per manus Magnifici Cancellarii noſtri Supremi in præſentia &c. Anno 1705. *Grodnovii die* 16. *Decembris.*

Ex Archivo Generali Ordinis Armario Miſſio Moſcuæ, *ubi & aliud ſuccinctius aſſervatur Diplomatis exemplar.*

Qui in re plurimum laboravit, Magni Ducatûs Lithuaniæ Referendarius, Dom. Conſtantinus Szanianski, in partem gaudii, & ſollicitudinis illicò Reverendiſſimum Patrem Procuratorem Generalem vocavit litteris, quæ ſequuntur.

Reverendiſſime Pater, Patrone Colendiſſime.

Rebus hujus Regni hac miſerrima tempeſtate mundo ſpectaculum triſte factis, tum planè proſpectum crederem, ſi, dum ad compeſcendos hæreticorum conatus, qui Religioni, & Libertati Polonæ inſidiantes, haſce Provincias ſub potentiſſimo flagello premunt, cum Sereniſſimo Moſcoviæ Czaro fœdus armorum Reipublicæ inire placuit, prima ſtudia rectè ſentientium in id collimarent, ut humanis viribus, quibus fidere non oportet, Deum propitium haberemus. Hoſtiam itaque Deo & obſequium placentius offerre non potuimus, quàm nacti occaſionem ab hoſtibus ipſis datam, adventûs Sereniſſimi Czari in Regnum Poloniæ, ea primò,

quæ Religionis Catholicæ ſunt, in Moſcovia promovere, & jacturas in Republica, quas hactenus paſſi ſumus, in lucrum animarum, & incrementum Vineæ Domini apud Schiſmaticos convertere. In quo zelo inter alios non poſtrema pars fui, ut Princeps ille, qui cultu Sacrorum apud ſuos planè rudi imbutus fuerat, quædam libamina virtutis & pietatis Latinæ Eccleſiæ ita deguſtaret, ut quaſi ovis diſcurrens ad ramum viridem, raperetur ad Sacrorum noſtrorum intelligentiam, ritûs modeſtiam, & majeſtatem, atque in argumentum ejus propenſionis, cujus multa dedit ſpecimina, fundationem PP. Capucinorum in Urbe Moſcuæ, mediante ſollicitudine & cooperatione mea permitteret. Nullus enim dubito, quin aliorum calamo id Reverendiſſimæ Paternitati Veſtræ jampridem relatum ſit, verùm, ut & ipſe æſtimationi meæ erga Perſonam & merita ſua, ſimulque deſiderio meo ſolertiæ ſuæ in rem perficiendam faciam ſatis, litteris meis participem factam Paternitatem Veſtram Reverendiſſimam volui, ut non ſolùm tutius hunc nuntium eâ, quæ par eſt, lætitiâ excipiat, ſed & eâ ſua, quæ omnibus obvia eſt, humanitate indigentiæ cauſæ occurrat, quæ ſi ope Paternitatis Veſtræ Reverendiſſimæ & zelo deſtitueretur, hæ profectò primitiæ Religionis Catholicæ in Moſcovia non eſſent ejuſdem generis atque naturæ, cujus & reliqui fructus deſiderantur. Licebit enim ex adjunctis punctis, quæ Illuſtriſſimo Domino Nuntio Apoſtolico Sanctitati Suæ deferenda tradidi, animadvertere, quos ad excolendam novam hanc Vineam, quam plantabit Dextera Domini, virtutis, ſapientiæ, gravitatis, & dexteritatis Viros oporteat ſeligere, ne convertatur in amaritudinem, & labruſcas pariat. Optionem hanc penes Paternitatem Veſtram Reverendiſſimam procul dubio fore cum arbitrer, etiam atque etiam exopto, ut, dum ea puncta Sanctiſſimo perſpecta facere dignata fuerit, vel ſataget, ut pro parte ſua expectationi Fidelium, & tanto operi debitè reſpondeatur, quò citiùs fructibus communis laboris noſtri paſcamus petentes panem, nec habentes, qui frangat eis. In eo enim ſpes noſtra eſt, ut, dum Nos foris allaboramus, donec oves, quæ perierant, ad gregem Dominicum reducantur, Deus Nos intra Regnum hoc cuſtodiat. & lachrymas populorum tandem exſiccet tranquillitate. Interea Paternitati Veſtræ Reverendiſſimæ obſequia mea in rebus ſuis, ubi primùm mandatis ejus provocatus fuero, offerens, eidem diuturnam valetudinem, & virtutum incrementa apprecatus maneo. Cracoviæ die 15. Aprilis 1706.

Conſtantinus Stanianski Referendarius.

Autograph. in Arch. Generali Armario prædicto, ubi & articuli in hac epiſtola memorati aſſervantur.

Ut & Domus Capucina in ipſa nova Civitate Petroburgi, Czari Sede, conſtrueretur, Fr. Apollinaris à Suitio, Miſſionis Præfectus, conatu aſſiduo & patientia ſumma laboravit: attigit & metam, & Diploma evicit: antequam autem fabricæ daretur initium, cum morte Petri Czari corruit fundamentum totius ſtructuræ. Diploma autem pro hac datum fuit ſequens:

Ex mandato Suæ Majeſtatis Imperialis totius Ruſſiæ, Petri Primi, præſens Diploma Imperiale à Cancellaria Generali Politiæ Civitatis Sancti Petroburgi P. Apollinari Capucino ex Cantone Suitenſi in Helvetia ritûs Romanæ Eccleſiæ, ejuſdemque Sociis, ac Religioni Catholicæ fuit traditum, cum Eccleſiam Catholicam Romanam in loco, anno 1720. aſſignato, & in Inſula Præfecturæ navalis ad rivum parvum ſito conſtruere debeat, quemadmodum 22. Auguſti ejuſdem anni Excellentiſſimo Domino Vice Præfecto rei navalis Iſmajaviz cum libello ſupplici Excellentiſſimo Domino Brigadiero & Præſidi Generali Cancellariæ Imperialis Politiæ porrecto ſupplicavit, exponendo, quod Communitas Catholica Petroburgi Eccleſiam novam fabricare ſtatuerit. Quem in finem Cancellaria Politiæ Domino Architecto Gerbel locum pro Romana Eccleſiæ fabrica eligere commiſit, fuitque data licentia in loco aſſignato materialia pro nova Eccleſia, quam dicta Communitas Catholica modo poſſibili conſtruere decreviſſet, præparandi. Cum autem ſitus determinatus in Inſula Præfecturæ navalis ex parte rivi parvi penes pontem, Guolloff vocitatum, ſecundùm longitudinem & latitudinem non fuerit menſuratus, Excellentiſſimus Dominus Vice Præfectus Iſmajaviz noviter inſtitit, ut locus menſuraretur, & locus Domui Domini Joannis Kolugina aſſignaretur. Hinc Cancellaria Generalis Politiæ locum menſurari, longitudinem & latitudinem ad Cancellariam Generalem portari, ſcripturam deſuper & Diploma confici mandavit, & Excellentiſſimus Dominus Brigadierus, & Præſes Generalis Cancellariæ Politiæ, libellum ſupplicem, noviter ab Excellentiſſimo Domino Vice Præfecto Iſmajaviz præſentatum ſubſcripſit, ordinando, ut poſſeſſio loci aſſignati, in teſtium legalium præſentia ſumeretur, locus menſuraretur, & Dominus Architectus Gerbel libellum ſupplicem noſtræ Cancellariæ Generali Politiæ circa loci longitudinem & latitudinem præſentaret. Fuit hæc commiſſio Dom. Architecto 3. Septembris 1720. perſcripta, & poſtmodum 9. Decembris ejuſdem anni ab eodem Architecto noſtræ Cancellariæ Generali Politiæ intimatum, quod locus pro Romana Eccleſia aſſignatus ad pontem Guolloff nuncupatum ſitus, & Domui Domini Scribæ Joannis Kolugina contiguus, fuiſſet menſuratus, ac repertum, quod longitudo ejus foret 39. ſagenarum, & menſura-

ſuratus à palis rivi uſque ad viam, largus eſſet 19. ſagenarum *& trium pedum penes rivum, at verò penes viam* 16. ſagenarum *tantùm. ac in hocce loco nec alia Domus, nec fabrica reperiretur; & ideo Excellentiſſimus Dominus Brigadierus, & Præſes Generalis Politiæ libellum deſuper ab Excellentiſſimo Domino Vice-Præfecto Iſmajaviz ſub* 10. *Septembris* 1720. *præſentatum ſubſcripſiſſet, quatenus publicum Diploma ex mandato Suæ Majeſtatis Imperialis ei concederetur, quod tamen nunquam fuit expeditum; Et ſicut in libello ſupplici ab Excellentiſſimo Domino Vice Præfecto Iſmajaviz ſub* 11. *Septembris* 1720. *porrecto continebatur inſtantia, quatenus Cancellaria Generalis Politiæ in ſitu aſſignato duas ſtantias ſeu cameras ex una parte cum facultate eas ligno cooperiendi, pro materialium cuſtodia conſtruere permitteret, fuit* 27. *Septembris fabrica hujuſmodi conceſſa, & Illuſtriſſimo Domino Radivonouff Cancellariæ Generalis Politiæ Majori, & viarum Civitatis Præfecto fabricam harum duarum ſtantiarum in illo ſitu permitti injunctum.*

Anno 1723. *ſub* 19. *Decembris cum libello ſupplici à P. Apollinare Capucino Cantonis Suitentis, pro prædicto ſitu ad conſtruendam Eccleſiam Romanam, qui anno* 1720. *pro hujuſmodi fabrica erat aſſignatus in Inſula Præfecturæ navalis in via magna Moskoi vocata, id eſt, in via maris, quam P. Capucinus jam anno elapſo, juſſu Suæ Majeſtatis Imperialis ſaxo cooperuit, &* 400. *Rublos pro via & rivo expendit, fuerunt repetitæ preces. Jam verò idem P. Apollinaris recenter Nobis expoſuit, quod in dicto loco Romanam Eccleſiam ex lapidibus conſtruere cupiat, petiitque facultatem novam Eccleſiam ex ligno ibi exiſtentem, ad functiones ſecundùm ritum & cæremonias Romanæ Eccleſiæ, uſquedum Eccleſia nova ex lapidibus foret terminata, peragendas, accommodari faciendi. Ad quæ ei fuit conceſſum, quod poſſit & debeat Romanam Eccleſiam ex lapidibus conſtruere, materialia ad hunc finem neceſſaria præparare, adinterim aliam novam Eccleſiam ex ligno in eodem loco, anno præcedente penes rivum conſtructam ad officia ritûs Catholici Romani in ea exercenda, uſque ad fabricæ lapideæ terminum & perfectionem accomodare poſſit, ac dictum ſitum claudere debeat. Pariter fuit ordinatum, ut dicto Patri plena libertas Romanam Eccleſiam ex lapidibus conſtruendi, & interim aliam Eccleſiam ligneam, uſque ad Eccleſiæ lapideæ perfectionem accomodandi, & omnia materialia præparandi concederetur, quin ab ullo vel in fabrica, vel in functionibus, & cæremoniis ſui Ritûs Romani, impediri poſſit, vel moleſtari. Cumque P. Apollinaris Capucinus tum pro Eccleſia nova lignea adaptanda, tum pro materialibus Eccleſiæ lapideæ parandis, tum pro clauſura loci, & Monaſterii ſui conficienda, tum pro authentico Diplomate immunitatis prædicti loci Romanæ Eccleſiæ expediendo ſupplex ſollicitaverit; Nos Præſes Generalis Cancellariæ Imperialis Politiæ à P. Apollinare prædicto expreſsè requiſivimus, ut nobis ideam novæ Romanæ Eccleſiæ, quam conſtruere cuperet, conſignaret, quam ab eo acceptam Suæ Majeſtati Imperiali exhibuimus, quæ & illam ratam habuit & approbavit. Quapropter* 24. *Decembris* 1723. *Sua Majeſtas Imperialis, & hæc Cancellaria Generalis Politiæ hujus Civitatis Petroburgi expreſſo mandato ſtatuerunt, ad preces P. Apollinaris Capucini, ſuorumque Sociorum porrectas publicè declaraverunt, ac publicum, authenticumque Documentum confici juſſerunt, vigore cujus Sua Majeſtas Imperialis, & hæc Cancellaria Generalis Politiæ locum determinatum in Inſula Præfecturæ navalis penes parvum rivum haud procul à ponte* Guottoff *nominato ſitum, longum* 39. ſagenarum, *largum verò* 19. ſagenarum *& trium pedum, jam anno* 1720. *pro fabrica Romanæ Eccleſiæ Communitati Catholicæ Sancti Petroburgi aſſignatum, P. Apollinari prædicto, ejuſdem Sociis, ac Religioni Capucinæ conceſſerunt. Ordinârunt pariter Sua Majeſtas Imperialis, & Cancellaria Generalis Politiæ, ut P. Apollinari materialia pro fabrica Romanæ Eccleſiæ, & Monaſterii ſui neceſſaria præparare ſine ullo impedimento permittatur, attento, quod Ideam novæ Romanæ Eccleſiæ, mediante Excellentiſſimo Domino Præſide Generali Cancellariæ Generalis, Suæ Majeſtati Imperiali exhibuerit, & Hæc expreſſo mandato ordinaverit. ut P. Apollinari plena libertas relinqueretur fabricandi Eccleſiam Romanam ex lapidibus, huncque in finem publicum Diploma pro loco, in quo Eccleſiam, & Monaſterium conſtruere, ſitumque claudere debet, ei expreſsè dederit, ut in trium, vel ſaltem quatuor annorum termino fabrica ſit perfecta, ita tamen, ut Eccleſia antiqua ex ligno in ſitu, ubi impræſentiarùm officia ritûs Romani peraguntur, reparari amplius non debeat, non ſolùm ex motivo, quod Sua Majeſtas Imperialis in illo loco Eccleſiam nullam permittere velit, ſed etiam, quod ab Excellentiſſimo Domino Vice Præfecto Iſmajaviz conſtructio duarum ſtantiarum dumtaxat in loco, ubi actualiter exercitium Romanæ Eccleſiæ permittitur, fuerit expetita; Eapropter Excellentiſſimus Dominus Præſes Generalis Cancellariæ Politiæ P. Apollinari opportunas tranſmiſit diſpoſitiones, quas ipſemet ad proprias manus Illuſtriſſimi D. Athanaſii Radinovouff Majori Cancellariæ Generalis Politiæ, & Præfecti Generalis Viarum conſignaret, cum notitia ſcripta, quod P. Apollinari Capucino à Sua Majeſtate Imperiali authenticum & perpetuum Diploma pro loco memorato fuerit conceſſum. Tandem Majeſtas Sua Imperialis Excellentiſſimo actuali Senatui Imperii circa Romanæ Eccleſiæ locum, Diploma authenticum pro P. Apollinare promptè expedire mandavit, & inſuper ordinavit, quod dictus Pater pro ſitu & pro Diplomate Imperiali ſolitum, videlicet pro* ſagena *largitudinis tres copechas, ſummatim* 19. *altinos & tres denuſchas ſolvere deberet, & hoc in libro redditium Imperii notaretur, cum expreſſione, quod â P. Apollinare hunc in finem forent ſolutæ. Altini hi* 19. *cum tribus Denuſchis à dicto Patre jam fuerunt ſoluti, à Cancellaria Generali Politiæ recepti, ut in libro redditium Imperii regiſtrati, hinc & præſens Diploma P. Apollinari Capucino, ejuſdem Sociis, & Religioni Capucinæ in charta cum ſigillo Imperiali ceræ rubræ bullata* 30. *Decembr.* 1723. *fuit traditum, ac ſubſcriptum.*

Antonius Derviere Brigadierus & Præſes Generalis Cancellariæ Generalis Politiæ S. Petroburgi, cum aliis.

Copia Authen. in Archivo Gener. Ordinis Armario Miſſio Moſcuæ, *cum aliis Scripturis fabricam hanc concernentibus.*

Vigore

Vigore conventionis Regem Chriſtianiſſimum inter — & Magnum Moſcoviæ Ducem Miſſionarios Capucinos ad dictam Provinciam ablegari, ſtatuitur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 24. *Januarii* 1633.

REferente Eminentiſſimo Domino Cardinali Bentivolo conventionem initam inter Regem Chriſtianiſſimum, & Magnum Moſcoviæ Ducem, ut poſſint Mercatores Galli habere ſecum Sacerdotes Catholicos, Catholicumque exercitium ſecretum in ea Provincia; Sacra Congregatio mandavit ſcribi P. Joſepho Pariſienſi Capucino, ut cogitet de Miſſione aliquorum Capucinorum in dictam Provinciam cum Mercatoribus Gallis, qui ad eam negotii cauſa ſe transferent; nam peculiaris inſtructio Miſſionariis dari poterit ex relationibus, quæ de Moſcovitis cum Ruthenis unitis in Sac. Congregatione habentur, illique cum Metropolita dictorum Ruthenorum poterunt communicationem habere, & ab ipſo de pluribus ad illam Miſſionem ſpectantibus in dies informari.

Autog. in Arch. Gener. Ord. Arm. Miſſio Moſcuæ.

RESCRIPTO

Sacræ Congregationis de Propaganda Fide die 24. *Novembris* 1704.

Ad inſtantias Principis Porziæ Oratoris Cæſarei tres Capucini ſecum Moſcoviam ducti in Miſſionarios deputantur.

PRinceps Porzia deſtinatus Cæſareæ Majeſtatis Orator Moſcoviæ cum litteris Domino Cardinali Paulutio inſcriptis, Eminentiis Veſtris ſupplicat, quatenus tres Religioſos Capucinos, quos ſecum ducit, & ſunt Patres Angelus Anglus, Gerardus, & Chriſtophorus Græcen. Miſſionarios cum facultatibus neceſſariis deſignare dignentur.

RESCRIPTUM.

Pro gratia.

Extract. ex Actis Sac. Congregat. de anno 1704. *pag.* 267.

Patres Reformatos in poſſeſſione Eccleſiæ & Hoſpitii Petroburgi firmari, & Capucinos ad Civitatem Moſcuæ ſe conferre debere ſtatuitur.

In Congregatione Generali Sac. Congregat. de Propaganda Fide habita die 3. *Julii* 1724. *decretum fuit, ut ſequitur.*

REferente Eminentiſſimo & Reverendiſſimo Domino Cardinali Scotto controverſias tamdiu exortas inter PP. Ordinis Minorum Obſervantium Reformatorum, & PP. Capucinos Miſſionarios in Ditionibus Moſcoviæ ſuper reſidentia in Civitate Petroburgi, Eminentiſſimi & Reverendiſſimi Domini mandârunt, Decretum Sacræ Congregationis emanatum ſub die 16. Octob. 1719. eſſe exequendum juxta modum, videlicet = Patres Reformatos non eſſe perturbandos in poſſeſſione Eccleſiæ & Hoſpitii exiſtentium Petroburgi, & PP. Capucinos teneri omnes accedere Moſcuam, & ad alia loca ad formam ſupradicti Decreti.

Datum Romæ menſ. & anno, ut ſuprà.

Extract. ex libro Decret. ab anno 1708. *ad annum* 1731. *pag.* 290.

Miſſionarios Moſcoviæ, Caſſan, Aſtrakan &c. deinceps ad ſeptennium deputari, eoſq; nonniſi hoc expleto, ad Provincias ſuas redire poſſe ſancitur.

Decretum S. Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitæ die 5. *Sept.* 1746.

REferente R. P. D. Nicolao Lercario, Sacra Congegatio juſtis & rationabilibus cauſis decrevit, quod inpoſterum Miſſionarii Ordinis Capucinorum deſignandi ad Miſſiones in Provinciis Moſcoviæ, Caſſan, & Aſtrakan, & in locis adjacentibus Georgiam versùs deputentur ad ſeptennium, & nonniſi ſeptennio expleto in Miſſionibus præfatis ad proprias Provincias redire valeant.

Datum ex Ædibus Sac. Congregationis die & anno, quibus ſuprà.

Ex Arch. Gene. Ord. Arm. Miſſio Moſcuæ.

P. Udal-

F. Udalrico à Roſchachio, Præfecto &c. Sacramentum Confirmationis inter ſuę Miſſionis limites conferendi, decennalem facultatem largitur.

A' tergo. *Dilecto Filio moderno, & pro tempore exiſtenti Præfecto Miſſionum Apoſtolicarum in Provincia Moſcoviæ, Caſſan, Aſtrakan, & in locis adjacentibus Georgiam versùs Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

REligionis zelus, vitæ, ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, ſuper quibus apud Nos fide digno commendaris teſtimonio, Nos inducunt, ut Tibi reddamur ad gratiam liberales. Cum itaque, ſicut Nobis nuper exponi feciſti, Tu, qui (ut accepimus) Frater expreſsè profeſſus Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, necnon Miſſionum Apoſtolicarum in Provincia Moſcoviæ, Caſſan, Aſtrakan, & in locis adjacentibus Georgiam versùs Præfectus exiſtis, facultatem conferendi Sacramentum Confirmationis ex ſpeciali hujus Apoſtolicæ Sedis delegatione per Nos concedi plurimùm deſideres, attento, quod in diſtrictu tuæ Præfecturæ Epiſcopi Ritûs Catholici minimè reperiuntur, ideoque Catholici iſtarum partium Sacramento Confirmationis hujuſmodi privati remanent. Nos Te ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus etiam dilecti Filii, Ludovici à Taurino Procuratoris, & Commiſſarii Generalis dicti Ordinis, quem paternis complectimur affectibus, nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ſeu pro tempore exiſtenti Miſſionum prædictarum Præfecto, ut ad decennium proximum tantùm intra limites tuæ Miſſionis, ſeu Præfecturæ hujuſmodi, donec neceſſitas id poſtulaverit, videlicet, donec aliquis Catholicus Epiſcopus in illis partibus habeatur, facultatem extraordinariam, ac poteſtatem conferendi Sacramentum Confirmationis hujuſmodi, receptis oleo, & chriſmate, etiam antiquis, ſi nova haberi non poſſint, per Catholicum Antiſtitem gratiam & communionem Sedis Apoſtolicæ præfatæ habentem benedictis, iis, qui à Sacerdotibus Latinis Baptiſmum acceperunt, & ſeptimum ſaltem ſuæ ætatis annum attigerunt, niſi forte periculum mortis immineat, ne ingraveſcente morbo ſine hoc Sacramento decedant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & de ſpeciali gratia delegamus. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XII. Septembris MDCCLII. Pontificatûs Noſtri Anno Decimo tertio.

Exempl. in Arch. & Arm. prædictis.

MISSIONES PROVINCIARUM GALLIARUM.

MISSIONES

IN EUROPA, THRACIA, GRÆCIA &c.

PROVINCIÆ PARISIENSIS.

MIſſiones, quas Provinciæ Pariſienſis, Turonenſis & Britanniæ in Syria, Palæſtina, Archipelago, aliiſque vaſtæ Ottomanæ Monarchiæ Provinciis ſtabiles, & impræſentiarum occupant, ſub Rege Ludovico XIII. potiſſimùm indefeſſo ſtudio noſtrorum FF. Leonardi, ac Joſephi Tremblay, accedente Summi Pontificis, ac Sacræ Congregationis de Propaganda Fide conſenſu, tum ex dictis tom. v. Bullarii, & præſertim ex vita enunciati P. Joſephi ibi extenſa, tum ex aliis infrà adducendis Documentis compertum eſt; Cum enim Regem Chriſtianiſſimum inter—ac Imperatorem ſublimis Portæ inter alios mutui fœderis articulos, etiam ille ſancitus reperiatur, ut Oratoribus & Conſulibus altefati Regis, ubicumque illos in Mahometano Dominio reſidere contingeret, liberum in Ædium ſuarum Capellis Catholicæ Religionis exercitium permitteretur, pluresque Capucini in illorum Capellanos fuerint aſſumpti, hi in cenſum Apoſtolicorum Miſſionariorum cum neceſſariis facultatibus relati, primitias Miſſionum eo zelo illuſtrârunt, ut adhuc hodiedum nullo periculorum vel contradictionum incurſu fracti, pedem Evangelizantium in iis firmum teneant.

Præfectus hujuſmodi Gallicarum Miſſionum tum in Turcico Dominio, tum in aliis Regnis & Regionibus, pro more à Sacra Congregatione inſtituitur P. Provincialis pro tempore, qui, cum ob Provinciæ gubernium inter Miſſiones reſidere haud valeat, Cuſtodem, qui Miſſionum negotia curet, deſignat, & nonniſi dato otio, aut neceſſitate exigente, illas viſitare conſuevit. Non ſolùm autem Miſſiones hæ à Rege Chriſtianiſſimo liberali ſtipe, abſque S. Congregationis diſpendio (paucis locis exceptis) coadjuvantur, verùm etiam peculiari illius protectione fruuntur, quemadmodum ex Diplomate ſequenti, ex pluribus aliis ſelecto, luculentiùs, & ita patet:

Ludovicus Dei Gratia, Rex Franciæ & Navarræ, Comes Provinciæ Forcalerii, & terrarum adjacentium, omnibus præſentes litteras inſpecturis ſalutem.

Succeſſus æquè ſollicitudinis, quam Patres Capucini Galli, in Oriente ad exercendas Miſſionariorum Apoſtolicorum functiones firmati, in ſe ſuſcipiunt, ac fructûs, quem inde noſtri ſubditi in illis locis habitantes percipiunt, Nos movent, ut quacunque emergente occaſione Documenta noſtræ Protectionis, ac ſatisfactionis, quam de illorum zelo, pietate, ac recto agendi modo haurimus, iis præbeamus, haud aliter, ac Rex defunctus Dominus noſter ac Proavus, ſimili erga eos uſus eſt favore, litteras patentes ſuæ protectionis 27. Novembris 1687. iis concedendo; hinc illos non ſolùm ibi confirmari ac manuteneri, ſed etiam occaſionem, fructum hucuſque ſua inſtructione, & doctrinâ Evangelicâ ad Dei gloriam, & Fidelium conſolationem collectum extendendi, præberi deſiderantes, ex gratia ſpeciali, authoritate plena ac Regia diximus, & declaravimus, dicimus & declaramus per præſentes manu noſtra ſignatas, quod dictas litteras ſub die 27. Novembris 1687. datas confirmando, præfatos Religioſos Capucinos Miſſionarios, ſubditos noſtros, ſicut & eorum Hoſpitia, Eccleſias, Capellas, & Domos, quas habent, & in omnibus Orientis locis habere poterunt, in noſtram protectionem, tutelam, & gratiam ſpecialem recipiamus. Quem in finem dilecto noſtro Conſiliario Domino Vice Comiti d'Andrezel, noſtro ad ſublimem Portam Ottomanam Oratori extraordinario, Conſulibus, & Vice-Conſulibus Nationis Gallicæ à Nobis in dictis partibus inſtitutis, eorum in officio Succeſſoribus, aliiſque, ad quos ſpectabit, mandamus, ut pro manutentione Miſſionum & Hoſpitiorum, quæ memorati Religioſi Capucini, noſtri ſubditi, in locis eorum juriſdictionis habent, aut vel per viam tranſitûs, aut habitationis habere poterunt, in omnibus iis, quæ ab eorum viribus & poteſtate dependebunt, & quidem quilibet quoad ſuum, concurrant, &, quantùm poſſibile erit, impediant, ne dicti Religioſi vel in Miſſionibus, vel in exercitio functionum

ab

ab illorum miniſterio dependentium impediantur. Volumus præterea, ut Ædibus Conſularibus, ac Hoſpitiis, in quorum poſſeſſione exiſtunt, vel quæ deinceps habere poterunt, fruantur, & in iis functiones, ac officia ſuorum Religioſorum eâ libertate, quâ in Regno noſtro ſolent, exerceant, aut peragant, cum ita Nobis placeat. Hinc & Illuſtres ac Magnificos Bachas *ſeu Gubernatores, qui gubernio locorum, in quibus PP. Capucini reperientur, præſident, vel in futurum præſidebunt, rogamus, & requirimus, ut omni aſſiſtentia & protectione eos proſequantur, idipſum & à Nobis erga eos, qui pro parte illorum Nobis commendabuntur, faciendum pollicentes. In quorum fidem haſce noſtro ſigillo muniri fecimus, & caſu, quo dicti PP. Capucini, in pluribus vel diverſis locis, ubi reperiuntur, præſentibus indigerent, volumus, ut illarum exemplis debitè collatis eadem, ac ipſi originali, fides habeatur.*

Datum Verſaliæ 1. Martii anno gratiæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quarto, & regni noſtri octavo.

Ludovicus.

Non ſolùm illa dumtaxat loca, quæ ad calcem Prooemiorum notata reperiuntur, Capucini Galli ſibi pro laborioſo campo deſtinârunt, quin & in aliis Regnis ſonus illorum prædicationis perſonuerit: Solem illi æmulari videntur, nam, ſicut hic abditiſſimis quoque locis luminis beneficium communicat, & invia ac dura terræ viſcera theſauris replet, ita & illi in diſſitas, barbaraſque Regiones Apoſtolicâ virtute ſe protendunt, lumen ſalutis ſpargunt, duritiam Scytharum verbo Evangelii confringunt, & abſtruſas Nationes divitiis doctrinæ cœleſtis locupletant. Angeli Apocalyptici ſectantur exemplum, &, dum pede uno Evangelizante terram calcant, altero maria & aquas comprimunt. Penetrârunt jam olim in Æthyopiam anno 1628. Servi Dei FF. Agathangelus Vindocienſis, & Caſſianus Nannetenſis, & partâ Martyrii laureâ, Æthyopem aquâ regenerationis lavare, inutilem laborem non eſſe anno 1638. docuerunt. Attigerunt cum Claſſe Gallica Regnum Marochii in Affrica eodem anno 1628. PP. Petrus Alenconienſis, Michaël à Veſino cum Fr. Rudolpho Andegavenſi Laico, & litteris ſub 5. Octobris anni prædicti ad P. Joſephum de Tremblay, & P. Hieronymum Flexienſem, tunc Provinciæ Turonenſis Provincialem, ex carcere datis, ac tomo tertio noſtrorum Annalium *pag. mihi* 770. inſertis & dignè legendis, decretam contra eos in odium Fidei mortis ſententiam magnanimo ſpiritu nuntiaverunt, quos tamen dum Regis perfidia gladii ſui victimas non effecit, charitas in obſequio peſtis laureavit. Anhela ſpe invaſit Perſidem & Armeniam cum Sociis P. Pacificus Scaliger, Provinciæ Aquitaniæ Alumnus, pubeſcentemque ibi Apoſtolici zeli fructum annuis litteris de progreſſu Miſſionum impreſſis, poſterorum memoriæ commendavit. Et tandem, ut plura alia exempla & loca ſileam, paganiſmi erroribus immerſam Abyſſiniam intrârunt anno 1679. Apoſtolici Viri, FF. Henricus de Montbazon, & Tranquillinus Aurelianenſis, Pontificiis & Regiis muniti litteris: Abrupêre tamen vel gentis furor, vel belli incurſus, vel alia Erebi molimina cœptum laboris filum, ita ut ſtabile Domicilium Miſſionariis ubique figere datum non ſit.

Jam verò inter ea, quæ ad actuales Provinciæ Pariſienſis Miſſiones in Thraciæ, Græciæ &c. Regionibus ſpectant, hæc prænotari debent, quod illarum Cuſtodiatûs, ſeu Vice-Præfecturæ locus, in ipſius Bizantinæ Civitatis Suburbio, *Pera* nuncupato, conſiſtat, & in parum diſtante Byzantii cornu, *Galata* vocitato, aliud Domicilium ſocium habeat. Quàm ardua ſit utriuſque hujus Miſſionis exercitatio, facilè judicabit, qui tum ad loca, ad quæ extenditur, tum ad gentem, quæ in his dominatur, tum ad alienigenas, quæ huic commiſcetur, reflectet. Horrorem tamen, quem incutit hujuſmodi recordatio, non parum moderatur gloria, quâ Miſſio hæc, triduano & uſitato apud Turcas æræ uncæ ſuſpendio, à D. Joſepho noſtro à Leoniſſa fuit conſecrata, & quæ non degenere virtute à Miſſionariis, juxta illud D. Pauli *in omnibus exhibentibus ſemetipſos, ſicut Dei Miniſtros, in multa patientia, in tribulationibus, in neceſſitatibus, in anguſtiis, in plagis, in carceribus, in ſeditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis,* in dies continuatur, ac demum multiplici, ac potiùs libris quàm calamo celebrando fructu, quem Miſſionarii per Conciones in diverſa lingua declamari ſolitas, per Confeſſiones abſque temporum diſtinctione exceptas, per rudimenta tum doctrinæ tum fidei Juventuti tradita, per Auguſtiſſimi Sacramenti expoſitionem, magno ſemper populi concurſu frequentatam, per aſylum Chriſtianis præſtitum, & per publicum Catholicæ Religionis exercitium, ipſis ſine offenſa permiſſum, horreo Eccleſiæ Catholicæ inferunt, non ſine novo & generali ſemper decore coronatur. Noſtro hoc tempore gloriæ huic novus gradus acceſſit per profeſſionem Fidei, quam Smirnæ in noſtra Regia & Conſulari Eccleſia Illuſtriſſimus & Reverendiſſimus Dominus Sergius, Archiepiſcopus Cæſareæ in Cappadocia, ac Legatus Patriarchæ Armeni Jeroſolymitani 29. Januarii 1743. juxta Documentum authenticâ fide in Archivo Miſſionum Gallicarum aſſervatum emiſit,

 à ſe-

à ſecta poſtmodum à noſtro P. Stephano Conſtantinopolitano juxta facultatem à Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto XIV. ſpecialiter ipſi conceſſam abſolutus.

Nec negligi hîc debet prælatio, quâ Rex Chriſtianiſſimus curam Seminarii ſeu Collegii, in quo Regio ære 12. Juvenes ſæculares educantur, in Orientis linguis ac timore Dei inſtruuntur, ac in Interpretes Oratorum, Conſulum &c. formantur, noſtris PP. Miſſionariis commiſit, in ipſo *Peræ* Hoſpitio erectum. Simile noviſſimè Carolus Rex utriuſque Siciliæ in Reſidentia noſtra *Galatæ* pro Juventute Neapolitana fundavit, ejuſdemque directionem Patribus Miſſionariis pariter concredidit.

Præter Documenta, quæ ſequuntur, habet hæc Miſſio multa alia cum aliis Galliæ Provinciis communia, quæ & ibi videri debent, formatque hoc tempore ſtatum ſubnexum:

MISSIONES.

In Civitate Byzantina, ſeu Conſtantinopolitana.
Perea, ſeu *Pera*, locus Cuſtodiatûs, & Collegium Sæcularium.
In eadem, Galata, ubi Collegium Sæculare Neapolitanæ Juventutis.

In Aſia minore, ſeu in Archipelagi, ſeu Maris Ægei Inſulis, CYCLADUM dictis.
Andrum, Argentaria, vulgò *Cimoli*, Chium, aliàs *Scio*, Milum, Naxia (Sedes Metropolitana) Paros, Syra, ubi & Moniales Capucinæ reperiuntur.

In Regione Anatoliæ, & ora maris Ægei.
Smirna, olim tantò famigerata, ceu celebrior Eccleſia ex ſeptem Aſiæ, præſentia S. Joannis Apoſtoli, & ſanguine D. Polycarpi illuſtrata, ac patria Homeri credita.

In Græcia:
Athenæ, olim Politiæ, divitiarum, & ſcientiarum Sedes, jam in anguſtias, *Settines* dictas, redacta.

In Regno & Inſula Candiæ.
Candia, & Canea.

Miſſio Conſtantinopolitana.

FF. Petrum à Cruce, Ægidium de Sancta Maria, & Dionyſium Romanum ad Regiam Byzantinam, aliaſque infidelium Regiones ad prædicandum Dei Evangelium profecturos diverſis facultatibus munit.

A' tergo. *Dilectis Filiis, Petro de Cruce, Ægidio de S. Maria, & Dionyſio Romano, Ordinis Minorum Congregationis Capucinorum Profeſſoribus.*

SIXTUS PAPA V.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm Vos, ſicut Nobis exponi feciſtis, ad laudem & gloriam Divini Nominis, ad procurandam Infidelium converſionem, ad lumen veræ Fidei, & Chriſtianæ Religionis conſervationem, & ad animas Chriſtifidelium in Conſtantinopolitana Civitate, & aliis Infidelium Regionibus commorantium ſpiritualibus ſolatiis adjuvandas, jamdiu cupieritis, pietatis fervore accenſi, ad dictas partes Infidelium proficiſci, & juxta veſtri Ordinis, quam profeſſi eſtis, Regulam, à Beato Franciſco olim traditam, quâ diſponitur, ut, quicumque Fratrum divina inſpiratione voluerit ire inter Saracenos, & alios Infideles, petat inde licentiam à ſuis Miniſtris Provincialibus; Miniſtri verò nullis eundi licentiam tribuant, niſi eis, quos viderint eſſe idoneos ad mittendum, licentiam hujuſmodi à dilecto Filio Vicario Generali veſtræ Congregationis humiliter petieritis, eamque obtinueritis. Nos informati de veſtris exemplaris vitæ ac morum integritate, diuturnæ & laudabili Regularis diſciplinæ obſervantia, ac ætatis maturitate, comprobata prudentia, fidei conſtantia, atque doctrina, ac veſtrum hujuſmodi pium propoſitum, & erga ſalutem animarum zelum plurimùm in Domino commendantes, in primis Noſtram vobis Benedictionem impartimur, atque Vos in hoc opus Evangelii ad ejuſdem fidei incrementum & animarum profectum in viam ſalutis & pacis cum eadem Noſtra bene-

benedictione dimittimus: deinde, ut id ipſum majori cum fructu efficere poſſitis, certas vobis facultates duximus concedendas, quibus ſuffulti, juxta datam vobis à Domino prudentiam, tunc demum illis moderatè, ut par eſt, utamini, cum ad Dei honorem, & animarum ſalutem & ædificationem videritis expedire. Quare veſtris in hac parte ſupplicationibus inclinati, vobis & veſtrûm cuilibet, quamdiu vos in eiſdem partibus commorari, vel per illas tranſire contigerit, ut cum quibuſvis hæreticis, ſchiſmaticis cujuſcumque ſectæ, ac Infidelibus, ut faciliùs eos ad Catholicam, & Chriſtianam Fidem, atque Eccleſiæ unitatem reducere poſſitis, ubi, & quando vobis expedire videbitur, ſine aliquo conſcientiæ ſcrupulo, aut pœnarum vel cenſurarum incurſu converſari; ac tam Chriſtifidelibus, quàm Infidelibus Verbum Dei proponere, & tam privatim, quàm publicè, ſi videbitur, prædicare, necnon, ut Altare portatile vobiſcum deferre, & ſuper eo tam in Eccleſiis, Capellis, Oratoriis, etiam non conſecratis, quàm in privatis ædibus, in loco tamen honeſto & decenti, ubi vobis propter periculum, aut aliam neceſſariam, vel rationabilem cauſam expedire viſum fuerit, etiam ante diem, ſub luce tamen, Miſſas, & alia Divina Officia celebrare; utque omnia, & quæcumque ſacerdotalia indumenta & ornamenta, & alias ſacras veſtes, inſtrumenta & vaſa Eccleſiaſtica, ac Pallas & Corporalia, non tamen Calices, Patenas, aut Campanas, neque alia, in quibus Sacra Unctio adhibetur, benedicere; Præterea, ut quoſcumque Infideles, qui ad veritatem Fidei Chriſtianæ venerint, ſeu converſi fuerint, ac eorum & fidelium natos, pueros, & infantes, ubi proprius Parochus haberi non poteſt, baptizare, atque in ipſo Baptiſmo miniſtrando, Sacro Chriſmate & Oleo Catechumenorum veteribus, ſeu eo anno non benedictis, ſi nova commodè habere non poteritis, liberè uti; Ad hæc, ut quorumlibet utriuſque ſexûs Chriſtifidelium, etiam Clericorum & Presbyterorum pœnitentium, quos ad vos in illis partibus recurrere contigerit, confeſſiones audire, eoſque ſingulos, ſi de commiſſis delictis ab intimis doleant, eorumque veniam humiliter petant, ab omnibus peccatis, criminibus, exceſſibus, & delictis per eos commiſſis, necnon à quibuſvis excommunicationis, etiam majoris, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, in quibuſvis caſibus, etiam locorum Ordinariis, & Apoſtolicæ Sedi quomodolibet reſervatis, etiam in litteris die Cœnæ Domini legi ſolitis, contentis, præterquam homicidii, vel mutilationis membrorum perſonæ Epiſcopi, aut Prælati, vel Presbyteri, & cujuſvis alterius perſonæ Eccleſiaſticæ in Sacris Ordinibus conſtitutæ, injunctâ inde eis pro modo culpæ pœnitentiâ ſalutari, & aliis, quæ duxeritis injungenda, in foro conſcientiæ tantùm abſolvere: Et quoſcumque inſuper hæreticos, ſchiſmaticos, & à Fide Chriſtiana, & Catholica Apoſtatas, & aberrantes pœnitentes, ac ad cor redeuntes, ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, quas propter hæreſes, ſchiſma, errores, & à Fide apoſtoſiam hujuſmodi quomodolibet incurrerint, dummodo corde ſincero, & fide non ficta ſponte hæreſes, ſchiſma, apoſtaſiam, & errores ſuos deteſtati fuerint, anathematizaverint & abjuraverint, ac in gremium Sanctæ Matris Eccleſiæ recipi & admitti humiliter petierint, in forma Eccleſiæ conſueta, injunctâ inde eis pro modo culpæ pœnitentia ſalutari, & aliis injungendis, prout eorum ſaluti expedire cognoveritis, in foro conſcientiæ dumtaxat, abſolvere, recipere, & reconciliare, & aliàs juxta formam litterarum facultatis Vobis conceſſæ per Venerabiles Fratres noſtros S. R. E. Cardinales adverſus hæreticam pravitatem Generales Inquiſitores; Ac demum, ut Chriſtifidelibus prædictis Sacræ Euchariſtiæ, & alia quæcumque Sacramenta quocumque anni tempore, etiam in Paſchate, ſi tamen ibi Epiſcopus, aut proprius Parochus non exiſtat, miniſtrare, & nuptiis per ipſos Fideles invicem legitimè contrahendis in locis, in quibus proprius Parochus, & Epiſcopus de ſit, tamquam proprii Parochi, intereſſe, ac illis Sacerdotalem benedictionem impendere, liberè & licitè poſſitis & valeatis, plenam, liberam, & omnimodam licentiam, & facultatem auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus & indulgemus. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Decernimus autem, volumus & declaramus hujuſmodi facultates in præſentibus noſtris litteris contentas vobis, & cuilibet veſtrûm in ſolidum eſſe conceſſas, ac vobis in dictis dumtaxat partibus commorantibus, vel per illas tranſeuntibus ſuffragari, niſi à Nobis aliud Vobis expreſsè mandari contingat. Sic igitur in obeundo hoc pio miniſterio Vobis commiſſo, talenta Vobis à Domino credita exercere ſtudeatis, ut eadem magno cum fructu duplicata reportantes, ab ipſo Domino tamquam Servi boni & fideles laudari, & in cœleſtia ejus gaudia intrare, ac præmia digna laboribus veſtris in

æterna retributione feliciter conſequi mereamini.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die XXVII. Junii MDLXXXVII. Pontificatûs Noſtri Anno Tertio.

Autog. in Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ. & anni prẹd. fol. 24.

N O T A.

SPecialem hæc prædictorum Patrum, juxta Annales noſtros *tom.*2.*fol.* 242. in Capitulo Generali 1587. Romæ celebrato decreta ad partes Infidelium Miſſionaria legatio meretur memoriam, cum illa fuerit decorata ſocietate S. Joſephi à Leoniſſa, quemadmodum tum in ſolio Annalium ſuprà notato, tum ex litteris, quibus P. Generalis meritum Obedientiæ ſelectorum Patrum zelo adjunxerat, apertè conſtat: fuerant enim dictæ litteræ ita formatæ:

Reverendis in Chriſto chariſſimis, Patri Fr. Petro de Cruce, Fr. Ægidio de S. Maria, Prædicatoribus, & Fr. Dionyſio Romano Sacerd. Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum Sancti Franciſci.

Hieronymus de Politio, ejuſdem Ordinis Generalis (l. i.) ſalutem in Domino ſempiternam.

Quoniam æmulantes Seraphici Patris noſtri zelum animarum (& maximè Infidelium) & ejuſdem S. Patris conſilium in Regula expoſitum exequi cupientes, à vobis humiliter & inſtanter rogati donari vobis copiam & benedictionem noſtram ad peragrandum partes Infidelium, & ſignanter ad Conſtantinopolitanam Civitatem, ad ibi Sacrum Chriſti Evangelium prædicandum, divinaque Sacramenta Fidelibus adminiſtrandum, atque alia pietatis & charitatis opera exercendum, ut veri Filii tanti Catholici & Apoſtolici Patris. Nos verò eundem habentes animum, ejuſmodique deſiderio flagrantes, & ratione profeſſionis & officii, de veſtra maturitate, doctrina, honeſtate morum, & ſancto zelo confiſi, gaudentes licentiam & benedictionem noſtram vobis impendimus, quatenus eas Infidelium Regiones adeatis, quæ veſtrâ indiguerint ſollicitudine ac zelo, ibique vitâ & doctrinâ Catholicam Fidem, quam tenet, & quemadmodum docet S. R. E. Mater & Magiſtra omnium Eccleſiarum, doceatis, & illuſtretis, obtenebrata illuminetis, infirma confirmetis, diſrupta conſolidetis, & depravata convertatis ad ſuum puriſſimum principium: illam præ oculis Sacri Concilii Tridentini, atque Regulæ noſtræ inſtructionem Prædicatoribus datam, ſemper habentes, ut, videlicet, ſint examinata & caſta eloquia veſtra, & ut Corpus Chriſti myſticum ædificetis, annuntiando illi vitia, & virtutes, pœnam, & gloriam, omiſſis ambagibus tumultuantis linguæ. Et, ut tantum munus puriùs, majorique cum fervore meriti exercere valeatis, illud vobis præcipimus ſub merito Sanctæ Obedientiæ. Et inſuper licentiam vobis impendimus, & auctoritatem noſtram pro curandis animabus, corporibuſque, in eo tenore, quo ſolet ſubditis concedi, puritate Regulæ, & profeſſionis noſtræ ſervatâ. Propterea omnes tam Religioſos, tam Sæculares, ad quos vos declinare contigerit, obſecramus, ut benignè vos ſuſcipiant, charitatiſque officia exhibeant, plenam à Domino mercedem recepturi. Valete in Domino, qui proſperum faciat iter veſtrum.

Datum Romæ in loco noſtro S. Bonaventurẹ die 20. *Junii* 1587.

Fr. Hieronymus, *qui ſuprà*, *manu propria*.

Et ut prẹdicta omnia ordinatè procedant & fiant, per præſentes noſtras litteras conſtituimus & nominamus P. Fr. Petrum de Cruce in Prælatum & Guardianum ſupradictorum Fratrum, & aliorum quorumcumque, qui ad prẹdictas partes advenerint, cum omnimoda noſtra auctoritate & poteſtate; prẹcipientes illis omnibus, ut Tibi in omnibus, quẹ contra Deum, ac Regulam noſtram non ſunt, obediant, & ſubditi ſint. Et illam eandem auctoritatem, quam Nos ſuper eos habemus, Tibi concedimus, & elargimur, ut in dictos Fratres, quando opus fuerit, exercere valeas. Tu verò, ut bonus Paſtor, gregem Tibi commiſſum & doctrina, & exemplo nutrire curabis. Et in defectum dicti P. Fr. Ægidii, Tibi P. Fr. Joſephum à Leoniſſa *Sacerdotem, Concionatorem noſtri Ordinis, item & Fr. Gregorium à Leoniſſa ſubſtituimus.*

Datum Aſſiſii Kalendis Auguſti 1587.

Fr. *Hieronymus, qui ſuprà*, manu propria.

DE-

DECRETO

Sac. Congregationis de Propaganda Fide.

Fr. Pacificus à Provinio Conſtantinopolim, & ad vicina Græciæ & Thraciæ loca Miſſionarius Apoſtolicus cum facultatibus &c. ablegatur.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus Noſter D. Urbanus Divina Providentia Papa VIII. Omnium hominum ſaluti pro ſuo Apoſtolico munere providere cupiens, Te, Fratrem Pacificum Provinienſem, Gallum, Concionatorem Capucinum cum Socio, tibi per Generalem tuum aſſignando, Conſtantinopolim, & in vicina loca Græciæ & Thraciæ mittere decrevit & mittit, ut in eis cum facultatibus, tibi per alias litteras concedendis, conſenſu tamen Vicarii Patriarchalis Latini prius requiſito, Evangelium Domini Noſtri Jeſu Chriſti annunties, & gentes illas doceas ſervare quæcumque Sancta Mater Eccleſia Catholica Apoſtolica Romana præcipit, & præſertim, ut Judicium Univerſale, in quo boni præmium vitæ æternæ conſequentur, mali verò pœnâ ignis æterni punientur, eiſdem conteſteris. Tu itaque rei magnitudinem, & Apoſtolici muneris tibi commiſſi gravitatem ſeriò perpendens imprimis cave, ne ad Schiſmaticorum & Infidelium conciones, aut ritus quoſlibet quovis prætextu vel cauſa accedas, deinde omnem adhibe curam, ut miniſterium tuum dignè, & fideliter, etiam cum ſanguinis effuſione, ac morte ipſa, ſi opus fuerit, impleas, ut immarceſcibilem coronam à Patre Luminum recipere merearis.

Datum Romæ ex Sacra Congregatione de Propaganda Fide die 23. Julii MDCXXIV.

Ex Arch. Gener. Ord. Arm. Miſſio Conſtantinop. *& in Arch. Sac. Congregat., ubi in Actis anni* 1624. *pag.* 173. *deputatio Miſſionariorum reperitur.*

NOTA

UT fundamentum Miſſionis hujus poneretur ſolidius, voluit Sacra Congregatio, ut Fratribus noſtris ibi aſſignaretur una ex Eccleſiis Latinis juri Patriarchæ Conſtantinopolitani ſubjectis; quem in finem tum ad Oratorem Gallicum, tum ad ipſum Patriarcham Geſualdum, tum ad illius Vicarium ſequentes dedit litteras, & quidem ad D. Oratorem.

Illuſtriſſime ac Excellentiſſime Domine Orator.

Cum Sacra Congregatio de Propaganda Fide PP. Capucinos in Civitatem Byzantinam, ad notitiam à Dominat. Veſtrâ anno elapſo datam, inducere reſolverit, unam Eccleſiam cum ſuis pertinentiis, ex illis, quæ ſub Patriarchæ Latini diſpoſitione exiſtunt, iis aſſignare intendit, quatenus cum tempore, & quando Dominat. Veſtræ videbitur, à dictis Patribus formalis fundari poſſit Conventus, in quo ſub rigida Italiæ diſciplinâ vita ducatur, & cum horum Religioſorum exemplo alii, qui ibi reformatione indigent, reformentur, & tandem ex hoc Conventu in diverſis Orientis locis Miſſiones poſtea à Religioſis tum idiomatis, tum morum Perſonarum gnaris exerceri poſſint eo cum fructu, quem in diverſis mundi partibus Capucini cum magna Sacræ Congregationis ſatisfactione accumulant. Cupit eapropter eadem Sacra Congregatio, quatenus Dominatio Veſtra cum ſolita ſua diligentia & prudentia à Turcis licentiam ad dictorum Patrum favorem ſollicitet, & circa Eccleſiam, quæ ipſis aſſignari poterit, cum iis, quorum intereſt, agat, præſertim cum Vicario Patriarchali, cui ab ipſomet Patriarcha deſuper ſcribi diſponetur, quatenus nullam deſuper faciat difficultatem. Tempore autem ſuo à Sanctiſſimo Domino Noſtro, & à Patriarcha conceſſio dictæ Eccleſiæ in forma extendetur, & cum ea Fr. Pacificus, ejuſdemque Socii eò mittentur. Romæ 27. Julii, 1624.

Litteræ ad Illuſtriſſimum Dominum Patriarcham.

Sacra Congregatio negotiis Propagandæ Fidei præpoſita ſtatuit FF. Capucinos collocare in Civitate Conſtantinopolitana, & quidem in una illarum Eccleſiarum, quæ Patriarcharum Latinorum dictæ Civitatis diſpoſitioni ſubſunt, quatenus Conventus, ex quo in locis Orientis, Operariis indigis, Miſſiones inſtituere poſſint, ibi formetur. Cumque Oratori Galliæ ibi reſidenti, ut cum Vicario Patriarchali circa hujuſmodi Eccleſiam ipſis aſſignandam ageret, fuerit ſcriptum, Sacra Congregatio Amplitudinem Tuam deſuper certiorem facere voluit, quatenus & Ipſa prædicto Vicario, ne ullam deſuper difficultatem moveat, ſeque cum memorato Domino Oratore

acco-

accomodet, inculcet, ad quod Sanctitas Sua cum Amplitudinis Tuæ conſenſu PP. *Capucinis gratiam conceſsionis largietur &c. Romæ* 27. *Julii* 1624.

Litteræ ad Vicarium Patriarchalem

FR. BENEDICTUM A' VERONA.

Aget cum Rev. Veſtra D. Orator Galliæ de conſilio, quo Sacra Congregatio de Propaganda Fide PP. Capucinis unam ex Eccleſiis diſpoſitioni Patriarcharum Latinorum ſubjectis aſsignare intendit, & quemadmodum dicta Sacra Congregatio obicem ab Ea non ponendum eſſe confidit, ita cum gaudio percipiet, dictis Patribus aptum locum eſſe deſtinatum. Illico autem ac negotium ibi fuerit accomodatum, à Sanctiſsimo, ac à Domino Patriarcha, à quo circa hoc negotium Rev. Veſtra pariter litteras quamprimùm recipiet, Eccleſiæ conceſsio expedietur. Romæ 27. *Julii* 1624.

Exempla harum litterarum aſſervantur in Arch. Ord. Armar. Miſſio Conſtantinopolit.

Fr. Joſephi de Tremblay conſilium de Oriente ab Infidelium barbarie liberando ſibi patefactum commendat, atque pro eo ad optatum exitum perducendo, opem Apoſtolicam Regi Chriſtianiſſimo adpromittit.

URBANUS PAPA VIII.

TRiumphalem Gallorum Regum pietatem &c. *Reſiduum æquè hujuſce Epiſtolæ, ac alias litteras deſuper ab eodem Summo Pontifice conſcriptas vide tomo* 5. *Bullarii fol.*49. *& ſeq.*

Inſtantibus FF. Leonardo & Joſepho Pariſienſibus, alios octo Fratres Conſtantinopolim ablegari, Miſſionem Palæſtinæ duobus aliis Miſſionariis augeri, Miſsionariis impeditis alios ſubſtitui decernitur, ac Decretum de locis Miſsionum non faciendarum declaratur.

In Congregatione Generali de Propaganda Fide habita 22. *Februarii* 1627.

RElatis per Illuſtriſſimum Dominum Cardinalem Bentivolum petitionibus Fratrum Leonardi, & Joſephi Pariſienſium Capucinorum Miſſionum Orientis Præfectorum, Sacra Congregatio decrevit, ut infra.

Primò. Quoad facultatem mittendi alios quatuor Capucinos in Peram, ſeu Conſtantinopolim, Sacra Congregatio cenſuit Oratoribus concedendam eſſe, prout præſenti Decreto concedit facultatem illuc mittendi alios octo Fratres, ut cum aliis quatuor ibi exiſtentibus poſſint juxta Capucinorum Inſtituta religioſam magis, & exemplarem ducere vitam.

Secundò. Conceſſit eiſdem Oratoribus poteſtatem augendi Miſſionem Palæſtinæ aliis duobus Fratribus.

Tertiò. Declaravit Oratores poſſe in locum eorum Fratrum, quos deſtinârunt, vel in futurum deſtinabunt ad loca, ad quæ faciendi Miſſiones ex Decreto Sacræ Congregationis habent poteſtatem, alios Fratres ſubſtituere, ſi deſtinati, vel deſtinandi aliquo impedimento fuerint præpediti, dummodo tamen ſubſtitutorum nomina Sacræ Congregationi quamprimùm ſignificent.

Quartò. Decretum editum die 30. Junii 1626. de Miſſionibus non faciendis ad loca ſubjecta Guardiano Hieroſolymitano, in quibus jam ſunt Minores de Obſervantia, Sacra Congregatio declaravit per illa verba intellexiſſe Urbes Hieruſalem, Bethlem, Nazareth, ac alia Syriæ, Ægypti, vel Palæſtinæ loca, in quibus dicti Fratres Minores habent Conventus formatos cum numero Fratrum à Conſtitutionibus Pontificiis præſcripto, & non loca, ubi Hoſpitia tantùm habent, vel ut Capellani Conſulum degunt; ad hæc enim Miſſiones fieri poſſe cenſuit, non obſtante, quod ibi Fratres præfati, vel Hoſpitia, vel Capellanias obtineant.

Extract. ex Actis Sacræ Congregationis de anno 1627. *pag.* 186.

Con-

Controverſia Vicarium Apoſtolicum inter — & Capucinos Miſsionarios de benedictione pro concionibus, ac licentia pro expoſitione Sanctiſsimi Sacramenti petenda, & de Pontificalibus in Eccleſiis Regularium exercendis orta dirimitur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitę die 17. *Martii* 1710.

RElatâ per Eminentiſſimum & Reverendiſſimum Dominum Dom. Cardinalem Spadam controverſia orta inter Dominum Vicarium Patriarchalem Conſtantinopolitanum, & PP. Capucinos Gallos inibi commorantes, an ſcilicet

Primò. Religioſi Concionatores teneantur petere ab eodem Vicario Patriarchali benedictionem pro concionibus non ſolùm tempore Quadrageſimali, ſed quovis etiam alio tempore per annum?

Secundò. An liceat eidem Vicario Patriarchali, quoties ipſi libuerit, Sacra etiam Pontificalia in Eccleſiis Regularium peragere?

Tertiò. An Miſſionarii Regulares teneantur toties quoties petere ab eodem Vicario Patriarchali licentiam exponendi in propriis Eccleſiis Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum?

Eminentiſſimi Patres re maturè perpensâ reſponderunt.

Ad primum. Servetur Decretum anni 1672. & quoties Dominus Vicarius fuerit præſens, teneri etiam Miſſionarios benedictionem petere: ſufficere tamen licentiam ſemel conceſſam pro toto tempore Quadrageſimali, idemque pro Adventu, & Concionibus annualibus, quæ, non variatâ Perſonâ Concionatoris, fiunt certo determinato tempore, niſi eidem Vicario ob rationabiles cauſas, licèt occultas, viſum fuerit illam ſuſpendere, ad formam Bullæ ſa. me. Clementis X. ſub dat. XI. Kalen. Julii 1670. incip. *Superna.*

Ad ſecundum, Affirmativè, & quoad exequias Defunctorum ſervari ſolitum.

Ad tertium, Serventur Decreta edita ſub diebus 14. Januarii 1648. 4. Febr: 1664. & 7. Novembris 1672.

Exempl. in Arch. Ordin. Armar. Miſſio Conſtantinop.

Pro uſu facultatum à Miſsionariis licentiam non ab Epiſcopis Schiſmaticis, ſed ab Epiſcopis, qui Catholici cum rectæ fidei certitudine creduntur, petendam eſſe decernitur.

In Congregatione particulari de Propaganda Fide habita die 7. *Maji* 1631. *ſuper Dubiis propoſitis à Capucinis Orientis.*

AD primum Sac. Congregatio reſpondit, non eſſe petendam à Miſſionariis licentiam ab Epiſcopis Schiſmaticis pro uſu ſuarum facultatum; quia clauſula illa de petenda licentia ſupradicta intelligitur de Epiſcopis communionem cum S. R. E. habentibus, ut conſtat ex formula literarum Patentium, quas Sac. Congregatio de Propaganda Fide pro Miſſionariis expedit.

Ad ſecundum. An ſcilicet petenda ſit licentia pro illius uſu ab Epiſcopis, quos Miſſionarii arbitrantur eſſe Catholicos?

Sac. Congregatio reſpondit: Affirmativè, ſi tanta ſit certitudo eorum rectæ fidei, ut omnem Schiſmatis, ac erroris in illis partibus vigentis ſuſpicionem excludat.

An dicta licentia petenda ſit à Parochis Schiſmaticis? S. Congregatio reſpondit, ut de Epiſcopis.

Exemp. in Arch. gen. Ord. Arm. Miſſio Conſtantinopolitana.

DECRETO

Sac. Congregat. de Propag. Fide.

Superioribus cujuſcunque Ordinis Regularis, Sacerdotibus Sæcularibus cujuſvis ritûs Orientalis in Conventibus vel Hoſpitiis convictum dare prohibetur.

Decretum Sac. Congregationis particularis de Propag. Fide habitæ die 24. *Aug.* 1736. *ſuper rebus Vicariatûs Apoſtolici Conſtantinopolitani.*

REferente R. P. D. Philippo de Montibus Secretario, Sac. Congregatio juſtis & rationabilibus cauſis animum ſuum moventibus, præſenti Decreto expreſsè prohibet Patribus Superioribus pro tempore cujuſvis Ordinis Regularis, etiam ſpeciali nota dignis, in Civitate Conſtantinopolitana degentibus, ne deinceps quavis cauſa aut præ-

prætextu in eorum Conventibus vel Hoſpitiis convictum ſeu contubernium præbeant Sacerdotibus ſæcularibus cujuſvis Ritûs Orientalis, quibuſcunque in contrarium non obſtantibus.

Datum Romæ die III. Junii MDCCXXXVII.

Exempl. in Arch. Ord. prædicto.

Miſſio Andrenſis in Archipelago.

Fr. Thomas Pariſienſis Eccleſiæ Andren. in Mari Ægeo Vicarius Apoſtolicus conſtituitur.

Dilecto Filio, Thomę Pariſienſi, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum profeſſori.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

SPiritualibus neceſſitatibus Eccleſiæ Andren. in Mari Ægeo, quæ (ut accepimus) proprio Paſtore viduata reperitur, ac directioni & curæ Chriſtifidelium, juriſdictioni pro tempore exiſtentis Epiſcopi Andren. ſubjectorum, pro paſtorali noſtra ſollicitudine, quantùm Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, ac de tuis fide, prudentia, doctrina, integritate, & Catholicæ fidei zelo plurimùm in Domino confiſi, de Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio, Te, qui (ut pariter accepimus) Miſſionis tui Ordinis in Civitate Andren. Superior exiſtis, memoratæ Eccleſiæ Andren. Vicarium Apoſtolicum cum facultatibus ſolitis & conſuetis ad noſtrum & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium conſtituimus & deputamus: ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus & ordinibus, necnon, quatenus opus ſit, dictæ Eccleſiæ Andren. etiam &c. ſtatutis & conſuetudinibus; privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores &c. derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris die v. Martii MDCCXII. Anno Duodecimo.

Ex Arch. Secret. Brevium reg. menſ. & anni prĕd. fol. 9.

Miſſio Argentarienſis.

In Inſula Argentaria, vulgò *Cimoli*, novam Miſsionem à Miſsionariis Capucinis Mili &c. aperiri conceditur.

Decretum Sacrę Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitę die 28. Aprilis 1710.

RElata per R. P. D. Silvium de Cavaleriis inſtantiâ Patrum Capucinorum Nationis Gallicæ in Urbe Mili, ac in aliis adjacentibus Inſulis Maris Ægei Miſſionariorum, petentium facultatem condendi, atque aperiendi novam Miſſionem in Inſula Cimoli, aliàs Argentaria, ad inſtar aliarum Miſſionum, quas in prædictis Inſulis habent, & cum proviſione Vicario ſuæ Miſſionis ejuſdem Inſulæ per Sacram Congregationem ſubminiſtrari ſolita ſcutorum viginti monetæ Romanæ.

Eminentiſſimi Patres hujuſmodi petitioni indulgentes, petitam facultatem benignè conceſſerunt cum proviſione aliàs, ut ſuprà, aſſignata.

Datum Romæ die, & anno, quibus ſupra.

Exempl. Auth. in Arch. Ord. Arm. prĕd.

Miſſio Candiæ.

Matrimonium Mulieris Græcæ ſecundum ad quæſtionem Miſsionariorum declaratur nullum.

Eminentiſſimi, ac Reverendiſſimi Domini.

FRater Gervaſius à Bagnolâ Superior Miſsionis Capucinorum Nationis Gallicæ in Regno Candiæ, & Parochus actualis, humiliter proponit dubium Sacræ Congregationi Generalis inquiſitionis.

Græcus quidam Græcam fœminam ſibi matrimonio jam à viginti annis copulavit, poſt matrimonii conſummationem mari ſe commiſit, ut victum nauticâ arte ſibi compararet; poſt duos ejus abſentiæ annos, Uxor impa-

impatiens ad ſecundas nuptias tranſiit: Maritus ab itinere rediens & hoc reſciens, ad ſecundas nuptias cum alia Græca etiam ipſe convolavit. Deinde ob peritiam in Nautica arte Gallicis navibus ſe adjunxit, quibus ut gratior eſſet, à Conſule Gallo Patentem Regiam obtinuit, vi cujus Gallicus civis evaſit, abjurata Græcorum factione, ad hanc Candiæ Urbem, ſecundam prætenſam Uxorem ſuſceptoſque ex ea quinque libros tranſtulit, & in latinorum Ritum fuit coaptatus & ignoratâ causâ à Parocho admiſſus, ſuoſque filios in latino Ritu baptizavit & ipſemet P. Gervaſius hujus rei ignorans unum poſtremò baptizavit.

At modò totam facti ſeriem cognoſcens, fœminam hanc omnium Sacramentorum communione interdixit, vivit enim adhuc prima & legitima antedicti viri uxor, quæ nuper ad tertias nuptias impiè acceſſit. Maximum ex iſta interdictione imminet periculum, ne ſcilicet Mahometani Gubernatores re cognitâ, tum fœminam, tum ſpurios filios ad nefandam illorum ſectam adducant, vel ad ſchiſmaticorum Græcorum partes redire cogantur à Græco Epiſcopo.

Quare F. Gervaſius prædictus hujus casûs deciſionem humiliter expectat à ſacra Inquiſitione, ut ſciat, quomodo ſe gerere debeat in cauſa tam periculoſa; An ſcilicet fœminam hanc poſſit tolerare? An verò Sacramentis perpetuò interdicere, & ab Eccleſia expellere debeat, jam enim res omnibus palam innotuit?

Sac. Congregatio S. Officii ad dubium propoſitum à P. Gervaſio à Bagnola Superiore Miſſionum Capucinorum Nationis Gallicæ in Regno Candiæ dixit, reſpondendum, quod enunciata mulier admitti non debet ad participationem Sacramentorum, donec à ſecundo Viro ſe ſeparet, cum quo nulliter matrimonium, attenta ſuperviventia primi viri, contraxit.

Romæ die VI. Maji MDCCXXV.

Exemp. in Arch. Ord. Arm. prędicto.

Miſſio Chienſis.

Donationem Eccleſiæ S. Rochi, Capucinis factam cum ſcripturis deſuper confectis confirmat.

UBBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quod aliàs Ven. Frater Epiſcopus Chien. ac dilecti Filii Communitas & homines Civitatis Chien. pro eo, quem erga dictum Ordinem gerunt, affectu, Eccleſiam S. Rochi prope dictam Civitatem exiſtentem eidem Ordini conceſſerunt & aſſignârunt, prout in publico Inſtrumento ſeu ſcripturis deſuper confectis plenius dicitur contineri. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Procurator prædictus plurimùm cupiat conceſſionem & aſſignationem prædictas pro firmiori illarum ſubſiſtentia & validitate Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri, ideo Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut deſuper opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dicti Procuratoris Generalis votis hujuſmodi annuere, illumque ſpecialibus &c. volentes, & à quibuſvis &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpoſitorum conſilio conceſſionem & aſſignationem dictæ Eccleſiæ per Epiſcopum ac Communitatem & Homines prædictos eidem Ordini, ut præfertur, factas, ac, prout illas concernunt, deſuper confectum Inſtrumentum ſeu ſcripturas hujuſmodi cum omnibus inde ſequutis Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuò approbamus & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos tam juris quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Decernentes conceſſionem & aſſignationem prædictas, nec non præſentes litteras validas, firmas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac eidem Ordini in omnibus & per omnia pleniſſimè ſuffragari, ſicque per quoſcunque Judices &c. Auditores judicari & definiri debere, ac irritum &c. attentari. Non obſtan. Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis, etiam &c. roboratis ſtatutis & conſuetudinibus cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Martii MDCXXVIII. Anno Quinto.

Autog. in Arch. Secret. Brevium Apoſtol. reg. menſ. & anni pręd. fol. 81.

Prædictâ S. Rochi Eccleſia à Turcis deſtructâ, Familiæ Juſtinianæ Miſſionarios Capucinos, pro Eccleſia S. Georgii commendat.

A'tergo. *Dilectis Filiis ex Familia Juſtiniana in Chio Inſula commorantibus*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti Filii ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

FAmiliæ veſtræ Religio à Majoribus ad Vos, continuatis pietatis officiis, tranſmiſſa, atque in Divino cultu conſervando augendoque ſedulitas, quâ cæteris exemplo eſtis, Nos impellunt, ut Capucinos Fratres, qui iſtuc ad Domini vineam excolendam miſſi ſunt, majorem in modum Vobis commendemus. Eos, quanquam in cæteris ſatis humaniter tractari ſcimus, quia tamen controverſia de Eccleſia Sancti Georgii Sodalitatis Caſacciæ nuper exorta fructum animarum magna ex parte intervertere poteſt, & Divinam gloriam, quæ ex iſtius populi inſtitutione ſperatur, impedire, Vos in viſceribus charitatis hortamur, ut noſtras literas, quas in forma Brevis ad concordiam inter ipſos & Sodales ſtabiliendam dedimus, executioni mandari curetis. Ita enim per Vos publico pacis bono, quod maximè optabile eſt, opportunè conſuletur, & piarum actionum, in quibus eorum operâ Chriſti fideles quotidie exercebuntur, non vulgari veſtra cum laude participes eritis. Confidimus noſtra verba tale apud Vos pondus habituri, ut in his Patribus fovendis nihil paſſuri ſitis à veſtra pietate deſiderari. Apoſtolicam Benedictionem Vobis peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVI. Julii MDCXXXIII. Pontificatûs noſtri Anno Decimo.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni prǽd. fol.* 109. *à tergo.*

Eccleſiam S. Georgii Confraternitatis Diſciplinantium *della Caſaccia* cum omnibus pertinentiis & conditionibus approbatis Miſsionariis Capucinis aſsignat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm, ſicut dilecti Filii, Hyacinthus de Pariſiis, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum pro Fratribus Capucinis Miſſionariis Civitatis Chienſis, & Bernardus Grimaldus unus ex Confratribus Confraternitatis Diſciplinantium, *della Caſaccia* nuncupatorum, ejuſdem Civitatis, Nobis nuper exponi fecerunt, vertente aliàs inter eoſdem Capucinos Miſſionarios ex una, ac Confratres prædictos conceſſioni eorum Eccleſiæ S. Georgii ad favorem dictorum Fratrum Capucinorum Miſſionariorum ſeſe opponentes, ex altera partibus differentia ſive controverſia de—& ſuper concedenda eiſdem Fratribus Capucinis Eccleſia Sancti Georgii prædicta, tandem dicti Confratres conceſſioni Eccleſiæ hujuſmodi ad favorem dictorum Capucinorum Miſſionariorum conſenſerint, cum poſtremis tamen conditionibus à Superioribus eorumdem Capucinorum in Alma Urbe noſtra ultimò approbatis, tenoris ſequentis, videlicet = *Conditiones poſtremæ, quibus Confratres S. Georgii Diſciplinantium, de Caſaccia nuncupati, Eccleſiam ſuam Capucinis Miſſionariis in Chio concedunt* = Poſtulabant Sodalitatis Fratres à Patribus Capucinis, ut omnes eleemoſynæ pro ædificio oblatæ fundo annexæ ſint, & ne inpoſterum ab Eccleſia, cujus proprietatem ipſi Sodales ſibi retinent, ejiciantur, cum hæc proprietas fundi remaneat ipſis Sodalibus, ac Civibus, nihilque ſpectet ad Fratres Capucinos, nec etiam ſit contra eorum Regulam, per quam licet, ut Domini retineant in ſua poteſtate res oblatas Fratribus, quarum tantùm uſum habent, tamen, ſi ita placeat Beatitudini Suæ prædicti Sodales amplius hanc conditionem non requirunt, neque illa debet impedire, quin concedatur Capucinis uſus prædictæ Eccleſiæ, cujus proprietatem forſitan tutiùs eſt remanere apud illos Cives, quàm tribui Summo Pontifici, nec ejus auctoritas in illis partibus tot mutationibus obnoxiis periculo exponeretur = *Requirebant prǽterea ab iiſdem Patribus Capucinis, ut per ſingulas Hebdomadas ſe duas aut tres Miſſas celebraturos promitterent. Reſponderunt Capucini ſe non velle ad hoc obligari, liberè tamen id facturos pro ſuo commodo, cui reſponſo Sodales annunt, nec ultra requirunt* = Poſtulabant, dum Miſſa Sodalitatis celebratur, continuari ſolito more offertorium cum eleemoſynæ oblatione pro alendis pauperibus Civibus ſuis

ſuis: qui quidem agendi modus, licèt Regulæ Capucinorum minimè contrarius ſit, annuunt tamen Sodales, ut ſibi tantùm liceat, non ad latus Sacerdotis pacem offerentis, ſed extra Eccleſiam conchã, vel aliquod vas ponere, in quo eleemoſynæ recipiantur: ut verò, dictorum Patrum pateat innocentiæ candor, chirographum Eccleſiæ Januæ affigent Sodales, ut eos, ad quorum inopiam ſublevandam ejuſmodi eleemoſynæ impendantur, declarent = *Rogant & Patres Capucinos, ne Feria V. in Cœna Domini laudabilem lotionem pedum, quam erga Pauperes exhibent, impediant, quod æquiſſimum duxerunt* = *Sodales oleum, quod in honorem Sanctiſſimi Euchariſtiæ Sacramenti in Eccleſia comburitur, tum etiam candelas omnes ſe daturos pollicentur, quorum cũ promiſſionem tuta conſcientia acceptare non poſſint Patres Capucini, eorum libertati omnia relinquunt* = In confirmatione articulorum ſupra allatorum, quibus conſentiunt Sodales, Breve à Sanctitate Sua poſtulant, ne inpoſterum ullo perdendæ Eccleſiæ metu afficiantur = *Rogant denique Patres Capucinos, ne eos impediant, qui eorum Sodalitati adſcribi voluerint, &, ut omnes laudabiles conſuetudines, nec Eccleſiæ Catholicæ, aut eorum inſtituto repugnantes prohibeant*. = Nos eoſdem Miſſionarios in piis & laudabilibus eorum exercitiis hujuſmodi, quantùm cum Domino poſſumus, confovere, eoſque ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis &c. cenſentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotio propagandæ in univerſo Mundo Fidei præpoſitorum conſilio, Eccleſiam S. Georgii prædictam cum omnibus & ſingulis Juribus, & pertinentiis ſuis, ac conditionibus, ultimo loco à Superioribus Capucinorum hujuſmodi, ut præfertur, approbatis, de conſenſu dictorum Confratrum vel majoris partis eorum, Miſſionariis prædictis Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium concedimus & aſſignamus. Decernentes præſentes litteras validas, firmas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari; ſicque per quoſcumque Judices &c. Auditores judicari &c. attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Ordinis & Confraternitatis prædictorum, etiam juramento &c. roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Februarii MDCXXXIV. Pontificatûs Noſtri Anno Undecimo.

Autograph. in Secret. Brev. Apoſt. Regeſt. menſ. & anni præd. fol. 74.

Familiam Juſtinianam ad ſtudioſam prædictarum litterarum executionem hortatur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

HOdie per noſtras in ſimili forma Brevis expeditas litteras Eccleſiam S. Georgii Civitatis Chienſis, nuper ad Confratres Confraternitatis Diſciplinantiũ *della Caſaccia* nuncupatorum, ejuſdem Civitatis, ſpectantem, dilectis Filiis Fratribus Ordinis Minorum Capucinorum nuncupatorum Miſſionariis dictæ Civitatis, de conſenſu dictorum Confratrum, vel majoris partis eorum, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotio propagandæ in univerſo Mundo Fidei præpoſitorum conſilio, Apoſtolica auctoritate conceſſimus, ſub certis modo & forma, ac cum conditionibus tunc expreſſis, prout in dictis litteris, quarum tenorem præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur. Quocirca Dilectos Filios illos de Juſtinianis, qui, ſicut accepimus, ex principalioribus ejuſdem Civitatis Familiis exiſtunt, in Domino hortamur attentè, ut litterarum noſtrarum prædictarum executioni, quantùm in ſe fuerit, faveant, & illam, quâ pollent, ibidem auctoritate promoveant: Quod Deo omnium bonorum operum retributori acceptiſſimum, Nobis verò gratiſſimum erit.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Februarii MDCXXXIV. Pontificatûs Noſtri Anno Undecimo.

Autog. in Arch. prædicto.

Prohibitio in Ædibus privatis Miſſæ Sacrificium in Inſula, & Diœceſi Chienſi abſque Ordinarii licentia celebrandi renovatur.

Decretum Sacræ Congregationis Generalis de Propaganda Fide die 9. Aprilis 1742.

CUm aliàs Sacra Congregatio ſub die 2. Decembris anni 1720. decreverit, non licere inpoſterum Sacerdotibus Chienſibus tam Sæcularibus, quàm Regularibus, cujuſcumque Ordinis & Inſtituti in Civitate Chienſi Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium in Domibus privatis celebrare quacumque de cauſa, abſque licentia Ordinarii, non obſtantibus quibuſcumque, Eadem Sac. Congregatio gravibus ex cauſis animum ſuum moventibus idem Decretum confirmandum & renovandum eſſe cenſuit, prout reipſa confirmavit, & renovavit declarando, nemini licere ſive Sacerdotes fuerint Chienſes Saculares vel Regulares, ſive exteri, Miſſionariorum munus exercentes, nedum in dicta Civitate, verùm etiam in univerſa Inſula, & Diœceſi Chienſi, præfata peragere, niſi de conſenſu, & licentia Ordinarii, & quod hujuſmodi Decretum eidem Ordinario, necnon Superioribus Regularibus eorum Ordinum, etiam Societatis Jeſu, ex quibus ad eam Miſſionem excolendam Sacerdotes mitti ſolent, communicetur, ut incumbant per omnimoda executione.

Datum Romæ ex Ædibus prædictæ Sac. Congregationis die & anno, quibus ſuprà.

Ex Arch. Gen. Ord. Arm. prædicto.

Miſſio Græciæ.

Fr. Dominicus à Lotharingia cum duobus Sociis, Miſſionarius in Græciam ablegatur.

Sanctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus Noſter D. Urbanus Divinâ Providentiâ Papa VIII.

OMnium hominum ſaluti pro ſuo Apoſtolico munere providere cupiens, Te Fr. Dominicum à Lotharingia unà cum Sociis Fr. Bonaventura à Reate, & Fr. Bernardino de Belgrado ejuſdem Ordinis in Græciam mittere decrevit, & mittit, ut in ea cum facultatibus vobis per alias litteras concedendis, Evangelium Domini Noſtri Jeſu Chriſti annuntietis, & gentes illas doceatis ſervare quæcumque Sancta Mater Eccleſia Catholica, Apoſtolica, Romana præcipit; & præſertim, ut Judicium univerſale futurum eiſdem conteſtemini. Nos itaque rei magnitudinem, & Apoſtolici muneris vobis commiſſi gravitatem ſeriò perpendentes, omnem adhibete curam, ut miniſterium veſtrum dignè, fideliterque, etiam cum ſanguinis effuſione, ac morte ipſà, ſi opus fuerit, impleatis, ut immarceſcibilem coronam à Patre luminum recipere mereamini.

Datum Romæ ex Sacra Congregatione de Propaganda Fide die 4. Octobris 1628. Pontificatûs Sanctiſſimi Domini Noſtri Anno Sexto.

Ex Append. ad tom. 3. Annal. pag. 2. fol 494.

N O T A

DE hac Miſſione agit noſter P. Silveſter à Mediolano in ſecunda parte Appendicis ad tomum tertium Annalium *pag.* 494. ibique P. Dominicum à Lotharingia ſupradictum, Veliternenſis Conventûs in Provincia Romana Lectorem & Guardianum, P. Bonaventuram Concionatorem, & P. Bernardinum à Belgrado. Græco, Turcico, & Arabico idiomate inſtructum, iiſque graviſſima in Orientis Regionibus negotia tractanda à Sancta Sede commiſſa fuiſſe memorat.

D E C R E T O

Sacræ Congreg. de Statu Regularium.

Sex Juvenes Græcos in Provinciis deſignandis ad Habitum Ordinis recipi indulgetur.

Beatiſſime Pater.

CApucini Miſſionarii Græciæ ſub Turcarum Dominio debitâ humilitate exponunt, quod in Miſſionum exercitiis, & præſertim in Juventutis inſtructione aliqui Juvenes Chriſtiani à Deo inſpirati ad Habitum Religionis recipi inſtent; cum autem eos nec recipere liceat, nec ad Novitiatum deſtinare, aut illorum inſtructioni vel probationi ob Miſſionis negotia vacare poſſint, Sanctit. Veſtræ humillimè ſupplicant, quatenus concedere dignetur, ut in Provinciis Italiæ, vel prout à M. R. P. Generali conſultiùs judicabitur, ſex talium Juvenum, ſine præjudicio numeri Novitiorum, aliàs in Provincia, in qua recipientur, præfixi, recipi queant. Quod tam ad Dei gloriam, quàm animarum conducet ſalutem. Et Deus &c.

Libel-

Libello ad Sac. Congregationem de Statu Regularium à Sanctiſsimo remiſſo, fuit deſuper ordinatum, uti ſequitur:

Sacra Congregatio ſuper Statu Regularium, Sanctiſſimo Domino Noſtro annuente, præſentis Decreti vigore impertitur licentiam Provinciali illius Provinciæ, quam P. Generalis ad hoc ſpecialiter deſignaverit, ut in aliquo ex Conventibus pro recipiendis Novitiis ibi deputato, præter Novitios jam conceſſos in illa Provincia, hâc vice tantùm, ſex alios Clericos ex prænominatis Regionibus oriundos, qui prævio diligenti examine ad præſcriptum Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Statutorum Ordinis idonei reperti fuerint, ad Habitum probationis recipere, & anno elapſo ad profeſſionem admittere liberè & licitè valeat, ſub exacta tamen vita communi ad præſcriptum Regulæ, non obſtante quavis laxiori conſuetudine, ſervata forma Sacrorum Canonum, Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, necnon Statutorum prædicti Ordinis, contrariis quibuſcumque non obſtantibus.

Datum Romæ die 14. Junii 1655.

Exempl. Auth. in Arch. Gen. Ord. Armar. Miſſio Græciæ.

Miſsio Milenſis.

Fr. Joannem Chryſoſtomum Antiſsiodorenſem Eccleſiæ Milenſis in Mari Ægeo Vicarium Apoſtol. conſtituit.

A' tergo. *Dilecto Filio, Joanni Chryſoſtomo de Auxerre, Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum profeſſori.*

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

SPiritualibus neceſſitatibus Eccleſiæ Milenſis in Mari Ægeo, quæ (ut accepimus) à pluribus annis propio Paſtore viduata reperitur, quantùm Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, ac de tua fide, prudentia, doctrina, integritate, & Catholicæ Religionis zelo plurimùm in Domino confiſi, Teque à quibuſvis &c. cenſentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandę Fidei prępoſitorum conſilio, Te memoratæ Eccleſiæ Milenſis Vicarium Apoſtolicum cum facultatibus ſolitis & conſuetis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium ad noſtrum & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum conſtituimus & deputamus; ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum, ut Te ad demandatum Tibi per præſentes Vicariatûs Apoſtolici officium, illiuſque liberum exercitium juxta earundem tenorem præſentium recipiant & admittant, Tibique in omnibus ad idem officium ſpectantibus faveant, pareant, & aſſiſtant reſpectivè, ac tua ſalubria monita & mandata humiliter ſuſcipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam ritè tuleris, ſeu ſtatueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus, necnon quatenus opus ſit, dictæ Eccleſiæ Milenſis etiam &c. ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque &c. innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores &c. derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die v. Julii MDCCX. Pontificatûs Noſtri Anno Decimo.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ. & anni præd. fol. 5.

Miſsio Inſulæ Paros.

Miſsionem in Inſula Paros inſtitui, Archiepiſcopo Naxienſi committitur.

In Congregatione Generali de Propaganda Fide habita coram Sanctiſsimo die 24. Septembris 1640.

REferente Eminentiſſimo Domino Cardinali Sancti Honuphrii litteras Archiepiſcopi Naxien., in quibus petebat Miſſionem duorum Capucinorum Italorum in Inſulam Paros ejus Iuriſdictioni ſubjectam, Sacra Congregatio juſſit eidem Archiepiſcopo reſcribi, ut duos Capucinos Gallos in prædictam Inſulam mittat, cum expreſſa conditione, quod Eccleſia Latina dictæ Inſulæ

ſulæ remaneat Archiepiſcoporum pro tempore, ita ut Capucini mittendi ſint ſimpliciter Miſſionarii, nec unquam ullum jus ſuper ea prætendere poſſint.

Extract. ex Actis Sac. Congregat. de Propaganda Fide anni 1640. *pag.* 175. *n.* 2.

N O T A.

ACtum jam erat anno anteriore de hac Miſſione inſtituenda, & editum Decretum, quod ſequitur:

In Congregatione Generali de Propaganda Fide habita coram Sanctiſſimo die 18. *Aprilis* 1639.

Referente Eminentiſſimo Domino Cardinali Cornelio, utilem fore Miſſionem Fratrum Capucinorum in Inſula Paros, Sacra Congregatio hujuſmodi Miſſionem probavit, & de ea fundanda agi mandavit cum Procuratore Generali Capucinorum &c.

Extract. ex Actis Sac. Congreg. de Propaganda Fide anni 1639. *pag.* 277. *num.* 14.

Miſsio Smirnenſis.

Eccleſiam FF. Capucinorum Smirnæ pro Natione Gallica Parochialem, & in ea communionem Paſchalem tum à Gallis, tum aliis adhærentibus fieri poſſe, confirmando Decreta jam aliàs deſuper, edita declarat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs à Sacra Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum ſuper pluribus dubiis à Vicario Apoſtolico Smyrnæ, inter alia quæſitum fuit, an Communio Paſchalis Nautarum Gallorum, qui in Portu ejuſdem reperiuntur, fieri poſſit indifferenter tam in Eccleſia FF. Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quàm in alia Clericorum Regularium Societatis Jeſu, ſive in alia, aut in prima tantummodo peragenda ſit? Emanârunt Decreta tenoris, qui ſequitur, videlicet = Decretum Sac. Congregationis Generalis de Propaganda Fide habita die XXVI. Januarii MDCCXXXIII. Relatis per Eminentiſſimum & Reverendiſſimum Dominum Cardinalem Joannem Baptiſtam de Alteriis pluribus dubiis propoſitis à Vicario Apoſtolico Smyrnarum, inter alia quæſitum fuit, ut ſequitur, nempe = An Communio Paſchalis à Nautis Gallis, qui in Portu Smirnenſi reperiuntur, poſſit fieri indifferenter, vel in Eccleſia Patrum Capucinorum, vel in illa Patrum Jeſuitarum, vel in alia? An verò ad ſatisfaciendum præcepto fieri debeat in prima dumtaxat, cum ſit Parochialis? Et Eminentiſſimi Patres reſponderunt = Dentur Decreta. Hujuſmodi autem Decreta ſunt ſequentia, videlicet: In Congr. Generali habita die XXIII. Decembris MDCXXX. Referente Reverendiſſimo Domino Torniello litteras Conſulis Smyrnæ Nationis Gallorum de Conventu, & Eccleſia pro Capucinis, in ea Urbe ædificatis, ejuſdemque Conſulis Inſtantiam, ut dicta Eccleſia Parochialis declaretur pro Natione Gallicana, eique adhærentibus: Sacra Congregatio, commendata iterum pietate præfati Conſulis, cenſuit ſcribendum eſſe Archiepiſcopo Smyrnenſi, ut tam ſua, quam Sacræ Congregationis auctoritate dictam Eccleſiam Capucinorum declaret Parochialem pro Natione Gallica, eique adhærentibus. In Congregatione Generali habita die XX. Auguſti MDCXL. Referente Eminentiſſimo Cardinale Spada cauſam vertentem inter Archiepiſcopum Smyrnenſem, ejuſque Vicarium Generalem ex una, & Patres Capucinos Miſſionarios ejuſdem Urbis ex altera partibus, & rationes hinc inde adductas ſuper Iure Parochiali, quod prætendunt Capucini habere ratione Eccleſiæ, ſeu Capellæ Domini de Puy Conſulis Galli in eadem Urbe, & ſuper cenſuris à prædicto Vicario contra præfatos Capucinos per viam declarationis promulgatis, tamquam uſurpatores Iurium Parochialium eis, eorumque Eccleſiæ, ſeu Capellæ non competentium; Sacra Congregatio, viſis Decretis aliàs factis circa dictam Eccleſiam, ſeu

Ca-

Capellam, ac Viſitatione Apoſtolica ejuſdem Archiepiſcopi, dum eſſet Epiſcopus Sanctorinenſis, & Viſitator Apoſtolicus Orientis, poſt maturam deliberationem, in primis cenſuit Eccleſiam, ſeu Capellam prædictam eſſe Parochialem, & proinde Capucinos illius curam, & uſum habere potuiſſe, & poſſe Sacramenta Parochialia Gallis, eorumque adhærentibus Smyrnæ commorantibus, aut illuc appellentibus adminiſtrare, cæteris omiſſis &c. In Congregatione particulari habita die XXIX. Ian. MDCLXVII. ſuper rebus Miſſionum Smyrnarum, inter alia propoſita, & reſoluta fuerunt infraſcripta dubia: videlicet = Quinam ſub nomine adhærentium Nationis Gallicæ intelligi debeant? Reſcriptum. Intelligantur, qui aſſiſtunt Conſiliis, & Filii, Familiares, & Domeſtici, & omnes illi, qui ſponte ſunt ejuſdem voluntatis, cujus eſt Principalis. An Mercatores, & Nautæ Itali, vel alterius Nationis à Gallica Navigantes, & Mercaturam exercentes ſub Vexillo, & Magiſtratu Gallico, ultroque eidem Magiſtratui ſe ſubmittere quoad cauſas ad Forum Sæculare ſpectantes, ſed quoad curam animarum, & cauſas Eccleſiaſticas Iuris Parochialis nolentes ſe aliis Parochis, & Parochiæ ſubmittere, quàm Parochiæ, & Parochis Nationis Italicæ, ſint cogendi ad ſubmittendum ſe Capucinis, & ipſorum Parochiæ Nationis Gallorum? An verò relinquendi alteri Parochiæ Italorum? Reſcriptum = Quoad Sacramenta: Gallos, eorumque adhærentes à Capucinis poſſe cogi. In Congregatione Generali habita die VIII. Octobris MDCXCI. reſcriptum fuit = D. Secretarius cum Patre Procuratore Generali Capucinorum, ut omnino mandet obſervantiam Decreti à Viſitatore Apoſtolico Inſularum Maris Ægei emanati de anno MDCLXXIX., cujus tenor eſt, qui ſequitur = Quod per adhærentes, Familiares & Domeſticos Nationis Gallicæ in Decreto Sacræ Congregationis de Propaganda Fide 29. Ianuarii MDCLXVII. edito expreſſi, non ſolùm illi, qui ſunt de Domo, & Familia Domini Conſulis Galliæ, ſed etiam Domeſtici, Familiares, & Servi omnium aliorum Gallorum intelligantur, & conſectariò Patres Capucini iiſdem Sacramenta Parochialia adminiſtrare poſſint, pro tempore tamen, quo dicti Famuli, alterius licèt Nationis, in famulatu eorumdem Patronorum reperiuntur. Et caſu, quo de famulatu diſcedant, Parochiæ Venetæ ſint ſubjecti, & ſubjecti intelligantur. V. Cardinalis Petra Præfectus. N. Fortiguerra Secretarius. L. S.

Cum autem, ſicut dilectus Filius, Cherubinus de Noves, Frater expreſsè profeſſus ejuſdem Ordinis Capucinorum, ac illorum Miſſionum in partibus Infidelium in Romana Curia Procurator, Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe, quò inpoſterum pax firmiùs ſtabiliatur, & novæ diſſentiones evitentur, Decreta hujuſmodi, quò firmiùs ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio cōmuniri plurimùm deſideret. Nos ſpecialem ipſi Cherubino gratiam fere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantùm conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinſerta authoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, illiſque Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XI. Ianuarii MDCCXXXVI. Pontificatûs Noſtri Anno Sexto.

Autogr. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ. & anni præd. fol. 5. de quo Exemplar typis Cameræ Apoſt. impreſſum in Arch. Ord. Arm. Miſſio Smirnenſis.

NO-

NOTA

Plura alia Monumenta, hanc Miſſionem concernentia, in Archivo Ordinis conſervantur, quæ hîc addi non poſſunt. Suppleat autem illa, Actus publicus, quo Rex Chriſtianiſſimus Eccleſiam Conſularem in ſuam recepit protectionem, ejuſque adminiſtrationem Fratribus noſtris privativè addixit, & qui ſequens eſt:

Actus, ſeu Inſtrumentum, quo Rex Chriſtianiſſimus Domum Miſſionis Smirnæ in ſuam recepit protectionem.

Ad id, quod ſuæ Majeſtati per Dominum De la Meure, Nationis Gallicæ in Civitate Smirnæ Conſulem tum pro ſua, tum pro parte Domini De Puy dictæ Civitatis Vice-Conſulis fuit expoſitum, videlicet, quod attento jam à longo tempore, qualiter Veneti & Græci ibi habitantes, Eccleſias opportunas & benè conſtructas haberent, & econtra nulla ibi pro uſu dictorum Conſulis & Vic-Conſulis Nationis Gallicæ reperiretur, & ideo Miſſam, aliaque Divina Officia, vel in eorum Domo, vel in aliis locis, non ſatis hujuſmodi ſacris Myſteriis congruis, non ſine præjudicio Religionis Catholicæ & Apoſtolicæ ex parte Infidelium, ac nominis Gallici in dicto loco celebrari facere deberent, iis ex his cauſis fuit injunctum, ut ab hinc duobus annis Capellam & Domum contiguam pro habitatione PP. Capucinorum, & pro ſervitio devotionis Nationis Gallicæ ſub titulo Capellæ Conſularis conſtrui facerent; hinc Majeſtati ſuæ humillimè ſupplicant, ut conſiderato & attento, quod functiones Eccleſiaſticas in dicta Civitate exercere non permittatur, niſi in Capella Conſulis, aut in Templis jam à longo tempore conſtructis, & quod Eccleſia ibi nulla reperiatur, quæ ab aliis prædictis Nationibus non ſit occupata, ordinare dignetur, ut dicta Capella & Domus uſui prædicto deſtinetur, & à Capucinis, tanquam Capellæ Conſularis Capellanis adminiſtretur, quin in futurum aliis, tum ob expenſas à præfatis Conſule & Vice-Conſule pro illius fabrica factas, tum ob ſubſidium eleemoſynæ intuitu dictorum PP. Capucinorum ab iis receptæ conſignari poſſit. Ad quæ Majeſtas ſua reſpiciens piam dictorum Conſulis & Vice-Conſulis intentionē ſecundare, & fundationem dictę Capellę pro Dei gloria, & ſubditorum ſuorum in dicta Civitate Smirnę negotiantium ſolatio, auctoritate & protectione regia ſuffulcire volens, juſſit & jubet, ut Capella conſtructa, uti dictum eſt, per prædictos Conſulem & Vice-Conſulem Smirnę, deinceps pro Natione ſuorum ſubditorum, aliorumque ſub jure Galliç in dicta Civitate Smirnę negotiantium, ſub titulo & qualitate Capellę Conſularis deſtinetur, à PP. Capucinis ſub titulo Capellanorum memoratę Capellę adminiſtretur, & dictum ędificium pro habitatione dictorum Patrum aſſignetur, quin nunc vel deinceps dicta Capella & ędificia ab aliis, quàm enuntiatis PP. Capucinis quacunque cauſa vel occaſione adminiſtrari vel teneri poſſit. Vult tamen & permittit, ut Jeſuitę, impręſentiarùm in dicta Civitate Smirnę commorantes poſſint, iiſque licitum ſit in dicta Capella S. Miſſam celebrare, poſſintque eo in loco, qui Conſuli & Vice-Conſuli conveniens videbitur, habitare, quin exin titulum in pręjudicium PP. Capucinorum, quos Sua Majeſtas quavis occaſione & modo turbari non vult, acquirant. Quod ut ita ſequatur, Majeſtas Sua Oratoribus ſuis in Oriente pręſentibus & futuris, effectum pręſentium inculcat. Pariſiis 12. Maji 1631.

Exemp. in Arch. prędicto.

Miſſio Syrana.

Conceſſio Eccleſiæ Sanctiſſimæ Annuntiationis ab Epiſcopo Syrenſi Miſſionariis Capucinis facta ratihabetur, & eleemoſyna pro conſtructione Hoſpitii aſſignatur.

In Congregatione Generali de Propaganda Fide habita die 10. Januarii 1634.

Referente Emo D. Card. S. Honuphrii litteras Epiſcopi Syrenſis de Eccleſia Sanctiſſimæ Annuntiationis, quam ille conceſſit Miſſionariis Capucinis, & de ſubſidio, quo illi indigent, ut poſſint vicinas Domos emere pro Hoſpitio conſtruendo, Sac. Congregatio cenſuit, ſi Sanctiſſimo placuerit, conceſſionem prædictæ Eccleſiæ eſſe auctoritate Apoſtolica confirmandam, & quoad ſubſidium cenſuit, ſi eidem Sanctiſſimo placuerit, ſcuta centum eiſdem Miſſionariis eſſe pro unica vice tradenda, non expreſſa cauſa emptionis præfatarum Domorum, ſed generaliter pro ſubſidio Miſſionis, juſſitque iterum de hoc negotio referri in proxima Congregatione coram Sanctitate ſua habenda.

Extract. ex actis S. Cong. anni 1634. p. 3. n. 9.

N O T A

IN habito poſtmodum S. Congreſſu fuit & ceſſio Eccleſiæ, & eleemoſyna pro emptione Domorum ſtabilita per Decretum ſequens:

In Congregatione de Propaganda Fide habita coram Sanctiſſimo die 30. Januarii 1634.

Referente eodem Eminentiſſimo D. Card. S. Honuphrii Decretum præcedentis Congregationis de Eccleſia Sanctiſſimæ Annuntiationis B. V. pro Capucinis Miſſionariis Syræ in Mari Ægeo, & de ſcutis centum pro emptione vicinarum Domuncularum pro eorumdem Hoſpitio, Sanctiſſimus D. N. illud probavit, addiditque, ut ſcuta centum decreta mittantur Epiſcopo Syræ cum mandato, ut ea inſumat in emptione dictarum Domuncularum, & Hoſpitio in illis accomodando pro dictis Patribus Miſſionariis.

Extract. ex act. S. Cong. anni 1634. p. 13. n. 3.

MISSIONES

IN ÆGYPTO SYRIA, PERSIA, MESOPOTAMIA, INDIA ORIENTALI &c.

PROVINCIÆ TURONENSIS.

UT tum Perſia, Sophorum Regnum, quod Ali, Mahometis Gener, turpi ſectarum congerie fœdaverat, in novitate legis Evangelicæ reformaretur, tum Armenia, in cujus monte *Ararath* Patriarcha Noe poſt ſuum ex Arca egreſſum primum ſacrificium Deo obtuliſſe fertur, hoſtiâ agni immaculati renovaretur in gloriam Cœli, & in hac & illa confeſſione veræ fidei memoria ſanctificationis, in primis Evangelii ſæculis plantatæ reviviſceret, Capucinus Gallus in utramque Miſſionariam expeditionem quoque decreverat. Dum autem Aleppum, inſigniorem Syriæ Civitatem attigit, Catholicos diverſæ Nationis ibi commorantes, ſuæ virtutis exemplo ita in ſui venerationem allexit, ut iteratis illorum inſtantiis curſum viæ ibi ſuſpendi voluerint.

Quod dum rei Catholicæ plurimùm profuturum Capucinus agnoviſſet, per remiſſum Pariſios ſocium Miſſionarium, PP. Leonardo & Joſepho de Tremblay, Miſſionum in Oriente &c. inſtituendarum authoritate Apoſtolica Superioribus, caſum catholicæ felicitatis nuntiavit, & conſilium ulterioris actionis ab iis requiſivit.

Approbârunt hi præſagum multiplicis ex fixa ibi Capucini Miſſionarii mora fructûs propoſitum; hinc nova Miſionariorum legatione, & executioni Apoſtolicæ expeditionis in Perſiam, & Armeniam conſuluerunt, & primitias Miſsionis in Civitate Aleppi, novo Domicilio conſecrari juſſerunt, porrigente potentem manum Rege Chriſtianiſsimo per litteras regio ſuo Conſuli ita inſcriptas:

Dilecte. Cupientes inſtanter, ut Patres Capucini in Oriente ob fructum, quem de ipſorum pietate & doctrina pro Religionis Catholicæ incremento, juxta facultates à Summo Pontifice ad noſtras inſtantias iis conceſſas, expectamus, ſtabiliantur, haſce ad vos dari mandavimus, volentes, ut illorum Domicilium Aleppi, in aliiſque veſtri Conſulatûs locis omni, quo unquam poteritis, niſu, promoveatis, illiſque veſtro præſidio in omnibus, quæ à vobis dependere poſſunt, ceu in re vobis ſpecialiter commendata aſiſtatis. Confiſi de fida executione, expreſiùs illam urgere ſupervacaneum arbitramur. Pariſiis 24. Martii 1627.

Ludovicus.

Solerter partes ſuas explevit D. Conſul, & effecit, ut Capucini in hac Civitate Miſſionis Sanctuarium libertate erigerent eò majore, quod Aula Ottomanna protectionis

ſuæ privilegium iis jam addixiſſet, mandato Miniſtro ſeu Judici Turcico *Kady* vocitato, ita dato:

Judex Judicum omnium Mahumetorum, Propheta eorum, qui Deum fontem ſcientiæ adorant, hæres Prophetarum, & Magni Prophetæ, Corrector & caſtigator totius populi &c. Dño Kady *ſeu Judici Aleppi, quem Deus cuſtodiat.*

Vobis in noſtri nobilis mandati conſpectu notum ſit, quod ex regione Galliæ, *& Dñi Oratoris, appulerint in Civitate Aleppi Patres Capucini, qui Nobis per noſtrum* Fardar *ſeu Miniſtrum libellum ſupplicem porrexerunt, ac nuntiárunt, quod Aleppi pacificè, & amico uſu cum Nationis ſuæ Negotiatoribus dimorentur, & factis & moribus illorum contenti, Mahumetanos quoque cum iis contentos eſſe confidunt, cum dicti Patres contra horum legem & juſtitiam nihil attentent. Hinc ſi Janizzeri, aut Mahometi milites aut alius eorum reperiretur, qui aliquid prædictis* Religioſis *abripere, aut aliquam moleſtiam ſub quocunque etiam prætextu aut excuſatione inferre, toties, & quoties etiam in eorum Eccleſia damnum cauſare, aut cæremonias ſecundùm eorum fidem, ritum, & mores fieri ſolitas interrumpere aut turbare auderet; aut caſu, quo contra legem & juſtitiam Turcarum eorum Eccleſias tempore, quo Miſſam celebrant, faciunt orationes, aut prædicant, ingredi, eos ibi impedire & turbare vellet, præfati Patres ad obviandum hujuſmodi caſibus, mandatum petierunt* Imperiale, *quatenus nullum hujuſmodi impedimentum aut turbatio contra capitulationes ſubſequatur. Inter haſce, præſens mandatum & ſcripturam, ſigillo noſtro infrà munitam ad horum Patrum favorem confecimus, cui obedire teneamini, ultra capitulationem & juſtitiam turcicam volentes, tum, ut nullum prorſus iis fiat incommodum aut inurbanitas, & caſu dato, Superiores reos puniant, & quidem, ſi ſit miles,* Janizzerus *dictus, puniat eum illius Dux ſeu* Aga, *ſi ſit miles,* Spahi *nuncupatus, pariter ejus Dux ſeu* Aga, *&, ſi alius Turca, puniat eum illius Superior, tum, ut nullus contra capitulationem, & hocce mandatum agat, dando illis diſplicentiam contra eorum legem & mores, tum, ut ſi quis Turcarum aliquid contra memoratos Patres attentaverit, nomen & qualitas illius annotetur, & per libellum gravatorium querela ad Nos deferatur; & ita, quod præſens mandatum ſit confirmatum, ex ſolo* Imperialis *noſtri ſigilli intuitu ſcietis. Scriptum in fine menſis Ragel anni* 1038. *id eſt,* 25. *Aprilis* 1625.

Tam feliciter tum Rege Chriſtianiſsimo, tum Imperatore Portæ in primordia hujus Miſsionis conſpirantibus, PP. Miſsionariis alios obices ſuperare arduum non ampliùs erat, imò illico Miſsionis originem palmari gloriæ argumento decoratam fuiſſe, in Domino lætari debuerunt, dum ipſe Metropolita Melchior non tantùm zelum PP. Miſsionariorum litteris ad gl. m. Urbanum VIII. datis commendavit, ſed & ſuam erga Sum. Pontificem obedientiam inſimul ita probavit.

In præſentia & in conſpectu Sanctitatis Papæ Urbani VIII. Benedictio ſancta reddat nos liberos, & compleat ille ſua vota in Nobis. Amen.

Poſt oſculum manuum & pedum Sanct. Veſtræ, manuum, inquam, quæ ſanctæ ſunt, ſicut manus Apoſtolorum. Rogamus Deum pro Patre Sancto, magno Duce & omnium Eccleſiaſticorum Capite, & precamur, quatenus illum reddat potentiſſimum, illum diu vivere faciat, & potentiæ ſuæ extenſionem augeat in infinitum.

Quando humilis hæc epiſtola comparuerit coram oculis veſtris, & lecta fuerit ad aures veſtras, & quando verba noſtra pertigerint uſque ad cor veſtrum, & in eo locum ſumpſerit, ac Sanct. Veſtra petat, ad quem finem illa venerit, & quid dicere velit? Perſuaſa exiſtat, quod Celſitudini veſtræ noſtra deferat obſequia: primò quidem ad comprobandum deſiderium, quod in corde meo viget, Eam videndi, & ad teſtificandum, quod Eidem benè precemur: deſiderium autem Eam videndi inde oritur, quatenus faciem & imaginem Sancti intuear; ſecundò verò, ad ſignificandum, quod in hac Regione appulerit, veluti cor & anima noſtra, P. Pacificus à Provinio cum ſociis ſuis & dilectis Fratribus, & Patribus Capucinis, qui timent Deum, verique ſunt ejus ſervi, qui continuò pro Nobis & pro omnibus Chriſtianis orant, & ad id incumbunt, ut præſervemur à malo, & inſtigemur ad bonum. Omnes eos amant, reciprocè pro iis orant, præſertim verò Nos, qui ipſis ſingulariter addicti ſumus, & eorum operatione plurimùm lætamur.

Scripſimus etiam hanc epiſtolam certiores vos redditùri de noſtro ſtatu, perſuaſi, quod id gratum vobis futurum ſit, quod nobis haud aliter ac animæ veſtræ bene velitis, & quod in medio noſtrûm, etiam à longè, ſitis. Petimus etiam veſtram benedictionem, & ne obliviſcamini noſtrûm, ſed econtra nos veluti veſtros Apoſtolos, ſervos & mancipia teneatis, communicando nobis

nobis veſtra nova, quæ oſculabimur, & ceu rem ſacram recipiemus, & quæ omnes Chriſtiani hujates magno recipient gaudio, & per quæ appropiabimus Chriſto, ſcientes, verba veſtra illius eſſe efficaciæ, quod animas ſtimulent ad Deum. Dignetur inde Sanctiſſimus Pater & Dominus noſter, nobis per modum eleemoſynæ, ſanctam benedictionem, & quandam epiſtolam cum communicatione ſpiritûs ſui concedere, quatenus deinceps Nos per hunc vivamus, & Vos nos adjuvetis, & omnes Chriſtianos Aleppi dimorantes protegatis. Omnes autem magna in dilectum noſtrum Fratrem P. Pacificum & ſocios ejus feruntur fide & fiducia, & credimus, quod illorum labores, quos amore Dei pro Nobis ſuſcipiunt, non ſint futuri inutiles, & econtra hiſce mediis ſemel in unitate Eccleſiæ & fidei ſimus colligandi. Scriptum in Civitate Aleppi pro Sanctiſſimo Domino Urbano VIII. 25. Maii 1627.

Melchior Metropolitos Aleppien.

Miſsio hæc tam glorioſè anno 1626. cœpta, & ad præſens uſque tempus felici quidem zelo continuata, varias tamen ſubiit vices, jam abſynthio perſecutionum repleta, jam verò nectare conſolationis potata: illud propinant tum annexa Miſsionibus inter Infideles inſtitutis inconſtantia, commixta infidelibus Neſtorianorum, Iacobitarum, Armenorum, Schiſmaticorum, Hebræorum &c. colluvies, ac perfida eorum ferocia, tum non ſemel inter ipſos fidei Domeſticos excitata diſsidia: hoc econtra affundunt fructus reportati, ac etiam ſanguine tincti recordatio, & reportandi fiducia, Miſsionis uſque ad Indos Orientales extenſio, ac locorum, quæ inhabitantur, dignitas. Moroſum hoc prœmium non facturus, coronâ laudis fructum non redimio, eamque nectendam tomo Annalium de Miſsionibus, cujus typum, à P. Marcellino Matiſconenſi in calce tomi tertii jam promiſſum, ſubſecuta illius mors reſorbuit, ſeu hucuſque ſuſpendit, libenter relinquo. Præſens Miſsionum Turonenſium ſtatus diſcriminatur ad loca, quæ ſequuntur;

In Syria.

Aleppum, olim Berrohea dictum, Emporium Præfecturæ Cognominis, & locus Cuſtodiatûs.

In Regno & Inſula Cypri.

Nicoſia, Regni Caput, & Archiepiſcopalis latinorum Metropolis.
Larneca, Oppidum cum portu ab Europæis continuò frequentato.

In Meſopotamia.

Diarbecbia, Civitas Capitalis, *Mardinum*, aliàs Mardè, Urbs Aſſyriæ Meſopotamiæ contermina.
Muſillum, olim Ninive, ex prædicatione Jonæ celebre.

In Babylonia.

Bagdadum (aliàs Seleucia magna) ex ruinis Babylonis in Civitatem Capitalem extructum, defacto à noſtratibus Miſſionariis derelictum.

In Perſia.

Aſpabamum, vulgò Iſphahan, regia Sophorum Sedes. *Taureſium* vulgò Tauris, ſeu vetus Hecbatanis, in Bibliis frequenter memorata.

In India Orientali.

Surata, Civitas inter Gangen ſita, *Madraſpatan*, aliis *Madras*, Civitas Regni Nerſingæ, ad Oras Coromandelicas, & *Pudicherium* ad eaſdem oras.

In Ægypto.

Cairus, Civitas totius Provinciæ caput.

Marco, Alexandriæ Patriarchæ, Fratrum Hieronymum à Caſtro Ferrettorum, Procuratorem generalem, ac ſocios illuc à ſe ablegari renuntiat, ejuſque humanitati horum virtutem commendat.

Venerabili Fratri, Marco, Patriarchæ Alexandrino.

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

QUod polliciti ſumus ſuperioribus noſtris litteris, quas Dilecto Filio Barſun Alexandrino ad tuam Fraternitatem dedimus, mittimus nunc Dilectos Filios, Fratrem Hieronymum à Caſtro Ferretto, Procuratorem Generalem Ordinis Fratrum Capucinorum Seraphici Patris Sancti Franciſci, & Fratres Felicem Maceratenſem, ac Bernardinum de Appignano, ejuſdem Ordinis Sacerdotes, ac Verbi Dei concionatores, Viros nobis ſanctitate vitæ, doctrina, ac rerum uſu apprimè probatos, à quibus hanc Epiſtolam, ac noſtram ſimul Apoſtolicam Benedictionem accipies. Hi diligenter tibi ſignificabunt, quantâ Te in Domino charitate proſequamur, & quanto ſalutis animarum zelo incenſi ſimus, & quantopere cupiamus filios noſtros pretioſiſſimo Filii Dei Sanguine ab æterna perditione redemptos, qui diſperſi ſunt, ad Sanctæ Matris Eccleſiæ gremium adducere, ut unum ſimus in eo, à quo mandatum accepimus, ut in dilectione reciproca maneremus. Unica eſt enim Eccleſia Sancta Catholica, Ieſu Chriſti Redemptoris noſtri Sponſa, & unum Chriſti Ovile, cujus cuſtodia, cum à principio Apoſtolorum Principi Petro à Domino tradita fuerit, & ſubinde ejus ſucceſſoribus, noviſſimè vero ita permittente divinâ providentia ad humilitatem noſtram delata ſit, ſatagimus pro virili non tantùm acceptas oviculas noſtram vocem audientes, unanimes intra Dominici Ovilis ſepta ſervare, ſed errantes per avia, & ſalebroſa deſerti diabolicæ fraudis ad caulas fidelis, & obſequentis Chriſti gregis redigere. Propterea optaviſſemus, licuiſſet Nobis univerſum Chriſtianum gregem propriis oculis inviſere, & præſentes ovicularum neceſſitatibus ſubvenire, & paſtoribus nobiſcum laborantibus ſuccurrere, omnibus verò paternę noſtrę charitatis officia exhibere, atque auxilium & conſolationem afferre. Quod cum ob gravitatem, ac multitudinem paſtoralium negotiorum impediti facere nequeamus, ſtudemus per fideles adminiſtros efficere. Potiſsimum ſanè videre, & amplecti Te Fratrem Venerabilem, & fidelem Clerum, ac Populum tuum deſideraremus, idque multis de cauſis, quarum præcipua ea eſt, quod cum Sanctus Marcus Domini Noſtri Jeſu Chriſti Evangeliſta, fuerit diſcipulus Sancti Petri, cui nos meritis longè imparibus in Apoſtolatu ſucceſsimus, & ex ejus ore fidei Chriſtianæ veritatem acceperit, & Alexandrinam Eccleſiam erudierit; Nos quoque peculiari quodam amoris affectu propenſi ſumus in vos, quemadmodum ex dilectis Filiis noſtris latoribus Epiſtolæ hujus intelliges. Eos namque ideo decrevimus ad vos, ut noſtram Vobis paternam hanc voluntatem uberrimè declararent. Quibus etiam multa dedimus in mandatis, quæ maximum momentum habent ad conſervandam communionem, quam nuper cum Sancta Romana Eccleſia, omnium aliarum Matre, & Magiſtra iniiſtis. Præterea deferunt ad te, tanquam ſignum, ac monumentum amoris in te noſtri nonnullas Sacerdotales veſtes, & calicem, quibus utaris in ſacroſancti Sacrificii celebratione, quo immaculata incruentaque hoſtia æterno Patri pro ſalute humani generis offertur. Erit igitur tuæ in nos obſervantiæ, atque pietatis religioſos ipſos Viros, qui juſſu noſtro veniunt ad vos, ſic excipere, ut exiſtimes eos Nobis chariſſimos eſſe, illiſque fidem adhibere in his, quæ noſtro tibi nomine exponent, ac ſi nos ipſi tecum loqueremur. Interea nos nunquam tui, atque totius fidelis gregis Ægyptiorum, qui coram Deo in veritate ambulant, obliviſcemur in noſtris orationibus, quas ad veneranda Sanctorum Apoſtolorum corpora pro ſalute credentium offerimus. Quem ut Fraternitatem tuam, atque Clerum, & Populum tuum aſsidua protectione cuſtodiat, rogamus, ac ſimul vobis omnibus Apoſtolica Benedictione noſtra benedicimus.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die III. Nonas Aprilis MDCVI. Pontificatûs noſtri Anno Primo.

Ex Arch. Vaticano ex reg. Brevium ad Principes *Pauli V. Anni* I. *Ep.* 505.

Ac Vi-

Ac Vicario Patriarchæ Alexandrini Alcairi commoranti.

Dilecto Filio Vicario Patriarchæ Alexandrini Alcairi commoranti.

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

MUlta quidem accepimus de pietate, Religione, ac prudentia tua, quantoque zelo Divini honoris, & ſalutis animarum exerceas munus Vicarii Patriarchæ Alexandrini, quæ omnia Nobis facilè probantur, quoniam intelleximus, Te huic Sanctæ Sedi addictum, & communionis ſervandæ, quam nuper injiſtis cum Eccleſia Sancta Romana, omnium aliarum Matre, & Magiſtra, ſtudioſum eſſe: propterea diligimus Te ſumma in Domino charitate, libenterque omnia Tibi paterni amoris officia, quoties ſeſe nobis offeret occaſio, exhibebimus. Interea, ut aliquod ſignum habeas noſtræ in te propenſæ voluntatis, mandamus dilectis Filiis, Fratribus Hieronymo à Caſtro Ferretto, Procuratori Generali Ordinis Sancti Franciſci Capucinorum, & Felici Maceratenſi, ac Bernardino de Appignano, ejuſdem Ordinis Sacerdotibus, ac Divini eloquii Concionatoribus, qui mandato noſtro veniunt in Ægyptum, ut noſtram Tibi benedictionem deferant, & Epiſtolam hanc reddant, ac peculiarem in Ægyptios charitatem noſtram Tibi ſignificent. Potiſſimùm verò eis præcepimus, ut diligenter Tibi exponant, quantam fiduciam habeamus in virtute, & probitate tua. Ut intelligas, quod nihil aliud quæramus, quàm Dei gloriam, & animarum veſtrarum ſalutem, pro quibus etiam, quoties opus eſſet, ſanguinem perlibenter effunderemus. Tu vero Religioſos iſtos Viros ſic audias, volumus, ut exiſtimes, quicquid Tibi noſtro nomine ſignificabunt, ex Nobis accipere. Dominus Te in ſuo ſancto ſervitio confortare, & conſervare dignetur, & nos tibi Apoſtolica benedictione noſtra benedicimus.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris tertio Nonas Aprilis MDCVI. Pontificatûs Noſtri Anno Primo.

Ex Arch. Vaticano Reg. Brevium ad Principes *Pauli Papæ V. Anni* 1. *Epiſt.* 506.

Necnon Secretario Patriarchæ Alexandrini.

Dilecto Filio Secretario Patriarchæ Alexandrini.

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

VOluimus tibi peculiari benedictione benedicere, & noſtras has ad te litteras deferri per dilectos Filios Religioſos Viros, Fratres Hieronymum à Caſtro Feretto, Procuratorem Generalem, Felicem Maceratenſem, & Bernardinum de Appignano, Ordinis Sancti Franciſci Capucinorum, quos mittimus in Ægyptum, quia intelligimus, quanta fide, atque zelo ſervias Dei cauſæ in officio, quod obtines à Venerabili Fratre noſtro Marco, Patriarcha Alexandrino, ac etiam, ut facilè conjicere poſſis, id omne humanitatis & auxilii, quod exhibueris piis iſtis hominibus, nobis pergratum fore: quos ut conſilio, induſtria, & opera tua in eorum miſſione ſedulò adjuves, te hortamur, ac ſimul tibi Apoſtolica Benedictione noſtra benedicimus.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris tertio Nonas Aprilis MDCVI. Pontificatûs Noſtri Anno Primo.

Ex Arch. Vaticano Reg. Brevium ad Principes *Pauli Papæ V. Anni* 1. *Epiſt.* 507.

Ac Georgio Comus.

Dilecto Filio Georgio Comus Alexandriæ.

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

SAlutis animarum ſolliciti, quarum procuratio ita diſponente Divina providentia nunc humilitati noſtræ demandata eſt, ſtudioſè ſatagimus, ut, quantùm cum Domino poſſumus, paſtorali officio noſtro ſatisfaciamus. Illud potiſſimùm curamus, ut, qui procul à Nobis diſtant, nullo modo expertes ſint paternæ noſtræ charitatis, quod cum nos ipſi præſentes efficere non poſſimus, per homines ſaltem nobis ſanctitate vitæ, ac præſtanti doctrina probatos ſedulò conamur. Hac de cauſa mittimus ad vos dilectos Filios noſtros, Hieronymum à Caſtro Feretto, Procurato-

rem Generalem Ordinis Sancti Franciſci Capucinorum, & Felicem Maceratenſem, & Bernardinum de Appignano, Fratres ejuſdem profeſſionis Sacerdotes, & veritatis Prædicatores, Religione, doctrina, pietate, præſtantes, Nobis verò ſummoperè charos, qui Vobis paternum affectum noſtrum abundè ſignificabunt; præcipuè verò tibi exponent, quantâ te charitate in Domino proſequamur. Nam quæ de tua virtute, ac probitate nobis renunciata ſunt, faciunt, ut te non vulgariter diligamus. Planè opinioni noſtræ reſpondebis, quam de tua erga nos, atque Sanctam hanc Sedem obſervantia habemus, ſi venientes ad vos Fratres perhumaniter exceperis, & peramanter tractaveris: quibus etiam volumus, ut in his, quæ noſtro tibi nomine ſignificabunt, fidem adhibeas non ſecus, ac ſi nos ipſi tecum loqueremur. Quod ut facias petimus, ac ſimul tibi noſtram Apoſtolicam Benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris tertio Nonas Aprilis MDCVI. Pontificatûs Noſtri Anno Primo.

Ex Arch. Vaticano Reg. Brevium ad Principes *Pauli Papæ V. Anni* 1. *Epiſt.* 507.

N O T A

JAm aliàs & quidem *tom.*1. *Bullar. fol.*59. *&* 60. de P. Hieronymo, Orbis & Ordinis ornamento, in hac, & præcedentibus litteris Apoſtolicis commendato, cum periocha de virtute & merito illius actum eſt; curioſo tamen Lectori plenè non ſatisfactum eſſe crediderim, ni & cauſam, ob quam P. Hieronymus eo ipſo tempore, quo in Curia Romana grave Procuratoris Generalis munus exercebat, ab hujus proſecutione fuerit diſtractus, & ad remotam Alexandriæ Miſſionem ſelectus, hîc notanter ſubjungerem. Facili negotio id præſto, dictam cauſam, cum alia de itinere non ſubſecuto, ex tomo tertio Annalium noſtrorum, in quo P. Marcellinus præclaram hujus Viri vitam fusè recenſet, *fol.*614. ita exſcribendo = *Idem Paulus V. litteris acceptis ab Alexandria, Græcos omnes Schiſmaticos Eccleſiæ Catholicæ manus daturos, ſi quis homo peritus, qui illos inſtruere poſſet, in illas Orbis Regiones mitteretur; nemo Pontifici occurrit Hieronymo aptior, quem Procuratoris Generalis onus gerentem huic tanti ponderis operi deſtinavit, ut ſcilicet vaſtiſſimas Orientis plagas ad Romanæ Sedis obedientiam reduceret. Sed cum expedita navis rebus omnibus ad ſubeundum munus neceſſariis onuſta eum exſpectaret, alias Papa accepit Epiſtolas, quibus certior reddebatur, primas, quæ pro Schiſmaticorum converſione induſtrium hominem à Summo Pontifice poſtulabant, fuiſſe fictitias, ſicque re infecta in ſuum officium Curiæ Procurator incubuit, quem unum Orientis reductioni idoneum Summus Pontifex judicaverat.*

Rectoribus Eccleſiarum Ægypti adventum Capucinorum de Regno Galliæ ſelectorum annuntiat, illiſque hos omni ope fovere inculcat.

Dilectis Filiis, Rectoribus Catholicis Eccleſiarum Ægypti,

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

AUdite flumina Nili, cunabula Moyſis, audiat Ægyptus, perfugium Chriſti; neque veſtrarum aquarum gurgitibus abſorbentur Prophetæ, & contra hoſtilem barbariem veſtræ latebræ tutantur Deum. Quare nulla periculorum facies deterrere debet Sacerdotes iſtuc proficiſcentes; & inter impietatis ſævitiam non modò delitеſcit, ſed etiam regnat Deus in cordibus veſtris. Omnes quidem fluctus cœleſtis ultionis videtur induxiſſe ſuper Ægyptum, fluminis impetu lætificatam, indignatio Omnipotentis. Manum ſuam miſit hoſtis ad omnia deſiderabilia veſtra, & ſanctitas pertimeſcere iſtic coacta eſt graviora, quàm ſcelus ipſum, ſupplicia. Areſcet tamen prius aqua de mari, & fluvius veſter omnino deſolabitur, quàm exareſcat æternus fons Divinæ Miſericordiæ è vulneribus Crucifixi Domini manans, ut decor Carmeli, & gloria Libani floreat in ſenticetis Ægypti. Sperate in Domino, dilecti Filii. Quid? exiſtimatiſne veſtræ ſalutis in Regno Beatitudinis oblitum Antonium illum, quem Diabolicarum Legionum domitorem Chriſtiana Reſpublica veneratur? Putatis à veſtris Regionibus miſericordes oculos unquam dimovere à Beatis illis Thebaidos & Eremi cultoribus, quos Ægyptia ſolitudo jejuniorum epulis pavit, ut ex Ægyptio ſeceſſu genus humanum peteret exempla humilitatis,

tis, opes & delicias deſpicientis? Hîc certe in hac Nationum omnium parente, Romana Eccleſia, vota quotidie ſuſcipiuntur pro felicitate animarum veſtrarum, quas à charitate Chriſti & Pontificis, non itinerum longinquitas, non Tyrannorum crudelitas poterit nnquam ſeparare. Itaque & Sanctorum preces in Cœlo, & Pontificum officia in Terris veſtræ ſemper ſaluti proſpicient. Confidite Filii: Aſcendet Dominus ſuper nubem levem, & ingredietur Ægyptum & erit Altare Domini in medio terræ Ægypti. Interea dum tempus Divini beneplaciti exſpectatur, torpeſcere non debent officia Apoſtolicæ ſolicitudinis. Olim quidem ex Ægyptiis litoribus ſolvebant Navigia fertilitate Nili victricem gentium Urbem paſcentia, nunc autem ex Eccleſia veritatis Magiſtra ablegantur Sacerdotes, panem Angelorum ad eſurientem Ægyptum deferentes. Nos certè in hac altiſſima totius Orbis ſpecula proſpectum petimus Regioni veſtræ & veſtræ ſaluti, omni, qua poſſumus, ope, in Regali Sacerdotio famulamur. Selegimus Viros pietate inſignes, ſapientia pollentes, qui in ſocietatem ſolicitudinum veſtrarum mittuntur, dilecti Filii, qui diſperſiones Iſraelis congregatis, & lapides Sanctuarii colligitis in Ægypto. Hos omnes omni officiorum genere colere debetis; præcipuè verò Sacerdotes Capucinos è Galliæ Regno ſelectos. Ex ea enim familia ſunt, cujus voluntaria paupertas avitis potentium theſauris antefertur; ex eo Regno accerſuntur, cujus Reges inter bellorum minas, & peſtilentiæ fauces dedignati propriæ vitæ diſpendio non ſunt Ægyptiorum ſalutem curare. Obliviſceretur non modò Religionis, ſed etiam humanitatis, qui iſtic peramanter non exciperet Sacerdotes, exteram terram nobilibus patriis veſtrâ cauſâ anteferentes. Auxiliariis eorum viribus uti poteritis tum ad reſtituendos in Ægypto muros Jeruſalem, tum ad nutriendas manna Cœli reliquias credentium. Noſtram certè voluntatem nulla ratione poteſtis melius in præſentia demereri, quàm his Chriſtis Domini à Pontifice miſſis è Vaticano prodeuntibus, omnem opem veſtram gratificantes in charitate non ficta in ædificationem Eccleſiæ. Patrocinium ſuum offerens benedicit Pontificia auctoritas Vobis, dilecti Filii, quibus benedicat Dominus exercituum, dicens, Benedictus populus meus Ægypti.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Februarii MDCXXX. Pontificatûs Noſtri Anno Octavo.

Autogr. in Secret. Brevium ad Principes Reg. *menſis & anni præd. fol.* 80. *à tergo.*

Fr. Roberto à Ventellet Miſſionis Smyrnenſis Superiori duos ſuorum Miſſionariorum ad Inſulam Satoliæ prope Cyprum pro inſtituenda ibi Miſſione ablegari committitur.

In Congregatione de Propaganda Fide habita die 7. Martii 1656.

Referente Eminentiſſimo Ludoviſio, Sacra Congregatio ad inſtantiam Dominorum Conſulum Gallorum in Inſula Satoliæ prope Cyprum degentium licentiam conceſſit Fr. Roberto à Ventellet Ordinis Capucinorum Superiori Miſſionariorum Smyrnarum, ut duos ex ſuis Miſſionariis cum ſolitis facultatibus ad dictam Inſulam mittere valeat, dummodo per dictos Dominos Conſules provideatur Hoſpitio, aliiſque commoditatibus & rebus neceſſariis in eorum manutentionem, juxta piam prædictorum oblationem; Declarando dictam licentiam ad triennium duraturam, & ſub directione Præfecti, ſeu Sub-Præfecti earumdem Miſſionum ejuſdem Ordinis.

Extract. ex Actis Sac. Congreg. de Propagan. Fide de anno 1656 pag. 28. num. 20.

Simeonem, Patriarcham Chaldæorum Antiochenum, è Sede ſua à Schiſmaticis ejectum ſolatur, & rationes ſuæ reſtitutionis curæ Fr. Gabrielis à Cainono, vulgò *Chinon* &c. commiſſas eſſe eidem ſignificat.

Venerabili Fratri, Simeoni, Patriarchæ Chaldæorum Antiocheno.

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Ubi primum ſe præbuit occaſio conſulendi rationibus Fraternitatis tuæ pro recuperanda Sede, è qua per ſummam Schiſmaticorum injuriam dejectus es, eam pro charitatis Pontificiæ ſollicitudine ſtatim arripuimus, & egregium pietate, prudentiaque Virum iſtuc hujus negocii tantùm cauſâ mittere non diſtulimus. Verùm eo fluminis cujuſdam undis in itinere, quod ſcire potes, abſorpto, Venerabili Fratri Epiſcopo Neocæſareæ, Coadjutori Babyloniæ, qui profectionem ad iſtas partes adornabat, injunximus,

mus, ut alloquio tecum habito, & communicatis conſiliis, ſi quovis modo ſpes aliqua bene gerendæ rei affulſiſſet, ſedulò negotium aggrederetur, & Regi Perſarum litteras, & officia noſtra deferret. Porro cum Epiſcopi, diſceſſus è Gallia longiùs quàm oporteret, differri videamus, Apoſtolatûs noſtri patrocinium, & opem à Te diutius deſiderari noluimus. Eandem igitur curam dilecto Filio, Gabrieli de Chinon, Religioſo Capucino, qui, licèt in ætate gravi conſtitutus, animam ſuam pro Dei gloria & proximi ſalute tam longæ viæ, rerumque cæterarum diſcriminibus exponere non dubitat, in præſenti demandamus, ut unà cum dilecto Filio, Dionyſio, Spineæ Coronæ Carmelitano Diſcalceato, munus idem explere, qua majori poterit, diligentia, ſtudioque contendat; Cum enim in Religione Catholica jam ſuſcepta firmum, & conſtantem fore Te planè ſperemus, nihil prætermittere decrevimus, quò cauſam tuam tot animarum æternæ ſaluti conjunctam juvare poſſimus. Interim jacta cogitatum tuum in Dominum, & in Sanctæ Fidei propoſito, ac bonis virtutum Chriſtianarum operibus confirma Fratres, & univerſos filios in Chriſto tuos, ut poſt legitimum certamen immarceſcibilem cœleſtis vitæ coronam cum eis feliciter conſequaris. Sed quoniam Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Congregationis de Propaganda Fide litteræ de recta Fidei Orthodoxæ ratione Te diligenter admonebunt, & idem Pater Gabriel Miſſionarius noſter Tibi, Epiſcopis Suffraganeis, aliiſque Catholicis iſtis, quorum litteras libenter accepimus, & attentè profectò legimus, voluntatis paternæ noſtræ luculentum teſtimonium, & Benedictionem Apoſtolicam à Nobis impertiet: ejus verbis Fraternitas Tua cum cæteris aliis fidem plenam habere velit, quos univerſos in Chriſto peramanter amplectimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XII. Iulii MDCLXIV. Pontificatûs Noſtri Anno Decimo.

Autogr. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. fol.* 166. *à terg.*

N O T A

De præmemorato Fr. Gabriele Cainonenſi meminit Iouet *in Hiſtor. Relig. edit. Ital. tom.* 2. *pag.* 144. *col.* 1. eidemque conſtructionem novæ noſtræ Domûs Taurini adſcribit, cum enim Filios Mirzæ Ibrahim in Philoſophiæ & Matheſeos ſcientiis inſtrueret, adeo illius captivavit affectum, ut non ſolùm ſitum ære ſuo emeret, verùm etiam partem expenſarum pro fabrica liberaliter ſolveret.

Eundem Fr. Gabrielem de rebus prædicti Patriarchæ acturum benignè recipi, à Rege Perſarum requirit.

Illuſtri, ac Potentiſſimo Regi Perſarum

ALEXANDER PAPA VII.

Illuſtris, ac Potentiſſime Rex ſalutem, & lumen Divinæ Gratiæ.

Regia Iuſtitiæ Virtus, qua Majeſtas Tua ſpectatè excellit, ac erga Nos perſpecta benevolentiæ ſtudia, pollicentur Venerabili Fratri Patriarchæ Chaldæorum Antiocheno, qui per ſummam injuriam à Schiſmaticis è Sede ſua dejectus eſt, omnem auctoritatis Tuæ opem pro ea quamprimùm recuperanda præſtò futuram, quod etiam atque etiam à Te ſummis precibus poſtulamus. Sed quoniam dilectus Filius, Gabriel de Chinon, Religioſus Capucinus Miſſionarius noſter, rem univerſam, & rationes, quibus in ea Nobis laborandum eſſe cenſeamus, coràm latiùs, & diſtinctiùs ediſſeret, ejus verbis ut fidem habere velis, planè cupimus. Majeſtati Tuæ perfectam, omnibuſque numeris abſolutam felicitatem, & lumen ad eam conſequendam prævium ab immenſa ſumma Dei bonitate jugiter enixèque poſtulamus.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XII. Iulii MDCLXIV. Pontificatûs Noſtri Anno Decimo.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. fol.* 167.

Sac. Rit. Congregatio.

De Martyrio FF. Agathangeli Vindocinenſis, & Caſſiani Nannetenſis in Æthiopia ob Fidem Catholicam conſulit ac reſcribit.

ORDI-

ORDINIS CAPUCINORUM, SEU GALLIARUM.

Servorum Dei aſſerti Martyrii Agathangeli, & Caſſiani Ordinis Capucinorum.

ACceptis & perlectis relationibus à Sacra Congregatione de Propaganda Fide die 17. Februarii 1648. coram Sanctiſſimo, & de ordine Sanctitatis Suæ ad hanc Sac. Rituum Congregationem remiſſis ſuper morte ob Fidem Catholicam in Æthiopia juſſu Regis violenter illatâ duobus Patribus Capucinis, ſcilicet P. Agathangelo de Vendoſme, & P. Caſſiano de Nantes, Gallis, eadem Sacra Congregatio reſpondit cum Domino Promotore.

Autog. in Arch. Secret. Sac. Congreg. Rit. Reg. menſ. & anni præd. fol. 65.

Ex Documentis à Fr. Bonaventura ad Almam Urbem allatis à Joſepho, Patriarcha Chaldæorum, profeſſionem Fidei Catholicæ emiſſam, gaudenter à ſe perceptum fuiſſe eidem Patriarchæ reſpondet, eumque ad ſtrenuè aſſumenda laborum certamina hortatur.

Venerabili Fratri, Joſepho, Patriarchæ Chaldæorum

INNOCENTIUS PAPA XI.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EX litteris Fraternitatis Tuæ, & ex documentis ipſis, à probato, multaque prædito virtute Viro Bonaventura, Ordinis Capucinorum, ad Urbem allatis magno cum animi noſtri gaudio cognovimus, emiſiſſe Te Catholicæ Fidei profeſſionem, atque huic Sanctæ Sedi, Eccleſiarum omnium Matri ac Magiſtræ, obedientiam præſtitiſſe; eam enim de pietate, zeloque tuo opinionem gerimus, ut uberem, Deo bene juvante, iſtis in Regionibus meſſem, planè Nobis polliceamur. Illud verò perſuaſum habebis, nihil nos prætermiſſuros, quod ad Paſtorales conatus tuos juvandos promovendoſque conducere poſſe exiſtimabimus. Age itaque Venerabilis Frater, dignos miniſterio, quod ſuſcepiſti, ſenſus indue, nec Te deterreat certamen laborum, quos ſubire neceſſe eſt, memor, non eſſe repromiſſam in Cœlis Coronam gloriæ, niſi legitimè certantibus. Fraternitati interim Tuæ, benevolentiæ noſtræ teſtem Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Octobris MDCLXXXIII. Pontificatûs Noſtri Anno Nono.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. fol.* 20.

Quod idem, & Ignatio Petro, Syrorum Patriarchæ renuntiat.

Venerabili Fratri, Ignatio Petro, Patriarchæ Syrorum

INNOCENTIUS PAPA XI.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

JUcundæ atque omni ex parte gratæ acciderunt Nobis litteræ, quas per probatum, multâque præditum virtute, Virum, Bonaventuram, Ordinis Capucinorum, Procuratorem tuum, unà cum documentis editæ à Te profeſſionis Catholicæ Fidei, & obedientiæ, quam huic Sanctæ Sedi, Eccleſiarum omnium Matri ac Magiſtræ profiteris, ad Urbem tranſmiſiſti; Quemadmodum autem Fraternitatem Tuam intra ſinum Pontificiæ charitatis recepimus, ita promptè ac alacriter quæcumque ſe dederint occaſiones, amplexuri ſumus in dies magis declarandi propenſam noſtram erga Te voluntatem. Nec minus liberaliter, quicquid ad procurandam animarum ſalutem, quæ præcipua noſtra, & perpetua cura eſt, adjumenti ac auxilii proficiſci à Nobis poterit, Tibi præſtabimus, de pietate zeloque tuo planè confidentes, fore, ut dignos expectatione noſtrâ fructus facias. Reliquum eſt, ut confidenter ſuſceptum præclarum munus exequaris, adverſiſque omnibus, quæ Tibi in eo implendo evenire poſſent, paſtorale pectus opponas, tecum ipſe ſubinde reputans, non eſſe condignas paſſiones hujus temporis, ad futuram gloriam, quæ revelabitur in Nobis. Fraternitati interim Tuæ Divinam opem præſentem uſque precamur, ac Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Octo-

Octobris MDCLXXXIII. Pontificatûs Noſtri Anno Nono.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. fol.*20.

Conſtantem Nationis Chaldeæ zelum à Fr. Joan. Baptiſta Aurelianenſi ſibi relatum commendat.

Dilectis Filiis, univerſis Chriſtifidelibus Nationis Chaldeæ Catholicam Religionem profitentibus

CLEMENS PAPA XI.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Repleta ſunt ingenti gaudio paternæ noſtræ charitatis viſcera, Deoque bonorum omnium Auctori in humilitate cordis noſtri gratias egimus, ubi audivimus à dilecto Filio, Religioſo Viro, Joanne Baptiſta Aurelianenſi, Ordinis Capucinorum, nihil apud Vos profeciſſe prava eorum conſilia, qui Vos ab amantiſſimæ veſtræ Matris Eccleſiæ gremio avellere, atque aliò abducere nitebantur, propoſitâ ſcilicet Vobis ad ſacra Myſteria obeunda nominatione hæreticorum hominum, qui doctrinam à Sacris Œcumenicis Conciliis univerſaque Catholica Eccleſia dudum damnatam profitebantur. Cum enim probè ſciretis, non boni Paſtoris, ſed Mercenarii vocem eſſe illam, quæ Dominicas Oves à ſalutaribus Eccleſiæ paſcuis, & à Chriſti Ovili, quod diviſum eſſe non poteſt, avocare curabat, ut eas in Schiſmatis laqueum impelleret, piè ac conſtanter, ut par erat, obſtitiſtis, atque per hoc explicaſtis, vos memores eſſe, non alibi, quàm in hac omnium Eccleſiarum Matre ac Magiſtra reperiri poſſe veritatem atque ſalutem. Nos itaque, quibus, licet immerentibus, imperſcrutabili Dei judicio fidelium cura demandata eſt, debitis in Domino laudibus virtutem veſtram extollentes, Vos hortamur, ut, quemadmodum agnoviſtis, vos tenere manentem ſubſtantiam, ita egregium hoc propoſitum perpetuò retineatis, quatenus boni operis fructum, ampliſſimam ſcilicet, neque interituram mercedem à bonorum omnium Retributore aſſequamini. Interim verò ſcire vos volumus, nihil eſſe, quod de propenſa in vos voluntate noſtra, & Pontificia charitate polliceri Vobis non debeatis, dilecti Filii, quibus omnia bona precamur, & Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die IX. Decembris MDCCII. Pontificatûs Noſtri Anno Tertio.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & an. prædict. fol.* 1. *à tergo.*

Luget perſecutionem motam in Chaldæa contra Catholicos, & Fratres noſtros Miſſionarios, propterea ad Civitatem Aleppienſem ſecedere coactos; conſtantem Patriarchæ virtutem laudat; & neceſſitatibus opitulatur.

Venerabili Fratri, Joſepho Tertio, Patriarchæ Chaldæorum

CLEMENS PAPA XI.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Ex pluribus ad Nos, tum etiam ad Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum à Fraternitate Tua perſcriptis litteris, magno cum animi noſtri dolore cognovimus, Te, Clerumque Tuum, ac omnes Catholicos Tibi ſubditos in tribulatione verſari, propterea quod à Schiſmaticis, aliiſque Orthodoxæ Religionis hoſtibus dira in Vos perſecutio commota fuerit, eorumque criminationibus & dolis incitati Turcæ carcerum anguſtiis, violenta pecuniarum exactione, aliiſque ærumnis Vos ita afflixerint, ut earum metu perculſi ipſimet Apoſtolici Miſſionarii, Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Profeſſores, iſthinc in Hierapolitanam, ſeu Aleppienſem Civitatem auſugerint. Non leve tamen dolori noſtro ſolatium ex eo comparatum eſt, quod Fraternitas Tua ſapienter cum Beato Hieronymo ſecum reputans, non qui injuriam patitur, ſed qui facit, verè apud Chriſtianos miſerum eſſe, ejuſmodi calamitatem non ſolùm impavido, ſed etiam alacri, lætoque animo exceperit, & murum pro Domo Iſraël fortiter opponens, ſtationem ſuam minimè deſeruerit, afflictiſque Fidelibus omnia Paſtoralis charitatis officia, atque ſubſidia tam neceſſario tempore exhibere non prætermiſerit. Levantes itaque manus noſtras ad Dominum

minum humiles ei gratias egimus, quod tantâ cor tuum pietate, conſtantiâ ac zelo roboraverit, ut Apoſtolorum exemplo, qui ibant gaudentes à conſpectu Concilii, quoniam digni habiti forent pro nomine Jeſu contumeliam pati, pro iis, quæ pertuliſti, nullum in tuis litteris mœroris ſenſum oſtendas, quin potiùs lætari quodammodò videaris, quod tam præclara oblata Tibi fuerit occaſio virtutis tuæ exercendæ. Ea igitur, quæ piè, fortiterque geſſiſti, uberi ac planè meritâ laude proſequimur, & quamvis firmiter exiſtimemus, Religioſæ menti tuæ non aliam propoſitam fuiſſe mercedem, niſi illam magnam niſi, quam Deus perſecutionem pro juſtitia patientibus repromiſit, perſuaſum nihilominus habere Te volumus, Nos & neceſſitatibus Tuis pro viribus opitulari paratos eſſe, & nullis unquam defuturos opportunitatibus luculenter teſtatam faciendi ſingularem, ac verè paternam, quâ Te, Gregemque Tibi commiſſum in Domino complectimur, charitatem, ejuſque interim nonnulla accipies argumenta, quæ à memorata Congregatione ad Te mitti mandavimus. Læta demum cuncta cum cœleſtis gratiæ incremento, atque perpetua in ſancto propoſito conſtantia ex animo apprecamur Fraternitati Tuæ, Clero, aliiſque omnibus, qui iſthîc quævis adverſa pro Fide ſuſtinuerunt, vel adhuc ſuſtinent, & Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Januarii MDCCXXI. Pontificatûs Noſtri Anno vigeſimo primo.

Ex Tomo IV. *Epiſt. & Brev. ejuſd. Pontif. fol.* 786.

EPISTOLA

Sac. Congregat. de Propaganda Fide.

Officia Fr. Damiani à Lugduno in ultima Georgianæ perſecutione interpoſita peculiari laude commendantur.

A' tergo. *P. Diamano à Lugduno, Ordinis Minorum Capucinorum Miſſionario Apoſtolico.*

Litteris Summi Pontificis Benedicti XIV. quæ unà ad Paternitatem Tuam perferentur, cum nihil addendum putem ad excitandum eximium, quo ferves, zelum procurandæ animarum ſalutis, unum ſupereſt, ut Sac. hujus Congregationis mentem paucis exponam. Gratiſſimum accidit Eminentiſſimis Patribus gratiam & benevolentiam, quam apud Perſarum Regem iniviſti, ceſſiſſe bono Miſſionariorum ê Familia Capucinorum, cui adſcriptus es, & Miſsionis Thæopolitanæ. Hinc ope, ſtudioque tuo reſtitutos eos fuiſſe in priſtinam libertatem Sacra faciendi, reddita eis Templa, Ædes, & quicquid ipſis fuerat ereptum. Cum itaque ſperandum ſit fore, ut benignitatem ejuſdem Regis in dies magis aſſequaris, Patri Præfecto, cæteriſque in Provincia illa collaborantibus datum eſt in mandatis, ut, quoties opus fuerit, ad emoliendas Schiſmaticorum inſidias, opem à Te quærant. Hoc verò faciliùs præſtabis, ſi a Rege expoſtulaveris, ut conceſſa jam Tibi Regia Diplomata ſuum ſortiantur effectum. Quapropter in id ſunt Tibi vires omnes intendendæ, ut hanc ſpem à Te excitatam omni virtute ſuſtineas, ac potius vincas: ex quo, cum non exiguam Sac. hujus Congregationis benevolentiam ſis experturus, immarceſcibilis erit expectanda à Jeſu Chriſto retributio, qui reddet unicuique ſecundùm opera ſua. Hunc, ut Te tueatur, & cœleſtibus theſauris augeat, dum exopto, precibus tuis apud eumdem me apprimè commendo.

Romæ 21. Sept. 1743.

Exempl. in Arch Ord. Arm. Miſsiones Provinciæ Turonen. *Vide ſuprà fol* 247. *& alias Pontificias litteras ad hunc Religioſum datas.*

Decreta circa Cœmeteria particularia Miſſionariorum renovantur, & abſque licentia Sacræ Congregationis ea Aleppi non conſtrui poſſe declaratur.

Decretum Sac. Conreg. Gener. de Propaganda Fide habitæ die 10. *Martii* 1744.

Cum aliàs ſub die 7. Februarii 1735. decretum fuerit ab hac Sacra Congregatione, ut ſequitur = *Referente Eminentiſſimo & Reverendiſſimo Domino, Dom. Cardinali Petra Præfecto, Sacra Congregatio ad tollenda jurgia & diſſenſiones, quæ non rarò oriri ſolent in partibus Syriæ & Paleſtinæ occaſione tumulationis Cadaverum Miſſionariorum Ordinum Regularium, confirmavit & renovavit Decreta ſuper hujuſmodi re aliàs edita, & præſertim anno* 1692. *itemque confir-*

firmata anno 1702. per quæ ſancitum fuit, quod deferatur privatè Cadaver à propriis Religioſis: in Cœmeterio autem tantùm adeſſe debeat Parochus cum ſtola & Cruce, & dicat orationes juxta formam præſcriptam in Rituali, permittendo poſtea, ut reliquæ orationes dicantur à Superioribus Religionis, & per ipſum ac ſuos Religioſos dari ſepulturam.

Præſens autem Decretum renovatorium & confirmatorium prædictorum Decretorum eadem Sacra Congregatio præcepit notificari Superioribus Generalibus eorum Ordinum, etiam Societatis Jeſu, quorum Religioſi Miſſionariorum munus in antedictis partibus obeunt, ut ab omnibus, & quibuſcumque ſuis reſpectivè ſubditis illud omnino & inviolabiliter obſervari curent =.

Cumque his non obſtantibus ad ejuſdem Sacræ Congregationis notitiam noviter pervenerit, quod ad eludendam præfatorum Decretorum obſervantiam à Patribus Miſſionariis Ordinum Capucinorum & Carmelitarum Diſcalceatorum, necnon Societatis Ieſu, Aleppi degentium, extructa fuerint particularia Cœmeteria pro ſuis reſpectivè Religioſis; Hinc eſt, quod referente Eminentiſſimo ac Reverendiſſimo Domino, Dom. Cardinali Proſpero Columna, eadem Sacra Congregatio decrevit & ſtatuit, obſervanda omnino eſſe ſupradicta Decreta aliàs edita, ideoque expreſsè prohibendo Cœmeteria particularia à Regularibus noviter introducta declarat, ipſis non licere nova Cœmeteria conſtruere abſque licentia ejuſdem Sacræ Congregationis.

Datum Romæ die 13. Aprilis 1744.

Exempl. in Archivo Ord. Armar. Miſſiones Provinciæ Turonenſis.

MISSIO

IN SYRIA & PALÆSTINA, ÆTYOPIA &c.

PROVINCIÆ BRITANNIÆ.

PRomiſcuâ ſorte Capucini Turonenſes & Britones ab anno 1625. ad Miſſiones in Syria, Palæſtina, aliiſque Orientis Provinciis fundandas fuerunt ſelecti, commixtoque zelo illas per plures annos excoluerunt, ceu individuo unius ejuſdemque Provinciæ vinculo copulati; hinc & Miſſiones utriuſque Provinciæ, pace P. P. Normannorum, qui aliàs juxta meum inſtitutum & Provinciarum tabulam, medium inter utramque locum hîc occupare deberent, connecto. Cum autem anno 1641. diviſio Miſſionum inter utriuſque Nationis Fratres fuiſſet ſubſecuta, & à Sacra Congregatione 9. Septembris ejuſdem anni approbata, Patres Britanni, præter Ætyopiam, in Syriâ ac Palæſtina Miſſiones Damaſci, Sydoniæ, Berithi, Tripolis, ac Montis Libani ſuo ſolo charitatis ſudore ſuſceperunt rigandas, quemadmodum & illas in præſentia non modico Fratrum diſpendio, abſque alterius Provinciæ concurſu rigant. Nec eſt, quod conſtantem hanc laboris fidem miremur: heroica enim facinora, quæ de primis hujus Provinciæ Miſſionariis tum in Provinciæ manuſcriptis, tum in publico typo extensè celebrantur, fuerunt ſtimuli, quibus illorum Succeſſores fuerunt incitati ad continuandam Evangelizantis virtutis viam & curſum: fuerunt fæcunda radix, ex qua glorioſâ ſerie repullulârunt Viri, ſpiritu apoſtolicæ charitatis incenſi. Hinc non contenti anguſto Hoſpitiorum ſuorum incolatu, excurrunt in algoſa deſerta, penetrant horridas ſylvas, aſcendunt montium juga, luſtrant valles, accedunt Domos vel, ut novellas olivarum & virtutis, ad Evangelicæ perfectionis germen maturent, vel, ut eos, qui aquâ regenerationis quidem mundati, adhuc tamen ſine intellectu, & duræ cervicis ſunt, veſano ſuperſtitionum, vel ſchiſmatis errore ſeducti, in lege Domini conſolident, vel, ut terram olim ſanctam, terram promiſſionis, terram Salvatoris noſtri Dei nativitate, prædicatione & miraculis ſanctificatam, terram Beatiſſimæ Virginis Mariæ, ac SS. Apoſtolorum veſtigiis calcatam, jam verò ſuperſeminatis falſæ doctrinæ, Thracici ritûs, & liberioris vitii zizaniis pollutam repurgent.

Protractum hoc jam ultra Sæculum Britanni apoſtolatûs ſtudium eò glorioſius micat, cum in igne vel Schiſmaticæ, vel Turcicæ perſecutionis haud aliter ac aurum in fornace variè fuerit probatum. Provinciæ annales ſi intueamur, jam in ipſo Miſſionum limine vel anno 1626. P. Adrianum Briocenſem, & anno 1627. Macarium Giennenſem in carceres Conſtantinopolitanos reperimus conjectos. Alii cum FF. Blaſio Nannetenſi, Pacifico à Provinio, Servo Dei Caſſiano Nannetenſi, Doſitheo Rhedonenſi, Fideli à Caſtro novo &c, dum

dum animas Chriſto in Sylvis & foris quærebant, ſub vario tormentorum apparatu vitam perdiderunt: alii, ut ſæpius & lentius morerentur, cum Fr. Hilarione à Roſcovio, diutius in mancipatûs ærumnis & catenis vivere debebant. Fr. Tuſſano Landernienſi Gubernator Babyloniæ, in ipſa inſigni die ſolemnitatis, *Portiunculæ* dictæ, venenum propinari juſſit, ne diutius, qui eum diſſolutæ vitæ argueret, audire deberet. Alii in plebe cachinnos, in focis opprobria, in occurſibus maledicta, & in congreſſibus contradictiones experti ſunt &c. Tam dura tamen inſenſatorum ferocia non minuit Miſſionariorum zelum, ſed econtra magis illum accendit: plus ſemper gloriæ quàm ſanguinis ex inflictis manavit vulneribus, manſitque hucuſque Miſſionis triumphus inſignitus uberi converſionis fructu, tum inter adultos & infantes, tum inter nobiles & plebejos, tum inter infideles & ſchiſmaticos collecto.

Ut etiam poſt mortem Capucinus Britannus aſſumptæ Miſſionis fructum coadjuvaret, vel perenniter curaret, varios libros vel conſcripſit, vel impreſſit, huic Miſſioni potiſſimùm aptatos. Compoſuit F. Accurſius à Caſtro novo, linguæ Arabicæ & Gallicæ Dictionarium, quod in lingua Arabica addiſcenda, plurimùm novellos Miſſionarios juvat. Tranſtulit F. Bonaventura Ludenſis ad Arabicam linguam, vitas plurium Sanctorum ab Orientalibus ſpeciatim cultorum, & opera P. Ludovici Granatenſis, ac varios de Myſteriis SS. Trinitatis, & Incarnationis, de Primatu Romanæ Eccleſiæ &c. vulgavit tractatus. F. Britius Rhedonenſis Epitomen Annalium Eccleſiaſticorum Cardinalis Baronii, ac Epitomen Annalium veteris teſtamenti Jacobi Saliani ab Adamo uſque ad Chriſtum eâ perfectione conſcripſit, ut Sacra Congregatio de Propaganda fide anno 1653. utramque ſuo typo & expenſâ pubblicaverit. In correctione quoque Bibliorum Arabicorum ab anno 1650. uſque ad an. 1655. ad uſum Eccleſiæ Orientalis idem P. Britius impigrè laboravit, & deſuper in prima Ephemeride Franciſci Nazarii 29. Jan. 1671. ſpecialem memoriam promeruit. Edidit & eruditum de Sacramento Matrimonii tractatum, quo Schiſmaticos Damaſci commorantes confutavit. F. Franciſcus à Romorantio Anatomen Alcorani Mahumetis compoſuit, hujuſque errores ſtolidos detexit. F. Ivo Trecorenſis ad Miſſionis bonum reliquit (præter alios libros in Bibliotheca Scriptorum Ordinis noſtri recenſitos) Flores Hiſtoriarum &c. ad confutandos Hæreticos, Schiſmaticos & Turcas: Conciones modo catechiſtico contra peccata, quæ committuntur paſsim in Syria ac Palæſtina &c. ac opus de reſurrectione mortuorum. F. Michaël Rhedonenſis, ut cæteros ſileam, Maronitas Markalitam incolentes, plurimùm ſibi devinxit, dum Rituale Romanum, libros Regum, Sapientiæ &c. Arabica lingua adornavit. Quæ, & noviſsimè P. Dorotheus à S. Trinitate tempore, quo in hac Miſſione deſudavit, eique quatuor vicibus ceu Cuſtos præfuit, intrepidè egerit, nuntiabunt Annales, & infra minutim tangentur. Hinc Britonum Operariorum progenies in Syria & Palæſtina æternaturâ glorioſi nominis famâ clareſcet.

Miſſio hæc impræſentiarùm numerat loca ſequentia:

Sidoniam, vulgò Seydam, locum Cuſtodiatûs, *Abbatiam*, *Antourin* noviſſimè à Miſſionariis occupatum, *Berytbum*, *Damaſcum*, *Gazeram*, *Solymam*, & Tripolin Syriæ.

Archiepiſcopo Edeno Miſſionarios Capucinos è Gallia ablegatos commendat.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

SYriam, Palæſtinam, & Ægyptum, Regiones olim Cœli indulgentiâ, & miraculorum gloria dominantes, nunc autem ſub alienigenarum jugo captivas, petunt è Galliarum Regno à Pontificia charitate evocati, Sacerdotes Capucini, ut animas Chriſti ſanguine redemptas afferant in adoptionem filiorum Dei. Itineris difficultas, & charitatis magnitudo facilè illis conciliabunt benevolentiam Fraternitatis Tuæ, quæ non poterit certè non lætari tam eximios cultores in partem ſollicitudinum veſtrarum iſtuc à Romana Eccleſia ablegari. Commendavimus diligentiſſimè cœleſte hoc negotium Venerabili Fratri Patriarchæ Antiocheno. Cupimus in præſenti rerum opportunitate enitere officia Fraternitatis Tuæ, quibus debeatur benedictio Eccleſiæ, & beneficentia Pontificia: noſtram planè voluntatem demereberis, ſi omnes Apoſtolicum munus fungentes, præcipuè verò Gallicos Capucinos, perfrui volueris uberi proventu benevolentiæ Tuæ, quod Officium Deo petenti debitum, dum Roma ſperat, Paternam benedictio-

ctionem Fraternitati Tuæ impartiri, & Pontificium patrocinium pollicemur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VII. Decembris MDCXXX. Pontificatûs Noſtri Anno Octavo.

Autogr. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. fol.* 83.

Commendat eoſdem Patriarchæ Antiocheni præſidio.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CORonata ſcuto bonæ voluntatis, & opulenta commeatu Virtutum Chriſtianarum charitas Apoſtolica, per fluctus non minùs piratis, quàm tempeſtatibus metuendos ad Orientales Regiones deduxit è Vaticano Sanctuario Sacerdotes, propriam vitam pro veſtrorum populorum ſalute ſacrificantes: ii verò Patriæ benevolentiâ poſthabitâ, diverſa exilia, & barbarica Regna perambulant paraturi viam Domino, & rectas facturi ſemitas ejus inter nationes aberrantes: contemptores divitiarum juxtà & periculorum, iſtuc in præſentia ablegantur Capucini, nobilia Galliarum germina, ut Divinæ gratiæ, ac, ſi opus ſit, proprii ſanguinis ratione fæcundata, fructus vitæ perferant habitantibus in umbra mortis. Cauſa itineris, & animi magnitudo eos ſatis ſuperque commendat Fraternitati Tuæ, quæ in Diœceſi Antiochena Paſtorale ſceptrum gerens, non poteſt non gaudere, tam inſignes à Pontificia ſollicitudine ad ſe ablegari Socios laboris, ac pietatis. Excolis, Venerabilis Frater, Terram olim fluentem lacte & melle, nunc autem inundatam felle, & veneno, ubi inebriari abundè poteſt ſollicita Antiſtitum charitas vino compunctionis, & pane lachrymarum; etenim nihil eſt ducente Chriſto, & præeunte Cruce deſperandum; potens eſt Deus, peregrinantibus his Sacerdotibus favens, elicere è lapideis Infidelium cordibus fontem aquæ ſalientis in vitam æternam, cujus rivis floreant ſpecioſa deſerti, & hilarentur convivia Angelorum. Jam verò non uſque adeo virtutibus veſtris invia eſt famæ vox, ut Roma non ſuſpicetur eſſe ab Orientis Epiſcopis, & populis officiorum genere colendos hos Satores bonorum operum, quibus ſalus veſtra eſt quàm propria vita pretioſior, præſertim cum è Galliarum Regno prodeant, unde armata Legionibus prodiit Religio, Chriſtianiſſimos Reges deducens ad confringenda gladio victorum vincula Sion, & reficiens Muros Ieruſalem; proinde deeſſe non poteſt patrocinium Fraternitatis Tuæ tam piis Regni Cœleſtis propugnatoribus; neque ſolummodo eorum virtute poteris uti ad eliminandam infidelitatem ex ſchiſmaticis cordibus, ſed etiam ad ſapientiam in Catholicis ingeniis diſſeminandam; neque etiam iſtic paſſim patefieri poſſunt Gymnaſia Theologica, quæ armamentaria cœli ſunt; hoc autem ad cœleſte vobis beneficium deferendum non ſolùm religioſi, ſed etiam grati animi lege compellimur; pertinet enim ad Apoſtolicum Principatum curare, ne in captivo Oriente inter minitabunda impietatis ludibria ignorentur oracula Divinitatis, quæ Apoſtolorum Princeps ex Eccleſia iſta olim prodiens aſſiduè loquitur in Romana Cathedra per os Pontificum Maximorum. Cæterùm litteras has ad Fraternitatem Tuam deferri voluimus potiùs, ut charitatis Pontificiæ teſtimonio perfruaris, quàm ut aliena hortatione egere Te arbitremur in negotio, in quo & Tuæ gloriæ, & publicæ ſaluti conſulitur; teſtamur nullum à Te confici Nobis poſſe ſolatium illuſtrius, quàm ſi omnes à Nobis iſtuc ad Apoſtolicum munus ablegatos, ſed præcipuè Gallicos Capucinos, tantâ benevolentiâ complectaris, ut nomini Tuo ob id debeatur plauſus in benedictionibus Eccleſiæ. Quod autem à Te poſtulamus, idem Te hortante, & Nobis exigentibus ſperamus ab univerſo tuorum Antiſtitum, & Sacerdotum Choro, cui, ac Fraternitati Tuæ conciliare ſemper conabimur adjutorium Altiſſimi, & Paternam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VII. Decembris MDCXXX. Pontificatûs Noſtri Anno Octavo.

Autog. in Arch. Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. pag.* 83.

Item Rectoribus Catholicis Eccleſiarum Syriæ & Palæſtinæ.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

COntritio, & infelicitas in viis univerſæ carnis, flagella Divinæ Ultionis ſævi-

viunt in Europa, & hæreditatem Domini in Oriente dirripuerunt latrones animarum; non tamen obliviſcitur Omnipotens miſericordias ſuas, cujus vulnera, medicamenta, cujus ira, clementia eſt. Quare adeamus, dilecti Filii, cum fiducia Thronum Cęleſtis indulgentiæ, patefient iterum cataractæ Cęli, nubeſque pluent juſtum, & ſalus animarum germinabit: non exareſcet unquam, ô Syria, ô Palæſtina, fons Divinæ pietatis, irrigans univerſam terram, ſed præcipuè Regiones iſtas, ubi olim Regem, ac Conditorem ſuum ſydera contuebantur. O' felices Provincias toties divinorum pedum veſtigiis conſecratas! ad vos è cęleſti Regia deſcendit Deus homo, ut exoriretur habitantibus in umbra mortis oriens ex alto, lux Evangelii affulgeret. Commeant quotidie ad vos ex Orbe univerſo peregrinantes, & fluctuum procellas, tyrannorum minas contemnunt, ut religioſis oculis venerabundi colant ſolum iſtud, ubi legiones Angelorum, & Apoſtolorum cœtus Chriſto Domino famulabantur: quin aquæ veſtrorum fluminum, perinde atque optima Balſama, & gemmæ in exteras terras avehuntur, eoque pretio Religio Fidelium non rarò viſa eſt emiſſe beneficia Divinitatis: oblivioni detur dextera noſtra, ſi non meminerimus veſtri, ô Syria, & Palæſtina! in Cathedra Sacerdotalis Principatûs; cum hominibus veſtris converſatus eſt Deus, & è littoribus veſtris Romam adnavigavit Princeps Apoſtolorum, conſtituturus in Vaticano oraculum Sapientiæ Orthodoxæ, & ad vos ſemper Pontificia charitas non commigrabit? & iſtarum Regionum cauſam à ſuis rationibus unquam ſejunctam arbitrabitur? non ita planè eſt, dilecti Filii, ſolicitis Apoſtolicæ charitatis excubiis luſtramus Eccleſias veſtras in Solio Regalibus obſequiis exculto, ſaluti veſtræ ſervientes. Cum autem ad Vos progredi ipſi nequeamus, hos ſeligimus Sacerdotes virtutibus opulentos, Sapientia claros, qui per minitantes pelagi procellas, properant in portus tyrannicâ ſævitiâ formidatos, non aurum, aut argentum quærentes, ſed, ut animas Vobis cum Jeſu Chriſto lucrentur. His planè debetis omnem opem atque operam veſtram adjungere, ne ingratiſſimi mortalium, eos charitatis veſtræ fructibus carere, in aliena terra patiamini, qui Patrias exiliis, pacem periculis mutant, ut vobis militent ſub trophæo Crucis in ſalutis veſtræ & Divinæ gratiæ ſpem. Præcipuè verò Vobis commendamus Sacerdotes Capucinos, quos Roma iſtac profecturos vocat è Galliæ Regno, unde non ſemel felicitas & victoria ad captivum Orientem in Chriſtianiſſima Claſſe navigavit: iis quaſi hæreditate videtur relicta eximia quædam charitas in Orientalem Eccleſiam, eoſque credimus, & Patriæ gloriâ, & Profeſſione Religionis, & conſilio charitatis ſatis vobis commendari. Neque in illis deerunt populis veſtris, aut exempla virtutum, aut dogmata Sapientiæ. Utimini Dilecti Filii, tantis Viris, vocate in Arces Eccleſiarum veſtrarum auxiliarios hos milites, Vobis non minus è Cœlo, quàm Vaticano donatos, ita enim & animarum ſaluti conſuletis, & Pontificatûs maximi patrocinium promerebimini. Complectimur vos brachiis Apoſtolicæ dilectionis, dilecti Filii, quibus beneficentiam Omnipotentis ſemper flagitabimus, & Paternam Benedictionem impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VII. Decembris MDCXXX. Pontificatûs Noſtri Anno Octavo.

Autogr. in Arch. Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. fol.* 83.

Sac. Rit. Congregatio.

De Martyrio Servi Dei, Fr. Caſſiani Nannetenſis &c. in Æthiopia reſcribit.

ORDINIS CAPUCINORUM, SEU GALLIARUM.

Servorum Dei aſſerti Martyrii Agathangeli, & Caſſiani Ordinis Capucinorum.

ACceptis, & perlectis relationibus à Sacra Congregatione de Propaganda Fide die 17. Februarii 1648. coram Sanctiſſimo &c. *Reſiduum vide ſuprà fol.* 305.

Prætenſio ſeu inſtantia R. P. Guardiani Hieroſolymitani de Miſſa in Eccleſiis Miſſionariorum ante Miſſam in Eccleſia Parochiali celebratam prohibenda rejicitur.

Decretum Congregationis Particularis aliquorum ex Emis Patribus negotiis Fidei Propagandæ præpoſitis ſpecialiter deputatis ſuper rebus Sanctorum Locorum habita die 26. Januarii 1668.

RElata inſtantiâ Patris Guardiani Hieroſolymitani, ut Miſſionariis Sac. Congre-

gregationis in locis ſuæ Juriſdictioni ſubjectis prohibeatur Miſſa in eorum Capellis diebus feſtis celebrare, niſi prius celebrata Miſſa in Eccleſia Parochiali. Sacra Congregatio mandavit, ſervandas eſſe infraſcriptas declarationes Sacræ Congregationis Concilii Tridentini, videlicet:

Primò. Baren. Iunii 1597. Congregatio cenſuit Presbyterum in ſua Eccleſia Miſſam celebrantem, non teneri differre celebrationem, donec in Eccleſia Parochiali Miſſam Parochus celebraverit.

Secundò. An Ordinarius ad inſtantiam Rectoris Eccleſiæ Parochialis poſſit præcipere Rectoribus aliarum Eccleſiarum non Parochialium, ne Miſſas celebrent, antequam abſoluta fuerit Miſſa Cōventualis, quæ in ipſa Parochiali quotidie celebratur, die 6. Octobris 1625. Congregatio cenſuit, Ordinarium non poſſe id prohibere.

Datum Romæ die 26. Iannarii 1668.

Exempl. in Archivo Ord. Armar. Miſſio Palæſtinæ.

Miſſionariis in Quadrageſima inter Maronitas muneri Miſſionis vacantibus, tertiâ hora poſt meridiem Miſſam celebrare indulgetur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitæ 22. Aprilis 1682.

INter alia dubia à FF. Capucinis Gallis Miſſionariis Apoſtolicis in partibus Orientis pro reſolutione propoſitum fuit Dubium ſequens:

Utrum Sacerdos Miſſionarius in Quadrageſima vacans muneri Miſſionis, & inter Maronitas degens, eo tempore ad Miſſionem maximè congruo, poſſit celebrare Miſſam juxta eorum conſuetudinem tertiâ horâ poſt meridiem, quia, ſi antea celebraretur, vel pauciſſimi, vel potius nulli aderunt confeſſuri, & Verbum Dei audituri, vel certè ſubitò dictâ Miſſâ jejunium ſolvent contra eorum ritum illos obligantem ad jejunium protrahendum uſque ad horam tertiam pomeridianam?

Quod ſi non liceat, talem diſpenſationem Oratores humiliter poſtulant.

Et Sac. Congregatio reſpondit Affirmativè.

Ex tom. 2. reſolut. Archivi Sac. Congreg. pag. 94.

Eutimio Metropolitæ &c. factam ab eo errorum Græcorum Damaſci abjurationem, ac illius in perſecutione conſtantiam, tum ex ipſius litteris, tum ex ore Fr. Accurſii ablegati gaudenter ſe percepiſſe ſignificat, ejuſdemque erga Sanctam Sedem ſtudium commendat.

A' tergo. *Venerabili Fratri, Eutimio, Metropolitæ Tyri, & Sidonis.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

INgentis ſanè argumentum lætitiæ cœpimus ex litteris Fraternitatis Tuæ, à dilecto Filio, Patre Accurſio Ordinis Capucinorum redditis, intelligentes ex iis, ac uberiùs ex ejuſdem Accurſii ſermone, Te poſt ejuratos jampridem Damaſci Græcorum ab hac Sancta Sede ſejunctorum errores, in quibus verſabaris, invicta animi conſtantia toleràſſe duriora quæque, quibus ab Adverſariis impetitus fuiſti, ut à ſententia recederes. Profuſis autem Miſericordiarum Patri, qui fideles ſuos confortat, perſolutis gratiis, quod tribuerit Tibi virtutem ac fortitudinem ad tempeſtates adverſus Te excitatas ſtrenuè ſuperandas, jugiter ipſum rogare non omittemus, ut validam Tibi aſſiduamque ad munus, ad quod aſſumptus es, implendum, opem præſtare velit. Perſuaſum interim habebis, nulli Nos occaſioni defuturos re ipſa declarandi, quâ Te in Domino charitate complectamur, & quàm præclarè ſentiamus de ſtudio, quod erga præfatam Sedem, Eccleſiarum omnium Matrem ac Magiſtram profiteris. Cætera à Venerabilibus Fratribus noſtris Cardinalibus Congregationis de Propaganda Fide Præpoſitis, abundè cognoſces, Ac Fraternitati Tuæ Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ &c. die XIX. Auguſti MDCLXXXIV. Pontificatûs Noſtri Anno

Autogr. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. fol. 97.*

Hoſpi-

Hoſpitium, à Principe Abdalla in Oppido Solimæ apud Druſas in Monte Libano oblatum, à Miſſionariis acceptari, & Miſſionem ibi exerceri indulgetur.

Decretum Sac. Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitæ ſub die 30. Junii 1704.

REferente Emo, & Rmo Domino Cardinali Spada inſtantiam P. Dorothei à Trinitate, Ordinis Capucinorum Cuſtodis Miſſionum Provinciæ Britanniæ in Syria, & Palæſtina petentis facultatem recipiendi Hoſpitium PP. Capucinis earum Miſſionum oblatum à Principe Abdalla in Oppido Solimæ, ibique Miſſionem exercendi, Sac. Congregatio hujuſmodi Oratoris precibus benignè indulgens petitam facultatem conceſſit; ita tamen, ut ab iiſdem Patribus ſerventur omnino Decreta circa Sacramentorum, præcipuè verò Parochialium, adminiſtrationem aliàs edita, iidemque hac in re caveant ab exceſſu ſuarum facultatum.

Datum Romæ die & anno, quibus ſuprà.

Exempl. Auth. in Arch. Ord. Arm. Miſs. Palæſtinæ.

NOTA.

LItteræ, quibus Princeps ſupradictus Hoſpitium Miſſionariis noſtris obtulit, fuerunt tenoris ſequentis:

Reverendo Patri, Dorotheo, Amicorum chariſſimo, ſalutem plurimam à Deo Optimo exoptamus. Nos hîc favente Deo bene valemus, teque optima valetudine frui ſperamus. Datis jam ad Te litteris mentem noſtram patefecimus tibi, quod in iſto Dominio noſtro Religioſis tuis Capucinis Hoſpitium ſumptibus noſtris excitare cupimus. Nullo tamen adhuc reſponſo habito, iteratis epiſtolis tibi hanc rem commendamus. Da igitur operam, ut mens noſtra impleatur, quæ ad plurimorum Maronitarum, qui hîc incolunt, bonum dirigitur, tibique mercedem apud Deum augebit, ac Religioſis tuis utile erit ac jucundum pium hoc opus, noſtris impenſis perficiendum. Hoc idem Illuſtriſſimo Domino Conſuli datis litteris declaravimus. Votis noſtris celeriùs indulgeas velim, & rem ad optatum exitum fac ut perducas. Vale.

Emir Abdalla.

Motiva autem, quæ Principem ad hoc pietatis conſilium incitârunt, pandunt litteræ Gabrielis, Archiepiſcopi Maronitarum, ad eundem P. Dorotheum ita datæ:

Benedictio Dei & Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & S. Petri Apoſtolorum Principis deſcendat ſuper te, Dilecte Fili Dorothee, Patrum Capucinorum Cuſtos, ſuperque tuos Religioſos. Anno proximè elapſo litteris ad te datis certiorem te fecimus, quod Princeps Emir Abdalla ſuis ſumptibus ſine ulla veſtra impenſa vult tuis Religioſis Miſſionariis Hoſpitium extruere in Oppido Solimæ, ut ipſemet datâ ad te epiſtola planè promittit. Igitur Paternitas Tua det operam, ut ad exitum perducatur hoc opus, quod in bonum horum fidelium cedit, & majorem Domini Noſtri Jeſu Chriſti gloriam, veræque fidei dilatationem, quæ inibi per tuos Religioſos ampliabitur. Nil ad hoc pium opus Principem Abdallam impellit, niſi ſtudium & amor, quo tuos Religioſos, noſtroſque Chriſticolas impensè proſequitur, quibus Sacras Ædes impenſis ſuis excitavit omni vectigalium onere immunes. Hocce tibi ſignificandum, Nobis declaravit, quod libentiſſimè facimus ob ſummam tui æſtimationem.

Die 10. Julii anni 1703.

Ex Arch. Ordin. Armar. Miſſio Palæſtinæ.

Fr. Dorotheo à Sanctiſſima Trinitate, profeſſionem Fidei à Cyrillo, Patriarcha Antiocheno Græcorum recipere, huncque in Patriarchatu confirmatum declarare committit.

Dilecto Filio, Dorotheo à Sanctiſſima Trinitate, Ordinis Fratrum Min. S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

QUamquam ſollicitudini omnium Eccleſiarum, Domino adjuvante, pro viribus reſpondere, ac ſatisfacere nitimur & curamus, niſi tamen fides, & ſedulitas eorum, quibus mandata noſtra perficienda concredimus, Apoſtolicæ providentiæ officiis obſequatur, curarum noſtrarum fructus facilè intercidit. Quoniam verò ſatis Nobis compertum eſt, quàm impigrè ſuſceptos pro Catholica Religione labores impendere, quantamque huic Sanctæ Sedi obedientiam probare pergas, bono animo alacritatem, Religionemque tuam ad proſperum conſilii, judiciique noſtri ſucceſſum advocamus. Cum itaque electionem Venerabilis Fratris, Cyrilli, Catholici Patriarchæ Antiocheni Græcorum, confirmare decreverimus, Tibi, dilecte Fili, poteſtatem facimus, etiam cum facultate ſubdelegandi, ut ab eodem Cyrillo Catholicæ Fidei profeſſionem excipias ad formam præſcriptam à ſel. rec. Urbano Papa Octavo Prædeceſſore noſtro, Tibique præcipimus, & mandamus, ut ab eo jusjurandum exigas, quo polliceatur, nihil in ſe, aut ſubditis ſuis immutaturum in ritibus, & conſuetudinibus Græci ritûs hac Sancta Sede prius non conſulta, rebuſque communicatis cum S. R. E. Cardinalium Congregatione Propagandæ Fidei negotiis præpoſita, ſeque operam daturum, ut in priſtinum morem, & obſervantiam reſtituantur, quæ fortè vel ab ipſo, vel ab Euthymio bo: me: Archiepiſcopo Tyri, & Sydonis fuerint immutata, præſcripta quoque, & mandata ejuſdem Congregationis, quorum exemplar ipſi reddes, aut reddendum curabis, ſe fideliter impleturum. Emiſſâ igitur ad eam, quam diximus, formam Fidei profeſſione, præſtitoque antedicto de ſervandis conditionibus jurejurando, volumus, ut auctoritate noſtra pe Te ipſum, vel per Subdelegatum tuum, confirmatam à Nobis Patriarchalem electionem declares; eique verbis noſtris præcipuæ charitatis, & gratulationis ſenſus ſignifices. Dum autem in tua obſervantia, ſolertiaque inſignem fiduciam reponimus, Tibi, Dilecte Fili, Apoſtolicam benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Auguſti MDCCXXIX. Pontificatûs Noſtri Anno Sexto.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *menſ. & anni præd. fol.* 76.

NOTA

INter merita, quibus Fr. Dorotheus ſupradictus Apoſtolicæ Sedis plauſum ſibi comparavit, & nominis ſui memoriam in Palæſtina perennavit, dignè recenſeri debet ſollicitudo, qua electionem Cyrilli Fanas in Patriarcham adjuvit, & Synodum Nationalem Græcorum, in qua congregatos Prælatos, Abbates, Sacerdotes & Monachos ad obſervantiam ritûs Græci, ac conſuetudinum juxta Sanctæ Sedis Decretum reſtituendum induxit, die 25. menſis Auguſti 1730. in Monaſterio S. Salvatoris celebravit. Acta hujus Synodi aſſervat Archivum Ordin. Armario *Miſſio Palæſtinæ*, ſicut & alia, quæ hunc Religioſum Virum, ejuſque Apoſtolicos labores concernunt.

Eandem auctoritatem in hypotheſi mortis, aut aliàs abſentiæ Fr. Dorothei prædicti, in Fr. Ambroſium Rhedonenſem transfert.

Dilecto Filio, Ambroſio Rhedonenſi, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

PEr litteras in ſimili forma Brevis datas die 13. proximè ſuperioris menſis Auguſti, dilecto Filio, Dorotheo à Sanctiſſima Trinitate, ejuſdem tui Ordinis in Syria, & Palæſtina Miſſionario facultatem mandavimus, ut Apoſtolica noſtra auctoritate, certis conditionibus adjectis, Venerabilem Fratrem Cyrillum Antiochenæ Eccleſiæ electum Patriarcham Græcorum confirmatum declararet. Cum tamen renunciatum deinde Nobis ſit, eundem Dorotheum gravi morbo decumbere, ne diuturniori mora ju-

di-

dicium noſtrum de Patriarchali confirmatione retardetur, eandem Tibi operam injungimus, eandemque facultatem largimur, Tibi mandantes, ut, ſi antedictus dilectus Filius, Dorotheus, ſupremum diem obierit, aut à Miſſionibus Syriæ & Palæſtinæ abſens fuerit, omnia, quæ illi demandavimus, expleas, & cum iiſdem conditionibus & facultatibus, quas ex authentico exemplo noſtrarum ad Dorotheum litterarum, quod hiſce adjungimus, deprehendes, perinde, ac ſi tibi litteræ illæ inſcriptæ eſſent. Officium autem, quod prudentiæ ac ſedulitati tuæ libenter committimus, argumento Tibi erit, quàm præclaram geramus de tua virtute opinionem. Ac Tibi, dilecte Fili, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Septembris MDCCXXIX. Pontificatûs Noſtri Anno Sexto.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *menſ. & anni præd. fol.* 139.

Eccleſiæ Fratrum Miſſionariorum Civitatis Damaſci in tribus expreſſis feſtis indulgentiam plenariam largitur.

CLEMENS PAPA XII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes litteras inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

AD augendum Fidelium Religionem, & animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti, omnibus utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui Eccleſiam ſub Titulo SS. Pauli, & Georgii Martyris Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum Miſſionariorum nuncupatorum Civitatis Damaſcen. in Syria, in Converſionis, & Commemorationis ejuſdem Sancti Pauli, necnon ejuſdem Sancti Georgii Martyris feſtis diebus à primis Veſperis uſque ad occaſum Solis dierum hujuſmodi ſingulis annis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem in Domino concedimus. Præſentibus ad Decennium tantùm valituris. Volumus autem, ut, ſi pro impetratione, præſentatione, admiſſione, ſeu publicatione præſentium aliquid, vel minimum detur, aut ſponte oblatum recipiatur, præſentes nullæ ſint.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die III. Decembris MDCCXXXIV. Pontificatûs Noſtri Anno Quinto.

Autogr. in Secret. Brevium Reg. menſis & anni præd.

Decretum Sacræ Congregationis de Propaganda Fide circa tumulanda Miſſionariorum Regularium cadavera editum confirmat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum ſuper tumulatione Cadaverum Miſſionariorum Ordinum Regularium in partibus Syriæ & Palæſtinæ emanavit decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet: Decretum Sacræ Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitæ die VII. Februar. MDCCXXXV. Referente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino, Domino Cardinali Petra, Præfecto: Sacra Congregatio, ad tollenda jurgia, & diſſenſiones, quæ non rarò oriri ſolent in partibus Syriæ, & Palæſtinæ occaſione tumulationis cadaverum Miſſionariorum Ordinum Regularium confirmavit, & renovavit decreta ſuper hujuſmodi re aliàs edita, & præſertim anno MDCXCII, itemque confirmata anno MDCCII, per quæ ſancitum fuit, quod deferatur privatè cadaver à propriis Religioſis: In Cœmeterio autem tantùm adeſſe debeat Parochus cum Stola, & Cruce, & dicat Orationes juxta formam præſcriptam in Rituali, permittendo poſtea, ut reliquæ Orationes dicantur à Superiore Religionis, & per ipſum, ac ſuos Religioſos dari ſepulturam. Præſens autem Decretum renovatorium præfatorum Decretorum, eadem Sacra Congregatio præcipit notificari Superioribus Generalibus eorum Ordinum, etiam Societatis Jeſu, quorum Religioſi Miſſionariorum munus in antedictis partibus obeunt, ut ab omnibus, & quibuſcumque ſuis reſpectivè ſubditis illud omnino, & inviolabiliter ob-

ſervari curent. Datum Romæ ex Ædibus ejuſdem Congregationis die XIX. Martii MDCCXXXV. V. Cardinalis Petra Præfectus. Ph. de Montibus Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

Cum autem, ſicut dilectus Filius, Cherubinus de Noves, Frater expreſsè profeſſus Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum in Romana Curia Miſſionariorum Gallorum ejuſdem Ordinis in Infidelium partibus exiſtentium Procurator Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quò firmiùs ſubſiſtat, Apoſtolicę confirmationis noſtrę patrocinio communiri plurimum deſideret, Nos ſpecialem ipſi Cherubino gratiam facere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis &c. abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, &c. Non obſtan tibus Conſtitutionibus, &c. Quibus omnibus, & ſingulis &c. dero gamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Aprilis MDCCXXXV. Pontificatûs Noſtri Anno Quinto.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Reg. menſ. & anni pręd. fol. 3.

Servanda circa abuſum uſuræ in Ante-Libano, Syria, Palæſtina &c. vigentem præſcribuntur.

Emi, & Rmi Domini:

P. Fr. Cherubinus à Noves, Procurator Miſſionum Capucinorum Gallorum, EE. VV. reverenter exponit, uſum legi Divinæ, Canonicæ, atque Civili evidenter repugnantem in Ante-Libano, Syria, & Palæſtina &c. & præſertim apud Maronitas tum Sæculares, tum Sacerdotes Civitatis Gazia, impunè vigere exigendi octo, vel etiam amplius pro centum in ſingulos annos ex mutuo, ſecluſo quocumque legitimo titulo, imò prius acceptis plerumque munuſculo atque pignore pro aſſecuratione ſortis: & quod gravius eſt, termino pro ſolutione mutui ad feſtum Beatæ Virginis in Cœlum Aſſumptæ communiter conſtituto, ita ut quocumque anni tempore rem mutuò acceperit mutuarius, teneatur recurrente dicta die feſto, capitale atque intereſſe pro integro anno reſtituere mutuanti; ſin minus, novam obligationem contrahere, in qua auctarium unitur capitali, & ex utroque poſtea intereſſe exigitur, idque ſingulis annis renovatur.

Quos abuſus, qui in ſcandalum cedunt nedum Catholicorum, ſed & Infidelium, Hæreticorum atque Schiſmaticorum, ut de medio illius Nationis tollerent, nullum lapidem non moverunt Miſſionarii; aſt tempus & operam hactenus perdiderunt, ne quidquam ſe unq uam profecturos apprimè intelligunt, quamdiu præciſam deſuper reſolutionem ab hac Sacra Congregatione non habuerint, cujus auctoritati præfatos Fideles obtemperaturos confidunt. Quapropter eam dicti Patres Miſſionarii ab EE. VV. enixis votis poſtulant, ut illius Nationis ſaluti ſecuriùs providere, necnon tot ſcandalis, quæ in Eccleſiam refundi ægrè ſuſpiciunt, finem demum efficaciter imponere valeant. Et pro gratia &c.

Feria v. die 29. Auguſti 1748.

Sanctiſſimus Dominus Noſter Dom. Benedictus Divinâ Providentiâ Papa XIV. cui in ſolita audientia per R. P. D. Aſſeſſorem Sancti Officii facta fuit relatio ſupradictorum, mandavit, quod dentur litteræ Apoſtolicæ ad Ordinarios Italiæ incip. *Vix pervenit ad aures* = diei 1. Novembris 1745. in ejus Bullar. num. 143. fol. 578. Necnon tranſcribatur per extenſum caput 47. in ejus Tractatu de Synodo Diœceſana ſub titulo = quid de uſuris, & contractibus in Synodo decerni poſſit, ubi ſpecialiter de mutuo.

Autograph. in Arch. Ordin. Armar. Miſſio Palæſtinæ &c.

N O T A

Litteræ Apoſtolicæ, quas Summus Pontifex communicari juſſit, ſunt tenoris ſequentis:

BENE-

BENEDICTUS PAPA XIV.

Vix pervénit ad aures noſtras, ob novam controverſiam (nempe, an quidam contractus validus judicari debeat) nonnullas per Italiam diſſeminari ſententias, quæ ſanæ doctrinæ haud conſentaneæ viderentur; cùm ſtatim noſtri Apoſtolici muneris partem eſſe duximus, opportunum afferre remedium, ne malum ejuſmodi, temporis diuturnitate, ac ſilentio, vires magis acquireret; aditumque ipſi intercludere, ne latiùs ſerperet, & incolumes adhuc Italiæ Civitates labefactaret.

Quapropter eam rationem, conſiliumque ſuſcepimus, quo Sedes Apoſtolica ſemper uti conſuevit: Quippe rem totam explicavimus nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, qui Sacræ Theologiæ ſcientiâ, & Canonicæ Diſciplinæ ſtudio ac peritiâ plurimùm commendantur: Accivimus etiam plures Regulares in utraque facultate præſtantes, quorum aliquos ex Monachis, alios ex Ordine Mendicantium, alios demum ex Clericis Regularibus ſelegimus; Præſulem quoque Juris utriuſque laurea præditum, & in Foro diu verſatum adhibuimus. Diem quartam indiximus Julii, qui nuper præteriit, ut coram Nobis illi omnes convenirent, quibus naturam totius negotii declaravimus; quod illis anteà cognitum perſpectumque deprehendimus.

Poſthæc præcepimus, ut omni partium ſtudio, omnique cupiditate ſoluti, rem totam accuratè perpenderent, ſuaſque opiniones ſcripto exararent; non tamen expetivimus ab ipſis, ut judicium ferrent de contractu, qui controverſiæ cauſam initio præbuerat, cum plura documenta non ſuppeterent, quæ neceſſariò ad id requirebantur; Sed, ut certam de uſuris doctrinam conſtituerent, cui non mediocre detrimentum inferre videbantur ea, quæ nuper in vulgus ſpargi cœperunt: Juſſa fecerunt univerſi; nam ſuas ſententias palam declarârunt in duabus Congregationibus, quarum prima coram Nobis habita eſt die 18. Julii, altera verò die prima Auguſti, qui menſes nuper elapſi ſunt; ac demum eaſdem ſententias Congregationis Secretario ſcriptas tradiderunt.

Porro hæc unanimi conſenſu probaverunt.

I. *Peccati genus illud, quod uſura vocatur, quodque in contractu mutui propriam ſuam ſedem, & locum habet, in eo eſt repoſitum, quod quis ex ipſomet mutuo, quod ſuapte natura tantundem duntaxat reddi poſtulat, quantum receptum eſt, plus ſibi reddi velit, quàm eſt receptum; ideoque ultra ſortem, lucrum aliquod, ipſius ratione mutui, ſibi deberi contendat. Omne propterea hujuſmodi lucrum, quod ſortem ſuperet, illicitum, & uſurarium eſt.*

II. *Neque verò ad iſtam labem purgandam, ullum arceſſiri ſubſidium poterit, vel ex eo, quod id lucrum non excedens & nimium, ſed moderatum; non magnum, ſed exiguum ſit; vel ex eo, quod is, à quo id lucrum ſolius cauſâ mutui depoſcitur, non pauper, ſed dives exiſtat; nec datam ſibi mutuò ſummam relicturus otioſam, ſed ad fortunas ſuas amplificandas, vel novis coemendis prædiis, vel quæſtuoſis agitandis negotiis, utiliſſimè ſit impenſurus. Contra mutui ſiquidem legem, quæ neceſſariò in dati atque redditi æqualitate verſatur, agere ille convincitur, quiſquis, eadem æqualitate ſemel poſita, plus aliquid à quolibet, vi mutui ipſius, cui per æquale jam ſatis eſt factum, exigere adhuc non veretur: proindeque ſi acceperit, reſtituendo erit obnoxius ex ejus obligatione Juſtitiæ, quam commutativam appellant, & cujus eſt, in humanis contractibus æqualitatem cujuſque propriam & ſanctè ſervare, & non ſervatam exactè reparare.*

III. *Per hæc autem nequaquam negatur, poſſe quandoque unà cum mutui contractu quoſdam alios, ut ajunt, titulos, eoſdemque ipſimet univerſim naturæ mutui minimè innatos & intrinſecos fortè concurrere, ex quibus juſta omnino legitimaque cauſa conſurgat quidquam amplius ſupra ſortem ex mutuo debitam ritè exigendi. Neque item negatur, poſſe multoties pecuniam ab unoquoque ſuam, per alios diverſæ prorſus naturæ à mutui natura contractus, rectè collocari & impendi, ſive ad proventus ſibi annuos conquirendos, ſive etiam ad licitam mercaturam, & negociationem exercendam, honeſtaque indidem lucra percipienda.*

IV. *Quemadmodum verò in tot ejuſmodi diverſis contractuum generibus, ſi ſua cujuſque non ſervatur æqualitas, quidquid plus juſto recipitur, ſi minus, ad uſuram, (eo quod omne mutuum tam apertum, quàm palliatum abſit), at certè ad aliam veram injuſtitiam, reſtituendi onus pariter afferentem, ſpectare compertum eſt; Ita ſi ritè omnia peragantur, & ad Juſtitiæ libram exigantur, dubitandum non eſt, quin multiplex in iiſdem contractibus licitus modus & ratio ſuppetat humana commercia & fructuoſam ipſam negotiationem ad publicum commodum conſervandi, ac frequentandi. Abſit enim à Chriſtianorum animis, ut per uſuras, aut ſimiles alienas injurias florere poſſe lucroſa commercia exiſtiment; cum contrà ex ipſo*

ipſo Oraculo Divino diſcamus; *quod* Iuſtitia elevat gentem, miſeros autem facit populos peccatum.

V. *Sed illud diligenter animadvertendum eſt, falsò ſibi quemquam, & nonniſi temerè perſuaſurum, reperiri ſemper, ac præſtò ubique eſſe, vel unà cum mutuo titulos alios legitimos, vel ſecluſo etiam mutuo, contractus alios juſtos, quorum vel titulorum, vel contractuum præſidio, quotieſcumque pecunia, frumentum, aliudve id generis alteri cuicumque creditur, toties ſemper liceat auctarium moderatum, ultra ſortem integram ſalvamque recipere. Ita ſi quis ſenſerit, non modò Divinis Documentis, & Catholicæ Eccleſiæ de Uſura judicio, ſed ipſi etiam humano communi ſenſui, ac naturali rationi procul dubio adverſabitur. Neminem enim id ſaltem latere poteſt, quod multis in caſibus tenetur homo, ſimplici ac nudo mutuo alteri ſuccurrere, ipſo præſertim Chriſto Domino edocente* = Volenti mutuari à te, ne avertaris =, *& quod ſimiliter multis in circumſtantiis, præter unum mutuum, alteri nulli vero, juſtoque contractui locus eſſe poſſit. Quiſquis igitur ſuæ conſcientiæ conſultum velit, inquirat prius diligenter, oportet, verène cum mutuo juſtus alius titulus; verène juſtus alter à mutuo contractus occurrat, quorum beneficio, quod quærit lucrum, omnis labis expers & immune reddatur.*

His verbis complectantur, & explicant Sententias ſuas Cardinales, ac Theologi, & Viri Canonum peritiſſimi, quorum conſilium in hoc graviſſimo negotio poſtulavimus; Nos quoque privatum ſtudium noſtrum conferre in eandem cauſam non prætermiſimus, antequam Congregationes haberentur, & quo tempore habebantur, & ipſis etiam peractis; Nam præſtantium Virorum Suffragia, quæ modò commemoravimus, diligentiſſimè percurrimus. Cum hæc ita ſint, adprobamus, & confirmamus, quæcunque in Sententiis ſuperiùs expoſitis continentur; Cum Scriptores planè omnes, Theologiæ, & Canonum Profeſſores, plura Sacrarum Literarum teſtimonia, Pontificum Deceſſorum noſtrorum Decreta, Conciliorum, & Patrum auctoritas, ad eaſdem Sententias comprobandas penè conſpirare videantur. Inſuper apertiſſimè cognovimus Auctores, quibus contrariæ Sententiæ referri debent, & eos pariter, qui illas fovens, ac tuentur, aut illis anſam, ſeu occasionem præbere videntur; Neque ignoramus, quanta ſapientia, & gravitate defenſionem veritatis ſuſceperint Theologi finitimi illis Regionibus, ubi controverſiæ ejuſmodi principium habuerunt. Quare has Literas Encyclicas dedimus univerſis Italiæ Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Ordinariis, ut hæc Tibi, Venerabilis Frater, & cæteris omnibus innoteſcerent; & quoties Synodos celebrare, ad Populum verba facere, eumque ſacris doctrinis inſtruere contigerit, nihil omnino alienum proferatur ab iis Sententiis, quas ſuperiùs recenſuimus. Admonemus etiam vehementer, omnem ſollicitudinem impendere, ne quis in veſtris Diœceſibus audeat Literis, aut Sermonibus contrarium docere: Si quis autem parere detrectaverit, illum obnoxium, & ſubjectum declaramus pœnis per Sacros Canones in eos propoſitis, qui mandata Apoſtolica contempſerint ac violaverint.

De contractu autem, qui novas has controverſias, excitavit, nihil in pręſentia ſtatuimus; Nihil etiam decernimus modò de aliis contractibus, pro quibus Teologi, & Canonum Interpretes in diverſas abeunt ſententias; Attamen pietatis veſtræ ſtudium ac Religionem inflammandam exiſtimamus, ut hęc, quę ſubjicimus, executioni demandetis.

Primùm graviſſimis verbis Populis veſtris oſtendite, uſurę labem ac vitium à Divinis Literis vehementer improbari; Illud quidem varias formas atque ſpecies induere, ut Fideles Chriſti Sanguine reſtitutos in libertatem & gratiam, rurſus in extremam ruinam pręcipites impellat; Quocirca ſi pecuniam ſuam collocare velint, diligenter caveant, ne cupiditate omnium malorum fonte rapiantur, ſed potiùs ab illis, qui doctrinę ac virtutis gloria ſupra cęteros efferuntur, conſilium expoſcant.

Secundo loco, qui viribus ſuis, ac ſapientię ita confidunt, ut reſponſum ferre de iis quęſtionibus non dubitent, (quę tamen haud exiguam Sacrę Theologię, & Canonum ſcientiam requirunt;) ab extremis, quę ſemper vitioſa ſunt, longè ſe abſtineant: Etenim aliqui tanta ſeveritate de iis rebus judicant, ut quamlibet utilitatem ex pecunia deſumptam accuſent, tanquam illicitam, & cum uſura conjunctam; Contrà verò nonnulli indulgentes adeo, remiſſique ſunt, ut quodcunque emolumentum ab uſurę turpitudine liberum exiſtiment. Suis privatis opinionibus ne nimis adhæreant; ſed priuſquam reſponſum reddant, plures Scriptores examinent, qui magis inter cæteros prædicantur; Deinde eas partes ſuſcipiant, quas tum ratione, tùm auctoritate planè confirmatas intelligent. Quod ſi diſputatio inſurgat, dum contractus aliquis in examen adducitur, nullæ omnino contumeliæ in eos confingantur, qui contrariam ſententiam ſequuntur, neque illam gravibus cenſuris notandam aſſerant, ſi præſertim ratione, & præſtantium Virorum teſtimoniis minimè careat; Siquidem convicia, atque injuriæ vinculum Chriſtianæ charitatis infringunt, & graviſſimam Populo offenſionem, & ſcandalum præſeferunt.

Tertio

Tertio loco, qui ab omni uſuræ labe ſe immunes, & integros præſtare volunt, ſuamque pecuniam ita alteri dare, ut fructum legitimum ſolummodò percipiant, admonendi ſunt, ut contractum inſtituendum antea declarent, & conditiones inſerendas explicent, & quem fructum ex eadem pecunia poſtulent: Hæc magnoperè conferunt non modò ad animi ſollicitudinem & ſcrupulos evitandos, ſed ad ipſum contractum in Foro externo comprobandum: Hæc etiam aditum intercludunt diſputationibus, quę non ſemel concitandę ſunt, ut clarè pateat, utrum pecunia, quę ritè data alteri eſſe videtur, revera tamen palliatam uſuram contineat.

Quarto loco vos hortamur, ne aditum relinquatis ineptis illorum ſermonibus, qui dictitant, de uſuris hoc tempore quęſtionem inſtitui, quę ſolo nomine contineatur, cum ex pecunia, quę qualibet ratione alteri conceditur, fructus ut plurimum comparetur. Etenim quàm falſum id ſit, & à veritate alienum, planè deprehendimus, ſi perpendamus, naturam unius contractûs ab alterius natura prorsùs diverſam & ſejunctam eſſe; Et ea pariter diſcrepare magnopere inter ſe, quę à diverſis inter ſe contractibus conſequuntur. Revera diſcrimen apertiſſimum intercedit fructum inter, qui jure licito ex pecunia deſumitur, ideoque poteſt in utroque Foro retineri; ac fructum, qui ex pecunia illicitè conciliatur, ideoque Fori utriuſque judicio reſtituendus decernitur. Conſtat igitur haud inanem de uſuris quęſtionem hoc tempore proponi ob eam cauſam, quod ut plurimum ex pecunia, quę alteri tribuitur, fructus aliquis excipiatur.

Hęc potiſſimum vobis indicanda cenſuimus, ſperantes fore, ut mandetis executioni quęcunque per has Literas à Nobis perſcribuntur: Opportunis quoque remediis conſuletis, uti confidimus, ſi fortè ob hanc novam de uſuris controverſiam in Diœceſi veſtra turbę concitentur, vel corruptelę ad labefactandum ſanę doctrinę candorem & puritatem inducantur: Poſtremò vobis, & Gregi curę veſtrę concredito, Apoſtolicam Benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die prima Novembris MDCCXLV. Pontificatûs Noſtri Anno Sexto.

Caput autem, quod ex opere ſuo de Synodo Diœceſana Sanctiſſimus tranſcribi juſſit, ita in eo extenditur.

CAPUT XLVII.

Quid de uſuris, & contractibus in Synodo decerni poſſit; ubi ſpecialiter de Mutuo.

1. Optabat Fagnanus in ſæpius cit. cap. Sicut olim, num. 82. de accuſat. nihil à Synodis Provincialibus quoad uſuras decerni, & tamen vix erit Concilium Provinciale invenire, à quo non fuerint uſuræ expreſsè damnatæ, eaſque exercentes ſeveriſſimis pœnis ſubjecti; hunc eumdem morem imitatæ Diœceſanæ Synodi, præſertim recentiores, ab anno ſcilicet 1698., uſque ad hanc diem habitæ, quas ſummo ſtudio collectas, attentè perlegimus, ſpecialem de uſuris ſermonem inſtituerunt, eaſque iterum, iterumque improbârunt; nec proinde, aut hæ auctoritati Fagnani refragantur, aut Fagnanus communi Synodorum uſui, & praxi adverſatur; Quod enim Fagnanus voluit, hoc unum eſt, ne à particularibus Synodis quæſtiones dirimantur, in caſibus uſurarum, aliorumque vitiorum, quibus timoratæ conſcientiæ irretiri poſſunt, quales ſunt quæſtiones circa contractus, inter graves Theologos controverſæ, & nondum ab Eccleſia definitæ; Non verò prohibuit, ne uſura verè, & propriè talis, aut contractus certò fœneratitii proſcribantur, atque è qualibet diœceſi exterminentur. Quæ autem nominatim prioris, aut poſterioris generis ſint, per ſumma capita innuemus.

2. Omne lucrum ex mutuo, præcisè ratione mutui, uti loquuntur Theologi, hoc eſt lucri ceſſantis, damni emergentis, aliove extrinſeco titulo remoto, uſurarium, atque omni jure, naturali ſcilicet, Divino, & Eccleſiaſtico illicitum eſſe, perpetua fuit, & eſt Catholicæ Eccleſiæ doctrina, omnium Conciliorum, Patrum, & Theologorum unanimi conſenſione firmata. Huic contradixêre Græci ſchiſmatici, qui, teſte Guidone Carmelita in Catalogo Hæreticorum, quodcumque lucrum ex mutuo permittunt: Græcis ex parte conſenſit Calvinus, qui ad cap. 18. Ezechielis, licere docuit, aliquod moderatum lucrum, non quidem à paupere, ſed à divite, præcisè ratione mutui, exigere: Errorem à Calvino obiter inſinuatum, ex profeſſo propugnavit Carolus Molinæus in ſuo tract. de uſuris, ubi num. 10. audacter affirmat, uſuram non eſſe prohibitam, niſi in quantum eſt contra Charitatem; diſtinguit deinde num. 85. tres hominum gradus: Primus complectitur pauperes, mendicata ſtipe viventes, quibus non mutuo, ſed eleemoſynâ ſuccurrendum ait: Alter indigentes, qui pro tempore indigent, quamvis pares ſint mutuo poſtea reſtituendo; atque his quoque mutuum gratuitò dandum, aſſerit: Tertius gradus complectitur divites, & Mercatores, qui nihil indigent, ſed rem ſuam negotiatione amplificare ſtudent, & ab his uſuram moderatam, ratione mutui, juſtè, ac ſanctè exigi poſſe, tradit Molinæus. Eamdem pravam opinionem amplexatus, alia ratione defendit Claudius Salmaſius, in duplici tractatu, altero inſcripto De uſuris, altero De trapezitico fœnore, quibus in locis uſuram, niſi Charitatem lædat, ab omni culpa abſolvit, eò quod ſit merces locatæ pecuniæ. Verùm, quamquam plurimi Heterodoxi, Calvini, Molinæi, & Salmaſii ſyſtemati ſtabiliendo allaboraverint, inter quos Petrus Heimgius lib. 2. q. 1. Gerardus Noodt de fœnore, & uſuris lib. 1., Gronovius, & Barbeyrac in notis ad Hugonem Grotium, lib. 2. cap. 12. Boehmerus jur. Eccleſ. Proteſt. tom. 5. lib. 5. tit. 19., rationem tamen, qua eam Salmaſius tutatus eſt, fere omnes refellerunt, rectè arbitrantes, mutuatæ pecuniæ dominium transferri in mutuatarium, ac propterea, non poſſe mutuum locationi, ullo pacto comparari, ſicuti teſtatur Gottfridus Maſcovius in notis ad Pufendorf lib. 5. cap. 7. §. 5.

3. Impiæ

3. *Impiæ Calvini, & Molinæi opinioni non veriti ſunt ſubſcribere pauci quidam Doctores Catholici; diſtinguunt & iſti duplex genus mutui: unum, quo pecunia, aliave res datur ad conſumptionem, quod plerumque fit cum indigentibus, pecuniam mutuam accipientibus, ut ſe, ſuamque familiam ſuſtentent, debita ſolvant, filiam nuptui tradant &c.: alterum, quo datur ad negotiationem, ut cum Mercatoribus fieri ſolet, qui acceptam mutuò pecuniam negotiatione augent, ingenſque ex ea lucrum reportant: in primo caſu uſuram eſſe fatentur, quidquid exigitur ultra ſortem; At à fœnoris labe excuſant lucrum, quod in ſecundo caſu ex mutuo percipitur, dummodo ſit moderatum, modumque ſervet, à patriæ legibus definitum.*

4. *Novam hanc diſtinctionem, ab Hæreticis primùm excogitatam, præverterant Eccleſiæ Patres, qui uno ore, abſolutè, atque indefinitè fœneratitium pronuntiaverant, quidquid ex mutuo, ultra ſortem exigitur: Tertullianus* lib. 4. *contra Marchionem* cap. 17. *ita explicat Ezechielis locum:* Pecuniam inquit, ſuam fœnori non dedit, & quod abundaverit, non ſumet; fœnoris ſcilicet redundantiam; quod eſt uſura. *S. Baſilius* in Pſalm. 14. (tom. 1. oper. pag. 107.) *allegato pariter Ezechielis loco, ait:* Ezechiel id in maximis malis recenſet, ſi fœnus, & quidpiam ultra ſortem accipiatur. *S. Ambroſius* lib. unic. de Tobia, cap. 14. num. 49. (tom. 1. oper. col. 607.): Et eſca uſura eſt, & veſtis uſura eſt, & quodcumque ſorti accedit, uſura eſt. *S. Hieronymus* in cap. 18. *Ezechielis* (tom. 5. oper. col. 210.): Alii pro pecunia fœnerata ſolent munuſcula accipere diverſi generis, & non intelligunt uſuram appellari, & ſuperabundantiam, quicquid illud eſt, ſi ab eo, quod dederint, plus acceperint. *S. Auguſtinus* in Pſalm. 36. ſerm. 3. num. 6. (tom. 4. oper. col. 285.): Si fœneraveris homini, ideſt mutuam pecuniam tuam dederis, à quo aliquid, pluſquam dediſti, expectes accipere, non pecuniam ſolam, ſed aliquid, pluſquam dediſti, ſive illud triticum ſit, ſive oleum, ſive quodlibet aliud, ſi, pluſquam dediſti expectas accipere, fœnerator es: *Concilium Agathenſe relatum à Burchardo* lib. 2. cap. 126., *Ivone* part. 6. cap. 200., *& à Gratiano* cauſ. 14. qu. 3. can. 4.: Uſura eſt, ubi amplius requiritur, quàm datur, v. g., ſi dederis ſolidos decem, & amplius quæſieris; *Ex quibus Gratianus ibidem concludit:* Ecce evidenter oſtenditur, quod, quidquid ultra ſortem exigitur, uſura eſt. *Patribus adhæſère veteres Theologi, qui, duce D. Thoma* 2. 2. q. 78. art. 2., *adeo diſtrictè omne lucrum ex mutuo, jure naturali, & Divino vetitam aſſeruère, ut ne munus quidem* ab obſequio, aut à lingua, *quod certè quid minimum eſt, nullique oneroſum, à mutuatario, ſolius mutui cauſa, exigi poſſe docuerint.*

5. *Neque verò Calvini, & Molinæi Aſſeclis ſuffragantur, aut loca ſacræ Scripturæ ſpeciatim prohibentia, ne pauperes uſuris opprimantur, uti Exodi* 22. verſ. 25., *& Levitici* 25. verſ. 35.; *aut ſententiæ Patrum, uſuras dumtaxat redarguentium immoderatas; aut Canones Conciliorum, puta* 36. *ex Apoſtolicis*, 17. *Nicæni, &* 12. *Concilii Arelatenſis primi, ſolos Clericos fœneratores ſeveris pœnis ſubjicientes: Etenim antiqui Teſtamenti pagina, in ipſiſmet in contrarium adductis locis, & adhuc clarius Deuteronomii* 23. verſ. 19. *Ezechielis* 18., & Pſalm. 14., *omnem omnino uſuram, abſque ullo perſonarum, à quibus exigatur, diſcrimine, prohibet, & deteſtatur; Pauperes autem alicubi expreſsè nominat, vel tantùm exempli cauſa, quia plerumque contingit, ut illi magis egeant opis alienæ, & neceſſitate adacti mutuum accipiant, etiam ſub obligatione immoderatum fœnus ſolvendi, quemadmodum ad prædictum Exodi caput adnotavit etiam Hugo Grotius; vel quia uſuræ, quæ à pauperibus extorquentur, præter propriam pravitatem, quamdam redolent ſævitiam, & immanitatem, ſpeciali nota, & reprehenſione dignam, ſicuti ratiocinatur Gibalinus* de uſuris, lib. 1. cap. 7. art. 2.

6. *In novo autem Teſtamento* Lucæ 6., *illis Chriſti Domini verbis*, Mutuum date, nihil inde ſperantes, *præceptum tradi, ſeu veriùs naturalem legem iterum inculcari, nihil prorſus lucri ex mutuo, ab ullo, ſive paupere ſive divite exigendi, non ſolùm docet* D. Thomas 2. 2. q. 78. art. 1. ad 4., *ſed concors fuit Conciliorum, Patrum, ſummorumque Pontificum ſententia, præcipuè Urbani III.* in cap. Conſuluit, de uſuris, *qui præfati Textus auctoritate, omnem quantumvis minimam uſuram, univerſim vetitam pronuntiavit; explicans enim præfata Chriſti Domini verba, iis prohiberi, ait,* omnem uſuram, & ſuperabundantiam. *Dicere autem, ſummos Pontifices, & Concilia prædicti Textûs verum, & genuinum ſenſum non eſſe aſſequuta, quod aliquos muſſitare non puduit, & temerarium, & fere hæreticum eſt: quidquid enim ſit, an Eccleſia, non ſolùm infallibili polleat auctoritate, in definiendis quæſtionibus, Fidem, aut mores reſpicientibus, quod nullus Catholicorum negat, ſed etiam in delectu rationum, quas ad ſuas definitiones ſtabiliendas interdum adducit, de quo nonnulli Catholici dubitarunt, certum, & indubitatum eſt, eam errare non poſſe, in interpretanda Divina Scriptura, ejuſque genuino ſenſu Fidelibus aperiendo.*

7. *Haud abſimilia reponimus ad teſtimonia Patrum: hi ſiquidem, licèt vehementius invehantur in uſuras immoderatas, atque à pauperibus extortas, veluti culmen ſceleris, ad quod homines pertrahit ſordida, atque inſatiabilis avaritia, non idcirco tamen approbant moderatas, à divitibus exigendas; quinimmo etiam iſtas aliis in locis expreſsè condemnant: Enimvero Ambroſius* cit. lib. de Tobia, cap. 6. (tom. 1. oper. col. 597.) *de iis agens, qui pecuniam ſuam fœnerantur non indigenti, ſed diviti, ſed Negotiatori, cui uberes proventus pariat, eos in hunc modum increpat:* Nihil nequius fœneratoribus, cui aliena damna ſua lucra arbitrantur, & diſpendio ſuo deputant, quidquid ab aliis poſſidetur. Aucupantur hæredes novos, adoleſcentulos divites explorant, per ſuos adjungunt, ſe ſimulantes paternam, & avitam amicitiam, volunt domeſticas eorum cognoſcere neceſſitates ..... Sin verò nullos laqueos alicujus neceſſitatis offenderint, intexunt tabulas, ajunt, nobile prædium eſſe venale, amplam domum, accumulant proventus fructuum, annuos redditus exaggerant, hortantur, ut coemant, ſimiliter faciunt pretioſas veſtes & monilia nobilia prædicantes. Neganti ſe habere pecuniam, ingerunt ſuam, dicentes: Utere, ut tua; de fructibus emptæ poſſeſſionis pretium multiplicabis, debitum reddes; & cap. 14. (col. 607.): Et putas te piè facere, qui à Negotiatore, velut munus ſuſcipis? Inde ille fraudem facit in mercium pretio, unde tibi ſolvit uſuram. Fraudis illius tu auctor, tu particeps, tibi proficit, quidquid ille fraudaverit. Et eſca uſura eſt, & veſtis uſura eſt, & quodcumque ſorti accedit, uſura eſt. Quod velis ei nomen imponas, uſura eſt. *Similiter Hieronymus* in cit. cap. Ezechielis (col. 208. tom. 5. oper.) *perinde ac ſi cum illis ipſis congrederetur, contra quos pugnamus, fœnus reprobat, etiam ex re percipiendum, quæ ingentem fructum mutuatario attulit, inquiens:*

quiens:

quiens: Solet argumentari, ac dicere: Dedi unum modium, qui ſatus fecit decem modios, nonne juſtum eſt, ut medium modium de meo plus accipiam; cum ille mea liberalitate novem, & ſemis de meo habeat? *Nolite errare*, inquit Apoſtolus, *Deus non irridetur*. Reſpondeat enim nobis breviter fœnerator miſericors, utrum habenti dederit, an non habenti? Si habenti? utique dare non debuerat; ſed dedit quaſi non habenti. Ergo quare plus exigit, quaſi ab habente &c.

8. *Ad canones quod attinet, ſi argumentum, quod ex illis inſtaurant, quidquam haberet roboris, & efficacitatis, probaret etiam fornicationes, & adulteria eſſe Laicis permiſſa, quia plerique Canones in ſolos Clericos fornicarios, & adulteros, nullâ facta Laicorum mentione, animadvertunt, quæ ſanè argumentatio inepta, & ridicula foret: novum quippe non eſt, Eccleſiam ſeveriùs in Clericis punire delicta, quæ etiam in Laicis execratur; ſicuti opportunè, & ad rem appoſitè monuit Concilium Carthaginenſe* 1. can. 13.: Quod in Laicis reprehenditur, id multò magis in Clericis oportet prædamnari. *Ceterùm non deſunt alii innumeri Canones, Clericos æquè ac Laicos uſurarios redarguentes, atque, ut alios prætereamus, antiquiſſima Synodus Eliberitana* can. 20. (tom. 1. collect. Hard. col. 252.) *hæc* habet: Si quis Clericorum detectus fuerit uſuras accipere, placuit eum degradari, & abſtineri. Si quis etiam Laicus accepiſſe probatur uſuras, & promiſerit correctus, jam ſe ceſſaturum, nec ulterius exacturum, placuit ei veniam tribui. Si verò in ea iniquitate duraverit, ab Eccleſia eſſe projiciendum: *Ac Leo Magnus* epiſt. ad Epiſcopos per univerſam Italiam, relata can.7., XIV., q. 4., *exagitans uſuræ peccatum, ait*: Quod nos, non dicam in eos, qui ſunt in Clericali officio conſtituti, ſed in Laicos cadere, qui Chriſtianos ſe dici cupiunt, condolemus.

9. *Jure itaque ac meritò Auctores permittentes moderatum lucrum ex mutuo, à divite, & Negotiatore exigere, veluti adverſantes communi, & perpetuæ Catholicæ Eccleſiæ doctrinæ, inclamârunt, & validiſſimis argumentis confutârunt Navarrus* comment. de uſuris, num. 8. & ſeqq., *Gibalinus, & Leotardus, in ſuo quilibet* de uſuris *tractatu, Cardinalis de Lugo* de juſt. & jur. tom. 2. diſput. 25., *Jacobus Gaytte egregio opere, quod concinnavit adverſus Molinæum, Salmaſium, Auctoremque libelli Gallici* du traittè de la pratique des Billets, *Saintbeuve* in reſolut. caſuum conſcientiæ, tom. 2. ultim. edit. Pariſ. anni 1700. caſ. 210. pag. 422. & ſeqq., *Aloyſius Bulteau, ſeu Bultellus* in apologia pro Lactantio in materia uſurarum, edita Pariſiis anno 1677., *Pouget* in ſuis Canonic. inſtit. tom. 1. pag. 760., *Natalis Alexander* Theolog. dogmat. & moral. tom. 8. part. 2. cap. 7., *Gennett* Theolog. moral. tom. 1. trac. 4. de mutuo, & uſura, quæſt. 6. & ſeqq., *Pontas* in dictionar. caſ. conſcient. tom. 3. verb. Uſura, *Continuator* prælect. Theologic. Honorati Tournely, tract. de contract. part. 2. cap. 3., *aliique plurimi*.

10. *Verùm, quoniam tot Doctorum auctoritate, & argumentis minimè perterriti, prædictam exoticam opinionem nonnulli iterum refricare non dubitârunt, propterea Nos ad Petri Cathedram evecti, ne Catholicæ doctrinæ puritas, cujus depoſitum Nobis eſt à Chriſto concreditum, hac erroris labe fœdaretur, datis ad Italiæ Epiſcopos encyclicis litteris ſub die prima Novembris* 1745., *hæc inter cetera declaravimus: Primò, omne lucrum ex mutuo, ratione mutui, uſurarium, & illicitum eſſe: ſecundò, ad uſuræ labem purgandam, nullum arceſſiri poſſe ſubſidium, vel ex eo, quod id lucrum non exceſſivum, & nimium, ſed moderatum; non magnum, ſed exiguum ſit: vel ex eo, quod is, à quo id lucrum, ſolius cauſa mutui, depoſcitur, non pauper, ſed dives exiſtat, nec datam ſibi mutuò ſummam relicturus otioſam, ſed ad fortunas ſuas amplificandas, vel novis coemendis prædiis, vel quæſtuoſis agitandis negotiis, utiliſſimè ſit impenſurus: tertiò, quanquam unà cum mutui contractu poſſint quandoque alii tituli, ut ajunt, fortè concurrere, ipſi mutuo extrinſeci, è quibus juſta oriatur cauſa, aliquid, ultra ſortem ex mutuo debitam, exigendi, attamen falsò, & temerè affirmari diximus, ejuſmodi titulos ſemper reperiri, ac ubique præſto eſſe, ita ut illorum ratione, quotieſcumque pecunia, frumentum, aliudve id generis, alteri cuicumque creditur, toties ſemper liceat auctarium moderatum, ultra ſortem integram, ſalvamque recipere. Alia præterea ediximus, atque in contractibus ſervanda commendavimus (quæ in Epiſcopales Synodos utiliter inſeri poterunt) ne uſuræ maculi inficiantur, ſicuti videre eſt* in præfatis noſtris litteris impreſsis tom. 1. noſtrar. Conſtitut., Conſtit. 143., *quas nuperrime Theologico commentario illuſtravit Daniel Concina, Ord. Prædicat. Theologus.*

11. *Quamobrem ſi jampridem aliquot Epiſcopi, inter quos Cardinalis de Camus, Epiſcopus Gratianopolitanus, Cardinalis de Biſſy, tunc Epiſcopus Tullenſis, Jacobus Benignus Boſſuet, Epiſcopus Meldenſis, & Bragadinus Epiſcopus Veronenſis in ſuis edictis, & Paſtoralibus inſtructionibus, præfatam proſcripſerant erroneam opinionem, utpote quam noverant jam à Conciliis, ſummorumque Pontificum Conſtitutionibus prædamnatam, multò magis integrum nunc erit Epiſcopis illam, poſtquam iterum nominatim, & expreſſè eſt ab Apoſtolica Sede reprobata, novis, ſi opus fuerit, Conſtitutionibus, è ſua diœceſi exturbare, eamque temerè diſſeminantes, aut uſu ipſo approbantes ſeveris pœnis coercere.*

12 *Poſt eliminatum Hæreticorum errorem, qui paucorum fraudulentia, etiam in Catholicam rempublicam irrepere cœperat, abs re non erit obiter detegere falſam doctrinam, qua ſunt imbuti Judæi, inter Chriſtianos degentes. Ex illis Deuteronom. verbis* cap. 23.: Non fœneraberis fratri tuo ad uſuram pecuniam, nec frugem, nec quamcumque aliam rem, ſed alieno, *inferunt Hebræi ſibi licere fœnerari Chriſtianis, quos, licet inter eos verſentur, pro alienis habent, & extraneis. Facilè quidem eſſet hanc Judæorum fallaciam retundere, aut dicendo cum Ambroſio* cit. lib. de Tobia cap. 15., *in allegato textu, permiſſum dumtaxat fuiſſe Judæis, uſuras exigere ab Amorrhæis, Amalecitis, aliiſque vicinioribus populis, à quibus Deus dominium abſtulerat rerum omnium, quas poſſidebant, & Judæis contulerat; aut dicendo cum D. Thoma* 2. 2. cit. quæſt. 78. art. 2., *non fuiſſe permiſſum Hebræis uſuras exigere ab extraneis, ſed toleratum, tanquam minus malum, eo pacto, quo, propter duritiam cordis eorum, fuit in illis toleratum uxorum repudium; quod etiam ante Divum Thomam ſenſerat Alexander De Hales* part. 3. quæſt. 86. art. 2., *ubi ait*: Nunquam fuit Judæis licitum fœnerari alieno, ſed permiſſum fuit illis, ſicut dare libellum repudii, propter duritiam cordis ſui. Peccabant tamen mortaliter fœnerando alieno; ſed permittebatur eis duplici de cauſa, ſcilicet ne facerent pejus, ideſt, ne fœnerarentur fratribus ſuis; & quia duri erant, & paulatim trahendi ad perfectionem: *At quoniam res eſt cum Hebræis, qui Theologorum, & SS. Patrum auctoritatem irrident, nec ullus nobis ſuppetit modus evellendi pravam illam opinionem, quæ in eorumdem mentibus altas egit radices; unum faciendum ſupereſt, nimirum,*

rum, ut falſæ illius opinionis uſum, qui in detrimentum cedit, & oppreſſionem pauperum Chriſtianorum, pro viribus impediamus; neque aliter id præſtari poteſt, quàm opportunis Conſtitutionibus Epiſcoporum, & Chriſtianorum Principum edictis, quibus ſevere prohibeantur Judæi Chriſtianorum loca incolentes, ne ratione mutui, quidquam à Chriſtianis extorqueant, & certa ſimul præſcribatur quantitas lucri, ultra quam, nihil impune exigere poſſint ex aliis contractibus, cum Chriſtianis initis.

13. *Primum ſtatutum fuit in Concilio Albienſi anni* 1254., *edito à Luca Dacherio* tom. 2. ſpicilegii, *in cujus* cap. 19. (pag. 643.) *habetur*: Statuimus, & mandamus, in his, quæ deinceps mutuaverint Judæi Chriſtianis, Chriſtianorum ipſorum ſtetur ſimplici juramento, an quidquam uſurarium ſit in eis; & in eo, quod uſurarium eſſe dixerint, ſic jurati abſolvantur. *Quod decretum rennovatum legimus in Concilio Montis Peſſulani, anni* 1258. cap. 5., eod. tom. 2. ſpicilegii. *Alterum edixit Innocentius III.* in Concilio Generali Lateranenſi cap. 67., relat. in cap. Quantò magis, de uſuris, *ubi diſtrictè vetuit, ne Judæi, obtentu cujuslibet contractûs, quem ceteroquin licitè cum Chriſtianis inire queunt, graves, & immoderatas uſuras exigant*: Synodali decreto ſtatuimus, ut ſi de cetero, qqocumque prætextu Judæi à Chriſtianis graves, & immoderatas uſuras extorqueant, Chriſtianorum eis participium ſubtrahatur, donec de immoderato gravamine ſatisfecerint competenter. *Utrumque verò ad compeſcendos fœneratores Judæos, in temporali ditione Eccleſiæ commorantes, iterum decernendum conſuluit Marcellus Severolus, ſacri Conſiſtorii Advocatus, Nobis, dum viveret, ſingularis amicitiæ nexu conjunctus, in ſuo elaborato ſuffragio, edito apud Paſſerinum* in cap. Quanquam, 2., poſt num. 84., de uſuris in 6.: *& ne à Synodis recedamus, ita nuperrime ſtatuit Epiſcopus Piſaurienſis* in ſua Diœceſana Synodo habita anno 1742. tit. 4. num. 17., *cujus exemplum poterunt alii Epiſcopi imitari.*

MISSIONES
IN AMERICA.
PROVINCIÆ NORMANNIÆ.

DUm Provinciæ, Pariſienſis, Turonenſis, & Britanniæ Minoris, zelum ſuum per convolutas in ſemetipſas pelagi tempeſtates, per nauſeantiſque naturæ & mundi Regiones ad partes Aſiæ, Africæ, ac Orientis transferunt, ſeu dilatant, in his contra cultrum Circumciſionis, Idola ſuperſtitionis, & hæreſum ſectarumque hydram perenni ſtudio dimicant, ac gloriam Fidei Romano-Catholicæ multiplici actione virtutis, fructûſque ubertate exaltant, Provincia Normanniæ illum in novo Americæ mundo, ſtrenuè exercet, ac in hujus parte Meridionali ejuſdem Fidei commoda Miſſionariâ facultate quærit, curat, & ampliat. Campum laboris pandunt Inſulæ Antillæ (aliis Camercanæ) quæ à Chriſtophoro Columbo anno 1492. detectæ, juxta Bautrandum tom. 1. Geographiæ verb. Antillæ pag. mihi 67. *Jacent inter continentem Americæ Meridionalis, & partem Orientalem Inſulæ S. Joannis de portu divite*, & quarum triginta ab eodem Bautrando *loc. cit.* recenſentur. Ejectis potiſſimùm, qui priùs illas incoluêre, Caribdis (Guianæ Regionis populo) diverſo jam juri ſubſunt, & diverſæ quoque Religionis exercitium explicant.

In illis, quæ Regi Chriſtianiſſimo obediunt, Capucinus Normannus laborat, ac in illarum quindecim Parochum agit, qui ob diſtantiam Epiſcopi Quebecenſis, in Curia Romana de veritate libellorum ſupplicûm pro diſpenſationibus Matrimonialibus teſtatur, ac expeditas deſuper Bullas exequitur. Harum Miſſionum Præfectus à Sacra Congregatione inſtituitur P. Provincialis Normanniæ pro tempore, qui & illas, vel otio Provinciæ permittente, vel neceſſitate vocante (prout anno præterito à R. P. Carolo Franciſco Rothomago factum eſſe ſcio) inviſit, & aliàs Vice-Præfectum, in Inſula Martinicæ, & Portu Fortalitii Regii reſidentem tenet. Huic eidem Præfecto (ſicut cuilibet aliarum Miſſionum Superiori) ſuper eſu carnium & lacticiniorum tempore jejunii & quadrageſimæ diſpenſandi ſpecialis facultas conceſſa eſt, de qua Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus XIV. in ſua Conſtitutione incipiente *Libentiſſimè quidem*, in ſui Bullarii *tom. 1. pag.* 528. videnda, ita loquitur = *Re ſubinde maturè diſcuſſâ coram Nobis in Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis die* 12. *Aprilis anno* 1742. *habitâ ratione Regionis nimis remotæ, à qua quolibet anno impoſſibilis erat ad Sedem Apoſtolicam recurſus, indulgentes neceſſitati fidelium degentium in Inſulis Ditionis Gallicæ in America, facultatem conceſſimus Præfectis Miſſionum illarum partium, ut in caſu veræ, & ineluctabilis neceſſitatis, & tantùm de anno in annum, præfatâque vera neceſſitate durante, & non aliter, nec alio modo, uti poſſent & valerent cum fidelibus populis ipſorum regimini commiſſis diſpenſare ſuper eſu ovorum & lacticiniorum, & etiam carnium tempore quadrageſimali, indictâ ſimul cum hujuſmodi diſpenſatione obſervantiâ jejunii per unicam comeſtionem, oneratâque prædictorum*

Præ-

Præfectorum conſcientia ſi adamuſſim juxta præſcriptum conceſſa facultate uſi non fuiſſent.

Eâ hæc Miſſio ſemper claritate & famâ fulſit, ut ulteriore præconio hîc non indigeat, & alia addi non debeant, quàm præſens illius ſtatus, ut ſequitur:

In Inſula Martinicæ

Portus Fortalitii Regii, ubi quinque morari ſolent Miſſionarii, quorum unus Vice-Præfectum Miſſionum, alius Parochum Europæorum, alius Parochum Captivorum, ſeu Mancipiorum, alius Parochum Militum, & alius Concionatorem pro Dominicis, & Feſtis per annum agit. Parochiæ aliæ ſunt:

Le Lamentin, le Trou au chat, la Riviere Salèe, les trois Illetes, les ances d'Arlets, le Diamant, S. Luce, la Riviere Pilote, le Cul de S. Marin, ſac Anne de Satiniers.

In Inſula S. Bartholomæi.
Parochia ſola.

In Inſula S. Chriſtophori.
Parochia ſola

In Inſula Granatæ.
Les Sauteurs, le Marquis, le baſſe Terre.

In Inſula Guadalupiæ.
S. François de la baſſe terre, les Habitans, la Gruyere, le Petit cul de ſac, Hevelbourg, le Port Loüis, l'ance Bertrand, le Mancenitier, le Moule, S. François de la grand terre, S. Anne de la grande terre, le Gozier, les Abyſſines.

In Inſula S. Martini.
Parochia ſola.

In Inſula Teſtudinis.
Parochia ſola.

In Inſula Marigalante.
Parochia ſola.

DECRETO

S. Congregationis Officii Inquiſitionis.

Facultates aliàs Præfecto Miſſionum in America exiſtentium conceſſæ ad Parochiam Inſulæ Marigalantæ cū poteſtate eas communicandi extenduntur.

Feria 5. die 19. Januarii 1730.

IN Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Vaticano coram Sanctiſſimo Domino Noſtro, Domino Benedicto Divinâ Providentiâ Papa XIII. ac Eminentiſſimis & Reverendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Sanctiſſimus Dominus Noſter prædictas facultates in formula quarta contentas, aliàs conceſſas P. Præfecto pro tempore Miſſionum Ordinis Capucinorum Provinciæ Normanniæ, & ſignanter P. Joſaphat Cadomenſi moderno earumdem Præfecto pro Miſſionibus externis ipſius Provinciæ in America exiſtentibus, etiam ad Parochiam Inſulæ Marigalantæ pariter in America exiſten. & noviter à Rege Chriſtianiſſimo erectam, ac præfatorum Patrum Capucinorum dictæ Provinciæ Normanniæ curæ commiſſam extendit, cum poteſtate eaſdem communicandi.

Exempl. in Arch. Ordin. Armar. Miſſiones Normanniæ.

P. Superiori Miſſionum Martinicæ, & adjacentium ſub Dominio Regis Chriſtianiſſimi in defectu Miſsionariorum Ordinis aliis Sacerdotibus, ſive Sæcularibus, ſive Regularibus, exhibitâ Ordinariorum approbatione, facultates ſuas intra fines Miſſionis communicandi licentia conceditur.

Decretum Sacræ Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitæ die 27. Apr. 1739.

REferente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino, Domino Cardinali ab Alſatia preces Superioris Miſſionum Patrum Capucinorum in Inſula Martinicæ, aliiſque adjacentibus Chriſtianiſſimi Regis Dominio ſubjectis, petentis facultatem utendi in defectum Miſſionariorum ſui Ordinis operâ aliorum Sacerdotum ſive Sæcularium, ſive Regularium in adminiſtratione Sacramentorum, etiam Parochialium, eiſque opportunas ad eumdem effectum facultates communicandi; Eminentiſſimi Patres cenſuerunt, Oratoris precibus eſſe annuendum ad ſexennium, & intra fines ſuæ Miſſionis dumtaxat, ſi Sanctiſſimo placuerit, cum clauſula tamen, dummodo præfati Sacerdotes exhibeant approbationem ſuorum reſpectivè Ordinariorum ad confeſſiones audiendas.

Quam Sacræ Congregationis ſententiam Sanctiſſimo Domino Noſtro Clementi Divinâ providentiâ PP. XII. per R. P. D. Philippum de Montibus Secretarium relatam in audientia habita die 30. ejuſdem menſis, Sanctitas Sua benignè approbavit.

Datum Romæ ex Ædibus præfatæ Sacræ Congregationis die 9. Maji anno, quo ſuprà.

Exempl. in Arch. Ord. Arm. prædicto.

Miſſionariis in Inſulis & locis expreſsis in tertio & quarto Conſanguinitatis & affinitatis gradu quoad futura Matrimonia cum Catholicis natis diſpenſandi facultas conceditur.

Die 17. Octobris 1750.

SAnctiſſimus Dominus Noſter Dom. Benedictus Divinâ Providentiâ Papa XIV. cui in extraordinaria audientia data R. P. D. Aſſeſſori Sancti Officii, prout ipſe retulit, relata fuerunt vota Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium Generalium Inquiſitorum, Patri Carolo Franciſco Rothomagenſi, Ordinis Capucinorum Præfecto Miſſionum dicti Ordinis in Inſulis S. Chriſtophori, Granadæ, in Parochia Inſulæ Marigalantæ, Martinicæ Cajennæ, S. Dominici, Tortuæ, & Guadalupæ, necnon in Inſulis S. Bartholomæi, & Martini Regi Chriſtianiſſimo ſubjectis in America, facultatem conceſſit diſpenſandi in tertio, & quarto gradu conſanguinitatis, & affinitatis quoad futura matrimonia cum Catholicis natis, & in prædictis locis degentibus (legitimis urgentibus cauſis, & pro verè pauperibus) duraturam pro tempore, quo facultates formulæ quartæ conceſſæ eidem P. Carolo, duraverint, & gratis exercendam, ac cum poteſtate eam communicandi Fratribus ſuæ Miſſionis, quâ nullo modo uti poſſint, extra fines ſuæ Præfecturæ.

Exempl. in Arch. prdicto.

Modernis Miſsionum Præfecto Fr. Carolo Franciſco à Rothomago, ac Vice-Præfecto, Sacramentum Confirmationis, antiquo etiam Chryſmate, ab Epiſcopo tamen Catholico benedicto, in Parochiis ſub cura Fratrum noſtrorum exiſtentibus conferendi facultatem largitur, ad 20. annos duraturam, ſi interea Reſidentiales Antiſtites, aut Vicarii Apoſtolici Epiſcopali charactere inſigniti ibi non conſtituantur, ac ab iiſdem Præfecto, aut Vice-Præfecto, Miſsionariis, ac omnibus Chriſtifidelibus Parochiarum ſuarum Apoſtolicam Benedictionem cum plenariis Indulgentiis conjunctam, Pontificio nomine ſemel concedi indulget.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

IMmenſa Jeſu Chriſti, cujus ſupremas in terris vices planè immerentes gerimus, charitas quemadmodum quidem facit, ut Nos de æterna animarum pretioſo ſanguine quaſi agni immaculati redemptarum ſalute ſollicitì maximopere lætemur, cum audimus barbaros, infideleſque utriuſque ſexûs homines ab ipſa Europa longiſſime remotos accipere

Ver-

Verbum Dei, & per Sacrum Regenerationis Lavacrum in Chriſto renatos viam mandatorum Dei currere, ita urget Nos etiam, ut minimè patiamur opportuna Apoſtolicæ providentiæ, auctoritatiſque noſtræ commoda ab ipſis Catholicam Fidem amplexis deſiderari, quibus & ad eamdem Fidem ſtrenuè profitendam, & ad pugnam contra poteſtatem tenebrarum fortiter ſubſtituendam per Spiritûs Sancti plenitudinem Sacramenta Confirmationis collatam magis magiſque roborentur & confirmentur. Quoniam autem dilectus Filius, Carolus Franciſcus à Rothomago Ord. Min. S. Franciſci Capucinorum Frater expreſsè profeſſus, & Provincialis Provinciæ Normanniæ, qui Præfectus Miſſionis in Inſulis Americanis chariſſimo in Chriſto Filio noſtro Francorum Regi Chriſtianiſſimo ſubjectis, per ejuſdem Ord. FF. Min. Capucinorum Alumnos peragendæ, conſtitutus, ad Miſſionem hujuſmodi viſitandam, illuc profectus, inde munere ſuo laudabiliter perfunctus in Galliam rediit, nuper per Epiſtolam Rothomagi die duodecima menſis Martii proximè elapſi currentis anni ad Nos datam, atque à dilecto pariter Filio, Cherubino de Noves, laudati Ordinis Fratre itidem expreſsè profeſſo, ac Definitore Generali, ejuſdem Miſſionis in hac Alma Urbe noſtra Procuratore Nobis exhibitam ita de ſtatu, conditione, & profectu illius Miſſionis Nos edocuit, ut non leve Pontificio animo noſtro propter perſecutiones adverſus alias Miſſiones in Sinis, Concincina, aliiſque Regnis, & Ditionibus motas exagitato allatum fuerit ſolatium. Nonnulla præterea ſtatuta & ſanctiones, quas pro Miſſione Americana antedicta ipſe Carolus Franciſcus præſcripſerat, eidem Epiſtolæ adligavit, atque inſimul expoſuit, in memoratis nimirum Inſulis Americanis Gallicæ Ditioni ſubjectis, nullum adhuc Antiſtitem conſtitutum eſſe, à quo Neophyti Sacramento Confirmâtionis hactenus inſigniri potuerint; unde fere omnes Sacro Baptiſmatis Lavacro dumtaxat abluti, aliiſque muniti Sacramentis viam univerſæ carnis ingreſſi ſunt; & deinceps quoque, niſi aliter proviſum fuerit, cæteros Chriſtifideles ſine Sacra Confirmatione de humanis fore exceſſuros non eſt dubitandum: eapropter ſupplices inſuper preces addidit, ut hac in parte de Apoſtolica benignitate & auctoritate, ut infra, providere & indulgere dignaremur. Nos itaque, à quibus Supremo Paſtorum Principi Jeſu Chriſto æterno Judici, ipſius in terris vices gerentibus, graviſſima omnium animarum ſuo ſanguine redemptarum ratio reddenda eſt, ſummas tot populorum anguſtias, ærumnas, ac tantam infelicitatem ex animo commiſerantes, atque eoſdem Miſſionarios, qui ſuam pro lucrandis Fratribus animam ponunt, Apoſtolicis laudibus commendantes, ſupplicationibus ab eodem Carolo Franciſco à Rothomago ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ipſumque Carolum Franciſcum, necnon cæteros inibi Miſſionarios Capucinos amplioribus gratiarum favoribus proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, attentis præſertim præmiſſis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium modernis, & pro tempore Præfecto & Vice-Præfecto ejuſdem Miſſionis Americanarum Inſularum exiſtenti, ac Præfecti & Vice-Præfecti muneribus durantibus, cum ad viſitandam hujuſmodi Miſſionem acceſſerint, ut Sacramentum Confirmationis Sacro Chriſmate etiam antiquo, ſi novum haberi non poſſit, per Catholicum Antiſtitem gratiam & communionem Sedis Apoſtolicæ habentem benedicto, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus illarum dumtaxat Paræciarum, quæ reperiuntur ſub cura & regimine Fratrum Capucinorum ejuſdem Miſſionis, juxta Ritualis Romani Ritum liberè & licitè conferre & adminiſtrare poſſint, & valeant, eâ tamen lege, ad viginti dumtaxat annos ab eo tempore, ex quo præſentes noſtras in forma Brevis litteras acceperint, computandos, tribuimus & impertimur; ut, ſi interea temporis, nempe viginti annorum contingat in iiſdem Inſulis Americanis Gallicæ Ditioni ſubjectis, vel Reſidentiales Antiſtites, vel Apoſtolicos Vicarios Epiſcopali charactere, & auctoritate inſignitos ab eadem Apoſtolica Sede deputari, impertita hujuſmodi facultas nulla ſit, & nullius prorſus roboris ac momenti habeatur; ſecus verò rata, ac firma intelligatur, cum vel Reſidentiales Antiſtites, vel Apoſtolici Vicarii charactere, & auctoritate Epiſcopali inſigniti legitimis, Canoniciſque impedimentis detenti iiſdem Præfecto, & Vice-Præfecto conceſſerint, ut in iis locis dumtaxat, ad quæ ipſi Antiſtites nullo pacto, ac tempore accedere voluerint, Sacramentum Confirmationis, ne Chriſtifideles eodem deſtitutos ex hac vita migrare contingat, conferre poſſint. Inſuper omnibus & ſingulis ejuſdem Miſſionis Miſſionariis Sacerdotibus Capucinis eamdem conferendi Sacramentum Confirmationis cuilibet Chriſtifideli ſuarum dumtaxat Paræciarum, in periculo, vel arti-

ticulo mortis conſtituto facultatem tribuimus. Decernentes eaſdem præſentes litteras, &c. ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices &c., ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his &c. Non obſtantibus Apoſtolicis &c. Volumus autem, ut earumdem præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis &c. adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Cæterùm cœleſtis præſidii auſpicem ipſi Carolo Franciſco Præfecto, cæteriſque Miſſionariis illarum Inſularum Apoſtolicam Benedictionem, quam cum plenariis Indulgentiis, peccatorum Remiſſionibus, pœnarumq; relaxationibus conjunctam ab ipſis dumtaxat Præfecto, & Vice-Præfecto ſemel Chriſtifidelibus ſuarum Paræciarum in unum in diverſis licèt locis convenientibus noſtro nomine elargiri volumus, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Aprilis MDCCLII. Pontificatûs Noſtri Anno Duodecimo.

Exempl. in Arch. Ord. Arm. prædicto.

Ejuſdem Fr. Caroli Franciſci zelum laudibus effert, illum ad hunc continuandum animat, ac petitam Sacramentum Confirmationis adminiſtrandi facultatem, per Apoſtolicas litteras conceſſam eſſe nuntiat.

Dilecto Filio, Carolo Franciſco à Rothomago. Ordinis S. Franciſci Minorum Capucinorum Fratri expreſſè profeſſo, & Provinciæ Normanniæ Ordinis hujuſmodi Provinciali.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Dilectus Filius, Cherubinus à Noves, Ordinis tui Minorum Capucinorum Frater expreſsè profeſſus, ac Diffinitor Generalis, & Miſſionis Inſularum Americanarum Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Francorum Regi Chriſtianiſſimo ſubjectarum, cui tu, dilecte Fili, magna cum nominis tui laude, & ejuſdem Miſſionis utilitate Præfectus exiſtis, in hac Alma Urbe noſtra Procurator, de eodem Ordine benemeritus, Nobis gratus & acceptus, ad Nos detulit Epiſtolam, quam Tu Rothomagi die duodecima menſis Martii proximè elapſi currentis anni ad Nos dederas. Quam propenſa verò, ſtudioſaque voluntate exceperimus demiſſas preces eidem Epiſtolæ conſignatas, ex aliis noſtris in ſimili forma Brevis litteris, ac ipſa die ad futuram rei memoriam datis, facilè intelliges. Nobis ſanè, qui in ſublimi hac Sacroſancti Apoſtolatûs ſpecula planè immerentes per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam conſtituti ſumus, nihil accidit gratius, & jucundius, quàm cum ſupremas Apoſtolici Miniſterii partes, quoad Nobis integrum eſt, ad majorem Divini honoris cultum, & æternam Chriſtifidelium ſalutem impendimus, & collocamus. Perge porro, dilecte Fili, & dilectos Filios Miſſionarios earumdem Inſularum Fratres tuos confirma; atque invicem ſatagite, ut opus Dei, ſalutem ſcilicet animarum, tanto cum animi ardore ſuſceptum, tantaque cum laborum patientia continuatum, ſalutari cum profectu, ſemper ad majorem Divini Nominis gloriam, majorem laborum remunerationem Vobis à Supremo Paſtorum Principe, Jeſu Chriſto, juſto Judice reddendam, & majorem Catholicæ Eccleſiæ conſolationem magis magiſque perficiatur. Nos interim ad optatiſſimi ſucceſsûs auſpicium Apoſtolicam Benedictionem Tibi, dilecte Fili, atque omnibus Miſſionariis peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Aprilis MDCCII. Pontificatûs Noſtri Anno Duodecimo.

Exempl. in Arch. prædicto.

NOTA

Litteræ hæ in forma Brevis vocant alias, & prævias ejuſdem Patris Provincialis ad Summum Pontificem datas, quas ita ſubjungo:

BEA-

BEATISSIME PATER.

Cogitanti mihi ſæpenumero, quanta, & quàm indefeſſa ſolertique ſollicitudine Petri *Navem regat Sanctitas Veſtra, Chriſtique Gregem ad extremas uſque Orbis, quantus eſt, oras diffuſum per ſe, ac per Operarios ſuos paſcere, ut decet, paternis affectibus apprimè ſtudeat, ſubiit in mentem non injucundum ſibi fore, ſi de Miſſionnm portione, cui invigilare mihi, licet indigno, commiſit, quid rerum enarrarem. Ut me in Provincialem concordibus noſtrorum votis aſſumptum vidi, nec non à Sanctitate Veſtra Præfectum Miſſionis in inſulis Americanis Ditioni Gallicæ ſubditis inſtitutum: ex hoc inivi, Deo aſpirante, conſilium, per memetipſum viſitandi omnes tum Miſſionarios noſtros, tum Paræcias ab illis directas; Nec acquievi, donec conceptum opus, quod hactenus à Deceſſoribus meis fuerat intentatum, felicibus ſanè auſpiciis, & opitulante Domino Rovillè, Regio rerum Navalium Adminiſtro revera complevisſem. Nec me mea navigatio, & peragratio inanem ſolatii dimiſère. Veni, vidi, auſim & addere: vici. Ingenti animi cum gaudio vidi Miſſionarios noſtros zelo Domûs Dei æſtuantes & plenos, & quidquid Apoſtolici eſt muneris, adimplere pro virili ſatagentes: in docendo ſedulos, in adminiſtrandis Sacramentis tam infirmis; quàm ſanis vigiles, Divina Divinè perſolventes, pietate ſua reverentiam & pavorem erga ſanctiſſima Religionis noſtræ myſteria in animis tum veterum Fidelium, tum Neophytorum cientes; verbo dicam, teſtimonium bonum, ab omnibus, qui foris ſunt, habentes. Irrepſerant equidem, non diffiteor, longo temporum lapſu (primi enim omnium ad has Inſulas Capucini lucem Evangelicam invexerunt) harum plagarum, & colonorum indole, ac demum fragilitate humana abuſus quidam, quos nullo negotio, ſed Miſſionariis, chariſmata meliora æmulantibus, planè vici, ac Deo dante eliminavi. Qui ne renaſcantur inpoſterum, ſtatuta ac ſanctiones divino, uti confido, aſtante ſpiritu condidi, ac typis mandari curavi, quibus muniti ſinguli Miſſionarii præ oculis, quæ agenda, quæ cavenda, ſemper habeant. Et hæc eadem ſtatuta efficacem ſortitura ſemper effectum ex eo eſt augurari, quod nullum Miſſionarium in illis acceptandis invenerim reluctantem, aut frigidum. Horum tenorem ſi dignabitur Sanct. Veſtra perluſtrare,* R. P. Cherubinus Ord. *noſtri Definitor Generalis, Miſſionumque Procurator Romę commorans, exemplar mox exhibebit. Aſt hîc liceat mihi, Beatiſſime Pater, exponere Sanctitati Veſtræ, hunc Chriſtiani Orbis tractum (quod forte ipſa ignorat) magno ad perfectionem chriſtianam ſubſidio privari, Confirmationis videlicet Sacramento, quod licet abſolutè ad ſalutem non ſit neceſſarium, Chriſto tamen & Eccleſiæ non inane quoddam viſum eſt. Congruentiſſimum enim verò & prope neceſſarium catholica tenemus fide, ut, qui Baptiſmatis tinctione renati Eccleſiæ adſeruntur, Chriſmatis unctione corroborentur, adoleſcant, & ſolidentur; præſertim, ubi tot ac tanta ſunt nutandi in fide ac deficiendi occaſiones, quemadmodum in illis plagis frequentes occurrunt, tam ob imbecillitatem ingeniorum, quàm varietatem nationum, & maximè cum Infidelibus commercium ac convictum. Hoc ab his illarum plagarum incolis deſiderabitur ſemper remedium, niſi Sanctitas ipſamet Veſtra id præſtet, & adhibeat. Epiſcopum, qui ſolus eſt Ordinariè Sacramenti Confirmationis Miniſter, ibi creari conſtitutio regiminis politici in ea parte Ditionis Gallicæ non patitur, nec vel etiam Epiſcopum exterum ibidem munia Epiſcopalia tranſeundo exercere, (quod non ſemel jam tentatum incaſſum fuerat). Eam igitur ob rem ſalutari hoc beneficio privabuntur ſemper Regionum illarum incolæ, ni Sanctitas Veſtra dignatione miſericordi ac ſpeciali privilegio indigenam Miſſionarium in extraordinarium ad hoc provideat, atque inſtituat Miniſtrum, Præfectum nempe, aut, ſi huc ſe conferre is nequiret, Miſſionis ibi commorantem Vice-Præfectum. Ad hæc audire mihi videor, Beatiſſime Pater, Sanctitatem Veſtram reponentem:* Fili, *non eſt commune, quod optas. At ſi quid imprudens auſu temerario dixerim, benignè ignoſcat mihi, liceatque cum Chriſto dicere:* Ego autem non quæro gloriam meam; *& cum Divo Paulo: Sed pro gloria Dei, ut glorificetur filius Dei; cujus Tu, Beatiſſime Pater, es tam dignus Vicarius, & quem ſpeciali in Nos miſeratione, ac providentia dedit Paſtorem Eccleſiæ ſuæ, Epiſcopumque animarum noſtrarum conſtituit. Talis enim decebat, ut nobis eſſet Pontifex difficillimis hiſce temporibus, qualem* Te *Orbis univerſus non chriſtianus modò, ſedet politicus, & litteratus jure ac meritò mirabundus ſuſpicit, ac prædicat.* Tu *Leones, & Gregorios Magnos vigilantia, zelo, doctrina, ſanctitate preſſo ſequeris veſtigio;* Tu *varias inter ac turbulentas Principum diſſenſiones Pater æquus adeo à partium ſtudiis abſtinuiſti, ut favoris ſcopulos, in quos non impegerant pauci, mira dexteritate declinaveris, ſicque omnibus omnia factus, omnibus fueris acceptiſſimus.* Tu *rem litterariam ingenii tui fœtibus auxiſti, exquiſitiſſimiſque lucubrationibus de rebus hactenus, aut intentatis aut vix deguſtatis locupletâſti; quæ, utinam ad tenuitatem uſque noſtram perveniſſent, aut tandem aliquando pervenirent! quò majori enim eas fama præconio extollit, eò majorem earum in nobis ciet, & acuit eſuriem. Faxit Deus Optimus Maximus, qui attingit à fine uſque in finem fortiter, & diſponit omnia ſuaviter, ut ad clavum*

Ec-

Eccleſiæ ſaæ, cujus Sanctitatem Veſtram, decus ſplendidiſsimum ac firmiſsimum columen miſericordi in nos dilectione poſuit, quàm diutiſsime ſedeas; votiſque annuat omnium Chriſti fidelium, totiuſque in primis Capucinorum humilis familiæ, cum qua ad Sanctitatis Veſtræ pedes, quos devotiſsimè oſculor, provolutus, ut Apoſtolicam Benedictionem mihi impertiri benignè dignetur, ſupplex exoro.

Beatiſsime Pater.

Sanctitatis Veſtræ.

Rothomagi die 12. *menſis Martii Anni* 1752.

Humillimus obſequentiſſimuſque ſervus ac devotiſſimus in Chriſto filius.
F. Carolus Franciſcus à Rothomago, Provinc. Capucinor. Prov. Normanniæ (l. 3.)

Exemplar cum aliis Miſsionis Documentis in Arch. præd.

MISSIO

LUDOVISIANA, SEU MESSISIPPIANA PROVINCIÆ CAMPANIENSIS.

IN AMERICA OCCIDENTALI.

FErtur & ſpiritus evangelizans noſtræ Provinciæ Campaniæ ſuper aquas, & poſt exactas ultra 2000. leucas in eadem, de qua ſuprà dictum eſt, America Occidentali, ad Fluvium Meſſiſippium, jam S. Ludovici appellatum, laborioſa quieſcit, ut in hanc novæ Franciæ partem veterem inducat fidem, ac fidem veterem novis ibi adornet moribus. Tempore, quo Gallia haſce detexit plagas, ſuæque ſubjecit ditioni, invènit quidem eas rore cœli, pinguedine terræ, & clementiâ aëris benedictas, & inſimul quoque in iis populum ſuperſtitioſo Solis & Lunæ cultui deditum, fabulâ metempſychoſeos faſcinatum, ac euſque barbarum vidit, ut in pluribus locis carnis humanæ eſu luxuriaretur. Nihil inde ſanctiùs judicavit, quàm, ut terra à natura felix, ſpinis carduiſque infidelitatis per Viros induſtriâ, doctrinâ, & virtute præditos purgaretur, Catholicæ Religionis trophæa erigerentur, ac ii, qui creationis beneficio fruerentur, *ſocii radicis, & pinguedinis olivæ*, ſeu Redemptionis humanæ fierent. Elegit Regia Indiarum Societas, cui gubernaculum Provinciæ hujus demandatum eſt, Provinciæ Campaniæ Capucinos per Diploma ſequens:

Cum Societas Indiarum repræſentari fecerit Decreta per Commiſſarios Conſilii à Rege ad jus regium ſeu regaliam negotiorum Societatis Indiarum deputati, 16. & 19. Decemb. 1722. emanata, fundationem PP. Capucinorum Provinciæ Campaniæ in Ludoviſiana, ſeu nova Francia concernentia, vigore quorum exponitur, quod hi Religioſi ſub auctoritate Epiſcopi Quebecenſis omnes Parochias & Miſsiones in omnibus locis per dictæ coloniæ Concilium iis intimandis ab ore fluvii S. Ludovici in aſcenſum, ac etiam in complexu fluminis Oyabache, ſicut etiam in omnibus aliis locis juxta Ludoviſianam & flumina in mare cadentia occupatis, ſint adminiſtraturi, & per quæ ordinatur, quod expenſis dictæ Societatis tum in nova Aureliana, tum in Civitate Mobili *Eccleſia Parochialis cum Domo adjuncta pro 4. Religioſis eſſet conſtruenda, petium terræ pro horto, & area ſufficiens eſſet aſsignandum, quatenus prædicti PP. Capucini in poſſeſsionem poſſent induci, quibus pariter in aliis Coloniæ locis, in quibus eſſent collocandi, habitatio, ac omnia pro Divino cultu neceſſaria, forent ſubminiſtranda. Cumque eadem Decreta id, quod pro cujuslibet Religioſi ſuſtentatione in dictis locis à Societate erogari debeat, ſtabiliant, & Societas fundationem prædictorum PP. Capucinorum incremento Divini cultûs, populique in enuntiata Colonia exiſtentis ſaluti proficuam recognoverit, ita, ut rem magni ponderis eſſe judicet, illos in eſtatu collocandi, quatenus illo ſucceſſu, qui de eorum zelo expectari debet, laborent, ac à ſe melius agi non poſſe credat, quàm ut loca ſpirituali eorum curæ commiſſa ad terminos minus extenſos, ac Religioſorum ibi applicandorum numero proportionatos reducat.*

Atten-

Attentis proin hiſce cauſis Societas prædicta virtute litterarum patentium à Regia Sua Majeſtate menſe Aprilis 1717. datarum declarat & ſtatuit, ut omnes Parochiæ ac Miſſiones, quæ in Ludoviſiana, ac in tota extenſione dictæ Regionis, & à Fluvio S. Ludovici uſque Natchez incluſivè, & ad flumina, quæ infra Natchez in dictum fluvium cadunt, & ad omnia alia, quæ mare intrant, inſtitutæ ſunt, aut inſtituentur, ſub auctoritate Epiſcopi Quebecenſis, vel illius Coadjutoris, à Capucinis Provinciæ Campaniæ occupentur & adminiſtrentur, quin alius Religioſus, aut Presbyter Sæcularis abſque illorum conſenſu ibi ſtabiliri poſſit, ſub conditione tamen ſupplendi per eos, omnes illos Sacerdotes, ab iis, vel pro Parochiis, vel pro Miſſionibus petitos, quos in hac Regione ſtabiliri conſultum duxerit.

Vult conſequenter Societas prædicta, ut PP. Capucini in poſſeſſionem Eccleſiarum, Presbyteriorum & Capellarum pro Miſſionibus in memorata Regionis extenſione conditarum, & condendarum inducantur, iiſque gaudeant abſque ullo impedimento aut moleſtia, juxta conſiſtentiæ & limitationis dictarum Eccleſiarum & Presbyteriorum proceſſus verbales, à Concilio ſuperiore Ludoviſianæ, à tempore captæ poſſeſſionis inſtituendos, ac in dicto Concilio regiſtrandos. Addit & Societas, quod cuilibet Presbyterio terrenum pro area & horto congruum jungatur, & in nova Aureliana juxta Parochiam Conventus ſat amplus, tum pro Religioſis, qui ibi ſubſiſtere debent, tum pro aliis; qui ibi advenient, conſtruatur, complectens atrium & hortum magnitudinis ſufficientis, quo Capucini juxta proceſſus verbales formandos, uti ſupra dictum eſt, gaudeant.

Confirmat itidem Societas, quantùm opus eſt, ea omnia, quæ in decretis Commiſſariorum Concilii ſub 16. Maji, & 19. Decembris 1722. continentur, & quibus per præſentes non eſt derogatum, volens, ut dictorum Religioſorum ſubſiſtentiæ, prout in dictis Decretis explicatur, provideatur, ſi deſuper aliter cum Societate convenire non maluerit. Mandet denique Societas Concilio ſuperiori Ludoviſianæ, ac Concilio Regiæ Generalis dictæ Coloniæ præſentes in acta referri, & à quolibet eorum executioni manum apponi, cum ita ſit intentio. In quorum fidem &c. Pariſiis in dictæ Societatis Prætorio 27. Junii 1725.

Tum expeditiùs, tum feliciùs ut hoc ſuo officio Capucini fungantur, ipſa Regia Societas illos ære ſuo potiſſimùm alit, Sacra Congregatio de Propaganda Fide ſolitis & convenientibus facultatibus per ſuos pro tempore PP. Provinciales munit, & Rex Chriſtianiſſimus brachii ſui potentiâ tutatur vigore litterarum Auguſtalium ita ſonantium.

Hodie 15. menſis Julii 1725. cum Rex eſſet Chantilliaci, Suæ Majeſtati pro parte Patrum Capucinorum Provinciæ Campaniæ, vigore Decretorum Concilii à Majeſtate Sua pro Regia negotiorum Societate Indiarum ſub 16. Maji, & 19. Decembris 1722. deputati, in nova Ludoviſiana ſtabilitorum fuit præſentatum, quod, cum dicti Patres Capucini ſub auctoritate Epiſcopi Quebecenſis omni poſſibili conatu ſe impendant non ſolùm ad convertendos ſylveſtres, qui cognitione Dei, & legis Evangelicę needum ſunt illuminati, verùm etiam ad functiones Parochiales, quę eis incumbunt, exactè adimplendas, necnon ad Chriſtianos omnes tum exemplo, tum opere ad ſervanda Religionis Catholicæ, Apoſtolicę, Romanę munera excitandos omni ſtudio ſe impendant, à Suę Majeſtatis clementia eandem protectionem, quam omnibus aliis eiſdem exercitiis fungentibus impertitur, exſpectent. Hinc & Majeſtati Suę humillimè ſupplicant, quatenus in pignus, quod illorum Miſſio Eidem ſit accepta, eorum inſtitutionem in Provincia Ludoviſianę approbare dignetur. Ad quę Majeſtas Sua ſpecialiter attendens, & ad incrementum glorię Dei contribuere cupiens, acceptationem conditionum ipſis à Societate Indiarum pro eorum in Regione Ludoviſiana inſtitutione pręſcriptarum approbavit: eſtque Majeſtatis Suę voluntas, ut omnibus iis, quę à dicta Societate juxta pacta, vel eam inter & Patres Capucinos, facta, vel facienda promiſſa ſunt, abſque ulla modeſtia gaudeant. Hinc eos in ſuam recepit & recipit protectionem ac tutelam, & pro ſuę voluntatis expreſſione pręſens Diploma propria ſua manu ſignatum expediri juſſit.

Ludovicus.

Fructum hucuſque collectum, necnon & laborem facilè metietur Lector ex numero Familiarum Catholicarum ibi inductis, ex relatione Miſſionis Romam à Patre Carolo à Remberviller Superiore miſſa excerpto, ac annotato in ſtatu Miſſionis præſentaneo, qui ſequens eſt:

Aureliana nova, vulgò nouvell' Orleans; Civitas & locus Superioratûs, *Familię Catholicę* ——————————— 600.

Parochia *la Mobile*, *Familię Cath.*	60.
Parochia *les Appalages*, *Familię Cath.*	30.
Parochia *la Balize*, *Familię Cath.*	6.
Parochia, *les Allemands*, in qua Germani potiſſimùm morantur, *Familię Cath.*	200.
Parochia *la Pointe coupèe*, *Familię Cath.*	100.
Parochia *les Natchez*, *Familię Cath.*	6.
Parochia *les Natchitoches*, *Familię Cath.*	50.

Sunt & aliæ tres Parochiæ, in quarum qualibet, ſicut in recenſitis, Capucinus Parochus degit, & quarum nomina à me ignorantur.

MISSIONES

GALLICARUM PROVINCIARUM DERELICTÆ.

Miſſio Angliæ, & Scotiæ.

Miſsio Fratrum Capucinorum in majorem Britanniam, omneſque ejus Inſulas Pontificio oraculo confirmatur, eidem privilegia aliorum Ordinum Religioſorum communicantur, & aliàs quoad præcepta Regulæ &c. Miſsionariis providetur.

PAulus, Divina Providentia Quintus, Pontifex Maximus, præſente Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Barberino Protectore Scotiæ, & Vice-Protectore Hiberniæ, Miſſionem Patrum Capucinorum S. Franciſci Aſſiſiatis in Majorem Britanniam, & omnes ejus Inſulas, quæ ad Angliam, Scotiam & Hiberniam reduci communiter ſolent, amplecti viſceribus Apoſtolicis, ad majorem Dei gloriam, & ſalutem periclitantium dignatus eſt. Necnon ejus propagandæ ſtudio (ne quid eis à neceſſariis deeſſe poſſet) vivæ vocis oraculo largiri placuit Suæ Sanctitati omnimodam communicationem cum privilegiis & facultatibus univerſis cum Ordine D. Benedicti, S. Franciſci, Dominici, Societatis Jeſu, aliiſque Religioſis quibuslibet, aut Seminariorum Alumnis, qui ſunt, vel erunt poſthac in partibus illis.

Inſuper quoad præcepta Regulæ in Habitu, cæteriſque obſervantiis, ut, quando neceſſarium eſt judicio prudentis Viri, ac timoratæ conſcientiæ, liceat eis prætermittere illa ſimiliter, quando in partibus illis commorabuntur: demum gratiis, favoribus, ac privilegiis à Sede Apoſtolica datis generatim aut ſpeciatim Ordini ſuo, prout in uſu, probataque ſunt, frui, quoties erit opus. Unde Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Dom. Cardinalis Præfectus ad faciendam hujus rei fidem, præſentibus manum, ſigillumque ſuum apponere dignatus eſt, hac die 29. Maji Anno Domini 1618.

Cardinalis Barberinus.

Ex Volumine 6. Anglicana &c. *in Archivo S. Officii fol.*248.

N O T A

QUantùm à funeſta epocha impuri amoris, quo Henricus nominis hujus octavus novam illam Herodiadem, Annam videlicet Bolenam, deperierat, Religio Catholica in Magna Britannia olim non minus cœleſtibus excubiis munitâ, ac acerrimâ Evangelici Sanctuarii vindice, fuerit agitata, & quàm pernicioſa idem Henricus mutato *Defenſoris Eccleſię* titulo in crudelis inimici nomen, ſui ad plures annos protracti furoris exempla in Filio ſuo impube Eduardo, ac ſpeciatim in Eliſabetha, ejus ex Bolena Filia, quæ juxta Cambden. ad annum 1579. pag.27. *Caput Anglicanę Eccleſię Orbe Chriſtiano mirante* ſe conſtituit, reliquerit, non ſolum memorant Hiſtoriographi Proteſtantes Joan. Stow. *in pręfat. Chron.* Spelman. *in dedicat. ad Concil. Malisburg. lib.3. de geſtis Regum pag.* 101. *in Wilbelmo* 1. Smith lib.2. cap.7. Brunet. in præfat. & lib.3 fol.213. & 242. &c. ſed etiam dolentes recenſent Laderchius *Annal. Eccleſ. ad annum* 1570. Sanderus *de Schiſmate Anglic.* lib. 3. fol 420. P. Bartholus *hiſt. Anglic. fol.*1. *& ſeq.* Boſſuet *hiſtoire des variations des Egliſes Prote-*

teſtantes lib. 7. §. 16. pag. 326. & tot alii Scriptores Catholici, ut ipſa horum copia me ab onere infandum dolorem renovandi diſpenſet.

Vix autem fidei Catholicæ Lucifer in primo naſcentis Eccleſiæ manè ortus, ſuperinducto Socinianæ, Quackeræ, Puritanæ &c. Sectarum peplo obfuſcatus comparuit, Sacra Romana Sedes ad primævum Religionis ſplendorem reſtituendum, Apoſtolicos eò ablegavit Viros. Partem horum conſtituerunt & Capucini, qui & illo ibi laborârunt zelo, ut Paulus V. eorum Miſſionem ſuprà poſita privilegiorum communicatione honeſtaret. Geſta Miſſionis ab anno 1630. uſque ad annum 1658. Pariſienſi prælo ſubjecit Fr. Cyprianus Gammachius, Provinciæ Pariſienſis Alumnus, Henricæ Magnæ Britanniæ Reginæ Sacrarii Præfectus, ac Filiæ ejus, Principis Aurelianenſis Confeſſarius, ac Miſſionarius; conſcripſit & Fr. Nicolaus Asboldus Hibernus in tomis duobus Latino idiomate ejuſdem Miſſionis Annales, & uterque magna ſerie commendat conſtantem noſtrorum Miſſionariorum animum, dum alii carceribus mancipati, alii è Regno exulare juſſi, alii verberibus excepti, alii alio malitiæ tormento, aut paſſionis ingenio fuerunt vexati. Reſtrinxit jam à tempore noſtra Religio Evangelicum laborem, huncque potiſſimum in Hiberniam tranſtulit, uti *tom. 5. Bull. pag.* 271. legere eſt, ubi & plura alia Miſſionis Documenta extenſa reperiuntur.

Fr. Archangelum Leslæum Scotum de impictis calumniis vindicatum in Scotiam ad Miſsionem remitti indulgetur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitę die 12. Aprilis 1631.

Referente Reverendiſſimo Dom. Tornielli litteras P. Leonardi Pariſienſis Capucini, Præfecti Miſſionis Orientis & Angliæ, atteſtationeſque ab eo miſſas pro juſtificatione P. Archangeli Capucini Miſſionarii in Scotiam, & ſimul alias atteſtationes diverſorum Catholicorum Scotiæ, qui non ſolùm teſtimonium perhibent luculentiſſimum de vita exemplari dicti P. Archangeli, ac de illius diligentiis ac ſtudiis in confutandis hæreticorum deliriis per libros publicè editos, iiſque convertendis, ita ut ipſe ſolus plus apud ipſos profecerit, quàm cæteri Religioſi Miſſionarii, ſed etiam magnâ inſtantiâ petunt, ut dictus Pater ad ſuam remittatur Miſſionem in Scotiam. Sacra Congregatio auditis juſtificationibus ac atteſtationibus præfatis cenſuit remittendum eſſe hujuſmodi negotium Reverendiſſimo P. Vicario Generali Capucinorum, ut viſis juſtificationibus, ac atteſtationibus prædictis circa præfati Patris remiſſionem in Scotia pro ſuo arbitrio decernat.

Exempl. in Arch. Ordinis.

NOTA

Prodigioſam, & virtute illuſtrem Fr. Archangeli prædicti vitam deſcripſit, primus Joan. Baptiſta Rinuccinus, Epiſcopus Firmanus, quæ poſtmodum à P. Chriſtophoro de Almeida Auguſtiniano, Regis Portugalliæ Concionatore, notitiis à Patre Didaco Gomez Carneiro collectis adaucta in editione Brixienſi anni 1736. memoratur. Hanc verò ad ſynopſin reduxit noviſſimè P. Bernardus Bononienſis *in Bibliot. ſcript. Ordinis fol.* 28. *& ſeq.* ad confutandos illos, qui eandem vitam ob mirabiles caſus levi judicio ceu mendacem ſparſerunt.

Miſsionariis Scotiæ nonnullæ facultates ab iis petitæ conceduntur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitę die 30. Januar. 1634. coram Sanctiſsimo.

Referente Eminentiſſimo Domino Cardinali S. Honuphrii inſtantiam Fratrũ Capucinorum Miſſionis Scotiæ pro infraſcriptis facultatibus, videlicet: Primò, conſecrandi calices, & patenas. Secundò, utendi habitu ſæculari, etiam in itinere. Tertiò, habendi famulum & equum. Quartò, retinendi, & utendi pecunia, ubi aliter fieri non poterit = Sacra Congregatio cenſuit, ſi Sanctiſſimo placuerit, præter primam conſecrandi calices & patenas, reliquas facultates Oratoribus concedendas eſſe in Scotia, ubi eſt prohibitum exercitium Catholicæ Religionis tam publicum, quàm ſecretum.

Eodem die SS. D. N. ſententiam Sacræ Congregationis probavit, ſi aliàs hujuſmodi facultates Capucinis conceſſæ fuerint.

Exempl. in Arch. Ord.

FF. Richardo & Anſelmo Anglis de Miſſione Scotiæ in Angliam cum facultatibus Miſſionariis ſe transferendi facultas datur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide die 30. Januarii 1634. coram Sanctiſſimo.

REferente Eminentiſs. Domino Cardinali S. Honufrii inſtantiam FF. Capucinorum Richardi & Anſelmi Anglorum, ad Miſſionem Scotiæ deſtinatorum pro licentia transferendi ſe à Scotia in Angliam, cum commodè potuerint, ad procurandam ſuorum Conſanguineorum & Affinium hæreticorum converſionem, & pro uſu facultatum eis pro Scotia conceſſarum in prædictorum ſuorum Propinquorum & Affinium, & aliorum hæreticorum, qui voluerint Fidem Catholicam amplecti, beneficium, Sac. Congregatio cenſuit, ſi Sanctiſſimo placuerit, Oratorum petitioni eſſe annuendum.

Eodem die SS. D. N. Decretum Sac. Congregationis approbavit.

Exempl. in Arch. præd.

Miſſio Veteris Guineæ in Africa.

Fr. Angelicus Nannetenſis cum tribus Sociis in veterem Guineam Miſſionarius ablegatur.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus noſter D. Urbanus, Divina Providentia Papa VIII. omnium hominum ſaluti pro ſuo Apoſtolico munere providere cupiens, Te Fratrem Angelicum Nannetenſem Capucinum cum tribus ſociis ejuſdem Ordinis in veterem Guineam Africæ mittere decrevit, & mittit, ut cum facultatibus Vobis per alias litteras concedendis, Evangelium Domini Jeſu Chriſti annuntietis, & gentes illas doceatis ſervare, quæcunque S. Mater Eccleſia Catholica, & Apoſtoli a Romana præcipit, & præſertim, ut judicium univerſale futurum eiſdem conteſtemini. Vos itaque *reſiduum vide ſupra fol. 194. c. 2.*

Datum Romæ ex Sacra Congregatione de Propaganda Fide die 21. Nov. 1634. Pontificatûs ejuſdem Sanctiſsimi in Chriſto Patris anno duodecimo.

Regiſt. in Regeſto Patent. S. Congregationis menſis & anni præd.

Fr. Franciſcus Mervillenſis, Præfectus Miſsionum in Americæ Provinciis Guineæ antiquæ, & Tartariæ Majoris declaratur.

Decretum Sac. Congreg. Generalis de Propaganda Fide habitę die 17. Julii 1662.

REferente Eminentiſs. D. Card. Sfortia, Sac. Congregatio Præfectum Miſsionum FF. Capucinorum in Provinciis Americæ, Tartariæ Majoris, & Guineæ antiquæ, Provinciæ Normanniæ ejuſdem Ordinis ad quinquennium declaravit Fr. Franciſcum Mervillenſem ejuſdem Ordinis cum authoritate ea, quæ ad Miſsionis regimen pertinent, ad præſcriptum Decretorum Sac. Congregationis & facultatum eidem conceſſarum exercendi, & non aliàs &c.

Extract. ex Reg. Patent. S. Congreg. ab anno 1657. uſque ad annum 1667. q. 33.

Miſſio Civitatis Neo-Cæſareæ Ponti.

Novam Miſsionem in Civitate Neocęſareæ Ponti erigi, & à Provincia Lugdunenſi adminiſtrari conceditur.

In Congregatione Generali de Propaganda Fide habita coram Sanctiſsimo die 28. Martii 1651.

PRoponente Eminentiſs. Domino Cardinali Spada libellum ſupplicem Patris Procuratoris Generalis Capucinorum petentis facultatem erigendi novam Miſſionem ſui Ordinis Religioſorum ex Provincia Lugduni in Civitate Neocęſareæ Ponti, occaſione, quod una Pia Perſona centum ſcuta annua ſua vita durante pro manutentione dictæ Miſſionis impendere promittit, cum conditione, quod Sacra Congregatio alia ſcuta viginti annua contribuat. Sanctiſſimus Dominus Noſter pietatem, & zelum præfatæ Piæ Perſonæ ſibi jam notæ laudando Miſſionem petitam, dixit eſſe inſtituendam ſub directione Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, quæ ſcuta viginti annua pro ſubſtentatione Miſſionariorum impendere debeat, & pro facultatibus &c.

Extract. ex actis S. Congregationis de anno 1651. p. 30. n. 4.

MIS-

MISSIONES PROVINCIARUM HISPANIÆ

MISSIO NIGRITIÆ
IN AFRICA ULTRA MARE.

MIrantes noſtræ Provinciæ Bæticæ Fratres effuſum gaudium, quo anno 1644. Fr. Bonaventura ab Aleſſano, ſuprà *pag.* 194. memoratus cum Sociis ſuis ad Miſſionem Regni Congi properaverat, & pari quidem zelo incenſi, ſe tamen illi ſociari haud poſſe quaſi indignantes, alium colligendæ Evangelicæ meſſis campum ſibi aperiri per Provinciæ Superiores inſtârunt. Libenter Sac. Cougregatio de Propaganda Fide conſenſit, iiſque excolendam aſſignavit Regionem Nigritarum in Africa ultra mare juxta fluvium Nigrum ſeu *Nigrim* ab ortu in occaſum extenſam, à Septentrione, Saaræ Deſerto, à Meridie, Regione Guineæ, & ab Occidente, Oceano Atlantico terminatam, & eouſque vaſtam, ut Bautrandus in ſua Geographia *tom.* 2. *verb. Nigritia* Regna 14., Martiniere in Dictionario geographico in diviſione Affricæ *tom.* 1. *pag. mibi* 116. octodecim, & Jovet in *hiſt. Relig. tom.* 2. *pag. mibi* 397. *edit. Ital.* viginti quinque in illa numeret, Europæis vix nomine nota. Adorârunt hæc olim Deum *Guigbimo* appellatum, quod in vernacula eorum lingua Dominum Cœli ſignificat: ſucceſſu autem temporis, hebraicam ſuſcepêre legem, Mahometis ſectâ, & idolatrico cultu poſtmodum contaminatam, ita, ut, ſi qui Chriſtiani ibi reperirentur, non niſi inane gererent nomen. Ita jam ibi juxta dictum Jovet *loc. cit.* Religio confuſa viget, ut quodlibet Regnum in illius ſubſtantia & cœremoniis variet, & Idolatria Principem ibi habeat locum.

Actis proin tum Romæ, tum in Provincia agendis, habitoque à Rege Hiſpaniarum ſuæ protectionis verbo, & accepto 800. Ducatorum ſubſidio, ac aſſignata pro quolibet 12. Religioſorum rata ad ſex menſes portione, Miſſionarii in Luciferi Fani Conventu convenerunt, ex quo ſub maximo populi concurſu, ac etiam præſente Excellentiſſimo Domino Duce de Medina Cœli ad maris littus, ubi concio ad populum habebatur, proceſſionaliter ducti, 7. Decemb. 1646. conſcensâ nave, viam maris, & Miſſionis ingreſſi ſunt. Poſt diverſum maris luſum attigêre tandem 24. Decembris prædicti anni portum Nigritiæ *Ale* dictum, ab Inſula Gæriæ parum diſſitum, ubi, cum Miſſionis fundamenta jacere jam in navi concluſum fuiſſet, P. Franciſcus de Ballecas, Seraphinus de Leon, Didacus de Guadalcanal cum Fr. Ildephonſo de Velez ad conſumationem operis ibi relicti ſunt, navi cum aliis curſum ſuum uſque ad notiſſimi in Affrica fluminis Gambiæ portum *Bara* vocitatum proſequente, ubi & illi in nomine Domini ſiſtere ſtatuerunt.

In utroque loco à Catholicis, qui ibi vel commercii vel tranſitûs ergò morabantur, inſigni quidem charitate fuerunt recepti, illico tamen ſe in illa gente nihil acturos advertêrunt; quippe cum potiſſimùm Mahumetis legem profiteretur, nec tamen illam fundatè calleret, omnes ſectas admiſit, & nullam vel excluſit vel defendit. Nihil tamen, ut pro illius converſione intentatum relinqueretur, inter Præſidentem Alæ, & Præfectum Baræ, ut, quilibet regni ſui Regulum pro licentia Evangelium prædicandi requireret, fuit ſancitum. Uterque illam conceſſit, nullus tamen eorum verbum ſalutis audivit. Quantumque etiam Miſſionarii miniſterium ſuum intrepido ſtudio adimplere ſatagerent, præter fructum ex Baptiſmate infantibus ſolerter collato collectum, alium non reportârunt, Batavis, quos lucri, vel ditionis cupido eò copiosè traxerat, importuno conſilio ejectionem Miſſionariorum infideli populo ſuggerentibus.

Conſilio iniquitatis eodem tempore tum infelix caſus mortis Epiſcopi Inſulæ Capitis Viridis, tum defectio Luſitanorum à jure Regis Hiſpaniæ, Duce Brigantiæ in Regem adoptato, jungebantur; hinc Archiepiſcopus Ulyſſiponenſis, cui omnia Nigritiæ regna ſubjecta erant, Vicarium Generalem Luſitanum ad Oppidum *Cacheum*, ab Europæis valde frequentatum, & tum Eccleſiaſticæ, tum Sæcularis Luſitanæ poteſtatis ſedem ablegavit. Huic, dum P. Emmanuel Granatenſis Vice-Præfectus, ac P. Joſephus Ulyſſiponenſis ſe-

ſiſte-

ſiſtere, ac Sac. Congregationis Decreta exhibere ſtatuebant, longè alio, quàm ſibi adulabantur, modo fuére excepti: Exploratores enim Regis Hiſpaniarũm eos credidit utraque Luſitana poteſtas; hinc compedibus conſtrictos Ulyſſiponem miſit, ubi, ſi Orator Gallus illorum cauſam in ſe non ſuſcepiſſet, mortis pœnam haud evitaſſent; juſſi tamen ſunt non ad ſuos redire Socios, ſed ad nativam Provinciam. Extremè percuſſit inopinus hic nuntius Miſſionarios alios Barræ & Alæ conſiſtentes; cumque alio Luſitano Edicto Hiſpanos omnes ex Nigritiæ regnis diſcedere oporteret, nec Miſſionarii inter Gentiles tum ob congeniam illorum ferociam, tum ob prævíſam victûs penuriam longiores moras in ſuis locis trahere ſe non poſſe præviderent, ad flumen Gambiæ convenerunt in unum, de mutando Miſſionis ſyſtemate deliberaturi. Collatis diu inter ſe conſiliis duos illorum, P. Seraphinum videlicet à Leon, ac P. Antonium â Ximena, ibi relinqui, & ab aliis, excuſſo Nigritiæ pulvere, Miſſionem ad Fluvium de Maranon, ſeu rivum aut Regnum Amazonum ſub linea æquinoctiali, & in America Meridionali ſitum, juxta S. Congregationis mentem, aperiri fuit ſtatutum. Solutâ proin navi 25. Junii anni 1647. Miſſionarii novem, tranſactis in Nigritia ſex menſibus, Carthaginem versùs navigârunt. Conſtitutos in via maris dum hîc relinquo, ad prædictos Patres Seraphinum & Antonium, in regnis Nigritiæ firmatos regredior, filum Miſſionis ordinatè proſecuturus.

Diminutæ per 9. Sociorum receſſum Miſſionis vires, adauxerunt in hiſce Patribus Apoſtolatûs ſui curam, animum tamen non fregerunt, dexteræ potentiæ divinæ innixum. Evangelica libertate ſectam, quam Regio profitebatur, impugnârunt, & nomen Domini gentibus opportunè importunè nuntiârunt. Dum Luſitanus eos, ut Regis Hiſpani ſubditos, & Batavus, ceu Romanæ Sedis Miniſtros, dictis ac factis mordebat, ſat placidè econtra illos Gentilis tractavit, ita, ut regna illa peragrare, & uſque ad Montem Leonum, Hiſpanicè *Sierra Leona* inter oram Guineæ, & Nigritiæ ſitum excurrere iis licuerit, Gentiles ad Duliam, Acatholicos æquè ac Hebræos ad veræ Eccleſiæ gremium, Catholicos hinc inde diſperſos ad melioris vitæ rationem reducendo, ac plurimos parvulos aqua luſtrali abluendo. Læti quidem ex fructu, quo Deus illorum laborem fœcundavit, non parum tamen indolere debebant, dum ob caloris exceſſum, regiones illas infeſtantem, & regionis planitiem Incolis deſtitutam, ac ætatis ſuæ ſenium, continuando labori impares ſe agnoſcebant; Hinc à conſtituto novo Miſſionis Præfecto P. Fulgentio à Granata novas Operariorum ſuppetias, & à S. Congregatione finito jam primo decennio, Miſſionis ad aliud decennium prorogationem poſtulârunt. Conſenſit hæc & ille: hæc Decreto ſuo infrà dando Miſſionem prorogando: ille verò prima vice PP. Auguſtinum de Ronda, Joſephum Malacitanum, & Joannem à Peralta, & ſecundâ PP. Theodorum à Bruſellas, ac Baſilium à Cabra eò ablegando. Antequam hi duo e Provincia diſceſsiſſent, P. Antonium è vivis jam anno 1662. diſceſsiſſe, ac Seraphinum morti vicinum eſſe rumor percrebuit, quos & in alio Miſsionis loco eodem anno 1657., quo mors P. Seraphini in Oppido *Cacheo*, S. Dominici rivo, contigit, ſecutus eſt in via æternitatis P. Auguſtinus prædictus. Porro cum PP. Antonium & Seraphinum ſanctioris vitæ, & pretioſæ mortis fama commendaret, ultimis 2. Miſſionariis illorum cadavera ad Provinciam tranſportari, ante ſeceſſum ad Miſſionem fuit injunctum. Cum jam ſecundum decennium ad finem vergeret, & præter P. Auguſtinum vitâ functum, P. Joannes à Peralta articulari quoque morbo laboraret, reſidui Miſſionarii ad Provinciam ſuam regredi ſtatuerunt. Voluntati tamen P. Provincialis morem ut gererent, ſe ad enuntiatum Oppidum anno 1666. contulerunt, ab Eccleſiaſtico Judice oſſa dictorum Patrum exhumari, & ſibi conſignari flagitantes. Dato deſuper conſenſu, illa quidem quæſita, nec tamen reperta fuêre, prodigium tamen, quo in P. Seraphini funere campanæ feſtivum ſonitum per horæ quadrantem omnibus admirantibus reddebant, juratis teſtibus fuit firmatum. Exeuntes inde de Cacheo Miſſionis reliquiæ PP. Theodorus & Baſilius, pro ſtatuto ſuo ad Provinciam reditu navem conſcenderunt. Duram ſortem hæc duorum dierum ſpatio nacta eſt, dum coactæ in turbinem nubes, laxati in furias venti, & colliſæ in ſemetipſas procellæ in illius naufragium conſpirârunt. Tertia dumtaxat die reſtituta nonnihil malacia Inſulam S. Nicolai, quæ una ex illis Capitis Viridis in Oceano Atlantico eſt, iis detexit, inde ut jactatum periculis animum nonnihil reſocillarent, invito licet Navarcho, illius littus intrârunt. Populationem ibi invenêre ex nongentis incirca Catholicis conſlatam, Paſtore tamen viduatam, cum nonniſi ſingulis annis ſemel Sacerdos Inſulæ Capitis Viridis Sacramenta ibi adminiſtrare conſueſceret. Subſtitêre hîc Viri miſericordiæ & Miſſionis, miſerti populo, illorum ſpiritualem opem & verbis ac lachrymis efflagitanti: protraxeruntque moras per 13. menſes, Apoſtolicæ proviſionis munus ſollicita charitate explentes, ac Eccleſiæ fabricam, & decorem reſtaurantes. Avocante poſtea illos ad Provinciam obedientiâ temperârunt afflicti populi planctum dato promiſſo omnes vires ad id adhibendi, ut eorum ſaluti omni poſſibili curâ provideretur.

Hoc

Hoc & illico in ſuo Provinciæ adventu perfecerunt, ſtatum populationis S. Congregationi explicando, & ſe noviter ad regreſſum offerendo. Litteræ an receptæ ſint, ignoratur, certum autem eſt, actum ulteriùs eſſe nihil, & Miſſioni Nigritiæ per 20. annos protractæ impoſitum finem.

Eapropter remetior viam ad Miſſionarios, quos Carthaginem versùs navigantes ſuprà reliqui. Porro ante illorum ibi adventum ex felici fructu in navi per 120. Æthyopum, Nautarum &c. converſionem collecto, omen copioſioris ſegetis in Civitate conceperunt, quod & charitas, quâ Illuſtriſs. Dominus Chriſtophorus de la Farrega, Ord. Ciſtercienſis, ac loci Epiſcopus, D. Clemens Sorians, Civitatis Gubernator, P. Guardianus Conventûs S. P. Franciſci de Obſervantia, totuſque populus illos excepit, abundè confirmavit. Ad opus fructus prævisi ut properaretur, urſit Dominus Gundſalus, Ordinis D. Jacobi Eques, in vicinia S. Catharinæ Eccleſiam iis aſſignando: hinc & P. Caſparus Illuſtriſs. D. Epiſcopum adiit, litteras tum Sac. Congregationis de Prop. Fide, tum Regis Catholici exhibendo, tum illum obſecrando, ut, quamdiu in ſua Diœceſi illos morari contingeret, in aſſignata ipſis Eccleſia facultates à S. Congregatione conceſſas exercere permitteret, quod & Illuſtriſſimus eò libentiùs conceſſit, quò utiliorem illorum laborem populo ſuo agnovit. A propoſito ad flumen Maragnonis ſecedendi, penitus illos removere, variâ quidem ratione prudentiores Civitatis Viri conati ſunt; cum tamen ſe ad converſionem Infidelium à Sacra Congregatione deſtinatos meminiſſent, Patres Didacus de Guadalcanal, & Ludovicus de Priego, firma jam valetudine pollentes, relictis Carthagine Sociis, reliquias infirmitatis adhuc patientibus, ad vicinos Infideles ad fluvium Darienum & Sinum Uradæ habitantes ſe transferre ſtatuerunt. Conſenſit P. Præfectus, Epiſcopus litteris abeuntes communivit, & Gubernator, cum aliàs ad dictos Barbaros transfretare vetitum eſſet, non ſolùm benignâ Epikeja dictos Patres à lege abſolvit, ſed inſuper Navarcho illorum, Didaco de Ochoa rerum tranſvehendarum immunitatem conceſſit.

Expleta 15. dierum navigatione Portum S. Sebaſtiani in Provincia Uradæ attigerunt, ubi cum vela legerentur, Barbarus copioſè affluxit: qui de fine adventûs edoctus, & donis in obſequium allectus, ſarcinas navis propriis humeris ad Domum Reguli, Andreæ, ex Baptiſmo, olim per tranſeuntem Miſſionarium recepto, & per regreſſum ad idolatriam prophanato vocati, ſervandas portavit.

Adeo trucem populum illum Miſsionarii non reperientes, incunctanter cum illo de Eccleſia erigenda agere ceperunt. Nec adfuit contradictio; hinc intra modicum tempus fabrica fuit completa, & tugurium tabulatum die 4. Octobris Benedictione ſacra in Eccleſiam converſum, & D. Franciſco noſtro, cujus feſtum eo die Eccleſia celebrat, dedicatum, erecto deſuper Inſtrumento, quod in tabulariis Provinciæ aſſervatur.

Charitas, qua laborem incultæ vineæ Miſsionarii ceperunt, ita captivavit Infidelium animos, ut plures Chriſtiana Dogmata complecterentur. Ex quo felici principio colligendo fructui ſe duos duntaxat impares judicantes, Carthagine alios Miſsionarios in partem laboris vocare ſtatuerunt. Cum eadem proin Didaci navi eò P. Ludovicus, ipſo prædicto Andrea Regulo, alioque Socio ſtipatus rediit, ſtatumque novæ Coloniæ tum Epiſcopo, tum Gubernatori, tum Præfecto nuntiavit. Albicantem Meſſem hi quidem omnes novo Operariorum ſubſidio confovendam eſſe concluſerunt, eundemque P. Ludovicum tribus aliis Miſsionariis ſociatum ad S. Sebaſtianum relegârunt. Secundo velo cum hic Inſulam omnium Sanctorum dictam, à S. Sebaſtiano non adeo diſsitam, attigiſſet, novam Miſsionem in Oppido Tucunaca ſtabilire decrevit, & ſtabilivit, ejuſque curam & in ſe ipſum cum uno ex ſociis ſuſcepit, aliis duobus ad ſtationem S. Sebaſtiani dimiſsis.

Triplex jam Evangelici laboris campus, videlicet Chartaginenſis, Portus S. Sebaſtiani novo ſubſidio fultus, & Tucunacæ noviter apertus multiplicem fructum ſpondebat, & non modico gaudio Miſsionarios replevit, dum ecce conglobatæ anguſtiarum nubes ſiniſtris caſibus amœnum illius aſpectum involverunt, omniſque ulterioris conatûs ſpem ademerunt. Mors Epiſcopi Chartaginenſis, neceſſarius à Miſsione Tucunacæ Miſsionariorum ſeceſſus, & demum Miſsionariorum vel infirmitas vel mors ipſa ſuperſtites in eo collocârunt ſtatu, ut ſe continuandæ culturæ impares agnoſcerent. Inde unicum reſtabat medium, ut novi è Provincia advenirent Coloni; at eo tempore, quo hos popoſcit, illa per litteras ſorte retroverſa, omnes ad ſe revocavit. Adorârunt Miſsionarii in ſpiritu veritatis conſilia Dei, & obedientiam, Sacrificio perfectiorem, reminiſcentes, regreſſu ſuo Miſsioni, & Miſsionibus, pretioſa plurium Fratrum morte clarificatis, & ſemine fructûs non modici fœcundatis, finem impoſuerunt.

Manum nihilominus otioſum non tenuit Provincia Bætica in Apoſtolico munere, ſed, quod inter Nigritas incepit, perenni ſtudio ad præſentem uſque diem proſequitur, dum Fratres illius

illius tanquam fideles Satoris æterni Miniſtri ſemen gratiæ in ſterili Indiarum occidentalium agro inter animas non credentes ſerere non deſiſtunt, & corda Neophytorum in luce ſermonis, & operis confortant rectitudine, quemadmodum notitia ſtatûs Miſsionum &c. à Fr. Michaële Franciſco de Velez, Miſsionum Secretario, Hiſpanico idiomate typis impreſsa extensè enarrat.

Narrabit & omnis ætas ſingulare ſtudium, quo & aliæ Hiſpaniæ Provinciæ in iiſdem Indiis Occidentalibus gloriam Divini Nominis exaltant, & pullulantem Fidei puritatem nova ſemper filiorum adoptione corroborant. Provincia Cataloniæ excolit miſsionario labore Inſulam Trinitatis *de Barlovento*, & in hac duo loca, *Sabancta* videlicet & *Guęſeria*, necnon Provinciam Guayanæ, & in hac loca decem, Suces, Amaruca, Caroni, Acta gratia, Cupapuy, Jucuari, Palmar, Amiano, Cununi, Tupuzuger. Numerant in America Provincia Valentiæ Miſsiones ſeptem, Aragonia in eadem Orbis parte, & quidem Regno Cumanæ Miſsiones plures. Provinciæ autem Navarræ noviſsimè Vaticanum Decretum ad Miſsiones itidem in iiſdem Indiis inſtituendas ſemitam patefecit.

Documenta, quæ has concernunt Miſsiones, non juxta Provinciarum tabulam, ſed juxta Chronologicum Miſsionem & Documentorum Ordinem ſubnectentur, nonnihil ex neceſsitate conſulà. Divident autem facilè Provinciæ inter ſe ſpolia hujuſmodi Documentorum, & quælibet ſibi propria noſcet. Miſsionem Nigritarum poſui primam, cum fuerit inter Miſsionis Hiſpaniæ prima, vel ſaltem illi Valentiæ ad flumen Maranon, ſeu Rivum Amazonum contemporanea, de quo certiora ipſa utriuſque Provinciæ Armaria dabunt.

Miſsio in Nigritarum Regnis, P. Gaſparo de Sevilla, ſeu Hiſpali, Provinciæ Andaluſiæ Miniſtro Provinciali, ac Definitorio Provinciali committitur, Præfectus ejuſdem Miſsionis P. Gaſparus inſtituitur, eique Vice-Præfectum, in dictis Regnis cum Sociis reſidentem ſubſtituendi facultas conceditur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitæ ſub die 12. Febr. 1645.

REferente Eminentiſſimo Domino Cardinale S. Onuphrii litteras Nuntii Hiſpaniarum, & Provincialis, ac Definitorii Capucinorum Provinciæ Andaluſiæ; Sacra Congregatio Miſſionem decrevit Fr. Gaſparo de Sevilla, Anduluſiæ Provinciali cum infraſcriptis Sociis, videlicet, P. Fr. Emmanuele de Granata Concionatore, P. Fr. Antonio de Ximena Concionatore, P. Fr. Franciſco de Arevalle Concionatore, P. Fr. Franciſco de Iznalar, Concionatore, P. Fr. Sebaſtiano de Sancta Fide Concionatore, P. Fr. Didaco de Guadalcanal Concionatore, P. Fr. Joanne de Sevilla Sacerdote. P. Fr. Ludovico de Priego Sacerdote, P. Fr. Joſepho Ulyſſiponenſi Sacerdote, P. Fr. Joanne de Vergara Sacerdote, Fr. Michaële de Granata Laico, Fr. Blaſio de Hardales, Laico, ad Regna Nigritarum, ejuſdemque Miſſionis Præfectum conſtituit & deputavit dictum Fratrem Gaſparum cum poteſtate Vice-Præfectum conſtituendi, qui cum aliis Sociis in dictis Regnis reſideat; Et pro facultatibus juſsit adire ad Sanctum Officium.

Romæ die & anno, quibus ſuprà.

Ex Archivo Provincię Beticę.

Deſtinatis Miſſionariis aditum ad Nigritas habere non valentibus, in caſu hocce, Gentiles circa flumen, Maranon, ſeu Rivum Amazonum excolendi aſsignantur, ita ut Provincia Valentiæ unam horum Gentilium partem, & Andaluſia aliam partem inſtruendam aſſumant.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 3. Julii 1645.

REferente Eminentiſſimo Domino Cardinali Albornotio litteras Provincialis, & Diffinitorii Capucinorum Andaluſiæ, continentes quatuor petitiones; & quia pro prima, tertia, & quarta per Decreta præcedentia, in quibus datur facultas Nuntio ſubrogandi alios Miſſionarios loco nolentium, vel non valentium ad Miſſionem Nigritarum proficiſci, ac etiam facultas accipiendi Fratres ex aliis Capucinorum Hiſpaniarum Provinciis pro dicta Miſſione, & data fuit Præfectura Miſſionis Provinciali tantùm ſub nomine proprio, ſatis ſuperque fuit proviſum. Ad ſecundam petitionem, quod iidem Miſſionarii ad Nigritas, ſi poſt factas omnes neceſſa-

ceſſarias diligentias, aditum ad Nigritas habere non poterunt, ad alias Regiones Indiarum Orientalium, vel Occidentalium ſe transferre valeant cum eiſdem facultatibus; Sacra Congregatio cenſuit in caſu propoſito, prædictis Miſſionariis aſſignandos eſſe Gentiles circa flumen *Marannon*, ſeu *Rio de las Amazonas* ab eis excolendos; & ſi Provincia Capucinorum Valentiæ eoſdem Gentiles excolendos ſuſcepit, Andaluſiæ Miſſionarii partem prædictorum Gentilium aſſument inſtruendos, & Valentini aliam partem; nam cum ſint innumeri prædicti Gentiles, non ſolùm Andalucii & Valentini Miſſionarii, ſed alii etiam Religioſi in ea Vinea Domini excolenda occupari poſſunt.

Ex Archivo præd.

Præfectura Miſsionis à P. Gaſparo de Sevilla, in P. Fulgentium Granatenſem Provincialem ſub nomine proprio, & non vi officii transfertur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 5. Novemb. 1646.

Relatâ inſtantia Provinciæ Capucinorum Andaluſiæ pro translatione Præfecturæ Miſſionum Capucinorum ad Nigritas, & facultatum pro dicta Miſſione conceſſarum, à P. Gaſparo de Sivilla in perſonam P. Fulgentii de Granata novi Capucinorum Andaluſiæ Provincialis; Sacra Congregatio præfatæ Miſſionis Præfectum ſub nomine proprio, & non officii, dictum P. Fulgentium declaravit & conſtituit: & pro translatione facultatum juſſit adiri Sanctum Officium.

Romæ die & anno, quibus ſuprà.

Ex Archivo prædicto.

Miſsio ad aliud decennium prorogatur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitæ ſub die 12. *Junii* 1656.

Proponente Eminentiſſimo Domino Cardinali Sfortia libellum ſupplicem Fratris Seraphini de Leon Capucini, petentis prorogationem Miſſionis ad Nigritas; Sacra Congregatio ad aliud decennium, dictam Miſſionem prorogavit cum iiſdem facultatibus, juribus, & privilegiis &c. In quorum fidem has præſentes manu noſtra ſubſcriptas, ſolito ſigillo Sacræ Congregationis muniri mandavimus, die 11. Junii 1657.

Ex Archivo prædicto.

Miſſio Portûs Sancti Michaëlis Marmora *dicti.*

Miſsio Fratrum noſtrorum in portu S. Michaëlis, *Marmora* nuncupato, & in parte Africæ ultra mare ſito, inſtante Epiſcopo Gaditano approbatur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitę die 7. *Maji* 1646.

Referente Eminentiſſimo Domino Cardinali Matthæo litteras Epiſcopi Gadicenſis inſtantis pro Miſſione aliquot Capucinorum Provinciæ Andaluſiæ ad portum S. Michaëlis, *Marmora* in parte Africæ ultra mare nuncupatum, & Secretario ſubjungente ex litteris P. Gaſpari à Sevilla, Andaluſiæ Provincialis, jam fuiſſe ad inſtantiam dicti Epiſcopi, ac Regis Catholici miſſos ſex Capucinos prædictæ Provinciæ idoneos, aliaſque probatos occaſione Miſſionis Nigritarum ejus Provinciæ conceſſæ; Sacra Congregatio dictam Miſſionem approbavit, & pro facultatibus juſſit adiri Sanctum Officium.

Ex Archivo prædicto.

Miſſio Darienſis in Indiis Occidentalibus.

Miſsionem in Darienſi Indiarum Occidentalium Provincia per quatuor Capucinos Sacerdotes, & Fr. Franciſcum de Pampelona Laicum inſtitui decernitur.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 3. *Auguſti* 1646.

Referente Eminentiſsimo Domino Cardinali Albornotio de neceſsitate unius Miſsionis ad Provinciam Indiarum Occidentalium Darien. nuncupatam; Sacra Congregatio decrevit, ut infrà.

Primò. Cenſuit in præfatam Provinciam auro abundantem, faciendam eſſe Miſ-

ſionem quatuor Capucinorum cum Fr. Franciſco à Pampelona Capucino Laico, cui eadem Sacra Congregatio decrevit ſcuta 50. monetæ pro unica vice tantùm.

Secundò. Prædictos quatuor Capucinos ſeligendos eſſe per Nuntium Hiſpaniarum cum conſilio & approbatione Provincialium, & unius ſaltem Definitoris, ex quibus erunt prædicti Patres ſeligendi.

Tertiò. Inter eos adſcribendum eſſe Fr. Bonaventuram de Aoyz, Provinciæ Aragoniæ, ſi ad eandem Miſsionem reperietur idoneus.

Quartò. Ex dictis quatuor Capucinis, illum eſſe declarandum Præfectum, qui magis idoneus ad Præfecturam à prædicto Nuntio cum conſilio, ut ſuprà, judicabitur, & pro prædicto Præfecto expediendas eſſe facultates, relicto albo pro nomine Præfecti in ipſis facultatibus à prædicto Nuntio deſcribendo.

Quintò. Scribendum eſſe eidem Nuntio, ut agat cum Rege Catholico, ac ejus Miniſtris pro tollendis difficultatibus, quæ forſan ab eis fient prædictæ Miſsioni, eiſdem ſignificando, quod Capucini Miſsionarii fuerint potiſsimùm ſelecti, quia Provincia illa abundans auro, requirit Religioſos à divitiarum cupiditate alienos, prout ſunt Capucini, & quod prædicti Patres Miſsionarii non facient ibi novas fundationes, cum Religio non patiatur, ut in tam longinquis partibus fiant Conventus, qui non poſſent à Generali viſitari, qui ſemper totam Religionem viſitare conſuevit.

Sextò. Eadem Sacra Congregatio rogavit eundem Eminentiſsimum Dominum Cardinalem Albornotium, ut ſcribere dignetur ad Miniſtros Regios pro tollendis prædictis difficultatibus.

Ex Archivo Sac. Congregat. pag. 178.

N O T A

Qui Ordinis noſtri Laicum ad munus Apoſtolici Miſsionarii electum & evectum ſuprà legit, non miretur, cum Fr. Franciſcus à Pampelona fuerit ille, qui prærogativâ mirabili inter ſublimia & humilia concordiam facere, & Miſsionarium cum Laico unire noverat. In tomo 5. Bullarii fol. 352. quinam in Sæculo fuerit, reſpice, & quinam in Ordine factus fuerit, mirari amplius nolis. Diutius tamen in Miſsione Franciſcus non manſit, cum Madriti illius commoda apud Regem Catholicum, ejuſque Miniſtros efficacius ab eo promoveri poſſe, Sacra Congregatio judicaverit.

De Miſſionis Darienſis ad conterminas partes extenſione cum P. Præfecto agi, & rem quantocyus perfici decernitur.

Die 24. *Auguſti* 1654.

Referente Eminentiſſimo Domino Cardinale Ludoviſio, loco Eminentiſſimi D. Cardinalis Ceſii abſentis, litteras R. P. D. Nuntii Apoſtolici Hiſpaniarum ſcribentis, valde expedire extenſionem Miſſionis Fr. Capucinorum Regni Darien. ad partes etiam dicto Regno adjacentes, Sacra Congregatio reſpondit eſſe per dictum D. Nuntium agendum cum Præfecto earumdem Miſſionum, ut eligat Religioſos ad hujuſmodi officium habiles, & quò citius fieri poteſt, res perficiatur ad majus Dei ſervitium, & animarum ſalutem.

Ex Archivo Provinciæ.

Miſſio Cumanæ, Caracas &c. In Indiis Occidentalibus.

Fr. Laurentius de Magdalion Præfectus Miſsionum in Indiarum Occidentalium Provinciis Cumanæ, Caracas, Guarapiche, Guacharæ, Araguæ & Amanæ deputatur.

Decretum Sacræ Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitæ die 9. *Maji* 1667.

Referente Eminentiſſimo Domino Cardinale Eſtenſi, Sacra Congregatio Præfectum Miſſionum Fratrum Capucinorum in Provinciis Cumanæ, Caracas, Guarapiche, Guacharæ, Araguæ, & Amanæ in Indiis Occidentalibus declaravit ad decennium Fr. Laurentium de Magdalion Sacerdotem ejuſdem Ordinis, cum auctoritate, ea, quæ ad Miſsionis regimen pertinent, ad præſcriptum Decretorum Sacræ Congregationis, & facultatum eidem conceſſarum exercendi, & non aliàs &c.

Extract. ex Reg. Patent. Sac. Congregat. de Propag. Fide ab anno 1657. *uſque ad annum* 1667. *f.* 33.

NOTA

N O T A.

TUm miſerum, ac compaſſione dignum ſtatum, in quo Provinciæ prædictæ ante Patrum Miſſionariorum appulſum reperiebantur, tum laborem, quo hi ſpeluncas & nemora obumbrantia converterunt in tabernacula Iſraël, & gentem fœcundârunt ad ſanctimoniam legis immaculatæ, annotant luculenter litteræ, à quinque Regulis, quos Caziques appellant, ad Summum Pontificem ita exaratæ;

BEATISSIME PATER.

Multiplices gratias Deo ac Creatori noſtro agimus, ac agi deſideramus, dum per Patres Capucinos, quos ad præſens his in noſtris habemus Provinciis, Sancti Evangelii lucem Nobis miſericorditer communicavit, ac è tantis, ac tam profundis ignorantię tenebris nos eduxit: nam etiam ii, qui inter nos, interque Nationes nobis ſubditas, majore videbantur mente, & intelligentia præditi, prius neſciêrunt, imò nunquam ad illorum venit cognitionem, quis eſſet Cœli & Terræ Creator, neque aliam poſt hanc, immortalem ac æternam vitam crediderunt. Cumque Terræ noſtræ ita pauperes, ac auro, argento, aliiſque convenientibus ad vitam humanam fructibus careant, nos, qui eas hæreditate poſſidemus, earumque Domini & Caziques (Reguli) ſumus, ſemper nudi, tam homines, quàm mulieres, viximus, indumenta, quibus noſtra cooperire corpora poſſemus, non habentes. Quamobrem Chriſtianorum nullus, imò nec Sacerdotes, qui ſuperioribus annis ad terrarum noſtrarum partes explorandas acceſſerunt, ut Dei notitiam nobis communicarent, dignati ſunt inter nos permanere. Cumque infelicitatis hujus cauſa principalis, peccata noſtra ſint, alia, quæ nos, terramque noſtram tam pauperem ac barbaram reddat, erronea nobis videtur.

Sed jam erga nos pauperes, Domino noſtro placuit, ſua infinita pietate uti, Miniſtros nobis mittendo, etiam pauperes, qui animas noſtras indefeſsè quærunt, & pro earum converſione, montes & ſolitudines circumeunt, & Indos ſedulitate maximâ, ac vexatione pars inveſtigant, nam noſtrarum gentes Nationum in deſertis abſque Oppidorum commoditate, ac conſuetudine vivunt. Jam verò, Deo favente, aliqua habemus Oppida, in quibus ipſimet Patres Capucini præſtò nobis ſunt, qui etiam labore inexplicabili, propriiſque ipſorum manibus novem Eccleſias, ubi aſſiduè Verbi Dei, rerumque Sacrarum cultus celebratur, aptârunt: Et ut nos ad deſerta, barbaroſque mores noſtros deſerendos inducerent, ipſimet, ut domus in Oppidorum modum fabricaremus, opem dedêre.

Inter alia ipſi nos docuerunt, Sanctitatem Veſtram, Dei apud nos vicem obtinere, Eique, ſicuti ipſiuſmet Dei Vicario, debere nos ſubmiſſum animum conteſtari, ac ſub ipſius ſemper obedientia vivere, quod libentiſſimè amplectimur; Quapropter abhinc omni cordis obſequio, animæque reſignatione Sanctitatis Veſtrę arbitrio, ac poteſtati nos ſubjicimus, & in perpetuum devovemus. Nos autem Provinciarum harum Reguli, ſeu Caziques, *& Domini omnes, quorum una eademque eſt ſententia, animique conſpiratio, Veſtrę Sanctitatis pedes oſculamur, ac, ut de animarum noſtrarum ſalute curam miſerationis in ſe ſuſcipiat, ac pro nobis Deum oret, ſupplicamus. In cujus fidem hanc ſyngrapham, quam per Patres, qui nobis doctrinam hanc tradiderunt, unitim mittimus confici, ac propriis noſtris nominibus ſubſcribi fecimus, in Provinciis noſtris de Amanà, Guacharo, Acarigua Indiarum Occidentalium, die* 10. *Aprilis* 1666. *Veſtræ Beatitudinis ſervi humiles, ac obedientes filii, qui pedes veſtros oſculantur.*

Exem. in Arch. Ordinis.

Dominicus Nationis Azaqua Cazique.
Gaſpar Nationis de los Tapres Cazique.
Macarius Nationis de los Cores Cazique.
Stephanus Nationis Chayma Cazique.
Chriſtophorus Nationis de los Caribes Cazique.

Miſſio Maracaybi in Indiis Occidentalibus.

Confraternitates ſub titulo Conceptionis B. V. Mariæ Immaculatæ, tum in Hiſpaniarum Regnis, tum in Indiis, præſertim in Civitate Maracaybo à Fr. Juſto à Valentia Miſſionario cum nonnullis Conſtitutionibus erectas, Apoſtolica authoritate confirmat, Archiconfraternitati ſub eodem titulo in Eccleſia SS. Laurentii, & Damaſi de Urbe inſtitutæ aggregat, tum ejuſdem Archiconfraternitatis indulgentias, tum alias Viæ Crucis, Coronæ D. N. J. Chriſti, ac Coronæ & Lytaniis B. V. conceſſas ei communicat, ac F. Juſti Succeſſori Miſſionario, ac Confraternitatis in Civitate Maracaybi fundatæ Directori alias hujuſmodi Confraternitates in Indiis erigendi, erectas Maracaybenſi Confraternitati aggregandi, ac indulgentias communicandi facultatem tribuit.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

DEbitus erga Sanctiſſimam Dei Genitricem ſemper Virginem Mariam cultus & obſequium, quò frequentiori pietatis & Religionis ſtudio ac fervore à Chriſtifidelibus ubique locorum exhibeatur, ſupremas Apoſtolicæ auctoritatis, benignitatiſque partes libenter conferimus, & cœleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſationem tenuitati noſtræ credidit Altiſſimus, uberiore largitate erogamus. Exponi ſiquidem Nobis nuper humiliter fecit dilectus Filius Juſtus à Valentia, Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupat. Frater expreſsè Profeſſus, quod ipſe demandatum ſibi Apoſtolici Miſſionarii primùm per Hiſpanias, deinde per Indias munus explens, quamplures tum in ipſis Hiſpaniarum Regnis, tum in Indiis, ac præſertim in Civitate Maracaybo Diœc. Caracenſis, ubi in præſentia reperitur, utriuſque ſexûs Chriſtifidelium Congregationes ſive Societates, ſive Confraternitates nuncupatas ſub invocatione Conceptionis Beatiſſimæ Virginis Mariæ Immaculatæ ſub Titulo Diarii, petita & obtenta prius à locorum reſpective Ordinariis Antiſtitibus licentia & facultate inſtituit, fundavit & erexit, in quibus quamplurima Chriſtianæ pietatis opera, non ſine magna tum Chriſtifidelium, tum etiam infidelium ad Catholicam Fidem eapropter confluentium utilitate & incremento, juxta regulas & conſtitutiones ab ipſo præſcriptas, & ab eiſdem locorum Ordinariis Antiſtitibus approbatas exercentur. Hujuſmodi autem Congregationes, Societates, & Confraternitates, atque aliæ per ipſum Fr. Juſtum à Valentia deinceps inſtituendæ, fundandæ & erigendæ, quò firmius ſubſiſtant, & majori frequentia, ac religioſa obſervantia habeantur, idem F. Juſtus Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut Apoſtolica auctoritate & benignitate, ut infrà, providere & indulgere dignaremur. Nos itaque dictum Fr. Juſtum ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes & à quibuſvis &c... abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Congregationes, Societates, & Confraternitates, quas memoratus Fr. Juſtus inſtituit, fundavit & erexit, quaſque deinceps, ut præmittitur, inſtituet, fundabit & eriget, petitâ tamen & obtentâ licentia & facultate ab Ordinariis locorum Antiſtitibus, ſub eiſdem prorſus modo & forma, ſub quibus locorum Ordinarii Antiſtites approbârunt, Nos etiam (ſalva ſemper ipſorum auctoritate) tenore præſentium, auctoritate noſtra Apoſtolica approbamus & confirmamus. Præterea ſingulas hujuſmodi Congregationes, ſive Societates, ſive Confraternitates ex ſpeciali gratia Archiconfraternitati ſub invocatione Conceptionis Beatiſſimæ Virginis Mariæ Immaculatæ in Eccleſia SS. Laurentii, & Damaſi de Urbe erectæ, Apoſtolica pariter auctoritate aggregamus, atque iis omnibus Indulgentiis, peccatorum remiſſionibus, pœnarumque relaxationibus, quibus ipſam Archiconfraternitatem, ejuſque Confratres & Conſorores uti, frui & gaudere voluit fel. rec. Paulus Papa V. Prædeceſſor noſter per ſuas in ſimili forma Brevis litteras die v. Julii MDCVII. datas, ſæpe dictas Congregationes, Societates & Confraternitates, ut præmittitur, aggregatas, earumque Confratres & Conſorores uti, frui, & gaudere declaramus, &, quatenus opus ſit, de novo concedimus, atque etiam ampliamus, ut ſequitur. Omnibus & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus, qui quamlibet ex dictis Confraternitatibus, ſive Societatibus, ſive Congregationibus de cætero ingredientur, die primâ eorum ingreſsûs, ſive die Dominica immediatè ſequenti, atque etiam die ſemel in ſingulos annos ad uniuſcujuſque arbitrium eligendâ, ſi verè pœnitentes & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam, ac tam ipſis

nunc

nunc & pro tempore deſcribendis, quàm jam deſcriptis in dictis Confraternitatibus, ſive Societatibus, ſive Congregationibus, Confratribus & Conſororibus in cujuſcunque eorum mortis articulo, ſi pariter verè pœnitentes & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, vel, quatenus id facere nequiverint, ſaltem contriti, nomen Jeſu ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ ore, ſi potuerint, ſin autem, corde devotè invocaverint, etiam plenariam; necnon eiſdem Confratribus & Conſororibus, qui in Dominica Sanctiſſimæ Trinitatis, & in diebus Conceptionis, Nativitatis, Annuntiationis, Purificationis & Aſſumptionis ejuſdem B. Mariæ Virginis, in Dedicationis S. Michaelis Archangeli, & S. Franciſci de Aſſiſio Protectorum, verè pœnitentes & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia &c. plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Inſuper iiſdem Confratribus & Conſororibus, qui Proceſſioni per eaſdem Confraternitates, ſive Societates, ſive Congregationes in die feſto Conceptionis ejuſdem B. Mariæ Virginis, ſingulis annis fieri ſolitæ interfuerint, tres annos & totidem quadragenas, necnon, qui Congregationibus tam publicis quàm privatis ipſarum Confraternitatum, ſive Societatum, ſive Congregationum, ubi earumdem negotia tractantur, pariter interfuerint, centum dies pro qualibet vice. Præterea tam iiſdem Confratribus & Conſororibus, quàm aliis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus, qui ſingulis diebus feſtis, vigiliis & ſabbathis ejuſdem B. Mariæ Virginis in Eccleſiis præfatarum Confraternitatum, ſive Societatum, ſive Congregationum interfuerint, & ibi litanias & Antiphonam *Salve Regina* audiverint, aut illas recitaverint, quoties id fecerint, ducentos dies; necnon iiſdem Confratribus & Conſororibus tantùm, qui corpora Defunctorum Confratrum & Conſororum ad Eccleſiaſticam ſepulturam comitati fuerint, & pro ipſius Defuncti anima preces Deo effuderint, ducentos dies pro qualibet vice: quoties verò conſcientiæ ſuæ veſpere examen fecerint, & protectioni ejuſdem Beatiſſimæ Virginis Mariæ & Angeli Cuſtodis ſeſe commendaverint, toties centum dies: iis verò, qui in honorem ejuſdem Immaculatæ Virginis Mariæ, pauperibus Puellis, ne in Diaboli poteſtatem veniant, ſubvenerint, & auxilium præſtiterint, aut quovis modo earumdem pudicitiæ conſervandæ occaſionem præbuerint, quotieſcunque hæc egerint, annum unum; qui verò paci & unioni inter Fideles conſtituendæ opera dederint, aut peccatum reliquerint, aut Hoſpitalia, & carceratos viſitaverint, & ignorantes doctrinam Chriſtianam docuerint, ſexaginta dies pro qualibet vice: iis verò, qui Officium B. Mariæ Virginis devotè recitaverint, quinquaginta dies pro qualibet vice, & qui quotidie præfatum officium per menſem continuum ſimiliter recitaverint, ſi confeſſi & ſacra communione refecti fuerint, ſeptem annos & totidem quadragenas ſemel pro quolibet menſe de injunctis eis, ſeu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis, in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus. Præterea omnes & ſingulas Indulgentias, peccatorum remiſſiones, pœnarumque relaxationes à quibuſvis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris conceſſas, iis, qui Viam-Crucis peregerint, coronam Beatiſſimæ Virginis Mariæ, & litanias ejuſdem Virginis, vel coronam D. N. Jeſu Chriſti recitaverint, ipſis etiam Congregationibus, ſive Societatibus, ſive Confraternitatibus ſub invocatione Conceptionis Beatiſſimæ Mariæ Virginis ea omnia, quæ Viam-Crucis peragentibus, coronam & litanias B. Virginis, necnon coronam D. N. J. Chriſti recitantibus præſcripta præſtantur, itidem præſtantibus, pariter concedimus & largimur. Denique, ne tam pium opus, debitumque erga Beatiſſimam V. Mariam obſequium, per ejuſdem Juſti à Valentia obitum intermittatur, ſed potius magis magiſque adaugeatur, illi duntaxat, qui in ipſius Juſti à Valentia locum & officium pro tempore in perpetuum ſucceſſerit, Miſſionario, & Congregationis, ſive Societatis, ſive Confraternitatis in Civitate Maracaybo, ut præmittitur, inſtitutæ, erectæ ac fundatæ Directori facultatem tribuimus & elargimur, ut aliàs in Indiis tantummodo, & petita ſemper atque obtenta ab Ordinariis locorum Antiſtitibus licentia, Congregationes, ſive Societates, ſive Confraternitates, ſub invocatione pariter Conceptionis ejuſdem Beatiſſimæ V. Mariæ inſtituere, erigere & fundare, necnon memoratæ Congregationi, ſive Societati, ſive Confraternitati Civitatis Maracaybo aggregare, & omnes & ſingulas Indulgentias, peccatorum remiſſiones, pœnarumque relaxationes eidem Congregationi, ſive Societati, ſive Confraternitati Civitatis Maracaybo à Nobis, ut præmittitur, conceſſas, gratis, & ſine ulla prorsùs mercede communicare & impertiri liberè & licitè poſſit & valeat. Non obſtantibus noſtra & Cancellariæ Apoſtolicæ regula, de non concedendis indulgentiis ad inſtar, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cœteriſque contrariis quibuſcumque. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die xv. Maji MDCCL. Pontificatûs noſtri Anno Decimo.

Ex Arch. Secret. Brev. Apoſt. regeſto menſis & anni præd.

Altaria earundem Confraternitatum in Indiis inſtitutarum in perpetuum & quotidie privilegiat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

OMnium ſaluti &c. Volentes igitur omnes & ſingulas Eccleſias Congreganum, ſive Societatum, ſive Confraternitatum nuncupatarum utriuſque ſexûs Chriſtifidelium ſub invocatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ ſub titulo Diarii à dilecto Filio Juſto à Valentia, Ordidinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Fratre expreſsè Profeſſo, in Indiis inſtitutarum & fundatarum, tam hactenus erectas, quàm inpoſterum erigendas, & in qualibet dictarum Eccleſiarum unum Altare hoc ſpeciali dono illuſtrare, auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & BB. Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ut, quandocumque Sacerdos aliquis ſæcularis, vel cujuſvis Ordinis, Congregationis & Inſtituti Regularis Miſſam Defunctorum pro anima cujuſcumque Chriſtifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare celebrabit, anima ipſa de theſauro Eccleſiæ, per modum ſuffragii indulgentiam conſequatur; ita ut ejuſdem D. N. J. C., ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis ſibi ſuffragantibus à purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xv. Maji MDCCL. Pontificatûs Noſtri Anno Decimo.

Ex Archivo prędicto.

Novam Miſsionem in Regione Maracaybi ad flumen Orenocum in Indiis Occidentalibus à Provincia Navarræ independenter inſtitui indulgetur, & P. Provincialis dictæ Provinciæ primus Miſsionis Præfectus declaratur.

Eminentiſſimi ac Reverendiſſimi Domini.

P. Procurator Generalis Capucinorum Eminen. Veſtris humillimè exponit, quod Ferdinandus VI. Rex Catholicus feliciter regnans, Rempublicam Chriſtianam ſemper magis dilatari deſiderans, Provinciæ Capucinorum Navarræ, bene meritæ, dum prima lumen Sanctæ Fidei in Indiis Occidentalibus per clariſſimos ſui Ordinis Viros Franciſcum Pampelonenſem, Joſephum à Carabantes, infinitis prodigiis ibi coruſcum, & ex cauſa Beatificationis de facto agitata venerabilem, ac Joſephum de Ponte per 40. annos in dictis Indiis zelantem Miſſionarium, & primum Catechiſmi in lingua Indiana Auctorem indux, gratioſiſsimè conceſſerit, quod dicta Provincia Navarrę ſola, ſeparatim & indipendenter à quacũque alia Provincia aperire & fundare poſsit Miſsionem duodecim Religioſorum cum ſuo Præfecto, qui eos in Indiis Occidentalibus Regio dominio ſubjectis in vaſtiſsima Regione Maracaybi penes flumen, *Orenoco* nuncupatum, regat & gubernet, cum ibi adhuc infinitæ animæ tenebris infidelitatis involutæ reperiantur; Eapropter Procurator prædictus pro Præfecto Provincialem Capucinorum dictæ Provinciæ Navarræ pro tempore proponit.

Ut autem hæc Miſsio citiùs ſtabiliri, fundari, & propagari poſsit, Sua Majeſtas Catholica præſentem Provincialem dictæ Provinciæ Navarræ, P. Petrum de Autal omnibus iis, quæ neceſſaria ſunt, cum inſtrumento licentiæ Regiæ, ac ſui Concilii ſuper Indiis præmunire jam dignata eſt, & P. Generalis Ordinis, ac Procurator & Commiſſarius Generalis Orator, ſuum deſuper jam dederunt aſſenſum & approbationem: ſuntque duodecim Religioſi ad fundandam Miſsionem prædictam jam nominati, ac ablegati, & vicini oræ maritimæ expectant opportunitatem navis ſolvendæ. In hoc rerum ſtatu; ut nova hæc Miſsio optatum ſuum finem feliceque progreſſum ad animarum ſalutem ſortiatur, ad ſalutarem piamque Suę Majeſtatis operam aliud non deeſt, quàm ſolitorum Privilegiorum cum paterna Suę Sanctit. benedictione conceſsio; hinc Orator EE. VV. ſupplicat, quatenus pro fauſto gubernio & manutentione hujuſce Miſsionis propoſitum

Præ-

Præfectum, videlicet P. Provincialem Capucinorum Provinciæ Navarræ pro tempore deputare dignentur, ſolitas neceſſarias facultates, dictis Miſsionariis communicabiles, haud haliter ac alii Miſsionum Præfecti in Indiis Occidentalibus & America iis fruuntur, ei concedendo. Quam &c.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitę die 17.*Nov.*1749.

Referente R. P. D. Nicolao Lercario Secretario, Sacra Congregatio Præfectum Miſsionum Patrum Capucinorum in Regione Maracaybi prope Fluvium Orenocum in Indiis Occidentalibus ad decennium declaravit P. Petrum ab Autal ejuſdem Ordinis, cum auctoritate ea, quæ ad Miſsionis Regimen pertinent, ad præſcriptum Decretorum Sacræ Congregationis, & facultatum eidem conceſſarum exercendi, & non aliàs, nec alio modo.

Datum Romæ die & anno, quibus ſuprà.

Ex Archivo Ordinis Armario Miſsio Provinciæ Navarræ.

LICENTIA

Sacræ Congregationis de Propaganda Fide pro typo ſuprà fol. 102. memorata

Decretum Sacræ Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 15. Januarii 1753.

CUm P. Michaël à Tugio, Ordinis Capucinorum, à Sacra Congregatione de Propaganda Fide ſuppliciter poſtulaverit facultatem typis evulgandi nonnulla Decreta, atque Epiſtolas Sacræ Congregationis pro inſtructione Miſsionariorum ſui Ordinis, Eminentiſsimi & Reverendiſsimi Patres, audito prius judicio Eminentiſsimorum & Reverendiſsimorum Dominorum Cardinalium Spinelli & Sacripante, quibus prædicta Decreta ac Epiſtolas perpendendi cura commiſſa fuit, impertiti ſunt facultatem eidem P. Michaëli, ut typis mandentur.

Datum ex Ædibus ejuſdem Sac. Congregationis die, & anno, quibus ſuprà.

S. Card. Valenti Præfectus.

Nicolaus Lercarius Secret.

BULLARIUM

Ordinis FF. Minorum S. P. Francisci

CAPUCINORUM

SEU

Collectio Bullarum, Brevium, Decretorum &c. quæ à S. Sede Apoſtolica pro Ordine Capucino emanârunt.

SUB GUBERNIO

REVERENDISSIMI PATRIS

P. SIGISMUNDI A FERRARIA

Totius dicti Ordinis Ministri Generalis

Variis Notis & Scholiis elucubrata

A

P. F. MICHAËLE A TUGIO IN HELVETIA

Ejuſdem Ordinis Concionatore, olim Sacræ Theologiæ Lectore, ac pro Natione Germanica Secretario Generali.

TOMI SEPTIMI

PARS TERTIA

Supplementum & proſecutionem priorum ſex Tomorum cum generali operis Indice concludens.

SUPPLEMENTUM

SIVE ADDITIO

DOCUMENTORUM APOSTOLICORUM,

Quæ ſex primis Tomis deficiunt, & proſecutio illorum, quæ poſt horum Tomorum typum emanârunt.

SUPPLEMENTUM &c. TOMI PRIMI.

Coronis, Roſariis, Crucibus &c. pro Fratribus benedictis varias Indulgentias largitur.

GREGORIUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

RElgioſos pioſque homines, qui cum humilitate vitæ orationibus, & carnis ſuæ caſtigationi, ſepoſitis mundi blanditiis, & terrenis affectibus aſſiduè vacant, Romanum Pontificem in ſuo laudabili inſtituto confovere, & cœleſtis gratiæ muneribus alacriores reddere decet. Nos ſanè nuper quaſdam, ut vocant, Coronas, Roſaria, grana, numiſmata, & Cruces inter dilectos Filios Fratres Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatos diſtribuendas de more benediximus: His autem, ut uberiorem ſuarum ad Deum precum percipiant fructum, has per præſentes Indulgentias, & peccatorum remiſſiones miſericorditer in Domino elargimur. Igitur ut ii, qui aliquam ex dictis Coronis, aut Roſariis, aut aliam, ubi aliqua ex granis, ſeu numiſmatibus, vel crucibus prædictis ſint poſita, ter ſaltem quacumque hebdomada recitaverint, quotieſcumque verè pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam: Item, qui in articulo mortis Coronam hujuſmodi tenendo, prævia Sacramentali Confeſſione, & Communione, ſi potuerit, ſin minus, ſaltem evidens aliquod pœnitentiæ ſignum exhibendo nomen Jeſu ore, vel corde devotè invocaverint, Plenariam pariter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem aſſequantur. Qui verò Coronam, vel tertiam partem Roſarii hujuſmodi diebus Stationum Urbis devoto, contritoque corde recitaverint, eaſdem conſequantur Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, etiam eas, quæ animabus Defunctorum per modum Suffragii iiſdem diebus applicantur, quas, ſi Eccleſias Urbis, & extra Urbem tunc perſonaliter viſitarent, aſſequerentur, tenore præſentium auctoritate Apoſtolica concedimus, & indulgemus. Iiſdem autem quacumque vice eandem Coronam, ſive Roſarii partem contritè, & religioſè dixerint, centum annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, ſeu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus. Utque illi, qui ipſammet Coronam habendo ter orationem Dominicam, totieſque ſalutationem Angelicam recitaverint, defectus, quos Miſſas celebrando, vel audiendo, diviniſque officiis recitandis, non tamen ſtudioſè, commiſerint, ſuppleant. Atque, ſi contingat granum, crucem, vel numiſma prædictum aliquando amitti per aliquem Fratrem, qui aliud ex prædictis benedictis habere nequeat,

queat, ut in amiſsi locum aliud non benedictum ſemel tantùm ſubſtituere poſſit, per quod ſupradictis Indulgentiis,& gratiis æquè, ac ſi ex benedictis hujuſmodi eſſet, perfruatur, concedimus pariter, & indulgemus. Has autem Indulgentias, & gratias ſolis Fratribus Capucinis, ubicumque ſint conſtituti, ſuffragari volumus. Non obſtantibus noſtris de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Præſentium autem tranſumptis, etiam impreſſis, indubiam fidem volumus ubique adhiberi.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die v. Januarii MDXCI. Pontificatûs Noſtri Anno Primo.

Breve form. in Archivo Provinciæ Romanæ.

NOTA

Extractum hujus Pontificiæ gratiæ continet tomus 1. pag.46. Ut autem perfectior de illa habeatur notitia, ipſum Apoſtolicum Breve poſt dicti tomi typum in prætacto Archivo repertum, hîc extendi æquum viſum eſt. Videnda autem eſt in cautelam nota, extractui primi tomi ſubnexa.

Fr. Anſelmum Marzatum, S.R.Eccleſiæ Cardinalem renuntiat.

Romæ in Palatio Apoſtolico apud Sanctum Petrum die nona Junii 1604. fuit Conſiſtorium, in quo

Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens Papa VIII. clauſit os de more Reverendiſſimo Domino Cardinali de Giurii nuncupato, eique dicendi ſententias, ferendique ſuffragia prohibuit, quouſque ſibi per Sanctitatem Suam os apertum fuerit tam in Conſiſtoriis, quàm in Congregationibus, & locis quibuſcumque ſolitis &c.

Poſtea idem Sanctiſſimus Dominus noſter creavit, & pronunciavit infraſcriptos decem & octo Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, videlicet:

I. Reverendiſſimum Dominum Seraphinum Olivarium Razalium, Patriarcham Alexandrinum, Rotæ Auditorem, Gallum.

II. Reverendiſſimum Dominum Gymnaſium, Archiepiſcopum Sipontinum, Nuntium apud Regem Catholicum, Bononien.

III. Reverendiſsimum Dominum Antonium Zappatam, Archiepiſcopum Burgenſem Hiſpanum.

IV. Reverendiſsimum Dominum Spinellum, Archiepiſcopum Colocenſem, Epiſcopum Policaſtrenſem, & Cameræ Apoſtolicæ Clericum, Neapolitanum.

V. Reverendiſsimum Dominum Carolum de Comitibus, Epiſcopum Anconitanum, Romanum.

VI. Reverendiſsimum Dominum Bernardum Mackiecomuſchium, Epiſcopum Cracovienſem, Polonum.

VII. Reverendiſsimum Dominum Carolum Madrutium, Epiſcopum Tridentinum, Germanum.

VIII. Reverendiſsimum Dominum Jacobum Darii, Epiſcopum Ebriacenſem, utriuſque Conſilii Regis Chriſtianiſsimi Conſiliarium, Gallum.

IX. Reverendiſsimum Dominum Innocentium de Bubalis, Epiſcopum Camerinenſem, Nuntium ad Chriſtianiſsimum Regem.

X. Reverendiſsimum Dominum Joannem Delphinum, Epiſcopum Vicentinum, Venetum.

XI. Reverendiſsimum Dominum Jacobum Sanneſium, Prothonotarium Apoſtolicum, Picenum.

XII. Reverendiſsimum Dominum Henricum de Trivio.

XIII. Reverendiſsimum Dominum Hieronymum Agucchium, Sancti Spiritûs in Saxia Præceptorem, Bononien.

XIV. Reverendiſsimum Dominum Hieronymum Pamphilium, Rotæ Decanum, Romanum.

XV. Reverendiſsimum Dominum Ferdinandum Tabernam, utriuſque Signaturæ Sanctiſsimi Domini Noſtri Referendarium, Romæ Gubernatorem, Mediolanen.

XVI. Reverendiſsimum Fratrem Anſelmum Marzatum, Ordinis Capucinorum Sancti Franciſci, Neapolitanum.

XVII. Reverendiſsimum Dominum Joannem Auxianum, Januenſem.

XVIII. Reverendiſsimum Dominum Carolum Emmanuelem Pium, Ferrarienſem.

Eoſque omnes & ſingulos cętui, & conſortio aliorum Reverendiſsimorum Dominorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium favorabiliter aggregavit, & paterna benedictione eis benedixit, cum omnibus oneribus, præeminentiis, & privilegiis conſuetis, atque dictos Reverendiſsimos Dominos Cardinales, Antonium Zappatam Archiepiſcopum Burgenſem, & *Fratrem Anzelmum Marzatum*, *Ordinis Capucinorum* abſolvit à vinculis, quibus alter dictæ Eccleſiæ Burgenſis, alter *Ordinis Capucinorum* tenebantur, derogans etiam Decreto, ne Archie-

chiepiſcopi, & Epiſcopi non reſidentes creari poſsint Cardinales, & cum aliis derogationibus, & clauſulis neceſſariis, & cum retentione omnium, & ſingulorum, quæ obtinent, præterquam locorum Montium, & Officiorum Romanæ Curiæ Vacabilium, ac dictæ Eccleſiæ Burgenſis, quoad Reverendiſsimum Dominum Cardinalem Zappatam.

Ex Act. Autographis Conſiſt. ab an. 1585. *ad* 1605. *Tom. VII. fol.* 104.

Fr. Antonius Barberinus Sanctitatis Suæ Frater Germanus, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis creatur.

Romæ in Palatio Montis Quirinalis feria ſecunda die ſeptima Octobris 1624. *fuit Conſiſtorium ſecretum, in quo Sanctiſſimus Dominus Noſter creavit, & aſſumpſit Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales.*

IN Presbyterum R. Fratrem Antonium Barberinum, Capucinum, Sanctitatis Suæ Fratrem Germanum, & Diaconos verò R. P. D. Laurentium Magalottum Florentinum, & R. P. D. Petrum Mariam Burgheſium Senenſem, ac cœtui, & Collegio aliorum Reverendiſsimorum Dominorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſavorabiliter aggregavit, eiſque paterna benedictione benedixit, cum dignitate, auctoritate, præeminentiis, inſigniis, honoribus, oneribus, privilegiis, & immunitatibus ſolitis, & conſuetis abſolvens &c. cum clauſulis, & derogationibus neceſſariis, & opportunis &c.

Ex Actis Autograph. Conſiſt. anni præd.

Fr. Emericum Senelli, Eccleſiæ Viennenſi ad nominationem Cæſareæ Majeſtatis præficit.

Romæ in Palatio Apoſtolico in Vaticano Feria ſecunda die tertia Martii 1681. *fuit Conſiſtorium, in quo*

SAnctiſsimus Dominus Noſter Innocentius Papa XI. ad nominationem Cæſareæ Majeſtatis, uti Archiducis Auſtriæ, providit Eccleſiæ Viennenſi vacanti per obitum bonæ memoriæ Udalrici Waldeldorff, ultimi illius Epiſcopi, extra Romanam Curiam defuncti, de perſona Reverendi Patris Emerici Senelli, Presbyteri Ordinis Capucinorum fidem expreſsè profeſsi, omniaque requiſita à Sacro Concilio Tridentino præſcripta habentis, ipſumque illi in Epiſcopum præfecit, Paſtoralem curam, & adminiſtrationem illius Eccleſiæ plenariè committendo, cum Decreto, quod Præbendam Theologalem, & Pœnitentiariam, ac Seminarium ad præſcriptum Sacri Concilii Tridentini inſtituat, Montemque Pietatis erigi curet, ejus conſcientiam ſuper his onerando, abſolvens &c. cum clauſulis &c.

Ex Act. Autograph. Conſiſt. ab anno 1676. *ad* 1691. *fol.* 104.

DECRETO

Sac. Congregationis Rituum.

Aperitio duorum Proceſſuum, auctoritate ordinaria ſuper ſanctitate vitæ, virtutibus, & miraculis Servi Dei Fr. Franciſci à Præcepto, Emin. Card. Præfecto committitur.

Beatificationis, & Canonizationis Servi Dei Fratris Franciſci à Præcepto, Sacerdotis Capucini.

SAcra Rituum Congregatio cenſuit poſſe committi Eminentiſsimo Domino Cardinali Præfecto aperitionem duorum Proceſſuum auctoritate Ordinaria conſtructorum in partibus, & in actis Congregationis ipſius ſub ſigillo conſignatorum ſuper aſſertis ſanctitate vitæ, virtutibus, & miraculis, & reſpectivè non cultu dicti Servi Dei, ſervatis ſervandis, ſi Sanctiſsimo Domino Noſtro placuerit, die 5. Auguſti 1690.

Et facto de prædictis per me Secretarium verbo cum Sanctiſsimo, Sanctitas Sua benignè annuit die ſeptima ejuſdem menſis & anni 1690.

Ex Regeſto Secret. menſ. & anni prædict. fol. 231.

N O T A

MOrtalis vitæ lucem prælibatus Dei Servus, Franciſcus, de quo omnem Ordinis hiſtoriam, mutam invenio, accepit 27. Februarii 1564. in Terra Ducatûs Ferentilli,

Pre-

Precetto nuncupata: ut morum innocentiam, quam in juventutis flore civili de Familia Romanella ortui conjunxerat, redderet illuſtriorem, Habitum noſtri Ordinis Peruſii in ætate 25. annorum aſſumpſit, votiſque Deo nuncupatis, virtutis omnis ſpecimen dedit. Sacerdos introivit Aſſiſii 1595. ad Altare Dei, & ad Deum, qui animam ejus mirificè lætificavit: Concionator Baptiſmum Pœnitentiæ, non verborum lenociniis, quæ aures titillant, ſed Apoſtolica libertate, quæ ſanat, prædicavit, & ideo, dum in juſtis legem excelſi ſervavit, plurimos à ſemita juſtitiæ aberrantes, ad agnitionem veritatis reduxit. Religioſus in perfectionis ſtadio ita cucurrit, ut virtutum omnium apicem attigiſſe videretur, & Ludovicus Jacobelli in ſua hiſtoria Umbriæ *tom.* 3. *fol. mihi* 417. eum Religioſum ſummæ perfectionis celebret. Mortificationem D. N. J. Chriſti ita in corpore ſuo portavit, ut vel â lectione vel auditu eorum, quibus hoc in ſervitutem redegit, nauſeabunda horreat natura. Servum ſuum carne mortificatum, & ſpiritu vivificatum Deus ampliſſimis gratiæ donis cumulavit; arcana enim cordium expoſuit, quaſi horum penetralia oculis inſpiceret: Signa & prodigia patravit, quæ non enarrare, ſed ſtupere oportet: alienatus à ſenſibus & in altum ſæpius raptus hauſit aquas in gaudio de fontibus Salvatoris: his ut pleniùs ſatiaretur, vocatus eſt 6. Jan. 1645. ad fontem gloriæ, corporis ſarcinâ in Conventu S. Illuminatæ loci Ferentilli depoſitâ.

Provincia Umbriæ fœcunda Virorum virtute conſpicuorum Parens, ut merita hujus Servi Dei exaltet in exemplum, proceſſus de iis inſtitui curavit, paratque defacto pro publico typo ejus vitam, & ſi Deus conſilia illius ſecundet, aget, ut, qui S. Joſepho à Leoniſſa contemporaneus vixit, pari Altaris honore cum eo ſuo tempore fruatur.

De hoc Ven. Religioſo Sanctiſſimus Pontifex Benedictus XIV. *tom.* 2. *c.* 1. *ſ.* 5. hæc notat = *Supplicante P. Procuratore Generali Capucinorum pro facultate conſtruendi Proceſſus ſuper vita & miraculis Servi Dei F. Franciſci de Precetto, Sac. Congregatio die* 22. *Novemb.* 1687. *reſpondit, quod inſtaret coram Ordinario* = *Et fol.* 13. *ejuſdem tomi* addit = *Proceſſus ſubinde confectus fuit anno* 1688. *& ſequenti, à Vicario Generali Reverendiſſimi Capituli Lateranenſis, utpote, quod in Territorio Ferentilli plenam juriſdictionem habeat ſpiritualem.*

DECRETO

Sacræ Congregationis Concilii.

Circa indulgentias in feſto Portiunculæ in Eccleſiis FF. Minorum toties quoties &c. acquirendas, ſolitum ſervari confirmatur.

Ordinis Sancti Franciſci.

POſt inſtitutum à S. Franciſco ſuum Ordinem Regularem, cum plures Perſonæ deſiderarent ei nomen dare, idque eſſet impoſſibile, vel ſaltem admodum difficile, ex quo nec domum aptam, nec Eccleſiam habebat, fuerunt à dicto Sancto exhibitæ preces Abbati Benedictino Montis Subaſii, qui eidem conceſſit parvam Eccleſiam Beatæ Virginis Angelorum *de Portiuncula* appellatam, uti habetur in celebri opere, cui titulus *Speculum vitæ S. Franciſci cap.* 55., ibi: *fuit ergo ad Epiſcopum Aſſiſii, cui dixit Epiſcopus. Fratres, nullam Eccleſiam habeo, quam valeam vobis dare, & idem Canonici reſponderunt. Tunc ivit ad Abbatem S. Benedicti de Monte Subaſio. Abbas verò, habito conſilio cum Monachis, operante gratia, & voluntate Divina, conceſſit B. Franciſco, & Fratribus ſuis Eccleſiam S. Mariæ de Portiuncula.*

Acquiſitâ à S. Franciſco prædicta Eccleſia, idem Sanctus humillimè à Deo poſtulavit plenariam Indulgentiam pro illis, qui ſuorum peccatorum ex corde pœnitentes, prævià confeſſione Sacramentali, eam viſitâſſent, & à Deo fuerunt ſui Servi preces exauditæ, ita tamen, ut indulgentiam poſtularet ab Honorio III. Summo Pontifice, qui anno 1223. perpetuam conceſſit Indulgentiam illis, qui poſt confeſſionem Sacramentalem parvam eam Eccleſiam viſitâſſent à Veſperis primi diei menſis Auguſti uſque ad Veſperas diei ſequentis, uti legitur in ſecundis lectionibus Breviarii Franciſcani pro die 2. Auguſti, ibi, *tandem intelligens Pontifex divinam voluntatem, conceſſit eam B. Franciſco plenariam quidem, & liberam, ac perpetuam, ſed unius duntaxat diei naturalis cujuſcunque anni, hoc eſt, à Veſperis Kalendarum Auguſti, uſque ad Veſperas ſequentis diei, qui eſt anniverſarius dies Conſecrationis ſupradictæ Eccleſiæ.*

Atque latiſſimè comprobatur ex teſtimonio Petri Calfanni, qui Sanctum Franciſcum prædicantem audivit, & dictam Indulgentiam publicantem, & duorum alio-

rum Religioſorum, Benedicti videlicet, & Rainerii de Aretio, qui retulerunt anno 1277. ſe rem totam intellexiſſe à Patre Matthæo de Marignano, Socio S. Franciſci, quæ omnia continentur in antiquo monumento Bibliothecæ Colbertinæ edito *à Stephano Balutio in Miſcell. lib.* 4. *pag.* 491. & concordant *Sancti Bernardinus Senenſis ſerm.* 9. *de cultu Sanctiſſimæ Trinitatis in Dominica Quadrageſimæ art.*2.*c.*2. *&* *Antoninus* 3.*part. hiſt. tit.* 24. *cap.* 7. §. 4. cum aliis probatis hiſtoricis, quos plena manu cumulavi in diſcurſu à me impreſſo primùm Romæ, & deinde Fulginei, & poſtmodum Venetiis anno 1720.

Tractu temporis pia quædam invaluit opinio, quod prædicta Indulgentia non eſſet reſtricta ad unam diem naturalem cujuſcunque anni, à Veſperis videlicet Kalendarum Auguſti ad Veſperas ſequentis diei; ex authentico quippe teſtimonio Maſſei Bardi Epiſcopi Cloſini deſumebatur, Summum Pontificem Paulum Papam III. anno 1544. dum in Civitate Peruſina commorabatur, declarâſſe, quod Chriſtifideles Capellam Portiunculæ ingredientes qualibet die Indulgentiam conſequebantur, uti conſequebantur Kalendis Auguſti, quemadmodum plene habetur in opere Octavii Epiſcopi Aſſiſienſis, cui titulus, *Lumi Serafici di Porziuncula*, quocirca appoſita fuit ſuper Cappella ſequens inſcriptio *Auguſti hic veniam dat tibi quæque dies*; At inſtituta formali diſputatione in Congregatione Sanctiſſimæ Inquiſitionis, an ſæpe memorata Indulgentia eſſet revera reſtricta ad diem ſupra relatam, vel eſſet potius quotidiana, *die* 3. *Octobris* ſic reſponſum fuit = *facta relatione per P. Magiſtrum Bernardinum Ordinis Prædicatorum de juribus hinc inde deductis à Patribus Ordinis Minorum Conventualium, & Minorum de Obſervantia reſpectivè, ſuper prætenſa Indulgentia perpetua & quotidiana tanquam conceſſa à Paulo III. Eccleſiæ Sanctę Marię Angelorum Fratrum Ordinis Minorum de Obſervantia, Eminentiſſimi Domini prędictis juribus viſis & auditis, dixerunt, ex hactenus deductis non conſtare de dicta Indulgentia quotidiana perpetua, & proinde abradendam, ſeu removendam eſſe inſcriptionem ſuper janua Capellę Eccleſię S. Marię Angelorum Aſſiſii, ſcilicet, Auguſti hic veniam dat tibi quæque dies*, & in hujus Decreti executione abraſa prædicta inſcriptio, uti plenè refertur ex authenticis documentis in opere edito à Pompejo Binio anno 1721., cui titulus, *la verità ſcoperta tit.* 6. §. 9., & licèt anno 1695. ſan. mem. Innocentius Papa XII. plenariam, & quotidinam conceſſerit Indulgentiam omnibus Chriſtifidelibus, qui pœnitentes & confeſſi, & ſacra Communione refecti viſitâſſent Eccleſiam S. Mariæ Angelorum, & Eccleſiam S. Franciſci ſitam in Civitate Aſſiſienſi, *uti habetur in ejus Conſtitutione* 49. *& in ſequenti Conſtitutione* 50. *in ſuo parvo Bull.*, hæc nihilominus Indulgentia quotidiana plenaria in pluribus differt ab Indulgentia Portiunculæ, uti latè oſtendi in citato diſcurſu §. 2. & à me allegato, proſequitur *Pompejus Binius cit. tit.* 6. §. 11.

Indulgentia Portiunculæ fuit à Summis Pontificibus extenſa ad omnes Eccleſias Fratrum, & Monialium Ordinis S. Franciſci, juxta Apoſtolicas Conſtitutiones relatas *apud Lantuſcam in Theatro Regularium verb. indulgentia, & apud Wadingum in Annal. ad annum* 1223. *num.*3.; cumque pius mos inoleverit pluries ingrediendi, & viſitandi tam Capellam Portiunculæ, ſitam in Eccleſia S. Mariæ Angelorum, quàm reliquas Eccleſias Ordinis Fratrum S. Franciſci à Veſperis Kalendarum Auguſti uſque ad Veſperas ſequentis diei, ſub obtentu dictam Indulgentiam lucrifaciendi quolibet ex dictis ingreſſibus, idque Epiſcopo Lubacenſi difficile viſum fuerit, ex quo Indulgentia conceſſa illis, qui aliquam Eccleſiam certis diebus viſitant, vel aliud pium opus peragunt, non acquiritur niſi ſemel duntaxat in die. Querelâ Epiſcopi delata ad hanc Sacram Congregationem *pergunt Fratres Ordinis S. Franciſci Reformatorum Provinciæ Carniolæ Populo perſuadere Indulgentiam pro die* 2. *Auguſti de Portiuncula nuncupatam eorum Eccleſiam viſitantibus conceſſam, toties, quoties eadem die, lucrifieri poſſe*, Sacra hæc Congregatio die 17. Julii 1700. poſt auditas informationes Procuratoris Generalis, & Miniſtri Provincialis cenſuit *ſervandum eſſe ſolitum*.

Hiſce minimè obſtantibus, nonnulli Parochi tam publicè quàm privatim aſſerunt, ſæpe memoratam Portiunculæ Indulgentiam acquiri quidem à viſitantibus Eccleſias Ordinis S. Franciſci à Veſperis Kalendarum Auguſti ad Veſperas diei ſequentis, ſed ſemel tantùm in dicta die, ita ut toties repetitus eadem die acceſſus ad memoratas Eccleſias, & ingredientibus, & viſitantibus non proſit, ut pluries in eadem die Indulgentiam lucrentur, & hujus Sacræ Congregationis reſponſum, quo dictum fuit *ſervandum eſſe ſolitum*, ſic interpretantur, ut relationem habeat non ad acquiſitionem Indulgentiæ pro quolibet ingreſſu in Eccleſiam, ſed ad conſuetudinem, juxta quam non acquiritur, niſi ſemel duntaxat in die Indulgentia conceſſa viſitantibus certis diebus determinatam Eccleſiam, vel aliud opus pium peragentibus: cumque hæc interpreta-

tio

tio nimis abſona videatur Ordini S. Franciſci, tum quia Decretum de lucrifacienda ſemel duntaxat in die Indulgentia, conceſſa viſitantibus Eccleſiam certis diebus, editum fuit die 7. Martii 1678., & eo minimè obſtante Sacra hæc Congregatio noluit deferre quærimoniis Epiſcopi Lubacenſis, qui Patres Reformatos accuſaverat, quod falsò perſuaderent, Indulgentiam Portiunculæ poſſe lucrifieri à Chriſtifidelibus toties, quoties die 2. Auguſti ipſorum Eccleſiam viſitâſſent, uti colligitur ex Decreto ſuprà memorato, edito die 17. Julii 1700., tum quia cum Indulgentia Portiunculæ proſit etiam animabus Defunctorum, juxta litteras Apoſtolicas ſan. mem. Innocentii XI. impreſſas apud *Mattheuc. in Official. Curiæ cap. 26. num. 7.*, nihil prohibet, quin eadem Indulgentia pluries eadem die applicetur modò pro una, modò pro alia anima in Purgatorio exiſtente; hinc eſt, quod inſtante Procuratore Generali Ordinis S. Franciſci Minorum Obſervantium, ut aliquando diſſenſionibus finis imponatur, diſputandum in præſenti proponitur, & declarandum.

An Decretum hujus Sacræ Congregationis editum die 17. Julii 1700. quo dictum fuit ſervandum eſſe ſolitum, ita ſit intelligendum, ut Indulgentia Portiunculæ acquiri poſſit à Chriſtifidelibus à Veſperis Kalendarum Auguſti ad Veſperas diei ſequentis non ſemel, licèt pluries debitis intercedentibus requiſitis Eccleſias Ordinum S. Franciſci pluries viſitaverint, ſed toties quoties eaſdem Eccleſias dicta die debitis intercedentibus requiſitis viſitaverint?

Sacra Congregatio die 4. Decembris 1723. reſpondit Servetur ſolitum.

Ex theſauro reſolutionum S. Congreg. Concilii tom. 2. fol. 398.

DECRETO

Sacræ Congregationis Rituum.

In cauſa Beatificationis &c. Ven. Dei Servi Fr. Raynerii de Burgo Sancti Sepulchri proceſſum Apoſtolicum de paritione Decretis ſan. me. Urbani VIII. in Civitate Tudertina conſici committitur.

TUDERTINA

Beatificationis & Canonizationis Ven. Servi Dei Fratris Raynerii de Burgo S. Sepulchri Ordinis Capucinorum.

AD effectum conſtruendi in Civitate Tudertina Proceſſum Apoſtolicum in cauſa Ven. Servi Dei Fr. Raynerii prædicti ſuper omnimoda paritione Decretis ſan. mem. Urbani Papæ VIII. ſuper non cultu editis, Poſtulator hujuſmodi cauſæ pro conceſſione litterarum remiſſorialium Sac. Rituum Congregationi humillimè ſupplicavit; & Sacra eadem Congregatio petitas litteras poſſe concedi cenſuit, illaſque dirigi Epiſcopo Tudertino, ſive ejus Vicario Generali, cum clauſula tamen, ut idem Epiſcopus, vel eo legitimè impedito ſuus Vicarius Generalis cum omnibus & ſingulis facultatibus neceſſariis & opportunis, ac termino triennii ab infraſcripta die incipien. ad conſtructionem præfati Proceſsûs ſemper procedat & aſſiſtat, ſi Sanctiſſimo Domino Noſtro viſum fuerit. Die 4. Julii 1733.

Factâ igitur deinde per me Secretarium de prædictis Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 7. ejuſdem menſis & anni 1733.

Ex Arch. Sac. Congreg. Rit. regeſto menſis & anni præd.

DECRETO

Sacræ Congregationis Rituum.

Manuſcripta Ven. Servæ Dei Sororis Veronicæ de Julianis examinare, Eminentiſſimo Domino Cardinali de Gentilibus, cauſæ Beatificationis & Canonizationis Ponenti, committitur, cum facultate unum vel plures Theologos deputandi.

TIPHERNATEN.

Beatificationis, & Canonizationis Venerabilis Servæ Dei Sororis Veronicæ de Julianis, Monialis Capucinæ de Terra Mercatelli.

CUm tranſmiſſa jam fuerint ad Urbem per Judices delegatos omnia & ſingula Opuſcula, & Manuſcripta Servæ Dei Sororis Veronicæ de Julianis prædictæ unà cum

Pro-

Proceſſiculis pro eorum perquiſitione conſtructis. Cumque modò juxta diſpoſitionem Decretorum Generalium ſan. mem. Urbani Papæ VIII. prædicta omnia reviſioni, & examini ſubjici debeant, priuſquàm procedi valeat ad Signaturam commiſſionis introductionis Cauſæ, Poſtulatores ejuſdem Sacræ Rituum Congregationi demiſsè ſupplicârunt, quatenus ejuſmodi examen Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali de Gentilibus Ponenti etiam cum facultate deputandi unum, ſeu plures Reviſores Theologos Eminentiæ ſuæ beneviſos benignè committere dignaretur. Et Sacra eadem Congregatio Oratorum Inſtantiæ juxta petita annui poſſe cenſuit, ſi Sanctiſſimo Domino Noſtro viſum fuerit. Die 11. Julii 1739.

Factâque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctiſſimo Domino Noſtro Relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 14. ejuſdem menſis, & Anni 1739.

Ex Arch. Secret. Congreg. menſ., & anni præd. fol. 205. Vide & alia Decreta infrà in fine hujus tertiæ partis.

Fr. Bonaventuram Barberinum, Archiepiſcopum Eccleſię Ferrariæ præficit.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Dilecto Filio Bonaventuræ Barberini, Electo Ferrarien. ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

DIvina diſponente Clementia, cujus inſcrutabili Providentia &c. *reliqua uti tom. 1. fol. 216.*

Poſtmodum verò Archiepiſcopalis Eccleſia Ferrarienſis, cujus dilectus Filius noſter Raynerius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis de Ilcio nuncupatus, ultimus illius Archiepiſcopus præſidebat, ex eo, quod dictus Raynerius Cardinalis regimini & adminiſtrationi dictæ Eccleſiæ Ferrarien. in manibus noſtris ſponte & liberè ceſſit, Noſque ceſſionem hujuſmodi duximus admittendam, per ceſſionem eandem apud dictam Sedem Paſtoris ſolatio deſtituta Nos ad proviſionem ejuſdem Eccleſiæ celerem & felicem, in qua nullus præter Nos hac vice ſe intromittere potuit ſive poteſt, reſervatione & Decreto obſiſtentibus ſupradictis, ne illa longæ vacationis exponatur incommodis, paternis & ſollicitis ſtudiis intendentes, poſt deliberationem, quam de præficiendo eidem Eccleſiæ perſonam utilem, ac etiam fructuoſam cum Ven. Fratribus noſtris ejuſdem S. Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus habuimus diligentem, demum ad Te Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupat. expreſsè profeſſum, de legitimo Matrimonio, & catholicis honeſtiſque Parentibus Ferrariæ natum, ætatis tuæ annorum ſexaginta ſex, à pluribus annis Presbyterum, qui in muneribus primum Lectoris Philoſophiæ, & Theologiæ, deindeque Definitoris Generalis, Provincialis Provinciæ Bononienſis, & Concionatoris Apoſtolici per viginti octo annos, necnon Miniſtri Generalis totius Ordinis prædicti Te geſſiſti, & ad præſens Epiſcoporum Examinator, necnon Congregationum eorundem Fratrum noſtrorum S. Romanæ Eccleſiæ Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum & Rituum Conſultor exiſtis, quique Fidem Catholicam juxta articulos jam pridem à Sede Apoſtolica propoſitas expreſsè profeſſus es, & de cujus vitæ munditia, *uti in ſuperius cit. loco*.

Quocirca dilectis Filiis, Capitulo & Vaſallis dictæ Eccleſiæ Ferrarien. ac Clero & populo Civitatis & Diœceſis Ferrarienſis per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus Capitulum Tibi tanquam Patri & Paſtori animarum ſuarum humiliter intendentes exhibeant Tibi obedientiam & reverentiam debitam & devotam, ac Clerus Te pro noſtra & Sedis Apoſtolicæ reverentia benignè recipientes, & honorificè pertractantes tua ſalubria monita & mandata ſuſcipiant humiliter & efficaciter adimplere procurent: Populus verò Te tanquam Patrem & Paſtorem animarum ſuarum devotè ſuſcipientes, & debita honorificentia proſequentes tuis monitis & mandatis ſalubribus humiliter intendant, ita quod Tu in eis devotionis Filios, & ipſi in Te per conſequens Patrem benevolum inveniſſe gaudeatis: Vaſalli autem prædicti Te debito honore proſequentes Tibi fidelitatem ſolitam, necnon conſueta ſervitia & jura Tibi ab eis debita integrè exhibere ſtudeant, alioquin ſententiam ſive pœnam, quam ritè tuleris ſeu ſtatueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus authore Domino uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo, ſexto decimo Kal. Octob. Pontificatûs noſtri Anno Primo.

Exempl. in Arch. Ordinis.

Eidem

Eidem Archiepiſcopo, in Prælatum Domeſticum, & Solio Pontificio Aſſiſtentem aſſumpto ſolita privilegia impertitur.

Venerabili Fratri, Bonaventuræ, Archiepiſcopo Ferrarien.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Fratr ſalutem & Apoſtolicam Bened. ctionem.

CIrcumſpecta Romani Pontificis gratiarum diſpenſatoris providentia &c. *Reſiduum & magis neceſſarium vide t. 1. f. 217.*

Exemplar manuſcriptum integrum in Archivo Ordinis.

NOTA

EA, quæ venerandæ memoriæ digniſſimus Vir, Bonaventura Ferrarienſis ceu Capucinus egit, Lector ſynopticè *tom. 1. Bull. fol.* 195. reperit, illa verò, quæ Patriæ Archiepiſcopus geſſit, ac alia, quæ poſt mortem operatus eſt, doctus calamus fusè pro typo jam paravit.

Thomam, Epiſcopum Oſtienſem & Veliternenſem, S. R. E. Cardinalem Ruffum, Sacri Collegii Decanum &c. Ordinis Protectorem declarat.

A' tergo. *Venerabili Fratri noſtro, Thomæ, Epiſcopo Oſtien. & Veliternen. S.R.E. Cardinali Ruffo nuncupato, Sacri Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium Collegii Decano.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm per obitum bon. mem. Bartholomæi, dum vixit S.R.E. Cardinalis Ruſpoli nuncup. Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris &c. *reſiduum vide tomo* 1. *fol.* 213.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die prima Julii MDCCXLI. Pontificatûs noſtri Anno Primo.

NOTA

PErdidit Ordo noſter die 16. Februarii currentis anni in Eminentiſſimo Domino Thoma Ruffo, Sacri Collegii Decano, Cameræ Apoſtolicæ Vice-Cancellario, ac Summiſta &c. ſuum Protectorem, cujus Acta & honores, quos ſplendidè ſemper geſſit, & virtutis gravitate conſummavit, privata mea laudatione non indigent, cum ſpartam hanc jam alii Scriptores adornârint, præſertim Illuſtriſs. & Reverendiſs. Præſul Marius Guarnaccius *in hiſtor. Pontif. & Cardinal. tom. 11. pag. 75. & ſeq.* celebri ſuo calamo id perfecit, dum ibi de vivente tunc D. Cardinale inter alia hæc memorat = *tanta in Orbe Chriſtiano, & apud Purpuratos Patres pollet exiſtimatione, ut in duobus biſce poſtremis conclavibus fere Summus Pontifex viſus fuerit* Nec deerunt & alii, qui magnanima illius geſta in litteras & poſteritatis memoriam fuſiùs referre ſatagent; hinc officio meo affatim ſatisfactum fore reor, ſi pro parte Ordinis ad glorioſum Eminentiſſimæ Umbræ marmor in æviternæ gratitudinis monumentum anathêma ſuſpendo obligatæ confeſſionis, quod videlicet in Eminentiſſimo Thoma Ruffo æquè ſagaciſſimum habuerit Protectorem, ac munificentiſſimum Benefactorem.

Fratres in locis, ubi nullus Conventus, Hoſpitium ſeu Ordinis Sacerdos reperitur, Sacerdoti Sæculari vel Regulari approbato confiteri debere, ac ab eo, etiam à caſibus Ordini reſervatis, cum obligatione tamen denuo & ſtatim ſe coram ſuo Superiore præſentandi, abſolvi decernit, ac mandat, & ſtatuta ac privilegia deſuper edita infirmat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

QUod communi auctoritatis juri innixum in Religioſis Familiis, etiam per peculiares Generalium Comitiorum ſanctiones in aliquibus Ordinibus præceptum ſtatutumque eſt, ut nimirum Alumni cujuslibet Inſtituti peccata ſua non niſi ejuſdem dumtaxat Religionis Confeſſariis, quibus utpote omnium rerum in ipſa Religione ſervandarum cavendarumve notitiâ inſtructis facilius eſt pro culpis ſalutare adhibere reme-

remedium, confiteri teneantur: illud, etſi aliquo pacto tamquam neceſſarium & laudabile, ac propterea ab Apoſtolica hac Sancta Sede fortaſſe alias confirmatum, etiamnum ſervatur, ea tamen ſecum afferre incomoda, propter quæ non ſine aut conſcientiæ angore aut populorum offenſione adimpleri non poſſe, aliàs nonnulli Fratrum præſertim Ordinum Prædicatorum, Minorum Sancti Franciſci, aliorumque Superiores ſeriò cogitantes, ſuper hujuſmodi Statutis Ordinum ſuorum diſpenſationem ab eadem Apoſtolica Sede ſibi impertiendam curârunt. Quoniam autem, ſicut accepimus, in Ordine Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum idem quoque Statutum à Diffinitorio generali jamdudum editum, & in pluribus Capitulis generalibus dicti Ordinis comprobatum, eâ, qua decet, obſervantiâ viget atque exigitur; ut nemo Frater expreſsè profeſſus Ordinis præfati ſive Presbyter, ſive Laicus fuerit, ſive iter agens, ſive alicubi quocumque pacto, de ſuorum Superiorum tamen licentia commorans, etiamſi ad prædicandum Verbum Dei tam Adventûs quam Quadrageſimæ temporibus, & ad Sacras Miſſiones quoque perrexerit, nemini, niſi ſui Ordinis Fratri Confeſſario per ſuum Superiorem ad Confeſſiones audiendas approbato, peccata ſua confiteri, ab eoque Sacramentalem Abſolutionem obtinere licitè & validè poſſit: Hinc eſt, quod Nos, qui licet ejuſdem Ordinis Alumnos propter ſeverioris diſciplinæ cultum, ſummam animi demiſſionem, arctiſſimam paupertatem, & inſignem in pietate, doctrinis, diſciplinisque laudem plurimi facere pergimus, & paternæ benignitatis teſtimoniis complectimur, tamen ſcientes de mundano pulvere religioſa etiam corda ſordeſcere, nec ad ſuſceptum religioſæ vitæ inſtitutum proficere, quinimo plurimum obeſſe, ut iidem Alumni, ac præcipuè prædicationi Verbi Dei, ſacriſque Miſſionibus addicti, à ſuis Conventibus quacumque de legitima cauſa & longè & diu abſentes, ob Confeſſarii defectum vel à faciendo Sacro, aut Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento percipiendo, non ſine populorum, quibuſcum interea temporis converſantur, ſcandalo abſtineant, vel ad Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebrandum, aut Angelorum panem ſumendum, ne ſcandalum oboriatur, cum conſcientiæ angore accedant; hiſce malis opportunum Apoſtolicæ providentiæ noſtræ remedium afferre cupientes, motu proprio & ex certa ſcientia ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac prævia cujuſcumque Statuti, ſeu Decreti, ut præmittitur, à generali Diffinitorio editi, & per generalia dicti Ordinis Capitula approbati, etiam ab Apoſtolica Sede præfata confirmati revocatione, tenore præſentium ſtatuimus, decernimus & mandamus, ut quilibet ex Fratribus dicti Ordinis, ſive in Sacro Presbyteratûs Ordine conſtitutus, cujuſcumque ſtatûs, gradûs, dignitatis & conditionis, ſive Laicus, ſeu Converſus fuerit, qui de Superiorum ſuorum licentia quacumque de legitima cauſa, titulo & occaſione ſive prædicandi Verbum Dei quocumque tempore, ſive ſacras Miſſiones peragendi, ſive iter agendi, & alicubi commorandi, ubi nullus Conventus ſeu Hoſpitium, nulluſque Frater dicti Ordinis Confeſſarius reperitur, liberè & licitè poſſit ac valeat quemlibet Presbyterum Sæcularem ab Ordinario Loci, vel Regularem à ſuo Superiore Regulari ad Sacramentales Confeſſiones excipiendas approbatum adire, eique peccata ſua confiteri, atque ab ipſo obtinere ſacramentalem abſolutionem, etiam quoad caſus, per Conſtitutiones & Statuta Regularia dicti Ordinis reſervatos, incurſaſque proinde cenſuras, recepta ſalutari pœnitentia, præſtitaque obligatione ſe ſtatim, quoad ipſi permiſſum fuerit, coram ſuo Regulari Superiore præſentandi, ac de novo ſuper caſibus & cenſuris hujuſmodi abſolutionem impetrandi. Decernentes eaſdem præſentes Literas &c. ſicque in præmiſſis &c. ac irritum & inane &c. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis &c. Quibus omnibus & ſingulis &c. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis ſeu exemplis &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXX. menſis Martii MDCCXLII. Pontificatûs Noſtri Anno Secundo.

Ex Bull. Bened. XIV. tom. 1. fol. 144.

Officium Concionatoris in Palatio Apoſtolico uni ex Fratribus noſtri Ordinis perpetuis futuris temporibus committi decernit.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

INclytum Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Ordinem, dum in Minoribus quidem eſſemus, eâ, qua par erat, veneratione proſequebamur, in hac verò Sacroſancti Apoſtolatûs ſpecula con-

conſtituti, majoribus Apoſtolicæ noſtræ charitatis, benignitatiſque teſtimoniis complecti geſtimus, conſiderantes maximè, quanta, & quàm luculenta Chriſtianæ pietatis, & religioſæ perfectionis exempla, cum ſacrarum doctrinarum ſplendore, atque æterna Animarum ſalute conjuncta ab initio in Catholica Eccleſia, ita in dies proferant religioſiſſimi illius Ordinis Alumni, ut nihil Orthodoxos, Acatholicoſque viciſſim vehementius perſtringat, & ad ſaniorem mentem reducat, quàm celeberrimi Inſtituti inita cum auſterioris vitæ ſanctimonia ratio, & Chriſtianarum virtutum ſemita prius per eoſdem Alumnos, quàm diutiſſime trita, deinde aliis exemplo, & verbo indicata. Eapropter accedentes Nos ad audiendum Verbum Dei, quod in Apoſtolico Palatio ſtatis temporibus prædicari ſolet, tunc temporis maximopere laudabamus ſapientiſſimum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum conſilium, qui ex hoc potiſſimum Ordine Prædicatores ad hujuſmodi officium adſciſcere conſueviſſent; Ex illo enim, non tam majorum noſtrorum, quàm noſtra etiam memoriâ prodierunt inſignes Verbi Dei Præcones, quorum etiam in præſentia quamplurimi ubique per Catholicum Orbem commendantur. Inter alios verò, qui præclaras Concionatoris in Palatio Apoſtolico partes, ſumma cum nominis laude, expleverunt, præter Venerabilem Fratrem Bonaventuram, Ferrariæ Archiepiſcopum, à Nobis, dum in minoribus pariter eſſemus, cum voluptate diu auditum, ac tantopere probatum, duo etiam in Sacrum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Collegium adlecti fuerunt, Anſelmus à Monopoli, & Franciſcus Maria ab Aretio. His ſanè, aliiſque animum noſtrum moventibus, atque ex eo etiam adducti, quod in hac Alma Urbe noſtra alia Officia, atque Miniſteria aliis nonnullorum Religioſorum Ordinum Alumnis ità addicta in perpetuum ſunt, ut munera hujuſmodi, tamquam ſibi debita vindicantes Ordinum Superiores, quò laudabilius obeantur, optimum quemque ſuorum omni ſtudio, atque cura conquirant, confidimus fore, ut imposterum, quemadmodum hactenus, benedicente Domino, factum eſt, ex memorato Capucinorum Ordine eximii in Apoſtolico Palatio Concionatores habeantur. Itaque, Motu proprio, non ad alicujus Nobis, ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera deliberatione, ac certa ſcientia, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, ſtatuimus, decernimus, & ordinamus, quod deinceps perpetuis futuris temporibus Officium prædictum Concionatoris Apoſtolici, alicui dicti Ordinis Minorum Capucinorum Profeſſori, committi, concedi, & aſſignari debeat. Decernentes eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque, ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore, quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, ſicque in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis Capucinorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & Litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cœteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Martii MDCCXLIII. Pontificatûs Noſtri Anno Tertio.

Ex Bull. & tomo præd. fol. 245.

NOTA

Vix à Summo Pontifice Ordinem noſtrum peculiariſſimâ hac gratia decoratum, & diſtinctum fuiſſe Fr. Bonaventuræ, Archiepiſcopo Patriæ innotuerat, partium ſuarum eſſe cenſuit, tum pro gratia totum Ordinem tangente, tum pro præconio & memoria de illius Perſona in Apoſtolico Brevi facta gratum animum per litteras conteſtari, ad quas Sanctiſſimus laudem Ordinis & Archiepiſcopi iterando, reſpondere dignatus eſt; ut ſequitur:

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Religio Capucinorum omnia meretur, cum ſit unicum exemplar, quod hodiedum de perfectione Evangelica remanet. Abundat illuſtribus Concionatoribus, & meliùs in ore Capucini, quàm cujuſcunque alterius, ſonant veritates, quæ ex Pulpito Papæ, Cardinalibus, & Prælatis annuntiari debent. Noſter & modernus Ferrariæ Archiepiſcopus per multos annos hoc officium adimplevit perfectè, & illud dimittendo, ſubſtituit Religioſum, qui ſuas partes laudabiliter exequitur. Hæc ſunt motiva, quæ ad faciendum id, quod fecimus, Nos induxerunt. Hinc excluſo gratiarum actionis titulo, tum Religio Capucina, tum Dilectus Ferrariæ Archiepiſcopus pro Nobis Deum exorent, dum Nos illi & huic paterno affectu Apoſtolicam benedictionem impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die XXVI. *Martii* MDCCLIII. *Pontificatûs noſtri Anno Tertio.*

A' tergo. Venerabili Fratri Archiepiſcopo Ferrarienſi.

Originale in Archivo Ordinis.

Indulgentias Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Tertiariis Sæcularibus Capucinis aliàs conceſſas revocat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

ROmanus Pontifex pacis, juſtitiæque præcipuus auctor & conſervator, nonnunquam ad importunorum petentium inſtantiam ad quaſdam concedendas gratias deflectitur, quæ poſtmodum rationabilibus ſuadentibus cauſis, præſertim cum in Divini cultûs detrimentum cedere comperit, revocat, caſſat, & annullat, ac aliàs ad æquitatis & juſtitiæ prædictæ ſemitas reducit, prout rerum, & temporum, ac perſonarum, & locorum conditionibus, & qualitibus diligenter penſatis conſpicit in Domino ſalubriter expedire. Nuper pro parte dilecti filii, Vincentii à Conceptione Fratris expreſſè profeſſi, ac Procuratoris Generalis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupat. Congregationis Hiſpaniæ, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpoſitorum expoſito, quod aliàs fel. rec. Clemens Papa XII. prædeceſſor noſter, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die XIII. Martii MDCCXXXVI. expeditas litteras, inſtante dilecto quoque filio, Bonaventura à Ferraria, tunc temporis Miniſtro Generali Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupator. tendentibus etiam in id precibus dilecti pariter filii, Ludovici Benzoni, Prioris Generalis tunc pariter exiſtentis Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo conceſſerat, ut omnes utriuſque ſexûs Chriſtifideles ubicunque exiſtentes, tam intra, quàm extra clauſtra degentes, etiam conjugati, qui ſub Regula Tertii Ordinis ejuſdem S. Franciſci militant, & ſub juriſdictione pro tempore exiſtentis Miniſtri Generalis ſecundò dicti Ordinis reperiuntur, omnibus & quibuſcunque Indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus, ac pœnitentiarum relaxationibus ab hac Sancta Apoſtolica Sede conceſſis & concedendis, & quibus Confratres & Conſorores Confraternitatis ſub invocatione Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quædam ſibi injuncta opera adimplentes gaudent, gaudere poſſent, & aliàs, prout in ipſius Clementis prædeceſſoris litteris, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, uberiùs continetur. Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod occaſione promulgandi communicationem ſeu conceſſionem Indulgentiarum hujuſmodi multæ, in Hiſpaniarum præſertim Regnis, obortæ diſſenſiones, multaque jurgia ex eo excitata fuerant, & inpoſterum excitari poterunt, quippe quia FF. Capucini prædicti, ab adimplemento piorum operum Confratribus & Conſororibus Confraternitatum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo hujuſmodi, pro aſſequendis Indulgentiis illis conceſſis injunctorum, proprios Tertiarios abſolutos eſſe divulgabant; ideoque cultus erga Glorioſiſſimam Dei Genitricem Mariam de Monte Carmelo, ipſiuſque celebres Confraternitates neceſſariò minui videbatur, ac propterea ad hujuſmodi tollenda inconvenientia, ac jurgia deinceps eventura, diſſenſioneſque componendas, prædictus Vincentius Procurator

rator Generalis plurimùm deſiderabat, ut vel prædictæ Clementis prædeceſſoris litteræ revocarentur, vel illæ ſaltem moderarentur, vel opera pia Confratribus & Conſororibus Confraternitatum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, ad effectum conſequendi Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, & pænitentiarum relaxationes injuncta, Tertiariis etiam dicti Ordinis S. Franciſci injungerentur. Eadem Cardinalium Congregatio audito prius dilecto quoque filio, Sigiſmundo â Ferraria, moderno ſecundò dicti Ordinis FF. Capucinorum Procuratore Generali, qui prædictarum litterarum potius revocationi, quàm novæ cujuſcunque oneris piorum operum impoſitioni adhæret, juribuſque ab utraque parte deductis diligenterque perpenſis die XIX. Decembris proximè præteriti cenſuit, Nobis eſſe ſupplicandum pro revocatione ſupradictarum Clementis prædeceſſoris litterarum. Nobis propterea dictus Vincentius Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, &, ut infrà, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Vincentium Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpoſitorum conſilio, memoratas Clementis prædeceſſoris litteras, communicationem Indulgentiarum Confratribus & Conſororibus Beatæ Mariæ de Monte Carmelo conceſſarum & concedendarum, ad favorem Tertiariorum Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum continentes, cum omnibus & ſingulis in dictis litteris contentis, & inde ſecutis quibuſcunque, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium revocamus, caſſamus, irritamus, & annullamus, viribuſque & effectu penitus & omnino vacuamus, & vacuatas eſſe volumus & decernimus, Decretumque memoratæ Congregationis Cardinalium die XIX. Decembris proximè præteriti, ut præfertur editum, & à Nobis die XI. Januarii nuper elapſi, prævia illius relatione per memoratæ Congregationis Cardinalium Secretarium facta, approbatum, auctoritate & tenore prædictis, quatenus opus ſit, de novo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes ipſas præſentes litteras &c. Non obſtantibus Conſtitutionibus &c. confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis &c. expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, quod earumdem præſentium litterarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis &c. ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XII. Martii MDCCXLIV. Pontificatûs Noſtri Anno Quarto.

Ex Bullario BENEDICTI XIV. tomo primo pag. 317.

Fr. Paulum Franciſcum Juſtiniani, Venetum, Eccleſię Clodienſis Pontificatu inſignit.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto Filio, Paulo Franciſco Juſtiniani, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

APoſtolatûs officium meritis licet imparibus Nobis ex alto commiſſum *reſiduum vide tomo* 1. *pag.* 197. *præter ea, quæ ſequuntur diſtincta*. Poſtmodum verò Eccleſia Clodien. per liberam dimiſſionem Venerabilis Fratris noſtri, Joannis Mariæ Benzoni, nuper Epiſcopi Clodienſis de illa, illiuſque regimine & adminiſtratione in manibus noſtris ſponte factam, & per Nos admiſſam, apud Sedem eamdem Paſtoris ſolatio deſtituta, Nos ad proviſionem ejuſdem Eccleſiæ celerem & felicem —— intendentes, ad Te Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum expreſsè profeſſum de legitimo Matrimonio ex Catholicis, nobilibuſque Parentibus Venetiis ortum in trigeſimo tuæ ætatis anno nondum conſtitutum & à pluribus annis Presbyterum —— direximus oculos mentis noſtræ &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quarto, decimo ſeptimo Kalendas Julii Pontificatûs Noſtri Anno Quarto.

Exempl. in Arch. Ordinis.

Eun-

Eundem Prælatum ſuum Domeſticum, & Solio Pontificio Aſſiſtentem cum ſolitis prærogativis & indultis declarat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Circumſpecta Romani Pontificis, gratiarum Diſpenſatoris. *Reliqua & magis opportuna vide tom.1. fol.217.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die prima Julii MDCCXLIV. Pontificatûs Noſtri Anno Quarto.

N O T A

Viri Juſtiniani ſecundùm illud Eccleſ. 44.7. *in generationibus gentis gloriam adepti ſunt, & in diebus ſuis habentur in laudibus. Qui de illis nati ſunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum.* Præter Nepotes enim ſago togaque ſemper claros numerat fœcunda hæc Heroum ſtirps ſanctitatis quoque gloria conſpicuos, numerat Beatum Nicolaum Juſtiniani, Benedictinum, in hiſtoria celebrem, Beatum Paulum Juſtiniani, Inſtitutorem Camaldulenſium Congregationis Montis Coronæ, Sanctum Laurentium Juſtiniani, Patriarcham &c.

Rectâ ex hac illuſtri progenie deſcendit lineâ Præſul ſuprà dictus, cum Patrem habeat Excellentiſſimum D. Marcum Juſtiniani, Senatorem, ac S.Marci Procuratorem &c. Nec minorem ſplendorem, trahit à Matre, Excellentiſſima Domina Eliſabetha, Prole Gentis Maurocenæ (vulgò Moroſini,) & Regis connubio, ac Magiſtratu Sereniſſimæ Patriæ notiſſimæ. Cooptatus inter noſtrates Paulus Franciſcus avito ſplendori adjecit virtutis claritatem, & divitem ingenii ſui facultatem felici adauxit doctrinâ. Paradigma hujus dedit, dum Romæ in noſtro Conventu publicam Theologiæ luctam inivit, & theſes propugnavit, Eminentiſſimo, D.Bartholomæo Cardinali Ruſpoli, Ordinis noſtri Protectori nuncupatas. Reverſus ad nativam Provinciam conſentiente Sacra Congregatione Epiſcop. & Regul. ac approbante Excellentiſſimo Senatu ad Regiam Byzantinam Sereniſſimæ Reipublicæ Balivum ſeu Legatum ceu Theologus & Miſſionarius comitatus eſt; inde redux Antiſtes Eccleſiæ Clodienſis deſtinatus, & Romæ ab ipſo Summo Pontifice BENEDICTO XIV. in noſtri Conventûs Eccleſia conſecratus eſt. Paucis annis Eccleſia Clodienſis illius Pontificio gaviſa eſt, cum 16. Novembris 1750. ad Tarviſinam fuerit translatus, ubi adhuc paſtorali cura conſervat legem excelſi, & Parentes ſanctæ generationis in ſemita virtutis ſectatur &c.

DECRETO

Sacræ Congregationis Indulgentiarum.

Privilegium altaris pro Miſſis juxta Ordinis ſtatuta pro defunctis Fratribus celebrandis, nec non pro aliis tribus, pro defuncto Summo Pontifice, Principibus &c. perſolvendis aliàs conceſſum, ad Miſſam quoque pro defunctis Fratrum Parentibus celebrandam extenditur.

Ordinis Minorum Capucinorum.

Cum Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS PP. XIV. ſub die 15. Julii 1742., ut Miſſæ, quæ juxta Conſtitutiones Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupat. ab ejuſdem Sacerdotibus in obitu cujuslibet Sacerdotis, vel Clerici, aut Laici Ordinis hujuſmodi ab hac luce migrantis, vel aliâ die celebrantur, ad quodcumque Altare Eccleſiarum ejuſdem Ordinis tam erectarum, quàm impoſterum erigendarum celebrantur, perinde ſuffragentur, ac ſi ad Altare privilegiatum celebratæ fuiſſent, in perpetuum conceſſerit; ac inde hujuſmodi Indultum ſub die 19. Septembris ejuſdem Anni ad tres Miſſas, quas ſinguli Sacerdotes prædicti Ordinis pro Animâ cujuſcumque Summi Pontificis, & Cardinalis Protectoris, ac Imperatoris, atque Regis, nec non illorum, qui Superiores majores ejuſdem Ordinis fuêre, qui è vivis deceſſerint, celebrare ſolent, benignè extenderit. Demum ſupplicante Procuratore Generali ipſiuſmet Ordinis eamdem gratiam etiam ad unam Miſſam, quæ à Sacerdotibus Ordinis hujuſmodi pro Animâ ſuorum reſpectivè Parentum ab hac vitâ migrantium celebratur, extendi, ac hujuſmodi precibus Sacræ Congregationi Indulgentiis, ſacriſque Reliquiis præpoſitæ relatis, eadem Sacra Congregatio die 13. Julii 1745. idem Indultum etiam pro unicâ hujuſmodi Miſsâ ad quodlibet Altare Eccleſiarum dicti Ordinis in perpetuum concedendum eſſe cenſuit. De quibus factâ

per

per me infraſcriptum Secretarium die vigeſimâ primâ ejuſdem Menſis Sanctiſſimo Domino relatione Sanctitas Sua benignè annuit.

Autograph. in Arch. Procuræ generalis.

Fr. Auguſtinum Mariam à Lugano Eccleſiæ Comenſis Præſulem renuntiat.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto Filio, Auguſtino Mariæ Nevroni, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

APoſtolatûs officium &c. *reſiduum vide tom. 1. fol.* 197.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto, decimo octavo Kalendas Julii Pontificatûs noſtri Anno Sexto.

Exempl. in Arch. Ordinis.

Eundem Prælati Domeſtici, & Solio Pontificio Aſſiſtentis honore cum ſolitis Privilegiis honeſtat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

CIrcumſpecta Romani Pontificis, gratiarum diſpenſatoris &c. *reſiduum vide tomo* 1. *fol.* 217.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die v. Julii MDCCXLVI. Pontificatûs noſtri Anno Sexto.

Exempl. in Arch. Ord.

NOTA

ACtum eſt de digniſſimo hoc Præſule *tom. 2. Bull. fol.*344. ibique per tranſentam fuêre recenſita illius merita, quibus ſibi viam ad Sacerdotium magnum ſtravit. Quæ autem in hoc glorioſè gerit, alius ſuo tempore in ædificationem enarrabit typus.

Beatum Fidelem à Sigmaringa, Miſſionis Apoſtolicæ in Rhetia Præfectum, ac Sac. Congregationis de Propaganda Fide Protomartyrem, Sanctorum Martyrum Catalogo à ſe adſcriptum promulgat.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

VInea electa, quam plantavit dextera Domini, cujus unica vitis Chriſtus, tot autem palmites, quotquot in Chriſto radicati Fideles interiori gaudent ipſius vivificæ nutritionis illapſu, providam circa ſe cœleſtis Agricolæ curam, & ſollicitudinem in eo potiſſimum experitur, quod omnes palmites non ferentes fructum, juſto judicii rigore ſuccidi & tolli; fructiferos verò atque feraces, ut fructum plus afferant, ſalubri ac pia ſeveritate purgari, nunc quidem occultè perſentit, nunc autem apertiùs, atque evidentiùs agnoſcit. Hanc ſanè æquabilem Divinæ ſimul juſtitiæ bonitatiſque rationem manifeſtè agnoſcimus in præclaro Beati Martyris Fidelis certamine; in quo & deteſtantes miramur eorum duritiam cordis, obcœcatamque ſævitiam, qui à felici, qua portabantur, radice, ſuâ culpâ ſemel exciſi, oblatam ſibi à Domino pacem & gratiam pervicaciter repulerunt, Angelum verò pacis, evangelizantem ſibi bona, apprehenſum & cæſum occiderunt; & illius triumpho plaudentes gratulamur, qui in Dei & Eccleſiæ charitate fundatus, poſt multos bonorum operum fructus, animam demum ac vitam ſuam, oblationem acceptam Domino meruit exhibere. Sicut enim illi veſano erroris ſpiritu in furorem acti, & ſanguinem juſti per ſummum ſcelus effundentes, ſatis declarârunt, nequaquam ſe ad Regnum dilectionis Filii Dei pertinere, ita dum glorioſus Martyr pro Catholicorum Dogmatum integritate, & errantium proximorum ſalute, perpetuos labores, ærumnas, pericula, mortem denique ipſam fortiter ſubiit, profectò vitam ſuam, non tam inimicorum ferro præciſam amiſiſſe, quàm veluti maturum cœleſtibus horreis fructum, in manus Dei depoſuiſſe dicendus eſt.

Hunc itaque Beatum Virum, Catholicæ Fidei præconem, adſertorem, Martyrem, ſolemni judicio Noſtro, cum Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, plurimorumque Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Romæ

Romæ congregatorum conſilio, & aſſenſu, agnitum atque probatum, Apoſtolica auctoritate, humilitati Noſtræ divinitùs conceſſa, univerſæ Eccleſiæ Dei colendum, & venerandum proponimus: Qui Sigmaringæ Conſtantienſis Diœceſis in Svevia Oppidi, honeſta Rojorum ſtirpe, Catholicis piiſque parentibus ortus anno Domini MDLXXVII. & ſalutari lavacro tempeſtivè regeneratus, innocenter exactâ pueritia, & ſequenti ætate in honeſtiſſimarum diſciplinarum, & ſcientiarum ſtudiis cum laude tranſactâ, nobilibus deinde Adoleſcentibus Italiam, Galliamque peragrantibus comes & gubernator datus, ſex fermè annorum ſpatio, tum eorum, tum propriæ eruditioni & virtuti promovendæ, ſedulam navavit operam. Mox utriuſque juris lauream Friburgi adeptus, Advocati munus Enſishemii in Alſatia profeſſus eſt. Verùm, quum ipſius animus deſideriis ſæcularibus neutiquam inhærens, ad Chriſtianæ perfectionis ſtudium interiori Dei voce traheretur; turbulentas Fori controverſias, atque ſuſpecta negotia citò dimiſit, ſeque Divinis obſequiis pleniſſimè dedicaturus, ſacris ſimul Ordinibus initiari, & in religioſam Familiam Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum admitti poſtulavit. Utriuſque voti compos effectus, poſt primum Miſſæ Sacrificium die Feſto ejuſdem S. Franciſci religioſiſſimè peractum, arctioris Inſtituti Habitum atque rationem, novumque FIDELIS nomen (quum antea Marcus vocaretur) velut in auſpicium præclaræ Fidei, quam Deo & Eccleſiæ uſque ad mortem præſtiturus erat, aſſumpſit.

Evangelicæ paupertatis, continentiæ, obedientiæque vota, ad quæ toto conſtituti Tyrocinii decurſu, omnium virtutum exercitatione ſe comparaverat, eo ſpiritu emiſit, ut ſemper hoc ipſum inter maxima erga ſe Divinæ largitatis beneficia commemoraverit, quod ad ea profitenda vocatus fuerit, & admiſſus. Quare de ipſorum implemento omni ex parte ſollicitus, & quum privatam in Cœnobio vitam ageret, Regularis vitæ diſciplinam ſummo ſtudio atque humilitate ſervavit; & quum deinceps, ex obedientia, Conventûs Veldkirchienſis regimini diu præfuit, conſummatum ſe perfectionis Magiſtrum aliis etiam exhibuit; pro Dei gloria, & animarum ſalute zelo flagrans, in exhortandis ad pietatem & concordiam Fratribus alacer, in corripiendis cum manſuetudine potens, in obeundis pro ſubditorum cura & levamine abjectis quibuſcumque miniſteriis laborioſus & humilis. De ſua verò perfectione & ſalute ſuper omnia ſollicitus, aſſiduus fuit in rerum Divinarum meditatione; Ideoque cæteris, poſt nocturna precum & laudationum officia è Choro diſcedentibus, ipſe in Eccleſia flexis genibus coram Sanctiſſimo Sacramento ad auroram uſque in oratione Dei perſeverare conſuevit. Inſuper, præſcripta Horarum Canonicarum pſalmodia minimè contentus, duo alia Officia, nimirum de Beatiſſima Virgine Maria, & de S. Franciſco, Patriarcha ſuo, quotidie recitabat. Quod autem ſæpe à Domino flagitabat, ut ſibi daretur vitam ab omni peccati labe immunem traducere, id, ut ſecuriùs obtinere mereretur, corpus ſuum ciliciis aliiſque voluntariis caſtigationibus afflictum perpetuâ fere inediâ extenuabat, non ea tantum jejunia exactiſſimè obſervans, quæ ex legibus ſui Ordinis maximam anni partem comprehendere dignoſcuntur, ſed iis etiam id ultro adjiciens, ut ſolemnibus Adventûs & Quadrageſimæ jejuniis, & Sanctorum quorundam pervigiliis à quocumque obſonio abſtineret, tum reliquis omnibus per annum Secundis, Quartis, & Sextis Feriis, ſolis leguminibus victitaret: In Deiparæ verò, & Sanctorum Ordinis Sancti Franciſci pervigiliis, pane tantummodo & aqua veſceretur, nec niſi ſub veſperam plerumque cibo ſeſe reficeret. Somno tandem ita parco utebatur, ut tribus, aut quatuor ad ſummum horis dormiendo tranſactis, reliquam noctis partem orationi, lectioni, ſcribendiſque concionibus tribueret.

Quæ quidem, atque alia plura interiorum virtutum exercitia, quum FIDELI Dei Servo aſſidua & perpetua fuiſſe, probatum fuerit; mirari ſatis non potuimus, quomodo idem, dilatatis charitatis ſuæ ſpatiis, adeo ſe totum proximorum ſaluti promovendæ tradiderit, ut quaſi nil aliud egiſſe, nil aliud cogitâſſe toto vitæ ſuæ tempore videatur. Quum enim à primis uſque Religioſæ profeſſionis annis, exacto Theologiæ curriculo, Sacramentalibus Fidelium Confeſſionibus excipiendis, & Prædicationi verbi Dei operam dare juſſus fuerit, difficile dictu eſt, qua diligentia & labore, qua libertate ac zelo, qua contentione, quo fructu, eximias haſce Sacerdotalis officii partes omni tempore impleverit. Omnia vitiorum genera, pravas omnes conſuetudines, immaculatis Chriſtianæ ſanctimoniæ legibus adverſantes, quà fidelibus exhortationibus, quà liberiori voce, & mirabili quadam eloquentiæ vi inſectatus, novos populo mores induxiſſe viſus eſt. Præcipuam verò curam ſtudiumque adhibuit in inveſtigandis Hæreticorum impietatibus ac fallaciis, ſi quem forte aditum in Catholicorum animos, vel per ſeductorum fraudes & artificia, vel per Diaboli ſuggeſtionem, & ultroneam præſumptionis temeritatem, iis pateſieri poſſe dubitaret; eiſdemque profligandis, nec ſua tantùm opera, ſed Magiſtratuum

tuum quoque, ac Principum auctoritate, undequaque eliminandis fugandiſque feliciter adlaboravit.

Denique charitatis ſuæ plenitudinem ad externum quoque Proximorum levamen & auxilium extendens, omnes calamitoſos paterno ſinu complexus, pauperum numeroſos greges collectis undique eleemoſynis ſuſtentabat; Pupillorum ac Viduarum ſolitudinem, comparata eiſdem Potentiorum ac Principum ope, ſublevabat; Carceribus incluſos, omnibus, quibus poterat, ſpiritualibus & corporalibus ſolatiis juvare, ægrotos quoslibet ſedulò inviſere, recreare, ac Deo conciliatos ad extremam ſubeundam luctam armare non deſiſtebat. Quo quidem in genere nullam habuit uberiorem meritorum ſegetem, quàm quum Auſtriacus exercitus in iis Regionibus ſtationes habens, epidemico morbo univerſim fere correptus, miſerandum de ſe pabulum languoribus, & morti præbebat. Tunc enim videre licuit, qua charitatis flamma ſuccenſus FIDELIS eſſet, dum horrendas morborum & funerum ſpecies minimè refugiens, ægrotos Milites ſingulatim inviſere, ſolari, eorum ulcera contrectare, tabem & pedorem abſtergere, cibos ac medicamenta ipſis ſuppeditare, denique Eccleſiæ Sacramenta indefeſſo ſtudio miniſtrare, in deliciis habuit.

Quum itaque ſanctiſſimis Salvatoris Noſtri exemplis atque præceptis tam accuratè inſiſtens, duplici dilectionis ſpiritu ſe plenum oſtenderet, id optimo jure aſſequutus eſt FIDELIS, ut ad Apoſtolici muneris conſortium, Divino conſilio, Superiorum judicio, Romanæ Sedis auctoritate, adlegeretur; quò tandem eximiæ ſuæ charitatis, cujus illuſtria diu dederat ſpecimina, heroicum illum actum expleret, quo ſanè majorem nemo præſtat, ut animam ſuam poneret pro Dei gloria & proximorum ſalute. Quum etenim fel. recordat. Prædeceſſores Noſtri Romani Pontifices Paulus V. & Gregor. XV. decreviſſent, graſſanti per conterminam Italiæ Rhætiam Hæreticorum dogmatum contagioni, per Orthodoxæ doctrinæ prædicationem, ſalutaria admovere remedia, & validum ſimul aggerem, ne latiùs error propagaretur, objicere; viſum eſt ex Capucinorum potiſſimum Familia delectos Viros, ipſo præſide ac duce FIDELI, in hujuſmodi opus deſignare, qui animas diabolica fraude deceptas ad Eccleſiæ gremium revocare, eas verò, quæ Dei beneficio à peſtifera labe adhuc ſervabantur intactæ, in ſanctæ Religionis Fide conſervare niterentur.

Hìc verò excelſa FIDELIS virtus, quæ antea velut anguſtis concluſa limitibus ſe continuerat, tamquam latiſſimo ſibi aperto ad currendum ſtadio, totam ſe exſeruit, & pleniſſimè manifeſtavit. Nec enim aſſequi dicendo poſſumus, quo animi fervore ac zelo, quàm invicta patientia atque conſtantia, quàm aſſiduis duriſque laboribus, impoſitum ſibi munus fuerit executus; nunc ſtantes in fide confirmans, nunc nutantibus opportunè ſuccurrens, hìc lapſos ad pœnitentiam revocans, illic obfirmatos in impietate cum omni fiducia increpans & impugnans, non modò in Catholicorum Eccleſiis, ſed in ipſis quoque Hæreticorum ædibus, per vicos præterea, atque plateas, per domos & ruſticana tuguria, per aſpera & invia montium, in ſudore & angore, in fame & frigore & nuditate, in periculis & vitæ diſcrimine; ita ut admirabilis zeli, ſanctitatis, atque doctrinæ teſtimonium ab ipſis etiam ſtupentibus Hæreticis extorqueret.

Excitabat eum ad præclaros exantlandos labores, non modò ſuſcepti officii ſublimitas, & uberrimus animarum fructus, quem in multis quotidie Hæreticis ex omni ordine atque ætate ad Eccleſiæ ſinum redeuntibus apertè cernebat, verùm etiam occulta quædam & blanda ſpes illius obtinendi finis, quem multò ante ſibi propoſitum, & votis ardentibus expetitum, vix tamen ſe aliquando aſſecuturum fore putaverat, ut ſcilicet dignus efficeretur pro nomine Chriſti ſanguinem & vitam profundere.

Et quidem non diu tulit humani generis hoſtis, hunc ſibi Virum tot prædas è faucibus eripere, dumque fiduciam conceperat, novas in dies Nationes, nova Regna in ſuam poteſtatem ſe redacturum, jam fere ſibi ab acquiſitis imperio ſuo terris migrandum eſſe. Videns ergo FIDELEM plura quotidie ad deſtructionem erroris, & Catholicæ veritatis propagationèm utiliter conſtituere, ejuſque conſilia incredibili populi voluntate, auctoritate quoque Principis in tota Regione conſtabiliri, nonnullos ex pervicaciſſimis impietatis ſectatoribus diabolico furore complevit, miſitque in cor eorum, ut Virum Dei, profanorum dogmatum rituumque deſtructorem, Apoſtolicæ Miſſionis ducem, de medio tollerent. Qui quum noviſſent eum in quodam Oppido, Luceyn nomine, commorari, miſerunt ad ipſum aliquos ex vicino Sevienſi Pago, qui pietatem verbo ſimulantes, rogarent eum, ut proximo die Dominico, ad eorum Eccleſiam concionaturus ſe ſe conferret, oſtendentes haud inutilem apud ipſos fore ſalutaris doctrinæ prædicationem. Quamvis autem multa eſſent, quæ inſidiarum ſuſpicionem FIDELI meritò facerent, ne tamen Apoſtolico muneri aliqua ex parte deeſſe videretur, quum præſertim martyrii certamen ſibi nequaquam de-

clinandum putaret, conſtituta die, quæ fuit VII. Kalend. Majas anno ſalutis MDCXXII., eorum ſalutis cupidior, quàm vitæ ſuæ, ad præfatum Sevienſem Pagum tempeſtivè perrexit: Cumque in primis Omnipotenti Deo immaculatam Hoſtiam obtuliſſet, ſeque Euchariſtici Panis alimento roboràſſet, Divini ardoris incendia ſpirans, ſuaque voluntate jam Martyr, ſuggeſtum conſcendit: In quo quum inſtantis mortis præſagium inveniſſet, in hæc verba conſcriptum = *Hodie prædicabis, & non amplius* =; non ideo tamen formidine fractus, nec de concepto zeli fervore quidquam remittens, cæpit frequentiſſimo populo libera voce, ut ſolebat, veritatem annunciare, hortarique errantes, ut redirent ad Eccleſiam, intemeratæ Fidei alumnam, nutricem beatæ ſpei. Cum ſubitò armatis hominibus Templum completur, qui impetu facto, inſaniſque clamoribus elatis, concionem perturbant, cumque omnes in unum FIDELEM arma, fuſtes, tela dirigerent, quidam ex ipſis ignito globulo exploſo, irrito quamvis ictu, eundem trajicere conatur. Tum demum FIDELIS extremam ſibi vitæ horam adventâſſe conſpiciens, è cathedra deſcendit, & ante Majorem Aram in genua provolutus, quum ſe vitam, & ſanguinem ſuum in holocauſtum Deo lubens obtuliſſet, ſuumque agonem, Eccleſiæ pacem, ipſos demum perſecutores ſuos, crudelia corda, eruentos animos, Domino commendâſſet, ſcuto Fidei, & lorica ſpei armatus, per oſtium è latere Eccleſiæ patens, ad non dubiam mortem impavidus properavit. Qua in re non minor apparuit illius magnanimitas & fortitudo, quàm ſi atrociſſimos cruciatus, atque diuturnos dolores corpori ſuo inultos fortiter patienterque toleràſſet. Quis enim putet minorem vim adhibitam eſſe homini, cujus animo præſentis mortis aſpectus, perſpicuum cædis periculum, non ſine tumultu horrendiſque minis, objectum eſt, quàm ſi ipſius corpus afflictum fuiſſet tormentis atque vulneribus, quæ fortes ſæpe viri naturali quadam virtute conſtanter tuliſſe memorantur? Veruntamen hanc fortitudinem Militi ſuo donavit is, qui pro illo prior in Cruce Sanguinem fudit.

Vix itaque FIDELIS è Templi foribus modico ſpatio proceſſerat, quum impiorum manus cum gladiis, haſtis, ferratiſque fuſtibus eum circumſiſtunt, ac, furentium belluarum more in ipſum irruentes, vulneribus ſupra viginti confodiunt, atque immaniſſimè contundunt. Ille autem ſereno vultu horrendos ictus excepit, ſublatiſque, quantum poterat, in Cœlum oculis, lætus & hilaris, quod ſibi datum eſſet pro Eccleſiæ Fide glorioſam mortem occumbere, in manus Dei, cui omnia vivunt, ſpiritum exhalavit.

Invicta FIDELIS in perferenda morte conſtantia, Chriſtianaque animi magnitudo, cujus non ſuſpecti teſtes facti ſunt ipſi Sicarii, Hæreticos quoque in admirationem traxit, & alicujus ex ipſis mentem ita illuſtravit, ut paulò poſt ex magiſtro erroris, diſcipulus fieret veritatis. Catholici verò, quibus & illius vitæ ſanctitas, & prædicationis veritas, & pretioſæ mortis cauſa perſpectæ erant, minimè dubitârunt FIDELEM ipſum Martyris loco habere, ejuſque opem apud Deum in anguſtiis & neceſſitatibus implorare. Itaque ſeptimo poſt menſe conciſas FIDELIS exuvias ex eo loco, ubi primum humatæ fuerant, ad Eccleſiam Curienſem, triumphali veluti pompa, Auſtriacis comitantibus copiis, atque univerſo Clero & Populo obviam prodeuntibus, detulerunt. Neque verò diſtulit Altiſſimus, editis ſignis atque prodigiis, oſtendere, quàm accepta ſibi eſſent præſtita Martyri ſuo obſequia, & vota fidelium ipſius interventioni commendata. Etenim ille idem Archiducis Auſtriæ Exercitus haud ita multò poſt contra rebellantes illius Regionis Hæreticos arma ferens, non occulto dumtaxat FIDELIS præſidio, ſed & ipſius viſibili ductu, quem & complures Milites, & ipſemet Hæreticorum Dux, clariſſima in luce, ſtrictoque gladio ſibi minitantem conſpexerunt, inſignem de perduellibus victoriam reportavit. Cumque innumeri quotidie Fideles, qui ſe Martyris precibus commendabant, in rebus etiam naturæ vires prætergredientibus, votorum compotes fieri ſe teſtificarentur, eaque fama per univerſam Eccleſiam in dies magis augeretur, viſum eſt Apoſtolicæ Sedi, inſtante potiſſimum Venerabili Cœtu S. R. E. Cardinalium negociis Propagandæ Fidei præpoſitorum, (qui, poſt eam Congregationem conſtitutam, primum hunc ex Miſſionariis à ſe ablegatis pro Chriſto mortem oppetiiſſe gloriabantur), legitimas Inquiſitiones atque Proceſſus auctoritate Apoſtolica confici; ut, ſi de FIDELIS martyrio pro Catholicæ Fidei cauſa perpeſſo, &, juxta tutiſſimam Eccleſiæ Romanæ diſciplinam, de miraculis præterea ipſius interceſſione à Deo patratis, ritè conſtitiſſet, debitus ipſi cultus in terris, cum Sanctis Martyribus, quorum conſortium in Cœlis obtinuerat, ab Eccleſia exhiberi poſſet.

Cæpta ſunt igitur uſque à temporibus fel. record. Prædeceſſoris Noſtri Urbani Papæ VIII., eoque annuente & jubente, hujuſmodi Inquiſitionum acta, quæ per integrum ferè ſæculum continuata, tandem, inſtantibus clar. memor. Carolo VI. Hiſpaniarum

rum Catholico, & Romanorum Rege in Imperatorem electo, & Chariſſima in Chriſto Filia Noſtra, Eliſabetha Chriſtina, earundem Hiſpaniarum Catholica, ac Romanorum Regina Illuſtri, nunc ipſius Caroli Vidua, aliiſque ſupremis Principibus, necnon prædicta Congregatione S. R. E. Cardinalium de Propaganda Fide, magnoque numero Antiſtitum & Procerum Germaniæ, totoque præfato Ordine Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum, ſub piæ memoriæ Benedicto Papa XIII. ſimiliter Prædeceſſore Noſtro ad examen deducta, & primò quidem pro validis agnita, mox ad eruendas Martyrii, & Miraculorum prædictorum probationes, totius Congregationis Sacrorum Rituum judicio ſubjecta fuerunt. Cumque Nos ipſi tunc in minori ſtatu Promotoris Fidei munus gerentes, pro officii Noſtri debito, quæcumque ſuper duplici hujuſmodi judicii capite animadverti, aut objici poterant, diligentiſſimè adnotare, & tam voce, quàm ſcripto deducere non omiſerimus, triplici ipſius cauſæ examine, ut moris eſt, in prædicta Congregatione Sacrorum Rituum præmiſſo, idem Benedictus Prædeceſſor, audito ejuſdem Congregationis conſilio, cauſaque cognita, die XXIV. Februarii anni MDCCXXIX. pronunciavit, conſtare de Martyrio in odium Fidei Catholicæ à FIDELI perpeſſo, ac de veritate quatuor potiſſimum Miraculorum ad invocationem ipſius Beati Viri à Deo editorum; quorum primum fuit, quod exorto in Arce Majenfeldenſi maximo incendio, eoque inter aptiſſima ignis alimenta, ligna nimirum, & pyrii pulveris cumulos, increbeſcente, invocatâ apud Deum FIDELIS ope, ſtatim reſtinctum fuit; Secundum, quod Monialis quædam, nomine Cæcilia Munſingerin, horribili inflammatione mamillæ, cum ſuſpicione cancri, plures jam dies excruciata, admotis glorioſi Martyris Reliquiis, perfectam ſanitatem illico recuperavit; Tertium, quod oculus Infantis Pauli Franciſci Papuſſin à primis ipſius vitæ diebus humore diſfluens, apertoque foramine, & pellicula ſuperinducta, excipiendæ luci jamjam ineptus, quum à medica facultate auxilium fruſtra quæreretur, concepto à Matre voto in honorem ipſius FIDELIS, naturali integritati reſtitutus fuit; Quartum denique, quod Gaſpar Stigher ob quinquennales dorſi dolores ad omnem ferè corporis motum impotens factus, quum ſe FIDELIS patrocinio commendâſſet, ad tactum mucronis, quo Dei Servus confoſſus fuerat, momento temporis convaleſcens, non itineri modò, ſed & ruſticis quibuſque laboribus ipſa die ſe dedit, integris viribus exinde utens. Quare, audito iterum præfatæ Congregationis conſilio ſuper tuto progreſſu ad formalem ipſius Servi Dei Beatificationem, idem Benedictus Prædeceſſor, per ſuas Litteras in forma Brevis datas die XXI. Martii ejuſdem anni, ipſum FIDELEM in Beatorum Martyrum numero recenſeri, ejuſque memoriam, imagines, atque reliquias religioſè coli, Divina quoque Officia, & Miſſas in ipſius honorem à Fratribus Minoribus prædicti Ordinis Capucinorum, univerſoque Clero nonnullarum Civitatum & Oppidorum celebrari permiſit.

Cum autem Beati gloria, novorum prodigiorum famâ, & impenſiori Fidelium cultu in dies amplificaretur, & præfati ſupremi Principes, & S. R. E. Cardinales, aliique per Orbem Antiſtites & Proceres, idemque Capucinorum Ordo pias ſuper eo inſtantias iterarent, placuit fel. recordat. Deceſſori Noſtro Clementi Papæ XII., non ſolùm Lectiones proprias de ipſius Beati FIDELIS vita, & Martyrio à prædicta Sacrorum Rituum Congregatione recognitas, in ejuſdem Officio recitari, ejuſque nomen in Martyrologio Romano deſcribi, ſed etiam, reaſſumpta cauſa, novos auctoritate Apoſtolica Proceſſus inſtrui conceſſit ſuper Miraculis, quæ poſt indultam ipſi venerationem accidiſſe dicebantur. Cumque hujuſmodi Proceſſus ante omnia ritè, & validè confectos eſſe conſtiterit, ex quatuor Miraculis inibi recenſitis, & in prædicta Congregatione Sacrorum Rituum ſemel, bis, tertiò, audito ſemper oretenus & in ſcriptis Dilecto Filio Promotore Fidei, examinatis, duo præcipuè reperta ſunt pleniſſimis probationibus teſtata, & omnem naturæ vim excedentia; quæ quum deinde Nos ipſi privatis ſtudiis accuratiſſimè diſcuſſerimus, ea tandem, invocato ſæpe Divini Luminis auxilio, ſolemni Decreto Noſtro, die XVIII. Januarii anni MDCCXLIV. in Feſtivitate Cathedræ Beati Petri Apoſtoli edito, approbavimus & publicavimus. Unum eorum accidit Dilecto Filio Fr. Candido à Mediolano, Sacerdoti profeſſo præfati Ordinis Minorum Capucinorum, qui epileptico morbo per decennium laborans, poſtremo infirmitatis ſuæ anno nullam ferè diem, nullam noctem, ab iteratis, gravibuſque ejuſdem morbi acceſſibus liberam habuerat, & ſtomachi temperie labefactatâ, cibum retinere non valens, corporis viribus adeo deſtitutus remanſerat, ut in lectulo projectus ne cibum quidem manibus ſuis ori admovere poſſet. Hic poſt inutilem plurium medicamentorum uſum, Beati FIDELIS opem implorans, ejuſque Imaginem à Confeſſario ſibi benedicente oblatam, devoto mentis affectu veneratus, perfectam ſanitatem, corporiſque vires ac robur, nulla in-

terjecta convaleſcentiæ mora, recuperavit; ita ut ipſa die, communis Inſtituti obſervantiam reſumere, & plurium milliarium iter peragere non dubitaverit, deindeque laborioſis quibuſque officiis obeundis idoneus, & à quocumque prædicti morbi incurſu exemptus extiterit. Alterum evênit in puero Joſepho Kirner, qui antequam per ætatem pedibus ſuis incedere poſſet, dira rachitide in inferioribus corporis partibus correptus, eaque jam per triennium perſeverante, nullo modo poterat cruribus pedibuſque ſe ſubſtentare; Cum autem ipſius Mater ad Beati FIDELIS Aram ſupplex eum detuliſſet, ab Omnipotenti Deo obtinuit, ut ſtatim conſolidatis ipſius baſibus, relictiſque fulcris, quibus corpus regere conſueverat, per ſe ambulans & exiliens, Domum redierit, ac deinceps libero pedum, & crurium uſu gaviſus fuerit.

His itaque novis miraculis, ut prædiximus, cognitis & approbatis, quum jam Beati Martyris glorificatio ipſius Dei voce manifeſtè declarari videretur, accepto prius conſilio Ven. Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, aliorumque in prædicta Sacrorum Rituum Congregatione ſuffragium habentium, Spiritûs Sancti lumine Noſtris aliorumque precibus implorato, tandem die XXIV. menſis Aprilis ejuſdem anni MDCCXLIV. ipſius glorioſi Martyrii anniverſaria, poſt ſanctum Sacrificium Deo oblatum in Eccleſia Fratrum Capucinorum, ad Altare, in quo expoſitæ erant ejuſdem Beati FIDELIS Reliquiæ, publicum Decretum edidimus, quo cauſam hanc in præfata Congregatione abſolutam denunciantes, ad ſolemnem ipſius Beati Canonizationem ſervatis ſervandis quandocumque procedi poſſe declaravimus.

Pro cujus Decreti exequutione, quum, præter ſuperius enunciatos, Chariſſima quoque in Chriſto Filia Noſtra, Maria Thereſia Hungariæ & Bohemiæ Regina Illuſtris, in Romanorum Imperatricem electa, aliique Catholici Principes, & Populi, Eccleſiarumque Paſtores demiſſas Nobis preces obtuliſſent, Nos, ut in tanto negocio nihil contra Sanctionum & Conſtitutionum Apoſtolicarum ſtatuta, & tutiſſimum Prædeceſſorum Noſtrorum morem ageremus, primùm quidem congregatis coram Nobis die XVIII. elapſi menſis Aprilis in Conſiſtorio ſecreto univerſis Venerab. Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, de præclaris Beati Viri meritis verba fecimus, & adhibitas in hujus cauſæ diſcuſſione, ad normam Decretorum Apoſtolicæ Sedis, exactiſſimas diligentias, prolataque tum à Nobis, tum à Prædeceſſoribus Noſtris, ut præfertur, matura judicia, Nos ipſi diſtinctè expoſuimus: Cumque eorum unanimis ſententia fuerit, ut ſupremam graviſſimo judicio manum, ſervata tamen conſueta in hujuſmodi cauſis tractandis Eccleſiæ Romanæ praxi, tandem imponeremus, ideo accitis ad Urbem compluribus Ven. Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis per Eccleſias conſtitutis, uberem primò Relationem de ipſius Beati vita, virtutibus, martyrio, ac miraculis, in publico Conſiſtorio, coram Nobis univerſoque Eccleſiaſticorum Ordinum conſeſſu, per Dilectum Filium Virgilium Montecatinum Noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocatum oretenus exponi, mox aliam ex authenticis monumentis prædictæ Congregationis Sacrorum Rituum collectam, ſcriptoque traditam, omnibus & ſingulis, quorum ſuffragia exquirebantur, exhiberi mandavimus. Deinde die VIII. currentis Junii, coactis iterum coram Nobis in Conſiſtorio ſemipublico prædictis S. R. E. Cardinalibus, tum etiam Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis in Romana Curia præſentibus, adſtantibus quoque Apoſtolicæ Sedis Notariis, & Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditoribus, prædictorum conſulentium ſuffragia, & quidem omnia in unum ſenſum pro Beati Canonizatione convenientia, lætantes audivimus; quorum etiam exempla à ſingulis ſubſcripta in Tabulariis Romanæ Eccleſiæ juſſimus aſſervari. Nos autem infirmitatis Noſtræ conſcii, ut ſpiritum conſilii de Cœlo Noſtris atque fidelis populi precibus obtinere mereremur, generalibus indictis jejuniis, publicas in deſignatis per Urbem Eccleſiis obſecrationes plurium dierum ſpatio, conceſsâ etiam in eum finem orantibus Indulgentia, fieri præcepimus. Tum adveniente hac die Apoſtolorum Petri & Pauli natalitio dicata, ſolemni ſupplicationis ritu ad Eccleſiam Beati Petri in Vaticano procedentes, unà cum omnibus prædictis Ven. Fratribus Noſtris, cæteriſque Romanæ Curiæ, & Noſtræ Aulæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus, univerſoque Clero Sæculari, & Regulari, & devotiſſimo Populo, Divinam opem advocantibus, auditis iterum enixis Chriſtianorum Principum, Eccleſiarum, & Populorum poſtulationibus, quas Nobis repræſentavit Dilectus Filius Noſter, Joachimus, Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum ejuſdem S. R. E. Presbyter Cardinalis Portocarrero nuncupatus, poſt ſacros Hymnos, Litanias, aliaſque preces de more decantatas, ad laudem & gloriam Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ad Fidei Catholicæ exaltationem, & Chriſtianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac Noſtra, & de præmiſſorum omnium Ven. Fratrum

trum

trum Noſtrorum conſilio & aſſenſu, prædictum FIDELEM à Sigmaringa, Sacerdotem Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum, de cujus vita ſanctè traducta, & morte pro Catholicæ Fidei propagatione perpeſſa, deque miraculis ipſius interceſſione patratis pleniſſimè conſtabat, & conſtat, Sanctum Chriſti Martyrem eſſe pronunciavimus, & Sanctorum Martyrum Catalogo adſcriptum, ab univerſa Catholica Eccleſia honorari, & coli, decrevimus, definivimus, & reſpectivè mandavimus; In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Omnibus quoque Chriſtifidelibus, qui ſingulis annis die XXIV. Aprilis, verè pœnitentes & confeſſi, Eccleſiam Cathedralem Curienſem, in qua ſacrum Martyris Corporis aſſervatur, devotè viſitaverint, ſeptem annos, & totidem Quadragenas de injunctis eis, ſeu aliàs debitis pœnitentiis, eadem auctoritate miſericorditer in Domino relaxantes.

Mox Omnipotenti Deo cum Angelis & Sanctis ejus humillimam gratiarum actionem, demiſſaſque preces per ipſius Sancti merita offerentes, ad ſacram Beati Petri Apoſtoli Confeſſionem ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium cum commemoratione ejuſdem Sancti FIDELIS Martyris, nec non Sanctorum Camilli, Petri, & Joſeph Confeſſorum, Sanctæque Catharinæ Virginis â Nobis pariter Sanctorum albo ritè adſcriptorum, ſolemniter celebravimus, ac denique humiliatis in conſpectu Domini Fidelibus cunctis ibi præſentibus, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam largiti fuimus.

Gratulemur igitur invicto Orthodoxæ Religionis Præconi, cui donatum eſt pro Chriſto, non ſolum ut crederet in eum, ſed etiam ut pateretur pro eo, atque ita per momentaneum tribulationis certamen, ad ęternum Beatitudinis triumphum perveniret in Cœlis, ubi eum pro Catholicæ Fidei dilatatione, & pro temporum Noſtrorum tranquillitate, apud Auctorem pacis noſtræ, & conſummatorem Fidei ſuæ, deprecatorem fore confidimus.

Ut autem præmiſſa omnia perpetuæ futurorum temporum memoriæ commendentur, Nos ea præſentium Litterarum Apoſtolicarum tenore in omnium per univerſum Orbem notitiam deduci volumus, mandantes, ut earumdem præſentium tranſumptis, ſive exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem ab omnibus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ definitionis, decreti, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto Kalendas Julii, Pontificatûs Noſtri Anno Sexto.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Cum Subſcriptione Eminentiſſimorum Dominorum Cardinalium in Alma Urbe tunc præſentium.

Exemplar impreſſum in Archivo generali Ordinis.

Beatum quoque JOSEPHUM à Leoniſſa Confeſſorem in Cœlitum Ordinem refert.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

HUmani generis Redemptor, Dei Filius, Sapientia Patris, ita mentes hominum, disjecta veteri, quâ operiebantur, caligine, novo doctrinæ Cœleſtis ſplendore illuſtravit, ut ſimul ad ejus lumen ductumque ſequendum, maximis & pretioſis promiſſis languentia corda erexerit & excitaverit. Ita porro dum nos edocuit, abjectâ de perituris divitiis ſollicitudine, Theſaurum non deficientem in Cœlo nobis parare, in eoque cogitationes & corda noſtra defigere, ſimul etiam certiſſimam hujuſmodi Theſauri adipiſcendi ſpem nobis oſtendit, in Dei & Patris noſtri benignitate fundatam, cui placuit, humilitati noſtræ Regnum æternum diſponere & deſtinare. Quod ſi terreni Regni, quantumvis caduci, faſtigium, vilioribus mercibus, aut parvo agello, luteiſve caſis, nemo non anteferret; ſi momentaneam oblectationis voluptatem nemo præ Imperii gloria, ampliſſimaque dominatione, non aſpernaretur; quis erit profectò, qui mundanas, quanti vis pretii, opes, potentiam, honores, comparare audeat cum ineſ-

ineffabili Cœleſtis Regni beatitudine, quam Chriſtus Dominus puſillo Electorum ſuorum gregi promiſit? Cujus gloria non in opinione hominum, ſed in Divinæ Gloriæ communione ſita eſt; in qua bonum, quod poſſidetur, deſideriorum menſuram excedit; ubi denique in viſione ac fruitione Dei, atque in beata Sanctorum ſocietate, plena eſt felicitas, perpetua jucunditas, & ſecura tranquillitas.

Ad hanc Cœleſtis Regni promiſſionem advigilans, hunc veræ felicitatis fontem ſitiens Beatus Joseph a' Leonissa, Religioſum Inſtitutum Fratrum Minorum Sancti Franciſci, quos Capucinos appellant, plena voluntate, & conſtanti devotione profeſſus, deſertam à vitiis, inviam adverſariis poteſtatibus, & aridam à deliciis ſæcularibus terram incolere ſtatuit, ut tandem in ſancto apparere Deo mereretur, atque ad illius Beatitudinis & Gloriæ conſortium feliciter pervenire. Quam ſanè præclaram mercedem ipſius ſanctæ converſationis, diuturnæ pœnitentiæ, ſtrenuorumque laborum, quos pro Dei honore & proximorum ſalute ad mortem uſque toleravit, eidem Beato Viro in Cœleſti Patria à Deo retributam fuiſſe, eumque propterea inter Sanctos Confeſſores cum Chriſto regnantes ab Eccleſia univerſa colendum & venerandum eſſe inſpectis heroicis ipſius virtutibus, necnon miraculis ejus interceſſione à Deo editis, apud Nos & Apoſtolicam Sedem ritè probatis, cum conſilio & aſſenſu Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, & Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Romana Curia congregatorum, deque attributæ Nobis poteſtatis plenitudine, nuper definiendo, pronunciavimus, ac præſentium Literarum tenore edicimus, ſtatuimus, atque decernimus.

Leoniſſæ Aprutii Oppido, ex Joanne de Deſideriis & Franciſca de Paulinis, in Spoletana Diœceſi, anno MDLVI. natus eſt Joseph, in Baptiſmate Euphranius dictus, & primò quidem apud Parentes piè ac liberaliter educatus fuit; poſtea verò iis defunctis, Viterbii, ubi Patruus publicè docebat, adoleſcentiæ ætatem caſte integrèque tranſegit. Cum autem ſoli Deo perſeveranter adhærere ſtatuiſſet, oblatas ſibi à Patruo honeſtiſſimas nuptias, perpetuo virginitatis propoſito ſe obſtringens, conſtanti animo recuſavit; ſeque tandem ab omnibus mundi periculis, inſidiis, fallaciis, terroribus, in perfectam Filiorum Dei libertatem vindicaturus, ad Religioſa Capucinorum Clauſtra apud Aſſiſium confugit, ubi, fruſtra obnitentibus conſanguineis, & minas etiam adhibentibus, quò eum à ſancto propoſito avocarent, arctiorem Sancti Franciſci Regulam profeſſus eſt.

Quo autem mentis ardore ſuave Chriſti jugum Joseph amplexus eſſet, facilè apparuit ex incredibili ſtudio, quo & ſtatim ad capeſſendum virtutum omnium culmen totus incubuit, & nunquam deinceps à ſuſcepto perfectionis curſu deflexit. Religioſæ paupertatis & ſpiritu & reipſa eximius cultor, in ſumma rerum inopia, in qua hujuſmodi Inſtituti ſectatores vitam degunt, complura invenit, quæ ſuis uſibus voluntariè detraheret.

Mitis animo & humilis corde, ſe totum, ſuaſque actiones, & voluntates, arbitrio Superiorum, quorum mandata aperto capite, & flexis genibus excipere ſolebat, penitus commiſit; ut, quum ſine eorum juſſu cuicunque rei ineptum ſe eſſe duceret, eorum accedente nutu, difficilia quæque aggredi non dubitaret: Quum verò nihil de ſe ſuiſque viribus præſumeret, & ne ſuas quidem preces apud Deum quidquam valere putaret, aliorum orationibus aſſiduè ſe commendabat: Denique in viliſſimis quibuſque exercendis miniſteriis, in ferendis contemptibus & ludibriis lætus, & alacer, tunc ſolum triſtari videbatur, quum aut munus honorificum ſuſcipere cogeretur, aut meritæ ipſius virtuti laudes tribuerentur.

At verò ſeipſum, pro abjecta, quam de ſe fovebat, opinione, ſic aſperè duriterque tractabat, ut difficilè ſit alium reperire, qui noviſſimis hiſce ſæculis pœnitentiæ ac mortificationi magis addictus fuerit. Quum etenim perpetuum fere jejunium ſibi indixiſſet, non alio plerumque pane, quàm duro ac mucido, non alio obſonio, quàm putridis ac ſemiuſtis leguminibus, aut crudis, non alio potu, quàm corruptis aquis, aut vino cineribus conſerto vitam ſuſtentabat; & nihilominus crucifigendæ carnis ſuæ cupidior in dies, inuſitatis flagellorum generibus ſuas in ſe ipſum manus armabat, quibus corpus ſuum acerrimè dilaniaret; & quia non ſemper id ipſi licitum erat, horrida cilicia, ferreas catenas, ferreos circulos, ferream loricam, ad continuum ſui cruciatum adhibebat: Et tamen hilari fronte, ac læto vultu Apoſtolicæ prædicationis miniſterium adimplens, tanto ſpiritûs fervore afflicta membra regebat, ut nec æſtus, nec frigora, nec ſoles, nec imbres, nec famem, nec ſitim, neque labores ſentire videretur; dummodo aliquod faceret animarum lucrum, ac Dei cultum & gloriam propagaret.

Juſtitiam enim eſuriens & ſitiens, nec de propria ſolùm perfectione ſollicitus, ſed ad aliorum quoque ſalutem procurandam arden-

ardentiſſimo ſtudio intentus, quum prædicandi & evangelizandi munus ex obedientia gereret, incredibili labore ac zelo, nec minore fructu, toto vitæ ſuæ curſu illud obivit. Frequens illi erat uno eodemque die pluries diverſis populis, diverſis argumentis, diverſis in locis ſacras conciones habere: nec tamen ideo reſtinctâ ardoris ſui flammâ, gaudebat privatis exhortationibus homines à vitiis avocare, ad virtutem inflammare, pueros & rudes Fidei elementis, Chriſtianâque doctrinâ imbuere. Quin etiam ad Infidelium terras, ad ipſam Mahumetanæ impietatis arcem quum acceſſiſſet, non modò Fidelibus in Babylonis captivitate degentibus opportuna attulit conſervandæ Religioni præſidia, ſed plures Infideles ad Chriſtianæ veritatis lucem quum adduxiſſet, exterminandæ impietatis cupidiſſimus, non dubitavit ipſum Imperii Tyrannum in Palatii ſui penetralibus intrepida charitate adoriri, ut ei Evangelium Chriſti annunciaret. Quod ſanè magnanimum facinus, quum inſcrutabili Dei judicio in irritum ceſſiſſet, regreſſus Joseph in Italiam, reliquum vitæ ſpatium in Dominicæ Vineæ cultura, per Aprutii potiſſimum, & Umbriæ Provincias impendit.

In eas porro geminum Doctrinæ & Miſericordiæ ſuæ theſaurum effudit; & ſicuti, impoſitum ſibi Apoſtolicum miniſterium adimplens, pro æterna animarum ſalute utiliſſimè ſemper adlaboravit, ita ad ſublevandos omnes in hujus vitæ anguſtiis & afflictionibus conſtitutos, admirabilis charitatis operam indeſinenter exercuit. Quos enim ad Cœleſtis beatitudinis ſedem veluti manuducere conabatur, eos in mundi hujus calamitatibus oppreſſos jacere, quantum in ipſo erat, minimè patiebatur. Itaque parum eſt, quod pauperes omnes ad ſe confugientes, immò veriùs ſtudioſiſſimè à ſe conquiſitos, omni ratione juvabat, quod iis non ſolùm menſæ reliquias, ſed ipſum paratum ſibi cibum, atque etiam labores manuum ſuarum largiebatur; quod ægrotos quoslibet inviſere, eoſque piis hortationibus aſſiduiſque officiis ac miniſteriis reficere nunquam prætermittebat; quod carceribus incluſos ſolari, paſcere, atque iis, vel judicum clementiam, vel creditorum benignitatem conciliare curabat: Sed extant ad hunc uſque diem eximiæ ipſius charitatis perennia monumenta in publicis Hoſpitiis, pro infirmorum, aut peregrinorum perfugio, in Montibus Pietatis pro pauperum ſubſidio, per earum Regionum Civitates & oppida, ipſo potiſſimum hortante, promovente, ac curante, erectis, dotatis, inſtructis.

Cum autem in aſſiduis hujuſmodi prædicationis & beneficentiæ operibus immenſi eſſent ipſius labores, æquum profectò erat, ut congruam viciſſim corpori animoque ſuo quietem & relaxationem non invideret. Hanc Joseph in religioſâ Divinarum precum recitatione, ac potiſſimum in ſolitaria oratione, atque in rerum Cœleſtium meditatione capiebat; quarum amore, integras ſæpe noctes ante Crucifixi Domini ſui effigiem inſomnes ducebat, atque in ejus bonitatis ſinu acquieſcens, in immenſæ illius charitatis profundum ſe immergens, ipſi ſuam, ipſi Eccleſiæ cauſam, ipſi laborum fructum impensè amanterque commendabat. Ad quem porro divinæ amicitiæ gradum Joseph evectus fuerit, tutò conjicere licet ex ſingularibus donis, quibus glorificavit eum Deus in conſpectu hominum; ut nimirum ſecreta cordium introſpiceret, abſentia, tanquam videns, enunciaret, futura prædiceret, naturæ atque elementis mirabiliter imperaret. Quis autem valeat enarrare beatas illas communicationes ac ſpirituales delicias, quibus Omnipotens Deus fidelem Servum ſuum cumulare ſolebat? Satis hæ manifeſtè apparebant ex frequentibus adſpirationibus, affectibuſque ardentiſſimis, quibus, in mediis etiam miniſterii ſui occupationibus, prægustatæ ſuavitatis memor, totus in Deum ferebatur; ſatis intimam illius animæ unionem cum Deo teſtabatur imperturbabilis illa pax, quam ſecum & cum proximo in omni rerum viciſſitudine conſtanter ſervabat.

Hanc pacem, quam Salvator Noſter, ſua morte nobis acquiſitam, exemplis præceptiſque ſuis commendatam, veluti paternam hæreditatem diſcipulis ſuis reliquit, hanc Joseph in omnium Fidelium cordibus ſedulò plantare curavit, in eâque potiſſimum evangelizandâ proſperos atque mirabiles ſucceſſus obtinuit. Ardebant eo ſæculo inter finitimas prædictarum Regionum Civitates inimicitiæ, inter familias diſcordiæ & ſimultates, inter pleroſque Cives diſſenſiones & odia; indeque tumultus & rixæ, frequenteſque cædes & homicidia, cum populorum excidio, Deique offenſâ, in dies oriebantur. Hanc ergo veluti furientium leonum ſilvam ingreſſus Joseph, ſuccinctus pectora baltheo charitatis, & calceatus pedes in præparatione Evangelii pacis, fidei ſcutum, galeamque ſalutis aſſumens, & gladio ſpiritûs, quod eſt Verbum Dei, inſtructus, tumentes undique iras compreſſit, odia reſtinxit, atque efferata dudum corda Chriſtianæ pacis ſuavitate demulſit, ut nova prorſus Regionis facies, novi populorum mores brevi tempore apparuerint; ipſi

verò

verò tanquam reſtitutori pacis, & fundatori publicæ quietis, maxima apud homines parta gloria, majus autem præmium, pacificis à Deo promiſſum, in Cœlis aſſertum fuerit.

Verùm, quò majorem adipiſcendi Cœlorum Regni ſecuritatem Servo ſuo faceret Deus, permiſit eum in tentationes varias incidere, graviſſimaſque perſecutiones pro juſtitia perpeti, ut ipſius virtus per tribulationum ignem probata inveniretur in laudem & gloriam in die Domini Noſtri Jeſu Chriſti: Nam præter immane ſupplicium, eidem Conſtantinopoli ab Infidelibus irrogatum, quum intra Palatii ſepta deprehenſum, quò ad annunciandum Chriſti fidem penetraverat, ſublimi è trabe ferreis uncis ſuſpenderunt, atque igne fumoque ſuppoſito pene ſuffocârunt, innumeras etiam ab improbis Chriſtanis injurias atque moleſtias ſæpe ſuſtinuit, dum pro ſuſcepto ſanctæ prædicationis officio, hominum vitia viriliter oppugnans, atque ita pervicacium offenſionem incurrens, verberibus ſæpe, & colaphis, & contumeliis impetitus, aliquando etiam in vitæ diſcrimen adductus fuit. Quæ tamen omnia, quum nec ipſius manſuetudinem neque conſtantiam loco dimovere valuerint, totidem Josepho gradus facta ſunt ad cœleſtem triumphum, quem ipſi tandem à juſto Judice tributum fuiſſe non eſt dubitandum.

Id enim evincit ipſius pretioſa mors, quam apud Oppidum Amatricis Reatinæ Diœceſis, poſt diuturnam infirmitatem in pietatis, & patientiæ exercitationibus tranſactam, anno ætatis ſuæ quinquageſimo ſeptimo, ab Incarnatione Domini MDCXII., placidè obiit in oſculo Domini; & manifeſtè oſtendunt illuſtria ſigna atque miracula, quæ ab Omnipotenti Deo, tum ſæpe Josepho vivente, tum etiam in ipſa ejus morte, & poſt illam, edita fuerunt; inter quæ id ſanè mirabile fuit, quod defuncti corpus aſſidua maceratione, ac morbi vi antea ſqualidum, inuſitatâ coloris & ſpeciei venuſtate repente florere, & ſuaviſſimum odorem exhalare cœpit; intima verò ipſius viſcera, medico cultro diſſecta, nulla imbuta fœce, ſed lacteo quodam humore tota redundare reperta ſunt. Innumeras verò gratias, ad Josephi invocationem à Deo ſe obtinuiſſe teſtati ſunt Fideles, qui ad ipſius funus undique frequentes convenerunt, propter conceptam de ipſius ſanctitate opinionem; quâ etiam impellente, Josephi Cives, poſt aliquot annos, pium illud facinus audacter perpetrârunt, ut nocte quadam, occaſione data, ad Amatricis oppidum accedentes, venerandum ipſius corpus aſportarent, & Leoniſſam deferrent, firma ſpe ducti, magnum ſibi adverſus ingruentes calamitates in illius poſſeſſione, ac Servi Dei patrocinio præſidium fore.

Cumque ad legitimum inſtruendum judicium de ipſius Beatificatione & Canonizatione, nihil deeſſet eorum, quæ per Sacrorum Canonum & Conſtitutionum Apoſtolicarum Decreta requiruntur; nonnulli primùm Proceſſus à Locorum Ordinariis conſtructi, mox etiam alii Apoſtolica Auctoritate confecti fuerunt, ex quibus deſumptæ ſunt tum Virtutum Theologalium & Cardinalium, iiſque adnexarum, quæ in Josepho emicuerunt, tum etiam Miraculorum, ejus interceſſione à Deo editorum, pleniſſimæ probationes; quibus per Dilectos Filios Conſultores Congregationis Sacrorum Rituum, deinde per Ven. Fratres Noſtros S. R. E. Cardinales eidem Congregationi præpoſitos, maturè & ex ordine diſcuſſis, ſanctæ memoriæ Prædeceſſor Noſter Clemens Papa XII. auditis eorum conſiliis, die xv. Julii Anni MDCCXXXIV. definivit; *Conſtare de* Josephi *Virtutibus in gradu heroico*; ac ſimiliter triennio poſt, die nempe VIII. Junii Anni MDCCXXXVII. de duobus Miraculis conſtare decrevit; nimirum de puero, qui à nativitate palpebras inter ſe adeo junctas habebat, ut lucis uſura ipſi perpetuò intercluſa judicaretur; imploratâ verò ſuper eum Josephi ope, oculos ſtatim aperuit, perfectumque viſionis ſenſum deinceps obtinuit: deque Joſepho Novello, qui quum graviſſimo vulnere in genu ſauciatus fuiſſet, invocato Servi Dei nomine, momento temporis ſanatus fuit. Et conſequenter, de ipſius pariter Congregationis conſilio, idem Prædeceſſor ad publicum cultum Josepho indulgendum progreſſus eſt: Qua de re expeditis Apoſtolicis Litteris die XIX. ejuſdem menſis & anni, ejus Beatificationis Solemnia in Baſilica Lateranenſi celebrata fuerunt, aliaque religioſi cultûs obſequia, ad formam Indultorum in iiſdem Litteris contentorum, ipſius Beati Viri memoriæ ſummo Fidelium ſtudio fuerunt exhibita.

Altero autem biennio vix elapſo, quum eidem Clementi Prædeceſſori pro parte Miniſtri Generalis Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum, totius Religionis ſuæ nomine, expoſitum fuiſſet, ipſius Viri Sanctitatem novis atque frequentibus Miraculis à Deo illuſtrari, communibuſque Populorum Votis, atque etiam poſtulationibus clar. mem. Caroli VI. Hiſpaniarum Catholici & Romanorum Regis in Imperatorum electi, nec non Chariſſimorum in Chriſto Filiorum Noſtrorum Magnæ Brittaniæ, Poloniæ, atque

que Sardiniæ Regum, aliorumque ſupremorum Principum, & Magnatum, compluribus præterea S. R. E. Cardinalium, Antiſtitum Eccleſiarum, atque Univerſitatum, expeti, ut de ſolemni ejuſdem Beati Canonizatione, juxta Ritum & praxim Sacræ Romanæ Ecclæ tandem ageretur; placuit eidem Prædeceſſori, præfata Congregatione approbante, pro hujuſmodi Cauſæ reaſſumptione Commiſſionem ſignare, & compilatione novorum Proceſſuum, ſuper indicatis Miraculis poſt indultam Josepho venerationem ſequutis, auctoritate Apoſtolica, nonnullis Epiſcopis de more delegare.

Quorum Proceſſuum validitate approbata, Nobis jam Dei voluntate in Petri Cathedra ſedentibus, ſex potiſſimum Miracula in præfata Sacrorum Rituum Congregationibus iteratis vicibus ritè diſcuſſa fuerunt; de quibus, poſtquam Nos ipſi ſuffragia Conſultorum perlegimus, & Cardinalium prædictorum conſilia audivimus in Congregatione Generali coram Nobis habita die xxii. Septembris Anni mdccxliv., nihil Nos quidem tunc pronunciavimus, ſed invocato ſæpius Divini luminis adjutorio, noviſque diligentiis juſſu Noſtro peractis, ut quædam tollerentur difficultates in animo Noſtro ſubortæ, dum interim privatis ſtudiis rem totam ad ſummum judicii rigorem exigeremus, demum die prima Maji An. mdccxlv., in Feſto Sanctorum Apoſtolorum Jacobi & Philippi, celebratâ Miſſa in Baſilica Lateranenſi, publico Decreto edito, infraſcripta duo Miracula tertii generis omni ex parte probata eſſe declaravimus.

Primum eſt conſolidatio crurium & femorum pueri Joſephi Dionyſii, qui inferiora hujuſmodi membra adeo debilia & flaccida ab utero Matris attulerat, ut iis nullo modo corpus ſuſtentare poſſet; quin immò, quum eorum membrorum carnes, linteoli ritu, quaquaverſum complicarentur, oſſibus ea carere omnino putabantur: Hunc Mater biennii jam ætate nil proficientem, ad Aram adduxit, ſub qua Beati Josephi corpus requieſcit; cumque Omnipotentem Deum pro deplorata filii ſanitate per ipſius Beati merita cum lacrymis exorâſſet, exaudita eſt oratio ejus, ita ut puerum inde pedibus ſuis incedentem domum reduxerit.

Alterum eſt ſanatio Antoniæ Morelliæ, cui congeſta tabes in ſiniſtra thoracis regione interiora viſcera adeo infecerat, ut licèt Chirurgi manu externus tumori hiatus apertus fuerit, attamen non ex eo ſolùm, ſed ſæpe etiam ex ægrotantis ore, ſanies mixta ſanguine alternatim fluere perrexerit, aſſiduuſque dolor cum tuſſi & febri, hecticam Mulierem biennio toto afflictam detinuerit; vulnus autem contracto callo, in fiſtulam degeneraverit, ex qua ſpiritus per reſpirationem pectore exceptus adeo liberè permeabat, ut aliquando candelæ flamam extinguerêt. In hoc deſperato valetudinis ſtatu, quum oleo ex lampade ante corpus Beati Josephi ardente fiſtulæ labia inuncta fuiſſent, unius noctis ſpatio fiſtula coaluit, abſceſſit febris, & dolor, tuſſis ceſſavit, color, vireſque redierunt, atque integra, & perſeverans valetudo Mulieri eſt reſtituta.

His igitur probatis, quum in præfata Sacrorum Rituum Congregatione coram Nobis coacta die iii. Auguſti ejuſdem Anni mdccxlv., propoſita fuerit quæſtio, an tutò procedi poſſet ad ſolemnem Beati Josephi Canonizationem, nemini dubium fuit, quin juxta praxim Apoſtolicæ Sedis, & Prædeceſſorum Noſtrorum Decreta, omnia jam ad hujuſmodi effectum abundè ſuppeterent; Noſque ipſi demum die xvii. ejuſdem menſis & anni, in anniverſario aſſumptionis Noſtræ, ſolemne Decretum edidimus de eadem Canonizatione, ſervatis ſervandis, quandocumque peragenda.

Pro cujus decreti executione, quum prædictorum ſupremorum Principum, & Antiſtitum, ac Populorum vota, demiſſæque Ordinis prædicti Fratrum Minorum Capucinorum preces, Nos urgere non deſiſterent, tandem communicato conſilio cum univerſo Collegio Ven. Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium in Conſiſtorio ſecreto die xviii. elapſi menſis Aprilis coram Nobis congregatorum, eorumque aſſenſu accepto, complures Ven. Fratres Archiepiſcopos & Epiſcopos ex tota fermè Italia ad graviſſimum conſilium advocavimus; eorumque judicio totam hujus cauſæ ſeriem, atque omnia, quæ de virtutibus & miraculis Beati Josephi probata fuerant, tum oretenus in Conſiſtorio publico coram Nobis habito, in quo Dilectus Filius Philippus Maria Pirellius, Aulæ Noſtræ Conſiſtorialis Advocatus, ipſius Beati Cauſam peroravit, tum in ſcriptis exponi mandavimus; traditâ nempe ſingulis diſtinctâ præmiſſorum omnium relatione, ex authenticis monumentis præfatæ Congregationis Sacrorum Rituum religiosè deſumptâ. Quibus præmiſſis, aliud Conſiſtorium die xiii. labentis menſis Junii coëgimus, in quo, præter Ven. Fratres Noſtros S. R. E. Cardinales, prædictos quoque Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos in Romana Curia præſentes ſedere juſſimus, atque adſtantibus Apoſtolicæ Sedis Notariis, & duobus antiquioribus Cauſarum Palatii Noſtri Auditoribus, ſuper expetita Beati Josephi prædicti Canonizatione ſententias dicere. Cumque omnes ad unum pro ſuprema

ma ipſius Beati glorificatione non aſſenſum modò ſuum, ſolidis rationibus confirmatum, ſed enixa etiam ſtudia & vota ſua declarâſſent, Nos quidem eâ de re à prædictis Apoſtolicæ Sedis Notariis publica Inſtrumenta confici, ac præterea prolatorum ſuffragiorum exempla à ſingulis ſubſcripta colligi, & in Tabularium Eccleſiæ Romanę inferri mandavimus; Verumtamen, antequam ad ferendam hujuſmodi definitivam ſententiam adduceremur, indictis per Urbem generalium jejuniorum diebus, deſignatiſque ad ſupplicationes Eccleſiis, cum Indulgentia ab iis conſequenda, qui ſuas cum Noſtris obſecrationibus jungerent, publicas Eccleſiæ preces apud Deum Patrem luminum interponere curavimus, ut ad dirigendos ſenſus Noſtros juxta viam ſuam, gratiæ ſuæ auxilium Nobis non denegaret.

Tandem hac die, Beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli triumphis decorata, in Baſilica Vaticana, ad quam ſolemni ritu Nos præceſſerunt omnes Cleri Sæcularis & Regularis Ordines, omnia Magiſtratuum & Officialium Romanæ Curiæ Collegia, cum prædictis Ven. Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, Eccleſiaſticum conventum celebrantes, antequam ſacra myſteria conficeremus, exhibitis Nobis iterum iterumque à Dilecto Filio Noſtro Joachimo Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Presbytero S. R. E. Cardinali Portocarrero nuncupato, per organum Dilecti Filii Virgilii Montecatini Conſiſtorialis Aulæ Noſtræ Advocati, prædictorum Chriſtianorum Principum, Eccleſiarum, & Populorum poſtulationibus, ac votis pro ipſius Beati Josephi a' Leonissa, quemadmodum etiam pro Beatorum Fidelis à Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, & Catharinæ de Riccis ſolemni Canonizatione, imploratâ prius Cœleſtium Spirituum, & Sanctorum omnium interceſſione, atque invocato Paraclyto Spiritu, ad honorem Sanctæ & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Chriſtianæ Religionis augmentum, ac de conceſſa humilitati Noſtræ Apoſtolicæ auctoritatis plenitudine, ipſum Beatum Josephum, Ordinis Minorum Capucinorum Sacerdotem, omnium Chriſtianarum virtutum laude, plurimorumque miraculorum gloria, maturo Noſtro, & adſtantium Fratrum Noſtrorum judicio cumulatiſſimum, unà cum præfatis Fideli, Camillo, Petro, & Catharina, Sanctum eſſe decrevimus, & definivimus, ac Sanctorum Catalogo adſcripſimus, ejuſque memoriam, quam in ſubſequuta Miſſæ celebratione Nos ipſi ſolemniter venerati ſumus, ab univerſa Eccleſia quotannis die iv. Februarii religioſè coli mandavimus; in Nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti. Omnibus quoque Chriſtifidelibus ad tantæ ſolemnitatis celebritatem congregatis, Plenariam, his verò, qui ſingulis annis, prædicta die, ad ejuſdem Sancti Corpus venerandum acceſſiſſent, ſeptem annorum & totidem quadragenarum Indulgentiam, in forma Eccleſiæ conſueta, miſericorditer in Domino largiti fuimus.

Gaudeant igitur in Domino univerſæ familiæ gentium, & in vocibus exultationis jubilent Deo, qui Eccleſiam ſuam perpetua miſeratione cuſtodiens, præclaris eam Sanctorum exemplis quotidie inſtruere, meritis atque præſidiis roborare non deſinit; ut, quibus per Filium ſuum ſanctiſſima vitæ documenta tradidit, ampliſſimamque Cœleſtis Regni hæreditatem promiſit, iiſdem per Sanctos ſuos, nova ad currendam ſalutis viam incitamenta, novam ſemper attingendæ metæ fiduciam præbeat; ipſo adjuvante & donante, qui & juſtitia, & ſanctificatio, & redemptio Noſtra; qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit & regnat in ſæcula ſæculorum.

Ut autem præmiſſa omnia ad univerſæ per Orbem Eccleſiæ notitiam perducantur, eorumque memoria perpetuis futuris temporibus, ad Dei gloriam, & Fidelium eruditionem, indeficiens perſeveret; Nos ea præſentibus Apoſtolicis Litteris complecti & roborare voluimus; mandantes, ut harum tranſumptis, ſive exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem ab omnibus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ diffinitionis, decreti, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto, tertio Kalendas Julii, Pontificatûs Noſtri Anno Sexto.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Cum ſubſcriptione Emin. DD. Cardinal. &c.

Exempl. impreſ. in Arch. Generali Ord.

Pro

Pro diebus feſtis eorumdem Sanctorum FIDELIS Protomartyris, ac JOSEPHI Confeſſoris, omnibus tum Fratrum, tum Monialium Ordinis Eccleſiis erectis & erigendis indulgentiam plenariam in perpetuum largitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

REdemptoris, & Domini Noſtri JESU CHRISTI, qui glorioſos ſaluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum Sectatores altis decoravit honoribus, & cœleſtis Beatitudinis conſortes effecit, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ſpiritualium munerum Theſauros, quorum Nobis credita eſt diſpenſatio, libenter erogamus, ſicut ad excitandam, & fovendam erga eoſdem Beatos Cœli Incolas Fidelium devotionem ſalubriter in Domino expedire arbitramur. Cum itaque Nos nuper ad honorem Sanctiſſimæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Chriſtianæ Religionis incrementum de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporumque in Urbe Noſtra exiſtentium conſilio Beatos FIDELEM A' SIGMARINGA Martyrem, ac JOSEPHUM A' LEONISSA Confeſſorem, & Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum profeſſores, auctoritate Nobis à Domino tradita Sanctos eſſe decreverimus, & definiverimus, ac Sanctorum Catalogo ſolemni Ritu adſcripſerimus: Hinc eſt, quod Nos ad augendam Fidelium Religionem, & Animarum ſalutem Cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia Charitate intenti, omnibus utriuſque Sexûs Chriſtifidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacrâ Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Conventuum, Monaſteriorum, & Domornm Regularium tam Fratrum, quàm Monialium Ordinis præfati hactenus erectis, & impoſterum quandocumque erigendis, & ubique locorum exiſtentibus die vigeſima quarta Menſis Aprilis Feſto Sancti FIDELIS A' SIGMARINGA, ac die quarta Menſis Februarii Feſto S. JOSEPHI A' LEONISSA à primis Veſperis uſque ad occaſum Solis dierum hujuſmodi ſingulis annis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut præſentium Literarum tranſumptis, ſeù exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIII. Auguſti MDCCXLVI. Pontificatûs Noſtri Anno Septimo.

Breve formatum in Arch. Ord. Armar. Bullæ, Brevia *&c.*

RESCRIPTO PONTIFICIO

Altare Majus omnium Eccleſiarum Ordinis quotidie & in perpetuum privilegiatur.

Sanctiſſime Pater.

FRater Ludovicus à Taurino Procurator Generalis Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum, qui ſumma, ac paterna Sanctitatis Veſtræ clementia fretus, filiali, qua par eſt, devotione, atque fiducia, jam viva voce deſiderium expoſuit, quo flagrant Miniſtri Provinciales ſui Ordinis pro ſingulis Provinciarum ſuarum Eccleſiis Altare privilegiatum quotidianum obtinendi, quum hactenus tribus tantùm hebdomadæ diebus hoc privilegio fruantur: clementiſſimo nunc obtemperans nutui Sanctitatis Veſtræ, quæ in benignæ propenſionis argumentum, viva voce ipſi præcipere dignata eſt, ut ſolitum libellum ſupplicationis porrigeret, dum ſanctiſſimis pedibus provolutus, ſe totum, ſuaſque preces humillimas Sanctitatis Veſtræ arbitrio conſecrat, profunda animi demiſſione, ut ſuæ petitionis gratioſum Reſcriptum conficere dignetur, enixè deprecatur. Quod ſingulare beneficium univerſa Religio non ſolùm ſperat, ſed conſecuturam eſſe ſe autumat, dum memoriâ repetit multos, ampliſſimoſque fructus incomparabilis beneficentiæ Sanctitatis Veſtræ in pauperes Capucinos, obſtrictiſſimos propterea ad preces ferventiſſimas indeſinenter effundendas, ut

Remunerator Deus diutiſſimè tantum Patrem incolumen ſervet.

Foris. SS. D.N. Papæ Benedicto XIV. pro Fratre Ludovico à Taurino Procuratore Generali Ordinis Minorum Capucinorum.

RESCRIPTUM SANCTISSIMI

Ex Audientia Sanctiſſimi die 22. Julii 1747.

Sanctiſſimus ex ſpeciali gratia præſentibus Oratoris precibus annuendo, Altare majus omnium Eccleſiarum Capucinorum Ordinis, cunctis in Orbis Provinciis exiſtentium, privilegiatum quotidianum in perpetuum eſſe, clementiſſimè declaravit, atque conceſſit; & voluit etiam idem Sanctiſſimus ex majori ſuæ Pontificiæ Beneficentiæ actu erga prædictum Ordinem, hujuſmodi Altaris privilegiati indultum, per hoc præſens reſcriptum ſuffragari, & robur idem, eamdemque firmitatem habere, perinde ac ſi per Litteras Apoſtolicas in forma Brevis, omnibus ſolitis muniti clauſulis, expeditum fuiſſet, & ad Patrem Procuratorem Generalem ejuſdem Ordinis &c.

Autograph. in Arch. Procuræ Ord.

N O T A

Quò inſignior eſt gratia Ordini noſtro per præpoſitum Pontificium Reſcriptum collata, eò plures (uti plerumque in materia Indultorum evenire conſuevit) inter Fratres obortæ deſuper ſunt, & adhuc oboriuntur quæſtiones, dum alii illam apicis litteralis tenaces, nimis coarctant, & alii ſpiritualis commodi avidi uſque ad exceſſum dilatant; hinc ut utrique præcaveatur vitio, aliquot hîc ſubjungere animadverſiones conſultum cenſui in numeros diſtinctas, quarum

Prima eſt. Quod Altare privilegiatum generaliter omnibus Ordinis Eccleſiis conceſſum privativè ſit annexum Altari Sanctuarii, ſeu aliàs *Majori* dicto, cum reſcriptum expreſsè dicat & determinet *Altare Majus*, ac proinde abſque ſpeciali & Apoſtolica facultate non poſſit, nec debeat ad aliud Altare Capellarum collateralium transferri. Habuêre quidem olim PP. Provinciales facultatem triplicis Altaris pro qualibet Provincia à Gregorio XIII. conceſſum privilegium tranſmutandi, quemadmodum *tomo* 1. *Bullarii fol.* 53. notatur, imò ex Reſponſo ſeu Oraculo Alexandri VII. ibidem adjuncto pro hujuſmodi translatione, novo recurſu ad S. Sedem opus haud erat, cum dicta translatio non novam gratiam, ſed majus duntaxat Fratrum vel Sæcularium commodum reſpiceret; nec ex hoc exemplo tamen, nec ex ratione illi ſubjuncta, hanc eandem facultatem PP. Provincialibus circa novum noſtrum privilegium competere inferri debet: non ab exemplo, cum allegata translatio non ſine expreſſa Pontificia licentia facta fuerit, uti patet ex verbis: = *ad quod Sua Sanctitas benignè condeſcendit*, *ac conceſſit*, *quod PP. Provinciales memoratam tranſmutationem liberè facere poſſent*. = Nec ex ratione, quod videlicet translatio privilegii non ſit nova gratia. Inhæret enim defacto Roma apici Reſcripti Pontificii, tum ut conformitas in Eccleſiis Ordinis retineatur, tum ut importuni, & continui recurſûs via intercludatur. Ex quo jam aliquibus Provinciis repulſam deſuper datam, aut aliis non ſine magna difficultate gratiam conceſſam fuiſſe, nemo miretur. Quantumcunque autem privilegium ad majus Eccleſiarum noſtrarum Altare reſtringatur, extenſivè tamen & illo gaudent Altaria Capellarum noſtrorum Valetudinariorum, non tamen ex interpretativo Fratrum judicio, ſed ex Reſcripto Pontificio expreſsè deſuper dato, & infra pag. 375 legendo.

Secunda. Per Ordinis Eccleſias in Reſcripto gratiæ memoratas intelliguntur tum Eccleſiæ erectæ, tum erigendæ, uti non obſcurè deducitur ex Sacræ Congregationis Indulg. Decreto ad dubium Ordinis Camaldulenſium ita emanato:

Cum ſub die 9. Februarii 1729. ſanctæ memoriæ Benedictus XIII. benignè conceſſerit Privilegium Quotidianum Perpetuum Altari Sancti Romualdi in omnibus & ſingulis Eccleſiis Monachorum, Eremitarum, & Monialium Ordinis Camaldulenſium. Cumque deinde dubitatum fuerit, an præfatum Indultum intelligendum tantùm ſit pro Altaribus tunc erectis, vel etiam pro Altaribus in poſterum erigendis; Sacra Congregatio Indulgentiis Sacriſque Reliquiis præpoſita, inſtante pro reſolutione prædicti Dubii R. P. D. Petro de Zagbis Procuratore Generali ejuſdem Ordinis, ſub die prima Octobris 1735. cenſuit, prædictum Indultum comprehendere tam Altaria, quæ tunc reperiebantur erecta, quàm in poſterum erigenda. Et facta de præmiſſis Sanctiſſimo Domino relatione per me infraſcriptum Secretarium ſub die quinta ejuſdem menſis Octobris, Sanctitas Sua benignè approbavit.

Tertia.

Tertia. Fruuntur privilegio, Ordinis Eccleſiæ ſive ſint conſecratæ, ſive tantùm benedictæ, cum Sacra prædicta Congregatio pro capacitate Altaris privilegiati conſecrationem Eccleſiarum non requiri, & econtra benedictionem harum ſufficere Decreto declaraverit ſequenti:

URBIS ET ORBIS.

Cum in Sacra Congregatione Indulgentiis, Sacriſque Reliquiis præpoſita die 20. Martii 1752. fuerint præpoſita dubia = primò, an Eccleſiæ, Capellæ, & Oratoria publica nondum benedicta, nec conſecrata capacia ſint Indulgentiis? Secundò, an eandem capacitatem habeant Capellæ & Oratoria privata tam cum privilegio more Epiſcoporum, quàm ſine hujuſmodi privilegio? Reſponſum fuit ad utrumque affirmativè, ſed de ſtylo non concedi. Cum verò ſuper hujuſmodi Decreto nonnullæ quæſtiones ortæ ſint, præſertim in Germania, alii enim putant eandem reſolutionem afficere etiam Altare privilegiatum, quod quidem eſt vera Indulgentia pro Defunctis, alii verò exiſtimant excludere, eò quia licèt Altare privilegiatum ſit Indulgentia, attamen in generali Indulgentiarum conceſſione ex pluribus ejuſdem Sac. Congregationis Decretis nunquam comprehenditur, ideoque privilegium in litteris Apoſtolicis nuncupatur. Alii demum ſuſtinent Eccleſias, Capellas & Oratoria publica non ſufficere pro Altari privilegiato in iis obtinendo, quod ſint benedicta, ſed neceſſariò requiri, quod ſint conſecrata; idcirco ad eliminandas ſuper hujuſmodi re quaſcunque quæſtiones propoſitum fuit dubium = an pro Altaris privilegio ſufficiat, Eccleſias, Capellas, & Oratoria publica eſſe benedicta, vel neceſſariò debeant eſſe conſecrata? Et eadem Sacra Congregatio ſub 17. Aprilis 1752. cenſuit reſolvendum eſſe, affirmativè ad primam partem, & negativè ad ſecundam, nempe ſufficere eſſe benedicta. De quibus factâ per me infraſcriptum Sacræ Congregationis Secretarium die 22. ejuſdem menſis Sanctiſſimo Domino Relatione, Sanctitas Sua Votum Sacræ Congregationis benignè approbavit.

Quarta. Quod Altaris privilegium, quo ante ſuprapoſitum Reſcriptum Ordinis Eccleſiæ pro omnibus Defunctis decoratæ fuerant, vel ad certos hebdomadæ dies, vel ad tempus, vel ad certum Miſſarum numerum limitato, per enuntiatum Reſcriptum tollatur, ſive perpetuum ſit ſive temporaneum, ac in ejus locum privilegium quotidianum, perpetuum, & liberum &c. ſubrogetur,

Quinta. Firma tamen ſubſiſtunt Altaria pro determinatis dumtaxat Perſonis privilegiata; nam quemadmodum in Indulgentiis, quæ pro omnibus Chriſtifidelibus Eccleſiam, Capellam, Altare &c. viſitantibus conceſſæ ſunt, aliæ ſimiles, ſeu pariter pro omnibus Chriſtifidelibus in eadem Eccleſia &c. conceſſæ per clauſulam Apoſtolico Brevi inſertam, *Volumus autem &c.* omni robore deſtituuntur, non tamen aliæ Indulgentiæ, non ſimiles, ſed ad certum Perſonarum genus reſtrictæ invalidantur, quin econtra utraque Indulgentia, videlicet prima generalis, & ſecunda limitata in Eccleſia concurrere poſſit juxta Decreta Sacræ Congregationis Indulgentiarum 23. Junii 1676. 9. Februarii 1745. & in Moguntina 5. Februarii 1748. emanata, & Pontificio oraculo approbata, ita quoque per conceſſionem Altaris privilegiati factam Ordinis noſtri Eccleſiis pro omnibus Defunctis, non revocantur privilegia Altarium pro determinatis duntaxat Perſonis, *e. g.* Fundatoribus, Confratribus & Conſororibus alicujus Confraternitatis ibi erectæ &c. conceſſa, cum hujuſmodi Altaria reſtricta rectè cum privilegio Altaris pro omnibus Defunctis in eadem Eccleſia cumulentur, quemadmodum Sacra Congregatio *in Bergomen.* in Salisburgen. 21. Maji 1742. ac ſimiliter Decreto 1. Octobr. 1743. à Sanctitate Sua ſexto ejuſdem menſis confirmato reſolvit, & Reverendiſſimus Pater Carolus Antonius Calvi, Miniſter Generalis RR. PP. Conventualium, in ſuis litteris encyclicis, Romæ impreſſis, & ad quoslibet Ordinis ſui Conventus pro majore Altaris perpetuò & quotidie Ordinis ſui Eccleſiis pariter conceſſi intelligentia, hoc currente anno ablegatis cum aliis & variis declarationibus, Altare privilegiatum concernentibus ſolida eruditione inclyto Ordini ſuo nuntiavit.

Pro

Provincias ſervatis ſervandis, ac audito & recepto in ſcriptis Definitorii Generalis voto, in actu Viſitationis dividendi, Fr. Sigiſmundo à Ferraria, Miniſtro Generali, facultatem impertitur.

Dilecto filio, Sigiſmundo à Ferraria, Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Miniſtro Generali.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte fili ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper feciſti, quod Tu, qui Ordinis Fratrum Min. S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Miniſter Generalis exiſtis, occaſione viſitationis dicti Ordinis, benedicente Domino, pro tempore habendæ proſpectum habere poſſis, quod aliquæ ex Provinciis Ordinis prædicti vel ex pluribus diverſiſque Nationibus compoſitæ, vel ob earum vaſtitatem, propter quam conſueta viſitatio vigore Regulæ ac Conſtitutionum generalium omnino requiſita ad conſervandam regularem diſciplinam uni ſolo Miniſtro Provinciali penitus eſt impoſſibilis, vel propter alias legitimas rationes animum tuum pro bono pacis, proſperoque illius regimine moventes dividi debeant, illarumque diviſio neceſſaria ſit & in vigore facultatum Tibi ratione muneris hujuſmodi competentium, ad præmiſſa peragenda devenire nequis, Nobis propterea humiliter ſupplicari feciſti, ut tibi in præmiſſis opportunè providere, &, ut infrà, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Te ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excomunicationis, ſuſpenſionis &c. abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Tibi, ut in actu viſitationis Ordinis prædicti per Te peragendæ, ſi neceſſitas ac bonum alterius ex Provinciis memorati Ordinis regimen ſive utilitas id exegerit, & dummodo Superiores & Fratres alterius ex Provinciis prædictis diviſionem faciendam à Te prius poſtulaverint, & poſtquam tamen diviſionem faciendam in Capitulo Provinciali ejuſdem Provinciæ ſic dividendæ propoſueris, & vocales in unum congregati per ſecreta ſuffragia pro hujuſmodi diviſione ſecretò præſtanda ſuum aſſenſum præbuerint, & præſtita ſuffragia pro hujuſmodi diviſione facienda ultra medietatem juxta præſcriptum per conſtitutiones ejuſdem Ordinis, authoritate Apoſtolica confirmatas, eſſe repereris, audito prius, ac recepto in ſcriptis Diffinitorii Generalis ejuſdem Ordinis voto, Provinciam, ſeu Provincias in duas Authoritate noſtra Apoſtolica dividere, ac utrique Provinciæ ſic diviſæ Conventus, Domos, & hoſpitia juxta datam Tibi à Domino prudentiam, & æquitatem reſpectivè aſſignare, cæteraque in præmiſſis, & circa ea neceſſaria & opportuna juxta datam Tibi à Domino prudentiam facere, & exequi liberè, & licite poſſis & valeas, facultatem & licentiam authoritate prædicta, tenore præſentium tribuimus, & impertimur. Præterea Provinciis ſic in duas, ut præfertur, per te diviſis, ut omnibus & ſingulis privilegiis, gratiis, prærogativis, juribus, & indultis, quibus reliquæ dicti Ordinis Provinciæ, tam de jure, uſu, & conſuetudine, quàm aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pari modo & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere liberè, & licitè poſſint, & valeant, authoritate, & tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Non obſtantibus fel. rec. Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri litteris die 18. Junii MDCXLIII. editis, per quas inter alia Provinciarum dicti Ordinis diviſio prohibita reperitur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento &c. Quibus omnibus & ſingulis &c. expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Septembris MDCCXLVII. Pontificatuûs Noſtri Anno Octavo.

Breve formatum in Arch. Ord.

De validitate proceſſuum in cauſa Beatificationis & Canonizationis Ven. Dei Servi F. Laurentii à Brunduſio Generalis conſtare decernitur & proceſſus Baſſanus ſanatur.

B R U N D U S I N A

Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei P. Laurentii à Brunduſio Sacerdotis Profeſſi Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum.

PRopoſito per Celſitudinem Regiam Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini Cardinalis, Ducis Eboracenſis, Ponentis Cauſæ

Cauſæ Venerab. Servi Dei Laurentii à Brunduſio prædicti, ad inſtantiam P. Ludovici à Taurino, Procuratoris & Commiſſarii Generalis Ordinis Capucinorum, ac Cauſarum Religionis Poſtulatoris, in Congregatione Sacrorum Rituum Ordinaria abſque interventu Conſultorum, ex diſpenſatione Apoſtolica, in eaque diſcuſſo infraſcripto dubio = *An conſtet de Validitate Proceſſuum tam Apoſtolica, quàm Ordinaria auctoritate conſtructorum; Teſtes ſint ritè, & rectè examinati; ac Jura producta legitimè compulſata, in caſu, & ad effectum &c.*: Sacra eadem Congregatio, audito prius R. P. D. Ludovico de Valentibus, Fidei Promotore, qui ſcripto & voce ſuam ſententiam expoſuit, reſcribendum cenſuit = *Prævia ſanatione Proceſsûs Baſſani obtinenda à Sanctiſſimo ad cautelam, in quo, loco Notarii, adhibitus fuit Doctor Sacerdos, Affirmativè, exceptis tamen Teſtibus ſexto, & vigeſimo octavo ejuſdem Proceſsûs Baſſani non juratis, & reſervato jure R. P. D. Promotori Fidei opponendi ſuis loco & tempore ſuper depoſitionibus Proceſſuum Informativorum non compulſatis in Proceſſibus Apoſtolicis*, ſi Sanctiſſimo Domino Noſtro viſum fuerit: Hac die 31. Januarii 1750.

Et facta deinde per me Secretarium de prædictis eidem Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, Sanctitas Sua nedum benignè annuit, verùm etiam prædictum Proceſſum Baſſani à prædicto defectu ſanavit: Die 11. Februarii 1750.

Exempl. impreſſum in Arch. Ord.

RESCRIPTO PONTIFICIO

Privilegio Altaris perpetuo & Fratres ſenes, infirmos &c. ad Eccleſiam ſe conferre non valentes, in Sacello Valetudinarii celebrantes gaudere declaratur.

Beatiſſime Pater.

FRater Ludovicus à Taurino Ord. Min. S. Franciſci Capucinorum Procurator, ac Commiſſarius Generalis, ad S. V. Pedes, profundiſſima animi demiſſione provolutus, ſingulari, ac verè paternâ fretus charitate, qua S. V. Ordinem ſuum benignè, clementerque complectitur, poſt tot inſignia in eumdem collata beneficia, inter quæ, illud præ cæteris commemoratione dignum, quod Altare Majus omnium Eccleſiarum Ordinis Capucinorum, quotidie, ac perpetuò, privilegiatum eſſe decreverit, iterum S. V. preces ſuas humilimè porrigit, ut concedere dignetur, Capucinos Sacerdotes ſenes, Infirmos, vel imbecilles, qui ſe ad Eccleſiam conferre nequeunt, eodem privilegio, quod præfatis Majoribus Altaribus conceſſum reperitur, in valetudinarii ſacello celebrantes, uti ac gaudere poſſe: Etſi enim fel. record. Benedictus XIII. omnibus indulſerit prædicti Ordinis Fratribus, ut lucrari poſſent ſingulas Indulgentias, quæ in poſterum à Summis Pontificibus, ſuis pro tempore ſucceſſoribus, Eccleſiis totius Ordinis concederentur, in quibus etiam Altaris Privilegiati Indulgentiam comprehendi poſſe, nonnulli aſſerunt; nihilominus ut indultum hujuſmodi nullis obnoxium ſit interpretationibus, Orator S. V. humiliter ſupplicat, ut novum hoc poſteris monumentum ſuæ erga obſequentiſſimum Ordinem, ſingularis beneficentiæ, relinquere velit, declarando ſcilicet, etiam Altare valetudinariorum Conventuum Capucinorum, Privilegiatum eſſe pro Miſſis à ſupradictis Sacerdotibus ibi celebrandis. Quam ob gratiam.

Foris. SS.D.N. Papæ Benedicto XIV. pro Fratre Ludovico à Taurino Procuratore, & Commiſſario Generali Ordinis Minorum Capucinorum.

RESCRIPTUM SANCTISSIMI

Ex Audientia Sanctiſſimi die 15. Septembris 1750.

Sanctiſſimus benignè annuit pro gratia, juxta petita.

Autographum in Arch. Ord.

RESCRIPTO PONTIFICIO

In omnibus & ſingulis Conventuum Bibliothecis libros prohibitos cum præſcriptis clauſulis aſſervari indulgetur.

Beatiſſime Pater.

IN omnibus ferè Fratrum Capucinorum Bibliothecis uſus jam pridem invaluit retinendi Libros prohibitos, diligenti tamen cuſtodia reconditos, ita,ut ipſis uti nequeant, niſi qui ratione proprii muneris, ſive ad docendam, ſive ad tuendam Catholicæ Fidei Doctrinam erroreſque impugnandos, eorum lectio-

lectione non raro opus habere videntur. Eapropter ad pedes S. V. provolutus Fr. Ludovicus à Taurino totius ejuſdem Ordinis Procurator Generalis &c. ut ſuorum omnium Religioſorum, ac Superiorum Localium præſertim, ſerenitati conſcientiæ magis magiſque conſulat, clementiam ſuam humillimè exorat, ut per expreſſam Apoſtolicam Auctoritatem impoſterum tutò liceat in omnibus, ac ſingulis Conventuum Capucinorum Bibliothecis præfatos Libros prohibitos aſſervare, ſub clavi tamen, penes Superiorem localem, vel Bibliothecarium cuſtodienda, ad eorum dumtaxat Religioſorum commodum, & majorem eruditionem, qui Confeſſarii, Concionatoris, Miſſionarii, ac Theologiæ Magiſtri officio funguntur, opportunam alioquin à Sancta Sede eoſdem legendi facultatem habentes. Quam ob gratiam &c.

Foris. SS. D. N. Papæ Benedicto XIV. pro Fr. Ludovico à Taurino totius Ordinis FF. Min. S. Franciſci Capucinorum Procuratore Generali.

RESCRIPTUM SANCTISSIMI

Ex Audientia Sanctiſſimi die 10. *Maji* 1752.

Sanctiſſimus benignè annuit pro Gratia, ut petitur, ſtrictè tamen ſervatis conditionibus, juxta Oratoris preces.

Autograph. in Arch. Procur. Gen.

RESCRIPTO PONTIFICIO

In Domibus ſeu Palatiis, in quibus à Fratribus Provinciarum Siciliæ, Sæcularibus Exercitia Spiritualia dantur, altare pro toto exercitiorum tempore de licentia Ordinariorum erigendi, nec non exercitiis peractis, non ſolùm hujuſmodi Siciliæ Sæcularibus, ſed etiam Religioſis, & aliis quibuslibet Sæcularibus, eadem exercitia in Conventibus ſeu Eccleſiis univerſi Ordinis facientibus, Benedictionem nomine Summi Pontificis cum indulgentia plenaria impertiendi, Directoribus facultas conceditur.

Beatiſſime Pater.

Cum ingenti Animarum fructu à Capucinis Provinciarum Siciliæ, ſæpiùs in anno, dantur Exercitia ſpiritualia ſæcularibus, qui ad hunc effectum in Domibus, aut Palatiis, concurrentium numero, & recollectioni magis adaptatis, ideo conveniunt, quod in Conventibus Capucinorum ob ipſorum anguſtiam convenire nequeant: ex quo fit, ut dicti Sæculares ad Eccleſiam pro audiendo ſacro pergere debeant, ſicque ultra temporis jacturam in eundo & redeundo conſummatam, tam divagatio mentis, recollectioni Animæ tam nociva, neceſſariò conſequatur: Unde Procurator, & Commiſſarius Generalis ejuſdem Ordinis, ad pedes Sanctitatis Veſtræ humillimè provolutus, nomine tum Provinciarum Siciliæ, tum aliarum ejuſdem Ordinis, in quibus, modo ſupradicto, dantur Exercitia Spiritualia, ſupplicat ſummæ Sanctitatis Veſtræ Clementiæ, quatenus indulgere dignetur, ut in Domibus, in quibus dantur hujuſmodi Exercitia, poſſit erigi Altare ad celebrandum toto tempore, quo continuantur Exercitia; unà cum facultate Directoribus eorundem Exercitiorum, Benedictionem nomine Sanctitatis Veſtræ impertiendi, cum Indulgentia plenaria, iiſdem peractis Exercitiis. Inſuper ſupplicat pro ſimili facultate impertiendi Benedictionem ipſam cum Indulgentia plenaria occaſione Spiritualium Exercitiorum, quæ in ejuſdem Capucinorum Ordinis Provinciis fiunt in Conventibus ſeu Eccleſiis, tum pro Sæcularibus, tum pro Religioſis.

Foris. SS.D.N. Papæ Benedicto XIV. pro Fr. Ludovico à Taurino Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum Procuratore, & Commiſſario Generali.

RESCRIPTUM SANCTISSIMI

Ex Audientia Sanctiſſimi die 23. *Octob*. 1752.

Sanctiſſimus attentis expoſitis, benignè annuit pro Gratia facultatis, unam Miſſam quotidie celebrandi, actuali tempore, & occaſione Exercitiorum Spiritualium, de quibus in precibus, ut petitur, de licentia tamen, & approbatione Ordinariorum reſpectivè Locorum, & habito omni majori reſpectu quoad Altare, ita ut decenter aptatum, ornatumque exiſtat; Annuendo quoque pro Indulgentia plenaria, lucranda per Chriſtifideles prædicta Exercitia, & ſimilia conficientes in reliquis Provinciis, juxta preces, ſacramentaliter Confeſſos, & Sacra Com-

Communione refectos, nec non Benedictionem nomine Sanctitatis Suæ in ultima eorundem Exercitiorum die à reſpectivis Sacerdotibus Directoribus, recipientes.

Autograph. in Arch. Procuræ General.

DECRETO

Sac. Rit. Congregationis.

De validitate proceſſuum in cauſa Beatificationis & Canonizationis Ven. Servæ Dei Veronicæ de Julianis confectorum conſtare declaratur.

TIFERNATEN.

Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servæ Dei Veronicæ de Julianis Monialis Profeſſæ in Monaſterio S. Claræ Capucinarum Tiferni.

CUm per R. P. D. Ludovicum de Valentibus Fidei Promotorem, loco Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini Cardinalis de Gentilibus, Ponentis Cauſæ Ven. Servæ Dei VERONICÆ DE JULIANIS prædictæ, ad inſtantiam Poſtulatoris in Sac. Rituum Congregatione ordinaria abſque interventu Conſultorum ex diſpenſatione Apoſtolica propoſitum fuerit infraſcriptum Dubium = *An conſtet de validitate Proceſſus Remiſſorialis, & Compulſorialis, Tiferni Apoſtolica authoritate conſtructi ab Anno* 1745. *ad* 1750., *nec non aliorum trium Proceſſuum in eadem Civitate Tifernaten. ordinaria authoritate compilatorum ab Anno* 1727. *ad* 1735.; *Teſtes ſint ritè, & rectè examinati; ac jura producta legitimè compulſata (exceptis tamen tribus Proceſſiculis, ordinaria pariter authoritate alibi conſtructis ſuper diverſis gratiis, aſſertiſque Miraculis Servæ Dei: Primo nempe in Civitate Cortonæ Anno* 1727. *Secundo in Civitate Aſſiſienſi eodem Anno* 1727.: *Ac Tertio in Terra Corinaldi Anno* 1729., *qui unà cum nonnullis aliis extrajudicialibus atteſtationibus, ſuper gratiis pariter, aſſertiſque Miraculis, in diverſis aliis locis ſequutis, inſerti & incorporati fuerunt in dicto Proceſſu Informativo Tifernaten. à fol.* 944. *ad* 1275. *à tergo, quibus Cauſæ Poſtulatores pro nunc uti non intendunt) in caſu, & ad effectum &c.* = Sacra eadem Congregatio, audito eodem R. P. D. Promotore Fidei, qui ſcripto, & voce ſuam ſententiam expoſuit, reſcribendum cenſuit, *Affirmativè*, reſervato Promotori Fidei jure opponendi &c. Si Sanctiſſimo Domino Noſtro viſum fuerit. Die 10. Februarii 1753.

Factâque deinde per me Secretarium de prædictis eidem Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 17. ejuſdem Menſis & Anni 1753.

Exempl. impreſſum in Arch. prædicto.

DECRETO

In cauſa Beatificationis &c. ejuſdem Ven. Servæ Dei Veronicæ, termino licèt 50. annorum necdum elapſo, ad examen virtutum & miraculorum, attentis peculiaribus circumſtantiis, procedi indulgetur.

TIFERNATEN.

Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servæ Dei Veronicæ de Julianis Monialis Capucinæ.

SAnctiſſimus Dominus Noſter Benedictus Papa XIV. ad relationem mei Secretarii, attentis peculiaribus circumſtantiis in ſupplici Libello expreſſis, ad humillimas Poſtulatoris preces benignè indulſit, ut in Cauſa Ven. Servæ Dei Veronicæ de Julianis prædictæ, ad examen & diſcuſſionem virtutum & miraculorum procedi poſſit, non obſtante, quod adhuc integrè elapſi non ſint quinquaginta anni ab obitu ejuſdem, derogando in hac parte Decretis ſan. mem. Urbani Papæ VIII., aliiſque quibuſcumque in contrarium quomodolibet diſponentibus. Et ita decrevit, ac ſervari mandavit. Die 24. Martii 1753.

Exemplar impreſſum in Archivo Procuræ Generalis.

Carolum Albertum, S. R. E. Presbyterum Cardinalem Cavalchinum, Ordinis Protectorem conſtituit.

A' tergo. *Dilecto Filio noſtro, Carolo Alberto, S. R. E. Presbytero Cardinali Cavalchino nuncupato.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm per obitum bon. mem. Thomæ, dum vixit, Epiſcopi Oſtienſis, & Veliternenſis, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Ruffo nuncupati, Sacri Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Collegii Decani, dum pariter vixit, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris &c. *Reſiduum vide tom.* 1. *fol.* 217.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die x. Martii MDCCLIII. Pontificatûs noſtri Anno Decimotertio.

Exempl. in Arch. Procuræ Generalis.

NOTA

QUod Seraphicus Sanctuſque P. Franciſcus de petendo à Summo Pontifice Cardinale, qui juxta D. Bonaventuram *in expoſit. Reg. ſit Gubernator in bonis agendis, Protector in oppreſſionibus alienis, Corrector in delictis iſtius Fraternitatis*, in Regulæ capite 12. præſcripſit, quodque ille ipſe in Ordinis primordio ſuo monſtravit exemplo, Ugolinum, Cardinalem Oſtienſem, poſtea Gregorium IX. Pontificem Maximum, juxta Platum in tractatu *de Card. dignitate*, noviſſimè ab Archiepiſcopo Tyri, Joan. Andrea Tria, additionibus &c. aucto *pag. mihi* 423. circa annum 1216. in Protectorem poſtulando, hoc Minoritana Religio in genere, & Capucina in ſpecie ſolerter ſemper explevit, quemadmodum à ſerie Eminen. Domin. Protectorum *tom.* 1. *fol.* 221. extenſa videre eſt. Eapropter Religio noſtra ſe Emo Dom. Cardinale Ruffo orbatam eſſe vix ingemuit, pro alio ſurrogando ſolitas ad Pontificium Thronum detulit preces, eo eventu, ut dolor de jactura Ruffa adhuc regliſcens, nominatione in Protectorem Eminentiſſimi Domini D. Caroli Alberti Guidoboni Cardinalis Cavalchini, Præfecti Sacræ Congregationis negotiis Epiſcoporum & Regularium prępoſitæ &c. fuerit compenſatus. Replevit Eminentiſſimum hic in ipſo anniverſario ſuſcepti Sacerdotii ſui die receptus nuntius tenerioris lætitiæ ſenſu, & Ordinis vota pleniſſimè æquavit; hinc ſicut hic in gratioſo Suæ Eminentiæ zelo protectionem fortem inveniſſe gloriatur, ita, ut hac diutius potiatur, Deum precari nunquam intermittet.

SUP-

SUPPLEMENTUM
TOMI SECUNDI
SEU
PROVINCIARUM ITALIÆ IN COMMUNI.

Recurſum extra Ordinem pro obtinendis pulpitis, obedientialibus &c. Fratribus Italiæ, Conſtitutionem Clementis IX. innovando, interdicit.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjuncti Nobis per abundantiam divinæ gratiæ Paſtoralis Officii ſollicitudo poſtulat, ut in his, per quæ Chriſtifidelium ſub ſuavi Religionis jugo, ac arctioris vitæ inſtituto famulantium Regulari Obſervantiæ, Religioſæque tranquillitati, proſperoque ſtatui, regimini, & gubernio conſulitur, ejuſdem Officii partes ſedulò intendamus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius, Ludovicus à Taurino, Procurator, ac Commiſſarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quod aliàs felic. record. Clemens Papa IX. Prædeceſſor noſter ad ſupplicationem bon. mem. Hieronymi, dum vixit, S. R. E. Cardinalis Farneſii nuncupati, ejuſdem Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris nonnulla Decreta, quæ in Capitulo Generali memorati Ordinis ann. 1667. habito cum conſenſu, & approbatione omnium Vocalium tunc in dicto Capitulo congregatorum pro felici præfati Ordinis gubernio ſancita, facta, & ſtabilita fuerunt, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die IX. Septembris ſupradicti anni expeditas litteras confirmavit, & approbavit, inter cætera verò decreta, ſeu ſtatuta approbata, & confirmata, ut præfertur, ita reperitur, nempe Concionatores non concionentur extra ſuas Provincias, niſi ſint Prædicatores, ſeu Concionatores inſignes, & concionari debeant in Cathedralibus, ſeu aliis conſpicuis Eccleſiis. Subinde rec. mem. Clemens Papa X. Prædeceſſor quoque noſter per alias ſuas in pari itidem forma Brevis die 2. Octobris 1671. expeditas litteras perpetuò interdixit, & prohibuit, ut Fratres dicti Ordinis de cætero ad obtinendas obedientias, ſive permiſſiones viſitandi eorum Parentes, ſeu propinquos, aut loca ſacra quæcumque, vel, ut ad dignitates, & officia, aut munera quælibet ejuſmodi Ordinis, aut ad ſtudia promoverentur, ſive, ut ab uno ad alium locum tranſire, vel in aliquo particulari Conventu dicti Ordinis permanere eis liceret, vel, ut cum eis diſpenſaretur ad hoc, ut ante peractum ſeptennale ſtudium in Concionatores aſſumi, munuſque Concionatoris exercere, aut, ut ante completum in eodem Ordine ſeptennium ad ſacrum Presbyteratûs Ordinem promoveri valerent, ſive ad alia ſimilia conſequenda, tam pro ſe, quàm pro aliis Ordinis præfati Fratribus, ad quarumcumque perſonarum extra ſæpedictum Ordinem exiſtentium, etiam quavis Eccleſiaſtica, vel mundana dignitate, præeminentia, & poteſtate fungentium, aut alia ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignarum favores, ſuffragia, vel interceſſiones recurrere, illiſve uti valerent quovis modo, vel præſumerent ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac graduum, Officiorumque per eos obtentorum, perpetuæ inhabilitatis ad illa, & quævis alia inpoſterum obtinenda pœnis per contraventores ipſo facto abſque alia declaratione incurrendis. Et ſubinde ſan. mem. Clemens Papa XII. pariter Prædeceſſor noſter per alias ſuas quoque in ſimili forma Brevis die 5. Maji 1733. expeditas litteras inter cætera inhærens memorati Ordinis Conſtitutionibus, quibus præſcriptum reperitur, recurſum, & appellationem interponendos eſſe gradatim à Guardianis ad Miniſtros Provinciales, & ab his ad ipſum Miniſtrum Generalem, ejuſque Definitorium, antequam Cauſæ, & lites ad alia Tribunalia extra dictum Ordinem deferantur, omnibus, & ſingulis Romanæ Curiæ Tribunalibus, Iudicibus, Officialibus, & Miniſtris, ac quibuſvis etiam Venerabilium Fratrum ejuſdem S. R. E. Cardinalium Congregationibus, ne hujuſmodi Cauſas, & lites reciperent, & co-

cognoſcerent, niſi juxta modum ſuperiùs expreſſum, in dicto Definitorio Generali prius agitatæ, & definitæ fuerint, ſub pœna nullitatis actorum, & quoad Religioſos recurrentes, ſeu appellantes, qui præmiſſis contravenerint, ſub gravibus ſui, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis arbitrio infligendis pœnis, auctoritate Apoſtolica itidem prohibuit, & aliàs, prout in ipſorum Prædeceſſorum noſtrorum trinis litteris, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, uberius continetur. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Ludovicus Procurator, & Commiſſarius, (ut aſſerit) præmiſſis non obſtantibus compertum habet, quod nonnulli dicti ſui Ordinis Alumni tum favores Perſonarum extra prædictum Ordinem conſtitutarum pro obtinendis gratiis, pœniſque fugiendis ſibi procurare, tùm non ſervata forma pro recurſibus, & appellationibus, ut præfertur, præſcripta, ad Tribunalia etiam Sæcularia recurrere non deſinunt, tum etiam alii nullâ habita conſideratione obedientiæ, & dependentiæ erga ſuos Superiores, præſertim Miniſtros Provincialem, & Generalem debitæ, ipſis inſciis omne ſtudium in aſſequendis extra propriam Provinciam Pulpitis adhibere conantur, quibus obtentis obedientiam pro itinere faciendo ſibi concedendam eſſe prętendunt, etiamſi Pulpita eorum ingenii facultatem excedant, vel multoties Pulpita conſpicua non ſint, quamobrem contra diſpoſitionem dictarum Literarum Clementis IX. Prædeceſſoris prædicti temerè procedunt, & non ſine magna divagatione ſpiritûs, gravi Benefactorum, Conventuumque incommodo inutiliter itinerant, quando de Pulpitis præfatis Miniſtri Provinciales ſufficienter providere poſſunt, illaque diſtribuere, & aſſignare valent ſuarum reſpectivè Provinciarum Concionatoribus; nec neceſſarium exiſtit, ut omnes Concionatores dicti Ordinis concionentur, præcipuè cum magnus de præſenti excreverit illorum numerus, itaut tempore Quadrageſimæ regularis obſervantia ob defectum Religioſorum in Conventibus non leve detrimentum patiatur. Ut quælibet via præcludatur ambitioni, & debita reſpectivè Subditorum erga Superiores obedientia, exactaque regularis diſciplinæ obſervantia in eodem Ordine conſerventur, & ſicubi exciderint, reſtituantur, opportunum gliſcentibus malis, & abuſibus hujuſmodi remedium adhiberi, & alias in permiſſis ſalubriter à Nobis, ut infra, provideri, & ſibi indulgeri plurimùm deſideret, Nos, qui aliunde ex diutina rerum experientia probè novimus, quot, & quanta regularibus Ordinibus ex prædictarum, & ſimilium ordinationum inobſervantia, & fractione eveniant detrimenta, & damna, ipſius Ludovici Procuratoris, & Commiſſarii piis poſtulatis hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantùm conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, memoratas Clementis IX., Clementis X., & Clementis XII. Prædeceſſorum Noſtrorum literas cum omnibus, & ſingulis in illis contentis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, &, quatenus opus ſit, omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Profeſſoribus, nunc, & pro tempore quandocumque exiſtentibus, ne ipſis ſub quovis prætextu, cauſa, ratione, & occaſione ad quoſcumque alterius Ordinis Fratres, & Superiores, vel extra dictum Ordinem ad quaſcumque tam Seculares, quàm Eccleſiaſticas perſonas, etiam Cardinalatûs honore, ac quacumque alia Eccleſiaſtica, vel ſæculari dignitate, & præeminentia — — — — fulgentes, ac etiam Sedis Apoſtolicæ Nuntios, & dictæ Sedis Legatos, ſeu Vicelegatos pro obtinenda aliqua intra dictum Ordinem gratia, gradu, dignitate, vel officio, aut adminiſtratione, & aliis ſimilibus, vel pro vitanda, præſertim quoad Apoſtatas ob eorum patrata crimina, & apoſtaſiam, pœnâ ullo modo recurrant, ſub pœnis à dicto Clemente X. prædeceſſore præſcriptis, aſſignatiſque. Inſuper ipſis ejuſdem Ordinis Fratribus, ne per ſe ipſos, aut per interpoſitas perſonas cujuſcumque ſtatûs, gradûs, conditionis, & qualitatis, ac dignitatis hujuſmodi pulpita, in quibuſvis Civitatibus, Terris, Locis, aut Oppidis abſque Miniſtri Generalis pro tempore exiſtentis, vel illo abſente, Procuratoris Generalis pro pulpitis Civitatum, ſeu Eccleſiarum conſpicuarum, quæ eorumdem Superiorum Generalium obedientiales literas exigunt, ac Miniſtrorum Provincialium pro iis, quorum proviſio ad ipſos ſpectat, intra propriam Provinciam expreſsè petito, & obtento conſenſu ſibi procurare poſſint, neque Pulpita ipſa Quadrageſimæ, Adventûs, aliiſque temporibus per annum inconſultis Superioribus ſupradictis ſuſcipere audeant, ſeu quovis modo præſumant ſub pœnis ſuſpenſionis ad triennium ab exercitio concionandi, nec non vocis activæ, & paſſivæ ad ſexennium, ſingulis verò Sæcularibus, Eccleſiaſticis, & Regularibus cujuſ-

cujuſvis Ordinis perſonis, ne præmiſſos dicti Ordinis Fratrum recurſus admittant ſub poena excommunicationis latæ ſententiæ Sedi Apoſtolicæ præfatæ reſervatæ, per contrafacientes eo ipſo abſque alia declaratione incurrendas, auctoritate, & tenore prædictis interdicimus, & prohibemus. Recurſus autem uſque nunc à Fratribus dicti Ordinis habitos pro aſſequendis in poſterum Pulpitis à publicatione præſentium Noſtrarum literarum omnino, & ipſo facto ceſſare volumus, nec ullius roboris eſſe, ullumque effectum ſortiri, ac dicti Concionatores, qui à memoratis Superioribus Pulpita obtinuerint, ſtatim ac Apoſtolicos ſuos labores abſolverint, recto tramite ad proprium Conventum, propriamque Provinciam abſque ullo prætextu redeant ſub poenis arbitrio dictorum Superiorum infligendis: neque ullo modo, ullave cauſa, præterquam cauſâ veræ, & actualis infirmitatis Ciſio, vulgò *il Caleſſe*, vel alio commodo, Seraphicæ Regulæ quovis modo contrario, uti valeant, ſub poenis ſuperiùs expreſſis pro recurrentibus ad obtinenda Pulpita, quas quidem poenas ad quoſcumque alios ejuſdem Ordinis profeſſores ſic contra Regularis Ordinis prædicti Inſtituti præſcriptum itinerantes ſine juſto, veroque infirmitatis motivo utentes Ciſio, aut alio commodo, ſcilicet ab exercitio concionandi per triennium, ſi Concionatores ſint, aliarumve poenarum arbitrio dictorum Superiorum, ſi non ſint Concionatores privationis vocis activæ, & paſſivæ per ſexennium dicta auctoritate extendimus. Præterea in caſibus, in quibus Fratribus memorati Ordinis de jure appellare, aut recurſus habere licet, id non aliter deinceps fieri poſſe auctoritate, & tenore præfatis ſtatuimus, & ordinamus, quàm ut gradatim à gravamine Guardiani ad Miniſtrum Provincialem, vel Definitorium Provinciale, à Provinciali, vel Definitorio Provinciali hujuſmodi ad Miniſtrum Generalem, ſeu ad Definitorium Generale, ita ut cauſæ appellationis hujuſmodi, antequam à Superioribus Generalibus cognitæ, & definitæ fuerint, extra dictum Ordinem deferri, agitari, & cognoſci nequeant. Quam quidem legem non ſolùm in appellationibus, ſed in quibuſvis recurſibus, & querelis, aut cauſis inter dictos ejuſdem Ordinis Profeſſores quoquo modo agitandis inviolabiliter obſervari ſub poenis per prædeceſſorum Noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutiones præſcriptis, ac contentis, ipſo facto abſque alia pariter declaratione incurrendis mandamus. Demum omnibus Romanæ Curiæ Tribunalibus, ac Judicibus, ac quibuſvis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. prædictæ Cardinalium Congregationibus, nec non Sedis Apoſtolicæ Nuntiis nunc, & pro tempore exiſtentibus, ne Fratrum dicti Ordinis recurſus, aut appellationes ſuper cujuſcumque cauſæ cognitione admittant, cauſaſque ipſas cognoſcant, niſi prius eis legitimè conſtiterit, illas juxta præſentes, & memorati Clementis XII. Prædeceſſoris literas præſcripto ordine ſervato cognitas, & definitas fuiſſe, ſub poena nullitatis actorum inde ſecutorum, auctoritate, & tenore præfatis itidem harum ſerie interdicimus, ac omnibus, & ſingulis Ordinis prædicti Profeſſoribus ſub poenis ſuperiùs expreſſis eo ipſo abſque alia declaratione irremiſſibiliter incurrendis, ne ipſi ad Sæcularia Tribunalia adverſus ea, quæ à dictis Superioribus, vel ab hac Sancta Sede acta, aut decreta fuerint, ſub quovis prætextu appellare, aut quovis modo recurrere audeant, ſeu præſumant, ſeu per interpoſitas perſonas præmiſſa peragere curent, & faciant, dicta auctoritate prohibemus. Concedimus quoque Superioribus dicti Ordinis, ut ipſi contra ſimilia, ac ſuperiùs expreſſa, & in ejuſmodi literis contenta perpetrantes, & hiſce noſtris literis parere recuſantes, etiam per ſimplicem denunciationem, ſervatâ tamen forma Conſtitutionum præfati Ordinis procedere poſſint. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas &c. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari &c. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ in dictis literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Maji milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo nono, Pontificatûs Noſtri Anno Nono.

Breve formatum in Archivo Proc. Gener.

Provinciæ Romanæ.

SENTENTIA APOSTOLICA

Manutentio & uſus *Valcbæ* ad Provinciæ favorem confirmatur.

Chriſti Nomine invocato.

PRo Tribunali ſedentes, & ſolùm Deum præ oculis habentes, per hanc noſtram diffinitivam ſententiam, quam de Juris Peritorum Conſilio in his ſcriptis ferimus in Cau-

Cauſa, ac Cauſis, quæ primo, & in prima, ſeu alia veriori coram Nobis verſæ fuerunt, & vertuntur inſtantia inter D. Joſephum Bartoli, Syndicum Apoſtolicum RR.PP.Capucinorum Urbis, & Provinciæ Romanæ Actorem ex una, & D. Abb. Nazarium Baccarini tam nomine proprio, quàm uti Agentem DD. Fortunati, & aliorum Hæredum Altimani de Matina, & D. Joſephum del Rè Affictuarium Valchæ ſitæ extra Portam S. Sebaſtiani Urbis, tam conjunctim, quàm diviſim, ac aliàs omnino Reos conventos partibus ex altera, de, & ſuper manutentione in poſſeſſione liberi usûs dictæ Valchæ ſitæ extra Portam S Sebaſtiani in Via tendente ad Eccleſiam ejuſdem Sancti extra mœnia, in loco nuncupato *Aquataccio*, ad effectum purificandi, & valcandi omnes pannos, Velleres, ſeu Laneos, & Copertas, Sclavinas denominatas, pro ſervitio, & commodo dictorum PP. Capucinorum, ac liberi usûs unius manſionis exiſtentis in eodem ſitu, & adnexæ cuidam veſtigio antiquo, ac Fœnilis cum ſtabulo cohærentis, ad formam piæ diſpoſitionis bo: mem. Dominici Altimani ex Inſtrumento publico rogato per Acta Franciſci Antonii Amadei, Not. Cap. die 3. Decembris 1677., ſeu &c. rebuſque aliis in actis Cauſæ, & Cauſarum hujuſmodi latius deductis, dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & diffinitivè ſententiamus (firmo remanente mandato de manutenendo in poſſeſſione liberi usûs dictæ Valchæ, & adnexorum ad favorem dicti D. Joſephi Bartoli, quo ſupra nomine, per Nos ſub hodierna die contemporaneè relaxato) omnes, ac ſingulas exceptiones ad retardandam relaxationem dicti mandati de manutenendo in poſſeſſione liberi usûs dictæ Valchæ, & adnexorum datas, & propoſitas pro parte dictorum DD. Abb. Nazarii Baccarini, Fortunati, & aliorum Hæredum de Altimanis, ac Joſephi del Rè, & ſignanter prætenſæ nullitatis piæ conceſſionis liberi usûs ejuſdem Valchæ, & adnexorum aliàs factæ ſub anno 1677. à ſupraddicto bo. mem. Dominico Altimani, ac prætenſi limitati usûs valcandi quolibet anno ſolummodo Petias viginti quatuor Pannorum ipſorum PP. Capucinorum, fuiſſe, & eſſe nullas, irritas, inanes, & irrelevantes, prout illas nullas, irritas, inanes, & irrelevantes per præſentes declaramus, & pro nullis, irritis, inanibus, & irrelevantibus haberi volumus, & mandamus, reſervato eidem D. Joſepho Bartoli, Syndico Apoſtolico, Jure impoſterum coram Nobis agendi, contra quos de jure, prout de jure, & quatenus de jure ſuper prætenſa purgatione attentatorum, perpetuumque ſilentium ſuper præmiſſis prædictis DD. Abbati Nazario Baccarini nomine, quo ſupra, & Ioſepho del Rè imponimus, victoſque Victori in expenſis condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de jure, inpoſterum reſervamus, & ita dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & diffinitivè ſententiamus, non ſolùm præmiſſo, ſed & omni alio meliori modo.

Ita pronunciavi. V. Paracciani Locumtenens A. C.

Aquam ejuſdem *Valchæ* divertere, aut curſum illius repagulis impedire inhibetur, illiuſque usûs dumtaxat in quinque menſibus expreſſis poſſeſſoribus fundorum ſuperiorum conceditur.

Chriſti nomine invocato.

PRo Tribunali ſedentes, & ſolùm Deum præ oculis habentes per hanc noſtram definitivam ſententiam, quam de juris peritorum conſilio in his ſcriptis ferimus in cauſa & cauſis, quæ primo & in prima, ſeu alia veriori coram Nobis verſæ fuerunt, & vertuntur inſtantia inter Illuſtriſſimos Dominos Marchionem Bottum, hæredem bon. mem. Marchioniſſæ de Fabis, Aloyſium, & alios de Gualteriis, DD. de Ciallis, & D. Marcum Antonium Nuccioli, alioſque litis conſortes. poſſeſſores fundorum ſuperiorum ad Valcham ſitam extra mænia S. Sebaſtiani Urbis in loco nuncupato *Aquataccio*, ſpectantem ad DD. Fortunatum, alioſque Altimani de Mutina, tam conjunctim, quàm diviſim, ac aliàs omni &c. Actores ex una, & D. Ioſephum Bartoli, Syndicum Apoſtolicum RR. PP. Capucinorum Urbis, & Provinciæ Romanæ reum conventum, partibus ex altera, de, & ſuper prætenſa per dictos DD. Poſſeſſores Fundorum ſuperiorum libertate divertendi aquam profluentem per eoſdem fundos ſuperiores in dictam Valcham, rebuſque aliis in actis cauſæ & cauſarum hujuſmodi latiùs deductis, dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & diffinitivè ſententiamus, non licuiſſe, neque licere dictis DD. Marchioni Botto, Aloyſio, & aliis de Gualteriis, DD. de Ciallis, Marco Antonio Nucciolo, aliiſque litis conſortibus Poſſeſſoribus Fundorum ſuperiorum divertere aquam profluentem per eoſdem fundos ſuperiores in dictam Valcham, proptereaque ipſos teneri, & obligatos eſſe in iiſdem fundis ſuperioribus præſtare liberum decurſum aqua-

aquarum in dictam Valcham, reſervatâ tantummodo dictis DD. Poſſeſſoribus fundorum ſuperiorum facultate in menſibus Maji, Junii, Julii, Auguſti, & Septembris accipiendi dictas aquas ſub hora 20. uſque ad horam 21. ſingulorum dierum, ad effectum irrigandi hortos in dictis fundis ſuperioribus jam exiſtentibus, & pro hujuſmodi effectu eiſdem DD. Poſſeſſoribus fundorum ſuperiorum in dictis deſignatis horis tantummodo licuiſſe & licere apponere repagula in dictis aquis, dictiſque horis elapſis, ſtatim teneri, & obligatos eſſe eademmet repagula removere, prout per præſentes ſub pœnis refectionis damnorum obligatos eſſe declaramus, & mandamus, perpetuumque ſilentium ſuper præmiſſis omnibus dictis DD. Poſſeſſoribus imponimus, victoſque victori in expenſis condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de jure, inpoſterum reſervamus, & ita dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & definitivè ſententiamus, non ſolùm præmiſſo, ſed & omni alio meliori modo &c.

Ita pronunciavi. V. Paracciani Locumtenens A. C.

Lata, & publicata die 26. Novembris 1751. per acta Jacobatii Notarii A. C.

Autographa utriuſque Sententiæ cum inſtrumento Donationis in Arch. Provinciæ Romanæ.

Provinciæ Marchiæ.

EPISTOLA

Sacræ Congregationis Lauretanæ.

Ad Ill. D. Gubernatorem Laureti data.

In ſepultura Fratribus in Baſilica Lauretana conceſſa alios, præter Fratres, ſepeliri prohibetur.

Perilluſtris, & Admodum Reverende Domine, uti Frater.

CUm litteris hujus Sacræ Congregationis ſub 2. Octobris anni elapſi 1743. Dom. Veſtræ Anteceſſori fuit injunctum, ut PP. Capucinis iſtius Hoſpitii in Baſilica, & quidem ſignanter in facie Capellæ Pietatis tantus ſitus concederetur, quantus ad conſtruendam ibi parvam ſepulturam, in qua, poſt mortem ſeparatim ab Altaribus tumulari poſſent, ſufficeret. Cumque libera hæc conceſſio executioni jam data credatur, Sacra Congregatio ſtatuit, & expreſsè ordinat, ut in dicta ſepultura, præter Religioſos Capucinos, nulla alia perſona cujuſcumque conditionis, aut ſub quocumque prætextu poſſit ſepeliri. Conabitur proin ad obſervantiam reduci rigoroſam, quod cum præſentibus ordinatur, ac in regeſto notari ejus tenorem, quatenus Succeſſoribus ſuis innoteſcat &c. Romæ 22. Februarii 1744.

Autograph. in Arch. Provinciæ Marchiæ.

Provinciæ Bononienſis.

SS. Reliquias in Eccleſia Domûs Fratrum Cæſenæ à Fr. Joan. Franciſco à Placentia Guardiano collocatas, inde extrahi vetat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

COnſervationi, & manutentioni Sacrarum Sanctorum, & Sanctarum Reliquiarum, quas dilectus Filius noſter Frater Joan. Franciſcus à Placentia, Guardianus Domûs FF. Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Cæſenæ in Eccleſia ejuſdem Domûs ſe collocâſſe aſſerit, quantùm cum Domino poſſumus, conſulere volentes, ſupplicationibus ejuſdem Ioannis Franciſci, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, ne de cætero quiſquam quavis auctoritate fungens, Reliquias prædictas, ſeu earum aliquam partem, à dicta Eccleſia extrahere, aut aſportare, ſive, ut extrahantur & aſportentur, permittere, aut conſentire ſub quocumque prætextu, quæſito colore, aut cauſa, vel occaſione audeat ſeu præſumat ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, per contrafacientes incurrenda, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium interdicimus & prohibemus. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod præſentis prohibitionis copia in aliquo perſpicuo

loco,

loco, unde ab omnibus cerni poſſit, continuò affixa remaneat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcat. die xx. Martii MDCXLII. Pontificatûs Noſtri Anno Decimonono.

Autograph. in Arch. Secret. Brevium Reg. menſ. & anni præd. fol. 1.

NOTA

ET lege Sanctorum & Sanctarum Reliquias in Eccleſia prædictæ, & ex Magni Viri, Fr. Alphonſi Lupi, Hiſpani fundatione &c. celebris Domûs aſſervatas.

S. Aniceti Papæ, & Mart.
S. Anſelmi Mart.
S. Apollonii Confeſs.
S. Benigni Mart.
S. Bonifacii Mart.
S. Caroli Borromæi Cardinalis.
S. Caſpari Mart.
S. Celſi Mart.
S. Centiani Mart.
S. Concordii Mart.
S. Conſtantii Mart.
S. Conſtantini Imperat.
S. Cornelii Mart.
S. Cypriani Mart.
S. Deſiderii Mart.
S. Diodori Mart.
S. Dionyſii Mart.
S. Eleutherii Papæ, & Mart.
S. Fabiani Mart.
S. Feliciani Mart.
S. Felicis Cap. Confeſſ.
S. Feliciſſimi Mart.
S. Fortunati Mart.
De Capillis S. Franciſci Aſſiſiatis.
S. Friderici Mart.
S. Gaudentii Mart.
S. Hilarii Epiſcopi.
S. Hilarii Mart.
S. Honorati Mart.
S. Ignatii Loyol. Confeſſ.
S. Innocentii Mart.
S. Juſti Mart.
S. Laurentii Mart.
S. Macarii Eremitæ.
S. Manſueti Militis.
S. Onuphrii Mart.
S. Paſtoris Mart.
S. Petri Mart.
S. Placidi Mart.
S. Priſci Mart.
S. Relati Mart.
S. Sempronii Mart.
S. Sergii Papæ, & Mart. &c.

Reliquiæ Sanctarum.

S. Antoninæ Virg. & Mart.
S. Clericis Virg. & Mart.
S. Caſtiſſimæ Virg. & Mart.
S. Euphemiæ Virg. & Mart.
S. Eufraſiæ Virg.
S. Franciſcæ Romanæ Viduæ.
S. Paulinæ.
S. Plautillæ Virg. & Mart. &c.

Provinciæ Lombardiæ.

Nonnulli Conventus de Provincia ſeparantur, & unitim cum Tridentinis in Provinciam Mantuanam eriguntur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXpoſuit Nobis dilectus Filius noſter Marius S.R.E. Presbyter Cardinalis Millini nuncupatus, quod &c. *Reſiduum vide infrà.*

Provinciæ Venetæ.

Locum à Communitate Caſtri Portûs Naonis, aliàs & prius confraternitati S. Gotthardi conceſſum, Fratribus noſtris pro uſu & habitatione concedi confirmat.

Joannes Antonius, Dei & Apoſtolicæ Sedis gratiâ Epiſcopus Neocaſtren. Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ utriuſque Signaturæ Referendarius, & Prælatus Domeſticus, ac in toto Sereniſſimo Venetiarum Dominio cum poteſtate de latere Legatus Apoſtolicus.

Uni-

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes litteras inſpecturis ſalutem in Domino ſempiternam.

SEdis Apoſtolicæ circumſpecta benignitas piis Religioſarum Perſonarum deſideriis conſuevit libenter annuere, illaſque in his præſertim, per quæ animarum ſaluti conſulitur, & unde Divini cultûs augmentum provenire dignoſcitur, libenter audire. Sanè pro parte dilectorum Nobis in Chriſto devotorum Religioſorum Ordinis S. Franciſci de Obſervantia Fratrum Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod, cum videlicet Communitas & homines Caſtri Portûs Naonis Concordienſis Diœceſis habentes & pacificè poſſidentes ab immemorabili tempore citra, certum locum S.Gothardi nuncupatum, locum hujuſmodi certæ ſcholæ ſive Confraternitati conceſſiſſent, in quo conſtructâ quadam Baſilicâ Confratres dictæ ſcholæ S. Gothardi aliquando Miſſas pro eorum pia devotione celebrari faciebant, nunc ob ſingularem devotionis affectum, quem ſemper erga prædictos Fratres Capucinos, & eorum Ordinem & Religionem geſſerunt, & gerunt, locum prædictum, ſeu veriùs illius uſum, de dictorum Confratrum ſcholæ ſæpe dictæ S. Gothardi conſenſu, FF. Capucinis prænominatis, ac illorum Congregationi ſeu Ordini, ut gratum inibi famulatum Altiſſimo exhibere poſſint, dederunt & conceſſerunt, ac pro eorum ſimili uſu, & habitatione locum illum penes Baſilicam fabricari fecerunt, ac alia forſan geſſerunt, prout in quodam deſuper celebrato Documento pleniùs dicitur contineri.

Cum autem, ſicut eadem ſubjungebat petitio, tam Fratres Capucini, quàm Communitas, & homines prænominati cupiant conceſſionem uſûs loci prædicti, ac omnia, & ſingula in dicto publico Documento contenta noſtræ approbationis, & confirmationis munimine roborari, pro eorum parte Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus eos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequentes, auctoritate Legationis noſtræ, pro Divini cultûs augmento, conceſſioni uſûs loci prædicti conſenſum noſtrum præſtare, illaque cum omnibus inde ſecutis auctoritate Apoſtolica confirmare & approbare, aliàſque ſuper præmiſſis ſibi opportunè providere, de ſpecialis dono gratiæ dignaremur. Nos igitur ad ea libenter intendentes, quæ ad Divini cultûs, & piorum, ac religioſorum locorum, prædictique Ord. S. Franciſci augmentum tendere dignoſcuntur, eorundem FF. Capucinorum, ac Communitatis & hominum juſtis petitionibus gratum præbentes aſſenſum, ipſoſque, & eorum ſingulos à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutos fore cenſentes, locique prædicti ſituationem, confines, qualitates, ac Baſilicæ antedictæ invocationem, ſeu titulum veriorem, dictique Documenti deſuper celebrati tenorem, præſentibus pro expreſſis habentes, conceſſioni uſûs ejuſdem loci noſtrum liberum præſtamus conſenſum, illamque cum omnibus inde ſecutis, ac, prout eam concernunt, alia omnia, ac ſingula in dicto publico Documento deſuper celebrato contenta, licita tamen & honeſta, auctoritate Apoſtolica, quâ ex munere Legationis noſtræ hujuſmodi fungimur in hac parte, tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ſupplentes omnes & ſingulos, tam juris, quàm facti defectus, ſi qui forſan intervenerint in eiſdem. Quodque Fratres Capucini prænominati, abſque alicujus cenſuræ ſeu pœnæ incurſu, locum prædictum ad eorum uſum dumtaxat recipere & retinere, ac inibi gratum Omnipotenti Deo, & Glorioſæ Virgini Mariæ, ac BB.Gothardo & Franciſco, & omnibus Sanctis famulatum præſtare, juxta eorum regularia inſtituta, ac ſuperinde eiſdem conceſſa Apoſtolica privilegia libere, & licitè potuerint, ac poſſint & valeant, decernimus & declaramus. Et nihilominus pro potiori cautela uſum loci prædicti, juxta conſenſum prædictum Communitatis & hominum earumdem tenore præſentium dicta auctoritate Apoſtolica eiſdem concedimus, & indulgemus. Decernentes ex nunc irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, Nobis inferiore, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. In quorum fidem præſentes manu noſtra ſubſcriptas fieri, ſigillique noſtri juſſimus, & fecimus appenſione muniri.

Datum Venetiis apud Sanctum Joannem à Templo anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo pridie Idus Januarii, Pontificatûs Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Pii Divina Providentia PP. V. Anno Tertio. Præſentibus &c.

Autograph. in Arch. Conventûs.

Eccleſiam S. Crucis Veronæ à Monaſterio Monialium S. Silveſtri, Ordinis Sancti Benedicti diſmembrari, & Fratribus noſtris conſignari approbat.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto Filio Vicario Venerabilis Fratris noſtri Epiſcopi Veronenſis in ſpiritualibus Generali, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

OFficii noſtri debitum exigit, ut ad ea, per quæ ſtatus Religioſarum Perſonarum quarumlibet in humilitatis ſpiritu Altiſſimo famulantium non ſolùm ubique vigeat, ſed etiam Auctore Domino felicibus proficiat incrementis; Eapropter, ne ea, quæ Ordini FF. Minorum Capucinorum nuncupatorum conceſſa fuerunt, ab aliquibus impugnentur, neve temporis progreſſu litium corroſionibus ſubjaceant, robur Apoſtolicum iis adjicii mandamus, prout conſpicimus expedire. Sanè pro parte dilectorum filiorum Guardiani & Conventûs Ordinis FF. Minorum Sancti Franciſci Capucinorum Veronenſium exhibita Nobis nuper petitio continebat, quod, cum aliàs ipſi Guardianus & Conventus apud Eccleſiam Sanctiſſimæ Trinitatis Veronen. habitarent, ac in dies ſuccreſcente Religioſorum numero, anguſto & incapaci loco continerentur, & alio ampliori indigerent, ac ad hoc Eccleſiam Sanctæ Crucis Veronæ juris Parochialis, ubi & olim Monaſterium exiſtebat, quæque Monaſterio Monialium Sancti Silveſtri, aliàs Sanctæ Mariæ Matris Domini, etiam Veronæ Ordinis Sancti Benedicti canonicè unita & incorporata reperiebatur, idonea viderctur; Dilectus filius noſter, Auguſtinus, tituli Sancti Marci Presbyter Cardinalis Veronenſis nuncupatus, majoris Eccleſiæ Veronenſis ex diſpenſatione Apoſtolica Præſul, ſive ejus Vicarius in ſpiritualibus Generalis, ſufficienti ad id facultate ſuffultus, Eccleſiam Sanctæ Crucis prædictam, ac illius Domos, unâque cum Broilo ex terra prativa ibi propinqua, necnon Domibus adjacentibus capacitatis in totum ſex camporum menſuræ illarum partium vel circiter, tranſlatis prius per eumdem Auguſtinum Cardinalem ſeu Vicarium dictæ Eccleſiæ S. Crucis Parochialis paramentis, quæ prius in ea exiſtebant, & illorum animarum curâ universâ ad aliam Eccleſiam vicinam, necnon pro eiſdem Abbatiſſa & Monialibus earumque Monaſterio omnibus & ſingulis aliis Eccleſiæ S. Crucis, ac ei connexorum fructibus, redditibus, bonis, & juribus univerſis remanentibus, ab eodem Monaſterio Monialium, de conſenſu tamen exiſtentium illius Abbatiſſæ & Conventûs ad prædicti Auguſtini Cardinalis, & nonnullorum nobilium Virorum inſtantiam deſuper capitulariter præſtito, ordinaria ſua auctoritate perpetuò diſmembravit & ſeparavit, illaque ſic diſmembrata & ſeparata dicto Ordini Fratrum Minorum, ac pro eo ipſis Guardiano & Fratribus de anno Domini 1571. eâdem auctoritate etiam perpetuò appropriavit & incorporavit, prout in publicis Documentis deſuper confectis pleniùs dicitur contineri; & deinde præmiſſorum vigore, Guardianus & Fratres prædictæ Eccleſiæ Sanctæ Crucis, ac illius Domorum, ac Broili & terræ, aliorumque bonorum ſic appropriatorum & incorporatorum hujuſmodi poſſeſſione aſſecutâ, apud dictam Eccleſiam Sanctæ Crucis habitaverunt, & habitant de præſenti, ac Domibus & aliis bonis ſic appropriatis & incorporatis hujuſmodi gaudent. Quare pro parte dictorum Guardiani & Conventûs Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus, ne ſuper præmiſſis ſuccedentibus temporibus aliqua diſcordia oriri poſſit, præmiſſa confirmare & approbare, ac aliàs deſuper opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia Eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem ſecundùm æſtimationem prædictam, etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & ſemper in unionibus vocarentur, quorum intereſſet, opportunæ ſubventioni Domorum Ordinis hujuſmodi, quantùm in Nobis eſt, ſtudioſè conſulentes, Guardianum, & ſingulares Perſonas Conventûs hujuſmodi afferentes Eccleſiæ Sanctæ Crucis, ac illius Domorum, & Broili, necnon terræ, aliorumque bonorum ſic appropriatorum & incorporatorum hujuſmodi fructus, redditus & proventus triginta ducatorum, ad rationem triginta unius groſſorum monetæ, earumdem partium pro quolibet ducato hujuſmodi ſecundùm communem æſtimationem, valorem annuum non excedere, à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutos fore cenſentes, verumque Domûs & Cõventûs Fratrum hujuſmodi annuum valorem ſecundùm æſtimationem eandem, præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Diſcretioni tuæ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus, ſi eſt ita, diſmembrationem, ſeparationem, appropriationem, & incorporationem prædictas, & inde ſecuta quæcunque, auctoritate noſtra ſimiliter perpetuò confirmes & approbes, illiſque plenariæ & inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicias, nec nõ omnes & ſingulos tam juris, quàm facti defectus, ſi qui forſàn intervenerint in eiſdem, dicta auctoritate noſtra ſuppleas, &, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari,

tari, irritum & inane decernas, non obſtantibus priori voluntate noſtra, ac Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati, uniones perpetuas, niſi in caſibus à jure permiſſis, fieri prohibentis, aliiſque Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Monaſterii Monialium & Domûs, ac Ordinum hujuſmodi, etiam juramento &c. approbatis & innovatis, quibus omnibus &c. expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, tertiodecimo Kalendas Octobris Pontificatûs Noſtri Anno Quarto.

Autograph. in Archivo Conventûs.

Provinciæ Mediolanenſis.

Nonnulli Conventûs à Provincia diſſecantur, & unitim cum aliis Ser. Regi Sardiniæ ac Sabaudiæ Duci ſubjectis in Provinciam S. Joſephi à Leoniſſa appellatam eriguntur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjuncti Nobis per abundantiam divinæ gratiæ paſtoralis officii ſolicitudo poſtulat, ut his &c. *Reſiduum vide infra in fine Supplementi tomi ſecundi.*

Provinciæ Brixienſis.

DECRETO

Sacræ Congregationis Concilii.

Ad cuſtodiam Sanctuarii B. V. Mariæ prope Tiranum duos Fratres de Provincia deputari committitur.

Beatiſſime Pater.

IN Territorio Tirani, loci ſeu Burgi in Valle Tellina conſpicui, in temporalibus Dominio Dominorum Rhætorum, & in ſpiritualibus Diœceſi Novocomenſi ſubjecti, reperitur celebre Templum, milliario ab incolatu diſtans, Magnæ Deiparæ Mariæ, quæ die 29. Septembris anno 1504. ibi comparuit, dedicatum, & à dicti loci populo in obſequium voluntatis, in actu apparitionis cuidam ſuo cultori ab eadem B. V. manifeſtatæ erectum. Cum poſtea largæ eleemoſynæ à totius Vallis devotis incolis ob tot prodigia & miracula, quæ Beatiſſima Virgo poſt apparitionem ibi operari dignata eſt, in gratiarum actionem fuiſſent collatæ, celeritate & magnificentia extraordinaria opus Sanctuarii fuit inceptum, conſummatum, & à devotione Incolarum non exiguis munitum redditibus, quorum intuitu Leo X. anno 1513. Communitati Tirani eorum adminiſtrationem, cum facultate functiones ſacras promovendi, & cum amplo juriſpatronatu, independente à loci Parocho, & Ordinario Novocomi commiſit. Virtute hujus privilegii Communitas Tirani quolibet biennio quatuor Deputatos conſtituit, & annualiter rationem exigit; ſique accidat, quod deductis expenſis annuatim pro cuſtodia & decore Sanctuarii erogari ſolitis, quædam ſumma ſuperſtes maneat, ad cenſus & libellos pro emolumento Sanctuarii, & pro Religione Catholica in dictis locis magis conſervanda inveſtitur. Jam verò quatuor Deputati longâ jam experientiâ edocti, quod cura Sacriſtiæ, hucuſque Clericis & Perſonis ſæcularibus commiſſa, finem politiæ, decoris & attentionis tam famoſo Templo debitæ non conſequatur, illam duobus PP. Capucinis Sacerdotibus & Confeſſariis, vel Sacerdoti & laico, prout meliùs & opportuniùs dictis Deputatis videbitur, tum pro effectu ſuſpiratæ vigilantiæ, & decore Sanctuarii, tum pro Exterorum continuò ad id accurrentium commodo conferre, & eapropter habitationem pro dictis Patribus in vicinia Sanctuarii quamprimùm erigere, iiſque de debita ſuſtentatione providere intendunt. Hinc ad Sanct. Veſtræ pedes proſtrati humillimè ſupplicant, quatenus Communitati Tirani prædictæ, & conſectariò dictis pariter quatuor Deputatis pro tempore facultatem impertiri dignetur ex Conventu Tiranum inter & Sanctuarium memoratum ſito, vel ex Cōventu alterius ex Brixienſi vel Mediolanenſi Provinciis, ceu Valli Tellinæ conterminis, duos Fratres Deputatis beneviſos cum conſenſu P. Generalis ſeligendi, ſine tamen præjudicio ſubjectionis Superiori dicti Conventûs; videtur enim, quod labore ab ipſis in hoc officio adhibendo, onera alia, quæ aliàs in Religione ſufferre deberent, ſufficienter compenſentur. Quam gratiam &c.

Die decima quarta Martii 1750.

Sac. Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, ad quam Sanctiſſimus Dominus noſter ſupplicem hunc libellum remiſit, attentâ

tentâ relatione Epiſcopi Comenſis, auditoque Procuratore Generali Ordinis Capucinorum, benignè commiſit præfato Epiſcopo, ut veris exiſtentibus narratis, ſuprà dictam facultatem juxta petita pro ſuo arbitrio & conſcientia Oratoribus gratis impertiatur; Ita tamen, ut bini Religioſi Capucini ſumantur ex Provincia Brixienſi, & illorum electio, & reſpectivè remotio de conſenſu Provincialis ſemper fiat.

Autograph. in Arch. loci.

Provinciæ Januenſis.

Recitatio Officii, & celebratio Miſſæ in honorem pretioſi Sanguinis Chriſti ſub ritu duplicis primæ Claſſis, poſtulante Fr. Carolo Franciſco à Sarzana, Clero Sæculari, & Regulari Civitatis, & Diœceſeos Sarzanenſis conceditur.

LUNEN. SARZANEN.

Conceſſio Recitationis Officii, & Celebrationis Miſſæ propriæ in honorem pretioſi Sanguinis D. N. J. C. ſub Ritu Duplici primæ Claſſis.

Sanctiſſime, ac Beatiſſime Pater.

FUlget Eccleſia Cathedralis Civitatis Lunen. Sarzanen. pretioſiſſimo Sanguine D. N. J. C., & cultus equidem inſignis, ac impenſiſſimus devotionis fervor ſemper æquè præfulſit in tota illa Diœceſi erga tale Pignus Redemptionis Noſtræ; itaut non ſolùm actualis Epiſcopus Lunen. Sarzanen. in ſua informatione tranſmiſſa ad Sacram Rituum Congregationem ſub die 29. Auguſti 1738., aſſeruerit, ex pluribus perantiquis documentis authenticis conſtare, ſolemne Feſtum, & omnium maximum, celebratum ibidem fuiſſe quingentis ab hinc ultrà annis in ejuſdem pretioſiſſimi Sanguinis celebrem memoriam; ac inſuper retulerit, ſolemniſſimam duci Proceſſionem, à tempore, cujus initii vere monumentum non extat, in prædicta Civitate, & die Feſto Sanctiſſimæ, Individuæque Trinitatis, cum interventu utriuſque Cleri, & Societatum Laicarum, magnoque Populi concurſu, tam ex Suburbiis, quàm ex univerſa Lunen. Sarzanen. Provincia; tandemque affirmaverit, præſentiſſimum, ac potentiſſimum auxilium in neceſſitatibus omnes experiri, quoties devota & humilis ſupplicatio fit Deo Optimo Maximo cum Sacri Theſauri veneratione: Sed etiam, quod magis in rem eſt, Summi Pontifices ipſam Cathedralem Eccleſiam Lunen. Sarzanen. Chriſti Sanguine decoratam unanimiter enunciàrunt; & præcipuè glorioſæ recordationis Nicolaus V. Patritius Sarzanen. Summus Pontifex, Motu proprio, favore Concivium ſuorum anno 1447. Kalendis Maji, ſub Plumbo, Indulgentiam perpetuam pro eodem die Feſto impertitus fuit, his verbis = *Cupientes igitur, ut Eccleſia B. Mariæ de Sarzana, Lunen. Diœceſis, ejuſdem B. Mariæ inſignita vocabulo, in qua etiam Sanguis Domini Noſtri Jeſu Chriſti ſummâ devotione à Chriſtifidelibus veneratur, ob ejuſdem Virginis, & Sanguinis reverentiam congruis honoribus frequentetur, & ut Fideles ipſi eò libentiùs confluant causâ devotionis ad eandem &c.* = Unde ex iis omnibus præmiſſis, neque neglectis aliis documentis in poſitione Cauſæ exhibitis, Antiani prædictæ Civitatis, nomine etiam totius Cleri, Populique Lunen. Sarzanen. & pro iiſdem Poſtulator deputatus Fr. Carolus Franciſcus à Sarzana Ordinis Minorum Capucinorum Concionator, humillimè provolutus ad pedes Sanctitatis Veſtræ ſupplicat ad magis magiſque hujuſmodi devotionem confovendam, ut impertiri dignetur utrique Clero tam Sæculari, quàm Regulari, facultatem recitandi in ipſa Civitate, ac tota Diœceſi Lunen. Sarzanen Officium, ac reſpectivè celebrandi Miſſam pretioſiſſimi Sanguinis D. N. J. C. ſub ritu duplici primæ claſſis, feriâ ſecundâ poſt prænominatum Feſtum Auguſtiſſimæ Divinæ Trinitatis, pariterque ſub ritu ſemiduplici quibuſcumque aliis ſextis feriis, exceptis illis Adventûs, & Quatuor Anni Temporum. Qua de Gratia &c. Quam Deus &c.

Foris. SS. D. N. Papæ Benedicto XIV. Pro Antianis Civitatis Lunen. Sarzanen. &c. & illorum nomine pro Fr. Carolo Franciſco à Sarzana Concionatore Ordinis Min. Capucinorum, Poſtulatore ab iiſdem Deputato.

Die 13. Septembris 1747.

RESCRIPTUM SS. DOM. NOSTRI.

Pro Gratia recitationis Officii, & celebrationis Miſſæ feriâ ſecundâ tantùm poſt feſtum Trinitatis juxta Exemplar à Nobis conſignatum Fidei Promotori pro Civitate, & Diœceſi Sarzanen.

Offi-

Officium, & Miſſa propria in Fol. &c.

DECRETUM

Ex Secretaria Sacræ Rituum Congregationis.

Suprafcriptum Officium proprium cum Miſſa de pretioſo Sanguine Jeſu Chriſti, nuper de Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti Papæ XIV. diligenter & accuratè juxta Regulam traditam in ſuo Opere *de Servorum Dei Beatificat., & Beatorum Canonizat. lib.*4. *par.*2. *cap.*10. *num.* 10. compoſiſitum, Sanctitas Sua benignè approbavit, necnon recitandum, ac reſpectivè celebrandum ab univerſo Clero, tam Sæculari, quàm Regulari Civitatis, & Diœceſis Sarzanenſis in feria ſecunda dumtaxat poſt Feſtum Trinitatis ſub ritu duplici primæ claſſis ex ſpeciali Gratia indulſit, & conceſſit, atque ita inpoſterùm ſervandum mandavit.

Die 16. Decembris 1747.

Exempl. impreſſ. in Archivo Ord. Armario Provinciæ Januenſis.

Provinciæ Pedemontanæ.

Conſtitutiones Monialium Monaſterii, B. Mariæ Conſolationis nuncupati, Civitatis Montis Regalis confirmat.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcroſancti Apoſtolatûs officium humilitati noſtræ, nullo licèt meritorum noſtrorum ſuffragio, divinitus impoſitum ſalubriter exequi, adjuvante Domino ſatagentes, illa, quæ pro felici Sacrarum Virginum, Altiſſimi obſequiis, ſub ſuavi Religionis jugo mancipatarum directione providè conſtituta eſſe dicuntur, ut firma ſemper, ac inviolata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri, cum id à Nobis petitur, patrocinio libenter conſtabilimus. Exponi ſiquidem Nobis nnper fecerunt dilectæ in Chriſto Filiæ, Abbatiſſa, & Moniales Capucinæ nuncupatæ, Monaſterii B. Mariæ Conſolationis nuncupatæ Civitatis Montis Regalis, Provinciæ Taurinenſis Ordinis S. Franciſci, quod, cum quædam Conſtitutiones pro bono, & felici dicti Monaſterii regimine, atque gubernio aliàs editæ fuerint, ipſæ Exponentes illas, quò firmiùs ſubſiſtant, & ab omnibus arctiùs obſerventur, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri ſummopere deſiderant. Nos igitur eaſdem Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & earum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus earum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Conſtitutiones præfatas, dummodo tamen ſint in uſu, ac licitæ, & honeſtæ, ac ab Ordinario loci approbatæ, Sacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, vel Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, aut Regularibus dicti Ordinis Inſtitutis non adverſentur, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; Decernentes eaſdem Conſtitutiones, necnon præſentes litteras ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus & ſingulis, ad quos, & quas ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter obſervari; Sicque per quoſcumque Judices &c. in contrarium facientibus, non obſtantibus quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Aprilis MDCLXXVI. Pontificatûs noſtri Anno Sexto.

Breve form. in Arch. Monaſterii; de quo exempl. in Arch. Gener. Ord. cum Conſtitutionibus, & relatione inſtitutionis Monialium.

Provinciæ Corſicæ.

DECRETO

Sac. Congregat. Epiſc. & Regul.

In cauſa quæſtuationis vertente inter PP. Reformatos Alziprati, & Conventus PP. Obſervantium, & Capucinorum Civitatis Calvi concordiam fieri mandatur, & facta approbatur.

IN cauſa Sagonen. Quæſtuationis vertente inter Conventum Alziprati Minorum Obſervantium Reformatorum ex unà, & Conventus Minorum Obſervantium, & Capucinorum Civitatis Calvi ex altera partibus, propoſitum fuit infraſcriptum Dubium, videlicet:

An

An liceat Patribus Minoribus Obſervantibus, & Capucinis Conventuum Civitatis Calvi quæſtuare in locis Ulmiæ, & Pini, eorumque adjacentiis, poſitis in diſtrictu Conventûs S. Franciſci Alziprati Patrum Reformatorum, in caſu &c.

Sac. Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, referente Eminentiſſimo Ricci Ponente, re maturè perpenſa, ad ſupraſcriptum dubium reſpondit: Negativè. Romæ 16. Julii 1745.

Propoſitâ verò Causâ ſub infraſcripta die inter Patres Minores Obſervantes Reformatos Conventûs Alziprati, & Patres Capucinos Conventûs Calvi ſub dubio = An ſit ſtandum, vel recedendum à deciſis ſub die 16. Julii 1745. in caſu &c.

Eadem Sacra Congregatio, Ponente itidem Eminentiſſimo Ricci, ſub die 17. Maji 1748. cenſuit reſcribendum, prout reſcripſit = Ad Eminentiſſimum Ponentem juxta mentem, & mens eſt, quod procuretur Concordia, & ſub die 21. Junii 1748. reſcripſit, quod fiat omnino Concordia juxta votum Eminentiſſimi Ponentis.

Quæ quidem Concordia ſtabilita & concluſa fuit ſub ſequentibus conditionibus, nempe

Permittendum eſſe PP. Capucinis quæſtuationem omnium comeſtibilium à Regula S. Franciſci permiſſorum in duabus terris Plebium Ulmii, & Pini, hoc eſt, in terra Montalis pro Plebe Ulmii, & in terra Montis majoris pro Plebe Pini; & in omnibus aliis locis, comprehenſis in præfatis duabus Plebibus libera, & privativa quæſtuatio remaneat favore Conventûs PP. Reformatorum Alziprati.

Prælibata verò quæſtuatio à PP. Capucinis, ut ſupra, permiſſa, de quindecim in quindecim dies dumtaxat fieri debeat, firma remanente facultate favore quoque prædictorum Religioſorum Alziprati quæſtuandi in dictis locis juxta eorum Conventûs commodum omnibus aliis temporibus PP. Capucinis non permiſſis.

Quoverò ad quæſtuationem Muſti, faciendam eſſe à PP. Capucinis in terra tantummodo Montis Majoris.

Et ſupraſcriptam Concordiam à PP. Procuratoribus Generalibus utriuſque Ordinis acceptatam, & ſubſcriptam ipſamet Sacra Congregatio omnino exequi, & adamuſſim obſervari mandavit. Romæ &c.

Exempl. in Arch. Gener. Ordin. Armario Provincia Corſicæ.

Provinciam Mantuanam ex ſex Conventibus Mantuæ, & ſex aliis Tridenti, Definitorium Generalis Decretum confirmando, erigi jubet.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſuit Nobis dilectus Filius noſter Marius, S. R. E. Presbyter Cardinalis Mellini nuncupatus, quod dilecti Filii, Definitorium Generale Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quò piis Chariſſimæ in Chriſto Filiæ noſtræ Mariæ Thereſiæ, Hungariæ, & Bohemiæ Reginæ Illuſtris, Chariſſimi in Chriſto Filii noſtri, Franciſci, Romanorum Regis in Imperatorem electi modernæ Uxoris deſideriis obſecundaret, ſex Conventus Mantuanos nempe Caſtillionis Stiverorum, Mantuæ, Terræ Hoſtiliæ, Aquæ Nigræ, Goiti, & Sermini Vici, dicti Ordinis, quos fel. record. Clemens Papa XII. prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die XXI. Januarii MDCCXXXVII. Provinciæ Lombardiæ dicti Ordinis univit, & incorporavit, vigore facultatis ſibi à Nobis attributæ à prædicta Provincia Lombardiæ per ſuum Decretum diſmenbravit, & cum aliis ſex Conventibus Cuſtodiæ Tridentinæ univit, & incorporavit, novamque Provinciam Mantuanam nuncupandam erexit, prout in Decreto dicti Definitorii continetur, tenoris ſequentis: videlicet = Decretum Definitorii Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum, quo ſex Conventus Mantuani cum Cuſtodia Tridentina uniuntur, ac in novam Provinciam eriguntur. Quod Sac. Cæſ. Majeſtatis Mariæ Thereſiæ Auguſtiſſimæ Romanorum Imperatricis, & Hungariæ, ac Bohemiæ Reginæ expreſſiſſima voluntas, ac ordinatio ſit, ut Cuſtodia Tridentina, ex cauſis clementiſſimum animum ejus moventibus, Provinciæ Tirolenſi non uniatur, ſed, ut ſex Conventus Mantuani, videlicet Caſtillionis Stiverorum, Mantuæ, Terræ Hoſtiliæ, Aquæ Nigræ, Goiti, & Sermini Vici, cum Conventibus Cuſtodiæ Tridentinæ, nempe Alæ, Arci, Roboreti, Tridenti, Condini, & Maleti unirentur, & una nova Provincia ex præallegatis duodecim Conventibus, Mantuana nuncupanda, erigeretur, per Eminentiſſimum ac Reverendiſſimum D. Cardinalem Mellini, ſuum apud S. Sedem Pontificiam Plenipotentiarium Definitorio Generali Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum fuit intimatum. Hanc Sac. Cæſ. ac Regiæ Majeſtatis piiſſimam voluntatem & ordi-

ordinationem, ut par eſt, Definitorium Generale attendens, ac obſequioſiſſimi animi ſignificationem teſtari volens, primum Decretum Cuſtodiæ Tridentinæ cum Provincia Tyrolenſi unitivum, ejuſve ſecundum confirmativum revocat & annullat: Et tametſi ſupra ſpecificati ſex Conventus Mantuani per Breve Clementis XII. felic. recordat. anno MDCCXXXVII. die XXI. Januarii Provinciæ Lombardiæ uniti ſint, facultate attamen à feliciter regnante Summo Pontifice Benedicto XIV. obtentâ, præallegatos ſex Conventus, videlicet, Caſtillionis Stiverorum, Mantuæ, Terræ Hoſtiliæ, Aquæ Nigræ, Goiti, & Sermini Vici, à Provincia Lombardiæ, vigore præſentis Decreti ſeparat, atque diſmembrat, & cum aliis ſex Conventibus Cuſtodiæ Tridentinæ, nempe Alæ, Arci, Roboreti, Tridenti, Condini & Maleti in unum aggregat, unit, ac in novam Provinciam, Mantuanam nuncupatam, cum omnibus prærogativis ad inſtar aliarum Provinciarum erigit, atque erectam eſſe ſtatuit, & decernit, non ſolùm hoc, ſed omni meliori modo, ac forma. In quorum fidem præſens ſubſcriptum, & Ordinis Procuræ Generalis ſigillo munitum Decretum in Definitorio Generali noſtro dedimus anno milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo nono, die decima tertia menſis Martii. F. Ludovicus à Taurino Procurator, & Commiſſarius Generalis. Fr. Gelaſius Goritienſis Cap. p. t. Definitor Generalis. Fr. Paulus à Colindres Cap. ind. Definitor Generalis. F. Cherubinus à Noves Cap. ind. Definitor Generalis. Fr. Hilarion à Feroleto Cap. ind. Definitor Generalis. Fr. Joannes Maria à Parma Definitor Generalis. Loco ✠ Sigilli.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Marius Card., quò præinſertum Decretum firmiùs ſubſiſtat, & ſervetur exactiùs, Apoſtolicę confirmationis noſtrę patrocinio communiri plurimùm deſideret, Nos piis dicti Marii Card. votis, hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, ſupplicationibus ejuſdem Marii Cardinalis Nobis ſuper hoc porrectis inclinati, prævia revocatione, quatenus opus ſit, dictarum litterarum Clementis prædeceſſoris, quoad incorporationem & unionem dictorum ſex Conventuum Mantuan. Provinciæ Lombardiæ, ut præfertur, factam, præinſertum dicti Definitorii Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum Decretum, cum omnibus & ſingulis in eo contentis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque &c. ſupplemus & ſanamus. Decernentes eaſdem præſentes litteras &c. Sicque in præmiſſis &c. Non obſtantibus prædictis dicti Clementis prædeceſſoris litteris, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Provinciæ Lombardiæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento &c. confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus &c. hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Martii MDCCXLIX. Pontificatûs noſtri Anno Nono.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

N O T A

MOtricem diſmembrationis, & unionis reſpectivè in hiſce litteris Apoſtolicis expreſſarum, Auguſtiſſimam Imperatricem & Reginam, Mariam Thereſiam fuiſſe, probant litteræ ab Eadem ad Eminentiſſimum D. Cardinalem Mellinum ita datæ:

Nos Maria Thereſia, Divina favente clementia Romanorum Imperatrix, Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ Regina; Archidux Auſtriæ, Dux Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carnioliæ & Wirtembergiæ; Comes Habſpurgi, Flandriæ, Tyrolis, Goritiæ, & Grandinæ, Dux Lotharingiæ & Barri, Magna Dux Hetruriæ &c.

Reverendiſſime in Chriſto Pater, Amice chariſſime.

Reverendiſſimam Pat. Veſtram non latet, &, ſi opus foret, à Cardinale Alexandro Albani plenè percipere poterit, quæ hactenus obſtiterint, quò minus circa incorporationem Capucinorum Conventuum Cuſtodiæ Tridentinæ, ita dictæ, cum una, alterave Provincia ejuſdem Ordinis, ſcopus à Nobis intentus effectum ſuum hucuſque ſortitus ſit; Cum verò in eo perſiſtamus, ut dicta Cuſtodia aut in Lombardicam Provinciam ſuſcipiatur, aut ſaltem (quod quidem quid novi eſt) ſi P P. Lombardici unionem hanc planè abhorrerent, Conventus ſex Mantuanos, ante annos aliquot eiſdem unitos, iterum à ſe dimittant, Tridentinis uniri, atque

ita

ita hi duodecim Conventûs ita uniti in Provinciam erigi queant; cui unioni, has tamen conditiones annexas, ac ab Ordine cautas ac ſtabilitas volumus, ne in hac Provincia plures quàm hi duodecim Conventus unquam ſint, & hinc novi non erigantur: in Conventibus quoque numerus Religioſorum non augeatur, ac in ſpecie in duobus novis Conventibus Malè, & Condin numerum duodenarium præſcriptum nullo tempore excedat. Hinc eſt, quod Rev. Pat. Veſtram hiſce perbenignè rogamus, quatenus rem ad prædictam noſtram mentem, quâ unicè in bonum publicum ac commune quoque tam Capucinorum, quàm Franciſcanorum collimamus, apud Definitorium Ordinis Capucinorum pro ſuo in Nos laudabili ſtudio promovere, atque ad celerem effectum pertrahere velit. Ut verè Patres Lombardicæ Provinciæ aut ad receptionem Tridentinorum, aut ſaltem dimiſſionem memoratorum ſex Conventuum Mantuanorum eò faciliùs diſponantur, Gubernatori noſtro Statûs Mediolanenſis ſub hodierno quoque præciſum mandatum damus. De reliquo Rev. Pat. Veſtræ Benevolentiæ noſtræ affectum uberrimè confirmamus. Dat. in Civitate noſtra Viennæ die 11. menſis Auguſti anno milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo octavo, Regnorum noſtrorum octavo.

Cum autem unionem Conventuum Tridentinorum cum Provincia Lombardiæ diverſæ rationes redderent difficilem, fixa fuit aliorum ſex Conventuum ab ea ſciſſio, ſciſſorum cum Tridentinis unio, & ex unitis novæ Mantuanæ Provinciæ erectio.

Antequam tamen Reverendiſſimum Definitorium Generale, ad præſcriptam erectionem procederet, obſtaculum Apoſtolicarum litterarum, quibus Mantuani Conventus ante paucos annos Provinciæ Lombardiæ uniri debebant, tolli ſupplicârunt, libello ſupplici ſequenti.

Beatiſſime Pater.

Volens Religio Capucina mentem ſuę Majeſtatis Cęſareę Imperatricis Reginę Hungarię ac Bohemię, quę ſex Conventus Mantuanos, aliis ſex Tridentinis uniri, & ex omnibus unitis Provinciam formari deſiderat, ſecundare, ſimul & reflectens hoc ob obicem Brevis Apoſtolici, quo g. m. Clemens Papa XII. dictos Mantuanos Conventus Provincię Lombardię aggregavit, executioni dari non poſſe, ad Sanct. Veſtrę pedes proſtrata ſupplicat pro opportuna facultate, ut non obſtante dicta Pontificia diſpoſitione, ſi ita Sanct. Veſt. placuerit &c. Quam gratiam &c.

Ex audientia Sanctiſſimi ab infraſcripto D. Secretario ſub die 4. Decembr. 1748. Sanctiſſimus remiſit inſtantiam ad Definitorium Generale Ordinis, cum facultatibus neceſſariis & opportunis, ut non obſtantibus litteris in forma Brevis ſ. m. Clementis XII. enuntiatis in hoc ſupplici libello, provideat, prout in Domino magis expedire cenſuerit. Romæ &c.

Provincia S. Joſephi à Leoniſſa.

Ex Conventibus Montis ferrati, ac aliis Ser. Regi Sardiniæ, ac Sabaudię Duci ſubjectis, & à Provincia Mediolanenſi diſſectis erigitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjuncti Nobis per abundantiam divinæ gratiæ Paſtoralis officii ſollicitudo poſtulat, ut in his, per quæ Chriſtifidelium ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium proſpero ſtatui conſulitur, ejuſdem officii partes ſedulò intendamus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Nuper pro parte chariſſimi in Chriſto Filii noſtri, Caroli Emanuelis, Sardiniæ Regis Illuſtris, & Ducis Sabaudiæ, Nobis expoſitum fuit, quod aliquot ab hinc annis Fratres Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Cuſtodiæ Montis-ferrati eidem Carolo Emanueli Regi etiam ſubjecti, Capitulo Generali ejuſdem Ordinis tunc celebrando ſupplicârunt, quatenus Conventus dictæ Cuſtodiæ præviâ unione nonnullorum aliorum Conventuum ipſius Ordinis in Ditione itidem temporali dicti Caroli Emanuelis Regis exiſtentium, & à Provincia Mediolanenſi dicti Ordinis dependentium, vigore diſmembrationis dictorum Conventuum ab ipſa Provincia Mediolanenſi faciendæ, in Provinciam erigerentur: ſed attento parvo Conventuum Cuſtodiæ prædictæ, & aliorum ſic diſmembrandorum numero, Capitulum Generale prædictum exiſtimans dictos omnes Conventus ordinatam Provinciam conſtituere minimè poſſe, petitam erectionem Provinciæ denegandam eſſe cenſuit, eâque de causâ Fratres dictæ Cuſtodiæ in anguſtiis & miſeriis remanere pergunt, quippe qui regula-

gularem obſervantiam juxta eorum inſtitutum in omni parte obſervare nequeunt, nec ſtudiis incumbere poſſunt, ac ob deficientiam lanicii, vulgò *lanifizio*, veſtimentis, vulgò *veſtiarj*, privati de præſenti etiam remanent. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Carolus Emmanuel Rex, quò neceſſitatibus Cuſtodiæ prædictæ conſultum ſit, attento, quod Provincia Mediolanenſis dicti Ordinis ex quinquaginta duobus Conventibus conſtat, quorum decem & octo in Civitatibus, Terris & locis, Statûs & Ducatûs Mediolanenſis, Ditioni ſuæ temporali ſubjectis remanent, aſſerens, ſi ultimi, octo & decem Conventus ab ipſamet Provincia disjungerentur, & Conventibus ſupradictæ Cuſtodiæ unirentur, ex viginti quatuor omnibus Conventibus hujuſmodi, una ordinata Provincia conſtrui poſſet, in qua Regularis obſervantia conſtabiliretur, & illius Alumni, Profeſſoreſque ſtudiis operam navare valerent, ac diſſenſiones & animorum ſimultates in Capitulis Provincialibus pro electione Superiorum hujuſmodi Conventuum, quæ Religioſam quietem & Regularem obſervantiam aliquando conturbare ſolent, de medio auſſerentur, attento, quod in præmiſſis dilectus etiam filius Sigiſmundus à Ferraria Miniſter Generalis ejuſdem Ordinis, ſuum præſtitit conſenſum; Nobis propterea dictus Carolus Emmanuel Rex humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, &, ut infrà, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur piis ejuſdem Caroli Emmanuelis Regis votis hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, dictorumque Fratrum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Conventus à memorata Provincia Mediolanenſi dependentes, & ad illam annexos in Civitatibus, Terris & locis ſub temporali ditione ejuſdem Caroli Emmanuelis Regis ſubjectis exiſtentes, nempe de Aleſſandria, Arona, Cannobio, Caſſine, Caſtellazzo, Caſtelnovo, Domodoſſola, Novara, Oleggio, Orta, Pallanza, Romagnano, Seravalle, Tortona, Valenza, Varzi, Vigevano, & Voghera reſpectivè nuncupatos, à dicta Provincia Mediolanenſi, auctoritate Apoſtolica ſeparamus & diſmembramus, Conventuſque prædictos, ab eadem Provincia ſic ſeparatos & diſmembratos, unà cum aliis Conventibus ſupradictæ Cuſtodiæ Montisferrati, nempe di Caſale, Aqui, Moricalvo, Nizza, San Salvatore, & Fubine unam Provinciam S. Joſephi à Leoniſſa nuncupandam, quæ à proprio Miniſtro Provinciali ac Definitoribus, cæteriſque Superioribus, juxta ejuſdem Ordinis ſtatuta, eligendis, nominandis, & deputandis, inpoſterum regi & gubernari debeat, dicta auctoritate, tenore præſentium perpetuò erigimus, conſtituimus & deputamus; Fratribus verò Conventuum per Nos, ſicut præmittitur, ab eadem Provincia Mediolanenſi diſmembratorum, qui votum ſive ſuffragium in ſupradicta Provincia habebant & ferebant, inpoſterum iis modo & forma, quibus illo in dicta Provincia uti, frui & gaudere poterant, pari modo in nova Provincia hujuſmodi uti, frui & gaudere valeant, auctoritate & tenore prædictis, itidem concedimus. Inſuper ipſi novæ Provinciæ ſic per Nos erectæ, & per præſentes conſtitutæ, illiuſque Conventibus, Domibus, Eccleſiis, ac Miniſtro Provinciali, Definitoribus, cæteriſque Superioribus pro tempore exiſtentibus, ac Fratribus & Perſonis quibuslibet, ut omnibus & ſingulis privilegiis, gratiis, exemptionibus, libertatibus immunitatibus, prærogativis, præeminentiis, indulgentiis & indultis, quibus aliæ dicti Ordinis Provinciæ, Conventus, Domus, Eccleſiæ, Superiores, & Fratres, aliæque perſonæ, tam de jure, uſu, & conſuetudine, quàm aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt & poterunt in futurum, valeat ſimiliter, & abſque ulla prorſus differentia, auctoritate & tenore prædictis, perpetuò etiam concedimus & indulgemus. Decernentes eaſdem præſentes litteras &c. Sicque in præmiſſis per quoſcunque Judices &c. ac irritum & inane &c. contigerit attentari. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, Noſtrâ & Cancellariæ Apoſtolicæ regulâ, de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, & illius primodictæ Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus; privilegiis quoque &c. confirmatis & innovatis: quibus & ſingulis &c. hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIX. Decembris MDCCL. Pontificatûs Noſtri Anno Undecimo.

Exempl. in Arch. gen. Ord. Arm. Provincia S. Joſephi à Leoniſſa.

Supplementum ejuſdem Provinciæ.

Veterem Eccleſiam Parochialem loci Vartii cum annexis Fratribus pro conſtruenda ibi Domo Regulari concedi committit.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto Filio, Vicario, Venerabilis Fratris Noſtri Epiſcopi Dertonenſis, in ſpiritualibus generali ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm ad uberes fructus, quos dilecti filii, Fratres Capucini, in agro Dominico quotidie in toto orbe terrarum ob eorum ſanctimoniam proferunt, adeo ut eorum bonæ famæ odor ita diffuſus ſit, ut quamplurimi Chriſtifideles eorum piis operibus moti, terrena in cœleſta felici commercio commutare deſiderantes, eis Conventus & loca regularia aſſignent, quinimo quamplures à vera ſalutis via aberrantes eorum bono exemplo ædificati relictis ſuis erroribus ad rectam veritatis viam redire ſatagant, attentè reſpicimus, dignum, quin potius debitum, reputamus, ut, quæ ad eorum domorum regularium propagationem conferunt, libenter concedamus, aliàſque deſuper diſponamus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Exhibita ſiquidem nobis nuper pro parte dilecti Filii, moderni Generalis Ordinis Fratrum Capucinorum nuncupatorum Sancti Franciſci, petitio continebat, quod, cum à paucis annis citra, intrà ambitum TerræVarzii, Dertonenſis Diœceſis, pro illius populi commoditate nova Parochialis Eccleſia conſtructa fuerit, in eaque jam pridem Miſſæ celebrari, & omnes parochiales functiones fieri ſoleant, ab eo verò tempore vetus parochialis Eccleſia, *Archipresbyteratus* nuncupata, Sancti Germani propè & extra mœnia dictæ terræ ſita, ad quam ipſe populus ad Sacra audienda, & Sacramenta Eccleſiaſtica percipienda non ſatis commodè conveniebat, omni exercitio curæ animarum, & cultu divino deſtituta, ac prorſus derelicta remanſerit, & de præſenti illa, & ædificia ei contigua ex defectu neceſſariæ reparationis in ruinam collabantur, neque ipſe populus, neque earumdem Eccleſiarum Rector modum & facultatem illam reparandi, & utramque eccleſiam hujuſmodi in decenti ſtatu conſervandi & manutenendi habeant, expediatque veterem eccleſiam prædictam cuidam Religioni, ad effectum propè illam Monaſterium ſeu Domum regularem extruendi concedere. Ideoque præfatus Rector attentè conſiderans, Ordinem ipſum ad hoc apprimè idoneum fore judicaverit, & cum dilectis filiis illius Superioribus pluries egerit, & tractaverit; ipſique Superiores de dicta terra, & ſitu eccleſiæ veteris, illiuſque contiguorum ædificiorum hujuſmodi optimè informati, ſi ſibi concedantur, ad effectum in eis unam Domum regularem ejuſdem Ordinis juxta facultates illius Generali pro tempore exiſtenti à Sede apoſtolica conceſſas erigendi & inſtituendi, acceptare deliberaverunt.

Quare pro parte dicti moderni Generalis, aſſerentis conceſſionem eamdem in divini cultûs in prædicta eccleſia augmentum, & dictæ terræ ornamentum, illius populi hujuſmodi ſpirituale commodum ceſſuram eſſe, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus piis ejus votis hujuſmodi annuere, ac aliàs in præmiſſis opportunè providere de benignitate apoſtolica dignaremur.

Nos igitur, qui divini cultûs augmentum & religionis propagationem cum populi devotione ſinceris exoptamus affectibus, modernum Generalem, & Rectorem prædictos, & eorum quemlibet, à quibuſvis excommunicationis, &c. abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Diſcretioni Tuæ per apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus vocatis, qui fuerint evocandi, conſtito Tibi prius legitimè de præmiſſis, ac ſervatâ formâ conſtitutionis felicis recordat. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri, & decretorum Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, negotiis Regularium præpoſitorum, ſuper nova Domorum regularium erectione editorum, dictam veterem Eccleſiã cum omnibus, & ſingulis rebus in ea de præſenti exiſtentibus, nec non ędificiis hujuſmodi unam Domum regularẽ prope & circum circa juxta facultatem dicto Generali pro tempore exiſtenti, ut præfertur, conceſſam erigendi, & inſtituendl, ita quod liceat Generali, & aliis Superioribus & Fratribus ejuſdem Ordinis corporalem, realem & actualem veteris Eccleſiæ, ac ædificiorum, & ſitûs hujuſmodi poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios, eorum, & ejuſdem Ordinis nomine, propria auctoritate, ex nunc apprehendere, & retinere, Diœceſani loci, vel cujuſvis alterius licentiâ deſuper minimè requiſitâ, auctoritate noſtra perpetuò concedas & aſſignes. Et nihilominus, ſi conceſſio & aſſignatio hujuſmodi per Te præſentium vigore fieri contigerit, ut præfertur, in ſitû & ædificiis prædictis unam Domum regularem dicti Ordinis, ex nunc, prout ex tunc, vel è

con-

contrà, poſtquam conſtructa, & ædificata fuerit, cum Eccleſia, campanili humili, campanis, clauſtro, dormitorio, refectorio, hortis, hortalitiis, cæteriſque membris, & officinis neceſſariis pro duodecim ad minus Ordinis præfati Fratribus auctoritate prædicta, etiam perpetuò, ſine alicujus præjudicio, erigas, & inſtituas, ac Rectorem & Superiores præfatos nunc, & pro tempore exiſtentes ſuper præmiſſis à quocumque publicè, vel occultè, directè, vel indirectè, quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtari, inquietari, aut quoquomodo impediri, præſentes quoque litteras, ex quocunque capite, quantumvis legitimo, & juridico de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis, vitio, aut intentionis noſtræ vel quopiam alio defectù notari, annullari, ſeu invalidari nulatenus poſſe, ſicque per quoſqunque judices &c. irritum, & inane, dictâ auctoritate noſtrâ decernas, non obſtantibus quibuſvis apoſtolicis, nec non in Synodalibus, Provincialibus, & univerſalibus &c. aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis iritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel ſpecie conceſſis, quibus omnibus, etiam ſingulis &c. hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè latiſſimè derogamus, contrariis quibuſcumque non obſtantibus.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, Tertio nonas Februarii, Pontificatûs Noſtri Anno Secundo.

Bulla formata in Archivo Conventûs.

SUPPLEMENTUM
TOMI TERTII
ET
PROVINCIÆ NEAPOLITANÆ.

Hæreditatem pro fabrica Domûs Civitatis Sueſſanæ à Fratribus acceptatam legitimat, quoddamque terræ petium in dictæ fabricæ beneficium converti indulget.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitum Nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum, Guardiani & Fratrum Domûs Capucinorum Civitatis Sueſſanæ, quod, cum aliàs de anno MDXCI. quondam Cæſar Guadagnabene de Napoli in ejus ultimo Teſtamento hæredem ejus univerſalem omnium bonorum, quæ in Civitate Sueſſana poſſidebat, Monaſterium Montis Caſſinen. Ordinis Sancti Benedicti inſtituerit, cum conditione, quod Monachi dicti Monaſterii, infra annum ab ejus obitu computandum, unum viridarium contiguum cuidam vineæ, inter bona dictæ hæreditatis comprehenſæ, prope portam & mœnia dictæ Civitatis ſuæ emerent, & ibidem unum Monaſterium & Eccleſiam ſub invocatione Sanctæ Mariæ Reginæ Cœli ædificarent, ibique alíqui Monachi dicti Ordinis ſemper habitare, & Divina officia ac Miſſas celebrare tenerentur; quodque, ſi dicti Monachi non reciperent hujuſmodi hæreditatem, aut præmiſſa non adimplerent, in eadem hæreditate modo ſupradicto, & non aliter, Conventus Domûs S. Mariæ de Spiritu Sancto Ordinis Capucinorum dictæ Civitatis ſuccedat; Ipſis verò FF. Capucinis non acceptantibus, nec adimplentibus, ut ſuprà, tunc hæreditas prædicta eodem modo ad Fratres Carmelitanos devolveretur, ac aliàs, prout in dicto Teſtamento latiùs dicitur contineri. Cumque poſt obitum dicti Teſtatoris Monachi prædicti Monaſterii dictæ hæreditati per publicum Documentum renuntiâſſent, & propterea jus hæreditatis prædictæ ad prædictos FF. Capucinos ſecundò vocatos deveniſſet, tunc exiſtens ſupradictæ Domûs S. Mariæ de Spiritu Sancto Guardianus hæreditatem prædictam per decretum Curiæ Ducalis adivit, & illius poſſeſſionem apprehendit, & deinde ad fundationem & fabrîcam Monaſterii in dicta vinea deventum fuit. Cumque dilecti filii, Communitas & Homines Civitatis Sueſſanę quemdam Marcellum Paſchalem deputâſſent, qui aſſiſteret operibus fabricæ, ipſe Marcellus quoddam terræ petium arbuſtatum in dicta

hæreditate comprehenſum, ad lumen candelæ vendidit, cujus pretii pars in fabricam, & pars in extinctionem debitorum Teſtatoris converſæ fuerunt, ac in quibuſdam Domibus in dicta vinea exiſtentibus, in quibus dictus Teſtator voluerat, ut quidam ejus Nepotes, quoad viverent, habitare poſſent, de conſenſu ipſorum Nepotum, qui opera dicti Marcelli habitationem prædictam ipſis Fratribus ceſſerunt, durante fabricâ prædictâ habitârunt. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſi Guardianus & Fratres hujuſmodi hæreditatis incapaces exiſtant, & licèt hæreditas hujuſmodi ſub modo licito & congruo ipſis Fratribus, id eſt, ad Monaſterium conſtruendum, & Eccleſiam ædificandam, in qua Divinæ laudes, & Divina officia perſolvantur, ac ſacroſanctæ Miſſæ myſteria celebrentur, nihilominus dubitent, illam tutâ conſcientiâ retinere ſe poſſe, & aliquas fortaſſe cenſuras Eccleſiaſticas propter præmiſſa incurriſſe, & ideo Nobis humiliter ſupplicari fecerint, ut eorum ſtatui, & conſcientiæ ſecuritati in præmiſſis opportunè proſpicere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos prædictos Fratres ſpiritualibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eoſdem Guardianum & Fratres, & eorum ſingulos à quibuſcunque cenſuris & pænis Eccleſiaſticis, ſi quas propter prġmiſſa incurrerunt, auctoritate Apoſtolica, tenore prġſentium gratiosè abſolvimus & liberamus, & cum eis ſuper irregularitate, ex eo, quod cenſuris hujuſmodi innodati Miſſas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium celebraverint, contractâ, diſpenſamus. Prġterea eoſdem Guardianum & Fratres, quibus juxta declarationem per fel. rec. Nicolaum Papam III. prġdeceſſorem noſtrum factam, legata pecuniarum, ac bonorum mobilium & ſtabilium, & aliarum rerum, quġ uſu conſumuntur, quandocunque ſub modo ipſis licito & congruo ad ſubveniendum nimirum neceſſitatibus eorum, & non ad theſaurizandum relinquantur, & dummodo non ſint facta in fraudem paupertatis, recipere abſque contraventione eorum Regulæ tuta conſcientia licitum eſt, hujuſmodi hæreditatis, tanquam ſi non jure hæreditario, ſed jure legati ipſis relicta fuiſſet, hac vice duntaxat capaces facimus, & cum eis deſuper opportunè diſpenſamus. Voluimus autem, ut, ſi inpoſterum aliqua bona aut jura ad prædictam hæreditatem pertinere apparuerit, ipſi Guardianus & Fratres illa recipere nullatenus poſſint, ſed illa ad eos, ad quos de jure ſpectabunt, liberè deveniant. Quia verò, ut dicti Guardianus & Fratres aſſerunt, fabrica dicti Monaſterii nondum perfecta exiſtit, eiſdem Guardiano & Fratribus permittimus & concedimus, ut quoddam terræ petium in fabricam ejuſdem Monaſterii, & in beneficium ejuſdem Eccleſiæ converti faciant. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis &c. cġteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romġ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris die VII. Novembris MDCII., Pontificatûs Noſtri Anno Undecimo.

Breve formatum in Arch. Conventûs.

DECRETO

Congregat. Sacrorum Rituum.

A' Fratribus noſtris Suburbiorum Cajetæ Proceſſionem Sancti Antonii die infra Octavam ab Epiſcopo deſignanda inſtitui, & in ea Statuam Sancti in Habitu Capucino circumferri poſſe declaratur.

Cajetana Proceſſionis.

ORtâ inter Patres Capucinos Suburbiorum Cajetæ ex una, & Patres Minores Obſervantes ejuſdem Civitatis ex altera partibus controverſiâ circa Proceſsionem S. Antonii, quam ipſi PP. Capucini peragere intendunt in Dominica infra octavam ejuſdem Sancti, illâque ad Sac. Rituum Congregationem delatâ, infraſcripta dubia coram Eminentiſſimo ac Reverendiſsimo Cardinali Lercario Ponente concordata, & decidenda propoſita fuerunt, nempe:

I. An liceat PP. Capucinis Suburbiorum Cajetæ in die feſto S. Antonii Patavini, ſive in Dominica infra octavam ejuſdem Sancti peragere Proceſsionem per Suburbia dictæ Civitatis in caſu &c. & quatenus affirmativè.

II. An eiſdem Patribus liceat in dicta Proceſsione geſtare ſtatuam ſive ſimulachrum ejuſdem Sancti in Habitu Capucinorum, in caſu &c.

Et Sacra Congregatio utraque parte ſcripto, & voce informante audita, viſiſque juribus hinc inde deductis, ad relationem præfati Eminentiſsimi Ponentis, reſcribendum cenſuit.

Ad I. Affirmativè, pro die ab Epiſcopo deſignan-

ſignanda infra octavam, exceptis diebus Feſtivitatis, & aliis, in quibus fit Proceſsio à Patribus Obſervantibus.

Ad II. Affirmativè, & amplius in omnibus: Et ita declaravit, ac ſervari mandavit. Die 26. Junii 1751.

Exempl. in Arch. Gener. Ord. Armar. Provincia Neapolitana.

Donum librorum, à Fr. Felice Maria à Neapoli, miſſum, ſicut & dedicationem alterius operis Nomini ſuo faciendam, regratiatur.

A' tergo. *Dilecto Filio Fr. Felici à Neapoli, Capucino.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

PEr manus Advocati Mauri recepimus epiſtolam ſub 10. menſis Novemb. proximè elapſi, conjunctim cum novem tomis operæ veſtræ, tam humaniter Nobis in donum miſſis. Reddimus Pat. Veſtræ pro amplo dono diſtinctas gratias, & eaſdem quoque reddere debemus, ſicuti reddimus, pro dedicatione, quam de alio ſuo opere Nobis facere intendit, ac à Cœlo omnem illam mentis ſerenitatem, quâ pro ſano ſuo ſtudio ſe indigere memorat, ei apprecamur. Interim eidem Apoſtolicam Benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die IV. Februarii MDCCLII. Pontificatûs noſtri Anno Duodecimo.

Exempl. in Arch. Ord. Arm. Provincia Neapolitana.

Provinciæ Lucaniæ.

Fratribus novam Domum à Communitate Tricaricenſi conſtrui ceptam recipiendi, poſſeſsiones veteris Domûs cum hortis, pratis &c. alienandi, pretium inde redactum in fabricam novam, alioſque Fratrum uſus convertendi licentiam impertitur, ac ſtatuto municipali de non conſtruendis Conventibus &c. derogat.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

ROmanus Pontifex in Apoſtolicæ dignitatis culmine conſtitutus, ad ea libenter intendit, per quæ perſonarum omnium, præſertim ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium, commoditatibus, ac Chriſti fidelium quorumlibet piis votis, & animarum ſaluti valeat ſalubriter provideri, ac aliàs deſuper diſponit, prout in Domino conſpicit ſalubriter expedire. Cum itaque, ſicut dilecti filii, Communitas & Homines Civitatis Tricaricen. Nobis nuper exponi fecerunt, licèt annis dudum elapſis, una Domus Fratrum Ordinis Minorum Capucinorum nuncupatorum in territorio ejuſdem Civitatis rite conſtructa fuerit, tamen ob ejus nimiam vetuſtatem, maximam ruinam minetur, ac ab eadem Civitate & frequentia populi adeo longè diſtet, ut nemo illarum partium, nec devotionis aut viſitationis, vel etiam recreationis ſpiritualis causâ ad illam accedat; Et ſi Fratres Domûs hujuſmodi à dicta Domo, ut præfertur, ruinoſa, & ſibi maximè incommoda ad aliquam aliam Domum & Eccleſiam in dicta Civitate, per eoſdem Communitatem & homines conſtruendam transferrentur, & eiſdem Fratribus Domum & Eccleſiam hujuſmodi recipiendi, & primò dictam Domum, ac illius habitationes, & ipſis Fratribus ritè conceſſas poſſeſſiones & prata quibuſvis perſonis pro pretio ſeu pretiis ſibi benè viſis vendendi, licentia & facultas concederetur, ex hoc profectò quieti & commoditati, ac eorundem Communitatis & hominum pio deſiderio & ſpirituali conſolationi non modicum conſuleretur, ac dicta Domus, & alii ejuſdem Ordinis Fratres ad illam accedentes rectiùs in ſua devotione & obſervatione ſtatutorum ſui Ordinis perſeverarent, & in habitationibus hujuſmodi maximum relevamen ſuſciperent, necnon cultus Divinus in ipſa Eccleſia conſtruenda amplius vigeret & augeretur; Quare pro parte eorundem Communitatis & hominum Nobis fuit humiliter ſupplicatum, ut ſibi Domum & Eccleſiam, ac ædificia jam deſignata & forſan fabricari cepta, & per eoſdem Univerſitatem & homines fabricanda & conſtruenda eiſdem Fratribus concedendi, ac Fratribus ipſis Domum & Eccleſiam, ac ædificia hujuſmodi recipiendi, & poſtquam Domus, & Eccleſia, ac ædificia adaptata, & eis conceſſa & dona-

donata fuerint, à primò dicta Domo ad ſecundò dictam Domum & Eccleſiam hujuſmodi ſe transferrendi, & ibidem permanendi, & alias habitationes pro eis, & aliàs ejuſdem Ordinis Fratribus ad id neceſſarias conſtrui & ædificari faciendi, necnon relicta primò dictæ Domûs Eccleſiâ, primò dictam Domum cum illius hortis, pratis, vineis, & aliis quibuſcunque poſſeſſionibus quomodocunque nuncupatis, antea ſibi legitimè conceſſis, cuivis ſeu quibuſvis perſonæ ſeu perſonis, pro pretio ſeu pretiis ſibi beneviſis vendendi, facultatem concedere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur, qui perſonarum Eccleſiaſticarum quarumlibet, præſertim Religioni deditarum, commoditatem, & Divini cultûs augmentum libenter procuramus, eorundem Communitatis & hominum piis votis in hac parte annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, pro tempore exiſtentis Vicarii Provincialis dicti Ordinis ad hoc accedēte conſenſu, eiſdem Communitati & hominibus Domum, & Eccleſiam, ac ædificia per eaſdem Communitatem & homines deſignata, & forſan fabricari cepta pro uſu & habitatione, ac Eccleſia dictorum Fratrum conſtrui & ędificari, ſeu perfici faciendi, & illa ſic conſtructa & ædificata ipſis Fratribus concedendi, necnon eiſdem Fratribus illa recipiendi, & ad ea ſe transferendi, ac in eis permanendi, & alias habitationes pro eis, & aliis Fratribus ejuſdem Ordinis ad id neceſſarias conſtrui & ædificari faciendi, & relictâ primo dictæ Domûs Eccleſia, Domum ipſam cum illius hortis, pratis, vineis, & aliis quibuſcunque poſſeſſionibus quomodocunque nuncupatis ſibi, ut præfertur, conceſſis, cuivis perſonæ, vel quibuſvis perſonis pro pretio ſeu pretiis, quibus videbitur, vendendi & alienandi, ac pretium exinde proveniens, in fabricam ſecundò dictæ Domûs, & alios illius, & Fratrum præfatorum uſus & utilitatem convertendi, abſque alio conſcientiæ ſcrupulo, & cenſurarum Eccleſiaſticarum incurſu, Ordinarii loci, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium licentiam concedimus; Necnon Domum & Eccleſiam, ac ædificia eis, ut præfertur, donata prædicta, poſtquam donata, & iidem Fratres illa ingreſſi fuerint, de cætero Domum FF. Capucinorum vocari, nuncupari, & cenſeri debere, eoſdemque Fratres, ſive Moderatorem, & pro tempore exiſtentem dicti Ordinis Vicarium Generalem, ac ejuſdem Ordinis Adminiſtratorem, per quoſcunque etiam Ordinis FF. Minorum de Obſervantia nuncupatorum, & illius Generales ab eis, etiam prætextu quorumvis privilegiorum Apoſtolicorum illis conceſſorum amoveri, vel revocari, aut ſuper illius ac Domorum, & habitationum hujuſmodi uſu moleſtari non poſſe, neque debere; Necnon, ſi ſecus ſuper iis à quocunque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus & declaramus. Non obſtantibus &c. etiamſi in eis, ac ſtatutis prædictis caveatur expreſsè, quod in Civitate, ſeu illius diſtrictu hujuſmodi nulla Domus Fratrum, etiam cujuſvis Ordinis conſtrui, ac ædificari poſſit, niſi à Domo FF. Minorum de Obſervantia nuncupat. Civitatis hujuſmodi per trecentas cannas menſurę illarum partium, & forſan ultra diſtet; Quibus ordinationibus &c. ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Nulli ergo &c. Si quis autem &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſecundo, quinto decimo Kalendas Junii Pontificatûs noſtri Anno Quarto.

Bulla formata in Arch. Conventûs, de qua exemp. Auth. in Arch. Ord. Arm. Provincia Lucaniæ.

Provinciæ Rhegien. in Calabria.

RESCRIPTO

Sacræ Congregationis Indulgentiarum.

Capella Excellentiſsimæ Domûs Ruffæ de Balneario in Eccleſia Fratrum Flumariæ ſitam in uno ex feſtis S. Crucis, ac in una feria ſexta Quadrageſimæ Indulgentiâ plenariâ, ac in altero S. Crucis feſto, aliiſque Quadrageſimæ ſextis feriis Indulgentiis partialibus, in perpetuum decoratur.

Beatiſſime Pater.

PRo parte Procuratoris Generalis Patrum Capucinorum fuit ſupplicatum, & à ſan. mem. Benedicto XIII. obtentum Altare privilegiatum perpetuum abſque expreſſione numeri Miſſarum pro tribus feriis hebdomadatim, fuitque gratia ad Altare majus omnium Eccleſiarum Conventuum Ordinis PP. Capucinorum in perpetuum per ſimplex Reſcriptum reſtricta, uti apparet ex copia in-

injuncta. Eapropter D. Carolus Ruffus Dux Bagnaræ, humillimus Sanctitatis Veſtræ Orator exponit, quod in Eccleſia PP.Capucinorum ſub titulo S. Franciſci Aſſiſiatis loci, & Feudi Flumariæ Diœceſis Rhegien. in Calabria, habeat Capellam Sanctiſſimi Crucifixi ab eodem Oratore non ſolùm inſigni particulâ Sanctæ Crucis, ſed etiam variis ornamentis, & ſacra ſupellectile ornatam: hinc non ſolùm ad excitandam in populo devotionem, verùm etiam ad Dei gloriam cum veneratione dictæ Sacræ particulæ augendam ſupplicat tum pro Altari privilegiato quotidiano perpetuo in dicta Capella Sanctiſſimi Crucifixi cum revocatione Altaris tribus vicibus hebdomadatim à ſan. mem. Benedicto XIII. privilegiati, tum pro Indulgentia plenaria in uno ex feſtis Inventionis & Exaltationis S. Crucis, & pro Indulgentia ſeptem annorum, totidemque quadragenarum in altero feſto, tum pro Indulgentia pro feriis ſextis Quadrageſimæ. Supplicat præterea & demiſiſſimè Sanctitati Veſtræ, ut gratia in omnibus ipſi concedatur in perpetuum, & per ſimplex Reſcriptum, ita ut perinde valeat, ac ſi fuiſſet conceſſa per Breve Sanctitatis Veſtræ Apoſtolicum &c.

Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus Papa XIV. audito voto Congregationis Indulgentiis, Sacriſque Reliquiis præpoſitæ diei 21. Junii 1746. Quoad Altare privilegiatum reſpondit, gaudere impetratis, & attentis allegatis circumſtatiis, omnibus & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus confeſſis, & Sacra Communione refectis, qui prædictam Eccleſiam in una feſtivitate Sanctiſſimæ Crucis, & in una feria ſexta Quadrageſimæ per Ordinarium deſignandis devotè viſitaverint, ibique juxta mentem Sanctitatis Suæ piè oraverint, in utroque die plenariam Indulgentiam; in altera verò feſtivitate ejuſdem Sanctiſſimæ Crucis, ac in reliquis feriis ſextis Quadrageſimæ id egerint, Indulgentiam ſeptem annorum, totidemque quadragenarum pro ſingulis præfatis diebus benignè conceſſit, non obſtantibus quibuſcumque in contrarium facientibus. Præſenti in perpetuo valituro. Voluitque Sanctitas Sua hanc gratiam abſque ulla Brevis expeditione ſuffragari.

Datum Romæ die xxv.Julii MDCCXLVI.

Autog. in Arch. Conventûs.

N O T A

PRæter particulam S. Crucis enuntiatam, & Excellentiſſimæ Dominæ Duciſſæ, Joannæ Lanza & Ruffæ de Balneario, ab Eminentiſſimo Domino Cardinale Paulutio dono datam reperiuntur aliæ Reliquiæ inſignes, de quibus diebus infra notatis Officium celebratur & aliæ non inſignes: Primæ ſunt

S. Clementini Mart. 14. Novembris.
S. Clementis Mart. 21. Novembris.
S. Conſtantiæ Mart. 19. Septembris.
S. Eugenii Mart. 29. Julii.
S. Victoris Mart. 16. Decembris.

Quas eidem Eccleſiæ Excellentiſſimus Dominus Dominicus Ruffus à Balneario, Commendator Balivus Melicoccæ dono dedit; aliæ non inſignes ſunt

S. Benedictæ Mart.
S. Bonifacii Mart.
S. Candidæ Mart.
S. Cœleſtinæ Mart.
S. Deodati Mart.
S. Donati Mart.
S. Felicis Mart.
S. Illuminati Mart.
Ex Pallio Sancti Joſephi.
S. Jucundi Mart.
S. Modeſtinæ Mart.
S. Pacifici Mart.

Quibus Eccleſiam memorata Excellentiſſima Domus Ruffa à Balneario ditavit, & ornavit.

DECRE-

DECRETO

Sac. Congregationis Epiſc.& Regul.

Inutiles libros Provinciæ mediante Syndico Apoſtolico vendi, & pretium retractum in alios libros utiles converti indulgetur.

Emi ac Revmi Domini.

FR. Michaël à Regio, Miniſter Provincialis Capucinorum Provinciæ Regienſis in Calabria, EE. VV. humillimè exponit, quod in omnibus quaſi Bibliothecis Conventuum dictæ Provinciæ, multi libri inutiles, ſuperflui, & duplicati reperiantur, quos in alios magis neceſſarios, & proficuos pro Religioſorum commodo converti deſideret. Cumque hoc per viam commutationis cum aliis libris pariter duplicatis, & inutilibus Bibliothecarum ſuarum juxta Pontificiæ conceſſionis tenorem obtineri nequeat, EE.VV. ſupplicat pro benigna licentia dictos libros inutiles, mediante Syndico Apoſtolico, & cum neceſſario Superiorum conſenſu diſtrahendi, & pecunias exinde retractas in alios libros magis utiles pro ipſarum Bibliothecarum beneficio convertendi. Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attenta relatione P. Procuratoris Generalis, benignè commiſit Definitorio Provinciali, ut veris exiſtentibus narratis, & dummodo præfata librorum venditio, & emptio reſpectivè fiat per manus Syndici Apoſtolici Conventûs, Oratoris precibus, pro ſui arbitrio & conſcientia indulgeat. Romæ 5. Maji 1747.

Autog. in Arch. Provinciæ.

NOTA

FUit & anno ſubſequente eidem Provinciæ conceſſa à Sac. Congregatione *ſuper diſcipl. Regul.* duorum Laicorum ultra ſolitum numerum receptio, petita ut ſequitur:

Eminentiſſimi ac Reverendiſſimi Domini. Motus injuncta rationabili ratione, & inſtantia omnium Patrum magis Graduatorum Provinciæ Rhegien. in Calabria Procurator, & Commiſſarius Generalis Capucinorum EE. VV. humillimè ſupplicat, quatenus dictæ Provinciæ receptionem ſex Laicorum, id eſt, duorum Laicorum ultra numerum hucuſque conceſſum, ob neceſſitatem ab Oratoribus expoſitam impertiri dignentur. Quam gratiam &c.

Ad quod fuit reſcriptum = *Die 29. Novembris* 1748. *Pro gratia.*

Autograph. in dicto Archivo.

RESCRIPTO PONTIFICIO

In Capella Hoſpitii loci *Monaſterace* nuncupati Miſſam ſub præſcriptis conditionibus celebrari indulgetur.

Beatiſſime Pater.

GUardianus Capucinorum Civitatis Stili, Diœceſis Squillacenſis, Calabriæ ultra, Orator S. Veſtræ exponit, qualiter Hoſpitium in loco *Monaſterace* nuncupato, ejuſdem Diœceſis, pro commodo Fratrum, frequenter illud ad colligendam eleemoſynam accedentium conſtructum fuerit, & Capella ad Miſſæ Sacrificium in caſu protractæ moræ celebrandum in eo erigi debeat, cum ob diſtantiam nimis moleſtum foret accedere Eccleſiam dictæ Terræ. Cum autem attenta notoria tum Capucinorum, tum dicti Hoſpitii paupertate, taxa pro expeditione Brevis aliàs requiſita ſolvi non poſſit, Sanctitatis Veſtræ ſupplicatur, quatenus petitam gratiam per viam Reſcripti ſignare, & concedere dignetur. Et Deus &c.

Ex audientia Sanctiſſimi die 9. Julii 1750.

Sanctiſſimus benignè annuit pro gratia, ut petitur, pro Religioſis in Hoſpitio, de quo in precibus, degentibus; habito tamen omni majore reſpectu ad loci decentiam, & ſervatis reliquis ad hujuſmodi effectum ſervandis: necnon certioratis tum Epiſcopo, tum Superiore Generali Ordinis. Et voluit idem Sanctiſſimus gratiam hanc per hoc præſens Reſcriptum perinde valere, ac ſi per Apo-

Apoſtolicas litteras in forma Brevis expedita fuiſſet.

Autograph. in Arch. Conventûs.

DECRETO

Sac. Congregat. Epiſc. & Regul.

Cauſa Fabricæ Sacerdotum Eremitarum Miſuracæ ad Ordinarium remittitur, & quæſtuatio, ac Habitus Eremiticus dictis Sacerdotibus inhibetur.

Emi ac Revmi Domini.

CApucini Conventûs S. Mariæ Angelorum Miſuracæ, Calabriæ ultrà, Diœceſis S. Severinæ, humillimi Eminentiarum Veſtrarum Oratores, devotiſsimè exponunt, qualiter à RR. PP. Dominicanis ejuſdem loci ad impediendum fabricam Sacerdotum, ſeu Eremitarum, à Sacerdote Matthæo Lamanna attentatam, ad hanc Sacram Congregationem factus fuerit recurſus, & EE. Veſtræ duabus vicibus informationem Ordinarii deſuper ſentire dignatæ fuerint. Cum autem hic ſe ad favorem dictæ novæ erectionis nimis partialem demonſtraret, hanc nihil prorſus Conventibus Mendicantium ibi præexiſtentium præjudicare retulit, quamvis de cætero admittat & referat, ſumptuoſam Eccleſiam, & fabricam hucuſque productam, & ſemper magis dilatatam, eleemoſynis eſſe factam, à paucis miſeriſque Incolis ſubminiſtratis, & quidem in grave damnum & præjudicium, non ſolùm humilium Oratorum, ſed etiam aliorum Conventuum Mendicantium, tum in dicta Terra Miſuracæ, tum Philocaſtri, à dicta Terra parum diſtantis, tum in aliis in diſtrictu quatuor milliariorum exiſtentibus, & conſequenter in celebri Conſtitutione Gregorii XV. quâ hujuſmodi erectiones ſeu fabricæ abſque expreſſo Conventuum Mendicantium intra limites quatuor milliariorum præexiſtentium conſenſu prohibentur, comprehenſis. Et quantumvis Illuſtriſsimus, & Reverendiſsimus Dominus Archiepiſcopus, præjudicium à dicta nova fabrica prædictis Ordinibus Mendicantium adnaſcens, probè agnoſcat, & ideo in ſua informatione exponat, quod Sacerdos Lamanna, ejuſdemque ſequaces deinceps quæſtuationem non ſint facturi, hoc tamen ſufficere non videtur, nam, cum Lamanna quotidie confeſsiones excipiat, eleemoſynas pro beneficio Pœnitentium ad fabricam continuandam & proficiendam darì debere inculcat; ſique etiam hodie à quęſtuatione abſtinerent, non tamen abſtinere poterunt cras, nec etiam, cum ſolitarium hoc Domicilium ſit Eremitarum, ſeu Sacerdotum nihil poſsidentium, aliter facere poterunt, quàm neceſsitate compulſi eleemoſynas pro ſua ſuſtentatione, & proviſione Eccleſiæ conquirere. Quo in caſu Mendicantes, qui jam à centum annis in dicto loco reperiuntur, ſe ſuâ neceſſariâ ſuſtentatione privari conſpicient, quod ne fieret, principalis ſcopus fuit præfatæ Conſtitutionis Gregorii XV. & aliarum Bullarum Apoſtolicarum ſupra hujuſmodi controverſias emanatarum, vigore quarum etiam hæc Sacra Congregatio ſemper tales novas fundationes inhibuit, ne Mendicantibus, qui miſerè ex quæſtuatione, per Regulæ obſervantiam iis præſcriptâ vivunt, præjudicium inferatur. Ut autem Eminentiæ Veſtræ cum ſolidiore fundamento prætenſam novam erectionem inhibere, & de præjudiciis, quæ de facto Oratores ſufferunt, & quæ deinceps majora ſufferre debebunt, meliùs informari poſsint, humillimè ſupplicant, quatenus Epiſcopi vicinioris, qui ab omni paſsione purus EE. Veſtras de intollerabili præjudicio, quod ipſi Oratores, & alii Mendicantium Ordines ex hac nova fundatione patiuntur, & deinceps adhuc magis patientur, edocere poterit, dandam informationem committere, & interim proſecutionem dictæ fabricæ uſque ad novam EE. Veſtrarum diſpoſitionem ſuſpendi mandare dignentur. Quod &c.

Sacra Congregatio Eminentiſsimorum ac Reverendiſsimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, referente Eminentiſsimo Lantes, Ponente, re maturè perpenſa, cenſuit reſcribendum, prout reſcripſit: Prohibitâ quæſtuatione, & Habitu Eremitico, in reliquis ad Ordinarium ſimpliciter. Romæ 11. Decembris 1750.

Autogr. in Arch. Conventûs.

Decretum, quo S. Congregatio Epiſc. & Regul. RR.PP. Reformatis Civitatis Neocaſtrenſis Feſtum & Tredicinam S. Antonii, aliàs in Eccleſia FF. noſtrorum ſolemniter celebrari ſolitam, necnon aliam quamcumque feſtivitatem intra Tredicinam incidentem, cum pompa, & campanarum pulſatione celebrare prohibuit,

ad inſtantias Syndicorum & Electorum Civitatis prædictæ confirmat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii, Syndici & Electi Civitatis Neocaſtren., quod, cum ipſi ab antiquo, & immemorabili tempore in pacifica poſſeſſione eſſent celebrandi Tredicinam vulgò, ut dicitur, ac feſtivitatem S. Antonii Patavini Patroni, & Protectoris Principalis prædictæ Civitatis ſolemni apparatu in Eccleſia dilectorum pariter Filiorum, Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum ejuſdem Civitatis privativè quoad omnes, etiam dilectos Filios Fratres Ordinis Minorum ejuſdem S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, tamen dicti Fratres Reformati uſque ad ann. 1708. dictam poſſeſſionem diſceptare præſumpſerunt, ita ut cauſa ſuper prætenſione celebrationis Tredicinæ, & Feſtivitatis hujuſmodi inter Exponentes, & Fratres Reformatos prædictos coram tunc exiſtente Epiſcopo Neocaſtren. agitata, & diſcuſſa remanſit, & memoratus Epiſcopus per ſuum Decretum declaravit, ne dicti Patres Reformati Tredicinam, & Feſtum ejuſdem S. Antonii, quippe quod illud in Eccleſia Fratrum Capucinorum celebrabatur, ſub pœna interdicti eorum Eccleſiæ celebrarent. Porro appellantibus FF. Reformatis prędictis à Decreto ab ipſo Epiſcopo contra eos lato, ad tunc exiſtentem Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Generalem Auditorem, & non obſtante, quod cauſa hujuſmodi adhuc pendebat indeciſa, ſæpedictam Tredicinam, & Feſtivitatem attentatè celebrare præſumpſerunt, ita ut idem Generalis Auditor dictos Fratres Reformatos non ſolùm ad purgationem attentatorum condemnavit, verùm etiam Decretum per Epiſcopum, ut præfertur, publicatum confirmavit. Dicti verò FF. Reformati hiſce duobus Decretis, ſeu judicatis minimè acquieſcentes recurſum habuerunt ad Congregationem tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negot. & conſult. Epiſc. & Regul. præpoſitorum, in qua die XV. Maji MDCCXVI. facta fuit propoſitio cauſæ hujuſmodi, Ponente bon. mem. Annibali, dum vixit, S. R. E. Cardinali Albano nuncupato, propoſito dubio = An liceret Patribus de Obſervantia Reformatis Civitatis Neocaſtri celebrare Feſtum S. Antonii de Padua ipſius Civitatis Patroni & Protectoris cum præventiva ſolemnitate nuncupata Tredicina, ac cum aliis quibuſcunque ſignis quomodolibet ipſum feſtum indicantibus, tam in die XIII. Junii, quàm per dies tredecim ante? Ipſa Cardinalium Congregatio reſpondit = quoad diem Feſtum licere, ſine tamen pompa, & quoad Tredicinam pariter licere, ſed de manè in caſu &c. Quod quidem Decretum, ſubinde novis ſupervenientibus rationibus anno 1750. dilectus Filius Magiſter Joſephus Alexander Furietti, tunc temporis ejuſdem Auditoris Generalis Locumtenens, per ſuam definitivam ſententiam latam confirmavit, illudque obſervandum, & exequendum fore decrevit ſub pœnis in ipſamet lata ſententia contentis. Quamquam enim in ſequelam dictorum Decretorum, & ſententiæ in judicatum tranſactæ dicti Exponentes blandirentur nullam amplius inpoſterum oriri poſſe controverſiam, nihilo tamen minus ipſi FF. Reformati ad effectum reddendi eluſoria, & inutilia ſupradicta Decreta, & ſententiam ab Epiſcopo, Auditore Generali, Congregatione Cardinalium, & Magiſtro Joſepho Alexandro prędictis editam, & publicatam anno 1750 ſub prætextu celebrandi Feſtivitatem Sanctiſſimi Corporis Chriſti cum octava, cujus aliquot dies anno prædicto intra Tredicinam prædictam incidebant, ultimodictam Feſtivitatem, magnâ cum campanarum pulſatione, vulgo, ut dicitur, *à Martello*, celebrare inchoârunt, ita ut attentâ propinquitate Eccleſiarum Ordinum prædictorum, nec quidem panegiricum ſermonem, qui eodem tempore in Eccleſia dictorum FF. Capucinorum habebatur, audiri, ac expleri potuit, & id præbuit occaſio, ut magnus tumultus factus fuerit in populo, qui ſeſe interponentibus probis Viris, vix ſedatus remanſit; Quare dicti Exponentes ad evitandas ulteriores perturbationes, quæ ex præmiſsis oriri poterant, ad dilectum quoque Filium Magiſtrum Flavium Chigi, Cameræ prædictæ Auditorem generalem, recurſum de novo habuerunt, ut litteras monitoriales ſuper manutentione, & obſervantia memoratorum Decretorum & ſententiæ expediret; Interea dicti FF. Reformati habito recurſu ad dilectum Filium noſtrum Nereum, S.R.E. prædictæ Diaconum Cardinalem Corſini nuncupatum, Signaturæ noſtræ Juſtitiæ Præfectum obtinuerunt Decretum, quo declaratum fuit, cauſam hujuſmodi ad eandem Cardinalium Congregationem ſpectare, ita tamen, ut vigore ejuſmodi Decreti, dicti Exponentes cauſam hujuſmodi ad ipſammet Cardinalium Congregationem tranſtulerunt, ac electo, dilecto etiam Filio noſtro Carolo Alberto ejuſdem S. R. E. Presbytero Cardinali Cavalchini nuncupato, cauſæ prædictæ Po-

nen-

nente, concordato coram ipſo ſequenti Dubio = An ſtante Reſcripto hujus Sac. Congregationis edito de anno 1706. licitum ſit RR. PP. Reformatis Civitatis Neocaſtri celebrare cum pompa, & ſignanter cum pulſatione campanarum, ut dicitur, *à Martello*, poſt horam pomeridianam uſque ſerò quamcumque feſtivitatem infra Tredicinam Sancti Antonii Patavini contingentem in caſu &c. ſubinde in Congregatione die 27. Augusti proximè præteriti habita, Reſcriptum fuit tenoris ſequentis, videlicet = Sac. Congregatio Eminentiſſimorum & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negot. & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſita, referente Eminentiſſimo Cavalchini Præfecto & Ponente, re maturè perpensâ, ad ſupraſcriptum dubium, ſequentem in modum reſpondit, nempe = Negativè, & ad mentem: Mens eſt, quod, ſi PP. Reformati conſueverunt infra octavam Corporis Domini exponere Sanctiſſimum Sacramentum, poſſint eandem conſuetudinem ſervare, ſed abſque ullo ſtrepitu, ſeu pulſatione campanarum. Romæ XXVII. Auguſti MDCCLI. C. A. Cardinalis Cavalchini. Joſeph Maria Archiepiſ. Damaſc. Secret. Loco ✠ Sigilli. Quoniam autem Exponentes prædicti, ut lites, diſſenſiones hujuſmodi, ac expenſæ ad id neceſſariæ inpoſterum evitentur, quò Decreta hujuſmodi firmiùs ſubſiſtant, & ſerventur exactiùs, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummoperè deſiderent. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares Perſonas à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſerta ejuſdem Congregationis Cardinalium Decreta auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes litteras firmas validas &c. ac exponentibus præfatis, pleniſſimè ſuffragari, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices &c. judicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus &c. cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcat. die 1. Decemb. MDCCLI. Pontificatûs noſtri Anno Duodecimo.

Breve formatum in Arch. Provinciæ.

Provinciæ Barenſis.

Decretum Sacræ Congregationis Epiſc. & Regular. circa electionem Superiorum Provincialium alternativam, alioſque articulos Capitulariter concluſos emanatum confirmat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Suprema Apoſtolicæ charitatis, providentiæque noſtræ erga omnes Chriſtifideles, atque eos potiſſimum, qui è fluctibus ſæculi erepti ad tranquillum Religionis portum confugerent, adhibenda à Nobis cura maximoperè poſtulat, atque exigit, ut omnem Pontificiæ Benignitatis authoritatiſque operam, conſiliumque in hoc ſtudioſſimè collocemus, ut diſſidiis, partiumque ſtudiis procul amotis, atque eliminatis, ubi quas eſſe contigerit, omnia inter Viros, præſertim Religioſos, in pace fiant, & omnia ad divinum cultum adaugendum, regularem diſciplinam confirmandam, procurandamque animarum ſalutem componantur, conſtabilianturque. Emanavit nuper ad ſupplicationem majoris partis Fratrum Provinciæ Sancti Nicolai Baren. Ord. Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negot. & conſultat. Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum Decretum tenoris ſequentis, videlicet = Eminentiſſimi ac Reverendiſſimi Domini = Ad Emin. Veſtrarum pedes proſtrata major pars Capucinorum Provinciæ Sancti Nicolai Barenſis hìc ſubſcripta cum debito obſequio exponit, qualiter Pater Generalis Ordinis hùc venerit ad celebrandum ejuſdem Provinciæ Capitulum, cujus felix ſucceſſus octavo Jan. anni currentis patenter cognoſcere fecit, quod divinâ miſericordia adjuvante, magna Electorum pars, ſepoſitâ antiqua æqualitate duarum partium, Ciſterninenſis videlicet, & Barenſis, in quas dicta Provincia ab origine dividitur, finaliter convenerit in conſilium pacis & utilitatis, elegit & dedit miſerè prius concuſſæ Communitati Superiores bonos, & ad gubernium, ſecundum rigidum ſuæ Profeſſionis inſtitutum capaces. Et quando dictus P. Generalis exhibendo facultates extraordinarias ab EE. VV. ipſi commiſſas ſubjunxit, ſe ad ſtabiliendam inter prædictas duas partes electionem alternativam de triennio in triennium pro parte una & altera ſufficiente authoritate eſſe munitum, ſi hujuſmodi re-

remedium à toto Capitulo laudabile, & ob ſpem de perpetuando impoſterum inter hujus Provinciæ Alumnos ſuſpiratæ harmoniæ flore conceptam acceptabile judicaret, inopinò P. Generalis dictam alternativam ad ſolos ſex annos limitatam proponi fecit, quin motiva, quæ eum de facultate Emin. VV. in perpetuum executioni danda abſtrahebant, à Capitulo penetrari potuerint. Inde Capitulum prævidens, quod tale temperamentum Provinciæ tranquillitatem permanentem dare non poſſet, P. Generalem pro projecti executione, uſque dum partes meliùs negotium examinâſſent, ſuſpendenda rogârunt. Ex quo maturo judicio (Deo ſint laudes) omnes duæ partes in hoc ſolum, & idem abjerunt propoſitum, quod EE. Veſtrarum benignitatem implorare velint, quatenus Capucinis Provinciæ S. Nicolai Barenſis facultatem concedere dignentur eligendi Superiorem Provincialem quolibet triennio alternativè, id eſt, una vice ex una, & alia vice ex altera parte, ſalvo ſemper ſolito uſu & praxi eligendi quatuor Diffinitores, duos videlicet pro qualibet parte, cum juſtitia diſtributiva, pariter Cuſtodem pro qualibet parte, ſive Provincialem, ſive Generalem tempore Capituli Generalis occurrente eligendi. Motiva, quæ infraſcriptos Oratores ad petendam ab EE. Veſtris hanc gratiam induxerunt, ſunt, quod hoc medio non ſolùm non tolli, ſed econtra Capitulo dari credant libertatem eligendi illos Superiores, quos meliores reputaverint, & qui nunquam vel uni vel alteri parti deficiunt. Cumque ſit notorium abſque alternativa perpetua, ordinarie gubernium in illa partium, quæ ſortem gubernandi acquiſiverit, fieri cum præjudicio Provinciæ, cum damno Juventutis, quæ cum injuſtitia reſpectu eorum, qui deberent eligi, & per ſpiritum factionis excluduntur, Oratores obtentâ alternativa, juſtitiam ita bene diviſam fore ſperant, ut Fratres utriuſque partis majore zelo Provinciæ ſervire, & Provincia in perpetuum ſua pace & concordia frui poſſint. Conditiones puræ & ſimplices, quibus electio alternativa firmari deberet, ſalvo ſemper meliore EE. VV. Judicio, poſſent eſſe ſequentes: Prima, ut per integrum triennium Provincialatu illa Pars, cui ſorte obtinget, & per aliud triennium altera pars frui poſſit, & ita alternativè Provincialatus quolibet triennio ab una parte ad aliam devolvatur in perpetuum: Secunda, ut caſu, Provincialem mori, aut in Capitulo intermedio deponi contingeret, alius ejuſdem Partis eligatur, ſi autem poſt Capitulum intermedium moreretur, in hujuſmodi caſu computetur triennium pro illa parte, cujus erat Provincialis, ceu terminatum, & eligatur alius alterius partis Provincialis: Tertia, ut quælibet pars ſemper æqualiter duos habet Definitores: Quarta, ut Guardiani eligantur modo ſequenti, videlicet, in Capitulo, in quo novus eligitur Provincialis, Definitorium facultatem habeat eligendi quindecim Guardianos, qui ſint partis Provincialis, in Capitulo autem intermedio quatuordecim tantùm, & ita ſemper ad tollenda, quæ oriri poſſent, inconvenientia continuetur. Quinta, ut, ſi Provincia hanc electionem alternativam, quam jam utilem & neceſſariam agnoſcit, in futurum non neceſſariam, & Dei cultui, ac bono publico præjudicantem cenſeret, huic Sacræ Congregationi alium libellum ſupplicem præſentare non poſſit, quin à P. Provinciale cum quatuor Definitoribus, & duabus tertiis Guardianorum, majoriſque partis Religioſorum Provinciæ juxta cautelam, in præſenti inſtantia adhibitam, ſit firmatus = Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negot. & conſultat. Epiſcoporum & Regularium præpoſita, attenta relatione P. Procuratoris Generalis, referente Eminentiſſimo Domino Cardinale Spinola Ponente, petitam alternativam per decem triennia benignè impertita eſt; Ita tamen, ut ſingulis capitulis celebrandis in decurſu triginta annorum viciſſim eligatur in ſingulis trienniis Provincialis cum duobus Definitoribus ex una parte, & duo Definitores ex altera, quod etiam ſervari debeat in electionibus Guardianorum; videlicet per Definitorium pro tempore medietas Guardianorum ex una parte eligatur, & medietas ex altera, & ſucceſſivè ita ſervandum. Quò verò ad alias electiones, & proviſiones fiant à Definitorio juxta ſuum prudentem zelum, & charitatem, juſtitiam diſtributivam, & notitiam Religioſorum magis habilium ad alia munera, & officia ejuſdem Provinciæ; In reliquis quoad Capitulum intermedium, & in caſu renuntiationis, & mortis P. Provincialis, ſervetur, quod diſpoſitum fuit pro Provincia Neapolitana, niſi aliter per ipſam Sacram Congregationem provideatur. Romæ prima Aprilis MDCCXLVI. C. A. Cardinalis Cavalchini = Joſeph Maria Archiepiſcopus Damaſc. Secretarius = Loco ✠ Sigilli = = Cum autem, ſicut dicti Exponentes Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quò firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis &c. abſolventes, & abſolutas fore cenſen-

ſen-

ſentes ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum, alternativam quoad electionem Superiorum dictæ Provinciæ continens, authoritate Apoſtolicâ, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmatis robur adjicimus, ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis authoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes litteras firmas &c. ſicque in præmiſſis &c. ac irritum & inane &c.

Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Provinciæ & Ordinis hujuſmodi, etiam juvamento &c. vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XI. Maji MDCCXLVI. Pontificatûs Noſtri Anno Sexto.

Exempl. in Arhc. Ord. Armario Provincia Barenſis.

RESCRIPTO PONTIFICIO

In Domibus ſeu Palatiis Provinciarum Siciliæ, in quibus à Fratribus exercitia Sæcularibus dantur, Altare erigi, ac peractis exercitiis Benedictionem nomine Suæ Sanctitatis cum indulgentia plenaria à Directoribus dari indulgetur.

CUm ingenti animarum fructu à Capucinis Provinciarum Siciliæ. *Reſiduum, ſicut & extenſionem indulti ad totum Ordinem, quoad Benedictionem, & indulgentiam tum pro Sæcularibus, tum pro Religioſis, vide ſuprà fol.*376.

Provinciæ Panormitanæ.

AUCTORITATE APOSTOLICA

Vota & Anathemata ex auro, argento &c. confecta, ac ad marmoream ſtatuam Beatæ Virginis Mariæ in Eccleſia Fratrum Panormi gratiis inſignem appenſa acceptari conceditur.

Admodum Reverende Pater.

PRinceps Catholicæ, non ſolùm ſuo, ſed etiam totius Nobilitatis & populi Panormitani nomine libellum ſupplicem Sanctiſſimo Domino Noſtro porrexit, quo poſt expoſitam ſingularem devotionem, qua in iſta PP. Capucinorum Eccleſia miraculoſa imago Beatæ Virginis Mariæ Puerum Jeſum brachio tenentis, in marmore expreſſa colitur, & poſt relatas continuas gratias, quibus devotus populus illius interceſſione eumulatur, exponit tum zelum & fervorem, quo hic ad oblationes ex auro, argento &c. Beatiſſimæ Virgini faciendas ſtimulatur, tum Religioſorum ad hujuſmodi vota, ob timorem lædendi vota paupertatis, acceptanda repugnantiam. Eapropter Suæ Sanctitati ſupplicavit, quatenus ad hunc ſolum effectum Religioſos in præfato voto diſpenſare, & non ſolùm præſenti P. Guardiano, ſed etiam ejuſdem Succeſſoribus acceptationem faciendarum hujuſmodi oblationum permittere dignaretur. Inſtantiis tam piis condeſcendit Sanctiſſimus clementiſſimè, mihique injunxit, ut cum facultate auctoritatis Apoſtolicæ Paternitati Veſtræ ſcriberem, quod, non obſtante paupertatis voto oblationes gemmarum, rerumque aliarum, quas fideles ad dictam Imaginem offerre poſſent, recipere queat. In executionem proin &c.

Romæ 17. Aprilis 1750.

Th. Card. Ruffus Decan. Prot.

Autograph. in Arch. Conventûs Panormit.

Provinciæ Meſſanenſis.

Sacras Reliquias ab Eccleſia Fratrum Domûs Gibilmannæ extrahi vetat.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

COnſervationi & manutentioni Sacrarum, ut piè creditur, Reliquiarum, quas

quas in Eccleſia Domûs Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Terræ Gibilmannæ, Cephaluden. Diœceſis, quantùm cum Domino poſſumus, benignè conſulere, ac dilectos filios, Guardianum & Fratres dictæ Domûs ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorumdem Guardiani & Fratrum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quævis perſona, ſive Regularis ſive Sæcularis, cujuſvis gradûs, conditionis, qualitatis & dignitatis, etiam Eccleſiaſticæ, & quacunque auctoritate, ſuperioritate & officio fungens, etiam individua mentione digna, prædictas Reliquias, ſeu earum aliquam partem aliis Eccleſiis, Monaſteriis, ſeu locis piis commodare, aut ſub quovis quæſito colore, ingenio, cauſa, ratione, aut occaſione è dicta Eccleſia, ſeu illius Sacriſtia extrahere & aſportare, ſeu, ut extrahantur & aſportentur, permittere, aut conſentire audeat ſeu præſumat, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, & etiam quoad Regulares, privationis vocis activæ & paſſivæ pœnis eò ipſo abſque ulla declaratione incurrendis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium interdicimus & prohibemus. Non obſtantibus Conſtitutionibus &c. cæteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, quod præſentis prohibitionis copia in valvis dictæ Eccleſiæ, vel alio conſpicuo loco, quo ab omnibus cerni poſſit, continuò affixa remaneat. Per præſentes quoque non intendimus Reliquias prædictas in aliquo approbare.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Junii MDCLXXIV. Pontificatûs Noſtri Anno Quinto.

Breve formatum in Arch. Conventûs.

In Valetudinario Fratrum in Civitate Cephaludenſi Perſonis Sæcularibus, etiam Eccleſiaſticis, hoſpitari ſeu pernoctare ſub cenſuris & pœnis prohibet.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, ſicut dilectus Filius, Illuminatus à Capizzi Definitor, & Guardianus Conventûs de Gibilmanna, Cephaluden. Diœceſis in Sicilia, Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum Nobis nuper exponi fecit, Fratres dicti Ordinis in Civitate Cephaludenſi Valetudinarium pro curatione Fratrum infirmorum dicti Ordinis habeant: verùm idem Valetudinarium à diverſis Perſonis ſæcularibus per eamdem Civitatem tranſeuntibus, & in eo hoſpitari volentibus occupetur in grave eorumdem Fratrum infirmorum detrimentum, Nobis propterea dictus Illuminatus humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere, de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Illuminati votis, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ne de cætero quiſquam, ſive ſæcularis, ſive Eccleſiaſticus, cujuſcumque ſtatûs, gradûs, Ordinis, præeminentiæ & dignitatis exiſtat, qui Frater Ordinis præfati non ſit, in Valetudinario prædicto, ſub quocumque prætextu, quæſito colore, ingenio, vel cauſa aut occaſione hoſpitari, vel pernoctare, neve ullus Superior vel Frater dicti Ordinis, etiam ſpecifica & individua mentione, vel expreſſione dignus quempiam, qui Frater Ordinis hujuſmodi non ſit, hoſpitio ibidem excipere, aut, ut ibidem hoſpitetur, vel pernoctet, concedere, vel permittere audeat quovis modo, ſeu præſumat ſub excommunicationis latæ ſententiæ, & quoad Regulares, etiam privationis vocis activæ & paſſivæ pœnis per contrafacientes, eoipſo abſque alia declaratione incurrendis, à quibus nemo abſolutionis beneficium, niſi in mortis articulo conſtitutus, relaxationis, ſeu rehabilitationis gratiam à quoquam, præterquam à Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, valeat obtinere, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium interdicimus & prohibemus. Non obſtantibus Conſtitutionibus &c. confirmatis & innovatis. Quibus omnibus &c. expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentis prohibitionis exemplum in aliquo dicti Valetudinarii loco conſpicuo, ubi ab omnibus cerni & legi poſſit, affixum aſſiduè remaneat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die VII. Junii MDCCXXXII. Pontificatûs noſtri Anno Secundo.

Autograph. in Secret. Brev. Apoſt. Regeſto menſis & anni præd. fol. 9.

SUP-

SUPPLEMENTUM
TOMI QUARTI,
DE PROVINCIIS GERMANIÆ AGENTIS
DOCUMENTA,

Vel omnibus, vel pluribus Germaniæ Provinciis communia.

In omnibus Germaniæ Provinciis Fratribus, aut ab Ordinariis locorum deputatis, aut neceſſitate cogente à Superioriſſa requiſitis, interiora Clauſtra ad confeſsiones Monialium & aliarum Perſonarum infirmarum excipiendas, vel ad iis agonizantibus aſsiſtendum ingrediendi licentiam impertitur.

INTUS.

Beatiſſime Pater.

FRater Gelaſius Goritienſis, Ord. FF. Min. Capucinorum Definitor Generalis, pro parte RR. PP. Provincialium Provinciarum Germanicarum, Helvetiæ, Anterioris Auſtriæ, Flandro-Belgicæ, Valloniæ, Leodienſis, Tyrolenſis, Bavaricæ, Franconiæ, Bohemicæ cum Cuſtodia Poloniæ, Auſtriaco-Hungaricæ Viennenſis, Styriacæ, Colonienſis, & Rhenanæ, exponit humillimè Sanctitati Veſtræ, quod Fratres hujuſmodi ad excipiendas Sacramentales Confeſſiones Monialium, aliarumque perſonarum in earum Clauſtris degentium, ab Ordinariis Locorum ſæpius deputentur, aut aliàs à Superioriſſa Monaſterii neceſſitate cogente requirantur; Cùm autem frequenter contingat, quod tam ex Monialibus, quàm aliis perſonis ibidem degentibus ita ſint infirmæ, ut ad Confeſſarium, & Feneſtrellam accedere non valeant, aut jam agonizent, atque eis his in caſibus ſpiritualiter ſubvenire nequeant, eò quòd per Regulam ipſius S. Franciſci cap. xi. Fratribus univerſis dicti Ordinis præcipiatur, ne ingrediantur Monaſteria Monialium, præter ipſos, quibus eſt à Sede Apoſtolica ſpecialis ad id conceſſa facultas. Eapropter ſupradictus Orator nomine, quo ſupra, humiliter ſupplicat Sanctitati Veſtræ, quatenus de benignitate Apoſtolica indulgere dignetur, ut, quotieſcumque Fratres dicti Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum in ſupra ſpecificatis Provinciis ad audiendas confeſſiones Monialium, aliarumque perſonarum à Locorum Ordinariis fuerint deputati, aut à Superioriſſa neceſſitate cogente, & attentâ Loci Ordinarii nimia diſtantia requiſiti, infirmarum quoque Monialium, aliarumque perſonarum ægrotantium ad feneſtrellam accedere non valentium, de ſuorum Superiorum Localium licentia intra Clauſtra ingredi, earumve Confeſſiones Sacramentales excipere, & agonizantibus aſſiſtere valeant. Quam gratiam &c.

Foris. Sanctiſſimo Domino Noſtro Domino Papæ Benedicto XIV. pro Fr. Gelaſio Goritienſi, Definitore Generali Capucinorũ.

RESCRIPTUM SANCTISSIMI.

Ex Audientia Sanctiſſimi die 15. *Mart.* 1749.

Sanctiſſimus, attentis expoſitis, benignè annuit juxta petita, Ordinariorum tamen reſpectivè Locorum, licentia accedente.

Exemplar impreſſum & Authenticum in Arch. Gen. Ordinis.

Fidelibus Eccleſias, ſeu Oratoria Miſſionariorum Miſsionum intra Provincias exiſtentium in feſtis expreſſis viſitantibus Indulgentiam plenariam cum facultate eam Defunctis applicandi in perpetuum largitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

COEleſtium munerum theſauros. *Reſiduum vide ſuprà fol.* 184.

Fra-

Fratribus Miſsionariis, etiam intra Provincias munus Miſsionariorum explentibus, ac Medicinæ vel Chirurgiæ Artium peritis, etiam Presbyteris, de Superiorum, ſeu Præfectorum Miſsionum licentia prædictas artes in ſæcularis Medici, vel Chirurgi defectu in caſu neceſsitatis, & gratis exercere, ac alia neceſſaria præbere indulget.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius, Ludovicus à Taurino Procurator, ac Commiſſarius Generalis. *Reſiduum vide ſuprà fol.* 185.

Tum iiſdem Fratribus Miſsionariis, tum Chriſtifidelibus virilis ſexûs in Domibus & Hoſpitiis Miſsionum, exercitia ſpiritualia per quinque dies continuos peragentibus plenariam ſemel in anno Indulgentiam concedit.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm, ſicut dilectus Filius Ludovicus à Taurino Procurator. *Reſiduum vide ſuprà fol.* 186.

RESCRIPTO PONTIFICIO

Fratribus Miſsionariis in hæreticorum Regionibus degentibus, Chriſtifidelibus in articulo mortis conſtitutis, Apoſtolicam Benedictionem cum Indulgentia plenaria impertiendi facultas conceditur, ac gratia ad ipſos quoque Miſsionarios extenditur.

Beatiſſime Pater.

QUandoquidem ex Ordine FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum &c. *Reſiduum vide ſuprà fol.* 186. *cum formula dandæ Apoſtolicæ Benedictionis ſubnexa.*

Iiſdem Fratribus Miſsionariis in hæreticorum Regionibus degentibus, deficiente Confeſſarii copia, præmiſſum contritionis actum pro Indulgentiarum conſecutione ſufficere indulgetur.

Beatiſſime Pater.

QUandoquidem fel. recordat. Clemens Papa XII. ſub die 22. Januarii 1733. *Reſiduum vide ſuprà fol.* 168.

Provinciæ Helveticæ.

Altare ab Ordinario deſignandum in Eccleſiis Monialium Tertii Ordinis S.P. Franciſci, Capucinarum nuncupatarum, Congregationis Helveticæ, pro animabus Monialium, earum Conſanguineorum, & Affinium uſque ad ſecundum gradum incluſivè, *quotieſcumque* pro iis Miſſæ celebrantur, in perpetuum privilegiatur, gratiam lapideo monumento incidi jubetur, ac abſque Brevis expeditione ſuffragari declaratur.

Conſtantien. Provinciæ Moguntinæ.

AD humillimas preces Superioriſſæ, & Monialium Tertii Ordinis S. Franciſci, Capucinarum nuncupatarum, Monaſterii N. Loci N. Diœc. N. Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus Papa XIV. volens Eccleſiam præfati Monaſterii, in qua aliud Altare, vel in perpetuum, vel ad tempus nondum elapſum ſimili privilegio decoratum forſan reperitur, quod per præſens Decretum revocavit, & in ea ſitum Altare ab Ordinario deſignandum hoc ſpeciali dono illuſtrare, ut *quandocumque* Sacerdos aliquis Sæcularis, vel Regularis Miſſam pro anima ipſarum Monialium, earumque Conſanguineorum, & Affinium in primo & ſecundo gradu incluſivè, necnon Monaſterii præfati Benefactorum, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare celebrabit, anima ipſa de theſauro Eccleſiæ per mo-

modum ſuffragii Indulgentiam conſequatur, ita ut D. N. J. Chriſti, & Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis ſibi ſuffragantibus à Purgatorii pœnis liberetur, benignè conceſſit, atque indulſit, non obſtantibus in contrarium facientibus quibuſcumque, præſenti Decreto in perpetuum valituro. Voluitque Sanctitas Sua, hanc gratiam abſque ulla Brevis expeditione ſuffragari, lapideoque monumento inſcribi.

Datum Romæ &c.

NOTA

Actum eſt de Monaſteriis & Monialibus, quæ prædicta gratia fruuntur, *tom.*4. *Bullar. fol.*60. ubi cujuslibet Monaſterii Altare privilegiatum ad ſeptennium, & unam hebdomadæ feriam &c. reſtrictum legitur. Amplior iis per ſuprapoſitum Decretum jam conceſſa eſt gratia, tum, quod in perpetuum duret, tum quod ad quamcumque hebdomadæ feriam ſine limitatione ſit extenſa, uti ex verbis Decreti = *Quandocumque Sacerdos aliquis Sæcularis*, *vel Regularis Miſſam pro anima ipſarum Monialium*, *earumque Conſanguineorum &c. celebraverit*, = patenter eruitur.

Quodlibet prædictorum Monaſteriorum Decreti Autographum particulare, & diſtinctum ſub diverſa Datâ, & mutato etiam uno vel altero verbo expeditum, ſicut & autographum Decreti ſequentis aſſervat.

Altaria omnia Eccleſiarum Monialium prædictarum pro animabus Monialium defunctarum in die obitûs, vel alia die pariter in perpetuum privilegiantur.

AD humillimas preces Superioriſſæ, & Monialium Tertii Ordinis S. Franciſci, Capucinarum nuncupatarum, Monaſterii N. Loci N. Diœc. N. Sanctiſſimus Dominus noſter Benedictus XIV. clementer indulſit, ut omnes & ſingulæ Miſſæ, quæ juxta earum Conſtitutiones pro anima cujuſcumque Monialis Monaſterii ejuſdem, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, in earum obitûs, vel alia die ad quodcumque Altare Eccleſiæ ejuſdem Monaſterii celebrabuntur, animæ ejuſmodi, pro qua celebratæ fuerint, proinde ſuffragentur, ac ſi ad Altare privilegiatum celebratæ fuiſſent. Non obſtantibus in contrarium facientibus quibuſcumque, præſenti Decreto in perpetuum valituro. Voluitque Sanctitas Sua hanc gratiam ſuffragari abſque ulla Brevis expeditione.

Datum Romæ &c.

Provinciæ Tyrolenſis.

Ad Eccleſiam Parochialem loci *Monaſterii* à Sanctimonialibus Ord. Sancti Benedicti Fratribus Miſſionariis ibidem conceſſam tum Indulgentias Ordinis, tum quotidianum Altaris privilegium extendit.

Beatiſſime Pater.

FR. Ludovicus à Taurino, Ordinis Min. S. Franciſci Capucinorum Procurator, ac Commiſſarius Generalis humillimè exponit Sanctitati Veſtræ, qualiter Provincia Tyrolenſis ejuſdem Ordinis habeat *Monaſterii* in Rhetia Curien. Diœc. Hoſpitium aliquod, in quo PP. Miſſionarii Apoſtolici pro illis partibus commorantur: Hoſpitio illi annexa equidem eſt parva quædam Eccleſia; at verò, cum eadem copioſimum populum Chriſtianum ad Sacras Miſſiones confluentem capere nequeat, Moniales Ordinis S. Benedicti, alteram aliàs ſibi propriam, eamque loci illius Parochialem Eccleſiam, quæ medio milliari à parva Hoſpitii Eccleſiâ eſt diſſita, cum jure collaturæ in perpetuum ceſsêre ipſi Tyrolenſi Capucinorum Provinciæ, ita ut in hac dicta Eccleſia ab illius Provinciæ Patribus, tanquam Parochis, omnes functiones Parochiales, ſimul autem & tanquam Miſſionariis Apoſtolicis omnes functiones Miſſionum peragantur, quo pacto Eccleſia iſthæc verè dici poterit Religioni Capucinorum quoad uſum perpetuò propria: Eapropter nonnulli indubitanter aſſerunt, in eâ Miſſionum Eccleſiâ locum habere indultum illud à Sanctitate Veſtra per literas Apoſtolicas in forma Brevis die XIV. Februarii MDCCXLII. Provinciis Capucinorum ultra montes gratioſiſſimè conceſſum, virtute cujus, *tam Fratres omnes ejuſdem Ordinis in Provinciis ultra*

montes commorantes, ſacrorum Operariorum, Miſſionariorumque functiones, officia, & alia pietatis opera peragentes, quàm etiam omnes utriuſque ſexûs Chriſtifideles, qui iiſdem functionibus, officiis, & pietatis operibus ab ipſis Fratribus per dictas Provincias ultra montes fieri ſolitis interſunt, eas omnes & ſingulas indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes conſequuntur, quas conſequerentur, ſi aliquam ex propriis Eccleſiis perſonaliter & devotè viſitarent = Ne tamen ullus deſuper dubitandi locus ſuppetat, humillimus Orator ſupplicat, ut Sanctitas Veſtra per gratioſum Reſcriptum declarare dignetur, Indultum Apoſtolicum ſuperiùs poſitum de lucrandis Indulgentiis Ordini Capucinorum conceſſis & concedendis etiam competere Eccleſiæ Miſſionum Monaſterii in Rhetia ſiti, alioquin tum ipſi Patres Capucini, eoipſo quod eſſent Operarii pro Fide Catholica, & occupati in peragendis Miſſionibus Apoſtolicis, deſtituerentur beneficio lucrandarum Ordinis Indulgentiarum, Altariſque Privilegiati quotidiani à Sanctitate Veſtra Religioni Capucinorum benigniſſimè conceſſi, tum Chriſtifideles etiam privarentur gratiâ Indulgentias lucrandi, dum ipſi, ut Catholicæ Religionis zelo ducti intereſſent Miſſionibus Apoſtolicis, ad Eccleſiam illam convenirent. Quam gratiam &c.

Ex audientia Sanctiſſimi die 25. Septembris 1750.

Sanctiſſimus, attentis expoſitis, & quoaduſque Eccleſia Parochialis, de qua in precibus, erit in poſſeſſione Religioſorum Capucinorum Ordinis, prout in ſupplici libello exprimitur, benignè annuit pro gratia extenſionis ad eamdem Eccleſiam tum Indulgentiarum, tum Privilegiati Altaris juxta petita; In hoc tamen Jubilæi anno lucrandarum Indulgentiarum dumtaxat per modum applicationis in ſuffragium Fidelium defunctorum.

Autogr. in Arch. loci.

Provinciæ Bavaricæ.

Indulgentias Viæ Crucis, per Apoſtolicas litteras ſingulis Provinciæ Bavaricæ Eccleſiis conceſſas, ad Eccleſias Miſſionum ſive Sæculares ſive Regulares extendi declaratur.

Beatiſſime Pater.

FR. Floridus Burghuſanus, Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum Provinciæ Bavaricæ Miniſter Provincialis, ſumma, qua decet, reverentiâ, exponit S.V., quod ad ſupplicationem Sacræ Congregationi Indulgentiarum olim porrectam pro declaratione dubii = An Eccleſiæ, Capellæ, & Oratoria publica in Reſidentiis & Hoſpitiis Miſſionum Ordinis Capucinorum gaudeant Indulgentiis generaliter conceſſis omnibus Eccleſiis Ordinis ejuſdem? = Eadem Sacra Congregatio die 27. Maji 1732. cenſuerit gaudere, atque ſub die undecima Junii ejuſdem anni Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens Papa XII. benignè approbaverit: quam gratiam Sanctitas Veſtra die 14. Februarii 1742. in locis Miſſionum, in quibus Fratres dicti Ordinis Capucinorum ultra montes proprias non habent Eccleſias, Sæcularibus etiam Eccleſiis per litteras in forma Brevis de benignitate Apoſtolica conceſſit, ac communicavit: unde nonnemini luculenter videtur haud eſſe, quod reſtet dubium, quin erectione ac Indulgentiis Viæ Crucis à Sanctitate Veſtra die 26. Martii 1746. per litteras quoque Apoſtolicas in forma Brevis ſingulis Capucinorum Eccleſiis Provinciæ Bavariæ conceſſis, gaudeant etiam omnes prædictæ in Provincia Miſſionum Eccleſiæ, nihilo tamen minus ad quamcunque, ſi quam movere quis attentaret, ambiguitatem penitus tollendam, Orator S. V. humillimè ſupplicat pro gratioſiſſima declaratione expreſſa erectionem ac Indulgentias Viæ Crucis, Eccleſiis Capucinorum Provinciæ Bavaricæ conceſſas, ad omnes & ſingulas ſive Regulares, ſive Sæculares Eccleſias Miſſionum præfatæ Capucinorum Provinciæ Bavaricæ ſe ſe indifferenter extendere; Quam gratiam Deus &c.

Sacra Congregatio Indulgentiis ſacriſque Reliquiis præpoſita die 30. Martii 1751. cenſuit ſingulas Eccleſias Miſſionum FF. Min. Capucinorum Provinciæ Bavaricæ, gaudere iiſdem privilegiis, facultatibus, & Indulgentiis in allegatis Brevibus diei 14. Februarii 1742. & diei 26. Martii 1746. expreſſis. De quibus facta per me infraſcriptum ejuſdem Sacræ Congregationis Secretarium die 3. Aprilis ejuſdem anni Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, Sanctitas Sua votum Sacræ Congregationis benignè approbavit.

Autograph. in Arch. Provinciæ.

Pro-

Provinciæ Colonienſis.

Fratribus in Oppido Peinæ adminiſtrandi Parochiam, hujuſque redditus mediante Perſona Sæculari ad ſuos, Eccleſiæque uſus percipiendi durante Miſſionis exercitio conceditur.

Decretum Sacræ Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitæ die 9. Januarii 1747.

RElatâ per Eminentiſſimum & Reverendiſſimum D. Cardinalem Lantes inſtantiâ Patrum Ordinis S. Franciſci Capucinorum Provinciæ Colonienſis ſupplicantium concedi ſibi facultatem adminiſtrandi Parochiam Oppidi Peinæ Diœc. Hildesheimen. ad quam admiſſi jam à pluribus annis fuerê ab Epiſcopis Hildesheimen., ejuſque redditus, mediante perſonâ Sæculari, percipiendi, ac inſumendi in proprios & Eccleſiæ præfatæ uſus, Eminentiſſimi Patres re maturè perpensâ, attentiſque peculiaribus circumſtantiis cenſuerunt concedendam eſſe arbitrio Ordinarii, ſi Sanctiſſimo Domino placuerit, petitam facultatem, & quamdiu PP. Capucini prædictæ Provinciæ permaneant in exercitio Sacrarum Miſſionum.

Factâque de ſupradictis Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO PP. XIV. relatione per R. P. D. Nicolaum Lercarium Secretarium in audientia habita die 22. ejuſdem, Sanctitas Sua Sacræ Congregationis ſententiam in omnibus approbavit.

Datum Romæ ex Ædibus prædictæ Sacræ Congregationis die 28. ejuſdem menſis & anni.

Autograph. in Arch. Provinciæ.

DECRETO

Sac. Congreg. de Propag. Fide.

Superior Miſſionum in Eccleſia B. V. Mariæ in Benradt Nuntius Apoſtolicus Colonienſis declaratur, cum authoritate facultates ſolitas Fratribus Miſſionariis communicandi.

Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 17. *April.* 1747.

REferente R. P. D. Nicolao Lercario Secretario, Sacra Congregatio Superiorem Miſſionum in Eccleſia B. M. Virginis in Benradt, quæ vulgò Heremi appellatur, in Ducatu Montenſi ad quinquennium declaravit R. P. D. Hieronymum Spinula, Archiepiſcopum Laodicenſem, Nuntium Apoſtolicum Colonienſem, cum authoritate exercendi ea, quæ ad Miſſionis regimen pertinent, ad præſcriptum Decretorum ejuſdem Sacræ Congregationis, & cum ſolitis facultatibus & poteſtate eaſdem communicandi Fratribus Ordinis Capucinorum ab ipſomet Nuntio eligendis, & non aliàs, nec alio modo &c.

Autograph. in Archivo Provinciæ.

Cuſtodiæ Poloniæ.

Suſcipiendo ad Ordinem Alumno Græci ritûs, ad ritum latinum tranſeundi facultas conceditur.

Sanctiſſime Pater.

AD pedes Sanctiſſimos provolutus Joannes Broruski Leopolienſis Sanctit. Veſtræ reverenter exponit, quod ad Religionem Capucinam à Deo, prout credit, vocatus, licèt ejuſdem Religionis in Polonia Superior eum recipere ſit paratus, id tamen exequi nequit, eâ tantùm de cauſa, quod, cum Orator Græci ritûs ſit, præter hîc annexam licentiam ab Archiepiſcopo Metropolitano Kiovanii &c. Epiſcopo Leopolienſi ſuo Ordinario obtentam, ad hoc, ut ad ritum latinum tranſire poſſit, requiritur inſuper ſpecialis iſtius Sanctæ, & Apoſtolicæ Sedis diſpenſatio, prout in ipſamet Ordinarii ſui licentia exprimitur. Quapropter Sanctit. Veſtræ devotus Orator perhumiliter & enixè ſupplicat, ut hujuſmodi diſpenſationem ſibi benignè impertiri dignetur, ut vocationi Divinæ obtemperare valeat. Et pro gratia &c.

Feria quinta die 20. *Aprilis* 1747.

Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus Divinâ Providentia Papa XIV. cui in ſolita audientia per R.P.D. Aſſeſſorem Sancti Officii relata fuerunt vota Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S.R.E. Cardinalium Generalium Inquiſitorum, conceſſit ſupradicto Oratori gratiam tranſeundi ad ritum latinum ad effectum ingrediendi Religionem, & in ea emittendi Profeſſionem, accedente tamen conſenſu Epiſcopi, & dummodo in ritu latino ſufficienter ſit inſtructus, ac ritum Græcum amplius non reaſſumat.

Exempl. in Arch. Gen. Ordinis.

SUPPLEMENTUM
TOMI QUNTI
DE PROVINCIIS GALLIÆ ET HISPANIÆ AGENTIS
DOCUMENTA
Vel omnibus, vel aliquibus Galliæ Provinciis communia

Hæc ſunt ea ipſa, quæ ſuprà fol. 407. & 408. extenſa reperiuntur: ex quibus Galliæ Provinciæ ea, quæ ſibi competunt, vel in totum vel in partem ſeligent.

Provinciæ Pariſienſis.

Fr. Bernardum Attrebatenſem de utili Eccleſiæ ſtudio commendat, & pro opere illi tranſmiſſo gratum animum teſtatur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

INjuria non infertur Viro erudito, dum reſpondetur ad doctam illius epiſtolam latinam, ſub 22. Apr. proximè præteriti, datam in idiomate illius nativo, quo & ille ipſe utitur, dum tam frequentia & utilia Eccleſiæ opera evulgat. Hæc inter ſinceras redhibemus grates pro illo, quod Nobis à P. Cherubino de Noves, Definitore Generali ſui Ordinis cum præfata epiſtola fuit præſentatum, & in fronte titulatum = Myſterium primitivum pœnitentiæ in omni Gallicana Eccleſia traditæ, ſeu adminiſtratio hujus Sacramenti juxta antiquiſſimæ diſciplinæ principia, unanimiter à Galliæ Clero ſervata &c.

Teſtimonio hoc novo tui zeli, ac ſtudii publicum inſtruendi non indigimus, cum præcedentia opera ſufficienter nobis perſpectum fecerint tum pretium laboris, tum fructum ſeriæ tuæ applicationis. Eapropter captum à P. Generali conſilium, in Conventu S. Honorati P. Tuam collocandi, & executioni jam traditũ, plenè approbamus, in hoc enim omne commodum ſtudia proſequendi & Rempublicam litterariam ditandi reperies. Ubi & occaſio ſe obtulerit, noſtram ſatisfactionem deſuper teſtari non omittemus, & in monumentum illius, quod P. Tua de nobis meretur, Apoſtolica Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die XXIV. Maji MDCCLII. Pontificatûs noſtri anno duodecimo.

Exempl. in Arch. Ord. Arm. Provinciæ Pariſienſis.

Provinciæ Lugdunenſis.

De Martyrio Fr. Hieronymi de Condrieu, Conventûs Valentiæ in Gallia Guardiani, in Sac. Congregatione de Propag. Fide relato, proceſſum authoritate ordinaria fieri & ad Urbem mitti ſtatuitur.

In Congregatione Generali de Propaganda Fide habita coram Sanctiſſimo die 7. Auguſti 1629.

REverendiſſimus Dominus Corſius retulit inſigne Martyrium Patris Hieronymi de Condrieu, Conventûs Capucinorum Valentiæ in Gallia Guardiani, qui ab Hæreticis durante Oppidi Privatz obſidione requirentibus, ut Fidem Catholicam abiuraret, & arcana Exercitûs Chriſtianiſſimi patefaceret, poſt inciſum naſum, & aures, erutoſque oculos, percuſſiones cum pugionibus, & inciſiones genarum in Crucis formam, quinque exoneratis in eum ſclopetis, crudeliter interfectus fuit.

Extract. ex Actis S. Congregationis de Propag. Fide de anno 1629. p. 318. n. 38.

NO-

N O T A

CUm ad Superiorem relationem Sacra Congregatio ſua conſilia necdum cepiſſet, fuit in S. conſeſſu habito die 17. Novemb. 1629. eadem cauſa repropoſita, & ad eandem reſolutum, quod ſequitur:

Relatis litteris Patrum Capucinorum Valentiæ de crudeli nece Fr. Hieronymi de Condrieu, Conventûs Capucinorum Valentiæ Guardiani, ab hæreticis prope Oppidum Privatz Occitaniæ, dum à Rege Chriſtianiſſimo hoc anno illud obſidebatur, perpetrata, S. Congregatio cenſuit, ex dictis litteris tantùm poſſe Procuratorem Generalem admoneri, ut curet inſtantiam fieri apud Ordinarium loci pro confectione Proceſſûs ordinaria authoritate ſuper nece præfata, illumque, poſtquam abſolutus fuerit, ad Urbem mitti.

Extract. ex act. Sac. Congreg. anni 1629. pag. 357. num. 5.

Provinciæ Provinciæ, ſeu S. Ludovici.

Ex diviſa & ſuppreſſa Provincia Provinciæ, ſeu S. Ludovici, duas, Avenionenſem videlicet & Maſſilienſem conſtituit, primæ ſigillum antiquum aſſignat, & utramque privilegiis aliarum Ordinis Provinciarum gaudere declarat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

SUprema Apoſtolicæ charitatis, providentiæque noſtræ erga omnes Chriſti fideles, atque eos potiſſimùm, qui è fluctibus ſæculi erepti ad tranquillum Religionis portum confugerunt, adhibenda à Nobis cura maximoperè poſtulat atque exigit, ut omnem Pontificiæ benignitatis auctoritatiſque operam, conſiliumque in hoc ſtudioſiſſimè collocemus, ut diſſidiis, partiumque ſtudiis procul amotis atque eliminatis, ubi opus eſſe conſtiterit, omnia inter Viros, præſertim Religioſos, in pace fiant, & omnia ad divinum cultum adaugendum & Regularem diſciplinam confirmandam conſtabiliantur. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius, Laurentius Retellenſis Frater expreſsè profeſſus, ac Miniſter Provincialis Provinciæ Pariſienſis Ord. Fratrum Min. S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quod, cum nonnullæ diſſenſiones & animorum ſimultates inter Fratres Provinciæ S. Ludovici nuncupatæ dicti Ordinis vigerent, quæ Religioſam quietem ac Regularem obſervantiam aliquando conturbare ſolent, ipſe Laurentius Miniſter Provincialis, quò illas dirimeret & componeret, in Commiſſarium canonicè deputatus fuerit: quoniam autem dictus Laurentius Miniſter Provincialis & Commiſſarius adhibitis omnibus diligentiis compertum habet, ut nullum aliud efficacius memoratis diſſidiis componendis, aliiſque in poſterùm avertendis remedium ſuppetat, quàm quod Conventus memoratæ Provinciæ S. Ludovici ſegregentur, & duæ Provinciæ erigantur, idque etiam dilectus filius, Sigiſmundus à Ferraria dicti Ord. Miniſter Generalis, prævio & accedente jam conſenſu chariſſimi in Chriſto filii noſtri, Ludovici Francorum Regis chriſtianiſſimi neceſſarium fore exiſtimavit. Nobis propterea dictus Laurentius humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, &, ut infrà, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Laurentium, ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure vel ab homine quâvis occaſione vel causâ latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantùm conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, memoratam Provinciam Provinciæ nuncupatam Ord. Fratrum Min. S. Franciſci Capucinorum, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium ſupprimimus, ac ſuppreſſam eſſe declaramus, ſeu Conventus, qui Provinciam Provinciæ hujuſmodi conſtituebant, ab ipſa Provincia dicta auctoritate ſeparamus & diſmembramus, ac ex Conventibus, nempè magno Conventu Avenionenſi, Carpentoractenſi, Caballicenſi, Belloquadrenſi, Auriſicanenſi, Valreacenſi, Inſulanenſi, Vapincenſi, Sanſpiritenſi, Nemaucenſi, Ebredunenſi, Uticenſi, Aleſienſi, Aquę Mortenſi, altero Avenionenſi Novitiatui deſtinato & Barjacenſi, unam Provinciam Avenionenſem nuncupandam: ex reliquis verò Conventibus, nempe Mar-

Maſſilienſi, Aquenſi, Arelatenſi, Salonenſi, Tolonenſi, Brinonienſi, Draguignanenſi, Marticenſi, Pertuſienſi, Graſſenſi, Civitatenſi, Regienſi, Manoſcenſi, Aptenſi, Taraſconenſi, Siſtaricenſi, Santorpetenſi, Seinenſi, Sanmaximinenſi, Juncarienſi, Soleirenſi ac Leovicenſi unà cum hoſpitiis Auriolenſi & Cannenſi, aliam Provinciam Maſſilienſem nuncupandam, quæ à propriis Miniſtris Provincialibus ac Definitoribus, cæteriſque Superioribus juxta ejuſdem Ordinis ſtatuta eligendis, nominandis & deputandis inpoſterùm regi & gubernari debeant, auctoritate & tenore prædictis perpetuò erigimus, conſtituimus & deputamus, ac ſignum ſeu ſigillum antiquę Provincię Provincię ſeu S. Ludovici per Nos vigore pręſentiū, ut pręfertur, ſuppreſſę Majori Conventui Avenionenſi tanquam ex fundatione & erectione cęterorum dictę Provinciæ ſic ſuppreſſę Conventuum antiquiori, auctoritate & tenore prædictis concedimus & aſſignamus: Fratribus verò utriuſque Provinciæ Avenionenſis ſcilicet & Maſſilienſis per Nos, ſicut præmittitur, per præſentes erectæ, qui votum ſive ſuffragium in antiqua Provincia Provinciæ habebant & ferebant, in poſterum iiſdem modo & forma, quibus illo in antiqua Provincia prædicta frui, uti & gaudere poterant, pari modo in propria cujuslibet Provincia uti frui & gaudere valeant, auctoritate & tenore prædictis itidem concedimus & decernimus. Inſuper ipſis novis Provinciis per præſentes erectis & conſtitutis ac cuilibet earum, illarumque Conventibus, Domibus ac Miniſtris Provincialibus & Definitoribus, cæteriſque Superioribus pro tempore exiſtentibus, ac Fratribus & perſonis quibuslibet, ut omnibus & ſingulis privilegiis, gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, præeminentiis, Indulgentiis & Indultis, quibus aliæ ejuſdem Ordinis Provinciæ, illarumque Conventus, Domus, Superiores & Fratres, aliæque perſonæ tam de jure, uſu & conſuetudine, quàm aliâs quomodolibet utuntur, fruuntur & gaudent, ac uti, frui & gaudere poſſunt & poterunt in futurum, pari modo & abſque ulla prorſus differentia uti, frui & gaudere liberè pariter & licitè poſſint & valeant reſpectivè eadem auctoritate, harum ſerie ſimiliter perpetuò concedimus & indulgemus. Decernentes eaſdem præſentes litteras &c. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos &c. ac irritum & inane ſi ſecus &c. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis & Provinciæ primo dictæ, etiam juramento &c. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores &c. Volumus autem, ut earumdem præſentium litterarum tranſumptis &c. prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Februarii MDCCL. Pontificatûs noſtri Anno Decimo.

Exempl. in Arch. Gen. Ord.

N O T A

COhærenter ad ea, per quæ nova Provincia Avenionenſis ſuperiore Apoſtolico Brevi fuit contradiſtincta, fuit & præcedentia illius in Capitulis & tabulis generalibus petita, libello ſupplici ſubjuncto:

BEATISSIME PATER.

Ad pedes Sanctitatis Veſtræ provoluti, Miniſter Provincialis cæterique Religioſi Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Provinciæ Avenionenſis, ſub titulo S. Ludovici, humillimè exponunt, quod ad dirimenda & componenda diſſidia, quę inter Fratres Religioſos Provinciæ dicti Ordinis vigebant, Sanct. Veſtra, per ſuum Breve Apoſtolicum datum ſub die 17. Februarii hujuſce anni 1750. abolendam fore cenſuit & abolitam eſſe declaravit memoratam Provinciam Provinciæ, quâ ſuppreſsâ, novas duas Provincias, Avenionenſem ſcilicet & Maſſilienſem erexit atque conſtituit, ac ſignum ſeu ſigillum antiquæ Provinciæ Sancti Ludovici Majori Conventui Avenionenſi tanquam ex fundatione & erectione antiquiori conceſſit & aſſignavit, ſimul atque præeminentiam & præcedentiam. Verùm, cum in præfato Brevi Apoſtolico, minimè ſit enuntiatus & deſignatus ordo, quem novæ ambæ Provinciæ occupare & obtinere debeant inter alias totius Religionis Provincias, & valdè ſit pertimeſcendum, ne novæ diſſenſiones & diſcordiæ oriantur occaſione hujus ordinis; Oratores humiliter ſupplicant Beatitudini Veſtræ, ut, quatenus de ſuâ benignitate Provinciæ Avenionenſi ratione antiquitatis dignata eſt aſſignare & adjudica-

dicare ſigillum antiquæ Provinciæ Sancti Ludovici, dignetur quoque pari ratione eundem Ordinem & locum ipſi conſervare & aſſignare, quo inter alias Provincias ante ſeparationem & diſmembrationem potiebatur Provincia Sancti Ludovici, nempe immediatè poſt Provinciam Burgundiæ: hanc gratiâm eò confidentiùs à Beatitudine Veſtra petunt, quò nullatenus ſeparationem poſtulaverunt Oratores, & ſolummodo ei acquieverint, quia ſic erat voluntas Regis Chriſtianiſſimi, cui acceſſit conſenſus Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis hujus Ordinis; cum igitur pro parte illorum nihil geſtum fuerit, quo mereantur illorum jure orbari & ſpoliari, non dedignetur Sanctitas Veſtra eorum ſupplicationes benignè audire, & poſtulatam gratiam indulgere, ſcilicet, ut in capitulis & tabulis generalibus eo Ordine collocetur Avenionenſis Provincia, quo antea collocabatur Provincia Sancti Ludovici, & prò gratia &c.

Fuit & gratia conceſſa per Reſcriptum Sanctiſſimi ſequens.

Ex audientia Sanctiſſimi die 16. *Septembris* 1750.

Sanctiſſimus auditâ ſuper expoſitis Procuratoris Generalis Ordinis relatione, Provinciæ Avenionenſi ſub titulo Sancti Ludovici, præeminentiam ac præcedentiam ſpectare, juxta preces, & hoc cum Ordine in capitulis & tabulis generalibus immediatè poſt Burgundicam, locum & ordinem ipſi competere declaravit.

Exempl. in Archivo gen. Ordinis.

Provinciæ Lotharingiæ.

Fr. Thomæ à Charmis de opere Theologico, accuratè nitidèque conſcripto gratulatur, eidemque pro hoc ſuo Nomini dicato, ac in donum miſſo, grates rependit.

A' tergo. *Dilecto Filio, Fr. Thomæ ex Charmes, Capucino*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

TUæ ad Nos delatæ ſunt litteræ, ſcriptæ die 30. Maji unà cum libris à te editis, Theologiam univerſam complectentibus. Curſim aliquas quæſtiones perlegimus, accuratè nitidèque conſcriptas, meritòque credere poſſumus, alias ab eodem Authore tractatas & editas, futuras eſſe conſimiles. Tecum itaque, & cum tuo Ordine gratulamur, tibique reddimus gratias, tum pro munere, tum pro eo, quod nomini noſtro libros inſcriptos vidimus; & interea Te plenis ulnis amplectentes Tibi, tuiſque Correligioſis Apoſtolicam Benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXV. Septembris MDCCLI. Pontificatûs Noſtri Anno Duodecimo.

Exempl. in Archivo Ordin. Armar. Provincia Lotharingiæ.

SUPPLEMENTUM

EJUSDEM TOMI QUINTI,

E T

Provinciarum Hiſpaniæ.

DOCUMENTA COMMUNIA.

Confraternitates ſub titulo Conceptionis B. V. Mariæ Immaculatæ in Hiſpaniarum Regnis à Fr. Juſto à Valentia Miſſionario cum nonnullis Conſtitutionibus erectas confirmat, Archiconfraternitati ſub eodem titulo in Eccleſia SS. Laurentii, & Damaſi de Urbe inſtitutæ aggregat, ac eidem Indulgentias Archiconfraternitatis, Viæ Crucis, Coronæ D.N. J. Chriſti &c. communicat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

DEbitus erga Sanctiſſimam Dei Genitricem, ſemper Virginem Mariam cultus & obſequium, quò frequentiori &c. *Reſiduum vide ſuprà fol.*340.

Devo.

Devotionem Viæ Crucis in Eccleſiis Fratrum Provinciarum totius Hiſpaniæ peragentibus, ad inſtantias Regis Catholici Ferdinandi conſuetas Indulgentias largitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm jamdudum ſanè dignus, & laudabilis in plurimis Chriſtiani Orbis partibus Dominicæ Paſſionis memoriam pio quodam exercitio, vulgò *Via Crucis*, ſeu Calvaria nuncupata, ſtatutis precibus lociſve recolendi uſus inoleverit, & ad præſens, ſicut accepimus, in Eccleſiis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Provinciarum Hiſpaniarum maximè vigeat; Nos, ut devotio hujuſmodi majora in dies acquirat incrementa, eamque cœleſtibus Eccleſiæ theſauris, quorum diſpenſationem Fidei noſtræ credidit Altiſſimus, confovere, ac excitare volentes, de Omnipotentis Dei miſericordiâ, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, atque ſupplicationibus Chariſſimi in Chriſto Filii noſtri, Ferdinandi, Hiſpaniarum Regis Catholici, nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus, qui piam devotionem Viæ Crucis hujuſmodi, quoties in aliqua ex Eccleſiis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Provinciarum Hiſpaniarum, ſeu in Regnis Hiſpaniarum exiſtentium dumtaxat, Dominicæ Paſſionis memoriam, ut præfertur, recolendo peregerint, aliaque injuncta pietatis opera, ut moris eſt, adimpleverint, eaſdem Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, quas fel. rec. Innocentius PP. XI., & Innocentius PP. XII., aliique Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri Chriſtifidelibus Viæ Crucis exercitium in Eccleſiis Fratrum Ordinis Minorum ejuſdem Sancti Franciſci de Obſervantia, & Reformatorum nuncupatorum, ubi erectum reperitur, peragentibus conceſſerunt, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium miſericorditer in Domino concedimus. Non obſtantibus noſtrâ & Cancellariæ Apoſtolicæ regulâ de non concedendis Indulgentiis adinſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut præſentium litterarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die v. Julii MDCCLI. Pontificatûs Noſtri Anno Undecimo.

Exempl. in Arch. Gener. Ord.

Provinciæ Caſtellæ.

Nonnulla Decreta de erigendis in Provincia Caſtellæ tribus Cuſtodiis, diviſione officiorum &c. confirmat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

APoſtolicæ charitatis, providentiæque noſtræ erga omnes Chriſtifideles, atque eos potiſſimùm, qui ex fluctibus ſæculi erepti, ad tranquillum Religionis portum confugerunt, adhibenda à Nobis cura maximopere poſtulat, atque exigit, ut omnem Pontificiæ benignitatis, auctoritatiſque operam, ſtudiumque in hoc ſtudioſiſſimè collocemus, ut diſsidiis, partiumque ſtudiis procul amotis, atque eliminatis, ubi opus eſſe conſtiterit, omnia inter Viros Religioſos præſertim, in pace fiant, & omnia ad divinum cultum adaugendum, Regularem diſciplinam confirmandam, procurandamque æternam animarum ſalutem, componantur, conſtabilianturque. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii, Miniſter Provincialis, & Cuſtodes Provinciæ Incarnationis Dominicæ nuncupatæ in Regno Caſtellæ Ordinis FF. Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, de expreſſo mandato, & nomine totius Capituli, quod ipſi ad majorem Dei gloriam, ejuſdemque Provinciæ bonum commune, & Regularem obſervantiam in vinculo pacis, & ſpiritu charitatis conſervandam, fovendam, promovendam, & roborandam, congruentiſsimam exiſtimârunt quamdam officiorum diſtributionem, quæ ſecundùm æquitatis, & juſtitiæ metas, omnes ejuſdem Provinciæ Alumnos, Profeſſoreſve, eorumque partes in oneribus & honoribus æquales ſeu conformes efficiat, omnemque, vel remotiſsimam confæderationis, præpotentiæ, aut partialis affectûs ſuſpicionem tollat, viamque querelis, & vanis præſumptionibus intercludat. Congregato De-

Definitorio memoratę Provincię die 9. Octobris 1745., convocatiſque & auditis ſuper præmiſsis omnibus Ex-Provincialibus, aliiſque Ex-Definitoribus, Ex-Cuſtodibus, & Ex-Lectoribus, & per aliquot dies collatis inter ipſos conſiliis, re maturè conſideratâ & perpensâ, tandem die 15. ejuſdem menſis ab omnibus ſupradictis unanimi voto & conſenſu confectum fuit, & ſubſcriptum quoddam planum accomodæ diſtributionis, & Decretorum tenoris ſequentis, videlicet:

1. Cum tres partes ſint in Provincia, quæ non à territorio, aut nationali affectu diſtinguuntur, ſed præcisè à ſtudiis, quæ cum ſint ſex, ex triplici fonte ortum habuerunt, tres conſequenter inſtituendæ ſunt Cuſtodiæ, ſcilicet Matritenſis, Toletana, & Valiſoletana cum ſuis reſpectivè Conventibus, ita tamen, quod nec formaliter, nec materialiter diſtinguantur, ſed ſub eodem capite & regimine, prout hucuſque fuerunt, remaneant, neque ſit inter eas præferentia, aut coarctatio, ſolùmque deſerviant ad diſtinguendas illas tres partes honeſtiori vocabulo, & ad diſtributionem Prælaturarum, & Officiorum infrà dicendam.

2. Cum omnes Religioſi Provinciæ jus ad rem habeant æquale ad honores & onera, ne cuique fiat injuria, illi, qui aliquando fuerunt, vel fuerint in ſtudio poſiti, ſi forſan ex aliqua cauſa continuare non valuerunt, aut non potuerunt, ejuſdem tamen partes reputandi ſunt; & ſi duobus ſtudiis extemporaneè fuerunt, vel fuerint aſſignati, ad ultimum pertinebunt: qui verò nunquam fuerunt, vel fuerint in ſtudio Provinciæ, ſicuti etiam Religioſi laici, inter ſupradictas partes æquo numero adſcribi debeant.

3. Cum tres ſint Cuſtodiæ, tres utiquè Cuſtodes ſunt nominandi, unus ex qualibet Cuſtodia ad arbitrium Definitionis in quacumque earum collocandi; Quando verò eliguntur ad Comitia generalia, duo tantùm ſecundùm Conſtitutionem à Capitulo Provinciali eligendi ſunt, unus ex una Cuſtodia, & alius ex alia, ex quibus non fuerit Provincialis. Tertius verò, qui remanebit in Provincia, nominandus à Definitorio.

4. Officia majora ita diſtribuenda ſunt, ut Provincialis ſit de una Cuſtodia, duo Definitores de altera, unus de uno ſtudio, & alius de alio, & pariformiter alii bini Definitores de altera Cuſtodia, unus de uno ſtudio.

5. Cum valde conveniens ſit, quod in Provincialem eligatur aptior, & congruentior inter omnes ſine reſtrictione ad partes, neceſſarium eſt, quod Capitulares conveniant, vel per vota ſecreta determinent ante Capitulum, de qua Cuſtodia aſſumendus ſit Provincialis, ut, cum devenerint ad electiones Definitorum, ſciant nullum ex illa eligi poſſe, cum reſervata ſit ad Provincialatum in illo Capitulo; hoc etenim modo, abſque præjudicio diſtributionis, electio primi Capitis remanebit libera.

6. Guardianatus, Vicariatus, & Præſidentiæ Hoſpitiorum diſtribuendæ ſunt inter tres Cuſtodias, earumque partes reſpectivè cũ omnimoda poſſibili æqualitate; ſi verò omnimoda æqualitas propter imparem numerum ſervari non poſſit, minor reſpectivè ſit pro Cuſtodia & parte, ex qua fuerit Provincialis.

7. Ut Guardiani majoris auctoritatis ſint probatæ jam vitæ, & prudentiæ, nullus ad hoc officium aſſumatur, qui ſeptendecim annos poſt profeſſionem non expleverit, nulluſque pariter, qui ſaltem per ſeſquiennium non fuerit Vicarius, niſi antea fuiſſet Lector, aut Magiſter Studentium, Secretarius Provincialis, vel Reverendiſſimi P. Generalis, Procuratoris, vel Definitoris generalis, aut Procurator Provinciæ, Præſes Hoſpitii, Qualificator S. Officii, vel Concionator Regius, vel ex aliquo caſu ſpeciali Definitorio per vota conformia & ſecreta diſpenſare viſum fuerit.

8. Si aliquis Guardianatus, Vicariatus, Lectura, aut Magiſterium Studii per mortem, dimiſſionem, aut amotionem poſt Capitulum vacare contigerit, alius ejuſdem Cuſtodiæ, & partis ſubſtituendus erit, ut in omni eventu integra ſemper maneat diſtributio.

9. Lecturæ, & Magiſteria conferantur cuilibet parti reſpectivè, prout vacaverint, abſq; prȩferentia aut antelatione unius ad alteram.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes, præmiſſa, quò firmiùs ſubſiſtant, & ſerventur exactiùs, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſerta Decreta, & ſtatuta, aut ordinationes, cum omnibus & ſingulis in eis contentis & expreſſis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus & ſanamus. Decernentes &c. Sicque in præ-

miſſis &c. Quibus omnibus &c. cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Julii MDCCXLVII. Pontificatûs Noſtri Anno Septimo.

Exempl. in Arch. Gener. Ordinis.

Decretum Sacræ Congregationis Epiſc. & Regul. de Hoſpitio intra limites Parochialis Eccleſiæ de Deuſto in formalem Fratrum Domum, etiam aliorum Regularium conſenſu non requiſito, erigendo confirmat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Nobis pro parte dilecti Filii, Ludovici à Taurino, Ordinis FF. Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Procuratoris Generalis, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negot. & conſult. Epiſcoporum & Regularium præpoſitæ expoſito, quod in Oppido, ſeu Terra intra limites Parochialis Eccleſiæ de Deuſto Calaguritanæ Dioec. octo ab hinc annis erectum fuerat Hoſpitium Regulare Fratrum dicti Ordinis à Provincia Caſtellæ memorati Ordinis dependens, de conſenſu bon. mem. Joſephi, dum vixit, Epiſcopi Calaguritani, & dilectorum Filiorum Univerſitatis & Hominum dicti Oppidi ſeu Populi Parochialis Eccleſiæ hujuſmodi; poſtmodum verò ortæ fuerant nonnullæ controverſiæ aut lites circa qualitates ipſius Hoſpitii, nolentibus Fratribus dicti Ordinis inibi perſeverare abſque Regulari obſervantia, & in eâdem Expoſitione ſubjuncto, ut diſſenſionum litiumque hujuſmodi radicitus præcideretur occaſio, & ne Univerſitas & Homines prædicti ſpirituali ſubſidio valde neceſſario privarentur, præhabitâ Ven. Fratris, Didaci, moderni Epiſcopi Calaguritani licentia, facultatem erigendi prædictum Hoſpitium in formalem Conventum, in quo cum Regulari obſervantia duodecim ſaltem Fratres, juxta præſcriptum Conſtitutionum Apoſtolicarum & Regularium Ordinis hujuſmodi, reſidere valeant, ſibi concedi plurimùm deſiderabant: Emanavit ab ipſa Cardinalium Congregatione Decretum tenoris ſequentis, videlicet: Sacra Congregatio Eminentiſſimorum & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negot. & conſult. Epiſc. & Regul. præpoſita, referente Eminentiſſimo Tanario Ponente, attentâ Ordinarii Calaguritani relatione, ac re maturè perpensâ, cenſuit reſcribendum, prout reſcripſit = Pro erectione Hoſpitii in Conventum = Ideoque eidem Ordinario benignè commiſit, ut conſtito ſibi fabricam dicti Hoſpitii cum Eccleſia, Campanili, Choro, Sacriſtia, Refectorio, Dormitorio, & Horto eſſe abſolutam, ac inibi ex Piorum eleemoſynis, ſaltem duodecim Religioſos, ſubſtentari poſſe, ad executionem enunciati Reſcripti, ſervatis omnibus per S. Concilium Trident. & Conſtitutiones Apoſtolicas præſcriptis, etiam abſque aliorum Regularium conſenſu, pro ſuo arbitrio & conſcientia deveniat. Romæ IX. Februarii MDCCLIII. C. A. Card. Cavalchini. Joſeph Maria Arch. Damiat. Secretarius. L. ✠ S.

Cum autem, ſicut dictus Ludovicus Procurator Generalis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quò firmiùs ſubſiſtat, & ſervetur exactiùs, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere cupiat. Nos ipſum Ludovicum ſpecialibus favoribus &c. Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus &c. ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes &c. Non obſtantibus &c. confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus &c. expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XX. Februarii MDCCLIII. Pontificatûs Noſtri Anno Decimo tertio.

Exempl. in Arch. Gener. Ord.

SUP-

SUPPLEMENTUM

FUNDATIONIS MONIALIUM CAPUCINARUM LIMÆ IN AMERICA.

NOvum & ſuccinctum Divinæ Providentiæ fortiter, ſuaviterque agentis paradigma exhibet quintus Bullarii tomus *pag.*387. in hiſtoria originis & fundationis Monialium Capucinarum in America, cujus progreſſum à R. P. Balthaſaro Huever, Societatis Jeſu, Provinciæ Chillenſis in America Procuratore, & ob negotia ejuſdem curanda Romæ hoc anno opportunè appulſo, humaniſſimè mihi relatum, & in ſcriptis traditum, hîc ſubjungi Lectori ingratum non fore cenſui, imò neceſſarium duxi, ne, quæ gloriam Ordinis reſpiciunt, & virtutem ſexûs inter barbaras gentes commendat, aut cum incuria diſpergantur, aut in oblivionis pulvere marceſcant. Retulit autem & propriâ manu præfatus R. P. Procurator conſcripſit ſequentia:

Poſtquam Moniales Capucinæ ex Europa in Americam tranſlatæ, Conventum primum fundaverant Limæ, quæ Americæ Metropolis eſt, non ſolùm plures nobiliſſimæ ejuſdem Civitatis & Regni Virgines idem Sanctum Inſtitutum amplexæ, & Fundatricibus aſſociatæ ſunt, ſed etiam ſparsâ longè latèque ſtrictiſſimæ obſervantiæ famâ, factum eſt, ut Regnum Chillenſe, ejuſque Caput, Jacobopolis (vulgò Ciudad de Sant Jago*) enixè à Rege Catholico peteret, Religioſas eaſdem ſuos intra limites fundari & collocari.*

Annuente precibus piiſſimo Rege, ex Monaſterio Limano Sorores aliquæ, Prſide omnium Matre Bernardâ, natione Hiſpana, per Mare ad Regnum Chillenſe perrexerunt. Feliciter anno 1727. attigerunt Jacobopolim, & ibidem maximâ receptæ celebritate. Data illis tunc fuit Domus privata, quæ paucorum annorum ſpatio excrevit in amplum, & commodum Monaſterium, adjuncto Templo præclaro, & ſat magnifico, ita ut nemo ſit, qui non miretur, potuiſſe tot ac tanta perficere Virgines & voto, & re pauperes.

Hiſce tria ſunt addenda, Primum, licèt plurimæ, eæque primæ Nobilitatis ſint, quæ in Sacrum Cœtum cooptari expetunt, Statutum tamen manet indiſpenſabiliter, ut numerus Religioſarum trigeſimum tertium non excedat. Habent Capellanum, qui ordinarias earum confeſſiones excipit. Præter hunc eſt & Director extraordinarius, Peregrinus vocatus, ex Societate Jeſu, cui quovis trimeſtri conſcientiæ ſuæ rationem reddunt, ab eoque in Spiritualibus, duranto mora, diriguntur. Secundum, Fama eſt, quod aliquibus ante fundationem annis facta fuerit revelatio ſpectatæ virtutis Perſonæ, in Domo illa, tunc prophana, nunc Monaſterio, Sanctiſſimum Eucharistiæ Sacramentum cum tempore colendum & adorandum eſſe. Tertium, Mater Bernarda, quæ ex Europa cum reliquis Fundatricibus Limam profecta eſt, poſt fundatum, uti dictum eſt, & per plures annos inſtantibus ita Sororibus, ab ea ſumma cum laude gubernatum Monaſterium Jacobopolitanum Sanctiſſimæ Trinitatis, piiſſimè relictâ magnæ & heroicæ virtutis famâ anno 1738. vel 1739. è vivis diſceſſit.

Anno 1748. evocatæ iterum ſunt ex Conventu Jacobopolitano quinque Moniales ad fundandum aliud Monaſterium in Civitate, ſeu portu Bonaerenſi (vulgò buonos ayres*). Præſes ſeu Abbatiſſa harum Fundatricum ab Epiſcopo Chillenſi, ea ipſa nominata fuit, quæ tunc Jacobopoli hoc officium exercuit, videlicet Mater Auguſtina ex Familia de Charavaxal. Huic (uti ipſa mihi narravit) morbo graviſſimo colluctanti, & vix non jam conclamatæ, ſuprà laudata Ven. Mater Bernarda prædixerat, ipſam ex hac infirmitate non morituram, addendo, ut ſe pararet ad peregrinationem longinquam, & ad novum Monaſterium diſtante in climate fundandum. Eventus docuit prædictionis veritatem.*

Delatæ Moniales in Civitatem Bonaerenſem, trecentis circiter leucis, Jacobopolî diſtantem, licèt anguſtâ fuerint exceptæ Domo, Religioſæ tamen obſervantiæ, ſuique rigidi Inſtituti nihil omittunt, ut ipſemet vidi & ſcio: modò fundant & erigunt Monaſterium novum ſub titulo Deiparæ columnatæ, ſeu del Pilar*, uti vocant Hiſpani: habent & hic, quia ſui Ordinis Religioſi non ſunt, ex Societate Jeſu Directorem. Nec deſunt ex prima loci nobilitate, quæ ipſarum in numerum tranſcribi contendunt. Concludo cum hoc uno. Cum nota ſit nobilitas harum Virginum Capucinarum, & nota, quam Domî habuerant, educatio, mollis nempe & pro more Nationis delicata, & aliunde patens ſit auſteritas & rigor, quo vivunt in Religione, hæc illarum vita non modò multis eſt confuſioni, ſed etiam ſtimulo ad relinquendas vias peſſimas, & ad currendam virtutis, & perfectionis ſemitam.*

Balthaſar Huever Soc. Jeſu Procurator Provinciæ Chillenſis.

SUPPLEMENTUM TOMI SEXTI.

Syndicis Apoſtolicis Fratrum Minorum, Monialium S. Claræ &c. ac Tertii Ordinis S. P. Franciſci, præter Indulgentiarum communicationem, privilegium fori in cauſis civilibus, criminalibus, & mixtis, motis & movendis concedit.

CLEMENS PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

DUm deſideramus aſſiduos labores, & vigilias, quos dilecti Filii Syndici, & Procuratores Domorum, & Monaſteriorum FF. Minorum S. Franciſci Regularis Obſervantiæ, & Monialium Sanctæ Claræ, Conceptionis, & Annunciationis Ordinum, & Sororum Tertiæ Regulæ S. Franciſci ſuſtinere non ceſſant, meritò nos obligant, ut animarum ſuarum ſaluti conſulamus, ipſoſque à quibuſvis moleſtiis, & injuriis ſibi pro tempore illatis, quantùm cum Deo poſſumus, relevemus.

Idcirco uni Syndico, & Procuratori hujuſmodi cum illius Uxore, & liberis, præſenti & futurâ, ſingulæ Domui, & Monaſterio prædictis pro tempore ſervientibus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus, ipſi & eorum quilibet omnibus, & ſingulis Indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus, favoribus, & gratiis, quibus Fratres Ordinis Obſervantię prędicti utuntur, potiuntur, & gaudent, ſeu uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, uti, potiri, & gaudere poſſint, & valeant.

Et inſuper in quibuſvis cauſis, & rebus ipſos Syndicum, & Procuratorem concernentibus, civilibus, criminalibus, & mixtis, nonniſi coram Judicibus Conſervatoribus Domorum illarum, quarum ipſe Syndicus, & Procurator fuerit, de Juſtitia reſpondere teneatur, auctoritate Apoſtolica concedimus & indulgemus. Inhibendo ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna univerſis & ſingulis Iudicibus, Commiſſariis Eccleſiaſticis & Sæcularibus, quacumque auctoritate fulgentibus, ne de cauſis contra dictos Syndicos, & Procuratores motis & movendis, directè vel indirectè, quovis quæſito colore, ſeu prætextu, ſe intromittere quomodolibet de cætero audeant, vel præſumant: Decernentes quoſcumque proceſſus contra dictos Syndicos & Procuratores, per alios, quàm dictos Conſervatores, in cauſis dumtaxat contra eos motis & movendis habendos, & ſententias ferendas, nullos & invalidos, nulliuſque roboris & momenti fuiſſe & eſſe, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus &c.

Datum Romæ &c. XVI. Apr. MDXXVI.

Ex Bullario Romano.

Decreta variarum Sacrarum Congregationum ſuper exemptione & privilegiis præfatorum Syndicorum emanata, in forma ſpecifica confirmat.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs pro parte dilecti Filii, Franciſci Mariæ Tagliaferri, Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci, de Obſervantia nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcop. & Regular. præpoſitæ, expoſito, quod dudum nonnulli Romani Pontifices, & præſertim fel. record. Nicolaus III. & Nicolaus IV. Martinus V. & Eugenius IV. Prædeceſſores Noſtri, ut vera obſervantia, Regulæque puritas in Ordine prædicto vigeret, & magis augeretur, Fratreſque ipſius Ordinis ab omni dominio, & proprietate alieni conſervarentur, ſtatuerant, & ordinaverant, ut unicuique Conventui dicti Ordinis aſſignaretur unus Procurator, ſive Syndicus Apoſtolicus, qui omnes eleemoſynas tam pecuniarias, quàm aliarum re-

rerum colligere, illaſque ſolus in neceſſitates Pratrum præfatorum applicare deberet.

§. I. Et ſubinde recol. mem. Clemens Papa VII. etiam Prædeceſſor Noſter, intuitu laborum, quos ejuſmodi Syndici in beneficio dictorum Fratrum, quocumque tempore, & quavis occaſione aſſiduè ſuſtinebant, eoſdem Syndicos à foro ſæculari exemerat, volens, ut in cauſis, tam civilibus, quàm criminalibus, & mixtis, nonniſi coram Judicibus Conſervatoribus eorumdem Fratrum Minorum de Obſervantia de juſtitia reſpondere tenerentur, & aliàs, prout in ipſius Clementis Prædeceſſoris Litteris, deſuper in ſimili forma Brevis die 16. Aprilis 1526. expeditis, pleniùs dicitur contineri.

§. II. At in eadem expoſitione ſubjuncto, quod nonnulli dicerent, privilegium hujuſmodi in aliqua ſui parte ampliùs in uſu non eſſe; alii verò prætenderent, illud Syndicis prædictis, ratione eorum officii tantùm, non autem uti talibus perſonis, competere; unde fiebat, ut Fratres prædicti non ſine Paupertatis, & Regulæ, quam profitentur, ſuarumque conſcientiarum detrimento, neminem ampliùs reperire poſſent, qui eorum Syndici, ſive Procuratoris munus in ſe ſuſcipere, eumque laborem aſſumere vellent.

§. III. Ideoque pro parte præfati Franciſci Mariæ Procuratoris Generalis dictæ Congregationi Cardinalium ſupplicato, ut non ſolùm auctoritate Apoſtolica confirmaretur dictum privilegium, ſed etiam illud Syndicis, ſive Procuratoribus hujuſmodi, uti talibus perſonis, competere declararetur.

§. IV. Emanavit ab eadem Congregat. Cardinalium Decretum tenoris ſequentis, videlicet: Sacra Congregatio EE. S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attenta remiſſione libelli per SS.D. Noſtrum facta, referente Eminentiſſimo Norfolch, cenſuit danda eſſe Oratori Decreta aliàs edita: nempe ſuper præmiſſis ſervandam eſſe præfatam Conſtitutionem ſan. mem. Clementis VII, prout præſentis Decreti tenore omnino ſervari mandat, & præcipit. Romæ 28. Martii 1686.

§. V. Porro, cum dictus Franciſcus Maria Procurator Generalis prænarrata pariter expoſuiſſet Congregationi etiam Venerabilium Fratrum Noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium, ſuper Immunitate Eccleſiaſtica, & controverſiis juriſdictionalibus deputatorum: hæc Congregatio cenſuit, danda eſſe Decreta anteriora tenoris, qui ſequitur, videlicet: Sacra Congregatio ſuper Immunitate Eccleſiaſtica, & controverſiis juriſdictionalibus, habita ſub hac die Martii 1686. circa expoſita in præſenti ſupplici libello, dixit, danda eſſe Decreta, ut infrà, die 31. Maji 1639. Fanen. Provincialis Fratrum Minorum Obſervant. S. Franciſci, Sacra, &c. cenſuit, reſpondendum Epiſcopo, ut quoad exemptionem Syndici Fratrum Minorum de Obſervantia loci de Cartoceto faciat Bullam Clem. VII. obſervari, ſi in eo concurrant requiſita ejuſdem Bullæ.

§. VI. Die 17. Novembris 1642. Peruſina, Fratres Sancti Franciſci Minorum Obſervantiç Sacra, &c. cenſuit ſervandam eſſe Bullam Clem. VII. circa privilegium fori, & exemptionis Syndicorum, & Procuratorum Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia.

§. VII. Die 4. Auguſti 1654. Fanen. Epiſcopus: An Syndicus Fratrum Minorum de Obſervantia Sancti Franciſci gaudere debeat privilegio fori? Sacra, &c. cenſuit, hujuſmodi Syndicum gaudere privilegio fori, juxta Conſtitutionem Clem. VII.

§. VIII. Die 23. Maji 1645. Romana. Pater Commiſſarius Generalis Curiæ quærit: An Syndici, & Procuratores Apoſtolici Conventuum ſuæ Religionis gaudeant privilegio fori, etiam in cauſis, tam civilibus, quàm criminalibus, & mixtis, motis ante inſtitutionem officiorum, virtute Bullæ Clem. fel. record. Papæ VII.? Sacra Congr. reſpondit, Syndicos Conventuum Ordinis Fratrum Minorum de Obſervant. S. Franciſci ex Bulla fel. record. Clem. VII. gaudere privilegio fori, tam in cauſis civilibus, quàm criminalibus, & mixtis, etiam motis ante eorum deputationem, ſeu inſtitutionem in officium Syndicatûs.

§. IX. Die 23. Maji 1645. Recinaten. An Syndicus Monialium Sanctæ Claræ gaudeat privilegio fori, prout gaudent Syndici Fratrum Minorum de Obſervantia? Sacra, &c. cenſuit, hujuſmodi Syndicum gaudere debere privilegio fori, in quorum fidem, &c. Datum Romæ ſub hac die 20. Aprilis 1646.

§. X. Cum autem, &c. Nos, &c. Decreta præinſerta à memoratis Congregationibus Cardinalium reſpectivè emanata, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate earumdem reſpectivè Congregationum Cardinalium. *Decernentes, &c. ſicque in præmiſſis, &c. irritum, & inane, &c. non obſtantibus, &c.* Romæ 19. Junii 1686.

Ex Bullario Romano.

N O-

NOTA

Conſtitutiones Pontificias, quæ Ordini Minoritano Syndicum Apoſtolicum indulgent, continet Tomus Sextus Bullarii,& notantur in Indice generali hujus Tomi VII. *Syndicus*. Abhorruit hucuſque Religio noſtra generale hoc indultum, & non obſtante, quod dictæ Conſtitutiones illud puritati regulæ non adverſari expreſſis declarent verbis, nihilo tamen minùs Religio latentem in illo regulæ relaxationem, & paupertatis læſionem ſemper ſuſpexit; ſtante enim hujuſmodi Syndico, celſitudinem paupertatis Seraphicæ cadere neceſſum eſt, cum Religioni ſaltem id, quod Syndicus pro ea aſſervat, ceu proprium, Apoſtolicâ licèt facultate affectum, ſemper maneat. Hinc, ut tum paupertas ſecundùm apicem regulæ, & abſque omni proprietatis figura, & conſequenter ab omni alia paupertate diſtincta conſervetur, tum neceſſitati, ac rerum inutilium indemnitati conſulatur, Religio noſtra in ea duntaxat parte, qua Syndicus pro vendendis rebus ſuperfluis admittitur, Apoſtolico privilegio utitur, &, ut ita reſtrictim duntaxat uti queat, à Summo Pontifice requiſivit juxta Documentum in Archivo Generali Ordinis originaliter & ita aſſervatum:

Cum hodie 21. Jan. 1614. Sanct. D. N. Paulus V. in Palatio Montis Quirinalis cunctaretur, ego Fr. Clemens à Noto Procurator Generalis Ordinis FF. Min. Capucinorum illum acceſſi, & poſt pedis oſculum, Suæ Sanctitati ſupplicavi, ut juxta declarationem Nicolai III. & Clementis V. &c. Religioni facultatem nominandi Syndicum, qui nomine Sanctæ Sedis res uſui Fratrum non ampliùs neceſſarias vendere poſſet, concedere dignaretur. Cumque Sanctitas Sua, quid de præterito à Religione hac in re fuiſſet practicatum, à me ſcire cuperet, reverenter reſpondi, talem facultatem ab aliis Summis Pontificibus amplè ſemper fuiſſe conceſſam, addendo, quod tamen noſtri Superiores hujuſmodi privilegio, in quo nonnulla Regulam relaxantia conceſſa viderentur, uſi non fuerint, niſi in ea tantummodo parte, quæ puritati regulæ non officeret. Ad quæ Sanctitas Sua ſequenti repoſuit modo = indulgemus, ut in Religione veſtra ſervetur deinceps, quod de præterito circa hoc actum fuit, & concedimus Prælatis, ut Syndicum, qui res ſuperfluas vendat, & id omne, quod ejus officium ſecundùm regulæ puritatem requirit, agat, Sedis Apoſtolicæ nomine deputent & conſtituant.

In fidem hujus conceſſionis præſentes de verbo ad verbum expediri, ac ſigillo noſtro communiri feci, propria manu firmavi, nec non pro memoria poſterorum in Religionis Archivo repoſui. Datum Romæ die, menſe & anno ſupradictis.

Hujuſmodi coarctato Apoſtolici indulti uſu Religioni non ſatis proviſum eſſe ex diverſis ſiniſtris caſibus, qui circa Fratribus relicta pia legata, ultimas voluntates, eleemoſynas &c. hinc inde in Ordine obtigerunt, Reverendiſſimum Definitorium Generale conſpicans, ſan. mem. Clementi XII. libello ſupplici, à memetipſo extenſo, pro validiore remedio ſupplicare decreverat, cujus effectum autem mors Summi Pontificis, quæ interceſſit, uſque ad hodiernum diem ſuſpendit. Interim gratias & privilegia, quibus Apoſtolici Syndici, Procuratores &c. gaudent, per antepoſitas Conſtitutiones nota facere volui, quin de cœtero diverſæ opinioni, quæ in Ordine de neceſſitate melioris proviſionis ingraveſcit, me hîc ingeram.

Indulgentias pro feriis VI. Martii ſeu quadrageſimæ concedi ſolitas, aliis Indulgentiis non obſtare declaratur.

URBIS ET ORBIS

DECRETUM

Editum jam fuit à Sacra Congregatione Indulgentiis Sacriſque Reliquiis præpoſita Decretum tenoris, qui ſequitur = *Ne contra veterem, & probatam in Eccleſia conſuetudinem, Indulgentiarum numero nimis aucto, Eccleſiaſtica diſciplina enervetur, ſæpius in Brevibus apponi conſuevit Clauſula illa = Volumus autem, ut, ſi aliàs Chriſtifidelibus dictam Eccleſiam qualibet anni die viſitantibus aliqua alia Indulgentia perpetua, vel ad tempus nondum elapſum duratura conceſſa fuerit, præſentes Literæ nullæ ſint = Cùm aliàs autem pro ejuſdē Clauſulæ explicatione ſupplicatum fuerit, Sac. Congr. Indulgentiis Sacriſque Reliquiis præpoſita declaravit = Eâ nullatenus comprehendi Altaria Privile-*

citan-

giata pro Defunctis, neque Indulgentias aut certo Perſonarum generi conceſſas, ut Confraternitatibus, & Regularibus & Capitulo, aut certum pium opus in ipſa Eccleſia peragentibus, ut Litanias, aliaſque hujuſmodi recitantibus, ac iis, qui Chriſtiana Doctrina erudiuntur, vel alios erudiunt, & qui Sanctiſſimi Euchariſtię Sacramenti Expoſitioni cum Oratione quadraginta horarum interſunt, neque Stationum Urbis, & ſeptem Altarium Indulgentias ad inſtar ſeptem Altarium Baſilicę Vaticanę conceſſas, neque demum, quę pro unica vice conceduntur. Cęterùm, ſi alia Indulgentia ſive plenaria, ſive non plenaria in perpetuum vel ad tempus, tum ab eodem, tum ab alio Romano Pontefice generaliter Chriſtifidelibus Eccleſiam, vel aliquod ejus Altare, ſeu Cappellam viſitantibus eodem anni die, vel diverſo conceſſa fuerit, de qua non fiat in Literis Apoſtolicis mentio, has Literas ob dictam Clauſulam eſſe prorſus irritas ac nullas = ut expreſsè habetur in Decreto ab eadem Sacra Congregatione deſuper edito die 23. Junii 1676. Poſtea tamen eidem Sacræ Congregationi delatum fuit, non paucos eſſe, qui prædictum Decretum non rectè intelligentes ſibi ſuadeant, quod, ſi in aliqua Eccleſia jam conceſſæ reperiantur Indulgentiæ, quæ pro Feriis ſextis menſis Martii dari ſolent, & poſtea in eadem Eccleſia alia Indulgentia concedatur cum appoſitione in Brevi ſupramemoratæ Clauſulæ = Volumus autem = Indulgentia, quæ poſtremo loco data eſt, valida ſit. Quapropter ut omnis in poſterum erroris occaſio aufferatur, eadem Sacra Congregatio habita die 18. Aprilis 1716. declaravit, Indulgentiam ultimo loco conceſſam ob ſæpedictam Clauſulam = Volumus autem = Literis Apoſtolicis inſertam, eſſe nullam. Datum die 11. Septembris 1716. = Ludovicus Card. Picus Præfect. = Raphael Coſmus de Hieronymis Secretarius = Loco ✠ Sigilli. Cùm verò ex frequenti conceſſione Indulgentiarum pro ipſis Feriis ſextis Martii, ſeu Quadrageſimæ frequens pariter ſequatur nullitas reliquorum Brevium, quæ de ſtylo cum reſtrictivis poſtea expediuntur; idcirco eadem Sacra Congregatio, re maturius perpenſa, ad tollendas quaſcumque dubietates, ac Brevium nullitates, quibus Chriſtifideles quandoque decipi poſſent, die 9. Februarii 1745. cenſuit, *hujuſmodi Indulgentias Feriarum ſextarum menſis Martii, ſeu Quadrageſimæ excipiendas eſſe, itaut alias quaslibet impedire nequeant, ac propterea præfato Elencho Indulgentiarum exceptarum die 23. Junii 1676. ab eadem Sacra Congregatione edito, addendas eſſe.* De quibus facta per me infraſcriptum Secretarium die 13. ejuſdem menſis Sanctiſſimo Domino relatione, Sanctitas Sua votum Sacræ Congregationis approbando benignè annuit.

C. Card. de Hieronymis Præf.

Ex Regeſto Sacræ Congreg. diei menſis, & anni prędictorum.

Quaſcumque Moniales Ordinis Sancti Patris Franciſci, earumque Eccleſias tum Indulgentiis Sanctorum Ordinis prædicti, tum & ſignanter illis pro die ſecunda Auguſti conceſsis frui declaratur.

Viennen. in Auſtria.

DECRETUM.

Nuper emanatum fuit Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet = Cum pluribus non obſtantibus Decretis, quibus Sacra Congr. Indulgentiis Sacriſque Reliquiis præpoſita declaravit, & ſignanter die 20. Aprilis 1711. Monaſteria omnia Sanctimonialium, quæ à cura, & gubernio Fratrum ſuorum Ordinum ſub immediatam Epiſcoporum Juriſdictionem translata ſunt, ſeu inpoſterum transferri aliqua ratione contigerit, non ideo Privilegia & Indulgentias, quibus antea gaudebant, amiſiſſe, ſeu amiſſas fore, ſed eodem modo cunctis prædictis Privilegiis & Indulgentiis uti, & frui debere, ac ſi ſub gubernio Fratrum ſuorum Ordinum actu exiſterent; Die verò 3. Decembris 1736. Monaſteria Monialium Eliſabethinarum, licèt ſub cura & gubernio Ordinariorum exiſtant, gaudere Indulgentiis earum Ordini generaliter conceſſis; Ac die 23. Septembris 1741. Sanctiſſimus Dominus Noſter, audito prius voto ejuſdem Sacræ Congregationis, die 19. ejuſdem Menſis, declaraverit, & quatenus opus ſit, conceſſerit, Eccleſias Monialium Clariſſarum Ordinis S. Franciſci Aſſiſinatis gaudere Indulgentia, Portiunculæ nuncupata, die ſecunda menſis Auguſti pro omnibus Chriſtifidelibus, eo modo, quo gaudent Eccleſiæ Fratrum Minorum univerſi ejuſdem Ordinis S. Franciſci; Et demum 18. Maji 1744. Sanctimoniales quaſcumque Ordinario Locorum ſubjectas gaudere Indulgentiis ſuorum reſpectivè Ordinum, aut Congregationum, quorum ritum in Officio recitando ſequuntur, ac ſimul Inſtitutum profitentur; His, inquam, non obſtantibus, cum pro parte Monia-

Monialium Tertii Ordinis S. Franciſci Congregationis Eliſabethinarum nuncupatarum Civitatis Viennen. in Auſtria, Sacræ Congregationi expoſitum fuerit, nonnullos credidiſſe ſive excogitâſſe, ipſarum Eccleſiam, & alias ejuſmodi Congregationis, & Ordinis, utpote Ordinario ſubjectas, Privilegiis & Indulgentiis in Eccleſiis earum Ordinis & ſignanter pro die ſecunda Auguſti conceſſis, minimè gaudere, ſed præfata Decreta pro perſonis dumtaxat Monialium, non verò pro omnibus Chriſtifidelibus illarum Eccleſias viſitantibus intelligenda fore. Quare propoſito ab his deſuper Dubio = *An Indulgentiæ generaliter conceſſæ Eccleſiis Fratrum pariter & Monialium tum in diebus feſtivis Sanctorum Ordinis, tum in aliis hujuſmodi ſolemnitatibus cunctæ, & ſingulæ æquè lucrari queant à Chriſtifidelibus viſitantibus Eccleſias Monialium, quę Ordinariorum gubernio, & juriſdictioni ſubſunt?* Sacra eadem Cong. die 19. Aug. 1747. ad formam alterius Decreti die 27. Febr. 1673. reſpondit, ac declaravit, *Gaudere*. De quibus facta per me infraſcriptum ejuſdem Sacræ Congregationis Secretarium die 26. ejuſdem Menſis Sanctiſſimo Domino relatione, Sanctitas Sua votum Sacræ Congregationis benignè approbavit = F. J. Card. Portocarrero = Loco ✠ Sigilli = A. M. Erba Protonotarius Apoſtolicus Secretarius = Cum verò pro parte Monialium Eliſabethinarum præfatarum dubitatum fuerit = *An ipſę, earumque Eccleſię in pręinſerto favorabili Decreto comprehendantur, ex eo, quod licèt conſueta Vota ſubſtantialia Inſtituti, & Ordinis S. Franciſci profiteantur, attamen non Divinum vigore pręallegati Decreti* 18. *Maji* 1744. *ſed B. M. V. Officium tantummodo recitant?* Eadem Sacra Congregatio die 5. Februarii 1748. ejuſmodi propoſito Dubio reſcribendum eſſe cenſuit = *Conſulendum Sanctiſſimo pro benigna declaratione*. De quibus facta per me infraſcriptum ejuſdem Sacræ Congregationis Secretarium die 2. menſis Martii prædicti anni Sanctiſſimo Domino relatione, Sanctitas Sua votum Sacræ Congregationis approbando benignè annuit, ac ejuſmodi declarationem, ſeu conceſſionem quibuſcumque etiam reliquis Monialibus Inſtituti, aut Ordinis S. Franciſci Aſſiſinatis, earumque Eccleſiis ſuffragari voluit.

Fr. J. Card. Portocarrero Præf.

Ex Regeſto Sac. Congregationis menſis & anni prędictorum.

DECRETO

Sac. Congregationis Indulgentiarum.

Eccleſiam, cui, ceu inter hæreticos exiſtenti, Altare privilegiatum conceditur, hæreticis mixtam, ſeu contermimam eſſe debere, & exiſtentiam in Diœceſi pro privilegii valore non ſufficere declaratur.

Urbis & Orbis, ſeu Prag.

CUm in partibus Acatholicorum ob modicam Sacerdotum copiam Altare privilegiatum abſq; ulla expreſſione numeri Miſſarum pro una feria cujuslibet ſeptimanæ & octiduo com. fidelium in illis Eccleſiis concedi, ac ideo in Brevi clauſulam = dummodo locus ſeu Eccleſia ſit inter—vel prope Hęreticos = apponi ſoleat, nuper à quibuſdam, & ſignanter Diœc. Pragen. excitatum fuit dubium, utrum ad verificandam dictam clauſulam debeat locus, vel Eccleſia eſſe verè inter—vel prope hæreticos, ſufficiat locum vel Eccleſiam eſſe in Diœceſi hæreticis mixta, ſeu contermina? Quare Sacra Congregatio Indulgentiis, Sacriſque Reliquiis præpoſita die 23. Novembris 1750. re mature perpenſa declarandum eſſe cenſuit = non ſufficere Diœceſim, ſed Eccleſias, ſeu loca eſſe omnino debere hæreticis mixta, vel contermina.

Ex Regeſto Sac. Congregationis menſe & anni prędict.

SUP-

SUPPLEMENTUM
TOMI SEPTIMI.

Viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Fratrum Miſſionariorum Gallorum in partibus Infidelium, à Cuſtode, ſeu Præfecto Miſsionum hujuſmodi deſignandam, die feſto S. Ludovici Francorum Regis Indulgentiam plenariam perpetuam largitur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CŒleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ credidit Divina dignatio, libenter erogamus, cum ad augendam in terris Sanctorum in cœlis cum Chriſto regnantium, fovendamque & excitandam erga illos fidelium devotionem ſalubriter expedire in Domino arbitramur. Supplicationibus itaque dilecti Filii Cherubini de Noves Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Profeſſoris, ac dilectorum Filiorum Miſſionariorum Gallorum ejuſdem Ordinis in partibus Infidelium exiſtentium in Romana Curia Procuratoris, nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus verè pœnitentibus & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis, ſeu Oratoriis dictorum Fratrum Miſſionariorum, Mulieribus verò, quibus ad illas, ſeu illa liber non patet acceſſus ſeu ingreſſus, quæ aliam Eccleſiam, ſeu Oratorium Catholicorum earumdem partium, à Cuſtode, ſeu Præfecto Miſſionum hujuſmodi deſignandam ſeu deſignandum, die feſto S. Ludovici Regis à primis veſperis uſque ad occaſum Solis feſti hujuſmodi, ſingulis annis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia &c. pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die IV. Junii MDCCXXXIV. Pontificatûs Noſtri Anno Quarto.

Exſcript. ex Bull. Romano.

RESCRIPTO PONTIFICIO

Indultum Altaris privilegiati perpetui & quotidiani, omnibus Fratrum Eccleſiis conceſſum, ad omnes Eccleſias Monialium Ordinis Capucinorum extenditur.

Beatiſſime Pater:

FR. Ludovicus à Taurino, Ord. Minorum S. Franciſci Capucinorum Procurator, & Commiſſarius Generalis humillimè exponit, ex ſpecialiſſima S. V. gratiâ jam omnibus Eccleſiis Ordinis Capucinorum conceſſum fuiſſe Altare Majus privilegiatum perpetuum; Cum autem non appareat in hoc indulto comprehenſas eſſe Eccleſias Monialium ejuſdem Ordinis, & ex parte earumdem, ad removendum omne dubium, reiteratæ factæ fuerint inſtantiæ, ſupplicat Orator S. V. clementiæ, ut, ſi in prædicto Indulto comprehenſæ non fuiſſent illarum Eccleſiæ, ipſas comprehendi paterna ſua benignitate declarare dignetur. Et pro gratia &c.

Ex audientia SSmi die 31. Maji 1753.

Sanctiſſimus benignè annuit pro Gratia extenſionis Indulti, de quo in precibus, etiam ad omnes, & ſingulas Eccleſias Monialium Capucinorum Ordinis ubique locorum exiſtentes, eamdemque gratiam per hoc ſimplex Reſcriptum in perpetuum ſuffragari voluit, perinde, ac ſi ſuper eodem litteræ Apoſtolicæ in forma Brevis, ſolitis munitæ clauſulis, expeditæ fuiſſent.

Autogr. in Arch. Proc. Gen.

APPENDIX

Quorumdam Summariorum, & formularum Indulgentiarum, ſcitu magis neceſſariarum, necnon virtutis Ceræ Papalis.

ANIMADVERSIO.

TEmpore, quo Romæ moror, vix aliud frequentiùs à Fratribus noſtri Ordinis, præſertim Ultramontanis, à me fuit requiſitum, quàm Summaria ſupradicta, hinc, ut neceſſitati proviſum maneat, & ea, quæ omnibus Chriſtifidelibus communia ſunt, omnibus Fratribus ſine ulteriori Romam recurſu innoteſcant, Appendicem de hujuſmodi Summariis, & Formulis, operi Bullarii annecti conſultum duxi.

FORMULA INDULGENTIARUM.

Quas Benedictus Papa XIV. concedit Coronis, Roſariis, Crucibus, parviſque Imaginibus, ſeu Numiſmatibus, ex auro, aut argento, aliove Metallo confectis, Medalliis vulgò nuncupatis.

QUicumque ſaltem ſemel in hebdomada, Coronam Domini, vel Beatiſſimæ Virginis, aut Roſarium, ejuſve tertiam partem, aut Officium vel Divinum, vel parvum Beatiſſimæ Virginis, vel Defunctorum, vel Septem Pſalmos Pœnitentiales, vel Graduales, recitare, aut rudimenta Fidei tradere, aut detentos in carcere, vel alicujus Domûs Hoſpitalis Ægrotos viſitare, aut Pauperibus ſubvenire, aut Miſſam, vel audire, vel, ſi eſt Sacerdos, celebrare conſuevit, ſi verè pœnitens, & Sacerdoti per Ordinarium approbato confeſſus, Euchariſtiæ Sanctiſſimum Sacramentum acceperit, in quolibet ex diebus infraſcriptis, nimirum die feſto Nativitatis Domini noſtri Jeſu Chriſti, Epiphaniæ, Reſurrectionis, Aſcenſionis, Pentecoſtes, Sanctiſſimæ Trinitatis, & Corporis Chriſti, & die Purificationis, Annunciationis, Aſſumptionis, & Nativitatis Beatiſſimæ Virginis, tum Feſto Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ, Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, Andreæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Philippi, & Jacobi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis, & Judæ, Matthiæ, atque Omnium Sanctorum, piaſque ad Deum preces fuderit pro Hæreſum, atque Schiſmatum extirpatione, Fidei Catholicæ propagatione, pace, & Chriſtianorum Principum concordia, cæteriſque Romanæ Eccleſiæ neceſſitatibus, Plenariam ſuorum peccatorum remiſſionem, & Indulgentiam conſequetur.

Qui eadem aliis Feſtis Domini, aut Beatæ Virginis peregerit, in quolibet eorum percipiet Indulgentiam ſeptem annorum, ac totidem quadragenarum: Qui verò quavis Dominica, vel alio anni Feſto, Indulgentiam quinque annorum, & totidem quadragenarum: qui demum alio anni die, Indulgentiam centum dierum.

Quiſquis animam ſuam Deo in articulo mortis devotè commendans, ipſamque mortem (juxta inſtructionem Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti XIV. in ejus Bulla diei 5. Aprilis 1747. incipien. = *Pia Mater* = expreſſam) æquo, ac libenti animo de manu Domini ſuſcipere paratus, & verè pœnitens, confeſſus, & ſacra Communione refectus, ſi potuerit, alioquin contritus, nomen Jeſu ore, ſi pariter potuerit, ſin minus, ſaltem corde invocaverit, Plenariam omnium peccatorum ſuorum remiſſionem, & Indulgentiam conſequatur.

Quicumque in celebranda Miſſa; vel ſumenda Euchariſtia, aut Officio Divino, vel parvo Beatæ Virginis recitando, priuſquam incipiat, devotam aliquam præparationem adhibuerit, quinquaginta dierum Iudulgentiam qualibet vice percipiat.

Qui detentos in carcere, aut Ægrotos in Noſocomiis viſitaverit, eos aliquo bono opere adjuvando, aut Doctrinam Chriſtianam in Eccleſia, vel domi filios, aut propinquos, aut famulos docuerit, toties Indulgentiam 200. dierum conſequetur.

Quicumque ſaltem ſemel in hebdomada recitare conſuevit Coronam, aut Roſarium, aut Officium Beatæ Virginis, vel Defunctorum, aut Veſperas, unumque ſaltem ex Nocturnis, & Laudes, aut Septem Pſalmos

mos Pœnitentiales, & Litanias, eorumque Preces, quo die id fecerit, præter Indulgentiam à S. Pio conceſſas, Indulgentias centum dierum percipiet.

Qui ad pulſum Campanæ alicujus Eccleſiæ, manè, aut meridie, aut veſperi, conſuetas preces, *Angelus Domini &c.* dicet, vel, ſi eas ignoret, ſemel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam, vel dato ſigno orandi pro Defunctis, Pſalmum *De profundis*, aut, ſi hunc neſciat, Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam recitabit, eandem Indulgentiam adipiſcetur.

Eandem pariter conſequetur, qui Feria ſextâ devotè cogitaverit de Paſſione, ac morte Jeſu Chriſti, terque Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam recitabit.

Quiſquis verè pœnitens peccata commiſſa emendare firmiter propoſuerit, conſcientiamque ſuam excuſſerit, ter Oratione Dominica, & Angelica Salutatione devotè repetita, vel in honorem Sanctiſſimæ Trinitatis eaſdem preces ter, aut ob reverentiam quinque Vulnerum Jeſu Chriſti, quinquies devotè recitaverit, Indulgentiam dierum centum lucrabitur.

Qui pro Chriſtifidelibus ægrotis in exitu vitæ conſtitutis piè Deum orabit, vel ſaltem pro ipſis Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam ſemel dicet, ea die quinquaginta dierum Indulgentiam conſequetur.

Habentes in cubiculo, vel quovis alio loco decenti domûs, ubi erunt, Crucifixi ſignum, Crucem, aliamve ſacram Imaginem à Sanctitate Sua benedictam, ſi coram illa præſcriptis precibus recitatis, cætera, quæ ſupra dicta ſunt, adimpleverint, eaſdem Indulgentias quiſque pro ratione precum, operumque impletorum, adipiſcetur.

Quilibet omnes ſupradictas Indulgentias memoratis diebus, aut ipſe adipiſci, aut fidelibus defunctis per modum ſuffragii applicare poteſt.

Imagines autem ſint, ut vult Sanctitas Sua, non chartaceæ, ſed ex auro confectæ, aut ex argento, aliove metallo, quæ Sanctos repræſentent, vel Canonizatos, vel in Martyrologio Romano deſcriptos.

In diſtribuendis hujuſmodi Coronis, Crucibus &c., eorumque uſu Sanctiſſimus ſervari jubet Decretum fel. record. Alexandri VII. editum ſub die 6. Februarii 1657. nimirum, ut Coronæ, Cruces, Roſaria, Numiſmata, quæ vulgo Medalliæ nuncupantur, & Sacræ Imagines cum præfatis Indulgentiis benedictæ non tranſeant perſonam illorum, quibus à Sanctitate Sua conceſſæ ſunt, aut quibus ab his prima vice diſtribuuntur, neque commodari, aut precariò dari poſſunt, alioquin careant Indulgentiis jam conceſſis, & aliqua re ex prædictis deperdita, pro ea ſubrogari altera nullo modo poſſit, quacumque conceſſione, aut privilegio in contrarium non obſtante.

Item Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus Papa XIV. per ſuum Decretum diei 19. Auguſti 1752. expreſsè declarat, Miſſas ad Altare, in quo aliqua ex præfatis, ſive Crucifixi, ſive Numiſmatis Imago quoquomodo collocata fuerit, lectas, ſive à Sacerdote ejuſmodi Imaginem ſecum habente celebratas, nullo prorſus vigore dictæ Imaginis gaudere privilegio.

Inſuper vetat, ne quiſquam, quem Infirmis morti proximis aſſiſtere contigerit, Benedictionem cum Indulgentia Plenaria in articulo mortis virtute ejuſmodi Imaginis, illis impertiri audeat, ſine ſpeciali facultate in ſcriptis obtenta; Cum ad hujuſmodi effectum ab eadem Sanctitate Sua per ſupraenunciatam Conſtitutionem diei 5. Aprilis 1747. incipien. = *Pia Mater* = ſatis proviſum fuit.

Prohibet Sanctitas Sua hanc Indulgentiarum Formulam imprimi extra Urbem.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ 1752.

BREVE APOSTOLICUM

Continens Indulgentias, quas Ven. Dei Servus Innocentius XI. Crucibus, Coronis, & Roſariis Terræ Sanctæ, ſeu Jeroſolymitanis, *quæ loca Sacra dictæ Terræ Sanctæ, Sacraſque Reliquias ibi exiſtentes tetigerunt*, conceſſit, & quæ in ſuo adhuc robore perſiſtunt.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

UNigeniti Dei Filii, & Domini Noſtri Jeſu Chriſti, qui è ſinu Patris deſcendit in terram, & caducam humanæ carnis fragilitatem ineffabili clementia induens pro humani generis redemptione ſe ipſum exinanivit, factus obediens uſque ad mortem, vices, nullo licèt meritorum noſtrorum ſuffragio, gerentes in terris, tanti & tam ſalubris Myſterii ſacra monumenta, quæ in Ci-

vitate Hieruſalem, aliiſque locis Terræ Sanctæ conſervantur, ſincera devotione recolimus, piamque fidelium erga illa venerationem ſpiritualium gratiarum, quarum diſpenſatio nobis à Domino credita eſt, largitionibus fovere, atque incitare ſtudemus, & aliàs deſuper diſponimus, ſicut omnibus matura conſideratione perpenſis, ad Chriſtiani Populi ædificationem, Eccleſiæque utilitatem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Cum itaque, ſicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Petrus Marinus Sormanus, Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, ſuper Indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus, quæ à pluribus Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris conceſſæ fuiſſe aſſeruntur iis, qui penes ſe habuerint Cruces, Coronas, Roſaria, vel grana ex lignis ejuſdem Terræ Sanctæ confecta, variæ exortæ fuerint dubitationes, adeo, ut ex illis aliquæ apocryphæ & ſuppoſititiæ exiſtimentur: ac propterea idem Petrus Marinus Miniſter Generalis, ut omnes inpoſterum hac in re controverſiæ præcidantur, plurimùm cupiat opportunè in præmiſſis à Nobis provideri; Nos piis ipſius Petri Marini Miniſtri Generalis votis, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, ipſumque à quibuſvis &c. cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis &c. inclinati; de Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpoſitorum, qui hujuſmodi rem juſſu noſtro maturè diſcuſſerunt, conſilio, omnes & quaſcunque Indulgentias, ſeu peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, quæ pro Crucibus, Coronis, Roſariis & granis præfatis dictæ Sanctæ Terræ in perpetuum, ſeu ad tempus nondum elapſum Apoſtolicâ, vel alia quavis auctoritate quomodocunque, ac quandocunque conceſſæ fuiſſe dicuntur, harum ſerie, quatenus opus ſit, perpetuò revocantes & annullantes, omnibus & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus, quandiu Cruces, Coronas, aut Roſaria duntaxat, quæ loca Terræ Sanctæ hujuſmodi, ſacraſque reliquias ibi exiſtentes tetigerunt, penes ſe habuerint, in cujuslibet eorum mortis articulo, ſi verè pœnitentes & confeſſi, Sacraque Communione refecti, vel, quatenus id facere nequiverint, ſaltem contriti, Nomen Jeſu ore, ſi potuerint, ſin minus, corde devotè invocaverint, Plenariam: præterea eiſdem, ſi ſemel in hebdomada, aut Officium Divinum ordinarium, aut Beatiſſimæ Virginis Mariæ, aut Defunctorum, aut ſeptem Pſalmos Pœnitentiales, aut Graduales, aut Coronam Domini, vel ejuſdem Beatiſſimæ Virginis, aut tertiam partem Roſarii recitare: aut Chriſtianam Doctrinam docere: aut infirmos alicujus Hoſpitalis, vel detentos in carcere viſitare: ſeu pauperibus Chriſti ſubvenire: vel Sacroſancto Miſſæ Sacrificio intereſſe: vel illud, ſi ſint Sacerdotes, celebrare conſueverint: ac verè ſimiliter pœnitentes, & confeſſi Sacerdoti ab Ordinario approbato Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, in aliquo ex diebus infraſcriptis: nempe Nativitatis, Epiphaniæ, Aſcenſionis Domini, Pentecoſtes, feſti Sanctiſſimæ Trinitatis, Corporis Chriſti: Purificationis, Annunciationis, Aſſumptionis, & Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis: Nativitatis Sancti Joannis Baptiſtæ, Sanctorum Petri & Pauli, Andreæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Philippi & Jacobi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis & Judæ, ac Matthiæ Apoſtolorum & omnium Sanctorum: atque eo die pias ad Deum preces effuderint pro hæreſum & ſchiſmatum extirpatione, pro fidei Catholicæ propagatione, Chriſtianorum Principum concordia, atque aliis Sanctæ Matris Eccleſiæ neceſſitatibus; in ſingulis diebus hujuſmodi Plenariam pariter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præmiſſa autem peragentibus in aliis quidem diebus feſtis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, vel Beatæ Mariæ Virginis, ſeptem annos, & totidem quadragenas: in quocunque die Dominico, ſeu alio anni feſto, quinque annos, & totidem quadragenas: in quolibet verò alio anni die, centum dies: ſimiliter iis, qui detentos in carcere, vel infirmos alicujus Hoſpitalis viſitaverint, eis aliquo pio opere ſubveniendo: aut Doctrinam Chriſtianam in Eccleſia, vel domî proprios filios, conſanguineos, vel famulos docuerint, quoties hæc fecerint, ducentos dies: Illis inſuper, qui campanæ alicujus Eccleſiæ ad id dato ſigno, ſive matutino, ſive meridiano, ſive veſpertino conſuetas preces: *Angelus Domini &c.* vel, ſi eas ignoraverint, ſemel Orationem Dominicam, & ſemel etiam Salutationem Angelicam: aut pariter dato ſimili ſigno pro defunctis Pſalmum *De profundis*, vel, ſi illud neſciverint, ſemel Orationem Dominicam, & ſemel Salutationem Angelicam præfatas recitaverint: quive feria ſexta cujuslibet hebdomadæ Paſſionem, & Mortem Domini Noſtri Jeſu Chriſti devotè meditati fuerint, ac ter eo die Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam ſupradictas dixerint: vel, qui cum vero dolore de peccatis, & ſtabili emendationis propoſito conſcientiam ſuam examinaverint, ac ter Orationem Dominicam, & toties Salu-

lu-

lutationem Angelicam præfatas, ſive ter etiam illas in honorem Sanctiſſimæ, & individuæ Trinitatis, aut quinquies utramque in memoriam quinque Plagarum Domini Noſtri Jeſu Chriſti, devotè recitaverint: aut demum, qui ſemel ſaltem in hebdomada Coronam, ſeu Roſarium, aut Officium Beatæ Mariæ Virginis, ſeu Defunctorum, ſeu Veſperas, & unum ſaltem Nocturnum cum Laudibus, aut ſeptem Pſalmos Pœnitentiales cum Litaniis, & Precibus recitare conſueverint, quo die hæc fecerint, ultra Indulgentias & peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes, à fel. rec. Pio Papa V. Prædeceſſore noſtro iis, qui præmiſſa peregerint, conceſſas, centum dies. Iis quoque, qui ante Miſſæ celebrationem, ſeu Sacram Communionem, ſeu recitationem Officii Divini ordinarii, vel Beatæ Mariæ Virginis aliquam recitationem præparatoriam fecerint; quoties id egerint: vel qui pro fidelibus in extremo vitæ agone conſtitutis devotè oraverint, aut pro illis ſemel ſaltem Orationem Dominicam, aut Salutationem Angelicam dixerint, quo die id fecerint, quinquaginta dies de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino, dicta auctoritate, tenore præſentium relaxamus. Poſtremo eiſdem, ut omnes & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones præfatas animabus Chriſtifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum ſuffragii applicare poſſint, eadem auctoritate, harum ſerie concedimus & indulgemus. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcunque. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 2. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 28. Januarii MDCLXXXVIII. Pontificatûs Noſtri Anno Duodecimo.

Ex Typographia prædicta.

Conſtitutio Benedicti Papæ XIII. quâ Summarium Indulgentiarum Crucibus, Roſariis, Numiſmatibus, & Coronis benedictis ab Abbate Montis-Serrati, Congregationis Valliſoletanæ, Ordinis Sancti Benedicti, conceſſarum confirmatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Piis Orthodoxorum Principum de Eccleſia Dei multis nominibus optimè meritorum ſtudiis paterna charitate libenter obſecundamus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, bonorumque operum incrementum, & Chriſtifidelium devotionem ad pietatis opera incitandam & confovendam ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Pro parte ſiquidem Chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri, Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici, & Chariſſimæ in Chriſto Filiæ Noſtræ, Eliſabethæ, earumdem Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ, Conjugum, Nobis nuper expoſitum fuit, quod aliàs Summarium Indulgentiarum Crucibus, Numiſmatibus, Roſariis, & Coronis à pro tempore exiſtente Abbate Monaſterii Montis Serrati, Congregationis Valliſoletanæ, Ordinis Sancti Benedicti in Cathalaunia benedictis conceſſarum, de mandato Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpoſitorum, per ſex Conſultores ad id ſpecialiter deputatos confectum, & ab eadem Congregatione Cardinalium recognitum, & approbatum fuit, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

§. 2. Summarium Indulgentiarum Crucibus, Roſariis, & Numiſmatibus ab Abbate Monaſterii B. V. Mariæ Montis Serrati in Hiſpania benedictis conceſſarum.

SAnctiſſimus Dominus Noſter Papa Benedictus XIII. audito Sacræ Congregationis Indulgentiarum, & Reliquiarum voto, concedit Crucibus, Roſariis, & Numiſmatibus ab Abbate Monaſterii Beatæ Virginis Mariæ Montis-Serrati benedictis ſequentes Indulgentias:

I. Qui hebdomadatim ſemel coronam Domini, vel B. V. Mariæ, vel Roſarium, vel tertiã partem, vel Officium Divinum, vel parvum B. Virginis, vel Mortuorum, vel ſeptem Pſalmos Pœnitentiales, vel Graduales re-

recitaverit, vel in Doctrina Chriſtiana inſtruere, vel carceratos, vel infirmos cujuſcumque hoſpitalis viſitare, vel pauperibus ſuccurrere, vel Miſſæ intereſſe, vel (ſi Sacerdos ſit) eam celebrare conſueverit, & verè pœnitens, & penès Confeſſarium ab Ordinario approbatum confeſſus fuerit, in quocumque ſubſequentium dierum, videlicet Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Epiphaniæ, Reſurrectionis, Aſcenſionis, Pentecoſtes; in feſtis Sanctiſſimæ Trinitatis, ac Corporis Domini, in feſtis Purificationis, Conceptionis, Annuntiationis, Aſſumptionis, & Nativitatis B. V. Mariæ, die primo Novembris, omnibus Sanctis ſacro, ac in die feſto S. Benedicti Sacram Synaxin ſumpſerit, & pro extirpatione hæreſûm, & ſchiſmatum, pro Fidei Catholicæ incremento, ac pro pace, & concordia Principum Chriſtianorum, ac aliis Sanctæ Eccleſiæ neceſſitatibus pias ad Deum preces effuderit, illo die remiſſionem omnium peccatorum ſuorum, & indulgentiam plenariam conſequatur.

II. Qui idipſum in aliis feſtis Domini, B. V. Mariæ, SS. Apoſtolorum, S. Joſephi, SS. Mauri, & Placidi, Scholaſticæ, & Gertrudis, Ordinis Sancti Benedicti, peregerit, in quolibet dictorum dierum ſeptem annos & totidem quadragenas Indulgentiæ lucrabitur.

III. Qui unâ, vel pluribus vicibus per diem dicere conſueverit: *Benedicta ſit puriſſima, & immaculata Conceptio*, ſemel in die 40. dies Indulgentiæ lucretur.

IV. Quilibet, qui Roſarium, vel coronam B. V. Mariæ in illius puriſſimæ, & immaculatæ Conceptionis honorem recitaverit, rogando Beatam Virginem, ut apud Divinum Filium ſuum pro eo intercedat, quatenus ſine peccato mortali vivat, & moriatur, ſeptem annos Indulgentiæ conſequatur.

V. Qui quotidie pro extirpatione hæreſûm orabit, omni ſeptimana 20. annos Indulgentiæ obtineat:

VI. Quilibet, qui veſpere, antequam cubitum eat, examen ſuæ conſcientiæ faciet, & quinquies *Pater noſter* & *Ave Maria* recitabit cum confeſſionis propoſito, annum Indulgentiæ conſequatur, & ſi confeſſus, & communicatus fuerit, illo die decem annos Indulgentiæ acquirat.

VII. Quicumque devotione, quam erga S. Joſephum, S. Maurum, S. Scholaſticam, & S. Gertrudem gerit, motus, pſalmum *Miſerere mei Deus*, vel quinquies *Pater noſter* & *Ave Maria* recitabit, orando, ut Deus per illorum interceſſionem Eccleſiam ſuam conſervet, ſibi verò felicem mortem concedat, 100. dies Indulgentiæ conſequatur.

VIII. Qui ſemel ſaltem per ſeptimanam Coronam, vel Roſarium, vel Officium Beatæ Virginis Mariæ, vel Mortuorum, vel Veſperas, & Nocturnum ſaltem cum Laudibus, vel ſeptem Pſalmos Pœnitentiales cum Litaniis, & ſuis orationibus, vel ex devotione erga Sanctiſſimum Nomen Jeſu, vel quinque vulnera quinquies *Pater noſter*, & *Ave Maria*, vel Antiphonam *Sub tuum præſidium* cum quacumque oratione Mariana approbata recitaverit, illo die, quo id fecerit, lucretur 100. dies Indulgentiæ.

IX. Qui recitaverit qualemcumque orationem præparatoriam ad S. Miſſam, vel Communionem, vel recitationem Officii Domini noſtri, vel B. Virginis, toties 50. dies Indulgentiæ conſequatur.

X. Qui carceratos, vel Infirmos Hoſpitalium viſitabit, eos pio opere adjuvando, vel in Eccleſia, vel Domî in Doctrina Chriſtiana filios, parentes, vel ſervos inſtruendo, ultra Indulgentias jam aliàs à Summis Pontificibus conceſſas, qualibet vice 200. dies Indulgentiæ lucretur.

XI. Qui die Veneris Paſſionem Domini Noſtri Jeſu Chriſti devotè meditabitur, & tribus vicibus *Pater noſter*, & *Ave Maria* recitaverit, illo die 100. dies Indulgentiæ adipiſcatur.

XII. Qui Sanctiſſimum Sacramentum, quando pro Viatico ad infirmos portatur, comitabitur, præter Indulgentias pio huic operi jam conceſſas, ſeptem annos Indulgentiæ lucratur.

XIII. Qui ex devotione erga Paſſionem Domini Noſtri Jeſu Chriſti feriis ſextis per annum, vel ex devotione erga B. V. Mariam diebus Sabbathi jejunabit, quolibet prædictorum dierum Indulgentiam ſeptem annorum, & totidem quadragenarum conſequetur, & illi, qui confeſſi, & communicati per integrum annum prædictam devotionem peregerint, lucrentur Indulgentiam plenariam, quam & ii conſequentur, qui intra annum moriuntur, habitâ tamen intentione illam complendi.

XIV. Qui ter *Pater noſter* & *Ave Maria* pro Fidelibus in tranſitu conſtitutis recitaverit, 40. dies Indulgentiæ conſequatur.

XV. Qui exemplo vel conſilio ſuo peccatorem ad pœnitentiam reducet, veniam, & remiſſionem tertiæ partis pœnarum illius peccatis debitarum obtineat.

XVI. Qui confeſſus fuerit, & Sacram Synaxin in diebus Cœnæ Domini, & Paſchatis ſumpſerit, & Divinam Majeſtatem pro Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, & Summi Pontificis conſervatione exoraverit, Indul-

dulgentiam, quam Sua Sanctitas in dictis diebus Benedictione, publicè populo dari ſolitâ largitur, conſequitur.

XVII. Qui audiet, vel (ſi Sacerdos ſit) Miſſam celebrabit, & pro Principum Chriſtianorum proſperitate, & pro illorum Statuum tranquillitate orabit, lucratur Indulgentiam ſeptem annorum, & totidem quadragenarum.

XVIII. Qui pro conſervatione, & augmento Religionis S. Benedicti oraverit, omnium bonorum, quæ in dicta Religione peraguntur, particeps erit.

XIX. Quoties quis ob infirmitatem, vel aliud legitimum impedimentum audire, vel celebrare Miſſam, vel Officium Divinum, vel B. V. Mariæ, vel alia virtutis exercitia pro prædictarum Indulgentiarum conſecutione præſcripta, peragere non potuerit, has conſequetur recitando in vices ter *Pater noſter*, tot *Ave Maria*, & *Salve Regina*, ac in fine hujus dicendo: *Benedicta ſit Sanctiſſima Trinitas, & laudatum Sanctiſſimum Sacramentum, ac puriſſima Conceptio Beatiſſimæ Virginis Marię ſine peccato originali conceptę*, ita tamen, ut confeſſus & communicatus, aut ſaltem corde cum confeſsionis propoſito contritus fuerit.

XX. Quicumque in articulo mortis poſt recepta Sacramenta, vel, ſi ob impedimentum ea recipere non poſſit, fuerit contritus, corde *Jeſus & Maria*, ſi ore non poſsit, dixerit, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam conſequitur.

XXI. Omnes prædictas Indulgentias quilibet poteſt applicare pro ſe, vel pro Animabus Purgatorii.

Mandat Sua Sanctitas, ut in diſpenſatione, vel uſu hujuſmodi Numiſmatum, Coronarum &c. Decretum fel. mem. Alexandrj VII. ſub 6. Februarii 1657. impreſſum obſervetur, videlicet, quod Numiſmata, Coronæ &c. benedictæ cum prædictis Indulgentiis non tranſeant ultra Perſonas, quibus datæ, vel quibus ab his prima vice fuerint diſpenſatæ: & quod non poſſint aliis commodari precariò, aliàs Indulgentiam, quam habent, amittunt, & quod unâ perditâ non poſſit ſubſtitui alia, non obſtante quacumque conceſſione, vel privilegio.

Declarat inſuper, quod, ſi aliqua dictarum Crucûm, Coronarum, Roſariorum, Numiſmatum perdatur, non poſſit ſubſtitui alia, quæ ab Abbate Montis-Serrati non fuerit benedicta.

Prohibet quoque, quod pro hiſce Crucibus, Coronis, Roſariis, vel Numiſmatibus, nec minimum poſſit exigi ſub pęna perditionis Indulgentiarum, & aliis pęnis Canonicis ab Epiſcopis, vel Fidei Inquiſitoribus, ſeu Quæſtoribus, & aliis, qui hujuſmodi res Sacras venales exponunt, imponendis.

Declarat demum Sanctitas Sua, quod omnes aliæ Indulgentiæ, & gratiæ, quæ dictis Numiſmatibus, Crucibus, & Coronis conceſſæ aſſeruntur, & in præſenti Summario non expreſſæ continentur, nullæ, & à Sua Sanctitate expreſsè revocatæ ſint.

Datum 2. Januarii 1727.

L. Card. Pico Præfectus.

Raffael Coſimus de Hieronymis Secret.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Philippus Rex, & Eliſabeth Regina Summarium hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent, Nos laudabilia eorumdem Philippi Regis, & Eliſabethæ Reginæ erga res Sacras ſtudia plurimùm in Domino commendantes, piiſque eorum precibus favorabiliter annuere paterna benignitate cupientes, de memoratorum Cardinalium conſilio præinſertum Summarium Indulgentiarum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea nunc, & pro tempore exiſtenti Præſidenti, ſeu Superiori prædicti Monaſterii, abſente, vel impedito illius Abbate, Cruces, Roſaria, Numiſmata, & Coronas hujuſmodi benedicendi facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impartimur: ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

§.4. Decernentes ipſas præſentes Litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut præſentium Litterarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique locorum

rum

rum habeatur, quæ ipſis præſentibus Litteris haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Martii MDCCXXIX. Pontificatûs Noſtri Anno Quarto.

Exſcripto ex Bullarii Romani tomo 12. fol. 370. col. 2.

Summarium omnium, & ſingularum Indulgentiarum Archiconfraternitati Sanctiſſimi Sacramenti in Eccleſia S. Mariæ ſupra Minervam de Urbe erectæ, cæteriſque ſingulis Confraternitatibus ejuſdem Inſtituti, ubique Locorum canonicè erectis, & erigendis conceſſarum.

A PAULO V.

Die 3. Novembris 1606.

1. Indulgentia plenaria cuicumque utriuſque ſexûs Chriſtifideli pro die, qua quiſque confeſſus, & Sacra Communione refectus Sodalitio nomen dederit.

2. Indulgentia plenaria Confratribus, & Consororibus ejuſdem Sodalitatis, qui verè pęnitentes, & Sacra Communione refecti Proceſſioni Sanctiſſimi Sacramenti, quæ die octavæ Solemnitatis Corporis Domini peragi ſolet, ſingulis annis interfuerint, illudque aſſociaverint, orantes pro pace, & concordia Chriſtianorum Principum, Hæreticorum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione.

Hæc Indulgentia fuit inde ab Innocentio XII. die 27. Novembris 1694. ad feriam ſextam poſt Corporis Domini ſolemnitatem immediatè ſequentem translata.

3. Eamdem Indulgentiam poſſunt omnes Confratres, & Consorores, qui legitimè impediti prædictam Proceſsionem comitari nequiverint, dummodo tamen verè pęnitentes confeſsi, ac Sacra Communione refecti fuerint, &, ut ſuprà, oraverint.

5. Indulgentia plenaria omnibus, & ſingulis Confratribus, & Consororibus, qui confeſsi, ac Sacra Communione refecti, ac in mortis articulo conſtituti, Sanctiſsimum Jeſu Nomen ore, ſi potuerint, ſin minus, corde ſaltem invocaverint.

5. Indulgentia ſeptem annorum, totidemque quadragenarum, Confratribus, & Consororibus, qui verè pęnitentes, & confeſsi, Sanctiſsimum Euchariſtiæ Sacramentum in feſto Corporis Domini ſumpſerint, &, ut ſuprà, oraverint.

6. Indulgentia centum dierum ſingulis Confratribus, & Consororibus, quotieſcumque Divinis Officiis, & Sodalitatis Proceſſionibus interfuerint.

7. Indulgentia centum dierum Confratribus, & Consororibus in qualibet feria ſexta totius anni viſitantibus Eccleſiam, in qua Confraternitas reperitur erecta.

8. Indulgentia ſeptem annorum totidemque quadragenarum Confratribus, & Consororibus, qui verè pęnitentes, confeſſi, ac Sacra Communione refecti, Proceſsioni in Dominica tertia cujuslibet menſis, & feria quinta in Cęna Domini fieri ſolitæ interfuerint.

9. Indulgentia centum dierum Confratribus, & Consororibus, qui ſaltem pœnitentes, & confeſſi Proceſſionem feria quinta in Cœna Domini peragendam comitati fuerint.

10. Indulgentia ſeptem annorum, totidemque quadragenarum Confratribus, & Consororibus, quotieſcumque Sanctiſſimum Sacramentum, cum ad Infirmos, vel aliò defertur, cum lumine, aut ſine lumine aſſociaverint.

11. Indulgentia centum dierum Confratribus, & Consororibus, qui locum, ubi Sanctiſſimum Sacramentum aſſervatur, feria quinta in Cœna Domini viſitaverint, ac, ut ſupra, oraverint.

A CLEMENTE X.

Die 24. Januarii 1673.

12. Indulgentia centum dierum Confratribus, & Consororibus pro qualibet vice, qua cadaver alicujus Chriſtifidelis defuncti ad ſepulturam aſſociaverint.

A BENEDICTO XIV.

Die 2. Auguſti 1749.

13. Indulgentia centum dierum Confratribus, & Consororibus, quotieſcumque Miſſis in Eccleſia, ſeu Capella, vel Oratorio Confraternitatis pro tempore celebrandis:

14. Seu Congregationibus publicis, vel privatis Confraternitatis ubivis faciendis:

15. Vel quibuſcunque Proceſſionibus de licentia Ordinarii peragendis interfuerint.

16. Aut pauperes Hoſpitio ſuſceperint.

17. Vel Pacem inter Inimicos, aut diſſidentes compoſuerint, ſeu componi fecerint, vel procuraverint.

18. Vel

18. Vel, ſi impediti, Sanctiſſimum Eucharistiæ Sacramentum tam in Proceſſionibus, quàm cum ad infirmos, aut aliàs quocumque, & quomodocumque pro tempore defertur, comitari nequiverint, & campanæ ad id ſigno dato ſemel orationem Dominicam, & ſalutationem Angelicam dixerint, aut quinquies orationem, & ſalutationem eaſdem pro Animabus Defunctorum Confratrum, & Conſororum ejuſdem Confraternitatis recitaverint.

19. Aut devium aliquem ad viam ſalutis reduxerint;

20. Vel ignorantes Dei præcepta, & ea, quæ ad ſalutem ſunt, docuerint;

21. Vel infirmitate, aut carcere detentos viſitaverint, aut aliquo ſpirituali, ſeu temporali ſubſidio ſubvenerint.

22. Vel quodcumque aliud Pietatis, vel Charitatis opus exercuerint.

Indulgentiæ omnibus, & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus, qui ad honorem, & cultum Sanctiſſimi Sacramenti ſeſe in ſequentibus piis operibus exercuerint conceſſæ. Ab Urbano IV. anno 1264 *per ſuam Bullam incipientem* = Tranſiturus = *quâ feſtivitatem Corporis Domini inſtituit, à Martino V. die* 26. *Maji* 1429. *ampliatæ, & ab Eugenio IV. die* 26. *Maji* 1433. *confirmatæ, & adauctæ*.

1. INdulgentia biſcentum dierum omnibus, & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus, qui verè pœnitentes, & confeſſi in pervigilio feſtivitatis Corporis Domini jejunaverint, aut aliud opus pium juxta conſilium Confeſſarii peregerint.

2. Indulgentia quatuorcentum dierum unicuique Chriſtifideli pœnitenti, & confeſſo, Officio Divino in primis, ſecundis Veſperis, Miſſæ ejuſdem feſtivitatis præſentibus.

3. Indulgentia centum ſexaginta dierum, quotieſcumque in prædicto feſto horis primæ, tertiæ, ſextæ, nonæ, & completorii, quis intervenerit, pro qualibet ipſarum horarum.

4. Indulgentia trecentum dierum, quotieſcumque præfatis ſacris functionibus Veſperarum, Matutini, & Miſſæ diebus octavæ ejuſdem feſtivitatis quis interfuerit pro quolibet ipſorum operum.

5. Indulgentia octoginta dierum pro ſingulis reliquis horis in diebus prædictis.

6. Indulgentia biſcentum dierum cuicumque, qui, ſi Sacerdos ſit, & Miſſam celebraverit, ſi verò Laicus, Sacram Communionem devotè ſumpſerit, & Proceſſionem Sanctiſſimi Sacramenti in dicta feſtivitate, aut alia octavæ die comitatus fuerit, orando pro pace, & Sanctæ Matris Eccleſiæ tranquillitate.

A PAULO V.

Die 3. *Novembris* 1606.

7. Indulgentia biſcentum dierum omnibus Chriſtifidelibus, qui Proceſſionem à Sanctiſſimi Sacramenti Sodalitate in Dominica tertia cujuslibet Menſis, & feria quinta in Cœna Domini fieri ſolitam comitati fuerint.

8. Indulgentia quinque annorum, totidemque quadragenarnm Parochis, cæteriſque utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus, qui ſine lumine SS. Sacramentum, cum ad Infirmos, aut aliò defertur, proceſſionaliter aſſociaverint.

9. Indulgentia centum dierum omnibus Chriſtifidelibus, qui impediti Sanctiſſimum Sacramentum, ut ſuprà, comitari nequiverint, & unum Pater noſter, & Ave Maria recitaverint, & ut ſupra, oraverint.

10. Indulgentia centum dierum omnibus, & ſingulis Mulieribus, quæ ex juſta cauſa dictum SS. Sacramentum aſſociare nequiverint, & unum Pater noſter, & Ave Maria recitaverint, ac pro Infirmo oraverint.

A VEN. D. S. INNOCENTIO XI.

Die 1. *Octobris* 1678.

11. Indulgentia ſeptem annorum, totidemque quadragenarum omnibus, & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus, quotieſcumque in quolibet loco Sanctiſſimum Sacramentum ad Infirmos cum lumine proſequuti fuerint, & pro pace, & concordia, ut ſupra, oraverint.

AB INNOCENTIO XII.

Die 5. *Januarii* 1695.

12. Indulgentia trium annorum, totidemque quadragenarum omnibus, & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus, qui quotieſcumque legitimè impediti Sanctiſſimum Sacramentum, cum ad Infirmos defertur, comitari perſonaliter nequiverint, lumen pro illius aſſociatione miſerint.

A BENEDICTO XIV.

Die 13. *Septembris* 1749.

13. Omnes, & ſingulæ præfatæ Indulgentiæ ſive plenariæ, ſive partiales poſſunt

Animabus Fidelium Defunctorùm per modum ſuffragii applicari.

Sacra Congregatio Indulgentiis, ſacriſque Reliquiis præpoſita die 6. Septembris 1749. præfatum Indulgentiarum Summarium approbari, publicari, typiſque mandari poſſe cenſuit. De quibus facta per me infraſcriptum ejuſdem Sacræ Congregationis Secretarium die 13. prædicti Menſis Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, Sanctitas Sua votum Sacræ Congregationis benignè approbavit, & prædictam pro Defunctis applicationem conceſſit = Henricus Cardinalis Pro Præfectus = Loco ✠ Sigilli = A. M. Erba Protonotarius Apoſtolicus Secretarius =.

Ita reperitur in regeſtis Decretorum ejuſdem S. Congregationis.

Indulgentiæ pro ſe invicem ſalutantibus, dicendo, *laudetur Jeſus Chriſtus*, & reſpondentibus *Amen*, & pro invocantibus SS. Nomen Jesus, & Mariae, aut Litanias B. Mariæ Virginis recitantibus.

ALiàs ſan. mem. Sixtus V. Bullâ, quæ incipit, *Redditurì*, edita die 11. Julii anni 1587. Univerſis Chriſtifidelibus, qui ſe invicem ſalutantes dixerint *ſia lodato Gesù Criſto*, & reſpondentibus *Amen*, aut in ſæcula, ſive Italico, ſive Latino, vel quocumque alio idiomate id expreſſerint, quoties id egerint Indulgentiam centum dierum, & illis, qui Sanctiſſimum Nomen JESUS, aut MARIÆ devotè invocaverint, Indulgentiam viginti quinque dierum conceſſit.

Iis verò, qui præfata agere conſueverint, ſi in articulo mortis conſtituti, & ore, vel, ſi non potuerint, ſaltem corde, Sanctiſſimum Nomen JESUS, & MARIÆ invocaverint, inſuper Plenariam Indulgentiam adjecit.

Eaſdem Indulgentias tribuit Prædicatoribus, qui inter prædicandum Auditores hortati fuerint, ut modo ſuprà expoſito Sanctiſſimum Nomen JESUS laudantes ſe ſe invicem ſalutent, & idem Nomen JESUS, & MARIÆ devotè invocent, cæteriſque omnibus, qui hanc ſalutationis formam uſui eſſe curaverint.

Recitantibus tandem Litanias Beatiſſimæ Virginis MARIÆ bis centum dies Indulgentiæ dedit.

Cum autem Sanctiſſimo D. N. BENEDICTO Papæ XIII. humillimè ſupplicatum fuerit, ut omnes, & ſingulas Indulgentias ſupramemoratas confirmare dignaretur, Sanctitas Sua, audito voto Sac. Congregationis Indulgentiis, Sacriſque Reliquiis præpoſitæ, hujuſmodi precibus benignè annuens, eaſdem Indulgentias Apoſtolica auctoritate confirmavit. Datum die 12. Januarii 1728.

L. Card. Picus Præfectus.

Ex Typographia Camerali Romana.

De ritu, & uſu Cerearum Formarum, quæ benedici, & conſecrari ſolent à Romano Pontifice.

PErvetuſtus in Eccleſia Romana ritus eſt ille, quo Summi Pontifices benedicere, & conſecrare ſolent Cereas Formas, quæ *Agnus Dei* vulgò apellantur. In Ordine Romano, qui Eruditorum judicio antiquior eſt Seculo octavo, innuitur præfatus Ritus; In Cæremoniali verò ejuſdem Romanæ Eccleſiæ deſignantur materia, forma, & preces in hujuſmodi conſecratione adhibendæ, quæ ſacras continent, myſticaſque ſignificationes.

Conficiuntur hi *Agnus Dei* ex Cera alba, pura, virginea, quo Humana denotatur natura à Chriſto virtute Divina, ſine ulla mixtione, aut contagione culpæ in puriſſimo Mariæ Virginis utero aſſumpta. Agni imago in illis imprimitur, Agni illius immaculati ſymbolum, qui pro humana reparatione in Ara Crucis immolatus eſt. Adhibetur Aqua benedicta, quo nimirum elemento cum in veteri, tum in novo Fœdere præclara Sacramenta, & prodigia à Deo effecta ſunt. Miſcetur in ea balſamum, quo bonus Chriſti odor ſignificetur, quem in omni actu, & converſatione redolere debent Chriſti fideles. Superinfunditur Chriſma, quo res aliæ Divino cultui ſpecialiter addictæ, veluti Templa, Altaria, Sacerdotes præparari ſolent, ac conſecrari, atque in eo præſtantiſſima virtutum omnium Charitas figuratur.

In Aqua igitur prius benedicta, ac balſamo, & Chriſmate mixta Cerei illi *Agnus Dei* immerguntur, & Summus Pontifex tam ante, quàm poſt merſionem ſanctiſſimis precibus Deum exorat, ut eas Formas benedicere, ſanctificare, & conſecrare dignetur, iiſque tantam impertiat virtutem, ut quicumque recta fide, ac vera pietate iiſdem uſus fuerit, hæc dona, ac beneficia conſequatur.

I. Ut

I. Ut aſpectu vel contactu Agni in cereis illis formis impreſſi excitentur Fideles ad memoranda ſub eo ſymbolo Redemptionis noſtræ myſteria, conceptiſque grati animi ſenſibus Divinam in nos Bonitatem benedicant, venerentur, ac diligant, fidentes fore, ut per eam peccatorum veniam obtineant, & maculas omnes abſtergant.

II. Ut ad vivificæ Crucis ſignum in iiſdem Cereis impreſſum maligni Spiritus contremiſcant, & fugiant, faceſſant grandines, ſubſidant venti, diſſipentur tonitrua, abigantur turbines, fulgura, & tempeſtates.

III. Ut Divinæ benedictionis virtute non prævaleant diabolicæ fraudes, inſidiæ, & tentationes.

IV. Ut Parturientes cum fętu incolumes ſerventur, eumque feliciter in lucem emittant.

V. Ut iiſdem devotè utenti nulla dominetur adverſitas, nulla noceat peſtilentia, aëriſve corruptio, nullus comitialis morbus eum corripiat; nulla maris tempeſtas, nullum incendium, nulla inundatio, nulla ad verſus eum prævaleat malignitas.

VI. Ut in proſperis, adverſiſque caſibus Divina protectione muniatur, ab humanis, vel diabolicis inſidiis, à ſubitanea, & improviſa morte, à cunctis denique malis, & periculis liberetur, per Vitæ, ac Paſſionis Jeſu Chriſti myſteria.

Mirabiles hujus Sacri Signi virtutes explicatæ jam olim fuêre, atque his verſibus comprehenſæ.

Pellitur hoc ſigno tentatio Dæmonis atri,
Et pietas animo ſurgit, abitque tepor.
Hoc aconita fugat, ſubitęque pericula mortis,
Hoc & ab inſidiis vindice, tutus eris.
Fulmina ne feriant, ne ſęva tonitrua lędant,
Ne mala tempeſtas obruat, iſtud habe.
Undarum diſcrimen idem propulſat, & ignis,
Ullaque ne noceat vis inimica valet.
Hoc facilem partum tribuente, puerpera fœtū
Incolumem mundo proferet, atque Deo.
Unde, rogas, uni tam magna potentia ſigni?
Ex Agni meritis, haud aliunde fluit.

Quæ quidem beneficia, & gratiarum dona à bonorum omnium Largitore Deo Fidelibus tribui, ac concedi virtute hiſce Sacris Cereis communicata per benedictionem, ac precationes in primis, quas Chriſti Vicarius Romanus Pontifex univerſæ Eccleſiæ nomine in eorum conſecratione fundere ſolet, res eſt firmiter omnino credenda, ac variis, eximiiſque miraculis ſæpiſſime confirmata. Quod ſi optatus non ſemper obtineatur effectus, id non defectui virtutis rei ſacræ, ſed vel infirmæ, exiguæque utentium Fidei, ac devotioni, vel alteri occultæ cauſæ Deo compertæ, ac probatæ tribuendum eſt.

Ex Typogr. Rev. Cam. Apoſt.

PROTESTATIO
COMPILATORIS, SEU AUCTORIS.

DUM in Virorum Illuſtrium elogiis, per hunc Septimum Bullarii Tomum ſparſis, nonnulla, quæ iis Sanctitatem attribuere videntur, attingo, geſta, quæ miracula redolent, de iis recenſeo, aliaque, forſan in aſpectu dura ad credendum hiſtoriæ immiſceo, illa ceu ab Apoſtolica Sede examınata, & approbata à Lectore teneri nolo, ſed econtra Apoſtolico Sacræ Congregationis Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis Decreto die 13. *Martii* 1625. *edito, &* 5. *Julii* 1634. *confirmato integrè inſiſtendo, juxta Declarationem ejuſdem Decreti à SS. D. N. Urbano PP. VIII. die* 5. *Junii* 1631. *factam declarato, quod, quidquid Sanctitatis aut cultûs hujuſmodi Viris attribuitur, id non ſuper eorum Perſonas, ſed mores & opinionem dumtaxat cadat, & facta immixta totum auctoritatis pondus à chartis hiſtoricis, aut Auctoribus & libris, è quibus illa hauſta & deprompta ſunt, mutuent: eapropter omnia in eo ſenſu & fide, quam ſecluſa mea narratione obtinerent, eâ, quâ pàr eſt, erga Sanctam Sedem, reverentia & obedientia relinqui, accipi, & teneri cupio. Et ita profiteor, & proteſtor.*

SERIES SCRUTINIORUM

PRO DEFINITORIBUS GENERALIBUS

Ab initio Ordinis uſque ad ultimum Capitulum Generale incluſivè, ex Regeſto Actorum Capitulorum Generalium exſcripta.

Anno 1529.

FF. Ludovicus à Foro Sempronio.
= Matthæus à Baſſio *Vicarius Generalis.*
= Angelus à Tiſerno Metaurenſi.
= Paulus Clodienſis.

Renuntianti Fr. Matthæo à Baſſio Vicariatum Generalem Fr. Ludovicus prædictus fuit ſubrogatus.

1535.

FF. Bernardinus à Senis.
= Bernardinus Aſtenſis *Vicarius Gener.*
= Joannes à Fano.
= Euſebius ab Ancona.

1538.

FF. Bernardinus à Senis *Vicarius Gener.*
= Euſebius ab Ancona.
= Franciſcus Æſinus.
= Joannes à Fano.

1541.

FF. Bernardinus Aſtenſis.
= Franciſcus Æſinus.
= Hieronymus à Monte Politiano.
= Thomas Tiſernas.
= Euſebius ab Ancona.
= Evangeliſta à Canobio.
= Bernardinus à Senis *Vic. Gen. reelectus.*

1543.

FF. Franciſcus Æſinus *Vicarius Generalis.*
= Bernardinus Aſtenſis.
= Hieronymus à Monte Politiano.
= Euſebius ab Ancona.
= Thomas Tiſernas.
= Bernardinus à Monte Ulmo.

1546.

FF. Euſebius ab Ancona.
= Thomas Tiſernas.
= Hieronymus à Monte Politiano.
= Evangeliſta à Canobio.
= Marcianus Cyrnæus.
= Bernardinus à Monte Ulmo.
= Bernardinus Aſtenſis *Vic.Gen. reelectus.*

1549.

FF. Franciſcus Æſinus.
= Thomas Tiſernas.
= Euſebius ab Ancona.
= Evangeliſta à Canobio.
= Bernardinus à Monte Ulmo.
= Joſephus à Ferno.
= Bernardinus Aſtenſis *Vic. Gen.reelectus.*

1552.

FF. Euſebius ab Ancona *Vicarius Generalis.*
= Joſephus à Ferno.
= Thomas Tiſernas.
= Evangeliſta à Canobio.
= Bernardinus à Monte Ulmo.
= Marius à Foro Sarzinio.

1555.

FF. Alphonſus Sueſſanus.
= Thomas Tiſernas
= Bernardinus à Monte Ulmo.
= Evangeliſta à Canobio.
= Hieronymus à Monte Florum.
= Hieronymus à Piſtorio.
= Euſebius ab Ancona *Vicarius Generalis.*

1558.

FF. Alphonſus Sueſſanus.
= Thomas Tiſernas *Vicarius Generalis.*
= Franciſcus à Soleto.
= Hieronymus à Monte Florum.
= Evangeliſta à Canobio *Proc. Gener.*
= Amadæus ab Antiquata.

1561.

FF. Euſebius ab Ancona.

= Fran-

= Franciſcus à Suriano.
= Marius à Foro Sarzinio.
= Evangeliſta à Canobio *Proc. Generalis*.
= Franciſcus à Monte Politiano.
= Hieronymus à Piſtorio.
= Thomas Tifernas *Vic. Gen. reelectus*.

1564.

FF. Evangeliſta à Canobio *Vic. Generalis*.
= Euſebius ab Ancona *Proc. Generalis*.
= Marius à Foro Sarzinio.
= Bonaventura à Rhegio.
= Alphonſus Sueſſanus.
= Hieronymus à Monte Florum.

1567.

FF. Bonaventura à Rhegio *Proc. Generalis*.
= Marius à Foro Sarzinio *Vic. Gen.*
= Euſebius ab Ancona.
= Thomas Tifernas.
= Honorius à Monte Granario.
= Hieronymus à Piſtorio.

1570.

FF. Hieronym. à Monte Florum *Proc. Gen.*
= Bonaventura à Rhegio.
= Evangeliſta à Canobio.
= Thomas Tifernas.
= Vincentius à Monte Ulmo.
= Anſelmus à Petra Molaria.
= Marius à Foro Sarzinio. *Vic. Gen. reelectus*.

1573.

FF. Vincentius à Monte Ulmo *Vic. Gen.*
= Hieronymus à Monte Florum.
= Thomas Tifernas *Proc. Generalis*.
= Evangeliſta à Canobio.
= Bernardinus à Bagnaja.
= Hieronymus Panormitanus.

Fr. Vincentio Vicario Generali Meſſanæ 1574. *defuncto ſucceſſit Fr. Hieronymus prædictus primus Definitor*.

1575.

FF. Hieronymus à Monte Florum *Vic. Gen.*
= Matthias à Salodio.
= Thomas Tifernas.
= Marius à Foro Sarzinio.
= Laurentius à Monte Politiano.
= Joan. Maria à Tiſſa *Proc. Generalis*.

1578.

FF. Joan. Maria à Tiſſa *Proc. Generalis*.
= Mathias à Salodio.
= Anſelmus à Petra Molaria.
= Marius à Foro Sarzinio.
= Franciſcus à Mediolano.
= Bonaventura à Monte Regali.
= Hieronymus à Monte Florum *Vicarius Generalis reelectus*.

1581.

FF. Joan. Maria à Tiſſa *Vicarius Generalis*.
= Franciſcus à Mediolano *Proc. Gener.*
= Franciſcus à Bormiis.
= Bonaventura à Monte Regali.
= Silveſter à Roſſano.
= Apollonius à Brixia.

1584.

FF. Apollonius à Brixia.
= Jacobus à Foro Sarzinio *Vic. Gener.*
= Hieronymus Tifernas.
= Hieronymus à Politio *Proc. Gen.*
= Evangeliſta à Canobio.
= Franciſcus à Monte Regali.

Mortuo Januæ anno 1586. *prędicto Jacobo, Ordinem gubernavit P. Apollonius pariter prędictus, ac Viſitationem continuavit uſque ad Capitulum Generale*.

1587.

FF. Hieronymus à Politio *Vic. Generalis*.
= Apollonius à Brixia.
= Chriſtophorus ab Aſſiſio *Proc. Gener.*
= Evangeliſta à Canobio.
= Hieronymus à Sorbo.
= Silveſter Hipponias, ſeu à Monte Leone.

1593.

FF. Silveſter Hipponias *Vicar. Generalis*.
= Chriſtophorus ab Aſſiſio *Proc. Gener.*
= Apollonius à Brixia.
= Hieronymus à Sorbo.
= Bonaventura à Monte Regali.
= Jacobus à Superato.

1596.

FF. Anſelmus à Monopoli.
= Hieronymus à Sorbo *Vic. Generalis*.
= Ven. D. S. Laurentius à Brunduſio.
= Bonaventura à Monte Regali.
= Hieron. à Caſtro Ferettorum *Proc. Gen.*
= Silveſter ab Aſſiſio.

1599.

FF. Hieron. à Caſtro Ferettorum *Vic. Gen.*
= Anſelmus à Monopoli *Proc. Generalis*.

= Sil-

= Silveſter Hipponias.
= Sanctes Romanus.
= V.D.S. Laurentius à Brunduſio.
= Dionyſius à Placentia.

1602.

FF. Anſelmus à Monopoli *Proc. Gen.*
= Ven. Dei Servus Laurentius à Brunduſio *Vicarius Gen.*
= Illuminatus â Panormo.
= Silveſter ab Aſſiſio.
= Paulus à Cæſena.
= Dionyſius à Placentia.

1605.

FF. Hieronymus à Caſtro Ferettorum *Procurator Gen.*
= Silveſter ab Aſſiſio *Vic. Gen.*
= Dionyſius à Placentia.
= Paulus à Cæſena.
= Sanctes Romanus.
= Hieronymus à Politio.

1608.

FF. Hieronymus à Caſtro Ferettorum *Vicarius Generalis*.
= Dionyſius à Placentia.
= Silveſter Hipponias.
= Angelus Jojoſæus.
= Michael Angelus ab Arimino *Procurator Generalis*.
= Paulus à Cæſena.

1613.

FF. Paulus à Cæſena *Vic. Gen.*
= Michael Angelus ab Arimino.
= Hieronymus Narnienſis.
= V.D.S. Laurentius â Brunduſio.
= Clemens à Noto *Proc. Gen.*
= Sanctes Romanus.

1618.

FF. Clemens à Noto *Vic. Gen.*
= Hieronymus à Caſtro Ferettorum *Procurator Generalis*.
= Hieronymus Narnienſis.
= V.D.S. Laurentius à Brunduſio.
= Joannes à Venetiis.
= Honoratus Pariſienſis.

1625.

FF. Hieronymus Narnienſis.
= Joannes Maria à Noto *Min. Gen.*
= Hieronymus à Caſtro Ferettorum.
= Michael Angelus ab Arimino.
= Franciſcus à Neapoli.
= Paulus à Cæſena.
= Franciſcus à Genua *Proc. Gen.*
Electus extra gremium Definitorii: Defuncto quoque P. Joanne Maria à Noto Neapoli, gubernium Ordinis ſuſcepit P. Hieronymus Narnienſis.

1633.

FF. Franciſcus à Genua *Proc. Gen.*
= Theodorus à Bergamo.
= Antonius à Mutina *Min. Gen.*
= Joannes à Monte Calerio.
= Leonardus Pariſienſis.
= Zaccharias â Salutiis.

1637.

FF. Joannes à Monte Calerio *Min. Gen.*
= Zaccharias à Salutiis.
= Felicianus â Placentia *Proc. Gen.*
= Ludovicus à Saragoſſa.
= Cyprianus Anverſanus.
= Marcus Antonius à Carpenedulo.
= Bernardinus à Macerata.

1643.

FF. Carolus ab Aremberg Bruxellenſis.
= Simplicianus â Mediolano *Proc. Gen.*
= Innocentius à Caltaggirone *Min. Gen.*
= Juſtus à Monte Ulmo.
= Bernardinus à Macerata.
= Franciſcus Aſculanus.
= Ludovicus à Roſenheim.

1650.

FF. Fortunatus à Cadoro *Min. Gen.*
= Marcus Antonius à Carpenedulo *Procurator Gen.*
= Simplicianus à Mediolano.
= Carolus ab Aremberg Bruxellenſis.
= Ludovicus à Roſenheim.
= Joannes à Monte Calerio.
= Bonaventura Toloſanus.

1656.

FF. Simplicianus à Mediolano *Min. Gen.*
= Marcus Antonius à Carpenedulo *Procurator Gen.*
= Aloyſius à Verona.
= Emericus â Macon.
= Thomas à Florentia.
= Bonaventura à S. Matthæo.
= Romualdus â Parma.

FF. For-

1662.

FF. Fortunatus à Cadoro *Proc. Gen.*
= Marcus Antonius à Carpenedulo *Miniſter Generalis.*
= Samuel à Bilſemburgo.
= Bonaventura à S. Mathæo.
= Aloyſius à Verona.
= Bonaventura à Recineto.
= Claudius Bituricenſis.

1667.

FF. Fortunatus à Cadoro *Min. Gen.*
= Bonaventura à Recineto *Proc. Gen.*
= Aloyſius à Verona.
= Alexander Lugdunenſis.
= Lucas Maringanus.
= Franciſcus à Xeres.
= Claudius Bituricenſis.

1671.

FF. Bonaventura à Recineto *Proc. Gen.*
= Jovita Burgundus.
= Stephanus à Cæſena *Min. Gen.*
= Franciſcus à Xeres.
= Aloyſius à Verona.
= Petrus Pictavienſis.
= Carolus Maria Maceratenſis.
= Alexander Lugdunenſis, *ſubrogatus Patri Aloyſio ipſo tempore Capituli defuncto.*

1678.

FF. Bernardus à Portu Mauritio *Min. Gen.*
= Bonaventura à Recineto.
= Ildephonſus ex Auſtria.
= Martinus à Torricilla.
= Ludovicus ex Julio.
= Carolus Maria Maceratenſis.
= Ioan. Baptiſta à Sabbio *Proc. Gen.*

1685.

FF. Bonaventura à Recineto *Proc. Gen.*
= Franciſcus à Peruſio.
= Emmanuel à Matrito.
= Ludovicus à Iulio.
= Ildephonſus ex Auſtria.
= Bernardinus ab Aretio.
= Carolus Maria Maceratenſis *Min. Gen. electus extra gremium Definitionis.*

1691.

FF. Franciſcus à Peruſio *Proc. Gen.*
= Bernardinus ab Aretio *Min. Gen.*
= Joannes Baptiſta à Sabbio.
= Nicolaus Divionenſis.
= Joſephus à Zurrita.
= Juvenalis Ananienſis.
= Auguſtinus à Tiſana.

1698.

FF. Angelicus Wolffacenſis.
= Franciſcus Maria ab Aretio *Proc. Gen.*
= Auguſtinus à Tiſana.
= Ioannes Petrus à Buſto *Min. Gen.*
= Emmanuel de Laiſſe.
= Ioſephus à Zuritta.
= Ioan. Bapt. à Sabbio.

Defuncto P. Miniſtro Generali, primus Definitor P. Angelicus Wolffacenſis Ordinem rexit ceu Vicarius Generalis.

1702.

FF. Franciſcus Maria ab Aretio.
= Bernardinus à Salutiis *Proc. Gen.*
= Angelicus Wolffacenſis.
= Franciſcus Maria à S. Maclovio.
= Timotheus à Rodenas.
= Auguſtinus à Tiſana *Min. Gen.*
= Emmanuel à Neapoli.

1709.

FF. Franciſcus Maria ab Aretio.
= Bernardinus à Salutiis *Min. Gen.*
= Ioan. Antonius à Florentia *Proc. Gen.*
= Antonius à Cramburgo.
= Timotheus à Rodenas.
= Angelicus Albigenſis.
= Michael Angelus à Raguſa.

1712.

FF. Michael Angelus à Raguſa *Min. Gen.*
= Ioannes Antonius à Florentia *Proc. Gen.*
= Antonius à Cramburgo.
= Maximus à Muro.
= Thimotheus à Flexia.
= Ioachimus à Soranea.
= Timotheus à Rhodenas.

1719.

FF. Joan. Antonius à Florentia *Min. Gen.*
= Bernardinus à S. Angelo in Vado *Proc. Gener.*
= Ioan. Franciſcus à Caſtro S. Petri.
= Hartmannus Brixinenſis.
= Franciſcus Ioſephus à Matignon.
= Franciſcus à Santander.
= Maximus à Muro.

Renuntiante P. Joan. Antonio à Florentia Generalatum, P. Bernardinus ceu Vicarius Generalis per Breve Apoſtolicum ſuc-

ſucceſſit, *& huic in officio Procurę Generalis P. Petrus Maria à Luca ſuffectus &c.*

1726.

FF. Hartmannus Brixinenſis *Min. Gen.*
= Bonaventura à Ferraria.
= Franciſcus à Benevento.
= Antonius ab Ordis.
= Auguſtinus à Guimperle.
= Bernardinus à S. Angelo in Vado *Proc. Gener.*
= Antonius à Cavis.

1733.

FF. Bonaventura à Ferraria *Min. Gen.*
= Cyrillus à Cubla.
= Petrus Maria â Lucca *Proc. Gen.*
= Iordanus Waſſerburgenſis.
= Iuſtinus Biterrenſis.
= Bernardinus à S. Angelo in Vado.
= Antonius à Palatiolo.

1740.

FF. Ioſeph Maria ab Interamna *Min. Gen:*
= Sigiſmundus à Ferraria *Proc. Gen.*
= Maximilianus â Wanghena.
= Iuſtinus Biterrenſis.
= Celidonius â Calahora.
= Benedictus â Maſſafra.
= Ioan. Maria â Parma.
= Cherubinus â Noves *ſubſtitutus loco P. Juſtini Defuncti*.

1747.

FF. Sigiſmundus â Ferraria *Min. Gen.*
= Gelaſius Goritienſis.
= Paulus â Collindres.
= Ludovicus â Taurino *Proc. Gen.*
= Cherubinus â Noves.
= Hilarion â Foroletto.
= Ioannes Maria â Parma.

INDEX GENERALIS,

In quo materiæ præcipuæ per ſeptem Bullarii Tomos diſperſæ reperiuntur, aut in alio Tomo collectæ annotantur.

A

Abbatia (*Terra.*) Provinciæ Umbriæ, Fratribus ibi degentibus pro tempore æſtivo hoſpitium in loco S. Malliani conceditur, *tom.2. fol.*148.

Abbatia (*Terra.*) Provinciæ Venetæ, octo dumtaxat Fratres ibi morari indulgetur, *tom.2. fol.*293.

Abbatiſſarum exemptarum electioni Epiſcopus vel per ſe, vel per alium adeſſe poteſt, *tom.6.fol.*368.debet ei à Regularibus dies electionis indicari, *ibi. fol.* 369. loquens Regularis, etiam cum Abbatiſſa,ſine licentia incurrit pœnas &c. *ibi. fol.*503.

Abbavillenſem Conventum ingrediendi Matronis de Melun d'Epinois facultas datur, *tom.5. fol.*61.

Abdalla (*Emir*) Princeps Montis Libani hoſpitium pro nova Miſſione fundat, *tom.* 7.*fol.*313.

Abſolvendi à caſibus reſervatis ampla Fratribus datur facultas, *tom.* 4.*fol.* 3. & 5. item ab hæreſi, *ibi.*

Abſolvunt *Prælati Regulares in genere* ſubditos tum Fratres, tum Moniales ab omnibus exceſſibus & cenſuris,*tom.6 fol.*225. *Pro reliqua abſolutionis materia adeat benevolus Lector Indicem Tomi 6. ubi illam unitam ac integram reperiet.*

Acciajolus, Nicolaus Cardinalis, & Ordinis Protector fundationem Domûs Leopolitanæ approbat, *tom.* 4.*fol.* 359. per 42. annos Ordinem ſollicitè protexit, *tom.*1. *fol.* 129.

Fr. Accurſius Gallus Miſſionarius ab Eutimio Metropolita Romam ablegatur, *tom.* 7.*fol.*312.

Adelaidi, Duciſſæ & Electrici Bavariæ, difficultas circa votorum paritatem in Capitulis renuntiatur, *tom.*4.*fol.*14. & 156.

Adjacii Conventum erigendi facultas datur, *tom.*2.*fol.*426.

Adeodatus Formoſa Archipr.ceſſioni Eccleſiæ B. Mariæ Gratiarum in loco *Gozzo* aſſentitur, *tom.* 3.*fol.* 305. quæ Conventui Fratrum unitur, *ibi.* cum conditione, ut hic unicè à Reverendiſſimo P. Miniſtro Gener. pro tempore dependeat,*ibi.f.*306.

Adrianus Maleaceus Eques torquatus in Eccleſia Monialium Ambiani quieſcit, *tom.*5. *fol.* 30.

Fr. Adrianus ex Widenau, Provinciæ Bavaricæ Provincialis, zelatur pro Lege Domini, & moritur morte juſtorum, *tom.*4. *fol.* 153.

Advocati ſcribentes in cauſis Beatorum,qui? *tom* 7.*fol.*88.

Fr. Ægidius à Bazato Regem, & Reginam extatici raptûs habet teſtes,*tom.5.fol.*223.

Ad Ægypti Miſſionem deſtinatus Fr. Hieronymus à Caſtro Ferrettorum,actualis Procurator Generalis Ordinis & Curiæ, cum Sociis à Summo Pontifice commendatur Patriarchæ Alexandriæ, *tom.* 7.*fol.*300. ejus Vicario, *ibi.fol.* 301. Secretario, *ibi.* ac Georgio Comus, *ibi.* Rectoribus Eccleſiarum Ægypti nuntiatur adventus Capucinorum Gallorum, *ibi.fol.* 302.

Æſerniæ Legatum pium in reparationem Domûs, & Eccleſiæ convertitur, *tom.* 3.*fol.* 100.

Æſii Cadaver Fratribus id non ſociantibus ad Eccleſiam deferri ſancitur, *tom.* 2.*fol.* 223.

In Æthiopiæ Miſſione FF. Agathangelus Vindocinenſis, & Caſſianus Nannetenſis Martyrium ſubeunt, *tom.* 5. *fol.* 84. quod deſcribitur, *ibi.* de eorum Beatificatione conſulitur, *ibi. fol.* 83. & 109. & *tom.*7.*fol.*304.

Servus Dei Fr. Agathangelus Vindocinenſis, uti dictum.

Sor. Agnes de Rovray Monialis, dono conſilii fulget & virtute, *tom.* 5.*fol.*42.

Agnus Dei. *Vide Cera Papalis.*

Agonia Domini (*Oppidum.*) Methodus celebrandi Miſſas ſuperfluas præſcribitur, *tom.*4.*fol.*340.

Agrigenti Conventus Fratrum transfertur, *tom.* 3.*fol.* 160. Situs ad Capitulum inibi ſpectans iis conceditur, *ibi.* Prior quoad aquam conventio firmatur, *ibi.* Sacra ſupellex ex Eccleſia auffertur,*ibi f.*163. & in reos &c. excommunicatio fertur, *ibi.*

Albani Privilegium Altaris perpetuum, *t.*2. *fol.*32. ejus extenſio, *ibi.* Legati pii commutatio, *ibi fol.*65.

Albania. *Vide Candia, Dalmatia.*

Fr. Albanus Enſishemianus, Hagenoenſem Civitatem in fide conſervat, *tom.5.fol.229.* & ejus grata memoria conſervatur, *ibi.*

Fr. Albanus Monacenſis, Provinciæ Bavaricæ, inſtituit Monachii Pactum Marianum, *tom.4. fol.153.*

Albergatus, Antonius Nuntius Apoſtolicus & Epiſcopus &c. Fratres noſtros Coloniæ firmat, *tom.4. fol. 278.* Confraternitatem Dominicæ Paſſionis approbat, & inſtituit, *ibi. fol. 282.* ad quam Principes Encyclicis invitat, *ibi. fol.283.* & motiva, ob quæ in Eccleſia noſtra inſtituta eſt, exponit, *ibi. fol.285.*

S. Alberti (*Terra.*) Pro Hoſpitio Domum Fratribus ibi dari jubetur, *tom.2. fol.236.*

Albertus, Archidux Auſtriæ, Præfectus Confraternitatis Dominicæ Paſſionis eligitur, *tom. 4. fol.289.*

Fr. Albertus Raſſenſis, Provinciæ Tyrolenſis, Commiſſarius Generalis munus obit, *t. 4. fol. 123.*

Albertus Princeps de Walſtain. *Vide Walſtain.*

Alcami Veteris Conventûs ſitus venditur, *tom.3. fol.149.* necnon & alia petia terræ, aliàs pro fabrica empta, *ibi fol. 155.*

Aldenrathi prope Capellam Fratribus Hoſpitium conceditur, *tom.4. fol.316.*

Alenconii in Eccleſia Fratrum, Altaris tabula arte claret, *tom. 5. fol.95.*

Aleppi Miſſionis initia jaciuntur, *tom. 7. fol. 297.* conſilium Rege Chriſtianiſſimo per litteras ſecundante, *ibi.* & Imperatore Turcarum protectionem dante, *ibi. & fol. 298.* Miſſionariorum zelus à Metropolita ibi Papæ commendatur, *ibi.* Status Miſſionis actualis, ſeu ejus loca, *ibi. fol. 299.* Cœmeteria nova conſtrui inhibetur, *ibi. fol. 307.* modus ſepeliendi Miſſionarios præſcribitur, *ibi.*

Alerii Epiſcopo Fratres commendantur, *tom.2. fol.425.*

Alexandriæ, Petii terræ ad Menſam Epiſcopalem ſpectantis permutatiò, & conceſſio, *tom.2. fol. 320.* ſimilis, *fol. 321.* Altaris privilegiati translatio, *fol. 328.*

Alexani pro Fratrum horto terrenum ad menſam Epiſcopalem ſpectans alienatur, *tom.3. fol. 126.* ac in Eccleſia expenſis D. Lauræ ab Ajello Capella perficitur, *ibi. fol. 127.*

Fr. Alexander de Ales in Angliam mittitur, *tom.3. fol.248.* redeuntis peracta negotia Romam præſcribuntur, *ibi. fol. 249.* quò perſonaliter vocatur, *ibi.*

Alexander Benedictus Stanislaus, Regius Princeps Poloniæ, Profeſſionem noſtri inſtituti emittit, *tom.4. fol.348.* in Eccleſia noſtra Romæ Regio apparatu ejus cadaver exponitur, *ibi.* ac conſervatur, *ibi.*

Alexander Farneſius. *Vide Farneſius Alexander.*

Fr. Alexander Gandavenſis, Provinciæ Flandro-Belgicæ, genere & virtute claret, *tom.4. fol.83.*

Fr. Alexander Lugdunenſis, Definitor Generalis, dotes naturæ virtute perficit, *tom.5. fol.117.*

Alexander Perettus, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Montaltus nuncupatus Ordinis Protector inſtituitur, *tom.1. fol.58.*

Fr. Alexander à Valentia Regius Concionator confirmatur, *tom. 5. fol. 370.* virtus ejus commendatur, *ibi.*

Alexandri Papæ V. Ordinis Minorum, Epitaphium, *tom.6. fol.121.*

Fr. Alexius Burgundus, Provinciæ Boemicæ, pulpitum Brunæ Principum plauſu adminiſtrat, *tom.4. fol.176.* Civitatem Styrenſem ab hæreſi purgat, *ibi.* Pragenſi zelanter aſſiſtit, *ibi.* Pulpitum RR. PP. Auguſtinianorum in Eccleſia, & Cathedram RR. PP. Jeſuitarum in Univerſitate ſupplet, *ibi.* & pauperes pia charitate fovet, *ibi.*

Fr. Alexius à Dinano donis & prodigiis ſublimatur, *tom.5. fol.103,*

Fr. Alexius à Martel converſatur in Cœlis, *tom. 5. fol. 223.* ſpirat ſanctitatem è vultu, *ibi.*

Alleluja in reſponſoriis horarum Officii votivi de Sanctiſſimo Sacramento non dicitur, *tom.7. fol.22.*

Alienatio bonorum Eccleſiaſticorum prohibetur, *tom.6. fol.153.* quænam cenſeantur bona pretioſa, *ibi. fol. 154.* ſuppellex Eccleſiaſtica poteſt commodari, *ibi.*

Alienatio bonorum, ſeu rerum Eccleſiæ ad favorem Conventuum, vel fabricarum conceditur Averſæ, *tom. 3. fol. 18.* loci Montis fuſci, *fol. 32.* Surrenti, *fol. 34.* Foggiæ, *fol. 102.* Meſſapiæ, *fol.124.* Alexani, *fol.126.* Agrigenti, *fol.160.* Meſſinæ, *fol. 177.* Catiniani, *fol. 205.* Camplorum, *fol.206.* Sulmonæ, *fol.211. &c.*

Alphonſus Rex Angolæ cum Regina, & Filiis operâ Capucinorum ad fidem Catholicam convertitur, *tom. 7. fol. 190.* ei Papa applaudit, *ibi. fol.203.*

Alphonſus II. Rex Congi Fratres ceu Oratores cum actu obedientiæ ad almam Urbem ablegat, *tom.7. fol. 195. Vide Fr. Angelus Valentinus, & Fr. Joannes Franciſcus Romanus.*

Alphonſus Cardinalis de la Cueva. *Vide Cueva.*

Fr. Alphonſus à Sueſſa, Definitor Generalis, in ſæculo Canonicus Cathedralis, *tom.3. fol. 3.*

Fr.

Fr. Alphonſus Provinciæ Bavaricæ, ad Papam legatur, *tom.4 fol.155.*

Alphonſus Dux Mutinæ &c. *Vide Fr. Joannes Baptiſta à Mutina.*

Fr. Aloyſius â Verona, Definitor Generalis commendatur, *tom.2. fol.281.*

Alſatiæ Provinciæ erectio, *tom.5. fol.227.* & *fol.231.* Plures illius Conventus caſus hiſtoriâ dignos continent, *ibi.* Fratres indefeſſo ſtudio animarum ſaluti incumbunt, *ibi. fol.128.* Fructus eorum recenſentur, *ibi.* Plures Cathedras adminiſtrant, *ibi.* pluribus Xenodochiis inſerviunt &c., *ibi.* Officium Viſitatoris Monialium exercent, *ibi.* Tertium Ordinem fovent & augent, *ibi. fol 229.* Privilegiis Provinciæ Helveticæ fruuntur, *ibi.* circa uſum pecuniarum eis providetur, *ibi. fol.233.*

Altare quid ſit, *t.6. fol.470.* ejus diviſio in ſtabile & portatile, *ibi.* hujus uſus antiquus, *ibi.* Minoribus in hoc celebrandi datum privilegium, *ibi. fol.7. & 164.* extenſum, *fol. 184.* revocatum, *fol.471.* nec juvat Jeſuiticum privilegium, *ibi.* in Altari portatili Ædium privatarum celebrandi Epiſcopus licentiam dare nequit, *ibi.* ſaltem urgentiſſimâ occaſione excluſâ, *ibi.* procedit tamen cenſuris contra Regulares in hujuſmodi Ædibus celebrantes, *ibi. fol.472. Vide Miſſa.*

Altare privilegiatum triplex in qualibet Ordinis Provincia, *tom.1. fol 57.* cum facultate Miniſtris Provincialibus data privilegium communicandi, *ibi. fol. 53.* ac ab uno Altari ad aliud ſine novo recurſu Romam, transferendi, *ibi.* Extenditur ad omnia Ordinis Altaria majora pro octava Commemorationis Defunctorum, & tribus feriis hebdomatim, *ibi. fol. 53.* & *169.* ac omnibus Miſſionum Eccleſiis communicatur, *tom.4. fol.22.* gratia completur privilegio omnibus Ordinis Eccleſiis quotidie & in perpetuum conceſſo, *tom.7. fol.371.* deſuper notanda, *ibi. fol.372.* illo gaudent Fratres Senes, infirmi &c. in Sacello Valetudinarii celebrantes, *ibi. fol. 375.* extenditur ad omnes Eccleſias Monialium Capucinarum illimitatè, *ibi f.425.* privilegio gaudent omnia Altaria pro Miſſis, pro defunctis Summis Pontificibus, Cardinale Protectore, Imperatore, Regibus &c. ac Superioribus Ordinis Majoribus, ac Fratrum Parentibus celebrari ſolitis, *tom.7. fol.358.*

Pro Altari privilegiato inter hæreticos conceſſo, requiritur, ut locus ſit hæreticis mixtus, *tom. 7. fol.424.*

Altare privilegiatum Miſſionariis conceditur, *tom. 4. fol. 6.* quo feſto duplici non obſtante gaudent, *ibi. fol.7.* transfertur, *tom.3. fol.44. ibi.* & 188. *tom 4. fol.317.*

De Althan (Michaëli Adolpho Comiti) Papa Litteras à ſe receptas nuntiat, *tom. 4. fol.182.* ei pro intento redemptionis opere quatuor Fratres in ſubſidium aſſignantur, *ibi, fol.236.*

Altorffenſis Magiſtratus. Decreta quædam revocare jubetur, *tom. 4. fol. 55.* & obſecundans â Sancta Sede petita obtinet, *ibi.*

Altorffii Primus Germaniæ Conventus erigitur, qui adhuc viſitur, *tom 4. fol.26.*

Amalphis Eccleſiam Fratrum viſitare Epiſcopo prohibetur, *tom. 3. fol. 25.* ex qua Reliquias extrahi pariter vetitur, *fol. 24.* quæ recenſentur, *ibi.*

Amantheæ Concordia circa fundationem Conventûs inita approbatur, *tom.3. fol.79.* immutatur, *fol.80.* & firmatur, *fol.81.*

Amatricis Antiqua Domus transfertur, *tom.2. fol.135.*

Ambiani Monaſterium Ordinis Sanctæ Claræ fundatur, *tom.5. fol.29.* Circa jura & fundationem fit concordia, *ibi. fol 30.* Maria â Borbonia, Filia Regis Siciliæ, in eo ſepulta jacet, *ibi.* Nec non Adrianus Maleaceus Eques &c. *ibi.* Monialibus Capucinis aſſignatur, *ibi.* quarum confeſſiones â Fratribus excipi Rex inſtat, *ibi.*

Fr. Ambroſius â Mediolano poſt mortem Conjugis Ordinem ingreditur, & Algerium mittitur, *tom. 2. fol. 305.* & *tom.7. fol.267.*

Fr. Ambroſio Rhedonenſi, Cyrilli Patriarchæ profeſſionem fidei recipere, eumque in Patriarchatu confirmare, in hypotheſi committitur, *tom.7. fol.314.*

Americæ Miſſiones Provinciæ Normanniæ, enumerantur, *tom.7. fol.322.* in iis Præfecti quicunque in eſu lacticiniorum, & etiam carnium, in quadrageſima diſpenſant, *ibi.* ſub præſcriptis tamen conditionibus, *ibi.* In Curia Romana teſtantur Miſſionarii de precibus diſpenſationum Matrimonialium, *ibi.* facultates Præfecti extenduntur ad Inſulæ Marigalantæ Parochiam, *ibi. fol.323.* qui & facultates eaſdem Sacerdotibus Sæcularibus &c. communicat, *ibi, fol.324.* & in 3. ac 4. gradu cum Catholicis natis quoad futura Matrimonia diſpenſat, *ibi.* Tum Præfecto, tum Vice-Præfecto, tum in caſu neceſſitatis cuilibet Miſſionario Sacramentum Confirmationis adminiſtrandi facultas conceditur, *ibi.* inſtante Fr. Carolo Franciſco â Rothomago, *ibi. fol. 327.* cui æquè ac Vice-Præfecto Apoſtolicam Benedictionē cum indulgentiis plenariis ſemel Parochianis impertiendi facultas datur, *ibi. Vide*

de Fr. Carolus Franciſcus à Rothomago.
Anathemata Eccleſiæ vendi conceditur, *to.*3. *fol.*22. *Vide Panormitanus Conventus*.
S.Anatolia (*Oppidum.*) Eccleſia SS. Coſmæ, & Damiani &c. Fratribus ibi conſignatur, *tom.*2. *fol.*184.
Anconæ Eccleſia S. Catharinæ &c. Domui Fratrum unitur, *tom.*2. *fol.* 176. onera ei annexa in Eccleſia Fratrum ſuppleri mandatur, *ibi*. quæ Altari privilegiato perpetuò decoratur, *ibi*. *fol.* 178. Propugnaculum S. Cataldi Domui ad uſum conceditur, *ibi* & Fratres à gabella carnis in macello venditæ eximuntur, *ibi*. *fol.*180.
V. Dei Servi Andreę de Comitibus Cultus immemorabilis confirmatur, *tom.*6. *fol.*474.
Andaluſiæ Provincia *vide Bætica*.
Fr. Andreæ à Grazaco Eleemoſynam ex libris editis redactam in expenſas novi operis converti indulgetur, *tom* 5. *fol.*125.
Andriæ pro acceleranda Conventûs fabrica materialia diebus feſtis apportari conceditur, *tom.*3. *fol.*107.
Servi Dei Fr. Angeli ab Acrio vita compendiatur, *tom.*3. *fol.*95.
Fr. Angeli à Jojoſa meritum memoratur, *tom.* 5. *fol.* 27. reformationem Monaſterii Monialium Ordinis S. Benedicti *de Montmartre* abſolvit, *ibi*. *fol.* 28. ad Religionem Melitenſem transfertur, *ibi*. *fol.*31. illi Provinciarum gubernia acceptandi, ac enſe incedendi, *ibi*. necnon fructus patrimoniales recipiendi facultas datur, *ibi*. *fol.*32. rationes, ob quas de Religione eductus, *ibi*. & aliæ, ob quas ad hanc rediit, recenſentur, *ibi*. *fol.* 35 Zelus prædicationis commendatur, *ibi*. *fol.* 36. ejus epitaphium, *ibi*.
Sor. Angelica à Pelletiers Monialis virtute claret, *tom.*5. *fol.*42.
Fr. Angelicus Albienſis, Definitor Generalis, *tom.* 5 *fol.* 206. pietatem cum doctrina unit, *ibi*.
Fr. Angelicus Meſchiavina fundationem Monaſterii Monialium Capucinarum Caſalen. juvat, *tom.*3. *fol* 229.
Fr. Angelicus Nannetenſis Miſſionarius in Guineam veterem cum Sociis ablegatur, *tom.*7. *fol* 332.
Fr. Angelicus Viglinus Provinciæ Neapolitanæ ad Epiſcopatum Tropeenſem evehitur, *tom.*1. *fol.* 180. & *tom.*3. *f.*4. Spiritu lenitatis fulget, *tom.*1. *fol.*181.
Fr. Angelicus ab Uryco Monaſterium Capucinarum Panormit. inſtituit, *to.*3. *fol.*164.
Fr. Angelicus Wolffacenſis. Provinciæ Auſtriæ Anterioris, Definitor, & Vicarius Generalis, vitam nomini parem ducit, *tom.* 4. *fol.* 64. virtute ejus à Cæſare commendatâ, *ibi*.
De S. Angeli Cuſtodis officio, ubi celebratur cum octava in Septembri, nihil amplius fit die ſecundo Octob, *tom.*7. *fol.*27. Feſtum SS. Angelorum Cuſtodum in occurſu feſti Dedicationis transferri debet, *tom.* 7. *fol.* 28. *Vide Burghuſium*. Occurrente eorumdem feſto duplici cum feſto pariter duplici, Veſperæ debent dimidiari, *tom.* 7. *fol.* 31. quid agendum in concurrentia feſti majoris ritûs? *ibi*. *fol.* 35. & 36.
Fr. Angelus Bruxellenſis, Provinciæ Flandro-Belgicæ, Epiſcopus Ruremundenſis renuntiatur, *t.*1. *fol.*143. Ejus virtus commendatur, *ibi fol.* 144. ac memoria renovatur, *tom.*4. *fol.*84.
Fr. Angelus à Corleone, Algerium ad redimendos captivos ablegatur, *tom.*3. *fol.*147. & *tom.*7. *fol.* 268.
Fr. Angelus ab Enna Profeſſionis nullitatem allegans ex Ordine placidè dimittitur, *t.*3. *fol.*203.
Fr. Angelus à Figline, Miſſionarius Aſiaticæ Ibericæ à Ven. Dei Servo Innoc. XI. benignè excipitur, *tom.* 2. *fol.* 422. & *tom.* 7. *fol.*240. A' Georgio Rege Orator ad Sanctam Sedem ablegatur, *ibi*. Vita ejus compendiatur, *tom.*2. *fol.*422.
Fr. Angelus à Forolivio ad redimendos Captivos Algerium mittitur, *tom.*7. *fol.*332.
Fr. Angelus Nivellenſis fundat Cœtum ſeu Congregationem Bonorum Filiorum, *tom.*5. *fol.*235.
Fr. Angelus à Torres à S. Romano, ſanguine & virtute clareſcit, *tom.*5. *fol.*140. qua Deo per extaſes unitur, *ibi*.
Fr. Angelus Valentinus à Rege Congi ad S.Sedem ablegatur, *tom.*7. *fol.*195.
Angliæ Miſſioni privilegia aliorum Ordinum Regularium communicantur, *t.*7. *fol.*330. Dura Miſſionarii in ea patiuntur, *ibi*. *fol.*331. geſta Miſſionis deſcripta, *ibi*. novi Miſſionarii eò ablegantur, *ibi*. *Vide Hybernia*, *Scotia*.
Angolæ Miſſio. *Vide Congi Miſſio*.
Angolæ Rex. *Vide Alphonſus*.
Angolano Regi baptiſmum denegari ſtatuitur, niſi à propoſito Chriſtianos vendendi prius abſtineat, *tom.*7. *fol.*202.
Angolæ Regia Camera fructum Miſſionis laudat, *tom.*7. *fol.* 191.
S.Aniani Conventus fundatur, *tom.*5. *fol.*89. ejus Eccleſiæ Indulgentia, & Altare privilegiatum in perpetuum conceditur, *ibi*. *fol* 88. Fratribus, Confeſſiones Monialium Ordinis Ciſtercienſis audire indulgetur, *ibi*. *fol.* 83. in earum Eccleſia Duces de Beauvilliers ſepeliuntur, *ibi*. *fol.*89.
Anna, Imperatrix, ſacras Reliquias Fr. Hyacinto à Caſali donat, *tom.*3. *fol.*242. eundem-

demque litteris convenit, *ibi*. *fol.* 243.

Anna, Regina Chriſtianiſſima, difficultates fabricæ Monaſterii Monialium Turonii removet, *tom.* 5. *fol* 72. confirmationi erectionis Conventûs Lugdunenſis inſtat, *ibi*. *fol.* 122.

Anna, Regina Mattambæ, operâ Capucinorum Eccleſiæ reconciliatur, *tom.* 7. *fol.* 190. Eam ad gloriam Dei ampliandam Papa animat, *ibi*. *fol.* 201. vita epilogatur, *ibi*. Oratorem ad Papam ablegat, *ibi*. cum litteris extenſis, *ibi*.

Annales Ordinis, â P. Zacharia Boverio compoſiti, juxta correctionis exemplar liberè legi, & ſemper re-imprimi poſſunt, *tom.* 1. *fol.* 105.

Annibali Bottaro, ſuſcepto Presbyteratu artem Medicinæ in Conventu Fratrum exercere permittitur, *tom.* 3. *fol.* 63.

Annuli Piſcatorii materia, forma, uſus &c. deſcribuntur *in Iſagoge*, *tom.* 1 *fol.* xxxii.

Annuntiatio B. V. *Vide Mariæ Annuntiatio*.

Annus Incarnationis in Data Bullarum Pontificiarum annotatur *in Iſagoge*, *tom.* 1. *fol.* xii. *& ſeq.* Illius initium â die xxv. Martii calculatur, *ibi*. *fol.* xiv. Cum econtra in Brevibus Apoſtolicis â xxv. Decembris incipiat, *ibi*. *fol.* xxxi. Habet *poſticipationem*, non *anticipationem*, *ibi*. *fol.* xiv. Non exprimitur numeris Arabicis, nec Romanis, ſed per extenſum in Bullis ſcribitur, *ibi*. Ei additur Annus Pontificatûs, *ibi*. *fol.* xv. Qui â die Coronationis Papalis auſpicatur, *ibi*.

Fr. Anſelmus â Monopoli, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, Capituli Generalis Præſes deputatur, *tom.* 1. *fol.* 50. Ejus merita commemorantur, *ibi*. *fol.* 51. Provinciæ Barenſis decor, *tom.* 3. *fol.* 106. & Hydruntinæ, *ibi*. *fol.* 115. Cardinalis creatur, *tom* 7. *fol* 347.

Fr. Anſelmus â Petra Molaria ad Claſſem Pontificiam in Inſulam Cretæ ablegatur, *tom.* 1. *fol.* 33. & *tom.* 3. *fol.* 15. Ejus Zelus laudatur, *ibi*. *fol.* 34. Definitor Generalis, *tom.* 3. *fol.* 3. Cadaver Fr. Hieronymi â Piſtorio, Caſertam transfert, *ibi*.

Antiphonas finales B. V. Mariæ ante Litanias pro orationis mentalis principio apud nos dici ſancitur, *tom.* 7. *fol.* 30.

Antiquariæ veteris Domûs ſitum vendi conceditur, *tom.* 5. *fol.* 376.

Antonia Oliva. *Vide Oliva Antonia*.

Antoninus Cutajar Fratribus hoſpitium cum eleemoſyna perpetua fundat, *to.* 3. *fol.* 306. conditiones præſcribit, *ibi*. *fol.* 307.

Fr. Antonius â Fuente la Penna ſanguine & virtute clarus Congregationem ſub titulo Patris Æterni promovet, *tom.* 5. *fol.* 365.

S. Antonii Abbatis ſtatuam in Eccleſiis noſtris teneri, in ejus feſto animalia benedici, ac oblationes recipi poſſe declaratur, *tom.* 2. *fol.* 144. 147., *&* 151.

S. Antonius Patavinus Sanctorum albo inſcribitur, *t.* 6. *f.* 13. ejus feſtum quotannis celebrari præcipitur, *ibi*. Officium ejus ſemel in menſe recitari indulgetur, *tom.* 7. *fol.* 25. limitatè, *ibi*. Ordo lectionum præſcribitur, *ibi*. Imagines ejus in noſtri Ordinis Habitu pingi, ſculpi, ac publicè exponi poſſe deciditur, *tom.* 1. *fol.* 115. *tom.* 2. *fol.* 203. *tom.* 3. *fol.* 68. *fol.* 37. *fol.* 89. *fol.* 135. *&c.* Nec juri obeſt deciſio particularis in cauſa Neapolitana emanata, *tom.* 1. *fol.* 116. hinc exemplaria typis impreſſa, & juri noſtro contraria vel ſuſpenſa vel combuſta fuerunt, *ibi*. fuitque poſſeſſio noſtra Monitorio ab Auditore Reverendæ Cameræ relaxato univerſalius firmata, *ibi*. feſtum ejus, tempore, quo id RR. PP. Reformati celebrant, â noſtratibus quoque celebrari poſſe ſancitur, *tom.* 2. *fol.* 368. & *tom.* 3. *fol.* 111. Id ſolemniter celebrari PP. Reformatis prohibetur, *tom* 3. *fol.* 71. *Vide Neocaſtrenſis Conventus*. Proceſſio ſub ejuſdem D. Antonii honore regulatur in loco Montisfuſci, *tom.* 3. *fol.* 32. In Civitate Theanenſi, *ibi*. *fol.* 37. Biſſiniani, *ibi*. *fol* 89. Caſtroniti, *ibi*. *fol.* 135. Sub titulo hujus Sancti, titulo priore relicto, reædificatur Conventus, *tom.* 3. *fol.* 138. Capella, *ibi*. *fol.* 103. ac publicus Mercatus inſtituitur, *ibi*. *fol.* 69. *Vide Indulgentia*.

Antonius Albergatus. *Vide ſupra Albergatus*.

Fr. Antonius Barberinus Provinciæ Tuſciæ, ab Urbano PP. VIII. ejuſdem Fratre Germano, Romam vocatur, *tom.* 1. *fol.* 71. Cardinalitiâ Purpurâ inſignitur, *tom.* 7. *fol.* 348. Ordinis Protector conſtituitur, *tom.* 1. *fol.* 88. Ejus Humilitas, & fidelis Eccleſiaſticorum proventuum diſpenſatio, ac filialis erga Ordinem Amor recenſentur, *ibi*. *fol.* 88. & 89. Varia Ædificia in- & extra Urbem ædificat, vel reſtaurat, *ibi*. S. Congregationem de Propaganda Fide univerſalem Hæredem inſtituit, *ibi*.

Antonius Barettus, Princeps fructum Miſſionis Congenſis Litteris commendat, *tom.* 7. *fol.* 190.

Fr. Antonius â Cavis, Definitor Generalis, doctrinâ &c. clarus, *tom.* 2. *fol.* 14.

Fr. Antonius Caraffa, ex Ducibus Nojæ &c. virtute coruſcat, *tom.* 3. *fol.* 106.

Fr. Antonius â Cramburgo, Provinciæ Styriæ, Definitor Generalis, virtute & prudentia pollet, *tom.* 4. *fol.* 270.

Fr. Antonius â Gaeta, Annam, Reginam Matambæ, Eccleſiæ reconciliat, *tom.* 7. *fol.* 190. & 191.

Fr. Antonius Romanus Regi Garziæ commendatur, *tom.7. fol.199.*

Antonius Manuel, Magnus Hoſpitalis Hieroſolymitani Magiſter ſitum pro conſtructione novæ Domûs in loco Victorioſæ aſſignatum ratihabet, *tom.3. fol.301.*

Fr. Antonius â Mutina, Provinciæ Bononienſis, Miniſter Generalis, humilitate, & Zelo excellit, *tom.1. fol.92.*

Servus Dei, Fr. Antonius ab Olivado Miſſionarius Apoſtolicus, nundinas ſeu mercatum in honorem S. Antonii Patavini inſtituit, *tom.3. fol.69* virtus ejus commendatur, *ibi. fol.61.* & poſt mortem proceſſu Epiſcopali diſcutitur, *ibi.*

Fr. Antonius â Palatiolo, Definitor Generalis, dono prædicationis celebris, *tom.3. fol.4.*

Fr. Antonius â Pavia ex Equite Jerſolymitano fit Capucinus, *tom.2. fol 30.*

Fr. Antonius â Peruſio utilis Miſſionarius, *tom.7. fol.228.*

Fr. Antonius Piſcatorius, Provinciæ Lombardiæ, renuntiatur Archiepiſcopus Epheſiſinus, *tom.1. fol.216.* Ac Prælatus Domeſticus Papæ, & Solio Pontificio Aſſiſtens, *ibi, fol.217.* Ejus honorifica Officia in Hiſpaniis, & Neapoli tanguntur, *ibi.* Nominatur Eccleſiæ Gallipotanæ Antiſtes, *tom.2. fol.253.*

Fr. Antonio â Rehling, Lotharingiæ Provinciali, & Regiæ Lotharingiæ Duciſſæ, ac Natorum Confeſſario commodum itineris permittitur, *tom.5. fol 200.*

R. P. Antonius Sottomajor Ord. Præd. *Vide Sottomajor.*

Fr. Antonius Maria â Monte Sancto, Officium, & Miſſam in honorem B. Gergii impetrat., *tom.2. fol.204.*

Fr. Antonius Maria â Reitta, Provinciæ Boemicæ, pro ſervitio Electoris Trevirenſis Apoſtolica privilegia acquirit, *to.4. f.210.* virtute & doctrina præſtat, *ibi.* libros edit, *ibi.* & pro alteſato Electore limina Apoſtolorum inviſit, *ibi. fol.211. V. Caramuel.*

Antuerpiæ Fratres noſtri firmantur, *tom.4. fol.85.* & Domum ibi acceptare monentur, *ibi. fol.86.*

Apiri Eccleſia indulgentia plenaria perpetua decoratur, *tom.2. fol.171.* in beneficium Domûs tria ſtara terræ permutari conceditur, *ibi. fol.195.*

Fr. Apollinaris â Sigmaringa, Provinciæ Helveticæ unitæ, Frater Germanus Sancti Fidelis Protomart. virtute & donis clarus, *tom 4. fol.27.* Altorſii in odore ſuavitatis quieſcit, *ibi.*

Fr. Apollinaris â Svitio, Provinciæ Helveticæ, ex Juziorum genere, de caſtris Regis ad caſtra D. Franciſci tranſit, *tom.4. fol.28.* zelatur pro gloria Dei, *ibi.* Principale Monaſterium Einſidlenſe Romæ tuetur, *ibi.* ubi & varias obtinet gratias, *ibi.*

Fr. Apollinaris à Svitio, Ejuſdem Provinciæ, ex Weberiana Stirpe, Miſſionarius Moſcoviæ, *tom.4. fol.29.* Theologus Regii Principis Sobieski, *ibi.* & S. Congregationis Indulgent. Conſultor, *ibi.* facultatem erigendi Conventum Petroburgi ab Imperatore obtinet, *tom. 7. fol. 273.* & 276.

Apoſtata &c. *materiam de hoc totam exhibet index tomi ſexti*, verbo, *Apoſtata.*

Apoſtolicæ Litteræ. *Vide Litteræ Apoſtolicæ.*

Aprutina Provincia à Romana ſegregatur, *tom.3 fol.204.* contagium Fratres & Scripturas conſumit, *ibi.* numerat Fratres ſanguinis nobilitate claros, *ibi.*

Aqua pro reconcilianda Eccleſia jam prius conſecrata debet eſſe benedicta ab Epiſcopo, *tom.6. f.221.* cauſæ, quæ excuſant, *ibi.*

Aquæ nigræ Conventui circa occurſum octavæ Dedicationis, & feſtum S. Annæ providetur, *tom. 7. fol.46.*

Aquævivæ Capucinellarum Conſervatorium ad Clauſuram reducitur, *tom.3. fol. 109.*

Aquilæ Conventui S. Michaelis pium legatum relictum in fabricam convertitur, *tom.3. fol. 208.* ſicut & pretium petii terræ, *fol.210.*

Conventus S. Joſephi (*ibi*) ſuppreſſus reaſſumitur, *tom.3. fol.213.* in eo tres tantùm Sacerdotes cum duobus Clericis morari conceditur, *ibi.* & theſaurum quærere prohibetur, *fol.215.*

Aquiſgrani in Eccleſia Fratrum Altaris privilegium transfertur, *tom.4. fol 317.*

Aquitaniæ Provinciæ erectio, *tom.5. fol.222.* ſecundùm nomen laus ejus, *ibi.* floret Fratribus nobilis generis, *ibi.* & vitæ ſanctioris, *ibi. fol.223.* beneficiis Principum fovetur, *ibi.* affectu Ducum Perronæ & Bullionii, ac aſſumpto ab Archiepiſcopo Auſcitano noſtro Habitu clareſcit, *ibi. fol.224.* Capitulum appellatione interjecta non obſtante, validum declaratur, *ibi fol.225.*

Aragoniæ Provinciæ origo, *tom. 5. fol. 342.* Zelatur pro animarum ſalute, *ibi.* Prole nobili, docta & religioſa fœcunda, *ibi.* ad diſcordiam in ea ſopiendam P. Generali ſpeciales facultates conceduntur, *fol. 349.*

Aragoniæ Conventus novo oliveti petio ampliatur, *tom.5. fol.347.* & facta deſuper permutatio ratihabetur, *ibi.*

Aragoniæ in Sicilia Conventus Fratrum conſtruitur, *tom 3. fol. 160.*

In loco de Arco feſtum Dedicationis transfertur, *tom.7. fol 29.*

Ararippe Miſſio, Præfecturæ Miſſionis Pernambu-

nambu-

nambuci incorporatur, *tom.7.fol.225. Vide Pernambucci Miſſio.*

Duo Fratres Archangeli Scoti, Provinciæ Flandro-Belgicæ, mirâ vitâ coruſcant, *tom.* 4. *fol.* 82. Gandavi in Eccleſia noſtra cum Matre quieſcunt, *ibi*. addito tumbæ epitaphio, *ibi fol.*83.

S. Archangelus (*Terra.*) Sitûs alienatio in favorem Fratrum conceditur, *tom.* 2. *fol.*336.

Fr. Archangelus Hiſpanus ex nobili Alarconiorum genere, Provinciam Cataloniæ fundat, *tom.3.fol.*4.

Fr. Archangelus Leslæus Miſſionarius in Scotiam remittitur, *tom.7. fol.*331. ejus vita à variis deſcribitur, *ibi*.

Fr. Archangelus à Meſſana ad Ducem Pernonæ à Summo Pontifice ablegatur, *tom.* 3. *fol.*176.

Fr. Archangelus à Treclis, Miſſionarius Candiæ in ſuo ad Provinciam regreſſu naufragatur, *tom. 5. fol.* 28. cadavere ejus mirè ad portam Conventûs Bleſſenſis delato, *ibi*.

Arembergiana Familia Ordini devota, pro fabrica Domûs Bruxellenſis largiſſimam ſtipem ſubminiſtrat, *tom.* 4. *fol.* 95. Anghienſem domum à fundamentis erigit, *ibi fol.* 104. Eccleſiam ejus ſupellectile ornat *ibi*. Principes in crypta noſtra, Habitu noſtro, ſepeliuntur *ibi*.

Ab Aremberg Carolo Duci Arſchotti &c. Papa de Fratris ſui & noſtri Caroli memoriam à ſe haberi ſignificat. *Vide F. Carolus Bruxellenſis*.

Arenſi Fratrum Domui legatum pium applicatur, *tom.5.fol.*315.

De Argenſon Comes. *Vide Marcus de Voyer.*

In Argentariæ Inſula Miſſio erigitur, *tom.*7. *fol.*288.

Arnaldus Sordinus, Epiſcopus, prioratum S. Valeriæ Domui Fratrum Nivernenſi unit, *tom.5.fol.66.* ejus cor in Eccleſiâ Fratrum reconditur, *ibi*. Zelus ejus pro Domo Dei commendatur, *fol.*67.

Arthæ, Conventum Fratrum conſtrui committitur, *tom.4.fol.* 39.

Arimini ſitus emphiteuticus Monaſterii Sancti Gaudentii Fratribus conſignatur *tom.*2. *fol.* 224.

Aſculi Altare Eccleſiæ S. Mariæ in Soloſtano in perpetuum privilegiatur *tom. 2.fol.*180. ita, ut 10. ſaltem Fratres ibi exiſtant, *ibid.* fontem ad Conventum deduci indulgetur, *ibi fol.* 196. campuſque vicinus huic unitur *ibi*.

Aſoli fundus pro nova Domo emitur, *tom.*2. *fol.*286., ac annuo cenſu liberatur *ibid.*

Aſſiſy ſitus pro nova Domo Fratribus datur, *tom.2.fol.*113. qui Monaſterio S. Catharinæ compenſatur *ibi*. In ſubſidium fabricæ commutatio Pii Legati conceditur, *ibi fol.* 114. Montem Pietatis ibidem à P. Provinciale &c.cõgubernari ſtatuitur *ibi f.*130.

Aſſiſtentes Solio Pontificio vide *Prælati Domeſtici*.

Aſtrologiæ judiciariæ ars & libri prohibentur *tom.6.fol.*564. *& fol.* 549.

Fr. Athanaſius ritu Græco ordinatus, Ritu Latino poſt profeſſionem celebrandi facultatem obtinet, *tom.* 2. *fol.* 176. *vide & tom.* 7. *fol.* 411.

Fr. Athanaſius de Meſgrigny, Provinciæ Pariſienſis, Epiſcopus Graſſenſis creatur *t.*1. *fol.* 148. Paſtoralem ejus ſollicitudinem exhibet Nota *ibi*. Ejus memoria renovatur *tom.* 5. *fol.* 25.

Fr. Athanaſius Pariſienſis, Inſtitutum Magdelitarum fundat, *tom.5.fol.* 28.

Audomarenſis Congregationis Moniales Epiſcopis ſubduntur, *tom. 5.fol.*91.

Aveani Manſio Eccleſiæ pro hoſpitio Sæcularium accommodatur, *tom.* 3. *fol.*216. RR. Patribus Tertii Ordinis &c. hoſpitium ibi erigere inhibetur, *ibi fol.* 217. concordia circa pium Legatum facta approbatur *ibi*.

In Avenionenſe Civitate Fratres pro libitu Crucem propriam in proceſſionibus portare poſſe declaratur, *tom.* 5. *fol.* 166. pro Domo Novitiatûs conſtruenda ſumma legatur, *ibi f.*170. lis deſuper orta dirimitur, *ibi* exactione gabellarum Fratres moleſtari prohibetur, *ibi fol.* 181.

Avenionenſis Provincia erigitur *t.* 7. *fol.*413. ſigillum & præcedentia ei adjudicatur *ibi*.

Ave Regina Cælorum occurrente feſto Purificationis in Dominicis privilegiatis die 2. Februarii dici debet *tom.7.fol.6.& 33.&c.*

Augii B. V. Maria *de Mortania* dicta ſignis coruſcat, *tom. 5.fol.* 95.

Averſæ pro ampliatione Conventûs modium terræ ad Capellam S. Iulianæ ſpectans donatur, *tom.* 3. *fol.* 18.

Auguſtinus Mexia ſeu Meſcia, *vide Mexia Auguſtinus*.

Fr. Auguſtinus à Mazarra, Laicus, fulget virtute *tom.3.fol.* 143. & tribus defunctis vitam reſtituit *ibi*.

Fr. Auguſtinus Maria à Tiſana ex attenta Miniſterii Generalis cura laudatur, *tom.*2. *fol.* 281.

Frater Auguſtinus Maria à Lugano Summo Pontifici commendatur, *tom.* 2. *fol.* 345. qui gratioſè reſpondet *fol.* 344. Præficitur Eccleſiæ Neocomenſi *t.7. fol.* 359. ac Prælatus Domeſticus, & aſſiſtens Solio renuntiatur *ibi*.

Fr. Au-

Fr. Auguſtinus à Quimperelio Definitor Generalis, *tom.* 5. *fol.* 104.

Avilianæ vel Miſſas à Peregrinantibus acceptas legi, vel bos de non applicatione moneri jubetur, *tom.* 2. *fol.* 393.

S. Auratiani M. Corpus ex Eccleſia Fratrum Budvicii extrahi vetitur, *tom.* 4. *fol.* 211.

Auguſtiſſima Auſtriaca Domus varias Domos Fratribus conſtruit, *tom.* 4. *fol.* 216. & 233. Ordinem univerſim beneficiis cumulat, *ibi* & *fol.* 220. Viennæ in Eccleſia Fratrum Theſaurum & cadavera &c. conſervat, *ibi f.*233. *&* 255. quæ utrinque recenſentur *ibi*. *Vide Leopoldus Imperator*, *Carolus VI.*, *Maria Thereſia Imperatrix*, *Viennenſis Conventus &c.*

Auſtriaco-Hungarica Provincia à Cæſarea Auſtriaca Domo fovetur, *tom.* 4. *fol.* 229. *& ſeq.* pro fide Catholica indefeſsè laborat, *ibi fol.* 233. fructu miro laborem ſequente *ibi*, plura pulpita ei privativè aſſignantur *ibi*, in Provinciam diſtinctam erigitur, *ibi fol.* 246. Paritas votorum &c. & facultas novas Domos fundandi ei conceduntur, *ibi fol.* 251. Fratribus inſpectio Hoſpitalium &c. cum privilegiis tempore belli committitur, *ibi fol.* 253. *vide Viennenſis Fratrum Conventus*.

Auſtriæ Anterioris Provincia fruitur ſpeciali Domûs Auſtriacæ protectione, *tom.* 4. *fol.* 62. in Provinciam diſtinctam erigitur, *ibi fol.* 72. abſolvit à caſibus Epiſcopis reſervatis, *ibi fol.* 63. ex ea plures Commiſſarii Generales eliguntur, *ibi fol.* 64. novas Domus ſine S. Sedis licentia erigit, *ibi fol.* 73. & paritatem votorum in Capitulis Generalibus acquirit, *ibi*. Apotheoſin Sancti Fidelis Protomartyris promovet *ibi* 63. & Viris conſpicuis gloriatur. *ibi*.

SS. Auxiliatorum Miſſæ non approbatæ prohibentur *tom.* 7. *fol.* 1. quinam & quotnam ſint hi Auxiliatores, *ibi fol.* 3. & qualis Miſſa poſſit de iis celebrari, *ibi vide Miſſa*. Oratio de iis prohibetur, *ibi fol.* 21.

Aytonæ Marchioni Franciſco confuſam Religionis & Imperii cauſam Papa explicat, &, ut Fr. Hiacyntho à Caſali à ſe ad Catholicum Regem deſuper miſſo ope ſua ſuffragetur, admonet, *tom.* 3. *fol.* 267.

B

BÆticæ Provinciæ origo, *t.* 3. *f.* 373. in Provinciam erectio, *ibi. f.* 376. charitas erga proximum tempore peſtis, *ibi*. Zelus animarum in America, *ibi*. Sanguine & ſignis conſpicuus, *ibi*. Pro reſtituenda ejus quiete Regis opera imploratur, *ibi fol.* 279. & 379. Miſſionem Nigritiæ ſuſcipit, *tom.* 7. *fol.* 333. *Vide Nigritiæ Miſſio. Marmoræ Miſſio. Maracaybi Miſſio.*

Bahiæ Miſſio â Capucinis Gallis inchoatur, *tom.* 7. *fol.* 219. quibus Itali ſuccedunt, *ibi.* qui & reſidentiam, & Eccleſiam in Civitate S. Salvatoris occupant, *ibi.* & poſſeſſionem captant, *ibi.* 220. barbaræ gentis deſcriptio, *ibi.* ac falſa Religio, *ibi.* eidem Miſſio rivi, ſeu fluminis S. Franciſci unitur, *ibi. fol.* 222. primus ibi Præfectus inſtituitur, *ibi*, accedentibus doctrinam Chriſtianam indulgentiæ conceduntur, *ibi. Vide S. Franciſci fluminis Miſſio.* Præfecto temporaneæ facultates diſpenſandi conceduntur, *tom.* 7. *fol.* 234.

Balneolarum Conventui Legatum pium applicatur, *t.* 5. *f.* 316. non amplius exiſtẽti, *ibi.*

Balthaſſar Peverellus inſignis Calviniſta convertitur, *tom.* 3. *fol.* 248.

Balthaſari â Zuniga. *Vide Zuniga Balthaſar.*

Bannitis aſylum præbentes Superiores locales taxatis ſubduntur pœnis, *tom.* 3. *fol.* 74.

Baptizati vel baptizandi Indi. *Vide Indi.*

Baptiſmus Regi Angolano non conferendus præſcribitur, *tom.* 7. *fol.* 209. *Vide Angolano Regi.*

Barbara Mazzetti. *Vide Mazzetti Barbara.*

Barberinæ Familiæ Juſpatronatus honorificum Domûs, & Eccleſiæ de Urbe conceditur, *tom.* 2. *fol.* 53. jus ad quaſdam cellas reſervatur, *fol.* 41. tollitur, *fol.* 42.

Barcinonenſe Monialium Monaſterium erigitur, *tom.* 5. *fol.* 312. erectio approbatur, *fol.* 313. & privilegiorum uſus conceditur, *ibi. & fol.* 314. cura earum in Epiſcopum transfertur, *ibi.*

Barcinonenſis Civitatis Conſules pro Domo ibi conſtruenda inſtant, *tom.* 5. *fol.* 306. tres ſucceſſivè in ea fundantur, *ibi.* dein ex duabus una, & major, *fol.* 308.

Barenſis Provincia, etiam S. Nicolai ob Sacra ejus Lipſana vocatur, *tom.* 3. *fol.* 106. in illius loco natus Fr. Anſelmus â Monopoli Cardinalis, *ibi.* alternativa Superiorum Provincialium electio approbatur, *tom.* 7. *fol.* 403.

Barenſis Civitas conſervat cineres de igne, cui S. P. Franciſcus ſe injecit, *t.* 3. *fol.* 106. oſtendit locum, in quo ex crumena exiit Serpens, *ibi.* & in quo fluit aqua, â S. Patre excita, *ibi.*

Barenſis Conventus valetudinarium annuâ ſubminiſtratione conſervari ſancitur, *tom.* 3. *fol.* 113.

Bartholomæo S. R. E. Cardinali Ruſpolo Ordinis noſtri tutela committitur, *tom.* 1. *fol.* 213.

Fr. Bartholomæi â Verona labores Apoſtolici â Sac. Congregatione de Propaganda

Fide

Fide commendantur, *tom.2.fol.*281., *&* *tom.7. fol.*271.

Fr. Bartholomæus à S. Michaële Miſſionarius telis propter fidem confgitur, *tom.5. fol.*373. & ſignis claret, *ibi*.

Barzimo Principi Georgiæ Miſſionarii commendantur, *tom. 7. fol.* 241. ad concordiam cum Rege Georgio ineundam monetur, *ibi.* munus Pontificium ei mittitur, *ibi.* operâ Capucinorum ad fidem convertitur, *ibi.* duo profeſſionis exempla ad Urbem mittit, *ibi*, *&* *ſeq.*

Fr. Baſilius de Aria Viſitator Ordinis S. Pauli primæ Eremitæ conſtituitur, *tom. 5. fol.* 265.

Fr. Baſilianus Gandavenſis, Flandro-Belgicæ Provinciæ, generis claritatem pietate adauget, *tom.4. fol.*83.

Baſtiæ, Pro Hoſpitio RR. PP. Reformatorum conſenſus datur, *tom.2. fol.* 425.

Batgao Rex Capucinos Miſſionarios ad Regnum ſuum vocat, *tom.7.fol.* 262. cui ſatisfactum eſſe Papa renuntiat, *ibi.* libertatem prædicandi Evangelium diplomate publico concedit, *ibi.fol.*263.

Bavarica Domus fulget fidei zelo, *tom.* 4. *fol.* 152. in Templis & Monaſteriis coruſco, *ibi.* quorum nonnulla & Fratribus noſtris conſtruxit, *ibi.* *&* *ſeq.* Vide *Adelaidi*, *Maximilianus &c. Clemens Auguſtus*, *Maximilianus Joſephus*, *Maximilianus Henricus &c.*

Bavarica Provincia zelatur pro Domo Dei, *tom.*4. *fol.* 152. ab ea pactum Marianum Monachii, & Confraternitas de perpetua adoratione originem ſumunt, *ibi. fol.*153. Lue epidemicâ infectis charitativè aſſiſtit, *ibi.* RR. PP. Reform. in ea Bullæ de formâ Habitûs non ſubduntur, *ibi.fol.*155. in Provinciam erigitur, *ibi.* Conventus Franconiæ ab ea ſeparantur, *fol.*187. cum inſtrumento, *f.* 160. Viam Crucis erigit, *f.*163. Conventus Gamundenſis, & Dinkelſpilanus ei aggregantur, *ibi.f.*162. paritas votorum, & licentia Domos fundandi conceduntur, *fol.*20. proponit dubia Sac. Congregationi Rituum, *tom.* 7. *fol.* 29. circa feſta SS. Vincentii à Paulo, Gertrudis, & Joannis à Cruce providetur, *tom.7. fol.* 53. feſta SS. Walburgæ, & Cunegundis conceduntur, *ibi. fol.* 61. Viam Crucis ad Eccleſias Miſſionum Sæculares extendit, *ibi. fol.*410. *Vide Angelorum Cuſtodum*.

Beatificationis ſolemnia, ut debitè apud Nos peragantur, articuli præſcribuntur, *tom.* 1. *fol.*212.

Beatorum non Canonizatorum officia, abſque Apoſtolico indulto non ſunt ſatisfactoria, *tom.5. fol.5.* eorum nomina, quibus Officium cum Miſſa non eſt conceſſum, in Kalendario non ponantur, *ibi.*

Circa Beatificandos Decreta Generalia, *tom.* 7. *fol.*62. *&* *ſeq.* *&* *fol.*86.

Beatorum cultus. *Vide cultus Beatorum*.

Beatis beatificatione formali officia propria non conceduntur, *tom.7. fol.*91.

Beatrix de Crivellaris, Tertii Ordinis, fundationi Monaſterii Monialium Biturgii cooperatur, *tom.2. fol.*119. ac illi ſub Habitu ſæculari in eo morari indulgetur, *f.*121.

De Beauvilliers Duces fundârunt Domum S. Aniani pro Fratribus, *tom.5. fol.* 49. & pro ſe in hujus Eccleſia ſepulturam, *ibi.*

De Beauvilliers, Paulus Hippolytus pro Eccleſia Fratrum loci S. Aniani Indulgentiam, & Altare privilegiatum in perpetuum obtinet, *tom.5. fol.* 89. Fratribus favet, *ibi*.

P. Becani Martini, Soc. Jeſu, Cæſaris Confeſſarii, compertam jam aliàs virtutem Papa laudibus effert, ac, ut Fr. Hyacinthi à Caſali à ſe ablegati negotia conſociato conſilio adjuvet, hortatur, *tom.* 3. *fol.* 260. 261. 277. *&* *fol.*280.

Belgiô Fratres noſtri diſcedere inhibentur, *tom.*4. *fol.*86.

Belluni onus Legati pii de Eccleſia Fratrum ad aliam transfertur, *tom.2. fol.*288.

De Belſunce, Henricus, Epiſcopus Maſſilienſis Fratrum charitatem tempore peſtis amplè deſcribit, *tom.5. fol.* 154. Pallium Archiepiſcopale ei mittitur, *fol.*181.

Benedicendi privatim agros, Domos &c. jus nobis competit, *tom.*1. *fol.*110.

Benedicere animalia in feſto S. Antonii Abbatis, *tom.2. fol.*144. *&* *fol.*151. necnon ægros, naves &c. Fratres poſſe declaratur, *ibi. fol.* 293.

Benedici debent veſtes Sacræ, *fol.* 218. *Reſidua de veſtium, & locorum benedictione annotat tomus* 6. verb. *Benedicendi*.

Benedictio Eucharistica. *Vide Euchariſtia*.

Benedictionis, quam Papa largitur iis, ad quos ſcribit, aſſertus ab aliis effectus *in Iſag.*, *tom.*1. *fol.*IX.

Benedicti XIII. Conſtitutiones quædam cur omittantur, *to.6.fol.*488. revocatæ recenſentur, *ibi.fol.*491. ejus devotio erga S. Felicem à Cantalicio, & benevolentia erga Ordinem commendantur, *tom.*1. *fol.*166.

BENEDICTUS PP. XIV. de ritibus Eccleſiaſticis ſcripſit, *tom.7. fol.*1. *in præf.* Liturgicam Scholam inſtituit, *ibi*. ejus Litteræ excyclicæ de uſura, *tom.7. fol.* 317. ac de mutuo doctrina, *ibi.fol.*319. pulpitum S. Palatii Ordini in perpetuum addicit, *to.7. fol.*354. cum encomio Religionis, *ibi.f.*356. AltareMajus omnium Eccleſiarum Ordinis quotidie in perpetuum privilegiat, *ibi. fol.* 371. duos Ordinis Beatos SSrum albo adſcri-

ſcribit, *tom.6. fol.*506. & *tom.7. fol.* 359.
Fr. Benedictus Anglo-Canfeldenſis reformationem Monaſterii Ordinis S. Benedicti *de Mont Martre*, ſeu Monte Martyrum aſſumit, *tom.5. fol.*28.
Fr. Benedictus à Maſſafra, Definitor Generalis, prudentiâ & zelo varia officia explet, & Ordinis commodis invigilat, *tom.* 3. *fol.*116.
Fr. Benedictus Leodius, honor Leodienſium, mittitur à Papa ad Regem Galliæ, *tom.4. fol.*114. ad diverſos Imperii Principes *ibi & ſeq.* ad ejus laudes plures Provinciæ concurrunt, *fol.*117. Recipit Romæ Pallium Archiepiſcopale pro Electore Moguntino, *ibi*. quod & illi in Cathedrali Moguntina imponit, *ibi*. jura Regularium & Ordinis tuetur, *ibi*. Spirituum diſcretor, Abbatiſſam Magam detegit, *ibi*. mira patrat, *ibi*. lepidè in Schola arguit, *ibi*. animas defunctorum habet familiares, *ibi*. & Parochum inceſtuoſum convertit, *ibi*.
Ad Beneficia promoti Regulares gaudent privilegiis Ordinis, *tom.6. fol.*201. poſſuntque promoveri ad dignitates, *ibi*.
Beneventano Conventui Legatum pium relinquitur, *tom.* 3. *fol.* 39. de quo facta tranſactio rejicitur, *ibi*. & rejectio confirmatur, *fol.*46.
Benini Rex poſtulat Capucinos Miſſionarios à P. Procuratore Generali, *tom.7. fol.*232. à S. Congregatione de Propaganda fide, *ibi*. ac ab ipſo Summo Pontifice, *ibi*.
In loco Benradt Fratribus facultates Miſſionariæ communicantur, *tom.7. fol.*411.
Fr. Bernardus Attrebatenſis de utili Eccleſiæ ſtudio à Papa commendatur, *tom.* 7. *fol.* 412.
Bergomi Moniales de Alcamo transferuntur, *tom.* 2. *fol.* 361. Numerus earum ſtabilitur, *ibi*. Legata pia ab iis recipi poſſe decernitur, *ibi*. Ac ob Miſſas neglectas abſolvuntur, *ibi. fol.*360.
Fr. Bernardi Abbavillani opus, epiſtolâ Apoſtolica commendatur, *tom.5. fol.* 62.
Fr. Bernardini Aſtenſis, Electio in Vicarium Generalem confirmatur, *tom.1. fol.*16. ejus vita epitomatur, ac eximia pro Ordine geſta enarrantur, *ibi f.*17. Vicarius Generalis, Pontificio elogio effertur *tom.* 2. *fol.* 389. memoria benedictionis renovatur, *tom.3. fol.*236.
B. Bernardinus Senenſis in Apotheoſin refertur, *tom.6. fol.* 146. *vide Indulgentia*.
Bernardinus, S.R.E. Card. Spada, Ordinis Protector deſtinatur, *tom.1. fol.*102.
Fr. Bernardinus Aſtenſis Provinciæ Pedemontanæ, in Archiepiſcopum Eccleſiæ Turritanæ præficitur, *tom.1. fol.*186. ejus virtus nobili ſuo ortui correſpondet, *ibi. f.*187. Archiepiſcopus fit Epiſcopus Novarienſis, *tom.2. fol.*389.
Fr. Bernardinus ab Aretio, Miniſter Generalis, Officiis Ordinis peculiari prudentia fungitur, *tom.2. fol.*403.
Fr. Bernardinus à Salutiis, Miniſter Generalis, variis dotibus fulget, *tom.2. fol.*389.
Fr. Bernardinus à Macerata, Duci, ac Duciſſis Mantuæ commendatur, *tom.2. fol.*68.
Fr. Bernardinus à Collepetraceo, Montem pietatis fundat, *tom.2. fol.*102. ejuſque virtutes recenſentur, *ibi, fol.*103.
Fr. Bernardinus à Balbano Meſſanam ad prædicandum à Summo Pontifice mittitur, *tom.* 3. *fol.* 48. virtus ejus commendatur, *ibi*.
Fr. Bernardinus à S. Angelo in Vado, Vicarius generalis ſubſtituitur, *tom.1. fol.*157. Variè, & indefeſsè pro Ordinis commodis laborat, *ibi. fol.*157. & 158.
Fr. Bernardinus Hungarus Regem Angolæ ad fidem convertit, *tom.7. fol.*190.
Ven. Dei Servi Fr. Bernardi à Corleone Proceſſus de Vita, & Miraculis prolongatur, *tom.1. fol.*131. Sydus Beatorum ab Eccleſia exſpectat, *tom.3. fol.*143.
Fr. Bernardus à Bononia Meſſanam ablegatur, *tom.2. fol.*239.
Fr. Bernardus à Neapoli, ex genere Philamarinorum, ab officiis Ordinis eximitur, *tom.3. fol.*61. ex virtute laudatur, *ibi*.
Fr. Bernardus à Portu Mauritio Miniſter Generalis in cultu Mariano præcellit, *t.* 2. *fol.* 346.
Bettſchart, Carolus, & Joannes Leonardus ad Summum Pontificem in negotio Fratrum mittuntur, *tom.4. fol.*40.
In Biar Villa Hoſpitium in Conventum erigi committitur, *tom.5. fol.*337.
Bibliotheca Ducis Palatini Romam transfertur, *tom.3. fol.* 247. Illi Fratrum S. Petri in Galatina 1600. libri legantur, *ibi. f.*133.
Bibliothecæ in beneficium, Legatum pium commutatur, *tom.2. fol.*232., & pretium venditæ Domûs convertitur, *tom.2. f.*329.
Bibliothecas in Conventibus debitè inſtrui ordinatur, *tom.1. fol.*103. vide *Libri*.
Binaſchi Hoſpitium pro Fratribus erigitur, *tom.2. fol.*335.
Biſcaris Conventus Fratrum conſtruitur, *tom.3. fol.*200.
Biſſiniani à Fratribus Proceſſionem cum Statua S. Antonii in Habitu Capucino fieri variè deciditur, *tom.* 3. *fol.* 89. Monaſterium Monialium à Principe fundatur, *ibi. fol.* 94. qui puellas 13. à ſe nominari debere reſervat *ibi*, & in cujus Domo Serv. Dei Fr. Angelum ab Acrio morari conceditur, *fol.* 95.

In Biſuntinæ Fratrum Domûs Fabrica, fundamenta mirè aptata reperiuntur, *tom. 5. fol.* 145.

Biſuntinum Monialium Ord. S. Claræ Monaſterium Fratres Confeſſarii ingrediuntur, *tom.* 5. *fol.* 148. *Plura alia notat Index ejuſdem Tomi quinti ſub prædictis verbis.*

Bittiæ Rex, Capucinos Miſſionarios à Papa poſtulat *tom.* 7. *fol.* 264. qui regio voto ſatisfactum reponit *ibi*.

Biturgii MonaſterumMonialium erigitur &c. *tom.* 2. *fol.* 118. Confraternitas S. Crucis ab onere eas ſuſtentandi eximitur, *ibi fol.* 121.

Boemica Provincia fundatur in calamitate temporis, *tom.* 4. *fol.* 171. *Cætera extendit Index ejuſdem Tomi quarti* Verbo *Boemica Provincia*.

Bona ſtabilia Superiores nulli Religioſo permittere poſſunt *tom. 6. fol.* 325. à Novitiis incertis Dominis reſtituenda ad pios uſus applicari poſſunt, *ibi fol.* 175. Regularium extra clauſtra degentium, vel decedentium ad Ordinem Profeſſionis devolvuntur, *ibi fol.* 262. ſicut & Apoſtatarum, *ibi fol.* 246.

Sor. Bona Pariſienſis ſortitur animam bonam, *tom.* 5. *fol.* 179. Alphabetum Crucis componit, *ibi*. ſignis & prodigiis claret, *ibi fol.* 180.

Bonagratia Habſenſis virtute & doctrina pollet *tom.* 5. *fol.* 129.

Bonati (*Terra*) circa Hoſpitium Fratres moleſtari inhibetur, *tom.* 3. *fol.* 54.

D. Bonaventura à Balneoregio Sanctorum Catalogo ingeritur, *tom.* 6. *fol.* 204. ejus feſtum inter Sacri Palatii feſta refertur, *ibi fol.* 207. officium cum octava indulgetur, *ibi* & tempore interdicti privilegiatur, *fol.* 212. Doctor Sanctæ Eccleſiæ declaratur, *fol.* 289. Doctrina commendatur, *fol.* 292. 294. Opera ejus typo Vaticano imprimuntur, *fol.* 293. Collegium ad illius honorem inſtituitur, *ibi*. Ordini ſemel in menſe illius Officium, cum reſtrictione recitandi facultas conceditur, *tom.* 7. *fol* 30.

Fr. Bonaventura ab Alexano Miſſionarius Apoſtolicus Regni Congi inſtituitur, *to.* 3. *fol.* 131. qui in Vinea Domini laborat cum fructu, *ibi* & *tom.* 7. *fol.* 194.

Fr. Bonaventura Bellomontanus, ſeu Tornacenſis ab Archiepiſcopo Attrebatenſi & aliis in æſtimatione habetur, *tom.* 5. *f.* 235. in perſecutione micat ut aurum, *ibi*. donis & prodigiis coruſcat, *ibi*.

Fr. Bonaventura Bethunenſis in vita ad Cœlos raptus, & poſt mortem diu incorruptus *tom.* 5. *fol.* 255.

Fr. Bonaventura à Catanzario, ex Marchionibus Cryptæ aureæ &c. Commiſſarii Generalis munus obit *tom.* 3. *fol* 61.

Fr. Bonaventura à Ferraria. *Præter ea, quæ de Viro hoc index Tomi primi exhibet*, Archiepiſcopus Patriæ deputatur *tom.* 7. *fol.* 352. ac Solio Pontificio Aſſiſtens *ibi fol.* 353. Ei, Summo Pontifici pro Officio Concionatoris Apoſtolici in noſtra Religione perpetuato grates agenti, Papa cum Ordinis laude reſpondet, *ibi fol* 356.

Fr. Bonaventura Gallus cum profeſſione Fidei Patriarchæ Chaldæorum Romam ablegatur, *tom.* 7. *fol.* 305. & cum illa Patriarchæ Syrorum, *ibi*.

Fr. Bonaventura ab Herbipoli virtute præſtat, *tom.* 4. *fol.* 279. & in ejus manu Chriſtus viſibiliter cernitur *ibi*.

Fr. Bonaventura à S. Matthæo bina vice ſedem Definitorii Generalis occupat, *tom.* 5. *fol.* 333.

Fr. Bonaventura à Mutina virtute ſplendet, *tom.* 2. *fol.* 254.

Fr. Bonaventuræ à Recineto Concionatoris Apoſtolici &c. prærogativæ recenſentur, *tom.* 1. *fol.* 135.

Fr. Bonaventura à Rhegio, Procurator Generalis, virtute & ſignis claret *tom.* 3. *fol.* 61.

Fr. Bonaventura à Surrento, primus Miſſionis Georgianæ Præfectus deſignatur, *tom.* 7. *fol.* 237.

Fr. Bonaventura Toloſanus, Definitor Generalis, *tom.* 5. *fol.* 206. aliis mitis, ſibi durus, *ibi*.

Fr. Bonaventura à Verona in Dalmatia plurimas animas Chriſto lucratur, *tom.* 7. *fol.* 272.

Bononienſis Provinciæ origo, & progreſſus, *tom* 2. *fol.* 221. in duas dividitur, *fol.* 242., ac à Superintendentia Hoſpitiorum Poloniæ liberatur, *ibi. fol.* 244.

Bononienſi Fratrum Conventui circa occurſum in illius Eccleſia feſti Titularis, & dedicationis providetur, *tom.* 7. *fol.* 39.

Bononienſis Monialium Monaſterii origo, & à primævo rigore receſſus, *tom.* 2. *fol.* 239. Ædes ab eo emuntur, *fol.* 238.

Borbonia de Montpenſier, Maria, Capellam B. V. Gratiarum Honflorii Fratrum curæ committit, *tom.* 5. *fol* 95.

Borboniæ Mariæ cadaver in Eccleſia Monialium Ambiani quieſcit, *tom.* 5. *fol.* 30.

Bornhovii Templum Marianum pro Domo conſtruenda Fratribus donatur, *tom* 4. *fol.* 339. & methodus celebrandi Miſſas ſuperfluas præſcribitur *ibi*.

Bovini celebratio feſti S. Antonii &c. regulatur, *tom.* 3. *fol.* 105.

Brevium Apoſtolicorum Etymon, materia externa, character, & alia, per quæ à Bullis

lis diſcernuntur: *t.* 1. *inIſag.f.* xxviii. *& ſeq.*

Brigantii Monialibus pro novena indulgentiæ conceduntur, *tom.* 4. *fol.* 83. fundatio Monaſterii *ibi*.

Brinolii Conventum Fratrum erigendi facultas conceditur, *tom.* 5. *fol.* 160.

De Briſſac, Franciſci Ducis, pietas memoratur, *tom.* 5. *fol.* 102. in Hennebontenſi Conventu cellas, & in ejus Eccleſia ſepulturam ſeligit, *ibi*.

Britanniæ Provincia fundatur, *tom.* 5 *fol.* 202. *alia vide in Indice tomi quinti.* loca Miſſionum in Oriente recenſentur *tom.* 7 *fol.* 309. *Vide Ægypti, Æthyopiæ, Damaſci, Montis Libani, Paleſtinæ–Miſſio.*

Brixienſis Provincia ex fructu Miſſionum laudatur, *tom.* 2. *fol.* 346. Fratres in iis confirmantur &c., *fol.* 358. circa illius gubernium nonnulli articuli præſcribuntur, *fol.* 363. Quorum Apoſtolicum Breve, ceu inſubſiſtens tenetur, *fol.* 364. Officium SS. Fauſtini, & Jovitæ ei indulgetur, *tom.* 7. *fol.* 45. Fabricæ Hoſpitii RR. PP. Reformatorum obſiſtit, *tom.* 4. *fol.* 127. *Vide Tiranum.*

Brixienſis Conventus pro ejus conſtructione Monaſterium Monialium S. Urbani alienatur, *tom.* 2. *fol.* 347. pro amplianda illius fabrica ſitus conceditur, *fol.* 356., & alius pro æquanda Eccleſiæ platea, *fol.* 357. Paramenta ex illius Eccleſia extrahi inhibetur, *ibi*.

Brixinæ Eccleſia S. Catharinæ Fratribus pro Domo traditur, *tom.* 4. *fol.* 125. onus primæ annexum transfertur, *ibi*.

Brontis Conventus novus ex ære antiqui conſtruitur, *tom.* 3. *fol.* 185.

Brunduſii circa Conventum Fratrum concordia ratione horti facta ratihabetur, *tom.* 3. *fol.* 128. Monaſterium Monialium ibi noviter à Bavariæ Duce conſtruitur, *tom.* 3. *fol.* 115. *adi ejuſdem tomi Indicem, & ibi reliqua lege.*

Bruchſaliæ nova Fratrum Domus conſtruitur, *tom.* 4. *fol.* 335.

Bruno Marcus Antonius eleemoſynam perpetuam Fratribus legat, *tom.* 3. *fol.* 101. quæ commutatur, *ibi*.

Bruxellis fundatur in Colle Oratorium Sacerdotum, *tom.* 3. *fol.* 249. in Eccleſia Fratrum Congregatio Equitum Paſſionis Chriſti inſtituitur, *ibi & tom.* 4. *fol.* 88. *vide Equites*. Ex hac Reliquias extrahi prohibetur, *tom.* 4. *fol.* 92. quæ recenſentur, *ibi*.

Budvicii prohibetur & idem circa corpus S. Auratiani, *tom.* 4. *fol.* 211.

Bulla Cœnæ Domini, ſeu Proceſsus extenſus, *t.* 6. *f.* 339. ab illius caſibus ſæculares vi privilegii abſolvere quotannis prohibetur, *ibi* 228. an Regulares ſuos ſubditos ab iis abſolvere poſſint, duplex ſententia adducitur, *ibi*. *Vide Cœnæ Domini, Confeſſarius.*

Bulla Cruciatæ quæ ſit, *t.* 6. *f.* 172. vi illius non poteſt eligi Confeſſarius, abſolvens Regulares ſine Superiorum licentia, *ibi f.* 272. debet & inſuper eſſe approbatus ab Epiſcopo, *fol.* 503. Regularibus quoad caſus reſervatos nō ampliùs ſuffragatur, *ibi f.* 506

Bullarum Apoſtolicarum Origo, *tom.* 1. *in Iſag. fol.* 111. *cætera unita exhibet tomus idem*.

Bullionii Dux, Fridericus Mauritius, à Fr. Carolo Arembergenſi ad Fidem convertitur, *tom.* 5. *fol.* 123. duos Conventus Fratribus conſtruit, *ibi*. & plura beneficia largitur, *ibi*.

Bullionii Ducis Conjux, Anna, Conventum Uzetiæ ingrediendi facultate potitur, *t.* 5. *fol.* 181.

Burgundiæ Provincia coaleſcit in ortu ſuo in Provinciam cum Lugdunenſi, *tom.* 5. *fol* 144. ab hac ſeparatur, *ibi*. illi reuniri jubetur, *fol.* 123. ſine effectu, *ibi*. Viros ſpiritu Dei plenos numerat, *fol.* 144. ſicut & Nobilis proſapiæ, *fol.* 145. Rex Galliæ gratioſè iis favet, *ibi*. Fratres tempore peſtis, extra tempora ordinari &c. indulgetur, *fol.* 147.

Burgii nova Fratrum Domus erigitur, *tom.* 3. *fol.* 153.

Burghuſii, quid circa feſtum SS. Angelorum Cuſtodum fieri debeat, decernitur, *tom.* 7. *fol.* 28.

Abſque Burſa Miſſa dici non debet, *tom.* 7. *fol.* 29.

C

Cadavera Sæcularium in Eccleſiis noſtris ſepeliuntur, *tom.* 1. *fol.* 82. *tom.* 2. *f.* 44. & 387. in loco tamen à Fratrum ſepultura ſeparato, *t.* 1. & *t.* 7. *f.* 29. ſepeliuntur in iis & cadavera Pauperum, *ibi*. Ordinis noſtri Habitu veſtiri poſſunt, *tom.* 1. *fol.* 104. Functiones circa ea à Fratribus noſtris peraguntur in Eccleſia, *tom.* 3. *fol.* 112. & *ſeq.* & *tom.* 2. *fol.* 42. Ad Eccleſiam noſtram à Parocho ducuntur, *tom.* 2. *fol.* 209. Fratribus noſtris ea aſſociantibus, *ibi fol.* 213. Eccleſiam noſtram cum cruce elevata, & ſtola Parochus non intrat, *tom.* 2. *fol.* 216. & 341. Intorticia in via accenſa, quartâ dempta, ad Fratres pertinent, *tom.* 3. *fol.* 141. *Vide Parochus, Quarta funeralis &c. & inſuper plura alia communia in Indice tomi ſexti*: verbo *Cadavera*.

Cæme-

Cæmeteria Fratribus Minoribus conceduntur, *tom.6. fol.26.* ab iis benedicuntur, & reconciliantur, *ibi. fol.220.*

Cœnæ Domini Mandatum Mendicantes in ſuis Eccleſiis ſolemniter faciunt, *t.6. f.262.* ac illa diei horâ, quâ eis libet, concionantur, *ibi. Vide Bulla Cœnæ.* In ea Hoſtiam patenter exponere inhibetur, *tom.7. f.34.*

Cæſareæ Ponti Miſſionem erigi, & à Provincia Lugdunenſi adminiſtrari conceditur, *tom.7. fol.332.*

Cajetæ fabrica Conventûs ex lucro piſcationis diebus feſtis conceſſæ acceleratur, *t.3. fol.22.* & novus ſub titulo S. Antonii conſtruitur, *fol.38.* cujus proceſſio infra octavam inſtituitur, *tom.7. fol. 396.* & imago cum Habitu Capucino circumfertur, *ibi.*

Calaritanæ Provinciæ origo, *tom.3. fol.218. Vide in ejuſdem tomi Indice reliqua.*

Calatagironis ex Eccleſia SS. Reliquias extrahi vetitur, *tom.3. fol.* 197. quæ recenſentur, *ibi.*

Caleſii Fratribus venenatum vinum ab Hugenotis mittitur, *tom.5. fol.* 27. quo moriuntur omnes, uno excepto, *ibi.*

Calix in fine Miſſæ Velo in anteriori parte tegi decernitur, *tom. 7. fol.* 30. Calices Miſſionarii non conſecrant in locis, in quibus ſunt Epiſcopi, *tom 7. fol.176.*

Calixtus Georgius. *Vide Georgius Calixtus.*

Calvarii, noſtræ Dominæ Monialium inſtitutum à Fr. Joſepho le Clerc de Tremblay erigitur, *tom.5. fol.28. & 50.*

In Calvi Civitate in Corſica ratione quæſtuationis concordia ſuadetur, & ratihabetur, *tom.7. fol. 389.*

In Calvomontano Conventu Ser. Dei Fratris Honorati à Champinio oſſa requieſcunt, *tom.5. fol.202.*

Camberii Capella B. V. Mariæ ad pontem Cugnini Fratrum Domui unitur, *tom.5. fol.* 132.

Camera Apoſtolica Conventibus Mendicantium in ſtatu Eccleſiaſtico ſalis eleemoſynam tribuit, *tom.6. fol.254.*

Camerini noſtra Reformationis primordia, *tom.2. fol.* 170.

Campaniæ Provinciæ fundatio, & diverſus ſtatus, *tom. 5 fol.* 202. in ea Fratres animarum ſaluti incumbunt, *ibi.* Conventus quoſdam Provinciæ Lugdunenſi uniri mandatur, *fol.123.* effectus non ſequitur, *ibi.* ejus Miſſiones in America recenſentur, *tom. 7. fol.* 330. *Vide Ludoviſiana Miſſio.*

Campanas Regulares liberè pulſant, *tom.6. fol.262.* non tamen in Sabbato Sancto ante Eccleſiam Matricem, *fol.* 384. niſi obſtet conſuetudo immemorialis, *ibi.*

Camplorum Conventus conſtruitur, *tom.3. fol.206.* & alienatio petii terræ approbatur, *ibi.*

In Candiæ Regno Miſſionarius in odium Fidei ſauciatur, *tom.5. fol.28.* & alii ad Provinciam regreſſuri naufragantur, *ibi.* Capucini Veneti laborem ſanguine ſuo fœcundant, *tom.7. fol.270.* Fratribus noſtris Regularem Domum ibi conſtrui committitur, *ibi. fol.271. Vide Dalmatia, Creta.*

Candiæ Miſſionarius Gallus caſum Matrimonii S. Officio proponit, *tom. 7. fol.* 188.

Canobii antiquæ Domûs Eccleſiam prophanari conceditur, *tom.2. fol.325.*

Canonica portio de legatis piis, libris, ornamentis &c. non detrahitur, *tom.6. fol.27. Reſiduum exhibet Index Tomi 6.* Verbo *Canonica portio.*

Circa Canonizandos Decreta Generalia, *tom.7. fol.62. & ſeq. & 86.* in tranſitu de Beatificatione ad Canonizationem plena dumtaxat requiritur relatio de iis, quæ cultûs conceſſionem præceſſerunt, *ibi.*

In Capellis Conſulum Sanctiſſimum Sacramentum aſſervari inhibetur, *tom. 7. fol.* 269.

In Capella Pontificia locus PP. Miniſtro, & Procuratori Generalibus conceditur, *tom. 1. fol.* 169.

Capellani Monialium celebrant Miſſas de Sanctis, de quibus hæ faciunt officium, juxta Miſſale tamen Romanum, *tom. 7. fol.* 10.

Capellani Oratorum in locis infidelium quibus in ædibus eorumdem Oratorum Sacramentum adminiſtrare poſſint, *tom.7. f.177.*

Capitula triennalia cum Congregatione intermedia inſtituuntur, *tom.1. fol.112.* Abrogantur, & ad Seſquiennalia reducuntur, *ibi. fol.114.* Ita tamen, ut hæc P. Miniſter Generalis ordinare poſſit juxta exigentiam Provinciarum, ab ipſomet judicandam, *fol.127.* Contagione celebratione Capitulorum impediente, PP. Miniſtro Provinciali, & Diffinitoribus Guardianos eligendi facultas datur, *fol* 84. Et, ut PP. Provincialis, Diffinitores &c. per Schedulas Romam mittendas eligantur, diſponitur, *fol.86.*

Capitulum Provinciale ob illegitimum concurſum annullatur, *tom.3. fol.66.* & aliud convocari jubetur, *ibi.* Appellatione interjectâ non obſtante validum declaratur, *tom.5. fol.225.*

In Capitulis Generalibus diviſis Germaniæ Provinciis paritas votorum controvertitur, *tom.4. fol.7. & ſeq.* conceditur, *fol.20.*

Capuæ Altare privilegiatum tranſfertur, *t.3. fol.* 44.

Capucinæ Moniales gaudent Ordinis Altari privilegiato quotidiano, & perpetuo,

tom. 7. *fol.* 425. In Flandria florent, *tom.* 5. *fol.* 236. Monaſteria earum Epiſcopo ſubjiciuntur, *ibi . fol.* 237. ac Profeſſiones validæ declarantur, *ibi. f.*238. Vita Fundatricis compendiatur, *fol.* 239. Conſtitutiones earum confirmantur, *fol.* 245. quæ recenſentur, *ibi* . *Vide Monaſteria Monialium Pariſienſe, Turonenſe, Maſſilienſe, Ulyſſiponenſe, Limarum &c. Indulgentia.*

Capucinorum originem, illorum vivendi formam &c. amplè continet tomus primus, & annotat illius Index, Verbo *Capucini* .

Capucinus tranſiens ad Religionem Hieroſolymitanam annuum Legatum recuperat, *tom.* 2. *fol.*381.

Capucini an à PP. Conventualibus, vel PP. Obſervantibus deſcendant, problematicè quæritur, *tom.*3. *fol.* 230. ad RR. PP. Ciſtercienſes Reformatos tranſeuntes regredi jubentur, *tom.*4. *fol.*101. econtra tranſitus ad Canonicos Regulares Sancti Spiritûs in Saxia validus declaratur, *tom.* 5. *fol.* 124. ad PP. Obſervantes nullus, *ibi. fol.*224 & tranſiens ad hos cum licentia, in Provincia primò ſuſcepti Habitus permanere nequit, *tom.* 5. *fol.* 318. Tranſiens de PP. Obſervantibus ad Capucinos moleſtari non debet, *ibi. fol.*279. Capucinorum privilegium quoad confeſſionem tempore Jubilæi, *tom.* 5. *fol.* 143. item in caſu neceſſitatis confitendi extra Ordinem, *tom.* 7. *fol.*353. eorum circa ritus Eccleſiaſticos ſervandos obligatio, *tom.*7. *in præf.* in Rhetia in odium Fidei vexantur, *tom.*3. *fol.* 250. non admittunt onera Miſſarum perpetua, *tom.*6. *fol.* 394. circa numerum Fratrum Conventuum debent exhibere dumtaxat notam de numero præfixo, *ibi. fol.* 396. nec dare debent notam eleemoſynarum, *ibi.* in Italia &c. jam ſolvunt quartam, *tom.*6. *fol* 482.

Capucinus Miſſionarius habet tria motiva eundi ad Miſſiones, *tom.*7. *fol.*97. debet ſe probare, & ab aliis probari, *ibi. fol.*98. Primus Miſſionarius Capucinus, *ibi. f.*99. de Miſſionibus Capucinorum Ordo benemeritus, *ibi. fol.* 100. Miſſionarius annuatim relationem de geſtis Miſſionis ad Urbem tranſmittere jubetur, *tom.*7. *fol.*182. In defectu Syndici conceditur ei uſus pecuniæ, *ibi.* conditiones ad hoc requiſitæ, *ibi.* Miſsionarius Capucinus non eſt Socius dumtaxat Præfecti, ſed verus ſubditus, *ibi. f.*183. Miſsionariis Gallis officium &c. S. Ludovici recitare indulgetur, *ibi.* Miſsionum Eccleſias, ſeu Oratoria in certis feſtis adeuntibus Indulgentia plenaria perpetua conceditur, *t.* 7. *fol.*184. Miſsionariis Miſsionum ſtabilium artem Medicinæ & Chirurgiæ exercere indulgetur, *ibi. fol.*185. conditiones, *ibi.* Indulgentia plenaria perpetua pro peragentibus exercitia ſpiritualia in locis Miſsionum, *ibi.* etiam pro ipſis Miſsionariis, *ibi.* qui in articulo mortis Apoſtolicam Benedictionem cum Indulgentia plenaria concedunt, *ibi. fol.*186. formula Benedictionis, *ibi.* Deficiente copia Confeſſarii actus contritionis pro indulgentiæ conſecutione ſufficit, *tom.* 7. *fol* 185. *Vide Minores Regulares, Stola, Ordo, Caſus reſervati, Indulgentia* .

Capurſi Monaſterium ædificare, PP. S. Petri de Alcantara denegatur, *t.*3. *fol.*114.

Caputium rotundum, & largiorem Mozzettam à RR. PP. Recollectis aſſumi præſcribitur, *tom* 5. *fol.*8. *& ſeq.*

Caracas Miſſio . *Vide Cumanæ* .

Caramuel doctrinam Fr. Antonii Mariæ de Reitta laudibus effert, *tom.*4. *fol.*225. ac Fr. Valeriani Magni, *fol.*205.

Pro Carcaſſonenſi Conventu conceſsio Eccleſiæ, & donatio Domûs ratihabentur, *tom.*5. *fol.*209.

Cardinali Vivæ Vocis Oraculum alleganti credi debet, *tom.*2. *fol.*XXIII., *& ſeq.*

Carnatenſes Ritus . *Vide Ritus Carnatenſes* .

Carolei Fundatio Miſsionariorum Sacerdotum reprobatur, *tom.*3. *fol.*93.

S. Carolus Borromæus à Fr. Hyacintho à Caſali ſpeciatim colitur, *tom.*3. *fol.*254. Linteum, ſuper quo Sanctus Archiepiſcopus mortuus eſt, huic donatur, *ibi. fol.*242.

Carolus VI. Imperator &c. Mercatum in honorem S. Antonii Patavini inſtitutum ratihabet, *tom.*3. *fol.*69. Capellam ejuſdem Sancti in ſuam protectionem recipit, *ibi. fol.*70. eamque privilegiis ornat, *ibi.* fundationem Capellæ Lauretanæ Pragæ confirmat, *tom.* 4. *fol.* 225. Fratres extraneos diutius in Conventu Viennenſi morari prohibet, *ibi. fol.* 232. illius epitaphium, *ibi. fol.*349.

Carolus Ferdinandus, Princeps Poloniæ, Epiſcopus Wratislavien. Eccleſiam, & hortum Neoſtadii Fratribus jure addicit, *tom.*4. *fol* 213. *& ſeq.*

Caroli, Archiducis Auſtriæ, zelus Catholicæ Religionis laudibus effertur, *tom.* 4. *fol.* 126. ejus votis cautum eſſe ſcribitur, *ibi. fol.* 127.

Fr. Caroli ex Principibus de Hornes, Epiſcopus Brugenſis proponitur, *tom.* 1. *fol.* 147. ejus Virtus laudatur, *ibi.* Memoria renovatur, *tom.*4. *fol.*8.

Fr. Carolus Bruxellenſis, Ducem Bullonii, Fridericum Mauritium ad Fidem Catholicam convertit, *tom.*5. *fol.* 123. *Cætera indicat Index Tomi quarti* . Verb. *Fr. Carolus Bruxellenſis.*

Fr. Carolus Tolonenſis, Epiſcopus Bethlehemi nominatus dicitur, *tom.5.fol.*159.

Carolus, Infans Hiſpan. & utriuſque Siciliæ Rex Mercatum Neocaſtri in honorem S. Antonii inſtitutum confirmat, *tom.* 3. *fol.*70. & Capellam pariter dictam declaclarat Regiam, *ibi.*

Carolus, S. R. E. Cardinalis Bonellus ad Ordinis Protectionem deſtinatur, *t.*1.*f.*114. Quam ex indiſpoſitione relinquit, *ibi*.

Fr. Carolus de Spinoſa, primò Epiſcopus Tricalenſis nominatur, cum facultate Pontificalia in Eccleſia Mechlinienſi exercendi, *t.*1.*f.*160. Poſtea ad Eccleſiam Antverpienſem transfertur, *fol.*181. Zelo zelatur pro Deo, & Eccleſia, *ibi.fol.*182. & *tom.*4. *fol* 84. ejus epitaphium, *ibi.*

Carolus, Epiſcopus Wratislavienſis Fr. Hyacinthum à Caſali ad ſe vocat, *t.*3.*f.*248. qui & eidem à Summo Pontifice commendatur, *ibi.fol.*256.

Fr. Carolus Franciſcus à Rothomago Præfectus Miſſionum Provinciæ Normanniæ in America pro facultate adminiſtrandi, ibi Sacramentum Confirmationis Papæ inſtat, *tom.* 7. *fol.* 327. qui eam conceſſam jam eſſe laudando ejus zelum illi renuntiat, *ibi*, *fol.*326.

Fr. Carolus Franciſcus à Sarzana recitationem officii &c. de Sanctiſſimo Sanguine Chriſti pro Clero Diœc. Sarzanenſis poſtulat & impetrat, *tom.7.fol.*388.

Carucci quartam Parocho non deberi decernitur, *tom.2.fol.*398.

Caſale majus. Eccleſia ruralis S. Laurentii ibi cum agro Fratribus datur, *tom.* 2.*fol.*256.

In Caſalenſi Civitate, Conſervatorium S. Joſephi fundatur, *tom.*3.*fol.*254.

Caſalenſis Fratrum Conventus transfertur, *tom.*3. *fol.*237. noviter dirutus venditur, *ibi. fol.*290. & in novæ fabricæ beneficium legatum commutatur, *ibi.* ex hujus Eccleſia Sacras Reliquias extrahi inhibetur, *fol.* 289.

Caſalenſe Monialium Capucinarum Monaſterium fundatur, *tom.*3.*fol.*238. ad idem informandum duæ Moniales Mediolanô mittuntur, *ibi.*

Caſſani Domum erigendi licentia conceditur, *tom.*2.*fol.*340.

Caſſiæ Fratribus Domus pro Hoſpitio conſignatur, *tom.* 2. *fol.*148. Moniales ad novum Monaſterium transferuntur, *fol.*166.

Servi Dei, Fr. Caſſiani Nannetenſis Via, Vita, & Martyrium deſcribuntur, *tom.* 5. *fol.*84. de ejus beatificatione agitur, ibi & *fol.*109. *tom.*7.*fol.*304.

Caſtellanæ RR. PP. Diſcalceatis ultra 4. milliaria quæſtuare prohibetur, *tom.*3.*fol.*112.

Caſtellæ Provinciæ Origo, *tom.* 5. *fol.* 361. Viris nobilitate generis, officiis, & virtute conſpicuis pollet, *fol.*364. quorum aliqui recenſentur, *ibi.* Palladem colit, & eâ coruſcat, *ibi.* mittit Fratres in Americam &c. *fol.*366. Varia edit pro Provinciæ gubernio decreta, *tom.* 7. *fol.*416. quæ à Sancta Sede confirmantur, *ibi.*

Caſtellanetæ *ſeu Caſtroniti* Ordo Proceſſionis S. Antonii regulatur, *tom.* 3. *fol.*135. Impetentes Habitum Capucinum in Statua Sancti coërcentur, *ibi.*

Monialium Capucinarum Monaſterium (*ibi*) ex ære venditi veteris conſtruitur, *tom.*3. *f.*134. & Moniales 35. annorum ad officium Abbatiſſæ ad tempus concurrunt, *ibi.*

Caſtellionis Stiverorum Domus Provinciæ Lombardiæ unitur, *tom.* 2. *fol.* 277. diſmembratur, *tom.*7.*fol.*390.

In Caſtilionis loco octo duntaxat Fratres commorari indulgetur, *tom.* 5. *fol.* 142. Caſtitas ſuſpecta conſortia excludit, *tom.*6. *fol.*130. horum pœnæ, *ibi.* ſicut & alterius criminis, *ibi.*

Caſtri S. Joannis novæ Domui legatum pium applicatur, *tom.*2. *fol.*263. Fratres ibi ad Proceſſiones invitari ſancitur, *ibi.fol.*264.

In Caſtri Naonis locus ſeu ſitus pro uſu & habitatione Fratrum conceditur, *tom.*7. *fol.*384.

Pro Caſtro Naudarii fabrica Eccleſiæ & Hoſpitale Sancti Rochi Fratribus donantur, *tom.*5.*fol.*110.

Caſtri S. Petri Conventus erigitur, *tom.* 2. *fol.*233. in eo Religioſos 10. duntaxat morari indulgetur, *ibi.* Pro eo ampliando petium terræ alienatur, *fol.*233.

Caſtri Regalis Conventus antiquus venditur, *tom.*3. *fol.*184.

Caſtri Thermarum Domus Fratrum conſtruitur, *tom.*3. *fol.*162.

Caſtri veterani ex Eccleſia extractio SS. Reliquiarum pariter vetitur, *tom.*3. *fol.*158. quæ memorantur, *ibi.*

Caſtri Veteris in Prov. Rom. Eccleſia ruralis S. Anatoliæ Fratribus pro nova Domo ceditur, *t.*2.*f.*93. Articuli prætenſi regulantur, *f.*94. & Communitas ad eleemoſynam promiſſam dandam obligatur, *ibi.*

Caſtri veteris Eccleſia in Calab. Altari privilegiato perpetuo decoratur, *t.*3.*f.*62. ex ea vaſa, paramenta &c. extrahi prohibetur, *fol.*66.

Caſtrovillarii Conventus conſtruitur, *tom.*3. *fol.*85. Fratres ibi circa feſtum S. Paſchalis turbari, inhibetur, *fol.* 86.

Caſus in quibus Regulares ſubſunt Epiſcopis, recenſentur, *t.*6.*fol.*369. &c. A' Caſibus & cenſuris reſervatis Epiſcopo Regulares non abſolvunt, *ibi.fol.*336. & 430. etiamſi poſſint abſolvere à caſibus Sanctæ Sedi reſer-

ſervatis, *ibi.* abſolvunt tamen pœnitentem ab his in Diœceſi, ubi ſunt approbati, & caſus non reſervatus, *ibi.* abſolutus in foro interno debet ſe gerere, ac ſi non eſſet abſolutus, *ibi.* Caſus reſervati Regularibus, quinam, *tom.6. fol.*315. ab Ordine Capucinorum omnes acceptati, *fol.*316. modus in hoc ab illis abſolvendi, *fol.*317. Caſibus reſervatis Regulares cenſuram annectere nequeunt, *ibi.*

S. Cataldi Conventus conſtruitur, *tom.* 3. *fol.* 162. & durante fabrica SS. Euchariſtiæ Sacramentum in Hoſpitio aſſervatur, *ibi fol.* 165.

Cataloniæ Provincia fundatur, *tom.* 5. *fol.* 306. ad alia Hiſpaniæ loca Ordinem propagat, *ibi f.*308. Floret Viris ortu & virtute illuſtribus, *ibi*: & Martyribus charitatis & ſanguinis, *fol.* 309. electio Patronarum Provinciæ ratihabetur, *fol.*329. *Vide tom.*7. *fol.*52.

Catanæ Altare privilegiatum transfertur, *tom.*3. *fol.*188. & antiquus Conventus cum jure adaquandi venditur, *fol.* 189. petium terræ alienatur, *fol.* 191. & pretium Fratribus donatur, *ibi.*

Cathacii Fratres à ſolvenda Quarta immunes declarantur, *tom.*3. *fol.* 64.

Catharina Cornoldi Legatum pium Fratribus relinquit, *tom.*3. *fol.* 34. ad quod ſolvendum hæredes obligantur *ibi.*

Catharina de Medicis, Regina Chriſtianiſſima, in Galliis, & ultra montes Ordinem noſtrum propagari inſtat, *tom.* 5. *fol.* 2. Situm pro primo Conventu Pariſienſi donat *f.*24. Fratres in Civitate Lugdunenſi recipi commendat, *ibi fol.* 115.

Cavalchini Carolus Albertus S. R. E. Card. Ordinis Protector deputatur, *tom.*7. *f.*368.

Fr. Celidonius à Calahora in Apoſtolico pulpiti officio eminet, *tom.* 5. *fol.* 352. & Definitorio Generali aggregatur, *ibi.*

Cellarum ſuppellex debet aptari ex communi maſſa, *tom.* 6. *fol.* 325. *reſidua explicat Index ejuſdem tomi ſexti*: verb. *Cella.*

Cenſuras contra Fratres Minores publicare vetitur, *tom* 6. *fol.*183. 189. *& ulteriora de his vide in Indice tom.* 6. verb. *Cenſura.*

Pro centenaria complenda, geſta in cauſis Sanctorum poſt Decreta Generalia non attenduntur, *tom.*7. *fol.*82.

Centum Cellæ Uncia aquæ ex publico aquæ ductu Fratribus datur, *tom.* 2. *fol.* 98. ac totus relapſus aquæ S. Liborii *ibi.* *Vide Hoſpitium &c.*

Centurio (Joannes Baptiſta) libros ſuos legat Bibliothecæ Neapolitanæ, *tom*3. *fol* 28.

In Cephaludenſi Valetudinario Sæculares hoſpitari prohibentur, *tom.*7. *fol.*406.

Ceræ Papalis materia, *t.*7. *fol.*434. eam conficiendi modus, *ibi.* virtus, *ibi.*

Cereti cauſa Domûs à PP. Carmelitis conſtruendæ aliis Judicibus committitur &c. *tom.*5. *fol.*219. denuo examinari jubetur, *fol.* 220.

Cermigliani Conventus Fratrum fundatur, *tom.*3. *fol.*215.

Cerviæ novæ, nova Hoſpitii fundatio conceditur, *tom.*2. *fol.*249.

Ceſenæ Monialium Monaſterium erigitur, *tom.*2. *fol.*228. *In indice ejuſdem Tomi ſub prædictis verbis vide & alia annotata.*

Domui Fratrum ibidem duo terræ petia uniuntur, *fol.* 251. Reliquias ex eorum Eccleſia extrahi non poſſunt, *tom.*7. *fol.*383. quæ recenſentur, *ibi. fol.*384.

Cetrarii Hoſpitii erectio RR. PP. Minimis conceditur, *tom.*3. *fol.*94.

Chaldæa Natio de zelo, à Fr. Joan. Baptiſta Aurelianenſi ſibi relato, à Papa celebratur, *tom.*7. *fol.*306.

Chandarnagor in Bengala Miſsionariis Thibeti Officium, & Miſſa propria de translatione Domûs Lauretanæ conceditur, *t.*7. *fol.*256. Duas Miſſas perpetuas acceptari indulgetur, *ibi. fol.* 262. celebratio Miſſæ ſine feſtorum exceptione permittitur, *ibi. fol.* 265.

Sor. Cherubina Taraſconenſis, Marito defuncto, Monaſterium Maſſilienſe ingreditur, *tom.*5. *fol.*180. converſionem Filii majoris obtinet, *ibi.* heroa devotione erga B. V. fertur, *ibi.*

Fr. Cherubinus Arelatenſis ex proſapia nobili inter nos ad Mytram aptatur, *tom.* 5. *fol.* 158. inter P. D. Obſervantes eam recipit *ibi* mortuus ad nos redit *ibi.*

Fr. Cherubinus Maurianenſis zelo, ſignis & prodigiis claret, *tom.* 5. *fol.*130. inſtituit Domum aſyli pro Neo—converſis Tononii, *ibi fol.* 137. ubi & fidem exulem reſtituit, *ibi.*

Fr. Cherubinus à Noves variis officiis in—& extra Religionem decoratur, *tom.*5. *f.*159. *cætera notat Index tomi quinti ſub eodem nomine.*

Chienſis Miſſionis Capucinis Eccleſia S. Rochi donatur, *tom.*7. *fol.*289. donatio confirmatur, *ibi.* Quâ deſtructa, Miſſionarii pro S. Georgii Eccleſia commendantur, *ibi fol.* 290. quæ & iis conſignatur cum conditionibus *ibi* in ædibus privatis Miſſam celebrare inhibetur *ibi fol.* 291.

Chirographi generica notio, *tom.*2. *fol.*XXXI. & ſpecifica, quatenus Pontificium eſt *ibi.* Illius ab aliis Scripturis differentia *ibi.* Solitæ formalitates *fol.* XXXII. ac executio *fol.* XXXIII.

Chriſti paupertas. *Vide paupertas Chriſti.*

Chriſtina à Lotharingia, Magni Ducis Ferdinandi

nandi Vidua fundationem Monaſterii Monialium Biturgii coadjuvat, *tom.2.fol.*119.

Fr. Chriſtophorus à Tuſculo Miſſionarius Rhetiæ benignè à Papa auditur, *tom.* 2. *fol.* 358.

Ad Chorum obligantur Mendicantes, *tom.6. f.*324. caſus exemptionis. *ibi*.

Ciſtercienſi Ordini datum eſt privilegium benedicendi paramenta pro ſuis, & alienis Eccleſiis, *tom.* 6. *fol.* 208.

S. Clara Aſſiſienſis Sanctarum Virginum faſtis adſcribitur, *tom.6. fol.* 29. ejus Officium quolibet menſe tum à Fratribus, tum à Monialibus recitari indulgetur, *tom.*1.*fol.*122, *& tom.* 7.*fol.*25. dubium de Lectionibus reſolvitur, *ibi.* Ordinis illius privilegia confirmantur, *tom.6.f.*249. *&c. Vide* verb. *Indulgentia in tomo 6.*

Clara Armana, Domum &c. Fratribus pro Conventu Brixiæ legat., *to.* 2.*fol.* 348.

Clara de Montagnanis, Monaſterium Monialium Laudæ fundat, *tom.2.fol.*316.

Claravallenſi Conventui legatum perpetuum ſolvi debere, non verò peti poſſe declaratur, *tom.*3.*fol.*67.

Clavaſii Fratres in quærendis eleemoſynis impediri non poſſe declaratur, *tom.* 2. *fol.* 397.

Fr. Claudius Athenſis, in Palæſtinam à Rege Ludovico XIII. & Regina, voti ergò ablegatur, *tom.5.fol.*28.

Fr. Claudius Bituricenſis, bina vice Definitor Generalis renuntiatur, *tom.*5.*fol.66.*

In S. Claudii loco, fabrica Monaſterii RR. PP. Carmelitanis inhibetur, *t.*5.*fol.*147.

Clauſura non eſt in Domibus locorum & Urbium, ad quas infirmi ducuntur, *tom.*1. *fol.*132. *ubi & alia unita vide*. Clauſuram Fratrum intrant variæ Duciſſæ &c. *tom.*2. *fol.*271. *&* 293. *tom.*4.*fol.*224.*&*269.*&c.*

Clauſuram Monialium ingrediuntur Fratres, earum Confeſſarii, *tom.* 4. *fol.* 38. 97. 118. *& tom.* 7.*fol.*407. *Alia & communia vide tom.6.* Verbo *Clauſura*.

Clauſuræ Auguſtanæ, vulgò Cluſinæ, Capella Lauretana divite ſupellectile ornatur, *tom.*4.*fol.*139. quam extrahi vetitur, *ibi.* & quæ recenſetur, *ibi.fol.* 140. Reliquias illuc mittendas Papa ſpondet, *ibi fol.* 141.

Fr. Clemens à Noto, Miniſter Generalis, Summo Pontifici, & Principibus charus, *tom.*3.*fol.*193. ſanat ægros, *ibi*.

Clemens Papa XI., Alexandro, Regio Principi Poloniæ, Pontificio ſumptu parentari jubet, *tom.*4.*fol.*348.

Clemens Auguſtus, Archiepiſcopus, & Elector Colonienſis, fundat Hoſpitium FF. in Clemenſwerth, *tom.*4.*fol.*319. Filiam Hebræam de baptiſmo levat, *ibi.fol.*292.

Clerici Ordinis noſtri, ad Sacros Ordines extra tempora promoveri poſſunt, *tom.*1. *fol.*7. *& fol.*11. Nec derogatum eſt privilegio à S. Concilio Tridentino, *ibi.fol.*10. ſicut derogatum cenſetur privilegio illos accipiendi abſque licentia Diœceſani, *ibi.fol.*11. *Vide Novitii*.

Clodiæ fabrica Monialium, Monaſterium declaratur, *tom.2.fol.*300.

A' Cocentagnæ Monaſterii Monialibus ſupellectilem ex argento, & coralio retineri indulgetur, *tom.*5.*fol.*336.

De Colbert de Terron, Carolus, Fratres Rupeforti ſtabiliri urget, *tom.*5.*fol.* 66.

In Collecta *Miſſæ contra Turcas*, vel hæreticos, *non Turcarum & Hæreticorum*, ſed Paganorum dici debet, *tom.*7.*fol.* 28.

Collis Petraceus. Mons Pietatis ibi erigitur, ac concurſus P. Guardiani ad nominationem Officialium confirmatur, *t.*2. *fol.*102.

Collis de Valle Elſæ, Eccleſia veteris Domûs ad prophanos uſus reducitur, *tom.*2. *fol.*417. ac in ſubſidium fabricæ novi Conventûs perpetuum legatum commutatur, *ibi. fol.* 418.

Colloredus, Carolus Comes, conſtruit Fratrum Domum Oppoznæ, *tom.* 4.*fol.*175. *&* 221.

Colmariæ Miſſio inſtituitur, *tom.*5.*fol.*231.

Coloniæ Monialibus Eccleſia S. Petri conceditur, *tom.*2.*fol.* 303. copia Brevis deſuper expediti iis communicatur, *ibi*.

Colonienſis Provincia, miro Dei conſilio fundatur, *tom.*4.*fol.* 278. *Cætera continuat Index tomi quarti, qui adeundus eſt.* Uſui communi Religionis quoad feſta Diœceſana ſe conformare jubetur, *tom.*7. *fol.*26. *Vide Peina, Benradt*.

Colonienſis Fratrum Conventus, in ejus Eccleſia Archiconfraternitas de Propaganda Fide inſtituitur, *tom.* 4. *fol.* 282. *cujus prærogativas proſequitur ſub prædictis verbis Index tomi quarti*.

Fr. Columbanus à Rottenburgo, nomine Epiſcopi Baſileenſis ſacra Limina inviſit, *tom.*4.*fol.*67. *Reſiduum pandit tomi quarti Index ſub prædicto nomine*.

Fr. Columbanus Enſishemianus, Electoris Bavariæ Theologus & Confeſſarius, *tom.*5. *fol.*229. Regularis Obſervantiæ tenax Cuſtos, *ibi.* Officiis Provinciæ fungitur, *ibi*.

Comacli nominatio Capellani à P. Guardiano facta ratihabetur, *tom.*2. *fol.* 249.

Comi fractio aquæductûs &c. ad Domum Fratrum inhibetur, *tom.* 2.*fol.* 324. Antiquum Monialium Monaſterium ſupprimitur, & novum erigitur, *ibi. fol.* 339.

Commodare ſupellectilem ſacram quomodo liceat, *tom.6. fol.*154.

Commemoratio Defunctorum in die Dominica fieri non debet, *tom.7.fol.* 37. in die

illius Miſſæ poſſunt applicari, vel pro omnibus, vel pro aliquibus Defunctis tantùm, *tom.7. fol.*40.

Commiſſio Generalis pro faciendis proceſſibus Servorum Dei. *Vide Formula Commiſſionis.* per Signaturam Commiſſionis in cauſis Beatorum nullum cultûs initium importatur, *tom.7. fol.* 82.

Communionis Generalis origo, fructus &c. deſcribuntur, *tom.* 1. *fol.* 219. Inſtituitur tam in Eccleſiis noſtris, quàm Sæcularium, *ibi. fol.* 220. Debet tamen in hiſce Communio ſollicitudine Fratrum noſtrorum peragi, *ibi.* Indulgentia non acquiritur, niſi Euchariſtia in ipſa Eccleſia, in qua Communio peragitur, ſumatur, *ibi. fol.* 119. An autem tempus Indulgentiæ à primo mediæ noctis puncto, vel à primis veſperis incipiat? duplex opinio adducitur, *ibi fol.* 120. *Vide tom.* 4. *fol.*24.

Communio Paſchalis in ipſa Reſurrectionis die non eſt neceſſaria, *tom.* 6. *fol.* 138.

Communio Sanctiſſimæ Euchariſtiæ in nocte Nativitatis Domini prohibetur, *tom.* 7. *fol.*7. an, & quomodo in Miſſis Defunctorum fieri debeat, *tom.7. fol.*10. & 11., & *fol.* 12. & 41. 42. 43. an Communio Euchariſtica intra Miſſam fieri debeat, *to.7. fol.* 41. 42. & 43. *Vide Confeſſio, Euchariſtia.*

Conceptio B. V. M. *Vide Mariæ Conceptio, Officium votivum Conceptionis, Miſſa Conceptionis.*

Concionatores Ordinis ab Epiſcopis non examinantur, *tom.3. fol.*186. *Alia & communia de Concionatoribus annotat tomus* 6. Verbo *Concionatores.*

Concionatoris Sac. Palatii Officium Ordini in perpetuum aſſignatur, *tom.7. fol.*354. ratio exprimitur, *ibi. & ſeq.*

Condini Conventus Fratrum conſtruitur, *tom.3. fol.*294. oppoſitio & recurſus contra eum inutiles, *ibi.*

Conferentias morales Regulares accedere non tenentur, *tom 6. fol.* 177. 415 & 416.

Confeſſarius. *Adeatur Index tomi primi, tomi ſecundi, tomi quarti, tomi quinti, & tomi ſexti, ubi verbis Confeſſarius, Confeſſio &c. tota per Bullarium diſperſa materia indicatur*, præter ſequentia.

Confeſſio extra Ordinem Fratribus in præſcriptis caſibus permittitur, *tom.7. fol.*353. *& ſeq.*

Confeſſiones, præſertim Mulierum in nocte Nativitatis Domini excipere prohibetur, *tom.7. fol.*7.

Confirmationis Sacramentum adminiſtrant Præfecti pro tempore Miſſionum Thibetanæ, *tom.7. fol.*266. Moſcoviæ *ibi fol.*279. & in Americæ Miſſionibus Præfectus, Vice-Præfectus, ac etiam ſinguli Miſſionarii in caſu neceſſitatis *ibi fol.*324. & *ſeq.*

Confraternitas chordæ S.P. Franciſci, in Eccleſiis noſtris à Reverendiſſimo P. Magiſtro Generali Conventualium erigitur, & Archiconfraternitati Aſſiſii unitur, *tom.* 1. *fol.*40. & 41. Paſſionis Domini in Eccleſia noſtra Pragæ, *tom.*4. *fol.* 179. Bruxellis Equitum de Paſſione Chriſti *ibi* 88. & Coloniæ *de Propaganda Fide &c.* inſtituuntur, *ibi fol.*280.

Confraternitatum in Eccleſiis Regularium viſitatio pertinet ad Epiſcopum, *tom.* 6. *fol.* 373. ad quæ ſe extendat, *ibi.* Confraternitates obligantur ad Decreta Miſſarum, *ibi* 462.

Congi Miſſio olim Provinciæ Romanæ commiſſa, *tom.2. fol.*76. regnum deſcribitur, *tom.* 7. *fol.* 189. in eo ſoli Capucini laborant, *ibi.* cum fructu, *ibi, & ſeq.* novi Miſſionarii eò deſtinantur. *ibi fol.*192. in ea mortui 144. Fratres, *ibi fol.* 189. Miſſionariis munia Miſſionis intra Parochorum juriſdictionem exercere inhibetur *ibi fol.* 199. Regem de tribus vitiis extirpandis Papa admonet. *ibi fol.* 200. à quo ſtatus Miſſionis variis Principibus commendatur *ibi fol.*205. *& ſeq.* Capucini è regno ejiciuntur *ibi fol.* 218. Cardinali de Cunha, & Regi Portugalliæ commendantur *ibi.* Præfecto temporaneæ diſpenſandi facultates conceduntur *ibi fol.* 234. *vide Alphonſus Rex Angolæ, Anna Regina Matambæ, Antonius Barettus, Generoſus Sylva, Alphonſus II. Rex Congi, Petrus Rex Congi, Fr. Franciſcus Congenſis, Fr. Hyacinthus à Foro Caſſii &c.*

Congregatio. *Vide Fr. Antonius à Fuente &c.*

Congregatio Equitum Dominicæ Paſſionis inſtituitur, *tom.* 3. *fol.* 249. & approbatur *ibi*, & *tom.* 4. *fol.* 179.

SS. Congregationum Decreta aliquoties conſultiva, & non deciſiva ſunt, *tom.* 3. *Iſag. fol. xxiii.* vis legis iis attribuitur, *fol. xxviii. Vide Decreta.*

Congregatio de Propaganda Fide inſtituitur, *tom.* 7. *fol.* 97. Capucinorum de ea meritum, *tom.7. fol.* 100. illius Decreta æquivalent Conſtitutioni Pontificiæ *ibi* 101. ſub titulo de Propaganda Fide nova Miſſionum loca erigere prohibetur, *tom.* 7. *fol.* 107. Decreta ejus inconcuſsè ſervari debent. *ibi* 117. *vide Miſſionarius.*

S. Conradi, III. Ordinis S. P. Franciſci Officium, à toto Minoritano Ordine recitari, ad inſtantias noſtri P. Miniſtri Generalis conceditur, *tom.*1. *fol.*74. & *tom* 7. *f.*20.

Fr. Conradus Monheimenſis in ſæculo jurium Doctor, *tom.*4. *fol.*153. in clauſtro humilitatis cultor *ibi.*

Con-

Conſecratio Eccleſiarum debet ab Epiſcopo Diœceſano peragi, *t.6.f.224. Vide Indulgentia.*

Conſervatores Privilegiorum eligendi forma, *tom.6.f.362.* illorum qualitates, *ibi.* & *fol.* 224. facultates, *ibi fol.* 202. defendendi Regulares iis non eſt adempta facultas, *ibi fol. 363.*

Conſtantiæ Conventus fundatur, *tom.* 4. *fol. 65.* ubi Fratres triplex adminiſtrant pulpitum &c. *Vide Fuggerus.*

Fr. Conſtantino Barbanſono vitæ contemplativæ dedito, *tom.* 4. *fol. 279.* B. Virgo apparet *ibi.* Libros vulgat *ibi.*

Conſtantinopolitanæ Miſſionis loca recenſentur, *tom.7.fol.*282. Miſſio periculis & difficultatibus obnoxia *ibi fol.* 281. S. Joſephi à Leoniſſa martyrio conſecrata *ibi.* Miſſionarii primi Conſtantinopolin ablegati, *ibi f.*282. defacto duo ibi ſunt Miſſionariorum hoſpitia ſeu reſidentiæ *ibi* in quarum una Collegium Juvenum Secularium Gallorum, & in altera Collegium Juventutis Neapolitanæ *ibi.* Miſſioni aſſignatur Eccleſia juris Patriarchæ latini *ibi.fol.* 285. *vide Fr. Joſephus à Tremblay.* alii Miſſionarii eò ablegantur *ibi fol.* 286. Decretum de locis Miſſionum declaratur *ibi* Controverſia inter Vicarium Apoſtolicum & Miſſionarios dirimitur *ibi fol.*287. uſum facultatum petere hi debent ab Epiſcopis Catholicis *ibi.* Convictum dare in Hoſpitiis Sacerdotibus Sæcularibus inhibetur *ibi*, *vide Fr. Thomas Pariſ. Argentaria, Candiæ, Chienſis Milenſis, Paros Inſulæ Smirnenſis, Syrana Miſſio.*

Conſtitutiones Ordinis, nihil contra S. Regulam continere declaratur, *tom.1.fol.57.* à Sede Apoſtolica approbantur, *ibi fol.* 95. & 100.

Conſultores S.Rit. Congregationis, *t.7.f.90.*

Conſulum Capellæ *vide in Capellis.*

Conventualis Miſſa apud Capucinos, *vide Miſſa Conventualis.*

PP. Conventualibus primi Ordinis Fratres ſubjiciuntur, *t.1.f.3.* Eorum P. Magiſter Generalis intra tres dies Vicarium Generalem confirmat, *ibi fol.* 18. Confirmandi formula, *ibi fol.* 29. eorum Monaſteria Squinzani, & Roccæ Fratribus conſignantur, *tom.3.fol.*124. & *fol.*183.

Conventualitas Domorum ſeu Eccleſiarum FF. Minorum unde proveniat, *tom.* 6. *fol.* 26.

Conventus, in quibus plus quàm ſex Fratres degunt, Epiſcoporum juriſdictioni non ſubjacent, *tom.* 1.*fol.*108. *de Conventibus parvis, de numero Fratrum in Conventibus figendo, de Conventuum fundatione, vide Indicem tomi* 6. Verb. *Conventus.*

Cophtorum ritus, *vide ritus Cophtorum.*

Corati Decreta circa funera aliàs edita ſervari, & functiones à Fratribus peragi mandatur, *tom.3.fol.*112.

Coroliani Conventus Fratrum conſtruitur, *tom.3.fol.*116. & Eremitæ carceri ibi mancipantur, *ibi fol.*118.

Coriolani è Sacriſtia ſacram ſupellectilem diſtrahi prohibetur, *tom.3.f.*83.

Corleonis nova Domus erigitur, *tom.* 3. *fol.* 156. petium terræ Fratribus donatur *ibi*, & diſtantiam in ejus mutatione locum non habere declaratur *ibi.*

Cormons Conventus Fratrum ab emptione calicis liberatur, *tom.4.fol.*271.

Corpora Sacra ſuper Altaria collocare prohibetur, *tom.* 7. *fol.* 17. Officium & Miſſa per immemorabile tempus de iis continuata ratihabetur, Decreto 1691. non obſtante, *ibi.*

In Corporis Chriſti octava nona lectio de feſto ſimplici recitatur, *tom* 7. *fol.*26.

Corrigii Eccleſia Parochialis S. Antonii Fratribus pro nova Domo datur, *tom.* 2. *fol.* 259. Terræ petium pro quadrando horto permutatur. *ibi.*

Corſica Provincia ejus origo, *tom.2.fol.*424. Belli tempore Superiores ejus à S. Sede deputantur, *ibi f.*229. Limites quæſtuationis excedere prohibetur, *ibi f.*428. Novos Conventus ſine diſtantia 12. milliariorum ibi conſtruere Mendicantibus non licet, *tom* 2. *fol.*428. *vide Calvi.*

Corſo (Felicitas) Cœnobium Tertiariarum Capucinarum fundat & inſtruit, *t.3.f.*145.

De Cortenbach, Henricus Ferdinandus Baro, Fratribus paſtoralem curam Stollbergæ addicit, *tom.4.fol.*329.facultate à Summo Pontifice petitâ *ibi.*

Coſentinæ Provinciæ Elogium *tom.3.fol.*77. Laici Clericos in ea præcedere prohibentur, *ibi fol.*92. Bannitis aſylum dantes Superiores Locales taxatis pœnis ſubduntur, *fol.* 97.

Coſentinus Fratrum Conventus. In ejus Eccleſia Officia Defunctorum occaſione funeris à Clero Sæculari recitari non debuiſſe declaratur, *t.3.fol.*91. Situs antiqui Conventûs venditur, *ibi fol.*92.

Coſentinum Monialium Monaſterium fundatur, *tom.3.fol.*83., & Valetudinarium in eo conſtruitur, *fol.*82.

Cotiniani Eccleſia S. Mariæ Fratribus pro nova Domo relinquitur, *tom.3.fol.*205.

Cotronii Fratribus Oleum Sacrum ab Epiſcopo dari mandatur, *tom.3.fol.*65.

Cremæ antiquæ Monialium ædes venduntur, *tom.2.fol.*350.

Criſpini nova Fratrum Domus erigitur, *t.* 2. *fol.* 250.

Crocius Joannes, Miniſter Acatholicus cum Fr. Valeriano Magno in arenam conſcendit, *tom.4. fol.* 196. & turpiter recedit *ibi*.

Cruces Altarium ſeu Proceſſionum de præcepto non ſunt benedicendæ, *tom.7. fol.* 33. Simplex ideo Sacerdos eas benedicit *ibi*.

Crucifixi Salvatoris imago debet palam in Altari, quo dicitur Miſſa, exponi, *tom. 7. fol.* 13.

Cryptaliarum in terra Conventum conſtruere, PP. Reformatis prohibetur, *tom. 3. fol.* 118.

De La Cueva, Alphonſus Cardinalis Archiconfraternitati Colonienſi opem & ſtipem ſpondet, *tom. 4. fol.* 290. Præſtantes Fr. Hyacinthi à Caſali Dotes ei Papa denuntiat, & illius conſilio hunc juvari poſcit, *tom.3. fol.* 282.

In Cuculladenſi loco Novitiatum erigi conceditur, *tom.5. fol.* 348.

Cultus Beatorum non Canonizatorum præſcribitur, *tom 7. fol.* 84. abuſibus præcavetur *ibi* & 85. dubia deſuper orta reſolvuntur *ibi &c.* cultus immemorabilis in cauſis Beatorum Beatificatione æquipollenti debet probari, *tom.7. fol* 91.

Cumanæ &c. Miſſio in Indiis Occidentalibus inſtituitur, *tom. 7. fol.* 338. miſer gentis ſtatus per litteras quinque Regulorum deſcribitur, *ibi fol.* 339. ac Capucinorum zelus laudatur *ibi*.

Fr. Cunebertus Colonienſis ſub dio diutius ſepultus flexibilis reperitur, *tom.4. fol.* 279.

Curiæ in Corſica Conventus fundatur, *tom.2. fol.* 427.

Curienſi Epiſcopo Papa de calamitatibus Eccleſiæ compatitur, *t.2. fol.* 351. *Vide Provincia Brixienſis*, *Rhetia &c.*

Curzani antiqua Domus alienatur, *t.2. f.* 359.

Cuſtos unus tantùm ad Capitulum Generale olim miſſus, *tom.6. fol.* 12 23. 65.

Cuſtodes ſupernumerarii, Capitulum Generale accedere permittuntur, *t.1. f.* 98. Eorum concurſus tamen ad electiones non eſt in uſu, *ibi fol.* 100. nec poteſt reduci ad uſum.

Cutri feſtum S. Crucis à Noſtratibus eodem cum RR. PP. Reformatis die celebrari indulgetur, *tom.3. fol.* 72.

Cyntiani nova Domus conſtruitur, *tom. 2. fol.* 71. empta terræ petia ab annuo canone liberantur *ibi*, & *fol.* 73. Sex unciæ aquæ eidem donantur, *ibi f.* 70. Donatio confirmatur, & executio committitur, *fol.* 79.

Cypri Miſſio inſtituitur, *tom 7. fol.* 303.

Fr. Cyprianus Crouſſers Antverpienſis Provinciæ Flandrobelgicæ, Definitor Generalis, ſcientiæ & pietatis cultor, ac librorum auctor, *tom.4. fol.* 84.

Cyrillus Patriarcha Antiochenus Græcorum emittit profeſſionem fidei in manibus Fr. Dorothei à SS. Trinitate, *tom.7. fol.* 314. à quo in Patriarchatu confirmatur *ibi*.

D

IN Dalmatia labor Apoſtolicus à Fr. Bartholomæo Veronenſi impenſus à S. Congregatione commendatur, *tom.7. fol.* 271. & 272. numerus converſorum ſpecificatur *ibi*.

Damaſci Eccleſiæ Miſſionariorum triplex indulgentia conceditur, *tom.7. fol.* 315.

Dambſvvegg Fratribus Miſſio addicitur, *tom. 4. fol.* 148. cum conditionibus expreſſis *ibi*.

Fr. Damianus Provinciæ Tyrolenſis ad Papam ablegatur, *tom.4. fol.* 126. à quo benignè excipitur *ibi*.

Fr. Damiani à Lugduno impenſa pro Miſſionariis Georgiæ opera à Papa commendatur, *tom.7. fol.* 247. & *ſeq.* nec non à Sac. Congregatione *ibi fol.* 307.

Dantiſci Fr. Valerianus magnus duos Acatholicos Miniſtros convincit, *tom. 4. fol.* 192. fructu felici *ibi*.

Darienſis Miſſio in Indiis Occidentalibus inſtituitur. *tom.7. fol.* 337. pro ea Capucini magis opportuni cenſentur *ibi* & 338. de ejus ad conterminas Provincias extenſione *ibi*.

Darocenſe Monaſterium ex ære ſitûs venditi conſtruitur, *tom.5. fol.* 347.

Decimas FF. Minores non ſolvunt, nec de hortis, nec virgultis, *tom.6. fol.* 174. nec de oleribus, aut aliis, *ibi* 189. 252.

Decretalem *Exiit* gloſſari vetitur, *tom. 6. fol.* 66. prohibitio fuit per tempus ſuſpenſa, *ibi* 98.

Decretorum *categoriam exhibet Index tomi* 3. verbo *Decreti*.

Decreta S. Congregationis de Propag. Fide, *Vide S. Congregatio de Propag. Miſſionarius*.

Dedicandi libros, templa, Urbes &c. mos antiquus, *tom.5. fol.* 152.

Dedicationis feſta & eorum translationes, *tom.7. fol.* 59.

Defunctorum Officia ex legato pio à Fratribus anticipari indulgetur, *t.2. f.* 420. Commemoratio Defunctorum annua alicujus Ordinis, ob occurſum feſti duplicis non transfertur, *tom.7. fol.* 10. *Vide Officium Defunctorum*.

B. Delphinæ feſtum anticipatur, *tom. 7. fol.* 51.

Demi Bertii hoſpitium erigitur, *t.2. fol.* 362.

Denuntiari poſſunt ab Epiſcopo Regulares cēſurâ affecti, *t.6. f.* 191. non declarari *ibi*.

In

In loco Deuſti hoſpitium in Fratrum Conventum convertitur, *tom.7.fol.*416.

B. Didacus Complutenſis Canoni Sanctorum inſcribitur, *tom.6.fol.*297. ejus feſtum celebrari præcipitur, *ibi.fol.*304. *Vide Indulgentia.*

Fr. Didacus à Civitate Novana Regi Chriſtianiſſimo commendatur, *tom.2.fol.*192. ac *t.5.fol.*141. ac Reginæ Chriſtianiſſimæ, *tom.2.f.*192. elogium ejus apponitur, *ibi.*

Frater Didacus Brugenſis Provinciæ Flandro-Belgicæ ex ſtirpe nobili, defuncta conjuge, noſtrum Inſtitutum amplectitur, *tom.*4. *fol.*83.

Fr. Didaci à Quiroga ampliſſimum meritum compendiatur, *tom.5.fol.*364.

Dieta duplex, vulgaris & legalis, *tom.6. fol.*221.

De Dietrickſtein Familia de zelo Religionis à Papa commendatur, *tom.4.fol.*207.

De Dietrickſtein, Franciſcus Cardinalis & Princeps fundat Conventum Fratrum Nicolſpurgi, *tom.* 4. *fol.*175. quem Succeſſores Principes ſuſtentant, *ibi.* nec non Viſcovienſem, *ibi.* Capellam Lauretanam Nicolſpurgi Fratrum curæ committit, *ibi. fol.*208. Fratres ad Diœceſin Olomucenſem admittit, *ibi. fol.*177. Zelum conſtantem pro Eccleſia Dei Summus Pontifex laudat, *tom.3.fol.*263. & *fol.* 285. Ejuſdem Officiis Fr. Hyacinthum à Caſali commendat, *loc.cit.*

De Dietrickſtein, Maximilianus Princeps. Fratres in cura Capellæ Lauretanæ Nicolſpurgi firmari poſcit, *to.4.fol.*207. & obtinet, *ibi.*

De Dietrickſtein, Mariæ Thereſiæ Comitiſſæ Fratrum Conventum Hollobrunæ intrandi facultas conceditur, *tom.4.fol.*267.

Diffinitorium Generale Romæ reſidere ordinatur, *tom.1.fol.*113. & *fol.*192. *Vide Indicem tomi ejuſdem v. Diffinitorium Generale.*

Diffinitor Generalis primus ſuccedit defuncto P. Miniſtro Generali & ſic ſucceſſivè, *tom.*1. *fol.*90. ubi & alia, *vide ibi in Indice* verbo *Diffinitor Generalis.*

Diffinitorum Generalium Series, *tom.* 7. *fol.*43.

Diffinitor Provincialis completo hoc officio, nulla gaudet præcedentia, *tom.1.fol.*113.

Dimiſſorias ſuis ſubditis dant Superiores, *tom.* 6. *fol.* 374. & 514. in datis ad alium Epiſcopum debet exprimi ratio non ordinationis, *ibi.fol.*514. cum atteſtato, *fol.*517.

Dimiſſoriæ ab Epiſcopo originis à Regularibus non exigi debent, *ibi.*

Dinckelſpilæ Conventus à Provincia Franconiæ ſeparatur, *tom.4.fol.*162. Bavaricæ aggregatur, *ibi.*

Dionanti uſus horti occupati indulgetur, *tom.* 4. *fol.* 114. fundatio Conventûs ab Epiſcopo approbatur, *ibi.*

Fr. Dionyſii Virienſis meritum epitaphio concluditur, *tom.5.fol.*93. *& ſeq.*

Diſcreti Locales. De vario horum ſtatu, *vide Indicem tom.3. tom.4. & tom.5.* verbo *Diſcreti Locales.*

Diſtantia in mutatione Conventuum jam erectorum non attenditur, *tom.* 3. *fol.* 156.

Diſpenſare, *vide Irregularitas, Illegitimus.*

Divinationis quæcumque genera prohibentur, *tom.6.fol.*546. *Vide Aſtrologia.*

Doctrinam Chriſtianam Regulares tradunt in ſuis Eccleſiis, *tom.6.fol.*431.

In Dolenſis Conventûs Eccleſia Altare Sanctæ Margharitæ in perpetuum privilegiatur, *tom.5.fol.*146.

Domaſii præpoſitura S. Joannis Baptiſtæ Fratribus pro nova Domo datur, *t.2.fol.*306. limites quæſtuationis regulantur, *ibi.f.*322.

In Dominicis Septuageſimæ &c. non poteſt recitari Officium Purificationis B. V. cum commemoratione Dominicæ tantùm, *t.*7. *fol.* 3.

Sancti Dominici Ordinem inter — & Minorum communicatio privilegiorum ſpecialis, *t.6.f.*195. uterque Ordo commendatur, *ibi.f.*199. utriuſque privilegia confirmantur, *ibi.* ac eorum Monialibus & Tertiariis communicantur, *ibi.* Officium de eo cum Miſſa & octava recitare Ordini conceditur, *tom.7.fol.*30. ſicut & commemoratio in Officio S. P. Franciſci votivo tantùm, *tom.7.fol.*31.

Fr. Dominicus Sabaudus cum nuncio electionis Hilteprandi in Epiſcopum Sedunenſem Romam ablegatur, *tom.5.fol.*140.

Dominientis (Marcus Antonius) Legatum pium Fratribus Aveani relinquit, *tom.* 3. *fol.*217. quod commutatur, *ibi.*

Dominium rerum & locorum FF. Minorum ad Sanctam Sedem transfertur, *t.6.fol.*60. &c. olim abdicatum, *fol.*103. variè reaſſumptum, *fol.*105.

Domus Sæcularis Conventui prædominans, ut deſtruatur, jubetur, *tom.2.fol.*225. & *t.5.f.*318. aliam permutari conceditur, *t.2. fol.*377. item ſitum alterius, *ibi fol.*368.

Donata de incertis & malè acquiſitis FF. Minores recipiunt, *tom. 6. fol.*45.

Donare modica cum licentia Superiorum Minoribus licet, *tom.6. fol.*23. & *fol.*63.

Donatio Librorum, Bibliothecæ Fratrum facta commendatur, *tom.2.fol.*129.

Dorothea Sophia Duciſſæ Parmæ &c. Reliquias B. Seraphini poſcit, *tom.* 2. *fol.* 276. Ei Fr. Gabrielem Cluſinum à ſe benignè receptum eſſe Papa ſignificat, *to.4.fol* 136. quæ grates deſuper refert, *ibi.fol.*137.

Fr. Do-

Fr. Dorotheus à SSma Trinitate in Miſſione Palæſtinæ diu deſudat, *tom.7.fol.369*. Cyrilli Patriarchæ Antiocheni profeſſionem fidei recipere, ac in Patriarchatu confirmare jubetur, *ibi.fol.314*. Synodum celebrat, *ibi*.

Dos Puellarum Leoniſſæ ad 100. ſcuta reducitur, *tom.2. fol.117*.

Dotes aliàs relictæ pro puellis nubendis in depauperati Fratris commodum commutantur, *tom. 3. fol. 29*. ad eas nominandi jus Fratribus an conveniat, quæritur, *ibi. fol.42*.

Dotes Monialium effectivè deponi jubetur, *tom.3. fol.130*.

De Drackowitz, Maria Magdalena Comitiſſa Domum Fratrum Varaſdini conſtrui, Romæ urget, *tom.4. fol.276*.

Drepani ex Eccleſia Fratrum extractio Sanctarum Reliquiarum inhibetur, *tom.3. fol. 157*. quæ recenſentur, *ibi*.

Dunkerchæ Confraternitas B. V. Mariæ Auxiliatricis viget, *tom. 5. fol. 235*. Imago miraculoſa aſſervatur, *ibi fol.236*.

Durantus, Stephanus, Fratres Toloſam vocat, *tom. 5. fol.204*. agitatur contra eos, *ibi fol.205*.

E

DE Ecchenberg (Joannem Oldericum Principem) ut virtutis ſuæ famam novis meritis cumulet, & Fr. Hyacinthum à Caſali in ſuæ Legationis negotiis adjuvet, Papa hortatur, *tom.3. fol.259*. & *fol.281*.

Eccleſiæ FF. Minorum cur Conventuales dicantur, *tom 6. fol. 26. in cujus Indice & alia annotantur* V. *Eccleſiæ*.

Eccleſiæ viſitatio. *Vide Epiſcopus*.

In Eccleſiis noſtris Cadavera Sæcularium ſepeliri poſſe decernitur, *tom.1.fol.82*. ubi *& alia videnda*.

Ejectus. *Vide Expelli*.

Einſidlenſis Principalis Monaſterii famam & jura Fr. Apollinaris Svitenſis à calumniis tuetur, *tom.4 .fol.28*.

Electio Sanctorum in Patronos debet fieri cum conditionibus notatis, *tom. 1. fol. 151*.

Electio duorum Fratrum ſecundùm carnem, unius in Miniſtrum Provincialem, & alterius in Definitorem ſanatur, *tom. 4. fol. 106*.

Electio Diſcretorum. *Vide Diſcretorum*.

In Electione tempus à jure ſtatutum in Religione Minorum non currit, *tom.6. fol.161*. *Vide reliqua in Indice tom. 6. verbo In Electione*.

Electiones minus canonicè, ratione belli, forſan factas ſanandi P. Miniſtro Generali facultas olim data, *tom. 1. fol.152*.

Electoribus tribus Eccleſiaſticis, S.R.I. Principibus ſollicitudinem ſuam pro aſſerenda Germaniæ dignitate Papa exponit, &, ut ablegati à ſe Fr. Hyacinthi à Caſali negotiationi ſua ſtudia uniant, cupit, *tom. 3. fol.255*. & *fol.285*.

Eleemoſynæ Fratribus aſſignatæ revocatio rejicitur, *tom.2. fol. 210*. ad eam Fratribus dandam Moniales Mutilianæ obligantur, *ibi.f.247*. Diſpoſitio R. Fabricæ Sancti Petri circa eleemoſynas teſtamentarias, *ibi. fol.248*. Fratribus dandæ obligatio, à Fundatoribus Conventuum in ſe ſuſcepta reprobatur, *tom.3 .fol.166*. & *fol.192*.

Eleemoſynam quærentes Fratres Epiſcopus turbare prohibetur, *tom.5 .fol.97*. & *tom.2. fol. 394*. pro revidenda quæſtuantium licentia Parochos conſtitui præſcribitur, *tom.5. fol 170*. Eleemoſynas FF. Minores quærunt etiam in terris excommunicatorum, *tom.6. fol 19*. ac abſque litteris commendationis, *ibi. fol.119*. & liberè, ſicut alii Mendicantes, *ibi. fol.261*. quin ab Epiſcopis poſſint prohiberi, *ibi. fol.201*.

Eleonoram Imperatricem ut publicæ Imperii & Religionis cauſæ opituletur, & negotia Fr. Hyacinthi à Caſali Cæſarea auctoritate ſecundet, Summus Pontifex rogat, *t.3. fol.280*. & *fol.286*. & à Fratribus adminiſtrationem Sacramentorum in Biſuntino Monialium Ordinis S. Claræ Monaſterio ſuſcipi inſtat, *tom.5. fol.149*.

Eleonora Urſina Sfortia Duciſſa ſegniæ, Monaſterium Monialium S. Floræ fundat, *to 3. fol.412*.

Fr. Eleutherius à Placentia, genere, & virtute clareſcit, *tom 2. fol.253*.

S. Eliſabeth Reginæ Hungariæ feſtum tempore interdicti privilegiatum, *tom.6. fol. 233*. *Vide Indulgentia*.

S. Eliſabeth Vidua. *Vide Rhenana Provincia*.

Fr. Elzearius Geldrienſis, Provinciæ Flandro-Belgicæ, illibatæ vitæ Religioſus, *tom.4. fol 84*. poſt cujus mortem è naribus flos &c. pullulat, *ibi*.

Fr. Emericus Hungarus, Provinciæ Auſtriaco-Hungaricæ, Epiſcopus Viennenſis creatur, *to.1. fol.129*. & *tom.7. fol.348*. Indefeſſo Zelo animarum ſaluti incumbit, *to.1. fol.130*. *Vide & alia in Indice ejuſdem Tomi 1. ſicut & in Indice Tomi 4*.

Fr. Emericus Matiſconenſis, Definitor Generalis, merita humilitate occulit, *tom.5. fol.117*.

Emmanuel Pinto, Magnus Hoſpitalis Hieroſolymitani Magiſter, Fratribus Infirmis loci Victorioſæ ex Infirmaria & Aromataria Magni Hoſpitalis haud aliter, ac Fratribus

tribus Vallettæ provideri mandat, *tom.3. fol.* 303. *& ſeq.*

P. Emmanuel de Azevedo, Soc. Jeſu commendatur, *tom.7.* in præf. *fol.2.* Primus Liturgicæ Scholæ Rector inſtituitur, *ibi.*

Fr. Emmanuel à Neapoli, Definitor Generalis, populum ad pœnitentiam commovet, *tom.3. fol.4.*

Fr. Emmanuel de Laiſſe, Definitor Generalis, ſpiritu conſilii pollet, *tom.5. fol.*117.

Frater Emmanuel Matritenſis officiis claret, *tom. 5. fol.*367. prudentia pollet, *ibi.* & Definitor Generalis legitur, *ibi.*

Engii, Conventus Fratrum conſtruitur, *t.3. fol.*189.

Enniæ, conſtructioni Hoſpitii RR. PP. Reformatorum à Fratribus noſtris contradicitur, *tom.4. fol.*127.

Ad Epiſcopatum abſque Superiorum licentia FF. Minores promoveri prohibentur, *to.6. fol.* 36. Promoti libros & alia Ordini renuntiant, *ibi. fol.*34. & *fol.* 53. Regulares ad Epiſcopatum promoti, & ad clauſtra redeuntes ad officia Ordinis incapaces, *ibi. fol.*247.

Epiſcopi non poſſunt obligare Superiores Ordinis, ut ſpondeant ipſis obedientiam, ac fidejuſſionem præſtent de victu, & veſtitu, ſubminiſtrando Clericis, quos ad Sacros Ordines mittunt, caſu, quo hi, vel Religionem deſererent, vel ab ea deſererentur, *tom.*1. *fol.*11. *&* 72. Ipſis competit remittere Interſtitia quoad Regulares, non horum Superioribus, *tom.*1. *fol.*11. *Vide Indicem tomi tertii, quarti, quinti, & tomi ſexti*, Verbo *Epiſcopi*. Kalendarus Officia Sanctorum addere nequeunt, *to.7. fol.* 1. controverſias Miſſionariorum decidunt, *ibi. fol.* 105. eorum juriſdictionem in Indiis impedientes cenſuris innodantur, *ibi. fol.* 118.

Epitaphium, Jacobi Fuggeri, Epiſcopi Conſtantienſis, *tom.4. fol.66. Et plura alia notata vide in Indice tomi quarti*. Verbo *Epitaphia*.

Equitandi cauſas pro Fratribus Minoribus S. Bonaventura refert, *tom. 6. fol.* 131.

Equitum Congregatio Dominicæ Paſſionis inſtituitur, *tom.3. fol.*249. *& to. 4. fol.*88. Equites primi recenſentur, *ibi. fol.* 90. Congregationis finis, *ibi.* & Leges, *ibi.*

Erdingæ, Domus Fratrum fundatur, *tom.4. fol.*157. Summo Pontifice Decretum deſuper editum confirmante, *ibi.*

Eremitæ Habitu Franciſcano, ejuſque forma abuti prohibentur, *tom.*1. *fol.*134. Et, ut Ordinarii Apoſtolicas Conſtitutiones deſuper obſervent, ſancitur, *ibi.* Habitum à noſtro diſtinctum portare jubentur, *tom.* 2. *fol.*130. Aut Religionem approbatam ingredi, aut Habitum deponere jubentur, *tom.3. fol.*41. carceri eorum aliqui mancipantur, *ibi. fol.*118. *Vide Habitus*.

Erneſtus, Landgravius Haſſiæ, à Fr. Valeriano Magno ad fidem Catholicam convertitur, *tom.4. fol.*196. *& ſeq.* cujus profeſſionem publicam cum Sereniſſima Conjuge Coloniæ emittit, *ibi fol.* 291. *Vide ibi Fr. Valerianus Magnus*.

Euchariſtiæ Sacramentum, per Octavam, Corporis Chriſti dictam, Veſpere in Eccleſiis noſtris exponi, & Matutinum cantari ordinatur, *tom.* 1. *fol.* 177. Indulgentiæ, quas Aſſiſtentes lucrantur, enarrantur, *ibi. Vide & Indicem tomi ſexti*. De Euchariſtiæ adminiſtratione, & expoſitione obſervanda, *tom. 7. fol.* 10. Benedictio dari debet in fine hymni *Pange lingua*, non ad verba *ſit & Benedictio*. *ibi. Vide Cœna Domini*.

Fr. Eugenius Inſulenſis Primogenituram cum paupertate commutat, *tom.5. fol.*236. cui miram humilitatem jungit, *ibi.* & auſteritatem, *ibi.* claret donis, & famâ ſanctitatis, *ibi.*

Eugubj antiqua Fratrum Domus alienatur, & tranſlatio rerum ad novam confirmatur, *tom.2. fol.*136. Rudera putei &c. pro fabrica donantur, *ibi fol.* 136. ac vineam ſtante contradictione Fratribus conſignari ſancitur, *ibi fol.*137.

Eugubinum Monialium Monaſterium, *Vide Indicem tomi ſecundi ſub iiſdem verbis*.

Fr. Euſebius ab Ancona, Vicarius Generalis, Concilii Tridentini Theologus, *tom. 3. fol.* 115.

Fr. Euſebius Juliacenſis, Electori Palatino à Concionibus, nonnulla privilegia obtinet, *tom.4. fol.*318.

Eutimius Archiepiſcopus in Aſiatica Iberia profeſſionem Fidei emittit, *tom.7. fol.*240. cui Papa munus per Capucinum tranſmittit, *ibi. fol.*241.

Eutimius Metropolita Tyri, & Sydonis Papæ ſuam abjurationem, & perſecutionem per Fr. Accurſium Gallum ſignificat, *tom. 7. fol.*312. qui & illum litteris ſolatur, *ibi.*

Excommunicatus Reſcripta Pontificia (extra caſus juris) obtinere nequit, *tom.3. Iſag. fol.*vi.

Exemptio FF. Minoribus addicitur, *tom.6. fol.* 71. confirmatur, *ibi fol.*73. ampliatur, *ibi fol.*82. 118. 359. *&c. Vide Gabella*.

Exercitia Spiritualia in Conventibus, ſeu Eccleſiis Fratrum facientibus Sæcularibus Director Apoſtolicam Benedictionem cum indulgentiis plenariis impertitur, *tom. 7. fol.*376. quod & ad ipſos Religioſos extenditur, *ibi. Vide Sicilia*.

Expelli poteſt à Religione, qui gravia cri-

mina reticuit, *tom.6.fol.*228. ac incorrigibilis, *ibi fol.*453. *cætera videſis in Indice tom.*6. Verb. *Expelli*.

Ezizæ, ſeu Aſtigitanæ veteris Domûs ſitum vendi conceditur, *tom.5.fol.*376.

F

FAbriani Monaſterium Monialium fundatur, *tom.*2. *fol.* 188. *Reliqua vide notata in Indice ejuſdem tomi ſecundi*, Verbo *Fabriani*.

Ad Fabricam Conventûs accelerandam, etiam diebus feſtis, laborari conceditur, *tom.* 3. *fol.* 107.

Faentiæ petium terræ Domui Fratrum donatur, *tom.*2. *fol.*251.

Fagnani Monialibus Miſſa privata Feria V. hebdomadæ Sanctæ conceditur, *t.*7. *f.*275.

Famuli FF. Minorum interdicto, vel excommunicationi generali olim non ſuberant, *tom.6. fol.*27. *& fol.*163. *Vide & alia in Indice tomi ſexti*. Verbo *Famuli*.

Fani, antiqua Domus alienatur, *tom* 2. *fol.* 173. *alia exhibet Index ejuſdem tomi* 2.

Farneſii Principes, Fratres peculiari amore proſequuntur, *tom.* 2. *fol.*254. eorum Cadavera in crypta Fratrum recondi diſponunt, *ibi*.

Farneſius Alexander, Dux Parmæ &c. Fratres in Belgium vocat, *tom.* 4. *fol.* 81. & pro fide catholica zelatur, *ibi*.

SS. Fauſtini & Jovitæ Officium, Provinciæ Brixienſi conceditur, *tom.* 7. *fol.*45.

Fr. Felicianus à Placentia Procurator Generalis, jurium Ordinis tenax, *tom.2.fol.*253.

Ven. D. S. Felix à Cantalicio Beati titulo decoratur, *tom.* 1. *fol.* 75. ac Officium de eo conceditur, *ibi*, extenditur, *ibi. fol.*76. 78. 109. ac *tom.* 7. *fol.* 20. ejus elogium Martyrologio Romano ingeritur, *t.*1. *fol.* 139. Sanctorum faſtis adſcribitur, *ibi. fol.* 147. & *tom.6.fol.*478. Canonizationis Bulla expeditur, *tom.* 1. *fol.* 164. cauſa retardatæ expeditionis adducitur, *ibi. fol.*166. lectiones propriæ cum Miſſa Ordini conduntur, *ibi. fol.* 171. & *tom.7.fol.*53. ejus Officium cum aliis Lectionibus propriis ad Clerum Italiæ &c. extenditur, *tom.* 1. *fol.* 214. & *tom.* 7. *fol.* 47. in ejus Cella Miſſa celebratur, *tom.*2. *fol.*83. *Vide Matritenſis Conventûs Fratribus*.

Fr. Felix Caraffa, ex Ducibus Nojæ &c. zelo prædicationis virtutem ſuam adauget, *tom.* 3. *fol.* 106.

Fr. Felix à Caſali, ex familia Falzona, conſilium de conſtruendo Monialium Capucinarum Cœnobio promovet, *t.*3. *fol.*229.

Fr. Felici Mariæ à Neapoli Papa pro miſſo librorum dono &c. grates agit, *tom.* 7. *fol.* 397.

Ferrarienſi Fratrum Conventui, prædominans Domus emitur & deſtruitur, *to.* 2. *fol.* 225. *Vide & alia in Indice ejuſdem tomi*. Fratribus in translatione Corporum SS. Martyrum Officium conceditur, *tom.* 7. *fol.* 22.

In ſubſidium Fabricæ Monaſterii Monialium legatum pium convertitur, *tom.*2. *fol.*229. *Vide Indicem tomi ſecundi* Verbo *Ferrarienſe Monialium Monaſterium*.

Ferdinandus II. Imperator, Fr. Urbanum à Politio, ſuum Concionatorem Viennæ firmari petit, *to.*3. *fol.* 148. Fr. Hyacintho à Caſali Jani feſta felicia reapprecatur, *ibi*, *fol.*251. qui & eidem Imperatori à Summo Pontifice impensè commendatur, *ibi. fol.*279. *& fol.*286. Fratres Romæ de zelo & ejus fructu commendat, *tom.* 4. *fol.* 230.

Ferdinandus III. Imperator, in reformationis negotio Fratres adhibet, *to.*4. *fol.*231. gratias pro iis requirit, *ibi*.

Ferdinandus VI. Rex Catholicus, P. Miniſtrum Generalem Ordini Magnatum primæ Claſſis aggregat, *tom.* 5. *fol.*363. Fr. Paulum à Colindris Epiſcopum Barcinonenſem nominat, *ibi. fol.*367.

Ferdinandus Archiepiſcopus, & Elector Colonienſis, mortem Fr. Hyacinthi à Caſali luget, *tom* 3. *fol.* 253. ipſi à Summo Pontifice prius commendati, *fol.*255. 272. 275. 283. *&* 285. Conſtructionem Domûs Dionatenſis approbat, *tom.*4. *fol* 114. Domum Fratribus Hildeſii donat, *ibi. fol.*308. Fratres contra calumnias tuetur, *ibi fol.*309.

Ferdinandus Maria, Dux & Elector Bavariæ, Provinciam Bavaricam pro paritate votorum commendat, *t.*4. *fol.* 13. *&* 156.

Ferdinandus, Archidux Auſtriæ, Oenyponti Fratrum Domum conſtruit, *tom.*4. *fol.* 123. & ejus fundamentis primum lapidem injicit, *ibi*.

Ferdinandus Carolus, Dux Mantuæ &c. Provinciam Mantuanam erigi impetrat, *tom.*3 *fol.* 291. Litteris Apoſtolicis executioni non datis, *ibi. fol.* 292.

Ferdinandus Franciſcus Gravina, Princeps Palagoniæ, Conventum Fratrum in loco Pedemontis fundat, *tom.* 3. *fol.* 191. ac in loco Franciſontis, *ibi. fol.* 200.

Ferdinandus, Comes de Plettenberg. *Vide Plettenberg*.

Feriolus (Joannes) Caſtanetum Fratribus legat, *tom.*3. *fol.*63.

Ferrandinæ, præcedentia controverſa Fratribus adjudicatur, *tom.* 3. *fol.* 53. & confirmatur, *fol.*54.

Feſta Ordinis, pro quibus Indulgentiæ, vel perpetuæ, vel temporaneæ conceſſæ fuêre,

re, vide in Tabulis, *tom.* 1. *fol* 230. *&* 231.

Feſti dies ab Epiſcopis indicti à Regularibus ſervari debent, *tom.*6. *fol.* 376. in quibus, *ibi*. poſſunt in horum Eccleſiis publicari, *ibi fol.*421. feſti dies de præcepto colendi determinantur, *tom.*7. *fol.* 43.

In Feſtorum translatione æqualis ritûs, prius translatum celebratur, *ibi fol.* 8. *&* 35. occurrente feſto Kalendarii particularis, & univerſalis cum paritate ritûs, faciendum eſt Officium de primo, *ibi fol.*9. de feſto ſimplici recitatur nona lectio infra octavã Corporis Chriſti, *ibi f.*26. feſtum duplex occurrens ante octavam non privilegiatam transfertur in diem infra octavam, *ibi*. Decretum de feſto particulari poſtponendo feſto univerſali quomodo ſit intelligendum, *ibi fol.* 31. Uſus PP. Obſervantium de translatione feſtorum ab aliis ad praxin non reducitur, *ibi fol.* 37. De concurſu feſti Martyris, & feſti Confeſſoris, *ibi fol.*39. de prima die feſti tranſlati ibi de feſto ſemiduplici occurrente in Dominicam infra octavam non privilegiatam, *ibi fol* 40. *Vide infra Officium*.

Fideicommiſſum, poſt profeſſionem Capucini ad alios tranſit haud aliter, ac ſi hic naturali morte obiiſſet, *tom.* 2. *fol.* 231. ex fideicommiſſo æs alienum Novitii ſolvi diſponitur, *ibi fol.*237.

Ven. Dei Servus Fidelis à Sigmaringa Protomartyr Beatorum albo adſcribitur, *tom.* 1. *fol.* 183. Officium & Miſſa de eo conceduntur, *ibi fol.* 184. illius elogium Martyrologio apponitur, *ibi fol.*185., & *tom.*7. *fol.*48. in Sanctorum Catalogum refertur, *tom.*6. *fol.*506. & *tom.*7. *fol.*359. pro ejus feſto indulgentia perpetua conceditur, *tom.*7. *fol.* 371. Officium, & Miſſa de Eo toti Ordini Minoritano &c. conceditur, *ibi fol.*184. cujus oſſa Curiæ conſervantur, *tom.*4. *fol.*27.

Fiemi fabrica Hoſpitii à RR. PP. Reformatis incepta impugnatur, *tom.* 4. *fol.* 127. *& ſeq.*

Figueriarum Domus ab onere Miſſarum eximitur, *tom.*5. *fol.*316.

Finarii, Donatio Eccleſiæ S. Joannis Baptiſtæ confirmatur, *tom.*2. *fol.*367. Fratribus feſtum S. Antonii eo tempore, quo id celebrant PP. Reformati, celebrare indulgetur, *ibi fol.*368.

Firmi, Legatum pium in expenſas fabricæ commutatur, *tom.* 2. *fol.* 174. Parochus cum Cruce Eccleſiam noſtram &c. non intrat, nec concordia ibi vigens Fratres afficit, *ibi fol.* 216.

In Flandria erectio Confraternitatum, aut erectarum ad uſum reductio conceditur, *tom.*5. *fol.*3. Capucinæ Moniales florent, *ibi fol.*236. *Vide Capucinæ Moniales.*

Flandro-Belgica Provincia, trium aliarum Provinciarum Mater, *tom.* 4. *fol.* 82. ejus gloriam proſequitur *Index tomi* 4.

S. Flora (*Oppidum.*) Monaſterium Monialium ibi erigitur, *tom.*2. *fol.* 412. Ordinario loci ſubjicitur, *ibi fol.*413. Legata ei appropriantur, *ibi*. Dos præſcribitur, *ibi*. Bona minus fructifera venduntur, *ibi fol.* 416.

Florentinus Fratrum Conventus, *ſeu Montis Ugorum*. In Eccleſia Altare Conceptionis adinſtar Altaris S. Gregorii de Urbe privilegiatur, *tom.*2. *fol.*406. Privilegium transfertur, *ibi fol.*407.

Florentinum Monialium Monaſterium fundatur, *tom.*2. *fol.*423.

Flumariæ Valetudinario Fratrum partem inſtrumentorũ &c. conſignari jubetur, *t.*3. *fol.*75. Capella Ruffa Indulgentiis perpetuis decoratur, *tom.* 7. *fol.* 398. Reliquiæ in ea conſervatæ, *ibi fol.* 399.

Fluminis Domûs Fratres promiſcuè cum RR. PP. Reformatis in Eccleſia Collegiata ſedere jubentur, *tom.* 4. *fol.*276.

Foggiæ, Altare privilegiatum transfertur, *tom.*3. *fol.* 101. Petium terræ ad Capitulum Collegiatum ſpectans pro Valetudinario Fratrum commutatur, *ibi*.

Formula, qua Conventus ſuppreſſus reſtituitur, *tom.*3. *fol.*214. Qua PP. Vicarii Generales in Religionis exordio à P. Miniſtro Generali Conventualium fuêre confirmati, *tom.* 1. *fol.* 20. Supplicationum à Papa ſignatarum, *tom.* 2. *fol.* 112. Inductionis Fratrum in poſſeſſionem novæ Domûs, *ibi fol.* 105. *&* 125. recognoſcendi Corpus alicujus Servi Dei, *ibi fol.* 153. Ceſſionis Conventûs, *ibi fol.* 58. Sententiæ Audit. Cam. in cauſa Privil. Ord. *ibi fol.* 399. Apoſtolicæ Benedictionis concedendæ, *tom.*7. *fol.* 187. articulorum, ad quos Miſſionarii Sac. Congregationi reſpondere debent, *tom.*4. *fol.* 25. & *tom.*7. *fol.*179. Juramenta à Miſſionariis præſtandi, *ibi fol.*129. Juramenti pro proceſſibus Servorum Dei, *ibi fol.*70. Commiſſionis generalis pro iiſdem, *ibi fol.* 71. litterarum remiſſorialium pro iiſdem, *ibi fol.*73. Juramenti Judicum in iiſdem, *ibi fol.*89. Juramenti teſtium, *ibi*.

Forolivienſis FF. Conventûs venditio & donatio horti ratihabentur, *tom.*2. *fol.*323.

Forolivienſe Monialium Monaſterium. Cauſa Canonis Moniales inter-& Merlinos componitur, *tom.*2. *fol.*246. Sorores Quæſtuantes à Parocho ſunt exemptæ, *ibi fol.*247. cui in Monialium Eccleſia quæſtuare interdicitur, *ibi*.

Fr. Fortunatus à Cadubrio Miniſter Genera-

ralis, à Principibus colitur, *tom.2. fol.*281.
Forum Sempronii, Cadaver à Parocho ibi ad Eccleſiam noſtram duci ſancitur, *tom.2. fol.* 209.
Fozzani, Conventum erigi committitur, *tom. 2. fol.* 427. executio non ſequitur, *ibi*.
In Fractarum Terra, Fratres Itinerantes in Oratorio celebrant, *tom.3. fol.* 38.
Francifontis Conventus conſtruitur, *tom. 3. fol.* 200.
Sororis Franciſcæ Avenionenſis, Cadaver flexibile & incorruptum reperitur, *tom.5. fol.* 178.
Sor. Franciſcæ à S. Audomaro, Fundatricis Monialium Capucinarum in Flandria, vita compendiatur, *tom.5. fol.*239.
S. Franciſcus Aſſiſias Eccleſiæ Prælatis commendatur, *tom. 6. fol.* 1. ejus Regula approbatur, *ibi fol.* 2. cui teſtamentum unitur, *ibi fol.* 5. Sanctuarium Montis Gargani inviſit, *tom.3. fol.* 99. Signum Tav lapidi imprimit, *ibi*. cineres ignis, cui ſe injecit, devotè aſſervantur, *ibi fol.* 106. è crumena pecuniarum ejus nutu Serpens exit, *ibi*. ex ſicca terra aquam excit, *ibi*. peculiariter colitur, *ibi fol.* 254 Sanctorum Canoni inſcribitur, *tom. 6. fol.* 8. ejus feſtum olim de præcepto, *ibi fol.* 156. & *tom.7. f.*20. non amplius in uſu, *ibi*. ejus nomen Lytaniis *& Confiteor* apponitur, *tom.7. fol.* 9. Lectio & Oratio in ejus Vigilia approbantur, *ibi fol.* 32. Fratres ad Miſſiones verbo & exemplo animat, *ibi f.* 98.
Franciſcus Cardinalis Barberinus Ordinis Protector renuntiatur, *tom. 1. fol.* 155. ſitque grata de collatis ab Eo & Gente Barberina Ordini beneficiis memoria, *ibi fol.* 156.
Fr. Franciſci à Benevento, electionem in Definitorem Generalem, Benedictus Papa XIII. acceptam habet, *tom.3. fol.*4.
Fr. Franciſcus Bergomenſis, Sanctitatis opinione fulget, *tom.2. fol.*14.
Fr. Franciſcus Congenſis Regis Frater germanus tranſit ad Capucinos, *tom. 7. fol.* 189. piè obit, *ibi*.
Fr. Franciſcus à Coriolano, ex librorum editione, & virtute laudatur, *to.2. fol.* 28.
Fr. Franciſcus, Hybernus, ortu, linguis, & eruditione clareſcit, *tom.4. fol.* 279. Tauleri opera defendit, *ibi*.
Fr. Franciſcus à Janua, Procurator Generalis, ſimul & Vicarius Generalis, *tom. 1. fol.* 87. fungitur Officio Concionatoris Apoſtolici communi applauſu, *ibi fol.*88. fulget varia virtute, & gloria, *ibi*. ſine concurſu utraque voce gaudet, *tom. 2. fol.*376 *&c.*
Franciſcus Cardinalis de Jojoſa, Ordinis Protector conſtituitur, *tom. 1. fol.*49. Eximia ejus deOrdine merita memorantur, *ibi* ædes D. Nicolai pro fabrica Domûs Turonenſis donat, *tom.5. fol.*66. & Capellam Sancti Lupi pro Domo Narbonenſi, *ibi fol.* 207.
Fr. Franciſcus à Maclovio Definitor Generalis, *tom.5. fol.* 104.
Fr. Franciſcus à Mediolano, Procurator Generalis, ex claris geſtis commendatur, *tom 2. fol.* 305.
Fr. Franciſcus Mervillenſis Præfectus Miſſionum Guineæ veteris, & Tartariæ majoris inſtituitur, *tom.7. fol.*332.
Franciſcus Milardus, in ſubſidium Fratrum Infirmorum teſtatur, *tom.3. fol.*75.
Franciſcus Morſo, Princeps Podii Realis, Conventum Fratrum ibi conſtruit, *tom.3. fol.* 162.
Fr. Franciſcus à Neapoli, Primogenitus Severinæ Familiæ, Definitoratûs Generalis officio zelanter fungitur, *tom.3. fol.*3. & 4.
Fr. Franciſci Nugentii, Virtus & meritum commendatur, *tom. 5. fol.*276.
Fr. Franciſcus à Pampelona, ortûs ſplendorem virtute ſuperat, *tom.5. fol.*352. laicus in Indiis Miſſionarium agit, *ibi*. ad Miſſionem Darienſem deſtinatur, *tom. 7. fol.* 337. *& ſeq.*
Fr. Franciſcus à Pavia de zelo Apoſtolico commendatur, *tom.7. fol.*190. & 191.
Fr. Franciſcus à Paula Spinellus, ex Marchionibus Fuſcaldi &c. virtute coruſcat, *tom.3. fol.* 77.
Fr. Franciſcus à Peruſio, in Officio Procuratoris Generalis ſubſtituitur, *tom. 1. fol.*134.
Servi Dei Fr. Franciſci de Præcepto vita compendiatur, *tom. 7. fol.* 348. proceſſus de ejus ſanctitate vitæ &c. aperiri committitur, *ibi*.
Fr. Franciſcus à Rodraſen, Polonus, Provinciæ Boemicæ Miſſionarius, varios vulgat libros, *tom.4. fol.* 348.
Fr. Franciſcus à Santander, poſt gradus officiorum, locum Definitoris Generalis conſequitur, *tom.5. fol* 375.
B. Franciſcus Solanus Sanctus declaratur, *tom 6. fol.*485.
Fr. Franciſcus à Soleto, Theologus Concilii Tridentini, *tom. 3. fol.* 115. Definitor Generalis, & Bibliothecæ Pontificiæ Cuſtos, *ibi fol.* 116.
Franciſcus Cardinalis Taruſius, Monaſterium Monialium Senis fundat, *tom.2. fol.*407.
Fr. Franciſcus à Ticino Regi Congi Diadema Regium apportat, *tom.7. fol.*205. variis litteris Pontificiis commendatur, *ibi, & ſeq.*
Fr. Franciſcus Titelmannus, Belga, virtute, & doctrina excellit, *tom. 2. fol.* 14.
Me-

Memoria renovatur, *tom.*4. *fol.*113. Leodienſium decor, *ibi*.
Fr. Franciſcus à Velaſco, meritis, & miraculis claret, *tom.*5. *fol.* 364. tres Provincias illuſtrat, *ibi*, & *fol.*375.
Fr. Franciſcus à Vetro, ornat Eccleſiam Fratrum Vetri pluribus Sanctorum Reliquiis, & Rempublicam litterariam libris, *tom.*3. *fol.* 48. genere, virtute, & officiis clarus, *ibi*.
Fr. Franciſcus de Xeres, Concionator Regius, Scriptor celebris, & bina vice Definitor Generalis, *tom.*5. *fol.*375.
Fr. Franciſcus Antonius Corrarius, Provinciæ Venetæ, Patriarcha Venetiarum renuntiatur, *tom.* 1. *fol.* 198. glorioſæ Vitæ epitome adjungitur, *ibi fol.* 199. *Vide & tom.*2. *fol.*280.
Fr. Franciſcus Antonius à Monte Leone ex Marchionibus Amati, Vicariatum Cathedralis Eccleſiæ cum regula noſtra commutat, *tom.*3. *fol.*61.
Fr. Franciſcus Joſephus de Matignon, Definitor Generalis, *tom.*5. *fol.*104.
Fr. Franciſcus Maria ab Aretio Cardinalis, ex virtutis fama ad munus Apoſtolici Concionatoris evehitur, *tom.* 2. *fol.*423. Sanctę Romanæ Eccleſię Cardinalis creatur, *tom.*1. *fol.* 149. Illius virtutes attinguntur, *ibi fol.*150.
Fr. Franciſcus Maria Caracciolus, ex Marchionibus Miſuracæ, ſanguinis genus virtute ornat, *tom.*3. *fol.*77.
Fr. Franciſcus Maria à Sacca, Ducalem regiumque ortum, Sacco Capucino commutat, *tom.*3. *fol.*143.
Fr. Franciſcus Sebaſtianus ab Altorffio, Provinciæ Helveticæ, generis nobilitatem virtute, & prudentia auget, *tom.*4. *fol.* 24. quam utramque libri impreſſi teſtantur, *ibi*.
Sancti Franciſci Fluminis, ſeu Rivi Miſſio à PP. Thereſianis transfertur ad Capucinos, *tom.* 7. *fol.* 222. Miſſioni Bahiæ unitur, *ibi.* nullus Miſſionarius Congi, vel Inſulæ Sancti Thomæ ibi admittitur, niſi expleto Miſſionis termino, aut cogente infirmitate, *ibi*. Præfecto temporaneæ diſpenſandi facultates conceduntur, *ibi fol.* 234.
S. P. Franciſci Provincia, ejus origo, & etymologia, *tom.*2. *fol.* 100. coruſcat Viris illuſtribus, *ibi*. Cauſa quæſtuationis cum Provincia Marchiæ terminatur, *ibi fol.* 150.
Franconiæ Provincia, à S. Joſepho nomen quoque habet, *tom.*4. *fol.*165. *Reliqua notat Index ejuſdem tomi*.
Francofurti Fratrum Domum conſtrui Papa requirit, *tom.*4. *fol.* 330. *Vide ejuſdem tomi quarti Indicem*.
Fratres duo carnales non poſſunt inſimul eſſe Diffinitores, nec unus alteri in Provincialatûs munere ſuccedere, *tom.*1. *fol.*107.
Friburgi Nuithonum Senatus, tam de charitate Fr. Stephano à Cæſena exhibita, *tom.*4. *fol.*33. tam de ſua erga S. Sedem obſervantia commendatur, *ibi fol.* 34.
Fridericus, S.R.E. Cardinalis Borromæus, Ordini in Protectorem datur, *tom.*1. *fol.* 121. peculiare illius pro Ordinis decore ſtudium celebratur, *ibi*.
Fridericus V., Elector Palatinus, in Eccleſiam Catholicam, uſurpato Bohemiæ Regno, debacchatur, *tom.*3. *fol.* 245. exauctoratur, *ibi & ſeq.*
Fuggerus, Jacobus, Epiſcopus Conſtantienſis, ob conſtructam Conſtantiæ Domum à Summo Pontifice laudatur, *tom.*4. *fol.* 65. Fratres pio affectu proſequitur, *ibi*. Eccleſiam Conſtantiæ variâ ſupellectile ornat, *ibi.* illius ſepulchro adjungitur epitaphium, *ibi. fol.*66.
Fugitivi. *Vide Apoſtata*.
Fulginei, in Eccleſia Fratrum Statua S. Antonii Abbatis ritè tenetur, ac oblationes recipiuntur, *tom.*2. *fol.*144.
Furſtenbergiana Domus, Capellam Lauretanam Stûehlingæ Fratrum curæ committit, *tom.*4. *fol.*79. & *ſeq.*
Furſtenberg, Frangiſcus Egon, Princeps Epiſcopus Argentinenſis, Fratrum Domum Mahlbergæ conſtrui inſtat, *tom.*4. *fol.* 73.

G

A' Gabella, vini, fœni, paleæ, chartæ, ceræ, & lanæ &c. Fratres nominatim immunes declarantur, *t.*2. *fol.*2. 4. 5 7. 8. ſolius gabellæ carnis in macello venditæ ſubjacent, *ibi fol.*7. Conventu Anconitano excepto, *ibi*.
Gabellas non ſolvunt Minores, *tom.*6. *f.*277. nec contribuunt pro Seminario, *ibi*.
Fr. Gabrieli à Cainono negotia Patriarchæ Chaldæorum Antiocheni ejecti Papa committit, *tom.* 7. *fol.* 304. quem hunc in finem Regi Perſarum commendat *ibi.* idem Fr. Gabriel conſtructionem Hoſptii Tauriſii doctrinâ ſua promovet *ibi*.
Fr. Gabrieli Cluſino, Provinciæ Tyrolenſis, Confeſſario Electricis Palatinæ, in hujus aula morari permittitur, *tom.* 4. *fol.*134. *vide Indicem ejuſdem tomi*.
Fr. Gabrielem à Dinano virtus vitæ, & prodigia mortis commendant, *tom.*5. *fol.*104.
Fr. Gabriel à Neocaſtro Miſſiones cum Epiſcopali laude peragit, *tom.*5. *fol.*196.

Galatinæ S. Petri Conventûs Bibliothecæ libri donantur, *tom.3. fol.*133.
Galatulæ nova Domus conſtruitur, *tom.* 3. *fol.* 119.
Galleſii nova Domus extruitur, *tom.*2: *f.*71. Duci de Altemps cœmenta veteris relinquuntur *ibi*, ac jus ſubſtituendi alios Religioſos in caſu noſtri receſsûs eidem reſervatur, *ibid.*
In Gallia Fratribus Domos, Cuſtodias, & Provincias erigere indulgetur, *tom.* 5. *fol* 1. *plura & ampla vide in Indice tomi* 5. *v. InGallia.* Fratres hymnos novos, antiquis dimiſſis, recitare jubentur, *tom.*7. *fol.*23. *vide & infra Miſſiones.* indulta, quibus Miſſionarii in locis Miſſionum intra Provincias gaudent, recenſentur, *tom.* 7. *fol.* 184. *& ſeq.*
Gallipoli Domus pro Fratrum Valetudinario conceditur, *tom.*3. *fol.*137.
Sor. Galluccia Domitilla Capucina Stigmata D. N. J. C. in corpore ſuo portat, *tom.* 3. *fol.* 230. pietas ejus à Principibus æſtimatur, & ſignis coruſcat *ibi*.
In Galvienſi Civitate Fratres Hiberni firmantur, *tom.* 5. *fol.* 284. protectione Reginæ adjuti, *ibi*.
Gamundenſis Conventus Provinciæ Bavaricæ addicitur, *tom.*4. *fol.*162.
Garziæ Regi Congi, varii Miſſionarii commendantur, *tom.* 7. *fol.* 203. & 204. *vide Congi Miſſio.*
S. Gavini Mart. Sanguinem ex Eccleſia Fratrum Nulvi extrahi prohibetur, *tom.* 3. *fol.* 229.
Generoſus Sylva, Princeps &c. fructum Capucinorum Congi celebrat, *tom.*7. *fol.*190. & 191.
Genevæ pro Fratribus Domus aſyli petitur, *tom.* 5 *fol.* 129.
Georgiæ Miſſio inſtituitur, *tom.* 7. *fol.* 236. perſecutionibus ſubjacet *ibi*. dubia propoſita reſolvuntur *ibi fol.* 238. Rex Schianava Miſſionarios commendat *ibi*. Georgiani redeuntes ad Schiſma confeſſiones pro tempore, quo in ſchiſmate perſtiterunt, repetere jubentur *ibi fol.* 239. Monendi ſunt pœnitentes, ut aliqua ſaltem peccata per Interpretem, & reliqua per ſigna confiteantur *ibi*. Sacerdotes à Schiſmaticis verè quidem ordinati ſunt, manet autem ab Ordinum executione ſuſpenſi *ibi*. Miſſionariis commodum itineris & uſus lacticiniorum conceditur *ibi*. Barzimus Princeps operâ Capucinorum ad fidem convertitur *ibi* 241. pro libera manſione Miſſionarii Regi Perſarum commendantur *ibi fol.* 243. ejuſdem Regis protectio in nova perſecutione imploratur *ibi*. cui aliorum Principum litteræ commendatiæ hunc in finem tranſmittuntur *ibi fol.* 244. Miſſio ad Provinciam Circaſſiæ extenditur. *ibi fol.* 246. Regi Perſarum, ut Miſſionarios à tributo eximat, Papa inſtat *ibi fol.* 247. ac operam à Fr. Damiano deſuper impenſam laudat *ibi*. ultima perſecutio variis litteris deſcribitur *ibi & ſeq.* Miſſionarii deinceps per decennium ibi morari debent *ibi fol.* 250. ad tollendos ſepulturæ abuſus altare privilegiatum in cœmeteriis conceditur *ibi* 246.
Georgius Aſaticæ Iberiæ Rex, profeſſionem fidei Romam mittit, *tom.*7. *fol.*240.
Georgius Antonius, Princeps & Epiſc. Wormatiæ Fratribus Eccleſiam pro Domo Wormatiæ conſtruenda donat, *tom.* 4. *fol.* 331. & 333. eam permutat, *ibi fol.* 331. Ordinem fovet *ibi*, & irritatus gratias Fratribus conceſſas revocat, *ibi fol.*334.
Georgius Calixtus, Miniſter Acatholicus, telam diſputationis publicæ cum Fr. Valeriano Magno turpiter abrumpit, *tom.* 4. *fol.* 198.
Germaniæ Catholicæ pericula Regi Galliarum, variiſque Principibus à Summo Pontifice commendantur, *tom.* 4. *fol.* 114. & *ſeq.*
Germanicæ Provinciæ Sæcularium Confeſſiones excipiunt Auctoritate Apoſtolica, *tom.*4. *fol.*3. ac ab hæreſi abſolvunt *ibi*. *Vide Indicem tomi* 4. Fratres Confeſſarii vel vocati vel deputati clauſtra Monialium intrant, *tom.* 7. *fol.* 407. Eccleſias Miſſionum viſitantibus conceditur indulgentia, etiam defunctis, applicanda *ibi*. Miſſionariis artem medicinæ & chirurgiæ exercere indulgetur *ibi fol.* 408. Exercitia per 5. dies in Domo Miſſionum peragentibus ſemel in anno indulgentia conceditur *ibi*. In locis Miſſionum Miſſionarii in articulo mortis Benedictionem Apoſtolicam cum indulgentia plenaria impertiuntur *ibi*. qua gratia & ipſi fruuntur *ibi* iis deficiente copia confeſſarii præmiſſus contritionis actus pro indulgentiæ conſecutione ſufficit *ibi*.
S. Germani Conventus jus nominandi puellas negligit, *tom.*3. *fol.*40.
Fr. Gervaſius Briſacenſis, Officiis Ordinis claret & libris, *tom.*5. *fol.*229.
Gerundæ RR. PP. Carmelitarum Conventum Fratribus conſignari jubetur, *tom.* 5. *fol.* 140.
Pro Gerundenſis Domûs fabrica tranſactio firmatur, *tom.*5. *fol.*319.
Fr. Geſualdus à Panormo ex Marchionibus Roccæ blancæ, zelo, virtute & pietate fulget, *tom.*3. *fol.* 142. ejuſque lingua poſt plures annos incorrupta *ibi*.
Fr. Geſualdus à Panormo, ex Ducibus de Bononiis

nonìis &c. variis officiis fungitur, *tom.* 3. *fol.* 143. & plures libros Typis vulgat *ibi*.
Fr. Geſualdus à Panormo, ex Marchionibus Madoniæ, & aſpri Montis &c. Provinciam Panormitanam decorat, *tom.* 3. *fol.* 144.
Gibilmannæ ex Eccleſia Reliquias extrahi prohibetur, *tom.* 7. *fol.* 405.
Glemonæ novam Domum fundandi facultas datur, *tom.* 2. *fol.* 293.
Gloria in excelſis à Minoribus in Miſſis votivis de Spiritu Sancto, & B. V. Mariæ dicitur, *tom.* 6. *fol.* 35. & *tom.* 7. *fol.* 27.
Gloſſa in Decretalem *exiit* prohibetur, *t.* 6. *fol.* 56. prohibitio ad tempus ſuſpenditur, *ibi* 98.
Godefrido, Epiſcopo Herbipolenſi gliſcentia Germaniæ pericula Papa explicat, & ab eo in ſubſidium, conſilia & opem ſuam, Fr. Hyacinthi à Caſali negotiationi Apoſtolicæ conſociari poſcit, *tom.* 3. *fol.* 265. & *fol.* 274.
Godefridus, Epiſcopus Pictavienſis Eccleſiam Parochialem S. Gregorii, Pictavienſi Conventui unit, *tom.* 5. *fol.* 66.
Gorcomienſes Martyres Beatorum nomine & cultu decorantur, *tom.* 6. *fol.* 436.
Goritiæ Monaſterium Monialium fundatur, *tom.* 4. *fol.* 272. operâ Fr. Joan. Baptiſtæ, olim Ducis &c. *ibi*, quarum Conſtitutiones approbantur, *ibi fol.* 275. Fratres iis variè inſerviunt *ibi*.
Gotii nova Fratrum Domus conſtruitur, *tom.* 3. *fol.* 304. pro qua Eccleſia S. Mariæ Gratiarum donatur, *ibi f.* 305. conditione adjecta, ut dicta Domus unicè à P. Miniſtro Generali pro tempore dependeat *ibi*.
In Græciam Miſſionarii ablegantur, *tom.* 7. *fol.* 285. & *fol.* 291. Sex Juvenes Græci in Provinciis Ordinis ad Habitum recipiuntur *ibi*.
Graiaci Privilegium Altaris transfertur, *tom.* 5. *fol.* 151. Imago B. V. coruſcat prodigiis, *ibi*. maximus ad illam concurſus, *ibi*.
Granatenſe Monialium Monaſterium ſepulturas alienare prohibetur, *tom.* 5. *fol.* 377.
In Granatenſi Fratrum Conventu Novitios ſeorſim à corpore Familiæ habitare indulgetur, *tom.* 5. *fol.* 377.
De la Grange le Roy. *Vide Magdalena Monialis*.
Græco Ritu ordinato, poſt profeſſionem ritu latino celebrare conceditur, *tom.* 2. *fol.* 176. & *tom.* 7. *fol.* 411.
S. Gregorii Miſſæ 30. *vide Miſſæ S. Gregorii*.
Gregorius PP. XV. Ducem Palatinum Electorali dignitate privat, *tom.* 3. *fol.* 245. hanc in Maximilianum Bavariæ Ducem transferri laborat *ibi*, & negotium Viennæ confectum à Fr. Hyacintho à Caſali reſcit, *ibi fol.* 246.
Fr. Gregorius ab Alexano *ſeu Caſtriniano* Miſſionarius Apoſtolicus impigrè laborat, & piè moritur, *tom.* 3. *fol.* 131.
Gualdi Capella B. Angeli, Fratribus pro annuo canone candelæ alienatur, *tom.* 2. *fol.* 104.
Guardianus vi electionis aſſumit regimen, *tom.* 6. *fol.* 162. *Vide Abſolvunt*.
Guglimay Fratrum Conventus conſtruitur, *tom.* 3. *fol.* 103.
Guidobaldus, Princeps Archiepiſcopus Salisburgenſis Fr. Valerianum Magnum amantiſſimè recipit, *tom.* 4. *fol.* 200. honore & gratiis diſtinguit *ibi*, ægrotantem inviſit *ibi*. Defunctum exequiis & epitaphio honorat *ibi*.
Guilielmi à S. Amore liber contra Minoritas &c. damnatur, *tom.* 6. *fol.* 37. errores recenſentur, *ibi fol.* 39. liber novus ab eo editur, *ibi* 50.
Guilielmus d'Huges, Epiſcopus Nivernenſis, Fratres variis gratiis dignatur, *tom.* 5. *fol.* 66.
Guineæ Miſſio in Africa inſtituitur, *tom.* 7. *fol.* 332.

H

Habela (Joſephus) ſitum pro Conventu Fratrum Civitatis Victorioſæ donat, *tom.* 3. *fol.* 302. hunc ſub invocatione S. Barbaræ Virg. & Mart. conſtrui (præter alias conditiones) præſcribit, *ibi*, & in ejus Eccleſia ſepulturam pro ſe & ſua Familia reſervat, *ibi fol.* 303.
Haberkornius, Petrus, cum Valeriano Magno de fide contendit *tom.* 4. *fol.* 198.
Habitum Capucinum vel eidem ſimilem portare ſub cenſura prohibetur, *tom.* 1. *fol.* 16. & 25. *vide plura in Indice tomi primi*.
Habitum Minorum portare pariter inhibetur, *tom.* 6. *fol.* 20. & 174. *vide & Indicem hujus tomi*.
Habitus Tertiariorum ſine licentia Ordinis non poteſt portari, *tom.* 6. *fol.* 403. portantibus pœnæ dictantur *ibi*. Cauſa contra Tertiarios de pœnitentia deciditur, *tom.* 5. *fol.* 6.
Hæreditate Fratri relictâ, poſt hujus Profeſſionem ejuſdem Parentes frui indulgetur, *tom.* 2. *fol.* 127.
Ab Hæreſi abſolvendi, libros hæreticos legendi &c. Fratribus facultas conceditur, *tom.* 4. *fol.* 3. & 5. & *tom.* 5. *fol.* 21.
Hæreticus reſcripta Pontificia impetrare nequit,

quit, *tom.3. Iſag. fol. vi.* cauſa excommunicationis, & appellationis exceptâ *ibi*. Fratres in Conventuum fabricis impedire conatur, *tom.5.fol.*205.

De Harrach [Erneſto Alberto Cardinali] Eccleſiam in Bohemia officiis Fr. Hyacinthi à Caſali plurimùm juvari poſſe Papæ ſignificat, & ideo hujus labores auctoritate ſua muniri poſcit, *tom.3. fol.*285.

De Harrach [Comiti Carolo] Cæſareâ Benevolentiâ florenti, & pollenti idem Frater Hyacinthus ab eodem Pontifice commendatur, *tom.3.fol.*259., & 260.

Fr. Hartmanno Brixinenſi, Generali, Provincialem & duos Definitores eligendi facultas conceditur, *tom.1.fol.*178. ſicut & Guardianos, ac Viſitatores, *ibi.fol.*179. ejus dotes recenſentur, *ibi.* & *tom.* 4. *fol.* 123.

In Heitersheimb, conſtructam Domum à Fratribus acceptari injungitur, *tom.* 4. *fol.*68. executio impeditur, *ibi.*

Helvetica Provincia, à S. Carolo Borromæo fundatur, *tom.4.fol.26.* primus ejus & totius Germaniæ Conventus Altorffii conſtruitur, *ibi. vide Indicem tomi quarti*. ei Officium B. Nicolai de Rupe conceditur, *tom.7.fol.*46.

Helvetiæ Moniales Capucinæ amplo ac perpetuo Altaris privilegio in earum Eccleſiis gaudent, *tom.* 4. *fol.* 60. & *tom.* 7. *fol.*469. & præter Indulgentias Ordinis earum Eccleſiis conceduntur Indulgentiæ in Feſto titulari, *tom.4. fol.*61.

Henricus III. Rex Chriſtianiſſimus Ordini noſtro ſuam Protectionem addicit, eumque ad omnia Regni loca propagari indulget, *tom.5. fol.*2.

Herbipolenſis Epiſcopus. *Vide Godefridus*.

Herbipoli, Domus Fratrum conſtruitur, *tom.* 4. *fol.* 166., ac horum operâ Archiconfraternitas SS. Corporis Chriſti inſtituitur, *ibi. fol.*167.

Fr. Hermenegildo à Briſaco, Provinciæ Anterioris Auſtriæ, Ducem Wirtembergiæ in habitu Sæculari comitari indulgetur, *t.*4. *fol.*77.

Hiberniæ Inſulæ, & Regni felicitas deſcribitur, *tom.4. fol.*271. claret Viris doctis & ſanctis, *ibi. fol.*272. modernus Religionis ſtatus deplorandus, *ibi.* Fratrum Zelus in adjutorium vocatur per litteras varias, quæ adducuntur, *ibi. & ſeq.* in Regno eos ſtabiliri Rex inſtat, *fol.*275.

Provinciæ Hiberniæ Miſſio confirmatur, *tom.5. fol.*278. cui privilegia aliorum Regularium communicantur, *ibi. & tom* 7. *fol.*330. Officium cum Miſſa de tribus Sanctis ei conceditur, *ibi. fol.*21. *Videantur plura in Indice Tomi quinti*.

Hieronymus, S. R. E. Cardinalis Farneſius Ordinis Protector deſignatur, *tom.1. fol.* 110. Læſum Ordinis honorem tuetur, *ibi*.

Fr. Hieronymus à Narnia, Vicarius Generalis, S. Palatii Apoſtolici pulpito per 17. annos vacat, *tom.1. fol.*88. Relinquit poſteris Libros, igniti eloquii ſui teſtes, *ibi*.

Fr. Hieronymo à Caſtro Ferrettorum, Viſitatio Eremi Camaldulenſium in Hetruria committitur, *tom.* 1. *fol.* 59. Ejus in et extra Ordinem Officia, & eximia geſta tanguntur, *ibi. fol.* 60. ad Miſſionem Ægypti, actualis Procurator Generalis deſtinatur, *tom.* 7. *fol.* 300. commendatur à Papa Patriarchæ Alexandriæ, *ibi.* & aliis, *ibi.* iter ejus ſuſpenditur, *ibi. fol.* 302. motivum, *ibi.*

Fr. Hieronymus à Piſtorio, S. Pii V. Theologus, ad Inſulam Cretæ mittitur, *tom.1. fol.* 34. Purpuram Cardinalitiam recuſat, *ibi. fol.* 44. In dicta Inſula victima charitatis obit, *ibi. fol.*34. Cadaver ab Inſula Cretæ Caſertam transfertur, *t.3. fol.*16.

Fr. Hieronymus Arelatenſis, ex Laurentiorum genere duorum Archiepiſcoporum Frater, & ad tres Archiepiſcopatus nominatus, nullum acceptat, *tom.5. fol.*159.

Fr. Hieronymus de Condrieu, ab hæreticis, occiditur, *tom.7. fol.*412. de ejus martyrio Romæ agitur, *ibi.*

Fr. Hieronymus à Corleone Laicus, dono prophetiæ & ſignorum clareſcit, *tom.* 3. *fol.*143. Brachium ejus furtivâ devotione ablatum reſtituitur, *ibi.*

Fr. Hieronymus à Panormo, Definitor Generalis, doctrinâ, & ſanctæ vitæ opinione excellit, *tom.3. fol.*143.

Fr. Hieronymus à Politio, Miniſter Generalis, Regulam S.Patris Franciſci commentatur, *tom* 3. *fol.*172.

Fr. Hieronymus à Sorbo, Miniſter Generalis, privilegia Ordinum Mendicantium compendiat, *tom.3. fol.* 3.

Hicarii *ſeu Hironis*, Conventus Fratrum conſtruitur, *tom.3. fol.*190.

Fr. Hilarion à Feroleto, Ex-Provincialis, Librum Calabriæ illuſtratæ ad Typum promovet, *tom.3. fol.*61. Definitor Generalis, *tom.7. fol.*440.

Hildeſii, Domus pro Fratrum Conventu donatur, *tom.* 4. *fol.* 309. Apoſtolico conſenſu deſuper ſequente, *ibi.*

Hilteprandus, Epiſcopus Sedunenſis, Fratrum Sabaudiæ zelum commendat, *tom.5. fol.*128. electio ejus in Epiſcopum Sedunenſem Papæ intimatur, *ibi. fol.*140.

Pro Hiſpalenſi Fratrum Domo ſitus permutatur, *tom.5. fol.*375.

In Hiſpaniarum Regnis & Provinciis Conventus conſtruendi Fratribus facultas concedi-

ceditur; *tom.5. fol.295.* à Rege jam conceſſa, *ibi.fol.362.* Conſtitutione Clementis VIII. non obſtante, *ibi. fol.* 195. Monialium Confeſſarii deputantur, *ibi. fol.* 296. revocatur, *ibi. fol.* 312. Capitula triennalia inſtituuntur, *ibi. fol.* 296. Diſcreti abrogantur. *Vide ſuprà Diſcreti.* In locis Miſſionum Indulgentiæ Ordinis Eccleſiis ſæcularibus communicantur, *ibi. fol.* 305. Magnatum in Domibus fundandis æmulus zelus, *ibi. fol.* 362. feſtum Nominis B. V. M. cum indulgentia transferri Fratribus conceditur, *tom.7. fol.25.* Confraternitatibus ſub titulo Immaculatæ Conceptionis erectis amplæ indulgentiæ conceduntur, *tom.7.fol.415.* In Eccleſiis omnium Provinciarum via Crucis cum indulgentiis erigitur, *tom.7.fol.416.* in Indiis &c. eximio zelo Miſſionarium munus exercent, *ibi, fol.336.*

Hiſpaniæ Reges Catholici, Ordini & Fratribus congeniâ clementia favent, *tom. 5. fol* 306. 360. *&* 364. Miniſtrum Generalem Ordini Magnatum primæ claſſis aggregant, *ibi.* fundant ære ſuo Fratrum Domos, *ibi.fol.*361. *& ſeq.*

Hiſpelli, Capella S. Severini Fratribus pro fundatione novæ Domûs conſignatur, *to.2. fol.*122. Beneficium ſimplex ex ea transfertur, *ibi.fol.*124. Antiquæ ædes venduntur, *ibi. fol.*127.

De Hochenzolleren, Itelius Fridericus Cardinalis pro Domo Fratrum Colonienſi largiſſimam ſtipem ſubminiſtrat, *tom.* 4. *fol.* 278. Archiconfraternitatis ibidem cultor & fautor, *ibi.*

De Hochenzolleren [Friderico Cardinali] Palatino Duci, Electorali ſuffragio privato, Catholicum Principem ſubſtitui Papa inculcat, &, ut Fr. Hyacinthum à Caſali deſuper benignè audiat, monet, *tom.3. fol.263.*

De Hochenzolleren [Joan. Georgio Comiti] eandem cauſam pro præſidio, & eundem Fr. Hyacinthum pro benigno auditu idem commendat, *tom.3. fol.263.*

Hollobrunnæ, fabricam noſtræ Domûs perfici jubetur, *tom.4. fol.245;* cujus clauſuram intrandi Comitiſſa de Dietrickſtein facultatem obtinet, *ibi. fol.269.*

Honflorii, Capella B.V. Gratiarum Fratrum curæ committitur, *tom.5.fol.95.* Conventus PP. Servorum B. M., Provinciæ unitur, *ibi. fol.97.*

Fr. Honoratus Cannetenſis celebris Præco, & Miſſionarius, *tom.5. fol.159.* ab Epiſcopis ad Miſſiones univerſim expetitur, *ibi. Magnus Vir* laudatur, *ibi.*

Servi Dei, Fr. Honorati à Champignio virtus celebratur, *tom. 5. fol. 26.* pro ejus Beatificatione inſiſtitur, *ibi.* Reformat Monaſterium Monialium Ordinis S. Benedicti loci *de Montvilliers*, *ibi.fol.*28. *Vide Campaniæ Provincia.*

Fr. Honorius à Panormo Primogenitus Principis Palagoniæ &c. mundo valedicit, *t.3. fol.*144.

Frater Horatius Billi de Penna impigrè pro Miſſione Thibetana laborat, *t.7. fol.251.* ac variè commendatur, *ibi. fol.256.* 259. 265. &c.

Hortæ, Parocho in Eccleſia Fratrum Parochialia exercere inhibetur, *tom. 2. fol.* 340.

Hoſpitia, Fratribus conceduntur, *tom. 2. fol.*84. 148. 152. 236. 249. &c.

Hoſpitari Milites Regulares non debent, *t.6. fol.*254. *&* 280.

Hoſpitium Centumcellarum. Fratribus Capellanis ibi ſpeciales facultates conceduntur, *tom.2. fol.85.* iis quoad victum à Reverenda Camera providetur, *ibi. fol.74. Vide alia in Indice Tomi ſecundi.*

Hugenoti, Fr. Petrum à Droco occidunt, *tom.5.fol.27.* Fratribus Caleſii venenatum vinum mittunt, omnibus eorum exin extinctis, uno ſolùm excepto, *ibi.*

Hugo Cardinalis de Verdale, Magnus Magiſter Ordinis Equeſtris S. Joannis Melitæ Fratrum Conventum fundat, *tom.3. fol.* 299.

Hund (Joannes Fridericus) Magnus Alemanniæ Prior, Domum à ſe in Heitersheimb conſtructam à Fratribus acceptari inſtat, *tom.* 4. *fol.* 68. & horum zelum commendat, *ibi.*

In Hungaria, duos Conventus conſtrui, inſtante Imperatore Leopoldo conceditur, *tom. 4. fol.246.*

Huy, oneri Vineæ pro horto Fratrum emptæ, aſſignato Miſſarum numero ſatisfieri indulgetur, *tom.4. fol.*121.

Fr. Hyacinthus Avenionenſis ex ſtirpe de Verclos, Epiſcopatum recuſat, *tom. 5: fol* 159.

Fr. Hyacinthus à Caſali naſcitur, *tom.3. fol.* 241. Ordinem noſtrum ingreditur, *ibi.* tempore Novitiatûs infirmatur, *ibi. f.*242. *adi Indicem tomi tertii & ibi.* verbo *Hyacinthus à Caſali, præclara bujus Viri geſta mirare compendiata, adi & Indicem tomi quarti ſub eodem verbo.*

Fr. Hyacinthus à Foro Caſſii, vulgò Vetralla, Regi Congi à Papa commendatur, *to.7. fol.*198.

Frater Hyacinthus à Panormo, Primogenitus Principis Soriæ &c. noſtris adſcribitur, *tom.3. fol.*144.

Hydruntina Provincia claret Alumnis Nobilibus, *tom.3. fol.*115. gloriatur ex ortu

Ven. Dei Servi Laurentii â Brunduſio, & contubernio Frater Anſelmi â Monopoli, S.R.E.Cardinalis, *ibi*.

Hymnos novos, antiquis dimiſſis, ubique recitari mandatur, *tom.7. fol.23*.

Hymnus Gloria in Excelſis in Miſſis privatis B. V. M. in Sabbatho dici debet, *tom. 7. fol.27*.

Fr. Hyppolitus Brugenſis, ex genere nobili, dono Prædicationis excellit, *to.4. fol.83*.

I

Jacobea de Bachellier habitu Capucino induta mirè vivit, *tom.5. fol.206*. ſanctè moritur, *ibi*.

B. Jacobus â Marchia Sanctus declaratur, *tom.6. fol.483*.

Jacobus, S.R.E.Cardinalis Roſpiglioſus Ordinis Protector deputatur, *tom.1. fol.124*. Nactus eſt in Eo Ordo honorem, & commoda *ibi*.

Jacobus, Archiepiſcopus Mechlinienſis Congregationem Equitum Dominicæ Paſſionis approbat, *tom.3. fol.249*.

Jacobus Blunketus, Dominus de Longvvort, de ſuo fidei Zelo commendatur, *tom. 5. fol.280*. Fratres in ſocios vocare monetur, *ibi*.

Fr. Jacobus à Corella, Regius Concionator, & Scriptor inſignis, *tom.5. fol.352*.

Fr. Jacobus à Foro Sarzinio, Miniſter Generalis, gratia curationum &c. conſpicuus, *tom.2. fol.221*.

Fr. Jacobus à Melficto Raguſam ad prædicandum à Papa mittitur, *tom. 3. fol. 107*. ubi thiaram Epiſcopalem recuſat *ibi*. Plures libros typis evulgat *ibi*. Statua in ejus honorem poſt mortem erigitur, *ibi*.

Fr. Jacobus à Suberato Definitor Generalis, gratiâ extaſûm & gloriâ ſignorum conſpicuus, *tom 3 fol 61*.

Fr. Januarius à Surlaco, Provinciæ Helveticæ Miniſter Provincialis, facie S. P. Franciſcum, & Spiritum Domini præſefert *to.0. fol.29* Homo Dei, & Sanctus habitus *ibi*. Stanislao Regi Poloniæ apprimè charus *ibi* qui cum illo loquitur confidenter *ibi* ei quoque ſcribit &c., ac imaginem in donum mittit *ibi* confidit, & ei ſecreta cordis Filia ejus Regina Franciæ *ibi*.

Januarii (Fluminis) Miſſio colitur primò à Capucinis Gallis, *tom.7 fol.227*. zelo commendato *ibi*, committitur Capucinis Italis *ibi* In Præfecturam independentem erigitur *ibi fol. 228*. Ex ea Miſſionarii ad gentiles *Muanes & Guapes* mittuntur *ibi* Præfecto temporaneæ diſpenſandi facultates conceduntur *ibi fol.234*.

Januenſis Provinciæ Origo, *tom. 2. fol. 364*. Viris illuſtribus coruſcat *ibi*. Diverſas patitur diviſiones *ibi & 387*. Fratres ex ea Triremium Capellani deſtinãtur, *ibi f.386*. quibus variæ facultates conceduntur *ibi*. Circa occurſum feſtorum SS. Georgii, & Fidelis MM. ei providetur, *tom. 7. fol.49*.

Januenſis Fratrum Conventus Conceptionis. Ejus viridarium ampliatur, *tom.2. fol.371*. *reliqua vide in Indice ejuſdem tomi*.

Januenſi Monialium Monaſterio Ordinis Minoritani privilegia conceduntur, *tom. 2. fol 383.*, *& ſeq. reliqua notat Index ejuſdem tomi ſecundi*.

Icones ex Conventu Monopolit. extrahi inhibetur, *tom.3. fol.108*.

Ad Jejunia Eccleſiæ Fratres Minores tenentur, *tom.6. fol.86*.

V. D. S. Jeremiæ à Valachia Proceſſum *de non cultu* reaſſumi conceditur, *tom.1. fol. 124*. Altaris honores expectat, *tom. 3. fol. 1*.

JESU Nominis Feſto eæ Indulgentiæ conceduntur, quæ in feſto Corporis Chriſti, ac ejus octava conceſſæ ſunt, *t.6. f.241*. JESUS non additur verſiculo *Benedictus fructus*, *tom. 7. fol.23*.

Fr. Ignatius ab Apiro, ad Inſulam Cretæ ablegatur, *tom.1. fol. 30*. Fundat ibi quinque Monaſteria, *ibi fol. 31*. Ubi & piè moritur *ibi*.

Fr. Ignatius à Bergomo Romam ablegatur, *tom.2. fol.351*. in Alma Urbe, aliiſque locis pro Eccleſia Rhetiæ ſtipem colligit, *ibi fol. 352*. variis facultatibus potitur, *ibi fol. 353*. ejus vita compendiatur, *ibi fol. 354*.

Ignatius Petrus, Syrorum Patriarcha profeſſionem Fidei per Fr. Bonaventuram Gallum ad Papam mittit, *tom.7. fol.305*. qui ſuam de ea lætitiæ ſenſa renuntiat, *ibi*.

Fr. Ildephonſus à Carlshoven, Definitor Generalis, Imperatori Leopoldo chariſſimus, *tom.4. fol. 235.*, & ab eo commendatus, *ibi*.

Ilicis (*Terræ*.) Parocho quartam non deberi decernitur, *tom.2. fol.387*.

Illegitimi qui dicantur, *tom. 6. fol. 311*. *De iis plura alia vide in ejuſdem tomi Indice*.

Fr. Illuminatus à Panormo, Definitor Generalis, Canonicatum cum Laurea Doctoratûs abdicat, *tom.3. fol. 143*. & doctrina fulget, *ibi*.

Imagines Servorum Dei ad illorum tumulum non appenduntur, *tom.7. fol.63*. poſſunt tamen in Sacrario privatim aſſervari, *ibi fol.69*.

Imbſtii, nova Fratrum Domus conſtruitur, *tom. 4. fol. 133*.

Imolæ ad favorem Monialium domus alienatur, *tom.2.fol.239.*
Incorrigibiles, an & quomodo ſint ex Ordine dimittendi, *vide tomi primi Indicem, ſicut & illum tomi 6.*
Indi baptizati, & baptizandi cum uxore pariter baptizata ſeu baptizanda, aliis demiſſis, remanent, *tom.7.fol.* 103.
In Indiis Orientalibus Parochi non naturales Capellanum Indum teneant, *tom.7. fol.* 110. *Vide Miſſionarius* Regulares ibi curam Parochialem independenter ab Ordinariis exercere prohibentur, *ibi. fol.* 172.
Indulgentiæ in communi incipiunt à die datæ Brevis Apoſtolici, non à die publicationis, *tom.1.fol.* 55. Indulgentiæ non transferuntur cum feſto, *tom.3.fol.356.* & *tom.7.fol.* 29. debent publicari, *tom.7. fol.36.* ab Epiſcopis, *tom. 6.fol.* 372. Indulgentiæ pro feriis 6. Martii, vel Quadrageſimæ conceſſæ aliis non præjudicant, *tom.7.fol.422. Vide Indicem tomi 6.*Verb. *Indulgentia.*
Indulgentias in feſtis Sanctorum Ordinis Minorum &c. *annotat Index tomi 6.* iis gaudent Moniales quæcumque Ordinis Sancti Franciſci *tom.7.fol.423.*
Indulgentias Ordinis Capucini tam perpetuas, quàm renovandas, *Vide in Tabula, tom.1.fol.230.* quibus addi debent Indulgentiæ plenariæ perpetuæ in feſtis Sanctorum Fidelis Protomartyris, & Joſephi à Leoniſſa conceſſæ, *tom.7.fol.371.* Miſſionum, & Miſſionariorum Indulgentiæ, *vide ſuprà Capucinus Miſſionarius, exercitia* &c. *ac Indicem tomi quarti, ac tomi quinti, & infra* Verb. *Miſſiones Gallicæ.*
Indulgentia Portiunculæ, an toties quoties valeat, quæritur, & ſolitum ſervari reſolvitur, *tom.1.fol.* 137. quod noviter confirmatur, *tom.7.fol.* 349. eâ gaudent omnes Moniales Ordinis S.P.Franciſci, *tom.7. fol.* 423.
Indulgentiarum Viæ Crucis Summarium, *tom.3.fol.233.*
Infantado (Ducem) ut ſuam, ſuorumque Majorum gloriam prompto juvandæ Germaniæ ſtudio adaugeat, & accedentem ad ſe Fr. Hyacinthum à Caſali benignè audiat, Pontifex hortatur, *tom.3.fol.269.*
Infirmaria Barenſis annuâ ſubminiſtratione conſervatur, *tom.3.fol.117.* Panormitana Clauſura declaratur, *ibi*, & concordia novæ, & antiquæ Meſſanenſis approbatur, *ibi fol.*180.
Informationes, & Scripturæ in cauſis Sanctorum imprimi poſſunt, *tom.7.fol.83.*
Fr. Innocentius à Calatagirone Miniſter Generalis, ad Regem Galliæ à Papa ablegatur, *tom.3.fol.195.* commendatur Reginæ Chriſtianiſſimæ, *ibi.* Duci Aurelianenſi, *ibi.* ac Cardinali Mazzarino, *ibi.* SS. Reliquias in Eccleſia Conventûs patrii collocat, *ibi fol.197.* quæ recenſentur, *ibi*, illius vita compendiatur, *ibi fol.* 196. & cadaver incorruptum reperitur, *ibi.*
Fr. Innocentius ab Aſſarico, Vir Dei habetur, *tom.5.fol.223.* in fama ſanctitatis obit, *ibi.*
Inquiſitio, vel Inquiſitores quinam ſint, *to.6. fol.* 172. *& alia quære in ejuſdem tomi 6. Indice. Vide & Officium Inquiſitionis.*
Inſulenſis Provinciæ origo, *tom.5.fol.234.* & *fol.266.* colit ſtudia, *ibi.* peſte infectis inſervit, *ibi. Vide & alia in Indice tomi 5. notata.*
Pro Inſulæ Fratrum Conventu emptio, & donatio factæ confirmantur, *tom.5.fol.263.* Fratres in eo morari præſcribitur, *ibi.*
In Flandro-Inſulenſi Civitate Collegium pro Miſſione Hiberniæ erigitur, *tom. 5. fol.* 281.
In Inſulæ Oppido, Monaſterium Monialium Capucinarum erigitur, *tom.5.fol.*160. circa dotes & gubernium ei providetur, *ibi.* & Capucinarum Monialium privilegia communicantur, *ibi fol.*161.
Interamnæ Eccleſia S. Martini cum Agro Fratribus pro nova Domo conſignatur, *tom. 2.fol.* 112. Legatum pium in fabricæ ſubſidium permutatur, *ibi.fol.* 117.
Interdictum in quibuſdam Ordinis feſtis Fratres non afficere declaratur, *tom.2.fol.397. Vide & Indicem tomi ſexti.* Verb. *Interdicti tempore.*
Interſtitia quoad Regulares remittunt Epiſcopi, non illorum Superiores, *tom. 1. fol.* 11.
Intorticia, in via occaſione funeris accenſa, Fratribus (Quartâ demptâ) debentur, *tom.3.fol.*141.
Fr. Joachimus à Soranea, Definitor Generalis, commendatur, *tom.2.fol.253.*
S. Joannes Albus (*Terra*), ad Monaſterium ibi Fratres inducuntur, *tom.2.fol.350.*
Fr. Joannes Alerconius, Provinciam Valentiæ fundat, *tom.2.fol.4.*
Fr. Joannes Appulus Laicus, Socius itineris primi Miſſionarii, *tom.7.fol.99.* & paſſionis, *ibi.*
Joanni ab Auſtria, Summus Pontifex Fratres commendat, *tom.4.fol.235.* & his facultatem petitam, conceſſam eſſe renuntiat, *ibi.*
Fr. Joannes à Cropano, Calabriæ Illuſtratæ Auctor, *tom.3.fol.61.*
S. Joannes de Flore (*Abbatia*), Proceſſio in

feſto Immaculatæ Conceptionis regulatur, *tom.3.fol.93.*

Joannes Papa XXII. Paupertatem Minoriticam impugnat, *tom.6.fol.*105. de fide nihil definit, *ibi.* Minorum fautor, *ibi.*

B. Ioannis à Capiſtrano Apotheoſis publicatur, *tom.6.fol.*475.

V. D. Servus Ioannes à Prado Beatorum cœtui annumeratur, *tom.6.fol.*487.

Fr. Ioannes à Monte Calerio, Miniſter Generalis, Aulæ Sabaudiæ gratus &c. *tom.2. fol.*380.

Ioannes de Montibus Marchio Conventum Fratrum Coriliani fundat, *tom.3.fol.*116.

S.Ioannis Nepomuceni Corpus non ſupra Altare, ſed infra menſam ejus reponi decernitur, *tom.7.fol* 17. & 18.

S.Ioannes in Perſiceto. Eccleſia ibi Reliquias extrahi inhibetur, *fol.*240.

Fr. Ioannes Peſſulanus Regi Chriſtianiſſimo à Summo Pontifice commendatur, *tom.5. fol.*217.

Ioannis â Poliaco doctrina damnatur, *tom.6. fol.* 96. 122. & 142. ejus character, *ibi. fol.*97.

Ioannes III. Poloniæ Rex, Fratres ad Regnum vocat, *tom.4.fol.*346. inſtantias repetit, *ibi.fol.*347. obſtaculis reſiſtit, *ibi.* duo Hoſpitia fundat, *ibi.fol.* 353. de adventu Fratrum Cracoviæ gaudium explicat, *ibi.fol.*356.

Ioannes Skarbeck, Epiſcopus, fundationem Domûs Leopolitanæ ratihabet, *tom.4.fol.* 358.

Fr. Ioannes â Venetiis, Definitor Generalis, Oeniponti Provinciæ Tyrolenſis fundamentum ponit, *tom.* 4. *fol.* 176. Boemiæ præſidet, *ibi.* ubi in odium fidei perſecutiones patitur, *ibi.*

Fr. Ioannes â Ventimilia Concilii Tridentini Theologus, *tom.3. fol.*115.

Fr. Ioannes â Villafranca virtute & prodigiis fulget, *tom.5. fol* 364.

Fr. Ioannes Zuaze Hiſpanus primus Ordinis Capucini Miſſionarius in Oriente, *tom.* 7. *f.*99. dura pro Chriſto & fide patitur, *ibi.*

Fr. Ioannes Antonius â Florentia, Miniſter Generalis, facundia, comitate, & virtute clareſcit, *tom.2. fol* 403.

Ioannis Balthas. Suffraganei zelum pro conſtruenda Fratrum Domo Neoſtadii Papa laudibus effert, *tom* 4. *fol.*212.

Fr. Ioannes Baptiſta Aurelianenſis Nationis Chaldææ zelum Papæ refert, *tom.* 7. *fol.* 306.

Ioannes Baptiſta Leonardi novo Monialium Monaſterio Novariæ centum mille librarum aſſignat, *tom.2. fol.*332.

Fr. Ioannes Baptiſta â Mutina, prius illius Dux, poſt ſuſceptum Ordinis habitum ſtatim profeſſionem emittit, *tom.2. fol.* 265. *Vide Indicem hujus tomi & Tyrolenſis Provincia, & Goritia.*

Fr. Ioannes Baptiſta â Pavìa, ex Comitibus Mandelli fidei Hoſtia obit, *tom.2.fol.*305.

Frater Ioannes Baptiſta, Polonus, S. Fidelis Protom. in vita Lector, Guardianus, & Confeſſarius, *tom.4. fol.63.*, ac poſt mortem in proceſſu Beatificationis teſtis, *ibi.* genere, virtute, & donis gratiæ præcellit, *ibi.*

Fr. Ioannes Baptiſta â Sabbio, Procurator Generalis, ceu virtutis exemplar commendatur, *tom.2. fol.*346.

Fr. Ioannes Baptiſta Tyrolenſis, prius Abbas Monaſterii Fultenbacenſis, inter nos humilem vitam ſeligit, *tom.4. fol.*124.

Fr. Ioannes Bonaventura Ciampolillo, Legatum pium pro puellis dotandis ante Religionis ingreſſum relinquit, *tom.3.fol.29.* quod in commodum Fratris commutatur, *ibi.*

Ioannes Caſimirus, Rex Poloniæ, Fratribus Regiam protectionem addicit, *tom.*4. *fol.*215.

Fr. Ioannes Chryſoſtomus Antiſſiodorenſis Eccleſiæ Milenſis in mari Ægeo Vicarius Apoſtolicus inſtituitur, *tom.7.fol.*267.

Fr. Ioannes Chryſoſtomus â Beuren Schenckiorum Stirpem virtute ſuâ illuſtrat, *tom.4.fol.*28. familiariter cum Puero Jeſu agit, *ibi.* cujus imago Salisburgi gratiis coruſcat, *ibi.* de ejus Beatificatione cogitatur, *ibi.*

Fr. Ioannes Chryſoſtomus Brixienſis Tuneti vinctos Chriſtianos ſolatur, *tom.* 7. *fol.* 267.

Fr. Ioannes Evangeliſta à Canobio, Vicarius Generalis, ad Concilium Tridentinum mittitur, *tom.2. fol.*305.

Fr. Ioannes Franciſcus à Caſtro S.Petri, Definitor Generalis, cauſis Beatorum Ordinis invigilat, *tom.2.fol.*222.

Fr. Ioannes Franciſcus de Piegon, de Equite Melitenſi fit Ordinis laicus, *tom.* 5. *fol.* 160.

Frater Ioannes Franciſcus Romanus, à Rege Congi Romam Orator mittitur, *tom.* 7. *fol.*195. ubi benignè exceptus, *ibi.fol.*197. Regiam coronam à Papa benedictam ad Regem portat, *ibi.fol*198.

Fr. Ioannes Franciſcus à Tridento ex Comitibus Lodronii, fit ex Tribuno Equitum, Eques S. Iacobi, ex Equite, Orator Cæſareus, ex Oratore Capucinus, *tom.3. fol.*293.

Ioannes Fridericus, Archiepiſcopus Pragenſis, fundationem, & adminiſtrationem Capellæ Lauretanæ Pragæ confirmat, *tom.4. fol.*227.

Ioannes Hugo, Archiepiſcopus & Elector Trevirenſis, Fratribus in cauſa & lite Wilana patrocinatur, *tom.* 4. *fol.*70. iiſque Bornhovii Capellam B. V. Mariæ tradit, *ibi. fol.*339.

Fr. Ioannes Maria à Barletta de fructu Miſſionis Congenſis commendatur, *tom.* 7. *fol.*190.

Fr. Ioannis Mariæ à Luca, Miſſionarii celebris, in Parochiali Domo defuncti Cadaver à D. Parocho prætenditur, *tom.* 4. *fol.*277. lis componitur, *ibi.* devotione populi erga defunctum vincente, *ibi.*

Fr. Ioannes Maria à Neto, Miniſter Generalis, dono prædicationis & curationum inſignis, *tom.* 3. *fol.*193.

Fr. Ioannes Maria à Parma, Definitor Generalis bina vice, varia munia obit, *to.*2. *fol.*253.

Fr. Ioannes Maria à Tiſa, Miniſter Generalis, divini Amoris ſcintillas extra ſe vibrat, *tom.* 3. *fol.*175. reſpuit Cardinalatum, *ibi.* virtutem qjus Deus ſignis colluſtrat, *ibi.*

Fr. Ioannes Maria à Treslon, Henricæ Borboniæ, Angliæ Reginæ, à confeſſionibus, ad Ædes Lauretanas, & ad Summum Pontificem ablegatur, *tom.*5. *fol.*28.

Fr. Ioannes Petrus à Buſto, Miniſter Generalis, ſuâ virtute Principum amorem ſibi conciliat, *tom.*2. *fol.*305.

Ioanni Philippo, Archiepiſcopo, & Electori Moguntino, paritatem votorum difficulter Provinciis Germaniæ concedi poſſe, Papa reſpondet, *tom.*4 *fol.*13.

Ioanni Philippo, Epiſcopo Herbipolenſi erectionem Provinciæ Franconiæ expedire Papa renuntiat, *tom.* 4. *fol.*168. eamque conceſſam ſignificat, *ibi. fol.*169.

Ioannes Svicardus, Archiepiſcopus, & Elector Moguntinus, Fratres Moguntiam vocat, *tom.*4. *fol.*325. & Ordinem laudibus effert, *ibi. fol.* 326. *Vide & Indicem tomi tertii.*

De Jojoſa, Frater Angelus, *Vide Fr. Angell.*

Fr. Iordanus Waſſerburgenſis, Definitor Generalis, virtute & libris memoriam ſuam perennat, *tom.*4. *fol.*153.

Ioſephi III. Patriarchæ Chald. perſecutionem Papa luget, *tom.*7. *fol.* 306. ac conſtantiam laudat, *ibi.*

Ioſephus Patriarcha &c. profeſſionem fidei per Miſſionarium Capucinum Papæ mittit, *tom.*7. *fol.*305. qui & illam lætanter à ſe receptam eſſe illi renuntiat, *ibi.*

Fr. Ioſephus à Camerata, ſignis & donis fulget, *tom.*3. *fol.*142.

Servus Dei, Fr. Ioſephus à Carabantes animarum lucro incumbit, *tom.*5. *fol.*342. ſignis coruſcat, *ibi.*

Ioſephus Capellus, Capellam pro Fratrum hoſpitantium commodo erigit, *tom.* 3. *fol.*30.

Ioſephus Coppa, Conſervatorium pro puellis orphanis fundat, *tom.*3. *fol.*254.

Fr. Ioſephus Fernenſis, Definitor Generalis, fundationem Congregationis Barnabitarum &c. coadjuvat, *tom.*2. *fol.*306. *Vide & tom.*1. *fol.*58.

Fr. Joſephus ab Ica in miniſterio Provincialatûs confirmatur, *tom.*3. *fol.*159.

S. Ioſephus à Leoniſſa Miſſionarius Conſtantinopolim mittitur, *tom.*7. *fol.* 284. unco ferreo ibi ſuſpenditur, *ibi. fol.*99. & 281. Beatificatur, *tom.*1 *fol.* 211. pium Legatum ad cauſam Beatificationis & Canonizationis convertitur, *tom.*2. *fol.*146. Corpus ejus recognoſcitur, *ibi. fol.*153. Reliquias diſtrahi prohibetur, *ibi. fol.* 167. eas noviter inſpici & transferri indulgetur, *ibi. fol.*168. In Sanctorum numerum refertur, *tom.*6. *fol.*513. & *tom.*7. *fol.*365. lectiones & oratio propriæ approbantur, *tom.*7. *fol* 61. pro ejus feſto indulgentia plenaria in perpetuum conceditur, *tom.*7. *fol.*371.

S. Ioſephi à Leoniſſa Provincia erigitur, *t.*7. *fol.*392.

Ioſephus Villafrancæ Princeps Conventum fundat, *tom.* 3. *fol.*165. in cujus Eccleſiæ ſepultura pro Familia conceditur, *ibi.*

Fr. Ioſeph de Tremblay Congregationem noſtræ Dominæ de Calvario inſtituit, *tom.*5. *fol.* 28. ejus adventum & conſilium de Oriente liberando ſibi gratum fuiſſe Papa renuntiat, *ibi. fol.*48. & *tom.*7. *fol* 86. ejus vita compendiatur, *tom.*5 *fol.*49. ad Cardinalatum nominatur, *ibi.* Aulæ Chriſtianiſſimæ Polus, *tom.*3. *fol.*250.

Fr. Ioſephus à Zurita, Definitor Generalis renuntiatur, *tom.* 5. *fol.*333.

Fr. Ioſephus Maria à Carpio Innocentiam vitæ in Eremitorio conſervat, *t.*2. *fol.*254.

Fr. Ioſephus Maria ab Interamna, Miniſterio Generali ſtudiosè attendit, *tom.*2. *fol.*100.

Fr. Iovita Burgundus, Definitor Generalis, virtute & zelo clarus, *tom.*4. *fol.*234. Provinciam Burgundiæ ortu ſuo illuſtrat, *t.*5. *fol.* 145. habitum & tumulum Viennæ ſumit, *ibi.*

Iporediæ, Fratres ſolitas duntaxat Proceſſiones adire tenentur, *tom.*2 *fol.*396.

In Irregularitate diſpenſant Prælati Minores cum ſubditis, *tom.* 6. *fol.*18. *Vide reſidua in Indice ejuſdem tomi ſexti.*

Iſabellæ Archi-Duciſſæ &c. Infanti &c. Religionis, & Germaniæ tumultuantis tutelam commendat, ac, ut Fr. Hyacinthum à Caſali in ſuæ legationis cauſa amanter adjuvet, poſtulat, *t.* 3. *fol.*270. & *fol.*278.

Italis extra Italiam, in locis, ubi liber uſus Religionis Catholicæ non exiſtit, habitare prohibetur, *tom.6. fol.*551.

Itri Eccleſiæ Fratrum Cadaver reſtitui jubetur, *tom.3. fol.*44.

Jubilæi tempore Fratrum privilegium, *to.* 5. *fol.* 143.

Julia Roera Monaſterium Monialium Capucinarum fundat, *tom.* 3. *fol.* 235., in quo & Ordinis Habitum ſuſcipit, *ibi fol.*239.

Iulianus Cæſarinus Dux &c. in beneficium fabricæ Cyntiani duo petia terræ emit, *tom.2. fol.* 71. Executio donationis aquæ ei committitur, *ibi* 79.

Iulius, Epiſcopus Herbipolenſis Franconiæ Dux in laudes Fratrum effertur, *ibi fol.* 169. Domum iis conſtruit, *ibi fol.*166.

Iulio Mazzarino Cardinali Fr. Innocentius à Calatagirone à Papa commendatur, *tom.3. fol.* 196.

Iulius Pazzaglia Sacellum in Eccleſia Domus Centumcellarum fundat, *tom.* 2. *fol.* 96. Altare privilegiatum pro ſe, & ſua familia obtinet, *ibi*.

Iulius à Ruverio S. R. E. Card. Urbinas dictus, Ordinis Vice-Protector, & Protector inſtituitur, *tom.*1. *fol.*28. Contentio amoris deſuper enata, blandè ſuppreſſa *ibi fol.* 29.

Iulius Antonius S. R. E. Card. S. Severinæ vocatus Capituli Generalis Præſes deputatur, *tom.* 1. *fol.* 35. Tenero Ordinem amore proſequitur, *ibi fol.*44.

Iuramentum *vide Formula juramenti*.

Iuſtiniani (F. Paulus Franciſcus) Epiſcopus Clodienſis publicatur, *tom.* 7. *fol.* 358. ac Solio Pontificio Aſſiſtens *ibi* 358. ad Eccleſia Tarviſinam transfertur *ibi* illius ac

Iuſtinianæ Familiæ laudes *ibi* huic in Inſula Chienſi Miſſionarii pro Eccleſia commendantur *ibi fol.*290. & 291.

Iuſpatronatus. Effectus, *tom.* 2. *fol.* 54., & 55. Illius capacem eſſe Capucinum Fargna deducit, *ibi fol.* 145. *Vide Barberina Familia*.

Fr. Iuſtinus Biterrenſis Definitoris Generalis officium bina vice ſortitur, pluribus dignus, *tom.5. fol.*206.

Fr. Iuſtus à Valentia tum in Regnis Hiſpaniæ, tum in Indiis Confraternitatem ſub titulo Conceptionis B. V. M. Immaculatæ inſtituit, *tom.7. fol.*340. *Vide Maracaybi*.

Fr. Iuvenalis Ananienſis Definitor Generalis, virtute, libris, & officiis claret, *tom.* 4. *fol.* 123.

K

Kalendarium Ordinis novum approbatur, *tom.7. fol.*54. oppoſitiones deſuper factæ *ibi*, & *ſeq.* diluuntur *ibi fol.* 56. & *ſeq.*

Keiſerſpergenſi, ſeu Kienſishemiano Conventui ſitus ab Abbate Stivagienſi donatur, *tom.5. fol.*230. quod ab Epiſcopo Baſileenſi laudatur, *ibi*. Miraculoſa Imago in Eccleſia Fratrum aſſervatur, *ibi f.*230. *Vide Vinbachii*.

Kleſſelius (Melchior Card.) E carcere liberatur, & Cæſaris gratiæ operâ Fr. Hyacinthi â Caſali reſtituitur, *tom.3. fol.*248.

Kulikam Regi Perſarum Miſſionarii Georgiæ commendantur, *tom.7. fol.*247.

Kuſnachtii Inſigne Parochiæ templum Fr. Marquardus Sarnenſis ædificat, *tom.* 4. *fol.* 29.

L

Ad labores tenentur Minores, *tom.* 6. *fol.*132. â manuali eximuntur ſpiritualiter laborantes, *ibi* 64 Labor in feſtis diebus, *vide Ordinarii*.

Laici Clericis ubique, & ſemper locum cedere debent, *tom.* 1. *fol.* 56. *vide alia in ejuſdem tomi Indice*. Iis quacunque die Dominicam Doctrinam Chriſtianam cum puncto regulæ explicari mandatur, *tom.2. fol.*12. Libros de una menſa, ad aliam portare jubentur, *ibi fol.* 394. Laicus in alio ordine Profeſſus, apud nos ceu Clericus profiteri permittitur, *tom.2. fol.* 385. *vide & Indicem, tom.* 3. *tom.* 4. *tom.* 5. & *tom.* 6. Ad ſtatum clericalem tranſire volens, in ſua prima vocatione manere jubetur, *tom.5. fol.*290.

Lampas in medio Dormitorii per totam noctem ardere debet, *tom.6. fol.*326. ſicut & ſemper ante Altare Sanctiſſimi Sacramenti, *tom.7. fol.*32.

Lampades ad Servorum Dei tumulum non habeantur, *tom.7. fol.*63.

Largitio munerum Regularibus interdicitur, *tom.* 6. *fol.* 318. peccaminosè data Conventui reſtitui debent, *ibi f.*320. & acquiſita Superioribus tradi *fol.*325. rigor reſtringitur, *ibi fol.* 404. licentiâ tamen Superioris reſervatâ *ibi*, *vide Donata*.

Latinitatis error craſſus vitiat Reſcripta, *tom.3. Iſag. fol.xix.*

Laura ab Ajello Capellam in Eccleſia Fratrum Alexani conſtruit, *tom.3. fol.*127.

Laudæ Monaſterium Monialium erigitur, *tom.2. fol.* 376. cui ſub Iuriſdictione Ordinarii

narii

narii exiſtenti omnia Ordinis privilegia communicantur, *ibi*.

V. D. S. Fr. Laurentius à Brunduſio ex-Generalis, Verbum Dei ubique per Germaniam prædicandi, Apoſtolica facultate munitur, *tom.* 1. *fol.* 51. *vide & alia in Indice ejuſdem tomi primi*, *ſecundi*, *tertii*, *quarti*, *quinti*. In cauſa Beatificationis de validitate proceſſuum conſtare decernitur, *tom.*7. *fol.*374.

Fr. Laurentii à Matera manuſcripta in Bibliotheca Materæ conſervari jubetur, *to.*3. *fol.* 132. ejuſque virtus commendatur *ibi fol.* 133.

Laureti Fratres collocantur, *tom.*2. *fol.*198. locus Sepulturæ iis in Eccleſia S. Domûs aſſignatur *ibi fol.*202. in qua alios, præter Fratres, ſepelire inhibetur, *tom.*7. *fol.* 383. *vide Indicem tom.*2.

Lectio S. Scripturæ vel caſuum in Monaſteriis haberi debet, *tom.*6. *fol.*325. & 370. Quoad Monachos fixa, & quoad alios pro commodo *ibi*. Præſcripto ſatisfit per lectionem Theologiæ *ibi* & 162.

Lectio nona feſti ſimplicis ſine titulo Sancti legi debet, *tom.*7. *fol.*30.

Lectores, etiam graduati pro confeſſionibus Sæcularium examinantur, *tom.*6. *fol.* 273. non tamen ab eodem Epiſcopo, ſed ejus ſucceſſore *ibi*.

Legata pia commutantur in expenſas canonizationis, *tom.*7. *f.*146. *vide & alia in Indice ejuſdem tomi*, *ac tomi tertii*, & *quarti*. Verb. *Legata pia*.

DD. Legatorum S. Sedis quadruplex ſpecies, *tom.*6. *fol.*169.

Leiningæ Fratribus Miſſionariis ſpeciales facultates conceduntur, *tom.* 4. *fol.* 337. qui in Vinea Domini ibi indefeſsè deſudant *ibi*, fructum Apoſtolicum Comite Ludovico Everhardo atteſtante, *ibi*.

Leodienſis Provincia Fundamenta ſua in ſuburbio Leodii ponit, *tom.*4. *fol.* 113. *vide Indicem hujus tomi quarti*, verb. *Leodienſis Provincia*. Varia dubia de feſtis S. Rit. Congregationi proponit, *tom.* 7. *fol.* 36. & *ſeq.*

Fr. Leo à Sotera ex-Provincialis fundationem Monaſterii Monialium Capucinarum coadjuvat, *tom.*3. *fol.* 164.

Fr. Leonardus Carnotenſis in Regno Candiæ vulneratur, *tom.* 5. *fol.*28. in alia Inſula Miſſionarios labores complet, *ibi*.

Leonardus de Meſmey &c. Provinciæ Burgundiæ inſignis Benefactor, *tom.*5. *fol.*144.

Fr. Leonardi Pariſienſis Definitoris Generalis Zelus Miſſionum, & virtus vitæ memoratur, *tom.*5. *fol.*27.

Leonardus de Trape, Archiepiſcopus Auſcitanus Capucinorum Profeſſionem emittit, *tom.*5. *fol.*224. inter eos vivit, *ibi*. & Habitu noſtro ſepelitur, *ibi*.

Leopoldo Archiduci Auſtriæ inductio Fratrum noſtrorum in Rhetiam commendatur, *tom.* 2. *fol.* 351. de beneficiis rei Eccleſiaſticæ ibi collatis laudatur, *ibi fol.*353. Fr. Hyacinthum à Caſali de miſeriis temporis informat, *tom.*3. *fol.* 247. & *fol.*251. hunc peculiari affectu proſequitur *ibi*. Romę in cella inviſit *ibi f.*287. qui & ei à Papa commendatur, *ibi fol.*256. & *fol.* 287. de reditu ejus in Germaniam gratulatur, *ibi fol.* 252.

Leopoldus Imperator jura Provinciarum Germaniæ tuetur, *tom.* 4. *fol.* 9. Conventum Wratiſlaviæ ſumptibus Cameræ Sileſianæ conſervari diſponit, *ibi fol.* 216. Provinciam Bohemiæ dividi urget, *ibi fol.*218. fundationem Capellæ Lauretanæ Pragæ confirmat, *ibi fol.* 226. Duos Conventus in Hungaria fundari inſtat, *ibi fol.* 246. Fr. Emericum Commoromienſem Epiſcopum Viennenſem nominat, *ibi fol.* 249. de acceſſu Pontificii aſſensûs gaudet, *ibi fol.*249. Vide *Auſtriaca Domus*.

Leopoldus Guilielmus, Archidux Auſtriæ, & Epiſcopus Fratribus plura pulpita addicit, *tom.*4. *fol.*234.

Leopoldus Archiepiſcopus, & Princeps Salisburgenſis Fratrum curæ Miſſiones in Ditione Salisburgenſi committit, *tom.* 4. *fol.* 143.

Leopoli in Polonia nova Domus Fratribus conſtruitur, *tom* 4. *fol.* 360. fundum Eliſabethâ Sieniawska dante *ibi*.

Lerini Fratres in novam Domum inducuntur, *tom.*5. *fol.*357.

Licienſis Fratrum Conventus annuo canone, horto annexo liberatur, *tom* 3. *fol.*128.

Licienſi Monialium Monaſterio Domum vendendi, & aliam emendi facultas datur, *tom* 3. *fol.*137.

Libros quinterna, folia &c. ex Bibliothecis extrahere limitatè prohibetur, *tom.* 1. *fol.*96. & *fol.* 106. *Vide & in eodem Indice plura alia*, *ſicut & in Indice tom.* 5. & *tom.* 6. Libri prohibiti in omnibus Ordinis Bibliothecis cum præſcriptis clauſulis aſſervantur, *tom.*7. *fol.*375. Libri de miraculis Servorum Dei non imprimuntur, *tom.*7. *fol.* 63. & *ſeq.* niſi ſub proteſtatione præſcripta *ibi fol.*68. approbatio librorum, non miracula Servorum, ſed ipſos libros afficit, *tom.*7. *fol.*84. in approbatione librorum debent eorum ſinguli tituli exprimi, *tom.* 7. *fol.* 86. ſicut & nomen impreſſoris, locus, & tempus *ibi*.

Liechtenſtein, Principes fundant Conventum Rumbergenſem, *tom.*4. *fol.* 177.

Limam in America miſſæ primæ Moniales ab Anglis

Anglis capiuntur, *t.5.f.*387. qui honorificè & charitativè eas tractant, *ibi*. Regi Portugalliæ relinquunt, *ibi*. De abſoluta fabrica Papa iis gratulatur, *ibi*. ac virtute laudat, *ibi*. progreſſus illarum continuatur, *tom.*7. *fol.*419.

In Lingonenſis Conventûs fabrica, numiſma memoriâ dignum reperitur, *tom.*5.*fol.*203.

Lipari Conventus Fratrum noſtrorum RR. PP. Obſervantibus cum ſuppellectile &c. ceditur, *tom.*3. *fol.*176.

Litaniis omnium Sanctorum, poſt matutinum recitari ſolitis nomina aliorum Sanctorum addi prohibetur, *tom.* 7. *fol.* 23. In litaniis non additur: *Regina ſine labe originali concepta*, *nec Ave Maria &c.* *tom.*7.*fol.*44.

Litteræ Apoſtolicæ ex abraſione redduntur falſæ, *tom.*1. *Iſag. fol. xxi.*

Litteræ remiſſoriales & compulſoriales vide *formula litterarum &c.* terminus à die concesſionis præfigi debet, *tom.* 7. *fol.* 8.

Litturgica Schola vide *Benedictus XIV.*

Lobkowitziana Domus de noſtra Religione optimè meretur, *tom.*4.*fol.*175.

De Lobkowitz, Zdenko Fratrum expulſionem Pragâ impedit, *tom.*4. *fol.* 175. fundat Conventum Raudnicenſem *ibi*, in cujus Eccleſia ſucceſſores ſepeliuntur *ibi fol.*176. Habitu noſtro induti *ibi*.

De Lobkowitz, Bilinenſes, & Monferratenſes, conſtruunt Domum Fratrum Pontenſem, *tom.*4.*fol.*175.

De Lobkowitz, Wenceslaus Ferdinandus Capellam Lauretanam Pragæ fundat, *t.*4. *fol.*226. cujus curam ſpiritualem Fratribus committit *ibi*, natu Majore Familiæ boni temporalia curante, *ibi fol.*175.

Lombardiæ Provincia fulget Viris Illuſtribus, *tom.*2. *fol.* 253. Ducum Farneſiorum erga eam affectus *ibi fol.*254. in Provinciam erigitur, *ibi fol.*271. Conventus Ducatûs Mantuani, & Caſtellionis eidem uniuntur, *ibi fol.*277. denuo ſeparantur, *tom.*7.*fol.*384.

Lomellinæ Familiæ in Inſula Tabarca Hoſpitium erigere conceditur, *tom.*2. *fol.*385. executio impeditur, *ibi fol.*386.

Lonati, fabrica Monialium, Monaſterium, & Clauſura declaratur, *tom.*2. *fol.*359.

In Lotharingia, Miſſiones intra Provinciam à Fratribus inſtitui conceditur, *tom.* 5. *fol.* 13.

A' Lotharingia, Carolus Cardinalis, Fratres in Galliam mitti urget, *tom.*5. *fol.*23. varios Conventus conſtruit, *ibi fol.*149.

A' Lotharingia, Henricus, Epiſcopus Virdunenſis, Conventum Fratrum ædificat, *tom.* 5. *fol* 149. Habitum Ordinis aſſumit, *ibi f.*195. & hocce indutus ſepelitur, *ibi.*

A' Lotharingia, Ludovicus Cardinalis Conventui Rhemenſi tria terræ jugera donat, *tom.* 5. *fol.* 57.

A' Lotharingia, Ludovica, Franciæ Regina, conſtructionem Monaſterii Monialium Capucinarum in Civitate Bituricenſi diſponit, *tom.*5.*fol.*37. vita & mors commendantur, *ibi fol.* 40. commutata ejus voluntate, Monaſterium Lutetiæ Pariſiorum erigitur, *ibi*, ad cujus Eccleſiam cadaver illius transfertur, *ibi fol.*42.

In Lotharingiæ Provincia Conventus fundare Proceres, & alii æmulantur, *tom.* 5. *f.*195. *Reſidua annotat ejuſdem tomi Index.*

Lotharingiæ Regia Domus, optimè de Ordine noſtro merita, *tom.* 5. *fol.* 194. beneficia carptim recenſentur, *ibi.* Plures Conventus conſtruit, *ibi*. plura alia beneficia Ordini confert, *ibi & ſeq.* huncque vario honore proſequitur, *ibi*.

Lothario, Archiepiſcopo, & Electori Trevirenſi, gliſcentia Germanæ Religionis pericula Papa proponit, *tom.*3. *fol.*255. Duci Palatino jus Electoratûs adimi conſulit, *ibi f.*273. ac Fr. Hyacinthum à Caſali ſuo patrocinio foveri inſtat, *ibi fol.* 282.

Lotharius Franciſcus, Archiepiſcopus Elector Moguntinus, Erectionem Provinciæ Franconiæ ſollicitat, *tom* 4. *fol.*168.

Lotharius Fridericus, Epiſcopus Spirenſis, pro conſtruenda Bruchſaliæ Domo inſtat, *tom.*4.*fol.*336. pietatem ejus Summo Pontifice commendante, *ibi fol* 335. Fratrum cauſæ patrocinatur, *ibi fol.* 69.

Lubartovviæ, conſtructio novæ Domûs Nuntio Apoſtolico Poloniæ committitur, *to.*4. *fol.* 364.

Lublini, nova Fratrum Domus erigitur, *tom* 4. *fol.*360. Ordinario loci, Clero, & ipſa Civitate conſentiente, *ibi fol.* 363.

Lubomirska, Marianna Duciſſa, fundationem Conventûs prædicti coadjuvat, *to.*4. *fol.*363.

Lucaniæ Provincia, tenet Crucem virtute celebrem, *tom.* 3. *fol.* 42. & SS. Reliquias inſignes, *ibi*. Situm quorumdam locorum alienandi facultatem obtinet, *ibi f.*51. nova methodus gubernii ei præſcribitur, & approbatur, *ibi fol.* 57.

Fr. Lucas Maringius, Definitor Generalis, vir Seraphicus, & vitæ ſanctæ opinione clarus, *tom.*4. *fol* 329.

Lucernenſem Fratrum Conventum acceptari jubetur, *tom.* 4. *fol.* 32. & in eo mutatio fabricæ interdicitur, *ibi*. Indulgentiæ conceduntur Eccleſiæ, & orantibus coram 15. Capellis in via extructis, *ibi*.

Lucernenſe Monialium Monaſterium, inſtante Illuſtriſſimo Senatu à Fratribus gubernatur, *tom.* 4. *fol.*35. facultas earum confeſſio-

feſſiones excipiendi, ſicut & Monialium ſtatuta, Apoſtolica confirmatione muniuntur, *ibi fol.36.* Altare majus in earum Eccleſia amplè privilegiatur, *ibi fol.60.* privilegio ad alia Congregationis Cœnobia, & ad quaſcumque Miſſas extenſo, *tom.* 7. *fol.* 408. Pro defunctis Monialibus omnia Eccleſiæ Altaria privilegiantur, *tom:* 4. *fol.* 60.

Sor. Luciæ Ferrari, Geſta epitomantur, *to.*2. *fol.* 274.

Ludovica Lampugnana Marchioniſſa, Miſſam quotidianam in Eccleſia Monialium S. Praxedis fundat, *tom.*2.*fol.* 338.

B. Ludovicus Epiſcopus Toloſanus in cœlitum Ordinem refertur, *tom.*6.*fol.*90. ejus feſtum præſcribitur, *ibi fol.*93. Lectiones ejus pro Ordine noſtro approbantur, *tom.* 7. *fol.* 60.

S. Ludovici Regis, *vide Capucinus Miſſionarius Gallus*, *&* *Miſſiones Gallicæ*.

Ludovicus S. R. E. Cardinalis Ludoviſius, Ordinis Protector renuntiatur, *tom.* 1. *fol.* 70. converſatur cum Fratribus familiariter, *ibi*.

Fr. Ludovici à Foroſempronio, ab Ordine dimiſſio ratihabetur, *tom.*1. *fol.*21. Cauſæ casûs, *ibi.* In ſerie PP.Vicariorum Generalium collocandus videtur, *ibi fol.*22.

Fr. Ludovicus Franciſcus de Mornay, Epiſcopus Eumenienſis, & Coadjutor Eccleſiæ Quebecenſis creatur, *tom.* 1. *fol.* 153. Splendor generis, & humilitas vitæ in eo ſociantur, *ibi*. Virtus commendatur, *ibi fol.* 25.

S. Ludovici Provincia, hujus patrocinio dedicatur, *tom* 5. *fol.* 152. *Vide alias prærogativas in Indice ejuſdem tomi*, verb. *S. Ludovici Provincia*, ſicut & ejus diviſionem, *tom.*7. *fol* 413.

Fr. Ludovicus à Julio, Definitor Generalis, virtute, & Ordinis officiis clareſcit, *tom.* 5. *fol.* 27.

Ludovicus XIII. Rex Chriſtianiſſimus, Fr. Valerianum M. peramanter recipit, *tom.*3. *fol.*248. ſicut & Fr. Hyacinthum à Caſali, *ibi & fol.* 250. Proceſſum Beatificationis Fr. Honorati à Champignio urget, *tom.*5. *fol.*26. Fratres in Confeſſarios Monialium Ambiani deputari inſtat, *ibi fol.*30. Conventum Angariacenſem conſtrui jubet, *ibi fol.*65. Monialium Turonenſium curam à Fratribus ſuſcipi inſtat, *ibi fol.* 70. difficultates fabricæ removet, *ibi fol.*72. Domum aſyli Fratribus Genevæ dari commendat, *ibi fol.*129.

Ludovicus XIV. Novum Monaſterium Monialium in Civitate Pariſienſi aſſe ſuo fundat, *tom.*5. *fol.*41. ſicut & aliud Maſſiliæ, *ibi fol.* 178. Pro Beatificatione FF. Agathangeli & Caſſiani inſtat, *ibi fol.*86. Syndicos Conventuum in Provincia S. Ludovici à civicis officiis eximit, *ibi fol.*157. in San-Manechildenſi Fratrum Eccleſia votum Regni renovat, *ibi fol.*203.

Ludovicus XV. Monialibus Pariſienſibus Campanam donat, *tom.*5.*fol.*42. eas & inviſit, *ibi*.

Fr. Ludovicus à Juvenacio, Definitor Generalis creditur, *tom.*3.*fol.*106. virtute, & ſignis potens, *ibi*.

Fr. Ludovicus Bovinienſis, rigidus ſibi, & aliis mitis Religioſus, *tom.*4.*fol.*103. Miſſionarius felix, *ibi*, & quorumdam librorum auctor *ibi*.

Fr. Ludovicus à Lucerna, Canonicatum Beronenſem, & nobilis ortûs aſſem renuntiat, *tom.*4. *fol.* 28. Fratres Provinciæ ſuaviter gubernat, *ibi*. Beatæ Virginis Mariæ cultor, *ibi*.

Fr. Ludovicus à Roſenhemio, Definitor Generalis, humilitate excellit, *tom.*4.*fol.* 234.

Fr. Ludovicus à S. Secundo, miram humilitatem cum Stemmatis nobilitate conjungit, *tom.*2. *fol.* 253.

Fr. Ludovicus Franciſcus Argentomenſis, Scriptor diſertus, *tom.* 5.*fol.*95. & notus, *ibi*.

Ludoviſiana Miſſio in America Provinciæ Campaniæ aſſignatur, *tom.*7.*fol.*328. conditiones præſcriptæ, *ibi*. Rex Chriſtianiſſimus ei ſuam protectionem addicit, *ibi fol.*329. Status Miſſionis præſentaneus, & numerus Catholicorum, *ibi fol.*330.

Lugani, Conventus transfertur, *t.*2.*fol.*330. ex ejus Eccleſia Reliquias extrahi prohibetur, *ibi*.

Lugdunenſis Provincia fundatur, *tom.* 5. *fol.* 115. *Vide & reſidua in Indice ejuſdem tomi*. Varia dubia Sac. Rit. Congregationi proponit, *tom* 7. *fol.*21. Miſſio in Civitate Neo-Cæſareæ Ponti ejus curæ committitur, *tom.*7.*fol.*332.

Lugdunenſis Fratrum Conventûs Erectio confirmatur, non ſervatâ diſtantiâ, *to.*5. *fol.* 121.

Lugi Conventui circa occurſum feſti S. Blaſii, & B. Ludovicæ Albertoniæ providetur, *tom.*7. *fol.*47.

Luſſi, Melchior, Catholicorum Cantonum in Concilio Tridentino Orator, inductionem Fratrum in Helvetiam coadjuvat, *tom.*4. *fol.*26.

Lutii, controverſia circa Feſtivitatem S. Paſchalis regulatur, *tom.*3. *fol.*97.

A'Luxemburgo, Maria Duciſſa Mercurii, de mutanda Ludovicæ Reginæ diſpoſitione circa Monaſterium Monialium Romæ agit, *tom.*5. *fol.*40. curam fabricæ in ſe

ſu-

ſuſcipit, *ibi*, de ſua ſubſtantia promovet, *ibi*. difficultates conſtans ſuperat, *ibi*. Puellas pro novo Monaſterio aptat, ac in ejus Palatio inſtituit, *ibi*. aliud Monaſterium Monialium Turonii fundat, *ibi.f.*70. & 71. *Vide ibi plura*.

In Lyneyenſis Conventûs Eccleſia Indulgentiæ tum plenariæ, tum partiales perpetuantur, *tom.5.fol.*198.

De Lys, Euſtachius, Epiſcopus Nivernenſis, cor in Eccleſia Fratrum ſepeliri mandat, *tom.5.fol.66.*

M

MAceratæ pro conſtruenda Domo, lite non obſtante, petium terræ Fratribus conſignari jubetur, *tom.2. fol.*172.

Madurenſes Ritus. *Vide Ritus Madurenſes.*

Sor. Magdalena de la Grange, Monialis, genere, & virtute nitet, *tom.5.fol.* 42.

Magdalonii, nova Fratrum Domus conſtruitur, *tom.3. fol.* 38.

Magdelitarum Inſtitutum à Fr. Athanaſio Pariſienſi fundatur, *tom.5. fol.*28.

De Magnis Comitum Familia, ad diverſas Provincias diſtrahitur, *tom.4. fol.*187. titulo Comitum inſignitur, *ibi. fol.*192. merita ejus de Domo Auſtriaca memorantur, *fol.* 199.

De Magnis, Franciſcus, Fr. Valeriani Magni Frater ſecundùm carnem in negotio belli ad Principes Italiæ mittitur, *tom.*4. *fol.*196. negotiatio ejus in malam partem trahitur, *ibi*, in fide erga Cæſarem vacillat, *ibi*, à Fratre carpitur, *ibi*.

Majaſi, in hoſpitio Fratres Helvetiæ morari conceditur, *tom.4. fol.*45. Cantonibus Catholicis inſtantibus, *ibi*.

In Majoricæ Inſula, Conventus Fratrum prohibetur, *tom. 5. fol.* 382. conceditur, *fol.*384.

Malbergæ, Fratrum Domum conſtrui, Princeps Epiſcopus Argentinenſis, & Marchio Badenſis inſtant, *tom.* 4. *fol.* 75. & obtinent, *ibi*.

Contra Maleficia ceram à Fratribus confici indulgetur, *tom.5. fol.*270.

Maleti, controverſia circa novam Fratrum Domum dirimitur, *tom.3. fol.*294. & *ſeq.*

S. Mallianus (*Terra.*) tempore æſtivo Fratribus hoſpitium ibi conceditur, *tom.* 2. *fol.* 148.

Manerbii, pro amplienda Domo ſitus alienatur, *tom.2. fol.*362.

Mantuani Ducatûs Conventus Provinciæ Lombardiæ uniuntur, *tom.2. fol.* 277. ſeparantur, *tom.7. fol.* 390. ex iis, & Tridentinis Provincia Mantuana erigitur, *ibi*, cujus erigendæ facultas olim data executionem non habuit, *tom.2. fol.*291.

In Maracaybi Miſſione, & Civitate, ac aliis Indiæ, & Hiſpaniæ Regnis inſtituta Confraternitas variis privilegiis, & indulgentiis decoratur, *tom.7. fol.* 340. præſertim Altari privilegiato in Indiis inſtituta, *ibi*.

Novam Miſſionem in eadem Regione ad flumen Orenocum inſtitui, & à Provincia Navarræ adminiſtrari conceditur, *ibi fol.* 342. & *ſeq.*

Maranta (Sylvius) Conventui Venuſino libros legat, *tom.3. fol.*110.

Fr. Marcellinus à S. Vincentio, in Americanis Miſſionibus per 60. annos deſudat, *tom.5.fol.66.* pericula & miſerias ſuſtinet, *ibi fol.* 367. & fructum uberem colligit, *ibi*.

Marchdorffii Moniales reformantur, *tom.*4. *fol.*73. bello Svevico diſperſæ, *ibi fol.*74. Epiſcopo Principi Conſtantienſi ſub Fratrum directione ſubduntur *ibi*.

Marchiæ Provinciæ, Ordo debet ſua auſpicia, *tom.2. fol.*170. Series Miniſtrorum & Vicariorum Generalium ex ea, *ibi* in duas Provincias dividi ordinatur, *ibi.f.*208. executio non ſequitur, *fol.*209. Cauſa quæſtuationis cum Provincia Umbriæ terminatur, *ibi. fol.* 150. Miſſionis Thibetanæ cura ei committitur, *tom.* 7. *fol.* 251. *Vide Lauretum, Thibeti Miſſio.*

S. Marci feſto cadente in octavam Paſchæ, aut in Dominicam, quid debeat obſervari, *tom.7. fol.*33.

Fr. Marcus ab Aviano ad exercitum Cæſaris ablegatur, *tom.2. fol.*295. vita & mors illius glorioſa, *ibi. fol.* 296. ejus memoria benedictionis in Bavaria viget, *tom.* 4. *fol.*153.

Marci le Voyer, Comitis de Argenſon Provinciarum Galliæ Syndici pietas commendatur, *tom.* 5. *fol.* 17. & alios Syndicos ſubſtituendi facultas datur, *ibi*.

Fr. Marcus Antonius à Carpenedulo, Miniſter Generalis, pietate, & doctrina clareſcit, *tom.2. fol.*346.

Marcus Sitticus, Epiſcopus Salisburgenſis, zelum Fratrum pro fide Catholica commendat, *tom.4. fol.*124.

De Mariæ Deiparæ ſub titulo Angelorum feſto celebrando, *tom.7. fol.*31. & 36. quomodo in Italia celebrari debeat, *ibi. fol.* 62. Annuntiationis feſtum occurrens in hebdomadam Sanctam non anticipatur, *tom.7. fol.*37. *vide & alia ibi. fol.*33. Sub Conceptionis myſterio Patrona Ordinis eligitur, *tom.* 1. *fol.* 150. ejus feſtum ſub ritu primæ claſſis à noſtro Ordine celebrari indulgetur, *ibi.* & *tom.7. fol.*43. tum à

Fratribus tum à Monialibus ſingulis Sabbatis de ea officium recitatur, *tom.7.fol.* 18. Ordo recitandi præſcribitur, *ibi. fol.* 19. quid ſentiendum de reſtrictione, *ibi. fol.9.* de eadem Miſſa Solemnis cum officiis intra annum conceditur, *ibi.fol.*24. Conceptionem immaculatam impugnantes puniuntur, *tom.6. fol.* 384. Decreta deſuper ad menſam legenda, *ibi. fol.* 403. & 552.

Maria de Pilar, *vide Oſcenſis, Maria, Litaniæ, & infra Nomen Mariæ.*

Maria, Duciſſa Parmæ, Monaſterium Monialium fundat, *tom.2. fol.*271. *Vide Parmenſe Monialium Monaſterium.*

Maria Anna, Hiſpaniarum Regina, Eccleſiæ Domûs Urbinatenſis Sacra vaſa donat, *tom.2. fol.*212. *Vide Urbinum.* Conſtructionem Domûs Fratribus in loco Vianæ permitti inſtat, & obtinet, *t.5. fol.*355. Fr. Gabrielem Cluſinenſem Confeſſarium ſuum eligit, *t.4. fol.*136. quem Papæ commendat, *ibi.* qui dolentem de diſceſſu Gabrielis Reginam ſolatur, *ibi.* huncque à ſe benignè receptum eſſe eidem ſignificat, *ibi f.*136 quæ Capellam Lauretanam loci Cluſinæ pretioſa ſupellectile ornat, *ibi fol.*139. ad quam & Reliquias Sacras à ſe mittendas Summus Pontifex ſpondet, *ibi fol.* 141. Capellam S. Antonii, in Eccleſia Pali conſtruit, *tom. 5. fol.* 223. *ubi & alia.*

Maria Caſimira, Regina Poloniæ, de adventu Fratrum Cracoviæ lætatur, *tom.* 4. *fol.*357.

De S. Maria Ægyptiaca, Miſſa votiva conceditur, *tom 7.fol.*24.

Maria Franciſca, Hetruriæ Duciſſa, Domum Fratrum Reichſtadii ingrediendi facultatem obtinet, *tom.4. fol.*223. ejuſque Confeſſarius privilegiatur, *ibi.fol.*224.

Maria Thereſia, Hungariæ &c. Regina, Imperatrix, P. Auguſtinum Mariam à Lugano commendans de attenta voluntate à Papa certior redditur, *tom.* 2. *fol.* 344. Decretum de Fratribus extraneis Viennæ non hoſpitandis confirmat, *tom.4. fol.*233. Schonbrunnæ Reſidentiam pro Fratribus conſtrui jubet, *ibi.*, & eorum ſuſtentationi providet, *ibi. Vide Auſtriaca Domus.*

Maria, Regina Chriſtianiſſima, Fratres in cauſa Habitûs commendat, *tom. 5. fol.* 7. & 8.

Maria, Marchioniſſa S. Crucis, in Domum in terra *del Viſo* conſtructam Fratres induci inſtat, *tom.5.fol.*368.

Sor. Mariæ Laurentiæ Longæ Monialium Capucinarum Fundatricis, Vita epitomatur, *tom.3. fol.*10.

Marigalantæ Inſula, *Vide Americæ Miſſiones.*

Marmoræ, Miſſio ad portum S. Michaëlis in Affrica à Provincia Bætica ſuſcipitur, *tom.7.fol.*337.

Marpurgi dies pro feſto Dedicationis aſſignatur, *tom.7.fol.*22.

Fr. Marquardus Halberſtadienſis, natus in hæreſi, fit hæreſeos impugnator, *tom.* 4. *fol.*176. Provinciam Boemiæ ſapienter gubernat, *ibi.* Pragæ Bibliothecæ vas ampliat, *ibi.* Energumenos juvat, & peſte infectis aſſiſtit, *ibi.*

Fr. Marquardus à Sarna architecturâ pollet, *tom.4. fol* 29. & Spiritu humilitatis excellit, *ibi.*

Fr. Marius à Foro Sarzinio Vicarius Generalis commendatur, *tom.1. fol.*34.

Marſici novi Conventus, Dæmonum illuſionibus vexatur, *tom.3. fol.*52. media deſuſuper adhibita, *ibi.* Fratribus quæſtuatio in terra Tramutulæ conceditur, *ibi fol.* 56.

S. Marthæ Officium, *vide Taraſcenſis Conventus.*

Martha d'Oraiſon, Baroniſſa, Ingreſſum Monaſterii Pariſienſis poſcit, *to.5.fol* 176. *Vide plura in Indice tomi quinti verb. Martha d'Oraiſon.*

Marti, Paulus, Monialium Monaſterium Mataronæ fundat, *tom.5. fol.*330.

Martici ſeu Maritimæ Proceſſioni ad Crucis plantandæ locum intervenientibus, Indulgentiæ ad decenium, *tom. 5. fol.* 162 aliæ in feſtis B.V., ac Sancti Patris Franciſci orantibus in perpetuum conceduntur, *ibi.*

Fr. Martinus Cochemius Spiritu Domini plenus, libros vulgat, *tom.4. fol* 329.

Fr. Martinus Nivellenſis, ſolitudinis amator, *tom.4.fol.*103. etiam Sorori in Hiſpanias ituræ nec verbo, nec oculo valedicit, *ibi.*

Fr. Martinus à Torrecilla doctrina eminet, *to.5. fol.* 367. Definitorio Generali adſcribitur, *ibi.*

Martyribus Japoniæ Ord. Min. cultus addicitur, *tom.6. fol.* 397. Gorcomienſes Beati declarantur, *ibi fol.*436.

In Martyris cauſa quoad Beatificationem miracula requiruntur, *tom.7. fol.*80 *& ſeq.* Nomen Martyris ante Eccleſiæ approbationem, in libris cum proteſtatione permittitur, *tom.7. fol.*83.

Maſſiliæ, in aliiſque Diœceſeos locis, Conventus erigendi facultas datur, *tom. 5. fol.* 153.

Maſſilienſe Monialium Monaſterium Fratribus

bus reſtricta gubernandi facultas perpetuatur, *tom.* 5. *fol.*173. *Vide & Indicem bujus tomi &c.*

Maſſilienſes à Summo Pontifice Duci Pernonæ commendantur, *tom.*3. *fol.*176.

Mataronæ Fratribus pro conſtructione Domûs Capella conceditur, *tom.*5. *fol.*310.

Fr. Mathæo à Baſſio, extra Ordinem PP. Obſervantium, in locis ſolitariis vivendi facultas datur, *tom.*1. *fol.*1. Primus, & primarius Reformationis Auctor, cujus Vita, & Mors breviter deſcribuntur, *ibi fol.*2.

Materæ in Bibliotheca manuſcripta &c. aſſervari jubetur, *tom.*3. *fol.*132. & Conſervatorium Monialium in Monaſterium erigitur, *ibi fol.*138.

Mathias Imperator primum lapidem Conventûs Ratisbonenſis ponit, *tom.*3. *fol.*242. Particulam S. Crucis Fr. Hyacintho à Caſali donat, *ibi.*

Fr. Mathias Augienſis, ex equeſtri Familia, guberhio Fratrum, virtute & zelo clareſcit, *tom.*4. *fol.*63.

Fr. Mathias à Salodio, Definitor Generalis, habet 4. Cardinales ſuæ virtutis præcones, *tom.* 2. *fol.* 346. Eidem in Gallia, Sabaudia, & Flandria Confraternitates erigendi, aut erectas ad uſum revocandi facultas conceditur, *tom.*5. *fol.*3.

Matrimonia diſſolvendi ordo præſcribitur, *tom.*6. *fol.*526.

Matritenſis Conventus operâ Ven. Dei Servi Laurentii à Brunduſio ædificatur, *tom.* 5. *fol.* 362. in illo Patientiæ libros extra Bibliothecam deferri conceditur, *ibi fol.*372. Fratribus feſtum S. Felicis, cum octava celebrare indulgetur, *tom.*7. *fol.*47.

In S. Mauritii loco, Domum terminari, & ſex Fratres in ea morari indulgetur, *tom.* 5. *fol.*142.

Matutinum per Octavam Corporis Chriſti Veſpere cantatur, *tom.*1. *fol.*177.

Maximilianus, Archidux Auſtriæ, Fr. Damianum ad Summum Pontificem ablegat, *t.*4. *fol.*126. pro 2. Fratribus cum ſociis licentiam in Perſidem eundi obtinet, *ibi fol.* 235.

Maximilianus, Bavariæ Dux, Ven. Dei Servo Laurentio à Brunduſio ſacros honores decerni inſtat, *tom.*2. *fol* 292 Monialium Capucin. Monaſterium novum Brunduſii fundat, *tom.*3. *fol.*115. Præter paramenta, ei SS. Reliquias inſignes donat, *ibi fol.* 122. Sicut & Eccleſiis Conventuum Caſalen. & S. Salvatoris, *ibi fol.*289. Fratrem Hyacinthum à Caſali ad ſe vocanti Papa reſpondet, *ibi fol.*241. qui & eidem hunc commendat, *ibi fol.* 257. 265. 275. & *fol.*280. De eo in Electorem ſubſtituendo agitur, *ibi fol.*246. & concluditur, *ibi.* Summo Pontifici de ſuo affectu grates agit, *ibi fol.*245. Luget mortem Fr. Hyacinthi, *ibi fol.*253. de quo Reliquias petit & accipit, *ibi*. *Vide & Indicem tomi* 4. *verb. Maximilianus.*

Maximilianus Emmanuel, Bavariæ Dux, & Elector Decretum fundationis novæ Domûs Erdinganæ Apoſtolicis litteris confirmari inſtat, *tom.*4. *fol.*157.

Maximilianus Henricus, Archiepiſcopus Colonienſis &c. paritatem votorum commendans repulſam fert, *tom.*4. *fol.*13. Fratribus Domum in Suburbio Leodii conſtruit, *ibi fol.*112.

Maximilianus Joſeph, Bavariæ Dux, & Elector Fratres pro facultate viam Crucis erigendi commendat, *tom.*4. *fol.*163.

Frater Maximilianus à Wanghena, Definitor Generalis, Ordinis & Provinciarum commoda impigrè promovet, *tom.* 4. *fol.*64. Apotheoſin S. Fidelis Protomartyris ſolus curat, & ultimat, *ibi*. *Vide & alia in Indice ejuſdem tomi.*

Fr. Maximus à Muro, Definitor Generalis, officia Ordinis prudenter explet, *tom.* 3. *fol.*48.

Mayſſurenſes ritus, *vide Ritus Mayſſurenſes.*

Mazzarini venditi terræ petii pretium ad opus clauſuræ convertitur, *tom.* 3. *fol.* 194.

Mazzetti (Barbara) Monaſterium Monialium Capucinarum in Civitate Caſalenſi fundat, *tom.*3. *fol.*238. & in eo Sacro Habitu induitur, *ibi fol.*239.

Mercatura, *vide Negotiatio.*

Medicinæ artem circa Fratres exercere, Sacerdoti Medico indulgetur, *tom.*3. *fol* 63. ſicut & Miſſionariis infra & extra Provinciam, *tom.*7. *fol.*185.

Mediolanenſis Provincia ab exordio floret Viris illuſtribus, *tom.* 2. *fol.*305. Ei 10. Conventus Provinciæ Januenſis incorporantur, *ibi fol.* 333. & *ſeq.* alii diſmembrantur, *tom.*7. *fol.*387.

Mediolanen. Monialium Monaſterium S. Praxedis fundatur, *tom.*2. *fol.*307. *Vide alia in Indice bujus tomi.*

Mediolanen. Monialium Monaſter. S. Angelorum inſtituitur, *tom.* 2. *fol.* 328.

Medunei Fratres ſub propria Cruce incedere poſſe declaratur, *tom.*3. *fol.*109.

Melchior Metropolita Miſſionarios Capucinos Papæ commendat, *tom* 7. *fol.* 298.

De Melchitarum vita Monaſtica, *tom.* 7. *fol.* 132. & *ſeq.* Melchitarum ritus. *Vide de Ritibus Melchitarum Decreta.*

Melficti à Fratribus functiones circa cadavera peragi debere ſtatuitur, *tom.*3. *fol.*113.

Melita, Inſula, Ordinis Equeſtris S. Joannis

Sedes

Sedes & Specula, *tom.3. fol.299.* in ea ſerpentes veneno carent, *ibi*. Primus ibi Conventus conſtruitur, *ibi*.
Melitenſis Cuſtodia erigitur, *tom.3. fol.300.*
De Melun d'Epinois, familiæ Matronis, Abbavillenſem Conventum ingrediendi facultas datur, *tom.5. fol.60.*
FF. Mendicantes calumniosè traducuntur, *t.6. f.140* vindicantur, *ibi f.141.* non contribuunt ad Seminaria, *fol. 261.* nec decimant, *ibi*. eorum bona, & ædes ab omni onere liberæ, *ibi*. eleemoſynas liberè quærunt, *ibi*. Moniales ſibi ſubditas ſepeliunt, *ibi fol. 262.* ſicut & Sæculares, ſepulturam apud eos eligentes, *ibi*. *Vide Proceſſio, Indulgentia, eleemoſynas*.
Merani Fratribus Sæcularium confeſſiones excipiendi facultas datur, *tom.4. fol.126.*
Mercatus in honorem S. Antonii inſtituitur, *tom.3. fol.69.*
Merlo (Dominicus) Legatum pium Fratribus Civitatis Caſalenſis relinquit, *tom.3. fol. 290.*
In Mervillenſis Conventûs fundamentis plura cadavera cum Habitu Ordinis Sancti Benedicti incorrupta reperiuntur, *tom. 5. fol.236.*
De Meſgrigny, Fr. Athanaſius, Epiſcopus Graſſenſis, ad jura Eccleſiæ tenenda monetur, *tom.5. fol.60.* ejus obedientia comdatur, *ibi fol.61.* *Vide & tom.1. fol.148.*
Meſſanenſis Provinciæ principium, *tom. 3. fol.175.* Alumnis Nobilibus fulget, *ibi*. & ſub auſpiciis B. V. Mariæ floret, *ibi*. *Vide Sicilia*.
Meſſanenſi Fratrum Conventui, Eccleſiam S. Mariæ, *Annuntiatella*, nuncupatam pro Valetudinario dari ſignatur, *tom. 3. fol. 177.* quod à Conventu diſmembratur, *ibi fol.179.* concordia deſuper facta approbatur, *ibi fol.180.* Coquina transfertur, *ibi fol. 183.*
Meſſapiæ Conventui petium terræ ad Eccleſiam Sæcularem ſpectans incorporatur, *tom.3. fol 124.*
Meſſiſippiana Miſſio. *Vide Ludoviſiana Miſſio*.
Metius Fridericus, Epiſcopus Termularum, Bibliothecæ Fratrum S. Petri in Galatina 1600. Libros donat, *tom.3. fol.133.* virtute & doctrina pollet, *ibi*.
Mexia, vel *Meſchia* (Auguſtino) Fr. Hyacinthus à Caſali à Papa commendatur, *tom.3. fol.270.*
Fr. Michaël à Bergomo, conſtituitur Superintendens Generalis ædificiorum R. Cameræ, *tom.2. fol.26.*
Fr. Michaël à Panormo, Viſitator Sardiniæ, Provincialis conſtituitur, *tom.3. fol. 219.*
Fr. Michaël Angelus ab Arimino, Procurator Generalis, commendatur, *tom. 2. fol. 222.*
Fr. Michaël Angelus à Neapoli, primus Miſſionis Bahiæ Præfectus Italus inſtituitur, *tom.7. fol.222.*
Fr. Michaël Angelus à Raguſa, Miniſter Generalis, *tom.2. fol.34.* Provincias eximio fructu viſitat, *t.1. fol.152.* Regi Hiſpaniarum, Reginæ &c. ac Cardinali de Judice commendatur, *tom.2. fol. 215. & 216.*
Fr. Michaël Angelus à Rhegio Lepidi, Sacri Palatii Apoſtolici Concionator, in officio ad dies vitæ confirmatur, *tom. 2. fol.278.* variæ facultates ei conceduntur, *ibi*. Alia illius geſta memorantur, *ibi fol. 279.*
Milenſis Miſſionis Patres novam Miſſionem in Inſula Argentaria erigunt, *tom. 7. fol. 288.* Eccleſiæ Milenſis Vicarius Apoſtolicus conſtituitur Fr. Ioan. Chryſoſtomus Antiſſiodorenſis, *ibi. fol.297.*
Milites non hoſpitantur Regulares, *tom.6. fol 254. & fol.280.*
In Milliarii Conventu facta ſitûs donatio ratihabetur, *tom.5. fol 217.* Fratres ab Hæreticis vexantur, *ibi fol.205.*
Mimatenſis Conventûs Fratres de zelo, Apoſtolicis litteris commendantur, *tom. 5. fol. 123.*
PP. Minimi non poſſunt à nobis recipi, nec Noſtrates recipere, *tom.1. fol.31.*
Miniſter Generalis Capucin. Socium ex Natione Gallica habere debet, *tom.1. fol.61.* Olim graviora negotia in Viſitatione abſque Capitulo non decidebat, *ibi*. Cui derogatur, &, ut Auctoritas ejus in utroque foro integra conſiſtat, vivæ vocis oraculo decernitur, *ibi f.64.* ac Brevi Apoſtolico confirmatur, *ibi f.93.* ejus Officium ad ſexennium protrahitur, *ibi f 61.* & tandem ad ſeptennium, *ibi fol.112.* eligit Guardianos in actu celebrationis Capitulorum, *ibi fol.89. & 179.* item inſtituit Provincialem, & duos Diffinitores ſine conſenſu Capituli, *fol. 92. & 178.* ei defuncto primus Diffinitor Generalis, & ita ſucceſſivè &c. ſuccedit, *ibi fol.90.*
Miniſtrorum, & Vicariorum Generalium ſeriem vide, *tom.1. fol.223. & 224.*
Miniſter Generalis Minorum electus ſtatim regimen ſuſcipit, *tom.6. fol.159.* quando poſſit deponi, *ibi fol.160.* ei obedire tenentur FF. ſubditi cujuſcumque Nationis, *ibi fol.131.* etiam privilegiati, *ibi fol. 145.* exactiones non facere debet, *ibi fol.133.* *Vide electio, abſolvunt; benedicendi, irregularitas*.
Miniſter Provincialis Capuc. illius Provinciæ, in qua P. Miniſter Generalis moritur, intimat mortem P. Procuratori Generali, *tom.1. fol.91.* & ſigilla, ac Scripturas reli-

ctas Patri Diffinitori Generali, quem Vicarium Generalem eſſe contingit, mittere debet, *ibi*.

Miniſter Provincialis Minorum, approbat ſubditos pro officio Concionis cum Definitorio, *tom. 6. fol. 163. Vide abſolvunt, irregularitas, Novitius FF. Minores, in eodem tomo*.

Miraculorum relatio qualiter in cauſis Beatorum debeat ad Urbem mitti, *tom. 7. fol. 91*.

Miſſa in Eccleſiis Minorum & Regularium diebus Dominicis, & feſtis liberè auditur, *tom. 6. fol.* 28. 233. 260. & 314.

In Miſſa oratio ad libitum poteſt eſſe varia, *tom. 7. fol.* 12. aliæ Miſſæ poſt Miſſam ſolemnem in nocte Nativitatis dici non debent, *ibi fol.* 7. Miſſa in Oratorio publico in feſtis ſolemnioribus pro commodo populi, etiam reclamante Parocho, celebrari poteſt, *tom. 7. fol.* 5. Miſſam celebrantes in Eccleſiis alienis, in quibus celebratur feſtum cum ſolemnitate, debent ſe conformare ritui, colori, & *Credo*, *tom. 7. fol.* 8. in aliis autem diebus ſe uniformant quoad colorem, *ibi*. *Vide & alia in Indice tomi ſexti*, Verbo *Miſſa in Eccleſiis Minorum*.

Miſſa de Requiem in feſtis duplicibus prohibetur, *tom. 6. fol.* 419. *& tom. 7. fol.* 5. exceptis diebus obitûs, *tom. 6. fol.* 419. Per Miſſam de feſto obligationi in Altari privilegiato ſatisfit, *t. 6. f.* 421. & 438. etiamſi Altare nec perpetuò, nec quotidie ſit privilegiatum, *ibi*. Miſſa de Requiem in Eccleſia Regularium, in qua fit Officium duplex, dici non debet, *tom. 7. fol.* 6. Miſſæ cantatæ de Requiem in Anniverſariis juxta Teſtatorum diſpoſitionem in feſto duplicis majoris celebrari poſſunt, *ibi*. non autem in feſto duplicis ſecundæ claſſis, *ibi*. quod de ſola Miſſa ſolemni intelligendum eſt, *ibi*. In Miſſis Defunctorum poſſunt plures, quàm tres orationes dici, *tom. 7. fol.* 11. debent tamen eſſe impares, *ibi*.

Miſſæ Sanctorum Auxiliatorum. *Vide Sanctorum Auxiliatorum*.

Miſſæ Sancti Gregorii approbantur, *tom. 7. fol.* 2. earum origo, *ibi*. conditiones, *ibi*. harum ſenſus, *ibi fol.* 3. ac earum virtus, *ibi*.

Miſſa de Corporibus Sacris, ac SS. Reliquiis. *Vide Corpora Sacra, Reliquiæ*.

Miſſa petita de Martyre in Martyrologio non deſcripto, an celebrari debeat, *tom. 7. fol.* 34.

Miſſa ſuper mare. *Vide Miſſionarius*.

Miſſa, apud Capucinos, Conventualis verè talis habenda eſt, *tom. 7. fol.* 34. Miſſæ legi ſolitæ apud nos pro defunctis Summis Pontificibus, Principibus &c. Superioribus, ac Parentibus Fratrum perinde valent, ac ſi eſſent dictæ in Altari privilegiato *tom.* 1. *fol.* 209. *tom.* 7. *fol.* 338.

Miſſarum onera ad rationem currentis eleemoſynæ reducuntur, *tom.* 2. *fol.* 337. & 361. in locis peregrinationum, vel ibi debent legi, vel peregrinantes deſuper moneri, *ibi fol.* 393. onus perpetuum commutatur, *tom. 3. fol.* 63. & Fratres moleſtare inhibetur, *ibi fol.* 72.

Miſſionum in terris infidelium faciendarum neceſſitas, *tom. 7. in præf. fol* 96. mittendi in Papa auctoritas, *ibi*. ob eas inſtituitur Sac. Congregatio de Propaganda Fide, *ibi fol.* 97. finis illarum excellens, *ibi fol.* 99.

Miſſiones volantes, ubi faciunt Fratres in Provinciis, fideles lucrantur Indulgentias plenarias, *tom.* 1. *fol.* 126. & 137. applicandas defunctis, *ibi fol.* 136. & 203. Miſſionum in Provinciis privilegia recenſentur, *tom.* 4. *fol.* 5. Eccleſiæ Hoſpitiorum, & Oratoria publica gaudent Eccleſiis generaliter Ordini conceſſis, *tom.* 1. *fol.* 191. quæ ad Eccleſias Sæcularium extenduntur, *tom. 4. fol* 21. & *tom. 5. fol.* 19. methodus Sacræ Congregationi ſtatum Miſſionum perſcribendi dictatur, *t. 4. f.* 25. Altare privilegiatum conceditur, *ibi f.* 6. Miſſionarii Confeſſiones mulierum in hoſpitio excipere non debent, *tom. 2. fol.* 365. in facultatum à Sancta Sede conceſſarum uſu eos turbare prohibetur, *ibi fol.* 400. examini Epiſcoporum non ſubſunt, *ibi*. eos è locis Miſſionum expellentes excommunicantur, *ibi fol.* 361. eleemoſynas collectas ab iis conſervari poſſe declaratur, *tom. 5. fol.* 159.

Miſſionarii in recurſu ad privilegia ſint cauti, *tom. 7. fol.* 101. præluceant exemplo, *ibi*. vitent vitia, præſertim illud negotiationis, *ibi*. rectà & citò ad ſuam Stationem pergant, *ibi fol.* 104. per alias quàm Luſitaniæ vias ad Indias Orientales tendunt, *ibi fol.* 105. & *fol.* 114. impedientes illorum acceſſum cenſuræ ſubduntur, *ibi fol.* 114. Controverſiæ eorum ab Epiſcopis, & in gravioribus cauſis à Sancta Sede deciduntur, *ibi*. Decreta Sac. Congregationis ab omnibus ſervanda, *ibi fol.* 108. & *fol.* 117. In Indiis Orientalibus Parochi non naturales teneant Capellanum naturalem, *ibi fol.* 110. Mercatura ipſis vetitur, *ibi fol.* 111. lucra ad pios uſus converti debent, *ibi*. Superiores conniventes cenſuram ſubeunt, *ibi*. Sacerdotes indigenæ humaniter ad celebrandam Miſſam ab iis admittantur, *ibi fol.* 110. Pueri

etiam

etiam in artibus inſtruantur, *ibi*. Ritus quoſdam in proceſſionibus aboleri jubetur, *ibi*. Miſsionariis Regularibus curam Parochialem exercere inhibetur, *ibi fol*. 172. cum hæreticis publicè diſputare Miſsionarii non debent, *ibi fol*. 176. facultate conſecrandi Calices, in locis, in quibus degunt Epiſcopi, non utuntur, *ibi*. etiam ſtante vitæ periculo Miſsionariis de locis Miſsionum diſcedere non licet, *ibi*. qui Miſsas ſupra mare non celebrent, *ibi fol*.178. apud Magnates abſque licentia cunctari non poſſunt, *ibi*. Præfectis Miſſionum cum Catholicis Nationum Orientalium ſuper jejuniis, ritibus, & orationibus diſpenſare inhibetur, *ibi*. Miſsionariis redeundi ad Provinciam licentiam Præfecti dare nequeunt, *ibi & fol*. 177. confirmatur, *ibi*. multò minus Miſsionarii proprio motu diſcedere poſſunt, *ibi*. formula capitum, juxta quæ Miſsionarii Sac. Congregationem de Miſsionis ſtatu, informare debent, *ibi fol*.179.

Miſsionum loca nova ſub titulo Sac. Congregationis erigere prohibetur, *tom*. 7. *fol*. 107. in locis, in quibus præexiſtunt Miſsionarii unius Ordinis, alii Regulares inconſulta Sancta Sede Miſsiones erigere non debent, *ibi fol*. 177. Vice-Præfecti in locis Miſsionum reſideant, *ibi fol*.176. *Vide Capucinus Miſſionarius*, *Libri*, *Epiſcopus*, *Capellani*.

Miſsiones Gallicæ in Oriente opera Fratrum Leonardi, ac Joſephi de Tremblay potiſſimùm inſtitutæ, *tom*. 7. *fol*.280. illarum Præfectus ordinariè eſt Provincialis pro tempore, *ibi*. qui Cuſtodem in vices ſuas deſignat, *ibi*. Fruuntur peculiari Regis Chriſtianiſsimi protectione, *ibi*. Præter Orientem Miſsionarii Galli in alias quoque Provincias penetrârunt, *ibi*. *fol*. 281. Indulgentia perpetua in omnibus Miſsionum Gallicarum Eccleſiis in feſto S. Ludovici, *tom*.7. *fol*.425.

Miſsionarius capite abſciſſo Algerii fidem prædicat, *tom*.3. *fol*. 247.

Miſuracæ Fratres à ſolutione quartæ eximuntur, *tom*.3. *fol*.64. Cauſa fabricæ Sacerdotum Eremitarum ad Epiſcopum remittitur, *tom*.7. *fol*.401. quæſtuatio autem & Habitus iis prohibetur, *ibi*.

Moguntiam Fratres vocantur, *to*. 4. *fol*.325.

Monachandæ voluntas debet ab Epiſcopo explorari, *tom*.6. *fol*. 378. *Vide ibi & alia*.

Monachii Pactum Marianum inſtituitur, *t*.4. *fol*. 153. ſicut & Confraternitas perpetuæ adorationis, *ibi*.

Monaſterace in Capella Hoſpitii Miſſam celebrare indulgetur, *tom*.7. *fol*.400.

Ad loci *Monaſterii* Eccleſiam tum Indulgentiæ Ordinis, tum Altare privilegiatum extenduntur, *tom*.7. *fol*. 409.

Monaſteria nova in Provinciis Germaniæ diviſis ſine Sanctæ Sedis licentia ædificare prohibetur, *tom*.4. *fol*.7. de quo illæ gravantur, *ibi*, & quod Leopoldus Imperator revocari inſtat, *ibi fol*. 7. & obtinet, *ibi*. *Vide Conventus*.

Monialium curam, ne Fratres ſuſcipiant, ordinatur, *tom*. 1. *fol*. 60. *Vide Indicem ejuſdem tomi primi*, *tertii*, *quarti*, *quinti*, *& ſexti*, Verbo *Moniales*.

Monitorium, & Mandatum Executivum relaxatum ab Auditore Cameræ, contra portantes Habitum noſtrum, *tom*.1. *fol*.38. *&* 68. Aliud contra eos, qui D. Antonium Patavinum in noſtri Ordinis Habitu pingi, vel ſculpi &c. non poſſe, prætendunt, *ibi fol* 116.

Monopoli, ex Conventu libros, & icones extrahi interdicitur, *tom*.3. *fol*.108.

In Villa Monovar, conſtructio Conventûs committitur, *tom*.5. *fol*.337.

Montechii, Statuam S. Antonii Patavini in Habitu Capucino deferri poſſe decernitur, *tom*.2. *fol*.203. *Vide reliqua in Indice tomi ſecundi*.

Montis Alti, Monaſterium Capucinarum fundatur, *tom* 3. *fol*. 78. *Sicut & alia in ejuſdem tomi Indice*.

Montis Calvi, Conventûs fabricam perfici ordinatur, *tom*.3. *fol*.289.

In Monte, Crea dicto, Sacellum in honorem Beatæ Virginis Mariæ conſtruitur, *tom*.3. *fol*.254.

Montis Fuſci, Conventus Fratrum ampliatur, *tom*.3. *fol*.32. *Alia notat Index ejuſdem tomi*.

Ad Montem Garganum S. P. Franciſcus peregrinatur, & illius Sanctuarii lapidi ſignum Tav imprimit, *tom*.3. *fol*.99.

Montis Leonis Duci, Fr. Hyacinthus à Caſali à Papa commendatur, *tom*.3. *fol*.270.

Montis Leonis Conventus novus conſtruitur, *tom*.3. *fol*.65.

In Monte Libano nova Miſſio fundatur, *to*.7. *fol*.313.

Mons Avium. Ex Eccleſia Fratrum ibi paramenta extrahi inhibetur, *tom*. 2. *fol*. 211. Erectio Sepulturæ approbatur, *ibi fol*.217. & Quartam funeralem Parocho non deberi ſancitur, *ibi*.

Mons Bodii, vel Albodii, legatum pium in beneficium Domûs ibidem commutatur, *tom*. 2. *fol*.183. petium Terræ alienatur, *ibi fol*.193.

Mons Caſalis. Eccleſia Ruralis Fratribus ibi conſignatur, *tom*.2. *fol*.101. Sanctitas loci deſcribitur, *ibi fol*.102.

Mons Caſtrilli Moniales ad inſtituendum ibi

Monaſterium ablegari mandatur, *tom.* 2. *fol.* 142. fundatio ejus inſcriptione lapidis exprimitur, *ibi*.

Mons Florum, petium Sylvæ pro commodo Fratrum ibi permutatur, *tom.* 2. *fol.* 175.

Mons S. Gotthardi. Ad Fratres ibi facultates Miſſionariorum extenduntur, *tom.* 2. *fol.* 342.

Mons S. Joannis. Eccleſia ibi derelicta Fratribus conceditur, *tom.* 2. *fol.* 75. *Cætera vide in Indice ejuſdem tomi*.

Mons Malbi, legatum pium Domui ibidem relictum ad expenſas Canonizationis B. Joſephi de Leoniſſa convertitur, *tom.* 2. *fol.* 146.

Mons Pietatis. *Vide Collis Petraceus, Aſſiſienſis Fratrum Conventus.*

Mons Regalis. Moniales ibi in novum Monaſterium inducuntur, *tom.* 2. *fol.* 397. Conſtitutiones earum confirmantur, *tom.* 7. *fol.* 389.

Mons Rotundus, ſeu Eretus, emptio petii terræ pro nova Domo ratihabetur, *tom.* 2. *fol.* 26.

Mons Rubeus. paramenta ex Eccleſia Fratrum ibi extrahi vetitur, *tom.* 2. *fol.* 381.

Mons Sanctus. Permutatio terreni pro fabrica Domûs approbatur, *tom.* 2. *fol.* 203. Officium, & Miſſam B. Gerii Frater Antonius Maria à dicto Monte impetrat, *ibi fol.* 204.

Mons Scoppius. Fratres ibi Proceſſiones Terræ Portariæ &c. accedere non tenentur, *tom.* 2. *fol.* 147. Viſitatio ab Epiſcopi Officialibus facta reprobatur, *ibi*.

Mons Vetus. Nova Domus ibi conſtruitur, *tom.* 2. *fol.* 170.

Mons Ulmi, petium Terræ cum Eccleſia pro conſtruenda Fratrum Domo alienatur, *tom.* 2. *fol.* 182.

Montferratenſes Conventus à Provincia Januenſi ſeparantur, *tom.* 2. *fol.* 387. in Cuſtodiam eriguntur, *ibi*. Viris illuſtribus fœcundam, *tom.* 3. *fol.* 236. ac in Provinciam, *tom.* 7. *fol.* 392.

In Morgiaci loco ſex tantùm Fratres degere indulgetur, *tom.* 5. *fol.* 142.

De Monſmartre, ſeu Montis Martyrum Monaſterii Ordinis S. Benedicti reformatio à Fr. Benedicto Anglo-Canfeldenſi inchoatur, *tom.* 5. *fol.* 28. à Fr. Angelo à Joyoſa abſolvitur, *ibi*.

De Mont-Villiars Monaſterium Monialium Ord. S. Benedicti Reformatarum à Fr. Honorato à Champignio ad florem obſervantiæ reducitur, *tom.* 5. *fol.* 28.

Montis Peſſulani Conventûs Fabricam Hæretici impedire moliuntur, *tom.* 5. *fol.* 105.

Montmorancius Dux, Henricus, Par, & Marechallus Franciæ &c. Aulam deſerit, *t.* 5. *fol.* 105. in Domo S. Agathæ animæ negotia curat, *ibi*. piè & inter Fratres obit, & in noſtro Habitu ſepelitur, *ibi*.

Montorii S. Sacramentum in Eccleſia Fratrum viſitare Epiſcopo prohibetur, *tom.* 3. *fol.* 212.

Moſcua, ſeu Moſcovia, unde ſic dicta, *tom.* 7. *fol.* 272. Religionis Catholicæ initium, *ibi fol.* 273. & lapſus *ibi*. Cura reinducendæ fidei, *ibi*. Miſſio ibi inſtituenda Provinciæ Helveticæ committitur, *ibi*. fructus turbatur, *ibi*. Status Miſſionis præſentaneus, *ibi*. in Civitate Moſcuæ fabricam novi Conventûs Capucinis Czaar adpromittit, *ibi fol.* 274. de quo à Papa laudatur, *ibi*. Diploma promiſſionis Czarianæ, *ibi & fol.* 275. de promiſſionis motivo & occaſione Procurator Generalis Ordinis informatur, *ibi fol.* 276. Item Czaar promittit P. Apollinari Suitenſi novum Conventum Petroburgi, *ibi fol.* 276. & 277. diploma deſuper expeditur, *ibi*. Miſſionarii Galli prius Moſcoviam miſſi, *ibi f.* 278. tres alii cum Oratore Cæſareo Porzia, *ibi*. Reformatos Petroburgi firmari, & Helvetos Capucinos Moſcuam ſecedere jubetur, *ibi fol.* 278. nonniſi expleto ſeptennio Miſſionarii ad ſuas Provincias redire poſſunt, *ibi*. P. Præfecto pro tempore Sacramentum Confirmationis adminiſtrandi facultas conceditur, *ibi. fol.* 279.

Mucciæ in Oratorio Domeſtico à Fratribus &c. celebrari conceditur, *tom.* 2. *fol.* 197.

Murani à Fratribus Miſſas ante proceſſionem S. Sacramenti celebrari poſſe decernitur, *tom.* 3. *fol.* 84.

Mureggenſis Conventus Fratres, Fr. Joannis Mariæ à Luca cadaver prætendunt, *tom.* 4. *fol.* 277. *Vide Fr. Joann. Maria*.

Mureponti Conventui relictum legatum relaxatur, *tom.* 4. *fol.* 271.

Muri Fratres, hoſpitium RR. PP. Obſervantium in *Caſtel Grande* claudi impetrant, *tom.* 3. *fol.* 53.

Mutilianæ Moniales ad dandam Fratribus teſtamentariam eleemoſynam obligantur; *tom.* 2. *fol.* 245.

Muzza [Sor. Mar. Franciſca Tertiaria] Animam Fr. Hyacinthi à Caſali inter Seraphim cantantem videt, *tom.* 3. *fol.* 253.

N

NAnceciani Monialium Monaſterii curam Fratres in ſe ſuſcipere jubentur, *to.* 5. *fol.* 199.

Pro Narbonenſis Conventûs fabrica Capella S. Lupi Fratribus donatur, *t.* 5. *fol.* 207.

Nar-

Narniæ Domus S.Crucis reaſſumitur, *tom.2. fol.*143.

In Nativitatis Domini nocte Miſſæ privatæ, Communio Euchariſtica, & exceptio Confeſſionum, præſertim Mulierum, prohibentur, *tom.7. fol.*7.

Navarræ Provinciæ Origo, *tom.5. fol.*351. à Regni Proceribus & Epiſcopis colitur, *ibi.* Nitet Viris bono publico datis, *ibi fol.* 352. ad officia extra Ordinem promotis, *ibi fol.* 350. & ſanguine claris, *ibi fol.*352. ejus in Provinciam erectio ſtatuitur, *ibi fol.*356. novam Miſſionem in Regione Maracaybi ad flumen Orenocum inſtituit, *tom.7. fol.*342.

Neapolitanum Regnum nobile dicitur, *to.3. fol.*1. voluptate, decore, & fœcunditate præcellit, *ibi.*

Neapolitanæ Fratrum Provinciæ Elogium, *tom.3. fol.*1. *Vide & in Indice ejuſdem tomi alia.*

Neapolitanus Fratrum Conventus ſub titulo Immaculatæ Conceptionis B.V.Mariæ. Ex ejus Eccleſia extractio SS. Reliquiarum prohibetur, *tom. 3. fol.* 23. recenſentur, *ibi.* Libros Bibliothecæ relictos ſemel commutari conceditur, & deinceps ulterior extractio pariter inhibetur, *ibi fol.*28. Sacra Corpora ſuper Altaria ibi collocare prohibetur, *tom.7. fol.*17. quænam fuerint Corpora illa Sacra. *Vide Lampas.*

Neapolitanum Monialium Capucinarum Sanctæ Mariæ in Jeruſalem Monaſterium erigitur, *tom.3. fol.*5. *Vide alia in ejuſdem tomi Indice.*

Neapolitanum Capucinellarum Monaſterium fundatur, *tom.3. fol.*25. *Vide & ibi alia in Indice.*

Negotia graviora, quæ Definitorio Generali, Romæ jam reſidenti, decidenda incumbunt, ſpecificantur, *tom.1. fol.*121.

Negotiatio Miſſionariis inhibetur, *tom.7. fol.* 102. *Vide Miſſionarii.*

Nemi Conventus ad commodiorem ſitum transfertur, *tom.2. fol.*70.

Neocaſtri S. Antonii Statuam in Habitu Capucino exponi &c. conceditur, *tom.3. fol.* 68. mercatus publicus in Sancti honorem inſtituitur, *ibi fol.*70. Capella, *Regia* declaratur, *ibi.* Feſtum S. Antonii ſolemniter celebrare PP. Reformatis ibi prohibetur, *ibi fol.*71. confirmatur, *tom.7. fol.*401. interdictâ quoque omni alia feſtivitate clamoroſâ, *ibi.* Circa Miſſam perpetuam Fratres non moleſtari cavetur, *tom.* 3. *fol.* 72.

Neoſtadii Domus Fratrum conſtruitur, *to.4. fol.*212. oppoſitione jure ſuppreſſâ, *ibi.*

Neritonis Eccleſia Beatæ Virginis Mariæ incoronatæ, Fratribus pro Conventu conceditur, *tom.3. fol.*129.

Nicolai Papæ IV. Ordinis Minorum Epitaphium, *tom.6. fol.*60.

B. Nicolai de Rupe, Officium *vide Helvetica Provincia.*

Fr. Nicolao à Mantua in Ædibus Archiduciſſæ Auſtriæ morari permittitur, *tom.2. fol.* 259.

Fr. Nicolaus Divionenſis Definitor Generalis, ſapientia ſermonis nitet, *tom. 5. fol.* 117.

Fr. Nicolaum à Flexia à Papa benignè exceptum eſſe, Duci Longavillæ ſcribitur, *tom.5. fol.*99.

Nicolſpurgi Capella Lauretana fundatur, *tom. 4. fol.* 209. quæ Fratrum curæ committitur, *ibi fol.* 207. *Vide de Dietrickſtein.*

Nicoſiæ fabricam Conventus perfici committitur, *tom.3. fol.*177.

Nigrinus, Miniſter Acatholicus, publicâ in Diatriba de fide à Fr. Valeriano Magno convincitur, *tom.4. fol.*192. & convertitur, *ibi.*

Nigritiæ Miſſio à Provinciâ Bætica ſuſcipitur, *tom.7. fol.*333. & 336. ejus acta amplè deſcribuntur, *ibi, & ſeq.* acceſſu ad Nigritas impedito Miſſionarii ad Rivum Amazonum &c. pergere jubentur, *ibi.*, ita, ut Andaluſia unam hujus rivi partem, & aliam Provincia Valentiæ inſtruat, *ibi.* Miſſio ad aliud decennium prorogatur, *ibi fol.*337.

Nivernenſis Domus fundatur, *tom.5. fol.*67. cui Ædes S. Valeriæ uniuntur, *ibi fol.*66.

Nomen Fundatorum Ordinum ex ſola privilegiorum communicatione Lytaniis & *Confiteor* addi nequit, *tom. 7. fol. 9. Vide S.P.Franciſci nomen.*

Nomen B. V. Mariæ, *vide in Hiſpaniarum Regnis.* De illius officio agitur, *tom. 7. fol* 43.

Nominandi jus à Fratribus pacis ergò ceditur, *tom.2. fol.*144. eos illius capaces eſſe oſtenditur, *ibi fol.* 145. ubi Doctrina D. Fargna de jure nominandi Rectorem Eccleſiæ &c. Fratribus competente adducitur. *Vide Comaclum, Juſpatronatus, Dotes.*

Fr. Norbertus Furnenſis virtute præſtat, *t.4. fol.* 84. quam in ejus morte viſus globus igneus probat, *ibi.*

Normanniæ Provincia erigitur, *to.5. fol.*90. claret Viris illuſtribus, *ibi fol.* 93. & Martyribus ſanguinis, *ibi.* ac charitatis, *ibi.* in ea populus Fratribus favet, & fovet, *ibi fol.* 95. Habitum Tertii Ordinis conferre poſſe declaratur, *ibi fol.* 100. ejus Miſſiones in America recenſentur, *tom. 7. fol.*323. *Vide Americæ Miſſiones.*

De

De Noſtitz Comites, fundant Conventus Falckonovienſem & Suidnicenſem, *tom.4. fol.175.*

Notarios creandi privilegium Ordini PP. Prædicatorum conceditur, *tom.6.fol.268.* quod aliis Regularibus communicatur, *ibi fol. 270. Vide & in ejuſdem tomi Indice reſidua.* In cauſis Sanctorum Regulares non poſſunt aſſumi in Notarios, *tom. 7. fol.89.*

Novarienſis Fratrum Domus. Pro ejus conſtructione Eccleſia Sanctæ Crucis datur, *tom.2.fol.318.*

Novarienſe Monialium Monaſterium fundatur aſſignatis centum mille libris, *tom. 2. fol.332. Vide reliqua in ejuſdem tomi Indice.*

Novellaræ circa Officium S. Mariæ Angelorum, & illud S. Annæ providetur, *tom.7. fol. 51.*

Novitiatûs locus deſcribitur, *tom.6.fol.331.* Magiſtri dotes & cura, *fol. 332.* Novitiorum exercitia, *ibi.* Superior Novitiatûs debet habere librum &c. *fol.333.* ad alterius Ordinis Novitiatum tranſiens lucratur indulgentias Novitiis conceſſas, *f.353.*

Novitiæ in articulo mortis conſtitutæ ante legitimam ætatem Profeſſionem emittunt, *tom.6.fol.266. Vide & alia in ejuſdem tomi ſexti Indice.*

Novitii noſtri ad Ordinem recipi poſſunt quocumque anni tempore, *tom. 1. fol. 43.* Italia excipitur, *tom.2. fol. 11. De iis plura notat Index tomi primi, ſecundi, tertii, quarti, quinti, & ea quæ communia ſunt, exhibet Index tomi ſexti.*

Nuceriæ Paganorum, Quartam Canonicam Epiſcopo non deberi declaratur, *tom.3. fol.37.* Conventui Hoſpitium adjungitur, *ibi.*

Nulvi, ex Eccleſia Fratrum Sanguinem Sancti Gavini Mart. extrahi prohibetur, *to.3. fol.229. Vide & in ejuſdem tomi Indice reliqua.*

Nuntii Apoſtolici Proceſsibus Servorum Dei ſe non ingerant, *tom. 7. fol. 78. Vide Legati.*

O

OBreptionis quidditas, *tom. 3. Iſag. fol. xv.* Reſcripta gratiæ annullat, *ibi fol. xvi.* non verò Juſtitiæ, *ibi. Reliqua vide in Indice dicti tomi.*

PP. Obſervantes Capucinos recipere, & ab his recipi prohibentur, *tom. 1. fol. 24. 25. & 42. &c. Vide & alia in ejuſdem tomi primi, & quinti Indice.*

De PP. Obſervantibus ad nos tranſiens Frater moleſtari inhibetur, *tom.5. fol. 279.*

Fr. Odoricus Veſetenſis, dono prædicationis, & gratiarum clareſcit, *tom.4.fol.279.*

Oeniponti, prima Provinciæ Tyrolenſis Domus conſtruitur, *tom.4. fol.123. Vide Ferdinandus Archidux.*

Officia Divina Regulares celebrant liberè in ſuis Eccleſiis, *tom.6. fol. 260.* Minores extra Conventus in iis aliis ſe conformare poſſunt, *ibi fol.20.*

Officium Defunctorum occaſione funeris à Fratribus recitatur, *tom. 3. fol. 91. Vide Cadavera.* Ad illud recitandum non tenentur, qui non interſunt Choro, *tom.7. fol. 11.*

Officia nova Kalendariis abſque Sedis Apoſtolicæ licentia non adduntur, *t.7.f.1.* nec inſtitui poſſunt feſta cum Officiis SSrum, *ibi. Vide Beatorum Officia.* Indultum recitandi Officia Sanctorum ſingulis menſibus reſtringitur, *ibi fol.9.* & 27. quoad Capucinos datur exceptio, *ibi fol. 9.* ex ſola privilegiorum communicatione Officia aliorum Ordinum recitari non poſſunt, *ibi*, & *fol. 26.* Officia de Sanctis, quæ in fine anni ſuperſunt, non amplius transferuntur, *ibi fol.52.* &, quomodo deinceps celebrari debeant, regulatur, *ibi.* Officia votiva à die 17. Decembris non amplius dici debent, *ibi fol. 27.* in iis Ordo dignitatis non eſt attendendus, *ibi fol.31.*

Officium S. Angeli Cuſtodis. *Vide ſuprà S. Angelus Cuſtos.*

Officium S. Conradi Tertii Ordinis. *Vide ſuprà S. Conradus.*

Ad Officium B. V. Mariæ non tenentur, qui Choro non interſunt, *tom.7. fol. 11.*

Officium S. Mariæ Angelorum. *Vide Maria.*

Officium Conceptionis B. V. Mariæ. *Vide ſuprà B. V. Mariæ Conceptio, Miſſa Conceptionis.*

Officia, quæ conceduntur de Sanctis ratione SS. Reliquiarum, aut Corporis, debent intelligi de Sanctis in Martyrologio deſcriptis, *t.7. fol.7.* & 21. *Vide ſuprà Corpora Sacra*, debent fieri ſub ritu duplici, *ibi fol.8.* & in Eccleſia dumtaxat, in qua Sac. Corpus, vel Reliquia inſignis aſſervatur, *ibi.*

Officium S. Redemptoris ad totum Ordinem Capucinum extenditur, *tom.7. fol.49.* rationes, *ibi fol.50.* Oratio & Lectiones approbantur, *ibi.*

Officium votivum SS. Sacramenti. *Vide ſuprà Alleluja.*

Officium S. Inquiſitionis. In cauſis ad hoc ſpectantibus, ut P. Miniſt. Provinciales Ultramontani contra ſuos Subditos reos procedant, facultas ſub certis clauſulis conceditur, *tom. 1. fol. 73.*, ac *tom. 5. fol. 14.*

Cujus

cujus uſus novo adminiculo, & longiore nota ſuffulcitur, *ibi*. Sub prætextu deponendi coram S. Officio Fratres Almam Urbem accedere non audent, *ibi fol.* 129. *Vide Inquiſitio*.

De Ognat (N. Comiti) Fr. Hyacinthum à Caſali, & Religionis negotia Papa commendat, *tom.3. fol.* 258. & *fol.* 276. eumque, ne Palatini Ducis partes ſuſcipiat, hortatur, *ibi*.

Oleum Sacrum triplex, *tom.6. fol.*382. à Regularibus petitur ab Epiſcopo Diœceſano, *ibi*. qui & illud iis dare debet, *ibi, &* *tom.3. fol.65*. ab uſu non recedi monetur, *tom.6 fol.*382. Receptum ſi non ſufficiat, poteſt aliud, etiam pluries, admiſceri, *ibi*.

Olmetti, nova Domus exſtruitur, *tom. 2. fol.* 428.

Olomucenſem ad Diœceſin Fratres admittuntur, *tom.4. fol.*174. cum facultate fundandi Domos, *ibi*.

Oliva Antonia, Fratribus Aquilæ pium Legatum relinquit, *tom.3.fol.*208.quod commutatur, *ibi*.

De Olivares (Caſpari Comiti) Fr. Hyacinthum à Caſali, ex vitæ Sanctimonia, & eloquentiæ ſpiritu Papa commendat, &, ut illi Romani Imperii cauſam agenti ſuffragetur, inſtat, *tom.3.fol.*269.

Fr. Oneſimus Bruxellenſis, Frater Marchionis de Leede, Martyr amoris occubuit, *tom.4.fol.*83.

Fr. Oneſimus Montenſis, Provinciæ Wallonicæ columna, *tom. 4. fol.* 103. & vitæ illibatæ Religioſus, *ibi*.

Operarii Minorum interdicto non ſubjacent, *tom.6.fol.*27. *Vide Interdictum*.

Ophæni Conventus conſtruitur, *tom. 3. fol.* 207. prohibitione non obſtante, *ibi*.

Opoznæ Fratrum Domus fundatur, *tom.4. fol.* 221.

Oracula vivæ Vocis, res Ordinis concernentia, à ſe non revocata eſſe, declarat Gregorius Papa XV. *tom.1.fol. 69*.

Oraculorum origo *tom.2. in Iſag. fol.*4. *Ubi & tota continetur categoria*. *Vide & to.6.* Verb. *Oracula*.

Oratio 40. Horarum. Pro ejus ſubſidio Congregatio Equitum Dominicæ Paſſionis inſtituitur, *tom. 3.fol.* 249. celebratur ampliſſimo fructu, *ibi fol.*252.

Orationis quadraginta horarum origo, propago, & finis, *tom. 1.fol.* 54. & 55. *vide Indicem tomi tertii*.

Oratoria interna Regularia non viſitantur ab Epiſcopo, *tom.6. fol.* 473. privilegium in iis celebrandi à Tridentino non læditur, *ibi*. præſertim poſt Concilium conceſſum, & communicatum, *ibi*. Oratoria ſua benedicunt Minores, *tom. 6. fol.*220.

Oratorium duplex, *ibi fol.*468. in privato ex privilegio non amplius celebrari poteſt, *ibi & ſeq.* In tali etiam per Sanctam Sedem privilegiato non poteſt celebrari, niſi adſit Patronus, *ibi fol.* 473. & nonniſi Miſſa unica, *ibi*. Quid de Regularibus itinerantibus? *fol.*473.

De Oratione tertia in Miſſa, *vide to.7. fol* 41. De Orationibus Vigiliarum, *ibi*. De Oratione ad libitum. *Vide Miſſa*.

Oratores Principum, *Vide Capellani Oratorum*.

Oratorium pro Miſſæ dicendæ commodo, Fratribus conceditur, *tom. 2. fol.*140. & 197. *tom.3. fol.*30. & 38.

Ordinandi Fratres noſtri, Regni Neapolitani, in Decreto de nominibus &c. proponendis non comprehenduntur, *tom.3. fol.*27. Clericus admiſſus ad duos Ordines Minores dumtaxat, & ſe ad alios vocatum allegans, reordinatur, *ibi fol.*138.

Ordinandus Regularis Epiſcopo obedientiam non ſpondet, *tom.1.fol.*11. & *fol.*72. *tom.6. fol.*180. ab eo examinari poteſt, *ibi fol.*214. & 364.

Ordinarii locorum Kalendariis non poſſunt addere Officia Sanctorum, *tom. 7. fol.*1. nec de eorum auctoritate poſſunt celebrari Miſſæ cum Officio, niſi in caſibus expreſsis, *ibi*. nova feſta introducere prohibentur, & circa laborem in feſtis permittendum veteres canones ſervare jubentur, *ibi*.

Ordo Capucinus, Apoſtolica auctoritate, & ſub præſcriptâ vivendi norma erigitur, *tom.1.fol.*3. & confirmatur, *fol.*17. & 25. ejus Kalendarium novum approbatur, *tom.7. fol.*54. *Vide Kalendarii*. Ordo attendit Beatificationi, & Canonizationi Servorum Dei, *tom. 7. fol. 62*. quos habeat Dei Servos, de quibus de facto fiunt proceſſus, *ibi fol. 63*. Officium Concionatoris Sac. Palatii Ordini in perpetuum adjudicatur, *tom.7. fol.* 154. *Vide Concionatoris*.

Ordines Sacros recipiunt Regulares, quin eorum nomina in Eccleſia debeant proponi, *tom.1. fol.*11. Biennale Theologiæ ſtudium in ordinandis non requiritur, *ibi*. ad illos Clerici Ordinis promoveri poſſunt *extra tempora*, *fol.7. &* 10. non tamen abſque licentia Diœceſani, *ibi*. *Vide & Indicem tomi ſexti*. Verb. *Ordines Sacri*.

Ad Conventûs B. V. de Oriente beneficium ſitus Eccleſiæ ſæcularis permutatur, *to.5. fol.* 218.

Circa Oriolenſis Domûs fabricam, litem terminari mandatur, *tom.5. fol* 333.

In Oritana Civitate, Conventum erigendi fa-

facultas datur, *tom.3. fol.* 121. quæ executioni non mandatur, *fol.* 122.

Ortonæ ſitus piè legatus venditur, *tom.3. fol.* 208.

Ad Oſcenſem Monialium Eccleſiam, Cadaver Comitis de Atares transferri, *tom.* 5. *fol.*348. & legatum &c. in emptionem paramentorum applicari indulgetur, *ibi*. Officium Dedicationis ſub titulo S. Mariæ de Pilar regulatur, *tom.7. fol.* 60.

Overii Rex Capucinos Miſsionarios vocat, *tom.7. fol.*230. iis Hoſpitium cum Eccleſia in ſua Regia aſsignat, *ibi*.

S. Ovidii Mart. Corpus, in Eccleſia Monialium Pariſienſium colitur, *tom.* 5. *fol.* 62. continuatio ejus Officii tolleratur, *ibi*.

Ovium Agmen ad audendam concionem confluit, *tom.3. fol.* 243.

P

PActa ſine Superiorum licentia facta non ſubſiſtunt, *tom.6. fol.*46. & illa in receptione Domorum debent à Minorum Generali ratificari, *ibi fol.69.* inita cum Prælatis & Parochis ſubſiſtunt, niſi ſint à Capitulo reſciſſa, *ibi fol.*224.

Fr. Pacificus à Provino Miſsionarius in Thraciam & Græciam mittitur, *tom.*7. *fol.* 285.

Sac. Palatii Apoſtolici Pulpitum in perpetuum Ordini aſsignatur, *tom.6. fol.*254. Concionatorum ſeriem, annoſque, per quos concionati ſunt, *vide tom.* 1. *fol.*229.

Palæſtinæ Miſsio magno zelo à Capucinis Britanniæ colitur, *tom.7. fol.* 308. ubi plures in carceres &c. detruſi ſunt, aut aliis tormentis vexati, *ibi.* pro commodo Miſsionis varios libros vertunt, aut componunt, *ibi fol.* 309. Archiepiſcopo commendantur Edeno, *ibi.* Patriarchæ Antiocheno, *ibi. fol.* 310. ac Rectoribus Syriæ ac Palæſtinæ, *ibi & ſeq.* Circa Miſſam in Eccleſiis ſuis liberè ante Miſſam Eccleſiæ Parochialis celebrant, *ibi fol.* 312. in Quadrageſima Miſsioni inter Maronitas vacantes, tertia hora poſt meridiem celebrant, *ibi f.*312. circa tumulanda Miſsionariorum cadavera methodus dictatur, *ibi fol.* 315. ſervanda circa abuſum uſuræ præſcribuntur, *ibi fol.*316. *& ſeq.*

Pancalerii Miſsionarii ſtabiliuntur, *tom.*2. *fol.* 402.

Panormitana Provincia in ſuo ortu ceu ſol proceſſit, *t.3. f.*142. fulget viris doctrinâ, ſanctimonia, & genere claris, *fol.* 143. Dividitur in tres Provincias, *fol.* 144. In ea vitulos mactari conceditur, *fol.* 155. *Vide to.6. V. Profeſſionum, & infra* Sicilia.

Panormitani Fratrum Conventûs Cœmeterium, *Sanctuarium* nuncupatur, *tom.3. fol.*143. *Reſidua videſis in ejuſdem tomi tertii Indice*, in Capella Beatæ Virginis Mariæ vota, & anathemata ex auro &c. confecta acceptari indulgetur, *tom.* 7. *fol.* 405.

Panormitanum Monialium Tertiariarum Cœnobium fundatur, *tom.3. fol.*145. *alia vide in hujus tertii tomi Indice*.

Panormitanum Monialium Capucinarum Conſervatorium, ſeu Recluſorium inſtituitur à Fr. Angelico ab Uryco, *tom.* 3. *fol.* 264. *Reliqua vide in ejuſdem tomi Indice*.

Pernambuci Miſſionem primi colunt Capucini Galli, *tom.7. fol.*223. illorum fructus & zelus commendantur, *ibi*. qui Bello enato eam relinquunt, *ibi*. quæ Regio juſſu Capucinis Italis committitur, *ibi*, *& ſeq.* qui omnibus accepti, *ibi.* ejuſdem Præfecturæ Miſſio Araripe incorporatur, *tom.* 7. *fol.* 225. Dubia circa Epiſcoporum, & Miſſionariorum mota reſolvuntur, *ibi & ſeq.* Præfecto temporaneæ facultates diſpenſandi conceduntur, *ibi fol.* 234.

Del Pardo Conventus conſtruitur, *tom.* 5. *fol.*362. transfertur, *ibi fol.*366.

Papæ, vocabulum quid ſignificet, *tom.*1. *in Iſag. fol.*XXIV. *Vide & alia in Indice ejuſdem tomi*.

Papiæ Monaſterio Monialium Domus unitur, *tom.2. fol.*336. *Vide Indicem tomi ſecundi*.

Paridis, Archiepiſcopi Salisburgenſis obſequium & ſtudium pro Eccleſia & Imperio ſollicitum, Papa extollit, *tom.3. fol.*257. *Vide reliqua in Indice hujus tertii tomi*.

Pariſienſe Monialium Monaſterium fundatur, *tom.* 5. *fol.* 37. in id Moniales introducuntur, *ibi fol.* 41. Ordinis juri ſubditur, *ibi fol.*38. recitatio officii de quinque plagis ei conceditur, *tom* 7. *fol.*49. *Reliqua vide in Indice tomi quinti*.

Pariſienſi Fratrum Conventui, Officium de Conceptione B. V. Mariæ cum Miſſa ſolemni conceditur, *tom.7. fol.*24.

Pariſienſis Provincia fundatur, *tom.5. fol.*23. aliarum Provinciarum Mater, *ibi fol.* 25. Filiis nobilitatis claret, *ibi fol.* 27. ejus Miſſiones in Græcia & Thracia recenſentur, *tom.7. fol.* 282. *Vide Miſſio Conſtantinopolitana*, *& alia notata in Indice tomi quinti*.

Parmæ Dux Franciſcus Altare Sanctiſſimi Crucifixi Parmæ privilegiari inſtat, *tom.*2. *fol.*275. gratiam obtinet, *ibi*.

Parmenſis Fratrum Conventus. Altare in ejus Eccleſia privilegiatur, *tom.2. fol.*275. de

de quo Breve expeditum Duci Franciſco nuntiatur, *ibi.*

Parmenſe Monialium Monaſterium *Primum* fundatur, *t.2.fol.*259. iis Confeſſarius &c. ex Ordine permittitur, *ibi fol.*270.

Parmenſe Monialium Monaſterium *Secundum*, Duciſſa Maria fundat, *tom.2.fol.*271. jus nominandi 4. Puellas ſibi reſervat, *ibi.* facultas 12. vicibus annuatim illud ingrediendi ei conceditur, *ibi.* Numerus Monialium figitur, *ibi fol.*274.

Parochus Eccleſias Fratrum in Cadaverum aſſociatione cum Cruce, & ſtola non intrat, *tom.* 2.*fol.* 216. *Reliqua exhibet Index tomi ſecundi*, & *tomi quarti*.

In Paros Inſula Miſſionem inſtitui committitur, *tom.7.fol.*293.

S. Paſchalis Baylon Canonizatio publicatur, *tom.6.fol.*440. & feſtivitas in Terra Lutii, & quæſtuatio ſub ejus nomine regulatur, *tom.3.fol.*97. *vide Indulgentia*.

Fr. Paſchalis à Treclis Miſſionarius Candiæ in reditu naufragatur, *tom.5.fol.*28. cadaver ejus per aquas ad Conventum Bleſenſem portatur, *ibi.*

Paſſavii cura Capellæ B. V. Mariæ Auxiliatricis in Monte Fratribus committitur, *tom.*4. *fol.* 241. fundatio Capellæ, *ibi fol.* 243. quæ ad litteram ſervari mandatur, *ibi fol.* 250. & Decretum proviſionale ab Epiſcopo Principe deſuper emanatum confirmatur, *ibi fol.*253.

Paſſionis Dominicæ Equitum Congregatio inſtituitur, *tom.3.fol.*249.

Patavinæ Civitati Apotheoſis S. Antonii annuntiatur, *tom.6. fol.* 14.

SS. Patronos eligendi conditiones præſcribuntur, *t.1.f.*151. *t.4.f.*170. de Officio eorum, *vide Regulares*, per Patronum loci non intelligitur Patronus Parochiæ, in qua Fratres morantur, *tom.7. fol.* 33. de Patronorum Officio, *ibi fol.* 36. denegatur Officium de illo, etiam per 100. annos celebratum, *ibi fol.* 37. De Patrono Eccleſiæ particularis debet fieri Officium in Eccleſia etiam non conſecrata, *ibi fol.* 43. De Patroni Officio, electi à Regularibus, quorum Religio diviſa eſt in plures Provinciis, *ibi.*

D. Paulus, an in Bullarum Sigillo dexteram, vel ſiniſtram partem occupet, diſcutitur, *tom.*1. *in Iſagoge fol.*xix.

Paulus ab Alpharan de Buſſan, Epiſcopus Melitenſis Fratribus quoad conſtructionem duorum Conventuum in Inſula Melitæ &c. favet, *tom.3.fol.*303. & 305.

Frater Paulus à Ceſena, ad viſitandas ſacram Tononii Domum & vicinas Miſſiones à Summo Pontifice ablegatur, *tom.* 5. *fol.* 136. *Vide* & *tom.4. fol.*33.

Fr. Paulus à Colindres, ex nobili proſapia, *tom.5. fol.*367. in ſæculo Alumnus Collegii majoris Vallis-oletani, *ibi.* juris utriuſque Profeſſor, *ibi.* in Salmantina Univerſitate SS. Canonum Doctor, Cathedraticus & Canonicus, *ibi.* pluribus Ordinis officiis fungitur, *ibi.* & *fol.* 340. Epiſcopus Barcinonenſis nominatur, *ibi.* conſtans honori obſtat, *ibi fol.*388.

Fr. Paulus à Culari laicus, in vita activa & contemplativa celebris, *tom.3. fol.*228. de ejus cadavere exit ſanguis, *ibi.* & Proceſſus de virtutibus conficitur, *ibi.*

Paupertas Chriſti impugnatur, *tom. 6. fol.* 105. opinio, quod nihil in communi habuerit, agitatur, *ibi.* Nihil de fide deciſum, *ibi.*

Paupertas Minoritana excludit omne dominium, *tom.6.fol.*58. & 130. admittit ſimplicem uſum facti, *ibi fol.*59. eſt meritoria, *ibi fol.*58.

Paupertas Religioſa commendatur, *tom. 6. fol.*43. Impugnatur, *ibi fol.*115. vindicatur, *ibi.*

Peccioli, Eccleſia S. Michaëlis Fratribus pro Domûs conſtructione conſignatur, *tom.* 2. *fol.* 405. Fratres in hac omnibus Ordinis privilegiis frui declaratur, *ibi.*

Pecuniæ à Minoribus non acceptantur, *to.6. fol.*132. acceptantium pœnæ, *ibi.* etiam illarum contrectatio prohibita, *ibi fol.* 87. modus ad eas recurrendi licitus dictatur, *ibi fol.*11. 22. 61. & 86.

Pedemontana Provincia ſua auſpicia Duci Sabaudiæ debet, *tom.2. fol.*389. zelus peculiaris in Miſſionibus ejus commendatur, *ibi.* Miſſionarios in ſuis facultatibus non turbari cavetur, ac eos ab examine Epiſcopi immunes eſſe decernitur, *ibi fol.* 400.

Pedemontis nova Fratrum Domus conſtruitur, *tom.3. fol.*191. obligatione ſupplendæ eleemoſynæ prius ſublatâ, *ibi fol.*192.

Peinę adminiſtratio Parochię Fratribus committitur, *tom.7. fol.* 411. ac redditibus frui indulgetur, *ibi.*

Fr. Peregrinus à Paullo virtute corruſcat, *tom.2. fol.*254.

Fr. Perfectus à Conſtantia in gubernio Fratrum Agnus & Leo, *tom.4. fol.*64. oratione plures adjuvat, *ibi.* & ſibi ipſi mortem prædicit, *ibi.*

Pergulæ, Parocho quartam non ſolvi debere ſancitur, *tom.2. fol.*216.

Peronæ Dux, Joannes Ludovicus Cadillacenſem Conventum ædificat, *tom.* 5. *fol.* 223. cellas pro ſuo receſſu, *ibi.* & aliàs fabricas, opere & ære juvat, *ibi.*

Pro Perpinianenſi Conventu voluntas Teſtatoris commutatur, *tom.5. fol.*215.

In Perſidem duo Fratres cum Sociis ad prædicandum Evangelium ablegantur, *to.* 4. *fol.* 235.

Pertuſii Conventum veterem vendi &c. indulgetur, *tom.* 5. *fol.* 159.

Peruſini Fratrum Conventûs ara magna in Eccleſia S. Mariæ de Pace in perpetuum privilegiatur, *tom.* 2. *fol.* 112. in Eccleſia, ſeu Capella S. Antonii Abbatis Miſſam dici indulgetur, *ibi fol.* 140. circa feſtum SS. Cornelii & Cypriani ei providetur, *tom.* 7. *fol.* 60.

Peruſinum Monialium Monaſterium fundatur, *tom.* 2. *fol.* 106. *alia annotat Index ejuſdem tomi.*

Peruſinum Monialium Orphanarum Monaſterium noviter erigitur, *tom.* 2. *fol.* 132.

Petra Rubea. Petium terræ clauſuræ Domûs Fratrum ibi unitur, *tom.* 2. *fol.* 218.

S. Petri [*Oppidi.*] Domus S. Joſephi à Fratribus deſeritur, *tom.* 2. *fol.* 425. quibus pro nova Domo Eccleſia S. Petri traditur, *ibi.*

B. Petrus de Alcantara albo Sanctorum jungitur, *tom.* 6. *fol.* 422.

Petrus ab Altemps Dux &c. *Vide Galleſium.*

Petrus Rex Congi de zelo Religionis commendatur, *tom.* 7. *fol.* 205. ei regium diadema ac corona precatoria mittitur, *ibi.*

Fr. Petrus à Droco ab Hugenotis occiditur, *tom.* 5. *fol.* 27.

Fr. Petri Dublinenſis virtus commendatur, *tom.* 5. *fol.* 277.

Petrus Moſcoviæ Imperator, *vide Moſcua ſeu Moſcovia.*

Fr. Petrus Pictavienſis virtute & doctrina celebris, Definitor Generalis renuntiatur, *tom.* 5. *fol.* 66.

Fr. Petrus à Placentia Algerium ablegatur, *tom.* 2. *fol.* 257. ubi piè obit, *ibi fol.* 258.

B. Petrus Regalatus canonizatur, *t.* 6. *fol.* 507.

Fr. Petrus Maria à Luca Procurator Generalis conſtituitur, *tom.* 1. *fol.* 158. Spiritu, & virtute excellit, *ibi fol.* 159. Varioſque pro Ordine favores impetrat, *ibi.* cujus memoria renovatur, *tom.* 2. *fol.* 403.

Fr. Petrus Paulus à Mediolano, ex Marchionibus Caſtelli Miſſionarius &c. *tom.* 2. *fol.* 305.

Pfiffer (Caſpar) Domum Fratrum Lucernæ conſtruit, *tom.* 4. *fol.* 32.

Philippi Auſtriaci, Regis Tunetani Cadaver in Cœmeterio Fratrum Panormi quieſcit, *tom.* 3. *fol.* 143.

Philippus III. Rex Catholicus Conventus in Regno fundandi licentiam largitur, *to.* 5. *fol.* 362. P. Miniſtrum Generalem in cœtum Magnatum primæ claſſis cooptat, *ibi fol.* 363.

Philippus IV. duas Fratrum Domus ad ſalubriorem ſitum transferri jubet, *tom.* 5. *fol.* 363.

Philippus V. Barcellonæ ex duobus Conventibus majorem conſtruit, *tom.* 5. *fol.* 308. ejus opera pro quiete Provinciæ Bæticæ requiritur, *ibi fol.* 379.

Philippus Rex Caſtellę prohibitionem fundādi Conventus in Belgio revocat, *t.* 4. *fol.* 81.

Fr. Philippus Appenzellenſis, ex Heriſau, ex hæretico Capucinus, Sacerdos & Concionator inſignis, *tom.* 4. *fol.* 28. vitam præclaram, tum gratiæ receptæ, tum Sol cum Cruce candida in morte viſus teſtantur, *ibi.*

Fr. Philippus Ennienſis Commiſſarius Generalis virtute præſtat, *tom.* 4. *fol.* 123.

S. Philippus Nerius peculiariter colitur, *t.* 3. *fol.* 254.

Philippus Norreys calumnioſè contra Mendicantes agit, *tom.* 6. *fol.* 139. doctrinæ articuli damnantur, *ibi fol.* 140. character ejus perſonalis, *ibi fol.* 143. publicatur hæreticus, *ibi fol.* 144.

Philippus Adolphus, Epiſcopus Princeps Herbipolenſis, Archiconfraternitatem Corporis Chriſti in Cathedrali Herbipolenſi inſtituit, *tom.* 4. *fol.* 170.

Philippus Chriſtophorus, Archiepiſcopus Elector Trevirenſis, Fr. Antonium Mariam à Reitta pro ſe ad Sacra Limina Apoſtolorum ablegat, *tom.* 4. *fol.* 211. & privilegia huic concedi poſcit, *ibi fol.* 210.

Philippus Chriſtophorus, Archiepiſcopus Elector Moguntinus, à calumniis Fratres eximit, *tom.* 4. *fol.* 326.

Philippi Chriſtophori, Epiſcopi Spirenſis, præclaram pro Fide & Imperio virtutem Papa laudibus effert, &, ut contra novos Acatholicorum conatus, eam impendat, & Fr. Hyacinthi à Caſali negotiis aſſiſtat, hortatur, *tom.* 3. *fol.* 264.

Piannella de Valetta Familia, de Provincia Lugdunenſi optimè meretur, *tom.* 5. *f.* 117.

Pictavienſi Domui, Eccleſia Parochialis S. Gregorii unitur, *tom.* 5. *fol.* 66.

Pignò, Eccleſiæ loci Legatum pium applicatur, *tom.* 2. *fol.* 355.

Pinerolii, Fratribus Monaſterium &c. pro nova Domo datur, *tom.* 2. *fol.* 390.

Piſauri, pro Domo extruenda ædes, & terræ petia donantur, *tom.* 2. *fol.* 204. *Ubi in Indice & alia invenies.*

Piſcari in diebus feſtis ad commodum Fabricæ permittitur, *tom.* 3. *fol.* 22.

Pitii, Hoſpitium Fratribus conceditur, *to.* 3. *fol.* 68.

Pixis Tabernaculi à Minoritis benedici poteſt, *tom.* 6. *fol.* 218.

Placentiæ Conventui Fratrum circa occurſum feſti Beati Seraphini, & conſecratio-

tionis conſulitur, *tom.7.fol.*48.
Placentiæ, Monaſterium Monialium fundatur, *tom.* 2. *fol.* 260. Ordinario ſubjicitur, *ibi*. à Confraternitate S. Mariæ de Turricella alitur, *ibi*. privilegiis Ordinis gaudet: ac Confeſſarius, & Capellanus ex Ordine ei permittitur, *ibi*.
Fr. Placidus à Valizena, ab Indis in odium Fidei occiditur, *tom.5.fol.*373.
Planæ Græcorum, Hoſpitium Fratrum, in Conventum erigitur, *tom.3.fol.*161.
Plebis (*Oppidi.*) In Eccleſia Fratrum Sepultura Philippo Leureri &c. conceditur, *tom.2.fol.*388.
De Plettenberg, Ferdinandus Comes, novam Domum Wittemii conſtruit, *tom.*4. *fol.*322. & articulos præſcribit, *ibi*.
Podaverini interdicto Fratres non affici declaratur, *tom.2.fol.*597.
Podii Realis Conventus extruitur, *tom.3.fol.* 162. in quo Fratres confeſſiones Sæcularium excipiunt, *ibi*. & Principiſſæ Fundatrici ingreſſus conceditur, *ibi*.
Politii ex ære antiquæ Domûs nova conſtruitur, *tom.* 3. *fol.* 154. ex ejus Eccleſia SS. Reliquias extrahi prohibetur, *ibi*. quæ recenſentur, *ibi*.
In Poloniæ Regnum Fratres ablegantur, *tom.*4. *fol.*348. vocatio repetitur, *ibi*. *Vide & alia in Indice ejuſdem tomi quarti*.
Fr. Polycarpi Salinenſis, charitatem & mortem in obſequio peſtis, faces commendant, *tom.5.fol.*145.
Ponti, Fratres Monialium Confeſſiones excipere jubentur, *tom.4.fol.*221.
Pontremuli, ſitus antiquæ Domûs venditur, *tom.* 2. *fol.* 379. conventio firmatur, *ibi fol.*380. à canone petium horti liberatur, *ibi*. Calices &c. ex Eccleſia extrahi prohibetur, *ibi fol.*381.
Porletiæ, Eccleſia Fratrum Regularis declaratur, *tom.4.fol.*341.
Portio Canonica quid ſit, *t.6.fol.* 481. diſſimilis quoad res & quotam, *ibi*. *Vide plura in Indice tomi ſexti*, & verb. *Quarta Canonica & Funeralis*.
Portus Mauritii, antiqua Domus Sereniſſimæ Reipublicæ conſignatur, *tom.2.fol.*371. à qua nova ædificatur, *ibi*. Pro venditione primę Syndicus conceditur, *ibi*. Jus Sanctæ Sedi aliàs in Domum Quarti competens, ad hanc transfertur, *ibi fol.*376.
Portugalliæ. *Vide Ulyſſipo*.
Potoski, Michaël, Princeps Palatinus Vohliniæ, Fratrum Domum Sendiszoviæ fundat, *tom.5.fol.*365.
In Poyſdorff, nova Domus conſtruitur, *tom.* 4. *fol.*246.
Pragam Fratres ablegantur, *tom.* 4. *fol.* 177. *Vide Indicem ejuſdem tomi quarti*.
Præcedentia Fratres inter-& alios Regulares regulatur, *tom.* 2. *fol.* 27. Fratribus adjudicatur, *ibi fol.*128. 184. 200. & 201. *Vide & Indicem tomi tertii*, & *tomi ſexti* verb. *Præcedentia*.
De Præfatione in Miſſa, *vide tom.* 7. *fol.*41.
Præfecti Miſſionum. *Vide Miſſionarius*.
Prælati Domeſtici Papæ, & Aſſiſtentes Solio Pontificio, Nobiles declarantur, *tom.* 1. *fol.*217. Notarios, ac Auratę Militiæ Equites creant, *ibi*. Tenent Oratorium Domeſticum, *ibi fol.*217.
Prælati Minorum. *Vide abſolvunt*.
Principis Inſula Capucinos Miſſionarios à Rege Portugalliæ poſtulat, *tom.7.fol.*231. qui conſentit, *ibi*.
Privilegia Fratrum Minorum, & Camaldulenſium Ordini communicantur, *tom.* 1. *fol.* 3. Quæ ultima recenſentur, *ibi fol.*5. Et omnia Ordinis privilegia generaliter confirmantur, *ibi fol.* 47. *Vide Capucini, Ordo & Ordines*.
Privilegia Apoſtolica Ordinis Minoritani confirmantur, *tom.6.fol.*49. 138.152.157. 247. 249. 263. *Vide Indicem ejuſdem tomi ſexti*.
Privilegia Mendicantium confirmantur, *tom.* 6. *fol.* 203. præjudicia iis illata recenſentur, *ibi fol.* 257. Tridentino adverſantia revocantur, *ibi fol.* 253. explicantur, *ibi fol.*274. ad terminos juris communis rēducuntur, *ibi fol.*282.
Privilegiorum communicatio Minores inter-& Prædicatores peculiaris, *ibi f.* 195.
In Proceſſionibus Fratres ſub propria Cruce incedere poſſe declaratur, *t.*1.*f.*60. & *t.*3. *f.*109. Proceſſio controverſa in loco S. Joannis de Flore regulatur, *ibi f.*93. *Vide S. Antonii Patavini Proceſſio, & Indicem tomi ſecundi, & tomi ſexti*.
De Proceſſibus circa Beatificationem &c. Servorum Dei Decreta generalia, *tom.* 7. *fol.*65. Iis ſe ingerere omnibus præter Sac. Congregationem inhibetur, *ibi fol.* 79. alia requiſita, *ibi fol.*81.
De Proceſſibus de non cultu, *ibi*.
Proceſſus criminalis liber, & ſine juris rimis à Minoribus conficitur, *tom.6.fol.*74.
Procurationes quid ſint, *tom.* 6. *fol.*182. ad eas præſtandas Minores non tenentur, *ibi*.
Procuratores Minorum non ſubſunt interdicto, *tom.6.fol.*27. Procuratorem Sæcularem admittit Martinus V. *ibi fol.* 130. à Capucinis generatim non acceptatur, *ibi fol.*68. & *tom.7. fol.* 422. Gaudent privilegiis, *tom.6.fol.*201. Procuratores Ordinis Minorum in Curia nihil exigant, *ibi f.*135.
Procurator Generalis, ut eligatur à ſolis Diffinitoribus Generalibus, ſtatuitur, *tom.*1 *fol.*80. quod abrogatur, *ibi*. ipſi olim utra-

utraque vox in Capitulis Generalibus competebat, *ibi fol.* 31. Jam verò ad Generalatum non concurrit, *ibi fol.* 113. habitâ de morte P. Miniſtri Generalis notitiâ Capitulum Generale convocat, *ibi fol.* 120.

Procuratorum Generalium Syllabum, vide *tom.* 1. *fol.* 225. & 226.

Profeſſio. Cauſa Profeſsionis cum morbo Epileptico emiſſæ componitur, *tom.* 2. *fol.* 90. in ſimili caſu Superiores egreſſui conſentire monentur, *ibi fol.* 91. inſtantia ex motivo morbi Nephritici rejicitur, *ibi fol.* 92. ac reſtitutio in integrum denegatur, *ibi fol.* 149.

Profeſsio in genere contra Conſtitutionem Sixti V. facta declaratur nulla, *tom.* 6. *fol.* 335. *Plura de hac materia extendit hujus ſexti tomi Index, ſicut & alia Index tomi tertii*. Verbo *Profeſſio*.

Profeſſus Juvenis debet collocari in locis perfectioris obſervantiæ, *tom.* 6. *fol.* 457. Superioribus contra agentibus pœnæ dictantur, *ibi*.

Promotor fidei quomodo inſtituatur, *tom.* 7. *fol.* 73. & *ſeq.*

Protectorum Ordinum facultates coarctantur, *tom.* 6. *fol.* 446.

Provinciales Miniſtri cauſas Fratrum judicant, *t.* 1. *f.* 75. & *t.* 5 *f.* 74. & acta Epiſcopi ſe ſe intrudentis annullantur, *ibi*.

Provinciam erigere, ſeu dividere ſine Apoſtolica Sedis licentia, prohibetur, *tom.* 1. *fol.* 99.

Pueri non aſſumantur intra clauſtra, & chorum, *tom.* 6. *fol.* 458.

Ad Pſalmos Graduales & Pœnitentiales non tenentur, qui Choro non interſunt, *tom.* 7. *fol.* 11.

Puppii Officia Defunctorum à Fratribus anticipari indulgetur, *tom.* 2. *fol.* 420.

Puteolanum Hoſpitium erigitur, *tom.* 3. *fol.* 35. Clauſuræ formali ſubjicitur *ibi*, quæ manet, etiamſi Fratres ibi non degant *ibi*. Sanctiſſimum Sacramentum in eo aſſervari conceditur *ibi fol.* 36.

Putinani prædentia Fratribus adjudicatur; *tom.* 3. *fol.* 110.

Q

IN Quæſtuatione Fratres ab Epiſcopis non impediantur, *tom.* 2. *fol.* 394. & *fol.* 395. & *ſeq.* exire limites prohibentur, *ibi fol.* 428. ejus abuſus proſcribitur, *t.* 6. *fol.* 372. *Vide eleemoſyna*.

Quarta Canonicæ portionis conſiſtit in quarta parte intorticiorum, & candelarum, quæ in itinere ad Eccleſiam tumulantem, & in Eccleſia circa cadaver, vel in Altari accenduntur, *tom.* 6. *fol.* 479. non in candelis, quas aſſociantes in manu portant, *ibi*. *Videſis Indicem tomi ſexti, ſecundi & tertii* verb. *Quarta funeralis*. In Italia & Inſulis adjacentibus ſine exceptione jam ſolvitur, *tom.* 6. *fol.* 479.

Quarti Monaſterium Conventualium Reformatorum Fratribus datur, *tom.* 2. *fol.* 369. *reliqua notat Index ejuſdem tomi*.

Quinquennium. *Vide Profeſſio*.

S. Quirici Domus ad menſam Epiſcopalem ſpectans Fratribus datur, *tom.* 2. *fol.* 419.

R

RAdiani Conventus conſtruitur, *tom.* 3. *fol.* 209. contradictione non obſtante *ibi*.

Radicophari ſitus venditur & pretium fabricæ Domus applicatur, *tom.* 2. *fol.* 419.

Radſtadii Fratribus Miſſio addicitur, *tom.* 4. *fol.* 147.

Ragliani Conventum erigi conceditur, *to.* 2. *fol.* 427. executio non ſequitur, *ibi*.

Fr. Raphaël à Malta virtute claret, & anima ejus Cœli portas ingredi videtur, *tom.* 3. *fol.* 299.

Raſura in Reſcriptis parit præſumptionem doli, *tom.* 3. *Iſag. fol.* xx.

Ratisbonæ Conventus erigitur, *tom.* 3. *fol.* 242. poſito ab Imperatore Mathia primo lapide *ibi*.

Rathauſæ Mon. Ord. Ciſt. Novitiarum profeſſionem Fratres noſtri recipere ad tempus jubentur, *tom.* 4. *fol.* 31.

Ravennæ Monaſterium Monialium erigitur, *tom.* 2. *fol.* 243. Domus alienatur *ibi*. *Alia vide in eodem Indice*.

Fr. Raynerii Tudertini proceſſum *de non cultu* formandi facultas datur, *tom.* 1. *fol.* 97. alius de paritione Decretis Urbani VIII. conficiendus committitur, *tom.* 7. *fol.* 351.

Realpii Communitas Sacellanum Sæcularem, vel Regularem eligit, *tom.* 4. *fol.* 55. à Parocho Urſariæ confirmandum *ibi*. jure communitatis Apoſtolicis Litteris confirmato *ibi*.

Reatis Privilegium Altaris transfertur, *to.* 2. *fol.* 99.

Recineti Fratres in Confeſſarios extraordinarios Monialium deſtinantur, *tom.* 2. *fol.* 187. his dotes Puellarum in bona ſtabilia convertendi facultas datur, *ibi fol.* 188.

Reichſtadii Domum Fratrum Duciſſa Hetruriæ intrat, *tom.* 4. *fol.* 223.

PP. Recollecti in Gallia Capucium Rotundum, & Mozzettam largiorem portare juben-

bentur, *tom.* 1. *fol.* 71. & *tom.* 5. *fol.* 8. & *ſeq.*

Recurſus extra Ordinem ſub cenſura prohibetur, *tom.* 1. *fol.* 123. quod amplè pro Italiæ Provinciis confirmatur, *tom.* 7. *fol.* 379. 379:

Recurſus ad Miniſtros, in quibus caſibus fieri poſſit, *tom.* 6. *fol.* 134. ad tribunalia ſæcularia interdicitur Minoribus, *ibi fol* 283.

S. Redemptoris Officium, *Vide Officium S. Redemptoris.*

RR. PP. Reformatis Hoſpitia Fiemi, & Enniæ fabricare vetitur, *tom.* 4. *fol.* 127. in Bavaria non comprehenduntur in Bullis de Habitûs forma *ibi fol.* 155.

Regula S. P. Franciſci confirmatur, *tom.* 6. *fol.* 2. commendatur, *ibi fol.* 7. declaratur, *ibi fol.* 10. 22. 56. 128. Declaratio Martini V. cautè legenda, *ibi fol.* 137. gloſſæ relaxativæ prohibentur, *ibi* 66.

Regulares animarum curam habentes ſubjacent Epiſcopo, *tom.* 6. *fol.* 223. 362. 379. *plura & alia compendiat Index tomi ſexti. Præter ea*, Regulares feſtum Dedicationis Eccleſiæ Cathed. celebrare tenentur, *tom.* 7. *fol.* 6. nec non officia Patroni Principalis loci, ac Titularis Eccleſiæ Cathedralis *ibi fol.* 7. & *fol.* 21. ſine octava *ibi*. feſtum Dedicationis & Titularis Eccleſiæ ſui Conventûs ſub ritu 1. claſſis & cum octava celebrant *ibi*. In occurſu officii Sancti proprii, & alterius conceſſi Regnis & Provinciis ad libitum debent recitare Officium Sancti proprii *ibi vide Miſſa*, *Officium*, *Miſſionarius*. In Notarios in cauſis Beatorum non poſſunt aſſumi *ibi fol.* 89.

Reliquias ex Eccleſiis extrahi inhibetur, *to* 2. *fol.* 76. 211. 241. 330. 374. 411. &c.

Reliquiæ quænam ſint inſignes, *tom.* 7. *fol.* 1. Super altare, in quo expoſitum eſt SS. Sacramentum, non debent collocari *ibi f.* 10. *vide & de prohibitione eas extrahendi Indicem tom.* 2. & 4. *ac Officium & Miſſa.*

Rhemenſi Conventui facta terreni donatio confirmatur, *tom.* 5. *fol.* 57.

Fr. Remigius à Bozuolo varia virtute excellit, *tom.* 2 *fol.* 254. memoria renovatur, *tom.* 4. *fol.*. 153.

S. Remus, ſeu Romulus. Domus ibi transfertur, *tom.* 2. *fol.* 374. Situs ad Præbendam Canonicalem ſpectans alienatur, *ibi*.

Renuntiatio in Novitiatu debet fieri cum licentia Epiſcopi, *tom.* 6. *fol.* 378. ante ingreſſum facta non continetur in capite Tridentini, *ibi*. nec etiam Teſtamenta, Codicilla &c., *ibi*.

Reſcriptorum notio generica & ſpecifica, *tom.* 3. *Iſag. fol.* 1. *ubi tota categoria extenditur.*

Rhegienſis Provincia in Calabria cum ipſo noſtræ reformationis initio ortum habet, *tom.* 3. *fol.* 60. Viros conſpicuos numerat *ibi*. illi circa feſta B. Salomeæ, & S. Gregorii Thaum. providetur, *tom.* 7. *fol.* 60: Duos laicos ultra numerum recipit *ibi fol.* 400. Rhegienſis Conventus veteris libri debent eſſe utrique Domui communes, *tom.* 3. *fol.* 65. inutiles libros per Syndicum vendi, & pretium in emptionem librorum utilium converti, indulgetur, *tom.* 7. *fol.* 400.

Rhegii Lepidi Conventus fundatur, *tom.* 2. *fol.* 255.

Rhenana Provincia fundatur, *tom.* 4. *fol.* 325. *vide illius elogium compendiatum in ejuſdem tomi Indice*: feſtum S. Eliſabeth Vid. ſub ritu 1. claſſis celebrat, *tom.* 7. *fol.* 46.

In Rhetiam Fratres noſtros induci curatur, *tom.* 2. *fol.* 351. *ubi & in eodem Indice alia reperire eſt*. Miſſiones privilegiantur, *tom.* 4. *fol.* 45.

Ricciæ Fratrum Conventus conſtruitur, *tom.* 3. *fol.* 104.

Richardus, Archiepiſcopus Armachanus, Privilegia Regularium, & paupertatem Religioſam impugnat, *tom.* 6. *fol.* 115. cauſæ cedit, *ibi fol.* 116. diverſum de eo auctorum judicium, *ibi*.

Riedæ reſidentia Fratrum conſtruitur, *tom.* 4. *fol.* 139.

Rituum Eccleſ. Scriptores, *tom* 7. *fol.* 3. *in præfat.* cura Summorum Pontificum circa illos regulandos *ibi fol.* 2. Schola Liturgica inſtituitur. *Vide Benedictus XIV. P. Emmanuel de Azevedo Soc. Jeſu*, *Capucinus*.

Ritus in Indiis Orientalibus *vide Miſſionarius*. Quoad Ritus Sinenſes Conſtitutio *ex illa die* confirmatur, *tom.* 7. *fol.* 119. nonnullæ permiſſiones revocantur *ibi*, ac nova formula juramenti præſcribitur *ibi*. De Ritibus Melchitarum decreta confirmantur, *tom.* 7. *fol.* 119. De ritibus cophtorum inſtructio Paſtoralis, *tom.* 7. *fol.* 137. & *fol.* 146.

Circa Ritus Madurenſes, Mayſſurenſes, & Carnatenſes ſervanda & vitanda præſcribuntur, *tom.* 7. *fol.* 149. & *ſeq.* ac novis petitionibus obviatur, *ibi* & *ſeq.*

Alumno Ritûs Græci, ad ritum latinum tranſire permittitur, *tom.* 7. *fol.* 411.

Roboreti à RR. PP. Reformatis Conventum erigi, Fratres noſtri conſentiunt, *tom.* 5. *fol.* 294.

Roccæ Monaſterium RR. PP. Conventualium noſtratibus datur, *tom.* 3. *fol.* 183.

Fr. Rochus à Venetiis Viſitator Apoſtolicus Miſſionum in Peloponneſo conſtituitur, *tom* 2. *fol.* 298. & *tom.* 7. *fol.* 272.

A Roll, Waltherus, primos Patres Altorffii exci-

excipit. *tom.*4. *fol.* 26. cujus Familiæ ſepultura in Eccleſia Fratrum conceditur, *ibi fol.* 37. vago ornatu tamen vetito *ibi*.

Romam abſque præſcripta licentia accedere, Fratribus inhibetur, *tom.* 1. *fol.* 85. Etiam ſub prætextu deponendi coram S. Officio, *ibi fol.* 129.

Romanæ Provinciæ Origo, & Decor, *tom.*2. *fol.* 14. Varii articuli circa ejus gubernium confirmantur, *ibi fol.* 60. *Reliqua vide in dicti tomi Indice.*

Romanus Fratrum Conventus S.Bonaventuræ. Studium Controverſiarum in illo erigi juſſum eſt, *tom.* 2. *fol.* 29. Nationi Lucanæ alienatur, *ibi fol.* 56. translatis ad ejus Eccleſiam pii legati oneribus, *ibi fol.* 62. 63.

Romanus Fratrum Conventus Concep. Immaculatæ B. V. Fratres in poſſeſſionem ejus inducuntur, *tom.*2. *fol.* 30. Ei 7. unciæ aquæ &c. donantur *ibi fol.* 31. *plura annotat Index ejuſdem tomi ſecundi.* In uſu Valchæ manutenetur, *tom.*7. *fol.* 381. cujus aquam extra indultum divertere prohibetur, *ibi fol.*382.

Romanum Monialium Monaſterium in Monte Quirinali. Ad id inſtituendum Moniales Neapoli vocantur, *tom.*2. *fol.*16. Spirituali Fratrum curæ ſubjicitur, *ibi fol.* 17. Officium octav. S. Claræ præponit octavæ S. Laurentii, *tom.*7. *fol.* 25. *plura alia vide in Indice tom.* 2.

Romanum Monialium Monaſterium S. Urbani. Illius fundatio, & obſervantia, *to.* 2. *fol.*83. Fabricæ ampliatio, *ibi fol.* 82. facultas loca Montium ſubſtituendi, *ibi*.

Romagnani ædificia Domus veteris venduntur, *tom.*2. *fol.*327. Oſſa Defunctorum ad novam transferuntur, *ibi*.

Fr. Romualdus à Parma Definitor Generalis, virtute enitet, *tom.*2. *fol.*253.

Ronciglione Nova Domus fundatur, *tom.*2. *fol.*38. Situs ad Hoſpitale ſpectans emitur, *ibi*.

Roſcioli (Leonardus Antonius) Fratribus pium legatum relinquit, *tom.*2. *fol.*217.

Roſſani B. V. Mariæ Imaginem ex Eccleſia Fratrum extrahi prohibetur, *tom.* 3. *fol.*88. *Alia videſis in ejuſdem tomi tertii Indice.*

Rothomagi in Cœmeterio 20 Fratres in obſequio peſtis defuncti quieſcunt, *tom.* 5. *fol.*93. *Alia videſis in ejuſdem tomi quinti Indice.*

Rublani Antiquæ Domûs pretium, in fabricam novi Conventûs convertitur, *tom.* 3. *fol.*87. & ſucceſſiva venditio legitimatur, *ibi*.

Rudiarum in Conventu theſaurum inquirere prohibetur, *tom.*3. *fol* 129.

Ruſſani Conventum viſitare Epiſcopo inhibetur, *tom.*3. *fol.*127.

Ruffus (Thomas Cardinalis) Ordinis Protector declaratur, *tom.* 7. *fol.* 357. cujus præclara geſta ſuccinctè narrantur, *ibi*.

Rupeforti Fratres ſtabiliuntur, *tom.*5. *fol.*66.

Rupella Fratrum fidei & incolatui deſtinatur, *tom.*5. *fol.*66.

Fr. Rupertus de Lamberg, Epiſcopus Aulonenſis, & Suffraganeus Eccleſiæ Paſſavienſis renuntiatur, *tom.*1. *fol.*142. Nobilitatem generis, genere virtutum in ſe reddit illuſtriorem, *ibi*.

Rutilius Caballus Amantheæ Conventum fundat, *tom.*3. *fol.*79. *Vide Amanthea.*

S

In Sabaudia Confraternitatum erectio, aut jam erectarum ad uſum reductio cum indulgentiis conceditur, *tom.*5. *fol.*3. Miſſiones intra Provinciam inſtitui conceditur, *ibi fol.*13.

Sabaudiæ Dux, Carolus Emmanuel zelo Fratrum contra Acatholicos utitur, *tom.* 5. *fol.*127. eis in Domo Compaſſionis votum deliberativum concedit, *ibi fol.*130. nec non officium Miſſionis & prędicationis tum in dicta Domo, tum in Præfecturis &c., *ibi*.

Sabaudiæ Regina, Eliſabeth Franciſca, Moniales Capucinas in Civitate Ulyſſiponenſi fundat, *tom.*5. *fol.*60.

Sabaudiæ Duciſſæ Clauſuram ingrediuntur, *tom.*2. *fol.*393.

Sabaudiæ Provincia fundatur, *tom.* 5. *fol.*117. Perſecutiones patitur ab Acatholicis, *ibi fol.*126. & 128. *Reliqua notat Index ejuſdem tomi quinti.*

Sacerdos Sæcularis celebrans in Eccleſia Regularium, *vide Miſſa.*

Saceris à Fratribus erecta Via Crucis confirmatur, *tom.*3. *fol.*231. & 232. cui Indulgentiæ communicantur, *ibi*. quæ recenſentur, *ibi fol.*233.

Sacriſtias ingredientes Mulieres, & eas non impedientes, pœnis violantium Clauſuram ſubjici decernitur, *tom.*1. *fol.* 131. *Vide Clauſura.*

Sagagni Feſtum Dedicationis transfertur; *tom.*2. *fol.*353.

Sal Omnibus Eccleſiaſt. Statûs Domibus datur, *tom.*2. *fol.*9. ad rationem 15. Librarum pro perſona, libra ad 12. uncias computata, *ibi fol.*10. Mandatum de modo id exigendi, *ibi*. *Vide & Indicem tomi ſexti.*

Salæ Parutarum Conventus Fratrum fundatur, *tom.* 3. *fol.*165. Obligatio Principis circa Fratres alendos reprobatur, *ibi fol.* 166. cui dominium Conventûs pariter de-

ne-

negatur, *ibi.* Sepultura tamen pro Familia in Eccleſia conceditur, *ibi.*

Sacramenta adminiſtrantur à Regularibus iis, quibus ea Parochi malè negant, *to.6. f.*193. & 223. conditiones ad hoc requiſitæ, *ibi. Cætera dat Index ejuſdem tomi ſexti.*

Salerni Fratribus noſtris pium legatum perpetuum, RR. PP. Diſcalceati S. Thereſiæ ſolvere jubentur, *tom.3. fol.*54.

Salinenſi Domui relictum pium legatum remittitur, *tom.5. fol.*146.

Salisburgi Fratres Monialium Capucinarum Confeſſarii clauſuram intrant, *tom.4. fol.* 141. In ditione Miſſiones iis concreduntur, *ibi fol.*142. executio ſuſpenditur, *ibi fol.*143. completur, *ibi* articulis à S. Sede confirmatis, *ibi.*

In Salmantina Fratrum ſepultura cadaver Principis Gonzagæ ſepeliri indulgetur, *tom.5. fol.*371.

Fr. Salomon Villinganus, Provinciæ anterioris Auſtriæ Provincialis, Alſatiam ab Helvetia dividit, *tom.4. fol.*48. & 64.

Ex S. Salvatoris (Oppidi) Eccleſia, Reliquiaria, aut SS. Reliquias extrahi prohibetur, *tom.3. fol.*289.

Fr. Salvator à Pantelaria Miſsionarius, prodigiis, & donis cœleſtibus claret, *tom.3. fol.* 142.

Salutiæ. Fratres ibi ſtabiliuntur, *tom.2. fol.* 400. prætenſa privilegiorum moderatio rejicitur, *ibi.*

Fr. Samuel à Pilſenburgo, Atlas Provinciæ Bohemicæ dictus, *tom.4. fol.*176. Definitor Generalis, nobilitatem generis virtute adauget, *ibi.*

Fr. Sanctes à Verona, pro fide occumbit, *tom.2. fol.*281. & *tom.7. fol.*270.

Sanctorum electio in Patronos varios exigit articulos, *tom.1. fol.*151.

Sanctorum Officia. *Vide Officia Sanctorum.*

Sanctorum trium Ordinum feſtum ad 29. Novembris transfertur, *tom.7. fol.*51.

SS. Sanguinis Chriſti Officium, & Miſſa Diœceſi Sarzanen. conceditur, *tom.7. fol.*388.

Sangusko, Paulus Mareſchallus Lituaniæ, novam Domum Lublini Fratribus conſtruit, *tom.4. fol.*363. Epiſcopo approbante, *ibi fol.*362. *Vide Lublinum.*

In San-Manechildenſi Fratrum Eccleſia Rex Chriſtianiſsimus votum erga B. V. M. renovat, *tom.5. fol.*203.

In Sarria Villa, fabrica PP. Carmelitis interdicitur, *tom.5. fol.*315.

Satolia Inſula. *Vide Cypri Miſſio.*

De Saveuſe (Philippus) Ambiani Monaſterium Ordinis Sanctæ Claræ fundat, *tom.5. fol.* 29.

Scandiani Capella ob incommoda Fratrum deſtruitur, *tom.2. fol.*269.

Scholas regere Minoritis prohibetur, *tom.6. fol.* 132.

Schwendi, Marquardus Baro, Adminiſtrator, Capellam B. V. M. Auxiliatricis Paſſavii fundat, *tom.4. fol.*243. cujus curam Fratribus addicit, *ibi fol.*241. *& ſeq. Vide Paſſavium.*

Sciliani Conventui commutatio terræ petii conceditur, *tom.3. fol.*97.

Scorani erectio novæ Domûs ſignatur, *tom.3. fol.* 120.

Scotiæ Miſſioni omnia aliorum Ordinum Regularium privilegia communicantur, *to.7. fol.*330. Miſsionariis variæ facultates conceduntur, *ibi fol.*331. *Vide Anglia, Hibernia.*

Scurculæ Conventui pium legatum relinquitur, *tom.3. fol.*217. quod commutatur, *ibi.*

Fr. Sebaſtianus Aquenſis, Provinciæ Colonienſis, gratiâ energumenos liberandi præſtat, *tom.4. fol.*279.

Secretarii PP. Miniſtri, & Procuratoris Generalium aliquando exemplaria Conſtitutionum, & Brevium Apoſtolicorum ſubſcribunt, *tom.1. fol.*176.

Sedani, FF. Miſsionarii Hiberni ordine Regio ſtabiliuntur, *tom.5. fol.*283.

In Sedunenſi Civitate, Fratrum Domum conſtrui, Epiſcopus monetur, *tom.5. fol.*136.

Seffingæ, Monialibus novam Domum pro Fratribus prope Ulmam conſtruendi facultas datur, *tom.4. fol.*66. ſub articulis expreſsis, *ibi.*

In Segobienſi Civitate Fratrum Domum, diſtantia non attentâ, conſtrui conceditur, *tom 5. fol.*370.

Sendiſzkoviæ nova Fratrum Domus conſtruitur, *tom.4. fol.*365. & conditiones præſcribuntur, *ibi.*

Senenſis Fratrum Domus antiqua, Civitati Senenſi pro Xenodochio datur, *tom.2. fol.*428. PP. Camaldulenſibus à Papa donatur, *ibi fol.*420. Relictis in Eccleſia Altaris tabulis, *ibi fol.*422.

Senenſe Monialium Monaſterium. Pro ejus conſtructione Eccleſia S. Ægidii conſignatur, *t.2. fol.*407. *Videſis alia in Indice ejuſdem tomi.*

Senogalliæ, Legatum pium in beneficium Conventûs commutatur, *tom.2. fol.*183. Præcedentia Fratribus noſtris ibi adjudicatur, *ibi.* controverſia ratione Sepulturæ componitur, *ibi fol.*184

Senyſii Fratres Conventum derelictum reaſſumunt, *tom.3. fol.*55.

Sepulchrum Domini inviſendi quibuſdam Fratribus licentia datur, *tom.5 fol.*237.

Sepulturam Sæculares in noſtris Eccleſiis

ſeligunt, *tom.*1. *fol.* 82. *vide & alia in Indice tomi tertii, & tomi ſexti*.

Ven. Dei Servo Seraphino ab Aſculo cultus decernitur, *tom.*1. *fol.*194. *Vide & alia in Indice ejuſdem tomi, ac tom.* 2. *& tom.*7. *Vide & Placentinus Conventus*.

Sor. Seraphina Avenionenſis ficeam plantam germinare facit, *tom.*5 *fol.*180. componit 15. gradus orationis, *ibi.* raptus & viſiones habet, *ibi.*

Fr. Seraphini Rothomagenſis meritum memoratur, *tom.*5. *fol.*95.

Sergius, Archiepiſcopus Cæſareæ, profeſſionem fidei emittit Smirnæ, *tom.*7. *fol.*281.

Servi Dei, *vide imagines, libri, lampades, tabellæ &c.*

Servus ſeu Mancipium, Reſcripta gratiæ impetrare nequit, *tom.* 3. *Iſag. fol.*VI. *vide venditio Servorum*.

Setiæ Pro nova Domo petium terræ ad Eccleſiam S. Antonii ſpectans dari committitur, *tom.*2. *fol.*24.

S. Severinus (*Civitas*.) Revocatio eleemoſynæ Fratribus ibi dandæ reprobatur, *t.*2. *fol.*210.

In Sicilia Altare in Palatiis &c. pro exercitiis ſpiritualibus erigi conceditur, *tom.*7. *fol.* 405. ac his peractis benedictio nomine Summi Pontificis cum indulgentia plenaria iis, qui ea fecerunt, à Directore datur, *ibi.*

Sigillum Bullarum communiùs eſt plumbeum, *tom.*1. *in Iſag. fol.*XVIII. *Vide ibi & alia*.

Sigillum Patris Procuratoris Generalis aliquando impreſſis Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Brevium Indulgentiarum exemplaribus in fidem apponitur, *tom.*1. *fol.*176. & 210.

Sigiſmundo, Poloniæ & Sveciæ Regi motiva Ordinis militaris inſtituendi ſibi relata eſſe Summus Pontifex renuntiat, *tom.*4. *fol.* 191. Fr. Valerianum Magnum in Poloniam mitti inſtat, *ibi fol.*182. *Reſidua vide in ejuſdem tomi quarti Indice*.

Fr. Sigiſmundo à Bononia opus ſub hoc ſuo nomine rei imprimi conceditur, *tom.*2. *fol.* 230. quod cum cautela laudatur, *ibi fol.* 231.

Fr. Sigiſmundus à Ferraria, Miniſter Generalis Provincias dividendi ſervatis ſervandis facultate potitur, *tom.* 7. *fol.* 374. Ordini Magnatum &c inſcribitur, *tom.*5. *fol.* 363. *Vide & tom.*2. *fol.*222.

Fr. Simplicianus à Mediolano, Miniſter Generalis, matura ſemper virtute omnia Ordinis officia adipiſcitur, *tom.* 2. *fol.* 305. orationem habet coram Papa, *tom.* 7. *fol.* 196.

Fr. Sigiſmundus à Tugio, claritati generis virtutem adjicit, *tom.*4. *fol.*29. undecies Provinciæ Helveticæ Definitor, *ibi.*

Fr. Silveſter Hipponias, *ſeu à Monte Leonis*. Miniſter Generalis, Decreta Ordinis minus congrua abrogat, *tom.*3. *fol.*60.

Fr. Silveſter à Roſſano, Procurator Generalis, virtute clareſcit, & Infulam recuſat, *tom.*3. *fol.*77.

Simeoni Patriarchæ Chaldæorum Antiocheno è Sede ſua ejecto, negotia ſua Fr. Gabrieli à Cainono commiſſa eſſe Papa in ſolatium nuntiat, *tom.*7. *fol.*303.

Fr. Simon Provinciæ Franconiæ à Svecis perimitur, *tom.*4. *fol.* 167.

Simoniacos tempore orationis 40. horarum abſolvendi, ſex Fratribus facultas datur, *tom.*5. *fol.*69.

Sinenſes Ritus, *vide Ritus*.

Sinûs Omnium Sanctorum Miſſio, *vide Babiæ Miſſio*.

Sixti PP. IV. Ordinis Minorum, Epitaphium, *tom.*6. *fol.*155.

Sixti PP. V. Ordinis Minorum, Epitaphium, *tom.*6 *fol.*280.

Smirnæ Sergius Archiepiſcopus Cæſareæ fidei profeſſionem in noſtra Eccleſia emittit, *tom.*7. *fol.*281. declaratur, quomodo & pro quibus Eccleſia noſtra ſit Parochialis, *ibi fol.*294. Smirnenſes Miſſionarii Miſſionem Cypri fundare jubentur, *ibi fol.* 303.

Societas Jeſu gaudet ampla abſolvendi facultate, *tom.*6. *fol.*242. ac Miſſam dicit ante diem &c. *ibi.*

Sobni Principi, Fr. Mauritius cum Sociis commendatur, *tom.*7. *fol.*204. *vide Antonius Baretta*.

Solitudinem amantes Minoritæ bene tractentur, *tom*6. *fol.* 134.

Sollicitantes Regulares Epiſcopis & Inquiſitioni ſubduntur, *tom.*6. *fol.*386. *Alia vide in Indice tomi ſexti*.

Solodoranus Senatus de conſtanti erga Sanctam Sedem obſequio commendatur, *to.*4. *fol.* 38.

Solophræ Conventus conſtruitur, *tom* 3. *fol.* 17. conditiones ab Epiſcopo præſcribuntur, *ibi.*

Ad Sortilegia abutentes Miſſæ Sacrificio fiunt inhabiles, *tom.*6. *fol.*497.

Soſpitelli Fratres in quæſtuatione moleſtare prohibetur, *tom.*2. *fol.*394. & *ſeq.* Solitum in hac ſervari præcipitur, *ibi f.*395. quæſtuatione panis, & vini Noſtratibus inhibita, *ibi.*

Sottomajor (R. P. Antonio, Ordinis Prædicatorum, & Regis Catholici Confeſſario) Chriſtianæ Reipublicæ diſcrimina Papa dolenter exponit, huic Religioſorum virtutem ſalutarem memorat, &, ut Regis Catholici auctoritatem Fr. Hyacin-

thi negotiis conciliet, quærit, *tom.* 3. *fol.*268.

Spadæ Domus à PP. Recollectis derelicta Fratribus addicitur, *tom.*4.*fol.*120. cujus Eccleſiæ Tutelaris B.V. Maria declaratur, *ibi.*

Spinula (N.Marchionis) Bellicam virtutem, cauſæ Dei patrocinantem, ſummus Pontifex deprædicat, &, ut oratione Fr.Hyacinthi à Caſali munita, victorias replicet, exoptat, *tom.*3.*fol.*271. *&* 279.

Fr. Spiritum ſibi commiſſa retuliſſe Papa (nunc Sancto) Franciſco de Sales renuntiat, *tom.*5.*fol.* 133.

Fr. Spiritus à Rege ad Papam ablegatus, de executione negotii commendatur, *tom.* 5. *fol.*57.

Fr. Spiritus Bleſſenſis, Viſitator Monaſterii Monialium Fontis Ebraldi conſtituitur, *tom.*5.*fol* 67.

Spoleti Pro Domo cingenda duo terræ petia permutantur, *tom.*2.*fol.*129. *Alia vide in ejuſdem tomi Indice.*

Squillacii Conventus relinquitur, *tom.* 3. *fol.*62.

Squinzani Monaſterium RR.PP.Conventualium Fratribus conſignatur, *to.*3.*fol.*124. *ubi videſis & alia in Indice ejuſdem tomi.*

Stantii in Eccleſia Fratrum privilegium Altaris transfertur, *tom.*4.*fol.*46. qui in Eccleſia Monialium ibidem Miſſas dicere, ac confeſſiones Monialium excipere jubentur, *ibi fol.*38.

Statio quid ſit, *tom.*6.*fol.*353. *Videſis alia in eodem Indice.*

Statio Sacramentalis, *vide Indulgentia.*

S. Stephani [*Oppidi.*] Pretium duarum ædium in ſumptus fabricæ convertitur, *tom.*2.*fol.*415. *vide ibi & alia.*

Fr. Stephanus à Ceſena, Miniſter Generalis, genere, & doctrina clareſcit, *tom.*1.*fol.* 221.

Fr. Stephanus Labacenſis Provinciæ Franconiæ, Archiconfraternitatem Corporis Chriſti Herbipoli inſtituit, *tom.*4.*fol.*164.

Sterlick (Euſtachius) Conventum Cermigliani fundat, *tom.*3.*fol.*215. ob ejus meritum Familiaribus ſepultura in Eccleſia Fratrum conceditur, *ibi fol.*216.

Stola in aſperſione aquæ ante pectus ad modum Crucis aptari debet, *t.*7.*f.*27. in communione Cœnæ Domini poteſt, vel ita quoque aptari, vel à collo pendens deferri, *ibi.* Stolam non defert dignior ex Clero in diebus cinerum &c. celebranti cineres imponens, *tom.*7.*fol.*34.

Stollbergæ Fratribus Paſtoralis cura committitur, *to* 4*fol.*323. uſuſque reddituum conceditur, *ibi fol.*324.

Stüeblingæ Capella B.V. Mariæ Lauretanæ Fratribus conceditur, *tom.*4.*fol.*78. quæ Regularis declaratur, *ibi.*

Styriæ Provincia fundatur, *tom.*4.*fol.*270. extenditur ad fines Thraciæ &c. *ibi. Vide & alia in eodem Indice.*

Stigmata S.P.Franciſci credi debent, *tom.*6. *f.*15. *Vide & in Indice ejuſdem tomi reliqua.*

Studia linguarum in quocunque Ordine inſtitui jubetur, *tom.*6.*fol.*360. in iis conſtituti in officiis debent aliis præferri, *ibi.*

Sub-Promotoris fidei in cauſis Beatorum officium, *tom.*7.*fol.*88.

Sueſſæ ex Sacriſtia Fratrum utriuſque Domûs calices, & ex Bibliotheca libros extrahi prohibetur, *tom.*3.*fol.*26. in beneficium Conventûs S. Mariæ Reginæ pium legatum commutatur, *ibi fol.*27. acceptatio hæreditatis pro fabrica ejuſdem Domûs legitimatur, *tom.*7.*fol.*395.

Suffragia Conſultorum in cauſis Beatorum debent eſſe ſecreta, *tom.*7.*fol.*90.

Sulmonæ nova Domus conſtruitur, *tom.* 3. *fol.*210. *ubi & alia.*

Supellex in tranſitu ad alium locum à Minoritis transfertur, *tom.* 6. *fol.* 181. & illa Monaſteriorum Monialium deſertorum cedit vicinæ Fratrum Domui, *ibi fol.*193.

Superiores Regulares communi vita uti debent, *tom.*6.*fol.*325. *Vide & alia in eodem Indice.*

Superiores Locales, *vide Bannitis.*

Surrenti Domum & hortum Conventui Fratrum officientem emi, & canonem tranſferri conceditur, *tom.*3.*fol.*34.

Svidnicii nova Fratrum Domus extruitur, *tom.*4.*fol.*222.

Syndici Provinciarum Galliæ pietas commendatur, *tom.*5.*fol.*17.

Syndicum inſtituendi Prælatis Minorum facultas datur, *to.*6.*fol.*24. 63. 67. *&* 127. quæ apud nos coarctatur, *ibi fol.* 68. *& tom.*7.*fol.*422. inſtituti gaudent privilegiis & indulgentiis, *tom.*6.*fol.*201. *& tom.*7. *fol.*422.

Synodum non accedunt Minores, nec alii Regulares non Parochi, *tom.*6.*fol.* 177. *&* 375.

Syracuſani Conventûs in Hoſpitio, Sæculares hoſpitari &c. prohibentur, *tom.*3.*fol.* 199.

Syracuſana Provincia erigitur, *to.*3.*fol.*194. Terræmotus ejus Documenta abſorbet, aut diſtrahit, *ibi. Vide Sicilia.*

Syranæ Miſſioni elemoſyna pro conſtructione Hoſpitii aſſignatur, *to.*7.*fol.* 296. ac conceſſio Eccleſiæ ratihabetur, *ibi.*

Syria, *vide Palæſtinæ Miſſio.*

T

TAbellæ ad tumulum Servorum Dei non appendantur, *tom.7. fol.63.* poſſunt tamen in Sacrario conſervari *ibi fol.69.*

Tabarca. (*Inſula.*) In illa Hoſpitium erigi conceditur, *tom.2. fol.385.* executio impeditur, *ibi fol.186. & tom.7. fol.267.*

Circa Tamaritenſis Domûs ſabricam concordia firmatur, *tom.5. fol.343.*

Taranti Legatum pium in Provinciæ neceſſitates convertitur, *tom.3. fol.132.*

Taraſci orantibus in Capella B. V. Mariæ in variis feſtis indulgentiæ perpetuæ conceduntur, *tom.5. fol.165. Videſis alia in eodem Indice.*

Tarviſii Monialium clauſura inducitur, *t.2. fol.294.*

Taurini Monialium Conſtitutiones confirmantur, *tom. 2. fol. 395.*

Tergeſti fabricam inchoatæ noſtræ Domûs perfici jubetur, *tom.4. fol.271.* quocunque obice non obſtante, *ibi.*

Terlitii feſtum S. Antonii, ipſo ejus die feſto à Fratribus celebratur, *tom.3. fol.111.*

Tertii Ordinis S. P. Franciſci Privilegia confirmantur, *tom. 6. fol. 240. Vide & alia ibidem.*

Ad Tertium Ordinem S. P. Franciſci Sæculares recipiendi jus ubique locorum Capucino competit, *tom.1. fol.63. in cujus Indice & alia annotantur.* Olim recepti gaudebant Indulgentiis Confraternitatis B. V. M. de Carmelo, *ibi fol.205.* quod jam revocatum eſt, *tom.7. fol.356.*

Tertiarii in genere, à Parocho Tempore Paſchali Euchariſtiam, ac Extremam Unctionem recipiunt, *t.6. f.224. Vide & in Indice hujus tomi reſtrictionem Indulgentiarum.* Sacerdotes Sæculares, Tertiarii, utuntur Breviario Ordinis Minorum, ac illius Kalendario ſe conformant, *tom.7. fol.8.* ſi tamen choro non ſint obligati, *ibi.*

Tertiarii Clauſtrales &c. gaudent privilegiis illius Ordinis, cujus Habitum portant, *tom.6. fol.224.*

PP. Tertiariis de Pœnitentia &c. forma Habitûs præſcribitur, *tom.5. fol.6. Vide & ibi Indicem verb. Tertii Ordinis.*

Tertonæ in beneficium noſtræ Domûs Canon remittitur, *tom.2. fol.331.*

Teſtamentum S.P. Franciſci extenditur, *t.6. fol. 5.* ad ejus obſervantiam Minores non tenentur, *ibi. fol.10. 22. 56. 84.*

Teſtatorum voluntates, Fratres exequi poſſunt nominando vel eligendo ad ſubſidia Dotalia &c., *tom.1. fol.188.*

Teſtes in proceſſibus Sanctorum, *tom.7. fol. 81.* de illorum idiomate *ibi.* Teſtes ex officio debent quoque examinari, *ibi fol.89.*

Theologi, etiam graduati, pro confeſſione Sæcularium poſſunt examinari, *tom.6. fol. 273.* ac re—examinari ab Epiſcopo ſucceſſore, *ibi.*

Theologia Scholaſtica commendatur, *tom.6. fol.292.*

S.Thomæ Aquinatis Doctrina laudibus effertur, *tom.6. fol.293.*

Tranſeuntes Minores ad aliam Religionem, in hac ad officia olim promoveri prohibebantur, *tom. 6. fol.71. Vide & in Indice ejuſdem tomi alia.*

Theani proceſſio S. Antonii in Habitu Capucino peragitur, *tom.3. fol.37.*

Thibeti Miſſio inſtituitur, *tom. 7. fol. 250.* Provinciæ Marchiæ committitur, *ibi fol. 251.* Regnum deſcribitur *ibi.* illius Religio *ibi.* Primorum Miſſionariorum receptio, *ibi.* Sors vacillat, *ibi.* è Civitate Laſſæ recedunt, *ibi fol.252.* Status Miſſionis præſens, *ibi.* Regi Papa ob beneficia Miſſionariis collata grates rependit, *ibi fol. 253.* Præſtat idem Sacra Congregatio Epiſcopo Meliapurenſi, *ibi.* qui circumſtantias Miſſionis perſcripſit, *ibi fol. 254.* Miſſionem à RR. PP. Societatis Jeſu deſeri ſtatuitur, *ibi.* quod promptæ executioni mandatur, *ibi fol.255.* Loca à Miſſionariis acquiſita vel acquirenda Sanctæ Sedis juri ſubſunt, *ibi.* Miſſioni à Sacra Congregatione Annua 1000. Scuta aſſignantur, *ibi fol.256.* eorum diſtractio inhibetur, *ibi. Vide Chandarnagor.* Regis Laſſæ humanitatem erga Miſſionarios Papa noviter commendat *ibi.* qui reverenter ad Litteras reſpondet, *ibi fol. 257.* ac diploma Immunitatis Miſſionariis conſignat, *ibi f.258.* italicè extenſum, *ibi.* Commendat & Summus Pontifex Miſſionarios Magno Lamæ, *ibi f.259.* qui & ipſe ad Litteras reſpondet, *ibi.* Pro ſubſidio Miſſionis collectam Stipis in Mexico Papa Archiepiſcopo commendat, *ibi fol. 260.* ac aliis Epiſcopis, *ibi f.261.* Sicut & 4. Capucinos dictæ collectæ faciendæ deſtinatos, *ibi.* In caſu mortis Archiepiſcopi Mexici, commendat eos Capitulo Cathedrali, *ibi. Vide Battago Rex-Bittiæ Rex.* Indultum Pauli III. circa feſtorum & jejuniorum obſervantiam ad Miſſionem extenditur, *ibi fol.266.* Præfecto pro tempore Sacramentum confirmationis adminiſtrare conceditur, *ibi.* cum clauſulis, *ibi.*

Fr. Thimotheus à Meduano vitæ ſanctitate nitet, *tom.5. fol.103.*

Thermarum Himerantium, vulgò *Termini.* Æs veteris Conventûs in novi fabricam convertitur, *tom.3. fol. 152.* Eccleſiæ veteris

teris demolitio conceditur, & cæmenta novæ fabricæ applicantur, *ibi fol.* 153.

Theſaurum quærere inhibetur in Conventu Rudiarum, *tom.3.fol.*129. & Aquilæ, *ibi fol* 215.

S. Thomæ (Inſulæ & Civitatis) Miſſio inſtituitur, *tom.7. fol.* 229. Eccleſia D. Antonii à Capitulo Capucinis aſſignatur *ibi* & apud hanc Hoſpitium conſtrui permittitur *ibi* arduitas Miſſionis, *ibi fol.* 233. fructus *ibi*. præſentaneus illius ſtatus *ibi*. Præfecto temporaneæ facultates diſpenſandi conceduntur, *ibi fol.*234.

Fr. Thomas à Charmis de opere Theologico à Papa laudatur, *tom.7. fol* 415.

Fr. Thomas Pariſienſis in Mari Ægeo Vicarius Apoſtolicus deputatur, *tom.7.f.*288.

Thomas de Rochabertis merita F. Zachariæ Boverii extollit, *tom.2. fol.*391.

Tibur. Pretium antiquæ Domûs ad novæ fabricam ibi expenditur, *tom.2. fol* 24.

De Tilly (Comes Joannes) de victoriis, & Sacerdotum patrocinio, à Papa laudatur, eique Fr. Hyacinthus à Caſali commendatur, *tom.3. fol.*288.

Fr. Timotheus à Flexia Provinciæ Britanniæ Minoris, Epiſcopus Beritenſis, & Coadjutor Eccleſiæ Patriarchalis Babiloniæ deputatur, *tom. 1. fol.* 155. Fungitur variis Officiis, & ad Regem Galliarum mittitur, *ibi*, & *tom* 4. *fol.* 114. & *ſeq.*

Tipherni Monaſterium Monialium fundatur, *tom.2.fol.* 137. *cætera notat ejuſdem tomi ſecundi Index.*

Tirani duo Fratres Provinciæ Brixienſis ad cuſtodiam Sanctuarii deputantur, *tom.* 7. *fol.* 387.

Tituli varii eorum, ad quos Papa ſcribit, *tom.1. in Iſag. fol.*VIII.

Tolentini Fratres Quartam ſolvere non teneri declaratur, *tom.2. fol.*143.

Toloſana Provincia fundatur, *tom.* 5. *fol.* 204. Fratrum fervor plures ad ſequelam vitæ Capucinæ allicit, *ibi*, *videſis & Indicem ejuſdem tomi.*

Pro Toloſani Conventûs conſtructione Sacellum SS. Hyppoliti & Caſſiani deſignatur, *tom.* 5. *fol.* 204. feſtum S. Bernardi transfertur, *tom.7. fol* 47.

Tononii Sacra Domus inſtituitur, *tom.* 5. *fol.* 137. *reſidua vide in Indice ejuſdem tomi quinti.*

Tortolii Conventus Fratrum conſtruitur, *tom.3. fol.*227.

Tortorices pretium Conventûs antiqui in novam fabricam erogatur, *tom.2. fol.*191.

Trajecti emptio Fratrum Domûs confirmatur, *tom.4. fol.*86.

Tramutulę QuæſtuatioFratribus noſtris conceditur, *tom.3. fol.*65.

Tranſitus ad aliam Religionem Fratribus prohibetur, *tom.1. fol.* 31. *vide & alia in Indice ejuſdem tomi primi, quarti, & quinti.*

De Trautmanſdorff (Comitis Maximiliani) virtus commendatur, *tom.3. fol.*264.

De Trautmansdorff, Comites, Conventum Teinicenſem fundant, *tom.4. fol.*175.

Treviris Domum Fratribus noſtris conſtrui Summus Pontifex requirit, *tom.4. fol.*329.

Tricarici novam Domum conſtrui, & poſſeſſionem veteris alienari conceditur, *tom.7. fol.* 397. Menſa Epiſcopalis Infirmariæ Fratrum 15. ducatos annuatim ſolvit, *tom.3. fol.*55.

Tridenti Eccleſia S. Crucis Fratribus donatur, *tom.3. fol.* 293. Conventus Principatûs in Cuſtodiam eriguntur *ibi*, item in Provinciam, *tom.7. fol.*390.

Trinzani novus Conventus erigitur, *tom.* 2. *fol.* 359.

Trivignani ex Eccleſia Parochiali Reliquias extrahi vetitur, *tom.2. fol.*76.

Troynæ Oſſa Fratrum ad novi Conventûs Eccleſiam transferuntur, *tom.* 3. *fol.*186.

S. Trudonis Monialium Confeſſarii, Clauſuram intrare permittuntur, *tom.4. fol* 97.

Tuderti à Fratribus eleemoſynas in feſto S. Antonii Abbatis recipi poſſe declaratur, *tom.2. fol.*147.

TugienſiConventui circa feſtum S.Mariæ Angelorum & octavam S. Annæ conſulitur, *tom* 7. *fol.*61.

Tulphæ nova Domus fundatur, *tom.2. fol.*29.

Tullius à Caretto, Epiſcopus Caſalenſis fundationem Monialium Caſalenſium promovet, *tom.* 3. *fol.* 229. Cauſam Canonizationis S. Caroli Borromæi Romæ coadjuvat *ibi*.

Tunetum deſcribitur, *tom.7. fol.*267. Capucini plures ad redimendos captivos eò ſe conferunt *ibi*. ibi ſtabiliuntur *ibi*. Sub proprio Præfecto *ibi* qui in Pro-Vicarium Generalem Tuneti ab Apoſtolico Vicario Algerii inſtitui debet *ibi fol.* 269. *Vide Fr. Petrus Placentinus, Fr. Ignatius Bononienſis, Fr. Angelus à Corleone, Fr. Ambroſius à Mediolano*. In Capellis Conſulum SS. Sacramentum ibi aſſervari prohibetur *ibi fol.* 269. quod ſpeciali indulto alibi non derogat *ibi*.

Turonenſe Monialium Monaſterium fundatur, *tom.* 5. *fol.*70. *alia vide in Indice ejuſdem tomi.*

Turonenſis Provincia ex fide, ſpe & charitate commendatur, *tom.* 5. *fol.* 64. Epiſcopi variis favoribus eam proſequuntur, *ibi f.*66. à Pariſienſi Provincia ſeparatur *ibi videſis & alia in ejuſdem tomi Indice*. Miſſiones illius in Oriente &c. recenſentur,

tom.7.

*tom. 7. fol.*299. *Vide Aleppum, Ægyptum, Cyprum &c.*

Turonenſi Fratrum Conventui ædes S. Nicolai uniuntur, *tom.5. fol.66.* Capella pro fabrica donata permutatur, *ibi fol.68.*

Turris Octavæ Conventus improvidè ædificatur, *tom.3. fol.* 19. *Videſis Indicem ejuſdem tomi tertii.*

Turritana Provincia erigitur, *tom.3. fol:*231. floret in ea Tertius Ordo *ibi*. & Viris Illuſtribus claret *ibi*.

Tuſciæ Provincia Religionis noſtræ in illam introductio, *tom.2. fol.* 403. fulget Viris illuſtribus, & duorum Cardinalium Purpurâ *ibi*, pro ſervanda officiorum uniformitate ei conſulitur, *tom.7. fol.*48.

Tuſculi Altare privilegiatur, *tom.2. fol.27.* extenditur Privilegium *ibi fol.*28.

Tyrolenſis Provincia à Veneta originat, *t.4. fol.*123. *vide & alia in ejuſdem tomi Indice.*

V

VAcktank, Princeps Tiflis, Domum Miſſionariorum Georgiæ deſtructam à Schiſmaticis refici jubet, *tom.7. fol* 245. ad horum audaciam refrœnandam monetur, *ibi*.

Valdagni fabrica Monialium in Monaſterium erigitur, *tom.2. fol.*300.

Vagabundus Minorita extra clauſtra nec confeſſiones audire, nec concionari poteſt, *t.6. fol.*25. *vide & ibi alia in Indice.*

Valentiæ pretium antiquæ Domûs in uſum Bibliothecæ converti indulgetur, *tom. 2. fol.* 329.

Valentina Provincia ſub titulo SS. Sanguinis Chriſti fundatur, *tom.5. fol.*331. *reliqua vide in ejuſdem tomi Indice.*

Valentini Monaſterii Moniales ſub peccato nec ad regulam, nec ad ſtatuta obligari declaratur, *tom.5. fol.*335.

Valentiæ in Delphinatu RR. PP. Recollectis Domum conſtruere inhibetur, *tom. 5. fol.* 118.

Fr. Valentinus Altkirchenſis ſpiritu dulcedinis pollet, *tom. 5. fol.* 229. genere, & officiis Provinciæ clarus, *ibi*.

Fr. Valerianus, *Magnus* dictus, litteras Regis Poloniæ Papæ conſignat, *tom.4. f* 181. *reliqua epitomat Index ejuſdem tomi quarti.*

Valeſiæ Reſpublica zelum Patrum Sabaudorum publica tabula celebrat, *tom. 5. fol.* 131.

Valetudinarium in ſingulis Conventibus habeatur, *tom.6. fol.*326.

Vallis Tellinæ, ſeu Valtellinæ negotia implicantur, *tom.3. f.* 250. Fratres in odium Fidei in ea vexantur *ibi*. *Vide Miſſionarii.*

Varalli Hoſpitium mutatur, *tom. 2. fol.*335. conceſſio confirmatur *ibi fol.*336.

Varaſdini conſtructio Fratrum Domûs inhibetur, *tom.4. fol.* 275. inhibitionem tolli urgetur *ibi*.

Varſaviæ Hoſpitium Fratrum erigitur, *t.* 4. *fol.*351. *Alia vide in ejuſdem tomi Indice.*

Vartii vetus Eccleſia Parochialis cum annexis, Fratribus pro conſtruenda Domo & Eccleſia conceditur, *tom.7. fol.*394.

Velitri pium Legatum in expenſas fabricæ, & Canonum extinctionem convertitur, *tom.2. fol.*39.

Venafri ſors censûs Confraternitatis SS. Corporis Chriſti in reſtaurationem Conventûs erogatur, *tom.3. fol.*101.

Venditio Chriſtianorum licita & illicita, *tom.7. fol.*209.

Venetæ Reipublicæ prædilectio ergo Fratres, & Ordinem notatur, *tom.2. fol.*280.

Veneta Provincia ex Principis gratia, Virorum illuſtrium ſerie &c. commendatur, *tom.2. fol.*280. ei magnificum SS. Redemptoris Templum pro officiatura traditur *ibi*.

Venetum Monialium Monaſterium. Onera Miſſarum ad earum ſavorem commutantur *tom.2. fol.*301.

Veneto Monialium Collegio Ordinis privilegia communicantur, *tom.2. fol.* 298. *vide ibi & alia.*

Venuſii librorum emptorum pars Barenſi, & alia Nojæ Bibliothecis aggregantur, *to.* 3. *fol.* 110.

In Veræ loco fundatio Fratribus conceditur, *tom.5. fol.*357. & econtra RR. PP. Carmelitis Hoſpitium merè ſæculare permittitur, *ibi fol.*358.

Veronæ Monaſterium Ordinis S. Benedicti Fratribus pro nova habitatione conſignatur, *tom.2. fol.*284. *& ſeq.* Et conſignatio confirmatur, *tom.7. fol.*385.

Ven. Servæ Dei Sor. Veronicæ de Julianis ſcripta examinari committitur, *tom. 7: fol.* 351. de validitate proceſſuum conſtare declaratur *ibi fol.*377. in cauſa Beatificationis, etiam non elapſo 50. annorum termino procedi indulgetur *ibi*.

Verucchii Eccleſia Fratrum indulgentia perpetua decoratur, *tom.2. fol.*222. item Altari privilegiato *ibi*, quod ad Fratres advenas extenditur *ibi fol.* 224. In occurſu feſti Nativitatis B.V. Mariæ, & Dedicationis de hoc officium cum commemoratione Nativitatis celebrari, ac duas Miſſas Conventuales dici decernitur, *tom.7. fol.*18.

Veſtarum fabricam perfici committitur, *to.3. fol.* 103. & rudera Capellæ S. Antonii applicantur, *ibi*.

Veſtimenta plura attentâ neceſſitate Minoribus

bus conceduntur, *tom.6. fol.63.86.&* 129.
Reliqua vide in Indice ejuſdem tomi ſexti.

Vetri in Eccleſia Fratrum inſignes Sanctorum Reliquiæ &c. coluntur, *tom.3. fol.*47.

Viam Crucis, erigunt Provincia Helvetica, *tom.*4. *fol* 52. & Bavarica, *ibi fol.* 163. omnes Provinciæ Hiſpaniæ, *tom.* 7. *fol.* 416. erecta confirmatur, *tom.*3. *fol.*231. indulgentiarum Summarium, *ibi fol.* 232.

Vianæ fabrica Domûs interdicitur, *tom.* 5. *fol.*353. conceditur, *ibi*. conceſſio revocatur, *ibi*. denuo admittitur, *ibi*.

Vicarii Generales Minores abſolvunt, & abſolvuntur, *tom.6. fol.* 167. benedicunt, *vide benedicendi*.

Vicarii Provinciales in Ordine Minoritano ad Habitum tempore Capituli Generalis non recipiunt, *tom.6. fol.* 12. 64. 130. *vide abſolvunt*, *Benedicere*, *Notarius*.

Vicariorum Apoſtolicorum juriſdictionem impedientes cenſura ligantur, *to.7. fol.*118.

Vice-Præfectus Miſsionum. *Vide Miſſionarius*.

Vice-Dominus à Vicedominis Placentinus, Ordinis Minorum, electus Summus Pontifex probatur, *tom.6 fol* 55.

Vinbacenſes, ſeu Kienſishemiani Fratres, Monialium Alſpachenſium confeſsiones excipiunt, *tom.5. fol.* 231. *Vide & Keiſerſperg*.

Vicentinus Fratrum Conventus Suppreſſum ibi S. Hieronymi Monaſterium Fratribus pro Domo traditur, *tom.2. fol.*82.

Vicentinum Monialium Monaſterium erigitur, *tom.2. fol.* 289. Ordinario ſubjicitur, *ibi fol.* 291. Ordinis S. Claræ privilegiis fruitur, *ibi*.

Vicenſe Monaſterium vivente S. P. Franciſco conſtructum, Fratribus obtingit, *t.5. fol.* 309.

Fr. Victor à Solodoro, Provinciæ Helveticæ, in ſæculo Ephebum Regis agit, *tom.*4. *fol.*27. *Vide ibi & alia*.

Victoriæ, Fratrum Conventus conſtruitur, *tom.3. fol.*199.

Victorioſæ Civitatis nova Domus erigitur, *tom.3. fol.*300. pro qua ſitus donatur, *ibi fol.* 302. & Fratribus infirmis ex Magni Hoſpitalis Melitenſis Aromataria &c. providetur, *ibi fol.*303.

Viennenſis Conventûs Eccleſiæ, ab Imperatrice Anna SS. Reliquiæ concreduntur, *tom.* 4. *fol.*236. Circa feſta Dedicationis & S. Udalrici ei providetur, *tom.7. fol.*59. *Reſidua vide in Indice tomi quarti*.

Vigilia, *vide S. Franciſcus*.

Vigilia omnium Sanctorum, *tom.7. fol.* 35. & 40.

In Vigiliarum Eccleſia, functiones funebres, à Fratribus peragi debere declaratur, *t.* 3. *fol.* 113.

Vigueriæ Monaſterium S. Bubonis Fratribus pro nova Domo datur, *tom.* 2. *fol.* 314. *Alia vide in Indice ejuſdem tomi*.

Viglevani Ædes Fratribus datæ ab annuo livello liberantur, *tom.2. fol.*322.

In Vigentina Inſula RR. PP. Obſervantibus Fratres noſtri ſubſtituuntur, *tom.2. fol.*22. à quibus eadem Domus relinquitur, *ibi*.

Vincentius III. Mantuæ &c. Dux, ſitum pro Monaſterio Monialium Caſalenſium donat, *tom.3. fol.*239.

Fr. Vincentius Bragadenus, Provinciæ Venetæ, ad Epiſcopatum Scardonenſem in Dalmatia promovetur, *tom.* 1. *fol* 197. claret genere, Religione, & Virtute, *ibi fol.*198.

Fr. Vincentius à Wratislavia, Provinciæ Bohemiæ, Duciſſæ Hetruriæ Confeſſarius, privilegiatur, *tom.4. fol.*224.

Vincentii Gonzagæ Principis, Cadaver in Sepultura Fratrum humari indulgetur, *tom.5. fol.*371.

Vineolæ, per laudum præcedentia controverſa Fratribus noſtris addicitur, *tom.3. fol.* 49.

Vippaci dies pro feſto Dedicationis ſtabilitur, *tom.7. fol.*22.

Viſitare Eccleſias Regularium non poteſt Epiſcopus, *tom.6. fol* 368. & 463. niſi ſint Sæculares, *ibi fol.* 372. *Vide & ejuſdem tomi Indicem*.

Viridaria. *Vide Clauſura*.

Vita communis Regularibus Italiæ inculcatur, *tom 6. fol.*455. decreta deſuper edita confirmantur, *ibi*.

Fr. Vitus à Recineto, à Rege Battgao libertatem Religionis Catholicæ in ſuo Regno impetrat, *tom.7. fol.*263.

Uladislaus Sigiſmundus, Regius Princeps &c. Romæ Fr. Hyacinthum à Caſali accedit, *tom.3. fol.*251.

Ulyſſiponæ duo Fratrum Hoſpitia, Gallicum & Italicum, *tom.* 7. *fol.*234. Italicum omnibus Italiæ Provinciis commune declaratur, *ibi fol.*235. ſub conditionibus à Rege præſcriptis, *ibi*.

Ad Ulyſſiponenſe Monialium Monaſterium fundandum Inſtitutrices mittuntur, *tom* 5. *fol.*59. & 386. ab illius cura Fratres Miſſionarii eximuntur, *ibi*.

Vocalium abſentia in Capitulo Generali ſuppletur, *tom.1. fol.*93.

Vorago, *vulgò* Vorazè. Pro tollenda Sæcularium ſubjectione quædam terræ petia ibi permutantur, *tom.2. fol.*368. item alia pars ſitûs, *ibi fol.*372.

Vota Mendicantes cum RR. PP. Societatis

Jeſu

Jeſu communicantes commutant, *tom.6. fol.*242. exceptis iis triplicis peregrinationis, *ibi fol.*243.

Urbaniæ, Altare Eccleſiæ pro Fratribus privilegiatur, *tom.*2. *fol.* 172.

Fr. Urbanus à Politio, ad Cardinalem de Auria à Papa ablegatur, *tom.* 3. *fol.*148. Eum Viennæ Concionatorem linqui, Imperator poſcit, *ibi*.

Fr. Urbanus à Siponto, Definitor Generalis, creditur virtute & ſignis clarus, *t.*3. *fol.*99.

Urbini, pro ambitu Domûs cingendo quædam terræ petia permutantur, *tom.* 2. *fol.*202. ex Eccleſia vaſa argentea &c. extrahi prohibetur, *ibi fol.* 212.

Urbs vetus. Eccleſia S. Bernardi ibi Fratribus pro habitatione conſignatur, *tom.* 2. *fol.* 15.

Contra Uſuram litteræ Encyclicæ Benedicti XIV. *tom.*7. *fol.* 317. ac doctrina ejus, de mutuo, *ibi fol.*319.

Uſurario manifeſto ſepultura non datur, *tom.*6. *fol.* 381.

Uſus Juris & facti diſtinguitur, *tom.*6. *fol.* 59. diſtinctio impugnatur, *ibi fol.* 100. 104.

Utini, Monialibus omnes Ordinis Minoritani Indulgentiæ, & gratiæ ſpirituales communicantur, *tom.* 2. *fol.* 302. Fratribus Officium S. Juſtini conceditur, *tom.* 7. *fol.* 34.

Uvadæ, varia circa cadaver diſponuntur, *tom.*2. *fol.*387.

Uzetiæ Conventum Principiſſa Bullionia ingreditur, *tom.*5. *fol.*181.

W

Wagheuſelii methodus ſuperfluas Miſſas celebrandi præſcribitur, *tom.*4. *fol.*340.

De Waldſtein, Comites, fundant Conventus Hradiſtienſem, & Trebizienſem, *tom.* 4. *fol.* 175.

Wallonica Provincia linguæ Gallicæ proprium debet ortum, *tom.*4. *fol.* 103. *Reliqua proſequitur Index ejuſdem tomi.*

Wallſtain (Alberto Principi) Papa de triumphis applaudit, & pro Religione ejus opem ſollicitat, *tom* 3. *fol.* 288.

Walthurenæ, methodus de legendis Miſſis ſuperfluis præſcribitur, *tom.*4. *fol* 340.

Waythoviæ circa feſta Dedicationis, & Sancti Udalrici providetur, *tom.*7. *fol.* 59.

Werdenſteiny, Fratres Capellam B. V. Mariæ acceptare jubentur, *tom.*4. *fol* 34. executio impeditur, *ibi*.

Werthenſi in Præfectura, Miſſio Fratribus addicitur, *tom.*4. *fol.*143.

Wilerſtadii, Hoſpitium Fratrum reſtitui mandatur, *tom.* 4. *fol.*68. *Alia videſis in Indice ejuſdem tomi quarti.*

Wilhelmus, Marchio Badenſis. *Vide Malhbergæ.*

Wittemy. *Vide de Plettemberg.*

Wolffgango Gullielmo, Duci Neoburgi; Fr. Hyacinthum à Caſali Papa commendat, *tom.*3. *fol.*262. & 276.

Wormatiæ, Fratribus Eccleſia S. Amandi pro Domo datur, *tom.*4. *fol.* 331. & 333. *vide ibi & alia.*

Wratislaviæ Domus Fratrum erigitur, *t.*4. *fol.*216. ejus Fabricam à Camera Sileſiana conſervari diſponitur, *ibi*.

Wunenſtein, Monialium Monaſterio, Eccleſia propria, Sacellanus Sæcularis, vel Regularis &c. conceduntur, *to.* 4. *fol.* 30.

De Wurben Comites, fundant Domum Fulnecenſem cum Capella Lauretana, *tom.*4. *fol.* 175.

Z

FR. Zachariæ Boverii, Definitoris Generalis merita à Thoma de Rochabertis deſcribuntur, *tom.* 2. *fol.*391. *Vide Indicem tomi primi.* Verb. *Annales.*

Fr. Zacharias à Papia, ex Marchionibus Beccariæ tranſit ad Capucinos, *to.*2. *fol.*305.

Fr. Zacharias Lexovienſis, à Regina Angliæ Concionator petitur, *tom.* 5. *fol.* 93. ſpiritus Scriptorum ejus commendatur, *ibi fol.* 95.

Zbignæus, Archiepiſcopus Pragenſis, Fratres Pragam vocat, *tom.*4. *fol.*171. inſtantias repetit, & urget, *ibi fol.* 172.

Ziattecii, nova Fratrum Domus conſtruitur, *tom.*4. *fol.*222.

Zuniga (Balthaſaris) opera in ſubſidium rei Catholicæ vocatur, *tom.*3. *fol.* 268.

F I N I S.

Errores & Spalmata, quæ huic Tomo inſunt, & quæ exactior quoque diligentia evitare non potuit, humanitas Lectoris corriget.

BX 3104 A2 1740 t.7
Catholic church
Bullarium

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY